DAMAGE BOOK

brown book

THE BOOK WAS DRENCHED

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣದೊಳಗೆಸೆವ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯು ಸಂಗ್ರಹವು,

ಶ್ರೀಗುರವೇ.

ಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣಂ.

[illegible]

[illegible] ಸಂಧಿ.

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ೬ ॥ [illegible]
ಪ್ರಸವ । ನಿರುಪಮಿತನಿಷ್ಕಾಮ [illegible] । ಗುರುವಿಜಿ
ತಖಳ [illegible] ॥ ಚರಣನ
ತಸುರಕಾಂತಕಾಂತಕಾಂತಾ [illegible] । ಪುರವೈರಿಯ ಕಾಲಕಾಲ

ಕಾಲಗ್ರೀವ | ನಿರುಪಮ ಸರೋಜಾತಜಾತ ಜಾತಾಧ್ವರಧ್ವಂಸ ಜಯ ಪಂಪಾಧಿಪ ||೪|| ಗೋಪಕ್ಷ ಶರ ಗೋಪ ಗೋಪಾವನತಚರಣ| ಗೋಪಕಂಧರ ಗೋಪಗೋಭೂಷ ಗತದೋಷ | ಗೋಪವಾಹನ ಗೋಪಚಾಪ ಗೋಪವಿಗೋಪ ಗೋಪಪತಿ ಗೋಪವಾಸ || ಗೋಪರಮನಸ್ತ್ರ ಗೋಶಸ್ತ್ರ ಗೋಪಾತ್ಮಜಾ | ಲಾಪಸರುಷಿತಗೋಪಮುಖ್ಯಾಗ್ರ್ಯಾಶ್ರಿತಲೋಕೇಶ | ಗೋಪಾಟವಂಗಳಂ ಪಾಲಿಸು ಗುಹಂ ಪಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸುಜನರಕ್ಷ ||೫|| ಭೀಮ ಭೀಮಾಸ್ಯಗರಜಿತಕಾಲಕಾಲಗಳ | ಸೋಮಸೋಮವಿಭೂಷ ಸುರಪಾಲಪಾಲಗ್ರ | ತ್ರ್ಯಾಮಕಾಮಪ್ರದ ಸದಾ ರಾಜರಾಜನುತ ಗತತಾಪ ತಾಪಸಹಿತ || ರಾಮರಾಮಾರ್ಧಾಂಗ ಗೋಕರ್ಣಕರ್ಣಗಿರಿ | ಧಾಮಧಾಮನಿಧಾನ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ | ಪ್ರೇಮದಿಂ ಭಕ್ತರಂ ಸಲಹು ಸಂಸ್ತುತ ನತಸ್ತೋಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ಮಹಿಮ ||೬|| ಭೇದಿಸಲ್ಕತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದಶಾಂಗುಲನೆನಿಸಿ | ಪಾರ್ವತಿಶಂಕರನ ಸದ್ಧರ್ಮವೇ ರೂಪಾಗಿ | ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ತಚ್ಛಿವಂಗೆ ವಾಹನವಾಗಿ ಸಕಲಗಣಕಧಿಪನಾಗಿ || ಮೇದಿನಿಯೊಳುಗ್ರತಪದಿಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದವಂಗೆ | ಆದಂಗೆ ಸುತನಾಗಿ ಶಾಂತಪದದೊಳೀಶನಂ | ಸಾದರದೊಳೊಲಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯನಾಂತು ವಂದಿಸುವೆನಾ ವೃಷಭಂಗೆರಗುವೆ ||೭|| ಮಂಗಳೆಯನಂಗದೊಳ್ಪಂಗೊಳಿಸಿ ಪರಶಿವಂ | ಸಿಂಗಪೀಠದಿ ಪ್ರಮಥಗಂಗೆವಾಲುಕರುಮುನಿ | ಪುಂಗವರ್ ಹಿತೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ರಂಜಿಸುವ ರಂಗಮಂಟಪಕೆ ಬಂದು || ಪೊಂಗಿನಾಟ್ಯವನಾಡುತಂಗಜಾರಿಗೆ ನಮಿಸಿ | ದಂಗವಮಾಗಿರಲುಚಿತುಂಗಕೋಪದಕ್ಷತಂ | ನಂಗಮಂ ತಾರೆನಲು ಹಂಗದಬಿಸುಟ ಮಲಭೃಂಗಿನಾಥಂಗೆ ಶರಣು ||೮|| ರುದ್ರನಲಲಾಟಾಕ್ಷಿಯಿಂದೊಗೆದು ಬಳಿಕಲಾ | ರುದ್ರರೂಪಂಧರಿಸಿ ದಕ್ಷಯಾಗಕೆ ನಡೆದು | ರುದ್ರಭಾಗವ ಬೇಡ ಕೊಡದಿರೆ ಶಿವದ್ರೋಹಿ ದಕ್ಷನಂ ಶಿರವನರಿದು || ರುದ್ರಸಖ ಮುಖ್ಯಸುರರಂ ಬಡಿದು ಪಿಡಿತಂದು | ರುದ್ರಂಗೆ ಶರೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿದ ನೂತನಕಾಲ | ರುದ್ರನೆನಿಸುವ ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ವಂದಿಪೆಂ ಭದ್ರಕಾಳೀವರಂಗೆ ||೯|| ಮೊಗವೈದಘೋರಸದ್ಯೋಜಾತತತ್ಪುರುಷ | ಮಿಗವಾಮದೇವ ಮಹೇಶಾನ್ಯವೆಂದಿನ್ನೊಂದು | ಮೊಗಮುಂಟು ಪಾತಾಳಮೆಂದದಂ ತತ್ವಜ್ಞರ್ಗಲ್ಲದುಳಿದವರರಿಯರು || ಜಗಕೆಲ್ಲವರಿವಂತೆ ತೋರಬೇಕೆನುತಲಾ | ಮೊಗದಿಂದ ಶಿವ ತನ್ನ ತಾನೆ ಜನಿಸಿದನೆನೆ | ಜೊಗಯಿಸುತ್ತಿ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯುಡಿದಾವರೆಗಳಿಗಾರಡಿಯಪ್ಪನು ||೧೦|| ದರ್ಪಣದೊಳೆಸೆವಪ್ರತಿಬಿಂಬ

ತಾಗಸದೊ । ಅಪರ್ಣಸುರಚಾಪಪರಿವೆಂತೆಂತೆದಗ್ಧಪಟ । ತೋರ್ಪ್ಪಂ
ತೆ ಘನಮರೀಚಿಯ ಜಲಗನಿಲವಿಸಂತಾಲಿಪರಲಂತೆ ಮಿಸುಪ ॥ ಕ
ರ್ಪೂರಂಶಿಖಿಯೊಳೊಡವೆರದಂತೆ ವಿಶ್ವಾತಸಿತ । ಸರ್ಪಿಯೊಳಗಣರೂ
ಪಿನಂತೆಂತೆ ಮೆರೆದುಕಂ । ದರ್ಪ್ಪನಂಸುಟ್ಟತುಳ ನಿರ್ವಾಣಯನಲ್ಲಮ
ಪ್ರಭುರಾಯ ಸಲಹೆಮ್ಮನು ॥೧೧॥ ಸಸುಮೆನಿಸದಮಲ ಸುಗಂಧೇನು
ಮರವೆಂದೆನಿಸ। ದಸಮ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂ ಕಸ್ತಿ ಸಿಸಿಕೊಳ್ಳದ । ಮಿಸುಪ
ಚಿಂತಾರತ್ನ ಖಣಿ ನಿಸದ ಮಹಾ ಪುರುಷ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಸಿಕೊಳದ॥
ಸೊಸ ಮರು ಜವಣೆಮ ನಂನುಡಿ ನೋಟ ನಡೆಕೃಗ । ಳೆಸೆವತಿಸಪಂ
ಚಪರುಷವು ದಾಗಿರಂಜಿಸುವ। ಬಸವದಂಡಾಧೀಶರಣುಮತಪ್ಪ
ಣೇಶಭವನಾಶಭಕ್ತಿಕೋಶ ॥೧೨॥ ಸಚ್ಛತಿನಪ್ರಸಾದವೆಸಾಗ
ಲಾಂಬಿಕೆಗೆ । ನನ್ನಿಯಿಂ ಶಿಶುವಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಬಾಲ್ಯವನುಳಿದು । ಭಿನ್ನ
ವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲಗಣಕೊಪ್ಪಿದು ತಾ ವರಾಗ್ಯ ಲಿಂಗದ ಭವಜನೆಯು ॥ ಮು
ನ್ನವೇ ಬಿಡಿಸಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗವಂ ತಿಳುಪಿ । ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಶಿವಲಿಂಗದ
ನೆಲೆಯನರುಹಿಕೊ । ಟ್ಟನ್ನತಸುಮುಕ್ತಿಯೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟ ಪರಮ
ಗುರು ಚನ್ನಬಸವಂಗೆ ಶರಣು ॥೧೩॥ ಸಿದ್ಧವಿದು ಫಣೆಯೊಳಗೆ ಕಣ್ಣಾಹ
ತಲೋಕಪ್ಪ । ಸಿದ್ಧಶಿವ ತಾನೆ ಮಾನವರೂಪಿನಿಂ ಯೋಗ । ಸಿದ್ಧಾಂ
ತವುಂಬಿತ್ತರಿಸ ಬಂದನಲ್ಲದೀ ತೆಂಮಿಕ್ಕ ನಾಡಾಡಿಯ ॥ ಸಿದ್ಧಮಾತ್ರ
ನೆಮಹಾಯೋಗ ಸಂಸಿದ್ಧಿಗೆ। ಸಿದ್ಧನೆದೆನಲ್ಲದ ಸಂಯೋಗ ಕಿಂಜಿಸು
ವ। ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನ ಪದಂಗಳೆಮಗೀಗೆ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯವಂ ॥೧೪॥
ಚಿಕ್ಕ ಸದ್ಗುಣ ಸೊಳೆರಿವನಯು ತ್ಯಾಗ । ಮುಕ್ಕ [illegible] ರಸಿಯುಂ ಶಿವ
ಬಂದುಘರೆಯೊಳಗೆ। ಚಿಕ್ಕರಿಸಿ ಶಿವ [illegible] ವೈರಾಗ್ಯ [illegible] ನಡೆದು ಕಲ್ಯಾ
ಣಪುರಕೆ ಪೋಗಿ ॥ ಚಿಕ್ಕಬಸವಂ ಬಸವಮುಖ್ಯ ಪ್ರಮುಥರುಮುಂದೆ।
ಮಿಕ್ಕ ಮಹಾತೇನಲ್ಲಮನೊಳರಿದು ಕರಣಿಯುಂ । ಪೊಕ್ಕ ನಿರ್ವಾಣ
ಪದವಿಯು ಸಾಂತಮುಕದೇವಿಯಕ್ಕನ ಪದಕ್ಕೆ ಶರಣು ॥೧೫॥ ಮೃಡನ
ಕಿಡಿಗಣ್ಣಿನಿಂದೊಗೆದು ದಕ್ಷನ ತಲೆಯ । ಕೊಡದು ರೋಮದೊಳು
ಟ್ಟಿ ಕುರಿಯ ತಲೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು । ಪೊಡವಿಯೊಳಗುದಿಸಿ ಜಿಷ್ಣುಳನಪ
ಡೆಯಂ ಮಡುಪಿನುತಿಸೆ ಮಗುಳಸುವಸಿತ್ಯ ॥ ಒಡೆನಾಗ ಜೇಡ
ಮರಿಲ್ಲೆಂದು ಬಸವತಾಂ । ನುಡಿಯೆ ಸಂನುಂನಿಸಿ ಶಿವಭಕ್ತ ಸಂತ
ತಿಯ । ಕಡುಮನದ ವೈರಾಗ್ಯ ತೊಳೆದ । ಮಡಿವಳ ತಂದೆ ಕೊ
ಡುಮತಿಗೆ ಮಂಗಳವನು ॥೧೬॥ ಮರುಳುಶಂಕರದೇವರಿಂಗೆಮು
ವಿರಾಜಂಗೆ । ಕರಿ ತಾಲ ಚೋಳಂಗ ಕಾಳಿರಾಜಂಗಳಂ । ಕರದಾಸ

ಮೆಯ್ಯುಂಗೆಸಕಳೇಶಮಾದಿರಾಜಂಗೆಸಾನಂದಮುನಿಗೆ || ಕರುಳಕೇತೆಯ್ಯುಂಗೆಕಾಚಿರಾಜಂಗೆಕಿಂ | ನರಿಯುಬೊಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆಕೇಶಿರಾಜಂಗೆಸೆ | ಪರಿಯುತಿವಶರಣಗೆ ಪರಮಸಂತಸದಿಂಗಪಬಿಡಿ ಮೊಳೊ [illegible] ||೧೩|| [illegible] ಸಕಳಗಣಸಂಕುಳಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ | ಸರಿಯುಜಾಸುಬಸುವ [illegible] ದೇವನ್ನುಜಕ್ | [illegible] ಪದೇಶಮಂಕೊಟ್ಟು [illegible] ಸಂತಸಮೊಳ್ || ಧರೆಗೆ [illegible] ಮಾಳಿಯ [illegible] | [illegible] ತರ [illegible]

[illegible]

[illegible] | ಮಲೆ ಪಪ್ರಕರಪೂನಸರಾಜಸಂಸದ | [illegible] ||೨೦|| [illegible] | ಮಲೆ ಪಪ್ರಕರಪೂನಸರಾಜಸಂಸದ | ತ್ಯ [illegible] ನಸುದ್ರಕ್ಕವಿಸ್ರುತತಿ [illegible] ವಡೆ

ಬಂ || ಶರನಿಧಿಸಮಾನಗಂಭೀರನಸತ್ಯಾಗಾರ್ಯ | ಸುರಭೂಜನಾ
ಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನಪಾಣಿ | ಸರಸಿರುಹಜಾತಂವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾ
ರಾಧ್ಯನೊಪ್ಪಿದನಿಳಯದೊಳು ||೧೨|| ಇರೆಸಕಲಶಿವಭಕ್ತಸಂಕುಲಂ
ನಡೆತಂದು | ಹರುಷದಿಂದೆರಗಿಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂಕೊಂಡಾಡಿ | ವರ
ವಿನೂತನಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನೆನಿಸುವವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತೇಶ || ಧರೆ
ಯೊಳಗೆಸಕಲಶರಣರಕಥೆಗಳಂಕೇಳ್ವೆವೀ | ಶ್ವರರೆಲ್ಲಸೇಳ್ಗೆರೀಚನ್ನ
ಬಸವೇಶ್ವರನ | ಚರಿತೆಯನದೋರ್ವರುಂಪೇಳ್ವುದಿಲ್ಲೆನುಗದಂನಿ
ರವಿಸೆನಸಂತೆಂದನು ||೧೩|| ಬಿಡದೆಶಿವಲಿಂಗಮಂಪೂಜಿಸುವಚಿತ್ತ
ಮುಡೆ | ವಿಡದೆಸನ್ನುತಿಗಳಂಮಾಳ್ಪಸುಗುಣಕೊಂದುಸವಿ | ಪಡೆದು
ಪಾಡುವಗಾನಮುದೆವರಂತರವಸರಿದೀವವಿತರಣಮೊಪ್ಪುವ|| ಕಡು
ಜಾಣರಂಮೆಚ್ಚಿಸುವವಾಗ್ವಿಲಾಸಮುಂ | ಪ್ಪಡವನೀಕ್ಷಿಸುವಷ
ಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಗಾಚರಣೆ | ಪೇಳ್ವವಿರೋಳ್ಪಂಡಿತವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿನ
ಗದಾಗುರುಗಂಟುಬಿಡ್ಡಿಸುವಪಡೆ ||೧೫|| ಸರಸಲ್ಲದಸ್ತುದ್ಯವಂಗಳಂನು
ತಿಸದೀಶ್ವರನಲ್ಲದನ್ಯಮಂಪೂಜಿಸದಶಂಕ್ರಸೇ | ಖರನಲ್ಲದನ್ಯದೈ
ವದಮೂರ್ತಿಯಂಭಕ್ತಿಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸದತ್ಯೈಣಯುವ || ವರಕಥನವ
ಲ್ಲದನ್ಯರಕಥೆಯಕೇಳದವ | ಹರನಸ್ತ್ರೀಸಾದನಲ್ಲದುದನಸಾಸ್ವಾದಿ
ಸದ | ಬಿರಿದುಸಂಡಿತವಿರೂಪಾಕ್ಷೇಶನಿಸಗೆಭೂತಳದವರಿಂತೆಸಲೆಸಂ
ದುದು ||೧೬|| ಕವಿಗಳೀಸೀಮನಗುರುಪರಕವೀಶ್ವರಸ್ತುತಿಯ| ಬವ
ಣಬಿಲ್ಲಿರೆಬಲ್ಲಿನಾದಜೀಸತ್ಯಕ | ಘನವೆನಾಗ್ರಸೆನಲಡದಕಿವಿಯಬಿ
ರಳೆಂದಂಟಿಮೋಲನಿಟ್ಟಿಸಿಣದ|| ತನೆಶಲೆಯಬಾಗಿನುಡಿಯುದು
ಗುವಳಿಗವ್ವಿಗಂ| ಕವಿತುಶಿವಕವಿವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಸ್ಸಂತೆಪರ| ಕವಿಯ
ನಾಲಿಗೆಕಿವಿಮನಂಗಳಂಸೆಳೆವಮಂಕನಿಯುಲ್ತ ಭೂತಳದೊಳು||೧೭||
ಎನಲವರನುಡಿಗಳಿಗೆತಲೆಯಬಾಗಿಪುರಾ| ತನಶಿವಕವೀಶ್ವರರಪಾ
ದಾಂಬುಜಂಗಳಂ| ನೆನೆದುಕರ್ನಾಟಕವ್ಯಾಕರಣಛಂದಸ್ಸಲಂಕಾರಶ
ಬ್ದಂಗಳ || ಅನುಗೊಳಿಸುವರ್ಣಕಕ್ಕಿಲಕ್ಷಣಮೆಂಬ | ಜನರನಾ
ಣ್ಣುಡಿಯನಲ್ಲೆನಿಸಿಪೇಳ್ವೆಂವಿನೂ| ತನಕಾವ್ಯಮಂಜಗತ್ಸೇವ್ಯಮಂ
ಕಿವಿಗೊಟ್ಟುಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲಾಸುಜನರು ||೧೮|| ಸತಸಕವಿಬಾಣಾವು
ಯೂರಭವಭೂತಿಸ| ದ್ವರಕಾಳಿದಾಸಮುಲುಹಣಮುಳಿಯರಾಜನ
ತಿ| ಬಿರಿದಂಕಕವಿರಾಘವಾಂಕಹಂಪೆಯಹರೀಶ್ವರಹಲಾಯುಧನುಗ್ಭ
ಟ||ಗುರುಪಂಡಿತೇಶಪಾಲ್ಕುರಿಕೆಯಾರಾಧ್ಯಭೀ| ಮರಸಪೋಗ್ಗಯ
ಮಾಯಿದೇವಚಾಮರಸಶಂ|ಕರಕೆರೆಯಪದ್ಮರಸರಾಪಶಿವಕವಿಗಳಂ

ಬಲಗೊಂಡು ಕೃತಿ ಪೇಳ್ವೆನು ॥೧೯॥ ಗುಡಿಯ ಮಾತಾಡುವಂದದೊ
ಳೋರ್ವನೊಳಗಿರ್ದು । ನುಡಿದರಸ್ವರ ಕಿವಿಗೆ ಪತ್ರಿಶಬ್ದದಿಂದಾಗ।
ಲೊಡನೆ ತಾಂ ಕೇಳೆ ಬಂದಂತೆನ್ನ ಹೃತ್ಕಮಲಕರ್ಣಿಕಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ॥
ಎಡೆಬಿಡದೊಲಾವಾಗಮಿರ್ಪ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರ। ದೊಡೆಯಂ ವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷನೇ ಪೇಳಿಸಿದೊಡೆ ಸವಿ। ನುಡಿಗಳಿಂದೀ ಚನ್ನಬಸವಪೌರಾಣಮಂ
ಪೇಳ್ದನಧಿಕೋತ್ಸವದೊಳು ॥ ೨೦ ॥ ಕಥೆಯ ನಾಮಂ ಚೆನ್ನಬಸವ
ಪೌರಾಣಮಾ । ಕಥೆಗೊಡೆಯನಾ ವಿಮಲ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ। ಕ
ಥೆಯ ಪೇಳ್ದಾತಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ ನಾಗಮ ಹೃದ್ಯನು ॥ ಕ
ಥೆಯನಾಲಿಸಿ ನವರಸಾಂಬುಧಿಯೊಳೋಲಾಡಿ ॥ ಕಥೆಯ ನಿಂದಿಸು
ವ ತರ್ಕಕಾರದ ದಡ್ಡಕ್ಕರದ । ಕತೆಗಳಲ್ಲದೆ ಮನುಜರಲ್ಲವದರಿಂ ಭಕ್ತರೀ
ಕಥೆಯ ಕೇಳ್ವುದೊಲಿದು ॥೨೧। ಕವಿತೆ ಬಾರದು ತನಗೆ ಪರರ ಕಾ
ವ್ಯಂಗಳ । ರ್ಥವನುಂ ತಿಳಿಯಲರಿಯನಿಲ್ಲದತಿದೋಷಮುಂ ತವೆಕ
ಲ್ಪಿಸಲ್ಬಲ್ಲನಾವನಾ ಖಳನ ನಿಷ್ಠುರತರದ ನಿಂದೆಗಳ್ಗೆ ॥ ನವರಸಾಲಂ
ಕಾರಭರಿತವಾಗಿರ್ಪ ಶ । ಬ್ದವನೊಲ್ದು ಕಥಿಸದುಳಿದಪ್ಪುದು ನೀತಿ
ಯೆ ತಮಕೆ । ರವಿಯಂಜಿ ಬೆಳಗದಿಪ್ಪನೆ ಲೋಕಮಂ ತನ್ನ ವಿಮಲಕಿ
ರಣಂಗಳಿಂದ ॥೨೨॥ ಕವಿತೆಯೇ ಸಕಲವಿದ್ಯಕ್ಕಧಿಕವಂತದೇ । ಶಿ
ವಕಾವ್ಯಮಾಗಲತ್ಯುತ್ತಮೋತ್ತಮದಲ್ಲಿ । ನವರಸಾಲಂಕಾರಮೊ
ದವಿದಡವ ಪುಣ್ಯಫಲವೇ ಬಹಳ ಪಕ್ವವಾಗಿ ॥ ಸವಿಯುತ್ತೊಡೆಂತಂತು
ಟದರಿನಿಂತೆ ಸವಬಲ್ಲವಿದಗ್ಧರೀ ಚನ್ನಬಸವಪೌರಾಣಮಂ। ಕಿವಿಗೊ
ಟ್ಟು ಮತ್ಸರವ ಬಿಟ್ಟು ಸಂತಸಪಟ್ಟು ಕೇಳ್ವುದು ವಿಲಾಸದಿಂದಂ॥೨೩॥
ಮಲಕ್ಷಣಂ ಸುಛಂದಸ್ಸು ನುತಶಬ್ದಮುರು । ತರದ ಸಾಲಂಕಾರಮ
ತಿಶಯಾರ್ಥಂಗಳಿಂ । ವಿರಚಿಸಿದ ಕಾವ್ಯಮಿದರೊಳಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವಾದ
ಡೆಯುಂ ವಿದಗ್ಧರಿಂದ ॥ ಒರದೊರದು ನೋಡಿ ತಿದ್ದಿಸಿದೆನೀ ಕೃತಿಯೊಳ
ಗೆ । ನರದೇಶಧರ್ಮಬಂದೆತ್ತಾನುಮೊಂದು ತ । ಪ್ಪಿರಲದಂ ಕರು
ಣದಿಂ ತಿದ್ದಿ ರಸಿಕರ್ಕಳಿಳೆಯೊಳಯ್ಯಲೇಸಿಂ ಮೆರೆವುದು ॥೨೪॥ ಕೇ
ಳದೇ ಪೋದಡೊಂದರಿಯೆನಿನಿಸಾದೊಡಂ । ಕೇಳಿದೊಡೆ ಸಾಕವರ
ಕಿವಿಯುಮಂ ಮನಮುಮಂ । ಕೊಳಹಿಡಿದೊಡನೆ ನಿರ್ಮಲನನು
ವರಸಮುಹಾದುಗ್ಧಸಾರಾಸಿಯೊಳಗೆ ॥ ಆಳಿಸದೆ ಬಿಡದೆನ್ನ ಕೃತಿ ಕೇ
ಳಿದುತ್ತರಂ । ಬೇಳಲಾರದೆ ಮೊಗಂಬೆಮದುರ್ಕಂಗೆಟ್ಟೊಳ್ವ । ಖೂ
ಳರು ಕವಿಕಾವ್ಯದಂತಲ್ಲಬಂಡ ಶರ್ಕರೆಯ ನಿಧಿಗಿನಿದು ಮಾಗಿ ॥೨೫॥
ಋತು ನಂದನಂ ತರಣಿ ಶಶಿ ಶರಧಿ ಪರಿಣಯಂ। ರತಿನಗರಿ ಗಿರಿಸುತಂ ನಾ

ಶಿವಮಧುವಿರಹವುಂ । ನತದಂಡಯಾತ್ರೆಯಾನಂತರಂ ನೃಪರೇ
ಳ್ಗೆ ರಾಜಮಂತ್ರಂಗಳೆಂಬ॥ ನುತಿವಡೆದಪದಿನೆಂಟುವರ್ಣನೆಗಳಿಂ ಸ
ಮಾ । ಶ್ರಿತನವರಸಾದ್ಯಲಂಕಾರಂಗಳಿಂ ವಿಬುಧ । ತತಿಬಣ್ಣಿಸಂ
ತುಸುರುವೀ ಕಾವ್ಯಮತಿ ಸೇವ್ಯಮಾದುದೆಂಬೊಲ್ಪುಜನರು॥ ೩೬॥
ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೀ ಪುರಾಣದ ಕಥಾಕುಳಿಕಮಂ । ವಿರಚಿಪೆಂ ಕೈಲಾ
ಸವರ್ಣನಂ ನಾರದನ । ದರುಶನಂ ಚನ್ನಬಸವೋತ್ಪತ್ತಿ ಪುಷ್ಪಕೋ
ತ್ಸಹಮಾತನ ಸುಶೀಲೆಯುಂ ॥ ಅರಸಿನಾಸ್ಥಾನಮಂ ಪುರದೇಶವರ್ಣ
ನಂ । ಗುರುಚನ್ನಬಸವನಾ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಂ । ಗೊರೆದ ಶಿವತ
ತ್ವಮಾ ಶಿವನೇಕಪಾದದಿಂ ನಿಂದು ನರ್ತಿಸಿದಲೀಲೆ ॥೩೭॥ ಪರಮ
ಸೋಮಂ ವೃಷಭಯಾನಮುರುಶೃಂಗಮಂ । ದಿವದರ್ಧನಾರೀಶನಜ
ಶಿರಶ್ಛೇದಮಂ। ದುರುತರದಭಿಕ್ಷಾಟಣಂ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರುತಿರ್ವಿಷ್ಣು
ಕಂಕಾಳಂಧರ ॥ ಗರಳಧರನಿಂದುಧರನಾ ಜಲಂಧರನಸಂ । ಹರಣ
ಮಾಚಕ್ರದಾನಂ ಗಜಾಸುರಮಥನ । ಮಿರದೆ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಂ ಹರಿಹರಂ
ಕಾಮದಹನಂ ಶಿವೆಯ ಕಲ್ಯಾಣಮುಂ ॥೩೮॥ ವರಕುಮಾರೋತ್ಪ
ತ್ತಿ ತಾರಕಾಸುರನಸಂ । ಹರಣಮಾ ತ್ರಿಪುರದಹನಂ ವಸಂತೋತ್ಸ
ವಂ । ಉರುತರದ ಗಂಗಾಧರಂ ಬಳಿಕ್ಕಂಧಕಾಸುರಹರಂ ಕಾಲದಹ
ನಂ ॥ ಪರಮಸುಖವಹಮೂರ್ತಿಯರ್ಜುನಗೆ ಪಾಶುಪತ । ಶರವಿ
ತ್ತ ಲೀಲೆಯಾ ಸೋಮಸೂರ್ಯಾನ್ವಯಂ । ಹರಶರಣಚರಿತೆ ದೀಕ್ಷಾ
ವಿಧಾನಂ ಷಟ್ಸ್ಥಲಂ ಸುಕಾಲಜ್ಞಾನಮುಂ ॥೩೯॥ ಇಂತಿವೆಲ್ಲಂ ಚನ್ನಬ
ಸವಪೌರಾಣದಾ। ದ್ಯಂತಸತ್ಕಥೆಯ ಸೂಚನೆಯಿಂ ಪರಮಸುಖ।
ಸಂತಸದಿ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಕೇಳ್ದರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬರೆದೋದಿ ಪಠಿಸಿದರ್ಗೆ॥
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ । ನಂತಸೌಖ್ಯಮಂ
ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನ
ಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೪೦॥

ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೧ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪರಮಕೈಲಾಸಗಿರಿಶಿಖರದಾಸ್ಥಾನದೊಳ್। ಪ
ರಮೇಷ್ಠಿವಿಷ್ಣುಸುರನರಭುಜಂಗರ್ವೆರಸಿ। ಪರಮೇಶ್ವರಂ
ಗಿರಿಜೆಸಹಿತಮತಿವಿಭವದಿಂ ದೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳೆಸೆದನು॥

ಪದ॥ ಶ್ರೀಶದಿವಿಜೇಂದ್ರವಾಗೀಶನತಪಾದಪದ್ಮಕು । ಶೇಶಯಸಮ

ಸ್ತಲೋಕೇಶವಿನಮಿತಸು| ಪ್ರಕಾಶಸನ್ನುತಪುಣ್ಯಕೋಶಪುಷ್ಕರ
ವಿಪುಳಕೇಶಕೀನಾಶನಾಶ|| ಆಶಾಸುವಸ್ತ್ರಭೂತೇಶಹಿಮಗಿರಿನಂದ|
ನೇಶಪಾವನತರಸುವೇಷನಿಜಭಕ್ತಭವ| ಪಾಶಮಂಪರಿದುಜಗದೀ
ಶಪಂಪಾಪುರೀವಾಸನೀನ್ವಲಹೆಮ್ಮನು ||೧|| ಈಕಥೆಗೆಮೊದಲಾವು
ದೆನಲೀಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯೊಳು | ಲೋಕವೀರೇಳಜಾಂಡದೊಳೊಪ್ಪಲ
ಕ್ಷಿಭೂ | ಲೋಕವಿರ್ಪುದುನೋಡಲೈವತ್ತುಕೋಟಿಯೋಜನದ
ಳತೆಯೋಳ್ಚಕ್ರದ || ಆಕಾರದಂತದರೊಳೇಳ್ದ್ವೀಪಮನಿತುಮಂ|
ಶ್ರೀಕರದಿಸಪ್ತಾಬ್ಧಿವೇಷ್ಟಿಸಿರೆಲವಣರ | ತ್ನಾಕರಂಮೊದಲಜಂಬು
ದ್ವೀಪಮಂಬಳಸಿರಾಮಣೀಯಕವಾದುದು ||೨|| ಮಕರಕರ್ಕಟ
ಕಮತ್ಸ್ಯಾಲುರಕಿಂಜುಳಿಕ| ನಿಕರತಿಮಿತಿಮಿಂಗಿಳಮುಖ್ಯಜಲ
ಚರ| ಪ್ರಕರದಿಂಪೊಸಳೆನೀರಾನೆನೀರ್ಪಾವುನೀರುಡುಗೆಸಮೂ
ಹದಿಂದ || ಅಕಳಂಕರತ್ನಂಗಳೇಳ್ಗೆಯಿಂದ್ಯತಪ್ಪ| ಸಕಲಭಂಗದಸು
ಳಿಯುಸವ್ವಳಿಗಳಿಂದೊಳಗೆ| ತಕಪಕನೆಕುದಿವವಡಬಾಗ್ನಿಯುಕಳಾ
ಪದಿಂದಾಕಡಲ್ಕಂಗೆಸೆದುದು ||೩|| ಅಡಿಗಡಿಗೆನಡಪಲ್ಡಡಗುಗಳ|
ಬಿಡಗುಗಳಘುಡಿಘುಡಿಸುತೇಳ್ವಮತ್ಸ್ಯಗಳಕೇಳಿಗಳ | ಬಿಡಬಿ
ಡದೆಪಡೆತಪ್ಪವೀಚಿಗಳರೋಚಿಗಳನುಗುಳ್ವನವರತ್ನಂಗಳ || ಎಡೆ
ಬಿಡದೆನೊಳಟಕಿರಿದಡೋಣಿಗಳಶ್ರೇಣಿಗಳ| ಸಿಡಿಸಿಡಿದುರುಳ್ವಜಲ
ಬಿಂದುಗಳಶ್ರೇಂದುಗಳ| ತಡಿತಡಿಗಡರ್ವಜಲದೊತ್ತುಗಳಮುತ್ತುಗ
ಳಪದಪಿನಿಂಕಡಲೆಸೆದುದು ||೪|| ಗಿರಿಯುಳಿಯದಬುಜದಂಪೊಮ್ಮ
ನಿಂದಿರೆಕುವರಿ | ಸುರಗಂಗೆಸತಿಸುರರಪೊರೆವಚಂದ್ರಂಸುತಂ| ಸುರ
ಪತಿಗೆಸಕಲಸಿರಿಯಿತ್ತುಗಿರಿಜೆಯುತಮ್ಮನಂಕಾಯ್ದನೆನುತಲುಬ್ಬಿ|
ವರಮುನೀಶ್ವರನಿಂದೆಶರಧಿಜಮುದಗ್ನಿಯರೊ | ಳಿರದೆಕಡುನೊಂ
ದುವಡಬಾಗ್ನಿಯುಂಗಳ್ಗತಂ| ಪಿರಿದುಭಂಗವನಾಂತೆನೆನುತಬ್ಧಿತಗ್ಗಿ
ತುಂಬಿಕ್ಕಿಕುಂದನೊಳೆಸದುದು ||೫|| ಈತೆರದೊಳಬ್ಧಿತನ್ನಂಬಳ
ಸಿರಲಿಸ್ಸಶೀತಾಂಶುಗಳುನೀಲಕಂಠಸಿರಿಶೈಲಸಂ| ಪ್ರಾತಗೋಕರ್ಣ
ಪಂಪಾಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳೆಂಬಸುಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳು ||ಖ್ಯಾತಿಯಿಂತನ್ನೊ
ಳೆಸವರುಷ್ಟಿಸುವಮುನಿ | ವ್ರಾತಮತಿಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋ
ಕ್ಷಂಗಳನ | ತೀತತಪದಿಂಪಡೆವಪೆಂಪುತನಗೆಸೆಯೆ ಜಂಬುದ್ವೀಪ
ಮೊಪ್ಪಿರ್ದುದು || ೬ || ಸಿಂಗರದಸಿರಿಯಂತೆನವಖಂಡಮುಯುಮೊ
ಪ್ಪು| ವಂಗದಂತಧಿಕವಿಷಯಾಳಿಮುಯಮಂತರಿ | ಕ್ಷಾಂಗಣದೊಳು
ರುಸೌವ್ಯಗುರುರಾಜಹಂಸತೇಜೋಮಯಂಋಷಿಗಳಂತೆ|| ತುಂ

ಗಕುಲಗೋತ್ರಶೋಭನವುಯೆಂಭೂಮಿಪೆಗ। ಣಂಗಳೆಂತೆಸವೆವಾಹ
ನಿವುಯೆಂಕಾಮಿನಿಯೋ । ಳ್ಪಂಗದಾಶಾವಲಂಬಿತವೆನಿಸಿಮೆರವ
ಜಂಬುದ್ವೀಪವೊಪ್ಪಿದುರ್ದು॥೭॥ ಇಂತುತದ್ವೀಪದವನೀಮಧ್ಯ
ದೊಳ್ಪ್ಗಗಣ। ಸಂತತಿಗಳೀಗೆಪ್ಪೆಚಂದ್ರಾರ್ಕರ್ಬಿಂಬಂಗ। ಳೆಂತೊರ್ಪ್
ಕುಂಭಂಗಳೆದರ ಕೋಡಗ್ಗಲ್ಲಳೀಕೋಡಗ್ಗಳಾಕಂದರದೊಳು ॥ಅಂತರ
ತ್ನಂಗಳೀವುಣಿವರಜೀಕಳಧಾತ। ಕಾಂತಿಪೊಂಜೂಲೆನೆವಿರೂಪಾಕ್ಷ
ನಡರೆಬೊ। ಮ್ಮಂತಿರ್ದ್ದಿತೋರ್ಪಪಟ್ಟದದಂತಿಯೆಂದೆನಲ್ಕನಕಾಚಲಂ
ಮೆರೆದುದು ॥೮॥ ಸುತ್ತಲುಂಮೇಲೆದಿಕ್ಪಾಲಕರನಗರಂಗ। ಳೊತ್ತೊ
ತ್ತೆಯಿಂರುದ್ರವಿಷ್ಣುಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳ । ಪತ್ತನಂಗಳನಾಂತಪೇರ್ಮೆ
ಯಿಂ ।ಝುಗಝುಗಿಸುವಾಮಹಾಕನಕಗಿರಿಯ ॥ ಒತ್ತಿರಿಹದಕ್ಷಿಣಾ
ಶೆಯೊಳೊಂದುಸಕಲದಿಗು । ಭಿತ್ತಿಯಿಂ ಬೆಳಗುತಂಸರ್ವ ದೇವ
ರ್ಪೂಜಿ । ಸುತ್ತಮಿಹಪಟಿಕಸಂಘಟಿತಲಿಂಗವೊಎನಲುಕೈಲಾಸಗಿ
ರಿಮೆರೆದುದು॥೯॥ ಸಾಹಸ್ರಕೋಟಿಶುಭ್ರಾಂಶುಗಳರುಚಿರಸವುನಾ।
ಹರಂ ಹಿಳಿದುತನ್ನಯಕಳೆಯಕೂಡಿಕ। ಣ್ಣಾಗಿನಿಂಘಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದ
ಪುಣ್ಯಾಘುಟಿಕೆಯೋಸಕಲಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ॥ ದೇಹನಿರ್ಮಳತೆಯೊ
ಬ್ಬ್ಯಳಿಯಿಂಶಿವಂಗೆಸ । ನ್ನೋಹಿತೋದ್ಯತ್ಪ್ರೀತವಾದುದೊಯೆಂ
ತೆಂತು । ಮೂಹಿಸುವಡೆಂದೆನಲು ಕೈಲಾಸಪರ್ವತಂರಾವುಣೀ
ಯ್ಯಕವಾದುದು ॥೧೦॥ ತೋರ್ವಕಣಿಯಲ್ಲಪುರುಷದಕಣಿಗಳಗ್ರದಿ
ಪೊ।ಗರ್ವಡೆದರತ್ನಂಗಳೈದೆಚಿಂತಾರತ್ನ। ಮೂರ್ವಿಬೆಳೆದಿರ್ಪತರು
ಗಳ್ಕಲ್ಪತರುಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿಗಿರಿಸಾನುವಿಂದ ॥ ಸೋರ್ವನಿರ್ಜರರರಸಂಸಿದ್ಧ
'ರಸಮಲ್ಲಿರ್ಪ। ಸರ್ವಮೃಗಮೆವು ಪುಣ್ಯಾಮೃಗಕುಲಂಪೋಗಳೆಸಾ। ಸಿರ್ವ
ರಹಿಪನೆರ್ದರೆಯರೆಂದೆನಲುಕೈಲಾಸಪರ್ವತಂಕಂಗೆಸದುದು ॥೧೧॥
ಆಗಿರಿಯಮೇಗೆರಂಜಿಪುದತುಳವೀರಶೈ। ವಾಗಮೋದಕೋಟಿಯಿಂದ
ಮೃತವಗಳಿಂದೆವೈ । ರಾಗ್ಯದಾಳ್ವೇರಿಯಿಂಜ್ಞಾನಕೇತುಗಳಿಂದೆಭ
ಕ್ತಿಗಳತೆನೆಗಳಿಂದ ॥ ಮೇಗೆಸವಮುಕ್ತಿಮುಗಿಲಟ್ಟಂಗಳಿಂ ಶ್ರುತಿ
ಯ । ಜಾಗಿಲ್ಗಳಿಂಸತ್ಪ್ರದುನ್ನತಕದಂಗಳಿಂ । ಬಾಗೆಪುಣ್ಯಂಗಳನಿ
ವಾಸಮೆಘನಾಶಿವಮಾಕೈಲಾಸವಾಸಮುಂದು ॥೧೨॥ ಸರುಷದಿಂದ
ಲ್ಲಿಪ್ಪನೀಶನಹಿಭೂಷನಗ । ವಗಜೇಶನುಗ್ರಭವಭಯವಿನಾಶಂದಿ
ವಾ । ಕರಕೋಟಸುಪ್ರಕಾಶಂಮುಕ್ತಿ ಕೋಶಂಶಶಾಂಕಲೀಖಾವ
ತಂಸಂ ॥ ಸುರರಕ್ಷನಸುರಸಂಹಾರದಕ್ಷಂಗಕ್ಷ । ಕರಿಕುಂಭವಿದಳ
ನಾಪೇಕ್ಷಹರ್ವ್ಯಕ್ಷನುಂ। ಹರಿಯುಕ್ಷಿಪೂಜಿತಪದಂತ್ರಿಯಕ್ಷಂವಿರೂಪಾಕ್ಷ

ಕ್ಷಂವಿನೋದದಿಂದಂ ||೧೩|| ಪ್ರತಿದಿನಂಬಂದೋಲಗಂಗೊಡುತ್ತೆಸದಿ
ಯಜ|ಸ್ತುತಿಯಲಾಲಿಸುತೆಸಾಸಾಲೋಕಪಾಲಕಸ್ಥಿತಿಯುಂವಿಚಾರಿ
ಸುತೆಸದ್ಭಕ್ತಭಕ್ತಿಗೊಲಿಯುತ್ತೆಗಿರಿಜಾತೆಸಹಿತಂ|| ಅತಿವಿಭವದಿಂ
ದೆಸದುನಿಜನಿಜಸ್ಥಳಕೆಸಿರಿ| ಪತಿಮುಖ್ಯರಂತರಂಗಳನರಿದುಕಳುಪಿ
ಪಶು| ಪತಿವಿಮಲಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದೊಳೆಜಗಮಂಪಾಲಿಸು
ತ್ತಿರ್ದನು ||೧೪|| ಅಂತೊಂದುದಿನವೆಂದಿನಂತೆಶಿವನೋಲಗಕೆ| ನಂ
ತವಿಷ್ಣುಗಳಗಣತತಿಂಬುಜಭವಸುರರಪ | ಸಂತತಿಶಿಖಿವೃಜಂಯು
ಮುಸಮೂಹಂನಿರುತಿನಿಕರವಾವರುಣವರ್ಗಂ || ಮುಂತೆವಾಯು
ನಿಕಾಯಮುಂಕುಬೇರೌಘವೋ| ರಂತೀಶಸಂಚಯಂಗರುಡಂಮು
ರಾಳಿಂಗ | ಜಂತಗರೊಳ್ಗಣಿಂನರಂನೆಗಳೆರಳೆಕುದುರೆಯೆತ್ತುಗಳೊ
ಳ್ಳೈತಂದರು||೧೫|| ಸುಮನೋಗಣಂರಾಕ್ಷಸಸ್ತೋಮಮುಂಯಕ್ಷ|
ಸಮುದಯಂಕಿನ್ನರವ್ರಾತಮುಂಗಂಧರ್ವ | ಸಮಿತಿಕಿಂಪುರುಷ
ತತಿವಿದ್ಯಾಧರಾಳಿಯುಂಸಿದ್ಧಸಂತತಿಗರುಡರ||ಸಮುದಾಯಮುಂ
ಮುಯೂರರನೆರವಿಗುಹ್ಯಕರ | ಸಮುವಾಯಮುರಗಬೃಂದಂಪಿಶಾ
ಚೋತ್ಕರಂ| ಕ್ರಮದಿಂದಮಾನವಚಯಂರಾಗದಿಂಗೀಶನೋಲಗಕೆ
ಬರುತಿರ್ದುದು || ೧೬ || ತವಕದಿಂದ್ವಾದಶಾರ್ಕರಗೊಂದಣಂಮು
ಹೋ | ತ್ಸವದೊಳೇಕಾದಶಮಹೇಶ್ವರರಹೊರಳಿವೈ | ಭವದ
ನಾನಾಗ್ರಹಂಗಳತಂಡವೊಲವಿನಿಂಬಿಣನವಬ್ರಹ್ಮರೊಗ್ಗು || ಸುವಿ
ಲಾಸದಿಂದಷ್ಟವಸುಗಳತೆರಳ್ಕೆಘನ| ಜವದಿಂದಸಪ್ತಋಷಿಗಳನೆರ
ವಿಹರುಷದಿಂ | ತವೆಚತುರ್ದಶಮನುಗಳೊತ್ತೊತ್ತೆಯಾಶಿವಾನನ
ನೋಲಗಕೆಬಂದುದು ||೧೭|| ಭರತರಂಬಿಡಿದುಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆರೋ
ಷಭಾ | ಸ್ಕರಭರದ್ವಾಜಪಾಂಡವ್ಯಮಾರ್ಕಂಡೇಯ | ವರರೋ
ಮಜವ್ಯಾಸಬಕದಾಲ್ಭ್ಯಶುಕಪರಾಶರಭೃಗುವಗಸ್ತ್ಯವೈತ್ರಿ||ವ
ರವಾಲಖಿಲ್ಯಗಾಲವಗಾರ್ಗ್ಯನಾರದುವಾರ್ನಸ | ಶರಭಕೌಂಡಿನ್ಯಪುಷ್ಕ
ಲಪುಷ್ಪದತ್ತಭಾ | ಗುರಿಸನಕನಾರದಸನತ್ಕುಮಾರಾದಿಮುನಿವ
ರರೈದೆಬರುತಿರ್ದರು||೧೮||ಸಿರಿಸರಸ್ವತಿಶಚಿಮಹಲ್ಯೆಲೋಪಾಮು
ದ್ರೆ, ಯರುಮರುಂಧತಿಮುಖ್ಯಪುಣ್ಯಾಂಗನಾಜನಂ|ಸುರಸೆಯೂ
ರ್ವಶಿರಂಭೆಮೇನಕೆತಿಲೋತ್ತಮಾದ್ಯಮರವೇಶ್ಯಾಸಮೂಹಂ||
ಪರಮಜಾಹ್ನವಿಸರಸ್ವತಿಕುಮುದ್ವತಿಪುಣ್ಯ|ಚರಿತೆಕಾವೇರಿಗೋ
ದಾವರಿಗಳೆಂದೆಂಬ | ತರತರದನದ್ಯಂಗನಾಜನಂಶಿವನೋಲಗಕ್ಕೆನ
ಡೆತರುತಿರ್ದುದು || ೧೯ || ರಾಗದಿಂಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರಾಚೌಷ

ಷ್ಟಿ । ಯೋಗಿಣಿಯರಷ್ಟದಿಕ್ಪತಿಯರಶ್ವಿನಿಯರಾದ । ಯರಾಗಿರ್ದತಾ
ರಾಂಗನೆಯರಖಿಳರುದ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರತಿನಿಬಿಡವಾದ ॥ ನಾಗಕನ್ನಿ
ಯರಷ್ಟವಿಧಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು । ರ್ಭೂಗಗನಲೋಕಂಗಳೆಲಾಜನಂ
ಗಳಿಂ । ಬಾಗಿಪಾರ್ವತಿಯಸಮ್ಮುಖದೊಳತಿಭಕ್ತಿಯಿಂನಿಂತಿರ್ದ
ರೇವೇಳ್ವೆನು ॥೧೦॥ ಎಡಗಡೆಯೊಳಧಿಕತರವಿಭವದಿಂನಾರಿಯರ। ಗಡ
ಣದಿಂಗಿರಿಜೆರಂಜಿಸಲಿಂದ್ರರುಗಳೆವಂ ।ಗಡಗೂಡಿವಿಷ್ಣುಕಟ್ಟಿಕ್ಕೆನೋ
ಳ್ಪರೆಯೆಸಂಯಮಿಗಳಸಮೂಹದಿಂಗಂ ॥ ಬಿಡದೆದಕ್ಷಿಣಸಭಾಗ
ದೊಳುನವಚೊನ್ನರುಗ । ಳೊಡಗೂಡಿಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಿರಲ್ಕೇ
ಡಮು । ಪ್ಪಡಿಸೆತತ್ವಜ್ಞಾನರತ್ನಸಿಂಹಾಸನದೊಳೀಶ್ವರಂರಂಜಿಸಿ
ದನು ॥ ೧೧ ॥ ಅಲುಗೆಭುಸ್ಸಂದೆಂಬಫಣಿಗಳಾಭರಣಮವು । ತೊ
ಳಗೆಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶತನುಕಾಂತಿ । ಬೆಳಗೆದಿಗ್ಬರೆಪುಷ್ಕರಂಗ
ಳಂಸ್ಮರಭಸ್ಮಧೂಳಿಯಂಗದೊಳೆಸೆಯಲು ॥ ಸುಲಿಪಲ್ಗಳುರೆಥಳತ್ಥ
ಳಿಸೆಕೆಂಜೆಡೆಮಿರುಗೆ। ತಲೆಮಾಲೆಗಳ್ಶೋಭೆವೆತ್ತುರಂಜಿಸೆಮುದನ।
ಬಲಶಿಕ್ಷನಮುಳಭಾಳಾಕ್ಷಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿರ್ಗಂವಿಲಾಸದಿಂದಂ॥೧೨॥
ಅರುದ್ರಸಮ್ಮುಖದೊಳತಿವಿಭವದಿಂವಿಜಯ । ವೀರಭದ್ರನ್ನಂದಿ
ಕಾರ್ತಿಕೇಯಂಭೃಂಗಿ। ವೀರವೀರಕನತುಳರೇಣುಕಂದಾರುಕಂಕಂ
ಕಾಳಧರಗಣವರಂ ॥ ಭೈರವಂಚಂಡೇಶಕೂಷ್ಮಾಂಡನಂಗರಾ । ಧಾ
ರಗಗನಾಂಗಧೂಮಾಂಗಗೈಲಾಂಗರೆಂ । ಬಾರೌದ್ರರೂಪಿನಮಹಾ
ಗಣಂಗಳ್ಮೆರದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥ ೧೩ ॥ ಕಡಲೇಳನೊಮ್ಮೆ
ಸುರ್ರೆಂದುಪೀರುವಮಹಾ । ವಡವಾನಲಂಮಿಂಚುಹುಳುವೆಂಬನಾಸು
ಗಿಯಮುಡಿ । ವಡೆಯಕೀಳ್ತಂಧರೆಯನೊಬ್ಬೆರಳೊಳಾನ್ಸಿಮುನಿ
ದೊಡೆಸಕಲಜಗವನೊಮ್ಮೆ ॥ ಸುಡುವಕಲ್ಪಕಾಗ್ನಿಯಂಪಿಡಿಗುಂಡ
ಮಾಳ್ಪನಭ । ದೆಡೆಯುಡುಗಳಂಕಳಲ್ಚುವಸೂರ್ಯಮಂಡಲವ ।
ನೊಡವಘುಡುಘುಡಿಪಸಿಡಿಲಂಸೀಳ್ವರುದ್ರಗಣ ಮೆಡೆವಿಡದೆಕಣ್ಗೆಸೆ
ದುದು ॥೧೪॥ ಪಂಚವದನಂಗಳಿಂದಶಭುಜಂಗಳೊಳೆತಿರಿ । ಪಂಚ
ನೇತ್ರಂಗಳಿಂವಿಷಕಂಠದಿಂದೆಸೆಗೆ । ಮಿಂಚುವೆಲುವಾಲೆಯಿಂಪಿಡಿದಾ
ತ್ರಿಶೂಲಡಮರುಗದೊಳಂಕೆಂಜೆಡೆಗಳ ॥ ಗೊಂಚಲ್ಗಳಿಂದೆಸೆವಡಾದು
ದುಷ್ಟವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಾಂಚಲದೊಳೈದೆಸಾರೂಪ್ಯದವರತ್ತಿ ತ್ತು।ಲುಂಚ
ಲಿಸದಿಪ್ಪಸಾಲೋಕ್ಯಸಾಮೀಪ್ಯದವರೆಸದಿರ್ದರೇನೆಂಬೆನು॥೧೫॥ಸ
ಮ್ಮುಖಂಬಿಡಿದುನಿಲಿಪರಿಯಜರ್ದ್ದಗಧಿಪ । ರ್ನ್ನಿಮ್ಮದೆಸೆಗಳಸಾರ್ದ್ಧನಿ
ಷ್ಠೆಮುನಿಪಾಲಕ । ಸುರ್ಮ್ಮನಿರಿಯಸುರರಿರಚಲ್ವೇಡಮುಖಿಳದವಿ

ಜಾಳಿಗಜಬಜಿಸಬೇಡೆ ॥ ದಿವ್ಯಮೃದಗುರ್ಜುಗುಜಿಸದಿರಿಯೆತುಳಿರು
ದ್ರಗಣ| ಮುವ್ಮೃಸಗಬೇಡೆಂದು ತತ್ಸಭೆಯೊಳಾನಂದಿ । ಯುವ್ಮೃ
ಹಾಕಾಳಭರ್ಗರಾಭರಿಗಳಂಮಾಡುತಿರ್ದರತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥೧೬॥
ಬಿರುಬಿರುನೆಕಂಗಳಂಬಿಟ್ಟುಪಲ್ಲಂಕಿರಿದು । ವುರುಗಿಸುತೆವೊಗವು
ನಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರದೊಳ್ನಿಂತು । ತರತರಿಸಿನಿಲ್ಲುತಂಕಂಠವುಂಹಿಂದಕ್ಕೆ
ತಿರುಪಿಬಿರ್ರನೆಚೆರವುತಂ ॥ ತಿರುತಿರುಗಿತಿರ್ರಂದುತಿರುಗುತಂದಿವಿಜ
ರಂ। ಜರಜರವೆತಭಿನಮಿಸಿಹಾಸ್ಯರಸವಂಸಭೆಗೆ। ಕರಕರವೆತಂ
ಭೃಂಗಿಸೂಕ್ತಿಯಿಂನಟಿಸುತಂಶಿವಸಿದಿರೊಳೆಸದಿರ್ದನು ॥೧೭॥ ಎ
ಸೆವಪಂಚಮಮಧ್ಯಗಾಂಧಾರಷಡ್ಜವೋ। ಹಿಸುವಧೈವತಋ
ಷಭವರನಿಷಾದಸ್ವರದ । ಪೆಸರಟಿಂಕಾಕಲಿಕಲುಮ್ಮಂದ್ರತಾರವಂ
ಬಿವರನಿಲುಕಡೆಯನರಿದು ॥ ಪೊಸಬಣತೆಬೆಡಗುಮಧುರನ್ನಯಂ
ಗಳೊಳೆಸೆ| ಭಿಸುವತಾನಂಗಳೊಳ್ಪೆಕಲರಾಗಂಗಳಿಂ। ದೊಸೆದು
ತುಂಬುರನಾರದರಾಡುತಿರ್ದರೊಂದೆಸೆಯೊಳತ್ರಿವಿಭವದಿಂದಂ॥೧೮॥
ಘನಸುಷಿರವಾನದ್ಧತತವೆಂಬವಾದ್ಯನಿ । ಸ್ವನದೊಳಂಗೋಪಾಂ
ಗಪತ್ಯಂಗಭಮರಿಭಾ । ವನೆವುಂಡಲಂಗಳಿಂಶುದ್ಧದೇಶಿಗಳೊಳಳವ
ಡಿಸಿಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತದಿಂ ॥ ಅನುಗೊಳಿಸಿಬೆಂದುಜಕ್ಕಡಿಕೋಲಚಾ
ರಿಗ । ಳ್ಕೊನೆಗಾಲ್ಕಳಾಸಕ್ಕೆಮರೆತಿವಟಮುಡೆಸುಮು। ಜ್ಜನಿತುಭೇ
ದಂಗಳಿಂನರ್ತಿಸುವನೃತ್ಯದಬಲಾಜನಂಕಂಗೆಸದುದು ॥೧೯॥ ಇಂ
ದ್ರಾಣಿಯಿಂದಣಿಳೆಶೃಂಗಾರವಾವೀರ। ಭದ್ರನಿಂವೀರವಾಸ್ವರವುನ
ದೊಳೆಂಕರುಣ । ಮುದ್ರಿರೂಪದವುರುಳ್ಗಳಿಂದದ್ಭುತಂಭೃಂಗಿಯಿಂ
ಹಾಸ್ಯವಾಭಕ್ತರ ॥ ಸೃದ್ರಚನೆಯೊಳ್ಭಯವುನೆಲುವಾಳೆಪು
ಳಿದೊಗಲವುದ್ರಿಯವೆಂದೆಬೈಭತ್ಸರೌದ್ರಂವುಹಾ| ರುದ್ರಗಣದಿಂ
ವುನಿಗಳಿಂಶಾಂತಿಯನಲಭವಸಭೆನವರಸದೊಳೆಸದದು ॥೨೦॥ ಸ
ಡೆಪವುಂಪಿಡಿದುಧನದಂರಾಜಿಸಗ್ಗಿಂಡಿ । ವಿಡಿಯೆವರುಣಂಮುರುತ
ನರಳಬಿಜ್ಜಣಗೆಯಂ। ಪಿಡಿದುಬೀಸಲ್ಕೆರುತಿಕಾಳಂಜಿವಿಡಿಯೆಸುರ
ಪತಿರನ್ನಗನ್ನಡಿಯನು ॥ ಪಿಡಿಯೆಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರುಭಯಚಾಮರ
ಗಳಂ। ಪಿಡಿದುಧಾಳಿಸೆಗರಿಯಜಾದ್ಯಮರಸಂದೋಹ। ಮುಡಿಗಡಿ
ಗೆವ್ಯೆಯುಕ್ಕಿಮಗುಳೆದ್ದುನಿಂದಿರ್ದನುತಿಸಿದರ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೨೧॥
ಜಯತುಭವಹರಜಯತುಭಾಳಾಕ್ಷಜಯತುಶಿವ| ಜಯತುಭಿಕ್ಷಾ
ಟನಪ್ರಿಯಜಯತುಭೀಮಾಂಗ। ಜಯಭುಜಗಭೂಷಜಯ ಜಯ
ತುಭೇದಾಭೇದ್ಯಜಯತುಭೈರವಜನಕನೆ ॥ ಜಯಭೋಗಿಶಯನ

ನೇತ್ರಾರ್ಜಿತಪದದ್ವಂದ್ವ। ಜಯತು ಭೌಮಾಪರಗ್ರಸಕಲಾಜೂಟಜಯ । ಜಯಮದನಭಂಗಗಂಗಾಂಭಃಕಣಾಧಾರಜಯತುಜಯತೆನುತಿರ್ದರು॥೩೧॥ ಜಯಜಯತುಸದ್ಭಕ್ತಭಕ್ತಭವಭಯನಾಶ। ಜಯಜಯತುದಿಕ್ಪಾಲಫಾಲಪಾವಕನೇತ್ರ। ಜಯಜಯತುಪರಬೊಮ್ಮಬೋಧಾರಾಧ್ಯಜಯಜಯತುನಿರ್ವಾಣಯನೆ॥ ಜಯಜಯತುಸಿರಿನಾಥನಾಥನಾಥಾಭಾವ । ಜಯಜಯತುಕೀನಾಶನಾಶನಾಶವಿದೂರ । ಜಯಜಯತುನಿಷ್ಕಾಮಕಾಮವಿಜಯವಿರಾಮ ಜಯತುಜಯತೆನುತಿರ್ದರು ॥೩೨॥ ಎಂದಿಂತುನುತಿಸೆಹರಿಯಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳೆ। ನಂದುಕೃಪೆಯಿಂನೋಡಿಕರಕರದುಕಣ್ಸನ್ನೆ । ಯಿಂದಂತರಂಗಳರಿದೊಡನೆ ಮನ್ನಿಸುತೆಮುನಿಗಳಭಕ್ತಿಗಮ್ಮಚ್ಚುತ ॥ ಕುಂದಧವಳಂಸಭಸಮ್ಮಂಗನಗಜಾಂಗನಾ । ನಂದಸಂಬಂಧನಾಲಿಂಗನಮ್ರತಾಂಗನೆಯೊ।ಳೊಂದಿದಭವಂತ್ರ್ಯಕ್ಷಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂದೋಲಗದೊಳೆಸದಿರ್ದನು ॥೩೪॥ ಇಂತೆಸೆವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದಗೆ ಪಠಿಸಿದವಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ॥೩೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

೨. ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಪಾರ್ವತಿಯಪ್ರಶ್ನೆಗೀಶಂತನ್ನಚಿತ್ಕಳೆಯ। ನುರ್ವಿಯೊಳಗುದಿಸೆಂದೊಡೇಕೆನಲುಬಸವಾದಿ। ಸರ್ವರುಂನಿನ್ನಬರವಂಬಯಸುತಿಹರದಂಕೇಳೆಂದುಪೇಳ್ದನಂದು॥

ಪದ॥ ಗಳಸಂಧಿಸಮ್ಮಿಳಿತಗರಳಾಷ್ಟವಿಗ್ರಹೋ। ಜ್ವಲವೃಷಭಯಾನಕಮಲಾಸನಾನತಪಾದ। ಖಳತನುದ್ವೈಧೀಕೃತಪ್ರಕಟಕೈಲಾಸಗಿರಿಶಿಖರಸೌಮ್ಯಾಗ್ರಯ ॥ ತಿಳಿಯೆಷಡ್ಗುಣದಂತೆರಾಜಿಸೂವಪಾರ್ವತಿಯ । ಕಲಶಕುಚತಟಕುಂಕುಮುದ್ರಾಂಕಿತವಕ್ಷ । ಸಲಹು ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಲೋಕಾಧ್ಯಕ್ಷಭಾಳಾಕ್ಷನತಜನರನು॥೧॥ ಈವಿಭವದಿಂದಭವನಿರಲಗಜೆಕೇಳ್ದಳೆ । ದೇವಕೇಳೆಂದುನಂದ್ಯಾದ್ಯಮರಗಣಕುಲಮು । ನಾವಸುಮತಿಗೆಕಳುಪುತದಕೆತತ್ವೋಪದೇಶಕೆನಿಮ್ಮಚಿತ್ಕಳೆಯನು ॥ ನೀವ್ಪೊಡನೆಕಳುಪಿದಪೆನೆಂದಿತ್ತನಂಬುಗೆಯ । ಪಾವನನ್ನಿರೂಪಮಂಸಲಿಸಬೇಡವೆಯೆನಲು । ಭಾವಿಸಿ

ಶಿವಂತೆನ್ನ ಹೃತ್ಕಮಲಮಧ್ಯಚಿತ್ಪ್ರಣವರೂಪವನೆನೆದನು॥೨॥ ನೆ
ನೆಯಲಾಚಿತ್ಪ್ರಣವವೇಹೊಳೆದು ಶಿವಷ। ಡಾನನದಿಂದೆಕೋಟಿಸೂ
ರ್ಯಪ್ರಭೆಯೊಳವತರಿಸಿ । ಘನತರದದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನಾಂತು
ಮುಂದೆನಿಂದಡಿಗಡಿಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ಅನುನಯದೊಳೆರಗಲಂಷ
ಣ್ಮುಖಿಯನೊಱಿದೆತ್ತಿ । ವಿನಯದಿಂದಪ್ಪಿಮುಂಡಾಡಿತೊಡೆಯೊಳೆ
ಗಿಟ್ಟು । ಮಿನುಪರದನದ್ಯುತಿಸಭಾಂತರವವೆಳಗೆತತ್ಕುಮರನೊಳೆ
ಗಿಂತೆಂದನು ॥೩॥ ಕೇಳ್ಕುಮರನಂದಿಮುಖ್ಯಾಮರಗಣಂಧರೆಗೆ ಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡುಪೋಗಿಮಾನವಜನ್ಮದೋಳ್ಪುಟ್ಟಿ । ಚಾಳ್ಕಿಯಿಂದಿರ್ಪರ
ಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿನೀಂ ಜನಿಸಿಶಿವತತ್ವಷಟ್ಸ್ಥಲವನು ॥ ಅಳ್ಕರಿಂದುಪದೇ
ಶವಿತ್ತುಮುಕ್ತಿಗೆಸರಿಸ । ವೆಳ್ಕುಮನಲಾಕುಮರನತಿಶಯದೊಳೆರ
ಗಿಪಣೆ । ಯೊಳ್ಕೈಗಳಿಟ್ಟುಬಿನ್ನೈಸಿದಂಪರಶಿವಂಗಾದರದೊಳಾಕ್ಷ
ಣದೊಳು ॥೪॥ ಮಾನವರೊಳಾಂಜನಿಸಿಶಿವತತ್ವಷಟ್ಸ್ಥಲನಿ। ಧಾನ
ಮಂನಂದಿಮೊದಲಾದಮರಗಣಕುಸುರ । ಲೇನಿದಕೆಕಾರಣಮೆನ
ಲ್ಕಿವಂನಕ್ಕುನೀನರಿಯದರಹಸ್ಯಮುಂಟೆ ॥ ಈನಮ್ಮನಿಜತತ್ವಚಿ
ತ್ಕಳಾರೂಪೀಷ । ಡಾನನಂಗಳೊಳೆಷಟ್ಪ್ರಣವರೂಪಾಗಿಪ್ಪೆ । ನೀ
ನೆಷಣ್ಮುಖಿಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಕೇಳಬೇಕೆಂದೊಡಾಂಪೇಳ್ವೆನಿನ್ನು॥೫॥
ಕೇಳಾದೊಡೆಲೆಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಪಿಂತೆಕೆಲ। ಕಾಲದೊಳಗೊಂದುದಿವ
ಸಂನಂದಿಭೃಂಗಿಮಾ । ಕಾಳಮೊದಲಾದಸುಂಖ್ಯಾತಗಣದೊಡನೆಗಿ
ರಿಜಾತೆಸಹಿತೀಕ್ರಮದೊಳು ॥ ಓಲಗಂಗೊಟ್ಟಿಪ್ಪಸಮಯದೊಳು
ನಾರದಂ । ಲೀಲೆಯಿಂಬಂದೆಮಗೆಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗಿ । ಭಾಳವಿನ್ಯ
ಸ್ತಪುಟನಾಗಿನಮಿಸುತಿರೆನಂದೀಶನಿಂತೆಂದನು ॥೬॥ ಎಲೆಮುನಿಪ
ನೀಂಬಂದಕಾರ್ಯಮಂದೇವೇಶ । ನೊಲವರಿದುಬಿನ್ನವಿಸೆನಲ್ಕಾ
ಥರ್ದಸ್ತುನಿ। ಶ್ಚಲಚಿತ್ತದಿಂದೆಮ್ಮನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಭವನಿಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯೊಳು
ಲೋಕಂಗಳೆ ॥ ತೊಳಱಿದೆಂಸಕಲಲೋಕಂಗಳೊಳುಶಿವಭಕ್ತಿ । ಬೆ
ಳೆವುತಿರ್ಪುದುದಿನದಿನಕ್ಕೆತ್ತಭೂಲೋಕ । ದೊಳಗಿಪ್ಪಭರತಖಂಡ
ದಕರ್ಮಭೂಮಿಯೊಳ್ಕಱಿಪಬಲಸೂಯೆತ್ತಂದನು ॥೭॥ ಸತ್ಯಮಳಿ
ದುದುಸದಾಚಾರಂಗಳಡಗಿರ್ಪ । ವತ್ಯಧಿಕಶಿವಭಕ್ತಿಗಳ್ಮಸುಳ್ದಿಪ್ಪ
ವಾ । ಚಿತ್ಯಶೀಲಂಗಳೆರತವುಶಿವಾಗಮಪುರಾಣಂಗಳವುಕನಸಾದ
ವು ॥ ನಿತ್ಯಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳುಡುಗಿದವಧಿಕಸದ್ಧರ್ಮ । ಕೃತ್ಯಮವು
ಬಯಲಾಯ್ತುಧರೆಯರಾಜನ್ರಜಂ । ಪ್ರತ್ಯೇಕಮವಿಚಾರದುರ್ನೀ
ತಿದುಷ್ಕೃತಾಸ್ವದಿಗಳಾಯ್ತೆಂದುಸುರ್ದಂ॥೮॥ ಜಿನಬುದ್ಧಚಾರ್ವಾ

ಕಮತಮಿರದೆಪೆಟ್ಟಿಗೊ । ತನಮಾಗಿಪಿರಿದುಶಿವಮತವನುರೆಚರಿ
ಪೆತಂ। ಘನಲಿಂಗಜಂಗಮಪ್ರಸಾದಪಾದೋದಕವಿಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷೆ
ಗಳನು ॥ ತನತನಗೆಪಳಿವೆತಂಶಿವಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಸ । ಜ್ಜನರನತಿನಿಂ
ದಿಸುತ್ತಂಜಂಗಮಮಕಂಡು। ಮುನಿವುತಿರ್ಪಪ್ರಭುಗಳಂಪ್ರಜೆಗಳಾ
ಸ್ಥಳದೊಳಭವಚಿತ್ತೈಸೆಂದನು॥೯॥ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂಶಿವಾಲಯದಬಾ
ಗಿಲ್ಗಳುಂ । ಕಲ್ಲಿಂದಮುಟ್ಟಿದವುಜಂಗಮಸ್ಥಲದಮಠ । ಮೆಲ್ಲಮುಂಬ
ಯಲಾದವಧಿಕಪುರಮಾರ್ಗಸಂತತಿಚರಕೆಸಲೆಸಂದವು॥ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊ
ಳುಂಜಿನಾಲಯಮುಮಂಸಕಲಜನ । ರೆಲ್ಲರುಂಜಿನಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರಲ್ಲಿ
ಯುಮುನಿಗ। ಳೆಲ್ಲರುಂಜಿನಮುನಿಗಳರಸನೋಡಿದಡೆಶಿವಲಾಂಛನೆ
ಮುಗಿಲ್ಲೆಂದನು ॥೧೦॥ ಪುಸಿನುಸುಳ್ಳೆಗತಕಂಕಳವುಕೊಲೆಕೇಡು।
ಕಿಸುರುಂಕೃತಘ್ನಭಾವಂನಿಂಗೆಮಾಯೆಗು । ವ್ಯಸನಂವಿಕಾರಂ
ಕುತರ್ಕಂಕುಮಾರ್ಗವವ್ರತಮುಮಾಚ್ಛಂನಿಷ್ಠುರಂ॥ ಪಿಸುಣಂಪರಾ
ಭವಂಕಲಹಮುಂಕಪಟಮುಳ್ಳ । ಜಸಮತಿಕ್ರೂರಮನ್ಯಾಯಮುವು
ಪೆಟ್ಟಿತ । ದ್ವಾಸುಮುತ್ರೀವನಿತೆತಾಳದೆಕಂಪಿಸುತ್ತಿರ್ಪಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚ
ರಿಯನು ॥೧೧॥ ಪತಿಗಳಿರಲನ್ಯರೊಳ್ಪೆರೆವರಂಗನೆಯರಾ । ಪತಿಹಿ
ತೆಯರಿರಲಸತಿಗೊಲಿದಿಪ್ಪರಾಪುರುಷ । ರತುಳದ್ವಿಜರಘಮುಕುಲ
ದಿವೆರಸಿವರ್ತಿಪರ್ಧರ್ಮಕರ್ಮವನೆಣಿಸದೆ ॥ ಅತಿಹೀನರೈಶ್ವರ್ಯ
ದಿಂಬಾಳ್ವರಾಚಾರ। ಯುತರೆತ್ತಲಾನುಮಿರಲವರುಂದರಿದ್ರಸಂಗತ
ರಾಗಿಜೀವಿಪರ್ಪೀಗೆಯೊಳಗಣಬಾಳೆಯಂತೆಂದನಾಮುನಿಪನು॥೧೨॥
ಈದುರಾಚಾರಮುಂಸ್ಫೋಟಗಲ್ಲಿಪರ । ಪಾದಿಗಳ್ಮಂಗಳೆಕಾಣಿಸದೆ
ಗೋಪ್ಯಟಂ । ಮೇದಿನಿಯುಮರೆಯೊಳಿಸನವನಿಧಿಗಳಂತೆಬಿದಿರತ
ವಿದುರುಗಲ್ಮ್ರುಸುಕಿದ ॥ ಆದಿವ್ಯಚಂದನದ್ರುಮಗಳೆನೆದುರ್ವಸ।
ದಾದಿತ್ಯಕಿರಣಂಗಳಂತಭವನಿಂಮುಸಿರಿ । ಪಾದಭಕ್ತದುರ್ಚರಿತಮು
ಕ್ತರಿಪರ್ರೊಟಗೋರೋರ್ವರೆಂದುಸುದರ್ಗಂ ॥೧೩॥ ಉರಿವಬೇ
ಸಗೆಯೊಳೊಣಗುವಬತ್ತಿಗಳ್ಕಳೆಯ । ನಿರುಳುಚಕ್ರಾಬ್ಜಂಗಳರ್ಕ
ಸಂದಾರಿದ್ರ । ದುರವಣೆಯೊಳಗೆನೊಂದಮಾನವಂಪರಮಸೌಭಾ
ಗ್ಯಮುಂಬಯಸುವಂತೆ॥ ಪರಸಮುಯುವಿನ್ನಂಟಗಡಗಿಪ್ಪೋಪುದೊನ
ಮ್ರ । ಸರಸಮುವೆಂದಧಿಕಮುಪ್ಪುದೋಯೆಂದುಶಿವ । ಶರಣರೊಳ
ಗೊಳಗೆಬಿಸುಸುಯ್ದುದಂಕಿವಿಯಾರೆಕೇಳ್ದೆನಾನೆಂದುಸುರ್ದಂ॥೧೪॥
ಈಮಾತೇಯಂಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯಲೆಂದೇಮ । ಹಾವೇಗದಿಂಬಂದೆನಾ
ಮನುಜರೆಲ್ಲರುಂ । ಸಾವಹುಟ್ಟುವದಂದುಗಕ್ಕೊಳ್ಗಬರಿದೆಕೆಡುತಿ

ಪರ್ರದನುಸುರಲಳವೆ ॥ ದೇವರರಿಯದಪ್ರಪಂಚಮುಂಟೆ ನಾನಾಜೀವ । ಭಾವಚೇಷ್ಟಿತಸೂತ್ರಧಾರಕನೆ ಸಕಲರಂ । ಪಾವನಂ ಮಾಳ್ಪರಿದು ಸಮಯ ಮಘನಾಶ ಸರ್ವೇಶ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನು ॥೧೫॥ ಹರುಷದಿಂದದು ನಿಮಿತ್ತಂ ದೇವರಧಿಕಗುರು । ಚರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು । ಪರಸಮಯಖಂಡನೋದ್ದಂಡಮಂ ಮೆರೆದು ಶ್ರುತದೃಷ್ಟದ ಪವಾಡಂಗಳ ॥ ಧರೆಗೊಲ್ದು ತೋರಿಸುತೆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ । ಚರಣೋದಕಪ್ರಸಾದಂಗಳ ಮಹಾತ್ಮೆಯಂ । ವಿರಚಿಸಿ ಶಿವಾಚಾರಸಸಂಪನ್ನರೆನಿಸಿ ಮನುಜರನುಳುಹಬೇಕೆಂದನು ॥೧೬॥ ಮಾನವರ ಭವಬಂಧಮಂ ಪರಿದು ರಕ್ಷಿಸೆಂ । ದಾನಾರದಂ ನುಡಿಯಲಾರಕಳುಪುವೆನೆಂದು । ಜಾನಿಸುತ್ತಿರೆ ಗಿರಿಜೆ ನುಡಿದಳೆಲೆ ದೇವ ಮರ್ತ್ಯರ್ಭವಕೆ ಬಹರೆಂಬುದಂ । ಆನರಿವೆ ನೀ ಭವದ ಕೋಟಲೆಗೆ ತವೆ ಮಹಾ । ಸ್ಥಾನದೊಳಗಿಪ್ಪ ಘನಮಹಿಮರುಂ ಬಹರೆ ಪರ । ಮಾನಂದ ನಿತ್ಯಸುಖದಿಂದಿಪ್ಪರೋ ನಿರೂಪಿಸವೇಳ್ಕದೆನಗೆಂದಳು ॥೧೭॥ ಲೇಸುಲೇಸಾಗಿರಿಜೆಯಾಗ ನಿನ್ನಯ ವಾಗ್ವಿ । ಲಾಸಮಿತ್ತುದು ಮನಕೆ ಮುದಮನೀಕೃತ್ಸ್ನಕಮ । ಲಾಸನಾದ್ಯಮರರ್ಗೆಯುಂ ಕಡೆಗೆ ಭವಬಂಧಮುಂಟೆನಲ್ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳ್ದು ॥ ಈ ಸಮಸ್ತರಭವದ ಕೋಟಲೆಗಳಿಂಪಿಂಗಿ । ಪಾಸಮುದ್ಘೋದ್ಯೋಗಮುಂಟೆಯೆನಲುಂಟದು ಮ । ಹಾಸಾದ್ಯನಿತ್ಯನಿತ್ಯನಿಜಸುಖಂ ಷಟ್ಸ್ಥಲರಹಸ್ಯಮೆನಲಂತೆಂದಳು ॥೧೮॥ ಎಲೆದೇವ ಭವರೋಗವೈದ್ಯ ನೀನೆನಗನಿ । ಮರ್ಗಳೆಮೆನಿಪ ನಿತ್ಯನಿಜಸುಖಮಾವಷಟ್ಸ್ಥಲಂ । ತಿಳಿವಂತೆ ಬೋಧಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದ ಗಿರಿಜೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥ ನಲಿದು ನಂದೀಶ್ವರಂ ತಾನಂದು ಸಕಲಗಣ । ಕುಲಹೃದಯವಾರಿಧಾಕೆಯಂತರಂಗದ ಕರುಣ । ದೊಲವನುರೆ ತಿಳಿದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದ ಭವ ಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸೆಂದನು ॥೧೯॥ ದೇವ ಕೇಳೀ ಜಗನ್ಮಾತೆಯಪ್ಪೀಮಹಾ । ದೇವಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ ಸಲಹಬೇಕೆಂಬ ಸ । ದ್ಭಾವದೊಲವಿಂದೆ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಕಮಲಂಗಳ್ಗೆ ಬಿನ್ನವಿಪ ಬಿನ್ನಪವನು ॥ ಸಾವಧಾನದಿ ಕೇಳ್ದು ನಿಮ್ಮ ನಿಜನಿತ್ಯಸುಖ । ಮಾವಷಟ್ಸ್ಥಲವನುರೆ ತಿಳಿಪೆನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ । ಕಾವುದೆಂದೆನುತಲತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೈಮುಗಿದು ನಂದಿಕೇಶಂ ನುಡಿದನು ॥ ಇಂತೆನುತ್ತಾದಿವೃಷಭನ್ನುಡಿಯಲೆಮಗಧಿಕ । ಸಂತೋಷಮುದಿಸಿ ನಂದೀಶನಿಂ ಪೆರನೆನಂ । ಮಂತರಂಗದೊಳಿರ್ಪ ನಿರ್ಮಲಿನ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಂ ದ್ವಿತೀಯ ಶಂಭು ॥ ಅಂತರಹಿತಂ ಜಗತ್ಪಾವನಂ ನೀನರಿಯ । ದಂತಾರಹಸ್ಯಮುಂಟೇ ಸುಷಟ್ಸ್ಥಲದಿಂದ । ನಂತಶಿವ

ಶರಣತಂನಿತ್ಯರಂ ಮಾಡಲೋಸುಗಕೇಳ್ವೆಯೆನಲೆಂದನು ‖೨೧‖ ಸ್ವಾ
ಮಿನಿಮ್ಮಡಿಯ ಲೆಂಕರಪರಮಲೆಂಕನೆನೆ । ಗೀಮಾತದೇಕೆನ್ನಬಿ
ನ್ನಪಂಗೇಳಿಸಂ। ಸಾಮುಪಾಗಣಕೆಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗಮಂತಿಳುಪಿಸಲ
ಹೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸಲು ‖ ಆಮಾತಕೇಳ್ದಾತನಂತರಂಗಂತಿಳಿದು । ಭೂ
ಮಿಯೊಳ್ವೀರಶೈವೋದ್ಧರಣಕಾರಣಂ । ಪ್ರೇಮದಿಂನಂದಿಯಂಕಳು
ಪಬೇಕೆನುತನಿಶ್ಚೈಸಿಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ‖೨೨‖ ಪರಮಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾ
ರ್ಗಮಾಶರೀರದೊಳಿಲ್ಲಿ । ದೊರಕಲರಿಯದು ನಂದಿಕೇಶ್ವರನೆಕೇಳೆ
ಯ್ದೆ । ಭರತಖಂಡವಕರ್ಮಭೂಮಿಯುಂಟಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರುಂಪೋಗಿ
ಬಳಿಕ ‖ ನರಜನ್ಮದೊಳ್ಜನಿಸಿಪತಿಸಾಮರೂಪುಕ್ರಿಯೆ । ವೆರಸಿ
ನಿರ್ಮಳವೀರಶೈವಮಾರ್ಗವನುಮಾ। ಚರಿಸಿನಡೆನಲ್ಲದೀಷಟ್ಸ್ಥಲಂ
ಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲೆನೆವೃಷಭನಿಂತೆಂದನು ‖೨೩‖ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ್ತಮ್ಮಮ
ಕ್ಕಳೆಸನಿವಾಲ । ತಂದಕ್ಕರಿಂದೆರೆವಮಾಳ್ಕುಂನೀವೀಗ । ಲೆಂದಂ
ತೆನರಜನ್ಮದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂದಿರುತ್ತಿರುತ್ತಿರೆ ‖ ಎಂದಿ
ಗೀಶಿವತತ್ವಷಟ್ಸ್ಥಲಂಸಕಲಗಣ । ಬೃಂದಕ್ಕೆಸಾಧ್ಯವಹುದಲ್ಲಿಬೋ
ಧಿಸುವರಾ। ರೆಂದುಕೃಪೆಯಿಂನಿರೂಪಿಸವೇಳ್ಕೆನಗೆಂದುನಂದೀ
ಶ್ವರನ್ನುಡಿಯಲು ‖೨೪‖ ಎಲೆನಂದಿಕೇಶಕೇಳ್ಭೂಮಿಯೊಳ್ಜನಿ
ಸಿನಾನ । ನೋಡಿದುಜಂಗಮಪ್ರಸಾದಪಾದೋದಕಂ । ಗಳೆನಾಂ
ತುಗುರುಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯಿಂವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂದಿರುತ್ತಿರೆ ‖ ಸಲೆನಿನ್ನ
ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಲಿಂಗರೂಪಹೆವುನಿ । ನಿರ್ಮಳಭಾವಕೊಲಿದುಜಂಗಮ
ವಹೆವುಷಟ್ಸ್ಥಲಂ । ... ಪಲೆಮ್ಮಯಚಿತ್ತ...ಕುಮಾರಂಬನ್ನನೆ
ನೆಗಿರಿಜೆಯಿಂತೆಂದಳು ‖೨೫‖ ನಿವನೆಕೇಳೆನ್ನಬಸುರೊಳ್ಪುಟ್ಟು
ನಿಸದೆ । ವಿವರಮಂದೇವರಿವಿರಿಮುಕ್ತಳೆಂಪಡೆವ । ನೆನನಸ್ಥಾನದಿ
ದೆಷಟ್ಸ್ಥಲಂತಿಳಿಪ್ರೌಢನ್ನಚಿತ್ತಕೆಯನಂದೀಶನೋಡನೆ ‖ ಅವನಿತಳ
ದೊಳ್ಜನಿಸಲಾಸತಿಯಗರ್ಭದೊಳ್ । ತವೆತನ್ನ...ನಸುತನು...
ಸಿನಂಸ್ವಾಗ್ರಮರ । ನಿವನಕ್ಕೆಷಟ್ಸ್ಥಲವನುಪದೇಶವಿಮಾನಂತೆಕ
ರುಣಿಸುವದೆನಗೆಂದಳು ‖೨೬‖ ಎಂದೊಡಂತಾಗಲಾಗಿರಿಜೆನಾಥನ
ನಿಂದು । ಬಂದಕಾರ್ಯಂಸಫಲಮಾಯ್ತುನಿಮ್ಮಿಂದವಿಮಾ । ನಾಯಿಶ
ನಿಂದಮರ್ತ್ಯದನುಪಾಗಣಕೆನೊಡಲ್ಭವಂಪಿಂಗಿಗಪುದು ‖ ಮುಂದೆ
ಭೂಲೋಕದೊಳ್ವೀರಶೈವನ್ನೆಲೆಗೆ । ನಿಂದಪ್ರಮನೀವೆಲ್ಲರುಂಪೋ
ಗಿಜನಿಸಲಾಂ । ಪಿಂದೆಮ್ಮಸುಜ್ಞಾನಪುತ್ರನಂಕಳುಪಿದಪೆನೆನೆವೃಷ
ಭನಿಂತೆಂದನು ‖೨೭‖ ಕಳುಪಿದಪಿರೇಕಳುಪಿದಪೆವುನಂಬಲೆನಂಬು।

ತಳುವಿಲ್ಲನಿನ್ನ ಸಗಳಿವು ಮಗನೆಪೋಗುಕ । ತ್ತಲೆಯುನೋಳ್ಪಳಗುಪ್ಪ
ಸಿಂಗುಂದಿಟಂವಿಷಮು ನಮೃತಂಪುಣ್ಯಮಾಪಾಪಮುಂ ॥ ಸಲೆತೆವರು
ವಂತೆಪರವಾದಮಂಗೆಲ್ದುಭೂ। ತಳದೊಳಗಣತಪವಾಡಂಗಳಿಂಮೆ
ರೆಗುನಿ । ರ್ಮಲಭಕ್ತಿಯಿಂವೀರಶೈವಮಾರ್ಗಂಬಿಡಿದುನಡೆಯೆಂದು
ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ॥೧೮॥ ಜೀಯಸ್ವಾಗಿಗುಕಿದೆವೆಂದಸಂಭ್ರಾಂತಗಣದೊ
ಳತ್ತಿ । ಪೀಯಸ್ವಗಿಂದೆದ್ದುದೇಳ್ಕೊರೆಪ್ಪತಮರಗಣ । ಮಾಯತಿಕೆ
ಯಿಂದುದ್ರಕನ್ಯೆಯುಕರ್ಲಕಲಸರ್ಗಿಕಲತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ದಾಯ
ದಿಂದೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಾನಾನರರ । ಕಾಯದೊಳ್ಜನಿಸಿತತ್ತಜ್ಜಾ
ತಿಯಿಂದೆಸವ। ಕಾಯಕಂಗಳನಾಂತುವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂದಿರ್ಪ್ಪರವ
ರೆಂದಸು ॥೧೯॥ ಇನ್ನವರೊಳಧಿಕನಿರ್ಮಾಯನಪ್ಪವನಾಗಿ। ಯೆನ್ನಪ
ಡಿಬಿಂಬನೆನಿಸಿದ್ದರಾಮನುವಾಗಿ । ಚನ್ನವೀರೇಶ್ವರನೆಮಡಿವಳ
ಯ್ಯಗಳಾಗಿಮಹದೇವಿಯೆನಿಪರುದ್ರ ॥ ಕನ್ಯೆನೀಮಹದೇವಿಯ
ಕ್ಕತಾನಾಗಿಪ್ಪ । ಸನ್ನುತಿಯೊಳವನಿಯೊಳಗಲ್ಲಿಜನಿಸಿರ್ಪ್ಪ । ರು
ನ್ನತಶಿವಾಚಾರಿಗಿರಿಜೆನಂದಿಯರಿರವನಿನ್ನುನೀಂಕೇಳೆಂಗನು ॥೨೦॥
ರಾಜಿಸುವನೋರ್ವವಿಪ್ರಂಮಂಡಿಗೆಯಮಾದಿ । ರಾಜಮಸರಿಂದಾ
ತನಧಾರ್ಂಗಿಮಾದಾಂಬಿ । ರಾಜಶರದೊಳಗೆಪಾರ್ವತಿಯುಚಿಕ್ಕಳ
ಯುದಿಸಿನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಮೆಸರೊಳು॥ ಅಜಗಸ್ಮಾತೆಯಗರ್ಭಾಕೆಯೊ
ಡನಾಬಸವ । ರ ಜಮೆಸರಿನ್ನಂದಿಕೇಶ್ವರಂಜನಿಸಿಕಡು । ತೇಜದಿಂ
ಕಲ್ಯಾಣಪುರದರಸುಬಿಜ್ಜಳನಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುತಿರ್ಪ್ಪನು॥೨೧॥ ಆಸ
ಕಲಶಚಿವಶಿರೋರತ್ನಮೆನಿಸಿಮ। ತ್ತೀಸಮಸ್ತಾಮರಗಣಂಗಳೆಮು
ಖವೆನಿಸಿ । ಸಾಸನಪೆವಾಡಂಗಳಿಂಮೆರೆದುಪರಸಮಯಗರ್ವಮಂ
ಮುರಿದುಜರಿದು॥ಓಸರಿಸದೊಲಿದುಲಕ್ಕದಮೇಲೆತೊಂಭತ್ತಾ। ರ್ಪ್ಪ
ಸಿರಮಹಾಜಂಗಮಕ್ಕೆವೃಷ್ಟಾನ್ನಮಂ । ದಾಸೋಹಮಂಮಾಡು
ತಾಮಗಂನಿನ್ನಬರವಂಬಯಸುತಿರುತಿರ್ಪ್ಪನು ॥೨೨॥ ಆಸಂಬಿಕೇ
ಶನಂವಿಮಾಭಕಿರೂಪುಸಭು । ತಾನೆಮ್ಮವೈರಾಗ್ಯರೂಪುನೀನೆಮ್ಮ
ಸು । ಜ್ಞಾನರೂಪಾನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯೆ ಗಿರಿಸುತಾರೂಪಾಕೆಯು
ದರದಿಂದಂ ॥ ನೀನವನಿಯೊಳ್ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದುದಿಸಿಯುವರನನು।
ಮಾನಿಸದೆ ಗುರುಭಾವದೊಳ್ಕೊಂಡುತತ್ವಮಂ । ನೀನವರಗುರು
ವಾಗಿತಿಳುಪುತಳುವದೆಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಹೋಗೆಂದನು ॥೨೩॥ ಎ
ನೆಮಹಾದೇವನೀನಿಂತೆಂದುನುಡಿವಾಗ। ಳೆನಗಂಸ್ವತಂತ್ರತೆಯೆನೀ
ನಿರಿಸಿದಂತಿರ್ಪ್ಪೆ। ನೆನಲೀಶ್ವರನಕ್ಕುತನ್ನಸುಜ್ಞಾನರೂಪಂಮುಖದೊ

ಳೊಲಿದಡಗಿಸಿ ॥ ಘನಹರುಷದಿಂದಶ್ವೇಶ್ವರನಂದು ತನ್ನಕ । ಣ್ಗೊ
ನೆಯೊಳೋಲಗಮಂ ವಿಸರ್ಜಿಸು ತತ್ಕ್ಷಣಂ । ನೆನೆದು ಕಲ್ಯಾಣಪು
ರದೊಳಗಿರ್ಪನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯಗ್ರಜನಮಂ ಸೋದರ್ಶನು ॥೨೪॥ ಇಂ
ತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿ ಬಗೆದವರ್ಗೋದಿದ
ರ್ಗರ್ಥವಾ । ಗ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಲಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮುಮಂ । ಸಂತ
ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಶಂತುಹರನ ಪರಮಾವತಾರ
ನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೨೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ

೪ ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಧರೆಯೊಳುದಿಸಿದ್ದ ಸಂನ್ಯಾಸ್ಯಮುರಗಣಕೆತ ।
ತ್ತ್ವರಹಸ್ಯಮಂ ತಿಳುಪೆನಿಪ ಚಿತ್ಕಳಾರೂಪ । ಮರುಪಸಾಗ
ದೆನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯುದರದನೊಡೆದು ಚನ್ನಬಸವಂ ಜನಿಸಿದಂ॥

ಪದ॥ ಕುಮುದಸಖವರಕಲಾಭರಣ ಪಾವನಚರಣ । ಕುಮು
ದಸುಳಿವನಮುಸಾಗಾವದೇವರದೇವ । ಕುಮುದಾರ್ಕವಹ್ನಿತ್ರಿನೇ
ತ್ರ ಸನ್ನುತಗಾತ್ರ ಸುಪವಿತ್ರಸಚ್ಚರಿತ್ರ ॥ ಕುಮುದವಾಸನವಿನುತ
ಪಾದಗಿರಿಜಾನಯನ । ಕುಮುದಚಂದ್ರಮವಿರಾಜಿಸುನಿನ್ನ ಭಕ್ತ
ಗ್ರೆ । ತ್ಕಮುದಮಂ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸುಜನಸಂರಕ್ಷಗೀರ್ವಾ
ಣಪಕ್ಷ ॥೧॥ ಇಂತಿತ್ತ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಗುರುಲಿಂ
ಗಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ನೊಲವಿಂ ಮಾಡಿ । ವರಮಪ್ರಸಾದಮಂ ಸವಿ
ದು ನೈಯಮಿಯೊಳಿಂಗು ಪರಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂದಂ ॥ ಹರುಷದಿಂ ಯೋಗನಿ
ದ್ರಾಮುದ್ರಿತಾಕ್ಷಿತ । ತ್ತ್ವರವಶದೊಳರಿಕ್ಷ್ವರಂ ಕರುಣದಿಂದ ವರ ।
ಚರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತತ್ಸ್ವತಿಯನೇಳಿಂದೊಡನೆ ಕರದೆತ್ತೆರಿಪಿನುಡಿದ
ನು ॥೨॥ ಎಲೆ ತರುಣಿ ಕೇಳ್ನೊಮ್ಮು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವ ನೆನ । ಲ್ಲಲಿದು ಕೈ
ಗೊಂಡು ಲಿಂಗಕೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾಂ ಕೊಂಡೆ । ಬಳಿಕ ಚರರೂಪನಡಗಿಸಿ ಪಂ
ಚವದನ ದಶಭುಜ ತ್ರಿಪಂಚಾಕ್ಷಿಯಿಂದೆ॥ ಪ್ರೊಕ್ಷೆವಘಣಕಟಕ ತ್ರಿಶೂಲ
ಡಮರುಗದಿಂದೆ । ಪುಲಿದೊಗಲುಡಿಗೆಯಿಂ ಪಾರ್ವತಿ ಸಮೇತದಿಂ । ದೊ
ಲಿದು ಪ್ರಸನ್ನಭಾವದೊಳೆ ಪರಶಿವನಾಗಳಾ ತರುಣಿಗಿಂತೆಂದನು ॥೩॥
ಲಲಿತಾಂಗಿ ಸಂಕಲ್ಪಮಂ ಮಾಡಬೇಡೆನುತ । ತಿಳುಪುವೆಂ ಪೂಸತಪ್ಪ
ಚೋದ್ಯಮಂ ನೀಂ ಕೇಳ್ವು । ದೊಲಿದು ನವಿರ್ಮಾ ಚಿತ್ಕಳಾಮೂರ್ತಪ
ಸಾದಮಿದರಿ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದೊಳಗೆ॥ ತೊಳಗುವೆಮ್ಮಾಷಣ್ಮುಖಪ್ರಿತಪ್ರ

ಣವನಿ । ಮರ್ಗಳೆಗೂಪನಾಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಸಕಲಜ್ಞೊ। ತಳವೆಂಗ್ಯ
ಸಗಣತಪವಾಡಪ್ಪುದುಷಂಜನಿಪನೆಂದೀಶ್ವರನ್ನುಡಿದನು ॥೪॥ ಪೊಸ
ತಪ್ಪುವೀರಶೈವಾಚಾರವಂ । ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಜೈನಬೌದ್ಧಚಾರ್ವಾಕರ
ಮತವನಳಿದು । ಬಸವಾಖ್ಯನಾಗಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇ
ಶದಿಂ ನಿಜಪದವನು॥ ಬಸವೀವನೆಂದು ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನುದಯ। ದೊ
ಸಗೆಯಂ ಸಕಲಗಣಕರು ಪತೀಕ್ಷ್ಯದೊಳಿನು । ತ್ರಿಸಮಾಸ್ತ್ರಶೀಕ್ಷ್ಣಂವಿ
ರೂಪಾಕ್ಷನಾಸಿರಾ ... ವರೂಪಂತಳೆದನು ।೫॥ ಅನಿತರೊಳ್ ಕಂದೆರ
ದುನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ತನ್ನ। ಮನೆಯೊಳೀಶ್ವರನು ಅರ್ತಿಯಂ ಕಾಣದಿಂ
ತಿದಿಂ । ಕನಸಾಗಿ ಮುಂಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಮುನ್ನ ನೋಡಿದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೆಂ
ಬಂತಿರೆ ॥ ಮನದೊಳೆ, ವಿಸ್ಮಯದ ಸಂತಸಗಳುಕ್ಕುತಿದೆ ಮುನ್ನ । ನೆನ
ಹಿನೊಳುತಿವದೊಸ್ತದೊಳ್ ... ತ್ರಿದಿಕೀಲ್ಸ್ವನಂ। ದಿನುತ ಜಾನಿಪ
ಸಮಯದೊಳ್ ಕಿಗು ಬಾವಗೋಳ್ಗಳುಕ್ಕಿದವೇಸೆಂಬೆನು ॥೬॥ ಇಂ
ದಿರನದೆಸೆಚಂದ್ರಮೂಡಕತ್ತಲೆನೋಡೆ। ಮಂದಾನಿಲಂ ಶಂಪ್ರತೀಡೆ
ಭ್ರಮರಂ ಪಾಡೆ । ಬಂಗು ಚಕ್ರಂ ಕೂಡೆ ರನಂಬಾಡ ಕಮಲಂ ಬಿರಿ
ದು ನಗೆಯೊಳಾಡೆ। ಮುಂದೋರ್ವವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯನೀ ಧರೆಗೆ।
ಬಂದಿದಕೆ ನೂರು ಮಡಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗಂತೋರ್ಪ । ನೆಂದು ಸೂಚಿಸು
ವಂದದಿಂದುದಯಶೈಲಾಗ್ರದೊಳ್ ದಪನುದಯಿಸಿದನು ॥೭॥ ಆ ಕಾ
ಲದೊಳು ಭಕ್ತಿಯುನ್ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು । ಮಹಾಕಾಂತ ಪ್ರಾಚೀನಂ
ತೀರ್ಚಿಯಾ ಬಸವಾರ್ಧ್ಯ । ನೇಕರೊಡನೀ ಮಾತೆಯಾದ್ಯಂತವಂ
ಹಿಂಚು ಮುಂಚೆನಿಸದಂ ಪೇಳಲು ॥ ಬೆಕ್ಕೆಂದು ಬೇಗ ಮನುಭವ
ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂ। ದಾಕಾರ್ಯ ಮುಮ್ಮೆ ಗಣಕುಲಂ ಕೇಳ್ವಂತೆ, ಜೋ
ಕೆಯಿಂ ಪಾಗೆದಂಡಾಧೀಶನೊಳು ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದಳು ॥೮॥
ಕೇಳ್ದು ಮುದಮಂತಳ್ದ ನಾ ಬಸವನುತ್ಸವಂ । ದಾಳ್ದು ದುಗಣಪ್ರ
ತತಿನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ಮೊಗ। ಮಾಳ್ದು ದುವಿಕಾಸಮಂ ಗರ್ಭಚಿನ್ಹಂ
ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ತಲೆದೋರಲೊಡನೆ॥ ನೀಳ್ದು ದೆಲ್ಲರ ಮನೋಹರುಷ ಲತೆ
ಧಾರುಣಿಯೊ । ಳೇಳ್ವ ಶೈವಾಚಾರವುಂ ದನಾಚಾರಮಂ। ತೂಳ್ದು
ದು ಸುಗರ್ಭದೊಳಗಿರ್ದ ಪರಶಿವನ ಚಿತ್ಕಳೆಯದೇಂ ಸಾಮಾನ್ಯವೇ ॥
ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಮಧ್ಯದ ಚಿಂತಾರತ್ನದಂತೆ ನವ । ಶಾರದಾಭ್ರದ ಮರೆಯ
ಶಶಿಯಂತೆ ಸತ್ಪುಣ್ಯ । ಧಾರುಣಿಯೊಳಿರ್ಪ ನವನಿಧಿಯಂತೆ ಗುರು
ಬೋಧೆಯೊಳಗಪ್ಪ ಮುಕ್ತಿಯಂತೆ ॥ ಆರವಿಗ್ರಾವಗುಪ್ತಜ್ಯೋತಿ
ಯಂತೆ ಮಂ। ದಾರಮುಕುಳದೊಳಿರ್ಪ ಸುರಭಿಯಂತತಿಕ ಗಾಂ। ಭೀ

ರ್ವ್ಯಾಬ್ಧಿನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯಬಸುರೊಳುತತ್ವನಿಧಿಗೋಪ್ಯದಿಂದಿರ್ದ
ನು ॥೯॥ ತ್ರಿವಳಿಗಳ್ಕೆಸುಳಿದವುಬಾಸೆಕಪ್ಪೇರಿದುದು । ಧವಳವಾ
ಸ್ತ್ಯಾಗ್ರಿಕಡರಿತುಕುಚಂಕೊಬ್ಬಿದವು । ತವೆಚೂಚುಕಂಕಗ್ಗಿದವುನಾ
ಭಿಪೌರಪೊರ್ಣ್ಕತಸಿಯುನಡುವಂಬೆಳೆದುದು । ಸವಿನುಡಿಯುನಾಕ್ರ
ಯಿಸಿತಲಸಿಕೆವಿಶೇಷಮಾಂ । ದ್ಯಪನಾಂತುದೋಳ್ನಡೆಬಳಲ್ಕೆಯಂ
ಧರಿಸಿತುರು । ಗವೆಗಣ್ಣನೋಟಮಸದುದುಗರ್ಭಸೂಚಕಂಚೆಲ್ವಾ
ಗುದಾಬಾಲೆಯು ॥೧೧॥ ಕಮಲಜಾಂಡವನಂತಂಗಳಂತಾಳ್ದಶಿವ।
ಸಮರೂಪನಂತರುಣಿತಾಳ್ದಿಳಿದುಚೋದ್ಯವೆಂ । ದಮರಗಣದಿಂ
ದಿಟ್ಟಿಯಾಗವುದುಮತ್ಯಂತಂಗಂದುಗಿರಿರಾಜತನುಜೆ॥ ಮಮತೆಯುಂ
ತದ್ಗರ್ಭರಕ್ಷಣಕೆಬರದರಾ । ಈಮಲ್ಲೆಯಿಚೆಯೊಳ್ಶಿವಜ್ಞಾನದೀಪದ
ಕುಡಿಯೊ । ಳಮರಿರ್ದಮೂಮಚ್ಛವಿಯೊಯೆನಲ್ಕಪ್ಪಡರಿನಿಡು
ಬಾಸೆಗಣ್ಗೆಸದುದು ॥೧೨॥ ಚಾಮಾರ್ಕಜನಬುಧ್ಯಮೆಂಬೀಮತತ್ರ
ಯಮುಂ । ಮೂರ್ಜರೆಯಭಾರಮಿಾಭಕ್ತರಭವನಾಲ್ಡೆ । ತೋರ್ಪ
ಬಳೆರೇಳ್ಗೆಯೆಂದೆಂಬರಿಷ್ಟತ್ರಯಂಮಸುಳುವವುತತ್ತರುಣಿಯ॥ಮಾ
ರ್ತಾಪತ್ರಯಂಪೋಪುದೆನುತಮುನ್ನಂದೆ । ಸಾರ್ವಂತೆತ್ರಿವಳಿಯ
ಡಗಿದವುಶಿವತತ್ವಮುದು।ಬೇರ್ದ್ವರಿಯಲ್ಜ್ಞಾನಕೂಪನೆಲೆಗಟ್ಟಿದೆನೆ
ನಾಭಿನಿಮ್ನವನುಳಿದುದು ॥೧೩॥ ತರಣಿಪ್ರಕಾಶಂಕುಮಾರನಾಗ
ರ್ಭಗೊಳೆ।ಗಿರಿಮನಸ್ತಿಮಿರಮತಿಭಯದಿಪೊರಮಟ್ಟಕುಚ। ಗಿರಿ
ಯನಡರಿಗುದೊಬಲುಶಿವತತ್ವರಸಪೂರ್ಣಮಾದಕಲಧೌತಂಗಳ ॥
ಭರಣಗಳಬಾಯ್ಗರಿಸಿದಿಂದ್ರನೀಲದಮಣಿಯ । ಬಿರುದಗಳೋಪೇ
ಳೆನಲ್ಸ್ತನಚೂಚುಕದಕಪ್ಪು। ಕರಮೊಪ್ಪಲೊಪ್ಪಿದಳ್ನಾಗಲಾಂಬಿ
ಕೆಯುಂದುಕರುವಿಟ್ಟಮುಕ್ತಿಯಂತೆ ॥೧೪॥ ಶಿವಕಥಾಮೃತರಸವನಾ
ಲಿಸುವಬಯಕೆಯು । ತ್ಸವದೊಳೀಶ್ವರಪೂಜೆಯಂಮಾಳ್ಪಬಯ
ಕೆಕಡು । ತವಕದಿಂಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಮುಮ
ನುಂಬಬಯಕೆ ॥ ದಿವಿಜತರುವನಮುಮಂಸಿದ್ಧರಸಸಿಂಧುವಂ।ನವ
ನಿಧಿಗಳಂಸುರಪಧೇನುವಂಜಂಗಮದ। ನಿವಹಕೆಡೆಮಾಡುವೀಬಯ
ಕೆಯಲ್ಲದೆಮಿಕ್ಕಬಯಕೆಯಿಲ್ಲೆಳೆಬಸುರೊಳು ॥೧೫॥ ಪಲತೆರದಗ
ರ್ಭಚಿಹ್ನಂಗಳಿಂದಿಂತುತ । ಲ್ಲಲನೆಕೆಲಕೆಲವುದಿವಸಂಗಳಂಕಳೆಯೆ
ಪುರ। ದೊಳಗೆಗುಜುಗುಜುಮಸಗಿನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಗಡವಿರಕ್ತೆಗಡರಾ
ಯಗುರುವ ॥ ಬಲುದಣ್ಣಾಯಕಬಸವನಕ್ಕಗಡಗರ್ಭಮಂ। ತಳೆದ
ಳ್ಗಡಂಚಿತ್ರಮೆಂದುಮನೆಮನೆನೀರ।ಹೊಳಬೀದಿಬೀದಿಯೊಳಗೀ

ವಾರ್ತೆ ಪುರಜನದ ಕರ್ಣಂಗಳೊಳಗಿಡಿದುದು ||೧೬|| ಆಕೆ ದೈವಜ್ಞ
ಯೆಂಬರ್ಕಲಬರುತ್ತವು | ಜೋಡೆಕೆ ಮಿಗೆ ಮುಗ್ಧಮುರ್ವಿಸ್ಮಯಂಬಡು
ವರವಿ | ವೇಕಿನೀಚರು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವರದಂ ಕೇಳ್ದು ಮತ್ತೊರ್ವರ್
ಪಿಸುಣರ ರಸಂ || ಭೂತಾಂತ ಬಿಜ್ಜಳಂಗರುಪಬೇಕೆಂದು ಬಂದೇಕಾಂ
ತದೊಳೆಲಗದೊಳೀ ವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಳೆ | ಪೋಕನಿವನಿವನನುಡಿಪು
ಸಿಯೆ ನಲ್ಭಾಷೆಯೆಂಬರಸಿಮುತ್ತಿಂತೆಂದನು ||೧೭|| ಕರದ ಕಂಕಣಕೆ
ಕನ್ನಡಿಯುಂಟೆ ಜೇಯ್ಯಾ ಬಹು | ಪರಿಯೊಳಾಂ ಬಿನ್ನೈಸಲಂಜುವೆಂ
ನಿಮಗೆ ತವ | ಚರಣ ಪಂಕಜ ವಾಣೆ ಪುಸಿಟಂ ನೋಳ್ಪಡಿದು ಪೇಳೆ
ಯಾ ಬಸವಣ್ಣನ || ವರಗೃಹಾಂತಸ್ಥ ಗನುಭವ ಮಂಟಪದೊಳೀಗ | ಪ
ರಭಕ್ತರುಂ ನೀಲಲೋಚನೆಯುಂ ಮಹಾಗರ್ಭ | ಧರಿಸಿಯುಂ ಸಹ ಬಸವ
ನಿರ್ದಪಂದೇ ವರ್ಕೈ ತರೆ ಕಾಣ ಬಹುದಂಗನು ||೧೮|| ಎನೆ ಬಿಜ್ಜಳಂ ವಿ
ಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ನೋಡಬೇ | ಕೆನುತ ಸಕಲ ಪ್ರಧಾನರ್ವೆರಸು ಕೆಲವು
ಪರಿ | ಜನ ಸಹಿತ ಲಗಮು ನೆಯ ನೊಳಸ್ತ್ರೋಕ್ಕು ಬಳಲ ಸಂಸ್ಥಿತಗಣ
ದೊಡನೆ ಬಸವಂ || ಘನಸರು ಷದಿಂ ಕಾಣುತಿ ಬರೆಗಳ್ದಿ ಬಂದು ಸ| ದ್ವಿ
ನಯಮನ್ನಡಿದು ಕರತಂದ ಮಳೆರತ್ನರಂ | ಜನಸಿಂಹಪೀಠದೊಳು
ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದ ಶನಗೀಧಿತಿ ಪೋಳೆಯಂತೆಂದನು ||೧೯|| ಎಲೆರಾಯ ಕೇ
ಳ್ನಿನ್ನ ಬಣ್ಣಿಯುದ ಪೊಸಗೆ ಮಾ | ಮರ್ಗಲವ ಪರನೃಪರಿಲ್ಲ ನಾಣೆಗ ಪೆ
ಜಯುವಿಲ್ಲ| ಮಿಳೆಯ ಸಿರಿಗೆಂಬಾಧೆಯಿಲ್ಲ ವನು ಜಾಗ್ರಜಸು ತಕ್ಕೆಳೋ
ಳ್ಭೇದವಿಲ್ಲ || ಹಲವು ಕೋಶಕ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ ವಿಮಾ ಚತುರಂಗ | ಬ
ಲದೊಳೆರಡಿಲ್ಲ ಮಿಂದೆನ್ನೆಡೆಗೆ ನೀಂ ಬಪ್ಪ | ಬಲುಗಜ್ಜ ಮಾವುದುಂಟೆ
ನೆ ಕೇಳಿ ನಸುನಗುತಲವನೀಶನಿಂತೆಂದನು ||೨೦|| ಮಾನನಿಧಿ ಬಸ
ವದಂಡೇಶ ನೀನೆನ್ನ ಪ್ರ| ಧಾನಿಯಾಗಿಪ್ಪನ್ನ ಮೆನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ |
ಹಾನಿಯಲ್ಲಿಯದೆಂದು ಮಾರುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟು ಕೆಲಬಲನೋಡುತಿರಲು ||
ಆ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಗರ್ಭಸೌಂಧರ್ಯಮಂ| ತಾನರಿಗು ತತ್ಸತಿಯ
ಪೇರ್ವಿಡಿವು ತಂವಿರತೆ | ನೀನಾರಿದೇಂ ಕಾರಣಂ ನೃಧಾಗರ್ಭ ಮಾ
ದ್ದೆನಲಾಕೆಯಿಂತೆಂದಳು ||೨೧|| ಪೊಡವೀಶ ನೀಂ ಕೇಳ್ ತಕ್ಕದೀಗರ್ಭ
ಮಾ| ಮೃಡಚಿತ್ತಕ್ಕಾವ್ಯ ತಪಸಾದ ಬಂದಾದುದೆಂ| ದೊಡೆ ಸಕಲಶಿವ
ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರುಂ ತತ್ಪ್ರಸಾದಿಗಳವರಿಗೀಗರ್ಭದ || ಗೊಡವೆಯಂ ಕಂಡು
ಕೇಳಿದುಬಲ್ಲವೆನೆ ಪ್ರಸಿಯು| ನುಡಿವಳಲ್ಲೀಶ್ವರಂ ಕರುಣದಿಂ ತನ್ನ ಮು
ಖ| ದೆಡೆಯ ಸುಜ್ಞಾನ ಪುತ್ರಂ ಜನಿಪನೆಂಬತ್ತನೆನಲರಸನಿಂತೆಂದನು||
ಆ ಶಿವಜ್ಞಾನಭರಿತಂ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದೊಳ| ಗೀಶಕೃಪೆಯಿಂ ಬಂದವಾದೊ

ಕಡುಲೇಸುವು । ತತ್ತ್ವಶಿಶುವೆ ತಾನೆನಿಪ್ಪ ಳೀಪಾತ್ರೆಯಂಪೇಳೆನಿಜ
ವೆಂಬಕಟಕಿನೃಪನ ॥ ಆಶಯುವನರಿದಾಕೆಯುದರಮಧ್ಯದಲನಿಬಿ।
ಳಾಶೆಯಂತೀವಲೆನ್ನಾಜನರ್ಕ್ಳೆಳೆಬಸ । ವೇಶಮುಖ್ಯಾನರ್ಲಿಯೆಪ್ಪೋ
ಣ್ಮತೊಂದಾನೊಂದುನುಡಿಯುಗೇಂಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೨೩॥ ಕಳಕವಿ
ದೆ ಕೆಹೋಹೋನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲುಬಿ । ಜ್ಜಳನೃಪತಿಯಾಗಸಂನೆಲಕಿಳಿ
ಗೊಡಂಥರು। ತಳೆಮಿರಗೆಪಾತಾಳಕದ್ದೊದಡಂಶಿವಶಗಣರಿಂದೆಪುಸಿ
ನುಡಿಬಪ್ಪುದೆ ॥ ವಿಲಸಿತವಿರೂಪಾಕ್ಷಷಣ್ಮುಖಸ್ಥಿತಸುಚಿ । ತ್ತಳೆ
ಯುಲ್ಲಿದಾಂರಕ್ಷರೇತ್ಕಪ್ರಯುತಪಿಂಡ, ದೊಳಗಲ್ಲಿನೆಂಬಗಂಭೀರಸ್ವ
ರಂಪೊಣ್ಮೆ ಬಿಜ್ಜಳಂಬೆರಗಾದನು ॥೨೪॥ ಬೋಳಿಯಕ್ಕಂಗೆಭೀವೋಸ್ವ
ರಂನುಡಿದುದಂ। ಪೇಳೆರಾಸಿಂತೊಳೆಬಾಸೂರಬೊಮ್ಮಣ್ಣಂಗೆ। ಭಾ
ಳನಯುನನ್ನುಡಿಗನೆಂದುಬಸವಂಗೆಸಂಗಮನಾಥ ನುಡಿದನೆಂಗು ॥
ಪೇಳುವಕಿರ್ನ್ನರಯ್ಯಂಗೆತ್ರಿಪುರಾಂತಕಂ। ಕೇಳೆನುಡಿದುದಕೇಳ್ದ
ನೀಗರ್ಭದರ್ಭಕಂ। ಕೇಳದೇನುಡಿನುಗಕ್ಕಿರಿಯೆಂದುಬಿಜ್ಜಳಂವಿಸ್ಮ
ಯಗೊಳಿಂತೆಂದನು ॥೨೫॥ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಂಪ್ರಮಾಣಿಸಿನೋಡಬೇ
ಕೆಂಬು । ದತ್ಯಧಿಕನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಮುದುಂಟುವದರಿಂದ । ನಿತ್ಯವಶ
ಮಾನವಶರೀರಟಂಮಲಮೂತ್ರರಕ್ತಮಾಂಸಗಳೊಳಗೆ। ನಿತ್ಯವಶ
ಶಿವನಚಿತ್ಕಳೆಯುಪ್ಪುದೆಂಬುದಿಗು । ಸತ್ಯವೋಯೆಂದೆನಲ್ಲಜ್ಜರನೊ
ಡಂಬಡಿಪ । ಕೃತ್ಯಮಂಕ್ರಿಳಿಗುತನ್ನೊಳ್ವಿಚಾರಿಸಿನಾಗಲಾಂಬೆ
ಯುಂದಿಂತೆಂದಳು ॥೨೬॥ ಅಕ್ಕಕ್ಕಮೂತ್ರಮಲಮಾಂಸರಕ್ತಂಗ
ಳೊಳ। ಗಿಕ್ಕುವೆಶಿವಮೂರ್ತಿಯುನ್ನುದರದೊಳಗವರ । ತೊಕ್ಕ
ಲ್ಲನೆನೆಬಿಜ್ಜಳಂಕೇಳ್ದುದೃಷ್ಟಮಿಲ್ಲದೆನನಗೆಬರಿಯುಮಾತು ॥ ತಕ್ಕು
ದೇಯೆನೆದೃಷ್ಟಮಂತೋರ್ಪುದೀಶಿವಗಣಕ್ಕದೇನರಿದರಿದುನೋಡೆ
ನುತ್ತಾಗನಸು। ನಕ್ಕುತಂನುದರವನುಗುಗೊನೆಗಳಿಂಬಗೆದಳೀನಂ
ಬೆನಕ್ಕರಿಯನು ॥೨೭॥ ನೋಲುಗುಗೊರ್ನಸೋಂಕಲುದರದೊಳು
ಹೊಳಹೊಳೆವ । ಬಾಲಾರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶದಿಂಮೆರವಭಸಿ। ತಾ
ಳೇಪನದಧಳಧಳಿಪನಗನೊಗದಕರ್ಕುಂಡಲಯುಗಂಗಳಿಂದಂ॥ ಆ
ಲೋಲವಾದಕಿರುಜಡೆಗಳಿಂಸುರಕುಸುಮ। ಮಾಲಿಕಾಮಧ್ಯದೊ
ಳುಶಿವಲಿಂಗಧರನಾಗಿ ಬಾಲಕಂನೋಳ್ಪಸಭೆಯುಂವಿಸ್ಮಯಾರ್ಣವ
ದೊಳಗ್ದಿಗನದೇಂನೋಗಳ್ವೆನು ॥೨೮॥ ದೇವದುಂದುಭಿಮೊಳಗಿದವು
ಸುರನರ್ಲಿದುಕುಸು । ಮಾವಳಿಯವೃಷ್ಟಿಯಂಕರದರಾಸ್ತಾನಿಕರ।
ನಾವರಿಸಿದುದುಭಕ್ತಿರಸಜಲಧಿಬಸವನಾನಂದಬಂಮೈಮರೆದನು॥

ಕಾವುದೆನ್ನಪರಾಧಶತವನೆಂದಾ ಬಿಜ್ಜ । ಳಾವನೀಶಂ[illegible]ದಾಭಯ
ಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಕೇವಲಜ್ಞಾನಯುತನಾಗಿ ಧರೆಯೊಳ್ಮೈಯ್ಯನಿಕ್ಕಿ
ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು ॥೧೯॥ ಹಿಂದೆ ರಂಭೆಯ ವಾದದಿಂದಲಾಶುಕವ
ನಿಪೆ । ನಂದು ತನ್ನುದರವಂ ಬಗೆದು ತೋರಿಸಿದನಿಂ । ತೆಂದು ಚೋ
ಳಂಗೆ ಪ್ರಾಸಲನುದರವಂ ಬಗೆದು ತೋರಿಸಿದನೆಂದು ಬಳಿಕ ॥ ಛಂದದಿಂ
ಸಿದ್ಧರಾಮಂ ಸೊನ್ನಲಾಪುರದಿ । ನಿಂದು ತನ್ನುದರವಂ ಬಗೆದು ತೋ
ರಿಸಿದನಂ । ತೆಂಗು ಪೇಳ್ವೆ ನಾನಿದಂ ಕಂಡೆನೆನುತ ಬಿಜ್ಜಳನೃಪಂ ಬೆರ
ಗಾಗನು ॥೨೦॥ ಚಿದ್ರೂಪನಿನ್ನಿರವನರಿಯಗಾಂ ಪಳಿದನಿಂ । ದಾ
ದ್ರೋಹವೊಂದು ಶಿವಶರಣೆಯುಂ ಜರೆದಭ । ಕ್ತದ್ರೋಹವೆರಡು ಶಿವ
ವಚನವುಲ್ಲಂಘನದ್ದೈವದ್ರೋಹದಿಂದೆ ಮೂರು ॥ ಉದ್ರೇಕದಿಂ ದೀಕ್ಷೆಯು
ಗದವಂ ಬಗಿಸಿದ । ಸತಿದ್ರೋಹನಾಲ್ಕನಿತನಾನರಿಯದರಿಯದಾ । ತ್ರ
ದ್ರೋಹಗಿಂ ಪಂಚಮದ್ರೋಹಿಯಂ ರಕ್ಷಿಸೆನುತವಂ ಪೊಗಳ್ದೆಂದು ॥೨೧॥
ಬಂದು ಕಡೆಯೊಳು ಬಿಜ್ಜಳಂ ಪೊಗಳ ಭಕ್ತವು । ತೊಂದು ಕಡೆಯೊಳ್ಬ
ಸವದಂಡೇಶ್ವರನ್ನುತಿಸ । ಲೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನೊಳ ಸಂಖ್ಯಾತಗಣವೈದೆ
ಜಯಜಯವೆಂದು ನುತಿಸುತಿರಲು ॥ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆಡಬಲದೊಳೊ
ಡೆಯರುಂ ಭಕ್ತರುಂ । ನಿಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ನೀಲಾಂಬಿಕೆಸಹಿತ ಸಲೆ
ವೃಂದವೊಡಗೂಡಿ ನತ್ತಿಯುಕ್ಕೆ ವೊದಲೊಳ್ವಾಡಂ ವಿಭವದಿಂ ಮೆರೆ
ದುದು ॥೨೨॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ತನ್ನಗ । ಭಾ
ಸನದ ಶಿಶುವನಂಗೈತಳಕೆ ತರಲೊಡನೆ । ದೇಸು ಬೆಳ್ಪೇ ಶಿವಮುಸಾ
ತ್ಮೆಯುಂ ಕಾಂಬರಾರೆಂಬ ಕಂಕಾಜಾಲವುಂ ॥ ಆ ಸಭೆಗೆ ಬೀಸೆ ತೇಳ್ವ
ಸುರೆಂದಿಸಂತಾಯ್ತು । ಭೂಸತಿಯು ಪೊರೆಕವುತ ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ ಭರಂ ।
ವಾಸುಗಿಯ ಭಾರವಿಳಿದುದು ತತ್ಸನಿಧಿಜನನ ಕಾಲದೊಳು ಚೋ
ದ್ಯವೆನಲು ॥೨೩॥ ಕಡಿದೊಣಗಿದಗ್ರಿಳವೃಕ್ಷಂಗಳ್ಕೊನರ್ತವೆ । ಲ್ಲೆ
ಡೆಯೊಳುಂ ಬರಡುಗಳ್ಕೊಡವಾಲ್ಗಳಂ ಕರೆಯು । ತೊಡಗಿದವು ಕಗ್ಗ
ಲ್ಗಳೊಸರಿತ್ತು ಕೊಯ್ದು ಫಲತತಿವಂಗುಳೆ ಫಲನಾದವು ॥ ಸಡಗರದೊ
ಳಂ ಶಿವಾಲಯದ ಕಲ್ಬೊಂಬೆಗ । ಳ್ನಡೆನುನರ್ತಿಸುತಿರ್ದವಾಕ್ಷಣಂ
ಚೈತರೆದೆ । ಯೊಡವುತಿರ್ದುದು ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮ ಭೂತಳದೊಳವತರಿ
ಸಲೇನೆಂಬೆನು ॥೨೪॥ ಕಳೆವಳಿಸಿವಂ ಕಾಲನಡುಗಿದಂ ಪುಂಗೋಲ । ನಳ
ವಳಿದುದಜ್ಞಾನವಿಳಿದುದುಂ ಮದವಾನ । ವೊಳಗೊಳಗೆ ಕಂದಿದಳ್ಮಾತ್ರ
ರ್ಯವೋದುದಸೂಯೆ ಷಡ್ವರ್ಗವೇನಾಯಿತೋ ॥ ಸಳೆಕಟ್ಟಿದಪಮೃ
ತ್ಯುಜಲಸಿದುದು ಭಯಬಿತ್ತು । ನೆಲೆಗುಂದಿದಳ್ಮಾರಿ ತೂಲಗಿತಘ

ಚೆಯಭೂರಿ । ಲಲಿತವಮುಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಂ ಸತ್ಕಲಾಪನವತರಿಸಿದಾಕ್ಷ
ಣಮಿಳಿಯೊಳು ॥೨೫॥ ಇಂತೆಸವೆಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ।
ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗೆ ಘನವಾ । ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆ ಪೇಳೆ
ರ್ಗೆ ಪಠಿಪದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ
ಸಕಲಭೋಗಮನ ನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕರ್ದ್ದ
ತು ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೨೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಐದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಲೀಲೆಯಿಂ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂ ಬಿಜ್ಜಳನೃಪಾಲ
ಕಂ ಪ್ರಶ್ನೆಗೋಷ್ಠವನುನಾಗಿಸೆ ಬಳಿಕ, ಬಾಲಲೀಲೆಯಕ
ಳೆದು ಶರಣರೊಡಗೂಡಿ ಸುಖಮಿರ್ದ್ದನತಿಸಂತಸದೊಳು॥

ಪದ॥ ಬೆರಳಕಳಿಕೆಗಳ ಭುಜಶಾಖೆಗಳೆಸಂಜಿಸುವ । ಕೊರಳಗೆ
ರಳೆದಮಧುವ್ರತಗದಂತಭ್ರಮೆಯು । ಮರಕುಸುಮಮಂಜರಿಯುಜ
ಡೆಮುಡಿಯ ಬಾಂದೊರೆಯಮಕರಂದಸಂದೋಹದ ॥ ಮುರಿದಜಡೆ
ಗಳೆರಜಪಿಂಜರಗಸಂತತಂ। ಸುರನರೋರಗಶುಕಪಿಕಾಳಿಗಾಶ್ರಯ
ವಾದ । ಪರಮಸಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಕಲ್ಪದ್ರುಮಂ ಮೆರೆಯಲಾನತ
ಜನರನು॥೧॥ ಬಳಿಕಬಿಜ್ಜಳನೃಪತಿ ಬಸವಣ್ಣನಂಕರೆದು । ಪೊಳಲನು
ರೆಸ್ಸಂಗರಿಸವೇಳ್ಕಂಬವಾತುಬಾ। ರೊಳಗಿರಲ್ಕೆಗಳ್ದನ್ಗಳ್ಲಿನಾನಾ
ಪಟ್ಟೆಪತ್ತಿಕನ್ನಡಿಕಳಸದಿಂ॥ ನಿಳಯನಿಳಯದಮುಂದೆ ಬಲ್ಗುರುಜು
ಗಳ್ನಡುವೆ। ತೊಳಪಮಣಿಗುಡಿತೋರಣಂಗಳಂ ಪನ್ನೀರ। ಛಳೆಯ
ದಿಂದಗರುಧೂಪದ ಪೊಗೆಗಳಿಂ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳು ಚೆಲುವಾದವು॥೨॥ ಪ
ಟ್ಟೆಗಳ ಕಂಬಂಗಳಿಂ ಪವಳವಲಗೆಗಳ । ಮುತ್ತಿಕ್ಕೆಗಳಿಂ ನೀಲಮಣಿಯ
ಲೋವೆಗಳಿಂವಿ । ಯುಕ್ತರಾಂಗಣಚಾರುವಪ್ರವೈಡೂರ್ಯವಾಣಿಕ್ಯ
ಗೋಳ್ಕೆಲನೆಲೆಗಳಿಂ ॥ ಅಚ್ಚಮುತ್ತಿನಗುದಿಗಳಿಂ ಪತ್ತಿಪಟ್ಟೆಗಳ। ಕು
ಚ್ಚುಗಳಸಂದಣಿಗಳಿಂ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳ್ । ಕ್ಲುಪ್ತಿಸುವ ಗೃಹಗೃಹದ್ವಾ
ರಂಗಳೊಳ್ಕ್ರಮಾವೇರುವೆಗಳೇನೆಂಬೆನು ॥೩॥ ವಿವರಿಸುವಡೀಮ
ಹೋತ್ಸವಮನೀಕ್ಷಿಸಬಂದ । ದಿವಿಜವಿಮಾನಂಗಳೋಪಷ್ಟಪಲ
ಬ್ರಹ್ಮ । ಯುವತಿಸತೀಪ್ರದಪೊಶ್ಬರ್ ಶಿವಶರಣಸಂತತಿಯ ಸಾ
ಯುಜ್ಯಪದಕೆ ॥ ತವಕದಿಂದೊಯ್ಯಲೆಂದೈತಂದಪುಷ್ಪಕದ । ನಿ
ವಹವ್ಯೋಪೇಳೆನಲ್ಪುರದೊಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ । ನವಕುರುಜುಗಳ್ಕ್ರಮಾ
ಮೇರುವೆಯೊಮರದವೇನೆಂಬೆನಾನಕ್ಷರಿಯನು ॥೪॥ ವಿರಚಿಸಿದಸಾ

ರಣೆಯಕಾರಣೆಯುಧಾರುಣಿಯು | ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೋರಣದತೋರ
ಣದಪೂರಣದ | ಸರದಪೂಗಂಪುಗಳಸೊಂಪುಗಳಪೆಂಪುಗಳಸಿರಿಗಂ
ಧಪನ್ನೀರೊಳು || ಬೆರಸಿಪರ್ಬಿಳಿಯದಸುನಿಳಯದಸಕಳವೆಡೆ
ಯೊ | ಳಿರದೆಬಪ್ಪಾರತಿಯುಮಾರತಿಯುರಾರತಿಯ| ತರತರದಕೇ
ರಿಗಳಭೂರಿಗಳಭೇರಿಗಳರಭಸದಿಂಪುರವುಸೆದುದು ||೫|| ತರಿಸಿದಂ
ರತ್ನಮಯಪುಷ್ಪಕವನೊಲಿದದರೊ| ಳಿರಿಸಿದಂನಾಗಾಂಬಿಕೆಯ
ಕುವರನಂನವು | ಸ್ಫುರಿಸಿದಂತಾನವಗೆಚತುರಂಗವುಂಪುರಜನಂಗೆ
ಳಂಮಂತ್ರಿಗಳನು || ಕರೆಸಿದಂಪುರದವಾರಾಂಗನಾನಿಕರವುಂ | ಬ
ರಿಸಿದಂಶೈವದೊಳ್ಭರಿತಭಕ್ತಿಯಂ| ಧರಿಸಿದಂಜನಜಿಡ್ಡಳಂ
ಹರುಷದಿಂದುತ್ಸವಂಗೈಸಲನುವಾಗನು ||೬|| ಪಟಹನಿಸ್ಸಾಳಗಿಡಿ
ಬಿಡಿಭೇರಿಡಮರುಡಕ್ಕೆ | ಗಟೆಕರಡೆಕಂಸಾಳೆದೊಳ್ಳಾತ್ರಿರಿಟುಮುಕು
ತಂ | ಬಟವುಸವವೀರಣಡಮಾನಚಂಬಕಬುರುಗುಗಾಳೆಹೆಗ್ಗಾಳೆ
ಗಜವರ್ಣ|| ಪಟುಕಹಳೆಯುಂಕೊಂಬುಗಾಳೆಸ್ವೊಂಗಾಳೆಯು | ತ್ರಟಿ
ತಾಳಮುದ್ದಳೆಗಳೆಂಬಬಹುವಾದ್ಯದು| ಬ್ಬಟೆಯಖಿಳದೆಸೆಯೊಳಾವ
ರಿಸಲಾಕುವರನಪುಷ್ಪಕಂಪೊರವುಟ್ಟಿದು ||೭|| ಪೇಳಲಂಪು
ರವುಬ್ಬಿಸತಿಯರೆಡಬಲದೊಳಂ| ಧಾಳಿಸಲ್ಲವಳಚಮರಂಗಳಂಬಿ
ಜ್ಜಳನ್ನ| ಪಾಲಕಂಕಾಲ್ನಡೆಯೊಳಖಿಳಮಂತ್ರಿಪ್ರಮುಖಪರಿಜನದ
ಗಡಣದಿಂದಂ || ಓಲೈಸಿಬರೆಬಸವದಂಡೇಶಮುಬ್ಬಿಶರ | ಣಾಳಿಜ
ಯುತೆಂದೆನುತಬರೆಸಮ್ಮುಖಂಬಿಡಿಗು | ಜಾಲಯನರ್ತನವನಾ
ಡಲಾಸುಕುಮಾರಕನ್ಮುರೆದುಬರುತಿರ್ದನು ||೮|| ವಾಗ್ಯವೇನಕ್ಕ
ನೀಂಕೇಳ್ದುಬಳ್ಳನೆತಂಗಿ | ಚೊಗ್ಯಮಂಬಸವನಗ್ರಜೆನಾಗಾಂಬಿ
ಕೆಗ | ಭೋಗ್ಯಮುಪ್ಪಭವಪ್ರಗಾದಪಾತ್ರತಗರ್ಭದೊಳ್ಜಿಜ್ಜಳಂಕೇಳಿ
ದ || ಸಾಧ್ಯಮುಜ್ಜಗಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರಿಸಿಲೋಕದಾ | ರಾಧ್ಯನಪ್ಪೆಂ
ದುಶಿಶುಬಂತುಗಡವೆಂದುಪುರ | ದಾಗ್ಯಂತದಬಲಾಜನಂನೋಡೆ
ಲೌತ್ಸುಕ್ಯದಿಂದೈದೆಪೊರಮಟ್ಟದು ||೯|| ಅಂಗಜನಕಣೆಗಳಂಬೀರ
ನೋಟಂವೊಗಂ | ತಿಂಗಳಂಪೂರೆಸಸುನಗೆಯಸೊಂಪಡರಿಬೆ| ಳ್ದಿಂ
ಗಳಂಕರೆಯೆ ಭೂಷಣಮಣಿಪ್ರಭೆ ತಟತ್ಸಂಪದಮನೈದೆಜರೆಯೆ ||
ಪೊಂಗಳಸ ವೊಲಿಪೊಲುದಂಸೊಂಕೆ ಮುದ್ದಂಬೆ | ಡಂಗಿನಿಂಬಳ್ಕೆ
ಮುಡಿಪೂಗಳಂಕೆದರೆಕಾ | ಲುಂಗುರಗಳೊದರೆ ತವಕದೊಳೈದಿ
ದಪುರ್ವರವರಾಂಗನೆಯರಾಕ್ಷಣದೊಳು || ೧೦ || ಎಸವಮಾಡಗಳನೆ
ಲೆನೆಲೆಗಳೊಳ್ನಿಂತುಶೋ| ಭಿಸುವಮಾಳಿಗೆಯನಿರದೇರಿಪೊಂಜಗ

ರಿಯೊಳ್। ಶ್ರೀಸುಪಕಂಬಂಗಳಂ ನೆಮ್ಮಿಮಂಟಪದಿಕ್ಕೆಲಂಗಳೊಳ್ಪಂ ತವಿಡಿದು ॥ ಒಸೆದುಮಂದಿರಬಹುದ್ವಾರದೊಳ್ಕಿಂದುನಿ । ಟ್ಟೆಸುವಕಶಿಮುಖಿಯುರಲ್ಲಿಗಳಕರುವಿಟ್ಟರದ। ಪೊಸಪೊನ್ನಪತ್ತಳಿಗಳಂತೆಕಂಗೊಳಿಸಿದರದೇನೆಂಬೆನಸ್ಟೃತಿಯನು ॥೧೧॥ ವಸುಧೆಯುಂ ಪಾದ ಜ್ವರಾಗಮುಗುರ್ವ್ವಳ್ಪಗ । ಳ್ಪಸದನಂಗೈಯೆವರಕಂಕಣಂಗಳ ಸೊಸಂ। ದೆಸೆಗಳೊಳ್ಳೊಪ್ಪೆಸ್ಮನಯನಾಂಶುಗಗಳಕೆ ತಟಲ್ಲತೆಯುಪಬ್ಬಂಪಡೆಯಲು ॥ ಪೊಸಬಗೆಯ ವಡೆಯಂ ಚವಿಂಡನೊದವಿಸೆವ್ಯಯ। ಬಸಜಗಂಧಂ ತುಂಬಿಬಿಂಡುವಂ ನೆರಪೆ ಶ್ರೀ । ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಸ್ತ್ರಂಗಳೆಡೆಯಾಡುವಂತೆ ಬರುತಿರ್ದರಖಿಳಸ್ತ್ರೀಯರು ॥೧೨॥ ಕುರುಳ್ಗಳ್ತ್ರಾಂಗಳುಂ ಕುಣಿಯೆ ಕುಚಯುಗಂ । ವರನಿತಂಬಂ ಕದಕ್ಕೆ ದಿಸೆವೊಲುದನಿಲಗ। ಳಿರದೆಪೈಸರಿಸೆ ಲಾವಣ್ಯಜಲವುಂ ಘರ್ಮದಲಬಿಂದುಗಳ್ತ್ತಳುಂಕೆ॥ ಚರಣಂಗಳುಂ ನುಡಿಗಳುಂ ತಡಂಬಡಿಸುತಿ । ಭರವಸದೊಳ್ಯೆತಂದುನೊಳ್ಪತರುಣೀಜನಂ। ಸ್ಮರನಕುಲದೇವತೆಯುರಿಡೆಯಾಡುವಂತೆ ಸೆದರೇನೆಂಬೆನಸ್ಟೃತಿಯನು ॥೧೩॥ ನಲ್ಲನಂಬಿಟ್ಟೀತಕೊಳ್ಡಬಂದಪೆ ಪೋಗ। ಸಲ್ಲಕುಚಭರಕೆನಡುಮುರಿವುದೆಂಬಾಳಿಯರ । ಸೊಲ್ಲಮಂ ವಿಚಾರಿತ್ರುಡಗಿಳಿವಕಟಸೂತ್ರಮಂ ಮುರಿಬಡುತ್ತಂದುಗೆಗಳಂ॥ ನಿಲ್ಲದೀಡಾಡಿಬಿಡುಮುಡಿಯ ಕಟ್ಟದೆ ತವಕದಲ್ಲಿ ನೊಳ್ಪೆಸ್ಸಕ್ಕ್ಯ, ಬಂಮಂಬಿಯಂ ಬಗೆದು । ಚಲ್ವೆಗಂಗಳೊಳೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರ್ದಳೊರ್ವ್ವಳಿಕುವರನಮಹೋತ್ಸವವನು ॥೧೪॥ ಎಳೆಯೆಲಪಟ್ಟೆಪಳಗಂ ಪುಮುತ್ತುಗಳನು। ಮಾಗಳಚಾತಿಯುಂ ದೆಸೆವಪುಷ್ಪಕಂಗುಡುತಿಳಿ। ಗೂಳನುಂಬನಂ ಪದ್ಮಮುಂ ಪೊನ್ನಪೆಂದುವಿಚಾಸ್ತ್ರಗಮಳಿಚಕೊರಂಗಳು। ಪೊಳೆವಚಂಚುಪಕಪಾಲವನೊಟಗಳಕೊಮುಳೆಯುರಾವರಕುಮಾರನನೀಕ್ಷಿಸುವಭಾವ । ದಲರಸಿಂಪುರವನಿತೆ ಬಹುರೂಪವಾಂತುರಂಜಿಸುವಂತೆ ಚಲುವಾದುದು ॥೧೫॥ ಶಂಬರದೆಗಸಾಟಯುಂ ದಾಕ್ಷಿಣಗಣೆಸಿರಿಗೆಸರಿ। ಯಾಂತಿಯುಪಡೆಯುನಸ್ನೆಗಸವಾಮರುಂಧತಯೊ।ಳೋರಗೆಯೆನಿಪ್ಪಪುರವರವಧೂಸತಿಯರತಿಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ತೋರಬಿಡುಮುತ್ತಿನಾರತಿಪಟ್ಟೆಯಾರತಿಮ। ಪಾರಿನ್ನದಾರತಿಸೊಡರ್ಗಳಾರತಿಗಳಿಂ । ಬಾರತಿಗಳಿಂಸಿವಾಳಿಸಿಪಸಸೇಸಯಿಂತಳಿದರಂ ಧಿಕೋತ್ಸವದೊಳು ॥೧೬॥ ಆರತಿಯನೆತ್ತಿದಮಹಾಸತೀಜನಕೆಪಿಡಿ। ಹಾರದಿಂ ಪೊಂಗಳಂ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ರತ್ನ। ಹಾರಂಗಳಂ ಸುತಾಂಬೂಲಂಗಳಂ ಮಹಾಭೂಷಣಪ್ರತತಿಗಳನು ॥ ಆರಯ್ದುದುಕು

ಸಿನಾನಾವರ್ಣವುಂ ಮಹಾ । ಭೂರಿದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂದಣಸುತಂ ಬಸ
ನಿಂ। ದೋರಂತೆ ಬಿಜ್ಜಳನೃಪಂ ಸಕಲಸಂಭ್ರಮದೊಳೊಡನೈದೆ ಬ
ುತಿರ್ದನು ॥೧೭॥ ಇಂತಖಿಳವಿಭವದಿಂದುತ್ಸವಂಗೈಸಿತದ । ನಂತ
ಂ ಬಸವನರಮನೆಗೊಡನೆ ಬಂದು ನಿಂ । ದಂತಪ್ಪುರುಂಟೆಯೆಂದು
ಚರಿಸಿ ಸಕಲವಸ್ತ್ರಾಭರಣದುಡುಗೊರೆಗಳಿಂ ॥ ಮಂತ್ರಿ ರಿಸಿ ತತ್ಕ
ಾರಂ ಗೆರಗಿ ತನ್ನ ಮನೆ। ಗಂ ತಿರುಗಿದಂ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಬಳಿಕ್ಕಿತ್ತ ಗಣ। ಸಂತ
ಿಗಳಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಸವಂ ತನ್ನ ನಿಳಯಮಂ ಪೊಕ್ಕನಂದು ॥೧೮॥
ರುಷದಿಂದಂ ತತ್ಪುರಾಂಗನೆಯರೆಲ್ಲರಂ । ಕರಸಿದಳು ನೀಲಲೋಚ
ನೆ ಮಹಾವಿಭವದಿಂ। ಪರಿಪರಿಯ ಬಣ್ಣದಾರತಿಗಳಂ ಪೊನ್ನ ಗರಿವಾಣಂ
ಳೊಳ್ತುಂಬಿಸಿ ॥ ಕರತರಂಬಿಡದು ನಡೆತಂದು ನಾಗಾಂಬೆಗಂ। ವ
ಕು ವರಗಂ ನಿವಾಳಿಸಿ ಬಿಸುಟು ತೂಪಿರಿದು । ಪರಸಿ ಸೇಸೆಯ ತಳಿದ
ಾಸಮಯದೊಳ್ದಿನಪನಸ್ತಗಿರಿಯಂ ಸಾರ್ದನು ॥೧೯॥ ಅನಿತರೊ
ು ಸಂಜೆಗತ್ತಲೆ ತೋರೆ ದೀಪವೊ । ಳ್ಮನೆಯನೈಗಟ್ಟಿ ಕೋರಾಬ್ಧಿ
ೀಗಲವರೆಯ। ದಣಗಳುರಪೆಟ್ಟಿಗವು ಬಸವನುಂ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ನೀಲ
ೋಚನೆಯರು॥ ಘನತರದ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನೊಲವಿಂ ಮಾಡಿ।
ುನಪ್ರೀತಿದು ತತ್ಪ್ರಸಾದವನಖಿಳಭಕ್ತರಂ । ವಿನಯದಿಂ ಪಂತಿಯೊ
ಳ್ಕೂಡಿಕೊಂಡಾರೋಗಿಸಿದರಧಿಕಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೨೦॥ ಅಭೋಜನಾಂ
ರದೊಳಖಿಳಭಕ್ತರ್ಗವ । ಸ್ತ್ರಾಭರಣದುಡುಗೊರೆಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಬ
ಿಕವಮ್ಮ । ನೋಭರಿತಪರಿಯಿಂದುಪಚರಿಸಿ ಕಳುಪಿ ಬಸವನ್ನೀಲ
ೋಚನೆಯರು ॥ ಸ್ವಲ್ಪಭಾವದಿಂದೆ ಪವಡಿಸಿದರರತಿಮ್ರದುವಾಗಿ।
ೋಭಿಸುವಪಾಸಿನೊಳ್ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ದುಷ್ಕೃತ । ತೇಭಕಂಠೀರ
ಕುಮಾರಕಂ ಮುಗ್ಗಲೊಳಗೆ ಸೆಯ್ನಿದ್ರೆಯೊಳಿರ್ದಳು ॥೨೧॥ ಈ
ರಿಯೊಳಿವರಿರ್ದಿರುತ್ತ ಕೈಲಾಸದೊಳೆ । ಗಾಪಾರ್ವತಿಯು ಪಿನಾಕ
ುಂ ತಮ್ಮ ಕುವರಮ್ಮ । ದಾಪದಾಡಂಗಳಂ ಮರೆದು ಜನಿಸಿದನಾ
ನಂ ನೋಳ್ಪೆವೆಂದು ಕೂಡೆ ॥ ಗೋಪತಿಯನೇರಿ ಘನತರದ ವೈಭ
ದಿಂದ। ಲಾಪರಮಗಣರುದ್ರಕನ್ನೆಯರ್ವೆರಸಿ ಪು । ತ್ರಾಪೇಕ್ಷೆಯಿ
ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಸಜ್ಜೆವನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕರುತ್ಸವದೊಳು ॥೨೨॥
ಂಗಾನದೀ ತಟದೊಳೆಸೆವ ಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕ । ಲಿಂಗದಂತಮ್ರುತವಾ
ರ್ಯಪೂರದೊಳಿರ್ಪ ನೆರೆ । ದಂಗಳಂ ತಮಲ ಕಮಲಂ ಕರದಕೆಲ
ೊಳೊಪ್ಪುವರಾಜಹಂಸನಂತೆ ॥ ಮಂಗಳಾಕಾರನಾಗಾಂಬಿಕೆಯ
ುಗ್ಗಲಂ । ಸಿಂಗರಿಸಿ ತೋರ್ಪಶಿಶುವಂ ಕಂಡು ಹರುಷಾಶ್ರು । ಪಿಂ

ಗಡೊಡನುದುರೆಮಗನಂಗಿರಿಜೆತೆಗೆದೆತ್ತಿಕೊಂಡಳತ್ಯುತ್ಸವದೊಳು ಬಳಿಕಲಾಸಮಯದೊಳಗೀಶ್ವರಂಸತ್ಪ್ರಪಂಚ । ಕಳಸಂಗಳಂಸ್ಥಾಪನಂಗೆಯ್ದು ಪಾರ್ವತಿಯ। ನೋಲವಿನಿಂಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಪುತ್ರಂಗೆತ್ರಿವಿಧದೀಕ್ಷೆಗಳಿಂತ್ರಿಲಿಂಗಂಗಳ ॥ ನಱಿದುತ್ರಿವಿಧಾಂಗಂಗಳೊಳುಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಶರಣ। ಕುಲಕೀಪ್ರಕಾರದೊಳುದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ಯೆಂದುಕೃಪೆ । ಯೊಳುನಿರೂಪಿಸುವನೋಪೇಳೆನಲುಮೊದಲಲಿಂಗವನೆದೀಕ್ಷೆಯನಿತ್ತನು ॥೨೪॥ ಉನ್ನತಸುತೇಜಂಗಳೊಳುರೂಪಿನೊಳುಸುಪ್ರ। ಸನ್ನತೆಯೊಳಂಶೈವಕಳೆಯೊಳಂತತ್ವಸಂ । ಪನ್ನತೆಯೊಳಂಪವಾಡಂಗಳೊಳುಬಸವಂಣನಿಂದಮಿಸುಕುಮಾರನು॥ ಚೆನ್ನಾಗಿತೋರ್ಪನೆಲೆಗಿರಿಜೆನೋಡೆಂದೀಶ್ವ । ರನ್ನಿಧಾನಿಸಿಮನೋಹರುಷದಿಂದೀತಂಗೆ। ಚೆನ್ನಬಸವಂಣನೆಂಬೀನಾಮವನೆಶಾಶ್ವತಮೆಂದುಗಣಕುಲಕೊರೆದನು॥೨೫॥ ನೋಡುವರ್ನಲಿವರೊಲಿವರ್ತಲೆಯನಲುಗಿಮುಂ। ಡಾಡುವರ್ನಗುವರೊಗುವರ್ಬಗುವರುಬ್ಬಿದೊಳೋ। ಲಾಡುವರ್ಬೆರಂಬಿಪರ್ನೆರಂಬಿಪರ್ತೆರಂಬಿಸುವರಱಿಯಂಮುದ್ದುಗಳನು॥ ಬೇಡುವರ್ಕೈಗಳೊಳ್ಕೃತ್ತಿಗಳೋಳ್ವ್ಹಾಯಗಳೊಳ್। ಗಾಡಿಸುವರಾಯೆಂದುದಾಯೆಂದುಬಾಯೆಂದು । ಪಾಡುವರ್ನ್ನೇಡುವರ್ಗ್ಬೇಡುವರ್ವರನಂ ಶಿವಶಿವೆಯರಕ್ಕರಿಂದಂ॥ ಪರಿಪರಿಯೊಳಿಂತಾಕುಮಾರನಂಮುಟ್ಟಿಸು। ತ್ತಿರೆಸರಸರಾಪುತ್ರನೋಲಸಮಿಸ್ನಂತುಟೊ । ತೊಱದೊಗುವಪಾಲ್ಗಳಿಂಬಿಗಿದಗುರುಕುಚದಮೇಲುದನೊಯ್ಯನೋಸರಿಸುತ॥ ಗಿರಿಜೆಮಗನಂತೆಗೆದುಸೋಗಿಲೊಳಗಿಟ್ಟುಫಳ। ಹರುಷದಿಂಮೊಲೆಯೂಡಿಮುಂಡಾಡಿಕೊಂಡಾಡಿ । ಪರಸಿತೊಂದೊಟ್ಟಿಲೊಳತೂಗಿದಳುಮಿಗೆರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರಮೇಳೈಸಿಂದಂ ॥೨೬॥ ಉಕ್ಕುವತಿಹರುಷದಿಂದಮ್ಮತ್ವಯರುಂಜೋಳಿ । ಯಕ್ಕಚಂಗಳೆನಿಂಬಿದುಗ್ಗಳೆಯುಮೊಸವಸ। ತ್ರ್ಯಕ್ಕಕಮಳಮ್ವಬಾಚಮ್ವಮೊದಲಾದಖಿಳರುದ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರೊಲವ್ತು ॥ ಅಕ್ಕಯಂಪಣೆಗಿಟ್ಟುತೂಪಿರಿದುಪರಸಿಹಸು । ಮಕ್ಕಳಶಿರೋಮಣಿಯೆಸಿಂಗರದಕಣಿಯೆಯೆಂ । ಬಕ್ಕಿತೊಟ್ಟಿಲೊಳುಜೋಜೋಯೆಂದುಪಾಡಿತೂಗುತ್ತಿರ್ದರುತ್ಸವದೊಳು ॥೨೭॥ ಜೋಜೋಮಹೇಶಷಣ್ಮುಖಜನಿತಸನ್ಮೂರ್ತಿ । ಜೋಜೋಮಹಾವೀರಶೈವೋದ್ಧರಣಕೀರ್ತಿ। ಜೋಜೋಮಹಾದೇವಿಯಾನಂದವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಕಳಾಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ॥ ಜೋಜೋಸಕಲಭಕ್ತಹೃದಯಪಂಕಜಮಿತ್ರ । ಜೋಜೋಮಹಾಶರಣಗಣಭವಾಂಬುಧಿಪೋತ್ರ । ಜೋಜೋಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪ

ಜೋಜೋಯೆಂದು ಪಾಡಿತೂಗುತ್ತಿರ್ದರು ॥೧೯॥ ಎಂದಿಂತು ಪಾ
ಡುತಂ ಪರಸುತಂ ತೂಗುತಾ । ನಂದದಿಂದಾಗಿರಿಜೆ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಗೆ
ನಗು। ತೆಂದಳೆಲೆ ತಂಗಿ ನೀನೆನ್ನ ರೂಪಿಂ ಶಿಶುವೆ ಶಿವಕುಮಾರಂ ತಿಳಿಯ
ಲು॥ ಮುಂದೆ ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿ ನಾನಾಕ್ರಿಯೆಗ । ಳೊಂದರೊ
ಳ್ನರವೇಷಕಾಯುಮಂ ನವಸುಬೇ। ಡೊಂದು ಕೈವೆಡೆಗೊಟ್ಟಳೇಂ ವಿಶೇ
ಷನೆಪುತ್ರಮೋಹವಿಾಲೋಕದೊಳಗೆ॥೨೦॥ ಅನ್ನೆಗಂ ಶಿವಶಿವೆಯು
ರಿನಿತೆಸಗಿದೀವಿವರ। ಮನ್ನೆಲಕೆಸಾರ್ವಂತೆ ಕೋಳಿಗಳ್ಕೂಗಿದವು। ಕ
ನ್ನೈದಿಲರಲು ಮುಗಿಯಲ್ಕ ಮಲಮುರೆ ಮಿರಿಯೆ ತಂಗಾಳಿ ತಲೆದೋರ
ಲು ॥ ಮುನ್ನೇಸರಾಗಮವನೆಚ್ಚರಿಸಲಳಿಕುಳಂ । ಸನ್ನುತಗಣಂಗ
ಳೊಡವಗೆ ಶಿವಂ ಶಿವೆಯರಾ । ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂ ಮುಂಡಾಡಿ ಕೈಲಾ
ಸಕ್ಕೈದಿಗರ್ಸಂತಸದೊಳು॥೨೧॥ ಇತ್ತಲೀ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ಶಿವಂ ಪೋ
ಗಲೆ। ಚ್ಚೆತ್ತು ವಿಸ್ಮಿತೆಯಾಗಿ ತಿಳಿದು ನಲವಿಂತನ್ನ । ಚಿತ್ತದಿಂ ಕನಸಾ
ಗಿಯುಂ ಕನಸು ಮಲ್ಲವಿದು ತಾಂ ವಿಚಾರಿಸಿನೋಡಲು॥ ಬತ್ತಿನೊಳು
ಪೂಜಿಸಿದ ಮಣಿಗಳ ಸುವಿವೆಶೋಭ। ವೆತ್ತ ಪೊಂದೊಟ್ಟಿಲೊಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆ
ದುತ ।. ನ್ನುತ್ತಮಾಂಗವನೊಲವುತ್ತಿಪ್ಪ ನಂದಿನಪನತರಿಗನುದಯ
ಪರ್ವತವನು॥೨೨॥ ಆ ಕಾಲದೊಳು ನಾಗಲಾಂಬೆ ಬಸವಣ್ಣಂಗೆ। ನೇ
ಕ ಹರುಷಂ ಪುಟ್ಟಲೀಶ್ವರಂ ಬಂದು ಮು। ತ್ತೀಕುಮರಗಂ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊ
ಟ್ಟು ಪೆಸರನಿಟ್ಟಂದವಂ ಪೇಳ್ದು ಬಳಿಕ। ಜೋಕೆಯಿಂದಿಟ್ಟ ಕಳಸಂಗಳಂ
ತೂಟ್ಟಲುಮು । ನಾಕೆಲವು ಕುರುದುಗಳೆಸೆಗ್ಗವಂತೋರಲು ಶು। ಭಾ
ಕಾಂಕ್ಷಿ ಶಿವಿದೆಸ್ನಯು ಕಣ್ಣಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನುತ ನುತಿಸುತ್ತಿರ್ದನು ॥
ಪಲತೆರದೊಳಳಿಯುನಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುಂಡಾಡಿ । ನಲವು ಮಿಗೆ ಬಸ
ವನಿರುತಿರೆ ಕ್ರಮಕ್ರಮದೊಳಂ । ಬೆಳೆವ ಶಶಿಕಳೆಯಂತೆ ಪುಷ್ಟಿಯುದ
ಯಾದಿತ್ಯನಂತಷಿಳ ತೇಜದಿಂದೆ ॥ ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಗೆ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರ್ದನಾ
ಸಮು । ಜ್ವಲಮುಕ್ತಿಯೇ ರೂಪುವೆತ್ತಂತೆ ಶೈವನಿ । ರ್ಮಳ ಕಳೆಯೆ
ಬಾಲ್ಯತ್ವಮಂ ಧರಿಸಿದಂದದಂ ಚಲ್ವಾದನಾ ಕುವರನು॥೨೩॥ ರಕ್ಕವ
ಣ ಪುಲಿಯುಗುರ್ಗೆಜ್ಜೆ ಮಾಗಾಯ್ಮುತ್ತಿ। ನೆಕ್ಕಸರಮುಡಿದಾರ ಕಾಲಕ
ಡಗಂ ಪಣೆಯೊ। ಳಿಕ್ಕದ ಸುಭಸಿತಮರಳೆಲೆ ಮುನಿಪ ಪರಿಪರಿಯ ಬಾ
ಲದೊಡಿಗೆಗಳನಾಂತು॥ ಉಕ್ಕುತಿಹ ತಾಯ ಮೊಲೆವಾಲುಣುತ ತೆಸೋ
ಗಿಲೊಳು । ನಕ್ಕಾಡುತತಿ ಮುದ್ದುಗರೆವುತಂ ಲೀಲೆಯಿಂ ಮುಕ್ಕಳಿಂಟ
ಕೆಯೊಳೆಸೆದಂಜಗವನಾಡಿಸುವ ಸೂತ್ರಧಾರಂ ಕ್ರಮದೊಳು ॥೨೪॥
ಪಲನೆವನಪೋದರ್ದಮುಂಗುಳ್ನಗೆಯಿಂ ನಕ್ಕಕಂ । ಗಳೊಳೆಸೆಯದಿಹ

ಮುದ್ದುನುಡಿಗಳಿಂಬರಿದೆತೆಂ। ನೊಳಗೆತಾನಾನಂದಿಪಾಟದಿನಕಾರ
ಣಂಪರಿದತ್ತಪರಿದುನೋಳ್ಪ ॥ ತೊಳಪಕಂಗಳನೋಟದಿಂಬೆರಳಂ
ಚುಂಬಿಸು। ತ್ತಳುತಹೋಗುಳಪಾಡೆನಲಿವ ತಂಸ್ರೋಂದೊಟ್ಟ। ಲೊಳ
ಗೆಶಿಶುಲೀಲೆಯಿಂಕೆಲದಿನಂತಾಯ್ಗೆ ಹರುಷಂದೋರಿದಂ ಕುವರನು॥
ನೊಸಲಕಣ್ಣವನಸುತನೆಂಬುದಂಧರೆಗೆಸೂ । ಚಿಸುವ್ರೇಲುಜ್ವಲಿಸಿ
ಯುರಳೆಲೆಯೊಪ್ಪಪಡೆವಣೆಗ। ಳೆಸವಫಣೆಕುಂಡಲನಕುವರನೆಂದರು
ಪುವ್ವೋಕ್ಕಿವಿಗಳೊಳುಪ್ಪೊಂಜುರಿಗೆಯು ॥ ಮಿಸುಪತುವಿಯೊಳುದಂ
ನವಮಾಗಾಯ್ಗಳೊಲದಾಡೆಸಸಿದಲೆಯು ನಣುಗನೆಂಬುದತೋರುವಂ
ತೆರಾ। ಜಿಸಲುರದೊಳೆಳೆವರೆಯುವಾಳ್ಕೆಯಿಂಪುಲಿಯುಗುರ್ಬಾಲಕಂ
ಕಂಗೆಸೆದನು ॥೩೭॥ ತೊಳಗುವಕಳಂಕಮಂತಳೆದಪೂರ್ಣೇಂದು
ವುಂ। ಡಲದಂತೆಕಜ್ಜಳಂಬೊಗೆದುಕಂಗೊಳಿಪಮುಂ। ಗಳಮುಖಂಕಾ
ಣುತಿದುಸಸಿಯೆಂದುಸಕಳತಾರಾಂಗನೆಯರೊಲೆದುಬಂದು ॥ ನೆಲೆ
ಸಿದರೊತತ್ಸಮೀಪದೊಳೆಂದೆನಲ್ಕೆಥಳ। ಥಳಿಪಮುತ್ತಿನಕಂಠಮಾಲೆ
ಕಂಗೆಸೆಯೆಕಂ। ಗಳಪುಣ್ಯವೇಬಳೆವತೆರದೊಳಾಚನ್ನಬಸವಂವರ್ಧಿ
ಸುತಿರ್ದನು ॥೩೮॥ ಮೇಲೆಪರಮಾಟಗಳಬಾಯ್ಗಳಂಪೊಯ್ವಂತೆ।
ತೋಳಾಟಮಾಡುವಂಕೃಸನ್ನೆಯಿಂಮುಕ್ತಿ। ಬಾಲೆಯಂಕಳೆತನಕೆ
ಕರೆವಂತೆಹೊನ್ನತಾಗುಬ್ಬಿಯಾಟಂಗಳಾಡಿ॥ ಲೀಲೆಯಿಂನೆಲಕಿಳಿ
ಪೆಬಳಲಿದೆಯನಿಂತುವೊಳ। ಕಾಲೊಳೊದೆದಪೆನೆಂಬಂತೆಲಂಬೆಗಾ
ಲಿಟ್ಟು। ಲೀಲೆಯಿಂಶೈವಮಂನೆಲೆಗೆನಿಲುಪಂತೆನಿಂದಾಡುತಿರ್ದಂಕು
ವರನು ॥೩೯॥ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಗಟ್ಟಡಿಯನಿಡಲ್ಗೆಜ್ಜೆಗಳ್। ಘಲ್ಲುಘಲ್ಲನೆ
ಸಕಲಪರವಾದಿಹೃದಯಮುಂ। ಝಲ್ಲುಝಲ್ಲನೆಪಳುಕೆನಿಂಸವೆದನೆ
ಲಗಟ್ಟಿಜಾರ್ವುದೆಲೆಚನ್ನಬಸವ॥ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆಂಬನಾದಿಯರಮಾತಂ
ಮಿಾರು। ತಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆನಿಂದುನಿಂದುನೋಡುತ್ತೆಮೊಳೆ। ವಲ್ಲುಜೊಲ್ಲುಂ
ಪೊಳೆಯೆನಸುನಗುತ್ತಂಬಾಲಲೀಲೆಯಂತೋರಿಸಿದನು॥೪೦॥ ಪಸು
ಳತನದೋಳ್ಪ್ರಣವಮಂಶರಣಗಣಕೆಬೋ। ಧಿಸುವನೀಕುವರನೆಂ
ಬೋಲ್ತೊದಳ್ನುತುರಂ । ಜಿಸುಪವೀಶ್ವರರೂಪನೀತನೀತನವದನ
ನೆಮ್ಮಂತೆಸಕಲಜನರು॥ ಒಸೆದಪ್ಪಿರಲ್ಮುಕ್ತಿಯುಪ್ಪುದೆಂಬೀಮಾತು
ಪುಸಿಯಲ್ಲವೆಂದುಡಂಗುರಿಪಂತೆಚರಣದೊ । ಳ್ಮಿಸುನಿಯಂದುಗೆ
ಝಣಝಣೆಂದುಮುಡಿಗಡಿಗುಲಿಯೆನಡೆದಾಡಿದಂಕುವರನು॥೪೧॥ ನಿ
ಮಿಷನಿಮಿಷಕೆಜಾವಜಾವಕ್ಕೆದಿನದಿನಕೆ । ಕವುದೊಳಂಬೆಳೆದುತ
ನ್ನೊಡನಾಡಿಗಳ್ವೆರಸು। ವಿಮಲತಾರಾಗಣದನಡುವೆಕಂದಂಕುಂದ

ನುಳಿದಿಂದುಮೇಪ್ಪುವಂತೆ || ರಮಣೀಯವೆನಿಪ ಮುತ್ತಿನ ಕಂತಮಾಲೆಯೊಳ್| ಗಮರೊನಾಯಕರತ್ನದಂತೆ ಬಿಸಿಗದಿ[illegible]ದ | ಹಿಮಕಿರಣನಂತೆ ನೋಳ್ಪರಕಣ್ಗೆ ಚನ್ನಬಸವಂ ಚನ್ನುವಂತಳೆದನು||೪೦|| ಬಾಲಕಂ ಕ್ರಮದೊಳಿಂತಭಿವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರ | ಲ್ಕಾಲಕಾಲಂಗಳೆಂಬಯಸಿನಾನಾಶಾಸ್ತ್ರಜಾಲವೇದಾಗಮ ಪುರಾಣವಿವ್ರ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲವಿದ್ಯಾಪ್ರಜೆಗಳು ಮೇಲೆಮೇಲ್ವೈತಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಪದತಳೆವ| ನೋಲಗಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪವೆಂದೊಡೀಶ್ವರನಸುತ| ಲೀಲೆಯಂ ಬಣ್ಣಿಪಲಾಪ್ರಜ್ಞಮಣ್ಣಿನೆ ಚನ್ನಬಸವಂ ಣನೊಪ್ಪಿರ್ದನು||೪೧|| ತಾಮರಸಕ್ಕೈರವಂಗಳವಿಕಾಸಂಗಳಿಂ| ತಾಮತಿಕ್ರಮಿಸಿದವನಿಡುಗಣ್ಗಳುರ್ವ್ವಗಕ್ಷಾಮಕೋಗಂಡಮಂ ದಂಡಿಸಿದ ನಾಮುಬ್ಬುಮುಕುರದಿರವಂ ಪಳಿದುದು || ಕೋಮಲಾಂಗಂ ಸೊಂಪಡರ್ದ್ದ ಮಾತೋಳ್ಗಳು| ದ್ದಾಮದಿಂ ಕರಿಕರವನುರೆಜರೆದವತುಳರಂ| ಭಾಮಂಗಳೆಂಗಳೆಗವಳ್ಗೊಡೆಗಳೆನಲಳೆಯು ಗರೆಯಮುಮರಿತುಕುವರನ||೪೨|| ಸಡೆಪದವರಂ ಬಿಜ್ಜಣಗರಸಾಕಾಳಂಜ| ವಿಡಿವರಂ ಪಾದುಕಾಧಾರರಂ ಚಮರವಂ| ಪಿಡಿದು ಧಾಳಿಸುವರಂ ಗಿಂಡಿವಿಡಿವರ್ಮ್ಮ್ಯವಿನಿಯೋಗದೆಳೆವಕ್ಕಳ|| ಕಡುವಿಲಾಸದೊಳೆಮಚರ್ಸಿಕೊಟ್ಟ ತನ್ನಕಂ | ಗೆಡೆಯ ಪೃಣ್ಗಪುಂಜವೆಂದು ನಿಕ್ಕಂಸುಖಂ| ಬಿಡೆದು ತನ್ಮೂರ್ತ್ತಿಯಂ ನೋಡುತಂ ಬಸವನ ತ್ಸ್ಪವದೊಳಿರುತ್ತಿರ್ದನು ||೪೩|| ನೋಡುತಂ ಘಳಘಳಿಪವದನವಂ ಸುಖದೊಳೋಲಾಡುತಂ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯಂ ಗರಿಗುವಂದನಂ | ಮಾಡುತಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಚನ್ನಬಸವನ ಮೊಗಂ ಕಂಗಳ್ಗೆ ಮರೆಯಾಗಲು || ಬಾಡುತಂ ಕಂಡೊಡೆ ನೆಗಹರ್ಷವಾರ್ಧಿಯೊಳಗೀ| ಸಾಡುತಂ ಪುಲತೆರಗಸಿಂಗರಂ ಗಂಡುಮು| ಗ್ಗಿಡುತಂ ಜಾಮಾತನಂ ಬಸವ ಗಂಡೇಶ್ವರಂ ಸುಖದೊಳಿರುತಿರ್ದನು ||೪೪|| ಇರುತಿರುತಲೊಂದು ದಿವಸಂ ಬಸವರಾಜನತಿ| ಹರುಷದಿಂದಳಿಯನ ಮೊಗಂ ನೋಡಿ ನಮಗೆಸ | ದ್ಗುರುವೀತನೆಂದು ಹೃದಯದೊಳರಿದು ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಬೇರದಮನೆಯೊಳು|| ಇರಿಸಬೇಕೆಂದೆನುತ ಶಿಲ್ಪಿಗಳನಾಕ್ಷಣಂ | ಕರೆಸಿನುಡಿದಂ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆಲದೊಳರಮನೆಯ | ನಿರವಾಗಿಸೆನಲವಭರ್ಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಂ ನಿರ್ಮ್ಮಿಸಿದರೇನೆಂಬೆನು ||೪೫|| ನೀಲರಂನಂಗಳಿಂ ನೆಲಗಟ್ಟುಪಳುಕುಗಳ | ಸಾಲಸವಭಿತ್ತಿಗಳ್ವಜ್ರದೋಳ್ಗಂಬಂಗ | ಳಾಲಲಿತಪಟ್ಟಿಗಳತೊಲೆರನ್ನಬೋದುಗೆಗಳಾಪ್ರವಾಳಂಗಳಿಂದಂ || ಮೇಲೆಸವಜಂತೆಗಳ್ತೋರ್ಪನವಪುಷ್ಯರಾ | ಗಾಳಿಯಿಂ ಸವೆದಪಾಗಿಲ್ಪೊಂಗದಂಗ

ೞಿಂ । ಪೇೞೆಲಚ್ಚರಿಯಾದುದರಮನೆಯದಾವಿಶ್ವಕರ್ಮ್ಮನಿರ್ಮ್ಮಿತದಂತಿ
ರೆ ॥೪೮॥ ಎಸದವಳ್ಳಿಲ್ಲಿವಾಸ್ತುಕ್ರಮಂಬಿಡಿದುದಂ। ಜಿಸುವಮಜ್ಜನ
ಶಾಲೆಯುಂಸೂಪಶಾಲೆಶೋ । ಭಿಸುವಭೋಜನಶಾಲೆಯಾಮಂತ್ರ
ಶಾಲೆನರ್ತನಶಾಲೆವಸ್ತ್ರಶಾಲೆ॥ ಮಿಸುಪಹಯಶಾಲೆಗಜಶಾಲೆಯೋಲ
ಗಶಾಲೆ । ಸೊಸಗೀತಶಾಲೆಯೊಪ್ಪುವಶಯನಶಾಲೆಭಾ। ವಿಸಲರಸು
ರಿ॰ವಿಗುಣ್ಕನಿತುಶಾಲೆಗಳೊಪ್ಪಿದವುರತ್ನರಂಜನದೊಳು ॥೪೯॥ ಸಕ
ಲಕೋಶಗೃಹಂಗಳೈಲಷ್ಟತಗುಡ। ಪ್ರಕರರಸಭಾಂಡಗುಗ್ರಾಣದೊ
ಳ್ಪುನೆಗಳೆಂ। ಸುಕರಧಾನ್ಯದಕಣಜಗಳ್ಪರ್ವಿನಿಯೋಗದವರಿಪ್ಪಚಾ
ವಡಿಗಳು । ಪ್ರಕಟತರತರುಲತೆಗಳಿಂಗನ್ನಜಗಿರ । ವ್ಯಾಕಸರಸಿ
ಕ್ಕ್ರತಕಾಗ್ರಿಗಳು ತರತರದೊಳಿರ। ಲ್ಕಳೆಂಕಕೇಳೀವನವ್ಯ್ಕರೆದುದ
ನಿತುಲೋಕದವನವನುರೆಜನವಿತ॥೫೦॥ ತರತರದೊಳೆಸವಬಾಗಿ
ಲಗೋಪುರಂಗಳೊ । ಳ್ಗರುವಿಟ್ಟಪುಸ್ಥಳಿಗಳಿಂಭಿತ್ತಿ ಭಿತ್ತಿಯೊ। ಳ್ಕುರೆ
ದನಾನಾತೆರಗೊಳೆಸವಬೊಂಬೆಗಳಿಂದೆಕಸ್ತೂರಿಕುಂಕುಮದೊಳು॥
ಸೊರೆದಸಾರಣೆಗಳಿಂಕಾರಣೆಗಳಿಂಚಿತ್ರ । ತರಪಙ್ಕ್ತಿಜಲ್ಲಿಕಂನಡಿಕಲ
ಶವುತ್ತುಗಳೆ। ಪರಿಪರಿಯರತ್ನಗಳಕುಚ್ಚುಗಳನೇಲ್ಗಟ್ಟನಿಂಕರಂ
ಚೆಲ್ವಾಗುದು ॥೫೧॥ ಬಾಗಿಲ್ಗಾರೆಸದವರಮನೆಗಳೇವಮಯ ।
ವಾಗಿತೋರ್ಪ್ಪವಿಶಾಲಂಗಳಿಂಗವರವರ। ಮೇಗೆಮುಗಿಲಂಮುಟ್ಟ
ವಪ್ಪರಿಗೆಗಳ್ಕರದನಾರುಮಣಿಖಚಿತವಾಗಿ॥ ಭೋಗಗೆನಪಾತಾಳದ
ರೆಮನೆಗಳಿದರೊಡನೆ। ತೂಗೆಸರಿಬಾರಪೆಂಗಲ್ಲುದುಂಪ್ಪೋಗಳೆಲತ್ತಿ। ವೇ
ಗದಿಂನಾಶಿಲ್ಪಿಗಂಬಂದುಮಯ್ಯಕ್ಕಿಬಸವನೊಡನಿಂತೆಂದನು॥೫೨॥
ಜೀಯಚಿತ್ರೈಸುಬಿಸುರಚನೆಯಿಂಗರಮನೆಯ । ನೊಯ್ಯಾರದಿಂ
ಗೆಯಿದೆನೀಕ್ಷಿಸೆನೆಹರುಷಪೂ। ರಾಯಮಾನಸನಾಗಿಬಸವನಾಚನ್ನ
ಬಸವಂಗೊಡಿನೋಳ್ಪಾಗಲು॥ ತೋಯಜಾಕರದಂತೆಪದ್ಮಾಲಯಂ
ಶಿವನ । ಕಾಯಗಂತಿರೆಸರ್ವಮಂಗಳಾಲಂಕೃತಂ। ಕಾಯಜನಪಿತ
ನಂತನಂತಮಣಿರಂಜಿತದೊಳರಮನೆವಿರಾಜಿಸಿದುದು॥೫೩॥ ಇಂತು
ನಾನಾಕುಶಲದಿಂದೊಪ್ಪುವರಮನೆಯ । ಸಂತವಿಭವಂಗಂಡುತಳೆ
ದೂಗಿಬಸವನ। ತ್ಯಂತವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಶಿಲ್ಪಿಗಂಗುಡತೊಡಂಗಳನಿತ್ತು
ಸಲೆಮನ್ನಿಸಿ ॥ ಮುಂತೆಪರ್ಚನ್ನಬಸವಂಗಿಂಗೆನಮಿಸಿತಾಂ। ಸಂತ
ತಂಮಾಳ್ಪಭಕ್ತಿಯನೊಲಿದುಕೈಕೊಳುತ । ಸಂತಸದೊಳೀಮನೆ
ಯೊಳಿರ್ದೆಮಗೆಸಕಲಶಿವತತ್ವಮಂಬೋಧಿಸುವದು ॥೫೪॥ ಅದುನಿ
ಮಿತ್ತದೊಳೆನ್ನಬಿನ್ನಪಂಗೇಳ್ಪುನೀ । ವಿದರೊಳಿರ್ದನ್ನಮನದಿಷ್ಟ

ಮಂಸಿಸೆವಲು । ಹೃದಯದೊಳು ಚನ್ನಬಸವಂತಿಳಿದು ಪೇಳ್ವ ಗುರು ವಚನವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ॥ ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿ ನೀ ವಿರಿಸಿದಂತಿರ್ಪೆನೆನೆ । ಮುದದೊಳಾ ಬಸವದಂಡೇಶ್ವರಂ ತದಾತ್ಮಜ । ಸದನಕ್ಕೆ ಧನಧಾನ್ಯವೊದವಾದ ಸಂಪದವನಿಂಬಿಟ್ಟನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೫೫॥ ಅಕಳಂಕಚರಿತ ಬಸವಂ ಚನ್ನಬಸವಂಗೆ । ಸಕಲವಿನಿಯೋಗದವರಂ ಕೊಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಮುಕುಳಿತಕರಂಗಳಿಂ ಬಿನ್ನೈಸಿ ನಾಗಾಂಬೆಯಂ ಕರಸಲಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ ಸಕಲವೈಭವದಿಂದೆ ಪೊನ್ನಂದಣವನೇರಿ । ಮುಕುರಮುಖಿಯ ಶ್ವರಸಿ ನಡೆತಂದು ನವರತ್ನ । ನಿಕರನಿರ್ಮಿತದಿಂದ ಲೆಸವ ರಾಜಾಲಯವನೊಳಪೊಕ್ಕಳುತ್ಸವದೊಳು ॥೫೬॥ ಉಕ್ಕುವತ್ತಿ ಹರುಷದಿಂ ಬಸವಣ್ಣನಾಗತಂ । ನಕ್ಕ ನಾಗಾಂಬಿಯೊಡನೀ ಕುಮಾರಕನೆ ಸವ । ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಪರಾವತಾರನೆಂದೇ ತಿಳಿದು ಸಲಹೆಂದು ಪೇಳ್ದು ಬಳಿಕ ॥ ಚಿಕ್ಕಬಸವಂಗೆರಗಿ ಬಸವ ತನ್ನಾಲಯಂ । ಬೊಕ್ಕ ನೀ ಚನ್ನಬಸವಂ ತನ್ನ ಬಾಗಿಲ್ಗೆ । ತಕ್ಕರಂ ಕಾಪಿರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೃದಯದೊಳ್ತಿಳಿದು ಬಳಿಕಾಕ್ಷಣಗೊಳು ॥೫೭॥ ಆರು ಬಾಗಿಲೊಳು ಮಾರು ಸ್ಥಲವನುಸರದೊಡೆ । ಮೂರು ಕಣ್ಣುಳ್ಳರಂ ಬಿಡಬೇಡನೆಂದು ಪೇ । ಳ್ದಾರುಮಂದಿಯನಧಿಕಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಿಗಳ ಬಾಗಿಲ್ಪರೀಕ್ಷೆಗಿರಿಸೀ ॥ ಆರುಮುಖದೋಳ್ಗೈನಿಸಿಟಮುಳಸ್ವರೂಪನೀ । ರಾರುಸಾಸಿರಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಿಗಳನೊಯ್ದು । ನಿಜಾರಿದಾ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ನೋಲವಿಂ ಮಾಡುತಿರ್ದನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೫೮॥ ವಿನಯದಿಂ ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಿಗಳನೊಲ್ದು ಭೋಜನಶಾಲೆಯೋಳ್ಸರತಂಬಿಡಿದು ರಂಜಿಸುವ । ಘನತರದ ರತ್ನಮಯವಾದ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೊಲಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲವರು ॥ ಅನುವಿನಿಂದರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ । ಮನವೊಲಿದು ಶಿವಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡೆ ಬಳಿಕಮಿಹ । ಮನುಪಮ ಪೊಂಬರಿವಾಣಗಳೊಳೃದೆ ನೀಡಿದರ್ಪರಿಪರಿಯ ಪರಿಕರವನು ॥೫೯॥ ಪರಿಮಳಿಪ ರಾಜಾನ್ನಸೂಪಘೃತಸಂಕುಲಂ । ಪರಿಪರಿಯ ತಾಳಿಲುಪ್ಪಿನಕಾಯ್ಪಳಿದ್ಯ । ಕಟ್ಟಂಬಳುಕಂಗೊಳೊಪ್ಪುವ ಪಕ್ವಫಲರಸಾಯನದ ಶೀಖರಣೆಗಳನು ॥ ಪರಮಮಧುಶರ್ಕರಾನೀಕಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳಂ । ಪರಮಾನ್ನದಧಿದುಗ್ಧಮುಂತಾದ ಭೋಜ್ಯಪರಿ । ಕರಮನುರೆ ನೀಡಿಸಿದನಾಮಡಾಚರಕೊಲ್ದು ಚನ್ನಬಸವೇಶನಂದು ॥೬೦॥ ಕಸ್ತೂರಿಯನುರೆಸವಿದು ಸವಿದು ತತ್ತಾಂಬೂಲದ ಕೊ । ಲ್ದು ಚಟ್ಟರಿಯ ಮಾಡುತ ಪಳಿದ್ಯಂಗಳಂ ಸುರಿದು । ಮುಚ್ಚುತಂ ಕೆಲದ ಬಟ್ಟಲ ನವ್ಯಘೃತದ ಪರಿಮಳಕೆ ತಲೆಗಳನೊ

ಅಮೃತ॥ ಪೆಚ್ಚಿತಂ ಶೀಖರಣೆರಸಪಾನಗಳಸವಿಗೆ। ಪೆಚ್ಚಿಡಿಯುವೆದ್ದ
ವರುಗುಚಿಯುಕೊಂಡಾಡುತ್ತ। ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನೀಂ ಬಾಳೆಂ
ದು ಪರಸಿದಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂ॥೧೧॥ ಪಾಯಸವನುಂಡು ಸವಿನೋಡಿ
ದಿರೆಯುದು ಬವಿಜ। ರಾಯಂಗೆ ದುರ್ಲಭಂ ಮೇಣೊಂದು ಬಾರಿಕ। ಜ್ಞಾ
ಯಮಂ ಸಲಿಸಿನೀವ್ ಪೇಳುದು ಪೇಳುಪಿಗೀರುಚಿಯತ್ತಣಿಂ ಬಂದು ದೊ
ಬಾಯುಸವಿಯೊರತಪ್ಪುದು ಶಿವಶಿವಾಬಟ್ಟಲರ। ಸಾಯುನವನೀಂ ಟಸು
ಧೆನೆಣೆಯು ಹುದಿಪೇಳೆಂದು । ಪೀಯು ಬಂದೊರೊರ್ದ್ವರೊಡನೆ ವಾ
ತಾಡು ತಾರೋಗಿಸಿದರೇನೆಂಬೆನು॥೧೨॥ ಪರಿಪರಿಂಯೊಳೆಸವ ಭೋ
ಜನಪರಿಕರಂಗಳಸು । ಪರಿವ ಶಿವಸಾಚಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರಸವನಂ । ದಿ
ರದೆ ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರೂಪವನೆ ಶಿವಲಿಂಗಕದರಸ ಸ್ಪರ್ಶನವನೆ॥ ಚರಲಿಂ
ಗಕೋರೊರ್ವರೊಳ್ಕುಡಿವ ಶಬ್ದಮಂ । ಪರಮ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಪರಿಣಾಮಮಂ। ವರಮಹಾಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಿದರತಿಸುಯಿತ್ವದಿಂದದೇಂ
ಪಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೧೩॥ ಹರುಷದಿಂದಿಂತು ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗಮುಖದಿಂದೆ।
ಪರಿಪರಿಯ ಷಡುರಸಾನ್ನಂಗಳಂ ಸವಿಸವಿದು। ಪರಿತುಷ್ಟರಾಗಿ ಹಸ್ತಂ
ಗಳಂ ಪ್ರಕ್ಷಾಳನಂಗಳಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು॥ ಆದರದಿ ತದ್ರೂಪಮು ನೊಡನಾ
ಯತಂಗೈಯುಲತಿ। ಪರಮಪರಿಣಾಮದಿಂ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ। ಸರಸ
ಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲಂಗಳಂ ಕೊಡಿಸಿದಂ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೧೪॥
ಬಿಡದಿಂತು ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯು ನೊಲವಿಂ ಮಾಡು । ತೊಡನೆ ತತ್ಪಾ
ದೋದಕಪ್ರಸಾದವನಾಂತು । ಕಡುವಿಲಾಸದೊಳೆಸಗ್ಭಕ್ತಿಸಂತತ್ರ
ವೆರಸಿ ಶಿವತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದಂ ॥ ಮೃಡಚಿತ್ಪ್ರಸಾದಸುಖಮಾರ
ನಮೃತಾಧಾರ । ನುಡುಪಸಮಶಾಂತನಾಗ್ನ್ಯಂತರಹಿತಂ ಶರಣ ।
ರೊಡೆಯಂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರತಲೆ ರನ್ನ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಸುಖದೊಳಿರುತಿ
ರ್ದನು॥೧೫॥ ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸ
ದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪ
ಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲ
ಭೋಗಮುಮ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹ
ರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರದಿಂ ॥೨೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೧ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

೬ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಬಸವಂಗೆ ಪರಮಲಿಂಗವನರುಹಿಕೊಟ್ಟು ಸಂ।
ತಸದಿ ಕಿಚ್ಚಿನಪವಾಡಂಗೆಲ್ದು ಬಳಿಕ ಬಾ। ಬಸವನಸುಪೋ

ಗೆಲದನು ಸುರಿಮುರಳಿಸಿ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥

ಪದ॥ ಕಮಲಸಂಭವಮುಖ್ಯದಿವಿಜವಂದಿತಪಾದ । ಕಮಲವಿಮಲಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶಚಾರುತರಕ । ಮಲಧರವರಕಲಾಭೂಷಮಂಜುಳಭಾಷಜಗದೀಶಮುಕ್ತಿಕೋಶ ॥ ಕಮಲಾರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಭಾಪೂರಗುಣಸಾರ । ಕಮಲಸಖಪುತ್ರಗಾತ್ರಾರಣ್ಯವನದಾವ । ಕಮಲತೃತೀಯಾಪರಗ್ರಸಮಹಾಮಹಿಮಗುರುಸಲಹುಪಂಪಾವಲ್ಲಭ॥೧॥

ಇಂತಿರುತಿರಲ್ಕತ್ತಲೊಂದುದಿನದುದಯಸಮ । ನಂತರದೊಳಾಬಸವನತ್ಯಧಿಕಶಿವಪೂಜೆ । ಯಂತೀರ್ಚೆ ಬಳಿಕಿನ್ನು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಂದಂ ಮಹಾಷಟ್ಸ್ಥಲವನು ॥ ತಾಂ ತ್ರಿಳಿಯಬೇಕೆನುತ ನಡೆಗೊಳಲ್ಲಣಕುಲಂ । ಪಿಂತೆ ಬರೆ ಪಡಿಯರರ ತಂಡಮುಷ್ಟ್ಯಡಿಸಲೋ । ರಂತಳಿಯನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಗಂಕಳೆದು ಬರುತಿರ್ದನುತ್ಸವದೊಳು ।೨॥

ಅನ್ನೆಗಂ ಬಾಗಿಲವನಿಜದೋರ್ವನೈತಂದು । ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣಂಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ತತ್ಸಮಂ । ಪನ್ನ ಕೇಳಿದ ದಣಾಯಕಬಸವರಾಜನೈತಂದನೆನೆ ಭೊಂಕನೆದ್ದು ॥ ತನ್ನವರನೊಡನಿದಿರ್ವರೆ ಕಂಡು ಬಸವಣ್ಣನುನ್ನತಸುಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಮಿಸೆ ಕೆಲಸಿಡಿದು ಬೇ । ಗನ್ನಮಿಸಿ ಬಪ್ಪಳಿಯನಂ ಕಂಡು ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಂ ಹರುಷದಿಂದಂ ॥೩॥

ಸಲೆಪೋಗೆ ಹರಸಮಧಿಕಭಕ್ತಿರಸವೊಡವೆರದು । ತುಳುಕಲಳಿಯನನಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಹರುಷದಿಂ । ಹಲವು ಪರಿಯಿನ್ನುತಿಸಿ ರತ್ನಮಯಮಂಟಪದೊಳೆಸೆವ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ॥ ಒಲಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾನುಂ ಕುಳಿತು ಷಟ್ಸ್ಥಲಂ । ತಿಳಿಯಬೇಕೆನುತಲತಿವಿನಯದಿಂ ಸಕಲಗಣ । ಕುಲಮನಡಬಲದೊಳ್ಪ್ರಮಾಪದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಂ ಬಸವನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪॥

ಈತೆರದೊಳೊಲಿದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಬಸವಣ್ಣನತಿ । ಪ್ರೀತಿಮಿಗಲಳಿಯನನ್ನೊಗಂ ನೋಡಿ ನಗುತಾದು । ದೇತತ್ಸನಿಧಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯೆನಲ್ಕನ್ನ ಬಸವನ್ನಕ್ಕವಿನಯದಿಂದೆ ॥ ಜ್ಯೋತಿಯಿಲ್ಲದ ಕಣ್ಣೆ ಬೆಳಗುಂಟೆ ಗುರುವಿನಮ । ಹಾತಿಶಯದೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯೆಂಬ । ಮಾತುಂಟೆ ಸಜ್ಜೆಯಂ ಬಿಟ್ಟೀಶ್ವರಾರ್ಚನೆಗನುಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡೆಂದನು ॥೫॥

ಹರಹರಾ ಲೋಕದೊಳಗೆಲ್ಲಿಯುಂ ಶಿಷ್ಯಂಗೆ । ಗುರುವಿನುಪದೇಶಮುಂಟೆಂಬುದಂ ಬಲ್ಲೆನಾಂ । ಗುರುವಿಂಗೆ ಶಿಷ್ಯನುಪದೇಶಮಂ ಮಾಡಿದೆಡೆಯುಂಟೆ ನೀನೆಲ್ಲರಂತೆ ॥ ನರನೆ ಪರಶಿವಚಿತ್ಕಳಾಧರ್ಮರೂಪತ । ತ್ವರಹಸ್ಯಮಂ ತಿಳುಪಿ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸಬಂದ । ಗುರುಸಂಗಮೇಶ್ವರಂ ನೀಂ ನಿನಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಲಂಜುವೆನೆಂದನು ॥೬॥ ಎನಲಂಜಲೇತ

ಕೇಳೆಬಸವಣ್ಣನಿಂ ಕೊಟ್ಟ । ಘನಲಿಂಗಮಂ ಕೊಂಡಡಂಗಿದನಿಮಿಷ
ನಂತ । ದೆನಗಿಲ್ಲ ಬಲ್ಮೆಗೈವವನಲ್ಲ ಮೀಲಿಂಗಲಕ್ಷಣಂಗಳನಾದೊಡೆ ॥
ಎನಗೆ ತಿಳುಪೆಂದು ಸಜ್ಜೆಯಲಿಂಗಮಂ ತೆಗೆದು । ವಿನಯದಿಂ ಕೈಯೊಳಿ
ಡೆ ಲಿಂಗಲಕ್ಷಣಮನೆ । ಲ್ಲನಿತುಂ ಪರಿಕಿಸಲಾಗದೆನುತ ಮರಳೀಯುಲ
ದು ಗುರುದೀಕ್ಷೆಯೆನಗೆಂದನು ॥ ೭ ॥ ಎಂದೊಡೆಂ ನಂಹಂದನೆಚ್ಚರಿಸಿ
ಕರುಣದಿಂ । ಮುಂದಣ ಭವಂಗಳೆವ ತಂದೆ ನೀ ನಿರಲಾವ । ದಂದುಗ
ಮದಿಲ್ಲ ನಿಮಿಷಂಗೆ ಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಕೊಂಡಡಗಿದಮಪಾಲಿಂಗವು ॥ ಎಂ
ದೆನಗೆ ಸಾಧ್ಯಮಪ್ಪುದು ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ । ದೆಂದೆತ್ತಿ ಕೊಂಬನದನ
ರುಪಿಸಲದೆನುತಡಿಗೆ । ವಂದಿಸಿದ ಬಸವದಂಡೇಶಂಗೆ ಮುಗುಳೆಗಿಚ
ನ್ನಬಸವನ್ನುಡಿದನು ॥೮॥ ಎಳೆಯ ಶೂಮುಡಿಗಳಂ ಹರಿದು ಸಂಣಂ
ಮಾಡ । ಲಳವೆ ನೀಂ ಬಂದಮಣಸದೊಳಗೆಳ್ಳನಿತುಮಂ । ಕಳೆದು
ಬಿಲ್ಲೀಗ ನೀ ನಿಷ್ಠಲಿಂಗವನರ್ಚಿಪಂತಮಲಹೃದಯದಲ್ಲಿ ॥ ಒಲಿದು ಪೂ
ಜಿಸಿ ಪರಣಲಿಂಗಮಂ ತಲ್ಲಿಂಗ । ದೊಳಗರ್ಪಿತಾವಧಾನವನರಿದು ಷಟ್ಸ್ಥ
ಲಂ । ತಿಳಿದಲ್ಲದೀ ಬರಿಯ ಮಾತಿಂದೆ ಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲೆನೆ ಬಸವ ನಿಂತೆಂದ
ನು ॥೯॥ ಲೇಸಂ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣ ನಾ । ನೀಸುದಿವ ಪರಿಯುಂ
ತರಂ ಬಹುಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ । ಪಾಸಿಕೊಂಡನ ಮಾಡಿ ಹೊರಗನೇ ಪೂಜಿಸಿ ವ್ಯ
ಥಾದಿನಂಗಳು ಸವೆದವು ॥ ಓಸರಿಸದೀ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದನುವಂ ಮುಂದೆ ।
ಲೇಸೆನಿಪ ಷಟ್ಸ್ಥಲವಿಭೇದವಂ ತಿಳುಪೆನ । ಲ್ಕಾ ಸಕಲಗಣವೆಲ್ಲರರಿವಂ
ತೆ ತಿಳುಪೆಲ್ಕೆ ಬಸವಣ್ಣನಿಂತೆಂದನು ॥೧೦॥ ಎನ್ನ ಸದ್ಗುರುವೆ ಸುರತ
ರುವೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಕರುವೆ । ಚನ್ನಬಸವೇಶ ಭವನಾಶ ನೀಂ ಕರುಣದಿಂ ।
ಚನ್ನಾಗಿ ಪರಣಲಿಂಗದ ನೆಲೆಯನರುಪಿ ಕೆಡಿಸಿದೆ ಭವಭವಾಂತರವನು ॥
ನಿನ್ನಿಂದಲೆನಗೆ ಸಂಗನ ಬಸವನೆಂಬ ಪೆಸ । ರಿನ್ನಾದುದೀಗಲನುಮಿಷ
ನವೃತ್ತಾಂತಮಂ । ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳುಪೆನಲ್ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದರಿದು ಚನ್ನಬ
ಸವಂ ಪೇಳ್ದನು ॥೧೧॥ ಆಲಿಸೆಲೆ ಬಸವ ನೀಂ ಪರಶಿವನ ನೇಮದಿಂ । ದೇ
ಳುನೂರೆಪ್ಪತ್ತಮರಗಣಂಗಳ್ವೆರಸಿ । ಲೀಲೆಯಿಂ ವೀರಶೈವಾಚಾರ
ಮಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲೆಂದು ಕರುಣದಿಂದಂ ॥ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೈತಂದೆ ನಿನ್ನ ಮ
ಹಿಮೆಯನೊಲಿದು । ಪೇಳಲೆನ್ನಳವೆ ನೀನನಿಮಿಷಂಗೊಲಿದಿತ್ತ । ಮೇ
ಲೆ ತಲ್ಲಿಂಗದೊಳ್ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಜಸುಖಸಮಾಧಿಯೊಳಗಿರುತಿರ್ದನು ॥೧೨
ಇಂತು ನಿತ್ಯಾನಂದಸೌಖ್ಯದಿಂದಿರ್ಪ ಸಮ । ನಂತರದೊಳಲ್ಲಮಪ್ರ
ಭುವೆನಿಪ ಜಂಗಮಂ । ತಾಂ ತಡೆಯದಲ್ಲಿಗೈತಂದಾತನಂ ಗೈಯ ಲಿಂಗ
ಂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡುಮ ॥ ನಿಂತು ನಿಜಸುಖದೊಳೋಲಾಡುತಂ ಪಾಡು

ತಂ। ಮುಂತೆನಿನ್ನಮುಳೆನಿಜಭಕ್ತಿಯಂನೋಡುವತಿ। ಸಂತಸದೊ
ಳೈತಪ್ಪನೆಲೆಬಸವನಿನ್ನಸುಮಹಾತ್ಮೆಯಂತಿಳಿಯಲಳವೆ॥೧೩॥ ಜಂ
ಗಮಪ್ರಾಣಿನೀನಾದೊಡಿಲ್ಲಿಂತಪ್ಪ। ಜಂಗಮವುನಿನ್ನಮನೆಗೈತಶ
ರ್ಹಿಂವಾಳ್ಪ। ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯತೆರನಿಂತಲ್ಲನಿನ್ನಮನೆಯೊಳೆ
ಗುದಾಸೀನದಿಂದಂ॥ ಲಿಂಗಶೋಭಲರ್ಲಿಂಗಶೋಭಲರೆನುತ್ತಲಾ। ಜಂ
ಗಮವನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಾರದಲ್ಲನಂ। ಜಂಗಮಾಕಾರದಿಂನಿನ್ನಮ
ನೆಗೈತರಲ್ಲಾಬುದಘಟಿತವೆಂದನು॥೧೪॥ ಅದುಕಾರಣಂಮುಹತ್ತಿಂ
ಗೊಳಿದುಮಠಗಳಂ। ಪಗುಳೆಯೆಂದೊಡೆನೆಕಟ್ಟಿಸಿಯವರನಿಂಬಿಟ್ಟ। ಪ
ದಪಿನಿಂದಿಪ್ಪಲಕ್ಕದನೋಲೆತ್ತೊಂಬತ್ತಾರ್ಸಿರಸುಜಂಗಮವನು॥
ಸದುವಿನಯಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದವರಿರ್ದ। ಸದನಕ್ಕೆಪೋಗಿನಿಂ
ನರಮನೆಗೆಕರತಂದು। ಮುದದೊಳವರೇನೇನಬೇಡಿದಪದಾರ್ಥ
ಮಂನಿಂಡಿಕಳುಹುವದೆಂದನು॥೧೫॥ ಇಂತೆಂದುಚನ್ನಬಸವಂಬಸ
ವರಾಜಂಗ। ನಂತವಿಧದಿಂತಿಳಿಯಪೇಳೆಬಸವಣ್ಣನ। ತ್ಯಂತಸಂತು
ಷದೊಳೆಂದೆನೆನಗಸ್ವತಂತ್ರನೀ ವಿರಿಸಿದಂತಿರ್ಪೆನೆನುತ॥ ಸಂತೋ
ಷದಿಂದಲಾಗಣಕುಲಂಸಹಿತೆದ್ದು। ಮುಂತಿರ್ಪಚನ್ನಬಸವಣ್ಣಂ
ಗೆನಮಿಸಿಬಳಿ। ಕಂತಿರುಗಿದಂತನ್ನಮನೆಗಿತ್ತಲಾಬಸವದಂಡೇಶನ
ಶ್ರಿಯಿಂದಂ॥೧೬॥ ಉಕ್ಕುವತಿಸಂತುಷದಿಂಬಸವಣ್ಣನರಮನೆಗೆ।
ಚಿಕ್ಕಬಸವಂಬಂದುಬಳಿಕಲಾಮನೆಯವಂ। ದಿಕ್ಕಲನನೋಡಲ
ಕ್ಕಿಸದಪರ್ಘನತರದಬಲ್ಲೆಳತಿರಮ್ಯವಾಗಿ॥ ಲಕ್ಕದಿಂಮೇಲೆ
ತ್ತೊಂಬತ್ತಾರುಸಾವಿರದ। ಲೆಕ್ಕದಿಂಮೆರೆವಜಂಗಮಕೆಮಠಗಳನಾ
ಗ। ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆಯಿಂದಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಳಿಕಲವರೊಳಾ ಜಂಗಮವನಿಂಬಿಟ್ಟ
ನು॥೧೭॥ ಅಂಗಶೋಭರುಲಿಂಗಶೋಭರುಮನೆಲ್ಲರಂ। ಮುಂಗಡೆಯ
ಮಠಕೆನಡೆಯನಲೇಳೆಪೆಂದೆನಲು। ಲಿಂಗದಾಮನೆಗೆಕಿಚ್ಚಿಕ್ಕಿಸಲ್ಕಗ
ಧಗೆಂದುರಿಯಲದಕಾಣುತವರು॥ ಅಂಗಲಾಚುತ್ತೆದ್ದುಬಿದ್ದುಕೈಯಿಂದಾ
ಳೊಡೆದು। ಮುಂಗಾಣದೋಡುತಿರಲವರೊಳಗಮೂವರೇ। ಲಿಂಗ
ಸಂಧಾನದಿಂಬಿರಲವರೊಳೋರ್ವತಂನೊತ್ತಿನವಗಿಂತೆಂದನು॥೧೮॥
ಇಲ್ಲಿದಕೊಕಿಚ್ಚೇಳುತಿದೆ ನೋಡುಯೆನಲಾತ। ಯೆಲ್ಲಿಯೆನೆಮ
ತ್ರ್ಯೋರ್ವನೆಂದನೆಲವೋನಿಮ್ಮ। ಸೊಲ್ಲಡಗದೇಕೆಡೆದುಕೊಳ್ಳಿಯೆ
ನಲವರುರದೆಮೊದಲಂತೆಪವಡಿಸಿರಲು॥ ಮೆಲ್ಲನಾಮೂವರಂಭೀತಿ
ಯಿಂದೋಡುತಿ। ಪಲ್ಲಿರಂಕರತಂದುಬೇರೆಮಠಗಳೊಳಿರಿಸಿ। ನಿಲ್ಲ
ದಾಕಿಚ್ಚನೇನಿಲಿಸಿತದ್ಗೃಹವನೇಮುನ್ನಿನಂತಿರವೇಳ್ದನು॥೧೯॥ ಎಳ

ದಿಗಿಂದಾಗ್ರಹಂನೋಡಲತಿಸ್ನೇಹಬಗೆಯ। ಛಂದದಿಂದಿಗಲನಿತುವಂ
ಬಿಜ್ಜಳಂಕೇಳ್ದು । ಬಂದುತದ್ಗೃಹವನಿಟ್ಟಿಸಿಬಸವನೊಡನೆನಿನ್ನಳಿ
ಯನತಿಘನವಹವನು ॥ ಎಂದುಕೊಂಡಾಡುತಾ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣ
ಗಾ।ನಂದದಿಂದೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡನವನಿಪನಿತ್ತ। ಉಂದುಬಸವಂಚನ್ನ
ಬಸವನುಂತಮ್ಮಮನೆಗಳೊಳ್ವೆದೆಸುಖಮಿರ್ದರು ॥೨೦॥ ಬಸವನ
ಸುಭಕ್ತಿಯಾತನಪವಾಡಂಗಳೊಂ । ದೆಸೆಕವಂಕರ್ಣಪಾರಂಪರೆಗ
ಳಿಂದಮಾ। ಲಿಸಿನೋಡಿಸಂತಸಂಬಡುವೆನೆಂದೊರ್ವಜಂಗಮದೇವ
ರ್ಕೈದೆಬಂದು॥ ಮಿಸುಗುವರಮನೆಯನೊಳಪೊಗೆಸಮಯವಲ್ಲವೆಂ।
ದುಸುರಲಾನುಡಿಗೇಳಿನೊಂದುತಿರಗಲ್ಯಸವ। ನಸುಪೋದುದವರೊ
ಡನೆಪೋಗಿತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾಲಯದೊಳಗೆವಂಡಿಸಿದರು ॥೨೧॥ ಆಸ
ಮಯದೊಳ್ಬಿಜ್ಜಳಂಬಸವರಾಜವನಿ । ವಾಸಕ್ಕೆದೂತನಂಕರಯ
ಲಟ್ಟಿಲ್ಕವಂ। ಭೂಸುರಶಿವಾಚಾರಿಯರಮನೆಯಬಾಗಿಲೊಳಗಿರ್ದವರಿ
ಗರುಪಲೊಡನೆ ॥ ಈಸುಹೊತ್ತೇಕೆಪವಡಿಸಿದನೆಂದೆಬ್ಬಿಸಲು।ಸಾಸ
ಮಿಲ್ಲದೆಡಿಂಬಮಿರೆಕಂಡುಸರ್ವರುಂ। ಮೋಸವಾದುದುಬಸವಗೆಂದ
ಳುವಕಳಕಳಂಪಸರಿಸಿದುದರಮನೆಯೊಳು॥೨೨॥ ಅರಮನೆಯಕ
ಳಕಳವನರಿದುದೂತಂಮಹೇ । ಶ್ವರನೊಡನೆಬಸವರಾಜಂಮರಣ
ನಾದನೆಂ। ದೊರೆಯಲಾಬಿಜ್ಜಳಂತಾಲ್ಲಡೆಯೊಳ್ಬೆತಂದುಬಸವನರ
ಮನೆಯಪುಗಲು॥ ಇರದೆಸಮ್ಯಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದರಿದುತಂ।ನರಮ
ನೆಯಲಾಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಬಸವ । ನರಮನೆಗೆಬರೆಬಿಜ್ಜಳಂಜನ
ದಕಳಕಳವನಾಕ್ಷಣಂಮಾಣಿಸಿದನು ॥೨೩॥ ಬಂದುದಾಗಳೆಸಕಲಭ
ಕ್ತಮಹೇಶ್ವರರ।ಬೃಂದಮಾಬಿಜ್ಜಳಂಬಸವನಂನೋಡಿಕಡು।ನೊಂ
ದುನುಡಿದಂಚನ್ನಬಸವಂಣನೊಡನ ಕಾರಣಮೃತಂಬಸವಂಣಗೆ ॥
ಬಂದುದೇಕೆನೆನಗುತಬಾಗಿಲ್ಗೆಜಂಗಮಂ । ಬಂದುನಿಲ್ಲೆನೆಮುನಿದು
ಪೋದೊಡಾತನಕೂಡೆ।ಯಿಂತೀತನಸುಪೋದುದೆಂದುಸುರೆಬಾಗಿಲ
ವನಂಕರೆಸಿಬೆಸಗೊಂಡನು॥೨೪॥ ಆರುಂದೊಡೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆಬಂದುಪೋ
ದರವಿ। ಚಾರದಿಂದುಸುರೆನಲ್ಕವನೆಂದನೆಲೆದೇವ। ಗೂರದೇಶಾಂತರ
ದಿನೊರ್ವಜಂಗಮದೇವರ್ಕೈದಮನೆಯೊಳಪೊಗಲ್ಕೆ॥ಬಾರಿಸಲ್ಪೋದ
ರೆನೆತ್ರಿಪುರಾಂತಕನಗುಡಿಯೊ। ಳೋರಂತೆಕುಳಿತಿರ್ಪರೀಕ್ಷಣಂಪೋ
ಗಿಕರ । ತಾರೆನಲ್ಕವವೇಗದಿಂಪೋಗಿಬಸವಂಣನರಮನೆಗೆಕರತಂದ
ನು ॥೨೫॥ ಆಡಲೇನಾತನರಮನೆಪೊಗಲ್ಬಸವನುಸು। ರಾಡಿದುದು
ಮೂಗಿನೊಳ್ಕಣತಾಣಂಗಳೊ।ಳ್ನಡಿಗಳ್ನೆಲೆಗೊಂಡವತಿಸಮಾ

ಪೆಳೆಬರಲ್ತನುಚೇತನೆಂಬಡೆದುದು ॥ ಗಾಡೆದಿಂಬಸವನಿದಿರಿಗೆ ಬರೆ
ಲ್ಕೊಡನೆದ್ದು । ಮಾಡೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮಮಂ ಕಂಡು ಕೊಂ।ಡಾಡಿ
ಬಿಜ್ಜಳನೃಪಂ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂ ತನ್ನ ಮನೆಗಂ ಪೋದನು ॥೧೬॥ ಇ
ತ್ತಲೀ ಬಸವನಂ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂ । ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳಖಿಳಭಕ್ತ
ಮಾಹೇಶ್ವರರ । ಮೊತ್ತವೆಲ್ಲಂ ಪೊಗಳೆ ಬಸವಣ್ಣನೊಡನೊಲಿದು ಚೆ
ನ್ನಬಸವಣ್ಣನಾಗ । ಚಿತ್ರಿಸಿದಂ ವೃಥಾ ಪ್ರಾಣಮಂ ಬಿಡುತಿರ್ಪರ್।
ದುತ್ತಮವೆ ಜಂಗಮಂ ಲಿಂಗದೊಳಗಾಗಲಸು । ವಿತ್ತು ಕಳೆವುದು ಜಂಗ
ಮಪ್ರಾಣಗಳನೀತಿಯ್ಯೆಸಿದನುಚಿತವೆಂದನು ॥೧೭॥ ಹಿಂಗದಾಲಿ
ಸು ಬಸವದಂಡೇಶನೀಂ ಪ್ರಾಣ। ಲಿಂಗಲಿಂಗಪ್ರಾಣಸಂಬಂಧಿಗಳನವು
ಲ। ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಗಳಚಾರಿತ್ರಮಂ ಪೇಳ್ವೆನೊರ್ವ ಶಿವಶರಣರಣು
ಗಂ। ಲಿಂಗಣ್ಣನೆಂಬಾತನಿರದಾಡುತಿರೆ ಕೊರಳ। ಲಿಂಗವೊಸರಿಸಿ ಪೋ
ಗಲ್ಕವನತಾಯ್ಕಂಡು । ಲಿಂಗಣ್ಣ ಕೇಳ್ಕೊರಳಲೀಗವೊಲ್ಲೆನೆ ಪೆರಣಮು
ಡಗಿತವನೊಡಲಿನಿಂದಂ॥೧೮॥ ಅಂಗಲಾಚುತ್ತವನತಾಯ್ತಂದೆಗಳ್ಮೊ
ರೆಯ। ಸಂಗಡಿಗ ಬಂಧು ಬಳಗಂಗಳಳುತಿರೆ ಚಿಕ್ಕ । ಲಿಂಗಣ್ಣನಾ ಲಿಂಗ
ಮಂ ಕಂಡು ತಂದವನ ಕೊರಳಿಂಗೆ ಪಾಯ್ಕಲೊಡನೆ॥ ಲಿಂಗಣ್ಣನಸುಬ
ರಲ್ಕಾಣುತ್ತಲಾ ಚಿಕ್ಕ । ಲಿಂಗಣ್ಣನೆಂದನೆಲೆಯಣ್ಣ ಕೇಳಿದು ಪರಣ।
ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳ ಮಾರ್ಗ ಮಿಂತಪ್ಪುದೆಂದು ನುಡಿಯಲ್ಕೇಳ್ದನವರಗುರು
ವೆ॥೧೯॥ ಹರುಷದಿಂದಾ ಚಿಕ್ಕ ಲಿಂಗಣ್ಣನಿರುತಂದು। ನಿರುಳೆ ಮಲಗಿ
ರಲವನ ಕೊರಳ ಲಿಂಗವನೆ ಕೊಂ । ಡರುಣೋದಯದೊಳೆದ್ದು ಪುಷ್ಪ
ಮಂ ತರಪೋದನವರಗುರುವತ್ತಲಿತ್ತ॥ ಹರಣಮಿಲ್ಲದೆ ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಣ್ಣ
ನಿರೆ ಕಾಣು। ತಿರದವನತಾಯ್ತಂದೆಗಳ್ಕರಗುತಿದಲವರ।ಗುರು ವೈದಿ
ಯವನ ಲಿಂಗವನವನ ಕೊರಳಿಂಗೆ ಪಾಯ್ಕಲಸು ಬಂದುದೊಡನೆ॥೨೦॥
ಆತ್ರಿಸೈಸತ್ಯಣ್ಣನೆಂಬ ಜಂಗಮ ತನ್ನ। ಸೂಳೆಯೊಳ್ಸ್ವರತಸಲ್ಲಾಪ
ದಿಂ ರತಿರಾಜ । ಕೇಳಿಯೊಳ್ಕೂಡಿರುತ ಲಿಂಗವೊತ್ತುವದೆಂದು ತೆಗ
ದಾಗಲಾ ಮಂಚದ॥ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲ್ಕಾ ಸುಟ್ಟಯಂ ನಾವು। ಕೇಳಿ
ತಲ್ಲಿಂಗಮಂ ಕಳವಿನಿಂ ತರಿಸಲಿತಿ। ಲೀಲೆಯಿಂದಾತನಸು ಪೋದುದದ
ಕಾಣುತಾ ವೇಶಿಯಸುವುಂ ಪೋದುದು ॥೨೧॥ ಮರಳಿ ಸತ್ಯಣ್ಣಗಳ
ಗಳಕೆ ತಲ್ಲಿಂಗಮಂ । ತರಿಸಿ ಪಾಯ್ಕಲ್ಕಾತನಸು ಬಂದುದಾಕ್ಷಣಂ ।
ಪೊರೆಯೊಳಸುಗಳೆದಿರ್ದ ವೇಶಿಗಂ ಪ್ರಾಣಮೈತಂದುದಿಂ ನಾಲಿಸೆಂದು॥
ಸರಸಸಂಪ್ರಸರಿಯಾಮಾರಣ್ಣನಂದು ತಂ । ನರಸಿಯೊಳ್ಕೂಡಿರುತ
ಲಿಂಗವೊತ್ತುವದೆಂದು । ಕೊರಳಲಿಂಗಂಗಳಂ ತೆಗೆದು ಮಂಚದಲಿರಿಸಿ

ರತಿಕೇಳಿಯಿಂದಿರ್ದನು ॥೩೨॥ ಆಸಮಯದಿಂದೀವರ್ಗರೆದ್ದು ಲಿಂಗಂ
ಳಂ। ಮೋಸದಿಂಪಲ್ಲಟದಿಧರಿಸಿಮಂಚದಿನಿಳಿಯೆ । ನಾಸಂಗಳಿಲ್ಲದಿ
ಲದಕೇಳು ತವರರವು ನೆಗಂನೀರತೆರಲು ಪೋದ ॥ ದಾಸಿಗಂದಸು ಪೋ
ದುದದಕಂಡು ಬಂದು ನವು।ಗಾಸುದ್ದಿಯುಂಪೇಳೆ ಪೋಗಿಸತ್ಯಂಣಗಳ
ನೇಸವಿಾಪಕೆಕರೆಸಿಯುವರಳಿದರೇಕೆ ನಲ್ಲಾತನಿರದಿಂತೆಂದನು ॥೩೩॥
ಲಿಂಗಗಳಿವರ್ಗೆ ಪಲ್ಲಟವಾದವೆನು ತವರ । ಲಿಂಗಗಳೆ ನವರವರಗಳ
ಸೇರಿಸಲೊಡನೆ। ಹಿಂಗಿರ್ದದಂಪತಿಗಳೆಸುಗಳ್ಕೆ ತಂದವಾದಾಸಿಗಂ
ಸುಬಂದುದು॥ ಲಿಂಗಂಣ ಸುಂಚಿಕ್ಕ ಲಿಂಗಂಣನುಂಶರಣ। ಸಂಗಿಸತ್ಯಂ
ಸುಂಮಾರಂಣನೆಂದಾತ। ಸಂಗನೆಯುಮಿವರೆಲ್ಲರುಂಪ್ರಾಣಲಿಂಗಗಳ್ಗೆ
ಸವಂಣಕೇಳೆಂದನು॥೩೪॥ ಘಟ್ಟಿವಳೆದೇವರೊಲವಿಂತನ್ನ ಲಿಂಗವುಂ
ಕಟ್ಟಿತನ್ನಯುಕಾಲ್ಗೆ ನಡೆಯೆ ಚಗಪತಿಗಳೆದ। ನೆಟ್ಟನೇಕಂಡು ತಲ್ಲಿಂ
ಮುಂಸೆಳೆದುಕೊಳಲಿರದೊಂದು ಪೇರ್ಗುಂಡನು ॥ ಕಟ್ಟಿಕೊರಳೆಲಿಪ
ರದಬಾಗಿಲೊಳ್ನಿಂದಿರ । ಲೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವರುಂತರುಬಿನಿಲೆವು
ಳಿ । ಕೊಟ್ಟೊಡಾಲಿಂಗದೊಳಗಾಗುಂಡನಡಗಿಸಿದನೆಲ್ಲರುಂಚೋದ್ಯ
ಮೆನಲು ॥೩೫॥ ಇನ್ನಾಳಿಸಾಘಟ್ಟಿವಳೆನೆಲಿಂಗಪ್ರಾಣ । ಚನ್ನಿಯ
ರೆನಿಪ್ಪರಾದಾಸಿವೇಶಿಯರೀರ್ವ । ರುಂನೋಡೆಜಂಗಮಪ್ರಾಣಗ
ವರ್ತಿಳಿಯೆಜಂಗಮುಂಮುನಿದು ಪೋಗೆ ॥ ನಿನ್ನಂತೆಪರಣವುಂಬಿ
ರೇನೀಂಪಿಂತೆ। ಕಿನ್ನರಯ್ಯನಕೊಡಲಳಿದುದಲ್ಲೆಂದವೇ । ಮುನ್ನ
ಮೋದರಕೇತಿ ತಂದೆಗಳೆಕೊಡಶರಣನನುಳಿದುದಲ್ಲೆಂದೆವೆ ॥೩೬॥ ಇ
ನ್ನುಖಿಳದೇಶದಸುಭಕ್ತಮಾಹೇಶ್ವರ । ರ್ನಿನ್ನೊಡನೆಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆತ
ದಮರಗಣನಿಕರ । ಮುನ್ನೋಡೆಲಿಲ್ಲಿಗಿಂನೈತಪ್ಪರಿಂತು ನಿನ್ನಸ
ಮುಕ್ಷಳಾಟಕೆಯೊಳು ॥ ತನ್ನ ತಾನೇಪೋಗಿಬರಲೇಕೆಸಾಕೆನು। ತ
ನ್ನುಡಿದುಬಸವಂಗೆತಿಳುಪಿತನ್ನಾಲಯಕೆ। ಚನ್ನಬಸವಂಬಂದುಶಿ
ತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂಸುಖಿಮಿರ್ದನುತ್ಸವದೊಳು ॥೩೭॥ ಚನ್ನಬ
ವನೆಶಿವಂಬಸವನೇವೃಷಭನಾ । ಕನ್ಯೇಶಬಿಜ್ಜಳನೆಶಿವಪುರದಾಶ್ವ
ಮುಂ। ಚನ್ನಾಗಿಕಾದಿರ್ಪದವಿಡಕೇಸರಿಗನೆಂದೆಂಬರಾಕಲ್ಯಾಣವ
ನನ್ನಿಯಿಂಕೈಲಾಸಮುಲ್ಲಿರ್ಪಶಿವಭಕ್ತ। ರುನ್ನೋಡೆಪ್ರಮಥಗಣನಿ
ರಮುಲ್ಲಿಯಜನ। ರ್ನನ್ನುತಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನರೆನಿಪಗವರಿರವ
ಭಿವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥೩೮॥ ಪುಸಿಕಳೆವುಪಾದರಂದುರ್ನೀತಿ ವೈರವ
ಳಿ। ಜಸಮಾರ್ಗವುಂಕಕ್ಕುಪಳಿವುಚೆಳುಗವತೆದು। ವೆಸನಂದುರ
ಚಾರವನ್ನಾಯುವಾರಡಿಕೃತಘ್ನತೆವಿರೋಧಭಾವಂ॥ಗಸಣದುಜ

ನವು ವಿಶ್ವಾಸಂ ಪರಾಭವಂ । ಕಿಸುರು ಗಾವಳಿ ಬಂಡಿಗಳೆ ಹತಿನವು ವಿ
ವೇಕ । ಮುಸುರಲೇನಾ ಚನ್ನಬಸವನಿಹ ರಾಜ್ಯದೋಳ್ಮಿ ಸುಕವೇ
ವಂಣಿಸುವೆನು ॥೩೯॥ ಗರುವಿಕೆ ಕಲಾಪ್ರೌಢಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಮಗ್ಗಳಿ
ಕೆ। ಗುರುಸೇವೆ ವಿಭವಂ ಶುಭಂ ಸುಖಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗ। ಮರಿಜಯಂ ನೀತಿ
ನಿಪುಣತೆ ಸದಾಶಿವಭಕ್ತಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಮುತ್ಯುದಾರಂ ॥ ಪರಹಿತಂ ಧರ್ಮಂ
ವಿವೇಕಂ ವಿಚಾರ। ಮಾದರಣೆ ಸೌಭಾಗ್ಯಂ ಸದಾರೋಗ್ಯವೆಂಬವಿವು।
ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರ್ಪವಾ ನಗರದೊಳು ಚನ್ನಬಸವನಿರಲೇವೇಳ್ವೆ
ನು ॥೪೦॥ ಪರವಶ ಪರಾಭವ ತೊದಕ್ಕರ್ಕಶಂಗಳಿವು। ಸುರತಾಂತ್ಯ
ವತ್ಸರಸು ಬಾಲಕಾಂತಾಸ್ತನದೊ । ಳೊರೆವೃದೋಳ್ಪಂಡು ಬಕ್ಕು
ಡಿ ಭಂಗ ಬಂಧನಕ ನಲ್ಕ ಕಳವಳವೆಂಬಿವು॥ ಸರಸಿರುಹರತ್ರಿ ಸರಸಿಸರ
ವೆಸವಿಯೊಳ್ ಗಫೆನ। ವಿರಹಿಜನದೊಳಗಲ್ಲದೇನೋಡಲಾನಾಡೆ। ಹ
ರಿಯೂರ ಪಟ್ಟಣದ ಪಾಳಿಯದ ಜನರೊಳಿಲ್ಲೇನೆಂಬೆ ನಿಕ್ಕರಿಯನು॥೪೧॥
ಗುಣವಂಚಕತ್ವ ಮಾನಾಡ ಪಂಕೇಜಾತ । ಗಣದೊಳಾರಡಿ ಮಾತು
ತುಂಬಿಯೊಳ್ ನೀರಸಂ । ಮಣಗಳೊಳ್ ಕೊಲ್ಲೆಂಬ ನುಡಿ ಲತ್ತ ಮಾ
ಡುವೆಡೆಯೊಳ್ ಹಾಶೋಕೋಗ್ರಭವಂ ॥ ಅಣುಯುರಂ ವನದೊಳ್ ಕು
ಜಪ್ರಭಾವಂ ಸಭೋ। ಗಣಗೊಳ್ವ ರಾಗ ಮುಬ್ಜಾಕರದೊಳಿಯಾಸೆ।
ಯೆಣಿಸಲ್ಕ ಕುಸುಮ ತರುಗಳೊಳಲ್ಲದಿಲ್ಲ ವಾ ಜನಪದದೊಳೇನೆಂಬೆ
ನು ॥೪೨॥ ಪಿಡಿಯೆಂಬರಾ ಕರಣಿಯಂ ಲತಾವೃದ್ಧಿಯಂ। ಕುಡಿಯೆಂ
ಬರಾ ಪುಳಿಂದರ ಬೇಟೆಗೊಲ್ಲಳಂ । ಬಡಿಯೆಂಬರಂಬರ ವಿಶೇಷಮಂ
ಪಳಿಯೆಂಬರಲರುಣನಳಿಯೆಂಬರು॥ ಉಡಿಯೆಂಬರುರು ನಿತಂಬೋ
ರ್ಧ್ವಮಂ ಸಂತತಂ । ಮುಡಿಯೆಂಬರೆಸವದವನಾದಿಗಳ್ಬೆಳವೆಡೆಯು।
ನಡಿಯೆಂಬರಂಘ್ರಿಗಳೆ ನಲ್ಲದೀ ನುಡಿಗಳಂ ನುಡಿಯರಾ ಜನಪದದೊ
ಳು ॥೪೩॥ ಎಲ್ಲರುಂ ಧರ್ಮಿಗಳ್ ಶಿಷ್ಟರೆಂದೆನಿಸ। ರೆಲ್ಲರುಂ ಸರ್ವಜ್ಞರಾ
ಬುಧ್ಧರೆಂದೆನಿಸ। ರೆಲ್ಲರುಂ ಸಾರಸ್ವತಾಯುಕ್ತರಾಗಿಯುಂ ತಾಂ ಜಡ
ಧಿಯೆಂದೆನಿಸರು॥ ಯೆಲ್ಲರುಂ ರಾಗಿಗಳ್ ಕಾಮಾರ್ತರೆಂದೆನಿಸ। ರೆಲ್ಲರುಂ
ಧನಪರುಂ ಗುಹ್ಯಕೇಶ್ವರರೆನಿಸ। ರೆಲ್ಲರುಂ ಬಲಯುತರ್ ಲೋಕಪಾಲರೆನಿ
ಸರಾ ವಿಷಯದ ಸಮಸ್ತ ಜನರು॥೪೪॥ ಪ್ರಕಟ ಕಂಟಕ ಸರವಿರೋಧಂಗ
ಳೆಸವಕೇ। ತಕಿಯೊಳ್ ಮಧು ಪ್ರೀತಿ ಪುಷ್ಪಿಣೀಸಂಗಮುಳಿ। ನಿಕರದೋ
ಳ್ಮಾತ್ರಡನಂ ದೈನ್ಯ ವಚನಂ ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯುರಸದ್ವೃತಿಯೊಳುಂ॥ ವಿಕಲ
ತ್ವನಂ ಜಡಾಶ್ರಯಮುಂ ಸರಸ್ಸಿನೊಳ್ । ಕುಟಿಲಾಗಮ ವಿಷಕ್ರೂ
ರಂಗಳುರುವಹಿ । ಪ್ರಕರದೊಳಗಲ್ಲದಾ ನಗರದೊಳಗಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚನ್ನಬಸ

ವೇಶನಿರಲು ॥೪೫॥ ರಾಜನಂ ಸಕಳಂಕನೆನಿಸಿಪಾತಾಳೆದರು। ರಾಜನಂ
ವಿಷಧಾರಿಯೆನಿಸಿಪಾಲೇಯಗಿರಿ। ರಾಜನಂಗತಿಹೀನನೆನಿಸಿಮೂವಿಧಿ
ಗೊಳಿಸಿತು ಸುರತರಂಗಿಣಿಯನು॥ ರಾಜನಯ್ಯಾನಭಂಗಯುತನೆನಿ
ಸಿವರದಿವಿಜ। ರಾಜನಾನೆಯುಮತ್ತನೆನಿಸಿಸದ್ಗುರುಬಸವ। ರಾಜನಳಿ
ಯಾ ಚೆನ್ನಬಸವರಾಜನಕೀರ್ತಿರಾಜಿಸಿತು ಮೂಜಗದೊಳು ॥೪೬॥
ಬಸವನಗ್ರಜೆನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯುರಂಜಿಸುವ ಬಸುರೊಳು ಶಿವಪ್ರಸಾ
ದಾಗ್ಭಕಂಬೆಳವುತಂ। ವಸುಧೇಶಬಿಜ್ಜಳನಮಾತಿಗುತ್ತರವಿತ್ತು ಚೋ
ದ್ಯದಿಂ ಜನಿಸಿದಗಡ॥ ಬಸವಂಗೆಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನರುಪಿದಂ ಚನ್ನ। ಬ
ಸವಗಡಪೆಸರಾತನುಂ ಬಸವನುಂ ಮಹಾ। ಮಿಸುಗುವಪವಾಡಪುರು
ಷರ್ಗೆ ದೀಕ್ಷಿಪೆವೆಂದು ಶರಣರ್ಕೈತರುತಿರ್ದರು ॥೪೭॥ ಅಂಗಮಲೆಯಾ
ಳಮಾಳವಮಗಧಬರ್ಬರಕ। ಳಿಂಗ ಕಾಶ್ಮೀರಕೊಂಕಣ ಸಿಂಧು ಹ
ಮ್ಮೀರ। ವಂಗಹೊಯಿಸಳತುಳುವಚೋಳ ಚಾರಮಪಾಂಡ್ಯಯ
ವನಸೌವೀರಮತ್ಸ್ಯ॥ ಬಂಗಾಳಜೈನಬೋನೆಗಸಗರಹೈವಿಗತೆ।
ಲುಂಗಗುರ್ಜರಗೌಳನೇಪಾಳಸೌರಾಷ್ಟ್ರ। ಸಿಂಗಳದ್ರವಿಡಕಾಂ
ಭೋಜದೇಶದಸಕಲಶರಣರ್ಕೈತರುತಿರ್ದರು ॥೪೮॥ ಲಾಟಪಂಚಾ
ಳವೈದರ್ಭಕುಮಕುಕುರಕರ। ಹಾಟಕಪರ್ಣಯಮಂತ್ರಿಕಪಾರಿಯಾ
ತ್ರಕ। ನಾಟಕೋಸಲಮಂದಭದ್ರಕುಂತಳಮಸಾಚೀನ ಕವಿದೋ
ಷನುರವ॥ ಛೋಟಕತುರುಷ್ಕವೇದ್ದಿಯಪಾರಸಿಕಮಹಾ। ಘೋಟ
ಕಪುಳಿಂದಕಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯಕೊಂಗುಮಾ। ರಾಟಮೊದಲಾದದೇಶದಶರ
ಣಸಂಕುಳಂ ಬರುತಿರ್ದುದುತ್ಸವದೊಳು ॥೪೯॥ ಇಂತುಛಪ್ಪನ್ನದೇ
ಶದೊಳಿಸೆವಶಿವಭಕ್ತ। ಸಂತತಿಗಳ್ಕೈತಪ್ಪುದಂ ತನ್ನಸುಜ್ಞಾನ। ದಿಂ
ತಿಳಿದು ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ಬಸವರಾಜಂಗಿರದೆಪೇಳಲೊಡನೆ॥ ಸಂ
ತಸದಿಚಾರರಂಕರಸಿಬೆಸವೇಳಲ। ತ್ಯಂತವಸ್ತುಗಳ ವಿಸ್ತಾರದಿಂನ
ಗರವನ। ನಂತವಿಭವದಸಿಂಗರದಳೊಪ್ಪವಿಟ್ಟರದನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸು
ವೆನು ॥೫೦॥ ಕಟ್ಟಿದವು ಮನೆಮನೆಯಮುಂವಾಗಿಲಿರದೆಸಾ। ಲಿಟ್ಟವು
ಮಕರತೋರಣಂಗಳಾಕಾಶವಂ। ಮುಟ್ಟಿದವು ಕೇತನಪ್ರತತಿಗಳ್ನಿ
ರ್ಜರರನಾಕಲೋಕಕಥಾಳಿಯ। ಇಟ್ಟದಿ ದಗರುಧೂಪವಧೂಮ
ವೇಣ್ದೆಸೆಯ। ಮುಟ್ಟಿದುದು ಸಕಲವಾದ್ಯಂಗಳನಿನದಮುತ್ತ। ವಟ್ಟದ
ಟ್ಟರಿಯರು ತನ್ನವನೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಪುರದಸಂನಡೆಗೊಂಡುದು ॥೫೧॥
ಇಂದುರವಿವೀಧಿಗಳ್ಪನ್ನೀರಚಳೆಯದಿಂ। ದಂದವಡೆದವು ಮುಕ್ತಿಕ
ದರಂಗವಲಿಕೆಂಗೆ ॥ ವಂದುದಬಲಾಜನಂ ಕಳಶಕನ್ನಡಿವಿಡಿದು ನಡೆ

ಗೊಂಡುದುತ್ಸವದೊಳು ॥ ಮುಂದೆಶೋಭಾನಮಂಪಾಡುತಡಿಯಿ
ಟ್ಟುದಾ। ನಂದದಿಂದ್ಯೈದೆಯರ್ತೂರ್ಯತ್ರಯಮುಮದಿತಿ । ನಂದನನ
ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಯಮಿಗಿಸಿತೇನೆಂಬೆನಿದಿರ್ವ್ಯವ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥೫೨॥
ಕರಡೆಕಂಸಾಳಮಂಗಳಧವಳಶಂಖಂಗ । ಳುರುರವಂಶಿವನಬಿರುದಾ
ವಳಿಯಬಂಣಿಸುವ। ಪರಮಪಾಠಕರಕ್ಕೈವಾರಮಡಿಯಿಡುವಕಾಂ
ತೆಯರಂದುಗೆಯನಿನಾದಂ ॥ ಸರವೆತ್ತಿಪಾಡುವೈದೆಯರಗಾನಂದಿ
ಗೀ। ಶ್ವರರಕಿವಿಗಾನಂದಮಂಕರೆಯೆಕಂಗೆಸೆದ। ವಿರದೆಬಿಯಸನತೋ
ಳ್ವೃಷಧ್ವಜಪತಾಕೆಸಲ್ಲವಸತ್ತಿಗೆಯಸಾಲ್ಗಳು ॥೫೩॥ ಹರಶರಣ
ರೊಡಗೂಡಿಚನ್ನಬಸವಂಣಸಹಿ । ತರಮನೆಯ ಪೊರಮಟ್ಟುಬ
ಸವದಂಡಾಧಿಪಂ । ಪರಮಭಕ್ತಿಯುಳಿನಡೆದಿದಿರ್ವ್ಯದಿಬಂದಶಿವಶರಣ
ಸಂಕುಲಕೆರಗಲು॥ ಹರುಷದಿನವರ್ಚನ್ನಬಸವಬಸವೇಶ್ವರ। ಗಿರ
ದೆಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂನಮಿಸಲವರೀರ್ವರುಂ । ಕರುಣದಿಂದೆತ್ತಿಬಸವಂಗೆ
ಬಳಿಕಾಚನ್ನಬಸವನೊಲಿದಿಂತೆಂದನು॥೫೪॥ಆಲಿಸೈಬಸವದಂಡೇಶ
ಕಾಶ್ಮೀರಭೂ। ಪಾಲನೀಮಹಾದೇವರಾಣಿಯುಕರ್ಣದೆಸಿರಿ। ಶೈಲದಿಂ
ಶಿವಯೋಗಿಮಲ್ಲರಸರಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿಲ್ಲಿಗೊಲಿದೈತಂದನು॥ ಲೀಲೆಯಿಂ
ಸಕಳೇಶಮಾದರಸನೀತನೆ। ಕಾಳಿಂಗದೇಶದಿಂಬಂದನಿಂದಿಲ್ಲಿಗೀ। ಶೀ
ಲವಂತಂಮರುಳಶಂಕರಂಕೇಳೆಂದುಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು ॥೫೫॥
ಈತನೇಮಡಿವಾಳಮಾಚಯ್ಯನೆಂಬವಿ। ಖ್ಯಾತಪುರುಷಂನೋಡೆ
ಹಿಪ್ಪುಲಿಗೆಯಿಂಬಂದ । ನೀತನೇಸುಜ್ಞಾನಿದೇವನೆಂಬಾತನಾಕಟ
ಕದಿಂದೈತಂದನು॥ ಈತನೇಮಾತಂಗತನುನೆಂಬಶರಣನತಿ। ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂತನ್ನಗುರುಸುಜ್ಞಾನಿದೇವನನು। ಹಾತಿಶಯರುಂಡಕ್ಕಮುಂಡೆ
ಮಂಮುಂಡಕ್ಕರುಂಡಮಂನೆರೆಪಡೆದನು॥೫೬॥ ಇಂತಖಿಳಭಕ್ತಮಾ
ಹೇಶ್ವರರಮಹಿಮೆಯಾ। ದ್ಯಂತಮಂಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳೆಕೇಳ್ದುತ
ದ। ನಂತರದಿಸಕಲಗಣಕುಲಕೆಮಗುಳೆರಗಿಬಸವೇಶನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಂ ॥ ಮುಂತೆನಾನಾವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂತನ್ನಮನೆ। ಗಂತರಿಸದೊ
ಡನೆಕರತಂದಧಿಕವಿಭವದಿಂ । ಸಂತೋಷದಿಂದಮಜ್ಜನಭೋಜನಾ
ದಿಸತ್ಕಾರಮಂಮಾಡಿಸಿದನು ॥೫೭॥ ಅವರವರನುಚಿತವಚನಗಳಿಂ
ಸತ್ಕರಿಸಿ। ವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಂಮಾಡಿಬಳಿಕಲಾ । ಶಿವಭಕ್ತಸಂ
ತತಿಗೆಮಠಮನೆಗಳಂಕೊಡಿಸಿಯಾಸ್ತಿಗಳಮಾಡಿಕೆಲರ್ಗೆ ॥ ವಿವರ
ದಿಂಕೆಲಬರ್ಗೆಕಾಯಕಂಗಳಕಟ್ಟಿ। ಸುವಿಲಾಸದಿಂದಚನ್ನಬಸವಂಬ
ಸವ। ನವಿರಳಾನಂದದಿಂಶಿವತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂಸುಖಮಿರ್ದರುತ್ಸವ

ದೊಳು ॥೫೮॥ ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸ
ದಿಬಗೆದವರ್ಗೊಲಿದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ । ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿ
ಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲ
ಭೋಗಮನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೫೯॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೭೧ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ

೭ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದೆಸೆವ ಬಿಜ್ಜಳಮಹೀಪಾಲ। ನಾಸ್ಥಾ
ನಕ್ಕೈತಂದು ಮಂಚಣ್ಣ ಚಾಡಿಯಂ। ವಿಸ್ತರದಿಂ ಪೇಳೆ ಕೇ
ಳ್ದು ಭೂಪಂ ಚೆನ್ನಬಸವನಂ ಕರೆಯಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಸಕಲರಂ ಪಡೆದನೆನಲಾತನಂ । ಸರಸಿಜಂ ಪ
ಡೆದನೆಂದೆನಲದಂ ಹರಿ ತನ್ನ । ವರನಾಭಿಯಿಂ ಪಡೆದನೆನಲಾತನಂ ಶ
ರಧಿ ತಾಳ್ದನೆನಲದಂ ಮುನಿಪನು॥ ಧರಿಸಲಾತನ ಕರವ ಧರಿಸಲದ ಭೂ
ಮಿ ತಾಂ। ಧರಿಸಲದ ಫಣಿಪಾಲ ಧರಿಸಲದು ಶಿವೆಯ ಕಿರು । ಬೆರಳಿಗುಂ
ಗರವಾಗಲಾ ಶಿವೆಯ ನೆಡದೊಡೆಯೊಳಾಂತ ಶಿವ ಸಲಹೆಮ್ಮನು ॥೧॥
ಇರಲಿತ್ತ ರಿಪುರಾಯಮೇಘಝಂಝಾನಿಲಂ। ಪರರಾಯಗರ್ವಪರ್ವ
ತದಳನದಂಭೋಳಿ । ಧುರಮತ್ತರಾಯಮದಮಾತಂಗತುಂಗಕುಂ
ಭಸ್ಥಳವಿದಾರಣಹರಿ॥ ಅರಿರಾಯವಾರ್ಧಿಶೋಷಣವಾಡಬಾನಲಂ।
ಬಿರಿದಂಕರಾಯಫಣಿಕುಲಗರುಡನಧಟರಾ । ಯರಗಂಡನೆನಿಪ ಬಿ
ಜ್ಜಳಮಹೀಶನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥೨॥ ಉದಯಾ
ಚಳದಮೇಲೆ ಕಂಗೊಳಿಪ ರವಿಯಂತೆ । ಪದಪಿನಿಂ ಕನಕಸಿಂಹಾಸನ
ದಮೇಲೆ ಭೂ । ಸುದತಿಯಧಿನಾಯಕಂ ಬಿಜ್ಜಳಂ ರತ್ನಭೂಷಣಕಾಂ
ತಿರುಚಿಗಳಂತೆ ॥ ಒದವಿನೆರೆತೋರೆ ಪರರಾದನಿಸ್ತೇಜನ । ಗ್ಗದವೈ
ರಿಸೈನ್ಯತಿಮಿರಾಪನೋದಕ್ಷಮಂ । ಸದಮಲಂ ಪಟ್ಟನೀಚಿತ್ತಾನು
ಕೂಲನೊಪ್ಪಿರ್ದನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳು ॥೩॥ ಪೊಳೆವಮುಕುಟದ
ರತ್ನಕಾಂತಿಗಳ್ದಿಗುಭಿತ್ತಿ । ಗಳೊಳಮರಿನಾನಾವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರದತೆರ
ದಿ॥ ತೊಳಗೆಭೂಷಣಖಚಿತಮೌಕ್ತಿಕಮರೀಚಿಪಗಲೊಳು ಜೊನ್ನ
ಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸೆ ॥ ಥಳಥಳಿಸುವಂಗಲತೆಯೊಳು ಪುದಿದ ಸಕಲಪರಿ। ಮ
ಳಕೆರಗುವಳಿಮಾಲೆ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಳಿಸಿನಿಲೆ । ಕೆಲಬಲದಗದ್ದುಗೆಗಳೊ
ಳು ಮಂಡಲಾಧೀಶರೊಪ್ಪಿರ್ದರಾ ಭೂಪನ ॥೪॥ ಮೆರಿದಪೂಸೆಗಳ
ಕೆಂಗಂಪುಗಳ ಪಣೆಯಕ । ಸ್ತೂರಿಯ ತಿಲಕದ ಮೈಯಲೊರದಗಂಧದ

ಕಾಲ । ಬಿರಿದುತೊಡರಿನವಾಮಕರದಪೊಂಜರಪಣಿಯಬೆರಳಮ
ಣಿಮುದ್ರಿಕೆಗಳ॥ಕೊರಳಹಾರದಕರ್ಣಭೂಷಣದಝಳಪಿಸುವ।ಕರ
ವಾಳಹೊಳಹುಗಳಬೆಳೆದಮುಡುಹುಗಳಸಂ। ಗರಧೀರರಾಜಸುಕು
ಮಾರರೊಪ್ಪಿರ್ದರವನೀಪಾಲನಿಕ್ಕೆಲದೊಳು ॥೪॥ ಬೆಸಸಿದೊಳಗ
ವನಾಪಡಿಹಾರರಿಂದಲೊದ । ಗಿಸಿಕಾರ್ಯಭಾಗವಿಡಿದರಸನಿಕ್ಷೆಯ
ನರಿದು। ಬೆಸುಗೆಬಿಡದಂತೆಹತ್ತಿಸಿಹವಣನಾರಯ್ದುಲಂಚವಂನೊ
ದಲಿಕೊಂಡು ॥ ಕಸವರವನರಮನೆಯಭಂಡಾರಕೊಗಗಿಸುವ । ಪೆ
ಸರ್ವೆತ್ತರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದೆ । ಬಸವೇಶನುಳಿದುವಿಗ್ಗವ
ಠವನಿಪಾಲಕುಲತಿಲಕಬಿಜ್ಜಳರಾಯನ ॥೬॥ ಕರದುದಿನವಗಾವರ್ಗ
ಮಾಸಂತುಕಾಲಗಳ। ಬರದೋಲೆಸರಿದೋರಿಭೇದಕಬರ್ಹುವಿಧ
ದೆ । ಪರಿಕಿಸಲೊಳಗುಗಾಣದಂತೆಛಿದ್ರಿಸಿತೆಗಪಜಾಸ್ತ್ರಿಕಡುನೈಜ
ವಾಗೆ ॥ ಪರಮಲಂಚಪತಿಮಗೆಜೀವನಮದೆನಿಸಿಚಕ್ರವರ್ತಿಂಗಲೈ
ಶ್ವರ್ಯಮಂಪಡೆದುನೆರೆಬಾಳ್ವ। ಕರಣಿಕಶಿರೋಮಣಿಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದ
ರಾಜಬಿಜ್ಜಳಾವನಿಪನೋಲಗದೊಳು ॥೭॥ ಸ್ಮೃತಿಶ್ರುತಿತರ್ಕವೇದಾಂ
ತಾರ್ಥಕೋವಿದ । ನೂತಪುರಾಣಾಗಮವಿಚಾರನಿಪುಣಸರ್ವಮು।
ನ್ನತಕನಕಪೀಠದೊಳ್ಬೆಳಗಿದಗದ್ದುಗರತ್ನಕುಂಡಲಯುಗಂಗಳೆಸವ ॥
ಶ್ರುತಿಪುರಾಣಾಂಗವೋಲುಗುಲಾಂಗಗಳಸನಾ । ತ್ರಿತಯಯಜ್ಞಸೂತ್ರ
ಕಾಸೀಮುದ್ರಿಕೆಗಳಪಂಡಿತನಿಕರವೊಪ್ಪಿರ್ದ್ದಗವನಿಪಾಲಕನಬಲ
ಗಡೆಯೊಳುವಿಲಾಸದಿಂದಂ ॥೮॥ ವರದೇಶಕಾಲಶಾರೀರಸೂತ್ರಂಗ
ಳಿಂ । ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಷ್ಟಮಹಾಭೇದಂಗಳಿಂ । ಪರಿಕಿಸತಸಕಲ
ರೋಗಂಗಳನಿದಾನಂಗಳರುಪಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನು॥ ಹರುಷದಿಂಮಾಳ್ಪ
ಸದ್ಧರ್ಮದಯದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ । ಪರಮಶಿವಭಕ್ತಿ ನಿರ್ಮತ್ಸರಂಗಳೊ
ಳೆಸವ। ಉರುತರಸುವೈದ್ಯರೊಪ್ಪಿರ್ದರಾಜಬಿಜ್ಜಳಮಹೀಪಾಲನೋ
ಲಗದೊಳು॥೯॥ಮಡಿಯೊಪೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬಪದಬಂಧರೀತಿಯಂ।ಬಿಡ
ದೆಬಲ್ಲವರತಳೆದೊನಸುವಸನುಸ್ಯಾಮಂ । ಕೊಡಲೊಡನೆಪೂರಿಸು
ವಘಟಕಾಶತಕವನುಸ್ಫುರಲಾಕ್ಷಣಂಮಚ್ಚುಗಳನು ॥ ಪಡವನವರ
ಸರಸಿಕರೆಸವಕರ್ನಾಟಕದ।ಬೆಡಗುಗಳಬಲ್ಲಸತ್ಕವಿಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದರಾ
ಪೊಡವಿಪಾಲಕಬಿಜ್ಜಳನಬಲದ ಕಡೆಯಮಣಿಮಯದ ಗದ್ದುಗೆಗಳೆ
ಲ್ಲಿ ॥೧೦॥ ಬಿರಿದುರಾಯರಗಂಡಬೇಡಿದರವರ್ಗೀವ। ಗುರುಮಾನರಾ
ಧೇಯಶರನಿಧಿಸಮಾನಭಾಸುರ ಮಹಾಗಾಂಭೀರ್ಯತರುಣೀನಿಕಾ
ಯಲೋಚನಕುಮುದಕುಲಶಶಾಂಕ॥ ಶರಣಾಗತಾನಂದಚೂತವನ

ಚೈತ್ರಭೂ । ವರಶಿಖಾಮಣಿಜೀಯ್ಯಚೋವಸ್ತ್ರಾಯನಿನಗೆಂದು।
ಕರವೆತ್ತಿಸ್ತೋಗಳೊಪಾಠಕರಕ್ಕೈವಾರಕಿವಿಗಿಡಿದುದಾನೃಪಸಭೆಯೊ
ಳು ॥೧೧॥ ತಳಿರಡಿಗಳೊಳ್ತೊಡೆಗಳಮರೊಬಲ್ಪ್ವರೆವಾರ । ಸೆಳೆನೆ
ಡುವಿನದರೊಬಾಸೆಯಬಲ್ಕ್ಟಗಳಧಳ । ಥಳಿಪನುಣ್ಣೊರಳೆನಳಿತೋ
ಳ್ಗೆಳಿಸೆವಿಂದುಟಯುಪೊಲ್ಲಿವಲ್ಲಳನೊಗಸುವ ॥ ತೊಳಪಗಂಗಳತೆಳ್ಗೆ
ದಂಪುಗಳೆಸಂಪಿಗೆಯು। ಪಳಿನವಮೂಗಿನಚಲ್ವಕುಡುಹುಬ್ಬುಗಳತುಂ
ಬಿ । ಗಳಪೋಲ್ವಸುಳಿಗುರುಳ್ಗಳ ಪೆಣ್ಗಳಿರ್ದರಂದರಸಿನೊಡ್ಡೋಲ
ಗದೊಳು ॥೧೨॥ ಕಿವಿಗಳಂಮಿಗುವಕ್ಷಿಗಳ್ಚ ಚದ್ವಯಮು್ಯ । ಮ
ವಿವರವನಿರದೆಳೇಬಿಸಿಮಿಗುವ ಡಬಾಸೆ । ತವೆಹಂಮುಡಂಗಳಂಮಿ
ಗುವಘನವೇಣಲತೆಕಂಗೆಮಂಗಳವೆನಿಸುವ ॥ ನವಹೇಮಭೂಷಣ
ರುಚಿಯಮಿಗುವತನುಕಾಂತಿ। ಪವಳದುಟರಾಗವಂಮಿಗುವನಿರ್ಮ
ಳರದ। ಚ್ಛವಿಗಳೊಪ್ಪಿರೆಮರೆದುಗವನಿಪಸಭಾಂಗಣದೊಳೋಲಗೆ
ದಬಾಲಿಕಿಯರು ॥೧೩॥ ತನುಗಂಪಿಗೆಳಸಿಬಂದೆರಗುವಳಿತತಿಯಕ
ರ । ವನಜದೊಳ್ಪಿಡಿದಲೀಲಾಬ್ಜದಿಂಸೋವುತೊ । ಯ್ಯನೆನುಡಿಗ
ಳಿಯಲೆಂದುಜಂಗಪುರುಳಿಗಳನಾಳಿಯದಿಂದತೊಲಗಿಸುತ್ತ ॥ ಮನ
ಸೋತುನಡೆಯನಭ್ಯಾಸಿಸಲ್ಕಂದವೋ । ಘನರಾಜಹಂಸಗಳಪದ
ನೇಪುರಂಗಳ । ದ್ವನಿದೋಎಬೆದರಿಸುತ್ತೋಲಗದವಾರನಾರಿಯರಿ
ದ್ದರಾಸಭೆಯೊಳು॥೧೪॥ ನಿರುತಮಿಂಛಾಗಗತ್ತಸೆಣಸುರೇಂಗ್ರಂಸಾಟ।
ಕರಿಕಂಧರಾರೋಹಣಕ್ರಾಂವಹಕ್ಕಂದು। ಬಿರುದುಕಡೆಯವಕಾಲೊ
ಳಿಟ್ಟುಪೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬುಧುರವೀರವಾವತ್ರಿಗರು॥ ಪರಿಕಿಸೂಡೆತಮಗೆ
ರೇವಂತನೇಸರಿಧನೇ। ಸ್ಮರನೆಪಾಸಟಸಯಾರೋಹಣಕಸಂಗರಕೆ।
ದೊರೆಯೆಮಿಕ್ಕವರೆಂಬವೀರರಾಹುತರಿರ್ದರವನೀಶನೋಲಗದೊ
ಳು॥೧೫॥ ಸಚಿವಸಾಮಂತಸೇನಾನಾಥಬಾಂಧವ। ಪ್ರಚಯಹಯವಾ
ಹಗಜಾಗರಾಪಡಿಹಾರ। ರಚಿತಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಕೋವಿದಪುರೋಹಿತ
ಸೂತಸಂಧಿವಿಗ್ರಹವಾಗಧ॥ ಪ್ರಚುರಕವಿವಾಗ್ಮಿತಾರ್ಕಿಕಮಂತ್ರ
ವಾದಿಘನ । ರುಚಿಪ್ರದಾಣಕವೈಗ್ಯನಟಗಾಯಕಂಬವ। ರ್ವಿಚಲದ
ವಯುವರಾಗಿಬಿಜ್ಜಳಮಹೀಪಾಲನೋಲಗದೊಳೆಸದಿರ್ದರು॥೧೬॥
ಚೋಳನಂಚಿತ್ತೈಸುಚಿತ್ತೈಸುಕೇರಳನೃ । ಪಾಲನಂಚಿತ್ತೈಸು
ಸಗರನಂಚಿತ್ತೈಸು। ಲಾಳನಂಚಿತ್ತೈಸುಮಗಧನಂಚಿತ್ತೈಸುಗಾಂ
ಧಾರದೇಶದವನ ॥ ಗೌಳನಂಚಿತ್ತೈಸುಚಿತ್ತೈಸುವೀರನೆ । ಪಾ
ಳನಂಚಿತ್ತೈಸುಯವನನಂಕೊಂಗುಮಲ। ಯಾಳೆವಾಳವಮಲಯ

ಮಾತುಳವೆಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕರ್ನಾಟಕಾದಿಯಾದ್ಯ೧೬ ॥ ಪೊಡವಿಪರ
ಚಿತ್ತೈಸುಸಕಲಮಂತ್ರಿಗಳವಂ। ಗಡಮಿದಂಚಿತ್ತೈಸುವೀರಸೇನಾ
ನಿಗಳ। ಗಡಣಮಂಚಿತ್ತೈಸುಕಾಲವರಚಿತ್ತೈಸುಮೇಲವರಚಿತ್ತೈ
ಸುಹೊ ॥ ಎಡಬಲಪರಾಕುಜಯಚಿತ್ತಾವಧಾನವೆಜಯ। ಕಡುಪ
ರಾಕ್ರಮಿಕಬಿರುಪರಾಕಯ್ಯಯೆಂ। ದೊದನೊಡನೆನೆಲನನುಗ್ಘಡಿ
ಪಕಂಚುಕಿಗಳಬ್ಬರವುಸಗಿತಾಸಭೆಯೊಳು ॥೧೭॥ ಬಂದನೋಲಗ
ಕತತ್ಸಮಯದೊಳುಸಕಲನೃಪ। ಬೃಂದಬೃಂದಾರಕಂಗೆತ್ತಿಕೈಗಳ
ಮುಗಿದು। ಸಂದಣಿಯುಕಡೆಗೆತೊಲಗಿಸಿರತ್ನಖಚಿತಮೃಗರಾಜಪೀ
ಠದಕೆಲದೊಳು ॥ ನಿಂದುಕರದಿಂಬಾಯಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಾನನವ। ನೊಂ
ದಿಸಿಕಿವಿಗೆಬಿನ್ನಪಂಗೈದನೆದೆಯೊಳಗೆ। ಸಂದೆಗಂಜನಿಪಂತೆಕೊಂದೆ
ಯುರಕುಲತಿಲಕನೆಂದೆನಿಪಮಂಚಣನು ॥೧೮॥ ದೇವಚಿತ್ತೈಸುಕ
ಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ। ತೀವಿಕೊಂಡಿದೆನಿಖಿಳದೇಶದಿಂದೈತಂದ। ಶೈ
ವಸಂಕುಲವೀಗನಿಸ್ಕರರಾಜಾಲಯಂ ಹೊರತಾಗಿಮಿಕ್ಕಡೆಯೊಳು ॥
ಹಾವಳಿಯೆಘನವವರಪರಿವಾಟಪಿರಿದುವೇ। ಶ್ಯಾವಾಟವಾಪಿಯಾ
ದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಂತ್ರಿರಾ। ಜೀವವಾಣೊಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದಂಬಿಜ್ಜಳಂಗಾಗ
ಲಾಮಂಚಣನು ॥೧೯॥ ನೋಡಿದರೆಚನ್ನಬಸವಂಗೆಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ।
ನಾಡನೆಲ್ಲಂಬೇಗದಿಂ ತನ್ನಕೈವಶಂ। ಮಾಡಿಕೊಂಡೇನಮಾಡುವ
ನೊನಿಮ್ಮಡಿಗೆಂಬಸಂದೆಗಂತೋರುತಿಹೆಕೊ ॥ ಬೇಡಬೇಕೆಂಬ ವ
ರಕಾಣಿಕೆಕರಿತುರಗಂಗ। ಳಾಡಲೇನವರವಶಮಿನ್ನುಮೈಮರದಿಹು
ದು। ಪಾಡಲ್ಲೆಂಗುಭೂಪತಿಗೆಬಿನ್ನವಿಸಿದಂಕೊಂಡೆಯುರಮಂಚಣ್ಣ
ನು ॥೨೦॥ ಪಿಂತೆಮ್ಮತಾತ್ರಸುರಂಬೆಳೆಬೆಳೆದುಮೂಲೋಕ। ಮಂತಿಪ
ವೃತ್ತಿರೆಗರ್ವದಿಂದಮೈಮರದಿದ್ದರ್। ತಾಂತರಗರಿಸಿಸಮರರಂಗ
ದೊಳುನಿಲಲಾರದಘಕಪ್ರಯಾಸದಿಂದಂ ॥ ಚಿಂತಿಸಿಬಳಲ್ದನಮುರಾ
ಧೀಶನೀಮನುಜ। ರಿಂತುಮೈಮರದುತಾವಿರೆಮುಂದೆಕಾರ್ಯಗತಿ।
ಯೆಂತಹುದೊಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದುಮಂಚಣ್ಣಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ನೃಪಂ
ಗೆ ॥೨೧॥ ಕರದುಕೃತದೃಷ್ಟಾನುಮಾನಂಗಳಿಂದವರ। ಪರಿಯಂವಿ
ಚಾರಿಪುದೆನೀತಿಯುಳ್ಳದೊಡೆತವ। ಚರಣಮಂಕೂಡಿದವರ್ಗೈಸೆನಾ
ವೆಮಗೆಬೇರುಂಟೆ ಸುಖದುಃಖಂಗಳು ॥ ಸಿರಿವೆರಸಿಬಾಳ್ವರಂಕಂಡಿ
ವಂನಾಡತರ। ಹರಿಸಲಾರದೆನುಡಿದನೆನ್ನದೀಕಾರ್ಯಾರ್ಥ। ದಿರ
ವಬಿನ್ನವಿಸಿದೆಂಚಿತ್ತಕ್ಕೆಸರಿತಂದುಕೊಳ್ಳಿಮೆನಲವನೀಶನು ॥೨೨॥
ತೂಗುವಕಿರೀಟದಲುಗುವಚೌಕುಳಿಗಳನಸು। ಬಾಗಿದವಯವದ

ಈಗಳಿನೊಳೆಮರೊಕ್ಕೈಯುಸುಳಿ | ಮಾಗುಳಿಕೆಗಳೆರಸಂದೆಗೆದಜಿಹ್ವೆ
ಯಚಿಮುರ್ವನಿಗಳೆಗಿಸಿದವದನದ || ರಾಗವಡಗಿದಮನದಬಿಸುಸು
ಯ್ಲ್ಗಸೂಟಗಿಂ| ಬಾಗಿರ್ದನಾಸಿಕದಬಿಗಿದಚೆರಗಿ ಚಿಂತೆ| ಗಾಗರಂತಾ
ನಾಗಿನೃಪತಿಲಕನಿರ್ದನಾಸಮಯದೊಳಗೇವೇಳ್ವೆನು ||೨೪|| ಸು
ಮ್ಮನಿಹುದಿನ್ನು ಚಿಂತೆವೆಲ್ಲೆಂದು ಚಿತ್ತವಂ | ನೆಮ್ಮಿ ದಾತೆಂಕದಿಂ ಚರ
ನೋರ್ವ್ವನಂ ಕರೆದು ನೀಮ್ಮಹಾವೇಗದಿಂ ಚನ್ನಬಸವಂ ಬಸವನಂ ಕರೆ
ದು ತಾರೆನಲವಂ|| ಗಮ್ಮನವರಂ ಕರೆದು ತರಲಾಗ ಬಿಜ್ಜಳಂ ದುಮ್ಮಾನ
ದಿಂ ಕುಳ್ಳಿಗೆನಲವನ ಹೃದಯಮಂ | ತಮ್ಮೊಳಿರದಾಗಲಾ ನೃಪತಿಯು
ರ್ಬ್ಬಾಸನದೊಳೀಶ್ವರುಂ ಮಂಡಿಸಿದರು ||೨೫|| ನಲ್ಲನಲ್ಲನೆ ಮಾತುದೆ
ಗಟ ನಂತಃಕರಣ | ದಲ್ಲಿ ದುರ್ದಂ ಬಹುಷ್ಟರಿಸಬೇಕೆಂದೆನುತೆ | ಬಲ್ಲರಿ
ಗೆ ಬಲ್ಲಹಂ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ವಿನಯಸಂಪ್ರೀತಿ ವೆರಸಿ|| ಸೊಲ್ಲಿನಿಂದ
ರಸನಿನ್ನಯ ಭಾವಪೊಂದಿನಂ | ತಲ್ಲಮರೆಬೇಡವೆಂನೊಡನುಸುರ್ನ್ನಿ ಸ
ಗಾದ | ತಲ್ಲಣವದೇನಿಳೆಯೊಳೇನುಂಟಸಾಧ್ಯಮೆನಲವನೀಶನಿಂತೆಂ
ದನು ||೨೬|| ಏನೇಳ್ವೆನೆಲೆ ಚನ್ನಬಸವೇಶ ಕೇಳ್ನಿಮ್ಮ | ಮಾವನಾ
ಟವನೀಗಲೆಂಮ ಪುರದೊಳಗಿರದೆ ಸಾಪಳಿಯ ನೆಸಗಿದನು ಅಖಿಳದೇ
ಶದದುಷ್ಟರಂ ನೆರಪಿ ಭಕ್ತರೆಂಮ || ಶ್ರೀಪರ್ವ ಪುರದ ಭಂಡಾರ ಬೊಕ್ಕಸಗ
ಜಗ| ಯಾವಳಿಯನೆಲ್ಲನಂ ತನ್ನ ವಶವರ್ತಿಯಂ| ನಾವುಮುಂದರಿಯ
ದೇ ಮಾಡಲವನೆಲ್ಲನಂ ದಂಗಮಂ ಬಗೊಳಿದಿತ್ತನು ||೨೭|| ಎನ್ನೆಲ್ಲಿಯುಂ
ನೋಡಡಂಗಮಂ ಶಮಶಮನಸೆಗ| ಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ನೋಡೆ ಜಂಗಮರಲೂ
ಟಮ | ತ್ತೆಲ್ಲಿಯುಂ ನೋಡೆ ಜಂಗಮರ ಸೂಳೆಬಂಟಕೆ ನಂಮ ನಗರ
ದೊಳಗೆ|| ಎನ್ನಲ್ಲಿಯುಂ ನೋಡೆ ಜಂಗಮರ ಹಾದರವು | ದೆಲ್ಲಿಯುಂ
ನೋಡೆ ಜಂಗಮರ ಕಳವೆಲ್ಲ| ಬಲ್ಲವಿನ್ನೇಗೆಯ್ವೆನೆನೆ ಚನ್ನಬಸವನಾ
ಬಿಜ್ಜಳಂಗಿಂತೆಂದನು ||೨೮|| ಕಳವು ಹಾದರವೆಂಬಿವೆಂಮ ಶಿವಭಕ್ತಸಂ|
ಕುಲದೊಳಗೆ ಪೊಗ್ಗಲರಿಯವು ಬಸವರಾಜನೀ| ನೆಲದೊಳಿಪ್ಪನ್ನೆಗಂ
ಕಲಿಬಂದು ಪೊಗ್ಗಲಂ ಮಾದು ನಿಂಮ ಧಾರುಣಿಯೊಳು || ಪಲವು ಮಾ
ತೇಂ ಕೊಂಡೆಯರ ನುಡಿಯ ಕೇಳ್ದು ವಕೆ | ಫಲವಾಯ್ತು ಪಿಂತೆ ನೆರೆ ಕಂ
ಡು ಕಂಡುಂ ಮತ್ತೆ | ತಿಳಿಯದಲ್ಲಕ್ಷಾತ್ರತಾಮಸಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಕುಲ
ಕೆ ಸಹಜಮೆಂದೆಂದನು ||೨೯|| ಇಂತೆಸೆವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣ
ಮಂ ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ| ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇ
ಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ || ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖ
ಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ|

ಕುಂತುಹನನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ॥೩೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೦೧ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

೮ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಜನೀತಿಯನೊರೆದು ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದ । ರಾಜನೆನಿಸುವಬಿಜ್ಜಳಂಗಾಗಳಾಬಸವ । ರಾಜನ್ನಳಿಯಂಚೆನ್ನಬಸವರಾಜಂಪೇಳ್ದನಧಿಕತರವಿನಯದಿಂದಂ

ಪದ॥ ದಶಶತಂ ತಪದಿಂದಳಿಗ್ರೀಶಪದಯುಗಕೆ । ಸಸಿನದಿಂ ನವಿಸದಿಂ ನೂರೊಂದುಕಣ್ಣಿರದ । ಲ್ಪ್ರಸತೆನುತ ಶ್ರೌತುಕಂಬಟ್ಟನಾರಾಯಣನನಯನವೆಂದಿರ್ಪುದೆಂದು॥ ಉಸುರುವರೆನುತ್ತೀಕ್ಷಿಪೆನಮುಗ್ಗಭಾವಕ್ಕೆ । ಶಶಿಧರಂಮರಳಿನೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕಂಡುಸರಿಯುಜರು । ಬಸವಶಿವೃತಿರೆಕಂಡು ನಸುನಗುವಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಹೆಂದನು ॥೧॥ ತರಣಿಮಂಡಲವನಭ್ರಂಸುದರ್ಪಣವದಂ । ದಿಟದೆ ಕಾಳಿಕೆನಿಮ್ಮಳೊಗಕವನಾಸಾಂಸೆ । ಪರಮಾತ್ಮಸಂಜೀವಭಾವವಿಮ್ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿರ್ದಂತೆಜಗದೊಳಗೆ ॥ ಅರಸುಸಂಕ್ಷಾತ್ರತಾಮಸವೇಷ್ಟಿಸಿರ್ಪುದಿದು । ನಿರುತವದಪರಿಗಣಿಸುನೀಡೆರಾಜನೀತಿಯುಂ । ಟೊರವೆನಾಲಿಪುದೆಂದು ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಬಿಜ್ಜಳಂಗಿಂತೆಂದನು ॥೨॥ ಪರಿಕಿಸ್ಪೊಡೆಸಂತತಂವಕ್ರಚರಿತಂ ನುಡಿದ ದೆರಡುನಾಲಿಗೆಘನವನೇಕಾದುಕೊಂಡಿರ್ಪ । ಪರಮಲೋಭಂಭೋಗದೊಡನೆಕೂಡಿದಬಾಳ್ವೆ ಪರಸುವನುಗಿವಕೋಪಂ । ಉರುಗಂಗಮುರಸಿಂಗಮುಸ್ವೋನ್ಯಮಾದೊಡಂ । ನಿರುತವಿಂಕಂಣುಕಿವಿಕಿವಿಗೆಕಂಸೊಂದಂ । ಪಲಯಾಲಭೇದವಿದು ನಾಡಾಡಿಗಿದು ನೀತಿಯನುಚಿತಂಕೇಳೆಂದನು ॥೩॥ ಕೊಂಡೆಯರಸುಡಿಗಳೇಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಭೂಷಣಂ । ಕೊಂಡೆಯರವಾರ್ಗಮೆಡೆದಾವರೆಗೆಭಾಸ್ಕರಂ । ಕೊಂಡೆಯರೆತನಗೆಕಡುಹಿತವರೆಂದೆರಡಿಲ್ಲದೇನಂಬುವವನೀಶನ ॥ ಮಂಡಲಿಕಕೇಡಪ್ಪುದಾ ನೃಪನಸಿರಿನಭೋ । ಮಂಡಲದಕುಸುಮದೋಳ್ಪ್ಪಯಲಪ್ಪುದದರಿನಿಂ । ಮಂಡಲೇಶ್ವರರಾವಗಂಕೊಂಡೆಯಂಗೇಳ್ವದನುಚಿತಂಕೇಳೆಂದನು॥೪॥ ಕುಳಿರೊಮಂಜಿನಪನಿಗಳಿಂಕಮಲಸಂಕುಲಂ । ಜಲಬಿಂದುವಿಂದೆಮಧುಲೋಭಭೃಂಗಗಣಗಣಂ । ಗಳಸತನದಿಂದೆಗೌರವಮನಾಚಾರಪ್ರವರ್ತನದೆಕುಲದಪೆಂಪು । ಪುಳಿಯಿಂದೆಪಾಲ್ಬಸಳಕೋಪದೆತಪಃಫಲಮುಂ । ಮುಳಿದುಬೀಸುವಗಾಳಿಯಿಂಮೇಘದೊಡ್ಡವಣೆ । ಸಲೆಕೆಡುವವೊಲ್ಕೆಡುವಪರಸಾಳ್ವಧರೆಪಿಶುಣರಿಂನೃಪತಿನಿಂಕೇಳೆಂದನು ॥೫॥

ಖಳರಮಾಯಾವಿಗಳೆದುರ್ವಿನೀತರುಮಪ್ಪ।ಕುಟಿಲರುಂ ದುರ್ಜನರಡಂಬ
ರನೀತಿಮಾರ್ಗವಿ। ಸ್ವಪರನಿಷ್ಠುರವಚನಕೋವಿದರದುರ್ಬೋಧಕರ
ದುರಾಚಾರಪರರ॥ ಕುಲವಿಹೀನರಕುಮಂತ್ರಾನ್ವಿತರಸುತ್ತಿಪನವ।
ನುಳಿದು ನುಡಿಪವರಕಂಡರೆನಿರಾಕರಿಸುವಸು । ನೆಲನನಾಳ್ವರಸು
ಮುಖ್ಯಳನೀತಿಬಿಡ್ಡಳೆನೃಪಾಲನೀಂಕೇಳೆಂದನು ೬॥ ಪರಗೆತಾಂಮಾ
ಡಿದುಪಕಾರಂಗಳಂತಗೆ, ಪರರಿಂದಲೊದಗಿದಪಕಾರಂಗಳಂನಾಡೆ।
ಪರರಕೂಡಾಡಿ ಕೆಡಿಸುವದುತ್ತಮರ ಮತಕೆ ಸಲ್ಲದು ಮಹೀತಳ
ದೊಳು॥ ಪರಗೆತಾಂಮಾಡಿದಪಕಾರಂಗಳಂ ಕನಗೆ । ಪರರಿಂದಲೊದ
ಗಿದುಪಕಾರಂಗಳಂನಾಡೆ । ಪರರಕೂಡಾಡಿತೋರುವದುತ್ತಮರ
ಮತಕೆಸಲ್ವುದೆನ್ನಕೇಳೆಂದನು॥೭॥ ಧರ್ಮಮಂಬಿಡದೆಮಾಳ್ಪದು ತ
ನ್ನರಾಜ್ಯದೊಳ್ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳ್ಡವರಂನಾಲ್ಕು ಪ್ರಭುವಿಮಲ। ಧರ್ಮ
ಕ್ಕೆ ಡಬ್ಬಂದೊಡಾಲಸ್ಯಮಂಮಾಡದೊಡನೊಡನೆ ಪರಿಹರಿಪ್ಪುದು ॥
ಧರ್ಮಹೀನರನು ದಾಸಿಪುದು ನಿಲುವ ಸುಜಾತಿ। ಧರ್ಮಂಗಳಂತಪ್ಪ
ದಂತೆನಡೆಸುವದು ನೃಪ । ಧರ್ಮದಸಸ್ಯವಿದು ತಪ್ಪದವನೀಪಾಲ
ತಿಲಕನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೮॥ ಧನವಧಿಕನಾಗದೇಕೆಂಬಾಸೆಯುಂದದು।
ರ್ಜನರಬಳಿಯುಮಾತುಗಳಕೇಳ್ದು ಸಕಲಸ। ಜ್ಜನರನಾಕರಿಸಿಪಾ
ಪವನೆಸಂಗ್ರಹಿಪಂತೆ ಸಂಗ್ರಹಂಮಾಡಿದೊಡವೆ॥ ಧನವಾಗಿ ಕಾಲೋ
ಚಿತಕೆತೋರಿಸಿಷ್ಟದಿಂ । ಧನವಗ್ನಿಯಿಂದ ನಷ್ಟವಪ್ಪಂತೆ ಕತ್ರೃನೃಪ।
ಜನದಿಂದೆಕಡೆಗೆ ಬಯಲಪ್ಪುದು ಪ್ರಿಯಗಳವನಿಪಾಲನೀಂಕೇಳೆಂಗ
ನು ॥೯॥ ಧರೆಗಾಸೆಗಾಗದೇ ಸ್ತ್ರೀಯುನೋವಿಸದೆ। ಧನಮುಕ್ತ
ವರಬುಧಕುಗಳಕಂಡು ಕರುಣಿಸದೆ। ಧನವನೊವವಿಸುವದೊಕ್ಕಲಿ
ಗ್ಯದುಪಾಲರಸಿಗೊಂದು ಪಾಕ್ಷ್ಯಮದೊಳು ॥ ಧನವಧಿಕವಹುದೇ
ಪರಿವೊಳ್ಪರ್ಸಿದೊಡತ । ಧನವನೊಲವಿಂಸುಪಾತ್ರದೆ ನೆಟ್ಟಿಸ
ಲ್ಪ್ಯಸ್ತೋಧನಪಾಲನಪ್ಪನಾ ನೃಪತಿಪರಲೋಕದೊಳಗರಸನೀಂಕೇ
ಳೆಂಗನು ॥೧೧॥ ಆಣೆಯಾಗತಸುತನಪೆಂದೆಂಬತನುವಿಂಗೆ। ಪ್ರಾಣವು
ದಕಪಜಯಂಬಂದು ಪ್ರೇರ್ವದೊಡೆತ । ತ್ರೋಣಪತಿಶರಣವಿದ್ದುಂ
ವೃತವನ್ಯಗವನಿದಕೆ ಸಂದೇಹವೇಕೆ॥ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಬರಿಯಘು
ಜಬಲದಗರ್ವದಿಂ। ಹಾಣೆಕೊಕ್ಕರಿಯಲಾರದೆ ನುಡಿದುಬಪ್ಪವಂ।
ರಾಣಯರನಗೆಯುಕೃಯೊಳುಲವಾದ್ಯದಗತಿಯು ನರ್ತಕಂಕೇಳೆಂದ
ನು॥೧೨॥ ಮರೆಯೊಕ್ಕವರಕಾಯ್ವಮಾರಾಂತಭೂಭುಜರ। ನಿರಿವಬೆ
ಡಿಗವರ್ಗೆ ಬೇಡಿದವ ವಸ್ತುವಂ। ನೆರೆಕೊಡುವಹೀಗಚತ್ರಿಯರಸದ್ಧರ್ತ

ವರ್ತನವಾಸುವರ್ತನವೆನು॥ತೊರಪುಚಾವಡಿಯೊಳಗೆಗಳಹುದು
ಯ್ಯಲಕಂಡು।ಬಿರತೋಡಿಘಟ್ಟಬೆಟ್ಟಂಗಳಂಸಾದುರ್ಗಬಾ। ಯ್ಬಳವ
ವಂರಾಜನೇಹಗರಣದರಾಜನಲ್ಲವೆಮಹೀಮಂಡಲದೊಳು ॥೧೨॥ಎ
ನಿತೆನಿತುಸನ್ಮಾರ್ಗದೊಳುಬಿಡದೆನಡೆದರೆಯು। ಯೆನಿತೆನಿತುಸ
ತ್ಕೀರ್ತಿವಡೆದರೆಯುಮವನಿಯೊಳ। ಗೆನಿತೆನಿತುಸದ್ಧರ್ಮಸಂಜನಿ
ತವಸ್ತುವಂಪಿಡಿದೊಡೆಯುಮಾನೆಲದೊಳು ॥ ಎನಿತೆನಿತುಬಲ್ಲವಿಕೆ
ವೊಳತೊಡೆಂಬಾಹುಬಲ। ಮೆನಿತೆನಿತುತನಗಿರಿದಾಗಿದೊರ್ಗಡೆಂಬ
ತ್ರು। ಜನವರಾಧಿಸುವಲ್ಲಿಕರುಣಮುಂಮಾಳ್ಪುದನುಚಿತವರಸಕೇ
ಳೆಂದನು॥೧೩॥ ಸಾಮವೇವೇದಂಗಳೊಳಗಧಿಕವಾದಂತೆ,ಸಾಮವೇ
ಮಿಗಿಲಾಯ್ತುಪಾಯಂಗಳಲ್ಲಿತ, ತ್ಸಾಮವೇಭೂಭುಜರಬಾಳ್ಕೆಗನು
ಸಾರಿಮಿಕ್ಕನಮೂರುಪಾಯಂಗಳು ॥ ಸಾಮಾನ್ಯಮವರೊಳಗೆದಂ
ಡವೆಂದೆಂಬುದದು, ಸಾಮಾನ್ಯದೊಳಗೆಸಾಮಾನ್ಯಮಿದನರಿಯಲು।
ಸಾಮಾನ್ಯರೆನಿಪರವನೀಪತಿಗಳೊಳುನೃಪಲಲಾಮನೀಂಕೇಳೆಂದ
ನು ॥೧೪॥ ಅರಿನೃಪರಸಂಧಾನಸಮಯಂಗಳಲ್ಲಿಕರಿ। ತುರಗಂಗಳೇ
ರಾಟದಲ್ಲಿಸಂಗರದಲ್ಲಿ। ತರುಣಿಯರಕೇಳಿಮೋಹಂಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿಮಜ್ಜ
ನದಲ್ಲಿಮಲಗುವಲ್ಲಿ ॥ ಪರಿಪರಿಯಪರಿಕರದಭೋಜ್ಯಭೋಜನದ
ಲ್ಲಿ।ವರವಿವಾಹಾಗ್ನಿನೇಕೋತ್ಸವಂಗಳಲ್ಲಿಭೂ। ವರನಿಕರರಕ್ಷಣಿಕೆಚ್ಚ
ರಿದಾಗಬೇಕುಬಿಷ್ಟಳನೃಪತಿಕೇಳೆಂದನು ॥೧೫॥ ವ್ಯಸನಸಪ್ತಕದನೆ
ತ್ತಿಗಳನಿರದೊಡಬಡದು। ವ್ಯಸಿಮನವನೀತಳದೊಳಿಡಿಯೂರದಂ
ತೆತೊಲ। ಗಿಸಿಜಾತಿಸಂಕರಂಗಳಮೂಗನುಂದುಬೆಳಗವತೆಯಂಸು
ಟ್ಟುತೂರಿ॥ ಪೆಸರನಡಗಿಸಿಕಳವ್ರಪಾದರಂಗಳಹಿಂಸೆ। ಯಸುವತೊ
ಲಗಿಸಿಧರಾತಳವನಾಜ್ಞೆಯೊಳುಪಾ। ಲಿಸುವರಾಜಂಗಿಸಪರಂಗಳೊ
ಳಗನುಮಾನವಿಲ್ಲರಸಕೇಳೆಂದನು॥೧೬॥ಹಿರಿಯರೊಳುದೇವರೊಳು
ಗುರುಗರೊಳುಘನಭಯಂ।ಪರಮಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರತೀರ್ಥಂಗಳೊಳುಭ
ಕ್ತಿ। ಶರಣಾಗತರೊಳವಗುಣಂಗಳಂನೋಡದೇದೇರಿಸುವಗ್ರಧಮ
ಪ್ಪುವ॥ಪರಿಜನಂಗಳೊಳಮಳದಯಸಾರಸಜ್ಜನರ। ನೆರವಿಯೊಳಗಾ
ದರಣೆಹಿತರೊಳತಿವಿಶ್ವಾಸ। ವಿರಬೇಕುನೀತಿಕೋವಿದನೆನಿಸುವರ
ಸಿಂಗೆನೃಪತಿನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೧೭॥ ಸಿರಿಯಮದದಿಂಸೊಕ್ಕಿಮಾನ್ಯ
ರಂಧಿಕ್ಕರಿಸಿ।ಪರಿವಾರಕಾಗಾಗಸಂಬಳಂಗಳನಿತ್ತು।ಪೊರೆದುಕೊಂಡಿ
ರದೆಸಪ್ತಾಂಗಸಂನಾಹದೊಳಗೆಚ್ಚರಿಕೆಯನಿತ್ತಿಲ್ಲದೆ॥ ಪರಮಬಾಂಧವ
ರಲಿಕಿ ಸದೆಕೈವಿಡಿದವಳ।ನರವರಿಸಿಸೂಳೆಮಂಡಳಸಂಗದೊಳಗಿಪ್ಪ।

ಧರಣಿಪತಿಯುಂ ಹಿಂಗದಿರ್ಪಳೇ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದನು ||೧೮||
ಆವಾಗಲುಂ ಸಚ್ಚರಿತ್ರನೊಂದೇಮಾತು| ರಾವರಿದು ಮಾಳ್ಪಬಿಯ್ಯಂ
ಸಕಲಪರಿಜನವ | ನೋವಿಕಾಲೋಚಿತವನರಿದು ಭೋಗೋಪಭೋ
ಗವುಪರಾಧಕುಳ್ಳಕೋಪಂ || ಲಾವಕರನುಡಿಗೇಳದುದು ಕೇಳ್ದೊ
ಡಂಬಲ್ಲ| ಕೋವಿದರಮತಿಬದಿನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮಾಳ್ಪುದು ಸನ್ಮ | ಹೀವ
ಲ್ಲಭರಮಾರ್ಗವಿಡಪಿಡಿವುದುತ್ತಮೋತ್ತಮವರಸ ಕೇಳೆಂದನು ||೧೯||
ಮಳೆಯಿಂದ ಸಕಲಸಸ್ಯಾದಿಗಳ್ಕಸುಮಪರಿ| ಮಳದಿಂದ ತುಂಬಿಗಳ
ನ್ನಾನದಿಂ ತಪಮಿಂದು | ಕಳೆಯಿಂ ಚಕೋರಿಗಳು ದರ್ಪದಿಂದರಸಾ
ಳ್ವಭೂಮಂಡಲಂ ಭಾವಿಸೆ || ಕಳೆಯುರಂ ಚೇಟಂ ಸುಪುತ್ರರಿಂದಿಸಪ
ರಂ | ಗಳೆಸುಖಂ ಪೆಚ್ಚು ಪೆಂಡಗೆ ಪೆಚ್ಚು ಪದುಮಂತ್ರಿ | ತಿಲಕನಿಂದೈ
ಶ್ವರ್ಯವವನಿಪಂಗಿದು ರಾಜನೀತಿಸೆಂ ಕೇಳೆಂದನು ||೨೦|| ಆದರಿ
ನುತ್ತಮಸಚಿವನುಳ್ಳ ಭೂಪಾಲಕನ | ಪದವಿಗಪ್ಪುದು ಪೆಚ್ಚು ದಿನದಿ
ನಕೆ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರ| ನಂದದಿಂ ಸಾಡಾಡಮಾಸ್ಯನೇತವದನ್ಯಾಯ
ಕಬಸವನು || ಶಿಪದವಿದ್ವೈಶ್ವರ್ಯದಿಂ ಬಾಳ್ವರಂ ಕಂಡು ಕಡು | ಕು
ದಿತು ಮತ್ಸರದಿ ಕೊಂಡೆಯವನುಸುರಿದರೆ ಕೇಳ್ವುದು ನೀತಿಮಾರ್ಗ
ಮೇರಾಯ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದು ಚನ್ನಬಸವಂ ನುಡಿಯಲು ||೨೧|| ಪರೆದು
ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯನದಸಂದೇಹಪೆಂಚೆಂಬ| ಪರಮತಿಮಿರಂ ವಿವೇಕಪೆನಿಪ್ಪ
ಸೂರ್ಯಂ ಬಿಸಲು | ನಿರುತದಿಂ ಪಸರಿಸಿತು ಪದನಪೆಂದೆಂಬ ನೀರೇಜವಿ
ರದಲದುರ್ಗೊಡನೆ || ವರಬಸವರಾಜನವ ನಂತಂನವನವೆಂಬ |
ಗುರುಚಕ್ರವಾಕಮಿಗದೊಂದಾಗಸ್ಯೆಂದು ಭೂ| ವರನ ಸುಜ್ಞಾನಸೂ
ರೆಜ್ಞೋದಯಂ ತಳೆದೋರಲೇಸೆಂಚಿನ್ನರಿಯಜು ||೨೨|| ನೀವಲ್ಲದೆ
ಮಗೆಸಿತರುಂಟೆ ಬೇರೆಂಬ ಮಧುರ| ಶೀವಲಯಮೆಲ್ಲಮುಂ ಬಸವರಾಜನ
ವಚಂ| ಪಾವನಚರಿತ್ರರೆಲ್ಲಾ ನೀವೆನುತ್ತಲುಡುಗೊರೆಗಳಂ ತರಿಸಿಕೊ
ಟ್ಟು|| ಭಾವಿಸಿ ನಿಜಾಲಯಕ್ಕೆಳಿಯುಮಾವಂದಿರಂ| ಶ್ರೀವಿದುಷ್ಪಸಬೀ
ಳ್ಕೊಟ್ಟುಳಿದರುಳಕಳುಪಿ| ಭೂಮಂತನ್ನರಾಜಾಲಯಕ್ಕೈದಂ ಪರ
ಮಸಂತೋಷದಿಂದಂ ||೨೩|| ಇಂತೆಸೆವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣ
ಮಂ| ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ, ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇ
ಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ || ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖ
ಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮುಮ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ|
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ||೨೪

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೨[illegible]೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

ಸೂಚನೆ॥ ಇನನಸ್ತಮಾನವರ್ಣನೆಯುಮಾಶೆವುದೊಳೆಂ| ದ
ಸುವಿನಿಂದೈತಪ್ಪ ಚಾರರಯರಜಾತಿಯಂ| ಘನತರದಚಂದ್ರೋ
ದಯದವರ್ಣನೆಯುನೊಲಿದುಪೇಳ್ದಂಸವಿಸ್ತರದೊಳು॥

ಪದ॥ ಮುಖನ್ಯದಸುಳ್ಳನುಹಮನತೊಡೆಯುನೇಲೆಹಮ| ಶಿಖರಿ
ಯಾತ್ಮಜೆಸುಖದೊಳಿರಲಲ್ಲಿಗೈತಂದು| ಶಿಖಿವಾಹನಂಮುಂದೆನಿಂದು
ತನ್ನಾತ್ಮಯುರಮಂನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದೊಡಲ್ಲಿ॥ ಮುಖಮುದ್ರೈವತ್ತಸಾಲ್ಕ
ಕ್ಷಿನೂರೆಂಟರಲು| ಶಿಖಿಸಿಗಸುಪತುಮೆಯಂಡದಿಜೆರಗುವಟ್ಟಷ| ಣ್ಮು
ಖನಫನಮುಗ್ಧಭಾವವಕಂಡುನಗುತಂಪಂಪಾಥಮಂಸಲಹೆಮ್ಮನು॥
ಅನ್ನೆಗಂಪಶ್ಚಿಮಾಂಗನೆಲೀಲೆಯಿಂಪಿಡಿದ| ರನ್ನದಂಮ್ಯೆಗನ್ನಡಿಯೆ
ವಾರುಣಯುಮಸ್ತ | ಕೋನ್ನತನವೀನಮಾಣಿಕ್ಯವೋಬಿಡೆಬಾಗ್ನಿ
ಯಿಂಪಿಡಿದಪೇರ್ಗಿಡಿಯುದೊ॥ ಮುನ್ನೀರಸತಿಪತ್ರಗೆಯಾರತಿಯುನೆ
ತ್ತಿಪವ | ದಿನ್ನೆಗಪಿಚಲ್ಗಲಾಕೆಯಕ್ಯೆಬೊಳಿರ್ಪ್ಪರ್ಪ್ಪಸ | ಪ್ಪೊಂನಪ
ಯಾಣಮನಲಸ್ತಗಿರಿಮಸ್ತಕಗೊಳಿನಬಿಂಬಮೆಸಟಿದುರ್ದು॥೧॥ ಘ
ನಹೇತಿಯಿಂದಂದ್ವಜೋಪಸತಿಗೈದುಪೇ|ದಸೆಗಳೆಂಕುಲಗೊತ್ರಶಿಶ
ಕೆಸಮನಿಸಿಬಿಡದೆ | ಮುನಿದುರಾಜಸುಪಸ್ಯೆಂಥವವೃದ್ಧಿಯಂಕೆಡಿ
ಸಿಕುವಲಯಮನುರುಪಿನಿಷ್ಟ್ರಂ॥ ಹನದರಿಕೆಯಿಂದವಾರುಣಗೆಮೇಹಿ
ಪಮಪಾ| ತ್ಮನತೇಜಮಿರ್ದಪುದೆಪೇಳೆನಲುಸೂರ್ಯನು| ಳ್ಳನಿತುಕಿರ
ಣಮನುಳಿದುತಪೆದಿಗಂಬರನಾಗಿಯಸ್ತಗಿರಿಯಂಪೊರ್ದನು॥೨॥ ಮ
ಥುಪಪ್ರಸಂಗಿಪ್ರುಪ್ಪಿತೆಚಂಡಿನಿರ್ಮ್ಮರವ| ಸುಗತಿಯುನ್ಮಸಿಪಗಲೆಬ
ಯಲೊಳಗೆನೆರವಕುಲ| ವಧುವುಂಟೆದೋಷಮಂಪಗಿಯುಸಂಗಸಾ
ಕೆನುತಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಯು ॥ ಮುದುಪೆಯಾದೊಸಗೆಯೊಕುಳಯಾಡಿ
ದಂತೆಕೆಂ| ಪೊದವೆಲಂಬರಕೆನವಸತಿಯನೊಂದೇ ಕಾಂತ ಸದನಡೋ
ಳ್ಕ್ರಡಲೊಯುವಂತೆರವಿಸಂಜೆಸಹಿತುದಧಿಗೇಹಂಬೊಕ್ಕನು॥೪॥ ಅ
ಳಿದವೃಭೂಚಕ್ರಚಕ್ರಮಂಬುಜಕುಲಂ| ಬಳಿದವುಕುಮುದಮು
ದಗಳ್ಪೆಷ್ಟಿದವುಧರಾ| ವಳಯುವಳೆಯುತಮಾದುದಂಧತಮಕುಲಕು
ಲಟಯನ್ನರಿದರಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ॥ ಮೊಳತಪ್ರೆಂದೊಂದುನಕ್ಷತ್ರಚತ್ರತ್ವದೊಳ್
ದಳೆವುದಳದುಳೆಮಾಯ್ತುಕಾಮಿಜನಕಂಗಜಂ | ಗೆಲಿದನೀಜಗಮುಗ
ಮನೋದ್ಯಕ್ತನಾಗಿನೇಸರ್ಬ್ಬೀಳೆಲೇವೇಳ್ವನು॥೫॥ ದಿನಪನಪರಾಂ
ಗನಾಸಂಗಿಯಾದಂದಮಂ | ಸನೆದುಪದ್ಮಿನಿಯುದರಮುಗಿದು ಕ
ಪಾಪ್ಪಯೆತ್ತೊಮೇ|ಣ್ಮನಸಿಜಾಮಿಟನಿಡೆಕತ್ತುರಿಯುಗುಂಡನಬ್ಜಗಕೋ
ವಿಯೊಳ್ಪಿಡಿದನೋ ॥ ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಘುಗಂಜೆಯುಂಬುಜಕರಂಡವೋ

ಳ್ತನಗುಳ್ದನೀಲವುಂ ಬೀತು ಪೋದಳೊವಿನ| ಲ್ವನಜಗಳುಮುಗಿಯೆಗೆ
ರ್ಭದಿಸಿಲ್ಕಿ ಡಿಂಡಿಂಬಿರಂಕರಂಬರಾತ್ರಿದುದು||೬|| ಸುರಪನುಮುಖ್ಯಾಖಿ
ಳದಿಶಾಧಿಪರಖೇಚರರ| ಸ್ಫೂರಿಯೊಳಿರ್ಪಕ್ಷ್ಯದೀವಿಗೆಗಳೊ ಮೇಣು|
ಘರಿಸುವಂಬರಗರತ್ನಂ ಪೋಗಲಾಗಸಮುದಾದ್ದಂತ ಭೂಮಿಯೊಳ
ಗೆ|| ಪರಿಕಿಸ್ಪೊಡೆಆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆಲೋಚನಂಗಳೆಂ| ದರಿಸಿದುದೊಮುನಸಿ
ಜಂತಂನಜಸಮುಂನಭೋ| ಧರೆಯೊಳಗೆನ್ಯೋಯುದನೋಪೆಳೆನಲ್ಗಗನ
ದೋಳ್ತಾರಾಳಿಕಂಗೆಸದವು||೭|| ತರಣಿಯುಂಬೆನ್ನಿಟ್ಟಲೋಡೆಪಿಡಿಯಾ
ಳದರ| ಕಿರಣಂಗಳೆಂಸೆಗೆಯುನಲ್ಲಿಟ್ಟದೋತಮುಂ| ನಿರುತಮಿದಿರಾಗ
ದೀತಮುಮಿಡಂಮುರಿಯೊಳಡಗೆರಕದಿಂಪಿಡಿಯುಲೆಂದು || ಸರಸಿರುಹ
ರಿಪು ತನ್ನಬಲುವನೆಲ್ಲಿನ್ಯಗರಗುಮಿರಲೆಂಗುನೇಮಿಸಿದನೋ ಪೇ
ಳೆನಲು| ಕಗಮೊಪ್ಪಗಮಬೀಜಮಾತಮಾಟೋಪಮುವುಮಸೆಮನೆ
ಗಳೋಳ್ಪೃಟೆ||೮|| ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕರಿದುಕೃಷ್ಣಂಕೃಷ್ಣನಿಂ ಕಾಳಿ| ಕರಿ
ದು ತತ್ಕೃಷ್ಣನಿಂ ಕಾಳಿಯುಂ ನೀಲಗಿರಿ | ಕರಿದು ತತ್ಕೃಷ್ಣನಿಂ ಕಾಳಿ
ಯುಂ ನೀಲಗಿರಿಯುಂ ಕರಿಗು ಕಾಲಮೇಘಂ| ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೃಷ್ಣನಿಂ ಕಾಳಿ
ಯುಂದಂನೀಲ| ಗಿರಿಯುನಾ ಕಾಲಮೇಘವಿಸಂಧಕಾರಮೇ| ಕರಿದೆನಿ
ಸಿಪಿರಿದೆನಿಸಿಪಸರಿಸಿದುದೆಲ್ಲಿಯುಂತಿಮಿರಮತಿನಿಬಿಡಮಾಗಿ ||೯|| ಗ
ಳಗೆಗಳಿಗೆಗೆಪೆರ್ಚಿ ಬಳೆವತಮಮಂಕಂಡು | ನಂದೆರಗಿದತರ್ಮದರೂ
ಪೆಂದು ಪರಸಿಜೋ | ಗಳಮಾಡಿಮುಕ್ಕಳಂ ತೂಗುಮೀನವೆದಿಂದ ಕೃಷ್ಣ
ನಂಕಾಳಿಂದಿಯುಂ|| ಅಳಿಗಳೆಂಕೋಗಿಲೆಯನೊಲಿದುಪಾಡಿದರಂದು
ಸಲೆತಮ್ಮ ಮನದಿಚ್ಛೆಯುಸವಿಪದಂಕಂಡು| ಪಲವುಪರಿಯಲಿಪ್ಪೊಗಳೆ
ದಿಪ್ಪರೇಂತಪ್ಪರಾಗೊಡಂಗಾರುಣಿಂತೊಳು||೧೦|| ಪಡುವಣಂಬು
ಧಿಯೋಳ್ಮುಳುಂಗಿದಿನನಂನೆಗ| ಳ್ದಿದುನುಂಗುಗೆಮೂಡುಮಿಂದು
ಮಂಲಗುಬಂ| ಡಡಪ್ಪಿಮುಕ್ಕುಗೆಪತಿಗೆಳೇಡಕ್ಕ ಕತ್ತಲೆಗೆಕಡೆಗಾಲ
ವಾಗಲ್ಕೆ || ಕಡುನೇಸರುಪಪತಿಗಜಯಮುಕ್ಕತನ್ನಸಂ| ಗಡತಿ
ಯುಗೊರ್ಲವಕ್ಕನುತ್ತಮಾರಿಗೆಪರಕೆ | ವಿಡಿಗತ್ತಿ ದಳ್ಕಲಟೆಯೋ
ವರ್ಳತಿ ಚಾಮುಕಕಾರ್ಲಭೇದವನೆಣಪರೆ ||೧೧|| ಧವಳಾಂಬರಮು
ನಮುಳಮುರಾಕ್ತಿ ಕಾಭರಣಮುಂ | ನವಗಂಧನಾನುಲೇಪನಗಳಂಬಿ
ಟ್ಟುಸೊಗ| ಸುವನೀಲವಸನನೀಲಾಭರಣವ್ಯಗಮುದಂಗಳನುಟ್ಟು|
ತೊಟ್ಟು ಪೂಸಿ|| ತವೆತಮುಂಬಸುರೂಪಮುಂಧಎಸಿದಂತೆಪಾ | ಪವೆ
ನಾಡಪಣ್ಣುರಿಜಿನಿಂಚರಿಸುವಂತಧಿಕ| ತವಕದಿಂದ್ಯೆಬಗಸರ್ಗಂಕೇತ
ಭವನದೋಳ್ತಾದಿದರ್ಕಾಂತರೆಡೆಗೆ||೧೨|| ಕೇಕರಿಸಿಕೆಮ್ಮಿಸೀತುಂ

ಪೆರರಳರಿದು ಪೋದ ॥ ಅಂತಕಗೀಪರಿಸಂನೆದೋರಿ ದುಷ್ಟಪತಿಗೆನಾ|
ನಾಕುಶಲವುಪ್ಪ ಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಂದವುದೆಗೆ ತರಹರವಿತ್ತು ತನ್ನ ಪತಿಯು॥
ಬೇಕೆಂದುಕೂಡಿದಂತೊಡನೆನಿದ್ರೆಗೆಸಲಿಸಿ| ಜೋಕೆಯಿಂಜಾರರೋ
ಳ್ನಿರದವು ನೆಗಳ್ಗೆಬ| ಪಾಪ್ಪಕಪಟಸತಿಯರೆಸಗಿದರ್ಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿಬಹುಪಾ
ಪವುದೆಯಾಡುವಂತೆ ॥೧೩॥ ಸೊಕ್ಕುಗತ್ತಲೆಯೊಳಗೆಜಾರೆಯತರ್
ಮುತವುಗೆ| ತಕ್ಕರಿಡೆಗೈದು ಪಡೆಯೊಳಗೀವರ್ರಸತಿಯು|ಗರ್ಕಕ್ಕುಪಾ
ಡಿಂಕಾಣುತನ್ನೊಲ್ಯೇನ್ಯಪ್ರಿಯರೆಂದುಸನ್ನೆಗೈದಡೆಗೆಪೋಗಿ॥ ಉಕ್ಕು
ವತಿಕಾಮತುರದೊಳಾಲಿಂಗನಂಗೈಯೆ | ಸಕ್ಕುಸವುನಾಗಕ್ಷೀವರ್ರ
ರೂಪುಗಳ್ಪ್ಪಳಿಕ| ನಕ್ಕು ಪಿಂಗಿದರಿಂತುಕಾಮುಗಳ್ಕಣ್ಣೂಣರೆಂಬುದೇ
ನಕ್ಷತ್ರರಿಯುವೆ ॥೧೪॥ ಬಾಯ್ಗುವುದುರ್ದೆಯುದರವಾಗಿನೇವುದಿತಂ
ವು| ಕೈಗವುದುರ್ದೆಕುಚಂವುನಕವುದುರ್ದೆವುನೆಯು | ಪೈಗ
ವುರ್ದ್ದೆತಳ್ಪವಾಗಿಕಡುತವಕದಿಂದವುರುಸುರೆಬಂಧವಾಗಿ॥ ಸೂ
ಯ್ಗಳೊಣ್ಮಿದಭರಂತನುಬಂಧನಂಗಿದಿತು | ವೈಗಳೊಳ್ಮದವಲ್ಲೆನಡೆ
ದುಗಳ್ರಗದೆದೆ| ಪೊಯ್ಗಳೊಣ್ಮಿದಸರವುರಿಕೆಗೂಡೆಪರವಶಂ
ಜಾರರೊಳ್ಮಿರದುದು ॥೧೫॥ ಅಳಕವುಂಸೇವರಿಸಿವ್ಯೈಯುರಜವುಂ
ತೊಡೆದು| ಪೊಳೆವಧರಕುಚವೆಂನುತೋಳ್ತೊಡೆಗಳಂತಡವು | ತಿಳಿ
ವವುರನಾಂಬುವಂನಿರಿಯೊಳೊರಸುತಸಡಿಲ್ದುಡಿಗೆಯಂಸ್ಯೈತುವಾ
ಡಿ॥ ಗಳಕರ್ಣಭೂಷಣಂಗಳೆತಿದ್ದುತುಸುರಬಿಡೆ| ದೊಳಗೊಳಗೆನ
ಲ್ಗುವಂಪಲ್ಗುಗುಗರ್ಳೆಚುರಕು| ಗಳನರಿದುಬೈವುತಂಬರುತಿದರ್ರಾ
ತ್ರಿವಂದಿರಕಂದುಬಂಧಕಿಯರು ॥೧೬॥ ವರುಣಗಿರಿಪೂರ್ವಾದ್ರಿಗ
ಳಹೆಚ್ಚುಕುಂದುಗಳ | ಸರಿಸಿಜಭವಂನೋಳ್ಪೆನೆಂದುತೂಗಲ್ಪವುಂ
ಬರವಿರಲ್ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಗಿಟ್ಟಪಡಿಗುಂಜಿವೋ ನಿವೋರ್ಹಿಲೌಕಿಗರ
ನು॥ ಸ್ತ್ರರನೆಂಬಕಾಲರುದ್ರಂಪ್ರಳಯವೈದಿಸ | ಲ್ಮರುತರಕ್ರೋ
ಧದಿಂತೆರದಶಿಖಿನೇತ್ರಗಂ | ತಿರಲೆಸದುದುದಯಾದ್ರಿಯೊಳುಚಂದ್ರ
ವುಂಡಲಂಸಂಪೂರ್ಣರಾಗವಾಗಿ ॥೧೭॥ ಕಾಲವೆಂದೆಂಬತೌಳಿಗ
ನೊಸೆದುದೇವೇಂದ್ರ | ನೋಲಗದೊಳಾಡುತಲ್ಲಿಟ್ಟರಂನದಚೆಂಡು|
ಮೇಲೆಪೊಂಜೆಂಡುಮಾಕ್ತಿಕದ ಚೆಂಡಾದಂತನುಕ್ರವುದೊಳಿಂದು
ಬಿಂಬಂ ॥ ಸಾಲಾಗಿಯರುಣಪಿಶಂಗವಾಸಿತರುಚಿಗ | ಳೋಲೈಸಿ
ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೆಂಬದೇವಗ್ರಹಗ | ಮೇಲಿಟ್ಟಮಣಗಳಸಪೊಂಗಳಸ
ರಜತಕಳಸಂಗಳೆನೆಚಲುವಾದುದು ॥೧೮॥ ತವೆಸಂಜೆಯೆಂಬಂತೆರೆ
ತೊಲಗೆವುಳಿದುಂಬೆಗಳ್|ರವದವುಂಗಳೆಗಾನವೆುಸೆಯುತಾರೆಗಳೆಂಬ|

ನವಮೌಕ್ತಿಕದಸೇಸೆಯೊಪ್ಪೆಲಾಸ್ಮರಜೋಯಿಸೇಂದುವಿಗೆರಾತ್ರಿ
ಯೆಂಬ॥ಯುವತಿಯಂಕೈಗೂಡಿಸಲ್ಪುರುಷದಗ್ಯನೋ।ತ್ಸವದೊಳಾ
ಚಂದ್ರಾಶ್ಮವೆಂಬಬಹಘನಂದ್ರವಿಸ । ಲವಯವಂಸಾತ್ವಿಕದಿವ್ಯವರ್ಣ
ಮಾದುದೆನೆದಿಗ್ಧರೆನಭಂಬೆಳಗುತುದು ॥೧೯॥ ಸುರರಿಗಲ್ಲದೆಸುಧೆಯು
ನಾಗರ್ಗೆಯುಂಕೊಡದವೊಲ್। ವರದಿಂದೆಕಂದುಕುಂದುಗಳಾದವೆಂದು
ಶಶಿ।ಧರಗಮುದುರ್ಮಳೆಗರೆವನೊಸುತಸ್ನೇಹದಿಂಪಾಲ್ಗಡಲೆಪರಿತಂ
ದುದೊ ॥ ತರಣಿನಿಶಿಸಂಗಮಂಬಯಸಿವಿಧುವೇಷಮಂ । ಧರಿಸಿಬರ
ಲೊಗೆದತಣ್ಬಿಸಿಲೊಪೇಳೆಂಬಿನಿಂ । ಕರಮೆಸೆದುದೈದೆಚಂದ್ರಾತಪಂ
ಕಾವ್ಯಕರ್ತುರ್ವಿನಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂತೆ ॥೨೦॥ ಹಿಮಕಿರಣಶಾರದಾ
ಹಾಸಮೋವಿಧುಸುರ । ದ್ರುಮಪಸೂನೋಜ್ಜ್ವಲಿತಸಾಂದ್ರರಜರಂಜ
ನಮೋ।ಕುಮುದೇಶಶಿವಜಟಾಗಂಗಾಪ್ರವಾಹಮೊತಾರೇಶಶಾರದಾ
ಭ್ರಂ ॥ ಸಮನೆನಿಸಿಭೂತಳಕೆಸುರಿವಬೆಳ್ವನಿಗಳೊ। ವಿಮಲೇಂದು
ಪೀಯೂಷವಾರ್ಧಿಫೇನಪ್ರತಾ । ನಮೋಪೇಳೆನಲ್ಕೆಚಂದ್ರಾತಪಂ
ಪಸರಿಸಿದುದಾಗಳೆಲ್ಲಾದೆಸೆಯೊಳು ॥೨೧॥ ನಗನಿಕಾಯಂರಜತಗಿ
ರಿಯಂತೆಕಂಗೊಳಿಸೆ।ಖಗಸಂಕುಲಂವಿಮಲಹಂಸಾಕೃತಿಯಳೊಪ್ಪೆ।
ಬಗೆಬಗೆಯಪುಷ್ಪರಾಜಿಗಳಮಲವಿಚಕಿಲಪಸೂನಂಗಳೆಂಬಂತಿರೆ॥
ಜಗತಿದ್ವಿಪೌಘಮೈರಾವತಪ್ರಭೆಯೊಳಿರೆ । ನಗಜಾತೆವಾಣಿಯಂ
ತಿರೆಯಮುನೆದೇವನಿ । ಮ್ನಗೆಯಂತೆರಂಜಿಸಲ್ಪೊಗಳೊಕವಿಯಾ
ವನಾಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಪ್ರಭಾವತೆಯನು ॥೨೨॥ ಸರಸಿಜಭವಂಸಕಲ
ಭೂಮಿಯಂತದ್ಗೃಹಾಂ। ತದಸಮ್ಯರ್ದೇವಾಲಯಂಗಳೆಂಬೆಕ್ಕೆಯಿಂ।
ವಿರಚಿಸಿದನೆನೆಧರೆಯುವರ್ಣಂಗಳಮಳಧವಳಾದ್ವೈತಮಾದುದೆನ
ಲು॥ಪರಿಕಿಸಲ್ಮತ್ತುತೀವಿರ್ದಪಳುಕಿನದೊಡ್ಡ । ಭರಣಯಂತ್ರೊ
ಪ್ಪಬೊಮ್ಮಾಂಡಮಾಬಾಯ್ಗಳುಮುಂ। ಬಿಗಿರಿಸಿರ್ದಕರ್ಪುರದಹಣ್ಣಿಂಯೆಂ
ತೆಸೆಯೆಶಶಿಚಬ್ಬಾಯುತ್ತಚಂದ್ರಾತಪಂ ॥೨೩॥ ಹರಿಪದಾಶ್ರಯನ
ವೃತರಂಜಿತಂಕೃಷ್ಣಾಂಕ। ನುರುಕುಮುದವರ್ಧನಂಮೀನ್ಗಳರಸಂ
ನಿರಂ । ತರಮೈದೆಕಮಲಾಹಿತಂಗೋಸಮೂಹಾವಲಂಬಿತಂಸುರ
ಪೋಷಕಂ ॥ ಪರಿಯೆಲೇಸೆನ್ನಸುತನೆನ್ನಂತೆಪೇರ್ಮೆಯಿಂ। ಪರಿವ
ರ್ಧಿಪಂಗಡಂನೋಡಬೇಕೆಂದುಪಾ । ಲ್ಕರಧಿಮೇರೆಯಮೀರಿಬರ್ಪಿ
ತೆನೆಸರ್ವೋರ್ವಿಯಂಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಪಸರಿಸಿದುದು ॥೨೪॥ ಸಸಿಬಟ್ಟ
ಗಾಗಜದೊಳೆತನುಕತ್ತುರಿಮಸಿಯೊ।ಳೊಸೆದುಬರದಿರ್ದಮೋಹಾಂ
ಗಮೋಂಕಾರಮೋ । ದೆಸೆಗೆಟ್ಟತಮಮೋಡಿಭೀತಿಯಿಂಸಸಿಮಸು

ರಬರೆನೆಂದು ಪೊಡೆಪೊಕ್ಕುದೊ॥ ಎಸೆವಿಂದು ಪೆಂಜುವೃತಕುಂಭವೆಂ
ವಪ್ರಲೋ । ಭಿಸಿಕುರುಪಿಗಿಟ್ಟರಗಿನೊಂದುಮುದ್ರೆಯೊಯೆನ ।
ಳ್ಪ್ವಸತಾಯುತ್ತವಿಧುಬಿಂಬವುಧ್ವದಂಕಂಪಳಿಕುವ್ರೆ ಸೆದಿರ್ದಕಾಳಿ
ಯುಂತೆ ॥೨೫। ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪ್ರರಾಣಮಂ । ಸಂತಸ
ದಿಬಗದವರೊಗ್ಗೀದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪತಿ
ಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲ
ಭೋಗಮನ। ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೨೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ೩೪೧ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ

೧೧ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಲೀಲೆಯಿಂಚಂದ್ರೋದಯಂಗಂಡುಸುಖರಸಂ। ಮೇ
ಳದಿಂಬಿಜ್ಜಳಮಹೀಪಾಲನೈತರುತ । ಸೂಳೆಗೇರಿಯೊಳೆಸೆವ
ಚಿತ್ರಂಗಳಂನೋಡುತ್ತೈದಿದಂನಿಜನಿಳಯಕೆ॥

ಪದ॥ ಭೂತಪತಿಸತಪಾರಿಜಾತಪರಿವೃತಗಣ। ವ್ರಾತವಂದಿತೆ
ಕಮಲಜಾತನಿಗಮವ್ರಜಾ। ಶೀತಗುಹಕರಿವದನತಾತದುರಿತಾಭ್ರ
ಘನವಾತಲೀಲಾಸಮೇತ ॥ ಶೀತಕರಖರಕಿರಣಜಾತವೇದಾಕ್ಷಾಂ
ಗ। ಜಾತಮದಮರ್ದನವಿನೀತನಿಜಭಕ್ತಸಂ। ಘಾತಮಂರಕ್ಷಿಪ್ಪುದ
ಜಾತರಿಪುತುಕ್ಯಸಂಪ್ರೀತಪಂಪಾವಲ್ಲಭ ॥೧॥ ಇಂತುಕಂಗೆಸವಚಂ
ದ್ರೋದಯಂಕಂಡುಭೂ । ಕಾಂತಬಿಜ್ಜಳನೃಪಾಲಂಪುರವಿಹಾರಚಿ।
ತ್ರಂತನಗೆಪ್ಪಟ್ಟಲರಮನೆಯನೊಲವಿಂಪೊರಡೆನಾಗರಿಕವಿಟರೀರ್ವರು
ಪಿಂತೈದೆಪೀಠಮರ್ದನವಿದೂಷಕರೊಡನೆ। ಸಂತೋಷದಿಂಪಣ್ಯವೀ
ದಿಗೈತರಲಾಗ । ಮುಂತೆಪೂವಿನಸಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದುದಪ್ರತಿಮಕಂ
ತುಶರಜಾಲದಂತೆ ॥೨॥ ಕೇತಕಿಯವಾಸನೆಯಿದಿದುವೆಮಲ್ಲಿಗೆಗಂ
ಪು, ಜಾತಿಗಳಗಂಧವಿದುಸಂಪಗೆಯಸೌರಭವಿ । ದೀತೆರಂಪಾದರಿ
ಯಪರಿಮಳವಿದೀಗಮಿದುಕುಂದವಾಮೋದವೆಂದು ॥ ಪ್ರೀತಿಮಿಗೆ
ಮಾಳೆಗಾತಿಯರುಸುರುತಿರ್ಪ್ಪಸವಿ। ಮಾತೆನಲ್ಮಧುಪರವದೊಡಗೂ
ಡಿಕಂಪುಗಳೆ । ಜಾತಿಯಂಬೇರೆಬೇರ್ಕೈದಿಸುತಸುಳಿಗಾಳಿಪೂವಸರ
ದೋಳ್ಮೆರದುದು ॥೩॥ ಕುಮುದಪಕ್ತಿಗಳೊಳಾಚಂಪಕಂನಾಸದೊ
ಳ್ಳ। ಹಿಮಭೀರುಹಾಸದೋಳ್ಬಂಧೂಕಮಧರದೊ । ಳ್ಕಮಲಮಾ
ಸ್ಯಂಗಳೊಳ್ಕುಂದಮಾದಂತದೋಳ್ ಕೇತಕಿಯುಗುರ್ಗಳೊಳಗೆ ॥
ಕ್ರಮದಿಂದಮುಜ್ಜರಿಸಲಿನಿತುಮಂಗೆಲ್ದನಾ । ಲಮರೆಪೆಡೆಗುಡಿಗಟ್ಟಿ

ಮಾರಿದಪರೆಂಬಿನಂ ॥ ತಮತಮಗೆಮಾಳಹೂಗಳನೆತ್ತಿದಬಲೆಯ
ರ್ಕಂಗೆಸದರೇಮೇಳ್ಪೆನು ॥೪॥ ಇನಿತುಸೊಬಗಂಪಡೆದಪುರಸಂತೆಯ
ಮುನ್ನಂದೆ। ನೆನೆವವರಚಿತ್ತಮುಲ್ಲಂಪರಿಮಳಂಸೂಸೂಲೋ। ಚನದನೋ
ಟದಪೊಳೆವದೆಲ್ಲವುಂಪರಿಮಳಂಸವಿಪಾತುಸಲೆಪರಿಮಳಂ॥ ತನು
ಗಳೆಲ್ಲಂಪರಿಮಳಂನಭಂಪರಿಮಳಂ। ತವತನಗೆಗದ್ದರೆಗಳೆಲ್ಲವುಂಪ
ರಿಮಳದ। ಪೊನಲೆನಿಪಪರಿಮಳದಪಸರವಾಘಟ್ಟವಳ್ಳಿಯರಚಕ್ಕಿಂ
ಮೆರದುದು ॥೫। ಪಿಡಿದಕಸ್ತೂರಿನೊಂಪುಕುಂಕುಮದೊಳಿರೆವಕ್ಕ।
ರೊಡನೆಕರ್ಪುರವಾಗೆಕಾಯಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ। ಲಡಿಗಡಿಗೆಸರಿಚಂದ
ನಾಕೃತಿಯೊಲಿರೆನೋಡಲೊಡನೆಮುಳ್ಳುಜಂತ್ರಿರೆ। ಕೊಡುವೇಂ
ಷುವಸ್ತುವೆಂನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ। ನುಡಿದುಮಾರುವಕಂಪುಗಾತಿಯ
ರುತಾವೆತಂ। ಮೊಡಲೊಳಿಪ್ಪನೃತಮುಂಕನ್ನಡಿಸುವಂತೆಸದರೇನೆಂ
ಬೆನೆಕ್ಕರಿಯನು॥೬॥ ತರುಣಿಯರಪುರಮುಡಿಯಕಂಪಿಂದಸೌರಭ್ಯ।
ಧರನಾಗಿಕುಚದಕುಂಕುಮದಕೆಸರೊಳ್ಬಿದುರ್ಗ। ಮುರಳಿಬನಲಾರ
ದತಿಮಾಂದ್ಯಯುತನಾಗಿಸುರತಸೌಖ್ಯದೊಳೆತಣಿದ ॥ ಪರಮ
ತ್ತಕಾಶಿನಿಯರುಸುರುಶಂಪಂಧರಿಸಿ। ಪರಮಶೀತಳಯುಕ್ತನಾಗಿ
ವೇಶ್ಯಾಲಯಾಂ। ತರದಸೌಭಾಗ್ಯಮಂತೋರುತಂಮಾರುತಂಸು
ಳಿದನತಿರಮ್ಯಮಾಗಿ ॥೭॥ ಮನಸಿಜನಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯೊಕಾಮ
ಬೇ। ವನಪಟ್ಟದಾನೆಗಳಸೆಜ್ಜರನೊಕಂತುವಿನ। ಮನವೆಟ್ಟಿನಮುಳ
ನವನಿಧಿಯಭಂಡಾರವೋಸ್ತ್ರರಸುಕೃತಫಲಿತವನವೋ॥ ಘನಮೋ
ಹನದಜನ್ಮಭೂಮಿಯೋಜಾಣ್ಮೆಗಳ। ಮನೆಯೊಸುಖದಾಗರವೊ
ಸೊಬಗಿನಾಡುಂಬೊಲವೊ। ಯೆನಲೆಸದುನಾಸೂಳೆಗೇರಿಯತಿಶೃಂ
ಗಾರಿಸ್ಮರರಾಜಧಾನಿಯಂತೆ॥೮॥ ಸಸಿಯುಜಸರಂಹುರಡಿನಾಲಯಂ
ಮಾಯೆಗಳ। ವಸತ್ರಿಯಾಸೆಯತಾಣಮುಳುಪಿಸಂಗಡಿಪಂಥ। ದೆಸವ
ಗೇಹಂತೋಟಯಾಟದೆಡೆನೆವದನೆಲೆವೀಡುಕುಹಕದಕೋಟಾರಂ ॥
ಪೊಸಬಗೆಯಚದುರಚಾವಡಿಮೋಸವಾವಾಸ। ಮುಸದಳೆದಬಲ್ಕ್ರ
ಯರಮನೆತಪ್ಪುಗಳತವ। ರ್ದೆನಸೆಯಿನಿಪವೇಶ್ಯಾಶ್ರಯಮ್ಮನೋ
ವಿಸ್ಮಯಂಸ್ಮರಪಿಯಂಚಲಾಗ್ವದುದು ॥೯॥ ಸುರಪನೀಲಂಗಳಿಂಸವೆದ
ನೆಲಗಟ್ಟುಗಳ್। ಧರಧರದೊಳೆಸವಪಳುಕಿನಗೋಡೆಪಟ್ಟೆಯಿಂ। ವಿ
ರಚಿಸಿದತೊಲೆಮುಪಾಪೈಡೂರ್ಯದಮುಳಕಂಬಂಗಳ್ಮಾಪವಳಂಗಳ್॥ ಪ
ರಿವಿಡಿಯುಜಂತೆಗೋಮೇದಿಕದಬೋದಿಗೆಗ। ಳುರುವಜ್ರಮಯಮಾ
ದಬಲ್ಲಗದಂಚಿಂನದು। ಪ್ಪುರಿಗೆಗಳೊಳೆಸವಮುನೆಮುನೆಗಳಿಂಗಣಕ್ಕಾಂ

ಗಸಾವೀದಿಕಂಗೆಸದುದು॥೧೦॥ ಚರಿಪಚೇಟಿಯಚರಣನೂಪುರಧ್ವನಿ
ಕುಸುಮ|ಶರಶಾಸ್ತ್ರಪಠಿತಶುಕವಾಚಸ್ವರಂಗೃಹಾಂ| ತರಹರ್ಮ್ಯಾ
ಬದ್ಧಸೌಭಾಗ್ಯಘಂಟಾರುತಂಪಾಲಿತಕಪೋತಂಗಳ॥ ಸುರುಚಿರಸ್ವ
ನವೊತ್ತೆಗೊಳ್ವಸರಿಮಿಂಡಿಯರ|ಕರದಕಂಕಣರವಂಬಗೆಗೊಳಿಸಲಿ
ದುವಾರ|ಧುರಶಿಬಿರಘೋಷಮನಲೆಸದುವೇಶ್ಯಾಶ್ರಯಂಕಂಗೆಸಾ
ಣಿಸುತ್ತಿರ್ದುದು ॥೧೧॥ ಮನಸಿಜನೃಪಂಗೆಬೀಸುವಚಾಮರಂಗಳೆ
ನೆ| ವನಜಾಸ್ತ್ರಭೂಪಗೆತ್ತಿದಹೇಮಚತ್ರಂಗ| ಳೆನೆಕಾಮರಾಯನೀ
ಕ್ಷಿಸೆಪಿಡಿದಮುಕುರಮೆನೆಥಳಥಳಿಪನಗೆಗಂಗಳ ॥ ಘನಕುಚಂಗಳಶ
ಶಿಮೊಗಂಗಳಿಂದೆಸೆಯುವಡೆ| ದನುಪಮಿಕವೇಶ್ಯಾಜನಂಕಾಮನಿಧಿಗಿ
ಟ್ಟ|ವಿನುತಾಂಜನಂಮೋಹರಂಜನಮುಮಪಗತನಿರಂಜನಂಚಲಾತ್ಕ
ದುದು ॥೧೨॥ ಅರಳಂಬುಗಳ್ಕಬ್ಬುವಿಲ್ಗಮಿವುನಾಡೆನಿ| ಬ್ಬರಮುಮ
ರರಂಜಯಿಸಲೆಂದಮಂಬಿಟ್ಟ್ವಶಂ| ಬರಮುಘನನಾಂದೋಳಚಾಪದಿಂ
ಸುದತಿಯೆಂಬೊಂದುಬಾಣವನೆಮಾಡಿ॥ ಸುರಪಲೋಕಕ್ಕೆಪಾರಿಸು
ವನೋಪೇಳೆನ|ಲ್ತರುಣಿಯೋರ್ವಳನುಯ್ಯಲೇರಿಸಿವಿಟನ್ಮನೋ|
ಹರುಷದಿಂತೂಗುತಿರ್ದಂಕನಕಲತೆಯನಾಮರುತನುರೆತೂಗುವಂ
ತೆ ॥೧೩॥ ಚರಣಂಗಳುರೆಸೋಂಕೆಮುಗಿಲಸುಗೆಗಂತಳಿ| ಕರ್ರಮೋ
ರೆಪಾಡುವತ್ರಿಜಾಣ್ಮೆಗೇಳ್ದಲರುಗಳ|ಸುಡಪಪುನ್ನಾಗವೃಕ್ಷಂಪೆರಲು
ಶಶಿತಿಲಕಮುಮಲನೇತ್ರಾಂಶುವಿಂದ॥ ಪೊರೆಯೋರೆರಾಯುಛಾಯಾ
ಲಿಂಗನಂನಭೋಂ | ತರಕುರವಕಕೆಸೋಂಪುಬೀರೆವನಕೇಳಿಯುಂ|
ತಿರಲುಯ್ಯಲಾಟವಾಡಿದ ಳೋರ್ವಬಾಲೆಯುಂಬರದ ಮಿಂಚಾಡು
ವಂತೆ ॥೧೪॥ ಪೊಳೆವನಖದುಡುಗಳಿಂಮುಡಿಯೆಂಬಮೇಘದಿಂ|ತೊ
ಳಗುವಮುಖೇಂದುವಿಂನಯುನತಟದಂಶುವಿಂ | ಕಳಗೀತಮೆಂಬ
ಮೊಳಗಿಂಮಧ್ಯಗಗನದಿಂದೀನಭೋಮಂಡಲವನು ॥ ಗೆಲವೇಳ್ಪು
ದೊಂದರಿಂದೊಂದನೆಂಪಾಗಭೂ | ಲಲನೆಯಾಗಸಕೆನೆಗೆದಪಳೊಪೇ
ಳೆಂಬಿನಿಂ| ನಲಿದುಯ್ಯಲಾಡಿದಳ್ಕಾಂತೆಯೋರ್ವಳ್ವೀಟರಜೀವಮೆ
ಡೆಯಾಡುವಂತೆ॥೧೫॥ ತಿಳಿಯಲ್ಕಳಂಕಿನೀಂಕ್ಷಯರೋಗಿದಿವಿಜರೆಂ|
ಜಲಿಗನತಿದೋಷಾಕರಂನಿಂನನೆಂನಮುಂ| ಗಳೆಮುಖಕೆಸರಿಯೆಂದು
ಪೋಲಿಸುವರುಪಮೆಗಳನೀಗಮಾಣಿಸುವೆನೆಂಬು॥ ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯೋ
ರ್ವಳೀಕ್ಷಣರಜ್ಜುವಿಂವಿಧುವ| ನೆಳೆತರಿಸಿಕುಣಿಸಿದಪಳೋಯೆನಲ್ಚ
ಲ್ವಚಂ|ದಳದೊಳಗೆಮೌಕ್ತಿಕದಚೆಂಡದೋರ್ವಳುಪೊಯ್ವತಿರ್ದ
ಳುವಿಭಾಸದಿಂದ ॥೧೬॥ ಇಂದುನಿನ್ನೆರಳೆಯೆಂನಕ್ಷಿಗಳಗಾಡಿಯಂ|

ತೆಂದಕೆಳೆವಿಂಗೊಂದು ನಿಂನ್ನಾಲವೆನ್ನಧರ । ದಂದಮಂಕೊಂಡೋ
ಯ್ದು ತಸ್ಕರಕ್ಕರಡಿರದೆನೀನೆನ್ನಮುಖರಸವನು॥ ಬಂದೊಯ್ದು ಚೋ
ರತ್ವಕೀಗಳಿದೆಮೂರುಗು । ದ್ದಂದುಶಶಿಯಂಪಚಾರಿಸಿಪೊಯ್ವಳೊ
ಯೆಸ । ಲ್ಕಂದುಲಕ್ಕಿಸುತಮುತ್ತಿನಚೆಂಡನಳ್ತಿಯಿಂಪೊಯ್ದಳೋರ್ವ
ಳುಮೃಗಾಕ್ಷಿ ॥೧೭॥ ಬಟ್ಟಜವ್ವನದೆಡೆಗಳೋಳ್ವಾಟರದಿಟ್ಟಗಳು । ನ
ಟ್ಟಂತೆನಿಲದೇಕಗಂಧಕಳಿಗಳ್ಪುತ್ತ । ಗಟ್ಟನಿಲಪಿಂದೆಮುಂದೆಡೆಬಲದೊ
ಳೆಮುರಿದಾಸೇವಾಳಿಜನಗಳ್ನಿಲೆ ॥ ತೊಟ್ಟ ಪ್ರಾಗಣೆಗಳೆಂಮನಸಿಜಂ
ಹೊಂಬಿನಿಲೆ । ಮುಟ್ಟತಂಮೊಳ್ವಾಟಸೂಳೆಬಂಟಕೆಗೆನಿಲೆ । ಯುಟ್ಟ
ತೊಟ್ಟೋರ್ವಳೊತ್ತಿಗೆನಿಂದಳೆಂಗಜನಪಟ್ಟದಾನೆಯತೆರದೊಳು ॥ ಸ
ಣ್ಣಗುಳ್ಳೆಲೆಪೆರಳ್ಳೆಲೆಯಮುಟ್ಟವವೊಲೆಯ । ನುಣ್ಣತೆಕಬದ
ರೀಫಲದವೊಲೆಯ ದಿನದಿನಕೆ । ಬಂಣವೇರುವವೊಗದಸುಲಿಪಲ್ಲಕಂ
ಪುವಾಯ್ದೆರೆಯಸವಿನುಡಿಯಬೆದರ॥ ಕಂಣನೋಟದಬಾಲೆಯರ್ನ
ಟರ್ನೋಡೆನಾ । ಡ್ದಣ್ಣದಿಂತಲೆವಾಗಿನುಡಿಸೆನುಡಿಯದೆಕೂಡೆ । ಬೆಸ್ಣ
ಯೋಲ್ಕರಗಿಪರಾರ್ಪರೆಂದು ಸಖಿಯುಮರೆಗೊಂಬಬಾಲೆಯರೆಸದರು॥
ಪೊಂಗುತಿಹಕಮುಕಾಮುಲಕಬಿಲ್ವಜಂಭನಾ । ರಂಗಫಲಕಮುಲನವ
ಕುಟ್ಮಳಕುಚಂಗಳಬೆ ಡಂಗಿನೋಳ್ನಡೆಯನಿಡ ಜಡೆಯಧಳಥಳಿಪ
ಕದಪಿನತಳಿಗ್ರ್ಟಟಯುವಿಟರ॥ ಪಿಂಗಟಿಕ್ಷಿಪದಿಟ್ಟಗಳಸೊಗಸುತಿಹನಗೆ
ಮೊ । ಗಂಗಳನಯಂಬಿರಿಸಿನೊಳ್ಬರದನುಡಿಗಳವು । ನಂಗೊಳಿಪಸಿಂಗ
ರದಬೆಟ್ಟಬೇಟದಬಗೆಯುಜವ್ವನೆಯರೆಸದಿರ್ದರು ॥೨೦॥ ಬಿಣ್ಮೊಲೆ
ಯುಮಿಗೆಬಟ್ಟವೊಲೆಯತೆಂಗಾಯ್ಮೊಲೆಯ । ನುಣ್ಮೊಲೆಯನೆಲೆವೊ
ಲೆಯುಬಲ್ಮೊಲೆಯೆಹೊಳೆಹೊಳೆವ । ಕಣ್ಮಲರಸಂನೆಗಳಬೆಳ್ನಗೆಯು
ಬೇಟದೊಳ್ಬರದುತರಹರಿಪಮನದ॥ ಜಾಣ್ಮೆಗಳಸವಿನುಡಿಯುಮು
ಷ್ಟಿಮುಷ್ಟಿಪಬಗೆಯು । ಪೊಣ್ಮಪೊಡಕರಿಪಥನದಾತುರದವೈಸಿಕದೊ ।
ಳುಣ್ಮವಗುಣಂಗಳಮುಹಾಪ್ರೌಢವನಿತೆಯರ್ಕಂಗೆಸದರಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ॥೨೧॥
ಜಲಜಾಸ್ಯೆಪದ್ಮಗಂಧಿನಿಕುರಂಗಾಕ್ಷಿಕೋ । ಕಿಲಗಾನೆನೀಲಕುಂತ
ಳೆಹಂಸಯಾನೆನವ । ತಿಲಪುಷ್ಪನಾಸಿಕೆಸುವೃತ್ತಕುಚೆಲಜ್ಜಿತೆಸುಗಂ
ಭೀರೆಬಿಂಬಾಧರೆ॥ ಲಲಿತಾಂಗಿಧವಲಾಂಬರಮನೋರ್ವಳುಟ್ಟುತಂ ।
ನೊಳೆವಾಗಿಲೊಳಗಿರಲ್ಕಂಡುನಾಗರಿಕಕುಲ । ತಿಲಕನಿವಳೀಗಪದ್ಮಿ
ನಿಯೆಂದುಸೂಚಿಸಲ್ನೋಡುತಡಿಯಿಟ್ಟರಂದು ॥೨೨॥ ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ
ಚಂದ್ರಮುಖಿಮಧುಗಂಧಿಕೊಬ್ಬಗ । ಕ್ಕಸಜವ್ವನದಚೆಲ್ವಘನನಿತಂ
ಬಿನಿಕಾಮು । ರಸಪೂರೆಸಜ್ಜಕೋರೀನಿನದೆಗಜಗಮನೆಕಂಬುಕಂಧ

ರೆಕಾಮುಕಿ॥ ರಸಗಾನಲೋಲೆ ಹರಿಮಧ್ಯೆಯೊರ್ದ್ವಳು ಚಿತ್ರ। ವಸನ
ರವ್ಯಾಂಗಿ ಕೊಂಕಿದ ಕುರುಳೆ ಬಂದೊತ್ತೆ। ಗೆಸದಿರಲ್ಪೇತವರ್ಧನನಿ
ವಳು ಚಿತ್ತಿನಿಯೆನುತ್ತುಸುರಿದವಳಿರವನು॥೧೩॥ ಜಲಜಮುಕುಳಸ್ತ
ನೆಸು ದೀರ್ಘಾಂಗಿ ನಿಡಿದುಗಂ। ಗಳೆ ಚಪಳೆ ನೀಳಕಚಭರೆ ಮಿಳಿದಭ್ರೂ
ಲತಿಕೆ। ತೆಳುವಸುರಿನಬಲೆ ಶಂಖುಸ್ವನೆಸು ಪಲ್ಲವಾಧರೆ ಕುಟಿಲ ಚೂ
ರ್ಣಗಂಧಿ॥ ತಳಿರಡಿಯ ತರಳೆ ಕಿಂಚಿತ್ಕಾಮಿ ಕೋಪಿಜಂ। ಗುಳಿವೋಹು
ಶೀಘ್ರಗಾಮಿ ನಿರಕ್ತವಸನೆ ಬಾ। ಗಿಲದಾಂಟನಿಂದಿರ್ಪಳಿವಳ ಶಂಖಿನಿ
ಯೆಂದು ವಿಟನುಸುರಿದವಳಿರವನು॥೧೪॥ ಕೊರ್ಬಿದ ಶರೀರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮನೇತ್ರಾ
ಪಾಂಗೆ ಕೆಂಗೂದ। ಲುರ್ಬ್ಬುಜನ್ವನೆ ಕಂಪನಸ್ವನೆ ರಹಿತಗಾನೆ। ನಿರ್ಬು
ದ್ಧಿವಂತೆ ಬಾಯ್ಬಡಿಕೆ ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆ ನಿಷ್ಠುರ ಸುರತೆ ಮದಗಂಧಿನಿ॥ ಪೆರ್ಬಿದ
ನಿತಂಬೆಯುಂನತಮಧ್ಯೆ ಮಧುಗೋಷ್ಠಿ। ಗೊರ್ಬ್ಬುಳೆಡೆಯಾಡುತಿರೆ ಕಂ
ಡಾವಿದೂಷಕಂ। ಸರ್ಬವದೊಳೆಲ್ಲಂ ನಗಿಸುತಿವಳೀಗ ಹಸ್ತಿನಿಯೆಂ
ದುಸುರ್ದನಂಗು॥೧೫॥ ಮುನಿಸೆಂಬುದರಿಯನೆಂದುಂ ಜೂಪಿನೆಡೆ
ಯೊಳಾ। ಮನಸಿಜಂ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ರವಿನಂದನ ಸಂಭೋಗ। ದನುವಿನೊ
ಳಗಿಂದಿರಂ ಬಲ್ಲವಂ ಸಾನಲ್ಲದೊಮ್ಮೆಯುಂ ಪರವೆಣ್ಗಳ॥ ಕನಸಿನೊಳು
ನೋಡಿಯರಿಯೆಂ ಯಿನಿತುಗುಣಮುಳ್ಳ। ಯಿನಿಯನೆಂ ನೀಜನ್ಮಜ
ನ್ಮಾಂತರದೆನ್ನತೊ। ಳ್ವನೆಯೊಳಿರಲೆಂದೋರ್ವ ಕಾಂತೆಯನುಕೂಲಿಗ
ಸನೆಂದು ಸಖಿಯೊಳ್ಪೊಗಳ್ದಳು॥೧೬॥ ಸುದತಿ ನೋಡೀ ಚಂದ್ರಬಿಂ
ಬಮಂ ನಿನ್ನ ಮೊಗ। ಕಿದಿರೆನ್ನಬಹುದೆ ಸರ್ವಾಂಗಮುಂ ಬೇಳ್ಪವು। ತ್ತಿ
ದು ನೋಡು ಮಧ್ಯಾದ ಕಳೆಂಕೆಂದುಮಗ್ಗಶಿಯಂ ನೋಳ್ಪನೇಲ್ಪೇಳಿ
ದು॥ ಚದುರ ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕಂ ಪೊರೆಯೊಳಿರ್ದ ಸಖಿ। ಯಧರಮಂ ಚುಂ
ಬಿಸುತ್ತೆ ಸೀತ್ಕೃತಂ ಕೇಳ್ದಂ। ದದೊಳವಳ ವಲಯರವಮಂ ನೆಗಳ್ಚಿ
ಸಿದನೆತ್ತಿದ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯೊಳಗೆ॥೧೭॥ ಇಂದಿನಿತು ಪೊಳ್ತೇಕೆ ತಡದೆ
ಪೊಸತಿದು ಮೈಗ। ಗಂಧಲೇಪಂ ನಿಂನ ಬಾಯಾಕೆ ಮುದ್ರಿಸಿತು। ಬಂದ
ಭರವೇನು ಸನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಪುಸಿಯದುಸುರಿನ್ನು ನಿನ್ನಂ ಕೊಳ್ಲೆನು॥ ಇಂ
ದುವರೆಗಾಂ ತಾಳಿದೇ ನಿನ್ನ ದೂಸರಿಂ। ನೊಂದೆಸಂ ನಿನ್ನುಮಂ ಕರದು
ರೆಂನಂಗುವ। ಳೆಂದೋರ್ವ ಕಾಂತೆ ಶಠನಂ ಬಿರಿಯ ಬಾಯಮಾತಿಂದೆ
ಕೋಪಿಸುತ್ತಿರ್ದಳು॥೧೮॥ ಜಡಿದು ನಾಣ್ಗೆಡೆ ನುಡಿಯಲುಬ್ಬುವೆಂ ಬಿರಿ
ಸಿನಿಂ। ಪೊಡೆಯೆ ಪೋಗುವ ನೊದೆಯೆ ಲೊಂಗು ಪೊರೆಯೊಳಿರುವಂ। ಒಡ
ನೊಡನೆ ಕೂಡಲೆಳಸುವನೆನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳ ನೆಣಿಸನೆಂದು ಮ್ಮಳಿದೊಡೆ॥
ಕಡು ತವಕದಿಂ ತಿಳುಪುವಂ ಸೇವೆಗೈವನಿವ। ನೊಡಗೂಡದರ್ಲ್ದಡಂ ಅ

ಪರಾಧಿಯಾದೊಡಂ। ಬಿಡದೀಮನಂದುಷ್ಟನಾಯಕನನೆಂದೋರ್ವಮ
ಡದಿಕೆಳದಿಗೆನುಡಿದಳು॥೧೯॥ಬರಲೊಂದುತಾಣದೊಳ್ಸುರತದಿಂದಂ
ಬಳಲಿ। ತರುಣಿಯೋರ್ವಳು ನಲ್ಲನಂ ತಂನಕುರುಳ್ಗಳಂ। ಸರಿಸುಸೇದವ
ನೊರಸುಹಾರಮಂಸೈತಿರಿಸು ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯುಲರಬರಿಸು ॥ ಸರಸತಾಂ
ಬೂಲಮಂಸವಿದಿರಿಸು ಬಾಯ್ಗ ಪರಿ। ಸುರತದಲಸಂಪರಿಹರಿಸು ಪಾ
ದಕೆಂಬಸೌಂ। ದರಿಯ ನುಡಿಯಿಂದಿವಳ್ಸ್ವಾಧೀನಪತಿಕೆಯೆಂದರಿದು
ಮುಂದಕೆನಡೆದರು॥೨೦॥ಬಳಿಕೊಂದುತಾಣದೊಳಗಪರಾಧನಾಯ
ಕಂ। ಮುಳಿದಿನಿಯಳಂತಿಳುಪುತ್ತಲಿರಮಣಿಯೆನ್ನನಿ। ನ್ನೊಳಗೆಭೇ
ದವಿದೇಕಿವೆರಡಕೊಂದೇಜೀವಮೆನೆಕೇಳಿನಸುನಗುತ್ತಂ ॥ ಸುಲಭೆ
ನೀನೆಂದನುಡಿದಿಟಮಲ್ಲದೊಡೆನಿನ್ನ। ತಳಿರದುಟಘಾಯಕೆನ್ನೀಮ
ನಂನೋಯದೆಂ। ದಳಲಿನುಡಿವಳನಿವಳು ಖಂಡಿತೆಯೆನುತ್ತರಿದು ತ
ಳೆದರಲ್ಲಿಮುನ್ನಂದಕೆ॥೨೧॥ ಮನದನ್ನನಿಂದುಬಂದಪನೆಂದುಮಿಂದು
ಚಂ। ದನದಲೇಪನಗೆಯ್ದುಕುಸುಮಮಂಮುಡಿದುಮಂ। ಡನದಿಂ
ದಲಂಕರಿಸಿಸೆಜ್ಜೆಯಂಸಿಂಗರಿಸಿಹಾಸುಮಂಸ್ವಕ್ಕವಡಿಸಿ ॥ ವಿನುತಪರಿ
ಮಳಪುಷ್ಪತಾಂಬೂಲಮಂತರಿಸಿ। ಮನವೊಸೆದುಕಾದಿರ್ದನಿನಿ
ತುವರಗಂಬಾಗ। ನೆನುತಸಖಿಗುಸುರುವದಕೇಳ್ದುವಾಸವಸಜ್ಜಿಕಾ
ಖ್ಯೆಯಿವಳೆಂದರಿದರು॥೨೨॥ ನಲ್ಲನಿಂದಿನಿತುಪೊಳ್ತೇಕೆತಡದನೊ
ಯೆನ್ನ। ನೊಲ್ಲನೋಮತ್ತಿದಬಲೆಯರಡ್ಡಗಟ್ಟಿಬ। ಪ್ಪಲ್ಲಿಬಪ್ಪಿಂದ
ಲೆಳೆದೊಯ್ದರೋಪುಸಿಗೆಮುನಿದನೊಧೈರ್ಯದಿಂಮೆನ್ನ ॥ ಮೆಲ್ಲಗೆದೆ
ಯುವರಿವೆನೆಂದುಳಿದನೊಯೆನ್ನತ। ನ್ನಲ್ಲಿಗೈದಿಸುವೆನಾನೆಂದುನಿಂ
ತನೋಯೆಂದು। ತಲ್ಲಣಿಸಿಪಂಬಲಿಪನುಡಿಗೇಳ್ದುತಿವಳುತ್ಕಯೆಂದ
ರಿದುನಡೆದರಂದು ॥೨೩॥ ಬಳಿಕೋರ್ವನಾರಿನೆವದೋಳ್ಮುಳಿದು
ನಲ್ಲನಿಂ। ತಿಳಿಯಲೊಲ್ಲದೆಜಡಿದುನುಡಿದುಪೊರಮಡಿಸಿತ। ನ್ನೊ
ಳುತಾನೆತಿಳಿದೇಕೆಮುನಿದೆನೊವಲ್ಲಭಂತಿಳುಪಲೇತಕೆಜರಿದೆನೊ॥
ತಿಳಿದಪೆನೆನುತ್ತಿನಯುಗಟ್ಟುವೆನೊಸಖಿಯುರಂ। ಪಳಿವುಸುಡುಮುಂ
ಮುಳಿವಿದೇಕಷ್ಟಮಾಕ್ಷಣಂ। ತಿಳಿಯದುದೆಮೂಢತ್ವಮೆಂಬನುಡಿ
ಗೇಳ್ದುತಭಿಸಂಧಿಕೆಯೆನುತ್ತರಿದರು॥೨೪॥ತನುಗೆಚಂದನದಂಪುಮಂ
ಕೊಟ್ಟುಮಲ್ಲಿಗೆಯ। ನನೆಗಳಂಮುಡಿಗಿಟ್ಟುಧವಳಾಂಬರವನುಟ್ಟು।
ವಿನುತಮುತ್ತಿನತೊಡುಗಳಂತೊಟ್ಟುಸುಳಿಪಲ್ಲಮಿಂಚುದೆಸೆಯಂಬೆ
ಳಗಲು ॥ ಮನೆಯುಮಂಪೊರಮಟ್ಟುಅಚ್ಚಮುತ್ತಿನಬೊಂಬೆ। ಯೆ
ನಲಿನಿಯನೆಡೆಗೆಪೋಪೋರ್ವಳಂಕಾಣುತಂ। ಮನದೊಳಭಿಸಾರಿಕೆ

ಯುತೆರನಲಾಯೆಂದರಿದು ನಗುತಮುಂದಕೆ ನಡೆದರು॥೩೫॥ ಚಪಲೆ ಕೇಳಿಂದೆನ್ನ ನಲ್ಲನೀಯುಡೆಗೆಬಂ । ದಿಪೆನೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೊಡಾಂಬಿಂ ದೆನಕಟನಿ । ಷ್ಕೃಪೆಯೊಳಿಂನುಂಬಾರನೇಗುವೆನಿದೇಕುೞಿದನೋ ಮನಸಿಜಂಗೆನ್ನನು ॥ ಉಪಲಕ್ಷ್ಯಮುಂಮಾಡಿದನೊಶಶಿಗೆಮಾರಿದ ನೊ। ವಿಪರೀತವಿಂದನಿರುಳಿಂಕೞವೆನೆಂತೊಯಂ। ದಪವಿಪ್ರಲಂಬೆ ಯುಪಲಾಪಂಗಳಿಂಕೇಳು ತಡಿಯುಟ್ಟರೇನೆಂಬೆನು॥೩೬॥ ಆಲಿಂಗನಂ ಮಾಡಿಚುಂಬನಂಗೈದು ಸರ। ಸಾಲಾಪಮುಂನುಡಿದು ಕಾತರಿಸುತಂ ರತಿಗೆ । ಮೇಲಿಕ್ಕಿಕೂಡುತಂಮುರವೃತ್ತೆಟ್ಟರುತೆನಿಂನಿರುಳೆನ್ನನಲ್ಲ ನೋಡನೆ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಿರ್ದನಿಂದಿನದಿನಂನಿಷ್ಫಲಂ। ಹಾಳಾದಮನೆ ಯುಮುಂಕಾವೆನೆಂತೆಂದೊರ್ವ। ಸುಳಿಗೆತಭರ್ತಾರಿಕಾಖ್ಯೆಮರು ಗುತಿರ್ದಳೇನೆಂಬೆನಕ್ಕರಿಯನು ॥೩೭॥ ಮುನಿಸೇಕೆಕಾರಣಮೆಲೆ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಕೇ। ಳ್ಕನಸಿನೊಳಗಾದೊಡೆಂದೊಷತನ್ನಲ್ಲಿಯೆ। ತ್ತೆ ನಿತುಂಟೆಯೆಂದೆರಗಿಕಂಡೇರ್ಗಳಿಂಕಾಲ್ಗಳಿಂತೊಳೆದ ವಲ್ಲಭನನು॥ ಮನೆಮೊಡೆನೆಕರಗೆಲೇಳೆಂದೆತ್ತುತಶ್ರುವಿಂ। ನನದಕುಚಕುಂಭದೊ ಳ್ಬಿಗಿಯಪ್ಪುತಿರ್ದತ । ದ್ವನಿತೆಯುವಳುತ್ತಮಸ್ತ್ರೀಯೆಂದು ಕೊಂಡಾ ಡುತಮುಂದೆನಡೆಗೊಂಡರು॥೩೮॥ ಬೞಿಕೋರ್ವಳೆಪರಾಧರಮುಣ ನಂಕಂಡು ನೆಲೆ। ಮೊಲೆನಡುಗೆಪುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕು ಮುದಾಕ್ಷಿಗ। ಳ್ತೆ ಳೆಯೆ ಕೆಂಪಂಮಾತುಗಳ್ತಡಂಬಡಿಸೆಕಾಲ್ದಡದಡಿಸೆಕೋಪಿಪವಳ॥ತಿ ಳುಪಲಂದೆರಗಿದಿನೆಯನನೊದೆಯೆ ನೂಪುರಂ । ಗಳಕೀಲ್ಗಸಿಕ್ಕಿದ ಕುರುಳ್ಗಳಂಬಿಡಿಸುತಂ । ತಲೆದಡಪ್ಪುತಪ್ಪಿಗಳೆನಿವಳೆನಾಯಕಿಮ ಧ್ಯೆಯೆಂದು ಪೋಗುತ್ತಿರ್ದರು॥೩೯॥ ತರುಣಕೇಳವನೆಡೆಗೆಪೋಗೆನೆ ನಕ್ಕೆಮನಂ। ತರಳಿಸದೊಯ್ವದಾಂಪೋದೊಡಂನೋಡೆನೆಂ। ದರೆ ಕಣ್ಗಳರವುನೋಳ್ಪಲ್ಲಿನಗೆಸೆಂದೊಡಿನಗೆಬಿಡದು ನಕ್ಕೊಡಿನ್ನು॥ಕ ರೆದುಮಾತಾಡನೆನೆಜಿಹ್ವೆಕೇಳದು ಮಾತ। ನೊರೆದೊಡೆಸೊಂಕನೆ ನೆತನುಕೇಳದೇಕೆನು । ತ್ತಿರಲೋರ್ವಳೆವಳಂಜಘನ್ಯೆಗಿದು ಸಹಜ ಮೆಂದರು ಪ್ರುತಂನಡದರಂದು॥೪೦॥ ನುತವಿಭವಯು ತನೀವಕರಮುಳ್ಳ ವಂಗೆದೇರ। ಪತಿಯೆ ಮನ್ಮಥಚಿತ್ರಭಾನುನಳಕೂಬರ। ಸರ್ತತಮೀ ತಂಸುಖಿಶ್ರೀಮುಖಂಪ್ರಭವಶುಕ್ಲಾನಂದನಿವನಿರಲ್ಕೆ॥ಕೃತಕಂಸ್ಗವಂ ಗದುರ್ಮುಖಿಯುಂವಿಕಾರಿಯುಂ। ಪ್ರತಿದಿನಂಕರೆಯೆಂದೆಯೆಂದು ಸಂವತ್ಸೆ ರಮು। ನತಿಶಯದಿಪೇಳ್ವಂತೆರೌದ್ರಿರಕ್ತಾಕ್ಷಿತಾಯಂಮುಗಳ್ಕೋಪಿಸಿ ದಳು ॥೪೧॥ ವೆಳಚೈತ್ರಸಖನವುದದಾನ್ತೆವೈಶಾಖಶಿಖಿ । ಗುರುಕೆ

ಬರಿಸದ್ಗುಣಜ್ಯೇಷ್ಠೆಶುಚಿನವರತ್ನ । ಭರಿತರುಚಿರಶ್ರಾವಣಾಭರಣೆ ಪಂಕೇಜಭಾದ್ರಪದೆಸುನಿಮಿಷಯುತೆ ॥ ಪೆರವುಕಾರ್ತಿಕಪಿತಭೂಷಣಸುವೇಣಿಸುವು । ಶರಮಾರ್ಗಯುತೆವಪುಶ್ಯಾವುಭೀಮಾಘಭಯು । ನಿರುತಫಾಲ್ಗುಣಮಿತ್ರಸುತನುತೆಯುಬಾಯೆಂದುಸಖಿಯೋರ್ವಳೆಂಪೊಗಳ್ದಳು ॥೪೨॥ ಒಪರೊವ್ಪುದುಚಿತ್ತ್ಯಯಾಗದಿರೊವ್ರ್ಯುಂಪ್ರಸ। ವರ್ಸುದೋರ್ವರಂಕರೆಯುದಿರುಭೂಷಣವು। ನೆಸವನಿಂನೀಹಸ್ತದಿಂಭರಣಿಯೊಳುತುಂಬಿನೀಂಪೋಗುವಿಟರಲ್ಲಿಗೆ ॥ ರಸಿಕರೊಳ್ಸ್ವಾತುವುಂಶ್ರವಣದಿಂಕೇಳುಭಾ। ವಿಸುವುಗ್ರನಾಶ್ಲೇಷೆಯಿಂಪಿಂದಿರುಗದಿರ್ವುಗಳೆ। ಪುಸಿಯೆವುೂಲಂಸೂಳೆಗೆಂದುನೆವದೋಳ್ಕ್ರಿದಿಕೆಯುಸುರಿದಳ್ಚಾತ್ತರೆಗಳನು ॥೪೩॥ ಅನಿಮೇಷಕನ್ನೆಯುನಿರ್ನಗೆತುಲೆಯೇಮದನ। ಧನುನಿನ್ನಪುರ್ಬಿಗೆಣೆಯೇಕೋಕವಿಧುನಮಾ। ಘನಕುಂಭಕುಚಕೆಪಾಸಟಿಯು ನೇತ್ರಕೆಮಿಾನಪೊಳೆಪುಸವುನೇನಡುವಿಗೆ ॥ ವನಸಿಂಹವುಥ್ವಾಮುಸಿದೇನಿನ್ನಗಾಂಭೀರ್ಯ । ತನಕೆವೃಶ್ಚಿಕವುಕರಕರ್ಕಟಕಯುತವಾರ್ಧಿ। ಘನವೆಯೆಂದೋರ್ವಳೆಂವಿಟವೃಷಭವನಿತುರಾಸಿಗಳನೆಣಿಪ್ಪೋಳೊಪ್ಪಿಗಳ್ಟನು ॥೪೪॥ ತೊಳೆಗುವರುಣಾಧರೆಸುರತಿಕಲಾನಿಧಿಯುವುಂ । ಗಳೆಕಾಯೆಸೌಮ್ಯಭಾಷಿತೆಗುರುನಿತಂಬೆಕವಿ। ಕುಲಪಾರಿಜಾತೆಸನ್ಮಂದಗಾಮಿನಿಸಿಂಹಿಕೇಯರೋಮಾಳಿಸದೃಶೆ ॥ ಸಲೆಮಿಾನಕೇತುವಧಿದೇವಿಕೇಳ್ನಿನ್ನದೊಂ । ದೊಲವಾದುದಾನವಗ್ರಹಗಳೇಕಾದಶ। ಸ್ಥಳವೆಂದುಪೇಳ್ದನೋರ್ವ್ವಂತನ್ನನಲ್ಲಳೆಂವುನವುಶ್ಕಿನೊಲವಿನಿಂದಂ॥೪೫॥ ಉಕ್ಕುವಾತುರಗವುನೆಯಿನ್ನಾಳುವುಂನೂಂಕೆ।ದಕ್ಕಿತರಿಸಿನಹಿಂದೆಬಂದಾನೆನಿನಗೆಕ್ಕೈ। ಸಿಕ್ಕದೀವುಂತ್ರಿಯಿಂ ಕವಡುಬೀಳ್ವುದು ಮನೋರಥವೊದಗಿ ನಡೆಯುದೆಂದು॥ ನಿಕ್ಕುವಂಚದುರಂಗವಾಡುವಂತೋರ್ವಳತಿ। ಟಕ್ಕಿನಿವ್ಮ್ರದಲೊತ್ತೆಗೊಟ್ಟನಂನೂಂಕಿಬಹು। ರೊಕ್ಕವುಂತೆತ್ತೋರ್ವ್ವಧೂರೆಭುಜಂಗಂಬರಲ್ಬಂದುಕೂಡುತಿರ್ದಳು॥೪೬॥ ಕೆಂಪುವಣ್ಣೆನವೋಲಿಕರಿದುಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬು । ದೇಂಪಂಥವೇಬಾಯುುವುವುುಕ್ರಚ್ಚುಪಚ್ಚೆಯಂ। ನೀಂಪವಣರಿತ್ತಾಡುನಿನ್ನಹಳೆದಿಯುಕಾಯ್ಗಳೆವುವೊದಲಹಣ್ಣಾದವು॥ ಇಂಪಂಚಬಾಣನಿನಗಿಲ್ಲವೆಂಟಪ್ಪಗಡೆ। ಯೆಂಫುಲಂಸೋಲತಪ್ಪದುವುುಂದೆನುತ್ತಜಾ । ಣಂಪಗಡೆಯಾಟದೊಳುನೆವನಿಟ್ಟುಲೋಲೆಯಂಹದಿರುವಾತಿಂಜರಿದನು ॥ ಹರಿಸುದೂತೆಯುನಾತನೆಡಗಿವನಸಂಗವುಂ। ತರುಣಿಶಮನಂಮಾಡುವಾಡುಚಂದುಟಯನೆಸೆ।

ವರುಣಮುಂ ಹರಿಯುದೊಳ್ ಹಣವನಾರ್ಜಿಸುವದೆ ಮನುಷ್ಯಧರ್ಮ
ತಿಳಿಯಲು || ತರಿಸು ಪೂರ್ವದ್ರವ್ಯಮಂಪಟಗೆದಕ್ಷಿಣನೊ | ಲಿದದೆ
ವಂಚಿಸು ವಾರುಣಿಯುಕೊಳ್ಳೆಲುತ್ತರದೋ | ತ್ತರವೆಂದುಸುತೆಗೋ
ರ್ವಳುಸುರಿದಳ್ನಾಲ್ಕುದಿಗ್ವರರನಾಲ್ದೆಸೆವೇಳ್ಪೊಲು ||೪೮|| ಕರತಳೆ
ಮುಮಧರಮುಂಪಲ್ಲವಂಪಲ್ಲವಂ| ತರಳಾಕ್ಷಿಯಮುಮ್ಮುಖಂಕುಮು
ದಮುಂಕುಮುದಮುಂ, ಗುರುಕುಚಂಸಮತೆಯುಂಗೋತ್ರಮುಂಗೋ
ತ್ರಮುಂವಾಣಿಯುಂವರವೇಣಿಯುಂ || ಪರಿರಂಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪಶಿವಮುಂ
ಮಂಶಿವಮುಮಂ| ಚರಣಮುಂಬಾಸೆಯುಂಪದ್ಮಮುಂಪದ್ಮಮುಮ|
ವಿರದೆಪೊಲ್ತಿರಲಲ್ಲಿಬಾಲೆಯುರ್ನ್ನಿಖಿಳಗುಣಶೀಲೆಯುರ್ಕ್ಕಂಗೆಸದರು||೪೯||
ಕುರುಳಿನೊಳ್ನಾರಿಯುಂಪುಬ್ಬಿನೊಳ್ಚಾಪಮುಂ | ಕರತಳದೊಳ
ಸ್ತ್ರಮುಂನಯನದೊಳ್ಶಸ್ತ್ರಮುಂ| ಗುರುಕುಚದೊಳೊಪ್ಪುವರಘಾ
ಗಮುನ್ನಡಿಗಳೊಳ್ಗಿಳಿಗಳಸುಣ್ದನಿಯೊಳ್|| ಪರಭೃತಂಗಳನೆಸವ
ಯಾನದೊಳ್ಹಂಸೆಯುಂ| ತರಳಾಕ್ಷಿನಿನ್ನಂಗದೊಳಗಿಟ್ಟತಾನೆತ್ತ|
ಸರಿದನೋಕುಸುಮಶರನೆಂದೋರ್ವಮುಗ್ಧೆಪ್ರಿಯಸಖಿಯುಕೂಡಿಂ
ತೆಂದಳ್ ||೫೦|| ನಿನಗರಸನೀತನಿವನಂಕಾಯದಿರುತರಳೆ | ತನು
ಸೊಂಕೆಸೊಂಕಿಸುಖಿಸುವಸೊಬಗನಿವನಿನ್ನ| ಮನಕೆಸರಿಪೋಗದಾ
ತಮ್ಮಹಾಕೀರ್ತಿಯುತನನುಟಸಂವಿನಯಪರನು || ಮನಸಿಜಕೆ
ಲಾನಿಪುಣನೀತನೆಂದೋರ್ವನ | ಲ್ಲನನಪೇಕ್ಷಿಸಬಾರದೆಂದುವಿಟ
ಸಂಜರಿದು | ಮನವೊಲ್ದುಕೊಂಡಾಡುವಂತೆನಾಯಕಿಗೆಸಖಿಬೋ
ಧಿಸಿದಳಕ್ಕರಿಂದಂ ||೫೧|| ಒಲಿದಬಳಿಕರ್ಥವೀವನೆವಿಟನ್ನಿನಗೆಹೇ|
ರಳವಾಗಮುನಿಸುತಿಳುಪುವನೆಜಾಣಮ್ಮನೆಗ| ಳೊಳಗಿರ್ದೊಡೇಂ
ಬಪ್ಪುದೆವತ್ತೆಕಳವಿನೊಳ್ನೋಡುವದೆಸುಖದಸುಗ್ಗಿ || ತಲೆದೋ
ರುತಿರ್ಪುದೇಮುಚ್ಚನಿನಗೆಲಗೆಯಂ| ನೊಳಗೆವಂಚನೆಯೆಯೆಂದೋ
ರ್ವಸೂಳೆಗೆಯುವಳ| ಕೆಳದಿಚತುರಿಕೆಚೆಡಗಿನಿಂಹಿತದಬುದ್ಧಿಯುಂ
ಪೇಳಿದಳೆದೇನೆಂಬೆನು ||೫೨|| ಅಧರವರ್ಣಮನಕ್ಷಿಗಂಬಿದಿರೊದಿಲ್ಲ
ಕೇ| ಶದಪಾಳಿಯಂಕೆದರೊದಿಲ್ಲಕುಚಕುಂಭಮಂ| ಪುದಿದಕುಂಕುಮ
ಮುದಿರೊದಿಲ್ಲನಿನ್ನೀತೊಡೆಸಳೊಮ್ಮೆಯುಂಅದಿರ್ಪುದಿಲ್ಲ|| ಇದು
ಗುಣವೆಸೂಳೆತನಕೆಕಟನೀನಾರ್ಗೆಮು| ಚ್ಚಿದೆಯೊಪೇಳ್ಕೊಟ್ಟವರನಿಂ
ತುಕರದೊಡೆಮುಂದೆ| ಬದುಕಿಲ್ಲವೆಂದೋರ್ವಮುದಿಕಿಮಗಳಂಪೂ
ರ್ವನಿಂಹರ್ವಿಕೋಪಿಸಿದಳ್||೫೩|| ಮುಗುದೆಕೇಳ್ಮನದಚಿಂತಾವೃ
ದ್ಧಿಸುಯಿಗಳೊಗು | ವಿಗೆಪಿಯುಸ್ತುತಿತಾಪಮುಶನ್ರತೇಜ್ಯಮುಮಾ

ಸ॥ ವಿಗತಿಕಾಂತಾನ್ವೇಷಣಾಗಮಂ ಕಂತಗತಪರಿಣಮಾವೃತಿಯೆಂ
ಬಿವು ॥ ಮಿಗೆದಶಾವಸ್ಥೆಯುವನೊಂದುಪಂನಿಂಮನಂ । ಜೋಗಿಸದಿ
ಬಾರ್ಹಿರಂಗದೊಳುಂಟೆನಿಸಿತೋರಿ । ತೆಗೆಸುವಸ್ತುಗಳನೆಂದೋ
ರ್ವೆಮುದಿಸೂಳೆಯಾಮಗಳುಮಂ ಬೋಧಿಸಿದಳು ॥೫೪॥ ಸರಸಿಜಾ
ನನೆಪೇಳ್ಸುಧಾಂಶುಯುಶಕೇಳ್ಕುಮುದ। ವರನೇತ್ರಪೇಳ್ಬಾಲಸೂ
ರ್ಯಪ್ರಕಾಶಕೇ । ಕ್ಕರಿಕುಂಭಕುಚೆಪೇಳ್ಮಹಾಪುರುಷಸಿಂಹಕೇ
ಳ್ತುಂಬಿಗುರುಳಬಲೆಪೇಳು ॥ ವರಚಂಪಕಾನೋದಕೇಳ್ಹಂಸಗಮ
ನೆಪೇ । ಳ್ಪರಮಘನಗಂಭೀರನಿನದಕೇಳೆಂದೊಡಾ । ತರುಣಿಗೊ
ತ್ತುಯುನೀಯುದಾವಿಟಂಬೇಗದಿಂತಿರುಗಿದನದೇಂಚಿತ್ರವೊ॥೫೫॥ ಹ
ರನಂತೆಧನದಸಖನವರತ್ನದಂತೆಗುಣ। ವಿರಹಿತೆ ಸುರಾಚಾರ್ಯನಂತೆ
ಗತಸೌಖ್ಯ ಸ। ದ್ವರುಷರುತುನಿಮ್ನಗಾರಯದಂತೆ ರಹಿತಾನುಕೂ
ಲಘನವಜ್ರದಂತೆ॥ ನಿರಸೆರವಿಯಂತೆಯಾಶಾಪ್ರದರ್ಶಿತೆ ಕಲಾ। ಧರ
ನಂತೆ ವಿಶ್ರುತಕಳಂಕಿಯಿವಳೆಂದೋರ್ವ । ತರುಣಿಯಂತನ್ನಾಪ್ತಸ
ಖನೊಡನೆ ಕೊಂಡಾಡುಮಂತೆ ದೂರಿದನೋರ್ವನು ॥೫೬॥ ಕುಡುವು
ರ್ವುಗಳ್ಸುರಪಥನುವನಾಸ್ಪೊಳವಕ। ಣ್ಗಡೆಮಿಂಚಿನೇಳ್ಗೆಯಂ ತ್ರಿವಳಿ
ಗಳ್ತೆರೆಗಳಂ। ಕಡುತೋರಮುಡಿ ಮುಗಿಲನಧರಮುದುವೃಷ್ಟಿಯಂತೆ
ನುಮಧ್ಯಮುದುಪುಸಿಯನು ॥ ಬಿಡದೆಮಿಕ್ಕುಂಮಹಾಕಂಚಲಮೆ
ರೂಪಾಟ । ಮುಡದಿಯುರಮನವಚನಕಾಯನಿಜಮವ್ಮಹಾ। ಧೃಥ
ಮೆಂದು ನಂಬುಮಂ ಮೂಢನೆಂದೋರ್ವ ಜಾಣಂಕೆಳೆಯನೊಳುನುಡಿ
ದನು॥೫೭॥ ಗಳರವಂ ವಕ್ಷತಾಡಿತನಿಸ್ವನಮ್ಮಂಚ।ದುಪ್ರಿವುಕರಕಂ
ಕಣಧ್ವನಿಯುಮರೊಸಗೃಶಪದ। ತಳನಿನಾದಂಚುಂಬನಸ್ವನಂ ಪ್ರೋ
ಕ್ಷೋರ್ವರೊಳುಲಲ್ಲೆಗಳನುಣ್ಪನಿ॥ ನಿಲದುಣುಮ್ನಸುರುತವಕಂಹೂಂ
ಕೃತಾರವಂ । ಗಳೊಳ್ಕೈದೆಕಾಮಮೇದವನೋದುತಿರ್ಪವ। ಗರ್ಳ
ಮತಂಗಳವ್ರೊಲಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆಪಕಾಶಸಂಭೋಗಿಗಳ್ಕರಮೆಸೆದರು॥೫೮॥ ತಂ
ಣೆಲಸೋರ್ಗಂಕೆನಲ್ಪೊಂಕಿಯನಿಮಿಷರಂತೆ । ಕಣ್ಪೊಳಂಕಂಣನಿಟ್ಟಳಿ
ಯುಂತಿರಪ್ಪಿಮಾ । ಮಂಣನರಗಿಳಿಸವಿಪ್ರೊಲಧರಮಂಸವಿದುಜಾರುವ
ವಿರಿಗಳಂತೊಲಗಿಸಿ॥ ಗಿಂಣೆಲಂತಿಪ್ಪ ಮೊಲೆಯಂ ಮುಟ್ಟಲಿಜ್ಜಿಸುವ। ತಿ
ಣ್ಣಮಂಬಿಡಿಸಿನಾಣ್ಣಾಣವಂತಡವಿಮೆಟ್ಟಿ। ಬಂಣಗೆಡದಂತೊಂದುತಿ
ಪ್ಪಪಟ್ಟನ್ನಸಂಭೋಗಿಗಳ್ಕಣ್ಗೆಸೆದರು ॥೫೯॥ ಬರಸೆಳದೊಡಮರೆ
ಪ್ಪುಚುಂಬಿಸಲ್ಕರಗಿಕಾ। ತರಸಲೊಡನೊರನೆಮೇಲಾವ್ಯಯ್ದುಕೂಡ
ಲುಡುಮ್ಮ । ನಿರದೋಸರಿಸಿತೆಗದನಿತರಮೇಲಿದಿಗಳೊಳ್ಪೆಂಚು

ಮುಂಚೆಂದೆನಿಸದೆ॥ ಸರಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡಿಮೂರ್ಛೆಗೆಸಂದಸಮಸುಖದ।
ನೆರವಿಯಿದು ಕಾಮಜಾತ್ರೆಗೆಬಂದುಮೈಯಿಕ್ಕೆ। ಸುರತಸಿದ್ಧಾಂಜನ
ವಬಯಸಿಭಜನೆಗೆಬೀಳ್ವರೊಎನಲ್ಕಣ್ಗೆಸೆದರು ॥೬೦॥ ಸರಿದತೆರೆಯೆ
ನೆಲಜ್ಜೆತೊಲಗೆಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ। ದೊರೆಯೆನಲ್ಕುಡಿಯಲಸೂರ್ಗಸೆ
ತವೆಬಾಜಿಸುವ । ಮುರುಜಮನೆತಾಟತಕಟಸ್ವನಂಪೊಣ್ಮೆಯೊ
ತ್ತುವತಾಳಮೆನಲಮುರ್ಟ್ಟ॥ ಕರಘಾತವೊಪ್ಪಿಪಾಡುವಗೀತಮೆನೆಗ
ಳ। ಸ್ವರಮೆಸೆಯೆಕಾಂತಾಂಗರಂಗದೊಳ್ಕೆತ್ತೊರ್ದ್ದ। ತರುಣಿರತಿಲಾ
ಸ್ಯಮಂಕಾಮಂಗೆತೋರ್ಪ್ಪಳೆನೆಪುರುಷಾಯತದೊಳೆಸದಳು ॥೬೧॥
ವಲ್ಲಭಧ್ವಜಮೆಂಬಲಾಕುಳದಕೋಲತುದಿ। ಯಲ್ಲಿನೆರೆಕಾಮಯೋ
ಗಾಭ್ಯಾಸಮುಮ್ಮಾಳ್ಪ।ಸಲ್ಲಲಿತಜೋಗಿಣಿಯೊಪಿಯುದಂಡೆಮೆಂಬಗ
ಳೆದುದಿಯಮೇಲಾಡುತಿರ್ಪ್ಪ॥ಕೊಲ್ಲಟಗಮೆಂಣೊಕಾಮಧ್ವಜದತುದಿ
ಯಪಟದಲ್ಲಿಪೊನ್ನೀರೊಳುರೆಚಿತ್ರಿಸಿದಬೊಂಬೆಯೆನ। ಲಲ್ಲಿಯುಪ
ರತಿಯಾಡಿಮುಧ್ವಾಂತದಬಲೆಯೊರ್ವ್ವಳ್ಕಣ್ಗೆಸೊಗಯಿಸಿದಳು ॥೬೨॥
ಕೆದರುತಲೆನವಿರುಯೆವೆಮುಗಿದಕಣ್ಗಳುಜೋಲ್ದ। ವದನಬಿಂಭುಜ
ದೊಳೊರಗಿದಕೊರ್ತ್ತೆಳ್ಟಟಯ। ತುದಿಮಿಡುಕದಂಗಂವರಾಂಗಚುಂಬ
ನದತಂಬುಲರಸಂಪೆರಸಿಸೋರ್ವ್ವ॥ಮದನಾಂಬುಮೆರಕ್ತಮಾಸ್ಮರಂತ
ನ್ನವಿಮಾರಿದವಳೊರ್ವ್ವಳಂ। ತಂದುಪುನ್ನಾಗಮಧ್ಯದಂಡದಶೂಲದೊ
ಳ್ಪ।ಸಿದನೆನಲುಪರಿಸುರತಮೂರ್ಛಿತೆಕಂಗಗೆಂವೆಂದಳೊ ॥೬೩॥
ಆಲವಣ್ಣೆಂದಧರಮುಂಗಿಳಿಕದ್ಯಂಕಿದುದು । ಸೀಳಿದುಗುತ್ತೋಳ್ಗಳಂ
ಕಳೆಹಂಸಮಾರನವ್ಯ। ಣಾಳಮೆಂದುಂಚಂಚುವನ್ನಿಂನವಿರಹಬಿಂಪೊ
ರಳುತಿರೆನಿರಿಗುರುಳ್ಗಳ॥ ಸಾಲುಕೆದರಿತುಹಾರಮೋಸರಿಸಿತೆಂದೊ
ರ್ವ್ವ। ಬಾಲೆಪೆರಣೇಶನಂನೆರದಂತೆಕಳೆಪಿತ,ತ್ಕಾಲರತಿಚಿಹ್ನಮಂಮ
ತ್ತೋರ್ವನೋಳ್ಪುಸಿದೊಡಾಳಿಯೊಳಿದಂತಿರ್ದಳು॥೬೪॥ ತಂಗಾಳಿ
ತೀಡೆತಿಂಗಳುಮೂಡೆಮನಸಿಜಂ। ಸಿಂಗಾಡಿಬಿಡಿಯೆಕೋಕಿಲೆನುಡಿ
ಯೆವಿರಹಬಿಂ । ದಂಗನೆಬಳ್ಗಹಗಳಂದಿವಿಜರಂರುದ್ರನಂಕೂಡೆಕರ
ಟಂಗಳ॥ನುಂಗಿಯರೆಮೆಲ್ದುಸುಟ್ಟುಳುಪಿರಕ್ಷಿಸಿದರೀ । ಪೆಂಗೊಳೆಯ
ರಿವರೆಂದುಶಪಿಸಿಯುಂತಣಯದೇವಿ। ಹಂಗಪತಿಯುಬ್ಬಿಪರಶಿವಬೊ
ಮ್ಮರಂಬೈದಳೇನೆಂಬೆ ನಕ್ಷಿರಿಯನು॥೬೫॥ವರಪುಷ್ಪತಲ್ಪಮಾಸರ್ಪ
ದರ್ಪಣಂಸುಕ । ಸ್ತುರಿಯಲೇಪಂಪುರಿಯರೂಪಮಾಚಂದನಂ। ನಿರು
ತಮತಿಬಂಧನಂಶಶಿಯಜೊನ್ನಂಬಿಸಿಯಬನ್ನಮೆತ್ತಾಮಾರುತಂ।
ಸ್ಮರಧನುಸ್ಪಾರಿತಂಸಖಿಯರಾಳಾಪಂಗ। ಳುರುತರಪಲಾಪಮಾದ

ವ್ರವಿರಹತಾಪದಿಂ। ಹರಹರಾ ತಾಳ್ವಳೇ ತರಳೆಯೆನುತಂ ಸಖಿಯರರಸಿ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದಳು ॥೬೬॥ ಗಂಧಮಂ ಮಾಡಿಸು ಪೂವಂ ಪಾಸು ಮಂಚಮಂ। ತಂದು ತಳಿ ಪನ್ನೀರ್ಗಳಂ ಹಾಸು ವೀಣೆಯಂ। ನಿಂದು ಕತ್ತರಿಸಡಕೆಯನ್ನುಡಿಸು ಬೆಳ್ಕನೋದಿಸು ಗಿಳಿಯನತ್ತ ಹೊಡಿಸು ॥ ಅಂದುಗೆಯ ಕೊರಳೊಳಿಡು ಕಾಲ್ಗಂಜನವ ನೆಚ್ಚು। ಪಿಂದೆ ಮಾಡಿಯಂ ಬೆಳಗು ದೀಪಮಂ ಕಟ್ಟು ನೀ। ನೆಂದೋರ್ವ ನಾರಿ ನಲ್ಲನನಗಲೆ ವಿರಹವಿಕಳದೊಳು ನುಡಿದಳ್ಸಖಿಯೊಳು ॥೬೭॥ ಲಾವಣ್ಯವಾರಾಸಿಯೊಳ್ಮುಳುಂಗಿದು ಮರಳಿ। ಜೀವಿಸಿದರುಂಟೆ ಗಿರಿನಿತಂಬಸಿಂಹಮಂ। ಹಾವನಾಲಿಂಗಿಸಿದರುಂಟೆ ಸುರರಮೃತಕಲಶಮನೊಲ್ದು ಸವಿದರುಂಟೆ ॥ ಭಾವಿಸೆ ಪಯೋಧರವನಾಂಕಿದವರುಂಟೆಯೀ। ಕಾವಗಲಶೆದವಿಟರಭಾವವಿದು ಚೋಗ್ಯಮಂ। ದಾವಿನೋದದೊಳೋರ್ವಜಾಣೆಯೊಳ್ಮುಂಗೈಯ ಗಿಳಿ ನುಡಿದುದೇನೆಂಬೆನು ॥೬೮॥ ಕೇಳಬಲೆ ನೀಂ ಪೆಣ್ಣಜವ್ವನಂ ನೋಡೆಬಿರು। ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ಸೊಡರ್ಸುರರಚಾಪಂ ಕುಸುಮ। ದೇಳಿಗೆ ತಟಚ್ಛೋಭೆಯೆಂದರಿದು ವೆಳೆವರೆಯದೊಳೆಗಧನಮಂ ಫಳಿಸದ ॥ ಸೂಳೆತನದಂಗದಿಂದೇಂ ಫಲಂ ಮನೆಯೊಳಗೆ। ಹಾಲುಳ್ಳಕಾಲದೊಳೆ ಹಬ್ಬಮಮ್ಮಾಡೆಂದು। ಪೇಳ್ವೀಗಾದೆ ಪುಸಿಯಲ್ಲವೆಂದೋರ್ವಳತಿ ಬಾಲೆಯಂ ಬೋಧಿಸಿದಳು ॥೬೯॥ ಬಲುರಾಯರೊಮ್ಮುಗಡೆಉಂಬದೆಲ್ಲನ್ನವಣೆ। ಯೊಳುಗಂಜೆಗಡ ಪರುಷಸೊಂಕುಗಡವರುಷಮುಂ। ಸಲಕಡಂಗಡಮೆಂಬ ನಾಣ್ನುಡಿಗೆ ಸಲ್ವರೇ ನೀ ಜಾಣ ಮೇಲೆದೆಗಸು ॥ ಒಲಿದ ತರುಣಿಯೊಳಿಂತು ಮುನಿವರೇ ಮೋಹಕ್ಕೆ। ಛಲವೆ ಬಾಳೆಯಸಣ್ಣೆಗುಂಟೆ ಗರಗಸಮೆಂದು। ತಿಳುಪಿ ತಂದೋರ್ವನಂಕಳದಿ ತನ್ನಯ ಸಖಿಯೊಳೊಲವನ್ನೈದಿಸುತಿರ್ದಳು ॥೭೦॥ ಮಧುಪೂರ್ಣಶಶಿಕಾಂತಚಷಕಮಂ ಮತ್ತೋರ್ವ। ಸುದತಿ ಹಸ್ತಾಗ್ರದೊಳ್ಪಿಡಿದು ನೋಡುವ ಪಥದೊ। ಳದರೊಳತಿ ಕಂಪಿಪ ಮುಖೇಂದು ಪಡಿಬಿಂಬಮಂ ಕಂಡು ತಾನ್ನಸುನಗುತ್ತ ॥ ಇದೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂ ಕಳ್ಳನಿಂದೆನ್ನ ಮೊಗದಸಂ। ಪದವಂ ಕಳಲ್ಬಂದನೆಂದು ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ ಕೋ। ಪದೊಳೆ ನುಂಗುವೆಳೆನಲ್ಮಧುಪಾನವಮ್ಮಾಡುತಿರ್ಪವಳ್ಕಂಗಸದಳು ॥೭೧॥ ಬಟ್ಟಲೋಳ್ಪಿಡಿದ ಮಧುರಸವನಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ। ನಟ್ಟಾಶೆಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕಣ್ಣಕಪ್ಪುರೂ। ಪಿಟ್ಟ ಕತ್ತುರಿಯ ರಸದಂತೆಸೆಯೆ ಚಿತ್ರಮೆಂದುಂ ಮುಗ್ಧೆಗಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ॥ ಪುಟ್ಟಲಮೃತೋಪಮಾನಮಿದೆಂದು ವಿಸ್ಮಯಂ। ಬಟ್ಟಸವಿದಳ್ತನಗೆ ಬೇಕಾದವಸ್ತುಮೇಂ। ಳ್ಪುಟ್ಟದವಗುಣಮುಮನ್ನೋ

ಚರೆಂದೆಂಬನಾಣ್ನುಡಿಗಿದೇ ತಥ್ಯವೆನಲು ||೭೧|| ಮತ್ತೋರ್ವಸು
ದತಿ ಬೆಳ್ಳಿಯಬಟ್ಟಲೊಳ್ತಂಬಿ । ದುತ್ತಮಮಧುದ್ರವವನೀಂಟುತಿ
ರೆ ಕನ್ನೆವಂ । ದತ್ತ ಬೆನ್ನಂ ಮುಸುಕಿ ಪೊರೆವಾರು ಗಿಳಿದನಿಡು ಜಡೆ ಚಂ
ದ್ರಮಂಡಲವನು ॥ ಅತ್ತಿತ್ತ ಮಿಡುಕಲೀಯದೆ ಕಚ್ಚಿ ಧರೆಗೆ ತಂ । ದತ್ತೊ
ಸೊಭಾರ್ನನು ಮೆಂಬಂತೈದೆ ಸಂಶಯಮ । ನಿತ್ತ ದೀಮಧುಪಾಕ್ರಿಯಂ
ಮೇಳಿಸಿನಿಪ್ಪಂಕಿಳ್ಮಾಡದೇಂಬಿಡುವದೆ ||೭೨|| ತೇಗಿದೊಡೆಮ
ದ್ಯಪಾನದಗಂಧ ಪೊಲ್ಲಗೆ । ಮೂಗುಬ್ಬಸಂಪಡೆ ಕುಡಿದ ಮಧುರಸ
ಮುಕ್ಕಿ । ಮೇಗೆಸುರಿಯಲ್ತತ್ತ ದಿಗ್ಭಿಮಿತ್ತೊಂಗು ಘೋಯೆಂದು ಜೋ
ಗುಳ ಮಾಡುತ ॥ ತೂಗುತೇಳುತ್ತ ಬೀಳುತ್ತಳುತ ನಗುತ ತಲೆ । ವೋ
ಗೆಬಿದ್ದುದು ಕಪ್ಪೆಯೆಂದು ನಾಯ್ಗರಗಿ ಹೋ । ಜೋಗವ್ವ ಬಾಳು ಬಾ
ಳೆನು ತಲೋರ್ವಳ್ಕುಡುಚಿ ಸೂಳೆಯಾಡುತಿರ್ದಳು ||೭೩|| ಮುಸುಕಿ
ರವಕೆಯೊಳಡಸಿ ಜೋಲ್ದ ಪೆರ್ಮೊಲೆಗಳಂ ॥ ಬಸುರ ಸಾರಿದ ಮೊಲೆಗಳೆ
ನ್ನೆಲ್ವ ಮೊಲೆಗಳಂ । ಪಸರಿಸುತ ಬಯಲಬೇಟಂಗಳಂ ತನ್ನ ಹರೆಯದ
ನಲ್ಲನೊಡನೆನಕ್ಕು ॥ ನಸೆಮಾಡುತಂ ಸಿಂಗಗಕ್ಕೆ ಮನ ಮೆಳಸಿನಂ । ಹ
ಸು ತೆರಸ ಮರತ ಮೊಗಮಂ ಬೀತ ಕಾಮುಮಂ । ಹಸಗೆಯ್ವೆ ಸೆಂಬಮ
ವದುಜಟ್ಟಗದ ಲೋಲೆಯ ದ್ಮರದರದನೇಂ ವೇಳ್ವೆನು ॥ ೭೪ ॥ ಬತ್ತಿರ್ದ
ಮೊಲೆಯು ಕುಪ್ಪಸದೊಳಿರುವೆಯು ಚಂಡ । ನೊತ್ತಿ ಬಿಗಿಗುಂಚಾಡಿಬಿ
ಸುಟೆಲೆಯ ಘಳಿಗೆಯಂ । ಸುತ್ತಿ ಸುಕ್ಕುಗ್ಟಣಲೊಳಡಸಿ ನರೆದಲೆಗೆ ಮಸಿ
ದೊಡೆದು ತೆರೆಗೊಂಡೊಡಲನು ॥ ಕತ್ತಲೆಯ ಮರೆಗೈದು ಬೋಡುವಾ
ಯಿಂದಲೂ । ಳುತ್ತ ತನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ನಾಯ್ಕಗೆ ಕೆಂದೂ । ಡಿತ್ತ ಬಾ ಜಾ
ಣಯೆಂಬಾ ಹಣ್ಣಮುದುಕಿ ಸೂಳೆಯು ರೆಸದರೇ ಸೆಂಬೆನು ||೭೫|| ಹಂ
ಜಿಗುಕ್ಕಯೊಳೆಸವ ಮೊಗದೊಳಾ ಬೋಡನಾ । ಯಿಂಜೋಲ್ಗ ಸುಧಿ
ಯೆ ತಲೆನಡುಗೆ ಸುಕ್ಕ ಪಪ್ಪ್ಯಯೊ । ಳಂಜಗುಳ್ದುಡು ಪನೆತ್ತ ತಮೂ
ಠುಗೋಲ್ವಿಡಿದು ತಡವರಿಸಿ ನಡವಮುದಕಂ ॥ ಕಂಜಮುಖಿಯೋರ್ವ
ಳಂ ಕಂಡು ಬೆನೆಗೊಂಡು ತಾ । ನುಂಜಗಲಿಯೆ ಡೆಗೆನಡೆದೊತ್ತೆಯಂ ಕೇ
ಳುತಿ । ರ್ದಂಜಗದೊಳೆಂತಪ್ಪರಂ ಮನಸಿಜಂ ಮರುಳ್ಮಾಡದಗಲ್ದ ದೆವಾ
ಣ್ಬನೆ ||೭೬|| ಮುಂತೆ ಬಧಲಾಗಳಾ ಶಿವಭಕ್ತ ಸೂಳೆಯರ । ಸಂತತಿಗ
ಳಂ ತಮ್ಮ ಮಿಂಡ ಜಂಗಮರೊಡನೆ । ನಂತಸಂಖ್ಯಂಗಳಿಂದಿರುತಿರ್ದ್ದ ಬ
ಳಿಕ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು ॥ ಅಂತಾಗಲಾ ಶಂಖ ಜಯಘಂಟೆ
ಮೊದಲಾದ । ನಂತವಾದ್ಯಂಗಳನಿನಾದಮಂ ಕೇಳುತತಿ । ಸಂತೋಷ
ದಿಂ ವಾಗಸಖಿಗ ಸಮ್ಮೇಳ ಬಂದೈದಿದಂ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ||೭೭|| ಈತೆ

ರದೊಳಾವಿಟವಿಟೀಜನದೊಳುಳ್ಳನಿತು।ಜಾತಿಲಕ್ಷಣಗಳಂನೋಡು
ತ್ತೈತರೆದಿನಪೆ। ಭೀತಿಯಿಂದೋಡುವನಿಶಾಂಗನೆಯ ಚರಣನೂಪುರ
ದರವಮಂಬಂತಿರೆ॥ಓತಪ್ಪಿದರಸಗೆಲ್ಬವಸೂಳೆಯರದುಷ್ಟ। ಮಾತೆ
ಯರಕೂರವಾಕಂತಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಪ್ರ। ಭಾತಸಮಯದಕೋಳಿಗಳ್ಕುಕ್ಕೂ
ಎಂದುಕೂಗುತಿರ್ದ್ದವುಕ್ರಮದೊಳು ॥೭೯॥ ತುಂಬಿಗಳಿಗೌತಣಮನೆ
ಚ್ಚರಿಸಿಚಕ್ರಕು। ಟುಂಬಕ್ಕೆ ರತಿಯೊಸಗೆಯಂಪೇಳ್ದವಾತಾಯು।ಸಂ
ಬೊಕ್ಕ ಸುರತಮೂರ್ಛಿತರನೆಬ್ಬಿಸಿತಾಂವ್ರಚೂಡಜಿಹ್ವೆಯನಲು
ಗಿಸಿ॥ ಅಂಬುಜಕೆಮಿತ್ರಾಗಮವನುಸುರಿಕೈರವಕೆ। ದಂಬಕಳೆಲುರಿ
ಯನೆಬ್ಬಿಸಿನಾಡೆಸೈತ್ಯರೂ । ಪಂಬಂದುತೀಡಿದುದುರವಿಯುದಯ
ಕಾರಣಸಮೀರಣಂತಕ್ಷಣದೊಳು ॥೮೦॥ ಅನಿತರೊಳಗನಿಲಹತಿ
ಯಿಂದಂಬುಜಕೆನೆಗದ । ವನಧಿಮಧ್ಯದಬಟ್ಟತಪ್ಪಮುತ್ತಿನಚಿಪ್ಪೊ।
ಅನಿಮಿಷಾಪಗೆಯೊಳಿರುಳಿನಮಂಜು ಸೋಂಕಬಾಡದಪುಂಡರೀಕ
ದಲರೊ ॥ ತನಿಜೊನ್ನಸಾಲನೀಂಟುವಪಥದೊಳಗುಮುತ್ತೆ। ಮನ
ದೊಳಂಕಂಪಿತೋರುವಹಂಸಮರಿಯೊಪೇ । ಳೆನಲೆಸದುದಸ್ತಾದ್ರಿ
ಯೋಳ್ಬಂದ್ರಮಂಡಲಂಮುನ್ನಿಸರಾಗಮದೊಳು॥೮೧॥ ಆಸಮಯ
ದೊಳುಬಿಜ್ಜಳಂಸಖರಕೂ । ಡಿಸುವಿಲಾಸದಿಂದಲ್ಲಿರದೆತಿರುಗಿತನ್ನ
ಯನಿಜನಿ । ವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದುಸಖರರಕಳುಪಲಾಕ್ಷಣ ದೊಳಿನನು
ದಯವಾಗಲತ್ತ॥ಲೇಸಾಗಿಮಶವಲಕ್ಷದಮೇಲೆತ್ತೊಂಬತಾ । ರ್ಸಾಸಿ
ರಮಹಾಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮಂ।ದಾಸೋಹಮಮ್ಮಾಡುತಂಬ
ಸವನುಂಚನ್ನಬಸವನುಂಸುಖಮಿರ್ದರು ॥೮೨॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನ
ಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ।
ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥
ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ
ಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸ
ವೇಶನಲ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೮೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೩೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

೧೧ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಎಸೆವಕಲ್ಯಾಣಪುರವಳಯದೈಶ್ವರ್ಯವಂ।ವ
ಸೆದುನಿಟ್ಟಿಸುತೆಪ್ರಭುಸಿದ್ಧರಾಮನಕೂಡೆ । ಬಸವನಮಹಾ
ಗೃಹಕೆಬಂದುಪೂಜೆಯ ಕೊಂಡುಶಿವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದಿರ್ದನು॥

ಪದ॥ ಪಾವಕೇಂದ್ವರ್ಕನೇತ್ರಾವಳೀರವ್ಯರಾ । ಜೀವಭವ

ಹರಿವಂಶಮುಖ್ಯದೇವಸಂತಾನಸಂ। ಭಾವನಾಪೂರ್ವಕಕೃಪಾವಲೋ
ಕನಲಸತ್ಪಾವನಚರಿತ್ರಜಯುತಂ॥ ದೇವೀಮುಖಾಂಭೋಜಭಾವ
ಣ್ಯರುಚಿಮುದಿತ। ಭಾವನತರಕ್ಷಪ್ರಭಾವಸಲಹೊಲ್ದಪಂ। ಪಾವ
ರವಿರೂಪಾಕ್ಷದೇವಸುರನಿಕರಸಂಜೀವಭಕ್ತವ್ರಜವನು ॥೧॥ ಅತ್ತ
ಲಾಪೆಭುಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ ಹಿಂಗದವು। ಹತ್ತನರುಹಿಸಿಕೊಡುವೆನೆಂದು
ಕಲ್ಯಾಣದೊಳ। ಗುತ್ತಮಶಿವಾಚಾರಿಚನ್ನಬಸವಂಬಸವನಿರಲವ
ರಬಳಿಗಾತನಂ॥ ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳ್ಕರತರುತಿರಲ್ಕಂದೆತ್ತೋ। ರಿ
ತ್ತುಸುಕೃತದಬೀಡುಸಿಂಗರದಜೋಡುಸ।ದ್ಭಕ್ತಿಯಹಗೂಡುಸೊ
ಗಸುವನಾಡುನೋಡುತವರಡಿಯುಟ್ಟುಬರುತಿರ್ದರು ॥೨॥ ಎತ್ತ
ನೋಡಿದೊಡೆನಿಗಮಂಗಳಿಂಪೊಂಗಳಿಂ। ದೆತ್ತನೋಡಿದೊಡೆಗಾಮಂ
ಗಳಿಂಪೇಗಳಿಂ। ದೆತ್ತನೋಡಿದಡೆನಗರಾಳಿಯಿಂಶಾಳಿಯಿಂದ್ರೋಣಾ
ಮುಖಂಗಳಿಂದಂ॥ ಎತ್ತಲುಂಪತ್ತನಸಮಾಜದಿಂಭೂಜದಿಂ। ದೆತ್ತಲುಂ
ಖರ್ವಡನಿಕಾಯದಿಂಗೇಯದಿಂ। ದೆತ್ತಲ್ಕಡಂಬಿದಸಘೋಡದಿಂಖೇಡ
ದಿಂದಾನಾಡೆಸಿರಿಮೆರದುದು॥೩॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಬೆಳದಬೆಳೆಗಳಿಂಮಳೆಗ
ಳಿಂ। ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆನೆರದತಳೆಗಳಿಂಕೊಳಗಳಿಂ। ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆರಂನದರೆಗಳಿಂಕೆ
ರೆಗಳಿಂಪರಿವಕಾವಲೆಗಳಿಂದಂ॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆತೋರ್ಪಗಿರಿಗಳಿಂಕರಿಗಳಿಂ।
ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆನೆರದಶುಕಗಳಿಂಪಿಕಗಳಿಂ। ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಗವಾಸ್ಪದಗಳಿಂನದಗ
ಳಿಂದಾದೇಶವೊಪ್ಪಿರ್ದುದು ॥೪॥ ಕಂಜಕುಮುದಂಗಳಿಲ್ಲಗಸರಂಸರ
ದಿಂದ। ರಂಜಿಸದಶುಕಪಿಕಂಶುಕಪಿಕಂಗಳಿಗೆಫಲ। ಮಂಜರಿಯನೀ
ಯದಿಹಮಾವುಮಾವುಗಳೆನಪ್ಪದಬಳ್ಳಿಬಳ್ಳಿಗಳೊಳು॥ ಮಂಜುಳಧ್ವ
ನಿಗೊಡದಪರಮೆಪರಮೆಗೆಸಂತ। ಸಂಜನಿಸದರಲರಲನವಪರಿಮ
ಳಂಗಳಿಂ। ದಂಪಡಿಯದೆಳೆಗಾಳಿಯೆಳೆಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದಿಹಬನವಿಲ್ಲನಾ
ನಾಡೊಳು ॥೫॥ ಒರೆಯದರಸಂಗಳಂಚಂದ್ರಕಾಂತಂಗಳಿಂ। ಮೆರೆಯ
ದಧರಂಗಳಂಕಿವಿಗಮೃತಪೂರಮಂ। ಕರೆಯದಸೊರಂಗಳಂದುರ್ನೀ
ತಿದುರ್ಮಾರ್ಗದುಷ್ಕೀರ್ತಿಸಂತತಿಯನು ॥ ತೊರೆಯದಹನಂಗಳಂ
ಸುರಪುರೋದ್ಯಾನಮಂ। ಜರೆಯದಬನಂಗಳಂಜಾತಿವೈರಂಗಳಂ। ಮ
ರೆಯದಮೃಗಂಗಳಂಕಾಣೆನಾದೇಶದೊಳಗೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥
ಸುರರಸಭೆಯೊಲುಸುಧರ್ಮಾಧಿಷ್ಠಿತಂನಾಡೆ। ತರಣಿಮಂಡಲದಂತೆ
ಗೋಸಮೂಹಾನ್ವಿತಂ। ತರುಣೀಸ್ತನದ್ವಂದ್ವದಂತಗ್ರಹಾರಮಾಲಾ
ಲಂಕೃತಂನೋಳ್ಪೊಡೆ॥ ಸರಸಿಯೊಳ್ಪದ್ಮಾಲಯಂವತ್ಸರಂಗಳಂ।
ತಿರೆಯುಕ್ತಬಹುಧಾನ್ಯಮೆಸವಗಂಧರ್ವರಂ। ತುರುತರೋದ್ಯಾನ

ಶೋಭಾವಾಸವಿಂದಮಾನಾಡೆಸಿರಿಕೆರೆವೊಸೆದುದು॥೭॥ ದೇವಮಾತೃ
ಕನದೀಮಾತೃಕದೊಳಂಬೆಳೆವ। ದಾವಚೋದ್ಯಂಗಳಿಕದ್ಯಂಕಿದೊ
ಡೆಬಿಕ್ಕಿನಿದು। ಮಾವಂಣತೆನಿರಸದಕಾಲ್ಗಳಿಂಬೆಳೆವವಾಗಾಳಿಯಲೆ
ದೋಸರಿಸುವತೀವಿದೆಳೆನೀರಕಬ್ಬಿನಸಾರದಿಂಬೆಳೆವ। ವಾವಗಂಪಾ
ಮರೀಮುಖಶಶಿಗೊಸೆಸ್ವಿಂದು। ಗಾವನಿರ್ಮಳಜಲದಪೂರದಿಂಬೆಳೆವ
ತಿಹಶಾಲಿಗಳ್ಸಗ್ಗಿಸಗವು॥೮॥ ಶಾಲಿಗೆರಗಿದಗಿಳಿಗಳಂಸೋವಪಾಮ
ರೀ। ಜಾಲದೊಂದುಲಿಪ್ರುಮಂಕೋಕಿಲನಿನಾದಮಂ। ದೇಳಿದಂಗೈದು
ತೊಲಗದೆನಿಂದಕೀರಾಳಿಕಂಗೊಳಿಸಿತೇನೆಂಬೆನು॥ ಭೂಲಲನೆಗಾಕ
ಳೆವೆಪಸವ್ರೋಸ್ತವಕ್ಕಸಂ। ಮೇಳಿಸಿದಕಂಪುಗೂಡಿದತೂಸುರುಪಕ್ಕಿ
ಯವಿ। ಶಾಲವಸದಮುಸುಕಿದೆಂಬಿನಂಕಂಗೆಸದುದೇನೆಂಬೆನಕ್ಷರಿ
ಯನು॥೯॥ ಪಲವ್ಕಾಲಂಬೆಳೆವಿದೇಂಘಲಂಕಡೆಯಲ್ಲಿ। ತಲೆಗೊಯ್ಸಿ
ಕೊಂಬುದೆಂದುಂಬಿಡದೆನುತೆನಾಂಚಿ। ತಲೆವಾಗಿದಪ್ರೊಪೃತ್ರವೋಹ
ದಿಂಪ್ರತಿದಿನಂತನ್ನನೋವಂನೋಡದೆ। ಸಲಹುವಿಭೂದೇವಿಗಂನಮಿ
ಸಿಭಕ್ತಿಯಿಂ। ನಲಿದುಬಾಗಿದಪ್ರೊಪೇಳೆಂಬಿನಂಕಿಕ್ಕಿರಿದ। ಫಲಭಾರ
ದಿಂಕೊರಳ್ವಾಗಿಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ದಶಾಲಿಗಳ್ತರವೊಸೆದವು॥೧೦॥ ತುಂಡು
ತುಂಡಾಗಿಕತ್ತರಿಸಿಗಾಣದೊಳೆರದು। ಹಿಂಡಿರಸಮಂತೆಗದುಕಾಸಿ
ಕಾಲ್ಸಳಿತದಿಂ। ಖಂಡಶರ್ಕರೆಯಾದವೇಗ್ಯದೊಡಂಸುಗುಣಮಂಬಿಡ
ದಸುಜನರಂತೆ॥ ಹಿಂಡುರುಳ್ದಿದವಾಳ್ದಗಿಬಿರಾದರಂಸುಕೋ। ದಂಡ
ರೂಪಿಂಸ್ವಾಮಿಹತಕಿನ್ನಿತಂಮೊಳು। ಗ್ಗಂಪತೆಯಬಿರಿದೆತ್ತಿತೆನೆ
ಸೋಗೆವಸುರಕಬ್ಬಿನತೋಟ್ಟಕಗ್ಗಿಸದುದು॥೧೧॥ ಬೆಳೆದಸಾನಾಶಾ
ಲಿಗದ್ದೆಗಳಪಾಳಿಗಳೊ। ಳುಲಿವಕೀರಾಳಿಸುಳಿಗಾಳಿಯುಂಕೆದರೊ
ಪ್ರಾ। ಗಳಧೂಳಿಪಾಡುವಮದಾಳಿಸತತಂಪಾಮುರಿಯರೋಳಿಸಲೆ
ಬಳೆಸಿದ॥ ತೊಳೆಗುವವನಾಳಿಯೊಳ್ವಟಕೀಳಿಮತ್ತಕೋ। ಕಿಳೆಕೀರ
ಸಂತಾಳಿಯಂಕಾಣುತಸ್ತ್ರರನ। ಬಲುದಾಳಿಯೆಂದುಪಾಂಥಕಾನಲು
ಗಟ್ಟಿನಿಂದಿರೆನೋಡುತ್ತೈತಂದರು॥೧೨॥ ಸುರಿದಶಾಲ್ಯನ್ನರಾಸಿಗಳೆ
ಪೃತಪೂರಿತದ। ಹರವಿಗಳೆಸೂಪಾದಿಶಾಕಸಂತತಿಯ ಪರಿ। ಪರಿಯ
ಪಕ್ಷಡಿಯುಪ್ಪುಗಾಯ್ಭಕ್ಷ್ಯಪರಮಾನ್ನಬಹುವಿಧದಶಿಖರಣೆಯ॥ ಧ
ರಘರದದಧಿದುಗ್ಧತಕ್ರದಿಂಪುದಿದಕೊ। ಪ್ಪರಿಗೆಗಳನುಂಡುಂಡುಪೋ
ಪನಡೆತಪ್ಪಪಥಿ। ಕರನೆರವಿಗಳೆಸತ್ರದಾಲಯಂರಂಜಸಿದುದಾಪಥ
ದೊಳೇನೆಂಬೆನು॥೧೩॥ ಕಳೆಶಂಗಳೆತ್ತಿನೀರೆರೆವಕಾಂತೆಯರಪೊಂ
ಗಳೆಸಸ್ತನಂಗಳಂಮಂಗಳೆಮುಖಂಗಳಂ। ತಳಿರತುಟಗಳೆಮುದ್ದುನಗೆ

ಗಳಂಕಂಡು ನಡೆಯಲ್ಕಂದೆ ಕಾಲೇಳದೆ॥ ಬಳಲಿಕೆಯನಾರಿಸುವ ನೆಳ
ದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸವೆ। ದಿಳಿಸಿರ್ದಗಂಡು ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಪಥಿಕಸಂ। ಕುಳಿ
ಮಿರ್ದುದರವಟ್ಟಿಗೆಯ ನೆಳಲನಾರಿಸುಬಸಂತಸದೊಳೇನೆಂಬೆನು॥೧೪॥
ನೀರನೀಂಟುವ ನೆವದೊಳಬಲೆಯರಲಲಿತಶೃಂ । ಗಾರರಸಸುಧೆಯ
ನಾಕಂಗಳಿಂದೀಂಟಸವಿ । ಸೋರುತಿಹವಾಗಮೃತಮಂ ಕರ್ಣದಿಂ
ದೀಂಟ ತಣಿಯದುರೆಕಂಣ ಮುಷ್ಟಿ॥ ಓರಂತೆ ಭಾವರತಿಸೌಖ್ಯಪಿಯೂ
ಷರಸ। ಧಾರೆಯಂ ಚಿತ್ತದಿಂದೀಂಟ ನೆರೆತಣಿದು ಬಾ । ಯಾರೆಸಾಕೆಸ
ದೆತಲೆದೊನೆದು ನೀರನ್ನಿಲಿಸುತಿಪ್ಪರಾ ಪಥಿಕರ್ಕಳ್ ॥೧೫॥ ಕರಕ
ಮಳಶಶಿಕಾಂತಕಳಶಮಾಸ್ಯೇಂದುವಿಂ। ಕರಗದಿಪ್ಪುದು ಚೋದ್ಯಮೆಂ
ದುದುಶ್ಟಿಂತೆಯಿಂ। ಕರಗುತಿದೆ ಸಿಂಹಮಧ್ಯಂಗಳಬುಜಾಕ್ಷಿಯರ ನೋ
ಟದೊಳ್ಪರಿದೆವೆಂಗು ॥ ಕರಿಕುಂಭಕುಚಯುಗಂಪೆಟ್ಟಿತಾವಿದಕಂ
ಡು। ಪರಿಹಾಸಕಂಮಾಳ್ಪ ತೆರದೊಳರವಟ್ಟಿಗೆಯ । ತರುಣೀಜನಂಗ
ಳಿರುತಿರೆ ಮುಂದೆಗೋಕುಲಂಕಂಗೆಕಡುಕಲ್ವಾದುದು॥೧೬॥ ತೋ
ರಬೋರಿಗಳಡುಲುಕಾರವಂಗಳದಘಂ। ಟಾರವಂ ಪಶುಗಳಂಭಾರವಂ
ಕರುಗಳಂ । ಭೇರವಂ ಕರೆವಘೋಭೋರ್ರವಂ ಮಂಥಾನದಾರವಂ
ಗೊಲ್ಲತಿಯರ॥ ಭೂರಿಭೂಷಾರವಂಕರುಗಳಂಕರೆವಗೋ। ಪಾರವಂ
ಮಾರ್ಮಲತುಪೋರ್ವ್ವ ಘನವೃಷಭಶೃಂ। ಗಾರವಂಗೂಡಿನಾನಾರವಂಕಿ
ವಿಗಳಂಪೂರೈಸಿತೇವೇಳ್ವೆನು ॥೧೭॥ ಮುನಿಯಂತೆ ಕರಿಯಂತೆ ಶಶಿ
ಯಂತೆ ಭಟನಂತೆ। ವನಕುಸುಮದಂತೆ ಯಿಶಾನವೈಭವದಂತೆ । ಘನ
ತರವ್ರತವಶಾರೋಹಿಣೀಧೇನುಸಂಸುರಭಿವೃಷಯುಕ್ತಮಾಗಿ ॥ ಅ
ನಿಮಿಷಾಲಯದಂತೆ ರವಿಯಂತೆ ಬಾಣಸದ । ಮನೆಯಂತೆ ಮಾಸಂಗ
ಳಂತತುಳಪಿಯೂಷ । ಘನತೆಗೋಮಯುವಲ್ಲಪಾಸ್ಪದಂ ವೈಶಾಖಶ
ಬ್ದದೋಳ್ವ್ರಜಮೆಸದುದು ॥೧೮॥ ಮುಂತೆಸದುದಾಗಳಾಘನವಿಷ
ವದಂಮುಕ್ತಿ। ಕಾಂತೆಯುರಮನೆಯಂತೆ ಪುಣ್ಯಾದಾಲಯದಂತೆ। ಸಂ
ತತಂಶೈವನೇಮದಕೋಶಗೃಹದಂತೆ ಧರೆಯ ಮುಖಕಮಲದಂತೆ॥
ತಿಂತಿಣಿಯೊಳೆಸವಸೌಧಂಗಳ ಮರೀಚಿಗಗ । ನಾಂತಮಂ ಚುಂಬಿಸ
ಲ್ಪಕಲಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ। ತಾಂತಳೆದ ಪಟ್ಟಣಂ ಕಲ್ಯಾಣಮೆಸವಜಾಣ
ರತಾಣಮೊಪ್ಪಿರ್ದುದು॥೧೯॥ ಇಂತೆಸವಪಟ್ಟಣದಹೊರವಳಯದೊ
ಳುಲತಾ। ಸಂತತಿಗಳಿಂಕುಸುಮಶೋಭೆಯಿಂ ತರುಕುಲದ। ತಿಂತಿಣಿ
ಗಳಿಂಫಲಾನೀಕದಿಂ ತಳಿರ್ವನೆಗಳಿಂ ಸುಳಿವತಂಗಾಳಿಯಿಂ॥ ಮುಂತೆಸ
ವಶುಕಪಿಕಸಮೂಹದಿಂ ತುಂಬೆವಾ। ಡಿಂತಳೆರೊಹಂಸಾಳಿಯಿಂ ನಗರ

ದುಪವನಂ। ಕಂತುಸಂಜೀವನಂಪಾವನಂಪೆಂಪನಾಂತಾವಗಂ ಕಣ್ಗೆಸ
ದುದು॥೨೦॥ ಪೊಸತೆಂಗುಕೌಂಗುಹೇರಿಳೆಕಿತ್ತಿಳೆಗಳುಶೋ। ಭಿಸು
ವೆಂಚೆಕೊಂಚೆಪೂವಂಡುಗಿಳಿವಿಂಡುರಂ। ಜಿಸುವಕಾದಲರೆಲಸರ್ವಿ
ವಮಾವುಪೂವುಬಕುಳಮುಮುಕುಳವ್ರೊಪ್ಪುವಕೆಳಂ॥ ಮಿಸುಪನ
ೞನಂಪುಳಿನಮಂತುಂಬಿತುಂಬಿರಾ। ಜಿಸುವಶೋಕಂಕೋಕಮಾದಾ
ಡಿಮಂಹಿಮಂ। ದೆಸೆಗಂಪುಸೊಂಪುಪೆಂಪಿಂದೀಪುರೋಪವನಮುಸದಿ
ರ್ದ್ದುದೇನೆಂಬೆನು॥೨೧॥ ಸೋರ್ವ್ವರಸವಣ್ಗಳಿಂತಾಳ್ದಚೂತಂತುದಿಗೆ।
ಪರ್ವಿದೆಳೆವಳ್ಳಿಯಿಂದೆಸವಪೂಗಂನಾಡೆ। ಕೋರ್ವಿತಿಂತಿಣಿವಣ್ಗಳಿಂತೆ
ಕದಳಂಬೀಡೆವಣ್ಬಿರಿದದಾಡಿಮಚಯಂ। ಬೇರ್ವೆರಸಿತುದಿವರಂಕಾ
ತಪನಸಂಗಳೆಳೆ। ನಿರ್ವ್ಯಸಲುಮಂಕರೆವತೆಂಗುಕಿಸುವಣ್ಮುಸುಕಿ।
ತೋರ್ವ ನಾರಂಗಜಂಬೀರವಿನಿತುಂನಾಡೆಸೆವರ್ಕಾಲಂಕುಂಗವ॥
ನಾಗಲತೆಯಂಪೂಗವೃಕ್ಷಮಾಲಿಂಗಿಸಿದು। ದೀಗಳೀಚೂತಮಾಮಲ್ಲಿ
ಗೆಯುನಪ್ಪಿದುದು। ಬೇಗದೊಳ್ಕರವಕಂಮಾಧವಿಯತೆಕ್ಕೆಗೊಳ
ಗಾದುದಂತಾತಮಾಲಂ॥ ಪೋಗಿತಳಿತಸುಗೆಯಂವೇಷ್ಟಿಸಿದುದಂಕಂ
ಡು। ಭೋಗಿಸಂಕುಲಮಗ್ದ್ರಣೀಡಬೇಡೆಂದು। ಕೂಗಿಪರಾರುವ
ಮದನಕಹಳೆಯೆನೆಸರಗೆಯ್ವಕೋಗಿಲೆಗಳೆಸದಿರ್ದವು।೨೩॥ ಪೆಣ್ಗ
ಳಾಡುವತಳಿರ್ವನೆಗಳಿಂನನೆಗಳಿಂ। ಕಣ್ಗೊಳಿಪಕುಸುಮಿತಲತಾಳಿ
ಯಿಂಕೇಳಿಯಿಂ। ಜಾಣ್ಗಾಡಿವಡೆಗದಂಪತಿಗಳಿಂರತಿಗಳಿಂನವಿಮಚಕ್ರಂ
ಗಳಿಂದಂ॥ ಪೆಣ್ಗಳಂಸವಿವಗಿಳಿವಿಂಡಿನಿಂಬಂಡಿನಿಂ। ತಣ್ಗಾಳಿಯಿಂಪೊ
ರೆವಕಮಲದಿಂವಿಮಲದಿಂ। ದೆಣ್ದೆಸೆಗೆರಾಜಿಪಕೊಳಂಗಳಿಂಕಂಗಳಿಂ
ನೋಡೆಬನಮೆಸದಿರ್ದುದು।೨೪॥ ಪ್ರತಿದಿನಂಪಾದರಿಯರೋಳ್ಸ್ನೇ
ಹಮಧುಪವು। ಪ್ರಿತೆಯರೋಳ್ಪಿಂಗಿಯಾವನಮಿಗಂಸೋಂಕೆಸ।
ದ್ಗತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದುರವಿತೊಲಗಿಕಿರಣಂಗಳಂಮುದುಡಿಪೋಪನೊಪೇ
ಳನೆ॥ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಾಗಸಕೆಬೆಳೆದತರುಪತ್ರಸಂ। ತತಿಯಸಾಂದ್ರ
ತ್ವದಿಂಕತ್ತಲಿಸುತ್ತಿದೆಕುಸುಮ। ವಿತತಿಗಳಬೆಳಗಿಲ್ಲದಿರಲೊಳಗುಗಾ
ಣ್ಬದಜ್ಜರಿಯೆನುತೆನಡೆತಂದರು॥೨೫॥ ಸುರವನದೊಳಾಂಸುಡಿಸಿ
ಕೊಂಡನೇನಾಡೆದಶ। ಶಿರನವನದಂತೆಕಪಿಯಿಂಭಂಗವಡೆದನೇ। ನಿ
ಳುತಮಾಧನದವನದಂತೆರಾಕ್ಷಸರಕಾಲ್ದುಳಿತಕ್ಕೆಪಕ್ಕಾದೆನೆ॥ ಸರಿ
ಯೆಲೋಕದವನಂತನಗೆಂಬಪೇರ್ಮೆಯಿಂ। ಮೊರೆವತುಂಬಿಗಳಿಂದೆ
ಪರಪುಟ್ಟನಿಂದಬಿ। ತ್ತರಿಸಿಪಾಡಿಸಿಪೊಗಳಿವಂತೆಪುರಮಂಬಳಸಿದು
ಪವನಂಕಣ್ಗೆಸೆದುದು॥೨೬॥ ನವಿಲನಟಣೆಯೆನರ್ತನವಮ್ಮೊರೆವತುಂ

ಬಿಗಳ | ರವಮಾಗೀತಂಕೋಕಿಲಧ್ವನಿಯೆ ವಾದ್ಯವೆ | ಪ್ಪುವೆಮ
ರುತನಿಂಕೆದರೊಕು ಸುಮಂಗಳೆಸವಪ್ರಷ್ಪಾಂಜಲಿಗಳೆಂದವಾಗೆ‖ ನ
ವಪಾತ್ರಮುಂ ವಸಂತಂತಿಪ್ಪಿತೆಂದಂಗೆ| ಭವನವುಂ ದಾಡಿಸಲ್ಪವೆ ಬದರ್
ಸಲ್ಲಾಸ್ಯ| ಭವನದಂತೊಪ್ಪಿರ್ದುದು ಪೆವಸಂಜನಪದದಜನರಿಗಚ್ಚರಿ
ಯಾವುತ‖೧೭‖ ಪುರದಕೋಂಟೆ ಯುತೇನೆಯೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ಕೀಲಿಸಿದ|
ವರಪದ್ಮರಾಗನೀಲಧ್ವಕಾಂತಿ ರಾಜಿಸುವ | ಮರಕತದಕಾಂತಿಮು
ತ್ತಿನಕಾಂತಿಯುನಿತುಮಾವನದೊಳಗೆ ಪಡಿಬಿಂಬಿಸಿ‖ ಸರಸಕಿಸಲಯ
ಚಯಂ ತುಂಬಿಗಳು ಶೋಭಿಸುವ | ತರುಪತ್ರತತಿ ಪುಷ್ಪಸಂದೋ
ಹಮುಪ್ಪುವೆಂ | ಬುರಶಂಕೆಯುಂ ಪ್ರಟ್ಟಿಸುವ ನಗರಮುಂ ಬಳಸಿದುಪವ
ನಂಚಲ್ಯಾದುದು ‖೧೮‖ ಇನಿತ್ಪ್ರದಿಂ ಮುಂದೆ ರಂಜಿಸಿರ್ಪೀನಗರ| ದ
ನುಪಮಶಿವಾರ್ಚನಾಪರಗಳೆ ಸುಶೀಲಕ | ತ್ಯಾನುಕೂಲಮಾದ ಕೆರೆ
ಬಾವಿಹೊಕ್ಕರಣೆ ದೀರ್ಘಿಕೆಕೊಳಂಪಳ್ಳಂಗಳು ‖ ತನತನಗೆ ನೇಮಿಸಿ
ಪ್ಪವುಲೆಕ್ಕಮಿಲ್ಲಮ್ | ಬನಗಳಿಗೆ ಗಣನೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲವಾ ನಗರದಸು |
ಜನರದೇಂ ಧನ್ಯರೋ ಶಿವಶಿವಾ ಯುನುತಾಗ ಸೋಡುತ್ತೈತರುತಿರ್ದ
ರು ‖೧೯‖ ಆನೆಗಳನೇರಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ನೂಂಕುವ ರಾಜ‖ ಸೂನುಗಳನು
ತ್ತಮಾಶ್ವಂಗಳಂತಿದ್ದುವನ| ಮೀನಕುಶಲದಸಾಣಿಕರನಂಕದೊಳಗೊ
ಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂ ಮೂದಲಿಸುತ‖ ನಾನಾಯುಧಂಗಳಿಂದಂ ಪ್ರಹಾರಿಸುವ
ಸುಭಟಾನೀಕದಬ್ಬರದ ವಾದ್ಯರವದುಬ್ಬರದ| ನೂನಸಂಭ್ರಮದಿಂ
ದೆ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದ ಪೊರವಳ್ಳಿ ಮೆರೆದುದು ‖೨೦‖ ಪೊಳಲ ಪೌರ
ಗಣಸಿರಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ ಬರೆ ಮುಂದೆ| ಜಳಧಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಂ ಬಳ
ಸಿದಂತೆ ಕಂ| ಗೊಳಿಸಿ ಪರಿವೇಷಮಾ ರವಿಬಿಂಬಮಂ ಬಳಸಿತೋರ್ಪಂತೆ
ಪೊಂಗೋಂಟೆಯು ‖ ಬಳಸಿಯುಗಳೊಪ್ಪುತಿಪ್ಪುದು ತನ್ನ ಘಾತಮಂ|
ತಿಳಿವರಾರೆಂದು ಮೂದಲಿಸಿ ಕರೆವಂತೆ ಸವ | ಜಲಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಳದ್ವಾ
ನದಿಂ ಪಾಪುರದಗಳ್ಮೆರದುದೇನೆಂಬೆನು ‖೨೧‖ ನೀಲಂಗಳಿಂ ಸವೆದ ತೆ
ನೆತೆನೆಯು ನಡುವಣವಿ | ಶಾಲಂಗಳಂ ಕಂಡು ಬಾಯ್ಬಿರೆದ ಬಹುಮು
ಖದ | ಕಾಳೆರಾಹುವಿಡಂಬಶಂಕೆಯಿಂ ಕೋಂಟೆ ಯುಂ ಸೋಂಕದೆಡಬ
ಲಕೆ ಪೋಗೆ‖ ಮೇಲೆ ಏನ ಪಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಾಯಣವೆಂದು| ಪೇಳುವ
ಮರ್ನುಜರಂತಪ್ಪ ದೊಡ ಕಾರಣಂ | ಬಾಲಕರ್ ಶಿಾದೊಡೆಯುಮೂ
ರ ಮೇಲಣವಾರಿಯುಂ ಬಿಡುವರೇ ಧರೆಯೊಳು ‖೨೨‖ ಕನಕಾಚಲ
ದ ಮೇಲೆ ತರತರಂ ಬಿಡಿದೊಪ್ಪು | ವನಿಮಿಷವಿಮಾನಂಗಳುನ್ನತಪ್ರ
ಬೆಗಳಿಂ | ದೆನೆಪಳುಕಿನಿಂ ಸವೆದ ಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆಯ ಸಾಲ್ಗಳೊಪ್ಪಿದವು

ಪೊಂಗೊಳೆಂಟೆಯು॥ತೆನೆವಸುವರ್ಣೆಳೆವಿಗೆಯುಕಾಂತಿಸುರ ನಿಮ್ನಗಾ
ತನುಯೋಗದಿಂಯುಮುನೆಗಂಗೆಯರಸಂಗಮಂ । ಜನಿಸಿತಾಗಸದೊ
ಳೇಸಾಕ್ಷ್ಯರ್ಯವೆಂಬಂತೆಕಾಣಿಸಿದುದೇಂಪ್ರೇಗಳ್ವೆನು ॥೩೩॥ ಇನಿ
ತುನ್ನತಂಬಡೆದಕೊಳೆಂಟೆನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟು। ಘನಯೋಜನದಸುವಿಸ್ತೀ
ರ್ಣವಾಪಟ್ಟಣ । ಕ್ಕನುಪಮಿತನವರತ್ನಮಯುದಮುನ್ನೂರರುವ
ತೆಸವಪೆರ್ಬಾಗಿಲುಗಳು॥ ಮಿನುಪಕಶಿಸೂರ್ಯವೀಧಿಗಳೆಸೂರಿಪ್ಪ
ತ್ತು । ವಿನುತವಾದಖಿಳಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದದಿಂದ । ಜನಪದವಿರಂಜಿ
ಸುವಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣವನೊಳಪೊಕ್ಕುಬರುತಿರ್ದರು ॥೩೪॥ ಹೊಳೆ
ವನವರತ್ನದಾಳ್ವೇರಿಗಳಕೇರಿಗಳ । ಚಲಿಪಕನಕಧ್ವಜಪಟಾಳಿಗಳ
ಕೇಳಿಗಳ। ಬಳಿದಸೊದೆಗಳಸೌಧರಾಜಿಗಳವಾಜಿಗಳತರತರದನಿಳೆ
ಯುಂಗಳ॥ಸ್ಥಲಿಪೋಪಬಪ್ಪಬಲ್ಮನ್ನೆಯರಕನ್ನೆಯರ। ಸುಳಿಸುಳಿದು
ಕಣ್ಗೊಪ್ಪುವೆಂದಣದಗೊಂದಣದ । ಕಳಕಳದವಾದ್ಯರವದಬ್ಬರದನಿ
ಬ್ಬರದಲಾಪುರಂರಂಜಿಸಿದುದು॥೩೫॥ ಏಸುವೈಭವಮುಳ್ಳೊಡೇಂಫ
ಲಂಸಲೆಜಾತ। ವಾಸನುಮರೇಂದ್ರನಗರಮ್ಮಾಸವನಿಧಿಗ । ಳೇಸು
ಳ್ಳೊಡೇಂಫಲಮುದೇಕಪಿಂಗಳಸದನಮುಳೆಕಾಪುರಂಭಾವಿಸೆ ॥ ಏಸು
ಭೋಗಿಗಳುಳ್ಳೊಡೇಂಫಲಂವಿಷಧರಾ। ವಾಸಮಾಭೋಗಾವತೀಪುರ
ಮುದೆಂದಟ್ಟಿ। ಪಾಸಪಿಂಪುರವನಿತೆಜರೆವಳೆನೆಸೌಧಂಗಳೊಳ್ವೆಳಗುರಂ
ಜಿಸಿದುದು॥ ಇಕ್ಕೆಲದಬೀದಿಬೀಟಯೊಳಗ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗಿ। ದಿಕ್ಕಕ್ಕೆಯಿಂಸ
ಕಲವಿಭವದಶಿವಾಲಯಂ। ಲಕ್ಕಮುಂಮೇಲೆತೊಂಬತ್ತಾರುಸಾವಿರ
ಮುಮಂತವಕೆಮುಖ್ಯವಾಗಿ॥ಮುಕ್ಕಣ್ಣವಲ್ಲಿತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾಖ್ಯದೊ
ಳಿಹಂ। ಸೊಕ್ಕುಜವ್ವನೆಯರಾಡುವಹಬ್ಬರ್ದುರುಗಳ। ಹಕ್ಕೆಮೋ
ಹನದಿಕ್ಕೆಯೆನಿಪವೇಶ್ಯಾಶ್ರಯಂಮುಂದೆಕಡುಚಲ್ವಾದುದು॥೩೭॥
ವರಮೇನಕೆಯುಸೊಬಗುರಂಭೆಯವಿಲಾಸಮಾ। ಸುರಸೆಯಸುರೂ
ಪುಮುರ್ವಸಿಯಚಾತುರ್ಯಂಗ। ಳುರುಮಂಜುಘೋಷೆಯಸುಗಾನಂ
ಸುಕೇಶಿಯುನ್ನತಕೇಶಮಾನಗರದ ॥ ತರುಣಿಯುರಚರಣಸೇವೆಯ
ಮಾಳ್ಪಕೆಳದಿಯರ। ಘೊರೆಯೊಳೋಲೈಸಿಪರ್ಎನ್ನಿವರಗಾಡಿಯಂ।
ವಿರಚಿಸುವಡೆಳವಲ್ಲವೆಂದೆನಲುಪ್ಪರದವೇಶ್ಯಾಜನಂಕಣ್ಗೆಸದುದು ॥
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಬೀದಿಯೊಳ್ನಡೆದುಬರ । ಎಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಸೋಳ್ಪರೆದೆಗ
ಳಂಮೋಹನದೆ । ಘಲ್ಲಘುಲ್ಲೆಂದೆನಿಪಬಟ್ಟಮೊಲಗಳಕಣ್ಗೆಕಾಣಿಸ
ದಬಡನಡುವಿನ ॥ ನಿಲ್ಲನಿಲ್ಲದನೋಟದಬಲೆಯುರ್ತಮುತಮ್ಮ। ಸೊ
ಲ್ಸಸೊಲ್ಸುಗಳೊಳಿನಿದೊಸರೆನಾನಾಕಲೆಯ । ಬಲ್ಲಬಲ್ಲಿವೆಯುರಂಗೆ

ಲ್ವಚಾತುರ್ಯಂಗಳೆಬಾಲೆಯರ್ಕಂಗೆಸೆದರು ||೩೯|| ಗಿಳಿಗಿನಿದುಮಾ
ತುಗಳಂಬರಿಸುತಂಗಂಡುಗೋ | ಗಿಲೆಗಳಸರಂಗಳಂತಿದ್ದುತಂಹಂಸೆಗ
ಳ್| ಗಲಸಗಮನಂಗಳಂತೋರುತಂಚಾಳ್ವಕ್ಕಿಗಳಿಗೆನೀತಿಯನುಸು
ರುತಂ॥ಗಳೆರವಂಗಳಕಪೋತಂಗಳ್ಗೆಕಲಿಸುತಂ| ತಳಿರುಯ್ಯಾಲಾಡು
ತಂಪಾಡುತಂನೋಡುತಂ| ಚೆಲುವೆಣ್ಗಳೆಸೆದಿರ್ದರಾಪಣ್ಯವೀದಿಯೊ
ಳದೇನೆಂದುಬಣ್ಣಿಸುವೆನು||೪೦||ಸುಯ್ಗೆಮರೊಳಕಂಪುಕಂಪಂಪಟ್ಟಿಸಲ್ಕೆ
ರಿದು| ವೈಗವಮರೊಳನುಂಪುನುಂಪೇರಿಸಲ್ಕಸುನಗೆಯ | ಬಾಯ್ಗವ
ರೊಳಸೊಂಪುಸೊಂಪಕೋರ್ವಿಸಲ್ಕಸುಮವಾಲೆಯಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿದ|| ಕೈ
ಗವಮರೊಳಕಂಪುಕಂಪೊದವಿಸಲ್ಕಿಂಬಿದರ್| ಮೈಗಣೆಯನಿಂದುಮಾಜ
ಸಲೊಲಿದಜಯರವಂಯ | ತಾಯ್ಗರುವೆಬಹುರೂಪನಾಂತುದಿಗ್ವಿ
ಜಯಕ್ಕೈದುವಳೊಪೇಳೆನೆಸತಿಯರು ||೪೧|| ತಳಿರೊನೀರ್ವನಿಗಳೇ
ಪನ್ನೀದುಕಂಪಿಂಗೆ | ಬಳೆಸುವಳಿವಾಲಜಲದಾಳಿಕಣ್ದಿರ್ಗಳೆ| ತೊ
ಳೆಪಮಿಂಚವರಕರಕಂಕಣಧ್ವನಿವೊಳಗುವುಡಿಗಳಿಂದುದಿರಲರ್ಗ
ಳೆ || ಪೊಳೆವಾರಿಪೊರಲೆಸವಕುಂಕುಮಂಕಪ್ರರಂ | ಮಲಯಜಂಕ
ಸ್ತೂರಿಮಿಶ್ರವರ್ಣಂಸಮ| ಜ್ವಲಸುರಪಥನುವೆನಲ್ಕೆಗಾಲದಂತೆ
ಲ್ಲಿಘಟ್ಟಿವಳ್ತಿಯರೆಸೆದರು||೪೨|| ವೊಗದೊಳಂಮುಕ್ತರಿಪಶಶಿಕಳೆಗಳಂ
ಕಟ್ಟಿ | ಬಿಗಿದುಮಾರುವರೆನಲ್ತಾಂಬೂಲದೆಲೆಗಳಂ | ಮಿಗೆಮಾರು
ವಬಲೆಯರ್ಕಂಗೆಸೆದರಲ್ಲಲ್ಲಿಧರೆಯಕಮಳಂಗಳೆಲ್ಲ|| ನಗರವಧುಗಳ
ಪದತಳಂಗಳಂಸೇವಿಸಿರ| ಲಗಲಲಾರದೆಬಂದುಕಳೆಯೊಳಿಹವೆಂದುತೆ
ರ | ಣಗಳಬಿಂಬಗಳಿಹವೆನೆಕಂಚಗಾರಪಸರದಭಾಂಡಮೆಸೆದಿರ್ದ
ವು||೪೩|| ಅರುಣಾಂಗರಲ್ಲದಾರಾಜ್ಯದೊಳಗೆಲ್ಲಿಯುಂ| ಸರ್ವಾಂಗರಿ
ಲ್ಲದೊಡೆಯುಮಖಿಳವಸ್ತುಗಳು| ನೆರೆದಿರ್ಪವೇತಕೆಂದೆನಲಶ್ವದಂ
ತಿಗಳಕವಳಕಷ್ಟಸುಗಂಧಕೆ॥ ಪರಿಪರಿಯಚಿತ್ರಕುಶಲಂಗಳ್ಗೆಭೋಗಿ
ಗಳೆ| ಪರಮಭೋಗದ್ರವ್ಯಕೆಂಗಜಂಪಡೆದನೆನೆ| ಪರಿಶೋಭಿಸಿದವು,
ತತ್ಪುರದವೀದಿಗಳಲ್ಲಿಗಂಧಗರಪಸರಂಗಳು ||೪೪|| ಪರಿಕಿಪೊಡೆದೇವ
ದಾನವಮಾನವರ್ಗೆಯುಂ | ನಿರುತದಿಯಲಂಕಾರವಸ್ತುಗಳಿಗಾದಿ
ಯಾ| ಗಿರುತಿಪರ್ನಿರುಪಮಗುಣಂಗಳಂಮೊಡಲನಾಶ್ರಯಸರ್ಪವಂ,
ತಲ್ಲದೆ || ಪರಿಹರಿಸುವೆವ್ರಹುಮವನಾಗರ್ಯುಂನೆವ್ಮಂತೆ| ಧರೆಯೊ
ಳಗಪೆಣ್ಗಂಡುಗಳಲಜ್ಜೆಯುಂತಾಯ್ವು | ಪಿರಿಯತನವೆಲ್ಲಿಯುದೆನಿಪ್ಪ,
ಪೇರ್ವರ್ಯೆಯೊಳಲ್ಲಿಜವಳಿವಸರಗಳೆಸದವು ||೪೫|| ಹರಸಖನಪುರದ
ಧನವಿಮಾಪುರದಚಿನ್ನವರ| ದರೊಳೋರ್ವನೊರೆವಚಿನ್ನಕ್ಕೆಸರಿಬಾ

ಗದೆಂ। ಬರವಾತುಸಲ್ವಂತೆರಾಶಿಗೈದಿಪ್ಪಪೊಂಗಳ್ಗಂಗೆಶೋಭಿಸುತಿ
ರೆ ॥ ಪೆರಮುನಿಪನಬ್ಧಿಜಲಮೆಲ್ಲಮಂಪೀರತೆ । ಚ್ಟರದಿಪಾತ್ರೆಯೊಳಿ
ರ್ಪರತ್ನಸಂಚಯದಂತೆ । ಕರಮೊಪ್ಪಿತೋರ್ಪರತ್ನಂಗಳೊಟ್ಟಿಲ್ಗ
ಳುರೆಚೆಲ್ವಾದವೇನೆಂಬೆನು ॥೪೬॥ ಇಂತೆಸೆವಸಕಲವೆವಸಾರದಂಗ
ಡಿಗಳಂಸಂತಸದಿನೋಡುತ್ತೈತರೆಮುಂದೆಕಾಣಸಿತ । ನಂತಗಜಶಾ
ಲೆಹಯಶಾಲೆಯಾಯುಧಶಾಲೆಯಿಂಸಕಲಭಂಡಾರದಿಂ ॥ ಸಂತತಂ
ಪೊಗುವಪೊರಮಡುವಸಂದಣಿಪರಸು । ತಿಂತಿಣಿಗಳಿಂಭಟಾಗ್ರಣಿಗ
ಳಿಂಕವಿಗಮಕಿ । ಸಂತತಿಗಳಿಂದೆರಾಜಾಲಯಂಪುರವನಿತೆಯಮಳೆ
ಮುಖಬಿಂಬದಂತೆ ॥೪೭॥ ಅದರೊಳಿರ್ಪಂರೂಪಮದನನುಂಧನದ
ಸಮ । ಸುಧನನುಂವಿಭವಸುರಸದನನುಂನವಪದ್ಮ । ವದನನುಂ
ಸಿತಕುಂದರದನನುಂಜಿತಶತ್ರುಕದನನೆಂದೆನಿಸಿಮೆರವ ॥ ಉದಧಿ
ಗಂಭೀರನುಂಸೋಚಿಲೋದ್ಧಾರನುಂ । ಸದಮಳಶರೀರನುಂಸರ
ಸಗುಣಸಾರನುಂ । ಸುದತಿದೃಕ್ಕಜ್ಜಳಂಬಿಜ್ಜಳಂಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂ
ದಿರುತಿರ್ದನು ॥ ೪೮ ॥ ಇಂತೆಸೆವಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದೊಳೊಪ್ಪುವಾ।
ದ್ಯಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ನೋಡುತಡಿಯಿಟ್ಟುಬರೆ। ಮುಂತೆಸೆದುದ
ಮಳಭಕ್ತಿಯುತವದ್ಮನೆಯಂತೆಮುಕ್ತಿಯಿಹಸದನದಂತೆ॥ ಅಂತರಂ
ತರದಸೌಧಾವಳಿಯಬಾಗಿಲ್ಗೆ। ಳಿಂತೊಳಪಬಸವನರಮನೆಯದಂ
ಕಾಣುತ। ತತ್ಯಂತಹರುಷದೊಳಲ್ಲಮಪ್ರಭುವರಂ ಸಿದ್ಧರಾಮರುಂ
ನಡೆತಂದರು॥೪೯॥ ಬಂದುಬಸವನಮನೆಯಬಾಗಿಲೊಳ್ನಿಲೆಭಕ್ತಿ।
ಯಿಂದಾಗಳಡಪದಪ್ಪಣ್ಣತಾಂಕಾಣುತ್ತೆ । ತಂದಬಿಳಿಗಣನಿಕದೊಡ
ನೆಶಿವಪೂಜೆಯಂ ಮಾಳ್ಪಬಸವನಪೊರೆಯೊಳು॥ನಿಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿ
ದನಪೂರ್ವಜಂಗಮಯುಗಂ । ಬಂದಿರ್ಪರದಕೊಬಾಗಿಲೊಳೆನಲ್ಕರ
ತಪ್ಪ। ದೆಂದುನೇಮಿಸೆಬಸವನಾಜ್ಞೆಯಿಂಮರಳಿಬಂದಲ್ಲಮನೊಳಿಂ
ತೆಂದನು॥೫೦॥ ಸ್ವಾಮಿಚಿತ್ತೈಸುನಿಮ್ಮಯಮಗಂಬಸವನತಿ।ಪ್ರೇ
ಮದಿಂದಂನಿಮ್ಮಪಾದವನುನಚ್ಚಿರ್ಪ। ನಾಮಗನರಕ್ಷಿಸೆನೆರಾಜಾಲ
ಯಕ್ಕಾವುಬಾರವೆನೆಮರಳಿಬಂದು । ಈಮಾತನೆಲ್ಲಮಂಪೇಳ್ವನಿತ
ರೊಳುಹೃದಯ।ತಾಮರಸದೊಳ್ತೊಳಿದುಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ।ತಾಂ
ಮಹಾವೇಗದಿಂಬಂದುನಿಂದಾಬಸವರಾಜನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥೫೧॥
ಎಲೆಮರುಳೆಬಸವದಂಡಾಧೀಶನಿನ್ನಬಾ।ಗಿಲೊಳೈದೆಪಭುಸಿದ್ಧರಾ
ಮರೈತಂದಿರಲ್ತಿಳಿಯದಿಂತೊಳಗೆಮೈಮರೆದಹಂಕಾರದಿಂದಿಪ್ಪರೇ
ನೀನೆನಲ್ಕೆ ॥ ಬಳಿಕದಂಕೇಳ್ದುಧೃತಿಗುಂದಿಕರಿಕರಿಗಂದಿ। ಕಳವಳಿಸಿ

ಕಂಗೆಟ್ಟುಮುಂಮುಳಿಂಮರುಗುತ್ತೆ। ತಿಳಿದೆನಗೆಗತಿಯಾವುದೆಂದುಬಸ
ವಂಚನ್ನಬಸವಗಾನತನಾದನು॥೫೨॥ ಮಾನನಿಧಿಬಸವನಿನ್ನಯ
ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದುಪಭು। ತಾನೈದಿಬಂದುಬಾರದೆಪೋಗಲರಿಯನಿದ।
ಕಾಣಿಪೆಂಸಂಚುಬೇಡೆನುತೆಸಂಬುಗೆಯಿತ್ತುಬಸವನಂತಿಳಿಪಿಬಳಿಕ॥
ನಾನಾಗಣಂಗಳೊಡನೈತಂದುಭಕ್ತಿಸಂ। ಧಾನದಿಂದಲ್ಲಮಪ್ರಭುವೊ
ಲವಿನಿಂದೊಲಿಸಿ। ಸಾನುರಾಗದೊಳೆಬಸವನಮಹಾಮಂದಿರಕೆಕರೆ
ತಂದುರುತ್ಸವದೊಳು॥೫೩॥ ಇಂತುಕರತಂದಮಳಪೀಠದೊಳಗಿ
ರಿಸಿಸುಮ। ನಂತರದೊಳರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ। ಸಂತೋ
ಷದಿಂದಲರ್ಚಿಸಿಬಳಿಕಬಸವನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂನುತಿಸುತಿರಲು॥ ಮುಂ
ತಿರ್ಪಸಕಲಗಣಕುಲಮನೀಕ್ಷಿಸಿಮನದ। ಚಿಂತೆಯಂಬಿಡಿಸಿಶಿವತ
ತ್ತ್ವಾನುಭಾವಸುಖ। ಸಂತೋಷಸಾಗರದೊಳೋಲಾಡಿಸಿದನಖಿಳ
ಭಕ್ತರಂಪ್ರಭುರಾಯನು॥೫೪॥ ಇದುಸಕಲವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರಸದ್ವಿ
ಮಲ। ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುರುಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮವೆಂ। ಬುದಧಿವರ್ಧ
ನಸೋಮನೆನಿಪಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನಕರಜಾತನು॥ ಸದಮಲ
ಜ್ಞಾನಿಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋ। ವಿದನಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾ
ಧ್ಯನತಿ। ಮುದವಿಪೇಳ್ದೀಚೆನ್ನಬಸವಪೌರಾಣಸತ್ಕಥೆಯೊಳೊಂದ
ನೆಯಕಾಂಡಂ॥೫೫॥ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮಂ। ಸಂ
ತಸದಿಜಗದವರೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಂ। ಗ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ
ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸ
ಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ॥೫೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ೪೯೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ

ಒಂದನೆಯಕಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು

ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣವು.

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡ—೧ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆಚನ್ನಬಸವಂಶೈವ। ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸೃಷ್ಟಿಯಂಪೇಳ್ದಬಳಿಕಾಸುಪ್ರ। ಸಿದ್ಧಶಿವನೇಕಪಾದದೆನಿಂ ದುನಟಿಸಿದುರುಲೀಲೆಯಂಪೇಳ್ದನೊಲಿದು॥

ಪದ॥ ಪಾಕಶಾಸನವಿಶ್ವಲೋಕೇಶವರಮುಖರ। ವ್ಯಾಕಸಪ್ರತತಿಮುಕುಟಾಕಲಿತರತ್ನಪ್ರ। ಭಾಕೀರ್ಣಪಾದಮುಹಿಮಾಕರಶಿರೋಧೃತನಿಶಾಕರವರಶ್ರೀಕರ। ಸೂಕರಾಸುರನಯುನಭೀಕರಕೃಪಾಸುರ। ತ್ವಾಕರದಧನಂಜಯುದಿವಾಕರೇಂದ್ವಕ್ಷಿತ್ರ। ಯಾಕರುಣಿಂಜನಾನೀಕಮಂಸಲೆಸಕಲಲೋಕಮಂಶಿವಪೊರೆವುದು ॥೧॥ ನಸುನಗುತಲಲ್ಲಮಂಬಸವನೊಡನೀಚನ್ನ। ಬಸವಂಣನಾಲಯಕೆಪೋಪೆವೇಳೆಂದುಗಣ। ವಿಸರಮಂಕೂಡಿಕೊಂಡೈತಂದುತನ್ನಸಾಮಂದಿರದಚತ್ವಿಕೆಯನು॥ ಒಸೆದುನಿಟ್ಟಸುತಿರಪ್ಪಕ್ಷಣಂಕಗೌರಂ। ಜಸುತಿರ್ಪವರಸಭಾಮಂಟಪದೊಳೆಂದುಸಂ। ತಸದಿನಲ್ಲರ್ಪಹಿತಕುಳ್ಗುರ್ಪಪಭುಚನ್ನಬಸವನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥ ಇಂತಿದೇನೈನಮ್ಮನಲ್ಲರಂಕರೆಗುತಂ। ದಂತಃಪುರಕೊಯ್ದಿಲ್ಲಿನೋಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ। ದಂತಸ್ತನೇನೆನಲ್ಕೆಸುನಗುತಚನ್ನಬಸವಂಣನಾಗ್ರಹವಿನೋಡನೆ॥ ಅಂತರಹಿತಂಜಗತ್ಪಾವನನೆಯುಲ್ಲಿಂದ। ಮುಂತೆಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗಮಂತಿಳಿಪಿದಲ್ಲದಗ್ರ। ಹಾಂತರಕೊಗ್ಗೀರ್ವರಂಬಿಡಲೆಂದುಚನ್ನಬಸವೇಶಮುಗುಳ್ನಂತೆಂದನು ॥೨॥ ಅಂಗದೊಳ್ನೋಡೆಲೇಸಿದ್ಧರಾಮಂನಿಷ್ಟ। ಲಿಂಗನೇಮುನ್ನಿಲ್ಲವಿಂತಪ್ಪುದಂಮಹಾ। ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳೊಳ್ಪೇಗಲೆಂದುದಗುಕಾರಣದೊಳಲ್ಲಿನೋಕುಳ್ತೆವೆನಲು ॥ ಹಿಂಗನಾನುಡಿಗೇಳ್ದುಸಿದ್ಧರಾಮಂಪ್ರಾಣ। ಲಿಂಗಿಯಾಂಚನ್ನಬಸವಂಣಕೇಳೆನಗಿಷ್ಟ। ಲಿಂಗಮಂನೇಕೆನಲ್ಕೆಸುನಗುತಲಾಚನ್ನಬಸವಂಣನಿಂತೆಂದನು॥೩॥ ಎಂತಾಪುದೈನಿನಗೆಪರಣಲಿಂಗಮುಸದ। ಭ್ರಾಂತಿಯುಲ್ಲನೆತಪುತ್ರಯನಿದಿನಬಳಿಕಲ್ಲಿ। ಸಂತತಂತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗಪಘಲಸಬೇಕಿಷ್ಟಲಿಂಗನೇನಿನಗಿಲ್ಲದೆ॥ ಮುಂತೆರಡುಲಿಂಗಂಗಳೆಳೆವಟ್ಟಭೇದಮಂ। ನಿಂತಿಳಿಯಪೇಳೆನಲುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಂ। **ಸಂತಸದೊಳಾಚನ್ನಬಸವದಂಡಾಧೀಶನೊಡನಾಗಳಿಂತೆಂದನು॥೪॥ ಅಂಗಮೂರುಳ್ಳವರಿಗಾಗಬೇಕಾಮೂ**

ರು । ಲಿಂಗಂಗಳೆನಗೆಲ್ಲರಂದದಿಂ ಬೇರೆಮೂರು । ರಂಗಂಗಳಿಲ್ಲೆನ್ನ ಕಾಯವೇ ಪೀಠವಿಾ ಪ್ರಾಣವೇ ಲಿಂಗವೆನಲು ॥ ಹಿಂಗದಾನುಡಿಗೇಳ್ದು ಚನ್ನಬಸವಂ ತುಷ್ಟ । ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದ ಬಳಿಕ ಶಾಕ್ತನೇ ಭವಿ ಶೈವ । ನಂಗೆವಲ್ಲದೆ ವೀರಶೈವನಲ್ಲೆನೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಿಂತೆಂದನು ॥೬॥ ಶೈವವೇ ಸಕಲಶೈವಕ್ಕಾದಿಯಾಮುದಾ । ಶೈವದಿಂದಾದುದೀ ವೀರಶೈವಂ ಮುಖ್ಯಶೈವಂಗಳೆಂದೆನಲ್ಕೇಳ್ದು ನಸುನಗುತಲಾ ಚನ್ನಬಸವಂಣನಂದು॥ ಶೈವದಾದಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಬೇರೆ ಕೇಳಾ ವೀರ । ಶೈವವೇ ಬೇರೆನಲ್ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನಾ । ಶೈವದಾದಿಯನೆನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳೆನಲು ಚನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ದನು ॥೭॥ ಆದಡಿನ್ನಾಲಿಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀ । ನಾದಿಶೈವದ ಸೃಷ್ಟಿಮಾರ್ಗಮಂ ಪೇಳ್ವೆನೆಂ, ಭೇದಿಸಲ್ಕತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದಶಾಂಗುಲನೆನಿಪ ಪರಶಿವಂ ಗೋಪ್ಯದಿಂದಂ ॥ ವೇದವೇದಾಂತ ಸಿದ್ಧಾಂತಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆಸು । ನಾದಬಿಂದುಗಳಾದಿಗತಿದೂರನೆನಿಸುತಲ। ನಾದಿಕಾಲದ ಸರ್ವಶೂನ್ಯನಾಗಿರುತಿರ್ದನೇನೆಂದು ಬಂಣಿಸುವೆನು ॥೮॥ ಪರವೆಂದು ಪರಕೆ ಪರವೆಂದು ಪರತತ್ವವೆಂ । ದುರುತರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆಂದು ಪರಸುಖವೆಂದು । ಪರಮಕಾರಣವೆಂದು ಪರಮೇಶನೆಂದು ಪರತರಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ॥ ನಿರವಯವನೆಂದು ನಿತ್ಯನದೆಂದು ನಿಶ್ಶೂನ್ಯ। ನಿರುಪಮ ನಿರಾಕಾರನೆನಿಪನಾಮಂಗಳಿಂ । ಪರಶಿವಂ ತನ್ನ ನಿಜಸುಖಾಸಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ದುತಿರ್ದು ಬಳಿಕಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೯॥ ಪರಶಿವಂ ಚಿತ್ತದಿಪವೃತ್ತಿಯಂ ನೆನೆಯಲಂ, ದುರುತರದ ಚಿತ್ತ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಾಯ್ತದರಿಂದ । ಪರಮಪಾಲಿಂಗವಾಯ್ತದರಿಂ ಪರಾಶಕ್ತಿಯಾದುದವರೀರ್ವರಿಂದಂ। ಉರುಸದಾಶಿವನಾದನಾ ಸದಾಶಿವನಿಗಂ। ದಿರದಾದಿಶಕ್ತಿಯಾದಳು ಬಳಿಕ್ಕವರೊಳೀಶ್ವರನಾದನಾತಗಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಾದಳವರೀರ್ವರಿಂದೇನೆಂಬೆನು ॥೧೦॥ ಪರಮಹೇಶ್ವರನಾದನಾತಂಗೆ ರಂಜಿಸುವ। ಪರಮಶುಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಾದಳಂ। ಬಿರದಾಮಹೇಶರಿಂದಧಿಕತರ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯ್ತೆಂದಾಗ ತಿಳಿಯ ಪೇಳೆ ॥ ವಿರಚಿಸೆಲೆ ಚನ್ನಬಸವೇಶ ಮುಂದಪ್ಪಘನ । ತರದಖಿಳಸೃಷ್ಟಿಯಂ ನೀನೆಂದು ಕೇಳಲತಿ । ಕರುಣದಿಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೊಡನಾ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಂತೆಂದನು ॥೧೧॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ಮಹೇಶಂ ವಿರಾಡ್ರೂಪವಂ । ತಾಳಲಾತನ ಪಾದ ಗುಲ್ಫ ಜಂಘಾ ಜಾನು। ಮಾಲಕ್ಷಿತವೆನಿಸಿ ಪೂರು ಕಟಮಧ್ಯ ನಿಚಯಗಿಂ ಪಾತಾಳಮುಖ್ಯವಾದ ॥ ಸಾಲೆನಿಪಧೋಭುವನಸಪ್ತಮುಂ ಘನತರವಿ । ಶಾಲದಿಂದುದಯಿಸಿದವೆಲೆ ಸಿದರಾಮನೀಂ । ಕೇಳಿನ್ನು ಪರಿಲೋಕದು

ದ್ಭವಂಗಳೆನೆಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ದನು ॥೧೨॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಭೂರ್ಭುವಃ
ಸ್ವರ್ಮಹಾಲೋಕಾದ್ಯ। ಪರಿಲೋಕತತಿ ನಾಭಿಯುದರಂ ಭುಜಂ ಹೃ
ದಯ। ಮುರುಕಂಧರಂ ಮುಖಂ ಶಿರವೆಂಬ ತಾಣದೊಳು ಸಂಭವಿಸಿದ
ವು ಭರದೊಳು॥ ಶರಧಿಯೇಳುಂ ನಿಜಶರೀರಕಾಂತಿಯೊಳಾದ। ವಿರಪೆ
ದಶದಿಕ್ಕುಗಳ್ಕರ್ಣಂಗಳೊಳ್ಸಕಲ। ಗಿರಿಸಮೂಹಂ ಪೆರಡುಮುಡುಗ
ಳೊಳ್ಜನಿಸಿದವು ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೩॥ ಪೊಳೆವಾಸ್ಯದೊಳು
ರುದ್ರನೆಡದಭುಜದೊಳು ವಿಷ್ಣು। ಬಲತೊಡೆಯೊಳು ಬೊಮ್ಮನಂಘ್ರಿ
ಯೊಳ್ದೇವೇಂದ್ರ। ನೊಲವಿನಿಂ ಮಾನಸದೊಳಿಂದು ರವಿ ನಯನದೊ
ಳ್ಜನಿಸಿದರು ಲೀಲೆಯಿಂದಂ॥ ತಿಳಿಯಲಾದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರ್ನಖಂಗಳೊ
ಳಿಳೆಮೂಲದೊಳು ಸಪ್ತಋಷಿಗಳುರದೊಳ್ಭಗಣ। ಕುಲಮುಸವ
ಪಣೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಮಹಾರುದ್ರರುದ್ಭವಿಸಿದರ್ಸಂತಸದೊಳು ॥೧೪॥
ವರನವಬ್ರಹ್ಮರಂಗುಳಿಯೊಳ್ಚತುರ್ದಶೇಂ। ದ್ರರುಮುಭಯಪಾರ್ಶ್ವ
ದೊಳ್ಬಹುವಿಧದಶಕ್ತಿಗ। ಳ್ಬೆರಳಸಂಧಿಗಳೊಳ್ಚತುರ್ದಶಮನುಗ
ಳಾತನಂಗೈಯೊಳುದಯಿಸಿದರು ॥ ಪರಮವೇದಾಗಮಪುರಾಣೋ
ಪನಿಷದತುಳ । ತರಶಾಸ್ತ್ರಸಂಕುಲಂ ವಾಣಿಯೊಳ್ಸಕಲನದಿ । ತ
ರುಣಿಯುತ್ತಿಳಿಯಲಾನಂದಾಶ್ರುವಾರಿಯಿಂ ಜನಿಸಿದರ್ಸಂಭ್ರಮದೊ
ಳು ॥೧೫॥ ಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯಕಿಂ । ಪುರುಷ
ಸುರರೆಂಬತೆತ್ತೀಸಕೋಟಿಗಳೆಸವ । ಶಿರದೊಳುದ್ಭವಿಸಿದಮಾರ್ಣ
ದರುವತ್ತಾರುಕೋಟಿರಕ್ಷಸವೀರರು ॥ ತರತರದರೋಮಕೂಪಂ
ಗಳೊಳಗುದಯಿಸಿದ । ರುರುನಾಗಮುಖ್ಯಾನಾನಾಜನ ಮದಾಮ
ಹೇ। ಶ್ವರಾವಯವಂಗಳೊಳ್ಸಂಜನಿಸಿದುದು ಸಿದ್ಧರಾಮನೀಕೇಳೆಂ
ದನು ॥೧೬॥ ಮಿಗೆನವಗ್ರಹಮಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕತ್ತಿಳಿಯು। ಮೊಗುಮಿ
ಗೆಯೊಳಷ್ಟವಸುಗಳ್ಕಪೋಲಂಗಳೊ। ಳ್ಮೃಗಪಕ್ಷಿಜಲಚರಾದಿಗಳೆಪಾ
ದಾಂಗುಲಿಯೊಳುದ್ಭವಿಸಿದವು ಮುದದೊಳು॥ ನಗಲತಾಗುಲ್ಮತೃಣ
ಕಾಷ್ಠಂಗಳಾತನಂ। ಘ್ರಿಗಳ ಬೆರಳಡಿಯೊಳಾದವು ಸಕಲಪಶುನಿಕರ।
ವೊಗದುದಾತನಕಕ್ಷಯುಗ್ಮದೊಳ್ಪೇಳಲೇನಾತನ ಮಹಾಲೀಲೆ
ಯಂ॥೧೭॥ ರಾಮ ಕೇಳಾ ಮಹೇಶ್ವರನ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳೆ। ಈ ಮಹಾಸ
ಚರಾಚರಂಗಳುದ್ಭವಿಸಿಯು। ದಟ್ಟಮುಲೋಕದಸೃಷ್ಟಿ ತನ್ನದೆಸೆಯಿಂ
ದಾದಬಳಿಕಲಾಕಲ್ಪಾಂತಕೆ॥ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನತುಳಲೀಲೆಯಿಂದಖಿ
ಳನಿ। ಸ್ಸೀಮಗಣಸಂಕುಲದ ಮಧ್ಯದೊಳ್ಪುಟುತರನಿ। ಕಾಮಲೋ
ಕಪ್ರಳಯತಾಂಡವಾಡಂಬರಮನನುಕರಿಸಿದಂ ಮುದದೊಳು ॥೧೮॥

ಪೇಳಲೇನೆಲೆರಾಮ ಪೊಸತೆಂಮಹೇಶ್ವರನ| ಲೀಲಾವಿನೋದವಿಂ ತನ್ನಿಂದಜನಿಸಿದವಿ|ಶಾಲಸೃಷ್ಟಿಗಳೆಸವಪಾದಚಾರಗಳವಿನ್ಯಾಸದಿಂ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ| ಧೂಳಿಪಟವಾದವಾಹರಿವಿರಿಂಚ್ಯಾದಿಜನ | ಮಾಲೋಕವಾಶರಧಿಯಾದ್ವೀಪವಾಗಿರಿಗ | ಳೋಲೈಸಿದವುನಿರಾಕಾರಮಂಶಿವನತಾಂಡವಮನದನೇನೆಂಬೆನು ||೧೯|| ಸಾಗರದಮಸಕದಿಂದುದಯಿಸಿದಬೊಬ್ಬುಳಿಗ ಳಾಗಳೇಘನತರಂಗದಹೊಯ್ಲಿಗಾಗಡ ತೆ| ವಾಗುವಂತಾಮಹೇಶ್ವರನತ್ರಿರೂಪಿನೊಳುರುಬಿದುದ್ಭೂತನಾಯುವಿಂದಂ || ಸಾಗಿಯಾಚರಾಚರಜರವೀಶಸಂಗದೊ| ಳೊವೇಗಿಕೂಡಿದುದೇಕಪಾದದಿಂದಂದುಸೊಗ | ಸಾಗಿಲೋಕಪ್ರಳಯತಾಂಡವಾಡಂಬರವನಳಿಯಿಂನಟಿಯಿಸಿದನು||೨೦|| ಇಂತುಸಚರಾಚರಂಗಳು ವಿಲಯಮಾಪಸವು| ನಂತರದೊಳೆಸವಾಸ್ಕಶಾನರುದ್ರತ್ವಮುಂ| ತಾಂ ತಳೆದು ತನ್ನಹೇಶಂಮುದದೊಳೇಕಪಾದಾಸ್ಯಯದಲೀಲೆಯಿಂದಂ|| ಸಂತೋಷದಿಂಮೆರದನೆನೆಸಿಗ್ಧರಾಮನ| ಸ್ವಂತಪದುಷಟಕೇಳ್ವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನೀಂ | ಮುಂತ್ರೀಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂತಾದುದುಸುರೆನಲ್ಪೇಳ್ಗಂಸವಿಸ್ತರದೊಳು||೨೧|| ಇಂತಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣವಂ| ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ| ದ್ಯಂತವಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ|ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮುನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ||೨೨||

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೨ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ಮರಳಿಮಾಹೇಶ್ವರಂತನ್ನಹಾಸೃಷ್ಟಿಯಂ | ವಿರಚಿಸಿಯುಮಾಮಹೇಶ್ವರಲೀಲೆಯಿಂವೃಷಭ | ವರವಾಹನದ ಲೀಲೆಯಿಂಮೆರದಕಥನಮಂಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು||

ಪದ|| ಚಂದ್ರಾರ್ಧಚೂಡವೃಷಭೇಂದ್ರವಾಹನದಾನ| ವೇಂದ್ರಮದಕುಂಜರಮೃಗೇಂದ್ರಸನ್ನುತಸುಗುಣ| ಸಾಂದ್ರಕಮಲಾಸನೋಪೇಂದ್ರನಮಿತಪದಾಬ್ಜಚಂದ್ರಕಾಂತೋಪಮಾಂಗ|ಇಂದ್ರಾಭಿನುತವರಫಣೀಂದ್ರಭೂಷಣಹಿಮಗಿ| ರೀಂದ್ರವರತನುಜಾಸ್ಯಚಂದ್ರಸುಚಕೋರಪಮ| ಧೇಂದ್ರಪರಿವಾರಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನತಬ್ಬೃಂದವಂಪಾಲಿಸೂಲ್ಗೆ||೧|| ಆಮಹೇಶ್ವರಸಾಕ್ಷಿಯಿಂಪ್ರಕೃತಿವಿಕರಿಸಿ| ತಾಮಹಾಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಂಮಹತ್ತುದಿಸಿತಂ| ದಾಮಹತ್ತಿನೊಳಹಂಕಾರಮುದ್ಭ

ವಿಸಿದುದು ಮೂಱಹಂಕಾರದಿಂದಂ॥ ತಾಮಸಂ ಸಾತ್ವಿಕಂ ತೈಜಸಂಗ
ಳ್ಕೆಳಿಕ್ಕಾತ್ತು ಮಹಾವೈಕಾರಿಕಂಗೂಡಿ ಜನಿಸಿದವು। ರಾಮಕೇಳೀಗುಣಂ
ಗಳಿಗೊಡೆಯರಾಗಿಪ್ಪ ದೇವತೆಗಳಂ ಪೇಳ್ವೆನು॥೧॥ ಪರಮಹೇಶ್ವರನ
ಪಣೆಯಿಂದೆ ತಾಮಸವನನು। ಕರಿಸಿ ಸಂಜನಿಸಿದಂ ರುದ್ರನಾ ಶಿವನಘ
ನ। ತರನಾಮಭುಜದಿಂದೆ ಸಾತ್ವೀಕಗುಣವನನು ಕರಿಸಿದಂ ವಿಷ್ಣು ಬ
ಳಿಕ॥ ಇರದಾ ಶಿವನ ಬಲದ ಭುಜದೆ ತೈಜಸವನನು। ಕರಿಸಿ ಜನಿಸಿದ
ನಜಂ ವೈಕಾರಿಕೆಯೊಳಿನ್ನು। ಪರಮ ಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶರೂಪರಸಗಂಧಂಗ
ಳಾದವವರಿಂದೆ ಬಳಿಕ ॥೨॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಗಗನಾನಿಲಾಗ್ನಿ ಜಲಭೂ ಪಂ
ಚ ಭೂತಮುದಿಸಿದವು ಪರಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಬಿರದೆ। ವಾತಮುರೆ ಪಱ
ಟಿಸಲ್ತ್ರರಪಾದುದಾಗಸಂ ತದ್ವಾತಸಂಗದಿಂದಂ ॥ ವಾತಸಖನುದಕ
ಮಂ ಕೂಡಲ್ಕೆ ಕುದಿಕುಬಿಗು। ಭೂತಳದೆ ಕೂಟದೆ ಹಿರಣ್ಮಯದತೇಜ
ಬಿಂ। ದಾತಪ್ತ ಭೂಜಲದ ಬೊಬ್ಬುಳಿವೊಳೊಂದಂಡಮಾದುದದನೇ
ವೇಳ್ವೆನು ॥೪॥ ಪರಿಕಿಸೆ ತದಂಡವೈವತ್ತುಕೋಟಿಯಸುವಿ। ಸ್ತರ
ವದುವೆ ಮೂಱಂಡದೀರ್ಘದುಮಡಿ ಜಲಂ। ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿಹುದು ಜಲದೀ
ರ್ಘದುಮಡಿಯಗ್ನಿ ಬಳಸಿಹುದು ನಿಬಿಡವಾಗಿ॥ ಮರುತಸಖನೀರ್ಘ
ದುಮಡಿ ವಾಯುವವಗಾಹಿ। ಸಿರಲುಗಂ ಮರುತನೀರ್ಘದುಮಡಿಯಾಗ
ಸಂ। ಹರಹಿನೊಳು ಸುತ್ತಿರಲ್ಕಾಗಸಮನೊಡನಹಂಕಾರಮದು ಬಳೆ
ಸಿಪ್ಪುದು॥೫॥ ಮತ್ತಹಂಕಾರಮಂ ಬಳೆಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದು ಮ। ಹತ್ತಾ
ಮಹತ್ತನವ್ಯಕ್ತ ಪ್ರವೇಷ್ಟಿಸಿ। ರ್ದತು ಸಪ್ತಾವರಣಮಿಂತು ಹರನಾಜ್ಞೆ
ಯಿಂ ಮಧ್ಯದಂಡಮನೆಸ್ಪೊಕ್ಕ॥ ಬತ್ತಿ ಕಮಲಜನೊಡೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂ
ಡಮೆಂಬುದಾ। ಯಿತ್ತು ಪೆಸರದಕಾ ಮಹೇಶ್ವರಂ ಮಿಗೆಯೋಚಿ। ಸು
ತಿರ್ದನೆನ್ನ ಪಣೆಯಿಂದಾದ ರುದ್ರನೇ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು॥೬॥ ಸೃ
ಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಮಂ ಮಾಳ್ಪ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ। ಮಷ್ಟಮುಂಟೀತಂಗೆನು
ತ್ತಾ ಮಹೇಶ್ವರಂ। ಹೃಷ್ಟಮಾನಸನಾಗಿ ಹರಿಯಜರೊಳೀತನೇ ನಿ
ಮಗೊಡೆಯನೆಂದು ಪೇಳಿ॥ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ರುದ್ರಗಂ। ದಿಷ್ಟವೆ
ನಿಸುವ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಾಗಲ್ಕೂಡಿ। ದೃಷ್ಟದಿಂ ಪರಶಿವಸದಾಶಿವಾದಿಗ
ಳನಾಮಂಗಳಂ ತಾಂ ತಳೆದನು॥೭॥ ಪರಶಿವಂ ಶಿವನೆನಿಪ್ಪರಡು ನಿಷ್ಕ
ಲ ತತ್ವಮುರು ಸದಾಶಿವನೀಶ್ವರಂ ಸಕಲನಿಷ್ಕಲಂ। ಪರಮಹೇಶ್ವ
ರನಾದಿರುದ್ರರೆಂದೆನಿಪರೇ ಕೇವಲಂ ಸಕಲತತ್ವಂ ॥ ಪರಿಕಿಸೆ ಸದಾಶಿ
ವಂ ಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯಮುಂ। ಧರಿಸಲೀಶ್ವರನುಂಗಲಷ್ಟತನುವಂ ತಾಳ್ದ
ನಿರದಾ ಮಹೇಶ್ವರಂ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ಲೀಲೆಗಳನಾಂತನೇನೆಂಬೆನು॥೮॥

ಆಮಹಾರುದ್ರಂ ಕೃಪೆಯಾ ಶಕ್ತಿಯೊಳ್ ಕೂಡಿ। ಪ್ರೇಮದಿಂ ವರಮಹೇ
ಶ್ವರನಾಮದಿಂದೊಲ್ದು । ಸೋಮಾದಿ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ಲೀಲೆಯಂ ತಳೆದ
ನೆನೆಸಿದ್ದ ರಾಮಸಂದು ॥ ಈ ಮಹಾ ಲೀಲೆಗಳನೆನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸೆನಲು।
ರಾಮಕೇಳ್ ರುದ್ರನಜನನೊಲವಿಂ ಕರೆದು। ನೀ ಮಾಡು ಸೃಷ್ಟಿಯನೆ
ನಲ್ಕಾಗದಬುಜಜಂ ತಪಿಸಿದಂ ಶಿವನ ಕುರಿತು ॥೯॥ ದೇವನೀತನ ಸತಪ
ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೆನೆ ಸುರಾ। ಜೀವಪೀತ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದೆನ್ನಿಂ ಸುತರ। ನೀ
ವುದೆನೆ ಸನಕ ಸನಂದನ ಸನತ್ಸುಜಾತ ಸುಜಾತನುಮೊಪ್ಪುವ॥ ಕೋ
ವಿದ ಸನತ್ಕುಮಾರಾದಿ ಮಾನಸ ಸುತರ। ನಾವಿಭು ಪೆತ್ತನೊಲಿದು ಕೊ
ಟ್ಟು ನಿರವಯನಾಗ। ಲಾ ವೇಳೆಯೊಳ್ ಮಕ್ಕಳಂ ಕರೆದು ಕಮಲಜಂ ಸೃ
ಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡೆಂದನು॥೧೦॥ ಒಲ್ಲೆವಾಂ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಲ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಯಂ।
ಬಲ್ಲೆವೆಸಗನವರದಿನ್ನಿನಗೆ ಸುತರಾಗಿ। ಯುಲ್ಲಾರಹಸ್ಯಮಂ ನಿನ್ನಿಂದ
ಲೇ ತಿಳಿದು ಸಂಸಾರ ಬಂಧದೊಳಗೆ॥ ಖುಲ್ಲರಾಗಪೆವೆಂತೆನುತ್ತಂ ತಪೋ
ವನಕೆ। ಮೆಲ್ಲನಡಿಯಿಟ್ಟರಿವರಿತ್ತಲೀ ಕಮಲಜಂ। ನಿಲ್ಲದೆ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದಿ
ವ್ಯಾಸಾಸಿವರ್ಗರುಷಕಭವನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು ॥೧೧॥ ಪರಶಿವಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ಮಾಗಿ ವರವೇನೆನೆ। ಸರಸಿಜಭವಂ ಕಾಣುತೆಲೆ ದೇವ ನೀವಿತ್ತ। ವರ
ಮಾನಸಾತ್ಮಜರ್ತಪಕ್ಕೈದಿದರು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದೆನ್ನಿಂದಲೆನಲು॥ ಕರು
ಣದಿಂದೀಶನಜನೊಡನೆಂದನಿನ್ನೀಶ। ರೀರದಿಂ ಮಕ್ಕಳಂ ಪಡೆದು ಸೃ
ಜಯಿಸುವುದೆಂ। ದೊರೆದು ನಿರವಯನಾಗಲಜನಳ್ತಿಯಿಂದೆ ಮಕ್ಕಳ
ಪಡೆಯಲನುವಾದನು ॥೧೨॥ ಮನದೊಳು ಮರೀಚಿನಯನದೊಳ
ತ್ರಿಯಾಸ್ಯದೋ। ಳ್ಜನನು ತಾಂ ಗೀರಸಪುಲಸ್ತ್ಯನಾ ಕಿವಿಯೊಳಾ। ತ
ನನಾಭಿಯಿಂ ಪುಲಹನುರುಹಸ್ತದಿಂದೆ ಕ್ರತು ಚರ್ಮದಿಂ ಭೃಗು ಪರಣದಿಂ
ದ॥ ಅನಘನೆನಿಸುವ ವಸಿಷ್ಠಂ ದಕ್ಷನುಂ ಗುಟದೆ। ಜನಿಸಿದರ್ಪೇಳಿದೀ
ರೊಂಬತ್ತುಮುಂದಿಮು। ತ್ರಿನತುಸಾಲದೆ ತನುಜರಂ ಪಡೆಯಲುದ್ಯೋ
ಗಿಸಿದನಜಂ ತಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೩॥ ತೊಡೆಯಿಂದ ನಾರದಂ ಧರ್ಮನಾ
ವಿಧಿಯ ಬಲ। ಗಡೆಯ ಮೊಲೆಯಿಂದನೆಳಲಿಂದ ಕರ್ದಮನಾತನೊಡ
ಲಿಂದಿ ಮಾರಾತ್ರಿಗಳ್ಮೆರೆಯೆ ಗಾಯತ್ರಿ ಮುಂತಾದ ಛಂದಂಗಳು॥ ನುಡಿ
ಯುಲಗಣಿತಮಾದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂ ಜನಿಸೆ। ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳನಜಂ ಕರೆದು
ಸೃಷ್ಟಿಯನಿನಿಬರೊಡರಿಚಿ ಎನಲ್ಕೆ ಯೋಚಿಸಿಯುವರ್ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂ
ದಾಗದೆಂದರಂದು ॥೧೪॥ ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಕಮಲಜಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಕ್ಷಣಂ।
ನೆನೆದು ಹೃದಯದೊಳಾ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಂ ಕೂರ್ತು। ಘನತರ ತಪಸ್ಸಿ
ನಿಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಲ್ಕಾ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ॥ ಮನಜಸಂಭವನಿನಗೆವ

ರೆವದೇಂಬೇಡೆನಲು । ಮನದೊಳಗೆಗುಡಿಗಟ್ಟೆ ತತ್ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಂ।
ವಿನಯದಿಂಕೊಂಡಾಡಿದಂಸರೋಜಾನನಂಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥
ಚಿತ್ತೈಸು ತಾಯೆ ನೀಂ ಪರಶಿವನೊಳೊಂದಿರಲು। ಬಿತ್ತರಿಸಲಘಟಿತಂ
ಸೃಷ್ಟಿ ನೀನೆನಗೆವರ। ವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಪುದೆನ್ನ ಸುತದಕ್ಷನುದರದೊಳು ನೀಂ
ಜನಿಸಿ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ ॥ ಮತ್ತಾದಿರುದ್ರಂಗೆವಧುವಾಗಳೆಮ್ಮೊಳಗಿ।
ರುತ್ತಿರ್ಪ ಶಕ್ತಿಗಳ್ಸ್ತ್ರೀಯರಪ್ಪರ್ತಂನಿ। ಮಿತ್ತವಾಕೆಗಳದಸೆಯಿಂದ
ಈಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡುವೆಂ ತಾನೆಂದನು॥೧೬॥ ಲೇಸಾಗುದೈಬ್ರಂಹದ
ಕ್ಷಂಗೆಬಂದಾಂವಿ। ಲಾಸದಿಂ ಮಗಳಪ್ಪೆ ನೀಂ ನಿನ್ನೊಳೊಂದಿಪರ್। ಭಾ
ಸುರದವರಶಕ್ತಿಯಂ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಕೆ ವಾಗ್ದೇವಿಯೆಂದಿನಿಪಳು॥ ಆಸತಿ
ಯೊಳೊಂದಿ ನೀ ನೀ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂಬೇ। ಸರದೆ ಮಾಡೆಂದು ನೇಮವಿ
ತ್ತಂಭೋರುಹಾಸನನನಳ್ಕರಿಂಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಂತರ್ಧಾನದಿಂ
ಪೋದಳು॥೧೭॥ ಇಂತೆಂದು ಶಕ್ತಿ ಬಯಲಾಗೆಕಮಲಾಸನಂ। ತಾಂತೆ
ನ್ನ ಭಾರತಿಯೊಳೊಲವಿನಿಂ ಕೂಡಿರುತೆ । ಸಂತಸದೆ ಶತರೂಪೆ ಸ್ವಾ
ಯಂಭುವಂ ಪಡೆದು ದಂಪತಿಗಳಂ ಮಾಡಲು॥ ಅಂತವರ್ಗುತ್ತಾನಪಾ
ದಂ ಪ್ರಿಯವ್ರತಂ । ಪಿಂತೆಯಾಕೂತಿಯುಂ ದೇವಹೂತಿಯುಂ ಮಸವೆ।
ಕಾಂತೆ ಪ್ರಸೂತಿಯೆಂಬೈವರುದಿಸಿದರೊಲ್ದು ಸ್ವಾಯಂಭುವಮನುಗಾ
ಗಳು ॥೧೮॥ ಇವು ತಾಪ್ರಸೂತಿ ದಕ್ಷಂಗೆ ಸತಿಯಾಗಲಂ। ದುರುಕೃಯಾ
ಶಕ್ತಿಯಾಕೆಯಗರ್ಭದೊಳು ಜನಿಸಿ। ಪರಮೇಶ್ವರಂಗೆ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ
ಯನೀಯಬೇಕೆಂದಜಂ ತಪಿಸುತಿರಲು॥ ಪರಶಿವಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ವರ
ವೇನೆನಲು। ಕರುಣನಿಧಿ ನೀನೆಂನ ನಂದನನ ನಂದನೆಗೆ। ವರನಾಗಿದಿ
ನದಿನದೊಳೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಪೊರೆಯೆನಲು ಕೈಕೊಂಡನು॥೧೯
ಇರದೆ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯನೋಡಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ । ಹರುಷದಿಂ ಮದುವೆ
ಯಾದಂ ಮಹಾವಿಭವದಿಂ। ದಿರುತಬೊಮ್ಮಾಂಡದಿಂ ಪೊರಗೆ ಶಿವಲೋಕ
ಮಂ ನೆನೆದಮಾತ್ರದೊಳ್ಕಾಣಿಸಿ ॥ ಒಡೆಯಲಸದಳಮಾಮಹೇಶ್ವರನ
ರಂಜಿಸುವ। ಗುರುತರಸಭಾಮಂಟಪವನದರೊಳೆಂದು ಸುಖ। ಮಿರು
ತ್ತಿರ್ದನಳ್ತಿಯೊಳು ಮಾಹೇಶ್ವರಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಬಳಿಕೇನೆಂಬೆನು॥೨೦
ಪರಶಿವಂ ಸಕಲಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭರಭಾರಮಂ ಧರಿಸಿಪರ್ನೆನ್ನ ಧರಿಸು
ವರಾರೆನುತ್ತನಿ। ರ್ಧರಿಸಿ ತನ್ನಯ ಹೃದಯದೊಳಗಿರ್ದ ಧರ್ಮವಂನೆ
ನೆಯಲಾಸದ್ಧರ್ಮವೆ॥ ಪರಮತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿನಿಂದಡಿಗೆ
ರಗೆ। ಕರುಣದಿಂದೆತ್ತುತೆಲೆಧರ್ಮವೇ ನಿನ್ನನಾಂ। ಧರಿಸಿಪ್ಪೆನೆನ್ನ ನೀಂ
ಧರಿಸೆನಗೆ ನಿನಗಾವಗಂ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲೆಂದನು ॥೨೧॥ ಪುಂಗವಾಕಾರದಿಂ

ದೆಮ್ಮನೀಂಧರಿಸೆನೆ ಪೆ| ದಂಗಳೇ ವೇದನಾಲ್ಕು ಯುಕ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು| ಷಡಂಗೆ ತನುತ್ರಯಂ ನಾದಬಿಂದುಕಲಾಳಿಯಾದಿ ಯಮುನಾದಿಯೆರಡು|| ಶೃಂಗಂ ಶಿರಂ ಪ್ರಣವಮುಖಾಸ್ಯ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿವೃ| ಷಂಗೆ ವೇದಾಂತಂ ಪಿಣಿಲ್ಸ್ಮೃತಿಸುತೀರ್ಥವುಂ| ತ್ರಂಗಳೇ ರೋಮಂ ಶಿವಾಗಮಂ ಪ್ರಾಣಮಿಂತಾದಿವೃಷಭಂ ಮೆರೆದನು ||೨೨|| ಈತೆರದೆ ಪ್ರಣವಸ್ವರೂಪಾದವೃಷಭನಂ| ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೇರಲ್ಕೆ ವೃಷಭವಾಹನನೆನಲೆ| ಭೂತನಾಥಂಗಾದುದುಮುಸಹಿತ ಶಿವಲೋಕದರಮನೆಯೊಳೊಲಿದಿರುತ್ತಿಂ| ಆತರಣಿಶತಕೋಟಿತೇಜನಾಗಳು ಪ್ರಮಥ| ಜಾತಮಂ ತನ್ನಿಂದೆ ಪಡೆದವಗಳೊಡನೆ ವಿ| ಖ್ಯಾತಸುಖಸಂಕಥಾಕೇಳಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿದಂ ನಾನಾವಿಲಾಸದಿಂದಂ||೨೩|| ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸದಿಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ| ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮುಂ ಕಸಲಭೋಗಮುನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಲ್ಕರಿಂದಂ ||೨೪||

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೨ನೇಸಂಧಿಮುಗಿಯಿತು

೩ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ವರಮಹೇಶಂಗುಮೆಯನಿತ್ತು ಬಳಿಕಾದಕ್ಷ| ನಿರದೆ
ಪೆಣ್ಣರವತ್ತುಮಂ ಪಡೆಯಲವರವರ| ಪುರುಷಸಂಯೋಗದಿಂ
ದಖಿಳಸಚರಾಚರಂ ಜನಿಸಿತ್ತದೇನೆಂಬೆನು||

ಪದ|| ಪಾಪಹರವಿಪುಳಪ್ರತಾಪಘನತರಮೇರು| ಚಾಪವಿಲಯಪ್ರಬಲಕೋಪಸನ್ನುತದಿವ್ಯ| ರೂಪಮೋಹನಪುಷ್ಪಚಾಪವಿಗ್ರಹಭಸಿತಲೇಪಗಿರಿಜಾಕಲಾಪ|| ಗೋಪವಾಹನಕೃಪಾಲಾಪಸುರವಂದ್ಯನಿ| ರ್ಲೇಪವರಪುಣ್ಯಸ್ವರೂಪಜಯಪಂಪಾವಿ| ರೂಪಾಕ್ಷಭಕ್ತರಘಾಪೇಕ್ಷನತರಂ ಸದಾಪಾಲಿಸತ್ತಿಯಿಂದಂ ||೧|| ಇನ್ನಾಲಿಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಪಂಕಜಭವಂ| ತನ್ನಸುತ ದಕ್ಷನಂ ಕರೆದು ನೀಂ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಚೆನ್ನಾಗಿಮಾಡೆನಲ್ಪಂಚಜನನಾತ್ಮಜೆಯ ಸಿಕ್ನಿಯೊಳ್ದಕ್ಷನಂದು|| ನನ್ನಿಯಿಂ ಹತ್ತುಸಾವಿರಮಂದಿ ಹರಿಯಶ್ವ| ರನ್ನಲಿದು ಪಡೆದು ಸೃಷ್ಟಿಯನೆಸಗಿಸಲ್ನಾರ| ದನ್ನೋಡಿ ಸಂಸಾರಬಂಧಕೊಳಗಾಗಬೇಡೆಂದು ತಪಕ್ಕೈದಿಸಿದನು ||೨|| ಠಕ್ಕನಿನ್ನಾರದಂ ಬೋಧಿಸೆ ತಪೋವನಂ| ಬೊಕ್ಕರವರಾಕ್ಷಣಂ ದಕ್ಷನಿದನರಿದು ತಾಂ| ಮಕ್ಕಳವಿಯೋಗದಿಂದೆದೆಗಡದೆ ಮತ್ತೆ ಚಪಲಾಶ್ವರಂ ಪಡೆದಶವನು || ಮಕ್ಕಳಿರಸೃಜಿಸಿ

ನೀವೆನೆಲವಸ್ಸೃಷ್ಟಿಸುವ । ದಕ್ಕುಜ್ಜುಗಿಸೆನಾರದಂಬಂದವರ್ಗಳಂ।ಸಿ
ಕ್ಕದಿರಿದಕ್ಷನಿಕ್ಕುವಬಲೆಗೆನೀವೆಂದು ತಪಕ್ಕೈದಿಸಿದನವರನು॥೩॥ನಾ
ರದನತೌಳಿಯಿಂಬಿತ್ತಂಡದಾತ್ಮಜ । ದೂರರವಾಗಲ್ಕೆರಳಿದಕ್ಷನೆಲ
ವ್ರೋಖೂಳ।ನಾರದಮದೀಯನಂದನರನಿರಗೊಡೆಮೂರುಮೂಕಾ
ಲ್ಗಳಿಗೆಯೊಮ್ಮೆಯುಂ॥ ಧಾರುಣಿಯೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂಸ್ಥಿರನಾಗದೊಡನೊ
ಡೆನ । ಕಾರಣಂತಿರುಗಿಜಗಳಗಳನೇಗಂಟಕ್ಕು । ಕೂರಹೋಗೆಂದು
ಶಾಪವನಿತ್ತಂಪೆಣ್ಮಕ್ಕಳಂಪಡೆಯಲನುಗೈದನು॥೪॥ ಒರವೆನಾಲಿಸು
ಸಿದ್ಧರಾಮದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮ । ನಿರದೆಸಿಕ್ನಿಯೊಳೈದೆಪಡೆದುಮತ್ತರುವ
ತ್ತು। ತರುಣಿಯರನಿತ್ತನಾಧರ್ಮಂಗೆಹತ್ತನಿಪ್ಪತ್ತೇಳಚಂದ್ರಮಂ
ಗೆ॥ ಗರುವಕಶ್ಯಪಗೆಹದಿಮೂರತ್ರಿಮರಿಚಿಯಾಂ। ಗಿರಸಂಪುಲಸ್ತ್ಯ
ಪುಲಹಕ್ರತುಭೃಗುವಸಿ। ಷ್ಠರಿಗೋರ್ವರಿಂಗೋರ್ವರಂಕೃಶಾಶ್ವಂ
ಗೀರ್ವರಂಕೊಟ್ಟನಳ್ತಿಯಿಂದಂ॥೫॥ ಧರ್ಮನಸತಿಯರರುಂಧತಿಯಾ
ಮೆಲಂಬಿಯು । ನಿರ್ಮಳೆಮರುತ್ವತಿಸುಭಾನುಸಂಕಲ್ಪೆಯು।ಪೆರ್
ಮೆಯುಮುಹೂರ್ತೆಸಾಧ್ಯೆಯುವಿಶ್ವೆವಸುವೆನಿಪನಾಮಂಗಳವೆ
ರಸುತರು ॥ ಕೂರ್ಮೆಯೊಳರುಂಧತಿಗೆಕಿನ್ನರಯಾರ್ಮೆಗಂ । ಕ
ರ್ಮರಹಿತಂಸಂದಿಲಂಬೆಗೆಸಿಡಿಲ್ಮಿಂಚು।ಮರ್ಮಜ್ಞೆಯಾಮರುತ್ವತಿ
ಗಂಮರುತ್ತುಗಳ್ಭಾನುವಿಗೆಸಿದ್ಧರ್ಕಳು॥೬॥ ಎಸವಸಂಕಲ್ಪೆಗಂಸಂ
ಕಲ್ಪರಾದರಾಬಿಸಜಲೋಚನೆಮುಹೂರ್ತೆಗೆಮುಹೂರ್ತರ್ಸಾಧ್ಯೆ।
ಗೆಸವೆಸಾಧ್ಯರ್ವಿಶ್ವೆಗಂದುವಿಶ್ವೇದೇವರಾವಸುವಿಗೆಂಟುಮಂದಿ॥ ವ
ಸುಗಳಾದರ್ವಸುಗಳಾಪಧೃವಸೋಮಧರ । ಸೊಸನನಸಿಖಿಪತ್ಯೂ
ಷರುಂಪ್ರಭಾಸನುಮೆನಿಪ। ಜಸವಡೆದರಷ್ಟವಸುಗಳ್ಮೇಣ್ಪ್ರಭಾಸಂ
ಗೆವಿಶ್ವಕರ್ಮಂತನುಜನು ॥೭॥ ಮರಿಚಿಸಂಭೂತೆಯಗಾರ್ದಕಶ್ಯ
ಪಗೆಸವೆ। ತರುಣಿಯರ್ಪದಿಮೂರ್ವರದಿತಿದಿತಿದನುತಾಮ್ರೆ। ವರವಿ
ನತೆಸುರಸೆಧರೆಕದ್ರುನುತಸುರಭಿಸಸೆಯಿರೇವಂತೆ ಮುನಿಯರಿಷ್ಟೆ॥
ಪರಿವಿಡಿಯುಲವರವರಸುತರನಾಮಂಗಳಾ।ತರಳೆಯರಪೇರ್ಗಳಂಕ್ರ
ಮದಿಂದೆಕೇಳೆಂದು । ಕರುಣದಿಂಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ
ಮಗುಳಿಂತೆಂದನು॥೮॥ಧಾತನರ್ಯಮನಂಶುಮಾನ್ವರುಣನಿಂದ್ರಮ
ಹಾತಿಬಲಮಿತ್ರಂರವಿತ್ವಷ್ಟ್ರವಿಷ್ಣುಸಂ। ಜಾತಗುಣನಿಧಿವಿವಸ್ವತನೆ
ಸವಪೂಷನಾಪರ್ಜನ್ಯನೆಂಬಿನಿಬರು ॥ ಖ್ಯಾತರಾದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ
ರವರೊಳಗೆಪುರು। ಹೂತಶಚಿಯುಗರ್ವಿದುಷಂಜಯಂತಂಋಷಭ।
ರೋತುಸಂಭವಿಸಿದರ್ವರುಣಂಗೆವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರಂಸುತನಾದ

ಸೂ॥ಶ॥ ಆವಿವಸ್ವತಸಂಜ್ಞೆಗಳ್ಗೆಸಂಭವಿಸಿದ । ವೈವಸ್ವತಂಯಮಂ
ಯಮುನೆಯುಂಛಾಯೆಯೊಳ್। ಸಾವರ್ಣಿಶನಿತಪತಿಗಳ್ಜನಿಸಿದರ್ಸಂ
ಜ್ಞೆಗಾದವರಭಾಕೃತಿಯೊಳು ॥ ತಾವಾದರಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೀರ್ವ
ರುಂ । ಭಾವಿಸಲುನಿಮಿಯಶಾಪದೆಮಿತ್ರವರುಣರ್ಗೆ । ದೇವಾಂಗ
ನಾಸಂಗದಿಂವಸಿಷ್ಠಾಗಸ್ತ್ಯರುದಿಸಿದರ್ಕುಂಭದಿಂದಂ ॥೧೦॥ ದಿತಿಯಾ
ತ್ಮಜರ್ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷರ್ । ರತಿಭಯಂಕರರೂಪೆಸಿಂಹಿಕೆ
ಯೆನಿಪ್ಪೀರ್ವರ್ಸ। ಸುತೆಯರಾಗಳಾಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನುದರದೊಳುವತ
ಪ್ರಹ್ಲಾದಮುಖ್ಯ ॥ ಸುತಸಹಸ್ರಂಪ್ರಹ್ಲಾದಶಿಷ್ಯಾಳಿಯ। ರ್ಗ
ತಿಶಯವಿಲೋಚನನಿಕುಂಭಕುಂಭರ್ಜನಿಸ।ಲತುಳಸಾಹಸಿವಿಲೋ
ಚನಗೆಬಲಿಯಾಬಲಿಗೆಬಾಣಾಸುರಂಜನಿಸಿದಂ ॥೧೧॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಬಾ
ಣಂಗೆಧನದೆಗಂನಮುಚಿಸಂ । ವರಣನುಂವಿಪ್ರಜಿತುವಂಪುಲೋಮಾ
ದಿಖಳೆ। ರಿರದೆಸಂಜನಿಸಿದನಾಗಲ್ವಿಕತ್ತುಮಂದಿಯಾಸಿಂಹಿಕೆಗೆವಿಪ್ರಜಿ
ತುಗೆ ॥ ನರಕಸೊಭಾರ್ನುವಾತಾಪಿಲ್ವಲಾದಿಗ।ಳ್ಧರೆಯೊಳುದಿಸಿದ
ರೀಶವರದಿಂದಲಂಧಕಾ । ಸುರನಾಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷದೈತ್ಯಂಗೆಮಗನಾದ
ನೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೧೨॥ ಇಂತೆಸೆವಕನಕಾಂಬಕಂಗೆಯುಂಪದಾ
ನವಿಗೆ। ಸಂತಾಪನಂಶಕುನಿಜರ್ಝರಮಹಾನಾಭ । ಮುಂತಾದವ
ರ್ದನುವಿಗುದಿಸಿದರ್ತ್ತಾರಕವಿದಾತಮಯಶಂಬುಶಿರರು॥ ಅಂತಕೋಪ
ಮಗಗನಮೂರ್ಧ್ನಶಕುನಿವಿವಾದ। ಮುಂತೆಶತಮಾಯವೃಷಪರ್ವವಿ
ದ್ರಾವಣಸು । ರಾಂತಕಮರೀಚಿದುಂದುಭಿವಿರೂಪಾಕ್ಷರುಗ್ವಜ್ರನಾ
ಭಾದಿಖಳರು॥೧೩॥ ಶರಭಗಜಶಿರನಮುಚಿವಿಪ್ರಜಿತುಕಪಿಲಶಂ।ಬರ
ಹಯಗ್ರೀವವೈಶ್ವಾನರಶ್ವಬಲನುಂ।ದುರುಳವಾಮನಕೇತುವಿಕ್ಷೋ
ಭಣಾದಿಗಳುನೂರ್ವರಾದರುತಾಮ್ರೆಗೆ॥ ಖುರವೊಂದನುಳ್ಳಖರತುರ
ಗಾದಿಗಳ್ಪಕ್ಷಿ। ಪರಿಯಾಯುವಿನತೆಗರುಣಂಗರುಡನುಂತನುಜ। ರರು
ಣಶೋಣಿಕೆಯರ್ಗೆಸಂಪಾತಿಯುಂಜಟಾಯುವುಮೆಂಬರುದಯಿಸಿದ
ರು ॥೧೪॥ ಸುರಸೆಗಂಪಲವುಪಕ್ಷಂಪಲವುಶಿರಮನು।ಳ್ಳುರಗಂಗಳೊಂ
ದುಸಾವಿರಮುದಿಸಿದವುಕದ್ರುವಿ। ಗುರುಪತಿಶೇಷವಾಸುಗಿಕಂಬಳಾ
ಶ್ವತರರೆಸವಕರ್ಕೋಟಕಾಳಿ॥ ನಿರುಪಮವಿಷದಶಂಖಪಾಳತಕ್ಷಕಸ
ನಿಷ್ಠುರಮಹಾಕರ್ಕೋಟಮಣಿಯಾದಿಯಾದಸಾ। ಶಿರಫಣೀಂದ್ರರ್ಜ
ನಿಸಿದರ್ಧರೆಗೆಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯರ್ಕ್ಕಮಾರಕರಾದರು॥೧೫॥ ಸುರಭಿಗಮೃತಂ
ಕಾಮಧೇನುವುಂಪಶುಗಳುಂ । ನಿರುತಮಹರ್ಷಿನಿಕರಮಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀ
ಯರುಂ । ತರತರದೊಳಿಳಾದ್ರಿರೆಯೆಂಬಳಿಗೆಗಿರಿತರುಲತಾನಿಕರಮುಂ

ದ್ಭವಿಸಿತು॥ ತರುಣಿ ಸಸನೆಗೆಯುಂ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ್ಜನಿಸಿದ। ರ್ಪುರವು ಮಾ
ನಿಗ್ರೈರಾವತಾದಿ ಕರಿಜಾತಿಯುಂ। ಹರಿಮುಖ್ಯ ಮೃಗಕುಲಂ ಕ್ರಿಮಿಕೀ
ಟಝಷಾದಿಗಳುಂ ಜಲಚರಗಳುದಯಿಸಿದವು॥೧೬॥ ದಿತಿಯೊಳ್ಮರುದ್ಗಣವ
ರಿಷ್ಟೆಗಂ ಗಂಧರ್ವ್ವತತಿಯಾಯ್ತು ರಾಮ ಕೇಳ್ಕಶ್ಯಪನದೆಸೆಯಿಂದ। ಮ
ತುಳತರ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದುದು ಮುಂದೆ ಕೇಳತ್ರಿಯನಸೂಯೆಗೊಗೆದರಂ
ದು॥ ಸುತ ಚಂದ್ರದತ್ತದುರ್ವ್ವಾಸನಂಗೀರಸಂ। ಸ್ಮೃತಿಗೆ ಗುರು ಸಂವರ್ತನ
ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಬ। ಸುತರಾದರಾ ಪುಲಸ್ತ್ಯ ಪ್ರೀತಿಗಳ್ಗುದಿಸಿದಂ ವಿಶ
ವಸ್ಸುವಾಗ॥೧೭॥ ದೇವವರ್ಣೆಗೆ ಧನೇಶಂ ಸುತಂ ಕೈಕಸೆಗೆ। ರಾವಣಂ
ಕುಂಭಕರ್ಣಂ ವಿಭೀಷಣನೆಂಬ। ಮೂವರುಂ ಶೂರ್ಪನಖಿಯುಂ ರಾವಣಾ
ನತಾಯ ಪಿತೃವಂಶವೆಂತುಟೆನಲು॥ ಭುವಿಸಲ್ಕ ಜನೊಂದುಕೋಣಾ
ಸನಿರ್ಮಿಸಲದರೊ। ಳೇವಿಗಡ ಹೇತಿಪ್ರಹೇತಿಯೆಂಬವರಾದ। ರೇವೇ
ಳ್ವಿನಾ ಪ್ರಹೇತಿಗೆಯುಮನೆಗಂಗು ವಿದ್ಯುತ್ಕೇತು ಮಗನಾದನು॥೧೮॥
ಆತನ ಧರ್ಮಾಂಗಿ ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಗುದಿಸಿದಂ। ಪಾತಕರಹಿತನೀಶಭಕ್ತಂ
ಸುಕೇಶಿಮು। ತ್ಪಾತು ತಂಗೆ ದೇವವತಿಗಾದ ಸುಮಾಲಿಯಂ ಮಾಲಿಯುಂ
ಮಾಲ್ಯವಂತಂ॥ ಈತೆರದ ಮಾಲಿಯ ನಿಲಾಖ್ಯೆಗೆ ಕೈಕಸೆಯು। ಮಾ
ತಳೋದರಿ ವಿಶ್ರವಸು ಕಾಂತೆ ರಾವಣನ। ಮಾತೆಯೊಪ್ಪುವ ವಂಶವಿ
ದು ಪುಲಹಗುದಿಸಿದ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರುಷರು॥೧೯॥ ಕ್ರತುಗೆ ಸನ್ನು
ತಿಗೆ ಸಚರಿಪ ತಂಗಸುರ್ತ। ಸರ್ತಿ ಪುಲೋಮಿಗೆ ಭೃಗುವಿಗು ಶನಕ
ವಿಚವನರ್ಕ। ಳತುಳ ಕವಿಗಂ ಶುಕ್ರನಾದನಾ ಚವನ ಕರ್ಣಕೆಯೊಳೋ
ರ್ವಂಜನಿಸಿದಂ॥ ಸುತನಾದ ಸಾತಂಗೆ ರುಚಿಕನಾ ರುಚಿಕಂಗೆ। ಸುತ
ನಾದನೊಲ್ಪು ಜಮದಗ್ನಿಯಾತಂಗೆ ವಿ। ಶ್ರುತ ಪರಶುರಾಮನಾತಂಗಳಿ
ಯನೆಸವ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿನಾಥನು॥೨೦॥ ವರವಸಿಷ್ಠನಸತಿಯ
ರುಂಧತಿಯು ಗರ್ಭದಿಂ। ಬರದುದಯಿಸಿದ ಶಕ್ತಿಯಾತಂಗೆ ಮುನಿಪ। ರಾ
ಶರನವಂಗುದಿಸಿದಂ ವ್ಯಾಸನಾತಂಗೆ ಶುಕಯೋಗಿ ಸಂಭವನಾದನು॥
ಹರುಷದಿಂ ಕರ್ದಮಂ ದೇವಹೂತಿಯೆನಿಪ್ಪ। ತರುಣಿಯೊಳ್ಕಪಿಲ
ಕರ್ನಕೆಯರಂ ಪಡೆದುತ। ತ್ತರಳೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಂ ಪ್ರಿಯವ್ರತಂಗಾತಂ
ಗೆದಶತನುಜರುದಯಿಸಿದರು॥೨೧॥ ಅವರಗ್ನಿಬಾಹು ಮೇಧನುಂ
ಪುತ್ರನುಂ। ಸವನ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಮಾನು ವರವಪುಷ್ಮಾನುಗ। ಳ್ವವರಿಸ
ಲ್ಮೇಧಾತಿಥಿಯುಗ್ನೀಂದ್ರ ಹವ್ಯ ದ್ಯುತಿಮಾನುವೆಂಬವರದರೊಳು॥ ತವೆ
ಮೊದಲ ಮೂವರುಂ ಯತಿಗಳಾದರ್ಮ್ಮುಂದೆ। ಧೃವನಾದನುತ್ತಾನಪಾ
ದಭೂಪಂಗೆ ಸಂ। ಭವಿಸಿದ ಧರ್ಮಕೇತ್ವಾದಿಗಳ್ ತತ್ಕ್ರಶಾಕ್ಷ್ವಂಗ

ಚರ್ಯೆಯೆಂಬವರೊಳು ||೧೨|| ರಾಮ ಕೇಳಿನ್ನು ಧರ್ಮನ ಸೃಷ್ಟಿಯು
ಮನವನ | ಭಾಮೆ ಮೃಷೆಯೊಳು ಡಂಬನುಂ ಮಾಯೆಯುಂ ಬಂದ|
ರಾಮಾಯೆಗನ್ನಿರುತ್ರಿಗಂ ಲೋಭ ವಿಕೃತಿಗಳ್ಪುಟ್ಟಿದವು ತಲ್ಲೋಭಕೆ||
ಭೂಮಿಯೊಳ್ಕ್ರೋಧಮುದಿಸಿತು ವಿಕೃತಿಗಂ ಹಿಂಸೆಯಾ | ಮಹ
ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಹಿಂಸೆಗೆ ದುರುಕ್ತಿ ಮ| ತ್ತಾ ಮಹಿಳೆಯಾ ಕಲಿ ದುರುಕ್ತಿಗಳಿ
ಗಂ ಭಯಂ ಮೃತ್ಯುವೆಂಬವರಾದರು ||೧೩|| ಜಗದೊಳಾ ಭಯ ಮೃ
ತ್ಯುಗಳ್ಗೆ ನಿರಯಂ ಯಾತ| ನೆಗಳುದಿಸಿದವು ನಿರಯ ಯಾತನೆಗಳಿಂದ
ಮೇ| ಣೊಗು ಮಿಗೆಯ ದುರ್ನೀತಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಕಪಟ ಕುತ್ಸಿತ ಮಹಾ
ದ್ರೋಹಂಗಳು|| ಮಿಗೆ ತಕ್ಕೌಳಿ ವಂಚನೆ ದುರ್ಜನತ್ವ ಸಂ| ಯುಗವಿ
ಕೃತಿ ರೋಧ ಸಂತಾಪ ಬಲ್ಮೆ ನಿಸುಹಾ| ನಿಗಳುದಿಸಿದವು ರಾಮ ಕೇಳು
ಧರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮನುರು ಸೃಷ್ಟಿಯಿನಿತೆಂದನು ||೧೪|| ಪರಶಿವಂಗುರೆ ವೀರಭ
ದ್ರ ಶಂಭು ಗಿರೀಶ| ಪರಮ ಚೈತನ್ಯ ಪಶುಪತಿಯಹಿಬುಧ್ನ್ಯನುಂ| ವ
ರದಿಶಾಂಪತಿ ಪಿನಾಕಿ ಸ್ಥಾಣು ಭವರೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ಭುವನಾಧೀಶ್ವರು|| ಪ
ರಿಕಿಸಲ್ಕೇಕಾದಶ ರುದ್ರರಾದರಾ| ಮರಿಚಿ ಕಸ್ಯಪ ಗೌತಮಾತ್ರಿ ವಿ
ಶ್ವಾಮಿತ್ರ| ಪರಮ ಮುನಿ ಜಮದಗ್ನಿ ನುತ ವಸಿಷ್ಠ ಸಪ್ತಋಷಿವರ
ರ್ಕೇಳೆಂದನು ||೧೫|| ಪಾವನ ಚರಿತ್ರ ಸ್ವಯಂಭು ಸಾರೋಚಿ ಮಿಗೆ|
ವೈವಸ್ವತೋರುತರ ಸಂವೃತ್ತ ಮುತ್ತಮನು| ರೈವತ ತಾಮಸ ಚಾಕ್ಷು
ಷಾಚ್ಯ ಚೌಚ್ಯ ಬ್ರಂಹಸಾವರ್ಣಿ ಸುಗುಣನೆನಿಪ| ಆವಿಮಲ ರುದ್ರಸಾ
ವರ್ಣಿ ಮತ್ತಂ ದಕ್ಷಸಾವರ್ಣಿ ಯಗ್ನಿ ಸಾವರ್ಣಿ ಪೇಳ್ವೆಂ ಸೂರ್ಯ|
ಸಾವರ್ಣಿಯಿಂತೆ ಸವ ರೀರೇಳು ಮಂದಿ ಮನುಗಳು ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ
ನು ||೧೬|| ಇಂತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸದಿ ಬರದ
ವರ್ಗ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭ
ಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ|
ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ | ಕಂತುಹರನ ಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ||೧೭||

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೩ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೨ನೇ ಕಾಂಡ ೪ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಚರಾಚರವನಂಬುರುಹ | ಭವ
ನೈದೆ ಸೃಜಿಸಿ ನೆಲೆಯಂ ಚತುರ್ದಶಭುವನ | ಭವನದೊಳು ಕೈ
ಗೈದು ತಚ್ಚರಾಚರವನಿರದೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳಿಂಬಿಟ್ಟನು||

ಪದ|| ಪರಮಗುಣನಿಳಯ ಪಾವನತರ ಮಹಾಮಹಿಮ| ಪಿರಿದು

ನ್ನಿಗೆಮದೂರಪೀತಪಟನುತಚರಿತ । ಪುರಮಥನಕಥನಪೂಸರನ
ಭಜಿತಾಪೇಕ್ಷಪ್ರೈಶ್ರ್ಯಪತಿವಿಧ್ವಂಸನ ॥ ಸುರನಿಕರಪೋಷಣಮಹಾ
ಪೌರುಷಪ್ರಯುತ । ಕರುಣಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸುತಪಃಪ್ರಭಾ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣಗಾತ್ರತ್ರಿಣೇತ್ರದಾನವಜೈತ್ರಸುಪವಿತ್ರಚಾರಿತ್ರನೆ ॥೧॥
ಆಲಿಸೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಪಂಕಜಭವಂ । ಭಾಳಾಕ್ಷನಾಜ್ಞೆಯಿಂಬ್ರಹ್ಮಾಂ
ಡದೊಳಗೆಸೆ । ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂಸಚರಾಚರಂಗಳಂಸೃಷ್ಟಿಸಿದಬಳಿಕವಕೆನೆ
ಲೆವನೆಗಳ ॥ ಮೇಲೆಕ್ಕೆಗೈದವೃತ್ತಾಂತಮಂಪೇಳ್ವೆಪೆಂ, ಕೇಳ್ಬ್ರಹ್ಮಾಂ
ಡಖರ್ಪರದಧೋಭಾಗದೋ । ಳ್ತ್ರಿಳದಿಂದಿಪ್ಪದಿಪ್ಪತ್ತೈದುಕೋಟಿ
ಯೋಜನದಜಲಮೇನೆಂಬೆನು ॥೨॥ ಇಂತೆಸವಜಲದಮೇಲಾದಿ
ಕೂರ್ಮಂಮೆರೆವ । ನಂತದರಮೇಲೆಶೇಷಂಸುತ್ತಲಿಹುದುದಿ । ಗ್ದಂ
ತಿಗಳವರಮೇಲೆಯಿಳೆಯೊಂದುಕೋಟಿಗಳ ವೈವತ್ತುಕೋಟಿಹರ
ಹಿಂ ॥ ಅಂತರದಭರಣಿಯಂತೇಳುಲೋಕಂಗಳದ । ರಂತರಂತರ
ದೊಳಿಹವವರಗಲದುನ್ನತಗ । ಳಂತಿಳಿಯೆಹತ್ತುಕೋಟಿಗಳಹರಹೀ
ರೈದುಸಾಸಿರಗಳುನ್ನತಗಳು ॥೩॥ ಇನ್ನುಮೂಲೋಕಂಗಳೆಡೆಯೆ
ಡೆಯಭೂಮಿಗ । ಳ್ಪನ್ನೆರಡುಲಕ್ಷ ಮುನ್ನಾಲ್ವತ್ತಾರ್ಸಾಸಿರದ ।
ಇನ್ನೂರವೈವತ್ತುಯೋಜನದದಳದಿಂದಲಿರ್ಪವಾಲೋಕಂಗಳ ॥
ಮುನ್ನವೇಬಳಸಿದಿಳೆ ಯಿಪ್ಪತ್ತುಕೋಟಿಹರ । ಹಿನ್ನೋಡೆಬೊ
ಮ್ಮಾಂಡದೊಂಟಿಯಂಕಟ್ಟಿರ್ಪು । ದಿನ್ನದರಮೇಲಣವಿಶಾಲಮೇಭೂ
ಲೋಕಮೆಲರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೪॥ ಭೂತಳದಕೆಳಗತಳವಿತಳಸು
ತಳಂಗಳ್ತ । ಳಾತಳಮಹಾತಳರಸಾತಳಂಗಳ್ನೆಗಳೊ । ಪಾತಾಳ
ಮೆಂಬಿವೇಳ್ಲೋಕಮುಮನಡಕಿಲ್ಲಿಳಾಗಿನಿರ್ಮಿಸುತಲದಕೆ ॥ ಶತ
ತಕುಂಭಚಿತ್ರಾಯೆಯಮ್ಮಾಡಿಯೊಡತನಕೆಪ್ರೀತಿಯಿಂಶೇಷಬಲಿಮು
ಚುಕುಂದರಲ್ಲಿರಿಸಿ । ಭೂತನಾಥನನಲ್ಲಿಶಿವನೆಂದು ಪೂಜಿಸುವರಾ
ಲೋಕದಖಿಳಜನರು ॥೫॥ ವರರಸಾತಳಲೋಕಮಂಶುಭ್ರವರ್ಣದಿಂ ।
ಪರಿರಚಿಸಿವಾಸುಗಿಸುವರ್ಣಾಖ್ಯರನ್ನಿರಿಸಿ । ಪರಮೇಶನಂಶಂಭು
ವೆಂದುಪೂಜಿಸುತಿರ್ಪರಿನ್ನುಮಹಾತಳವನು ॥ ಉರುಸಿಕತವರ್ಣ
ದಿಂನಿರ್ಮಿಸಿಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ । ನರಕಾಸುರರನಲ್ಲಿನೆಲೆಗೆಯ್ಯೆಶಿವನಶಂ ।
ಕರನೆಂಬನಾಮದಿಂಭಜಿಸುತಿಹುದಾಲೋಕಜನಮತುಳಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಂ ॥೬॥ ರಾಮಕೇಳ್ವಿಧಿತಳಾತಳಲೋಕಮನ್ನವ್ಯಾ । ಹೇಮವರ್ಣ
ಮಾತ್ರಡಿಯುದರೊಳಗೆಮಯುಕಾಲ । ನೇಮಿಗಳನೆಸವ ಕರ್ಕೋಟ
ಕಾಹಿಯನಿರಿಸೆನೀಲಕಂಠಾಹ್ವಯದೊಳು ॥ ಭೀಮನಂಪೂಜಿಸುವರ

ಲ್ಲಿಸು ತಳೆಕೆಪವಳೆ। ಧಾಮಮಂ ರಚಿಸಿ ತಾರಕಪ ಹಲ್ಲಾದರಂ। ಪ್ರೇಮೆ
ಏಂದಿರಿಸೆ ಶಂಭುವನುಮಾಪತಿಯೆಂದು ಭಜಿಸುವರ್ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಂ॥೭॥
ಏತಳೆವಮಂ ನಿರ್ಮಳೆ ದ್ಯುತಿಯಿಂದೈಕ್ಯಗೇಯ್ದು। ಚತುರಾನನಂ ಶಂಖಪಾ
ಅಮುಖರಾದಘಣೆ। ಎತತಿಯಂ ಜಂಬುಕಂಬುಕದೈತ್ಯರನ್ನಿಳಿಸಿ ಹಾಟ
ಕೇಶ್ವರನಾಮದಿಂ॥ ಶಿತಿಕಂಠನಂ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮೇ। ಲತಳೆಮಂ
ನೀಲವರ್ಣಮ್ಮಾಡಿ ನವಮುಚಿಗಂ। ಸ್ಥಿತಿಗೈದನಲ್ಲಿ ಶಿವನಮ್ಮಹಾದೇವ
ನೆಂದರ್ಚಿಸುವರೊಲವಿನಿಂದಂ॥೮॥ ಮೇಲೆ ಭೂಮಂಡಲಮದಂತರದ
ಭರಣಗಳೆ। ಮೇಲುಮುಚ್ಚಳೆವಾಂಗಿನಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹುದಾವಿ। ಶಾಲ
ಧಾತ್ರೀಪೀಠಮಧ್ಯದೊಳ್ಕಂಗೆಸುವ ಸ್ವರ್ಣಲಿಂಗದಂತೆ॥ ಸ್ಥೂಲಮಾ
ಗಿರ್ಪುದು ಮಹಾಮೇರುಪರ್ವತಂ। ಪೇಳಲೇಂ ಸ್ವಾಯಂಭುಮನು
ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ। ಪಾಲನೆಯು ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿದಂ ಮುದದಿಂ ಪ್ರಿಯ
ವ್ರತಕುಮಾರಕಂಗೆ॥೯॥ ಹರುಷದಿಂ ಸಕಲಭೂಮಂಡಲದ ಭಾರಮಂ।
ಧರಿಸಿ ತನ್ನಯ ರಾಜ್ಯದೊಳು ದಿವಾಕರಕಿರಣ। ಪರಿವರ್ತನಂ ಬೇಡ
ಮುದ್ದೀಹ ಕಾಂತಿಯೇಸಾಕೆಂದು ಸುರಗಿರಿಯನು॥ ವರರಥಾರೂಢ
ನಾಗೇಳ್ಸಾರಿಯೊಳು ಸುತ್ತಿ। ಬರಲೊಂದು ಗಾಲಿಯೈದಿದ ತಾಣದೊ
ಳೆಗೊಂದು। ಪರಿಯಲಾ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿಂತು ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಸಪ್ತಶರಧಿ
ಗಳಾದವು॥೧೦॥ ಲಕ್ಷ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಾ ಲವಣಸಾಗರಂ। ಲಕ್ಷಯೋ
ಜನದಳತೆಯುದರೊತ್ತಿನೊಳಗೆರಡು। ಲಕ್ಷಯೋಜನದೊಳ್ ಪ್ಲಕ್ಷ
ಮನಿತಿಕ್ಷುನಿಧಿ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಂ ಶಾಲ್ಮಲಿ॥ ಈಕ್ಷಿಸೆ ಸುರಾಶರಧಿಯಾ ಪ್ರ
ಮಾಣವೆಂಟು। ಲಕ್ಷಂ ಕುಶದ್ವೀಪಮಂತೆ ಸವಸರ್ಪಿಮಿಗೆ। ಲಕ್ಷ
ಮೀರೆಂಟು ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪಮಾಗಣನೆ ದಧಿಶರಧಿ ಕೇಳೆಂದನು॥೧೧॥
ಬಿತ್ತರದೊಳೆಸೆವ ಶಾಖಾದ್ವೀಪದಳತೆಮೂ। ವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷಯೋ
ಜನದಳತೆ ಪಯಶರಧಿ। ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರ್ಪುದಾ ಲಕ್ಕದಿಂದಾ ಕ್ಷೀರವಾ
ರಿಧಿಯನೊಳಗುಮಾಡಿ॥ ಉತ್ತಮದ ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪಮರುವತ್ತನಾ।
ಲ್ಕುತ್ತಿನೊಳಗೊಪ್ಪುವಾ ಸ್ವಾದೋದಕಾಂಬುನಿಧಿ। ಮತ್ತದರ ಪ
ರಿಗಣನೆಯಿಂತು ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಸಪ್ತಶರಧಿಗಳೆಹರವು॥೧೨॥ ಇರದೆ ಸಪ್ತ
ದ್ವೀಪಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳಂ। ದೆರಡುವರೆ ಕೋಟಿ ಮೂಲರ್ಕ್ಕವರೆ ಸ್ವ
ವರ್ಣ। ಧರಣಹತ್ತುಂ ಕೋಟಿ ನೋಡೆ ಲೋಕಾಲೋಕಪರ್ವತಂ ಪ
ತ್ತುಕೋಟಿ॥ ಗಿರಿಯ ಹೊರಭಾಗದ ಮಹಾಂಧಕಾರಂ ತಿಳಿಯ। ಲೆರ
ಡುಕೋಟಿಯು ಮೇಲೆ ನಾಲ್ವತ್ತುಮರು ಲಕ್ಷ। ವರೆಯಿಂತು ಮೇರುವಿಂ
ದಿತ್ತಲಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿಯೋಜನಗಹರವು॥೧೩॥ ಇನ್ನಾಕಿಸೆ

ರಾಮ ಸವನನುಂ ಹವ್ಯದುತಿ। ಮಾನುಜ್ಯೋತಿಷ್ಮಾನುವರವಪುಷ್ಮಾ
ನುಗ। ಳಿನ್ನುತಂಮೇಧಾತಿಥಿಯಗ್ನೀಂದ್ರರೆಂಬರೇಳ್ಮಂದಿಸುತರಿರಲವ
ರ್ಗೆ ॥ ಮುನ್ನಣೆಯೊಳಾಪ್ರಿಯವ್ರತಮಹೀಪಾಲಕಂ। ಮುನ್ನಪೇ
ಳ್ದಾದ್ವೀಪದೊಳು ಪುಷ್ಕರಾದಿಗಳ। ನುನ್ನತಪ್ರೀತಿಯಿಂದೀಯೆ ಜಂ
ಬೂದ್ವೀಪಕಗ್ನೀಂದ್ರನರಸಾದನು॥೧೪॥ ಪರಿಗಣಿಸಲಗ್ನೀಂದ್ರನಂದ
ನನಾಭಿಕಿಂ। ಪುರುಷರುಂ ಹರಿಯುಮಿಳಾವೃತರಮ್ಯಕಮರ್ತ್ತೆ। ಮೆ
ರಹಿರಣ್ಮಯಕುರುನೃಪನೆಗಳ್ಭದ್ರಾಶ್ವಕೇತುಮಾಲ್ಯಾದಿಗಳ್॥ ಧ
ರೆಯನೊಂಬತ್ತುಭಾಗಂಮಾಡಿಕೊಡಲವರ। ವರಪೆಸರ್ಗಳೆವಕಾದ
ವುನಾಭಿಗಂವೃಷಭ। ಧರಣಿಪತಿಯಾತಂಗೆಭರತನಾತನಪೆಸರುಭರ
ತಖಂಡಮುದಾದುದು॥೧೫॥ ಸುರಗಿರಿಯತೆಂಕಣದಿಶಾಭಾಗದೊಳಗಿ
ರ್ಪ। ಭರತಖಂಡದಭೂಮಿತಿಳಿಯೆ ಹನ್ನೆರಡುಸಾ। ವಿರದವಿಸ್ತೀರ್ಣ
ಮುದುಬಿಲ್ಲಂತೆಮೂರುದಿಕ್ಕಿಂಗೆಲವಣಾಬ್ಧಿವಾರಿ॥ ಪರಹಿಮಾಚಲ
ವದರಬಡಗಪೂರ್ವಾಪರದ। ಶರಧಿಗಾಂತೆರಡುಸಾವಿರದುದ್ದಮಗಲ
ಸಾ। ಸಿರದಿಂದಲೊಪ್ಪುವುದು ತತ್ಖಂಡಮುದುಚಿತ್ರವರ್ಣದಿಂರಂಜಿಸು
ವುದು ॥೧೬॥ ತಂಪುವಟ್ಟದಬಡಗಭಾಗದೊಳಗೊಪ್ಪುವುದು। ಕಿಂ
ಪುರುಷವರುಷಮೇಕಾದಶಸಹಸ್ರದಗೆ। ಲಿಂಪೊಳೆವಕನಕವರ್ಣಂ
ನೀಳವಾಗಿಪೂರ್ವಾಪರಾಬ್ಧಿಯೆಂಗಡಿಯೆನೆ॥ ಸೊಂಪಿನಿಂದಿಹುದು
ಹೇಮಾದ್ರಿಯುದರುತ್ತರದೊ। ಳೆಂಪೇಳ್ವಿನಾಶೈಲದುದ್ದವೊಂದೇ
ಸಾಸಿ। ರಂಪೆರಪದೈನೂರುಯೋಜನಂಪೇಳಲೇನದರಸೌಖ್ಯಸ್ಥಿತಿ
ಯನು॥೧೭॥ ಹೇಮಶಿಖರಿಯುಬಡಗಲೊಪ್ಪುವುದು ಹರಿವರುಷ ಭೂ
ಮಿದಶಸಾಹಸ್ರಯೋಜನಂಕಾಂತಿಯುಂ। ಹೇಮವರ್ಣಂಮೂಡು
ಪಡುವಣಸಮುದ್ರಗಡಿಯುದ್ದಸಾಸಿರಯೋಜನಂ ॥ ಆಮೇಲಣಗಲ
ವೈನೂರರಿಂನಿಷಧಗಿರಿ। ಸೀಮೆಯಾಗಿಹುದುಬಡಗಣದಿಕ್ಕಿನೊಳು
ಸಿದ್ಧ। ರಾಮಕೇಳಿನ್ನಿಳಾವೃತದವಿಸ್ತಾರಮಂನೀನೆಂದು ನಿರವಿಸಿದ
ನು ॥೧೮॥ ಕನಕಾಚಲದಚತುರ್ಭಾಗದೊಳಿಳಾವೃತಂ। ಕನಕಮ
ಯಭೂಮಿಯಿಂದಿಹುದದರಬಡಗದಿ। ಕ್ಕಿನೊಳೆಸವನೀಲಾಚಲಂ
ಮೇರೆತೆಂಕನಿಷದಾಚಲಂಗಡಿಪಡುವಲು॥ ಘನಗಂಧಮಾದನಂಕಡೆ
ಮೂಡಮಾಲ್ಯವಂ। ತನಿಪದ್ರಿಯೊತ್ತಾಗೆತಗ್ಗಿರಿಯನಾಲ್ಕುದಿ। ಕ್ಕಿ
ನೊಳಿರದೆಮಂದರಂಮೊದಲಾಗಿ ನಿಷ್ಕಂಭಗಿರಿಚತುಷ್ಟಯಮಿರ್ದು
ದು ॥೧೯॥ ನೀಲಗಿರಿಯೊಂದುಸಾಸಿರದುದ್ದಮನಿತೆವೈ। ಶಾಲಮುದ
ರುತ್ತರದೊಳೆಂಹತ್ತುಸಾವಿರದ। ನೀಳದಿಂದಪರಪೂರ್ವಾಬ್ಧಿಗಡಿ

ಯಾಗಿಹುದುರಮ್ಯಕಂಕನಕವರ್ಣಂ ॥ ಪೇಳೆಲೇನದಕವಧಿಯಾಗಿ
ಬಡಗಲ್ಶ್ವೇತ । ಶೈಲಮಿಪ್ಪುದುಸಹಸ್ರೋನ್ನತಂತದ್ಗಿರಿಯ। ಮೇಲ
ಗಲವನಿತದರಬಡಗದೆಸೆಯೊಳುಹಿರಣ್ಮಯವರುಷಮಂಪೇಳ್ವೆನು॥
ಹನ್ನೊಂದುಸಾಸಿರದಯೋಜನದನೀಳದಿಂ । ಮುನ್ನಪೇಳ್ದಂತುಭ
ಯವಾರ್ಧಿಗಡಿಯಾಗಿಪೊಸ। ಚಿನ್ನದಂತಿರೆಕಾಂತಿಯೆಸವುದದಕವ
ಧಿಯೆಶೃಂಗಪರ್ವತಮುದಕ್ಕು ॥ ಉನ್ನತಂಸಾಸಿರಂಹರಹುಸಾಸಿರ
ವಾಗ।ಲಿನ್ನದರಬಡಗದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಹುದುಕುರುಭೂಮಿ।ಹನ್ನೆರಡು
ಸಾಸಿರದತೆರಪಿನಿಂಪೂರ್ವಾಪರೋತ್ತರಾಬ್ಧಿಯೆಗಡಿಯೆನೆ॥೨೧॥
ಸುರಗಿರಿಯಮೂಡದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಹುದುಭದ್ರಾಶ್ವ।ವರುಷಮದುಪೂ
ರ್ವಾಬ್ಧಿಮೇರೆಪಶ್ಚಿಮಕೆಘನ । ಗಿರಿಮಾಲ್ಯವಂತನೆಗಡಿತ್ರಯಸ್ತ್ರಿಂ
ಶತ್ಸಹಸ್ರಯೋಜನದಹರವು॥ಇರೆದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕೆಮೂವತ್ತನಾ
ಲ್ಕುಸಾ।ಸಿರದಳತೆಜಠರಗಿರಿದೇವಕೂಟಾದ್ರಿಗಳು। ಪರಿಗಣನೆಗಿಪ್ಪ
ತ್ತೈಸಾಸಿರಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕುನ್ನತಂಸಾಸಿರಂ।೨೨॥ವರಕೇತುಮಾ
ಲ್ಯವರ್ಷಂಪಶ್ಚಿಮಾಬ್ಧಿಗಡಿ।ಗಿರಿಗಂಧಮಾದನಮುಮ್ಮಡಲೊತ್ತಿಗಿಹು
ದು।ಪರಿಗಣನೆಮೂವತ್ತುಮೂಸಾರ್ಸಿರಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕ್ಕೊಂದು
ಮಿಗಿಲು ॥ ಇರದಿಳಾವೃತಚೌಕಕೀಪ್ರಮಾಣಂಪವನ । ಗಿರಿಪಾರಿ
ಯಾತ್ರಂಗಳಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾ। ಸಿರದನೀಳಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕ್ಕುನ್ನ
ತಂಸಾಸಿರದೊಳಿರುತಿರ್ಪವು ।೨೩॥ ಹರಿವರುಷದೊಳಗೆಸವಕರ
ವೀರಕೈಲಾಸ । ಗಿರಿಗಳಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾಸಿರದನೀಳದಿಂ।ದಿರುತಿರ್ಪ
ವವರಪೂರ್ವಾಬ್ಧಿಮುಖಹರಿದಂತ್ರಿಸಾಸಿರಂರಜತವರ್ಣಂ ॥ ಇರ
ದೆರಮ್ಯದೊಳಿಪ್ಪಶೃಂಗಮುಕರಮುಮೆಂಬ। ಗಿರಿಯುಗಳಮಿಪ್ಪತ್ತೈ
ಸಾಸಿರದನೀಳದಿಂ। ಏರದಪರಪೂರ್ವಾಬ್ಧಿಮುಖವಾಗಿಮೂರುಸಾ
ಸಿರಮುನ್ನತದೊಳಿಪ್ಪುದು॥೨೪॥ಹನ್ನೆರಡುಸಾಹಸ್ರಯೋಜನಪರಿ
ಪ್ರಮಾ । ಣೊನ್ನತಂನಾಲ್ಕುವರೆಸಾಸಿರದನೀಳಮಗ। ಲನ್ನೋಡೆ
ಮೂರುಸಾವಿರದಂದಮುನ್ನುಸುದರ್ಂತೆಮಂದರಮಿಪ್ಪುದು॥ಇನ್ನ
ದರತುದಿಯೊಳಿಹಕಡವದಮರಂಸಹ। ಸ್ರೋನ್ನತಂವಿಸ್ತಾರಮುಂಚೈ
ತ್ರರಥವನಂ। ತನ್ನಗದೊಳಿಹುದುಸಾಸಿರದಗಲದಿಂದಲ್ಲಿಕೊಳನೊಂ
ದುತಂಜಿಸುವುದು॥೨೫॥ ಕನಕಾಚಲದತೆಂಕಭಾಗದೋಳ್ಗಂಧಮಾ।
ದನನಗಂನಾಲ್ಕುವರೆಸಾಸಿರದನೀಳಮುಂ । ಮಿನುಮಿನುಪ ಪವಳ
ವರ್ಣಂಮೂರುಸಾಸಿರದವಿಸ್ತರಮ್ಮೇಣುನ್ನತಂ ॥ ದಿನಪಸಾಹಸ್ರ
ಮದರೊಳಗೆಜಂಬೂಕುಜಂ । ಘನಮಾಗಿಸಾಹಸ್ರಯೋಜನೌನ್ನ

ಕ್ಯದಿಂ। ದನುದಿನಂತೊಪ್ಪುರ್ದಾನೆಗಳತೋರದಪಣ್ಗಳ್ಗಾಕುಜದೊ
ಳಿಡಿದಿರ್ಪವು॥೨೬॥ ನೆಲಕೆಬಿದ್ದೊಡೆದರಸಜಾಂಬೂನದಾಖ್ಯೆಯಿಂ।
ಸಲೆಪರಿವುದಲ್ಲಿಜಂಬೂದ್ವೀಪನಾಮದಿಂ। ದಿಳೆಗೆಸಂದುದುಗಂಧಮಾ
ದನೆಂಬಾವನಂತನ್ನಾಮಸರಸಿಯಿಹುದು॥ ತಿಳಿಯೆಸುರಗಿರಿಯಪಶ್ಚಿ
ಮಭಾಗದೊಳಗೊಂದು। ನೆಲಸಿಹುದುನಿಷ್ಕಂಭಗಿರಿಮೂರುಸಾವಿರ
ದ।ಗಲಮಾರುಸಾವಿರಸ್ಥೂಲಮದು। ನಾಲ್ಕುವರೆಸಾಸಿರದನೀಳ್ವಿಹು
ದು॥೨೭॥ ಅರಳಿಯೊಂದಾಗಿರಿಯತುದಿಯೊಳಿಹುದೊಂದುಸಾ।ಸಿರ
ದುಗ್ದಮಲ್ಲಿವೈಭ್ರಾಜವೆಂಬಾವನಂ। ಸರಸಿಯೊಂದತಿನಿರ್ಮ್ಮಳೋದ
ಕದಿನೊಪ್ಪುತಿಹುದಾವನದನಟ್ಟನಡುವೆ॥ ಒರವೆನುತ್ತರದಿಳಾವೃತ
ದೊಳಗೆನಿಷ್ಕಂಭ। ಗಿರಿಮೂರುಸಾಸಿರದಹರವುತಿರಿಯಲ್ಕಹಂ। ನೆರ
ಡುಸಾಸಿರಯೋಜನೋನ್ನತಂ ನಾಲ್ಕುವರೆಸಾಸಿರದ ನೀಳ್ವಿಹು
ದು॥ ಆಳವಿಹುದದರಗ್ರದೇಶದೊಳಗುರುತರವಿ।ಶಾಲಮದರುನ್ನತಂ
ಸಾಹಸ್ರಯೋಜನಂ। ಪೇಳಲೇನ್ನಂದನವನಂಸಾವಿರದತೆರಪಿನಿಂದಿ
ಹುದುಸರಸಿಯೊಂದು॥ ನೀಳ್ವನೂರ್ಮ್ಮಹಾಭದ್ರೆಯೆಂಬಭಿಧಾನ।
ಮಾಕಿಸ್ಯೈರಾವನಿಷ್ಕಂಭಗಳನಡುವೆವಿ। ಜಾಲಯಂಲಕ್ಷಯೋಜನ
ದಪರಿಗಣನೆಯಿಂದಿಹುದುಕಾಂಚನಮಯದೊಳು॥೨೮॥ ನೆಲದೊಳ
ಗೆಪದಿನಾರುಸಾಸಿರದಯೋಜನಮ। ದಳಿಟಹುದುತೋರಮನಿತಲ್ಲಿ
ಹುದುಸಂತತಂ। ತಿಳಿಯಲ್ಕೆಮೇಲೆಚೌರಾಸಿಯೋಜನಮದುಸ್ಥೂಲ
ಬಂಕಾಣಿಸುವುದು॥ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಶನೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನೊಳುದಿಕ್ಪಾಲ।
ಕುಲದನಗರಂಗಳುಂಮತದಸೂವಿನಲೆಕ್ಕ। ದೊಳಿಮೇರವುದೆಲೆಸಿದ್ಧ
ರಾಮಕೇಳಿನ್ನದರಮೇಲಣಸವಿಸ್ತರವನು॥೨೯॥ ಮೇರುವಿನಮೇ
ಲೆಚತ್ತೀಸಸಾಸಿರದವಿ। ಸ್ತಾರಮದರೊಳಗೀಶ್ವರಂಗೆಮನೆಯೊಂದಿ
ಹುದು। ಚಾರುಮಣಿಮಂಡಿತಂಧರೆಗೊಂದುಲಕ್ಷಯೋಜನದೊಳ್ಭು
ವರ್ಲೋಕವು॥ ಸೇರಿಪ್ಪುದದಕೆರವಿಯೊಡೆಯನೆರಡನೆಲಕ್ಷ। ದೂ
ರದೊಳಗಿಂದುವಿರ್ಪಮೂರುಲಕ್ಷದೊಳು। ತಾರಕಿಗಳಿಹುವೈದುಲ
ಕ್ಷದೊಳುಬುಧನಿರ್ಪನೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೩೦॥ ಧರೆಗೇಳುಲಕ್ಷ
ಯೋಜನದುಷ್ಟದೊಳುಶುಕ್ರ। ನಿರುವನವಲಕ್ಷಯೋಜನದೊಳಗೆ
ಮಂಗಳಂ। ಗುರುವಿಪ್ಪನೇಕಾದಶಪ್ರಮಾಣದಲಕ್ಷದೊಳಗೆಶನಿಹದಿ
ಮೂರರ॥ ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿರ್ಪಪದಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷದೊಳ। ಗಿರುತಿರ್ಪ
ಸಪ್ತಋಷಿವರರ್ಧ್ರುವನಿರ್ಪ। ಧರೆಗಹದಿನೈದುವರೆಲಕ್ಷಯೋಜನ
ದುಷ್ಟಮಿಂತಿವರತೆರನೆಂದನು॥೩೧॥ ಇನ್ನಬ್ಜಮಿತ್ರನಿಮ್ಮೇಲೆಹದಿನಾ

ಲ್ಕುಲಕ್ಷೋನ್ನತಸ್ವರ್ಗವಮೂರ್ಧ್ವವನಿಂದಮೇಲೆಲೆ। ಕ್ಕನ್ನೋಡೆಜೋಂ
ದುಕೋಟಿಯುಮೇಲೆವರಮಹರ್ಲೋಕಮೊಪ್ಪುವದದರೊಳು ॥ ಸ
ನ್ನುತಂಮುನಿಪಮಾರ್ಕಂಡೇಯಸಂಯುಷಿಜ । ನಂನ್ನೋಡಿಭಕ್ತಿ
ಭಾವಂಗಳಿಂದನುದಿನಂ। ಪನ್ನಗಾಭರಣಚರಣಾರಾಧನೆಗಳಿಂದಮಿ
ರ್ಪುರದನೇಂಪೇಳ್ವೆನು॥೩೨॥ ಆಲೋಕದಿಂದಕೋಟಿದ್ವಯದಯೋ
ಜನದ। ಮೇಲಿರ್ಪುದಾಜನರ್ಲೋಕಮದರೊಳುಂಮುನಿಪ। ಜಾಲಸಹಿ
ತೆಸನಸನಕಾದಿಗಳು ಶಿವಭಕ್ತಿಯೋಗದಿಂದಿರುತಿರ್ಪರು ॥ ಆಲಿಸಾ
ಲೋಕದಿನ್ನಾಲ್ಕುಕೋಟ್ಯಂಬರದ । ಮೇಲಿರ್ಪುದಾತಪಲೋಕ
ಮಾಲೋಕದಮಿ। ಶಾಲಮುನಿತದೊಳಿರ್ಪಂಕಮಲಲೋಚನಂಪೇಳೆ
ಲೇನವಧಿರವನು ॥೩೪॥ ಸತತಂತಪರ್ಲೋಕದಿಂಮೇಲೆರಂಜಿಪುದು।
ರುತುಕೋಟಿಯೋಜನಂವ್ಯಕ್ತದಿಂಕಾಂತಸಂ । ಯುತಮಾಗಿಸತ್ಯ
ಲೋಕಂಚತುರ್ವದನನಲ್ಲಿರ್ಪನತಿಹರುಷದಿಂದ॥ ನುತಸತ್ಯಲೋಕ
ದಿಂಮೇಲೆದಶಕೋಟಿಯುಂ। ಶೃತಮದೆಂಬತ್ತೈದುಲಕ್ಷಪರಿಗಣನೆ
ಯುಂ। ನತವಿನಿಹುದಾಗಸಂಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಿಂತುಟ್ಯೈವತ್ತುಕೋಟಿಪ್ರ
ಮಾಣಂ ॥೩೫॥ ಸರಿಸಿರುಹಸಂಜಾತನೀತೆರದೊಳೊಲವಿನಿಂ। ವರ
ಚತುರ್ದಶಭುವನಭವನದೊಳು ನಾಗಕುಲ। ನರಸುರಾಸುರಸಿದ್ಧವಿ
ದ್ಯಾಧರಾಪ್ಸರಃಪ್ರಕರಮನುಮುನಿಮುಖ್ಯರು ॥ ಗರುಡಗಂಧರ್ವ
ಕಿಂನರಪುರುಷರೆಂಬ। ಪರಮಸಚರಾಚರಮಸುಚಿತವಿಂದೆಡೆಯೆಡೆ
ಯೊ। ಳಿರಿಸಿಯವರಿಂದೋಲಗಂಗೊಳುತ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದ
ದೊಳಿರ್ದನು ॥೩೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮಂ। ಸಂ
ತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗಗ್ರಂಥಮಾ । ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿ
ಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲ
ಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೩೭॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೪ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

ಚನ್ನಬಸವಪುರಾಣವು—೨ನೇಕಾಂಡ—೫ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಹರಿಯಜರುಹಮ್ಮಿನಿಂತಮ್ಮೊಳಗೆತಾವುಮು । ತ್ತ
ರಿಸಿಕಾದುತ್ತಿರಲುಸಕಲಜಗಮಳಿಯಲಂ । ಧುರುಲಿಂಗಮು
ದ್ಭವಿಸಲವರಹಂಕಾರಂಗಳುಮುರಿದವಾಕ್ಷಣದೊಳು॥

ಪ॥ ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾಮುಖಸರೋಜಭ್ರಮರ । ಗಿರಿರಾಜ
ನ್ಸ್ರಂದನಾನಿಟಲಮೃಗಮದತಿಲಕ। ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾರಾಗೋಷ್ಟಬಿಂ

ಬಫಲಚುಂಬನೋತ್ಪುಳಕಶರೀರ ॥ ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾಕನತ್ತಾಟಂ-
ಕಯುಗ । ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾಕುಚತರಳಮಣಿಹಾರ । ಗಿರಿರಾಜ
ನಂದನಾರ್ಧಾಂಗ ಕರುಣಾಪಾಂಗ ಜಯವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗ ॥೧॥ ರಾ
ಮಕೇಳೊಂದು ದಿವಸಂ ಕಮಲಸಂಭವಂ । ರಾಮಣೀಯಕಸಭೆಯೊ
ಳಗೆ ರತ್ನನಿಕರಾಭಿ । ರಾಮಮೆಂದೆನಿಪ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳೊಡ್ಡೋ
ಲಗದ ಪುತ್ರಪೌತ್ರರೆನಿಪ ॥ ಕಾಮರೂಪಿಗಳಾದ ಮನುಮುನಿಕ್ರ
ತುಭುಜರ್ । ಕಾಮಬಲವದ್ರಾಕ್ಷಸಾಳಿಕೃತಸುಸ್ತೋತ್ರ । ಕಾಮ
ನಿರ್ಘ್ನನೀನೆ ಸಕಲಜಗದೊಡೆಯನೆಂದಾ ಜನಂ ನುತಿಸುತಿರಲು ॥೨॥
ಆವನಿಂದಖಿಳಜನಜನನಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯ । ದಾವನಿಂ ಸುಜನದುರ್ಜನರ
ಕ್ಷೆಶಿಕ್ಷೆಗಳ್ । ದಾವನಾಜ್ಞೆಯೊಳಖಿಳಲೋಕಪಾಲಕರಿರ್ಪ್ಪರತಿಕಲಾವ
ತಿಶಾರದೆ ॥ ಆವದೇವಂಗೆ ವಲ್ಲಭೆ ದೇವ ಮನುಮುನಿಗ । ಳಾವದೇವನ
ಪುತ್ರಪೌತ್ರರಂತೆಸವವರ । ದೇವನೀನೇನಿನಗೆ ದೇವರಿಲ್ಲೆಂದಾಸ
ಭಾಸದರ್ನುತಿಯಿಸಿದರು ॥೩॥ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಲ್ಕೆ ಸಂಸ್ತುತಿಯೊಳೆ
ಬುಜಭವ । ಮುಂದುಗಾಣದೆ ತನ್ನ ಸಂಪದಕ್ಕಾಸರ್ಟ ಯೆಂದು
ತನ್ನಂತಾನೆ ಪೊಗಳಿಕೊಳಲು ಜನಸತ್ಯಲೋಕಮಳಿವುತಿರಲು ॥ ಕಂ
ದರ್ಪಜನಕನರಿವಾಕ್ಷಣದೊಳಜನೆಡೆಗೆ । ಬಂದು ನಿಂದಿರಲು ತುಳಗರ್ವ
ದಿಂ ನೀನಾವನೆಂದು ಕೇಳಲ್ಕೆ ಗುಳ್ಳಗೆ ಮಿಸುಗುತಿರಲಂದು ಕಮಲಾ
ಕ್ಷನಿಂತೆಂದನು ॥೪॥ ಕುರಿಯ ಬಾ ಬೊಮ್ಮ ನೀಂ ಲೋಕಕಂ ನಿನಗವಾ ।
ನೆರೆಯನಾಗಳೆ ಮರದೆಯಾತವಸಭಾಸಗ । ಕ್ಕೆರೆಪೋಗಳೆ ನಿನಗಸಂಕಾ
ಶವಾದುದೆ ಬೇಡವೆನೆ ಕಮಲಜಂ ಕನಲ್ದು ॥ ಮಿರುಪಮಣಿಖಚಿತಸಿಂ
ಹಾಸನದ ಸುತ್ತಲುಂ । ತುರುಗಿದ ಸುರವ್ರಜದ ಮಧ್ಯಗೋಳ್ಮೆರವಮಂ ।
ಕುರಿಯೊ ವಿಕ್ರಯಶೇಷನೋಷನಂತಿರ್ಪ ವಂ ಕುರಿಯೊ ನೀಂ ಪೇಳೆಂ
ದನು ॥೫॥ ಕೇಳ್ದೈ ಮನುಮುನಿಗಳಿತೆ ನಮ್ಮ ಹಾಹಾಸ್ಯ । ದಾಳಾ
ಪಮಂ ತಾಂಗಡೆಂ ಸಕಲಲೋಕಮಂ । ಪಾಳಿಪಂಗಡಮನಗೆ ವಲ್ಲಭಂ
ಗಡನುಡಿಯು ತಕ್ಕುಮೋ ಮತ್ಸಭೆಯೊಳು ॥ ನಾಳಿಗೆಯ ನರಿಯು ಬೇಡ
ವೆ ಕೊಬ್ಬಿ ದಿವನಂಯ । ಮಾಲಯಕೆ ಕಳುಪಿದಪೆ ನೀಕ್ಷಣಮನುತವಿ
ಲಯ । ಕಾಲದಂಥಕವೈರಿಯಂತಜಂ ಮುಳಿದೇಳೆ ವನಜಾಕ್ಷನಿಂತೆಂ
ದನು ॥೬॥ ಎಲವೊ ವಿಕ್ರಯಶೇಷವೋಷನೆಂದೆನ್ನನೀಂ । ಪಳಿದೆಲಾ
ಕಾಣಬಹುದಿನ್ನೇಕೆ ನೋಡೆನು । ತ್ತಳವಿಯೋಳ್ನಿನ್ನ ನಸೋಲಗೆ
ಲವುಗಳನೆನುತಬ್ಜಾಕ್ಷನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ ಮುಳಿದು ಸ್ಮರಿಸಿದನಾನ
ಕುದುರೆತೇರ್ಕಾಲಾಳ । ಸುಳಿಹರಿಯೆ ಫಣಪನೆದೆಯೊಡೆಯೆ ಕುಲ

ಗಿರಿಬಿಱಿಯೆ । ತಲೆಕುಸಿಯೆ ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ ಸೇನಾರಜಂ ತುಡುಕೆ ದಿಙ್ಮಂ
ಡಲವನು ॥೭॥ ಆವಾವದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳೊಳಂ ಹರಿಯುದಂ। ತಾವಳಂ
ಹರಿಯ ಸರಿಸಂಕುಲಂ ಸರಿಯ ಸುಭ। ಟಾವಳಿಯ ಹರಿವ ರಥಂಗಳೆಲ್ಲ
ದೆಪೆರತಸಾಂ ಕಾಣೆನಾಹವದೊಳು॥ ಈವಿವಿಧಸೇನಾನಿಕಾಯವಂ
ಕಂಡುಕೋ । ಪಾವಲಂಬಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕಮಲಾಸನಂ । ತೀವಿದಱ
ತನ್ನಯಸಭಾಸದರನೆಲ್ಲರಂ ಮುರಿದೀಕ್ಷಿಪವಸರದೊಳು॥೮॥ ಕಲಕಿ
ದುದು ತುಂಬಿದಾಸ್ಥಾನಮಂಡಲವಾರ। ತುಳುಕಿದುದು ವೀರರಸಮ
ಮರಾಸ್ಯಮಂಡಲದೊ। ಳಳಿದುದು ಮನದ ಶಾಂತಿ ಪೆಚ್ಚಿದುದು ವಿಭ್ರಾಂ
ತಿ ಸಂಗರಾವೇಶದಿಂದ ॥ ಮೊಳಗಿದುದು ವಾದ್ಯಸಂದೋಹಮಾಪದ
ದೊಳು। ಜ್ವಲಿಸಿದವು ಸುಭಟರಕರಂಗಳೊಳು ಕೈದುಗ। ಳ್ಕೊಳುಗುಳೆ
ದವೃತ್ತಾಂತವೆಂತುಟಹುದೆನುತೆ ಲೋಕದಜನಂ ಚಿಂತಿಸಿದುದು॥೯॥
ಮನುಗಳ್ಬೆಬ್ಬೇರಿದರ್ಮುನಿಗಳುರೆವಿಹಾರಿದ। ರ್ದನುಜರಾರ್ಭಟಿಸಿ
ದರ್ಜಯಕೆ ಲಟಕಟಿಸಿದ । ರ್ದಿನಪಾಲರೊತ್ತಿದರ್ದಿವಿಜಭಟರೆತ್ತಿ
ದರ್ಕಿನ್ನರರ್ಸ್ವೇನೆಸಹಿತ॥ ಕನಲಿದಂ ಸುತ್ರಾಮನುರುಬಿದನು ಧೃವ
ಸೋಮ। ನಿನಸುತಂ ಪೆಚ್ಚಿದನ್ನಿರುತಿ ಭಾಳುರ್ಚಿದಂ। ವನಧಿಪಂ ಕೆರಳಿ
ದಂ ಹರಿ ರಣಕೆ ತೆರಳಿದಂ ಧನದಮ್ಮುನಿದು ನಡೆದನು॥೧೦॥ ಅನಿತರೋ
ಳ್ಕಲಸಕರ್ತೃಗಳೀರ್ದ್ವರಾಜ್ಞೆಯಿಂ। ತನತನಗೆ ಚೂಣಿಯ ಭಟಾಳಿಮಂ
ಗೊಂಡು ಸ್ರೊಕ್ಕನು ವರದೋಳ್ಬಾಡಿದರಾನ್ನುಡಿದಪ್ರತಿಜ್ಞಾವಚನಮಂ
ಖತಿಯೊಳು॥ ಇನಮಂಡಲಕೆ ಸಮುದ್ರಂಗಳೆ ನದಿಗಳೆ। ಘನಪದದ ಗತ್ತೊ
ತ್ತಿ ತರಹಂ ರಾಹುವಡಬಾಗ್ನಿ। ಘನನಿದಾಘಮುದಾಯ್ತು ಶಿವಶಿವಾ ಪೊ
ಗಳಲೇಂ ಸಂಗರದ ಸಂಭ್ರಮವನು॥೧೧॥ ಸೃಷ್ಟಿರಕ್ಷಾಕರ್ತೃಗಳೆ ಕಾಳಗ
ವಾಗೆ। ನಷ್ಟವೋ ಸುಖವೋ ಜಗತ್ತ್ರಯಕೆ ಶಿವಶಿವಾ । ಕಷ್ಟರಿವರೀವಿಧಿ
ಮುಕುಂದರಿನ್ನಾಗ್ಗರುಪೆ ಬೆಳ್ಪುದೀಸಂಕಟವನು॥ ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯೆ
ಕರ್ತೃ ಸಕಲಜಗಮಂ ಪೊರೆವ। ಭೀಷ್ಟಮಿನ್ನಾಗ್ಗೀ ವಿರಿಂಚಿಕಮಲಾಂಬ
ಕರ। ದುಷ್ಟಸಂಗ್ರಾಮಮಂ ಬಿಡಿಸನೇಕಕಟೆನುತ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟದಖಿ
ಳಜನರು ॥೧೨॥ ಪಟಹ ತಂಬಟ ಡಕ್ಕ ಡೌಡೆ ಕಹಳಾಸಮು। ತ್ಕಟ
ನಾದಮುಳ್ಳಿರಿಯೆ ಪೇಳ್ವುದೇಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ। ಘಟವೊಡೆದು ಬಹಿರಾವರ
ಣದಿಂದೆ ಜೀಳ್ವಂಬುಧಾರಾಪ್ರವಾಹವೆನಲು॥ ಪಟುಧನುರ್ಧರಕರ
ವಿಮುಕ್ತಬಾಣೌಘದಿ । ಕ್ತಟಕಭಿತ್ತಿಯು ನಾಗಿಸಲ್ಕ್ರಸಗಿಸಮರಲಂ।
ಪಟಪೆಚ್ಚುದಂಚಿದರ್ಕಾಕಜಂಬುಕತತಿಗೆ ರಿಪುಭಟರಮಾಂಸಂಗಳ್॥
ಜೋದರಾನೆಗಳ ಸಂಕುಶವಿಕ್ಕಿ ನೂಂಕಿದ। ರ್ನಾಬಸುತಕೈವಾಡಿದ

ಸಯಾರೋಹಕ । ರ್ಸೇಗಿಸಿಂಜಿನಿಯು ತಲೆವಿಲ್ಗೊಂಡುಪ್ಪೋಕ್ಕರ್ಧ
ನ್ನರವುರ್ದಲಿಸುತ॥ ಪಾದಘಟ್ಟಣೆಗೆ ನೆಲೆನೊಡೆಯೆ ಪಗಗಳ್ಸಿ
ಸು। ಲಾದಿಕೂರ್ಮಂಕೆಡೆಯೆ ಕಣೆಕಣೆಗಳಿಂ ಕಡಿಯೆ। ಕಾದಿದಕ್ರೈ
ಯೆ ಖಂಡೆಯದಜಿಣ್ಪನಿಂ ಪಟುಭಟರುಭಯಬಲದೊಳು॥೧೪॥ ಇ
ವಬ್ರಂಹರಾಟೋಪವೀದೆಸೆಯೊಳಿಂ। ತಿದೆದಿನ ಪರುಬ್ಬಾಟವಿದೆ
ನುಗಳಾವೇಶ । ವಿದೆದನುಜರುಣ್ಕ್ರಬೇರಿದೆ ಸುರರಸಂರಂಭವಿದೆಭು
ರ್ಬ್ಬಿಯೆನುತ॥ ಕದನಕೌಶಲರಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಪ್ರವೀಣರು। ಚ್ಛಿದಬಾ
ದಿದಂಬಿನಮುಸಕದಿಂದ ಕಿಡಿ। ಗೆದರು ತಂಪ್ಪೊಯಸ್ವಾಡಿದರ್ಕೂಡಿ
ರಿಭಟರುಂ ಲಯಾಲಯದೊಳು॥೧೫॥ ಇತ್ತಲ್ ತ್ತಂಡಚೂಣಿಯ
ಾನೀಕವೀರ। ದೊತ್ತರಿಸಿಕಡಿದಿರಿದು ಕೆಡೆಯ ಚಿತ್ತ ಕಾದುತಿರ। ವಿ
ಕಮಲಾಸನಂಗಂಸೆಯುಂ ಕಮಲಾಂಬಕಂ ಬೇಗಬಂಗರುಡನಂ॥ ಮ
ಿಪಸಕಲಸಂರಂಭದಿಂದೇರಿ ನಡಿ। ಸುತ್ತಿರಲ್ಕಾಣುತಂ ಸನ್ನಾಹದಿಂ
ಿ। ಪ್ರೌತ್ತಿಲಿಸದೊರೆದೋರೆಗಳನ್ನೋಡಿ ಹರಿಗೆ ಪಂಕಜಗರ್ಭನಿಂ
ದನು॥೧೬॥ ಈವುರುತ್ಸೈನ್ಯವಾಮಾನುವುಂ ನಿಗಳೀದನುಜ। ರೀ
ಪಾಚತುರಚತುರಂಗಸ್ನವಪ್ರಂಸ। ರೀಮಿತ್ರರೀಗರುಡಗಂಧರ್ವರೀ
ಕ್ಷಕಿನ್ನರಕಿಂಪುರುಷರು॥ ಭೂಮಿಯೊಳದಾಗುಂಟು ತೋರೆ
ಸಂಪದಕೆ। ತಾಮರಸನಯನನೀಂ ಪಾಸಟಿಯೆ ಪೇಳೆನ। ಲಾಕ್ಷ ವಪಿ
ಲೆವುಘಕಮಲಸಂಭವ ತೋರ್ಪ್ಪ ಸೆನ್ನಿರವನೋಡೆಂದನು॥೧೭॥
ತೆದನಂಬುಜಲೋಚನಂ ವಿಶ್ವರೂಪಿನಿಂ। ಬಿಡುಗಣ್ಣರವ್ಮ ಸುವು
ಂದ್ರರಂದನುಜರಂ । ಕಡೆಯಮಾತೇನಖಿಳ ಚತುರಂಗವುಂ ಬೊಂ
ದಂರವಿಗಳಂಗರುಡರಂ॥ ಬಿಡದೆ ಗಂಧರ್ವರಂ ಯಕ್ಷಕಿನ್ನರರನುಗ್ಗ
ರಕಿಂಪುರುಷರಂ ಸೃಜಿಸಿಯುನಿತಲ್ಲದಾ। ಗಡೆವಿಷ್ಣಗಳ ನಸಂಖ್ಯಾ
ಂ ತೋರಿದಂ ಪ್ರೋಗಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೮॥ ಇಂದಾಡಿತುಭಯ
ನಾವಿತತ್ರಿಕರಿಕರಿಯೊ। ಳುರುವಶ್ವವುಶ್ವಂಗಳೊಳು ಭಟಭಟರೊ
ರೆ। ಮಿರುಗುವರಘಾರೋಹಕರ್ಸ್ಸರೂಘಾರೂಢರೊಡನೆ ಸುರರವು
ೊಡನೆ॥ ಸರಿಗರಕ್ಕಸರಸುರರೊಡನನುಕ್ರಮದೊಳಿಂ । ತರಿಸಿನಾ
ಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ಕಾದಿದರ । ಕೆರ್ರುಪಿಟ್ಟು ಪ್ರೊಗಳೊಕವಿಯಾರಂಬು
ಕ್ಷಕಮಲಾಸನರಪಟುಭಟರನು ॥೧೯॥ ಪರಿವರಕ್ತಕೆಸಿಡಿನತ
ಳ್ಗೆ ಪಾರ್ವರಿಂಬಿ । ಗುರುಳಿಟ್ಟು ಗಾರ್ಭಟ ಪರವಕಬ್ಧಿಯಾಗಸಂ ।
ದಂತಮುವನಿಮಂಡಲವುಂ ಬುಜಭವಾಂಡಸಮಿತಿಯಿಂ ಬಿಲ್ಲನಾ
ಸ್ತ್ರ ॥ ಗುರುತರವಡಬಶಿಖಿಗೆರುಕ್ಷಂಗಳಿಗೆ ದಿಶಾ। ಪರಿವೃತರಪತ್ತ

ನಂಗಳಿಗೆಶೇಷನತಲೆಗು । ಪರಿಲೋಕತತ್ತಿಗೆದೃಶ್ಯತೆವಿಗತಕಾಂತಿಗ
ಳ್ತಲೆಭರಂಬಧಿರಮಾಯ್ತು ॥೨೦॥ ಮುಂಡಗಳರುಂಡಗಳತಂಡಗಳ
ನುರೆಕರುಳ । ಜೊಂಡುಗಳತುಂಡುಗಳಹಿಂಡುಗಳಮುಂಕೆದರೊ।
ಖಂಡಗಳಪಿಂಡಗಳಗುಂಡುಗಳ ನುಂಡುಂಡುಕೊಂಡಾಡಿಘಟುಭಟರ
ನು ॥ ಗಂಡೇಳ್ವಭೂತಮುತ್ಪ್ರೇತಜಾತಂಗಳಿಂ । ದಿಂಡುಳ್ವರ್ಪೊ
ರಳೊನರಳುವಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಿಂ । ಕಂಡೆಡೆಗೆಪಾಯ್ವರಿಂಕಾಯ್ವರಿಂ
ಸುಯ್ವರಿಂ ತದ್ರಣಾಂಗಣಮೆಸದುದು ॥೨೧॥ ಪುಂಡರೀಕೋತ್ಪಾ
ತಮಾಗಿಯುಂಭಾವಿಸ । ಲ್ಕುಂಡಾಲದಳಿತಸದಮಲ್ತು ಮುಕ್ತಂಜಾ
ತ । ಮುಂಡಸಂತಾನಾಗಿಯುಂದಿವಾಕರನಲ್ತು ಸಟೆವಿರಕ್ತಾಂಕಮಾ
ಗಿ ॥ ತಂಡದತಪೋವನಮುದಲ್ತು ರೆಶಿವಾನ್ವಿತಂ । ಖಂಡಪರಶುಪ್ರ
ಯುತಮಾಗಿಕೈಲಾಸದು । ದ್ದಂಡಗಿರಿಯಲ್ತು ನಿಸಿನೋಟಕರಕಣ್ಣಾ
ರಣಾಂಕಣಂಚೆಲ್ವಾದುದು ॥೨೨॥ ಈಪರಿಯೊಳುಭಯಸೇನಾಭಟ
ಪ್ರೌರ್ಯಾಡ್ಡಿರೂಪಳಿದುಮಡಿವುದಂಕಂಡು ಹರಿಕಮಲಜ। ಕೋ
ಪಮಾನಸರಾಗಿನಿಜವಾಹನಂಗಳಂಪದಸಂಜ್ಞೆಯಿಂನೊಂಕಲು॥ ಆಪ
ಕ್ಷಿಪಕ್ಷಾನಿಲಂಪೊಯ್ಯಲಾಕ್ಷಣಂ। ಭೂಪಯೋಧಿಗಳೊಂದುಗೂಡಿದ
ವ್ವನಿಮಿಷದೋ । ಳ್ಪ್ರಾಪಮಂಜೇಗೈದುರುಭಯವೀರಭರ್ಯಯಂಕರ
ಮುಣ್ಮತ್ತಿರೆಜಗದೊಳು ॥೨೩॥ ಸಟೆಯುಮಾತೇನಖಿಳಲೋಕಮಂ
ಸಂಹರಿಪ। ನಿಟಲಾಂಬಕನಮಹಾಧ್ವಾನವ್ರೌವಿಷಣ್ಣಪದ। ನಟದರ್ಘ
ತಪಲಯಕಾಲಮೇಘಾಡಂಬರವ್ರೌಶಿವಶಿವಾಪೊಸತೆನೆ॥ ಪಟುತರ
ದಸಮರಲಂಪಟಭಟರುರಸ್ಥಳಂ । ಸ್ಫುಟಮಾಗೆಸಕಲದಿಕ್ತಟಕವಾ
ಟಂತೆರೆಯೆ । ಚಟುಳಸಂಗ್ರಾಮಭೀಮರವಿಜಯಕಾಮರುಚಾಪಟ
ರವಮುಳ್ಳಿರಿದುದು॥೨೪॥ ಸೇದಿತಾಂಸವಡಿಮೆರಳಿನೊಳಂಬಕಣಾರ್ಂ
ತ । ಕೈದಸಿನುಡಿದನೆಲನ್ರೌಚೊಮ್ಮಚೊಮ್ಮೀತಿಗಾಂ । ಕಾದೊಡೆ
ರಿಯದೆಪೋದೆನಲಾನೋಡುನೋಡಾದೊಡನ್ನನಾರಾಚವೆನುತ॥
ವೇದಚೋರಧ್ವಂಸಿ ಯೆಸಬಾಕಳಂಬಮಂ । ಛೇದಿಸಿಮುಗುಳೆಬ
ವ್ಯಚಾಣಂಗಳಿಂದೆಚ್ಚು । ಭೇದಿಸಲುರಮನದರಘಾತಿಗೆಮುರಾಂತ
ಕಂನೊಂದುಖತಿಯಂತಾಳ್ದನು॥೨೫॥ ಪೇಳಬಹುದೇಂಗರಿಯರೋ
ಷಮೆಬ್ಬುಯಬಕುಕ । ರಾಳತೆಯನುಯ್ವಯ್ವಪತರುಪದ್ರಂಗಳಂ।
ತೇಲಿಸುವವತಾರ್ವಲೋಕಕಂಟಕರಾದರಿಧಪರಿಹರಿಸದಿರ್ಪುದು॥
ಬಾಲೇಂದುಮೌಳಿಗೇಂಸ್ವೈರಣೆಯೊತನ್ನಕಾರಾಂ । ತಾಲಿಂಗನಕ್ಕೆದೇ
ಸಮಯವೇಭಕ್ತಜನ । ಪಾಲನೆಂಬೀಬಿರಿದನುಳಿದನೇಹನೆನುತ

ಭುವನಜನವುಳಿವಳಿದುದು ||೨೬|| ಅನಿತರೊಳು ಶಂಭುಜಲದನಿಭ
ಗಭೀರೋಕ್ತಿಯಿಂ| ವನಜಾಕ್ಷನೆಂದನೆಲೆ ಖೂಳಕಮಲಜನೀನೆ| ಘ
ನವೆನುತ್ತೆನ್ನೊಡನೆ ಸೆಣಸಿದೀಫಲವನುಣ್ಣೆನುತೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಡಲ್ಕೆ ||
ಕನಲಿ ಬಪಾರ್ಬಾಣಗಳ ಕಡಿದು ಜಡಿದು ಭೋಂ | ಕನೆ ಬೆನ್ನಬತ್ತ
ಳಿಕೆಯಿಂದೆ ಬೊಮ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂ| ವನಜಭವನುಗಿದು ತಿರುವಿಗೆ ಹೂಡಿ
ಕಿವಿವರೆಗೆ ತೆಗೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನು ||೨೭|| ಎಲೆಲೆ ಬೆಂದುದು ಲೋ
ಕವೀಕ್ಷಣಂ ಜಗಕಿದೇಂ| ವಿಲಯವೋ ನಿಲಿಸು ನಿಲಿಸೈ ಮೂರ್ಖ ಕಮ
ಲಜನ| ಕೊಲೆಗೆಡುಕ ಶರವನೆಂದಲ್ಲಲ್ಲಿಗುಜುಗುಜಿಸೆ ಮುಂಬರಿವ ಬೊ
ಮ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂ || ಜಲಜನಾಭಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂ | ಸೆಳೆದನು
ನ್ನತವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರಮಂ ಪೇರ್ಗಿಡಿಯ| ಬಳಗಂಗಳವಗಡಿಸೆ ಭಟರಭಯ
ವಿಮ್ಮಡಿಸೆ ಪೂಡಿದಂ ಕಾರ್ಮುಕದೊಳು ||೨೮|| ಪೂಡೆಬೇಡ ಕಟನಿ
ಟ್ಟಿಂಬಂತೆ ಗಿರಿಗಳೆ | ಲ್ಲಾಡುತಿರ್ದುವು ಬಾಣವಹ್ನಿ ಪೀರ್ದಪುದೆಂದು|
ನೋಡಿ ಪೊರೆಯುಡುವಂತೆ ಶರಧಿತಳಮುಳಿಲೇಳಲುದ್ಘೋಷಮುಯ
ಪಾದುದು|| ಪೊಡೆಪಣ್ತಾಮುಳಿಕಫಲಮುದಿರ್ವಂದದಿಂ| ನಾಡೆಸುರಿದು
ದುರುಕ್ಷರಾಜಿಲೋಕಂಗಳಿಗೆಕೇ| ಡಡಸಿತೆಂದು ಬಾಯ್ಬಿಡುವಂತೆ ಧ
ರಣೀತಳಂ ಬಿರಿದುದೇನೆಂಬೆನು ||೨೯|| ನಾರಿಯಿಂದುಗಿದು ಬಿಡಲಾ
ಕ್ಷಣಂ ಲಯಮುದಮುದ | ನ್ಮಾರಿಯುರಿಗಣ್ಣಂತೆ ಬರ್ಪುದಂ ಪೇಳ್ವೆನೆ| ನಾ
ರಿನ್ನುಮುದದ ಮಾರ್ಗ್ಗಿಡಿಗಳುಂ ಸಕಲಲೋಕಾಳಿ ಸಂವರ್ತಮಾಯ್ತು||
ವಾರಿಜಭನಾಸ್ತ್ರಮಾ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರಮಂ ಕಂಡು| ವಾರಿಧಿಯು ಕಿಚ್ಚಿನಂತಡ
ರಿಲಿಟ ಕಟಸಲ್ಕೆ | ವಾರಿರುಹನಾಭನಶರಂ ತುಡುಕಿದುದು ಕವಿವ ಪೇ
ರ್ಗಿಡಿಯು ಸಡಗರದೊಳು ||೩|| ಹೂಂಕರಿಸುತುರಿಯನುಗುಳುತಮ
ಲತುಮುಸ್ಸವಸಿ| ಶಂಕೆಯಂ ಪುಟ್ಟಸುತ ಹರಿಕಮಲಜಗಾರ್ಕರ| ಣಾಂಕಣ
ಮನುಡುಭ್ರಮಂಡಲದೊಳೊಂದನೊಂದಡರಿ ಚುಂಬಿಸುವಾಗಳು||
ಪಂಕಜಭವಾಂಡ ಮುರಿದುದು ಮಹಾಪ್ರಲಯದಾ| ತಂಕಮಾದುದು
ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳ್ಗಿವರೀರ್ವ| ರುಂಕೂಡಿ ವರಖಗದ್ವಯಮಲ್ಲ ವಾಹವಂ
ಶೂನ್ಯಮಾಯ್ತೇವೇಳ್ವೆನು ||೩೧|| ಹರಿಗರುತ್ಮನನಿಳಿದು ಕರಕಾರ್ಮು
ಕವನುಳಿದು || ಗುರುತರಂಗದಾದಂಡಮಂ ಕೊಂಡು ನಿಲೆಕಂಡು| ಸರ
ಸಿಜಭವಂ ವಾಹನವನುಳಿದು ತಾಂಗದಾದಂಡಮಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ||
ಪರಿಪರಿದು ಪಾಡರಿದು ತಳವೇಗ್ಗಳೊಳಗಪ್ಪೊ| ಯ್ದು ರವಣಿಸಿ ಪೆರೆಸಾಳ
ರಮುಂಬರಿದು ಗದೆಗಳಿಂ | ತಿರುಪಭುಜಸತ್ವದಿಂ ತಾರಿದರುಘನಗ
ದಾಯುದ್ಧಮಂ ಸಂಗರದೊಳು ||೩೨|| ಪೊಯ್ವನೀಬ್ಬರುಮಂಬಿಪಂಬೊ

ಮ್ಮನದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ| ಕಾಯ್ದನೀಹರಿಕೂಡೆಕ್ಕೈವಾಳ್ಪನೀಬೊಮ್ಮ|
ಸ್ವವಡಿಪರಾಕ್ರಮದೊಳೆರಗುವಂಹರಿಮತ್ತೆ ಮೈಗೊಡಂ ಕಮಲಭ
ವನು || ಪಾಯ್ದನೀಹರಿಯುಂದುನಿಲರ್ಕ್ಷ್ಯಸಾಗಿತಲೆ| ಗಾಯ್ದನೇ
ನಿಸ್ನನೆನುತೆರಗುವಂಬಿಡಿಯೊಲದು | ಮೈವಳಿಗೆಸಂದುಸಾಧಿಸುವ
ಮ್ಮರಧ್ವಂಸಿಪ್ಪುಗಳಲ್ಲೀನೃಟ್ಟರಿಯನು||೨೨|| ಮಾರುವರ್ಬ್ಬೀರುವರ್ಗ್ರ್ಯಾ
ರ್ಧ್ಯಾಮುಂಬಣಕಕವಿ | ದೇರುವರ್ತ್ತೋರುವರ್ಪ್ಪಸಮುಂಪ್ಪೋಯ್ಡುಕೈ |
ದೋರುವರ್ಬ್ಬೋರುವರ್ಘರ್ಯಮುಂಘರಣಿಮಂಡಲದಿಂದ ಗಗನತಳ
ಕೆ || ಪಾರುವರ್ಕ್ಕೀರುವರ್ಕರ್ಲಕಡೆಗೆಹರಿಯುಂತೆ| ಬೀರುವಜಾರ್ರು
ವರ್ಮ್ಯರ್ಗೊಡದೆಬೀರಮುಂ | ದೂರುವರ್ಮ್ಮರುವರ್ಮ್ಯರ್ಗಳಂವಿಕ್ರ
ಮಗ್ರಮ್ಯಕೀವರ್ರ್ಪ್ಪಿಭಟರು||೨೩|| ಇಂತೀರ್ವ್ವರುಂಸೋಲಗೆಲವ್ರಗಿ
ಣದೆಗದಗ | ಳಂತೂರೆದುಮಲ್ಲಗಾಳಗಕೆಳಸುತಿರಲಾಗ | ಕಂತುಪಿ
ತನೇರಿದಗರುತ್ಮಂಗೆಕಮಲಭವನಹಂಸೆಗಾದುದುಕಾಳಗಂ|| ಅಂತವೆ
ರಡುಂಕಾದಿಹತನಾಗಿಹೋದಸಮ| ನಂತರದೊಳುಭಯವೀರರ್ಬ್ಬ
ಹುಯುಗವನ| ತ್ರಾಂತರೋಷದೊಳಾಗ್ಭಟಿಸಿಪ್ಪೊಯ್ಯಲಾಧ್ವನಿಮ
ಹಾಭಯಂಕರವಾದುದು ||೨೪|| ಲಕ್ಷ್ಕಕಪೂರ್ರತಾಂಬೂಲಮುಂ
ತಮ್ಮಿಲಿಜೊ | ಳೆಳವಡಿಸಿಪ್ರಬಡಬೆಮರುಗಳನ್ನುತಕ್ಷಣಂ | ಕಳೆ
ನಘೂಳಿಯೊಳೆತಂಪಿಸಿಮುಷ್ಟಿಯಂಬಟ್ಟಿದೆವೆಗಳಲುಗಬಿಕ್ಷಿಸುತ್ತ||ನ
ಳಿನಭವನಳಿನಾಕ್ಷವೀರ್ವ್ವರುಂಕ್ಕೆಗಳಂ | ಸಲೆತೋರಿತೋರುತಕು
ಲಾಲಚಕ್ರದಭವಣ| ಯೊಲುಪ್ಪಂದುಯಾಮವಾತ್ರಂತಿರುಗಿದಟ್ಟ
ಶಾಮಂಡಲಂತಿರುಗುತಿರಲು ||೨೫|| ನೋಡಿಟ್ಟಿಸುವಸಿಮುಷ್ಟಗ್
ಘಣರಾಜಂಗೆ | ಕೇಡುಸಂಭವಿಸಿತೀಭಟಸಂಗ್ರಾಮಮುಂ | ಸಾ
ಡಿಸಿಟ್ಟಸಿಪ್ಪೊಗಳಲ್ಲಾರೋ ಮದುದೇವ ಬಾಕಿದೇಕಡೆಯೆನಲ್ಕ ||
ನೀಡಿರ್ವಾಮಹಸ್ತವನೆವರಿದುರುತರದ | ಗೂಢಮುಷ್ಟಿಯುಟರಿ
ಪತನುಲರೆಯುಕ್ಕಗಳೊಲೆ || ದಾಡುತಿದರ್ಘ್ಘರಾಕಂಪಬೊಳ್ಳಾಂ
ಪಿಸುವಕುಲಗಿರಿಯುಪಾಂಗನಿಂದಂ ||೨೬|| ಘನಗುರುತ್ಮಾಕೆದೋಹ
ಣಾಪ್ರನೀಲಾದ್ರಿಗಳ್ಕನತಿ ಕಾದಲ್ಕಬಂಡಪ್ಪೊಪೋಳೆನಲ್ಕಾಗ| ವನಜ
ಭವವನಜಸಾಭರ್ತ್ತೋರದಪೂರ್ರ್ಯುತನತನಗೆಶೌರ್ಯವುಂ|| ಮ
ನುಗಮುಷ್ಟಿಯೊಳೆಪೇಗರ್ಡಿತಿವಿವತ್ರವಿಗಳ್ | ದನಿದೋಂಭಟರಕಾ
ಯಂಗೆಲವ್ರಗಾಣದ| ತ್ಯಾಸುಪಮುಪರಾಕ್ರಮಗಳ್ಭಟಿಸಿಪ್ಪೊಯ್ಯಾ
ಡಿದರುಮಹಾಸಂಗರದೊಳಂ ||೨೭|| ಕರವಳೆಯುಕೋರ್ರೋರ್ಮ್ಮತಳ
ಪತ್ರಕೋರ್ಧೋರ್ಮ್ಮ | ಸರಿಸಮುಂಕಡಕೋರ್ಮ್ಮಬಂಡಪಟ್ಟಸಕೋರ್ಮ್ಮ|

ಉರಗಬಂಧನಕೋರ್ಕ್ಕೆ ಬಾಹುದಣುವಿಂ ಗೋರ್ಕ್ಕೆದೊಕ್ಕರಕ್ಕೋರ್ಕ್ರೆ
ಯೋರ್ವನ್॥ ಶಿರವಳೆಯಕೋರೋರ್ಕ್ರೆ ಕಂದದೊಕ್ಕರಕ್ಕೋರ್ವನ್। ಹ
ರಿಕಮಲಭವರೊದಗಿದರ್ವತ್ತೆಯುಂಗೆಲವು । ದೊರಕೊಳ್ಳದಿರೆಮ
ಹಾರೋಷನಾನಸನಾಗಿಮಾಧವಂಚಿಂತಿಸಿದನು॥ ೩೯॥ ಎನ್ನೊಡನೆ
ಸರಿಬರಿಗೆಬರಲೇಸರವೆನಿವನ। ಗನ್ನಮಂನಿಲಿಸುವೆಂತಾನೆನುತಮಾ
ಧವಂ। ನನ್ನಿಯಂಕಮಲಜನ್ಘಾತಿಗೊಡಲಂಗೊಟ್ಟುಗೆಲವುದೋರಿ
ಸಿಖುತಿಯೊಳು ॥ ಮುನ್ನೀರಮಗಳೆಗಂಡಂವಿಧಿಯಮಸ್ತಕವ। ನುಂ
ನತಗದಮುಷ್ಟಿಯಿಂತಿವಿಯಲ್ಕೆ ತಟ್ಟಿರಂ। ಭಿನ್ನಮಾದುದುನಾಲ್ಕುಸೀ
ಳ್ಪಕ್ಕೆಸಮನಾಗೆಪೇಳ್ವುದೇನದ್ಭುತವನು ॥೪೦॥ ಶಿರವೊಡೆದೊಡೇ
ನಾಯ್ತುಸರಸಿರುಹಸಂಭವಂ । ಧುರದರಿದ್ರನೆಬಿರಿದಮಸ್ತಕದಪೋ
ಳ್ಗಳಂ ವರಚತುರ್ವರ್ಗದನಂಗಳೆಮಾತ್ರಡಿಕೊಂಡುಪುನರಪಿಕೃದ್ಧಚಿತ್ತ
ನಾಗಿ॥ ಗಂಗೆಮಾರಾಂತುಬಾಹುಗ್ವಯುವನಪ್ಪಳಿಸಿ । ಮುರಿದೆರಗು
ವೆಂಮುರಾಂತಕನೆಂಬವಸರದೊಳಿರದಾಗುದಾಗಸದೊಳೊಂದುಲು
ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ಚತ್ತುಕವನು॥೪೧॥ ಅರಿಯದವನೇನೀಂಮು
ರಾರಿಮೂರ್ಖನೆಬೊಮ್ಮ । ತರಿಸಂದುನಿನಗಮಾತ್ಸಗವೊಂದೇವ
ಸ್ತು। ಪೆರತುಂಟುತದ್ವಸ್ತುವಿಸ್ಲಿಜನಿಸುವ್ರದೀಗಳೆದರಪದಮಸ್ತಕವ
ನು। ನೆರೆನೋಡಿಗಿಕಂಡಾತನೇಸಹಪಿಯೆನೆಕೇಳ್ದು । ಬೆರಗಾಗಿತಾವೀ
ಗ್ವರುಂರಣಾವೇಶವಂ । ಮರೆದುನೋಳ್ಪನಿತರೊಳುಸಿದ್ಧರಾಮೇ
ಶಕೇಳಿನ್ನೊಂದುಕೌತುಕವನು ॥೪೨॥ ತರಣಬಿಂಬಂಗಳೆಂಕರಗಿಕೆ
ರುವಿಸ್ತಿಗಗ। ಪಿರಿಯಮೂಲಸ್ತಂಭಸ್ತೋಪಂಚಭೂತಮಂ । ಪರಿಗಣಿ
ಸಲಳವಿಮಿಸುನಿಯದಂಡಸ್ತ್ರೀಮುಂದೆಸೃಜಿಯಿಸುವಲೋಕಂಗಳು॥
ಜನಿಗಪವವಕ್ಕಡವರ್ಗಗಿರಲ್ವೇಳ್ಗಂದು। ಗುರುತರಸುವರ್ಣದಸ
ಲಾಕೆಯುಂಬಲಿಗರೋ। ಸರಪರಾಪೇಳೆಲಾಸರಿಯಜರಮಧ್ಯದೆಮ
ಹಾಲಿಂಗಮುದಯಿಸಿದುದು ॥೪೩॥ ಆಲಿಂಗದತುಳೆತರಪೀಠಂಧರಿತ್ರಿ
ಶೈ। ಲಾಳಿಭುಜನೆಸವಸಪ್ತಾಂಬುಧಿಗಳೆಕುಕ್ಷಿ। ಲೋಲಾಕ್ಷಿಗಳುಚಂ
ದ್ರಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳುರಸಾತಳೆದಕಡೆಯೇಪಾದವು॥ ಮೇಲಿಪ್ಪತಾ
ರಾಳಿಗಳೆಪುಷ್ಪಸಂದೋಹ । ಮೋಲಗಿಪಪರಿವಾರವೇಪ್ರಮಥಗಣ
ವಾಗೆ। ಲೀಲೆಯಿಂಮೂಡಿದುರುಲಿಂಗಮಜಹರಿಗಳೆಂಬೆರಗುವಡಿಸಿದು
ದಾಗಳು ॥೪೪॥ ಲಲಿತತೇಜೋಮಯದಲಿಂಗದಿದಿರೊಳುಮಿಂಚು।
ಬುಳುವೆಂತುಟಂತಾದುದಿವರತೇಜಂಕೊಡೆ। ತ್ರಿಳಿದುನಿಪ್ರೈಸಿದರಾಪ್ಪ
ದಮುಂಹರಿಮಸ್ತಕಮನಜಂಕಾಣ್ಬೆನೆಂದು॥ ನಳಿನನಾಭಂವರಾಹಾ

ಕೃತ್ರಿಯನಾಕ್ಷಣಂ । ತಳೆದಿಳಿದು ಪೋದಂಧರಾತಳವನುನೋಡೆಬಗಿ
ದು । ಕಲಹಂಸೆಯಾಗಿಬೊಮ್ಮಂ ಪೋಗುತಿರೆ ಬಳಕೇತಕಿಯೊ
ಳಿಂತೆಂದನು ॥೪೫॥ ಎಲೆಮಹಾತ್ಮನೆನಮಸ್ಕಾರಮೆಲ್ಲಿಂದಾಯ್ತು।
ಸುಳಿವುನಿಮಗೆಂದೆನಲು ಪರಶಿವನಮಕುಟದಿಂ। ದಿಳಿತಂದೆನೀಗಕೇ
ತಕಿಯೆಂಬುದಭಿಧಾನಮೆನಗೆನೀನಾರೆನಲ್ಕೆ ॥ ಜಲಜಸಂಭವನಾಂ
ಸದಾಶಿವನಮಕುಟಮಂ । ತಿಳಿಯಲೈದುವೆನಿಲ್ಲಿಗೆನಿತು ಗಾವುದ
ಮುಂಟು । ತಿಳುಪೆನಲು ನಸುನಕ್ಕು ಪಲಯುಗದೊಳೈದೆಯುಂಕಾ
ಣ್ಬುದಘಟಿತವೆಂದನು ॥೪೬॥ ಚಿಟ್ಟಿಗಂಮನದೊಳಬುಜಾಸನಂಸ್ವಾ
ದಯಮಂ । ಚಿಟ್ಟಿದಂಕೇತಕಿಯೊಳೆಲೆಪುರುಷಹರಿಗೆಮೂ । ರಟ್ಟಿ
ಯುಳ್ಳನಮಸ್ತಕಂಗಂಡುಬಹೆನೆಂದು ಭಾಷೆಯಂಕೊಟ್ಟುಬಂದೆಂ ॥
ಮುಚ್ಚಿಮರೆಯಾಕೆಹರಿಯೊಡನೆಸಾಗೆಲ್ವಂತು। ಟುಕ್ಕರಿಸವೇಳ್ಕೆಂ
ಗುಬೇಡಕೊಳ್ಳಿಕೈಕೊಳು। ಪ್ರಚ್ಛರಿಯೊಳೈದಿಮುನ್ನಿನರಣಾಂಕಣ
ದೆಡೆಗೆತಾವಿರ್ವರುಂಬಂದರು ॥೪೭॥ ಹರನಪಾದಾಬ್ಜಮಂಕಾಣದೆ
ಮುರಾಂತಕಂ। ಮರಳಿಮುನ್ನಿನರಣಾಂಕಣಕೆಬರಲವರೆಪೊದ। ಲಿ
ರೆಶಿವನಮಕುಟಮಂಕಂಡೆಯಾನೀನೆನಲ್ಕಮಲಜಂಕಂಡೆನೆನಲು। ನಿ
ರುತಮೇಸಾಕ್ಷಿಯಾರೆನಲುಕೇತಕಿರಾಜ। ಸರಮಿಂಗನಾಭಬೊಮ್ಮಂ
ಕಂಡನೆನೆತಿಳಿದು। ಹರನಸಮಸ್ತಕಕೆಸಲ್ಲದೆಪೋಗುಗೋಪಿನೀನೆನು
ತಹರಿಶಾಪಿಸಿದನು ॥೪೮॥ ಶಾಪಮಂತಳೆದುಕೇತಕಿರಾಜನತುಳಸಂ।
ತಾಪದಿಂಪೋಗಲಾಲಿಂಗಮೋಭೀಕರದ । ರೂಪಮಂತೋರಲೆದೆಜ
ರ್ಝರಿತವಾಗಲಜಹರಿಗಳತ್ರಿಭೀತಿಯಿಂದಂ ॥ ಈಪರಿಯನಿನ್ನಭೀ
ಷಣಮೂರ್ತಿಯನ್ನೋಡ। ಲಾಪೆವೇನಾವೆಂದುಪೊಗಳೆದೇವಂಸುಭ
ಗ। ರೂಪಿನಿಂದಿರೆಕಂಡುಕೈಮುಗಿದುತಾಪಾರ್ವತೀಶನಂನುತಿಯಿಸಿ
ದರು ॥೪೯॥ ಜಯಜಯಗುಣಾಭರಣಜಯವಿಜನತಚರಣ। ಜಯ
ಜಯಮಹಾಲಿಂಗಜಯನತಾಂಬುಜಭೃಂಗ। ಜಯಜಯಸದಾಸೋ
ಮಜಯರಜತಗಿರಿಧಾಮಜಯಭೀಮವಿಧೃತಸೋಮ ॥ ಜಯಜ
ಯವಿಷಗ್ರೀವಜಯಭಕ್ತಸಂಜೀವ । ಜಯಜಯಕೃಪಾಪಾಂಗಜ
ಯಗಿರಿಸುತಾರ್ಧಾಂಗ । ಜಯಜಯಚಿದಾನಂದಜಯಮಹಾಗಣ
ಬೃಂದಜಯಯೆಂದಭಿನುತಿಸಿದಂ ॥೫೦॥ ರಾಜಶೇಖರದಿವಿಜರಾಜವಂ
ದಿತಪಾದ। ರಾಜೀವಮಿತ್ರರಾಜರಾಜಸಖಚಂದ್ರದಿನ। ರಾಜಕೋಟಿ
ಪ್ರಭಾರಾಜಿತಶರೀರಖಳರಾಜಮದವಿಧ್ವಂಸನ। ರಾಜೀವಭವಮ
ಕುಟರಾಜತ್ಸುರತ್ನನೀ। ರಾಜನಚರಣಭೋಗಿರಾಜಭೂಷಣಶೈಲ।

ರಾಜಾತ್ಮಜಾಸ್ತನವಿರಾಜಕುಂಕುಮವಕ್ಷ ಸಲಹೆಂದು ಹರಿಪೊಗಳ್ದ
ನು ‖೫೧‖ ಉಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೊಳಿರ್ದು ಪೊಗಳೆ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಯ| ವಿಭು
ಗಳೆನಿಪ ಸಂಕೃತ ಸ್ತೋತ್ರತತಿಗಾಗ | ಳಭವವತಿಕರುಣವಂತಾ
ಳಿ ನಿರ್ಮಳಸುಪ್ರಸನ್ನತೆಯೊಳೆವರವನಿಂದೆ| ವಿಭವದಿಂ ಪಂಚವದನ
ದಶಭುಜಂಗಳತಿ | ಶುಭವಾದಪಂಚದಶಲೋಚನದ ಕೆಂಜೆಡೆಯ|
ಸುಭಗರೂಪಂದೋರಲೀಶ್ವರಂ ಮುಗುಳೆ ಕೊಂಡಾಡಿದರ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಂ ‖೫೨‖ ಮನದಣಿಯಲೀರ್ವರುಂ ಕೊಂಡಾಡೆ ಶಂಕರಂ| ದನುಜಾ
ರಿಯುಂ ಕರೆದು ನೀಂ ಸಕಲಲೋಕಂಗ| ಳನುಪಮದ ರಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡು
ತ್ತೆ ಕಮಲಜನ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಕರಗಿಬಿರ್ದ್ದ ‖ ಘನತರವ ನಿಷ್ಪೃಧರೆಯಮು
ನ್ನಿನಂದದಿಂ | ದನುಗೊಳಿಸು ಪೋಗೆಂದು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಬೆಸಸಿ| ವ
ನಜಸಂಭವನಂ ಸಮಿಪಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಪರಶಿವನಾಗಳಿಂತೆಂದನು ‖೫೩‖
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ಕೇಳೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಸು | ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಮುನ್ನ
ನ್ನಿನಂದದಿಂ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ| ವಿರಚಿಸುವುದೆಂದು ನಿರವಿಸಿ ನಿರಾಕಾರವಂ
ತಳೆಯಲಾ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ‖ ಗಿರಿವರಾಕೃತಿಯೊಳಿರದೆತ್ತ ಕೂಡೆ
ಸ್ಥಿರಿಸಿ ಧರೆಯಂ ವಿಧಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪೋಕ್ತತಂ | ನಿರುತಮಮೃತಾ
ಬ್ಧಿಯುತ್ತರಭಾಗದೊಳ್ಯೋಗಪದವಡಿಪದನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ‖೫೪‖
ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ | ಸಂತಸದಿ ಬಗದವರ್ಗೊ
ಬದರ್ಗೆ ಮಾತ | ಗ್ರಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಕೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಪದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ‖ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲ ಭೋಗಮುಮ |
ನಂತರ್ಪಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ | ಕಂತುಹರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಲ್ಕರಿಂದಂ ... ‖೫೫‖

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೫ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೬ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ‖ ಪಂಕಜಭವಂ ಶಿವನನೋಲೈಸೆ ತಂನಿಟಲದಿಂ| ಶಂಕರಂ
ಜನಿಸಲ್ರುದ್ರಗ್ರಮಂ ಕಾಣುತೆಭ | ಯಂಕರದೊಳೆಜನಭವ
ನನ್ನತಿಸಲರ್ದನಾರೀಶ್ವರತ್ವದೊಳೆಸದನು‖

ಪ‖ ಕಾಲಕಂಧರ ನಿಜಪಾಲವಿಧೃತವರ್ಣ | ಚೇಲಪಿನಮಿ
ತಪದವಿಶಾಲತರಮುಹುಮಶತ | ದೂರ್ಜಲಚರ್ಮಾಂಬರಸುಶೀಲನಾ
ನಾಲೋಕಪಾಲವಂದಿತಪದಾಬ್ಜ ‖ ಕೈಲಾಸಶಿಖರಿರಾಜಾಲಯಸ್ಥಿತ
ಹೃಮ| ಶೈಲಜಾವರಸರ್ಪಜಾಲಭೂಷಣಲಸದ್ಭಾ | ಳಾಕ್ಷಲೋಕ
ಮಂ ಪಾಲಿಸ್ಯೆ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದನುಜಶಿಕ್ಷ ‖೧‖ ವಿರಚಿಸುವೆನಿಂ

ನಾಲಿಸ್ಯೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ, ಸರಸಿರುಹಸಂಭವಂಸೃಷ್ಟಿಯುಂಮಾಳ್ಪನೆಂ।
ದಿರದೆಚಿಂತಿಸಿಮುನ್ನಮಾಡಿರ್ದಸತ್ಯದಿಂಸೃಷ್ಟಿಯುಳವಲ್ಲಬರಲು ॥
ಚಿರಕಾಲವಿಮಾಶನಂಕಳೂರ್ತ್ತಿತಪವಮಾಳ್ಕುಡೆ। ಹರನೊಲಿದುಬೊಮ್ಮ್ರ
ನೆಡೆಗೈತಂದುಮೆಚ್ಚಿದೇಂ। ವರವದೇಬೇಡೆನಲ್ಕೊಂಡಾಡಿಕೈಮು
ಗಿದುಕಮಲಭವನಿಂತೆಂದನು ॥೧॥ ದೇವನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂಸೃಷ್ಟಿಯಂ
ಮಾಳ್ಪನೆಂ। ದಾವಾವತೆರದೊಳಂನೋಡೆನಿಂನಯುಸಹಾ। ಯಾವಲಂ
ಬನವಿಲ್ಲದಾಗದೀಸೃಷ್ಟಿಮುಂನಿಂದಧಿಕಮೇನ್ಮಾಳ್ಪನು ॥ ನೀವೆ
ನ್ನದೇಹದೊಳ್ಜನಿಸೆಂದುಕಮಲಜಂ। ದೇವದೇವನನಜಾತನನ
ಪ್ರಮೇಯನಂ। ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳ್ಕೊಂಡಾಡಲ್ಕೆಶಂಕರಂಬ್ರಹ್ಮನೊ
ಡನಿಂತೆಂದನು ॥೨॥ ಬೇಡಿದವರವನಿಂತುನಿಂನೊಡಲೊಳಾನೊಡೆ
ದು। ಮೂಡಿದಾಗಳೆನಿನಗೆವಿಲಯುತಪ್ಪದುಮರುಳೆ। ಬೇಡವೀವರ
ವೆನಲಾಕ್ಕದೊಡಾಗಲಿಕರುಣಿಸೆನಲಂತೆಮಾಳ್ಪನಿಂತು ॥ ಮಾಡುತಿ
ರುತಪವಂಮನಃಪವನಯೋಗದಿಂ। ನೋಡುನಿಶ್ಚಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂನಿಜ
ಸಮಾಧಿಯೊಳು। ಕೂಡಿರೆಂದಭವನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿನಿರಾಕಾರಮಂತಳೆದ
ನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೩॥ ಸ್ಫಟಿಕಭಾಂಡದೊಳೆಸವಜ್ಯೋತಿಯಂದದೊಳೆ
ಜನ। ಘಟದೊಳಗಷ್ಟಕ್ರಮಂಭೇದಿಸುತ್ತಜನ। ನಿಟಿಲಮಧ್ಯದೊ
ಳೊಡೆದುಮೂಡಿದನುಮಾಶಕ್ತಿಸಹಿತಮ್ಮಹೇಶನಂದು॥ ಪಟುತರ
ದಶತಕೋಟಿಬಾಲರವಿತೇಜಮುಂ। ತ್ಕಟತಿಮಿರದೊಡನೆಬೆರಸಿದು
ದೊಪೇಳೆಂದೆನ। ಲ್ಕುಟಿಲಸ್ವರೂಪನೊಪ್ಪಿದನಜನತನುವೆರಳ್ಪೋಳಾ
ದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೪॥ ಇಂತಜನತನುವೆರಳ್ಪೋಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಸಮ।
ನಂತರದೊಳತಿರೌದ್ರದಿಂರುದ್ರಮೂರ್ತಿಯಂ। ತಾಂತಳೆದನಾಮ
ಹೇಶಂಕಮಲಸಂಭವನ ಚಿತ್ತ್ರದಜ್ಞಾನದಿಂದಂ ॥ ತಾಂತವೆಮುಪಾ
ಕಾಳಿಯಾದಳುಮೆಯುವರೀರ್ವರ್। ರೆಂತಿರ್ದರೆನೆಬಾಲಚಂಡಾಂಶು
ಮಂಡಲೋ। ಪಾಂತದೊಳುರಂಜಿಸುವನೀಲಮೇಘದತೆರದೆದಂಪ
ತಿಗಳೆಸದಿರ್ದರು ॥೫॥ ಬಳಿಕರುದ್ರಮ್ಮಹಾಕಾಳಿಯೊಳುಸಂತಸ
ದೊ। ಳೊಲಿದುಕಿರಿಡಿಸುತನಾನಾವಿಲಾಸಂಗಳಿಂ। ಕೆಲವುಕಾಲಂ
ಗಳಂಕಳೆವುತಿರೆನೀಲಲೋಹಿತಮುಖ್ಯರುದ್ರಗಣಮುಂ ॥ ಬಾಲವಿ
ಕರಣಯುರುಬಲಪ್ರಮಥಿನಿಯರೆಂಬ। ಪಲತೆರದಶಕ್ತಿ ದೇವಿಯು
ರಾದರಿವರನಂ। ದೊಲಿದುದಂಪತಿಗಳಮ್ಮಾಡಿ ಯಾರುದ್ರಗಣದೊ
ಡನೆಸುಖಮಿರುತಿರ್ದನು ॥೬॥ ಕರುಣದಿಂದಮ್ಮಹಾರುದ್ರನಾಕ
ಮಲಜನ। ಬಿರಿದಸೀಳೆರಡನೊಂದಿಸೆಮಲಗಿದಪರೇಳ್ವೊ। ಪರಿಯೊ

ಳೆಟ್ಟತ್ತು ಭಯಮೂರ್ತಿಗಳರೌದ್ರಸ್ವರೂಪನೀಕ್ಷಿಸಿಭಯದೊಳು॥ ಹರಹರಾನಿಮ್ಮುಗ್ರಭಯಮೂರ್ತಿಗಳರೌಗ್ರದಿಂ। ದಿರವಿಗೀಗೆನ್ನಹೃದಯನ್ನಡುಗುತಿದೆದೇವ। ಕರುಣಿಸುವುದೀಕರೂಪಿಂದೆನಲ್ಕರ್ಧನಾರೀಶ್ವರಂತಾನಾದನು॥೮॥ ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಯಮೆಗಡೊಂದಾದಮೂರ್ತಿಸ। ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂಮುಡಿಯುಮಂಜಡೆಯುಮುನ್ನವರತ್ನ। ದೋಲೆಯುಂಕುಂಡಲಮುನೆಸವಕಂಠಾಭರಣಮುಂಪೊಳೆವತಳಿಮಾಲೆಯುಂ॥ ನೀಲೋತ್ಪಲವನತುಳಶೂಲಮುಂಚಾರುಮಣಿ। ಜಾಲಮುಂಪನ್ನಗಾಭರಣಮುಂನೂತನದು। ಕೂಲಮುಂಚರ್ಮಾಂಬರವನಾಂತುದೆನಲರ್ಧನಾರೀಶ್ವರಮ್ಮೆರೆದನು॥೯॥ ಇಂತರ್ಧನಾರೀಶ್ವರಾಕಾರಲೀಲೆಯಿಂ। ಸಂತಸದೊಳಾಮಹಾರುದ್ರನಿರುತಿರೆಕಂಡು। ಮುಂತೆಕಮಲಾಸನಂಮುಯ್ಕೈಮುಗಿದುಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ಅಂತರಹಿತನನದ್ವಿತೀಯನನಜಾತನನ। ನಂತಮಹಿಮನನವ್ಯಯನನಪ್ರಮೇಯನಂ। ಸಂತೋಷದಿಂದಕೊಂಡಾಡಿನಾಂಸೃಷ್ಟಿಯನದೆಂತುಮಾಡುವೆನೆಂದನು ॥೧೦॥ ಕೇಳಾದೊಡೆಲೆಚತುರ್ಮುಖಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂ। ನೀಲಲೋಹಿತಮುಖ್ಯರಾಗಿರ್ದರುದ್ರಗಣ। ಜಾಲಸಹಿತಮ್ಮಾಡುನೀನೆನಲ್ಕವರರೌದ್ರಸ್ವರೂಪಂಕಾಣುತಂ॥ ತಾಳಿಬಸುಭೀತಿಯಂಸಾಕಿವರನೊಲ್ಲೆನೆನೆ। ಭಾಳಾಂಬಕಂನಕ್ಕುನೀ ಮುನ್ನಿನಂದದಿಂ। ದೇಳಿಗೆಯುಸೃಷ್ಟಿಯಂಮಾಡೆಂದುಕರುಣದಿಂವರವಿತ್ತುಬಯಲಾದನು ॥೧೧॥ ಇಂತಂದುಶಂಕರಂವರವಿತ್ತುಪೋದಸಮ। ನಂತರದೊಳೆಜನಾಮುಹೇಶನಾಜ್ಞೆಯನಾಂತು। ಪಿಂತೆಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಯಂತಾದುದಾತೆರದೊಳಂತಾನೆಸುರ್ಗಿಸಿದನು ॥ ಮುಂತೆನಾನಾದೇವಸಂತತಿಗಳುಂಸಹಿತೆ। ಸಂತೋಷದಿಂಸತ್ಯಲೋಕದರಮನೆಯೊಳಗ। ನಂತವೈಭವದಿಂದಲೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟುಮೆರೆದಿರ್ಪನುತ್ಸವದೊಳು॥೧೨॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮುಂ। ಸಂತಸದಿಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ। ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಕಸಲಭೋಗಮುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೧೩॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೬ನೇಸಂಧಿಮುಗಿಯಿತು

೭ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಿರದಹಂಕರಿಸಿನಿಂದಿಸ, ಲ್ಪುರಶಿ

ವಂಕೇಳ್ದು ಭೈರವರೂಪಿನಿಂದವನ । ಶಿರವನರಿದುರುಲೀಲೆಯಿಂ
ಚನ್ನಬಸವನಾಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೊರದನು ॥

ಪದ॥ ಪೊಂಬಣ್ಣದಿಹಜಡೆಯು ಬಂಬಲೊಳ್ಥಳಥಳಿಸು । ವಂಬರಾಪಗೆಯತಿಮಲಾಂಬುವೊಳ್ಳೋಡೆಪಡಿ । ಬಿಂಬಿಸುವಚಲ್ವುವಡೆದಂಬುಜಾರಿಯುಕಲೆಯು ತುಂಬಿನವಕಂಧರದೊಳು ॥ ಲಂಬಿಸುವಭೂಷಣಣಾಕದಂಬಗತತಕ್ಷುಚ । ರ್ಮ್ಮಾಂಬರದಕಮಲಜಶಿರಂಬಿಡಿದಕರದಲೋಕಾಂಬಿಕಾನಾಥಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಷ್ಟಂಬಿಡದೆಸಲಹೆಮ್ಮನು ॥೧॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮ ಪಂಕಜಗರ್ಭ । ನೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪುತಿರೆ ನೆರದಿರ್ದಮುಖ್ಯಮುನಿ । ಜಾಲವೊಡನೆದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕಮಲಜನನು ॥ ಕೇಳಿದೆವಿಧಾತ ನಿತ್ಯನದಾವನಂಜಗಕೆ । ಲೀಲೆಯಿಂದವನಸರ್ಜಿಪೆವು ನೀನಿಷ್ಟಯಂ । ಪೇಳಿದೆಂದೆನಲಬ್ಜಪಾಸದೊಳವರ್ಗೆ ಸರಸಿಜಜಾತನಿಂತೆಂದನು ॥೨॥ ಈಸಕಲಜಗದಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಂಗ । ಳೈಸು ನನ್ನಾಧೀನವೀಭಾರವಂಪೊತ್ತು । ನೀಸುವವನಾನಲ್ಲದಾರುಂಟು ತಿಳಿಯೆ ಸಚರಾಚರಕೆ ಪೂಜ್ಯರು॥ ವಾಸವಮುಕುಂದರುದ್ರಮುಖ್ಯಸುರರೆನ್ನ । ನೇಸನಾಸ್ತ್ರತ್ಕಮಲಮಧ್ಯದೊಳ್ಧ್ಯಾನಿಸುವ । ರಾಸುರಜ್ಯೇಷ್ಠತಾನೇಪರಬ್ರಹ್ಮವಂನಿಂದಧಿಕವಿಲ್ಲೆಂದನು ॥೩॥ ಇಂತೆಂದುವಿಧಿಯುವರೊಳಾಡುತಿರಲತ್ತಲಾ । ಕಂತುಪಿತನರಿಪೀತನಜ್ಞಾನವಂತಿಳಿದು । ಸಂತತಂಸುಜ್ಞಾನಿಯಪ್ಪಂತೆಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೈತಂದುಮುಂದೆನಿಂದು ॥ ಇಂತಿದೇನ್ಯಬ್ರಹ್ಮನಿಮ್ಮೇರೆದಪ್ಪಿದೊಡೆ । ಸಂತವಿಡುವವರಾರಿದೇಕೆಮರುಳಾದೆಕಾ । ಮಾಂತಕನಮಾಯೆಯಿದು ನೀನರಿಯದವನಕೇಳೆನುತಮುತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥೪॥ ನೀನೆಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತುರಕ್ಷಿಸ್ಪುವಾತ । ನಾನೆನಗೆನಿಸಗೆನಾಥಂಶಂಭುಕೇಳಂತ । ನೀನಿತ್ಯನಾತನೇಪರದೈವಮಾತನೇಸಕಲಜೀವಾಧಾರನು ॥ ನಾನುಂಕಮಲಗರ್ಭ ನೀನುದಯಾದವ । ಗೇರ್ನೈಸ್ವತಂತ್ರಮಾತನಸೂತ್ರದವರಾವು । ನೀನಿಂತುಗರ್ವಿಪರೆನಂಬದೊಡಸಕಲವೇದಂಗಳಂಕೇಳೆಂದನು ॥೫॥ ಸಾಮಯಜುಸಥರ್ವಣಮುಮಾಬು । ಕಾಲ್ಪಮುವೇದಂಗಳಾಕಾರವಂತಳೆದಿಪಿ । ತಾಮುಹನಸಭೆಗೆಬಂದೆಲೆಪಾಪಿಯು ತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದಶಾಂಗುಳನೆನಿಪ್ಪ ॥ ಆಮಹೇಶ್ವರನದ್ವಿತೀಯನಾತನೆಯುಭವ । ನಾಮುಹುಮನೇಸಕಲಲೋಕದಾಧಾರನಿಂ । ತೀಮರುಳುತನವೇನೆನಲ್ಕೆ ನಿಜರೂಪಿನಿಂಸತ್ಪ್ರಣವುನಿಂತೆಂದುದು ॥೬॥ ಆಜನನನ್ಯಯನನಗುಣನನಪ್ರಮೇ

ಯೆನಂ। ತ್ರಿಜಗವಂದಿತನನನುಪಮನನಮಲಾಂಗನಂ । ಗಜದಾನವ
ಪ್ರಮರ್ದನನನಮ್ಮಹೇಶನಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮವ॥ ಅಜಹರಿಕುನಿಂ
ದಿಸಿಯೆಹಂ ದೇವನೆಂದೆಂಬ । ಗಜಬಜಂ ಪಿಂತೋರುವವಂತೆನ್ನ ತಾ
ಯ್ಗಿಂಚೆ ನಿಜವೆಂಬಗಾದೆಗೀಡಾದೆನಿನ್ನಿಂ ಮರುಳೆರಾರೆಂದುಬಯು
ಲಾದುದು॥೭॥ ಇಂತು ನಿಗಮೋಂಕಾರವಾಕ್ಯಂಗಳೆಂ ಕೇಳ್ದು। ಕಂತು
ಪಿತನಾಸ್ಯಮಂ ನೋಡಿಬಿರುನುಡಿಯುಬೊಂ। ಮಂತವೆಪೊಗಳ್ದು ಡಾ
ಸತ್ರಿಗರ್ಧದೇಹಮಂ ಕೊಟ್ಟಾತನಂ ಸಭೆಯೊಳು ॥ ದಂತಿಚರ್ಮವನು
ಟ್ಟಶ್ರುಚಿಯ ಶ್ಮಶಾನದೊಳು । ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಿರ್ಪ ಶುಭಮೂರ್ತಿ
ಯಂ ಕೇಳ್ದವರ ।.ದಂತುನಂಬುವರೊ ತಿರುಕನವನಾತನೆಂದಜಂಜರೆ
ಯುತಿರಲಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೮॥ ಪುದಿದಘೋರಾಂಧಕಾರವು ನೆಕಡಿ
ಸುವನೆನು। ತ್ತುದಯಿಸುವಮಾರ್ತಾಂಡಮಂಡಲಪ್ರೋಸಲೆಸ್ಕೃದಯು। ಸ
ದನದಜ್ಞಾನಮಂ ಪೋರಮಡಿಸಿನೆಲೆಗೊಂಬ ಸುಜ್ಞಾನಮಂ ಬಂತಿರೆ॥ ಮ
ದದಿಂದಮುಂಗಾಣದಜನಿದಿರೊಳುಂ ಪಂಚ । ವದನದಶಭುಜಪಂಚ
ದಶಲೋಚನಂಗಳಿಂ । ಸೊದೆದಪ್ಪಿ ದೊವಲಕೆಂಜೆಡೆಯು ಮಂಜುಳೆ
ಕಾಯನಾಕ್ಷಣಂ ಮೂಡಿರ್ದನು ॥೯॥ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುತಿ
ರ್ದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪು। ರಂದರಪ್ರಮುಖಬೃಂದಾರಕಾವನತನಂ। ಮಂದ
ಮತಿಕಮಲಜಂ ನೋಡಿಪಾಸ್ಗೋಕ್ತಿಯಿಂದೀತನೇ ಜಗದೊಡೆಯ
ನು॥ ನೊಂದಪ್ಪದುಸ್ತೊಡೆನಗೆಗೆಯುವನಬಹುರೂಪಕಣ್ಗಾದವಾಗಿದೆ
ನೋಡಿನೀವೆಲ್ಲರುಂ ಕಾಣಿ । ನೆಂದೆನ್ನ ಬೇಡೆವು ತಕೆಲದವರಕೈನೋ
ಯ್ವನಕ್ಕ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೧೦॥ ತಿರುಕುಳಿಗೆಮಾನವೆತ್ತಳದಂತೆತ
ಲೆಮಾಲೆ। ಗೊರಲಂಗೆಮುಹಿಮೆಯೆಲ್ಲಿಯದು ಸಲೆಸರ್ಪನಾ। ಭರಣಂ
ಗೆಚಿರಮೆಂತು ಸುಡುಗಾಡೊಳಿರ್ಪಂಗೆ ಶುಭಮಾವುದೀ ಮರುಳಿಗೆ॥ ನಿ
ರುತವಿದಾ ಪಂಚವದನಗಪೇರ್ಮೆಯೈಸೆ ತಾಂ । ಧರಿಸುವೇಂ ಪಂಚವ
ದನವನೆಂದು ಮೇಣೊಂದು। ಶಿರವನಬುಜಾಸನಂಸೃಜಿಸಿ ತಚ್ಛಿರದೊ
ಳೀಶಂಭುಮಂ ನಿಂದಿಸಿದನು ॥೧೧॥ ನೀನಂತೆ ಸಕಲಜಗದಾಧಾರನೀಂ
ಮುಖ್ಯ । ನಾನಾಸುರಾವಳಿಗೆ ನೀಂ ಕರ್ತುಗಡನಿನ್ನ । ನೇನುತಿಪ
ದಂತೆ ವೇದವ್ರಾತ ಮಾವಗಂ ನೀಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಂತೆ ॥ ನೀನೆಲ್ಲಿಜನಿಸಿ
ದೆಯದಾತರ್ಗಂದೆತಾಯ್ಗಳ್ಳಿ। ಧಾನವಂ ಮೊಡನುಸುರುವೆಂದಜಂ ನು
ಡಿದನಿಂ। ದಾನಗುತಮೇಸ್ತೋತ್ರಮಾಯ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಮುಹಿಮೆ
ಯೆಂತೋ ಜಗದೊಳು ॥೧೨॥ ಮತ್ತೆ ಕಮಲಜನಭವನಂಜರೆದು ನೀ
ನಿಂತು । ಪೊತ್ತಜೋಹಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟೆನ್ನ ಪೊರ್ದನಿನ । ಗುತ್ತಮಪ

ದಂಗಳೆಂಕೊಟ್ಟಪೇೞೆಂಬುದುಕಲ್ಗದೊಡೆನಿನ್ನಸದೆದಸುವನು॥ ನೆತ್ತಿಯೊ
ಳುತಗದಪೇೞೆಂನೋಡೆಂದುಘುಡುಘುಡಿಸು। ತೆತ್ತಲುಂನೆರದದೇವ
ವ್ರಜಂಬೆದರೆಪೞಿ, ವೃತ್ತಿದರ್ಸನಂಬುಜಾಸನಾಕ್ಷಣದೊಳೊಂದುಕಾ
ತುಕವನೇನೆಂಬೆನು ॥೧೩॥ ಪಲಬಗೆಯಕರದಾಯುಧಂಗಳಿಂಕಂಗ
ಳಿಂ। ಥಳಥಳಿಪಚಾರುಮುಖದೋೞಿಯಿಂಪಾಳಿಯಿಂ। ದೊಲದೊ
ಲದುಪೊಳೆವಫಣಹಾರದಿಂಕ್ರೂರದಿಂದದ್ಭುತಾಕಾರವಾಗಿ॥ ಜಲಜ
ಭವನೋಲಗದವರ್ಕದರೆವಿಧಿಬೆದರೆ, ಜಲಜಲನೆಬೆಮರುತಿರಲುಗು
ರಿಂದಹೊಗರಿಂದ, ಹೊಳೆವಜೊಮ್ಮನನೂತನಾಸ್ಯಮಂಹಾಸ್ಯಮಂ
ಮಾಡೆನುತಹರನುಡಿದನು ॥೧೪॥ ಘೋರತರಭೈರವಾಕಾರದಿಂಹರ
ನೆಡದ। ಕೂರುಗುರಿನಿಂದಜನಶಿರವರಿಯೆನವರಕ್ತ। ಧಾರಾಪ್ರವಾ
ಹದಿಂಸಕಲಲೋಕಂಗಳಿರದಾಕ್ಷಣಂಮುಳುಗುತಿರಲು॥ ಓರಂತೆಹರ
ನೊಲಿದುತನ್ನಭಾಳಾಕ್ಷದಿಂ। ತೋರಕಿಡಿಯಂಬಿಡಲ್ಕಾಕ್ಷಣಂರುಧಿ
ರಮಂ, ಪೀರಿಮುರಿದಜನಶಿರವಂಪೋಳ್ದುದಭವನಮಹಾತ್ಮೆಯಂಪೊ
ಗಳಲಳವೆ॥೧೫॥ಕಂಡನಾಸಮಯದೊಳುಕಮಲಜಂಹರಕರದೆ। ಖಂ
ಡಿಸಿದತನ್ನುತ್ತಮಾಂಗಮಂರುಧಿರಜಲ। ಮುಂಡುಪೋೞಿಸಿದನಯ
ನಾಗ್ನಿಯಂಪೊಗಳುತಿಹಸಕಲವೃಂದಾರಕರನು॥ ಕೊಂಡಾಡುವಖಿ
ಳವೇದಂಗಳಂನುತಿಯಿಸುವ। ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಂಶಿವಶಿವಾತಿಳಿಯ
ದು, ದ್ವಂಡವೈಪದಕೂಡಸೆಣಸಿದೇಂತಾನೆನುತಮುಂಡೆಯೋೞ್ಕೈಯಿ
ಟ್ಟನು ॥೧೬॥ ಹರನೊಡನೆಸೆಣಸಾಟವೆಂತುಟೊನುತವಿಶ್ವ। ಭರಿತ
ನೊಳಹಂಕಾರವೆತ್ತಣದೊಲೋಕಸಂ। ಹರನೊಡನೆನಿಂದಿಸುವ
ದೇನೋಮಹಾಮಹಿಮನಿದಿರೊಳುಬಾಸನದೊಳು॥ ಇರವೆಂತೊ
ಕಂಡುಕಂಡುಂಕೇೞಿಕೇೞಿಯಾಂ, ಮರುಳಾದೆನ್ನೈಸೆತವಮಹಿಮೆಯಂ
ಸಾಕುೞಿಗ। ಶಿರವಿುಂಸವರುಶ್ಯೆವದ್ರೋಹಿಯಾನೆಂದುವಿಧಿಯೆರಗಿ
ದಂಪದದೊಳು ॥೧೭॥ ಕಂಬನಿಗಳಭಿಷೇಕವಾರಿಕಣಮುಕುಟಾವ,
ಲಂಬಮಣಿಪುಷ್ಪಸಂದೋಹಮಾನುತಿಮಂತ್ರ। ಮಿಂಬಾದನಯನಂ
ಗಳೇದೀಪಸಂಕುಲಂತಾನಾಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂದ॥ ಅಂಬುಜಭವಂಶಂಭು
ಪೂಜಾನಿರತನಾದ। ನೆಂಬಂತೆತಾನೊಪ್ಪುತಿರೆಸಕಲಸುಮನಸಕ,
ದಂಬಕಂಜಯಜಯತ್ರಾಹಿಮೃತ್ಯುಂಜಯತ್ರಾಹಿಯೆಂದೆನುತಿರ್ದ
ರು॥೧೮॥ ಕೊಂಡಾಡುವಖಿಳದೇವವ್ರಜಮನಾಕ್ಷಣಂ। ಖಂಡಪರಶು
ಕೃಪಾಬ್ಧಿಯೊಳಗೆಮುಳುಗಿಸಿಪಾದ। ಪುಂಡರೀಕಕ್ಕೆನತನಾದವಾ
ಣೀವರನನೊಲವಿಂದೆನೆಗಪಿಬಳಿಕ॥ ಮುಂಡೆಯೊಳುಕೈಯಿಟ್ಟುಬೆದ

ರಚೇಂದೆಂದುಮುಖಿ | ಮಂಡಲದೊಳೊಗೆವ ನಸುನಗೆಯಿಂದ ಮಾಸತಿಯು | ಗಂಡನಂ ನೋಡಿ ಕರುಣಾರಸದ ವೃಷ್ಟಿಯಂ ಕರೆದವರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ||೧೯|| ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ | ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ | ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ || ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ | ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ | ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ||೨೦||

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೭ ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೮ ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ಬೊಮ್ಮನ ಕಪಾಲಮಂ ಪಿಡಿದು ಭಿಕ್ಷಕೆ ನಡೆದು | ಹೆಮ್ಮನಿಂ ಹರಿಯ ಭಕ್ತಿಯನೋಡಿ ಕೃಪೆಮಾಡಿ | ದಮ್ಮಹೇಶ್ವರನಿಳದೆ ಸುರಪುರಕೆ ಬಂದು ಸುರಸತಿಯರಂ ರಕ್ಷಿಸಿದನು ||

ಪದ|| ಹಸ್ತಧೃತವಾಗೀಶಮಸ್ತಕ ಗಿರೀಂದ್ರತನು | ಜಾಸ್ತನವಿಲಿಪ್ತನವಕಸ್ತೂರಿಕಾವಕ್ಷ | ಸುಸ್ತವಪ್ರಿಯತರ ಸಮಸ್ತದಿವಿಜಾವಳಿ ವಿನಿಸ್ತರಿತಕೀರ್ತಿಭೂಷ || ಸ್ವಸ್ತಿಮಾಲಪ್ರಶಸ್ತ ಹಿಮಕರ ಬುರಗ | ಭಸ್ತಿಕೋಟಿಪ್ರಭಾವಿಸ್ತೀರ್ಣಸಂಪಾಪು | ರಸ್ತರಣಶರಣಜನಭಕ್ತಿವರ ವಿರುಪಾಕ್ಷಸುಸ್ಥಿರದೊಳ್ಸಲಹೆಮ್ಮನು ||೧|| ಆದರದೊಳಿನ್ನಾತ್ರಿಸ್ವೈರಾಮವಿಧಿಶಿರ | ಚ್ಛೇದದಲೀಲೆಯೊಳಂ ಕಪಾಲಹಸ್ತನುಮಹ | ತ್ತಾದಭೈರವರೂಪನುಳಿದಾಗ ವಿಷ್ಣುಮೊದಲಾದವರ್ ಭಕ್ತಿಗಳನು || ಭೇದಿಸುವೆನೀ ಶಿರಕೆ ತುಷ್ಟಿವಡಿಪುದರೊಳಂ | ದಾದಿರಹಿತಂ ಶಿವಂ ಭಿಕ್ಷಾಟಣವನೆವದೊ | ಳಾದಿವ್ಯರೂಪದೊಳ್ಪುರಮುಟ್ಟಖಿಳಸ್ತ್ರೀಗಣಮೈದೆಕೊಂಡಾಡಲು ||೨|| ಕೋಟಿಶಶಿಕಳೆಗಳಂ ಜರೆವನಗೆಮೊಗದರವಿ | ಕೋಟಿತೇಜಂಗಳಂ ಪಳಿವ ತನುರುಚಿಯು ಶತ | ಕೋಟಿಮನ್ಮಥಮಧುಜಯಂತನಳಕೂಬರರ ಸೌಂದರ್ಯಮಂ ಮೀರುವ || ಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯಮಂ ಬಣ್ಣಿಪೊಡೆ ಕೊಟಾನು | ಕೋಟಿಶೇಷರ ಬಗೆಗಸಾಧ್ಯಮೆಂದೆನೆ ಜಟಾ | ಕೋಟೀರಭಾರನಾ ಹರಿಯ ಭಕ್ತಿಯನೊಳ್ಪೆನೆಂದಾಗ ನಡೆಗೊಂಡನು ||೩|| ಪೊಳೆವ ಕಂಜದೆಡೆಯ ಭಸಿತತ್ರಿರೇಖೆಯನೊಸಲು | ಲಲಿತಪುರುಲತೆಯ ಥಳಥಳಿಪ ಕಂಗಳ ಚೆಲ್ವು | ದಳೆದ ನಾಸಿಕದ ಸುತಿಪಲ್ಲಬಾಯ್ದೆರೆಯ ಚುಬಕದ ಕರ್ಣಯುಗಳಂಗಳ || ತೊಳಪ ಮಣಿಕುಂಡಲದನುತ ಕಪೋಲಂಗಳೊಳ್ | ಗಿಳಿವ ಶೃಂಗಾರರಸಮಂ ಬಂತೆಯಡಿಗಡಿಗೆ | ಮೊಳೆವ ಕಿರುಬೆಮರ ವದನದ ವಿಜಿತಮದನನಾ ಮೋಹಿಸದನನ್ನ

ಡೆದನು॥೪॥ ಕಾಯಜದಹನಭಸಿತವಗಣಿತರವಿಪ್ರಭಾ । ಕಾಯದೊ
ಳ್ತೊಳಗೆತಿಸುಳೆಂಬಲದಕರಕಮಲ । ಕಾಯತಮದಾಗಿರಂಜಿಸೆವಾ
ಮಕರಕಮರಿವಿಧಿಕಪಾಲಂ ಮೆರೆಯಲು॥ ಪ್ರಾಯಮೆರೆದೆಣ್ಬರಿಸಮು
ಳವಡಲ್ತನ್ನಭಿ। ಪ್ರಾಯಮಾರ್ಗಯುಮಿಂಬುಗೊಡದಿರಡದನ। ಪ್ರಾ
ಯಾಸಯತ್ನದಿಂಬಿಲ್ವಿಡಿದು ಸತಿಯುರಂಜ್ಯೆಸುವಂಗಜನತೆರದಿ ॥೫॥
ಸಿಂಗರದಕರುವ್ರೋಮುಕ್ತಿಯುಗುರುವ್ರೋಮೋಹರಸ। ದಿಂಗಡೆಲೋಸು
ಕೃತದೊಡಲೊಸೌಖ್ಯಲತೆಯ ಪ್ರೊಸ। ಮುಂಗುಡಿಯೊಮೋಕ್ಷದೆಡೆ
ಯೊಸೊಗಸುವೀಡೋಪ್ರಣವದಜೋಡೊಸಲೆಭಾವಿಸೆ॥ ಮಂಗಳಾ
ಕಾರವೋಶಿವತತ್ವಸಾರವೊಅ । ಸಂಗರಾಜ್ಯದಬೆಳೆಯೊಭಕ್ತಿಕಳೆ
ಯೋಯೆಂದು। ಪಿಂಗದತಿಕಾಮಿಯೋಗಿಗಳೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕೋಸಬೊಮ್ಮ
ನಡಿಯಿಟ್ಟನಂದು ॥೬॥ ಇಂತಪ್ಪಸಿಂಗರವ ಸಾಂತುನಡೆತಂದು ಮಾ।
ಕಾಂತನಾ ಮಾಕಾಂತಭಕ್ತಿಯಂಕಾಣ್ಬಧಿಕ। ಸಂತಸದೊಳಮಲವೈ
ಕುಂಠಪುರಕಾಗಿನಡೆತಂದು ಪೊರವಳಯಸಿರಿಯಂ॥ ಅಂತಂತು ನೋ
ಡಿಮೆಚ್ಚುತ್ತೊಡನೆಬಾಗಿಲ್ಗ। ಳಂತರಂಗಳಿದು ನಡೆತರುತಿರಲ್ಕಾಪುರ
ದಕಾಂತಾಜನಂಕಂಡು ಕೇಳ್ದೊಡನೆಸೋಲ್ತು ಜೆಂಬಿಡಿದು ಬೀದಿಯೊ
ಳೈದಿತು॥೭॥ ಮುಡಿಯುಮಂಸೈತಿಡುವ ಪೂಗಳೆಂಮುಡಿವಚೆ। ಲ್ವಿ
ಡಿದಮಣಿಭೂಷಣಂದೊಡುವ ಸೀರೆಯನುಡುವ। ತೊಡೆವಸಿರಿಖಂ
ಡಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳನುಳಿದು ತಮ್ಮಿತ್ರನೆಯರ॥ ತೊಡೆಕು
ತ್ತೆಕ್ಕೆಯನೊದ್ದು ನೂಂಕುತ್ತೇಳುತಬೀಳುತ। ತೊಡನೆಪಿಂದುಮುಂದು
ಗಾಣದೈತರುತಬಾ । ಮೃಡನರೂಪಂಕಂಡು ಮೂರ್ಛೆವಡೆದಕೆ
ಲಬರಂಗನೆಯರೇನೆಂಬೆನು॥೮॥ ತಳಿವಪಂನ್ನೀರ್ಗೆತಂಗೊಳಕೆಚಂ
ದನದಂಪಿ। ಗಲರಪಾಸಿಕೆಗೆಸುಳಿಗಾಳಿಗೊಡನೊಡನೆಕಂ । ಗೊಳಿಪ
ನಂದನಕೆಳಸುವಂತೆಕಾಮಂಗೆಕಾಮಿನಿಯರವ್ಮಾರುತೊಡನೆ॥ ತ
ಳರಿಪುರಿಯರವುನೆಯಬಾಗಿಲ್ಗೆಬಂದುಮುಂ । ದೊಳಪೊಗಲ್ಕಂಡುವಿ
ಷ್ವಕ್ಸೇನನೆಂಬವಂ । ನಿಲಿಸಲ್ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದಿರಿದೆತ್ತಿದಂಹರಂಲೀಲಾ
ವಿನೋದದಿಂದಂ॥೯॥ ಅಟ್ಟರಿಯನೇನೆಂಬೆನಾತ್ರಿಶೂಲದಹತಿಗೆ । ಬೆ
ಟ್ಟವಾದಾರಪಾಲಂಕೂಡಗಹಗಬಿಸೆ। ಕೆಟ್ಟೆದೆಯನಹುದು ನೀನ್ನಗು
ವಕಾರಣಮದೇನೆಂದೀಶ್ವರನ್ನುಡಿಯಲು॥ ಉಟ್ಟರಿಪುದೇಂವೇದಮು
ರಸಿಕಾಣದನಿಂನ। ಸೃಷ್ಟಿವಾನಂದರೂಪಂಕಂಡನನೆಶಿವಂ। ಮೆಚ್ಚಿದೆ
ನೆನಲುಶೂಲದಿಂದಿಳುಪಬೇಡವೆನೆ ಹರನದಂಕೈಕೊಂಡನು॥೧೦॥ ಅ
ನಿತರೊಳಗೋರ್ವನಾಹರಿಯುದೆಗೆಪೋಗಿಬಳಿ। ಕನಿತವಸ್ಥೆಯನೆಲ್ಲ

ವಂಪೇಳೆಕೇಳ್ದುಭೋಂ। ಕನೆಸಿಂಹಪೀಠದಿಂದೆದ್ದೊಡನೆಪರಿತಂದುಶಿವ ನರೂಪಂಕಾಣುತ ॥ ಮನದೊಳುರೆಹಿಗ್ಗುತತಿದೂರದಿಂದವನಿಯೊ ಳು। ತನುವನೀಡಾಡಿಮುಗುಳೆದ್ದುಕಣ್ಣದಾಡಿತಂ। ನನೆಮುರವ್ರತ್ತೆಕ್ತ ರುತಭಕ್ತಿರಸದೊಳಗಾಳ್ದುತೇಳ್ದುತಾಹರಿಯೆಸೆದನು॥೧೧॥ ಜಯಜ ಯತುಜಗದೀಶಜನನಮರಣವಿನಾಶ । ಜಯಜಯತುನುತಕಾಯ ನಿತ್ಯನಿರ್ಜಿತಮಾಯ। ಜಯಜಯತುದಿವ್ಯಾಂಗಗೀಷ್ಪತಿಶಿರೋಭಂ ಗಜಯಜಯಕೃಪಾಪಾಂಗನೆ ॥ ಜಯಜಯತುಮುನಿಪಾಲವಾಙ್ಮಾ ಯಣೀಲೋಲ। ಜಯಜಯತುಭಾಳಾಕ್ಷಭಕ್ತರಕ್ಷಾಸಂಶಿಕ್ಷ। ಜಯಜ ಯತುಸದ್ಗ್ರೀವನಿಖಿಳಸುರಸಂಜೀವ ಜಯಜಯಂಎನುತಿರ್ದನು॥ ಇಂತುನಾನಾತೆರದಿನುತಿಸುತಿರ್ಪಾಹರಿಯ । ನಂತಭಕ್ತಿಯನೀಶ್ವ ರಂನೋಡಿಮೆಚ್ಚುತ। ತತ್ಯಂತಕರುಣದೊಳೆಂದನೆಲೆವಿಷ್ಣುಕೇಳ್ನಾ ವುಬಂದಭರವಂತಿಳಿಯದೆ॥ ಅಂತಿಂತುಪೊಗಳ್ವಫಲವೇನೆಂದುಮಾಚಿಸಿ ದ। ಕಂತುಮರ್ದನನವಚನಜ್ಯೋತಿಬೆಳಗೆಹರಿ। ಗಂತಸ್ತಮಂತೊ ಲಗಿಪೆರಮಸುಜ್ಞಾನವವತರಿಸಿತಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೩॥ ಅರಿದನಾ ವಿಧಿಶಿರಂಪರಿದೊಂದುತೆರನನಿದ। ಕೆರವೆನೆಂನೀನೊಸಲೊಳೊರೆವರ ಕ್ತಮನೆಂದು। ಸರಸುರನೆಚಕ್ರದಿಂಪೆರೆನೊಸಲ್ಗೊರೆದುಹರಕರಪಾತ್ರೆ ಸೆರೆಬಾಗಿಸೆ ॥ ದುರುದುರುಪಕೆನ್ನೀರತೊರೆಬಟ್ಟದಿಂದಿಳಿವ । ತೆರ ದೋಳ್ಕಪಾಲದಿಂಕರವೃತಿರಲದರಕೆಲ। ದೆರಪಿಂಗಬೊಮ್ಮಯುನ್ನೆರೆ ಯದಿರೆಹರಿಯಘಟುಬರತುದೇವಂಣಸುವೆನು ॥೧೪॥ ಸುರರಸೂಸಿರ ಬರಿಸಮುಂಬಿಡದೆಸುರಿಯುಲಾ। ಹರಿಯಸರ್ವಾಂಗರಕ್ತಂಮಜ್ಜಮಾಂ ಸಂಗ। ಳಿರದೆಪೋಗಲ್ಬಳಿಕ್ಕುಳಿದಚರ್ಮಾಸ್ತಿಯುಂತರಹರಿಸಿನಲಲಾ ರದೆ॥ ಹರಿಧರೆಗೆಬೀಳಲಾಗರನಂದುಕರುಣದಿಂ । ಹರಣಮಂಪಡೆ ಯೆಹೊಳೆಯುಂತೆಹರಿರಕ್ತಮುಂ। ಸುರಿವೃತಿರಲೀಶ್ವರಮನಂಭಕ್ತಚ ರಿತಕ್ಕೆಕರಗಿತ್ತದೇಂವೇಳ್ವೆನು॥೧೫॥ ಹೋಹೋಪುರೆಪುರೆಶಾಕುಸಾ ಕೈನಿನ್ನ। ಸಾಹಸದಭಕ್ತಿಗೆಮ್ಮಯುಮನಂಮೆಚ್ಚಿತಿಂ। ತೀಹಂಸವಾ ಹನನಹಮ್ಮಿನಿಂದೊಗೆದಕೋಪಂಶಾಂತಮಾದುದಿನ್ನು ॥ ಊಹಿಸ ಲ್ಕೆನಗೆಸರಿಭಕ್ತರುಂಟೇಯೆನು। ತ್ತಾಹರಿಯುನುದರಿಸಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಹರುಷದಿಂ। ದೀಹರಂದೇವೇಂದ್ರಪುರಕೆನಡೆತಂದನದನೇನೆಂದುಬಂ ಣಿಸುವೆನು॥೧೬॥ ಭೋಗಿಸಂಕುಲಶೋಭಿತಂಸರ್ವಮಾಂಗಲ್ಯ। ಯೋ ಗಿಭೂತಿಪ್ರಯುಕ್ತಂಕಾಮವಿರಹಣಂ। ಮೇಗೆವಿಭವಪದಂವಿಧೃತ ಗೋಪಂಸಮಾಶ್ರಿತಸೋಮನೆಂಬಪೆಸರಿಂ ॥ ಈಗಳೀಪುರವೆಮ್ಮಸ್ವಾ

ಮೊಂಕಿತೆಂಗಳೆದು|ರಾಗಮಂಮನಕೀವುತಿದೆನೋಳ್ಪವಿದನೆಂದು|
ನಾಗಭೂಷಂವಿಮಲ ವೇಷನಮರಾವತಿಯನೊಳ ಪೊಕ್ಕನುತ್ಸವ
ದೊಳು ||೧೭|| ಪೆಸರದಮರಾವತೀಪುರಮದಂನಯದೆಪಾ| ಲಿಸು
ವವಂದೇವೇಂದ್ರನವನಪೊರೆಯೊಳಗಿರ್ದ್ದ| ಬೆಸಕೈವರಮಲದಿಕ್ಪಾಲ
ರುಂಬುದೆಸುಧಾಹಾರಮಾತನಸತಿಯರೆ|| ಪೆಸರಾದಶಚಿರಂಭೆಯೂ
ರ್ವಸಿತಿಲೋತ್ತಮೆಯ | ರೆಸವಮೇನಕಿಸುಕೇಶಿಯರಿನಿಬರೊಸೆದು
ಪೂಜಿಸುವಿಷ್ಟಲಿಂಗಮೇವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆನಲದರಪೆಂಪನೇಂವಣ್ಣಿಸು
ವೆನು||೧೮|| ಈವಿಭವದಿಂದೆಸವಪುರವನೊಳಪೊಕ್ಕಮ| ತ್ತಾವಿಕೃ
ತವೇಷಸರ್ವೇಶ್ವರಂಪಣ್ಯಾಂಗ| ನಾವೀಧಿಯೊಳ್ನಡೆದುಬರಲಲ್ಲಿಚರಿ
ಪಸಖಿಯರಚಲ್ಲೆಗಣ್ದುಂಬಿಗೆ || ಆವಿಭುವಿನಮುಳವದನಾಬ್ಜಮಿಂದಿರಾ
ಗಲದ| ನೇವೇಳ್ವೆನವರವರ್ತಂತಮ್ಮವರ್ಗುಸುರೆ| ಸಾವಧಾನದೊ
ಳೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂಮುಂಚಿನಡೆದೊಡತಿಯರೊಳಿಂತೆಂದರು||೧೯|| ಅ
ಕ್ಕಕೇಳಾತನಾರೆಂದರಿಯೆವವನೋರ್ವ| ಚಿಕ್ಕಹರೆಯದಸೊಬಗನ
ದೆಪೋದಪೆಮ್ಮರೆಗೆ| ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಪ್ಪನಲ್ಲದೆವಿಷ್ಣುಶಶಿಸೂರ್ಯಮನ
ಸಿಜರ್ಗಿನಿತುರೂಪು|| ಮಿಕ್ಕಿರದುನಿನ್ನಾಣೆಪುಸಿಯಲ್ಲಮಿಗೆಕೈಯೊ
ಳಿಕ್ಕಿದಾಭರಣಕ್ಕೆಕನ್ನಡಿಯೆನಿಂನೆದೆಗೆ | ತಕ್ಕವಂಶ್ರೀಭಾಗ್ಯಮಂ
ತಿಪ್ಪುದೋಯೆಂದುಕೂಡೆಮುತ್ತಿಂತೆಂದರು ||೨೦|| ಈಯಮರನಗರ
ಕ್ಕೈತರದಸುರನರನಾಗ | ನಾಯಕರ್ಮುಂನಿಲ್ಲವವರೊಳೀಪರಿಜಾ
ತಿ| ನಾಯಕನನೋರ್ವನಂಕಂಡುಬಿಲ್ಲವನೆಡದಕಾಯಕಾಬಲದಕ
ಡೆಯ|| ಕಾಯಮಣಿಯಲ್ಲದಿಂಪಡಿಯಿಡುವವಸ್ತುವಿಂ| ನೀಯಬು
ಜಭವಕೋಟಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿಲ್ಲಬರಿ | ಬಾಯಮಾತಲ್ಲನೋಳ್ಪೊಡೆ
ತೋರ್ಪೆನೆನಲವರುಸಂಭ್ರಮದಪೊರಮಟ್ಟರು ||೨೧|| ಸರಸಶಶಿವದ
ನೆಯರ್ಸಕಲಗುಣಸದನೆಯ | ರ್ಸರಸಿರುಹಪಾಣಿಯರ್ಸಾರಶುಕ
ವಾಣಿಯ | ರ್ಸರಳತರಳಾಕ್ಷಿಯರ್ಸತ್ಕಲಾಪೇಕ್ಷೆಯರ್ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ
ಯುತೆಯರು || ಶರಧಿಗಂಭೀರೆಯರ್ಸಂಗೀತಸಾರೆಯರ್ಶರಣಜಿತ
ಭೋಗಿಯರ್ಸಂತತಂರಾಗಿಯ | ರ್ಸರಳ್ಪೈದರೆಡೆಯಾಗಿಸಂಭ್ರಮ
ದನಡೆಯಾಗಿಬರುತಿರ್ದರೇವೇಳ್ವೆನು || ೨೨ || ಪೀತ್ರಿದಳವಿಡಿದಂ
ತೆಮ್ಮೃಗಂಪಿಗಳಿಕುಲಂ| ಮೇಲೆತ್ತಿಬರೆಸೋಗೆಮುಡಿಗಸೋಲ್ತೊಡ
ನೆನವಿ | ಲೋಲಗಿಸಿಬರೆಕುಚದ್ವಯದಚಳ್ವಿಗೆಕೋಕ ಮಿಥುನಂಗ
ಳೊಡನೆಬರಲು || ಮೇಲೆನಡೆನುಡಿಗಂಚೆಗಿಳಿಗಳೊಡವರಲೊಂದು|
ನೀಲಾಬ್ಜಮಂಪಿಡಿದುಬರ್ಪಳೊಪ್ಪಿರ್ದಳೈ| ಗೋಲನದಿದೇವತೆಯೊ

ಪೇಳೆಂಬಿನಂ ಶಿವನನೀಕ್ಷಿಪೌತ್ಸುಕ್ಯದಿಂದಂ ‖೧೩‖ ಅರಮೆತ್ತಿದ್ದ ತಿಲಕವೇಕನಯನಾಂಚಲಂ । ಕರದ ಕನ್ನಡಿ ಕಟ್ಟದೊಳ್ಮಡಿವಿಭಾಗಿಸಿದ । ಕುರುಳಬೈತಲೆವೊಂದು ತೋಳೆಮರೊರವಕೆ ತಿಗುರದಗಂಧ ಮೊಟ್ಟದೊಡಲು ‖ ಅರೆವುಟ್ಟ ಸೀರೆ ನೆಲಕಲೆವ ಮೇಲುದು ಶಿರಂ। ಬೊರೆದ ಕಂಮೆಂಣೆನೀರಾರದ ಕುರುಳ್ಕಿರೆಯೆ। ಬರುತಿರ್ದರರೆಮಾಳ್ಪ ಸಿಂಗರಂಗಳನುಳಿದು ತರಳೆಯರ್ತವಕದಿಂದಂ ‖೧೪‖ ಕೆಂಪೆರಿರ್ದ್ದಂಣಕಡೆ ಪರೆದ ಕುರುಳಾಂತ। ನುಂಪುವಣೆಮಸುಳು ತಿಲಕಂ ಕದಡಿದಂಜನದ। ಸೊಂಪುಸೊಪ್ಪಾಗಿ ಬೆಳ್ಪಾದಧರಮುಗುರಿರಿತಮಿಡಿದ ನೆಲೆ ಮೊಲೆ ನಡೆಯೊಳು ‖ ಕಂಪಿಸುವ ತೊಡೆಗಳಾರಗ ಬೆಮರ್ನಿಟ್ಟಸುರಿ। ನಿಂಪೊಯ್ವ ತೆಳ್ವಳ್ಕೆ ಬಳಲು ಕೈನೆಯ್ಯ ಯಪೊಸ। ಗಂಪುಕೆದರಿದ ನಿರಿಯ ಸುರತಾಂತೆಯರ್ದ್ದೇವಕಾಂತೆಯರ್ಬರುತಿರ್ದರು ‖೧೫‖ ಎಂಣೆಗಂಟನಪೊರೆಗೆನುಣ್ಗೊರಳ್ಬಳ್ಕೆ ಕಡು । ತಿಂಣಮೊಲೆಗಳ ಬಿಣ್ಪುಗಸಿಯ ನಡುವಳ್ಕೆ ಪೊಂ। ಬಂಣಪೂರ ಮಾರಪೊಂಬಾಳೆದೊಡೆಗಳು ನಡುಗಿ ಗಡಡದಡಿಸೆಥಳಥಳಿಸುವ ‖ ಸುಂಣಮೆಯ ಶಶಿಮೊಗದಿ ಬೆಮರುವನಿಯುದಿಸಾಲ। ವಂಣೆಣೆಯ ತುಟಸುಯಿಲ ಬಿಸುಪಿನಿಂ ಬತ್ತಲಾ । ಹೆಂಣುವಿಂಡಂಗಡವಬಾಣದೇರಿಂ ನೋವುತಡಿಯಿಟ್ಟರಾಕ್ಷಣದೊಳು ।೧೬‖ ಮಗ್ಗುಲನೆಯನನುಳಿದು ಪೋಪುದುಚಿತಮಗಳೆ । ಸಗ್ಗವೆಗ್ಗೆಂಬಮಾತಗೆ ಕಾಯ್ದನಟಕೆಯಂ। ನೆಗ್ಗಿಪಿಂಬ ಪಾಪ್ಪಳಿಯಂ ಬಯ್ದುಮುಡಿಮೊಲೆಯ ಪೊರಮರ ಬಿಣ್ಪುನಿಂತು ‖ ವೆಗ್ಗಳಿಸಲೇಕೆಂದು ಬೊಮ್ಮನಂ ಜರೆವುತ್ತ। ಕಿಗ್ಗಡೆಯ ತೊಡೆಗಳಿಂ ನುಗ್ಗುಮಾಡುತ್ತುರ್ವ್ವಿ। ದಿಗ್ಗಜೋಪಮಯಾನಭರ್ಗನಂ ಕಾಣುತ್ತೆ ಬಗ್ಗಬರಿಯದೆಯಾದಳು ‖೧೭‖ ಒತ್ತಿಲಿಹವಲ್ಲಭನಮರವುತಾಡುವಪಗಡ। ಲೆತ್ತ ಚದುರಂಗಂಗಳಂ ಬಿಸುಟು ಪೋಡುತಿಹ। ಚಿತ್ತಜಾಗಮದೋಲೆಗಳನೊದ್ದು ನೂಂಕಿ ಮುಂಗೈಗಿಳಿಯನವನಿಗಿಟ್ಟು ‖ ಸುತ್ತಿಹ ಸಖಿಯರಂ ಕಣ್ಪುರ್ವ್ವುಗಳೊಳೆಡರ। ವುತ್ತೆ ಭರವಸದಿನಡವುತ್ತೆ ಬೆಮರುತ್ತೆ ಕಾ। ಣುತ್ತೆ ಶಿವನಂಗವನನಂಗನರಳಂಬಿಗೊರೆಯಾದರಖಿಳಸ್ತ್ರೀಯರು ‖೧೮‖ ತಡಬಡಿಪನಡೆಗಳಿಂ ತಬ್ಬಿಬ್ಬನುಡಿಗಳಿಂ। ಕಡುಬಿಸುಪಸುಯ್ಗಳಿಂ ಕಂಪಿಸುವಮೆಯ್ಗಳಿಂ । ಎಡವಕಂಬನಿಗಳಿಂ ಮಿಡುಕಟಹದನಿಗಳಿಂ ಮೀರುವಮನಂಗಳಿಂದಂ ‖ ಮುಡಿಬಿಟ್ಟಳಲ್ವಾರಿಂ ಮೃದುಮೊಗಬಳಲ್ವಾರಿಂ, ದೊಡಲುಗಳಮರವರಿಂ ದೋಪರಂತೆರವರಿಂ। ಮಡಲಿರಿದವಿರಹದಿಂ ಮತಿಗೆಟ್ಟಕರಹದಿಂದಬಲೆಯರ್ಕಂಗೆಸದರು ‖೧೯‖ ನೆಗವರೋಮಾಂಚಮುಣ್ಮವಬೆಮರ್ನಡು

ಗುವೈ । ಯೊಗುವಕಂಬನಿಬಿನ್ನದನಿವಿವರ್ಣವಸಾಂತ । ವೊಗೆಮು
ದರ್ಡೆಯಲೀಕ್ಷಿಸದೆ ಕಂಬಮಾದ ತನುಸಂಪೂರ್ಣಭಾವರತಿಯ ॥
ಸೊಗಸಿನೊಳಗೊಂದಿರ್ಪಚೇತನಮುಮೆಂಟುತಾ । ನೊಗುಮಿಗೆಯ
ಸಾತ್ವಿಕರಸಾವೇಶಮುಮತೆಯರೊ । ಳೊಗೆದವು ಸುಧೈರ್ಯ್ಯಮಂತೆಗ
ದವೆವರಂಕೊಲಲ್ಬಗೆದವೆಂಪೊಣೆಸುವೆನು ॥೨೦॥ ಬಿಡದೆನಿಟ್ಟಿಸುವ
ಕಂಡೊಡನೆಚಿಂತಿಸುವನ್ನೊಂ । ದಡಿಗಡಿಗೆಸುಯ್ವುದರಮಿಡಿದುತಾ
ಪಿಸುವಸೆಕೆ । ಗೂಡಲುರಿಕಳೆಲ್ಲಭಕ್ತಿಯನುಳಿವವಿಕಳಿಸುವನುಡಿ
ಯುಡಗಿಸುಮ್ಮನಿರ್ಪ ॥ ಕಡುಸೊರಗಿಮೂರ್ಛಿಸುವಸೊರಣೆಯಿಂದು
ಬಿದುಸು । ಮರ್ಡುಕುತಿಹಗಳಗತಪ್ರಾಣೆಯುಬಾರ್ಯ್ಗಳಂ । ಬಿಡು
ವಬಿಡುಗಂಗಳಸುಜಾಣೆಯುಗ್ವಲಿದಶಾವಸ್ಥೆಯೊಳ್ಕಂಗೆಸದರು ॥೨೧॥
ಸೋತನೋಲಿಕ್ಷಲೊಗಗುವಮುನಂತಳ್ಕಿಸುವ । ಪೀತಿಯಿಂತವಕಿಸಿ
ನಿಗುರ್ವತ್ತೋಳ್ಪಲೆಚುಂಬಿ । ಪಾತುರದೊಳೊರವಬಾಯ್ಪವಿಲಜ್ಜೆ
ನುಡಿಗೆಲವೆಲವಿಪನಾಲಿಗೆಕೂಟಕೆ ॥ ಕಾತರಿಸಿಮಿಡುಮಿಡುಕಲೊ
ಸರೊನಾಣೆಡೆನಿಂದರೀತಿಯಿಂಕಳೆಯುದೋಸರಿಪನಿರಿಯುಡಿಗಡಿಗೆ ।
ಧಾತುಗುಂದುವಧೈರ್ಯ್ಯಮುಸೆಯುಲಿಸದರು ಶಿವಬೆಂಕೊಂಡುಸುರಸು
ತಿಯರು ॥೨೨॥ ಹರಿಣಿಮಧುಕೇಶಿಯೂರ್ವಶಿತಿಲೋತ್ತಮೆರಂಭೆ । ವರ
ಮಂಜುಘೋಷೆಮೇನಕಿಸುರಸೆಮೊದಲಾದ । ಪರಿಗಣನೆಯಿಂಮೂ
ರುಲಕ್ಷಮೂವತ್ತಾರುಸಾವಿರಂಕಲಿಗೆಸಂದ ॥ ಸುರಸತಿಯರುಭವನನಂ
ಬೆ ಬತ್ತಿದರ್ಬಿಡದೆ । ಪರಮವೇದಾಂತಕಾಂತೆಯರಕ್ಕರಿಂದರಿಸಿ । ಪ
ರಿದೈದಲಾರದಪರಬ್ರಹ್ಮಮೂರ್ತಿಯಂಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ॥೨೨॥
ಈತೆರದೊಳಾಸುರವರಾಂಗನೆಯರೆಲ್ಲರುಂ । ಕಾತರಿಸಿಬೆಂಬಿಡಿವು
ದಂಕಂಡುನಸುನಗುತೆ । ಸೋತವನತೆರದೊಳೋರಡಿಗೊಮ್ಮೆನಿಂ
ದುನೋಡುತತಿಸುಳಮಂತಿರುಪ್ರತ ॥ ಜಾತಿವಿಟಚಿನ್ಹಮಂಗದೊಳೆ
ಸೆಯೆನಟಣೆಗಳ । ರೀತಿಪೊಸತೆಸೆಯೆನಡೆನಡೆಗೆಸೊಗಸೆಸೆಯಲ್ಮ ।
ನೇತೆರದಮಾಯಾವಿಯೋಚೋದ್ಯಮೆನಲಭವನಡಿಯಿಟ್ಟುಬರುತಿ
ರ್ಪನು ॥೨೪॥ ನಗೆಯೊಳ್ಕೆಲಂಬರಂಸೋಲ್ವಂತೆನಿಲ್ವಕಾ । ಲ್ಟೆಗೆಯೊಳ್ಕೆ
ಲಂಬರಂವಿಟಮಾರ್ಗಮಂತೋರ್ಪ । ಬಗೆಯೊಳ್ಕೆಲಂಬರಂನೋಡಿನೊ
ಡದೆಬಿಡದೆನೋಡುತಿರುತಿರುಗಿನೋಳ್ಪ ॥ ಬಿಗಬಿನೊಳ್ಕೆಲಕೆಲಬರಂ
ಜಾಣ್ಮೆಗಾಡಿಗಳ । ತೆಗಬಿನೊಳ್ಕೆಲಕೆಲಬರಂಸೋಲವರಿದುಪ್ಪೈ । ನೆಗ
ಬಿನೋಳ್ಕೆಲಬರವಮ್ಮರುಳ್ಮಾಡುತೀಶ್ವರನಡೆಯಿಡುತಿರ್ಪನು ॥೨೫॥
ಉರಿವಬೇಸಗೆಯೊಳೂಣಗಿದಲತೆಗಳಂಸುಡುವ । ಮರುದಾಪ್ತನೊ

ಳ್ತುತ್ತುಪ್ಪವೊರದೆಸುರತನೂಡಿದೊಡೆ । ತರಹರಿಪ್ಪುದೇಮುನ್ನಮೊಳೆವ
ಳ್ಳಿನ್ಯವರ್ತನತನುವಿರಹದೊಳುರಿವರಂ॥ ಸರಸಸೌಂದರ್ಯರೂಪಮಂ
ನೋಡಿನಕ್ಕಮೊಗ । ದಿರುಹನಿಲ್ಲದೆಪೋಗುತಿರೆತರಳೆಯರ್ಕಂಡು
ತರಹರಿಪೆರೇಮೋಹದಿಂಧೈರ್ಯಮುಳಿದುಬಹು ದೈನ್ಯದಿಂದಿಂತೆಂದ
ರು ॥೩೬॥ ಪಿಂತಿರುಗಿನೋಡೆಲೋವಿಶಾಲಾಕ್ಷಮೋಹರಸ । ಮಂ
ತುಳ್ಕೆನುಡಿಸೋಸವಿನುಡಿಜಾಣತವಕದಿಂ। ದಂತಳ್ಕೆಗೆಯ್ಯೊಬದಿಕ್ಕೆ
ಯುತ್ತೋಳ್ಗಳಸಿರಿಕುರುಳ್ವಿಡಿವುತಧರಸುಧೆಯು॥ ನೀಂತಳುವದೀಂ
ಟೊಚಂದುಟಯುನೆಯುನೆಳೆಮೊಲೆಗ । ಳಂತಡವೃತೊತ್ತೊತಳಿಗೈರ್
ತಂಪಿಗನೆವಿರಹ॥ ಮಂತ್ರವಿಸಿನೆರೆಯೊಹದಗಾರನೀನೆಮ್ಮನೆಂದಮೊ
ರಿಯುರುಚಿಮೆಗೊಂಡರು ॥೩೭॥ ಕೂಡಲಾಗದೆಕೂಡಲೊಲ್ಲದೊಡೆ
ನಿಂದುಮಾ । ತಾಡಲಾಗದೆಮಾತನಾಡದೊಡೆಕೈಸನ್ನೆ । ಮಾಡ
ಲಾಗದೆಸನ್ನೆಮಾಡದೊಡೆ ಯುಕಟಕಟ ನಿನ್ನಕಂಣೋರೆಯಿಂದಂ॥
ನೋಡಲಾಗದೆನೋಡಲೊಲ್ಲದೊಡೆಮುಲ್ಲನೆಡ। ಯಾಡಲಾಗದೆಯಾ
ತರಾಸೆಯುಂಕೊಡನಾವ। ನಾಡನಿಷ್ಕರುಣಿಯೊಶಿವಶಿವಾಯೆಂದೋ
ರ್ವ್ವಸುದತಿಸಖಿಯೊಳುನುಡಿದಳು॥೩೮॥ ಉರಿಗಂಣನಿಂದಳಿದಸ್ಮರನೆ
ನ್ನಹೃದಯದೋ। ಳ್ಮರಳಿತಾಂಜನಿಸಿಮತ್ತೆನ್ನನೀಗಂಕೊಲ್ಲ। ಬರನ
ದಕ್ಕೀಶನನ್ನೀಹೃದಯದೊಳಗಿರಲ್ಮದನಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದು॥ ಹರನತೆ
ನ್ನಕಣ್ಬಾಗಿಲಿಂಪುಗಿಸಯನಿಮಿಷತೆ । ಯುರವನುಳಿದಿಂತುಮೈಮರದ
ಳೊಯನಲೊರ್ವ್ವ । ತರುಣಿಚಿತ್ತದೋಳೀಶನನ್ನೆನೆದುಮೂರ್ಛೆ
ಯಿಂದಿರಲ್ದೇಂಚಲಾವುದುದೊ ॥೩೯॥ ಪೂಗಣೆಯುಹೋರಟೆಗೆತರ
ಹರಿಸದಬಲೆನೀ । ನೀಗಬಾನೀಶನಂ ಮುದಬಂದಹೃದಯಾಸು ।
ರಾಗವಿಂದೊಲಿಸಿರತಿಯಂಪಡೆವೆನೆಂದುನೀಕಣ್ಮುಚ್ಚಿಜಾನಿಸಿದೊಡೆ॥
ಈಗಸಭೆಯೊಳಗಪ್ಪುದೇಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಚ। ನ್ನಾಗಿಕಣ್ಗಳಸೌಖ್ಯಮಂ
ಪಡೆಯದಕಟಮರು । ಳಾಗದೀಸೊಬಗನಂಕನ್ದರೆದುನೋಡೆನು
ತಸಖಿಗೊರ್ವ್ವಳುನುಡಿದಳು ॥೪೦॥ ಮೇಲಕ್ಕಿದಪೆನಿಂತುಮು
ದ್ದಿಸುವೆನಿಂತುಮ । ತ್ತಾಲಿಂಗಿಸುವೆನಿಂತುಚುಂಬಿಸುವೆನಿಂತುಸಂ।
ಮೇಳಿಸುವೆನಿಂತುಪ್ರೋದಪೆನಿಂತುಬೈದಪೆಮ್ಮನಿಸಿದೊಡತಿಳುಪಿ
ರತಿಯು ॥ ಕಾಲವರಿದಿಂತುನೆರದಪೆನವನೊಳೆಂದೋರ್ವ್ವ । ಬಾಲೆ
ಭಾವಿಸುತಬರುತಿರೆಭಾವರತಿಮೂರ್ಛೆ । ಏಳಿಗೆಯೊಳವಳೊಪ್ಪಿ
ದಳುಚಂದ್ರನುದಯದಿಂಧೂಪಲದಪತುಮೆಯಂತೆ ॥೪೧॥ ಚಿತ್ತರಿ
ಪಡರಿದೆನಲ್ಕಲಕಲರ್ತಂತಮ್ಮ । ಚಿತ್ತದೊಳಗೀಶನಂನೆರದರರೆಬ

ಮೂರ್ಛೆ। ಪೆತ್ತುಮನಸಿನೊಳ್ಳೈದೆ ಕೂಡಿದರ್ಕೆಲಕೆಲರ್ನ್ನೋಡಿ ಸುಖಮಂಪಡೆದರು ॥ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಕೆಲರಂತು ಮಿಂತು ದಣಿಯದೆಸಾವ । ಹೊತ್ತ ಸರಿಯದೆಶಿವನಚಿತ್ತವರಿಯದೆಹಿಂದೆ। ಸುತ್ತಿ ನೆರೆಯದೆ ಬಾಯಿ ಬತ್ತಿ ಬರವೆದೆಯಾಗಿ ಬಳಲ್ದರದೇನೆಂಬೆನು ॥೪೨॥ ಕಡುಬಿಸಿಲಮುರಿವಕ್ಕಿಯಂತೆಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಡುಕಿ। ಯಡೆವಿಗ್ಗಿಪ್ಪಿಟ್ಟಿದೆಳೆಹುಲ್ಲೆಯಂತೆದೆದಡಂ । ದಡಸಿಹವ್ವನೆಹಾರಿದಾವಿಯೊಳು ಪೊಕ್ಕುರಗಿಯಂತೆ ಬಿದಬಿದನೆಬೆಂದು॥ ಮಡುವಿನಿಂ ಪೊರಗಿಟ್ಟ ಮುರಿವಿಾನಿನಂತೆಕೆಲ। ಸಿಡಿಸಿಡಿದು ಪೊರಳ್ವಿರಹದಬೆಂಕಿಯಿಂ ಬೆಂದು । ಕಡುಬರವಶಂಬೋದರಮುರಿಯನರ್ಡವಲ್ಲನಿಂತಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣದೊಳು ॥೪೩॥ ಪರಿದು ಬಿಸುಟಿಳಿವಳ್ಳಿಯಂತೆ ಸವೆಮ್ಮೈಗಳಿಂ । ಮುರಿದಿಟ್ಟ ತಾವರೆಗಳಂತೆ ಸವಕ್ಕೈಗಳಿಂ। ತರಿದನೈದಿಲಪೂಗಳಂತೆ ಸವಕಣ್ಗಳಿಂ ಮಿಡುಕುತಿಹಗೋಣ್ಗಳಿಂದಂ॥ ನೆರೆಪಗಲಚಂದ್ರನಂ ತೊಪ್ಪುವಮೊಗಂಗಳಿಂ । ತಿರಿದಚಂದಳಿರಂತೆಯೊಪ್ಪುವಧರಂಗಳಿಂ । ಮರೆದಿಪ್ಪಮನದಚೇತನದಸುರವನಿತೆಯರ್ಕಂಗೆಸದರೇನೆಂಬೆನು ॥೪೪॥ ಈಸಗ್ಗದಬಲೆಯರಸಂಭೋಗಕೆಳಸಿನಾ। ನಾಸಮುದ್ರಾಂತಚಕ್ರೇಶ್ವರರು ಬಹುಜನ್ಮ। ದಾಸುಕೃತಮೊದವಲಿಸಗಿದಯಜ್ಞಮುಖದೊಳ್ಳೈತಂದಿವರಪದವಿಡಿದಿಹ॥ ದಾಸಿಯರೊಳೊಂದಿವಸಮಿಪ್ಪುದಘಟಿತಮಪ್ಪ। ದೇಸೊಬಗನೋರೂಪಮಾತ್ರದಿಂರಂಭಾದಿ । ಭೂಸುರಸ್ತ್ರೀಯರಂನಾಣ್ಗೆಡಿಪನಿವನೆಂದು ಪುರಜನಂ ಬೆರಗಾದುದು ॥೪೫॥ ಕಂಡನೀಪರಿಮರುಗುತಿರ್ಪಕಮಲಾಕ್ಷಿಯರ। ತಂಡಮನಕಟಸಕಲಪರಣಿಗಳಿಗಾಕಾಮ। ಸಂಡಲೆವಿಶೇಷಮುಲ್ಲಾಯೆಂದು ಕರುಣರಸಪೂರ್ಣದೃಷ್ಟಿಯೊಳೀಕ್ಷಿಸೆ॥ ಖಂಡಿಸಿತು ವಿರಹಮುದೆಗಾಯ್ತು ಸವಿರತಿಸುಖಮು। ನುಂಡಬಲೆಯರ್ತಮ್ಮಮನೆಗಳ್ಗೆ ಪೋಗಲಾ । ಖಂಡಲನಗೃಹಕೆ ನಡೆತರುತಿರ್ದನಭವನತಿಲೀಲಾವಿಲಾಸದಿಂದಂ॥೪೬॥ ಇಂತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸವಿಬರದವಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮುಮ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೭॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ೮ನೇ ಸಂಧಿಮುಗಿಯಿತು

೯ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಇಂದ್ರಮೊದಲಾದದಿಕ್ಪಾಲಕರಮನೆಗೊಲ್ದು। ಚಂ

ದ್ರಧರನೈದೆಭಿಕ್ಷವುನಾಂತುಬಳಿಕಾವು । ನೀಂದ್ರಗೆ ಶಿವ
ನೊಲ್ದುದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯಾಕಾರದಿಂಬೋಧಿಸಿದನು

ಪದ॥ ಕರಧೃತಕಪಾಲವಿನಮಿತಲೋಕಪಾಲಭೀ। ಕರದೈತ್ಯ ವುಥನವಿಶ್ರುತವಿಮಲಕಥನಹಿವು। ಕರಕಲಾಜೂಟಭೂಷಿತಕಾಲಕೂಟಾಂಧಕಾಸುರನಿಶಾಟವಿಜಯ॥ ಸಗುಣಧಾಮಸನ್ನುತಸತಪ್ರೇಮಕಾ। ಸರನಾಶದಹನಪ್ರಾಶರಸಂಗದಹನಕರ। ಶರಣಜನರಕ್ಷಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಲೋಕಾಧ್ಯಕ್ಷಸಲಹೆಂಮನು॥೧॥ ಪೊಸತಿದೆಲಚನ್ನಬಸವೇಶಶೂಲಿಯಕೈಯ । ತಿಸುಳೆವೆಣನಂಕರಕಪಾಲವುಂಕಂಡೋರ್ವ ಶಶಿಮುಖಿಯುಳಾದೊಡಂಭಯಬಿಭತ್ಸಗೆಸಂದುದಿಲ್ಲವೆನೆಶಿವಮುಖದೊಳು ॥ ಬೆಸುಗೆಗಣ್ಗಳ್ವರತುಗಾಣ್ಬವೇಮೋಹ್ಕ್ಕ। ರಸವುನಿತ್ತಾದೊಡಂವೋಹರಸಮಂತೆಗು। ಳ್ಳಸಬಲ್ಲವೇಕಾಮಿಗಳ್ಕಂಣುಗಾಣರೆಂಬುದುಪುಸಿಯೆಕೇಳೆಂದನು॥೨॥ ಪೊಕ್ಕನೀಶಂಸುರೇಂದ್ರನಮನೆಯಬಾಗಿಲೋ। ಳ್ಕಿಕ್ಕಿರಿದಸುರಭಟತಸಂದಣೆಗಳೇನುವಂ। ಲಕ್ಕಿಸದೆಶೂಲವುಂನೆಗಪಿಬ್ರಹ್ಮನಕಪಾಲವನುದಕೆತ್ತಿಕೊಡೆ॥ ಎಕ್ಕಕ್ಕಯಿಂದವುತ್ಯುಚ್ಚಸ್ವರಂಗಳಿಂ। ಮುಕ್ಕಂಣನೊದುಭಿಕ್ಷಾಭಿಕ್ಷವೆನಲಿಂದ್ರ। ನುಕ್ಕವತಿಹರುಷದಿಂದಾ ಸಿಸಿದನಾಗಳೆಭವನಸು ಭಿಕ್ಷಧ್ವನಿಯನು॥೩॥ ಕೇಳ್ದಂಗಭೀರಭಿಕ್ಷಾಧ್ವನಿಯನಂಗಗೊ ಳಾತ್ತಳ್ದಂಪುಳಕಜಲವುನಾನಂದವಾರ್ಧಿಯೊಳೆ । ಗಾಳ್ಪಮ್ಮನಕ್ಕಸರಿಯಾವಾಪ್ತರೊಳುಮುನಿಗಳೊಳುಶಚೀದೇವಿಯೊಳಗೆ॥ ಪೇಳ್ದಂಮಹೇಶನಬರವುಚೋದ್ಯಮೆಂದುಸುರ। ರಾಳ್ದಂಮ್ಯಗೇಂದ್ರಪೀಠವನುಳಿದುನಡೆತಂದು। ಬೀಳ್ದಂಮಹಾದೇವನಿಟಿರೊಳಪ್ಪಾಂಗಬಂಧಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೪॥ ಕಾರವೊಳಗಂಕೇಳ್ದನವಿಲಂತನಲಿದುಶಶಿ । ಸೂರರುದಯಂಗಂಡಕುಮುದಕಮಲಂಗಳೆಂ। ತೋರಣದಿಪೆಂಪಿಗುರುವೆಂಕಂಡಶಿಷ್ಯನಂತಧಿಕಭಕ್ತಿಯನೆತಾಳ್ದಿ ॥ ಬಾರದಗರ್ಭಂಗಂಡಕವಿಯಂತೆಮೆಚ್ಚಿಕಂ। ಣೂರಿನಿಧಿಯಂಕಂಡಬಡವನಂತುಬ್ಬಿತ। ನ್ಮಾರಹರಮುಖಕಮಲವಂದೂರದಿಂಕಾಣುತಮರೇಂದ್ರನಿಂತೆಂದನು ॥೫॥ ಫಲಿತವಾದುದುಪೂರ್ವಸುಕೃತಲತೆಪರಿತಂದು। ದೊಲವಿನಿಂದಮೃತಪ್ರವಾಹವುತ್ರತ್ಪವಂ। ದಳೆದುಬಂದುದುಪರಬ್ರಹ್ಮವಾನಂದವಾರಾಸಿತಾಂಗುಡಿಯುಟ್ಟದು॥ ಸಲೆಸೌಖ್ಯಮೋರೂಪನಾಂತುನಡೆತಂದುದುಜ್ವಳಮೂರ್ತಿಯೋಮೂರ್ತಿವೆತ್ತುಸಾರ್ದಂತೆನ್ನ। ಪೆಲವುಜನ್ಮಂಸಫಲವಾದುದೆಂದಮರೇಂದ್ರನಭವನನ್ನುತಿಯಿಸಿದನು ॥೬॥ ಕೆ

ರಣ್ಯನುತಶಶಿಚೂಡಸಕಲದುರಿತವಿಭಾಡ। ಶರಣುಸೌಖ್ಯಪ್ರಾಜ್ಞ
ಸರ್ಪವೇಷ್ಟಿತಕರ್ಣ। ಶರಣುಸರ್ವಾರ್ಘಭೋಗ್ಯಸಚ್ಚರಿತಯುತಹೃದ್ಯ
ಶರಣುಸಲ್ಲಲಿತಶೀಲ॥ ಶರಣುಸಜ್ಜನಪಾಲಸಾಮಗಾನವಿಲೋಲ। ಶರ
ಣುಮುನಿಜನಸಂಗಮುಕ್ತ್ಯಂಗನಾಲಿಂಗ। ಶರಣುಹರಿನತಚರಣಹ
ಸ್ತಿಚರ್ಮಾಂಬರಣಶರಣೆನುತ್ತಡಗೆಡೆದನು॥೭॥ ಮಾಣದಿಂತಡಿಗೆರಗಿದಿಂ
ದ್ರಸೇನನಮಿಸಿದಿಂ। ದ್ರಾಣಿಯುಮನೀಶ್ವರಂನಗೆಪಲೊಡನಾಕಾಶ
ವಾಣಿನುಡಿದಿತ್ತೆಲೇಸುರಪಕೇಳ್ಪುರವೋಶನೆಡದ ಹಸ್ತದೊಳೊಪ್ಪು
ವ॥ ವಾಣೀಪತಿಯಕಪಾಲಕ್ಕೆಭಿಕ್ಷವನಿನ್ನೆ। ತ್ರಾಣಮುಳ್ಳನಿತುಮಂ
ನ್ನೀಡೆಂಬವಚನವಂ। ಪ್ರಾಣವೃತಂದಂತೆಕೇಳ್ದೊಡನೆತರಿಸಿದಂ
ನಾನಾಸುವಸ್ತುಗಳನು॥೮॥ ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದವಸ್ತುವಂತರಿಸಿಶಚಿವೊ
ಡನೆ। ಫಣಿಭೂಷಣನಕರಕಪಾಲಕ್ಕೆಭಿಕ್ಷವಂ। ದಣಿಯದೆಡೆಮಾಡೆನ
ಲ್ಕನು ಮಾದಳೈವತ್ತುಲಕ್ಕಸುರಸತಿಯರೊಡನೆ॥ ಮಣಿಖಚಿತಹೊ
ನ್ನಹರಿವಾಣಂಗಳಿಂತುಂಬಿ। ಮಣಿಮಣಿದುನೀಡಲ್ಕೆತುಂಬದಿರೆಸು
ರಪಸುರ। ಮಣಿಯುಂಸುಧಾಕಳಶವನ್ನೀಡಬರಲಭವನೊಲಿದಾಗ
ಳಿಂತೆಂದನು॥೯॥ ಸಾಕುಸಾಕ್ಸುರಪಕೇಳ್ಸುಧಾಕಳಶವಿದು। ನಾಕಿ
ಗರಜೀವದಾಧಾರಮಿದನತ್ಯಂತ। ಜೋಕೆಯಿಂಬೈಚಿಡುವುದೆನು
ತವರಬೀಳ್ಕೊಡುತ್ತನಲಪುರಕೈದಲಗ್ನಿ॥ ಆಕಪರ್ದಿಯಕರಕಪಾ
ಲಕ್ಕೆಭಿಕ್ಷವಂ। ಬೇಕಾದರತ್ನಂಗಳಿಂಬಡಿಸಲದರಿಂದ। ನೇಕಹರು
ಷದಿಯುಮನಪುರಕೆಬಂದಾಜವನಪೂಜೆಯಂಕೈಕೊಂಡನು॥೧೦॥ ಎ
ಲಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳಾಯಮನಪಟ್ಟಣದಿ। ಪುಳುಗೊಂಡವಾದಿಯುಗಣಿ
ತಕೋಟಿಯಗರೊಳಗೆ। ತಿಳಿಯಲೆಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿನಾಯಕನರ
ಕಮನಿತುಕುಂಡಂಗಳಲ್ಲಿ॥ ಮುಳಿಗಿರ್ದನರಕಿಗಳಭವಬಂಧಮಾತ್ರ
ಟಂ। ಸಲಶೈವಲೋಕಸಂಪ್ರಾಪ್ತರಾದರ್ಶಿವನ। ನೊಲವಿನಿಂಹೃತ್ಕ
ಮಲಕರ್ಣಿಕೆಯೊಳಿಂಬಿಟ್ಟರಂಪೊಗಳಲರಿದೆಂದನು॥೧೧॥ ಹರುಷದಿಂ
ಕಾಲನಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುನೈರುತ್ಯ। ವರುಣವಾಯುಕುಬೇರರೀಶಾ
ನ್ಯರೆಂದೆಂಬ। ವರಪುರಂಗಳ್ಗೆಕಮದೊಳ್ಪುರಲ್ಕವರಿದಿಗೊಂಡಧಿಕಭ
ಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ತರಣಿಯುರ್ವರಸುನವರತ್ನಂಗಳಿಂಶಿವನ। ಕರದಪಾ
ತ್ರೆಗೆಭಿಕ್ಷವಂನೀಡಲವರುಗಳ। ಕರೆದುಸಂತೈಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುಶಂಕ
ರಸಂದುಬರುತಿರ್ದನೇವೇಳ್ವೆನು॥೧೨॥ ಸಕಲಜಗಮಂಪಾವನಂಮಾ
ಡಿನಾಮಗೋ। ಪ್ಯಕಭೂಮಿಯಂಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯೆಂದೆನಿಸಿನಿ। ಷ್ಪ್ರ
ಕಟಗಿರಿಗಳೆಂದೆನಿಸಿಪೇರ್ವಡೆಯದಿಹನದನದಿಗಳ॥ ಅಕಳಂಕಪುಣ್ಯ

ನದಿಯೆನಿಸುತಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಾ। ಧಿಕವನಂಗಳೆಸೆವ ಪುಣ್ಯಾವನವೆನಿಸಿರ್ದ।
ಪರ್ಣಕಹರಂಬಿಮಶ್ಶೈಲವಿದ್ದೆಡೆಗೆ ನಲವಿನಿಂದಾಗ ನಡೆತರುತಿರ್ದನು॥
ಆಗಿರಿನಿತಂಬದೊಳ್ಳಾದ್ರುಮವನಮಿರಲದರೊ। ಳಾಂಗೌತಮಂ ಭೃಗು
ಭರದ್ವಾಜನತ್ರಿಮ। ತ್ತಾಗಾಲವಂ ವಸಿಷ್ಠಂ ಕೌಶಿಕಂ ಕಶ್ಯಪಂ ವ್ಯಾಸ
ನಂಗೀರಸಂ॥ ಬಾಗುರಿ ಪರಾಶರಂ ಗಾರ್ಗ್ಯ ಕಣ್ವಮುಖ್ಯ। ರಾಗಿರ್ದ
ವರಮುನಿಗಳಗಣಿತರ್ತಮತಮ್ಮ। ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯೊಳೀಶ್ವರಧ್ಯಾ
ನದಿವ್ಯಮಂಗೊಳಿಸಿರ್ದರೇನೆಂಬೆನು॥೧೪॥ ನೆಳಲಂತೆ ಪ್ರವಳಿಗೆಸಂ
ದಮುತಿಯಂತೆನಿ। ಮರ್ಗಳಕವರ್ಗಕನುಸಾರಿಯಾಗಿನುಂಗಿದರಸಂ।
ಸಲಿತ್ರಿವಿದಬಳಿಗೊದಗುವಂತೆ ನೆಗಹಿಗೆಮುಂಚೆಶುಶ್ರೂಷೆಗಳಮಾಡು
ವ। ತಳಿರುಕ್ಕೈತೆಳ್ವಿಸುರಸುಳಿಗುರುಳನೆಳೆನಡುವಿ। ನೆಳೆಜಪ್ಪನದ
ಮುದ್ದುಮೊಗದಕೋಮಲಾಕಾಯ। ದಲಘುಜಘನದಮಹಾಪಾತಿವ್ರ
ತಾಜನಂಕಂಗೊಳಿಸಿತೇನೆಂಬೆನು॥೧೫॥ ಆಮುನಿಗಳಾಶ್ರಮವನೊ
ಳಪೊಗುತ್ತೀಶ್ವರಂ। ಕೋಮಲಾಂಗಂ ಘಳತ್ಥಳಿಸೆಹೊಳಹೊಳೆವಸ್ವಾ।
ದಾಮಿನಿಜಸಾರೂಪ್ಯಮಂಪಡೆಯೆ ಕಣ್ಮ್ರಗಂ ನಡೆನಡೆಗೆಗಾಡಿಮಿ
ಗಲು॥ ಆಮಹಾಶೇಷನೀತನರೂಪಮಂಪೊಗಳೆ। ಸಾಮರ್ಥನಲ್ಲಿಂ
ಬಸಂಶಯಂಮುನಿಜನ। ಸ್ತೋಮಕ್ಕೆ ಪುಟ್ಟೆ ಭಿಕ್ಷಾಧ್ವನಿಯುಮು
ಣ್ಮೆ ಕಡುಚೆಲ್ವಿನಿಂ ನಡೆತಂದನು॥೧೬॥ ಆರುಷಿಸ್ತ್ರೀಯರುಂ ಮನೆಗ
ಳೊಳುತಮ್ಮ ಸಂ। ಸಾರಕೃತ್ಯಂಗಳಿಂದಿರುತಿರ್ಪ್ಪಶಿವನಗಂ। ಭೀರಭಿ
ಕ್ಷಾಧ್ವನಿಯುಮಂಕೇಳ್ದು ಸುಪವಿತ್ರಪಾತ್ರೆಯೊಳು ದಿವ್ಯಾನ್ನಮಂ॥
ನಾರಪಾಯಸವನನಿತುಂಬಡಿಸೆತಂದು ಕೈ। ಯಾರೆಭಿಕ್ಷಮನೀಡಿ
ಮುಖವನೀಕ್ಷಿಸದೆಕಂ। ಣ್ಣೋರೆಯಿಂ ಪ್ರತಿಕೃತಿಯುಗುರ್ವಳಗಿನೊ
ಳ್ಕಂಡು ಮೋಹಿಸಿದರಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೭॥ ಆವಚನ್ನಿಗನೀತನಾವ
ನೀಜಾಣನಿವ। ನಾವನೀಗಾಡಿಕಾರಂ ಶಿವಾಯೆಂದತ್ತೆ। ಮಾವಮೈ
ದುನಭಾವಗಂಡರಿರೆಮನೆಗಳಂ ಬಿಟ್ಟಳುವಮಕ್ಕಳುಗಳಂ॥ ಓವದೆ
ಮುನೀಂದ್ರಹೋಮಾದ್ಯ ಚರುಸಮಿಧೆಗಳ। ತೇವಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಂ
ಬಿಸುಟು ಸರಿತಂದು। ದೇವೇಳ್ವನಬ್ದ್ಷಕ್ಷಿಯಮರ್ದನಲಕ್ಷ್ಮಿಯರ್ನಿ
ಟ್ಟಿಸಿದರೀಶನಿರವಂ॥೧೮॥ ಕಾಣುತೀಶನಮೂರ್ತಿಯುಮ್ಮಹಾಸತಿ
ಯರೆದೆ। ತಾಣನೆಲಗಾಣಮಾಧವುವಲರ್ಗಣೆಗೆಮನ। ಮಾಣದಟಗಡಿ
ಗೆಬೆಂಬತ್ತಿದವು ಬತ್ತಿದವು ಬಾಯ್ಗಳತಿತವಕದಿಂದಂ॥ ತ್ರಾಣಮೆಳ್ದಾ
ಯ್ತು ಮತ್ತೊಡನೊಡನೊಸರ್ವನಾ। ಣ್ದಾಣಮುಬ್ಬರಮಾಯ್ತು ನಡು
ಗೆತಡಬಡನಾಯ್ತು ಮಾಣತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಯ್ತು ಸುಮತಮ್ಮರುಳಾಯ್ತೊಂ

ದುನಿಮಿಷದೊಳಗೇನೆಂಬೆನು॥೧೯॥ ಸ್ನಾನಜಪಹೋಮಮಧ್ಯಾಪ
ನತಪಸ್ಸಿಸುಯಿ। ಧಾನಯುಕ್ತಾತ್ಮಪತಿಗಳೆಜನ್ಮಜಾಡ್ಯದೋ। ಳಾತ್ತ
ನಡ್ಡಗಟ್ಟ್ವಡೆದಾಕಾವಗಟ್ಟ್ರಪುರವೈರಿಯಿರಾಕ್ಷಣಘಾತಕೆ॥ ಆನದೊಡ
ದೊಸರಿಪರಿವ್ರೋಳ್ಕ್ವಮರ್ತ್ವನಿಗಳೆಂ। ದಾನನಾಬ್ಜಂಗಳೊಳುಹರುಷಾಶ್ರು
ಕಂಗಳೊಳು। ಮಾನಿತವರಾಂಗದೊಳುತೆಳ್ವದಂಸೂಸೆಮೋಹಿಸಿದರ
ಖಿಳಸ್ತ್ರೀಯರು॥೨೦॥ ಸಾಜಗುಣಮಲ್ಲದರಿಯದಮುಗ್ಧೆಯುರ್ಬ್ಬಳಿ। ಕ್ಕೀ
ಜಟ್ಟಿಗಾರನಂಕಂಡುಮರುಳಪ್ಪುದಿದು। ನೋಜಗಮೆಶಿವಶಿವಾತರಳೆ
ಯಬೆಂಕಿಯೊತ್ತಿನಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆಕರಗಿ॥ ಸೂಜಿಕಲ್ಲಿದಿರಕಾರ್ಬೊನ್ನಂ
ತೆತ್ತಿರುಗಿದೆಡೆ। ಗಾಜವದೊಳೆಡತಿರುಗಿಬೆಂಡಾಗಿನಾರೀಸ। ಪಾಜವ
ಸದುದುಸೂತ್ರಧಾರಿವಿಡಿದಾಡಿಸುವಬೊಂಬೆಗಳಬಳಗದಂತೆ॥೨೧॥
ಅಚ್ಚರಿಯನಾಲಿಸೆಲರಾಮಮುನಿಜನಕೆಬಿತ್ರ। ಪೆಚ್ಚಬೇಕೆಂಬೀಶ್ವ
ರಂವಿನೋದಕ್ಕೆಕ। ಣ್ಮುಚ್ಚಿಜಾನಿಸುವಸತಿಯುರಕರಸ್ಪರ್ಶನಂಗೆಯ್ಯ
ಲೊಡನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಅಚ್ಚರದಶಿವನಸಾರೂಪ್ಯದಿಂಧಳಧಳಿಸು।
ವಚ್ಚಮುತ್ತಿನಬೊಂಬೆಯೆಂತಿಪ್ಪಶಿಶುಗಳಳು। ತುಚ್ಚಿಬಸುರಿಂಬಿದ್ದ
ವೀಶ್ವರಮಹಾತ್ಮೆಯಂಬಣ್ಣಿಸುವರಾರೆಂದನು॥೨೨॥ ನೆರದುವಲ್ಲಿರ್ದ
ಪಟುವಟುಸಂಚಯಂತಮ್ಮ। ಗುರುಗಳೊಡನೀವಾರ್ತೆಯಂಪೇಳ
ಬೇಕೆಂದು। ಪರಿದುಬಂದಷ್ಟಬಿದ್ದೊಡನೆದ್ದುಕೈಗಳಂಮುಗಿದುತಮ
ತಮಗೆನಿಂದು॥ ಉರಿನವಿಸ್ನಮ್ಮಯತಪೋಜಪಧ್ಯಾನಂಗ। ಳಿಗ
ವದೇಂಭಾನಸಮದೋರ್ವಮಾಯಾವಿನಿಂ। ಮರಸಿಯುರನೊಲಿಸಿ
ಕೊಂಡೊಯ್ದುಪಂಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೀಳೆಂದೊರಲ್ದರಂದು॥೨೩॥ ಕೇಳಿಕ
ಣ್ದೆರದುಜಪಮಂಜರೆದುಕೋಪಮಂ। ತಾಳಿತಪಮಂತೊರೆದುಪೊ
ನಮಂಮರೆದುನೆರೆ। ಬೇಳ್ವುತಿಪಾರ್ಣಾತಿಯನಿಟ್ಟುಷಟ್ಕರ್ಮಮಂ
ಬಿಟ್ಟುನೆರೆಬೆರದುಪಟ್ಟು॥ ಕಾಳಕೂಟಕ್ಕೆಳಸಿದವರಾಮರ್ಹಾರು
ದ್ರ। ಭಾಳಲೋಚನದಕೆಟ್ಟಂತಾವರಾರೆಂದು। ಘೂಳಿಡಲ್ಕೆಸೆಗಳಾ
ರ್ಭಟಿಸುತೆದ್ದುಗುಮಹಾಮುನಿಗಣವನೇನೆಂಬೆನು॥೨೪॥ ತೊರು
ತೋರಾವೆಡೆಯೊಳಿಪ್ಪನಿಂಪಿನಜಟ್ಟಿ। ಕಾರನವನಂಕರೆವಿಚಾರಿಸು
ವವೀಪರಿಯು। ದೂರನೆಂದೋರ್ವಸಿಂಹೋಗ್ರನೆಂದೆಂಬವಟುವಂಕ
ರೆದುನೇಮವೀಯು॥ ತೋರಗಂಗಳ್ಕಿಡಿಗಳಂಸೂಸೆವೈಬೆಮ। ರ್ತ್ರೀ
ರೆಬೇಗದೊಳೀಶನೆಡೆಗೆಬಂದೆಲೆಮಾಯು। ಕಾರನಿನ್ನಮ್ಮಹಾಋಷಿ
ಗಳೊಡಗೊಂಡುಬರವೇಳ್ದರೆನಲಿಂತೆಂದನು॥೨೫॥ ಒಸಗೆಯಿಂಋ
ಷಿಗಳೆಮ್ಮಂಕರೆಯೆಬರಲದೇಂ। ಬೆಸನವೇನೆಲೊಭಿಕ್ಷವಿಲ್ಲಬವರೆಡೆ

ಗೆಬಹ | ಘಸಣೆಯೆಂಬಂದಂತೆನಿನ್ನಡೆ ಯೆನಲ್ಕೆ ಸಿಂಹೋಗ್ರನತಿ
ಕೋಪದಿಂದಂ॥ ಮಸಗಿದಮೃಗೇಂದ್ರನಂತಾರ್ಭಟಿಸುತೆಗ್ಗ | ಪಾನ
ಸುರಕುಲಗುರು ಮಯಿಾಗಳೆನಿಂದನಿಲವಿನಿಂ| ಭಸಿತಮಾಗೆಂದು ಸರ್ವೇಶ
ನಂ ಶಪಿಸಿದಂಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೧೬॥ ಜಂಬುಕದಕೋಪದೋ
ಳ್ಪಾವರಣದರೋಮಂಗ | ಳೇಂಬಳ್ಕಿದಪವೆಮುನಿವಟುಶಪಿಸಲಭವಂ
ಗೆ| ಮುಂಬಪ್ಪುದೇಹಾನಿ ಕೇಳ್ಪನಸುನಗುತೀಶ್ವರಮುಂದೆನಡೆಯು
ತ್ತಿರಲು॥ ಎಂಬುದೇನಚ್ಚರಿವಡುತ್ತಧಿಕತೀವ್ರದಿಂ| ದಂಬಂದುಮುನಿ
ಗಳೊಡನೀವಾರ್ತೆಯಂಪೇಳೆ | ನಂಬಗಾತನವಚನಮಂತಾವೆಬಂ
ದರುರಿವುತಹೊಗೆವುತೀಶನೆಡೆಗೆ ॥೧೭॥ ಬಂದುಕಾಣುತ್ತೆಲ್ಲರುಂಶ
ಪಿಸಲಣುಮಾತ್ರ | ಮೆಂದುಬಗೆಯದಾದನೀಕ್ಷಿಸಿಮತ್ತೆಯುಂದರ್ಭೆ|
ಯಿಂದಿವ್ಯಮಂತ್ರಮಂಮಂತ್ರಿಸಿದೆ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೈದಿಶಿವನಿದಿರೊ
ಳು॥ ನಂದಿಪೋಗಲ್ಬಳಿಕನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ| ಕೊಂದಪೆನೆನುತ್ತೆಸಗಿ
ದನಿತುಮಂಬಯಲಾಗೆ | ನಿಂದುಮಾರಣಹೋಮಮಂತೊಡಗಿದರ
ವರದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥೧೮॥ ಯೋಜನಸುವಿಸ್ತೀರ್ಣದೊ
ಳ್ಕುಂಡಮಂಸೃಜಿಸಿ| ಮೂಜಗದಸಿದ್ಧಸಮಿತ್ತಿಗಳೊಳವರಾಜ್ಯದಿಂ|
ದಾಜಗತ್ಸಿದ್ಧನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರಮಹಾಮುನಿಗಳೆಲ್ಲಿಕುಳಿತು॥ ಆ
ಜಾತವೇದನೊಳು ಘೋರಮಂತ್ರಂಗಳಿಂ | ದೀಜಟ್ಟಿಗಾರನಂದಹಸೆ
ನುತ್ತಾಹುತಿಸ | ಮಾಜಮಂಬೇಳುತಿರ್ದರ್ಕ್ಕೋಟಿಶತಕೋಟಿಗಳ
ನೋವರೋವರಂದು॥೧೯॥ ಹೊಗೆಹೊಗೆದುಸುತ್ತಲೆತ್ತೆತ್ತಲುಂ
ಸಲಿಸುತ್ತಿ| ದೊಗೆಯುಚೂಣಯುನೊತ್ತಿನೂಂಕಿನೆರೆಭುಗಿಭುಗಿ| ಲ್ಭು
ಗಿಲೆನೆತ್ತುರಿವಶಿಖಿನಾಲಿಗೆಯೊಳೊಂದರಿಂದುಗ್ರಮಾಗಿಕೂಡೆ॥ ನೆಗೆ
ವಂದುಗ್ರಬಗ್ಗಂಘೋರಸರ್ಪಂಗ| ಳೆಗಣತಾಯುಧಮೇಳೆಭೂತಗಣ
ಶಕ್ತಿಗ| ಳ್ಮಿಗುವಪಸ್ಮಾರಮೆಂಬದ್ಭುತದರೂಪಂಗಳಿಂರ್ಭಟಿಸುತಿಂ
ತೆಂದವು ॥೨೦॥ ಬೆಸಸುಬೆಸಸಾಹುತಿಯುನಮಗೆನುತ್ತೊಡನೆಗ |
ರ್ಜಿಸುವನಿತುಮಂನೋಡಿಸನ್ನೆಯಿಂದೀಶನಂ| ಮುಸುಕಿನುಂಗೆ
ಲ್ವೇಳಲೊಡನೀಶನಂ ಕಾಣುತಾರ್ಭಟಿಸಿಮೇಲ್ವಾಯಲು ॥ ನಸು
ನಗುತ್ತುರಳೆಯಂತಾಳ್ದುಪುಲಿಯಂಸೀಳ್ದು| ಪೊಸಸಮ್ಮನುಟ್ಟುಫಣ
ಗಳತೊಟ್ಟುಕೈದುಗಳ| ನೆಸಕದಿಂಧರಿಸಿಶಕ್ತಿಯುನೊರಸಿಮತ್ತೆಬಪ್ಪ
ರಿಯನಾಂತನಿಕರದೊಳು॥೨೧॥ ಮತ್ತಪಸ್ಮಾರವತಿಕೋಪದಿಂರು
ದ್ರನಂ | ಮುತ್ತೆಮುಂದಲೆವಿಡಿದುಕೆಡಹಿಪಾದಂಗಳಿಂ | ತೊತ್ತಳಂ
ದುಳಿದುತಾಂಡವರೂಪಮಂಧರಿಸಿಕುಣಿಯುತ್ತಿರೆಭೂತಂಗಳು॥ ತತ್ತ

ಧಿಮಿಧಿಮಿಕೆಂದು ತಾಳೆಮದ್ದಳೆಗಳುಮ । ನೊತ್ತಿ ಪಾಡುತ್ತಿರಲ್ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಮುನಿ। ಸ್ತೋತ್ರಮಾರ್ಗವನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ನಿಗುರೊನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಪೊಗಳ್ದರಂದು ॥೩೨॥ ರಕ್ಷಿಸರಿತರಿಯದ ಮರುಳ್ಗಳಂ ಪರಮೇಶ । ರಕ್ಷಿಸೈ ಕಂಡು ಕಾಣದ ಪ್ರಟ್ಟುಗುರುಡರಂ। ರಕ್ಷಿಸೈ ಕೇಳಿ ಕೇಳದ ಮೂಗ್ಗಬಧಿರರಂ ನೀನೆನುತ್ತಡಿಗೆರಗಲು॥ ಈಕ್ಷಿಸಿ ಕೃಪಾವಲೋಕನದೊಳವರೆಲ್ಲರನು। ಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬೀಳ್ಕೊಳೆ ತಮಗೆ। ಶಿಕ್ಷೆಗೆಯ್ವ ಮುಳಜಾನೋಪದೇಶವನೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವರಂದು ॥೩೩॥

ಎನಲೀಶ್ವರಂ ಕರುಣದಿಂ ಕರಕಪಾಲವನುಂ । ಮನವೊಲಿದು ಭೈರವನ ಕೈಗಿತ್ತು ಕೂಡೆ ಮುನಿ। ಜನಕೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನಮಂ ಬೋಧಿಪುಜ್ಜಗದೆ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿರೂಪಂ ॥ ಅನುನಯನದೊಳಾಂತು ಬೋಧಿಸಿ ಮುನಿಪರಂ ತಪರ। ವನಿತೆಯರ್ಸಹವಾಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಗಿರಿರಾಜ । ತನುಜೆಯುಂ ನೆನೆದೈದಿ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವಿಭವದಿಂದಿರುತಿರ್ದನು॥೩೪॥

ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗವುಮ ನ। ಸಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೩೫॥

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೯ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೧೦ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಭೃಗುಶಾಪದಿಂದ ಹರಿ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರದಿಂ। ನಿಗಮಂ
ಗಳಂ ತಂದು ಬಾಳ್ಕೆ ಹಂಕರಿಸಲಾ । ವಿಗಡಮೀನಂ ಕೊಂದು ಕಂ
ಕಾಳಧರ ಲೀಲೆಯಿಂದಲಭವಮ್ಮೆರೆದನು॥

ಪದ॥ ಹರಿಭೂಷ ಹರಿದಹನ ಹರಿವಸನ ಹರಿಶಯನ। ಹರಿತನುಜ ಹರಿಮುಖ್ಯಸುರವಿನುತ ಹರಿಚರಣ। ಹರಿಹರಿಹರಿಪ್ರಸಖ ಹರಿನಯನ ಹರಿಜನಕ ತನಯಾನುಜಾತವರದ॥ ಹರಿತನಯ ಸಂಹಾರ ಹರಿಕಲಾಲಂಕಾರ। ಹರಿಜಾತಜಾತಜಾತಪ್ರಮದವಿಧ್ವಂಸ। ಹರಿಕೋಟಿಸಂಕಾಶ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ರಕ್ಷಿಸಾನತಜನರನು॥೧॥ ಆದಿಯೊಳು ರಾಮಕೇಳ್ತಮನೆಂಬ ಖಳನಖಿಳ। ವೇದಮಂ ಕದ್ದಬ್ಧಿಯೊಳು ಮುಳುಂಗಲ್ಕೆಟ್ಟು ಪೋದವವನಿಯ ಸದಾಚಾರ ಸುತಪೋಧರ್ಮ ಜಪಹೋಮನೇಮಂಗಳು॥ ಆದಿವ್ಯಮಂತ್ರಮುಖ ಹವ್ಯಕವ್ಯಾದಿನಾ । ನಾದಿವಿಜತರ್ಪಣಂಗಳ್ಬಳಿಕ ದೇವತತಿ। ಗಾದುದೈಶ್ವರ್ಯನಾಶಂ ಬಹುಕ್ಲೇಶಮುಪಸಂತೋ

ಷವೇನೆಂಬೆನು ||೨|| ಇಂತು ಕೆಲಕಾಲವಿರುತಿರ್ದು ನಾನಾದೇವ| ಸಂ
ತತಿ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಂಗೆ ಮೊರೆಯಿಡಲುಮಾ| ಕಾಂತನಿಂದಲ್ಲದಿದು ಹರಿ
ಯದೆಂದವರನೊಡಗೊಂಡು ಶಿವನೆಡೆಗೆ ಬಂದು|| ಸಂತಸದೊಳೆಲ್ಲರುಂ
ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಸಕಲವೃ | ತ್ತಾಂತಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕೇಳ್ದೀಶ್ವರಂ ರಮಾ|
ಕಾಂತಂಗೆ ನೇಮಿಸಲ್ತದ್ವಿಷ್ಣು ಪೊರಮಟ್ಟನಭವನಡಿಗಳಿಗೆ ಮಣಿದು ||೩
ನಿಮಿಷದೊಳು ಶಂಭುವಂ ಬೀಳ್ಕೊಳುತಮ್ಮಹಾ| ನಿಮಿಷರೂಪಂ ತಾ
ಳ್ದು ವಾರ್ಧಿಯಂ ಪೊಕ್ಕಂದ | ನಿಮಿಷರಿಪುವಂ ಕೊಂದು ನಿಗಮಂಗಳಂ
ದೇವತತಿಗಿತ್ತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳು|| ಕ್ರಮಿತಪ್ಯರಾಟ್ಕಾಯಮಂ ಧರಿಸೆ
ಕೂಡೆ ಸಂ| ಕ್ರಮಿತನಿಖಿಳಾಬ್ಧಿಗಳೆ ಮೇರೆಯಂ ಮೀರಲಾ| ಕ್ರಮಿತಜ
ಲದಿಂ ಧರಣಿ ಶರಧಿಯೊಂದಾದವದನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ||೪|| ಪೊದೆ
ಮುಗುಳೆಲಬ್ಧಿಯಂತಿಂತಾಗಿ ತಾಯ್ಮಳೆ | ಲ್ಗಡೆಗಾಣಲುಣ್ಮುತಿಪ್ಪಸು
ಮೊಯ್ಲ್ಲಿನಿಂದ ಬುಡ| ಬುಡನೇಳ್ವ ಬುದ್ಬುದಂಗಳು ಹಿಮಾದ್ರಿಯು ಮೊ
ಲಾಕಾಶಮಂ ಚುಂಬಿಸುತ್ತಿರೆ| ಕುಡಿವಾಲನಪ್ಪಳಿಸಲೊಗೆದ ತುಂತು
ರು ಜಗಕೆ| ಕಡೆಗಾಲಮಂ ಮಾಡಲಮರರೊಡನಜಸೈದಿ| ಮೃಡನಡಿಗೆ
ಬಿನ್ನವಿಸಲಬ್ಧಿಗೈತಂದು ಮೀನಂ ಕಾಣುತಿಂತೆಂದನು ||೫|| ಕಟಕಟಾ
ಈ ಮತ್ಸ್ಯಮಿಲ್ಲಿರಲು ಜಗಕೆ ಸಂ| ಕಟಮುಪ್ಪುದಚ್ಚರಿಯೆ ನೋಡೆಂದು
ಕೂಡೆ ಲಟ | ಕಟಸಿ ಕಡಲೊಳು ಪೊಕ್ಕು ಘುಡುಘುಡಿಪ ಮೀನ ಬಗ್ಗ
ದಿಯು ನೊದೆದಾಂಕಿ ಕೂಡೆ|| ಕಟವಾಯ್ಗೆ ಕೈಯ್ಯನಿಟ್ಟರದೆರಳ್ಸೀಳಾ
ಗಿ | ನಿಟನಿರಿಸ್ಸಿ ಟಲೆನಲು ನೆಟ್ಟಲು ಮನು ರೆಮುರಿದು | ನಿಟಲಾಕ್ಷ
ನಂದು ಕಂಕಾಳಾಯುಧಂ ಬಿಡಿದನೆನೆ ರಾಮನಿಂತೆಂದನು ||೬|| ವಿರಚಿ
ಸೆಲೆ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ ತದ್ವಿಷ್ಣುನಾ | ಹರನಾಜ್ಞೆಯೊಳು ಲೋಕಹಿತ
ಮತ್ಸ್ಯರೂಪಮಂ | ಧರಿಸಿ ತಮಸಂಕೊಂದು ವೇದಮಂ ತಂದ ಕಡ್ಡಂ
ಮುಗಿದ ಮೇಲದಕ್ಕ|| ಶರಧಿಯೊಳಗಜ್ಞಾನದಿಂದಹಂಕರಿಸಿರ್ದ| ಪರಿಯ
ದೇನೀಶ್ವರನದಂ ಮರಳಿಪಿಂತೆಸಂ| ಹರಿಸಲೇಂ ಕಾರಣಮೆನುತ್ತೆ ಬಿಂ
ನವಿಸಿದಂ ನಿಟಲತಟಹಸ್ತನಾಗಿ||೭|| ಅದನೊರೆದಪೇಂ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇ
ಳಾದಿಗಾ | ಲದವೈರದಿಂದಮರದನುಜರ್ಗೆ ಕಾಳೆಗಂ| ಪುದಿಯಲಾದಿ
ವ್ಯಸಾಹಸ್ರವರ್ಷಂಗಳೀರೈದಾಗಲಾ ಮಧ್ಯದ|| ಕದನದೊಳು ಪುತ್ರ
ಮಿತ್ರಾನುಜಾಗ್ರಜರಳಿದ| ಹದನನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಲಹಮಂ ಮಾಣ್ದು ಪುರಕೈ
ದಿ | ಮುದಮಡಗಿ ದಿವಿಜಪತಿ ಗುರುವಿಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಲಾತನೊಡನಿಂ
ತೆಂದನು ||೮|| ಸುತ್ರಾಮ ಕೇಳ್ಕಲಹಮೆಂಬುದು ಪಟದೊಳಗೆ| ಚಿ
ತ್ರಿಸಿದ ಬೊಂಬೆಗಳ ಕಾಳಗಮೆಸಲ ಪುತ್ರ| ಮಿತ್ರಬಾಂಧವರ ಕೇಡಿಂ

ಗಳೆಲ್ಲಾಡೆದೇವಲೋಕದೊಡತನವೇತಕೆ ॥ ಸತ್ರದಿಂ ಬಳಲಿ ಸಾಲದೆ ನಿನಗೆ ದಿವಿಜಪತಿ । ಚಿತ್ರವಿದು ನಿನ್ನಾಳ್ತನಂ ಸೋಲಗೆಲವೀಶ । ಪುತ್ರನಾದೊಡೆ ಬಿಡುವೃದೇ ಮರುಳೆ ಕೇಳೆನುತ ಜೀವನರಿದಿಂತೆಂದನು॥ ದೇವೇಂಗ್ರ ಕೇಳ್ ಹಿಮಾಲಯತಟದೊಳಾಶುಪಾ । ದೇವನಂ ಭಜಿಸಿಯುಳಿದವರನೆಬ್ಬಿಸುವಸಂ, ಜೀವನಿಯ ಮಂತ್ರಮಂ ಪಡೆವೆನೆಂದಮರಗುರು ಪೋಗಿ ತಪದಿಂದಿರುತಿರೆ ॥ ಈ ಸಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳುತಳ್ಕಿನಿಂದಸುರಗುರು। ಜೀವನಿರ್ದೆಡೆಗೈದಿ ತನ್ಮಂತ್ರಮಂ ಕುರಿತು। ಭಾವದೊಳು ಶಂಭುವಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತುಗ್ರತಪದಿಂದಿರ್ದನವನಿದಿರೊಳು ॥೧೦॥

ಅಂತಸುರಸುರಗುರುಗಳೀರ್ವ್ವರುಂ ಮುಂಚಿಶಿವ। ನಂ ತಮತಮಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆವೆಂದು ಚಿರಕಾಲ। ಮುಂತಪಂಗೈಯಲೀಶಂ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನೊಳ್ಪೈತಂದವರ್ಗಿರಿತ್ತಂಡದ॥ ಮುಂತೆನಿಂದೆಲೆ ಜೀವಶುಕ್ರರಿರ ಬಳಲಿದಿರಿ। ಇಂತಳುವದುಸುರಿರ್ವ್ವ ನಿಂಮ ಬಯಕೆಯನೆನಲು । ಸಂತಸದೊಳೀರ್ವ್ವರುಂ ಬಿನ್ನೈಸಿದರ್ದೊಡೆ ತಂತಂಮ ಬಯಕೆಗಳನು ॥೧೧॥ ಅಸುರಸುರಗುರುಗಳಿಷ್ಟಾರ್ಥವೊಂದಾದವಿಂ । ನುಸುರಗಿರಬಾರದುಸುರಿದೊಡೆದೈತ್ಯರಿಂದು। ಶ್ವಾಸಮಪ್ಪುದಿದನೊಂದುಪಾಯದೊಳು ತಮಗಸಾಧ್ಯಮಾಡಿಕಳೆವೆನೆಂದು॥ ಪೆಸರಿಂದ ಕರದೀವರ್ಗರಂ ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳ। ನೊಸದೀವೆನದು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲಪ್ಪೊದೆಮಾಳ್ಪ । ದಸಮಮಂತ್ರದಪ್ರನಷ್ಟದಣಿಯು ಕೇಳಿರೆಂದೀಶ್ವರಂ ನಿರವಿಸಿದನು ॥೧೨॥ ಚಚಸ್ತ್ರಕವಾಗಿ ಘೋರಕುಂಡಮಂತೆಗದುಪೇ। ಗಿರ್ಜ್ಜನದರೊಳಗೊಟ್ಟ ಈವರ್ಗರುಂ ಪುಗುತೊಡನೆ। ಪೆಚ್ಚುನರಿಯಂ ಸೋಂಕೆ ತಲೆಕೆಳಗುಮಾಗಿನಪದೊಳು ನಿಂದು ನಿಶ್ಚಲತೆಯಿಂ॥ ಬೆಟ್ಟದಾಹೊಗೆಯನಾಸ್ವಾದಿಸುತೆ ತನ್ಮಂತ್ರ। ದುಷ್ಟರಣೆಯಿಂ ದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರವರುಷಮಿರೆ । ನಷ್ಟದಂತೀ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪುದು ನಿಮಗೆ ಕೈಕೊಂಬುದೆನೆಂದನು ॥೧೩॥ ಕೇಳಿನಡೆನಡುಗಿದಂದಿವಿಜಗುರು ದೃಢಶಕ್ತಿ । ಸಾಲದೆ ನಗೀತಪಸ್ಸಿಂಗೆಂದುಶಕ್ತಿಕರಾ। ಮಾಳಿಯುಡಿಗೆತಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಹಿ ಮೆಟ್ಟ್ರದಂ ಶುಕ್ರನಾ ಖಳಕುಲಕ್ಕೆ॥ ಮೂಲಮಂತ್ರದ ಗುರುವಲಾ ಬಳಿಕ ವಿಸ್ತರಿಸಿ । ಪೇಳೆಲಳೆವಲ್ಲ ಸರ್ವಜ್ಞನಂ ಜಾಣ್ಣುಡಿಯು। ಕೀಲಣಕೆಯಿಂಗೆದ್ದನಭವನಿಸೀನೆನ್ನಿಂಗಲಸುದೆನಲ್ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದು॥೧೪॥ ಮರಳಿ ಮೆಟ್ಟಿದನಭವನವನಚದುರಿಂಗೆಭಾ। ಪುರೆಭಲರೆ ಚತಾಗೆಂದು ಮೂಗಿನೊಳ್ಬರಳಿಟ್ಟ। ಶಿರವನೊಲದೊಲದು ಕೇಳೆಲೆ ಶುಕ್ರ ನೀಂ ಜಾಣನಪುದೆನುತೆ ಕರುಣದಿಂದಂ॥ ಪರಮಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನಿತ್ತು ಶಂಕರಂ । ತೆರಳಿದಂ ಕೈಲಾಸ

ಗಿರಿಗಿತ್ತಲತ್ತಲತ್ತಿ। ಹರುಷದಿಂಭೃಗುಸುತಂಸಂತಸದೊಳಿರ್ದ ನೆಲೆರಾ
ಮುಕೇಳಚ್ಚರಿಯನು॥೧೫॥ ಪಲ್ಲವಿಸಿದುದುಶುಕ್ರನಾನಂದಲತೆಶಿಷ್ಯ।
ರೆಲ್ಲರಂಕರೆದೆಂದನೆಮಗೀಗಪಾರ್ವತೀ। ವಲ್ಲಭನಕರುಣಮಾಯ್ತಾ
ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪನ್ನೆಗಂಸೇವಿನಿಬರು ಸಲ್ಲಲಿತಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಜ
ಡೆಗಳಧರಿಸು। ತಲ್ಲಲ್ಲಿತಪಿಸುತಿರಿನಿಮ್ಮ ವೈರಿಗಳಟ್ಟಿ। ಕೊಲ್ಲಬಂದರೆ
ಕಾಯ್ವೆನೆಮ್ಮಪಿತಭೃಗುವಾತನಾಶ್ರಮಂಬುಗಿರೆಂದನು ॥೧೬॥ ಎಂ
ದವರನೆಲ್ಲರಂಕಳುಪಿಪಿತನಾಶ್ರಮಕೆ। ಬಂದುತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂಬಿ
ನ್ನಪಂಗೆಯ್ದು। ತಂದೆಯಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪೋಗಿತಪಮಂಮಾಡುತಿರೆ
ಶುಕ್ರನತ್ತಲಿತ್ತ॥ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಮರರ್ಕೈತಂದುಶುಕ್ರಂಮಾಡಿ। ದಂದ
ಮಂಹರಿಗೆಬಿನ್ನವಿಸಲಾತಂನುಡಿದ। ನಿಂದುಮೌಳಿಯವರಂಪುಸಿವು
ದೇಯೆನುತೆತದ್ವಿಷಲ್ಲಮಗುಳಿಂತೆಂದನು ॥೧೭॥ ಬಲ್ಲಿದಂಶುಕ್ರನಾ
ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಪಡೆದು। ಮೆಲ್ಲನೈತಪ್ಪಿನಂದನುಜಸಂಕುಲಮನಾ।
ನಿಲ್ಲೆನಿಸಬೇಕೆನುತಲಲ್ಲಲ್ಲಿಯುಗ್ರತರತಪದಿಂದಲೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ॥ ಖುಲ್ಲ
ದಾನವಸಮೂಹಂಗಳಂಬಿಡದೆಪೊ। ಕ್ಕಲ್ಲಿಪೊಕ್ಕರಸಿನಾನಾಪ್ರಕಾರಂ
ಗಳಿಂ। ಕೊಲ್ಲಿಯೆಂದಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲರ್ಗೆವಿಷ್ಣುನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದೊ
ಳೆ ॥॥೧೮॥ ಹರಿಯನೇಮದೊಳೆಜಾತುರ್ಬಲಂಗಳ್ವೆರಸು। ಹರಿ
ಮುಖ್ಯಾದಿಗಧಿಪರ್ಸುತ್ತಲತ್ತಲುಂ। ಹರಿಹರಿದುಗಿರಿವನಂನದಿನ
ದಂಗಳತೀರದಲ್ಲಿನಾನಾತೆರದೊಳೆ॥ ಹರನಜಾನದೊಳಿರ್ಪದೈತ್ಯರಂ
ಕೊಡೆಸಂ। ಹರಣಮಂಮಾಡತೊಡಗಿದರಸುರಕಾಯದಿಂ। ಹರಣಂ
ಗಳಿವುತ್ತಿರ್ದ್ದವುನಿರಾಯುಧರನಿರಿವಲ್ಲಿತಡೆಬಡೆಗಳೆಂಟೆ॥೧೯॥ ತರಿ
ದರಿರಿದರ್ಕೊರ್ಡೆಕತ್ತರಿಸಿದರ್ಪೊಯ್ದು। ರರಿದರೆಕ್ಕಿರೊಕ್ಕಟಿದರ್ಕ್ಕರಪದಂ
ಗಳಂ। ಮುರಿದಿಟ್ಟರಟ್ಟಿದರ್ಕುಟ್ಟಿದರ್ಪೆಣಗಳನೊಡಲ್ಗಳೊಳೆಶಲ್ಯಂಗ
ಳೆ॥ ಮುರಿಯೆಸಿಕ್ಕಿದರೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದರ್ಮುಕ್ಕಿದ। ರೊಕ್ಕರದರ್ರರದರೊಕ್ಕಂ
ದರಂದಗೆಡಿಸಿದರಸುಂ। ದೊರವಿನಂಬಾಯ್ಗಳೆಂತೆರವಿನಂಮೈಗಳಂ
ಮರವಿನಂಸುರರಸುರರ ॥೨೦॥ ಮೆಂತಯಿಸಿಲುಬ್ಧಕರುಮೃಗಸಮೂ
ಹಂಗಳಂ। ಗೊಂಟುಗೊಂಟುಂಸೋಹುತರುತಿಪ್ಪಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ। ದೆಂ
ಟುದೆಸೆಯಂಬಿಡದೆಕೊಲ್ವದಿಕ್ಪಾಲಕರಧಾಳಿಬೆನ್ನಟ್ಟಿಬರಲು॥ ಕಂಟ
ಕಂಗಳ್ನಾಂಟಬಿದ್ದುಕಾಲೊಡೆದುಬಾ। ಯ್ಗಂಟಲುಗಳೊಣಗಿಗತಿಗೆ
ಟ್ಟುಮತಿಯಳಿದೇಸು। ಗೆಂಟೊಭೃಗುಮುನಿಪನಾಶ್ರಮವೆಂದುಕಂ
ಗೆಟ್ಟುಬರುತಿರ್ದರಾದನುಜರು॥೨೧॥ ಹರಿಸುರೇಂದ್ರಾದಿನಾನಾದಿವಿ
ಜಯೋನಿಜ। ರ್ಕ್ಕರುಣಮುಳ್ಳೆನಿತಿಲ್ಲದೀನಿರಾಯುಧರನೀ। ಪರಿಕೊಲ್ಲ

ಱವರೆಂತುಗೆಯ್ವರೇಕ್ಷೈಸೆಗೆಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ನೆಲವೊರೆಯನಿಟ್ಟು॥ ತಿರು
ತಿರುಗಿಬಾರಿವರಿದೋಡಿಹೊಗದೆಸೆಗಾಣ । ದರಿಗಳಿಂಕಡಿಖಂಡವಾ
ದರರೆಬರ್ಕ್ಕಿಕ್ಕ । ಧೊರೆತಕ್ಕ ಸತ್ಕಹಾಕೋಪದಿಂಘುಡಿಘುಡಿಸಿಪಲ್ಮೊ
ರೆವುತ್ತಿಂತೆಂದರು॥೨೨॥ ಹುಟ್ಟಿದಂದಿಂದೆಸುರರೆಮ್ಮಂ ಕಂಡುಕಂ
ಗೆಟ್ಟೋಡುವವರಿಂದು ತಮ್ಮ ಬಾಳ್ದಲೆಗಳಂ ಕುಟ್ಟುವಂತಾಯ್ತು ಕು
ಲಿಮಾಸೆಯಂ ನರಿಗಳೆಲ್ಲಾಡುವಂತಾದುದೆಂದು॥ ಬೆಟ್ಟಂಗಳಂ ಕಿತ್ತು ಪೊ
ತ್ತುವರನಿಟ್ಟು ಬೆಂ । ನಟ್ಟಿಗಪೆವೆಂದೊಡನೆಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಗೆ ಭಯಂ ಬ
ಟ್ಟು ಭೃಗುವು ನಿಪಸಾಶ್ರಮವನೊಳಪೊಕ್ಕು ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ವೊರೆಯಿ
ಟ್ಟರಂದು॥೨೩॥ ಎಲೆರಾಮ ಕೇಳ್ ಭೃಗುವು ನೀಕ್ಷ್ವಂಬಿತ್ತದೋ । ಕ್ಷೆ
ಲೆಗೊಳಿಸಿಶಂಭುವಂ ಬಹಿರಂಗವಮ್ಮರೆದು । ಸಲೆಸಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ದ
ನಾತನರಸ್ತಂಗಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತೆಯಾಸುರರಿಪುಗಳ್॥ ಕಳವಳದವೊರೆಗೇಳ್ದ
ದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲು । ಖಳರೆಂದರೆಲೆತಾಯೆ ನಿರಪರಾಧಿಗಳೆಂಮ ।
ನಳುಕದೆ ನಿರಾಯುಧರ ಸಮರರಿರಿದಪರೆಂದು ತಮತಮಗೆ ವೊರೆ
ಯಿಟ್ಟರು॥೨೪॥ ಅದೆ ಶಕ್ರ ಹಸ್ತವಜ್ರಾಯುಧಂ ನೆಗಪಿ ಕಿಡಿಗೆದರುತಿದೆ
ವಹ್ನಿ ಪಿಡಿದುಗ್ರಖಡ್ಗಂ ಕರದೊಳೊದರುತಿದೆ ಯಮನ ದಂಡಂ ನಿಮಿರಿ
ನಿರುತಿ ಕೊಂತಂ ಕೊಸರುತಿದೆ ಕೈಯ್ಯನು । ಅದೆವರುಣಕರಪಾಶವು
ರುಲಾಗಿ ಮಾರುತನ । ಗದೆ ತೂಗುತದೆ ಕುಬೇರನ ಬಲ್ಲೆಯಂ ಕೈಯ್ಯ ।
ನೊದದು ಬರುತಿದೆ ಬೇಗದೊಳ್ ಸಲಹು ಸಲಹೆಂದು ವೊರೆಯಿಟ್ಟರಾ
ದೈತ್ಯರು॥೨೫॥ ಇಂತಟ್ಟಿ ಬರ್ಪ ನಿರ್ಜರಭಯಕ್ಕೊಡನೊಡನೆ । ಪಿಂ
ತಿರಿಗಿನೋಡಿ ಕಣ್ಣಾಯ್ವಿಡುವ ತಿಷ್ಯರಂ ಸಂ । ತೈಸುತಂ ಜಬೇಡೆಂ
ದಭಯವಿತ್ತು ಚಣದೊಳ್ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರಂಗಳಂ॥ ಕಂತುಹರನಂ ಸ್ಮರಿ
ಸಿ ಮಂತ್ರಿಸಲು ಸಕಲಸುರ । ಸಂತತಿಗೆ ಕರಗತಿಸ್ತಂಭಂಗಳಾಗಿರೆ ಪ । ಟಾಂ
ತರದೊಳೆಸವ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಕಂಗೆಸದರೇನೆಂಬೆ ನಟ್ಟಿರಿಯರು॥೨೬॥
ಅನಿತರೊಳ್ ಸುರಪನಾ ಪಿಂಗಡೆಯೊಳೈತಪ್ಪ । ವನಜಾಕ್ಷನಂ ನೊ
ಡಿವಿಷ್ಣು ಕೇಳಿವಳೀಗ । ಳೆನುಪಮಿತಮಾಯಾದಿದೇವಿಯಿವಳಿಂದೆಂ
ಮುಕ್ಕೈ ಪಾಲ್ಗೆ ತಡೆಯಾದವು॥ ಅನುಮಾನಿಸದೆ ಚಕ್ರದಿಂದಿಟ್ಟು ಕೊ
ಲ್ಲೆಂಬ ಧ್ವನಿ ಹಿಂಚಲವಳ ತಲೆಯುಂ ಬೀಳ್ವಿನಂ ಮಿಡ । ಲ್ಮಿನಿಪಹುಹಾ
ರವಂದು ಸಲುಬಿಖೇತ್ರಿಯ ಜೀವನಂ ಪೋಯ್ತು ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ॥೨೭॥
ಖೋಯೆಂದು ದಮರಾಳಿ ಹರುಷದಿಂ ಕಂಡುಸಾ । ಹಾಯೆಂದು ದನುಜ
ರೆಡೆಗೆಡದವನಿಗೊಡನೆದ್ದು । ಬಾಯ ಸಂಗೈಗಳಿಂ ಬಡಿದು ಬಸುರಮ್ಮೊ
ಡಿಕೊಳುತಳುತ ಪೊರಳುತಕಟ ॥ ತಾಯೆ ಕೇಳ್ ಪಾತ್ರರೆಮ್ಮ

ವಂನೀನಿಂದುಕಾ । ಯಲೋಸುಗಮಾಯ್ತಲಾಮರಣವಾಗಗುರು
ಕಾಯಲೆಮಗಮರರಂಕೊಂದುಸತ್ತಪೆನೆಂದು ಸಿಡಿಲಂತೆಗರ್ಜಿಸಿದ
ರು॥೨೮॥ಪ್ರಳಯಕಾಲದಸಿಡಿಲಗರ್ಜನೆಗಳಂಮಿಗುವ, ಖಳಕಠೋ
ರಧ್ವನಿಗಳಾವುನಿಖಿಳಕರ್ಣಂಗ । ಳೊಳೆಪೊಕ್ಕುಸರ್ವಾಂಗದೋಳ್ತೀ
ವಿಬಲಿದಿರ್ಪವರಸಮಾಧಿಯುಕೀಲನು ॥ ಕಳೆಯೆಮುಲಗಿದರೇಳ್ವತೆ
ರದೆಕಂದೆರದಿದಿರೊ । ಳೆಳಿದಸತಿಯುಂಕಂಡುಹಾ ತರುಣಿಹಾ ಎಂದು।
ಹಲುಬಿದಂಭೃಗುಪೆಣ್ಣಗಳ್ಕೆಯೆಂತಪ್ಪ ರಂಬೆಮೆ ಗೊಳಿಸದೇಂಬಿಡು
ವ್ರದೆ॥೨೯॥ಏತೆರದೊಳಾಯ್ತುಕಟತರುಣಿನಿನಗೀವ್ರ್ಯತಂ। ಮಾತಾ
ಡುವುನದನ್ನೆನಿನ್ನನಾಂಬಹುದಿವಸ। ವಿಾತಪಸ್ಸಿಂದಗೆದ್ದರೆಮುಳಿ
ದೆಯೋಬಂದೆನೆಳಬಲೆನೋಡೆಂದನು॥ ಕಾತುರದೊಳಾಲಿಂಗಸಮಾ
ಡುಕೊಡೆನುತ, ತಾತಲೆಯನೆತ್ತಿಕೊಂಡೊಡನೆಮುಂಡಾಡಿನಾ।ನಾ
ತೆರದೊಳಳಲುತಿರ್ದ್ದಂಸತ್ರಿಯರೂಪುಗುಣಶೀಲಂಗಳಂಬಣ್ಣಿಸಿ ॥೩೦॥
ಸ್ನಾನವಂಮಾಡಿಬಂದೇಂಹೋಮಕೆಡೆಮಾಡೆ । ನೂನದೇವಾರ್ಚ
ನಾಪರಿಕರಮನಿರಿಸುಸು ಜ್ಞಾನಿಮುನಿವರರಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿಹರವ
ರ್ಗರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯವನೊಡೆಬಚು॥ ಏವಕಟಮಾತಾಡಹೆತರುಣಿನಿ
ನ್ನಿಂದ।ಮೋನಡಸುದೀತಪಸ್ಸಿಂದುವರೆಗಮ್ಮುಂಟೆ । ನಾನಾವತೆರ
ದೊಳೀಶನನೊಲಿಸಲಬಲೆಪೇಳೆಂದುಮರುಗುತ್ತಿರ್ದನು॥೩೧॥ ಪರ
ನೊಲವಿನಿಂದಾದದಿವ್ಯಮಂತ್ರದಪ್ರುನ।ಸ್ಮರಣೆಯಿಂಸಂಜೀವನದಮಂ
ತ್ರಮಂಪಡೆದು। ಹರುಷದಿಂನಿನಗೆದಗಬಪ್ಪನಿಜಪುತ್ರನೊಡನೇನೆಂ
ಬೆನೀಕೇಡನು ॥ ತರುಣಿನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದಗರ್ಗನಾನೇನೆನು। ತ್ರೊತ್ತ
ರವೆನೀಯಳಿವನಕಟಕಟಹಾಶಂಕರನ । ಕರುಣವೆಳೆದಾಗಿಮೋಲ್ದು
ಡಿಸಿತಯ್ಯೋಯೆಂದುಭೃಗುದುಃಖಿಸುತ್ತಿರ್ದನು॥೩೨॥ ಇಂತುಮೋ
ಹಾಂಧಕಾರಕವಿಯೆಕಣ್ಣಾಣ, ದಂತೆದುಃಖಿಪಮುನಿಗೆಕೋಪಮುದ
ಯಿಸಿಗಿವಿಜ। ಸಂತತಿಯಬುರುಪುವಾಡಿಬೆವೇಳೆಯೆಂದುದೂರಂಬೀ
ರಿಪೇಳ್ವೆವೆಂದು॥ಮುಂತಡ್ಡಬಿದ್ದೆಗದ್ದೈಕ್ಯಮುಗಿದುಕೇಳ್ಮತ್ತೆ। ಕಾಂ
ತನಿಮ್ಮಯಕ್ಕೆಯಡೆಯಮಕ್ಕಳಂವಿಷ್ಣು।ಮುಂತಾದಸುರರಟ್ಟಿಕೊಂ
ದರಗಣತದೈತ್ಯರಳಿದರೆಂದುಸುರ್ದರಂದು ॥೩೩॥ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿಪೊಕ್ಕ
ಬರಲೋಡಿನಿಮ್ಮಾಶ್ರಮಂ । ಚೊಕ್ಕನೊರೆಯಿಡುತಿರಲ್ಕೇಮಹಾ
ಸತಿಕಾಣು । ತಕ್ಕರಿಂದೆಮಗಭಯವಿತ್ತೆಮ್ಮನಿಟ್ಟಬಪ್ಪಮಮರಂ
ತಂಬಿಸಲ್ಕೆ॥ ಚಕ್ರನೀಕೆಯಶಿರಂಪರಿದುಬೀಳಳ್ಕಂಡೆ । ಪಕ್ಕಕ್ಕೆಯಿಂ
ಸುರಸಮೂಹಮಿದೆನೋಡಿಯುನ। ಠಿಕ್ಕಯಡಗಿತುರೋಷಶಿಖಿಪೊ

ಣ್ಮ ಪೊಡೆಕರಿಸಿಪಬಿರ್ದುದನೇನೆಂಬೆನು ॥೩೪॥ ಕೂಡೆಭುಗಿಭುಗಿಲೆನುತ್ತುರಿವಶಿಖಿವ್ಯೂಯೊಳಗೆ। ಮೂಡಿದುರ್ದುಸುರಚೊಣಯೊಳಗ್ನಿಜಂಹೆಯಂ। ನೀಡಿದುದುಕಣ್ಣಿಷ್ಟಕದೆಕರಿಕುವರಿವುತಿರ್ದುದು ವಿಷ್ಣುಸುರಪಾರ್ದ್ಯರು॥ ಕಾಡೊಳೆರೆಬೆಂದಕೊರಡಂತಿರ್ದರವರುಗಳ। ನೋಡಿ ಕಡುಪಾಪಿಗಳಿರಾಮಹಾಸತಿಗಿಂತು। ಕೇಡನೆಣಿಸಿದರದಾರಾರೆಂದು ಭೃಗುಮುನೀಶಂಕಾಯುಂಬ್ಗರ್ಜಿಸಿದನು ॥೩೫। ಬಾಯಾರಿದರಸ್ಪುರರು ತದ್ವಿಷ್ಣುಕಂಪಿಸುವ। ಕಾಯದಿಂದೆಲೆಮುನಿಪಕೇಳೀಮಹಾಸತಿಗೆ। ಪಾಯಮನ್ನಿಂದಾಯುತ್ತುನೀಂಪೆರಮಋಷಿಯೆನ್ನಗುಣದೋಷಮನ್ನೋಡದೆ ॥ ಕಾಯಬೇಕೀತಪ್ಪನೆಂದಧಿಕವಿನಯದಿಂ। ದಾಯುತ್ರೀಗಂಗೆದ್ಯೆಸ್ವಂಬಡಲುಕೋಪಭಾ। ರಾಯುಮಾನಸನಾಗಿಭೃಗುಮುನೀಶಂಮಹಾವಿಷ್ಣುಗಂದಿಂತೆಂದನು॥೩೬॥ ಸಕಲಜಗಮಂಸಲಹುತಿರ್ದನೀಂಪುಣ್ಯಪಾ। ತಕಭೇದಮರಿದುರುಪಾತ್ರಾಕ್ಷಿಯಂಭಸ್ಮಧಾ। ರಕರನೇಶಿವನೆಂದುತಿಳಿದುನಿರಾಯುಧರನಿರಿವುದಲ್ಲೆಂದುಬಗೆದು॥ ಅಕಟಮುನ್ನೆವಂಶರಣುಪೊಕ್ಕುದಂಕಂಡುನಾ। ಟಕೆಯುಲಾಪೆಣ್ಗೊಲಿಯಭಟಗೆಂದುತಿಳಿದುಪೇ। ಸಿಕೆಯುಲ್ಲದಿನಿತುಮಂಕ್ಯೆಗೈದಭಾಪುಬಲ್ಲಿದರರಸಹೋಗೆಂದನು॥೩೭॥ ಇಂತೆಂಗುನುಡಿಯುಲಾವಿಷ್ಣುವತಿಭೀತಿಯಿಂ। ಕಂತುಹರಸನ್ನಿಭನೆಯುಜ್ಞಾನದಿಂಬಂದು। ದೆಂತಾದೊಡಂಕಾಯುಬೇಳೆನಲುಕರವೆತ್ತಿಘುಡಿಘುಡಿಸಿಕೋಪದಿಂದಂ ಭ್ರಾಂತಹೋಗಜ್ಞಾನಕೃತದಿಂಮಮಪರಣ। ಕಾಂತೆಯಂಕೊಂದೆಯುದರಿಂನೀನುಮಜ್ಞಾನ। ಮಂತಳೆದುಮತ್ಸ್ಯಾದಿದಶಜನ್ಮದಿಂದೆಜನಿಸೆಂದುಮುನಿಶಾಪಿಸಿದನು ॥೩೮॥ ನಡನಡುಗುತಾವಿಷ್ಣುಮಾಡಿದಕೆಫಲಮಾಯ್ತು। ಕೊಡುವಿಶಾಪವನೆನಲುಕೋಪದಿಂದಂಕೇಳಿ। ಸುಡುವೆನಿಲ್ಲಿಂದ್ಯೆದುಮೀಶ್ವರಂಬಲ್ಲನೆನು ತೊಡೆನೆಶಿವಮಂತ್ರದಿಂದಂ॥ ಬಿಡದೆಕಳಶೋದಕಂದವಳೆಜೀವಮಂ। ಪಡೆದನಾಮುನಿಯುತ್ತಸುರರ್ಪ್ಯೆಟದಲೋಕ। ದೊಡೆಯುನೆನಿಪೀಶನಂಕೂರ್ತುಹರಿತಪಿಸಲ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಶಿವನಿಂತೆಂದನು ॥೩೯॥ ಬಿಡುತಪವನೆಆವಿಷ್ಣುಸಾಕುನಿಂನಿಷ್ಟಮಂ। ಕೊಡುವೆನೀಂಬೆಡೆನಲುಕೊಂಡಾಡಿಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಮೃಡಕೇಳುಮತ್ಸ್ಯಾದಿಯಾಗಿದಶಜನ್ಮಮಂತಾಳೆಂದು ಭೃಗುಮುನಿಪನು॥ ಕಡುಮುಳಿದುಶಾಪಮಂಕೊಟ್ಟನಯ್ಯಾಯೆನ್ನಿನಿಂ। ಮಡಿಗಳಿಗೆದೂರವಹುದಲ್ಲದೆಯುಮಾನೆಂತು। ಪಡವೆನೀದಶಜನ್ಮಮಂಕಟ್ಟನೇನುಗತಿಯನಗೆಂದುಹರಿನುಡಿದನು ॥೪೦॥ ಆದೊಡೇನಾಯ್ತುನಿನ್ನಯಪ

ತ್ತಿಮೂರ್ತಿಯುಂ| ಮೇದಿನಿಗೆಹಿತಕಾರಿಯೆನಿಸುವೆಂತಾನೆನ| ಲ್ಕಾ ದೇವ ತನ್ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಹಂಕರಿಸದೊಡೆ ಬಹುಕಾಲವಿರವೇಳ್ವು ದು॥ ನೀದಯಾಂಬುಧಿಪೇಳೆನಲ್ಕ ಹಂಕರಿಸಿದೊಡೆ| ಛೇದಿಸುವೆನಾ ಠೂಪನದರಕುರುಪೊಂದನಾಂ| ತಾದರಿಪೆನಿಂತುನಿನ್ನಯಮೂರ್ತಿ ಗಳನೆಂದುಕೈಲಾಸಮಂಪೊಕ್ಕನು॥೪೧॥ ಕಾರಣಮಿದೀಗಕೇಳೆಲಿರಾ ಮವಿಷ್ಣುಗವ| ತಾರಮಿವುಹತ್ತಾದವದರೊಳೀಮತ್ಸ್ಯವ| ತಾರವು ದನೀಶ್ವರಂಮೊದಲೆಂದಕ್ರಮದೊಳೀಪರಿಬಂದುಮರ್ದಿಸಿದನು॥ ಈ ರೀತಿಯಿಂಮುಂದೆಹರಿಪುಟ್ಟವಮ್ಮಹಾ| ಘೋರಜನ್ಮಂಗಳಂಪರಿದ ಪಂಶಿವನೆಂದು|ಮಾರಹರನಪರಾವತಾರನಾಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂನಿರ ವಿಸಿದನು ॥೪೨॥ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತ ಸದಿಬರದವಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥ್ಗವಾ | ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸ ಕಲಭೋಗಮನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂ ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೩॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇಸಂಧಿಮುಗಿಯಿತು.

೧೧ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ದೂರ್ವಾಸನಿಂದೆಸಿರಿಪೋಗಲಮರಾಸುರರು|ಶರ್ವ
ನಾಜ್ಞೆಯೊಳುದಧಿಯುಮ್ಮಥಿಸೆವಿಷಮುದಿಸಿ| ಯುರ್ವಿಜನರಂ
ಕೊಲಲ್ಕಭವನೈತಂದಾಂತುಸಕಲಜಗಮಂಪೊರೆದನು॥

ಪದ॥ ಉಗ್ರಶಶಿಕಾಂತಸಮವಿಗ್ರಹಾವನಿಜಾಪ್ತ|ದಗ್ರಶಕಲಾಧರಸ ಮಗ್ರಮಹಿಮಾರ್ಣವವಿ| ಷಗ್ರೀವನಿಬಿಡಸಮುದಗ್ರಪಿಂಗಲಜಟಾ ಟ್ಯಗ್ರದುರಿತವಿಮರ್ದನ॥ ಉಗ್ರದಾನವಘನತರಗ್ರೀವಖಂಡನಕ| ರಾಗ್ರಧೃತಪಾವಕಶಿರೋಗ್ರಸ್ಥಗಾಂಗಜಲ| ವೆಗ್ರದಿಂದೆಮಗೆಸಮುದ ಗ್ರಘನಚಿರಪದವಕೊಡುಸುಪಂಪಾವಲ್ಲಭ ॥೧॥ ಕೇಳಿನ್ನುಸಿದ್ಧರಾ ಮೇಶಧಿವಿಜೇಶ್ವರಂ| ಕೇಳಿವನದೊಳುಸಕಲದೇವಸುದತಿಯರಸಂ| ಮೇಳದಿಂನಾನಾಪ್ರಪಂಚನವಿನೋದದೊಳುಸುಖಿಮಿದುರ್ತೀಚೆ ಬಳಿಕ| ಘೋಳಿಡುವವಾದ್ಯಸಮ್ಮೇಳದಿಂಸಮದಶುಂ|ಡಾಲಮಸ್ತಕ ದೊಳಲಂಕರಿಸಿಬರ್ಪಸುರ| ಪಾಲಂಗೆಹರನಿತ್ತಮಂದಾರಮಾಲೆಯಂ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಕೊಟ್ಟನು॥೨॥ ಹರಿಯಜಸುರಾಸುರೇಂದ್ರಾದ್ಯರಂ ಕೊಂಬನೇ| ಕರಳಿದೊಡೆದೂರ್ವಾಸಮುನಿಯಿತ್ತಮಾಲೆಯಂ| ಹರಿ ಯುಂಕುಶದೊಳಾಂತುಕುಂಭಕ್ಕೆಸುತ್ತೆಪರಿಮಳಕೆಪರಿಪರಿದೆರಗುವ

ಪರಚಂಚರೀಕಮಂ ಸೋವೃತಾಮಾಲೆಯಂ। ಕರಿನೆಲದೊೞಿಟ್ಟುದಂ
ಮುನಿ ಕಂಡು ಕೋಪದಿಂ। ಹರನಿತ್ತ ಮಂದಾರಮಾಲೆಗಿದು ವಿಧಿಯೆ ಹಾ
ಹಾಹಾಯೆನುತ್ತುರಿದೆದ್ದನು॥೩॥ ಖಳನೆ ಕೇಳ್ಕಾಮಾರಿ ತನ್ನ ಪ್ರಸಾ
ದಮಂ। ದೊಲಿದಿತ್ತನೆನಗದಂ ನಿನಗೀಯೆ ಗರ್ವದಿಂ। ತಳೆಯದಾ ಮಾಲೆ
ಯಂ ಕರಿನೆಲದೊೞಿಟ್ಟೊರಸಿತದರಂತೆ ನಿನ್ನ ಸಿರಿಯು ॥ ಜಲಧಿಯೊ
ಳ್ಕಡಲೆಂದುಗ್ರಕೋಪದೊಳೆ ಮುನಿ। ತಿಲಕನಾಗಳೆ ಶಪಿಸಿದಂ ನಿಮಿ
ಷಮಾತ್ರದೊಳು। ವಿಲಯಮಾದುದು ಸುರಪನೇಳೆ ಪಿರಿಯರವಿರೋ
ಧಂ ಸಿರಿಗೆ ಕಷ್ಟಮಲ್ತೆ ॥೪॥ ಇಂದ್ರನು ತನಶಾಪಮಂ ತಳೆದು ಬಳಿಕಾಗ।
ಜೇಂದ್ರಮಸ್ತಕವನಿೞಿದೈತಂದು ಬಂದಾ ಮುನಿ। ನೀಂದ್ರನಡಿಗೆರಗಿಯೆ
ನ್ನಯ ತಪ್ಪ ಕಾಯೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕರುಣದಿಂಪಂ॥ ಸಾಂದ್ರಸೌಭಾ
ಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಪಂ ನಿನಗಾಫ, ಣೇಂದ್ರಭೂಷಣನೆಂದು ಮುನಿ ಪೋಗೆ
ದುಃಖಿಸು ಪೇಂದ್ರಾಗ್ರಜಂ ಖೇದವಾರಾಶಿಯೊಳ್ಮಡಿ ಮುಳುಗಾ
ಡಿದಂ ಕ್ಷಣದೊಳು ॥೫॥ ತಡೆಯದೈರಾವತವನೇರಲುಜ್ಜುಗಿಸೆ ಮುಂ।
ನಡಗಿದುದು ಸೇನೆ ಸರಿದುದು ದೇವಕಾಮಿನಿಯ। ರೊಡನೆ ಮೃಗತೃ
ಷ್ಣೆಯಂತಾದರಮರಾವತಿಯ ಸಿರಿ ಕನಸಿನೋಲಾದುದು॥ ಬಿಡದೀಕ್ಷಿ
ಸುತ್ತೆ ಹರಿಶಿವನಂ ಕುರಿತು ತಪಂ। ತೊಡಗಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ದೈನ್ಯಭಾವದಿಂ ತ
ನಗೆಬಂ। ದಡಸಿದಾಪತ್ತುಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕೇಳೀಶ್ವರಂ ಸುರೇಶಂಗೆಂದನು,
ಹರಿಯು ಜಸುರಾಸುರಾದಿಗಳುಮಂ ಕೂಡಿ ನೀಂ। ಶರಧಿಯಂ ಮಥಿಸೆ ಬ
ಪ್ಪುದು ನಿನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯ। ಮರದೆ ರಚಿಸೆಂದು ಪೇಳ್ದೀಶ್ವರಂ ಪೋದನ
ತ್ತಿತ್ತಲಾಸುರಪಾಲನು ॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಚ್ಯುತರ್ಗೀ ಹದ.
ನ। ನೊರೆಯಲವರಂದನಾನಾಸುರಸುರಾದಿಗಳ। ಕರೆಸಿಕೊಳಲವರೆ
ಲ್ಲರುಂ ಸಹಿತ ತೀವ್ರದಿಂ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಗೈತಂದನು ॥೭। ಕರಿಯಂತೆ ಧುರ
ದಂತೆ ಪುಷ್ಕರೋದ್ಭಾಸಿತಂ। ಹರಿಯಂತೆ ವಿಧಿಯಂತೆ ಗೋಯುಕ್ತಮಧಿ
ಕಮುಂ। ಧುರದಂತೆ ಮುಖದಂತೆ ವಾಡಬಾನ್ವಿತಮದ್ರಿಯಂತೆ ಪರಮೇ
ಶನಂತೆ॥ ವರಶಿವಾಲಂಕೃತಂ ನಿಧಿಯಂತೆ ನಿಟಿಲದಂ। ತಿರೆ ಶಂಖಶೋಭಿ
ಸನ್ಮುನಿಯಂತೆ ವನದಂತೆ। ನಿರುತಮುತ್ಕಳಿಕಾಪ್ರಸಂಗಿತಾನೆಂದು
ದಧಿಕಂಗೆ ಮಂಗಳವಾದುದು ॥೮॥ ತೀವಿ ರಸಮಯವಾಗಿ ಕಾವ್ಯಮ
ಲ್ತೆ ಪಲ್ಲವಂ। ಗಾವಾಸಮಾಗಿ ವನಮಲ್ತೆ ಸತತಂ ಬಂದು। ಸೇವಿಪಪ
ಯೋಧರಸ್ಪರ್ಶಿತಾನಾಗಿಯುಂ ಪಸ್ಗವಕಸಸ್ತ್ರವಲ್ತೆ॥ ಆವಗಂ ಮಕರ
ಕರ್ಕಟಕಯುತಮಾಗಿರ್ದು। ಭಾವಿಸಲು ರಾಸಿಗಣಮಲ್ತೆ ಮಾರ್ಗಳಿರವಿ
ಗೆಪೇ। ವರಗ್ರಹಮಾಗಿ ನಭಮಲ್ತೆನೆನಿಸಿ ರತ್ನಾಕರಂ ಕಂಗೆಸೆದುದು॥

ಇಂತೆಸೆವದುಗ್ಧವಾರಾಶಿಯಂನೋಡುತ । ತ್ಯಂತಹರುಷಂದಳೆದು
ಮಂದರಾದ್ರಿಯನೆಶಿ। ಳ್ತಾಂತುವಾಸುಗಿಯನೇಣಂಬಿಗಿದುಪಾಲವ
ದನಂಗಳಂಪಿಡಿದುಕೊಂಡ ॥ ಮುಂತೊಗೆದವಸ್ತುವಬುಜೋದರಂಗ
ಹರಸಮ। ನಂತರದೊಳೆಮಗೆತಮಗೆಂದುದೇವಾಸುರ। ರ್ತಂತಂಮೊ
ಳಾಲೋಚಿಸುತೆಕಡೆವಸಮಯದೊಳ್ ರಾಮಕೇಳ್ತಾತುಕವನು॥
ಅಗಜಾಧಿಪಂಗೆಮುನ್ನೊಗೆದವಸ್ತುವನಿರದೆ । ತೆಗೆವೆನ್ನದೆಮಿಕ್ಕ
ದಿವಿಜಾಳಿಗೆಂದೆನಲು । ಸೊಗಸಪ್ಪದೇಮಂದೆಸ್ವರಿಗೆಫಣಿಪನಂ
ದಾಯಾಸವಿಂಕಾರಲು॥ ಧಗಧಗೇಂಧಗಲ್ಕಿಟಛಿಟಲ್ಕಿಟನಿಳಿ । ಲ್ಪ್ಪ
ಗೆಭುಗಿಲ್ಭುಗಿಲೆಂದುಪಿಡಿದದೇವಾಸುರರ। ಮೊಗಮನಪ್ಪಳಿಸಿಭೋ
ರ್ಭೋರೆಂಬರಭಸದಿಂವಿಷವಹ್ನಿಪಸರಿಸಿದುದು ॥೧೧॥ ಓಡಿದಂಹರಿ
ಮರಾಳನಬೆಂಗೆವಾಯುಸ್ತ್ರೈ। ಮಾಡಿದಂಕಮಲಭವಖಗಪತಿಯನೇ
ರಿಸಲೆ । ಯೋಡಿದುದುಭುವಜನಮೆಮಗಾರುಗತಿಯೆಂದುಪುದಿದ
ವಿಷಭೀತಿಯಿಂದಂ ॥ ರೂಡಿಸಿದುದಪಿಳೆದಿಙ್ಮಂಡಲವನಾಗಳೆ । ಲ್ಲಾ
ಡಿಸಿತುಭೂಸ್ವರ್ಗಪಾತಾಳಲೋಕಮಂ। ಕೂಡಿಸಿತುಸಕಲಜನರಂ
ವಿಲಯಗೇಹದೊಳ್ ಕಾಳಕೂಟಂಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥೧೨॥ ವರಮುನಿಯ
ಶಾಪಮಂಪಿರಿಯನೀಗಿದಪುರುಳೆ। ಸುರಪತಿಯನುಡಿಗೇಳಿಸುರರಸು
ರರನ್ನೆರಪಿ। ಶರಧಿಯಂಮಥಿಸುವರೆಕೇಡನೆಣಿಸದಿರಲಾಪಾಪಿಗಳೆಭು
ವನಜನಕೆ॥ ಗರಳದುರಿಯುಬಿಳೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನುಂಪರ್ವಿಸಂ। ಹರಿಸುತಿ
ದೆಯಕಟಕಟಕಂಡುಕಂಡಿಂತುಪರಿ। ಹರಿಸಲಾಗದೆನೀವುಸೃಷ್ಟಿರಕ್ಷಾ
ಧಿನಾಯಕರೆಂಮಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು॥೧೩॥ ಓಡಿದೊಡೆಬಿಡೆವುದೇಂಮು
ನಿಗುದಾಸೀನವಂ । ಮಾಡಿಪೆಯಾನೀಗಿದನಿತಲ್ಗದಕಟಕಟ ಮಾ
ಡಿದೈಶಂಕರದ್ರೋಹಮಂಕೆಡಿಸಿದೈಸಕಲಲೋಕದಜನರನು ॥ ಆಡ
ಲೇನಹುದುಶಚಿಗೂಡಿಭೋಗಿಸುನಿನ್ನ। ನಾಡನೆಲೆಬಾಳೆನೀನೆಂದು
ನೋಟಕಜನಮ। ದೀಡಿರಿದುದಂದುಸುರಪನಗ್ರಮಂಕಾಳಕೂಟ
ಮುರುಪಲುಜಗವನು ॥೧೪॥ ಓಡಿದರ್ಕೆಲರಲ್ಲಿತಮತಮಗೆನಿಂತು
ಮಾ, ತಾಡಿದರ್ಕೆಲರಭವಸಲಹೆಂದುಕೈಗಳಂ । ನೀಡಿದರ್ಕೆಲರಟ್ಟಿಸು
ಡುವವಿಷವಹ್ನಿಯಂಕಾಲ್ಗೆಟ್ಟುದಿಕ್ಕುಗಳನು ॥ ನೋಡಿದರ್ಕೆಲರೋ
ಡುವಮರರಂಕಂಡುಕೆಲರ। ಚಾಡಿದರ್ಕೆಲರೇಳ್ದುಬೀಳ್ದುಬಹುಶೋ
ಕಮಂ । ಮಾಡಿದರ್ಕೆಲರಿಂತುಸಕಲಜಗಮಂವಿಷವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಕ್ಷಣ
ದೊಳ್ ॥೧೫॥ ದೇವನೀನಲ್ಲದೀಸುರನರಭುಜಂಗರಂ । ಕಾವರಿಲ್ಲಕ
ಟಕಂಠಗತಾಸುವಾದೆಮ್ಮ। ನೋವಲಾಗದೆನಿರ್ದಯಾಲೋಕವೇಕೆ

ಪಾಲಿಸು ಪಾಲಿಸೈನಮ್ಮನು॥ ಭಾವಿಸದೆನಿನ್ನಪದರಾಜೀವಯುಗಳೆ
ಕ್ಕೆ। ನಾವತಿದ್ರೋಹವುಂಮಾಳ್ದೆವು ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು। ದೇವಕುಲವೊ
ರಳಿಲ್ಕೆ ಕೇಳಿದಂ ಶಂಭು ಜಂಭಾರಿಮುಖ್ಯರ ಮೊರೆಯನು॥೧೬॥ ನೊಂ
ದುದು ಸಮಸ್ತದೇವಾಳಿ ವಿಷವಹ್ನಿಯಿಂ। ಬೆಂದುದು ಭುವನಜನವು
ದೀಗಳಾವಿಲಯವೈ। ತಂದುದು ಜವದೊಳಾವು ಪರಿಹರಿಸದೊಡೆ ಸಕ
ಲಲೋಕದಾಟಂಕ್ಷಣದೊಳು॥ ನಿಂದುದು ಸರೋಜಭವಹರಿಗಳ್ಗೆ ಧೈ
ರ್ಯಕಂ। ಬಂದುದಕಟಕಟೆನುತ್ತಮುಸಹಿತವೃಷಪತಿಯು। ನಂದುಧೂ
ರ್ಜಟಿಯೇರಿನಡೆದನಾಕಾಳಕೂಟಪ್ರಚಾರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ॥೧೭॥ ಗರಳ
ಭಯದಿಂದೆ ಜಾಯಾರ್ದ್ವರಂ ಚೀರ್ದ್ವರಂ। ಪರಿಪರಿದು ಕಾಲ್ಗೆಟ್ಟುಕೆಡವ
ರಂ ಮುಡಿವರಂ। ಕರದಬಿರುಪ್ರೊಯ್ಲಿಂದನಳ್ದರಂ ಸುಳ್ದರಂ ಬಿಟ್ಟೋ
ಡುವಾಪ್ರಜೆಗಳಂ॥ ಕರಕರದು ಬೇಸತ್ತು ಬಯ್ವರಂ ಸುಯ್ವರಂ। ಸು
ರಪನಂ ಶಾಪಿಸುತಳಲ್ವರಂ ಬೀಳ್ವರಂ। ಹರಸಲಹು ಸಲಹೆಂದುಸುರ್ದ್ವ
ರಂ ದೂರ್ದ್ವರಂ ಚಂದ್ರಚೂಡಂ ಕಂಡನು ॥೧೮॥ ಅಂಜದಿರಿ ಸುರನಿಕರವಂ
ಜದಿರಿ ದನುಜವರ್ಗ। ಅಂಜದಿರಿ ಭುವನಜನವಂಜದಿರಿ ನೋಟಕ। ರ್ಭಂ
ಜಿಸುವೆ ನೀಕಾಳಕೂಟವಂ ನಾನೆನುತೆ ಕರವೆತ್ತಿ ಬಾರೆನಲ್ಕೆ॥ ಅಂಜು
ವವುಹಾಭೀತಿಯಿಂದೆ ನಿಷ್ಠುರವಾದ। ಸಂಜೆಗದ್ದಭವನಂಗೈತಳದೊ
ಳಾಕ್ಷಣಂ। ಮಂಜುಳಿಸುಮಣಿಪರೀಕ್ಷಕನಂತೆ ಶಿವನಿರಲ್ಸಕಲರುಂನು
ತಿಯಿಸಿದರು॥೧೯॥ ಇಂತನೇಕಸ್ತೋತ್ರದಿಂದೆ ಜನಮಿರ್ಪಸಮು। ನಂ
ತರದೊಳ ಭವನಂಗೈತಳದ ಗರಳವಂ। ತಾಂ ತಡೆಯದೀಕ್ಷಿಸಲ್ತನ್ನ ಪ್ರ
ತಿಬಿಂಬವಾ ವಿಷದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸಲ್ಕೆ ॥ ನೀಂತೊಲಗೆನಲು ಪುಷ್ಪದ
ತ್ತಾಭಿಧಾನವುಂ। ತಾಂತಳೆದು ನಿಜರೂಪಿನಿಂದಿದ್ದುದಾಗರಳ। ಮುಂತೆ
ಗದು ಪೋಡೆಗಿಳು ಪೆಜಗಮುಳಿವುದೆಂದು ತೊಡೆದಂ ಸುಗ್ರೀವದೆಡೆಗೆ ॥
ಬನ್ನಿರೈ ಹರಿಯಜರು ಮುಂಕುರಿತವಸ್ತುವೆಮು। ಗೆನ್ನದಿರಲಿಂತಾದು
ದೈಕೇಳಿನೀಂಮುಂದೆ। ಮುನ್ನಿನಂದದಿ ಶರಧಿಯಂ ಮಥಿಸೆ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ
ವಹುದೆಂದು ಹರನುಡಿದನು॥ ಇನ್ನೇಕೆ ಜೇಯವಿಷವೆಂದೆಮ್ಮನದಿಚ್ಛೆ
ಯುಂ। ಚನ್ನಾಗಿಸಲಿಸುತಿರ್ದ್ದುದು ಸಾಕುಸಾಕೆನಲು। ನನ್ನಿಯಿಂದು
ಮುಂದೆನಾವಿಹೆವೆಂದು ಕರುಣದಿನ್ನುಡಿದು ನಿರವಯವಾದನು॥೨೦
ನಂಬಿದರು ಸಕಲಸುರನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರು। ತುಂಬಿದುದು ಹರುಷರ
ಸಮುವರಂತರಂಗದೊಳು। ತಾಂಬೆದರದಹಿಪತಿಯು ಮುಖಪುಚ್ಛಭಾ
ಗಂಗಳಮ್ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಪಿಡಿದು॥ ಶಂಬರಾರಿಯ ಪಗೆಯನೇಮದಿಂದವ
ರೆದು। ಗ್ಧಾಂಬುಧಿಯನುರೆಮಥಿಸಲಾಕ್ಷಣಂ ನವಚಂದ್ರ। ಬಿಂಬಮು

ದಿಸಿದುದು ಶೀತಪ್ರಭೆಯೊಳಖಿಳದೇವಾಸುರರನಳವಳಿಸುತ ॥೨೧॥
ಕುಗ್ಗಿದವು ಜನರಕ್ಕಿಕಾಳ್ಗಳತಿಶೀತದಿಂ। ನೆಗ್ಗಿದವು ಮದನದಹಂಕಾರಂಗ
ಳಾಕ್ಷಣಂ। ತಗ್ಗಿದವು ದಿವಿಜರ ಮನೋರಥ ವಿಷಕ್ಕಧಿಕಭೀತಿಯು ಸಿತಿ
ಲ್ಗವೆಂದು॥ ಸಗ್ಗಿಗರು ದೇವನಂ ಪೊಗಳಲಾಗಳ್ಬಂದು। ವೆಗ್ಗಳಿಪ ಶೀತಕರ
ನೀರೆಂಟು ಭಾಗದೊಳು॥ ಬಗ್ಗದೊವಲುಡಿಯನೊಂದಂ ತಳೆದು ಚಂದ್ರ
ನಂ ನೋಡಿ ಮುತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥೨೨॥ ಇಂದು ನೀ ನಿನ್ನೊಳಿದ ಕಲೆಯ
ನೋಷಧಿದೈವ। ಬೃಂದಮಂ ಪೊರೆವುತಂಬರದೊಳಗೆರಡುಲಕ್ಷ। ಮೆಂ
ದೆನಿಪ ಯೋಜನದೊಳಿರುವುದೆಂದು ಭವ ತಾಂ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕನು॥
ಅಂದು ದೇವಾಸುರರು ಪರಿತೋಷಮನರಾಗಿ। ಮಂದರದೊಳಾಘ
ಟಿಸಿ ಕಡೆಯಲ್ಕೆ ಪುಟ್ಟಿದವು। ಚಂದಚಂದದ ವಸ್ತುಗಳು ಶಿವನ ಕರುಣಮಿ
ರಲಾವುದಘಟಿತವೆಂಬುದು ॥೨೩॥ ಸಿರಿ ದಿವಿಜಕರಿ ಕಾಮಧೇನು ಕಲ್ಪ
ದ್ರುಮಂ। ಪರಮ ಚಿಂತಾರತ್ನ ಮಮೃತ ಮತಿಚಾಪಳದ। ಸುರಹ
ಯಂ ತಾರೆ ಸುರಕಾಮಿನೀ ಸಂದೋಹ ಧನ್ವಂತ್ರಿ ಮುಖ್ಯರುದಿಸೆ॥ ಸಿರಿ
ಯನಬುಜೋದರಂ ಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕವನೆಲ್ಲ। ಸುರಪತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕ
ಳುಪುವ ಸಮಯದೊಳು ದೈತ್ಯ। ರುರುತರದ ಪೀಯೂಷ ಕಲಶಮಂ ಕೆ
ದ್ದೊಯ್ದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೨೪॥ ಕೋಡಿಗುದುಮುನಮುತಿಭ್ರ
ಮೆಯಾಯ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಜಟ್ಟೋ। ಡಿದುದಹಂಕಾರಮುಳಿದುದು ಚಿತ್ತ
ಮಿಾ। ಕೂಡಿದಸುರಾಳಿಯುಚ್ಚರು ಹೆಚ್ಚರಿಖಳರಿರ್ದವಸದೊಳಗೆ ಕಾಂ
ತೆಯಾಗಿ॥ ಗಾಡಿಯುಮ್ಮರದು ದೈತ್ಯರ ಕರದ ಕಳಶಮಂ। ಕೋಡಿಯುಂ
ಕೊಂಡವರುಗಳು ಸಹಿತಲೈತಂದು। ನೀಡಿದಂ ಸಾಗರದ ತಡಿಯೊಳೆ
ಮುರಾಸುರರ್ಗಮೃತಹಾದಂ ಪರಿಗಳೆಂ ॥೨೫॥ ಹರಿಯ ಕಪಟವನರಿ
ದು ಸೈಂಹಿಕೇಯಂ ಬಂದು। ಸುರರ ಪಂತಿಯೊಳೊಂದಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು ಸುಧೆ
ಯನೀ। ಹರಿಯೆರೆಯೆ ರವಿಹರಿಗಳಿದನರಿದು ಹರಿಗುಸುರೆ ಹರಿ ಚಕ್ರದಿಂ
ದರಿಯಲು॥ ಶಿರಮುಂಡಗಳು ರಾಹುಕೇತುವಾದವು ಪೂರ್ವ। ದುರುವಿ
ರೋಧಂ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ್ಗೆ ವರ್ಗೆಯುಂ। ಬರಮಾದುದೀಗಳುಂ ಕೇಳೆಂ
ದು ರಾಮಂಗೆ ಚನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ದನು ॥೨೬॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವ
ರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿ
ಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸು
ಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವ
ನಾ। ಕಂತುಹರನ ಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೧ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೧೨ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸುರಪಾಲನಾಭವನಸಂಸಗೆಯನೊಲವಿಂಕೇಳೆ। ಹರ
ನಹಣೆಗಣ್ಣಿಡಿಯೆ ಶರಧಿಗಂಸುತನಾಗಿ । ವರಜಲಂಧರನೆಂಬನಾ
ಮದಿಂಸುರಪುರಕೆದಂಡೆತ್ತಿನಡೆತಂದನು॥

ಪದ॥ ಅಭ್ರಗಮನೇಂದ್ವಾಗ್ನಿವಿಭ್ರಾಜಿತಾಕ್ಷಲೋ। ಲಭ್ರಮರನಿಭ
ಗರಳಶುಭ್ರವಿಗ್ರಹವಧೂ । ವಿಭ್ರಮಾಲೋಕದೈತ್ಯಭ್ರಷ್ಟಸುಮದವಿ
ಪುಳಾಭ್ರಪ್ರಚಂಡಪವನ॥ ಅಭ್ರಾಂತರಾಳಗಂವಿಭ್ರಾಂತಚಾರುತರ।
ಶುಭ್ರಾಂಶುಕೋಟಿಕಾಂತಿಶ್ರಿತಶರೀರರುಚಿ । ರಭ್ರೂಲತಾಶೋಭಿ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷತ್ರಿಬ್ರದಿಂಸಲಹೆಮ್ಮನು॥೧॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮದಿವಿಜೇಶ್ವರಂ। ಭಾಳಲೋಚನನಂಘ್ರಿಪೂಜಾಫಲಾಳಿಯಿಂ। ಪಾ
ಲಿಸುತಸುರಲೋಕದೊಳ್ಸುಖದೊಳಿರುತಿರಲುದಾಯಾದ್ಯಸಂಬಂಧ
ದ್ಪಾಲಿಗೋಸುಗದನುಜರಂದುಯುದ್ಧವಮಾಡೆ। ಕಾಳಗದೊಳವ
ರೆಲ್ಲರಂಗೆಲ್ದುಸುಖಮಿರದೆ । ಕಾಲಹರನಡೆಗಸಗೆಯಂಕೇಳ್ವೆನೆಂದು
ಪೊರಮಟ್ಟನತ್ಯುತ್ಸವದೊಳು॥೨॥ ಬಂದುಕೈಲಾಸವಾಸಸ್ಥಾನದೊಳು
ಸಕಲಗಣ। ಬೃಂದಸಹಿತೋದ್ದೋಲಗದೊಳಿರ್ಪಶಿವನಡಿಗ। ವಂದಿಸಿ
ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಬಿಂನವಿಸಿದಂಮುಕುಟತಟಹಸ್ತನಾಗಿ॥ ಇಂದು
ಶೇಖರನೆಕರುಣಿಸುವುದೆಂನೊಡನಾಂತು। ನಿಂದುಕಾದುವಸಮರ್ಥ
ನನೆನಲುನಸುನಕ್ಕು। ಮುಂದರಿಯದಿಂತುನುಡಿಯಲ್ಬೇಡವೆನೆಸುರ
ಪನಭವನೊಡನಿಂತೆಂದನು॥೩॥ ಜಂಭಬಲನಮುಚಿವೃತ್ರಾದಿಖಳ
ರಂಕದನ। ಕುಂಭಿನಿಯೊಳೋಡಿಸಿದೆನಂಟನಿಂಸಮರಸಂ। ರಂಭವೇ
ಕನಸಾಯ್ತುಸರ್ವದಾನನಗೊಬ್ಬಶತ್ರುವಂಕರುಣಿಸೆನಲು॥ ಜಂಭಾ
ರಿನುಡಿದಹಂಕಾರವಂಕೇಳ್ದುಕೋ। ಪಂಭರದೊಳುಬ್ಬರಿಸಿಸುರ
ಪಾಲನಂಸುಡಲು। ಶಂಭುಫಾಳಾಂಬಕಜ್ವಾಲೆಯೊಳಗೊಂದುಕಿಡಿ
ಯವಮ್ರಾಣದುಗುಳಿಸಿದನು॥೪॥ ನಾಕನಾಕೆಲೆಮಹಾದೇವದೇವೇ
ಶಕರು। ಣಾಕರಕೃಪಾಬ್ಧಿಶಂಕರಶರ್ವನೀಂಮುನಿಯೆ। ಪಾಕ
ಶಾಸನನದೆಂದಕ್ಷನೇಕಿಡಿಯನುಪಸಂಹರಿಸಬೇಕೆನುತ್ತ॥ ನಾಕ
ವಾಸಿಗಳಗುರುಶಿವನಡಿಗೆನಮಿಸೆಬಳಿ। ಕಾಕಿಡಿಯನೀಶ್ವರಂಹಸ್ತ
ದೊಳುಪಿಡಿದುರ। ತ್ನಾಕರಕೆಬಿಸುಟಂದ್ರಶತ್ರುವಂಕೊಟ್ಟೆವಾಂ
ಪೋಗೆನುತಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು॥೫॥ ಇತ್ತಲಮರೇಂದ್ರನಭವನನಿರದೆ
ಬೀಳ್ಕೊಂಡು। ಚಿತ್ತದಾನಂದದಿಂಸುರಪುರಕೆನಡೆತಂದ। ನತ್ತಲಾಹರ
ನಿಟ್ಟಕಿಡಿಬಾಲನಾಗಿಗಂಗಾಸಿಂಧುಸಂಗಮದೊಳು॥ ಬಿತ್ತರದೊಳಳ್ತು

ತಿರಲು ಶುಂಭನೆಂದಾತ್ಮಜಂ। ಸತ್ತು ಹೋಗಲು ಸುರಪನೆಂಗೆಲ್ವಕುವ
ರನಂ। ಪೆತ್ತಪೆನೆನುತ್ತ ಶಿವನಂ ಕುರಿತುಗ್ರ ತಪಿಸುತ್ತೆ ಶರಧಿಸುತನಂ ಕಂ
ಡನು ೬॥ ಹರುಷದಿಂದಾ ಶಿಶುವನೆತ್ತಿ ತೊಡೆಯೊಳಗಿರಿಸೆ। ಸರಸಿಜ
ಭವಾಂಡವೊಡವಂತೆ ಶಿಶು ಕೂಗಲಾ। ಸರದ ಬಳಿವಿಡಿದೆಲ್ಲಿಯುದುಬೊ
ಬ್ಬೆಯೆನುತ ಜಂಬಾಲನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೈದೆ॥ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯಂ ಕಂಡು ನಮಿಸಿ
ಮತ್ತನುಜಂಗೆ। ಕರುಣದಿಂ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಜಗದೊಳಾರಿಂದಲುಂ। ಮರ
ಣವಾಗದೊಳುವರವೀವುದೆಂದಜನಕ್ಕೆಗಬ್ಬಿಸುತನಂಕೊಟ್ಟನು॥ ೭॥
ಸರಸಿಜಭವಂ ಶರಧಿಜಾತನಂ ತೊಡೆಯ ಮೇ। ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡವನ ಭ
ದ್ರಾಕಾರಮಂ ನೋಡುತಿರವಜನ ಗಡ್ಡಮಂ ತೂನಲ್ಕೆ ಕಡು ನೊಂದು
ಕಣ್ಣನೀರವನ ಮೇಲೆ॥ ಸುರಿಯಲಾಯಾಸದಿಂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೆಂದನೆ
ಲೆ। ಶರಧಿಕೇಳಿವನೆನ್ನ ಕಂಗಳ ಜಲಂಗಳಂ। ಧರಿಸಿದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂವರಜ
ಲಂಧರನಿವಂ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲೆಂದನು॥೮॥ ಆವನಿಂದೀತಂಗೆ ಜನನವು
ವನಿಂದಲೇ। ಸಾವು ಪೊಸಕ್ಕೆಗುವಿಂದಲ್ಲದುಳಿದೀಕ್ಷುದ್ರ। ದೇವಾಸು
ರೋರಗನರಾಳಿಯಿಂದಳಿಯಬೇಡೆಂದು ವರವಂಪಾಲಿಸಿ॥ ಆವೇಳೆಯೊ
ಳು ಶುಕ್ರನಿಂದ ಸುರರಾಜನೆಂ। ಬೀ ವಿಮಲನಾಮದಿಂ ಪಟ್ಟಮಂ ರಚಿಸಿ
ರಾ। ಜೀವಪೀಠಂ ಪೋದನತ್ತಲುಂ ದಿನದಿನಕ್ಕೀತನಭಿವರ್ಧಿಸಿದನು॥
ಶುಕ್ರನೀತಂಗೆ ಕಾಂಚನಮಗಳು ವೃಂದೆಯಂ। ಶಕ್ರನಿಭವದೆಮದು
ವೆಯಂ ಮಾಡಿದವ್ಮ್ರಪಾ। ವಿಕ್ರಮಾನ್ವಿತನಾಗಿ ಜಾಳಂಧರಾಸ್ತ್ರಯುದ
ಬಲುರಾಜಧಾನಿಯೊಳಗೆ॥ ವಕ್ರವೈಭವದಾಗಗಿರಿಯೊಳಬಗಿರ್ದ
ಸುರ। ಚಕ್ರಮಂ ಕರಸಿಕಾಣಿಕೆಕೊಳುತ್ತವೃಂದೆಯೊಡ। ನೀಕ್ರಮ
ದೊಳತಿವಿನೋದಂಗಳಿಂ ಖಳರಾಜನಿರುತಿರ್ದನುತ್ಸವದೊಳು ॥೧೦॥
ಆತ್ಸೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಸುಖಮಿರುತಸುರ। ಪಾಲಕ ಜಲಂಧರಂ ಲೀಲೆ
ಯಿಂ ತನ್ನವರ। ಜಾಲಂಧರಾಖ್ಯಪುರದೊಳಗಿರುತ್ತೊಂದು ದಿನ ಪ್ರೋಲ
ಗದೊಳೊಪ್ಪುತಿರಲು॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಸುರಗುರುಬಲಗಡೆಯೊಳಿರೆ ಬಂ
ಧುಜಾಲವಿರೆ ಪಿಂದೆಸೆಯೊಳೆಬಿಳರಾಕ್ಷಸಸುಭಟ। ರೋಲಗಕೆ ಬರುತಿ
ರ್ದರದ್ಭುತಾಕಾರದಿಂ ಪೇಳ್ವುದೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೧೧॥ ಪೊಳೆವ ಕೆಂಪಾ
ಸೆಗಳ ಕಾರೊಡಲ ಕೆಂಗಣ್ಣ। ಬಳೆದ ಭುಜ ದುಬ್ಬುಗಳ ಸಲೆ ಮಸುಡ
ಕೊಬ್ಬುಗಳ। ತಳೆದ ಕೈದುಗಳ ಜುಂಜುರದಲೆಯ ಭರಸೆಟೆಲ ಜಂಗುಳಿ
ಯುಗರ್ಜನೆಗಳ॥ ಘಳನೆಳಪಕೊರವಾದೆಗಳ ಕರ್ಕಶರೋಮ। ವಳೆವ
ಟ್ಟಬಿರುದು ಹಾಹೆಗಳ ಮಣಿಮುಕುಟದೊಬ್ಬುಳಿಯ। ಬೆಳಗಿನ ಬಿರುಸು
ನಡೆಯರಾಕ್ಷಸಸುಭಟರೋಲಗಕೆ ಬರುತಿರ್ದರು॥೧೨॥ ಶ್ವೇತದಂತಂ

ಸುಪಾರ್ಶ್ವಂ ಪ್ರಜಂಘಮ್ಮಯಂ । ನೀತಿವಂತಂ ವಿಪ್ರಜಿತು ವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷಂ ಮ। ಹಾತಿಬಲ ವಿದ್ರಾವಣಮ್ಮಹಾನಾಭಂ ಪ್ರಲೋಮಮ್ಮರೀಚಿ
ಮದಿರಂ॥ ಕೇತುವುಂ ಜರ್ಝರಂ ನಾಮ ಸಂಗಜಶಿರಂ। ಕೇತುವೀರ್ಯ್ಯಂ
ನಮುಚಿಮುಂ ತಾದಳುಳೆ ನೃಪ। ಮಾತ್ರತಮ್ಯೈತರುತಿರ್ದ್ದಾಜಲಂಧರ
ನೋಲಕ್ಕೆ ಬಹುಭೀಕರದೊಳು ॥೧೩॥ ಅರಿಬಲಪ್ರಳಯಪ್ರಚಂಡ
ನುಂ ಚಂಡನುಂ। ಧುರವಿಜಯಘನತಟತ್ಕೇತುವುಂ ಕೇತುವುಂ। ಪರ
ಮವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಶುಂಭನುಂ ಶುಂಭನುಂ ಮಧುಮತ್ತ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷರು
ಗುರುಭೀಷಣಾಂಗಪ್ರಹೇತಿಯುಂ ಹೇತಿಯುಂ । ಸುರಬಲಾಹಕದೀ
ರ್ಘಬಾಹುವುಂ ಬಾಹುವುಂ। ದುರುಳದಾನವಖಡ್ಗರೋಮನುಂ ಭೀಮ
ನುಂ ಖಳನೋಲಗಕೆ ಬಂದರು॥೧೪॥ ಕಾಲನ ಮಹಾಕಾಲದಂಡಮುಂ ಸೆ
ಳೆವಲಯ। ಕಾಲಭೈರವನ ದಾಡೆಯನುಗಿವ ಕೋಪದಿಂ। ಕಾಲಮೃ
ತ್ಯುವಿನ ಗಂಟಲನರಿವ ಗಿರಿಗಳಂ ಕೀಳ್ತು ತಿರಿಕಲ್ಲಾಡುವ॥ ಕಾಲಮೇ
ಘದ ಸಿಡಿಲ ತೊಡಿಗೆಯುಂ ಸಲೆ ತೊಡುವ। ಕಾಲದೋಳ್ಪ್ರಳಯಂಗಳಂ
ಮಾಳ್ಪ ಭೀಕರದ। ಕಾಲರಕ್ಕಸರೈದಿ ಸಂದಣಿಸಿ ನಿಂದಿರ್ದರೇನೆಂಬೆ
ನಕ್ಟರಿಯನು ॥೧೫॥ ಇಂತು ಖಳರಾಜನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿಪ್ಪ ಸಮ।
ನಂತರದೊಳತುಳಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಕ್ಷಣಂ, ಮುಂತಿಪ್ಪ ರಾಹುಕೇ
ತುಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಹಾವಿಸ್ಮಯಸ್ವಾಂತನಾಗಿ॥ ಇಂತಿದೇನೊಂದು ತ
ನುವೆಂಡಾದ ಕಾರಣವು। ದಂತಿಳಿಯ ಪೇಳೆಂದು ಶುಕ್ರನಂ ಬೆಸಗೊಳು
ತ, ದಂತರು ಚಿಭಿತ್ತಿಯನಲಂಕರಿಸೆ ಪೇಳ್ದನವದಿರ ಪೂರ್ವಸಂಗತಿಯ
ನು॥೧೬॥ ಕೇಳಾದೊಡೆಲೆ ಜಲಂಧರ ಪಿಂತೆ ದಿವಿಜಕುಲ। ಪಾಲಕಂ ಸಕ
ಲದೇವಾಸುರರ್ಬೆರಸಿ ಘನ। ಲೀಲೆಯಿಂ ಶರಧಿಯಂ ಮಥಿಸಿ ಸುರತರು ದಿವಿ
ಜಮಣಿ ದಿವಿಜಧೇನುವೆಂಬ॥ ಮೇಲಾದ ವಸ್ತುಗಳ್ಬೆರಸಿ ಸುಧೆಯುದಿಸೆ
ಲ। ಕ್ಷ್ವೇಲೋಲನಾ ಸುಧೆಯನಮರಾಸುರವ್ರಜಕೆ। ಪಾಳಿಕದೊಳೆ
ರೆಯೆ ಶಶಿರವಿಯ ಕೊಂಡೆಯದೆ ತಲೆಯುರಿಯಲಿಂತಾಯ್ತೆಂದನು॥೧೭॥
ಕೇಳಿ ಘುಡಿಘುಡಿಸಿ ಕೋಪಾಗ್ನಿಸ್ಫುಲಿಂಗಪ್ರ। ಲೋಲಭೀಷಣನಯನ
ಸಂಮಿಳಿತ ಗುರುತರಗ, ರಾಳಮುಖನಾಗಿ ನುಡಿದಂ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯುಂ
ಮಥಿಸಿ ನಾನಾವಸ್ತುವಂ ॥ ಖೂಳನೊಯ್ದನೆ ತನ್ನ ಬಸುರನುಗಿದಾಂ
ಕರುಳ। ಜಾಳಮುಂ ರಣಭೂತಕುಣಿಸುವೆಂ ಬಲವೈದ । ಹೇಳೆನುತಗ
ರ್ಜಿಸುತಿರ್ಪ ಖಳರಾಜನೊಡನಸುರಗುರು ವಿಂತೆಂದನು॥ ಸಾಮಮುಂ
ಭೇದಮುಂ ದಾನಮುಂ ದಂಡಮುಂ ಭೂಮಿಪತಿಗಳ ನೀತಿ ಕೇಳ್ಬರರನ
ಟ್ಟಿಸು। ತ್ರಾಮನಂ ವಸ್ತುವಂ ಬೇಡಿಸುವದೀಯದೊಡೆ ದಂಡದಿಂ ಕೊಂ

ಬುದೆನಲು॥ ಆಮಾತ ಕೇಳಿ ಚರನೋರ್ವ್ವನಂ ಕರೆದು ನೀ। ತಾಮಸವ ಮಾಡದಿಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿಯುಂ। ಮಾಮುಹಾವಸ್ತುವಂ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ ಕಂಡು ಬದುಕೆಂದು ಸುರು ಪೋಗೆಂದನು॥೧೯॥ ಚರನಸುರರಾಜನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬೇಗದಿಂ। ಸುರಪುರಕೆ ನಡೆತಂದು ಬಾಗಿಲೊಳು ತಡೆದರಂ। ಸರಕು ಮಾಡದೆ ಪೊಕ್ಕು ಸುರಪನಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಲವನ ದಿಟ್ಟತನವ॥ ಸುರಮಂತ್ರಿ ಕಂಡು ನೀನಾರ ದೂತಂ ನಮ್ಮ। ಪುರಕೆ ದೇಂ ಕಾರಣಂ ಬಂದೆ ಕಳುಹಿದರಾರು। ನಿರುತದಿಂ ಪೇಳೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲ್ಕಾಗಳಾ ಖಳನ ಚರನಿಂತೆಂದನು॥೨೦॥ ಸಕಲಸುರವಾರ್ಧಿ ವಡಬಂ ದಿವಿಜಕುಲಶರಭ। ನಿಕರಭೇರುಂಡನಸುರೇಂದ್ರಮಸ್ತಕದವಾ। ಣಿಕ ಜಲಂಧರನ ದೂತಂ ಪಿಂತೆಯುಮ್ರಾಕ್ಷ್ಟನಯ್ಯನಂ ಬಿಡದೆ ಮುಳಿಸಿ ॥ ಪ್ರಕಟತರವಸ್ತುಗಳನೊಯ್ದರಿಗಡಸುರನಾ। ಯಕನ ವಂಚೇಡಲಟ್ಟಿದನೆನ್ನನೀವುದೇ। ಯುಕುತಿಯಲ್ಲದೊಡೆ ರಣಸನ್ನಾಹವಾಗಿಯೆನೆ ದಿವಿಜಗುರುವಿಂತೆಂದನು ॥೨೧॥ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿವರಂ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪದೊಳೀಸು। ಪರ್ವರಾಜನವಸ್ತುಗಳು ಶರಧಿಯೊಳು ಕೂಡೆ। ಶರ್ವನಾಜ್ಞೆಯೊಳದಂ ಮಥಿಸಿ ತದ್ವಸ್ತುವಂ ತಂದೆವಾಂ ಪೆರರೊಡವೆಯಂ॥ ಪಾರ್ವನೇ ಸುರರಾಜನೆನೆ ಕೇಳ್ದು ಕಲಹವುಂ। ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಪಿರೇ ಮದ್ವಸ್ತುವಂ ಕೊಟ್ಟು। ಸರ್ವಥಾ ಕಂಡು ಬದುಕುವುದೆಂದು ಸಾರಿ ಬಂದೊಡೆಯನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥೨೨॥ ಜೀಯ ನೀ ಪೇಳ್ದಂತೆ ಯಾಂ ಪೋಗಿ ನಿರ್ಜರರ। ರಾಯನಂ ವಸ್ತುವಂ ಬೇಡಲಿಂದೆನಗೆ ಪ।ರ್ಯಾಯಮಂ ನುಡಿದನಲ್ಲದೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಬ ಮಾತಿನಿತಿಲ್ಲ ವೆಂದೆನಲ್ಕೆ ॥ ಆರಾಯ ದೋಳ್ಭುಗುಭುಗಿಸಿ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಪರ್ಬ್ಬಿಪ್ರಾ। ರಾಯುಮಾಗಲ್ಕವಂ ಕರೆಕರೆಸಮಸ್ತಖಳ। ನಾಯಕರನೀಗ ಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರಿಯ ಪೊಯ್ವುದೆಂದವಂ ನೇಮಿಸಿದನು ॥ ಸಂಧಿಮುರಿದುದು ತೊಲಗಿತೊಲಗಿ ದಿವಿಜರ್ವೈರಿ। ಗಂಧೇಭಹರ್ಯ್ಯಕ್ಷನ್ಯೈತಸಂಪರರಾಜ। ಸಿಂಧುಪಾಡಬನಿದಕೊಬಂದನಾಶಾಧಿಪರ್ಬ್ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ಕಂಡಕಡೆಗೆ॥ ಕಂಧರವನುಳುಹಿಕೊಳ್ತೈನುತ ಸಾರುವತೆರದಿ। ಬಂಧಳಂಧಳಧಳದಳೆಂಬ ಭೀಷಣಬಂ ಜ। ಲಂಧರಪ್ರಸ್ಥಾನಭೂರಿಭೇರೀರವಂ ಪೊಣ್ಮಿತು ಜಗತ್ರಯದೊಳು॥೨೪॥ ವಾಜಿಗಳ ಸಿರದೆಹಲ್ಲಣಿಸಿದ ಮರ್ನತ್ತಗಜ। ರಾಜಿಗಂ ರಂಚಿಕೆಯನಿಕ್ಕಿದರು ತೇರ್ಗಳುಮಂ। ನೋಜೆಯಿಂ ಪಣ್ಣಿದರ್ಗ್ಗೋಡು ಸೀಸಕವಿಕ್ಕಿ ಕಾಲಾಳ್ಗಳೆನುವಾದರು ॥ ರಾಜಿಸುವ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯಂಗಳಾರ್ಭಟೆಗೆ। ಮೂಜಗಂ ತಲ್ಲಣಿಸಿತಾಕ್ಷಣದೊಳೆ ಸುರಕುಲಂ। ರಾಜನತಿಸಂಭ್ರಮದೆ ತನ್ನ ಗುರುವಿತ್ತ ಸುಮುಹೂ

ರ್ತ್ರದೊಳು ಪೊರಮಟ್ಟನು ॥೨೫॥ ಭಟರಹೂಂಕೃತಿಗಜದಬೃಂಹಿತಂ ವಾಜಿಗಳ| ಪಟುಹೇಷಿತಂತೇರಚೀತ್ಕ್ರೃತಂವೀರಕರ| ಘಟಿತಶಸ್ತ್ರದ ಖಣಖಟಲ್ದನಿಮದೇಭಘಂಟಾರವಂತುರಗಚಯದ॥ ತುಟಿಯನುಣ್ಕ್ರವಕಡಿಯುಣದಖಣಖಣಧ್ವಾನ| ಮಟನದರಘಾಶ್ವಖುರಪುಟಘುರು ಘುರುಸ್ವನಂ | ಪಟಹತಂಬಟಢಕ್ಕೆಗಳರವಂಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಘಟವನ ಲ್ಲಾಡಿಸಿದುದು॥೨೬॥ ರಾಮಕೇಳ್ವೈದುಪದ್ಮಂವರೂಥಂಸಮದ| ಸಾಮಜಂನೂರುಪದ್ಮಂವಾಯುವೇಗವಿ| ಸ್ಸೀಮವಾಜಿಗಳುಂಸಹಸ್ರಪದ್ಮಂಶತಸಹಸ್ರಪದ್ಮಂಸುಭಟರು॥ ಈಮಹಾಗ್ರಣನೆಯೊರ್ವನಸೇನೆಯಿಂತಪ್ಪ| ಭೀಮರೂಪಿನದೈತ್ಯನಾಯಕರುಸಂಗರೋ|ದ್ದಾಮರೇಶತಕೋಟಿಪದ್ಮಂಗಳೊಡನೆಂಟಕ್ಕಸರಾಯ್ಸನೈತಂದನು॥೨೭॥ ಒಡನೆನಡೆದುದುಜಲಂಧರನತೂಳದದೈತ್ಯ|ರೆಡಬಲದಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಗಳವಂ | ಗಡದೊಳಾರ್ಭಟಪವಂದಿಗಳಕಳಕಳದಬಗೆಬಗೆಯುವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳ॥ ಗಡಬಡೆಯೊಳಖಿಳಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳೋಳಿಯಿಂ| ದೊಡೆಯುದಿರದೆನೆಭೂಮಿಯುಂಪೊತ್ತಗಜರಾಜಿ| ಯುಡುಗದಿರದೆನೆ ಫಣಿಪನಡುಗದಿರನೆನೆಕೂರ್ಮನೊಡೆಯದಿರದೆನೆಭರದೊಳು ॥೨೮॥ ಎತ್ತಲುಂಪುದಿಗರುಣರಜಮಯಂಗಜಮಯಂ| ಸುತ್ತಲುಂದೈತ್ಯಪ್ರಚಯಮಯಂಹಯಮಯಂ | ಮುತ್ತಿರ್ದಛತ್ರಚಾಮರಮಯಂಸ್ವರಮಯಂನೆಗಳೊನಾನಾವಾದ್ಯದ॥ ಚಿತ್ತರದೊಳಿಹರಥವ್ರಜಮಯಂಧ್ವಜಮಯಂ| ಸೊತ್ತಕತ್ತಿಗಳದೀಧಿತಿಮಯಂಖತಿಮಯಮುಂ| ಮುತ್ತಿಬಹಸಕಲಪರಿಕರಮಯಂ ಶರಮಯಂ ದೈತ್ಯರಮಹಾಬಲದೊಳು ॥೨೯॥ ಬತ್ತಿದುದುಸಾಗರಸ್ತೋತ್ರಮಹಿಮಪನಕೊರದ | ಜೊತ್ತಿದುದುಕೂರ್ಮಖರ್ಪರವಿರದೆಜೀಗನು | ಗೊತ್ತಿದುದುಜಡಿವನಾನಾವಾದ್ಯನಿಸ್ವನಂಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು ॥ ಸುತ್ತಿದುದುವೈರಿಭೂಪಾಲರಂಭೀತಿಜಂ | ಬತ್ತಿದುದುನಾಕಿಗರಗಡಿಯತಾಣೆಯುಮಾಣ | ದೆತ್ತಿದುದುಸುರಪುರಕಕಟೆಜಲಂಧರನಸೇನಾಸಮೂಹಂನಡೆಯಲು॥೩೦॥ ಕಂಡವರನುಚಿತಪಿಂಮನ್ನಿಸುತಸಲಭಯಂ| ಗೊಂಡರ್ಗೆನಂಬುಗೆಯನೀವೃತ್ತಮಲತರಂ | ಬಂಡದರಿವುತ್ತಮಿಬರಾದದುರ್ಗಂಗಳಂಧೂಳಿಗೋಟೆಗಳಕೊಂಡು ॥ ಪೆಂಡಿರಂವಸ್ತ್ರಗಳತಂಡಂಗಳಂಸೂರೆ | ಗೊಂಡುತದ್ಭೂಪರಂದಂಡಿಸಿಯೆಪಿಡಿದುಪ್ರಚಂಡಖಳನಾಯಕನದಂಡುನಡೆದುದು ಸುರರನಂಡಲೆವ ತವಕದಿಂದಂ॥೩೧॥ ದಾಳಿಯಿಟ್ಟುದುದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗಂದಸುರಬಲ|ಜಾಲಮಗವ

ನಸಶೈಲದುರ್ಗಂಗಳಂಬಿಡದೆ। ಕೋಳುಕೊಂಡಸಾರ್ದಸೆರೆಗೆತುರುಗ
ಳಂಕೊಟ್ಟುಬಹುಭಯಂಗೊಂಡುಕೂಡೆ॥ಗೂಳಿಯಂಬಂದುದಮರಾ
ವತಿಗೆತಾನದಂ। ಕೇಳಿಬಳಿರಾಜನ್ಯೆತಪ್ಪುದಂಚಿತ್ತದೊ। ಳ್ತಾಳಿಘ
ನರೋಷವುಂಕಂಗಳೊಳ್ಕಿಡಿಗೆದರಿಸುರಪಾಲನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೨೧॥
ಕರಿಸಿದಂಸಕಲದಿಕ್ಪಾಲಕಿನ್ನರಯಕ್ಷ। ಗರುಡಗಂಧರ್ವಸಾಧ್ಯೋ
ರಗಪಿಶಾಚಕಿಂ। ಪುರುಷರಾಜಸಸಿದ್ಧಗುಹ್ಯಕಾಪ್ಸರರೆಂಬಸಕಲ
ಲೋಕಾಧಿಪರನು॥ಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಗಳಸಂದಣಿಯಿಂದೆ।ಸುರ
ಪುರಕೆಬರಲಿಂದ್ರನಾಗಲಾಕಟಿಜಲಂ।ಧರನಕೂಡಣಕಲಹಕೇಳಿಯೆ
ನಲಾಕ್ಷಣಂಸಂಭ್ರಮಂಬಪೂರಮುಟ್ಟಿದು ॥೨೨॥ ಆನೆಗಳಿಗಿಕ್ಕರಂ
ಚಿಕೆಗಳಂತುರಗಸ್ರ। ತಾನಮಂಕಲ್ಲಣಸುತೇರ್ಗಳಂಪೂಡುತಾ। ತಾ
ನೀಡುಜೋಡುಸೀಸಕಬಾಹುರಕ್ಕೆಚಲ್ಲಣಗಳಂಬೇಗದಿಂದಂ॥ ನೀ
ನ್ಯೆದುತಾನ್ಯೆದುಪರಶುಗದೆಮುಸಲಂಸ। ಘೇನುಗಳನೀಪುರದಬಾ
ಹಿಗೆಜಲಂಧರನ। ಸೇನೆಬಂದುದುತಡೆಯದೇಳೆಂಬಗಜಬಜಂತುಂ
ಬಿತಮರಾವತಿಯೊಳು॥೨೪॥ ಅಸಮಾನವನಸೇನಾಸಮುದ್ರಂತ
ನ್ನ। ಮುಸುಕಲ್ಕೆತರೆಕಂಡುಪುರವನಿತೆಸೇನೆಯಂ। ಬೆಸಲಾದಳೊ
ಪೇಳೆನಲ್ಕೆತಂಬಟಭೇರಿಡಂಗೆಡಗಳರಭಸದಿಂದಂ॥ ಅಸಿಪರಶುತೋ
ಮರಕಠಾರಮುದ್ಗರಕುಂತ। ಮುಸಲಸೆಲ್ಲೆಸಪಿಂಡಿವಾಳಂಗಳಂತಳೆ
ದು। ಮುಸುಕಬಿಂದ್ಯೆದಿದಪ್ಪುಟುಭಟರುಪ್ಪರಮನಗಣಿತಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆ
ಯಿಂದಂ॥೨೫॥ಭೂರಿಭೇರಿಗಳರಭಸದವಂಬಜನದಗಂ।ಭೀರಘೋಷ
ದಬಳಸಿಜೇಯೆಂಬಮನುಮನಿಗ।ಳೋರಣದಕೈಗೊಡುವಬಕ್ಪಾ
ಲಕರಪರಕೆಗುಡುವವಂತ್ರಧ್ವಾನದ॥ಚಾರುಚಾಮರಛತ್ರನಿಚಯ
ದಾಡಂಬರದ। ಸಾರವೈಭವದಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆದಿಪಜವುದ। ವಾರ
ಣವನೇರಿನಡದಂರಣಕೆದೇವೇಂದ್ರನತುಳಿಸುವ್ಯಾಮ್ರನದಿಂದಂ॥೨೬॥
ಜಾತವೇದಂತಗರನಂತಕಂಕೋಣನಂ। ಯಾತುಧಾನಂಮನುಜನಂ
ಪಾಶಿಮಕರವುಂ। ವಾತನೇಣವಸೀಶಿಸಬನಶ್ವರತ್ನಮುಮನೀಶಾ
ನನುಂವೃಷಭನಂ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೇರೆಸುರನರಗರುಡಗಂಧರ್ವ। ಜಾತ
ಮುಂಸಿದವಾಹನಮನೇರಿಮುಂದಸಂ। ಖ್ಯಾತಬಲವೆರಸಿದೇವೇಂ
ದ್ರನಿಕ್ಕಲದೊಳಗೆನಡೆಗೊಂಡುದೇವೇಶ್ವನು॥೨೭॥ ಬಿಗಿದರಂಚಿಕೆ
ಯಘಂಟುರವದಘನಪತಾ। ಕೆಗಳಚಂಚತ್ಕರದಗಜರಾಜಿಹಲ್ಲಣದ।
ಮೊಗರಂಬಗಳಪಕ್ಕರಕ್ಕಗಳಕಡಿಯಣದವಾಜಿಗಳವಜ್ರಾಂಗಿಯ॥
ಮಿಗೆಬಾಹುರಕ್ಕೆಗಳಸೀಸಕದಕೈಯಕೈದುಗಳಕಾಲಾಳಂಬುದುಂ

ಬಿಸಾರಥಿಗಳಿಂ ಚಾ। ರಿಗೆಬರ್ಪಚಿನ್ನದವರೂಥಂಗಳೈದಿದವು ಸುರಸೈನ್ಯದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು ॥೨೮॥ ಬಂದು ದಿವಿಜೇಶ್ವರಂ ಸಕಲಸುರನಾಯಕರ ಸಂದಣಿಯ ಸಂರಂಭದಿಂದಮರಾವತಿಯ। ಮುಂದಣ ವಿಶಾಲವಾಗಿರ್ದ ಬಯಲೊಳು ಚಾಳಸನ್ನಾಹವಾಗಿ ನಿಂದು॥ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆಡಬಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ನೆರೆದಬಲ। ಬೃಂದಮಂ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಇದರೊಡನೆ। ನಿಂದು ಕಾದುವ ವೀರನಾವನೆನುತೊಡ್ಡಿದಂ ಪ್ರಾಜನತಿವಿಸ್ತರದೊಳು ॥೨೯॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸಂಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮುಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೩೦॥

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೨ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೧೩ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಸ್ವರ್ಗದರಸಿನ ಕೂಡೆ ಕಾದಿ ಖಳರಾಜನಾ। ದುರ್ಗ
ಮಂ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಾಕ್ಷಣಂ ದಿಕ್ಪಾಲ। ವರ್ಗಮಂ ಬೆಂಬತ್ತಿ
ಲೋಡಿ ವಿಧಿಸಹಿತವೈಕುಂಠಮಂ ಪೊಕ್ಕರುಗ॥

ಪದ॥ ಎರಗಿದವಿರೋಧಿಖಳರೆರೆಯದಂ ಸಮರದೋ। ಳ್ತರಿದು ಸುರರಾಲಯದೊಳುರೆಮಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ। ಸೆರೆಗೈದು ಭಕ್ತರ್ಗೆ ನೆರತೆಯ್ವ ಕರುಣನಂ ಕರೆದು ಕರೆದುವ್ಯಾಕ್ರಣದ ॥ ಹರದಲೆಯ ಕೈಯ ಬೊಬ್ಬಿರಿವರುಂಡಬಕಾಹುರಳ। ಜಿರೆಯ ಸೂಡದವ್ಯುಯ ಮಿರುಪಮುರಿವಾವುಗಳ। ತುರುಗಪಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹ ಕರೆಗೊಂಲಪಂಪಾವರೂಪಾಕ್ಷ ಸಲಹೆಂಮನು॥೧॥ ವಿಮಲಸುಮೆನಾಂಬಸಿನ್ನಲೆರಾಮಬಳಿಕಲಾ। ದಿವಿಜೇಂದ್ರನತುಳಿಸನ್ನಾಹದಿಂ ಬರುತಿರಲು। ತವಕಾಣಿಸಿತು ಜಲಂಧರನಸೈನ್ಯಸಕವತ್ತಲದ್ಭುತಾಕಾರವಾಗಿ॥ ಜವನಜಂಗುಳಿಯಂತೆ ಮಿತ್ತುವಿನಪಡೆಯಂತೆ। ಭುವನಕಣ್ಣುರಿಯಂತೆ ಭೈರವನ ಬಲದಂತೆ। ತವಕಿಸುವಸಿಡಿಲವಂಗಡದಂತೆ ಬರುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆನಕ್ಕಟಯನು ॥೨॥ ಭೋರ್ಗರೆದವೀರ್ಬಲದವಾದ್ಯಂಗಳುಭಯ ಸುಭ। ಟರ್ಗಳಾರ್ಭಟಸಿತೋಳೊಯ್ದು ಪಟುಭಟವಾಜಿ। ವರ್ಗಮುಂ ರಾವುತರಡ್ಡಾಡಿದತ್ರೋಡಿದಬಿಲ್ಲವಸ್ಸಂಜೆನಿಯನು ॥ ತೇರ್ಗಳಗ್ರದಪಟಂ ಕೈವೀಸಕಾಳಗದ। ವರ್ಗಳಂ ಕರೆವಂತೆ ಚರಿಸಿದವು ತಕ್ಷಣಂ। ಸ್ವರ್ಗದರಸಿನ ಜಲಂಧರನ ಸೇನೆಗಳೊಂದನೊಂದು ಸಂಧಿಸುವಾಗಳು॥೩॥ ಗಗನಚುಂಬಿತ ಸಧ್ವಜಾಳಿಗಳ

ಧೂಳಿಗಳ್। ಝುಂಗಝುಂಗಿಪ ಪತಾಕಾಂಚಲ ಸರಘಾವಳಿಯುಗಾವಳಿಯು। ಮಿಗು
ವ ತುರಗ ವ್ರಜದ ಸಂದಣಿಯು ಗೊಂದಣಿಯ ಕರಿಘಟೆಯು ಭರವಸದೊ
ಳು ॥ ವಿಗಡ ಪಟುಭಟ ಸುಭಟ ಸದನಾತಿಗಳ ಹೇತಿಗಳ್। ಮಿಗೆ ಮೊರೆವ ಬ
ಹುವಿಧದ ಭೇರಿಗಳ ಭೂರಿಗಳ್। ಬಗೆಬಗೆಯ ಛತ್ರ ಚಮರಾಳಿಗಳ ಪಾಳಿ
ಗಳ ಬಲ ಮೆರೆದಳ್ಕಂಗಸದವು ॥೪॥ ಭೇರೆಂದಪಳಿಸುರದ ಸುಂಗುಭಿಗ
ಳೊರಳೊಕದ। ಶಾರಸಂಪಬಿರ್ದುದು ಬಲಿಯುಗದ ಕೆಂಧೂಳ್। ಪ್ರೋ
ರಾಟವಮಾಯ್ತು ನಂತರಮುಭಯಭಟರ ನಿಸ್ಸಾರದೃಷ್ಟಿಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದವು॥
ಸೇರಿತಿವಿನಾಡಿದ ಚೂರ್ಣಗಸೆರ್ಣ್ಣನಕ। ತರಿಕರ್ಕಡಪದಶುಮುಣ್ಣಾ
ಯುಧಂಗಳಿಂ। ಭೂರಿಯಮಾನವಮಾಯ್ತು ದೇವಾಸುರಗಾರ್ಗಳೇನೆಂಬೆ
ನೞೆರಿಯನು ॥೫॥ ಕಡಿಕೊಚ್ಚು ತ್ರಿವಿಡಾಗು ಕೊಗು ಬೊಣ್ಬಿರಿದೆಲು
ವ। ನುಡಿಕೆಡೆ ಪ್ರಕರುಳ ನುಗಿಬಸುರ ಬಗಿಯುರುಬುರೆ। ಳೊಪ್ಪಡೆ
ದೊತ್ತುಮುತ್ತುಕುತ್ತಡಸುಬ್ಬಿಸ್ಸೊಯ್ಯಂಕು ತರಂಕುಸೀಳ್ತ್ತಡದೆ
ನುತ್ತ। ಕಡಹಾಡಿದ ಕರ್ತಿಕ್ಕೆಗುವಿಂಗಡಗಳಿಂ। ಬಡಿದಾಡಿದ ಮೂ
ದಲಯುನೂತಿನಿಂದೆಬಾ। ಯ್ವಡಿದಾಡಿದ ಸುರಾಸುರರ ಚೂಣಿಯ
ಸುಭಟರೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥೬॥ ತರಿವರಿರಿ ರಿರೆಸ್ಕ ಯ್ವರೊತ್ತುವ
ರ್ಚ್ಚತ್ತುವರ್। ಕೊರೆವರು ಡಿವರ್ಕ ಡಿವರುಬ್ಬುವರ್ಕುಬ್ಬುವರ್। ಮುರಿ
ವರೇಳ್ವುಗ್ಬೀಳ್ವರುರುಬು ವರ್ತರುರುಬುವರ್ಕರುರುಬುವರಪ್ಪಳಿಸನನು॥
ಹೊರೆವರೆಸುವರ್ಕುಸಿವರಳ್ಕುವರ್ಬಳ್ಕುವರ್। ತೊರೆವರಂಗವನೊತ್ತಿ
ನೂಂಕುವರತ್ತಂಳುವರ್। ಕುಂದರಿಯೆ ಮಾಡಿ ಸ್ರೀಯಪ್ಪಾಡುವರಪ್ತಡುವ
ರ್ಪ್ಪಸುಷಮನುಭಯಭಟರು॥೭॥ ಸ್ರೀಳ್ದರಂಗಂಗಳಿಂ ಮೂಪಲೆಯ
ನುಡಿಗಳಿಂ। ಕೇಳ್ದರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಸರಸೀಳಾಗಿ। ಸೀಳ್ದರಿಟ್ಟಣೆ
ಸಿದತ್ತಣಸಿದರಪ್ಪು ತಮಂಬುಹಳಕೊಳ್ಬಂಬುಧಿಯೊಳು ॥ ಅಳ್ದುರಿ
ದೇಗರ್ಳಿತ್ರ ನೇಪನಯುಮುಸಕಮುಂ। ತಾಳ್ದುಬರಾದವರ ತಲೆಗಳಿಂ ತಂ
ಗು ತಂ। ಮಾಳ್ದಂಗೆಸಲೆನಿಮಾಳಿಸಿದರುಭಯದಭಟರದೇನೆಂಬೆ ನಾಕ್ಷ
ಣದೊಳು॥೮॥ ಸಾರ್ಥಿಗಳ ಬಲ್ಪಿರಿಗಳೊಂದೊಂದನಳಿವಂತೆ। ದುರ್ಧರದ
ರಾವುತರಿರಿದಾಡಿದರ್ಪ್ಪಟುವೇಱು। ನಿಧೂರ್ತರೆನಿಪ ಚೋದರ್ಕ್ಕಳೆಂಕು
ಮಿಕ್ಕು ಪೋರಿಸಿವರಂ ನೆಗಳನು। ಮಾರ್ಗವಿಯುಮುಸಲವಿಂದಿಂದಿಳಿದೊ
ತ್ತಿದರಾಧ। ಸುರ್ಧರವೂರ್ದಳಸುತಸುವಕ್ಕಿಚಕ್ಕಳಮುಂ। ಸಿರ್ಧರಿ
ಸಲರಿದೆಂಬ ಹದನಾದುದಾಕ್ಷಣದೊಳೇನೆಂಬೆನೞ್ರಿಯನು ॥೯॥ ಸ
ಬರ್ಸನ್ನಾಹದಿಂ ನೂಂಕಿದುದು ಸುರರಚಮು। ತುಪ್ಪಲಂಖಂಡೆಯಂಗಳ
ಖಣಖಟಸ್ವನಂ। ಪಬಿರ್ದುದು ಬಕ್ತಟಂಗಳೊಳಾನೆಗಾನೆಕುದುರೆಗೆ

ಕುದುರೆತೇರ್ಗೆ ತೇರು॥ ಗರ್ಬದಿಂ ಸುಭಟರ್ಗೆ ಸುಭಟರ್ಗಳಿದಿರಾಗಿ।
ಯೊರ್ಬರೊರ್ಬರ್ಸೆಣಸೆ ಸುರಸುಭಟರಿರಿತಕ್ಕೆ। ಮಾರ್ಬಲದ ಚೂ
ಣಮುರಿದೋಡಿ ಕೂಡಿತು ಜಲಂಧರದೈತ್ಯನಿಹನೆಲೆಯನು॥೧೦॥ ಪಿಂ
ತಿರಿಗಿ ಕಾದಿದರನಿರಿವುತಂ ತರಿವುತಂ। ದಂತಿತುರಗಂಗಳಂ ಪಿಡಿವುತಂ ಜಡಿ
ಡಿವುತಂ। ಮುಂತಳೆರೊಭಟಿಸನೆರೆಯಟ್ಟುತಂ ಕುಟ್ಟುತಂ ಮೆಟ್ಟುತಂ
ಪೇರ್ಸೈಣವನು॥ ಅಂತರಿಸದುರುಬಿ ತಲೆವೊಯ್ಯುತಂ ಬಯ್ಯುತಂ। ತಂ
ತಮ್ಮವೀರವಂ ಮೆರವುತಂ ಬೆರವುತಂ। ಭ್ರಾಂತಿಬಿಡಿಸಿದರಾಗರಾಗ
ದಿಂ ಬೇಗದಿಂ ಸುರಭಟರ್ ಪರಭಟರನು॥೧೧॥ ಖಂಡಮಯಮೆತ್ತಲುಂ
ಮುರಿಮುರಿದು ಬಿದ್ದಕೋ। ಗಂಡಮಯಮೆತ್ತಲುಂ ಕುಣಿಕುಣಿವ ಮು
ರುಳೆಬಲು। ತಂಡಮಯಮೆತ್ತಲುಂ ಸುತ್ತಲುಂ ಪರಿವರಕ್ತಾಂಬುವಿನೊ
ಳೋಲಾಡುತ॥ ರುಂಡಮಯಮೆತ್ತಲುಂ ಕಡಿಕಡಿದು ಕೆಡದವೇ। ತಂ
ಡಮಯಮೆತ್ತಲುಂ ತುಂಡಾದಘನಗದಾ। ದಂಡಮಯಮೆತ್ತಲುಂ ತಾ
ನೆನಿಸಿ ರಣರಂಗಮಿರ್ದುದತಿಭೀಕರಗೊಳು॥೧೨॥ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹವಾ
ದುದು ರಣಂ ಸಾಹಸವಿ। ರಕ್ತರಾಗರ್ಗಳೆನೆ ಚೂಣಿಗರ್ಸ್ವರಕರವಿ ಮು
ಕ್ತಬಾಣೋರಗನ ಬಾಯ್ಗೆ ತುತ್ತಾಗವರಿಭಟರಜೀವಾನಿಲಚಯಂ। ಶ
ಕ್ತಿಯುಡಿದವು ಖಳರಕಾಯದೊಳು ಬಸುಕೋಪ। ರಕ್ತೇಕ್ಷಣಂ ಶುಂ
ಭದಾನವಂ ಕಂಡು ಕರ। ಯುಕ್ತಭೀಷಣಮಾದ ಖಂಡೆಯದು ನುರೆಜಡಿ
ದು ಕೈವೀಸಿದಂ ಬಲವನು॥೧೩॥ ನಡೆ ಜಂಭ ನೂಂಕೆಲೆ ನಿಶುಂಭ ನುಂಬಿ
ಬರಿಚಂಡ। ತುಡುಕು ನೀನೆಲೆ ಖಡ್ಗರೋಮ ತೋರಿಸು ನಿಂನ। ಕಡು
ಪನೆಲೆ ನಾಮನ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಕೈದೋರ್ಪುಲೋಮ ಬಲ್ಪೇನಾದುದು
ಮಿಡುಕದಿಹರೇ ದೀರ್ಘಬಾಹು ನಿಲ್ಲಿರೆ ಮುದಿರ। ತಡವರೇ ನೀಂ ಕಾ
ಲನೇಮಿ ಸತ್ವವನೆಲ್ಲಿ। ಮಡಗಿದಿರಿ ಭಟರೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿದಂ ಖಳನ
ಸೇನಾನಿಶುಂಭನಂದು॥೧೪॥ ಮೊಳಗಿದವು ಸಕಲವಾದ್ಯಂಗಳಾರ್ಭಟ
ಸಿದ। ಖರ್ಗಳೆರೊತಲ್ಲವು ಕಹಳೆ ಮಿಂಚಿದವು ಕತ್ತಿಗ। ಳ್ಸೆಲೆನೂಂಕಿದವು
ಕುದುರೆಗಳ್ಕರಿಗಳೊತ್ತಿದವು ಪಟುಭಟಮುಂಬರಿದರು॥ ಖಳನಾ
ಯಕರ್ಬುಬೆನುತ್ತಾರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು। ಮುಳಿದು ನಿಜವಾಹನಂ
ಗಳನುರುಬಿನಡಸಿದ। ಕೂರ್ಗುಳುಗುಳದ ಭೀಷಣವನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿ
ಸುವೆನೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು॥೧೫॥ ಖೋಯೆಂದು ಖಳರಪಡೆ ನಡ
ವುದಂ ಕಂಡಿಂದ್ರ। ನೋಯೆಂದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಕೆಲಬಲದ ಸಕಲಸು
ರ। ನಾಯಕರನೈದೆ ಕೈವೀಸಿದಂ ಸೂಸಿದಂ ಮೂದಲೆಯ ಮಾತುಗಳ
ನು॥ ಬಾಯ್ಬೊಬ್ಬೆಗಳ ತೋಳ್ವೊಯ್ಲ ಪಟುಭಟರ ಸಮು। ದಾ

ಯುದೊಡೆನಗ್ನಿ ಯಮ ನೈರುತ್ಯ ಜಲಧಿಪತಿ। ವಾಯು ಧನದಾದಿಗಳು ನೂಂಕಿದರುಭರವಸದೊಳೇನೆಂಬೆನಕ್ಕರಿಯನು ॥೧೬॥ ಸುರಪನಂ ಶುಂಭನಗ್ನಿಯನಿಶುಂಭಂ ದಂಡಧರನಂ ವಾಮನನಂ ನಿರುತಿಯಂ ವುದಿರನುರೆ। ಶರಧಿಪತಿಯಂ ದೀರ್ಘಬಾಹು ಪವಮಾನನಂ ಖುಗ್ರರೋಮಂ ಧನದನಂ॥ ದುರುಳ ಪ್ರಚಂಡನೀಶಾನನಂ ಚಂಡನಿಂ। ತಿರದೆ ಮೂದಲಿಸಿ ಸಮ್ಮುಖವಾಗಿ ತುಳ್ಕಿದ। ಶರವರುಷಮಂ ನಭೋಂಗಣವೆತ್ತ ದೆಸೆಯೆತ್ತ ಸುರಧರಣಿಯೆತ್ತಲೆನಲು ॥೧೭॥ ಕೊಬ್ಬುವ ಪ್ರಾಸಸನ್ನಸೆಯು ಶರಗಳಿಂದೆಸುಗೆಯಂ। ಪೆಬ್ಬುವರುಗ್ರದಯುಳ್ಕೆ ಕೋಪಮಂ ಕಣ್ಣಳೋ। ಳ್ಬಿಬ್ಬುವರ್ಕಣೆಕಣೆಗಳೆಸುಗೆಗಳ ಮಸಕದಿಂ ಬ್ಬಂವಾರಕರನೆಲ್ಲವನು॥ ಮುಬ್ಬುವಬ್ಬಲದೆಡೆದೊಳುರುಬುತಿಹ ಸುಭಟರಂ। ಪೆಬ್ಬುವ ಭೂತವೇತಾಳಜನಕೇ ಪರಿಯೊ। ಳೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ಪ್ರರೇಂ ಪ್ರಾದಿಸುರನಾಯಕರ್ಬಳ ನಾಯಕರ್ಬ್ಬರದೊಳು॥೧೮॥ ಅಸಿಗಳಿಂದೊರ್ಮೆ ಕುಂತದೊಳೊರ್ಮೆ ನೆಗಳೊಪ। ಟ್ಟಿಸಗಳಿಂದೊರ್ಮೆ ಗದೆಗಳೊಳೋರ್ಮೆ ಘನತರದ। ಮುಸಲಂಗಳಿಂದೊರ್ಮೆ ಮುದ್ಗರದಿನೊರ್ಮೊರ್ಮೆ ಸುರಗಿಯಿಂದೊರ್ಮೆಯೊರ್ಮೆ॥ ಅಸಮಸಂಗ್ರಾಮದೊಳಗಿಂತು ಭಯನಾಯಕ। ರ್ಮಸಕಬಂಸೊಯ್ದಾಡಿದಬಿಡದೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ। ಕ್ಕಸರಿರಿಯೆ ತಗಸರಿಸಲಾರದಾಶಾಧಿಪರು ಬೆಂಗೊಟ್ಟರಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೯॥ ಸುರಪನೋಡಿದನಗ್ನಿ ಸಾಗಿದಂ ಪ್ರೇತಪತಿ। ತೆರಳಿದನು ನೈರುತ್ಯ ನಡೆದನು ಜಲಧಿಪಂ। ಮುರಿದನನಿಲಂ ಸರಿದನ ಭವಮಿತ್ರಂ ನೊಂದನೀಶಾನನಳಿಪಳಿದನು॥ ಉರವಣಿಸಿ ದೈತ್ಯನಾಯಕ ದೋಡುವಮರರಂ। ಬೆನಸಿದರು ಘೋರಿಗಳೇ ಬೆನ್ನೀಯೆ ಚತುರಂಗ। ಮಿರದೆ ತೆಗೆದೋಡುತಿರ್ದ್ದು ಕೆಟ್ಟ ಬಿಟ್ಟ ಕುಟ್ಟವ ದೈತ್ಯಭಟರುರು ಬೆಗೆ ॥೨೦॥ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿದರನೊಬಜುವಿಂಡದ ಕಾಂತು। ಮುರಿಯುತ ಸುದೇನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ಸುರಸೇನೆ। ಸರಿಸಂಚುವಟ್ಟ ತಾಯ್ಗಮ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಗೆಬೊಂದೇ ಬಾರಿಬೆನ್ನಿತ್ತದು॥ ಇರಿಕಡಿಪೊರಳ್ಬಿ ಸೋಲ್ತರ್ಬ್ಬಿ ವಿಜರೆನು ತಾರ್ದ್ದು। ಸರಿಗರಕ್ಕಸರಾನೆಕುದುರೆಸಹ ತೊತ್ತಕುರಿ। ದರಿಮಾಡಿ ಬಿಡದೆ ಬೆಂಬತ್ತಿದರ್ಪ್ರಸಸದೊಳೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥೨೧॥ ಕಡಿದರೋಡುವ ಭಟರ ಬೆಂಬತ್ತಿ ತಮತಮಗೆ। ಪಿಡಿದರ್ತುರಂಗಗಜರಾಜಿಯಂ ಪಂಥಮಂ। ನುಡಿವರಿರದೊತ್ತಿದರ್ಕುತ್ತಿದರ್ಕತ್ತಿದರ್ಕುತ್ತಿದ ವೈರಿಗಂಬನು॥ ಊಡಿದರಾಂತೆವರ ಬಗ್ಗುರಿಗಳಿಂದಾನವರ್। ಕುಡಿದರರುಣಾಂಬುವಂ ಶಾಕಿನಿಯರೀಸುರರ್। ಮಡಿದರಂದೋಡಿದರ್ಕ್ಕೋಡಿದರ್ಕ್ಕಾಡಿದರ್ನೀಡಿದರ್ಕೈದುಗ

ಳನು‖೨೨‖ಶಿರವರಿಯಲೆತ್ತಿದಕರಾಗ್ರಮಂಕಂಡುಪೆ| ರ್ಗಿರಿವುತಂಖಡ್ಗ
ಧಾರೆಗೆಬೆದರಿತಂತವ್ಮ್ರ । ಕರವನೊಡ್ಡುತಕಾಲ್ಗೆಬೀಳುತಂಪ್ರಲ್ಪಿಗ್ಸಿ
ದೈನ್ಯವಚನಂಗಳಿಂದಂ| ಶಿರವನುಳುಹುಯ್ಯನಿನ್ನಯಬಸುರಬಂದ
ವೆವು।ಗೊಗೆವುದಾಳ್ಗಿಬಸವುಂವಾಳ್ಪೆವೆಂದುಸುರಿವೈ|ಗರೆವುತಿರ್ದ
ರ್ಕ್ಮಡಿದಗಜಹಯಂಗಳವುರೆಯೊಳಳವಳಿದುದಿವಿಜಭಟರು‖೨೩‖ ವೊ
ಕೆವಬೊಬ್ಬೆಗೆರಾವ್ತರುಂಬಿಸುಟವಾಜಿಗ । ಳ್ಪರಿದಾಡಿದವುವಾವ್ತ
ರಂಕೆಡಪಿಯಾನೆಗ| ಳ್ತಿರುಗುತಿರ್ದವುಬಂದುಬಿದ್ದರವುರಾವತಿಯಪೇ
ರಗಳನವುರಭಟರು ‖ ಪುರದಪೇರ್ಬಾಗಿಲೊಳ್ಕರಿತುರಗಪದಹತಿ
ಯೊ|ಳರೆವುತಿರ್ದುದುಸುರಪದಾತಿಬಳಚತುರಂಗ । ವುುರವಣಿಸಿ
ತುಳಿದಿರಿದುಕೊಂದುಬರುತಿರ್ದುದದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು‖೨೪‖
ಬಾಗಿಲೊಳ್ಪೊಗುವಡಸದಳವಾಗಿಪರಣವುಂ। ನೀಗಿದರ್ಕೆಲಬರಿ
ರಿದಾಡಿನೋಡುವೆವೆಂದು । ತಾಗಿದರ್ಕೆಲಬರಾನಗರದಾಳ್ವೇರಿಯೊ
ಳುನೋಡುತಿಸಬುಲೆಯರನು ‖ ಬೇಗನೆವ್ಮ್ರಂಸೇಪಕೊಳಿರೆಂದವ
ರ್ಗೆತಲೆ|ವಾಗಿದರ್ಕೆಲರರಿಗಳುರುಬಿಬರೆಕಂಡುಪೇ|ರ್ಬಾಗಿಲ್ಗಳಂಬೇ
ಗವುುಗ್ರಿಸಿದರಾಸವುಯದೊಳುಸುರಪತಿಯಸುಭಟರು‖೨೫‖ ಪೇ
ರ್ಬಾಗಿಲಂಬಂಧಿಸಲ್ಕೆ ಪೊರಬಿದ್ದರಂ| ಗರ್ಬಿಂದಿರಿದುತಲೆಯರಿದಾಜ
ಲಂಧರನ| ಸರ್ಬಸೇನಾಸವುುಗ್ರಂಶುಂಭನಾಜ್ಞೆಯಿಂಕೋಟೆಯಂ
ಪತ್ತುತಿರಲು‖ಕೊಬಿರ್ನಿಂದಿಕಾಪಿಲರಾಳ್ವೇರಿಯಂಪತ್ತು| ತೊರ್ಬ
ರೊಬ್ಬರಪಚಿಂತಿಸುತಾಗದಾನವರ| ಪೆರ್ಬಲವಕಡಿದಿಳುಪುತಿರಲಿ
ಸುರರುರುಬಿದರದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು‖೨೬‖ ಸರಿಗೆಬಲುಹಗ್ಗಿಗ
ಳಲುರಿಯವುಂಗುಬ್ಬಸಂ| ನಿರುತಿಗತಿಸಂಕಟವುುಗುಳ್ತೀಜರ್ಲೇಶಂ
ಗೆ|ವುುರುತಂಗತಲ್ಲಣಂಯಕ್ಷಪತಿಗಾಸರೀಶಾನಂಗೆಬೆಟ್ಟತಾಯ್ತು‖ ಪು
ರದೊಳಗೆಪೊರಗದೇವಾಸುರರೊಳಿವರ್ಗೆ| ಪತಿಗಣನವುಲ್ಲೆಯದು
ದಾನವರ್ತವುತವುಗೆ|ಪರಿಪರಿದುವುುತ್ರದಸ್ಸುತ್ತಿದರ್ಪುತ್ತಿದರ್ಕ್ಕೋಂ
ಟೆಯುಂಸಾಹಸದೊಳು ‖೨೭‖ ಕೊಡೆಗಡಬಡನಾಯ್ತುನುನೆವುನೆ
ಯಕದಗಳಂ|ಪ್ರಾಡಿದವೈರ್ಯುಬಂಗಾರಗಳನುಗಿದುವುರೆವಾಡಿದ
ರುಕ್ಕೈವೆರಲ್ಗಳನೊತ್ತಿಕೊಳುತ್ತೆಕಳವಳಿಸಿದರ್ಕ್ಕಾಮಿನಿಯರು‖ ಬೇಡ
ಕಳುಹಿದರವರವಸ್ತುವಂಕೊಡದಿಂತು । ವಾಡಬಹುದೇಪಾಪಿದೇ
ವೇಂದ್ರತಾನೆಲ್ಲಿ । ನೋಡುತಿರ್ಪನೊಕೆಟ್ಟೆವೆನುತಪುರಜನವಳಲು
ತಿರ್ದಸವುನಂತರದೊಳು ‖೨೮‖ ಕಂಡರಲ್ಲಲ್ಲಿಧೊರೆಗಳ್ವರುಣದಿ
ಕ್ಕಿನೊಳು । ದಿಂಡುಧರಿಸುವಸುರರಕೋಂಟೆ ಪೋದುದೆನುತ್ತ ।

ಖಂಡೆಯಂಗಳಕಿತ್ತುಬಾಯ್ವೊಯ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಪರಿದರಿರಿಕಡಿವು
ನುತ್ತೆ॥ಕಂಡುದಿಲ್ಲವೆಜೀಯ ಪಡುಗಡೆಯಕೋಂಟೆಯಂ। ಕೊಂಡರವ
ರೆಂದುಸುರರು ಪಿಯೆಖತಿಯಿಂದಲಾ। ಖಂಡಲಂಬಿಟ್ಟಸೂಟಿಯೊಳೈದಿ
ದಂನೆರದಮಂತ್ರಿಗಳಗಡಣದಿಂದಂ॥೨೯॥ ಕಿತ್ತಾಯುಧದೊಳಿಂದ್ರವು
ಖ್ಯದಿಕ್ಪಾಲಕ। ರ್ಕುತ್ತಿದರ್ಕುಸುರಿದರಿದರ್ತಿವಿದರ್ತೊಂದೆಸೆಯೊ।
ಳೊತ್ತಿದಸುರ್ರಭಟರ್ಪರ್ರಭಟರವುಂದಲೆಯು ಪಿಡಿದುಘನಮುಷ್ಟಿ
ಯಿಂದಂ॥ನೆತ್ತಿಯಂಬಡಿದರುರೆಕೂರಂಬಿನಿಂನ್ಯೆಯು। ಮೊತ್ತದರ್ಬ
ಹಳಭಂಗಂಬಡೆದುಕದನವಂ। ನಿತ್ತರಿಸಲಾರದಾಳ್ವೇರಿಯಿಂಕಡದರ
ಗಳೊಳಗಾಗಲಸುರಭಟರು॥೩೦॥ ಅನಿತರೊಳು ದಿನಪನಪರಾಂಬು
ನಿಧಿಗೈದಿದಂ। ದನುಜೇಂದ್ರನತ್ತಸೇನಾಸಮುದ್ರಂಬೆರಸು। ಘನವಿ
ಭವದಿಂಸುತ್ತಪಾಳೆಯವನಿಳಿದನಿತ್ತಲು ಪುರದೊಳಮರೇಂದ್ರನು॥
ಮನದದುಮ್ಮಾನದಿಂದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ವೆರಸಿ। ಮನೆಗೆಬಂದೇಕಾಂತಭ
ವನದೊಳುಕುಳ್ಳಿರ್ದು। ತನಗೆಕಾಳಗದಸಂಕಟವನವರಾಚಾರ್ಯ
ನೊಡನಾಗಳಿಂತೆಂದನು॥೩೧॥ ದುರ್ಗಮದುಸ್ಸಾಮಾನ್ಯವೇಯಿಗಂ
ಕಾಟಿಹಭ। ಟರ್ಗಳೇನಲ್ಪರೇಸಂಗರದಪರಿಕರದ। ವರ್ಗಮಿಲ್ಲವೆಶಿ
ವಶಿವಿಂತಪ್ಪದನ್ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳುಕೊಂಡರವರು॥ಭರ್ಗನಕಟಾ
ಕ್ಷದಿಂದುಳಿದುದಲ್ಲದೆಭ। ಟರ್ಗಳಂಕಡಿದಿಳಿಪಲೆಮ್ಮಳವೆಯಿನ್ನಿಹ
ದು। ಮಾರ್ಗಮುಲ್ಲಿತ್ತದಯುದೊಳಗವರುರುಬೆತಲಸರಿಸಬಾರದಿಂನೆಂ
ತೆಂದನು॥೩೨॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆಸುರಪಇನ್ನಿರಲುಖಳರಿಂದೆ। ಗಾಸಿ
ಯಾಗದೆಮಾಣೆವೀವಸ್ತ್ರವಾಹನ। ಕ್ಕಾಸೆಮಾಡದೆಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೈ
ದುವದುಚಿತವೆಂದುಗುರುವಾಡಲೊಪ್ಪಿ॥ ವಾಸವಾದ್ಯಖಿಳದಿವಿಜರ್ತ
ಮ್ಮನಿಜರಾಣಿ। ವಾಸಸಹಿತಜನೆಡೆಗೆಬರೆಕಂಡುವಿಧಿಪೀತ। ವಾಸ
ನಲ್ಲಿಗೆಕರದುತಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದಂನಿಜಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯನು॥೩೩॥
ಖಳಜಲಂಧರನೆಂಬವಂಪೆಟ್ಟಿಸ್ವರ್ಗವಂ। ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಮರರಿರ್ದ
ಡೆಯುಭೇದಿಸಲೆಮ್ಮ। ಬಳಿಗೆಬರಲಿಲ್ಲಿಗೊಡಗೊಂಡುಬಂದೇಂಸುರರ
ಕಾವ್ಯದೆನೆಹರಿಮನದೊಳು॥ತಿಳಿದಾಜಲಂಧರಂಸರನಲ್ಲದುಳಿದರಿಂ।
ದಳಿವನಲ್ಲೆಂದುನಿರ್ಧರಿಸಿದೂರಂಕೇಳ್ದು। ತಳುವದಲ್ಲೆಂದುಸರಿಸಕಲ
ಸನ್ನಾಹವಮಾಗಿರಲಿತ್ತಲಸುರೇಂದ್ರನು ॥೩೪॥ ಕಾಳಗಕೆಸಂಸರಿಸಿ
ಕೊಂಡರಸುರರುವೊರೆವ। ಕಾಳಗಗಳಸನ್ನೆಯಿಂಪಣ್ಣೆದಿಭಹಯುವ
ರೂ। ಧಾಳಿಗಳುನಡೆದವಾಸಮಯದೊಳುಚರನೋರ್ವನೆಸುರಪತಿ
ಯೆಡೆಗೆಬಂದು॥ಪೇಳಲೇನಮರರ್ಪಲಾಯನವಗೈದರೆನೆ। ಕೇಳಿಸಂ

ತೋಷದಿಂ ನಿಜಬಲಂಬೆರಸು ಬಳಿ| ಪಾಲನಮರಾವತಿಯ ಪುರದಸಿರಿ
ಯು ನೋಡುತ ತೊಳೆ ಹೊಕ್ಕು ಬರುತ್ತಿರ್ದನು||೩೫||ಧರಧರದ ಬಾಗಿಲ್ಗ
ಳೋರಣದ ತೋರಣದ| ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೆಸವ ಸೌಧಾಳಿಗಳ ಪಾಳಿಗಳ|
ಪರಿಖಚಿತ ರತ್ನಗೃಹವೀಧಿಗಳ ವೀದಿಗಳ ಸಂದಣಿಯ ಪೌರಜನದ|| ಚ
ಲಿಸುವ ಪುರಂಧ್ರಿಯರ ನೋಟಗಳ ಬೇಟಗಳ| ಪರಿರಂಜಿಪಖಿಳ ಗಜರಾ
ಜಿಗಳ ವಾಜಿಗಳ| ಪರಿಪರಿಯ ಚೆಲ್ವುಗಳ ಸೊಂಪುಗಳ ಪೆಂಪುಗಳ ಸಂಭ್ರ
ಮಂ ಕಂಗೆಸದುದು ||೩೬|| ಆದರದೊಳಾ ಪುರದ ಸೊಬಗನೋಡುತ ತ
ರಾಜಬೀದಿಯೊಳ್ ಬಂದು ಬಳಿಪತಿ ಸುಧರ್ಮೆಯೊಳತಿವಿ| ನೋದದಿಂ
ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಪಡೆಗಳಂ ಕರೆದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಶುಂಭಗಂದು| ಮೋದದಿಂ
ದಂಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿಯುಗ್ನಿಮುಂ| ತಾದದಿ ಕಾಪ್ಪ ಕರದುರ್ಗಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ|
ಭೇದಿಸುತ್ತ ವಶತಾಣೆಯುಮಿಟ್ಟು ಸರಿಯುವಸ್ತುಗಳಂ ವಿಚಾರಿಸಿದನು||
ಚರರಾಗ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಜೀಯ ಸುರಪತಿಯು | ಪರಮವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ
ಮಿವೆ ಕೊಳುತಂ ತಾವು ಜಯು | ನಿಲದೊಯ್ದರೆಂದು ಸುರೆಕಟಿ ಜಲಂಧರ
ನೆತ್ತ ಪೋದರೆಂದು ವ್ಮ್ರಳಿಸಲು|| ಕರಕಮಂಡಲದಂಡ ಕಾವಿ ಕಾಷಾಂ
ಬರಂ| ಪರಿರಂಜಿಸಲು ಶುಭ್ರಜೀಮೂತಮಿಳೆಗಿಳಿವ | ಪರಿಯಂತೆ ನಾ
ರದಂ ಕಲಿ ಜಲಂಧರನ ಮುಂದಿಳಿದನಾಕಾಶದಿಂದಂ ||೩೭|| ಏಳ್ದು ಸಿಂ
ಹಾಸನದಿನಾ ಮುನಿಯ ಚರಣದೊಳು | ಬೀಳ್ದೊಳಾಶೀರ್ವಾದ ಪೂ
ರ್ವಕಂ ನೆಗಪಿ ಬಳಿ | ರಾಳ್ದು ನಹಾಸನದೊಳೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಿನ
ಗೇತ ಕೇಳುತೆಂದೆನಲು|| ಕೇಳ್ದು ... ದಿ ವಿಜಯಮಂ ಪೆರಸಿ ಸುರಪಂ
ತೆ| ರಳ್ದು ನಾವಲ್ಲಿಗೆಂದರಿಯೆವೆನೆ ನಾರದಂ| ಪೇಳ್ದು ನಾ ವೈಕುಂಠದೊಳೆ
ಗಿಂದ್ರ ಮುಖ್ಯಸುರನಿವಹಮಂ ಕಂಡೆನೆಂದು||೩೮|| ಆನುಡಿಗೆ ಘುಡು
ಘುಡಿಸುತಿಂದ್ರನಂ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ| ತಾನೆ ಮ್ಮನೆಣಿಸಿ ಬಾಳ್ದು ಪನ ಹರಿಯೆಂ
ದೊಡನೆ| ದಾನವಾಧೀಶ್ವರಂ ಕೂಚು ಮಾಡಿಸಿ ತೆರಳ್ದುಂ ಮಹಾವೇಗ
ದಿಂದಂ|| ಸೇನೆ ನಡೆದುದು ವಿಷ್ಣುಲೋಕಮಾರ್ಗಂಬಿಡಿದ | ದೇಸೆಂಚೆ
ನೈರಾವ ಸಕಲ ಸನ್ನಾಹದಿಂ| ... ನಮಾರಿಯ ಪುರಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದ
ನದನೇನೆಂಬೆ ನಕ್ಷತ್ರಿಯನು||೪೦|| ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ
ಮಂ| ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗೆ ಧರ್ಗೆ ವಾ| ಖ್ಯಾಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇ
ಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂ ಸಕಲ ಸುಖಮಂ
ಸಕಲ ಭೋಗಮನ| ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂ
ತುಹರನ ಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ||೪೧||

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೩ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೧೪ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವರಜಲಂಧರನೊಡನೆ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದ್ಯರುಂ। ಧುರದೊಳಿದಿರಾಗಲವರೆಲ್ಲರಂ ತನ್ನ ನಿಜ । ಪುರಕೆ ಪಿಡಿತಂದು ಸೆರೆಯಿಟ್ಟಖಿಳಲೋಕಂಗಳಂ ಪಾಲಿಸುತಿರ್ದನು॥

ಪದ॥ ಗರಳಗಳಪರಮಬಳವರಸೋಮಧರಭೀಮ। ದುರಿತಹರಶರಣವರಗಿರಿಜಾಪಹರತಾಪ। ಮುರಮಥನನುತಕಥನಸುರರಕ್ಷನತಪಕ್ಷಖಿಲಗಕ್ಷಯಾಗಶಿಕ್ಷ। ಪುರವಿಜಯನುತವಿಜಯಜಂಭೂಷಜಿತದೋಷ। ಕರಿವೇಷಗಾಳಿನಾಶವ್ಯಧುಭೂಷಗತಸ್ತೋಷ। ಗಿರಿಜೇಶಭವಪಾಶಹರಹರವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿರಪೇಕ್ಷಸಲಹೆಂಮನು॥೧॥ ಕೇಳ್ದನೀವಾರ್ತೆಯಂ ಹರಿಮುಖಾಟೋಪಮಂ। ತಾಳ್ದನಂದಖಿಳಸೇನಾತತಿಗೆ ಪಯಣಮಂ। ಪೇಳ್ದನಾಗಳು ಸಿಂಹಪೀಠದಿಂ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಗಳಗಡಣದಿಂದಂ॥ ಏಳ್ದುಐದೆದಂ ಸಮರಭರನಾಗಿ ಬಳಿಯೊಳುತ್ತೆ। ರಳ್ದುದಿಭಹಯರಥಪದಾತಿಬಹುಕೋಟಿಸುರ। ರಾಳ್ದನಭಟಪ್ರತತಿ ಬೊಮ್ಮನಚೆತ್ತುಜರ್ಲಂಸಗರಳೆಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥೨॥ ಆನೆಗಳಸಂಖ್ಯಾತವೈದಿದವು ತುರಗಸಂ। ತಾನಂಗಳಗಣಿತಂ ನಡೆಗವಿನಿಬರಮುಖಾ। ಸೇನೆಗಳ್ಗವಿಸಿದವನೇಕಂಗಳನುಪಮವರೂಥಾಳಿಕದಲಿತೆಂದು॥ ಏನೆಂಬೆನೀಹರಿಯುಸಮರಭರವಂ ಕೇಳ್ದು। ದಾನವಾಧೀಶ್ವರಂ ರೋಷಭೀಷಣನಾಗಿ। ತಾನಿರದೆ ವೈಕುಂಠಪುರಕೆ ಸವಿಸಾಪದೊಳು ಬರುತಿರ್ದನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೩॥ ಸಂಧಿಸಿದು ಬರ್ಲಂಘನಶರಧಿಶರಧಿಗ। ಳ್ಸಂದಿಸುವವಾಳ್ಕೆಯಂ ಪಟುತರದಗಿರಿಗಿರಿಗ। ಳೊಂದಾಗುವಂತುಭಯಸೈನಿಕದಚೂಣಗತಾರ್ಗಿದಭರ್ರವಸದೊಳು॥ ಒಂದೆಸೆಯೊಳೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ಬಿಲ್ಲವರ್ಕ್ಕತ್ತ। ನೊಂದೆಸೆಯೊಳಿರಿದಾಡಿದರ್ಪ್ಪಳಿನವರಿಂತು। ಮುಂದುವರಿದಿರಿದಾಡಿಮಡಿದು ತಿರ್ದ್ದರ್ಪ್ಪೇಳಲೇನಂದಿನಾಹವವನು॥೪॥ ಕುದುರೆಗಳ್ಕುದುರೆಗಳೊಳೊತ್ತಿದವು ಮುತ್ತಿದವು। ಮದಗಜವನಾನೆಗಳ್ತಾಂಕಿದವು ನೂಂಕಿದವು। ಪದಚರರ್ಪ್ಪದಚರರೊಳು ಬಿದರ್ತ್ತರು ಬಿದರ್ತ್ತ್ನಾಯುಧಂಗಳಿಂದಂ॥ ಅದಟನಿಂ ರಥಿಕರೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ತ್ರಾಡಿದ। ರ್ಪದವುದದಸಮರವಂ ರಾವುತವರ್ತ್ತವೃತ। ಸರ್ದೆವಾಡಿದರ್ಹ ತಾಹತಿಗಳಿಂ ಖತಿಗಳಿಂದುಭಯಬಲವೇನೆಂಬೆನು॥೫॥ ಆರಿವದಿರ್ವಿಜನಾಯಕರೊಶಿವ ಶಿವಮುಖಾ। ವೀರರ್ತ್ಯ ತಪ್ಪಲ್ಲ ತಮ್ಮ ನಗರದಸೂಳೆ। ಗೇರಿಯೊಳ್ಪಂಥಮಂ ನುಡಿದು ನಿಲ್ಲದಮೂಗುಮಾರಿಗಳ್ನೀವಹುದಲಾ॥ ವಾರಿಜಾಕ್ಷನೆ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬವ್ರೈ। ಶಾರಿಗಳಕರುಳುಗಳ ತೆಗೆಯೆನುತ

ವಿವಿಧಪ್ರಹಾರದಿಂಮೂದಲಿಸಿಸವರಿದರ್ವಿಜಯರಂದನುಚರತಿಕೋ
ಪದಿಂದಂ ॥೬॥ ಕಳ್ಗುಡಿಕತನದಿಂಬಗುಳ್ದೊಡೆಲವೆಲವ್ರೌಕ| ಟ್ಬಾಳ್
ಳೇಕಾಳಗಕೆನೀವೀಗಪೇರೊಡೆಲ| ಸೀಳ್ಗಳೆಂತಣಭೂತವೇತಾಳಸಂ
ಕುಲಕೆಬಡಿಸುವೆವುನಿಲ್ಲಿರೆನುತ॥ ಬುಳ್ಗಳಂಬಳೆಪಿಸುತಸುರಭಟರ್ತ್ತ
ನುಜರಂ| ಹೋಳ್ಗಳೆದುಕೊಂಡುಬರುತಿರೆಕಂಡುಪದಸತಿಯ| ಧೂ
ಳ್ಗಳಿನನಂಮುಸುಕೆಶುಂಭಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಾದಿಖಳಭಟರ್ಮುಂಕೊಂಡರು
ರಾಕ್ಷಸರಸೇನೆಯೊಳ್ಘೋರೆಘೋರೆಗಳೈದುವದ | ನೀಕ್ಷಿಸುತದಿವಿಜ
ನಾಯಕರತುಳರೋಷತಾ | ಮ್ರಾಕ್ಷರಾಚೋಣಗರಪಿಂತ್ರಿಕ್ಕೆಖಳಪ
ತಿಗಳಂತಡೆದುಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ ॥ ಅಕ್ಷಿಗೆಟ್ಟರಿಯೆಂದೆನಲ್ಕೆಲಾಹವಲ
ಕ್ಷಿ| ಲಕ್ಷಣಮುಹಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದೆಸವುತಿರಲಾಗ| ಲಕ್ಷೀಣಸತ್ವರೆಚ್ಚಾಡಿ
ದರ್ದೇವಾಸುರರ್ಘೋರಸಂಗರದೊಳು ॥೮॥ ತಡವರುರುಬುವರೊರ್ಕ್ಕೆ
ಸೈರಿಸದೆಪಿಂದಕಡಿ| ಯುಡುವರೊರೊರ್ಕ್ಕೆಯೊತ್ತುವರೊರ್ಕ್ಕೆರಿಪು
ಗಳಂ | ಕಡಿವರೊರೊರ್ಕ್ಕೆತಾಗುವರೊರ್ಕ್ಕೆತವಕಿಸುವರೊರ್ಕ್ಕೆ
ಸೈರಿಸುವರೊರ್ಕ್ಕೆ ॥ ಬಿಡದೆಜವರದೊರ್ಕ್ಕೆಬಿಂಕದಿಂಮುಸಗಿಬೊ|
ಬ್ಬಿಡುವರೊರೊರ್ವರ್ಬೀಗುವರೊರ್ವರ್ಪಂಥವಂ | ನುಡಿವ
ರೊರೊರ್ಕ್ಕೆಖತಿಮುಸಗಿಕಾದುವರೊರ್ಕ್ಕೆದೇವಾಸುರಧುರದೊ
ಳು ॥೯॥ ಕರದಖಂಡೆಯದಭೀಕರಭಟರ್ಮುದಲಿಸಿ | ಕಠಕರಗುಪ
ಗೆಗಳಂಕಚವುತ್ಕಾರದಿಂ | ಕರಮುರುಬಿತರುಬಿಪ್ಪೊತ್ಕಾವರಿಸಿಇ
ರಿದಿರಿದುಕರಚರಣಮಂಖಂಡಿಸೆ| ಹರಣನಾಸೆಯನುಳಿದುಸನದೋ
ಡುವಹಿತವೋ | ಹರದೊಳಗೆಬೇಸಬೇಸರಟ್ಟಿದೆಸೆಣಸಿಸಂ | ಸ
ರಣಕಾಲಾಗಕಾಲಸರಣಕೋಪದೊಳಿರಿವಹತನೇಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ
ನು ॥೧೦॥ ಇರಿವಗನಿಕರೆವಕೋಳಾಸಳಂಪೆಗೆಗಳಂ | ಮುರಿವಬೊ
ಬ್ಬಾಟವೊತ್ತುವಕಡುಪ್ರಮೂದಲೆಗೆ| ಮುರುಕಿಸುವಬುಟ್ಟವಂಜಿ
ಪಲಾಗುತವಕಿಸುವಚಿತ್ತಮಾರ್ಭಟಿಸುವಧಟು| ಮುರಿದುದಮರಾ
ಸುರರಘಟ್ಟನೊಳ್ಬಿಡದೆಕುರಿ| ದರಿದಪೆಣಗಳಮೂಳೆಗಳಖಸಿಯುಮಿ
ದುಳಿಜುರು | ಮುರಿಪಪೊಸನೆತ್ತರಿನಪೊಳೆಯಮಲ್ಲದೆಕಾಣೆನಾರ
ಣಾಂಕಣದೆಡೆಯೊಳು ॥೧೧॥ ಕೋಟೆಯೊಳಗಿರ್ದ್ದುಕಾದುವಡಂಜಿನಡು
ವಿರುಳು | ಕೋಟಲೆಯೊಳೋಡಿದವರಿದಿರಾಗಿಖಳರಪ್ಪೊ | ಯ್ದಾ
ಟವಂಸೈರಿಸದೆಬೆಂಗೊಟ್ಟಮರರಿಂದ್ರಂಕಾಣುತೆಂಮುಭಟರ ॥ ಪ್ರೋ
ಟವಂಕಂಡಿರೇಕವಿವದಾನವರಬೊ | ಬ್ಬಾಟವಂಕಂಡಿರೇನೀವೆನ
ಲ್ಮಾಧವಂ| ತೋಟಯಿಂದನುಜೇಂದ್ರನೊಡನೆಸಗಬೇಕೆನುತೆನೂಂ

ಕಿದಂಮುಳಿದಂಧವನು||೧೨||ಬಿಡುಗಣ್ಣರಾಳ್ಗಳಂಪಿಂತಿಕ್ಕಿದನುಜಾರಿ|
ನಡೆವುದಂಕಂಡುಕಾದುವದೈತ್ಯನಾಯಕರ್|ಸೆಡೆದೋಡಿಕಲಿಜಲಂ
ಧರನಮುರೆಯಂಪೊಗಲ್ಕವನಾಕ್ಷಣಂಕನಲ್ದು||ನುಡಿದನೀತಂವಿಷ್ಣು
ವೆಎನ್ನೊಳಿಂದುತಾಂ| ತೊಡಕಲ್ಕೆತರ್ಪನೋಲೇಸೆನುತಚಾಪಮಂ|
ಮಿಡಿದುರಥಮಂನಡೆಸೆಶಾರ್ಙ್ಗಮಂಜೇಗೈದು ಕಮಲಾಕ್ಷನಿಂತೆಂದ
ನು||೧೩||ಈಸುದಿನಮೆನ್ನೊಡನೆಕಾಳಗದೊಳಿದಿರಾಗಿ|ಘಾಸಿಯಾ
ಗದದೈತ್ಯರಿಲ್ಲದನುಜಾರಿಯೆಂ| ಬೀಸಘಾಟದಪೆಸರನರಿದುನೀಂಬಂ
ದುದಜ್ಞಾನಕೃತಪ್ರಸಂಗಜಪ್ರೌ|| ಗೂಸಕವನಾಡದಿರುನಿನ್ನಪೆಸರಾ
ವುದಾ|ನಾಸನಾವೆಡೆಪೇಳ್ವೊಗೆನೆದನುಜಪತಿಮಂದ| ಹಾಸದಿಂನು
ಡಿದನಬುಜಾಯತಾಂಬಕನೆಂದಮಾತಿಗಿದಿರುತ್ತರವನು||೧೪|| ದಾನ
ವಾರಾತಿಯೆಂದೆಂಬಗುಣನಾಮದಿಂ,ನೀನಿರ್ಪುದಂಕೇಳ್ದಂಬಿಡಿಪ
ಭರವಸದಿ| ನಾನ್ಯದೇಂಜಲಂಧರನೆಂಬುದೆನ್ನಪೆಸರಾಸಂಜ್ಞೆಮುತ್ಪ
ತ್ತಸಂ| ಈನಿಳಿಂಪೇಶನಂಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುಜೆ| ಗಾನರಪೆಸಾಷ
ಧಿಯನೆನುತಸತ್ತಂಬಿನಿಂ|ದಾನವಸಾರಿಯನೆಸೆಯಲದೆಂತೊಳಿವತಡೆ
ಗಡಿದುಕಾಮಪಿತನಿಂತೆಂದನು||೧೫|| ಅಗಿರನಿತುಗುಣಮುಂಟುನಿ
ನ್ನಂತೆಬಡಸುರರ|ದುರ್ಗಮಂಕೊಂಡವರವಸ್ತುವೊಡವೆಯಂಜಗದೊ
ಳಗಳನೆನಾಡಬನಮೋಲೆಕವಿಷ್ಯತಪ್ಪ ಕಡುಲೋಭಿನಬರವು||
ಮಾರ್ಗಮುಳ್ಳರಿಯದ್ದೆಕಂಗೊಡಂನಾಂತೊಟ್ಟು| ಮಾರ್ಗಣಮನೀಪ್ರ
ವೇಂತೋಗುಪೋಗದೊಡಕೆಂ| ನೀಗಗಳೊಳುಗೆಸಂವರಿಸಿಕೊತ್ರೆ
ನುತ್ತೈಗುಬಾಣವಿಂದರಿವೆಸ್ಟನು||೧೬|| ನೊಂದನಸುರಂಘಾಯದಿಂ
ಘಾಯದಿಂನೊಂದ|ಪಂದಿಯುಂತಾಸ್ತಟಸಿದಪದಿಂದಂಬುಗಳ|ನಂದ
ವಂಪಸರಿಸಿದನುಬ್ಬಿನಿಂದೊಂದೆರಳ್ಮೂರುನಾಲ್ಕುಗುನೂರು||ಮುಂ
ದೆಸಾಸಿರಲಕ್ಷಕೋಟಸಂಖ್ಯೆಗಳೊಳ್|ರವಿಂದನಾಭನನೆಟ್ಟನಾತನೀ
ಪರಿಗಣನೆ| ಗೊಂದಿರಳ್ಕೆಡಿಯುಧಿಕವೆಂಬಂತೆಕರೆದನಂಬಿನಮಳೆ
ಯನಾಕ್ಷಣದೊಳು||೧೭||ಕವಿದವಿಟ್ಟಣಿಸಿದವುನೊಂಕಿದವುತಾಂಕಿ
ದವು|ಜವಗೆಡಿಸಿಸೇನೆಯಂಮುತ್ತಿದವುಕುತ್ತಿದವು|ರವಿರಥತುರಂಗ
ಮಂಚುಚ್ಚಿದವುಕಚ್ಚಿದವುತಮತಮಗೆತಾರಕಿಯನು|| ಬವಣ
ಯಿಂದಂಬರದೊಳುಬಿದ್ದವುಪಚ್ಚಿದವು| ಘನನಂಗಳನಿತರೋಳ್ಪ
ತ್ತಿದವುಸುತ್ತಿದವು| ಹವಣಸುವಡರಿದೆನಿಸಿಕೆಡಪಿದವುಮಡಪಿದವ
ಸುರಭಟರಬಾಣಂಗಳು||೧೮||ಎಷ್ಟಂಬನೊಡನೊಡನೆಕತ್ತರಿಸುವರ್ಬ
ಳಿ|ಕೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರುವರೋರೋರ್ವರರಥಂಗಳಂ|ಕೊಚ್ಚುವರೊಪ್ಪಸ

ತ್ತಿಂ

ರಥಮೊಳ್ಳೈದು ಮಘರ್ಘರಯದಿಂ ಮೂರ್ಛೆವಡೆತೆರಿಪರು॥ ನುಚ್ಚು
ನೂರ್ಗೆಯ್ವರಶ್ವಧ್ವಜವನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ। ಮುಚ್ಚುಮಘರ್ಘರಯ ಘಾಯ
ಕರಣಾವೇಶದಿಂ। ನಿಟ್ಟಟವಕತ್ತಿಗಳ್ಚಿಮ್ಮಿದರು ಹರಿಜಲಂಧರರಂದು
ಸಂಗರದೊಳ್ ॥೧೯॥ ವಿಕ್ರಮದೊಳಸುರನೆಸುವಂತಚ್ಛರಂಗಳಂ ಚ
ಕ್ರಿಕತ್ತರಿಸುತೆಸುವಂ ಹರಿಯ ಬಾಣಮುಮನ। ನುಕ್ರಮದೊಳಾಖ
ಳಂ ತರಿದೆಸುವನಾಗಳ್ ಖಂಡಿಸುವನಬ್ಜಾಕ್ಷಮು॥ ಈಕ್ರಮದೊ
ಳ್ ಚಿಮ್ಮುತಿರಲೊಂದು ಬಾಣದಿನ। ತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಹರಿಯೆಸಲ್ದನುಜನಂ
ದಾಕಾಶ। ಚಕ್ರದೊಳ್ ರಥಮೆರಸಿ ಹಾರಿದಂ ಕೀರಿದಂ ಕೋಪದಿಂ ಬೊ
ಬ್ಬಿರಿವುತ॥೨೦॥ ಸಾಹಸವನೇನೆಂಬೆ ನಾಗಸಕಡದುರ್ಗಮು। ತ್ತಾಹ
ರಿಯನಸುರನೊಂದಂಬಿಂದೆಸೆಯೆ ಬಳಿ। ಕ್ಕೇಹರಿವರೂಥಮಂ ಬೆರಸಿ
ಗಗನಕ್ಕೈದಲೋರ್ವರುಂ ಧರೆಗಿಳಿಯುದೆ॥ ಆಹೊಳೆವ ತೇರ್ಕ್ಕಿಂಚು ಬಿ
ಲ್ಲದನಿಪೊಳಗಿರ್ದ। ದೇಹರುಚಿಗಳ್ಪ್ರಳಯ ಮೇಘಮಂ ನಲಿಸವಸರ।
ಳೊಹಿಸಲ್ಕಡೆಗಾಲವಳಿಯಾಗಳ್ ಚಿಮ್ಮುತಿರ್ದುದನೇವೇಳ್ವೆನು॥೨೧
ಅಂಬರದೊಳೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಾದುವರ್ಧರೆಗಿಳಿವ। ತಂಬಿಡದೆಸೆಣಸು
ವರ್ಧರೆಯೊಳೊರ್ವರ್ಗಗನ। ಮುಂಬರಿಯುತೋರ್ವರಿರದೆ ಚಿಮ್ಮುವ
ವರ್ಧರೆಯೊಳಿರ್ದೆಸವರೊಮ್ಮೆ ಯೊಮ್ಮೆ॥ ಎಂಬುದೇನಾ ಜಲಂಧರ
ಸತುಳರೋಷದಿಂ। ದಂಬಳಿಕ ಮೂಡಿಗೆಯೊಳಾರ್ಪರಸಿ ಪಾವಕಕ।
ಳಂಬಮಂ ಪೂಡಿ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನೀರೇಳ್ಗಂಡಿಸಿಯುಸವಿದುತ್ತಾಗಲು॥೨೨
ಎರಡುಬಲದಾಸ್ಯಮುಂ ಕಂದಿದವು ಕುಂದಿದವು। ಕರಿತುರಗಮುರಿ
ಯೊಳೊಡ್ಡಾಡಿದವು ಬಾಡಿದವು। ಪರಿವ ತೇರ್ಗಳ್ಬೆಂದು ಮುಗ್ಗಿದವು
ತಗ್ಗಿದವು ಪಟುಭಟವಧೈರ್ಯಂಗಳು॥ ಸುರರಸರುಷಂಗಳುಂ ಪಾಗಿದ
ವು ಬೀಗಿದವು ಕರಮಾಯುಧಂಗಳುಂ ಕರಗಿದವು ಕೊರಗಿದವು। ಹರಿಗೆ
ಹಲಗೆಗಳುರಿದು ಪಾರಿದವು ಕೀರಿದವು ಸೆಗಳಿಯುಂ ಭೂತಂಗಳು॥೨೩॥
ಕಂಡಾಜಲಂಧರನ ಚಾಪದಿಂ ಪೈಶಪ್ಪ। ಚಂಡಶಿಖಿಬಾಣಮಂ ಶರಧಿ
ಯುಂದುಗಿದು ಕೋ। ದಂಡದೊಳ್ತೊಡಿಸಿ ವರುಣಾಸ್ತ್ರಮಂ ನಿಜಸೇನೆ
ಗಭಯಕರಮಂ ತೋರುತ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನೆಸೆತುಂಬಿದುದು ವಾ
ರಿರಣ। ಮಂಡಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ನೀರಾಟಮಾಡಿದವು। ಶುಂಡಾಲತು
ರಗಸಂದೋಹಂಗಳಾಕ್ಷಣಂ ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯೆಸು॥೨೪॥ ಕೆರಳುರಗ
ಬಾಣದಿಂ ಖಳನೆಸಲ್ಮನ್ಮಥಮಂ। ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂ ತರಿದನಬ್ಧಿಬಾಣದಿನೆ
ಸ। ಲ್ವರವಜ್ರವಿಶಿಖದಿಂ ಖಂಡಿಸಿದನನಿಳಂಬಳಿ ಸಂಧಕಾರ ಶರಮಂ॥
ಪರಿಹರಿಸಿದಂ ಹರಿ ಬಳಿಕ ಪಾಶಕಾಸ್ತ್ರದಿನೆಸ। ಲ್ಮಾರುತಾಸ್ತ್ರದಿಂದದಂ ತೊಲ

ಗಿಸಿ ಜಲಂಧರನ । ಕರದ ಕಾರ್ಮುಕವ ನಿಕ್ಕಡಿ ಮಾಡಿ ಸೂತರಥತು
ರಗಗಳ ಖಂಡಿಸಿದನು ॥೧೫॥ ತುರಗ ರಥ ಸಾರಥಿಗಳಂ ತುಂಡಿಸಲ್ಕೋಪ ।
ಭರಿತ ಮಾನಸನಾಗಿ ಕಾಯ್ದ ಕೇಸರಿಯಂತೆ । ಭರದಿನಾರ್ಭಟಿಸಿದೇ
ವಾಸುರರ್ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತಿರೆ ಪಾಯ್ದು ಹರಿಯು ॥ ವರವರೂಥವ
ನೆತ್ತಿ ಕರಯುಗಳದಿಂ ನಭಕೆ । ತಿರುಪಿಡಲ್ನಿಡುಬೊಗರಿಯಂತೆ ಹರಿನ
ಭದಿಂದೆ । ಧರೆಗಿಳಿದು ಪೊಸರಥದೊಳೈತರಲ್ಕೆ ಗುಳಿಟ್ಟು ಬಳನಿರದೆ ಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದನು ॥೧೬॥ ಅಡರುವನು ಸವೆಯೊಂದು ತೇರನಸುರಂಕನ ।
ಡುವನದನಿಂ ತುಟಪ್ಪುತ್ತೊಂದು ಸೂಳ್ಕಾರಂ । ಜಿಡೆದನೇಕಲ್ಲಾಡುವಂ
ತುಟಂ ಮಾಲೆಗಳನೊಗಗಿಸಿಂದಾಡುವಂತೆ ॥ ಇಡುವ ಬಿಡುವುರು ಚ
ಮತ್ಕೃತಿ ನೋಡುತ್ತಿಪ್ಪರಡು । ಪಡೆಗಗೋಚರನಾನಲುಕೂಡೆಕವ
ಲಾಂಬಕಂ । ಕಡುನೊಂದು ಕಾಲ್ಮೋಗಕೇಗೆದೆಯನುರುತುಡುಕಿ
ಬಳಪತಿಯೊಳಿಂತೆಂದನು ॥೧೭॥ ಭಾರಣೆಯು ವಿಶ್ವಮುಂ ಸಮರದೊ
ಳ್ತೋರದೊಡೆ । ಧೀರರೆಂ ನೀಚರ್ಸ್ತ್ರ ವರೆ ಮುಧುಕೃಟ ಭಾಗ್ಯವಿಳ । ವೀರ
ರಂ ಸದೆದು ದೀಗದೆಯುದರ ಸವಿಯ ಸೀಸೊವ್ತ್ರ ಯಂಕಂಡೆವಯ ಲಾ ॥
ಪಾರದೆಡಬಲಸನುಂನತಗನಾಸಂಡದಿಂ । ದೀರಣದೊಳಿರಾಗು ಕಾ
ಣ ಬಸುದು ಭಯ ಬಲ । ವೀರಪ್ರವೀಣತೆಯನೆನುತೆ ಸರಿನುಡಿಯ ಲಾ
ಬಳನಿರದೆ ಗದೆಗೊಂಡೆ ॥೧೮॥ ಕಸ್ತೂರಿಜವಾಜಿಕುಂಕುಮ ನಾದಿ
ಯಾಗಿ ಸಸ । ಮಸ್ತ ಪರಿಮಳವನುಂಪಿಟ್ಟು ಮುಖಮಲಿವಿ । ನ್ಯಸ್ತ
ಕರ್ಪೂರ ತಾಂಬೂಲದೊಳು ಭಿತರಾಗಿ ಬಗೆದಿಗಳಂತಿರು ಪ್ರತ ॥ ಮಸ್ತ
ಕದ ಮಣಿಮುಕುಟ ದೊಲಕುಗಳ ಭೂಷಣಗ । ಭಸ್ತಿಗಳ ಸರಿಜಲಂಧರ
ರಾಗರಾಗದಿಂ । ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮಾದರಣರಂಗದೊಳು ನೋಳ್ಪಗೆ ಬೀರಿ
ದಕ್ರೀತುಕನನು ॥೧೯॥ ಉವಿನಡು ವುರಂಪಾರ್ಶ್ವ ಮೆಸೆವ ತೋ
ಳ್ಗಂಕುಳಂ । ಮುಡುವ್ರಕೊರಲಾನನಂ ಬೆರಳುಮಣಿ ಮುಕುಟಂಗ । ಳಿದೆ
ರೆಪೋಡಿಗವೃಭಯವೀರರಗನಾದಂಷ್ಟ ಯುಗಳಗಳ್ತಾಪೇಣದೊಳು ॥
ಅಡಗದಾ ಪೇತವಮುಚ್ಚಿ ತಿಪಮುಗ ಪೊಡೆನೆಪ್ಪು । ಗೂಡದ ಪಂಚನೆ ಪೊ
ಯ್ವೈಕೈ ಚಳಕಗಳನೋಳ್ಪ । ಪಡೆಯರಡ ಶಾಸ್ತ್ರವ್ಯಮಂ ಮಾಡಿ ಪೊ
ಯ್ದಾಡಿ ದರ್ಕೈಗೆ ಗಾಶವದೊಳು ॥೨೦॥ ಇಂತು ನಾನಾ ಕುಶಲದೊಳು
ಗವಾಯುದ್ಧದಿಂ । ದಂತನಗೆಗೆಲವೃಗಾಣದೆ ಮುಹಾ ವಿಷಣ್ಣವತಿ । ಚಿಂತಿ
ಸುತ ಕಲಿಜಲಂಧರನೊಳಂದಗ್ಗಳಿಕೆ ತಗ್ಗೆ ಭುಜಸತ್ವದಿಂದಂ ॥ ನಿಂತು
ನೀಂ ಮಲ್ಲಗಾಳಗದೊಳೆನಗಿದಿರಾಗ । ಲಂತಾಗ ಕಾಣಬಹುದೆನೆ ಖಳಂ
ವಸುನಗುತ । ತಾಂ ತಡೆಯದಾಗದೆಯನುಳಿದು ತೋಳ್ಬೊಯ್ಯುತಂ

ಪೊಡೆಯಲರಿಗಿಂತೆಂದನು ॥೨೧॥ ಪಕ್ಷಿವಾಹನವೃಥಾಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧದೊಳುಕಾ । ಲಕ್ಷೇಪವೇಕೆಬಾರೆನುತಚೊಬ್ಬಿರಿದುಕವು । ಲಾಕ್ಷಂಗೆಕೈಗೊಟ್ಟನಸುರಪತಿ ಉಗ್ಗಡಂದಿಗ್ಗಜಕೆಕೈಗೊಡುವ್ರೀಲು ॥ ಕಕ್ಷಕಂಧರಭುಜದ್ವಯಪಾರ್ಶ್ವಕಟಿಮಧ್ಯ । ವಕ್ಷಸ್ಸಜಾನುಜಂಘೋರುಗುಲ್ಫಾಂಘ್ರಿಗಳೊ । ಳಾಕ್ಷಣಂಪಿಡಿದಬಿಡಿಸುವಬಿನ್ನಣಂಗಳವರೀರ್ವರೊಳುಸೊಗಯಿಸಿದವು ॥೨೨॥ ಸಿಕ್ಕಿದಂಹರಿಯೊಮ್ಮೆಯೊರ್ಮೆಖಳಪತಿಹರಿಯ । ಡೊಕ್ಕರಕೊಕ್ಕಳಗಪ್ಪನೊರ್ಮೆವಂಚಿಸುತಮೊಳೆ । ಪೊಕ್ಕಹಱಿಯಂಪಿಡಿವನೊಮ್ಮೆಮಿಂಚಿಹೊಳೆವಂದದಿಂ । ರಕ್ಕಸಂಜುಣುಗುವಂಪೇಳಲೇನೀರ್ವರಬ । ಲಕ್ಕೀರ್ವರುರವಣೆಗೆಯಾರ್ದ್ವರಚಮತ್ಕಾರಕೀರ್ವರೇಸಾಟಿಯೆನಲು ॥೨೩॥ ಕರವಳೆಯದಿಂದೆಬಂಧಿಸುವತಳಹತ್ತದಿಂ । ದುರವಣಿಪಮಿಗೆದುವಂಗುಲದಲೊತ್ತುವಮೇಲೆ । ವರಶಿರೋವಳೆಯದಿಂಶಿಕ್ಷಿಪದ್ರೋರಹತ್ತದಿತವಕದಿಂಹಿಡಿವರು ॥ ಉರಗಬಂಧನದಿಂದಮೊತ್ತುವಸಘಾಟವಮಾ । ಹರಿಜಲಂಧರರೊಳತಿಪಿರಿದಾಗಿಖಳನಿರದೆ । ಹರಿಯನೊಳಪೊಕ್ಕುಹಿಡಿಪಂತೆನ್ನಭುಜಸತ್ವದಿಂದಲದನೇನೆಂಬೆನು ॥೨೪॥ ಬೀಸಿಬಿಡೆಮಾಧವಂಭೂತಳಕೆಬಿದ್ದುಮಿಗೆ । ಘಾಸಿಯಾದಂದೇಹಬಲಮಳಿದುದುರೆಮನದ । ವಾಸಿಪ್ಪೈಸರಮಾಯುತ್ತಿಗೆಲಾವ್ವಸೆಯಡಗಿತಾಲಸ್ಯವೆಡೆಗೊಂಡುದಾಗ ॥ ವಾಸವಾದ್ಯಮರತತಿಯೆಳ್ಕುತಿರ್ದ್ದುದುಪೀತ । ಮಾಸನೊಂದಾನೊಂದುಪಾಯದಿಂದಂಮುಂದ । ಪಾಸದಿಂನಾಕಿಜಲಂಧರನಕೂಡೆವಿನಯೋಕ್ತಿಯಿಂದಿಂತೆಂದನು ॥೨೫॥ ಮುಷ್ಟಿದೇಂದ್ರೈತ್ಯಪತಿನಿನ್ನಯುಪರಾಕ್ರಮಕೆ । ನಿಷ್ಟುರದವರವದೇಂಕೇಳೆನೆಖಳಂನಗುತೆ । ಕುಟ್ಟಿತದೆಗರುವಮಧುಕೈಟಭಾದ್ಯರಗೆಲ್ದತೆರನಲ್ಲಮಿಾಗನೀನು ॥ ಮುಷ್ಟಿದೊಡೆಲೇಸುನಿನ್ನರಸಿಸಹಿತೆಮ್ಮನಯೊ । ಳೊಚ್ಚುತಂಬಂದುಸೆರೆಯಿರಿಯೆನಲ್ಕೇಳ್ದುಬಳಿ । ಕಚ್ಯುತಂಖಳನಿಮಂಜಿಡುವನಲ್ಲೆಂದುನಿರ್ಧರಿಸಿದಂಮನದೊಳೆಂದು ॥೨೬॥ ಇಂತೆಂದುಕೆಳಿಜಲಂಧರನೆಂದವಾಕ್ತಿಗಾ । ಕಂತುಪಿತಕಮಲೆಯಂಕೈಕೊಂಡುಖಳನರಥ । ಮಂತದಬೆಯದೇರಿದರ್ಕಮುಲಾಸನೇಂದ್ರಾದಿಸಕಲಬೃಂದಾರಕರನು ॥ ಸಂತೋಷದಿಂಪಿಡಿದುಕೊಂಡುಜಯದುಬ್ಬಿನಿಂ । ತಾಂತಿರುಗಿದಂತನ್ನಪಟ್ಟಣಕೆನಾನಾದಿ । ಗಂತಮಂವಾದ್ಯರವಮುಳ್ಗಿರಿಯೆನಿಖಿಳಸೇನಾತತಿಯಗಡಣದಿಂದಂ ॥೨೭॥ ಗುಡಿತೋರಣದರಚನೆಯಿಂದೊಡನೆಕಳಶಕ । ನ್ನಡಿವಿಡಿದುಬಾಲೆಯರಸೊಲ್ಗಳಿಂದಲಮನೆಗೆ । ಸಡಗರದೊಳೈ

ತಂದು ಸಿರಿವೆರಸಿ ಹರಿಯನೊಂದರಮನೆಯೊಳಿರಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥ ಬಿಡದೆಕ
ತಕೋಟರಕ್ಕಸರ ಶಾವಲನಿಕ್ಕಿ । ಜಡಜಭವ ದಿವಿಜೇಂದ್ರಮುಖ್ಯಾ
ಸುರರಂಕರದು । ನುಡಿದನೆಲ್ಲರು ಮುನ್ನ ಸೇವೆಯುಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ
ಯೆನಲು ಕೈಕೊಂಡರು ॥೩೮॥ ಕಮಲಜಂ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯನೀವನ
ಸುರಂಗೆ । ಸುಮನೋಧಿಪತಿಮುಖ್ಯಸಕಲಬೃಂದಾರಕರ್ । ತಮ
ತಮಗೆ ಪೇಳ್ದೋಳಿಗಂಗಳಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಖಳನ ಚಿತ್ತವರಿದು ॥ ಕ್ರ
ಮದೊಳಿರ್ಪರ್ಶಿವನ ಕೈಲಾಸವೊಂದಲ್ಲ । ದಮರಾರಿ ಮಿಕ್ಕ ಭೂಸ್ವರ್ಗ
ಪಾತಾಳಲೋ । ಕಮನೆಲ್ಲಮಂ ವಶಂಗೆಯ್ದು ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದೆ ಬಾ
ಳುತ್ತಿರ್ದನು ॥೩೯॥ ಇಂತು ಮೂರರ್ಬುದಾಬ್ದಂ ಸಕಲಲೋಕಮಂ ।
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲು ಸಕಲಸುರ । ಸಂತತಿಗಳತಿಚಿಂತೆಯಿಂ
ದೆ ಹರಿಯ ಜಠರೊಳೊಂದನ ಗುಪ್ತದಿಂ ಯೋಚಿಸಿ॥ ಎಂತು ತಾಳ್ದಪೆವೀ
ತನ ಲಯನಿವನೈಶ್ವರ್ಯಮಂ । ಕಂತುಮಂ ಕಾಣೆವೆಮ್ಮ ಸ್ವೋರ್ಗಿಪೇಳ್ವೆ
ವಾ । ಕಂತುಹರಗಾತನಿಂ ಹರಿಯುದೊಡೆ ಮರಣಮೆಮಗೆ ಶ್ಲಾಘ್ಯಧನವೆ
ಮೆಂದರು ॥೪೦॥ ಈ ತೆರದೊಳಜಹರೀಂದ್ರಾದಿಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ।
ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡೊಂದು ದಿನಂ ರಾತ್ರಿಯೊಳು ಸುರ । ವ್ರಾತಮಂ ಬೆರ
ಸುರಕ್ಕಸರರಿಯದಂತತಿರಹಸ್ಯದಿಂದೈದೆ ಬಂದು ॥ ಸಾತಿಶಯಮಾದ
ಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು । ಭೂತನಾಥಂಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗಲತಿ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಗಭವನವರಂ ನೋಡಿ ಬಂದುದೇನೆನುತ ಹರಿಯಂ ಕೇಳ್ದ
ನು ॥೪೧॥ ಎಲೆ ಮಹಾದೇವ ಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸೋರ್ವ । ಖಳಜಲಂ
ಧರನೆಂಬವಂ ಪೆಟ್ಟಿಸಾವಿರ್ದ । ಸ್ತ್ರೋಳಲುಗಳ ಬಿಡದೆ ಸಾಟಿಸಿ ಸಮಸ್ತರನಿ
ರದೆ ಪಿಡಿದು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ತನ್ನ ॥ ನಿಳೆಯದೊಳು ಸೆರೆಗೈಯೆ ಬಿಟ್ಟೊ
ಡಿ ಶಿವ ನಿಂಮ । ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆವಾ ಶಾವುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲ್ಕೆ । ತಿಳಿ
ದಾ ಜಲಂಧರನ ಸಂಹರಿಪೆನಂಜಬೇಡೆಂದು ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತನು ॥೪೨॥
ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವಗೋ
ಟದಗರ್ಥವಾ । ಗ್ರಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ ।
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೩॥

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೪ ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೧೫ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ವರಜಲಂಧರನ ತುಳಿಗರ್ವದಿಂ ಕೈಲಾಸ । ಪುರಕೆ

ಧಾಳಿಯ ನಿಡಿಶಿವಂ ಕೇಳ್ದು ಕೋಪದಿಂ । ಧುರದೊಳಾತನ ಶಿರ
ವನರಿದವನ ಜೀವಮಂ ಪಣೆಗಂಣೊಳಡಗಿಸಿದನು

ಪದ॥ ಶಕ್ರಪಂಕಜಜಾತಚಕ್ರಧರವಿನುತಪಾ। ದಾಕ್ರಾಂತಲೋಕಘನವಿಕ್ರಮಾಮ್ನಾಯವ್ಯ। ತಿಕ್ರಮಚರಿತ್ರದಕ್ಷಕ್ರತುವಿನಾಶವಿಲಯಕ್ರೋಧವರವಿನೋದ॥ ಚಕ್ರಿಪ್ರಜಾಭರಣಶಕ್ರಭವವರದಸ। ವ್ಯಾಕ್ಕ್ಲಪಾಪಾಂಗಲೀಲಾಕ್ರಮವಿಲಾಸಖಳ। ಶುಕ್ರಶಿಷ್ಯಪ್ರಳಯಶುಕ್ರಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷರಕ್ಷಿಸು ಜಗವನು॥೧॥ ರಾಮ ಕೇಳಿತ್ತಲು ಜಲಂಧರಂ ಮರುದಿನಂ। ರಾಮಣೀಯಾಸ್ಥಾನದೊಳು ಸಕಲರಾಕ್ಷಸಸ್ತೋಮವೆರಸೋಲಗದೊಳಿರುತಿರ್ದ್ದು ಕೂಡೆ ನಿರ್ಜರರಸುಳುವಂ ಕಾಣದೆ॥ ಭೀಮರೂಪಾಗಿ ದೂತರನಟ್ಟಲವರರಿದು ।. ತಾಮರಸನಯನಜೇಂದ್ರಾದಿಸುರರಿರುತಿರ್ಪ। ಧಾಮಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಶೂನ್ಯಮನೆ ಕೇಳಿ ಘುಡುಘುಡಿಸಿದಂ ಖಳರಾಜನು ॥೨॥ ನಾಕನರಲೋಕಪಾತಾಳಗಳೊಳೆನ್ನಾಜ್ಞೆ। ಯಾಕಪಟದಿವಿಜರಂ ಮರೆಗೊಗಿಸಿಕೊಂಬೆನೆಂ। ಬಾಕೆವಾಳೆರನೋರ್ವರಂ ಕಾಣೆನಿವರೆತ್ತ ಪೋದರೆಂದಸುರಗುರುವಂ ॥ ಆಕಲಿಜಲಂಧರಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳ್ಕೆ ಕವಿಮುದುಳೆ । ಲೋಕನಾಯಕನನಾ ಸಕಲಬೊಮ್ಮಾಂಡಗ। ಭರ್ಗೇಶ್ವರನ ಶಿವನ ಶಂಕರನ ಮರೆಪೊಕ್ಕರೆನೆ ದೈತ್ಯಪತಿಯುರಿದೆದ್ದನು॥೩॥ ಸೋಜಿಗವನಾಲಿಸಿದೆ ನೀಗನಾನಾಲೋಕ। ರಾಜಗಧಿಪತಿಯೊಬ್ಬನುಂಟೆಂಬ ಸುಪ್ಪಿಯುಂ । ಮಾಜುವರೆಯಾನಲ್ಲದಿನ್ನೊಬ್ಬ ಲೋಕನಾಯಕನಿಲ್ಲವೆಂದಿನ್ನೆಗಂ॥ ಆಜಿಯಂ ಮಾಣ್ಡ ದರ್ನೈಸೆ ಬರಲಖಿಳಕರಿ। ವಾಜಿರಥಭಟರೆನುತ ಸಿಂಹಪೀಠವಿಳಿಯಸುರ। ರಾಜನೆದ್ದಂ ಹರವಿರೋಧಮನುಚಿತವೆಂಬ ಗುರುವಚನಮಂ ಬಗೆಯದೆ॥೪॥ ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟುದು ರಜತಶೈಲಕಂದಸುರಜನ। ಪಾಲಕನದಂಡು ತದ್ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳ್ದೊಡನೆ। ಗೂಳೆಯಂ ದೆಗದುದಲ್ಲಿಯ ಜನಂ ಕೈಲಾಸಕಾಗ ಬಹು ಬೇಗದಿಂದಂ॥ ಆಲಿಸಿದನಿವರದೂರಂ ಜಲಂಧರನೊಡನೆ। ಕಾಳಗಂ ನಮಗೆಂದು ಶಂಕರಂ ನಂದಿಯೊ । ಳ್ಪೇಳಲಾತಂ ಹರನ ಕಟಕದೊಳು ಪೊಯ್ಸಿದಂ ಡಂಗುರವನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೫॥ ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಂ ಶಂಕರಂ। ಕಲಹಸನ್ನಹಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬಲನಡದೊ। ಳು ಶಿವವೇದಾವಳಿಯ ಘೋಷದಿಂ ವೃಷಪತಿಯ ನೇರಿ ಗಣಕುಲಮಾಗಳು॥ ಬಳಸಿಬರಲಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ತಂತಮ್ಮ। ಬಲವೆರಸಿ ಬೆಂಸೊಳೈತರೆ ವಾದ್ಯಘೋಷಣದ। ಕಳಕಳಂ ದಿಬ್ಮಾಂಡಲದೊಳಿಡಿಯೆ ಶಂಭು ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಿಂದಿಳಿದನು॥೬॥ ದಿಕ್ಕರಿಗಳಂತೈದುತಿಪಾರ್ಶ್ವನೆಗಳ,

ಘಟಿಗೆ| ಲಕ್ಕವಿಲ್ಲಂಬರಕೆ ಚುಂಬಿಸುವ ಪೊಸಪೊನ್ನ | ಪಕ್ಕರಕ್ಕೆಯು
ಹಯಾಳಿಗೆ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲಮುನ್ನತಮಣಿರಥಪ್ರತತಿಯು॥ ಠಕ್ಕೆಗಳ್ಗೆ ವ
ಧಿಯುನ್ನಿಲ್ಲ ಕಡುಗಲಿ ಪಾಯ್ದ | ಳಕ್ಕ ಕಡೆಯಿಲ್ಲ ಧೊರೆಧೊರೆಗಳ ನಿಬ
ರಪೇಳೆ | ಲಕ್ಕ ಮೇಶಿವಶಿವಾ ವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷಕೆ ಜಗಜ್ಜನಂ ಕಿವಡಾ
ದುದು ॥೭॥ ಥಟಥರದೊಳೈದುತ್ತಿರಪ್ಪ ಸೆಗಳ ಸೇನೆಗಳ| ಪರಿಪರಿವ ಪ
ಟುವರೂಥಾಳಿಗಳ ಪಾಳಿಗಳ | ಕರಧೃತಾಯುಧತತ್ರಿಯು ಕಾಲಾಳ
ಮೇಲಾಳಸಂದಣಿಯ ಸನ್ನಾಹದ॥ ಮರುತೋಟ್ಟಲಧ್ವಜಪಟಾವಳಿ
ಯುಗಾವಳಿಯು| ಇರದೆ ಥಾಳಿಪ ಚಮರಮೊತ್ತಗಳ ಜೊತ್ತುಗಳ| ಧುರ
ಮನ್ನೈದುವ ಸುಭಟರುಬ್ಬುಗಳ ಕೊಬ್ಬುಗಳ ಸಂಭ್ರಮಂ ಕಣ್ಗೆ ಸದು
ದು॥ ನುತಪುಂಡರೀಕವಿಲಸಿತವಾಗಿ ಕೊಳನಲ್ಲ| ವರ್ತುಳಪತ್ರವಿರಾಜ
ವಾಗಿ ಮರನಲ್ಲ| ಸ್ಮೃತಸೋಮ ಮಂಗಳ ಬುಧಾನ್ವಿತಂ ತಾನಾಗಿಯಾ
ಕಾಶವಲಯಮಲ್ಲ॥ ದೃತಖಡ್ಗಸಂತಾನವಾಗಿಯುಂ ನಾಡೆಪ | ರ್ವತ
ಮಲ್ಲ ಕೇತುರಂಜಿತನುಂಗ್ರಹಾಂತ್ಯಮ | ಲ್ಲತಿಘನಸ್ಯಂದನಾನ್ವಿತ
ಮಾಗಿವನನಮಲ್ಲವೆನಿಸಿಪಡೆ ನಡೆಗೊಂಡುದು ॥೯॥ ಥಾಳಿಸುವ ವಿವಿಧ
ಚಮರಾಳಿಯಿಂ ಪಾಳಿಯಿಂ | ಸಾಲಸೀಗುರಿಗಳೊಳೆದಾಟದಿಂ ಘಾಟ
ದಿಂ| ಕಾಳೆಗಳ ಬಿರುದನಿಗಳೆಸಕದಿಂ ಮಸಕದಿಂ ಸೂತರಪ್ರೋಗಳ್ಕೆಯಿಂ
ದಂ॥ ಪೇಳತ್ತಿದ ಮುಕ್ತಾತಪತ್ರದಿಂ ಛತ್ರದಿಂ | ವ್ಯಾಳೋಲಖಡ್ಗಗಳ
ಥಾಳದಿಂ ಪೇಳದಿಂ | ಘೋಳಿಡುವ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯದಿಂ ಚೋದ್ಯ
ದಿಂ ಪಡೆ ಪಡೆಪಿನಿಸ್ಸಡೆದುದು ॥೧೦॥ ಧರಣಿ ಜರಿದುದು ದಿಗಿಭಂಗಳ್ಕುಗ್ಗಿದ
ವ ಫಣೀ | ಶ್ವರನ ಪೆಡೆಗಣ್ಕಣಗವಾದಿ ಕೂರ್ಮಂ ನಸಿದು | ಸರಸಿಜಭ
ವಾಂಡಖರ್ಪರಮನುರೆ ಕರ್ಚಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಿರದೊಳೆದುದು॥ ಭರ
ದೊಳುಚ್ಚಿಷ್ಟ ಕೆಂಧೂಳಿಗಳ್ ಪ್ರವಲೋಕ| ಪರಿಯಂತಮೊತ್ತಿದುದು ಶಿ
ವಶಿವಾ ಶಿವಬಲದ| ಭರವಸವನೇನೆಂಬೆ ನೈಸಿಗ್ಧರಾಮಕೇಳ್ಟರಿಯು
ನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೧॥ ಆರ್ಪ್ರೆಗಳ ಬಹುದು ಹರಸೈನ್ಯ ವಿಷಾಪರಿಯೊ
ಳ್ಪೊ | ಡರ್ಪಿನಿಂದೈತರುತ್ತಿರ್ದುದತ್ತಲುಬಳಿಂ | ಸರ್ಪಭೂಷಣ
ನ ಬಲಕೆದಿರಾಗಿ ನಡೆತರಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ವಿಬ್ಬಲಗಳು ॥ ಪಾರ್ಪಡೆಯ
ನೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂ ಬಿಡದಧಾರ್ಭ| ದರ್ಪಟುಭಟರ್ ರಥಿಘೋಷದಿಂ ಠ
ಣಕೊದಗಿ| ಬರ್ಪಚೂಣಿಗರ ಕೋಳಾಹಳಂ ಮಸಗಿತಗನೇನೆಂಬೆನ
ದ್ಭುತವನು ॥೧೨॥ ಮುಂಚಿದವು ಮನಮನಂಗಳ ದೃಷ್ಟಿದೃಷ್ಟಿಗ| ಳ್ಪಿಂ
ಚಿದವು ಕರದಕರವಾಳಂಗಳಾಕ್ಷಣಂ| ಮಿಂಚಿದವು ಖಾತಿಯುಬ್ಬರಿಸಿ
ದವು ಭರವಸದೊಳೈದುತಿಹ ಪದಚರರ್ಗೆ ॥ ಅಂಚಿತದ ಹಲ್ಲಣದ ಗಮ

ಕದಿಂಕೊಳಿಸಿದವು । ಪಂಚಧಾರಾಪ್ರೌಢವಾಜಿಸಳ್ತಿವಕದೆಪೆ। ಳೆಂ
ಚಿದವು ಕಾಲ್ಬೇಗದಾನೆಗಳ್ಬಲಯುಗದಚೂಣಿಸಂದಿಸುವಾಗಳು॥೧೩॥
ಘೋೞಿಟ್ಟವಖಿಳವಾದ್ಯಂಗಳದ್ಭುತರವದೆ। ಕಾಳೆಗಳ್ಕೂಗಿದವುಗಜ
ಹಯರಥಧ್ವನಿಗ। ಳೇೞಿಸಿದವೊರಲ್ವವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯುನಿನಿತುರವವುಂ
ಭಟರಹುಂಕೃತಿಗಳು॥ ಕೀಳೆನಿಸಿದವುರಣದೊಳುಭಯವೀರರುಮ
ಹಾ। ಕೋೞಾಹಳದೊಳಿರದೆಸೇರಿಕೂರಲಗಿನಿಂ। ತೊಳೆವದ್ದಿರಿದಾಡು
ತ್ತಿರ್ದರತಿಖಾತಿಯಿಂಪೇೞಲೇನದ್ಭುತವನು ॥೧೪॥ ಮುಟ್ಟಿಮುಂದ
ಲೆಗಳಂತುಡುಕುವಮಾರ್ಡುಕುವರ್। ಜಟ್ಟಿಯಂತೊಳಪೊಕ್ಕುತಬ್ಬಿ
ವಕೊರ್ಬ್ಬುವರ್ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಣದುಕ್ಕಿಯುಕ್ಕುವಸಿರ್ಕ್ಕುವಕಾರ್ಯ
ದೋಳ್ಪಾಯುಕವನು॥ ಅಟ್ಟಿರಿಪುಸುಭಟರಂಕೆಡೆವಪ್ರುವಮಾರ್ಡುಪುವ
ರ್। ಕುಟ್ಟಿತಲೆಗಳಗಗನಕೆತ್ತುವಮಾರ್ತ್ತುವರ್। ನಿಟ್ಟಿಸುವಡರಿದೆನಿ
ಸಿಕಾದುವರ್ಗ್ಗೋದುವಪರ್ಟುಸುಭಟರೀಬರ್ಲದೊಳು ॥೧೫॥ ಪೇ
ಳ್ವೊಡಕ್ಷಿರಿಯಾಯತ್ತಚೂಣಿಗರಕೊಳುಗುಳಂ। ತೊಳ್ವೋಯ್ಗ್ಗತು
ಟವೆರಣಬೊಬ್ಬೆಗಳರಿಪುಗಳಂ। ಸೀಳ್ವಸಡಗರದಕೋೞಾಹಳದಮೂ
ದಲೆಯುಮಾತುಗಳಪೊಸಮುೞಿಸಿನ॥ ಏಳ್ವಬೀಳ್ವರುಬುಪ್ರೋತ್ತವ
ತನುಕ್ಷತಗಳಂ। ತಾಳ್ವತವಕಿಸುವತಟ್ಟುಷ್ಟಿದಸರ್ಗ್ಗಳಂ। ಕೀಳ್ವಕೋ
ಳಂಕೊಂಬಸಂಭ್ರಮವನಿರದೆಪಡೆಯುರಟ್ಟೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರ್ದುದು ॥೧೬॥
ಇತ್ತಂಡಗೊಳ್ಬೂಣಿಪೊಯ್ದಾಡಿಮುಡಿಯೆಸಂ। ವರ್ತಸಾಗರದಂತೆ
ಕರಿತುರಗರಥಪಟುಭ । ಟರ್ತ್ತಡೆಯುದೆರಡುಬಲದಿಂದೆನೂಂಕಿದರ
ತುಳಕೋಲಾಹಲದರಭಸದಿಂ ॥ ಆರ್ತ್ತಡೆಯುಬಸುದೆಂಬಪೇಮರ್
ಯುಂತಾಗಿದವು। ತೇರ್ತ್ತೆರೊಳೆಸ್ವಮುಶ್ವದೊಳಾನೆಯಾನೆಯೊ। ಳ್ಪೊ
ರ್ತ್ತ ತ್ವಂಭಟಭಟರೊಡನೆಸೆಣಸಿದರ್ನ್ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಂ॥೧೭॥
ತಿವಿದರೊತ್ತರಿಸಿದರ್ನೂಂಕಿದರ್ತ್ತಾಂಕಿದರ್। ಕವಿದರಿಟ್ಟಣಿಸಿದಮಾರ್
ತ್ತಿದರ್ಕುತ್ತಿದರ್। ಜವದೊಳಿರಿದಿರಿದಾಡಿಮುಗ್ಗಿದರ್ತಗ್ಗಿದಸರ್ಗ್ಗಂಗರಾ
ವೇಶದಿಂದಂ॥ ಅವಗಡಿಸಿಹೊಕ್ಕುಪೊಯ್ದಾಡಿರ್ಕ್ಕೋಡಿದರ್। ನವರುಧಿ
ರಧಾರೆಯೊೞ್ಮುಳುಕಿದರ್ಪೊಳಕಿದರ್। ತವಕದಿಂತಲೆಗಳಂಕುಟ್ಟಿದ
ಮೆಟ್ಟಿದಬಿರ್ದ್ದಟ್ಟಿಗಳಹಿಂಡನು॥೧೮॥ ಮುರಿವುಡಸುರರಸೇನೆಯೊ
ಮೆರ್ದಿವಿಜರದಳಂ । ಪೆರೆತೆಗವುದೊಮೆರ್ಪಡುಬಲಿಸಿನೂಂಕುವ
ದೊರ್ಕ್ಕೆ । ಪೊರೆಗೈವಸುರಬಲಂಬೆನ್ನೀವುದಮರಾರಿಗಳಸೈನಿಕಂಭ
ರದೊಳು ॥ ಇರಿತಮುರಿತದೊಳಿಂತುಪೇರ್ಬಲದಸುಭಟರೊ। ಳ್ಕ
ರಿದರಿಯಖಂಡಗಳತುಂಡಗಳಮುಂಡಗಳ್। ಮುರಿಮುಳೆವಿಂಡುಗಳ್

ಪೊಸಬಗೆಯಚೊಂಡುಗಳ್ಶಾಕುಳಂಕಂಗೆಸೆದುದು॥೧೯॥ಮುತ್ತಿಸೊಂ
ಕುತಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿದಿಕ್ಪಾಲ। ರೊತ್ತರಿಸಿಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂದೈ
ತ್ಯರಂ। ಕತ್ತರಿಸಿಕಡಿದಿರಿದುತರಿದುಬರುತಿರಲಂದುದನುಜರತಿಭೀತಿ
ಯಿಂದಂ। ನಿತ್ತರಿಸಿನಿಲಬಾರದೋಡುತಿರೆಸುರರುಬೆಂ। ಬತ್ತಿಖೋ
ಯೆಂದಾದುರ್ಗಸಂಚರಿಸುತಿರಲಸುರ। ರೊತ್ತಾಯದಿಂದೆಧೊರೆಧೊರೆಗೆ
ಳೇವುಂಕೊಂಡುನಡೆದರತಿಖಾತಿಯಿಂದಂ॥೨೦॥ ಸಾವುನವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷಜಂಭಗಜಶಿರಣಾದ್ಗರೋಮವಿದ್ರಾವಣನಿಶುಂಭತಾರಕಕಾಲ। ನೇ
ಮಿಜರ್ಜರಶಂಖುಶಿರವಜ್ರನಾಭಬುರಮುರಶುಂಭರಾದಿಯಾದ॥ ಭೀ
ಮರಾದಸುರನಾಯಕರೆಬರೆನೋಡಿಸು। ತ್ರಾಮುಹರಿಯಜಮುಖ್ಯ
ಸುರರೋಡುತಿರೆಕಂಡು। ಕಾಮುಹರನಿರದೊಡನೆಹರಗಣಕೆಶಲವಿ
ಕ್ಕೆವುಂಕೊಂಡರಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೨೧॥ ವರನಂದಿಮಾಕಾಳಕಾಲಹರ
ಕಂಕಾಳಧರಸೂರ್ಯಪಾತರೇಣುಕಭೈರವಾದಿಗಳ್ಕರದಕಾರ್ಮು
ಕದಟಂಕಾರದಿಂಮೂಜಗಂತಲ್ಲಣಿಸೆಕೋಪದಿಂದ॥ ಸರಳ್ಗಳಕರ
ಮುತ್ತೈತರೆದಾನವರಬಲದ। ನೆರದದೊಡ್ಡಗರಾನಲರಿಯದೋಡಲ್ಕಂ
ಡು। ದುರುಳಬಲಶುಂಭಧೂಮ್ರಾಕ್ಷವೃತ್ರಾದಿಗಳ್ಕೈಕೊಂಡರಾಹವ
ವನು॥೨೨॥ ಜಂಭನಂತಡಮುಗ್ರನೆತ್ತಿಂವೃಷೇಶ್ವರಂ। ಶುಂಭನಂತೊಡೆ
ಕಿದಂಭೈರವಕೇದ್ರಾನಿ। ಕುಂಭನಂತಾಗಿದಂವೃತ್ರಂಗೆದಂಡಧರನಿದಿರಾ
ಗಿಕೋಲ್ಲದನು॥ ಕುಂಭಂಗೆಮಾರಾಂತುಕಾಲಹರನೆಟ್ಟನ್ನಿಕುಂಭ
ನಂಕಂಕಾಳಧರನೈದೆಸೆಣಸಿದಂ। ಶುಂಭನಂದೀಶಗೆಕಾಳಗಂಬಲಿ
ದುದಡನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥೨೩॥ ಆನುಪಂದಲ್ಲಿಸಮರಾಂಗವಿ
ಬೇರಳಿಂದೆ। ಸೇದುವಂಬಿನಕಣ್ಣಕಿಡಿಯಗದರ್ಗತ್ತಿಂನ ನಾದದಸಪೊ
ಟಕೆಯಘೋರರಬಗ್ಧಭ್ರುಕುಟಿಮುಖದಲುಷ್ಣಶ್ವಾಸದ॥ ಸ್ವೇದಬಿಂ
ದುಪ್ರತಾನಾನ್ವಿತಾಂಗದರಣಾ। ಮೋದಜಿತ್ತದಕರಚಮತ್ಕೃತಿಯ
ವಿಜಯುಸಂ। ಪಾದಿಗಳ್ಕಂದಿಶುಂಭಾಸುರರ್ಧುರದೊಳೆಚ್ಚಾಡಿದಗಾರ್ಗ
ಢದಿಂದಂ॥೨೪॥ ಶರಕೆಶರಮುಧಟಗಧಟುವೇಶಕಾವೇಶ। ಮುರದೆಘೊ
ಯಕೆಘೊಯಮುಗ್ಗಳಿಕೆಗಗ್ಗಳಿಕೆ। ಕರಚಮತ್ಕಾರಕೆಚಮತ್ಕಾರಮಾ
ರ್ಭಟೆಗೆಯಾರ್ಭಟೆತುಳಿಲ್ಗೆತುಳಿಲು॥ ಭರಕೆಭರಮೊಡನೆಮೂದಲೆಗೆ
ಮೂದಲೆಗಳುಂ। ಸರಿಯಾಗೆನಂದೀಶಶುಂಭಾಸುರರ್ಕ್ರಮಾ। ಧುರದೊ
ಳೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ಕೈಗುಂದದಾಕ್ಷಣಂಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೨೫॥ ಎಸುವ
ರೆಚ್ಚಂಬುಗಳನೋರೊರ್ವರಿರದೆಖಂಡಿಸುವರೊಡನೆಸುವರೈದುವಸ
ರಳನಾಗಭೀ। ದಿಸುವರಾವೇಶದಿಂಕೂಗುವರ್ಮೀಗುವರ್ಕಣೆಕಣೆಯ

ಸೋಂಕಿನಿಂದಂ॥ ಪೊಸಗಿಚ್ಚೊಬ್ಬುರಿವರಿರಿದೊತ್ತುವಗ್ಗಿಬಿಲ್ಗಳೆಂ। ಕುಸು
ರಿದರಿವರ್ಕ್ಕುಬುಚೆನುತ್ತಾರಿಕೊಂದುಕಟ್ಟಿಸಕದಿಂ ಪೊಸಬಿಲ್ಲನಾನುತ
ರ್ತೊಡುವರಂಬುಗಳನವರಾಹವದೊಳು ॥೨೬॥ ಕಡಿವಕಣೆಗಳೆಗಡೆ
ಯುಳ್ಳಗಗನಾಂಗಣದೊಳ್। ಇಡಿದಂಬುಗಳಿನಿತಿಯುಳ್ಳಭಟರವಯವಮ।
ನುಡಿದಶರತತಿಗವಧಿಯುಳ್ಳವಾರಾಂತರಿಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲಟವಿಪಿಯನು॥
ತೀಡಿಪಬಾಣಕ್ಕೆಲಕ್ಕವಿಲ್ಲೆಂದಿಗಂತದೊಳ್। ಕ್ಷೀಡಿಪಇಷುಚಯಕೆ ಸವ
ಣ್ಗಳ್ಳಪಾತಾಳಕ್ಕೆ। ನಡೆವಶರಕಂತವಿಲ್ಲೆನೆ ಬಾಣನಾಯಾಸಾಯತ್ತು
ಮೂಡಿಜಗಂನಿಮಿಷದೊಳಗೆ॥೨೭॥ ರವಿಗೆಸೋಂಭಾನಪುಷ್ಕರಕೆ ತಾ
ಸಂಬಿನಿ। ನಿವಹವುಬ್ಬಿಗೆಸೆಂತುಪಾತಾಳಕಂಗರುಡ। ಮುನಿರುಗ
ತತಿಗೆಪೊಸಪೊದರೊಪ್ಪುವಗ್ರಿಸಂಕುಳಕೆಘನತರದವಪ್ರಂ॥ ಭುವಿಗಂ
ಧಕಾರವಾಹವದೊಳಗೆಸೆಸುತಿರ। ವಿವಿಧಸುಭಟವ್ಯೂಗೆಜೋ
ಡೆನಿಸಿಸತ್ತುಳುಂಕವಿದವಿಪಸುಭಟರಬಾಣಂಗಳೆಲ್ಲಾಗಂತದೊಳು
ಚೋರ್ಗೆಸಿಂದಂ॥೨೮॥ ಎಲೆಸಿಗ್ರರಾಮಕೇಳೆಭನಂಶೇಶಗೆ। ಕಲ
ಸವಾವೇಶವುಬ್ಬರಿಸಿಕರಕಂತವಂ; ದಳಿತಕಾರ್ಮುಕದೊಬ್ಬರೊ
ಬ್ಬರಂಜಯುಸುಭಿಲಾಷೆಯುಂಕೂಗೆ ಸೆಗಳೆಂ ॥ ಬಳಿಸಬ್ಬಿಬೀರುವಂ
ಟ್ರ್ಯಕ್ಕನಾಬಾಣವುಂ। ಸಳಿಸನರಿಬಿಸುಡುವಂನ್ಯಪಘನಸುದಂನುತ್ತೆ
ಜೊಳೆಸಹೊಂಬರಸದಂಬುಗಳಿಂದೆಸೆಂದು ಕಡುವೃಷರಜಸಾಕ್ಷಣ
ದೊಳು॥೨೯॥ ಚಾಪವಂಕಡಿದನುಡಿಸಂತೇರನಾಸುಹದ। ಕೂಪವಂ
ಛಿದ್ರಿಸಿದನಾಸೂತನಂತರಿದು। ಕೋಪವಂತಾಳ್ದುಸೀಗುರಿಛತ್ರಚಾ
ಮರಪತಾಕೆಗಳನಡೆಗಡಿದನು॥ ತಾಪವಂತೋರಿಸಂಶಂಬನೊಳು
ತಗ್ರಣಾಟೋಪವಂನೋಡಿವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿದಾನವಂ। ವಾಪವುಭಾ
ವಿಸದೆಕಟ್ಟುಮುರಿದೋಡಿದಂಭೀತಿಯುಂದೇಸೆಂಬೆನು॥೩೦॥ ಪೇಳ
ಲೇನಕ್ಷಟಯನಿಂತುಭಯುಸಾಯಕಗ। ಕಾಳಗದೊಳೆಚ್ಚಾಡೆವೃಷ
ಭಪಟುಭಟನ। ಕೋಳಾಸಳಿವೆನಾಂತುಸ್ಥೈರಿಸದೆಮುರಿದರೊಂ
ದೇಬಾರಿಥೊರೆಥೊರೆಗಳು॥ ಭಾಳಲೋಚನನಭಟರಿರದೆಬೆಂಬತ್ತಿದ
ರ್। ತೋಳದಿಂದಾಕರ್ಣಪರಿಯಂತಸೆದಿದಕರಾಳಸ್ಪುಲಿಂಗಸಂಗತ
ಬಾಣನಿಚಯದಿಂಟೇಸೆಂಬೆನಾಸವವನು॥೩೧॥ ತೋಳ್ಗಳಂಕಂಡು
ಕಟ್ಟೊಡುವಿಗಸುರಿಯ। ಜಾಲಪ್ರೇಶಿವಶಿವಾಪಸಿದುಮುಂಬರಿವ
ಶಾ। ರ್ದೂಲಂಗಳಂತಾಣತಳೆವಳಿದು ಪೋಪವ್ಯಗನಿಚಯಪ್ರೋಪೇಳೆ
ನಲ್ಕೆ॥ ಚಾಳಿದಕ್ಕಸರೋಡಿಪೋಗಿಬಳಿನಿಸನೆಲೆಯ। ನೋಲಬೀಳಲ್ಕಂ
ಜೂಕಲಿಜಲಂಧರನತಿಕ। ರಾಳಬದ್ಧಭ್ರುಕುಟಿಮುಖನಾಗಿನಡೆದನ

ಹುತೆರವೋಲ್ಲಿಣಾತಿಯಿಂದಂ ॥೨೨॥ ಏವನೆಂಬೆನು ಜಲಂಧರನಸೈನ್ಯಸ
ನ್ನೆಯಿಂ। ಸೇನೆನೂಂಕಿತು ವಡೆಬನಂ ಮುಸುಕುವಂಭೋನಿ। ಧಾನ
ವುನೆಸವುರಸಂರಂಭದಿಂ ವೃಷಭಾದಿಸಕಲಪಟುಭಟರನೋಲೆ॥ ಆನ
ಲಸದಳವಾಯುತ್ತೆಲ್ಲನೋಸರಿಸಿಗುದು। ನೇನೆ ಶಿವಭಟರದನು ಜೇ
ಶ್ವರಂ ಕಿಂಚಿದವು । ವಾವವಿಲ್ಲಗೆ ಶಿವನಬಲದವೋಲೊತ್ತಿ ನಡೆಯು
ಲ್ಕಂಡು ಹರನಾಗಳು ॥೨೩॥ ಪೊಲ್ಲವೆಪಿನಾಕವಂ ಕೊಂಡು ನಸುನಗು
ತುವಾ। ವಲ್ಲಭಂಬಾಣ ತ್ರಿಂಪದೆಳ್ಕ್ಕುತುರಗಂಗ। ಳೆಲ್ಲವಂ ಕಡಿದು
ಕರಿಗಳ ತರಿದು ತೇರ್ಗಳಂ ಮುರಿದು ಕಾಲಾಳ ಕರಿದು॥ ಬಿಲ್ಲನುಜ
ರೊಳೆರೆಬರಂ ಕೊಂಡು ಕೆಲಬರಂ। ನಿಲ್ಲಿಸೊಡಿಸಿ ಶಿಲಿಂ ಬಗೆವುೞ್ಖೆ
ಯುನಿತ್ತು। ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಿಗ್ಗ್ರಹಾಲಿಲಸ್ತಸೊಂತ್ರಿಣಾಳಬಲವಬರಿ
ಕೆಯ್ದದನು ॥೨೪॥ ಸೇನೆಪುಳಿಯುರ್ಗಿಡು ಘೂಡುಘೂಡಿಸಿ ಣಾತಿಯಿಂ।
ದಾನವೇಶಂ ತನ್ನವರನಿಸೆ ಶಿವನ್ಗೆ। ತಾನಿದಿರ್ಚಿ ನೂಂಕಿ ಘನತರ
ದಕೋದಂಡವಂ ಕೊಂಡು ಕಡುಮುಳಿಸಿನಿಂದಂ ॥ ಜ್ಯಾನಾದವಂ
ಮಾಡಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿಗುವನಾತುದು । ನೀನೇಮು ಹೇಳ ಬಾತನೆಂದೆ
ನುತಲನು । ಪಾವವಿಲ್ಲಿಗೆಸಳೆಸೂಗಸಂ ಕದನದಸೇನೆಂಬೆನಕ್ಕ
ರಿಯುನು ॥೨೫। ನೋಡಿದಂತಾ ವಹ್ನಿಸ್ತ್ರನಬಾಣಂಗಳಂ। ಮಾಡಿದಂ
ಚಿತ್ರವಂ ಮುತ್ತೆಂಗು ಬಾಣವಂ। ಪುಡಿದಂಸುತ್ತಲುಂ ಕವಿಪಶರ
ಸಮಿತಿಯುಂ ಬಿಂಡಿಸಲ್ಪಳರಾಜನು ॥ ಕೋಡಿದಂ ಬಿತ್ತಿದೊಳು ಶಂಕರ
ನಕೂಡೆವಾ ತಾಡಿಂ ಮುಕ್ಸರವನಿಸೆ ನನ್ನ ಕಡಿಯೆನುತೆ। ತೋ
ಡಿದಂ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಂ ಬುಗಳನಾಗಳೇ ನಂಬೆನಕ್ಕರಿಯನು ॥೨೬॥
ಮತ್ತೆ ಕವಿದು ದುಬಾಣ ನಾಗ್ರ ದಿಗುಭಿತ್ತಿಯುಂ। ಕೆತ್ತುವಂ ಬರದೊಳ್
ಗೆತುಂಬಿಗವುಗಿರಿಗಳಂ। ಮುತ್ತಿಗವು ಸಪ್ತವರನಿಧಿಗಳಂ ಪೂಳ್ದುವು ಧ
ರಾತಳವನೊಡೆಬಗೆನವು ॥ ಚಿತ್ತಜಾರಾತಿ ಯಾಕ್ಷಿಸಿ ತಲೆಯುನಲ್ಲಾ
ಡಿ। ಚಿತ್ತದೊಳು ಕಡುವುಸ್ಕಿಬುಳ ಪತ್ರಿಯು ಗನೆಗಳಂ । ಕತ್ತರಿಸಿಗರು
ಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ಪಾತಂಗೆ ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರಿದಂ ॥೨೭॥ ಕಂಡ
ನಸುರಂ ತನ್ನ ಸತ್ತ್ವಮುಲದೊಳಗಿರ್ದ । ಬಂಡಚಿಹ್ನಯುನನಿದಿರಿಟ್ಟು
ಮಿಗೆಸಾಷ್ಟಾಂಗ। ದಂಡಪ್ರಣಾಮಂ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿದಂ ಭಯಭರಿತ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಕಮಲಜಮುನಿ ಸುರಮುಕುಟ।
ಮಂಡಿತಪದಾಬ್ಜಗಿರಿಜಾಧವಮಹಾದೇವ॥ ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿಕಾ
ಯೆನುತಮುಗುಳೆರಗಿಗಂದನುಜಪತಿಯುಳ್ಕರಿಂದ॥೨೮॥ ಮುಟ್ಟಿದೇಂ
ಮಗನೆನಿನ್ನಯಭಕ್ತಿಗಾನಿರದೆ। ಬೆಟ್ಟದೇಂಬೆಳ್ಪುಗುಸುರೆಂದೀಶ್ವರಂ

ನುಡಿಯೆ।ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನಿನ್ನೊಳಗರ್ವದಿಂಕಾದಿದೆಸೆನ್ನ ಡಲನು॥ ಬಿಚ್ಚುಬಿಸುಟೀಗಳೆನ್ನಾತ್ಮವಂನಿನ್ನೊಳಗೆ ॥ ಬೆಚ್ಚುಕೊಳ್ಳೆಂದುದನುಜೇಶ್ವರಂಬಿನ್ನವಿಸ। ಲಚ್ಚರಿಯೊಳಭವನಾತಂಗೆಸಾಯುಜ್ಯವಂಪಾಲಿಸಲ್ಕನುವಾದನು ॥೩೯॥ ಕರುಣದೊಳೆಪಾದದಂಗುಷ್ಠದಿಂಚಕ್ರಮಂ।ಬರೆದುನಯನತ್ರಯದೊಳೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕದಕಾಗ, ತರಣಿಚಂದ್ರಮರ್ಕಳೆಗಳಗ್ನಿಯೇವಟ್ಟಯಾಯಾತ್ತಚಕ್ರಮಂರುದ್ರನು ॥ ಕರದೊಳಗೆಪಿಡಿದಾಜಲಂಧರನಕಂಧರದ। ಸರಿಸಕಿಡಲರಿದುದುಜ್ವಲಿಸುವಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿ। ಬೆರಸಿದುದುಹರನಪಣೆಗಂಣಪಾವಕನೊಡನೆ ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ॥೪೦॥ ಸುರಿದುದೀಶ್ವರನಮಂಡೆಯಮೇಲೆನವಕುಸುಮ। ವರುಷಮಾಗಳ್ದೇವದುಂದುಭಿಗಳುಂಮೊಳಗೆ। ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿವೃಂದಾರಕರುಶಂಕರನಪದಕೆರಗಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ಪರಮಶ್ರುತಿಮಂತ್ರದಿಂಕೊಂಡಾಡುದೆಸೆದೆಗಳೆಂ। ಪರಿಹರಿಸಿರಕ್ಷಿಸಿದೆಯೆಮ್ಮನೆಲೆಕಾರುಣ್ಯಶರಧಿನೀನೆನುತಪ್ರಣಮಿಸಿಪೊಗಳುತಿರ್ದುದುಸುರವ್ರಜಂಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೪೧॥ ಕೊಂಡಾಡುವಹರೀಂದ್ರಾದಿಸುರನಿಕರಮಂ। ಕಂಡುಕಾರುಣ್ಯದಿಂಸಂತೈಸಿಸುರಮಕುಟ। ಮಂಡಿತಪದಾಬ್ಜನವರವರಲೋಕಂಗಳಿಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಲೀಲೆಯಿಂದಂ ॥ ತಂಡತಂಡದಗಣಂಗಳ್ವೆರಸಿಬಂದುಗಿರಿ। ಮಂಡನವೆನಿಪ್ಪಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಗ್ರದುದ್ದಂಡರಾಜಾಲಯದೊಳೊಪ್ಪಿದಂಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಳ್ತಿಯಿಂದಂ॥೪೨॥

ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಂ । ಗ್ರಂಥಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಲ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೪೩॥

೨ನೇಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೭ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

೧೮ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಪರಶಿವನಕೂರ್ತುಹರಿತಪದೊಳಿರಲಾಗಳಂ। ಕರ
ನೊಲಿದುಚಕ್ರಮಂಕೊಟ್ಟನಾಕಥೆಯನಾ । ದರದಿಂದೆಕೇಳೆಂ
ದುಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೊಲಿದುಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು॥

ಪದ॥ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಸಂಘಟ್ಟಿತಶುಕಶೌನಕವ।ಸಿಷ್ಠಾದ್ಯಖಿಳಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠಸಮುದಯಮನೋ। ಭೀಷ್ಟಮಾಯಕಸುರಜ್ಯೇಷ್ಠಮುಖಸ್ರುಮನಸಾಧಿಷ್ಠಿತಪದಾಬ್ಜಯುಗಳೆ ॥ ದುಷ್ಟವಾರಣದನುಜದಿಷ್ಟಹೀ

ನಾಸುರರೋ । ತೃಪ್ತಜೇನಾನಿಲಾಕೃಷ್ಟಭೋಜಗಕೃಪಾ । ದೃಷ್ಟಿ
ಯಿಂ ನೋಡಿಸಂತುಷ್ಟಿಬಡಿಸೆ ನ್ನ ಗಿರಿಜೋಷ್ಠಚುಂಬನವಿಲಾಸ॥೧॥ ಆ
ಶ್ರಿಸೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕಲಕಾಲದಿಂ। ಮೇಳ್ದಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂ ತಚ್ಚಕ್ರಮಂ
ಕುತರ್ಗ। ಭಾಳಾಕ್ಷನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆಂದು ತೊಡಗಿದಂ ತಪವನತಿನಿ
ಷ್ಠೆಯಿಂದಂ॥ ಪೇಳಲೇನುಗ್ರತರತಪಕೊಲ್ದು ಶಂಕರಂ। ಲೀಲೆಯಿಂದೈ
ತಂದು ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ ವರವದೇಂ। ಕೇಳೆಂಬಬೇಡನೆನಲಚ್ಯುತಂ ಕಂದರ
ದು ನಮಿಸಿ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು ॥೨। ಎಲೆ ಮಹಾದೇವ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂ
ಲೋಕಮಂ। ಸಲಹುತಿರಲೊಬ್ಬೊಬ್ಬ ಖಳರು ಬಿಸಿಲೋಕಮಂ। ಕೊ
ಲುತಿರ್ಪರಿದಕೆ ನಾನೇಗುವೆಂ ತವಕರದಚಕ್ರಮಂ ಪಾಲಿಸಿದೊಡೆ॥ ತ
ಲೆಯನರೆವೆಂ ದುಷ್ಟರಾದವರನೆಂದೆನಲು । ಜಲಜನಾಭಂಗೆ ಚಕ್ರವ
ನಿತ್ತು ತನ್ನ ನಿಜ । ನಿಳಯಕೈದಿದನಭವನತ್ತಲಾ ವಿಷ್ಣು ನಿಜಲೋ
ಕದೊಳು ಸುಖವಿರ್ದನು ॥೩॥ ಪರಶಿವನ ಕರುಣದಿಂ ಚಕ್ರಮಂ ಪ
ಡೆದು ಮುರ । ಹರನಖಿಳಲೋಕಮಂ ರಕ್ಷಿಸುತ ದುಷ್ಟರುಮ । ನಿರ
ದೆಸಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುತಿರಲು ಕೆಲಕಾಲದಿಂ ಮೇಲೆ ಕ್ಷುಪನೆಂಬ ಹರಭಕ್ತನು ॥ ವ
ರಮುನಿ ದಧೀಚಿಯೊಳು ನೆತ್ರವಾಡುತ್ತೆ ನೀಂ । ಹರಿಭಕ್ತನಾಗು ಸೊ
ಲ್ತೊಡೆ ಮುನಿಪ ನಾಂ ಸೋಲೆ । ಹರಭಕ್ತನಾದಪೆಂ ಕೇಳೆಂದು ನುಡಿ
ದಾಡೆ ಸೋಲ್ತನಾ ಕ್ಷುಪಭೂಪನು ॥೪॥ ಇಂತು ನೀಂ ಮೂರು ಸೊ
ಳೋಳ್ಸೋಲ್ತು ಬಳಿಕೀಗ । ಕಂತುಹರಭಕ್ತನಾಗೆನಲವಂ ಹೂಂಕಿಸ।
ಲ್ತಾಂ ತಪದೊಳೀಶನಿಂ ವಜ್ರಕಾಯವ ಪಡೆದು ಬಂದರಸನೊಡನೆ ಕಾ
ದಿ॥ ಮುಂತೆ ಕವಿವವನ ಚತುರಂಗಮಂ ಮುರಿಸಿಲ । ಯಾಂತಕನ
ಮುಳಿಸಿನಿಂ ಪಾತನಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟೆ । ಕಂತುಪಿತನಾತನಂ ಮುರಹಿಂಗಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಮುನಿಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದನು ॥೫॥ ಪಲವಾಯುಧಂ
ಗಳಿಂ ಕಾದಿ ಹರಿ ಮುನಿಪನಂ । ಗೆಲಲರಿಯದೆಸವ ಚಕ್ರವ ನಿಡಲು
ಮುನಿಪಾಣಿ। ತಳದಿನಾಚಕ್ರಮಂ ಪಿಡಿದೊರಸಿ ಚೂರ್ಣೀಕೃತಂ ಮಾ
ಡಿ ಬೆಂಬತ್ತಲು ॥ ನಿಲಲಂಜಿ ಹರಿ ತಲೆಯ ಕೆದರಿಕೊಂಡೋಡಲಾ । ನ
ಳಿನಾಕ್ಷನಂ ಕ್ಷುಪಂ ಕಂಡು ಶಿವಭಕ್ತರೇ । ಬಲುಹರಾಎನುತಲಾ ಮು
ನಿಪಾಲನಿಂದೆ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಂ ತಾಂ ತಳೆದನು॥೬॥ ಪ್ರತಿದಿನಂ ಸಾಹಸ್ರ
ಕಮಲಂಗಳಿಂದುಮಾ । ಪತಿಯನರ್ಚಿಸಲೊಂದಿನಂ ಶಿವಂ ತನ್ನನದ।
ಧೃತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಸಾವಿರದೊಳೊಂದು ಪಂಕೇಜದಲರಂ ಕುಂದಿ
ಸೆ॥ ಅತಿಶಯಸುಭಕ್ತಿಯಿಂ ತನ್ನ ಬಲಗಂಣನಂ । ದತುಳಲಿಂಗಕೆ ಸಮ
ರ್ಪಿಸೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪಾರ್ವತೀ। ಪತಿ ಪುನಶ್ಚಕ್ರಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಮಲಾಕ್ಷನೊ

ಡನಿಂತೆಂದನಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥೭॥ ಮದನಪಿತಕೇಳಾದೊಡೆನ್ನ ಭಕ್ತ ವ್ರಜದ । ಹೃದಯದೊಳಗಿರ್ಪನನವರತಮಾಭಕ್ತರೇ। ಸದಮಲಪ್ರಾಣವೆನಗೆನ್ನ ಮುದ್ರಾಂಕಿತರಮೇಲೊಮ್ಮೆಯುಂ ಚಕ್ರಮಂ॥ ವಿದಿತಪ್ರಯೋಗಿಸದಿರೆಂದು ನೇಮಿಸಿಶಿವಂ। ಮುದದೊಳಾವಿಷ್ಣುವಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕೈಲಾಸ । ಸದನಮಂಪೊಕ್ಕು ಗಿರಿಜಾತೆಯೊಡಗೂಡಿಸುಖಮಿರ್ದಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು॥೮॥ ಇದು ಸಕಲವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರಸದ್ವಿಮಲ। ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುಘುಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮವೆಂ । ಬುದಧಿವರ್ಧನಸೋಮನೆನಿಪಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನಕರಜಾತನು॥ ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋವಿದನೆನಿಪವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನತಿ। ಮುದದಿಪೇಳ್ದೀಚನ್ನಬಸವಪೌರಾಣಸತ್ಕಥೆಯೊಳೆರಡನೆಯಕಾಂಡಂ ॥೯॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗೆ ಗ್ರಂಥಮಾದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೧೦॥

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು.

ಅಂತು ಕಾಂಡ ೨ಕ್ಕೆ ಸಂಧಿ ೨೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೧೮ಕ್ಕೆ

ಮಂಗಳಂ.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವು.

ಮೂಱನೆಯಕಾಂಡ—೧ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಶಾಪದಿಂಗಂಧರ್ವ | ಸುರು
ಗಜಾಸುರನಾಗಿ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದ್ಯರಂ, ಘುರದೊಳೋಡಿಸಲು
ಭವನಾಗಜಾಸುರನಸಂಹರಿಸಿದಂ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ॥

ಪದ॥ ಸರಸಗುಣಧಾಮನಂ ಸೋಮನಂ ಭೀಮನಂ | ಕರಧೃತವಿ
ಶೂಲನಂ ಶೀಲನಂ ಪಾಲನಂ| ಕರಿಚರ್ಮಧಾರನಂ ಧೀರನಂ ವೀರನಂ ಶೂರ
ನಂ ಜಿತಮಾರನಂ॥ ಸುರಶೈಲಚಾಪನಂ ಗೋಪನಂ ಶ್ರೀಪನಂ| ನಿರುತ
ಸುರಕಾಂತನಂ ಕಾಂತನಂ ಶಾಂತನಂ| ದುರಿತಹರದಕ್ಷನಂ ರಕ್ಷನಂ ವರ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ನುತಿಗೆಯ್ವೆನು॥೧॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆ ರಾಮ ಪೂರ್ವದೊಳ
ಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಪಾಲಕಂ ಕಾವೇರಿಯಾದಿಯೊಳ್ತಪಿಸುತ್ತೆ| ಲೀಲೆಯಿಂ
ದಿರಲೊರ್ವಗಂಧರ್ವನಾಗಸದೊಳೊಪ್ಪುವವಿಮಾನದೊಳಗೆ॥ ಮೇಳ
ದಿಂದೈದುತ್ತೆ ಮುನಿಪನಂ ಕಂಡುಹಾ | ಸ್ಯಾಲಾಪದಿಂ ಸತಿಯ ಮುಡಿ
ಯಪೂವಿಂದಿಡಲು | ಮೇಲನೀಕ್ಷಿಸಿಮುನೀಶಂ ಕೆರಳ್ದೆತ್ತಿದಕರಾಗ್ರ
ದಿಂಟಂತೆಂದನು॥೨॥ ಮತ್ತತ್ವದಿಂದೆನ್ನನಿಟ್ಟೆಲಾನೀಂ ಮದೋ | ನ್ಮ
ತ್ತತೆಯನುಳ್ಳದ್ಭುತಾಕೃತಿಯನಾನಾಜ | ಗತ್ತುಗಳನೈದೆಸಂಹರಿಪ
ದುರ್ಗಜವಾಗಿಜನಿಸೆನುತಶಾಪವೀಯೆ॥ ಚಿತ್ತದುಮ್ಮಳದಿಂದೆಋ
ಷಿಯಡಿಗೆಮಣಿದುಮುನಿ | ಸ್ತೋತ್ರಮನೆಶಾಪಮಂ ಮಾಣಿಸೆನೆನೀ
ನಿಂತಿ | ರುತ್ತಾರ್ಗ್ಗಯುಂ ಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲದಿರು ಶಿವನಿಂದೆಮುಕ್ತನಹೆಪೋ
ಗೆಂದನು॥ ಬಡವನೇ ಮುನಿಶಾಪವೆತ್ತಮಾತ್ರದೊಳಾಗ| ಳಡಗಿತೇರಿ
ದವಿಮಾನಂ ಸವಿಾಪದೊಳಿರ್ದ್ದ| ಮಡದಿಯೇನಾದಳೋ ಶಿವಶಿವಾ ಮ
ಸಾದ್ಭುತಾಕೃತಿಯಗಜರೂಪಕವನು॥ ಪಡೆದನಾಕ್ಷಣದೊಳಾತನ
ಕಾಳರೂಪಮಾ| ದೊಡಲಪೇರ್ಮೆಯನದೆಂತೆಂತೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ| ನುಡಿ
ಯಲಳವೇ ಭಗಣಪಂತಿಯುರಿಗೆಟ್ಟೆಯೋಲ್ಕಂಗಸೆದವೇನೆಂಬೆನು ॥೩॥
ಪುಷ್ಕರವನೆರೆನೀಡಿಬರೆತೆಗೆಯೆ ಸಾಗರಚ | ತುಷ್ಕಜಲಮುಂ ಸುರ್ರ
ನೇರುವುದು ಹಸ್ತಮಂ| ಪುಷ್ಕರಕ್ಕೆತ್ತಿಯುಸುರಂಬಿಡಲು ಬೊಮ್ಮಾ
ಸನಾಂಬುಜಂ ಕಂಪಿಸುವುದು॥ ಪುಷ್ಕರಾಪ್ತೇಂದುಬಿಂಬಂಗಳುಂ ತದ್ಗ
ಜದ | ನಿಷ್ಕಳಂಕಿನಘಂಟೆಯಾದವೆ ದೆಯಾಟದಿಂ| ಪುಷ್ಕರಭವಾಂ
ಡವೊಲೆದಾಡುತಿರ್ದುದು ಪೇಳಲೇನದವಿಸ್ಮಯವನು ॥೪॥ ಪಾದಂ

ಗಳೆನಿಪ ಮಂಡಲಕೆ ಬಹುದುಸ್ಸಹಂ। ಪಾದಂಗಳುತ್ಕ್ರಷ್ಟಬೃಂಹಿತನಾದಮು
ಮರಪ್ರಮಾದಮುನ್ನತಕರಂ ಭೀಕರಂ ದಂತಂಗಳುಂ ಲೋಕಕಂ ತಂಗೆ
ಳು ॥ ಆದಮಾ ಪುಷ್ಕರಂ ದುಷ್ಕರಂ ಮಿಗೆದೊಡ್ಡಿ । ತಾದ ಕುಂಭಸ್ಥಳಂ
ಪರ್ವತೋಪಮಮೆನೆ । ಅಕ್ಕಾದುಷ್ಟಗಜದದ್ಭುತಾಕೃತಿಯ ಬಣ್ಣಿಸು
ಪ್ರೌಢಹಿಪತ್ರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಮಲ್ತು ॥೬॥ ಕೊಳ್ದಂತೆ ಪುಷ್ಕರೋದ್ಭಾಸಿ
ತಂ ಸಪ್ತಿಪ್ರ । ಕುಲದಂತೆ ದಾನಧಾರಾಗ್ರಾಹಿ ವಿಪುಳಕುಲ। ಬಲದಂ
ತೆ ಗುರುಕರ್ಣವಾತಜವಿಭೀಕರಂ ಹಿಮಕಿರಣಬಿಂಬದಂತೆ ॥ ಕಳಿತ
ಕರರಾಜಿತಂ ಸಲೆ ವಾಸುದೇವನೋ । ಲ್ಬಲಯುತಂ ತಾನೆನಿಸಿ ಸಂತ
ತಂ ಗುರುತರದ । ಕರಿಗಜಾಸುರನದ್ಭುತಾಕೃತಿ ಜಗತ್ರಯಕೆ ಬೀರಿ
ದುದು ವಿಸ್ಮಯವನು ॥೭॥ ಇರದೆ ನೋಡುವ ನೋಟಮಖಿಳಜನಗಳ
ಕಾಟ । ಮರಿದೆನಿಸುವೆಡೆಯಾಟಮವನಿವಧುಗೆದೆಯಾಟ। ಕರಜಾ
ತಶೀಕರಂ ಪರಸುಭಟಭೀಕರಂ ಸುಳಿವ ಪರಣಿಗಳಿಗಳಿವು ॥ ಸುರಿವ ಘ
ನಮದಧಾರೆ ಸುರಜನಕ್ಕಸಿಧಾರೆ। ಧರೆಯೊಳೆಳೆಯುವ ಬಾಲಮು ಘಟ
ತದ ಕರವಾಳೆ। ಮುರುಕರ್ಣಭವ ವಾತಮು ಮರತತಿ ಭಯಜಾತಮೆ
ನೆ ಗಜಾಸುರನೆಸೆದನು ॥೮॥ ನೋಡಲಮ್ಮುವರಿಲ್ಲ ಕರಿಯೊಡನೆನಿಂ
ದು ಪೋ। ಯ್ಯಾಡಲಮ್ಮುವರಿಲ್ಲ ತದ್ದೃಷ್ಟವಲೆಗೆ ಮಾ। ತಾಡಲಮ್ಮುವರಿ
ಲ್ಲ ಸಗ್ಗಮರ್ತ್ಯಬಿಲೋಕಾದಿಲೋಕಂಗಳೊಳಗೆ ॥ ಕೋಡದವರಿಲ್ಲ
ಮಾರಾಂತು ನಿಜತನುವನೀ । ಡಾಡದವರಿಲ್ಲ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಬಿಟ್ಟುಕೆ।
ಟ್ಟೋಡದವರಿಲ್ಲ ವಿಕ್ರಮದ ಸಿರಿಯಂ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಕರಿದು ಕರಿದನುಜನ ॥೯॥
ನಿಗ್ಗವದೊಳೀಡಿರಿಯೆ ಕುಲಪರ್ವತಂಗಳುಂ। ನುಗ್ಗುನುಸಿಯಪ್ಪವು ಕ
ರೋದ್ಭೂತವಾತದಿಂ । ಸಗ್ಗನೊದಲಾದಮೇಲಣ ಲೋಕವಿತತಿ
ಯುಂ ಮಾಲೆಗಳ ಚಂಡಿನಂತೆ। ಒಗ್ಗಿನಿಂದುತ್ಪತನಪಾತತೆಯಿದಿರ್ದ
ದಿದ। ರಗ್ಗಳೆಯತನವನಾರ್ಪೇಳ್ದಪರೊಮ್ಮೆ ಜಗಂ। ಪೆಗ್ಗಳೆದಭಯರಸದೊ
ಳೋಲಾಡುತಿರ್ಪುದದನೇನೆಂಬೆ ನಿಟ್ಟುರಿಯನು ॥೧೦॥ ಗರ್ಜನೆಯದನಿಗೆ
ಯನ್ಯಪ್ರಾಣಿಸಂಕುಲಂ। ನಿರ್ಜೀವಮಾಯ್ತು ಪಾದಪ್ರಹಾರಂಗಳಿಂ। ಗು
ಜುರ್ಗೊಂಡಂ ಫಣಿಪನಗ್ಗಿದವು ದಿಗ್ಗಜಂ ಜರ್ಜದುದು ಕಚ್ಛಪಾಂಗಂ ॥ ನಿ
ರ್ಜರಪುರಂ ಸರಕುದೆಗೆದುಳಿದ ಲೋಕತತಿ। ವರ್ಜಿತಸಮಸ್ತಜನಮಾ
ಯ್ತು ಕಟ ಧರೆಯೊಳಿದ। ನಾರ್ಜಯಿಸಿದಪರೆಂದು ಮೂಜಗಂ ತಲ್ಲಣಿಸು
ತಿರ್ದುದದನೇನೆಂಬೆನು ॥೧೧॥ ಭಗ್ನಮಾಯ್ತುಡೆಕಲಂದದಿ ಜಗಂ ಬಹು
ಭೀತಿ। ಲಗ್ನಮಾಯ್ತಲ್ಲಿಯ ಜನಂಗಳ್ಗೆ ಸುರಪಾಲ। ಕಾಗ್ನಿಯುಮನಿರು
ತಿವರುಣಾನಿಲಕುಬೇರಹರರೇನಾದರೋ ಖರದೊಳು ॥ ದಿಗ್ನಾಗವಿತ

ತಿಗೊಣ್ಮಿಸಿದುನಸಿದುದಕದೊ। ಳ್ಮಗ್ನಮಾಯಿತುಗಜಾದಶಾರ್ದ್ವ
ಮುಂಬಣ್ಣಿಪೊಡೆ। ವಾಗ್ನಾಗರಾಜರ್ಗೆಗೋಚರಮುದೇನೆಂಬೆನದರ
ದ್ಭುತಾಕೃತಿಯನು॥೧೨॥ ಆಕಸ್ಮಿಕದೊಳಾದದುಷ್ಟಗಜವಿಕಟಕಟು।
ಲೋಕಂಗಳಂತಿಂದುತೇಗುತದೆಶಿವಶಿವಪಿ। ನಾಕಿಯೇನಾದನೋಹ
ರಿಯೆತ್ತಪೋದನೋಬೊಮ್ಮಂಗದೇನಾದುದೋ॥ ಲೋಕಕರ್ತೃಗ
ಳೆಂಬಮಾತುಗಳುತಮಗಿನ್ನು। ದೇಕೆಸಾಕೆನುತೆನಾನಾಜನಂಭೀತಿ
ಯಿಂ। ವ್ಯಾಕುಲಾಂತಃಕರಣರಾಗಿಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿ
ಯನು॥೧೩॥ ದುರುಳನೆನಿಸುವಗಜಾಸುರನಳಿಗೆಕಂಗೆಟ್ಟು। ಸುರಪ
ಮುಖ್ಯಾಮರಕದಂಬಕಂಬಂದುಪಂ। ಕರುಹಭವಕಮಲಾಂಬಕ
ರ್ಗೆದೂರಲ್ಕವನಿರ್ಜಸೇನೆವೆರಸಿಬಂದು॥ ಕರಿಯೊಡನನಂತಕಾಲಂ
ಕಾದಿಗೆಲ್ವಬಗೆ। ಯರಿದಾಗಿಸೈನ್ಯಮಂನೀಗಿಕಡುನೊಂದುಶಂ। ಕರನೆ
ಡೆಗೆಸರ್ವರುಂಬಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದರ್ನಿಟಿಲತಟಹಸ್ತರಾಗಿ॥೧೪॥ ಆಲಿ
ಸುಮಹಾದೇವಖಳಗಜಾಸುರನೆಂಬ। ಕಾಳರಕ್ಕಸನಿರದೆಪೆಚ್ಚಿನಂ
ಮೆಲ್ಲರಂ। ಕಾಳಗದೊಳೋಡಿಸಿಸಮಸ್ತಲೋಕಂಗಳಂಸಂಹರಿಪನೆಂ
ದೆನಲ್ಕೆ॥ ಕೇಳಿಕರುಣದೊಳಂಜಬೇಡೆಂದುಸಂತೈಸಿ। ಫಾಳಾಂಬಕಂ
ವೃಷೇಂದ್ರನನೇರಿಸಕಲಗಣ। ಜಾಲಮೊಡನೈತರಲ್ಕೈಲಾಸಗಿರಿ
ಯಿಂದೆಪೊರಮಟ್ಟನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೫॥ ಹರಿಯವಾಹನಿಯುಜನಸ್ಯೈ
ನಿಕಂಸುರಕುಲೇಶ್ವರನಚತುರಂಗಮಾಶಾವರರಸೇನಾಬ್ಧಿ। ಗತು
ಡಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರಘನತರಬಲಾಂಬುಧಿಗಳು॥ ವರ
ಭೂತಗಣರುದ್ರಗಣಕುಲದಪಡೆಗಳ। ಟ್ಟೆರಿಯಿಂದೆಶಂಕರನಹಿಂದು
ಮುಂದೆಡಬಲದೊಳಿರದೆಬರುತಿರ್ದವುಗಜಾಸುರನಹವಣೇಂಮಹಾ
ಪ್ರಲಯಮುಪ್ಪುದೆನಲು॥೧೬॥ ಆನೆಗಳ್ಗೆಣಕೆಯೋಭಾರದಿಂಭೂತಳ
ಕೆ। ಬ್ಬೇನೆಮುಸಗಿತುಕುದುರೆಗಳಿಗದೇಂಗಣನೆಯೋ। ನಾನಾದಿಗಂತ
ಮಂತುಂಬಿದವುತೇರ್ಗೆತಾನವಧಿಯೇಧರೆಯನಾಂತ॥ ಆನೆಗಳ್ಭರ
ಕೆಕೊಂಬೂರಿದವುಸುಭಟಪ್ರ। ತಾನಕ್ಕೆಕಡೆಯೆಪದರಜದಿಂದೆಪಿರಿದೆ
ನಿಪ। ಬಾನೆಡೆಯನೆಲ್ಲಮಂತುಂಬಿದುದುಶಿವಶಿವಾಪೇಳಲೇಂವಿಸ್ಮಯ
ವನು॥೧೭॥ ಬೇರೆಬೇರತುಳಬಲನಿವಹದೊಳುನಿರ್ಭರದೆ। ಚೀರು
ತಿಹಕಾಳೆಗಳಪೊಡೆವಭೇರಿಧ್ವನಿಗೆ। ಗಾರಾಯ್ತುಪಂಕಜಭವಾಂಡ
ಮಾಲಿಸಿದಂಗಜಾಸುರಂತದ್ಧ್ವನಿಯನು॥ ಮೂರುಲೋಕಂನಡುಗುವಂ
ತೆಪೇರ್ದನಿಯಿಂದೆ। ಕೀರಿಶುಂಡಾಗ್ರದಿಂಧರೆಯನಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ। ಮಾ
ರಿನಡದಂಹರನಸೇನಾಸಮುದ್ರಕಿದಿರಾಗಿಖಳನ್ನಧಟನಿಂದಂ॥೧೮॥

ನೀಲಾದ್ರಿಬೇಗದಿಂದಿರದೆಘಟಿತೆರದಕೈ| ಕಾಲಾಂತಬಂದಪ್ಪುದೊಶಿ
ವಶಿವಾಸಂವರ್ತ|ಕಾಲದಮಹಾಂಧಕಾರಂಗಳಾಕೃತಿಯಾಗಿಬಪ್ಪು
ದೋಪೇಳೆನಲ್ಕೆ||ಶೂಲಿಯಬಲಾಂಬುಧಿಯುಮುಂಗಡೆಯಸಕಲಸು
ರ,ಜಾಲದೆರ್ದೆಯೊಡೆಬೃಂಹಿತರವಂಗೆಯ್ವುತಕ| ರಾಳರೋಷಶ್ವಾ
ಸಕಂಪಿತಜಗತ್ರಯಂಬರುತಿರ್ದ್ದನದ್ಭುತದೊಳು||೧೯||ದಾರಿಯೊಳಗಿ
ದಿರಾದಘನತರದಪರ್ವತದ|ಬೇರಸುಗಿದೆತ್ತಿತಕರಾಗ್ರದಿಂದೊಡ್ಡಿತ
ವು|ಸೀರುಹಂಗೆಳನಿರದೆಮುರಿದುಗಗನಾಂಗಣಕೆಸಾಲಿಡುತಗಂಡುಶಿ
ಲೆಯಂ||ಓರಂತೆಪಿಡಿದುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಬೀರುತಗಜರಿ| ಭೋರಿಡುತಧೂ
ಳೆಳೆಂವೊಗವೊಗೆದುಚೆಲ್ಲುತಮ| ಹಾರಣಾರಂಭಲಂಪಟಸುರರಸರಿ
ಸದೋಳ್ಮೊಳಗಿದಂಖಳರಾಜನು||೨೦||ಇರದೆಹಸ್ತಾಗ್ರದಿಂತೆಗದಿಡು
ವಗುಂಡುಗ| ಳ್ಪರಿಕಿಸಬ್ಕಾರಿಕಲ್ಕಂಗಳೇವಿಂಚುಗುರು| ತರಮಹಾ
ದಂತಯುಗಮೆಸಿಡಿಲ್ಗಳಾಗೆಶೀಕರಮೆತುಂತುರ್ವನಿಗಳು|| ಸುರಿವ
ಮದಧಾರೆಗಳ್ಮಳೆಕರ್ಣತಾಳಭವ| ಮರುತಪ್ರಚಂಡಪ್ರಭಂಜನಸೆ
ನಲ್ಪುಷ್ಟ | ಕರಿವಿಲಯಕಾಲದಮಹಾಮೇಘದಂತೆಗರ್ಜಿಸುತನಡೆತ
ರುತಿರ್ದುದು||೨೧|| ಎಲೆಲೆಲೋಕಂಗಳೆಂತಿಂದುತೇಗಿದಮಹಾ|ಕಲಿ
ಗಜಾಸುರನೀತನೆಮಹಾದೇವಹೊ | ಕ್ಕಳಿಯದಿರಿವಂದೆಗಳುಪಿಂತಿ
ರುಗಿಸುಭಟರಂಜದೆಮುಂದುವರಿವುದೆನುತ||ಜಲಜಭವಹರಿಸುರೇಂ
ದ್ರಾದಿಗಳುತಮ್ಮನಿಜ| ಬಲವೆರಸಿಮುತ್ತಿದಖರಾರ್ತಿಯುಂವಡೆಬನಂ|
ಜಲಧಿಯಜಲಂಮುತ್ತುವಂತೆಕೋಲಾಹಳದೊಳೇನೆಂಬೆ ನೃಕ್ಕರಿಯು
ನು||೨೨|| ಒಂದುದಿಕ್ಕಿನೊಳಸಿಮುಸುಂಡಿಗಳತಿವಿತಮ|ತ್ತೊಂದು
ದೆಸೆಯೊಳ್ಸಬಳೆಗದೆಗಳಪೊಂಬಿಲ್ಕ್ರೇಣಿ|ದೊಂದುದೆಸೆಯೊಳ್ಪರಶು
ಗಳಕಡಿತವೊಂದುದೆಸೆಯೊಳುಶಿಲಾವರುಷಂಗಳು || ಹಿಂದುಮುಂ
ದೆಡಬಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂಬಾಣಂಗ|ಳಿಂದಮುಸುಕುತೆಭಟಬೊರ್ಬ್ಬಿ
ರಿದರಾಗಕ| ಣ್ಗಂದವಾಡುದುಗಜಂಬೆತ್ತಗಳುಬೆಳದದ್ರಿಯಂತೆಘನ
ಸಂಗದೊಳು ||೨೩|| ಚಿತ್ರಮಾಯ್ತೆಳಸಿದ್ಧರಾಮನೋಡಲುನಿಮಿ
ಷ,ಮಾತ್ರದೊಳುಮುತ್ತಿದಭಟರ್ಗ್ಗಳಂಮುರಿದುಶತ|ಪತ್ರಂಗಳಂಚಿ
ಗುಳಿದುಳಿದುಗಜರಾಜಿಯಂಬಂಡುರುಳ್ಚಿಸಿತೇಗ್ಗಳಂ||ಛತ್ರಚಮರಾ
ಳಿಗಳ್ನೊಡಸಿನಿಟ್ಟೊರಸಿಶತ|ಪತ್ರಭವಹರಿಸುರೇಂದ್ರರಭರದೊಳೆಂಜೇ
ವ|ಮಾತ್ರಮುಳಿಯದಹಾಗೆಸವರಿದುದುಸುಭಟರಂಮತ್ತಗಜವೇನೆಂ
ಬೆನು||೨೪|| ಮುರಳಿಕವಿದುದುಸೇನೆಮುಂಜುಬಿಲ್ಬಟ್ಟಮುಂ|ಪರಿವೇಷ್ಟಿ
ಪೇಂಷದಿಂಶಾತಶಳಸ್ತಂಡೋಹ|ಶರಧಿಯಂಕವಿಸಿದರ್ತ್ರವಿಸ್ತಿದರ್ಮ್ಮದ್ಗರ

ಕಠಾರಿಶೂಲಂಗಳಿಂಗಂ|| ಬರಿಕೈಯೊಳೆಡಿಸಿ ಕುದುರೆಯ ಹಿಂಡು ಹಿಂಡ
ನಿ| ಟ್ಟೊರಸಿ ತೇರ್ಗಳ ನುಚ್ಚುನುರಿಮಾಡಿ ಯಾನೆಗಳ| ನಿರದೆ ತಿವಿತಿವಿದು
ಹೊಡೆಚೆಂಡಾಡುತಿರ್ದಂ ಗಜಾಸುರಂ ಸಂಗರದೊಳು||೨೪|| ಇರಿದಿರಿಯೆ
ಕಂಗೆಟ್ಟು ತಳ್ಗುವ ಮರ್ಗಳ್ಗುವರ್| ಬರಿಕೈಯ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದಳ್ಕುವರ್ಬಳ್ಕು
ವರ್| ಚರಣಂಗಳಿಂದರೆಯೆ ಸುಕ್ಕುವರ್ಕಳ್ಕುವರುಕ್ಕಾಗಿ ನಿಃಶ್ರೋಣತ
ವನು || ಭರದೆ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟೋಡುವರೊಕ್ಕೋಡುವರ್ | ಮರಗೊಂಬಿ
ನಿಂ ಬಡಿಯಲಡಗುವರ್ನಡುಗುವರ್| ಕರಿಯಿಂತು ಸದೆವುದು ವಿಘಾತಿ
ಯಿಂ ಖಾತಿಯಿಂ ಮುತ್ತಿದ ಭಟವ್ರಜವನು||೨೬|| ಕರಿಕೆರಳ್ದುಂ ಮುಳಿ
ದನಬ್ಜಜಂ ರೋಷವಂ | ಧರಿಸಿದಂ ದೇವೇಂದ್ರನಾಶಾಧಿಪರ್ಕ್ಕೋಪ| ಭ
ರಿತ ಮಾನುಷರುದರುಬ್ಬಿದ ರಾಗರುಡಗಂಧರ್ವಬಲದ ಭಟರು|| ನಿರು
ತಮಾಕಣಿಯದೊಳು ಕಲಗಜಾಸುರನು ರವ| ನೆರಡು ತುಂಡಾಗಿಸೀ
ಳದೊಡೇ ಕೈಗಳೊಳು| ಧರಿಸಿದಾಯುಧವೆಂದು ಮುತ್ತಿದರ್ಪಟು
ಭಟರ್ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯು ಸು||೨೭|| ವೀರರಿಂತೊಂದೊಂದು ದೆಸೆಗಳೊ
ಳು ಮುತ್ತಿ ಪ್ರಹರಿಸಿದರೆನಿತಸ್ತ್ರಮುಂಟನಿತರಿಂದೆಗಂ| ಭೇರಿಭೇರಿಗ
ಳ ಚಂಬಕ ಡಕ್ಕಡಾಡೆಗಳ ನಿಸ್ಸಾಳದಾರ್ಭಟೆಯೊಳು|| ವಾರಿಜಭವಾಂ
ಡಮುಳವಳಿಯೆ ಮೂಜಗದಸಂ| ಪಾರತಾಲವ್ರೋಮಹಾದೇವ ಸೋಜಿ
ಗವೆನಲು | ವಾರಣಾಸುರನನಿರಿದರ್ಭಟರ್ತಮತಮಗೆ ಪೇಳಲೇಂ
ವಿಸ್ಮಯವನು||೨೮|| ಸುರಪಾಗ್ನಿಯಮ ನಿರುತಿ ವರುಣ ವಾಯು ಕು
ಬೇರ | ಹರರೆಂಟು ಸಕಲದಿಕ್ಪಾಲಕರಜಿಟ್ಟ| ಚರಣಂಗಳಿಂ ಪಿಡಿದು
ತತ್ತ್ಬಿಗಂತ ಕೀಡಾಡಿದುದು ವಿಕ್ಕಮರರಂ|| ಕರಜಾತ ವಾಯುವಿಂದಿ
ವಳ ತೂರಿದುಗುಪಂ | ಕರುಣಭವನಂತುಡುಕಿ ಸತ್ಯಲೋಕದೊಳೆ
ಸುಖ | ಮಿರುನೀನೆನುತ್ತೆ ಬೀರಿದುದಿದೇಂ ಶಿಕ್ಷಾಸಮರ್ಥನೋ ಯಿನಾ
ಜಗದೊಳು ||೨೯|| ಕುದುರೆಬರು ದೊರೆಯಾಯ್ತು ಕರಿಯ ಹಿಂಡಡಗಿ
ದುದು| ತ್ರಿದಶರುರೆದಿಕ್ಕುಗೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಾದರ್ವೀರ| ರಥಟು ಕೊಳ್ಳೆದು
ಮುಘುರೆ ಪೂತೆನುತ ಪುಂಖಾನುಪುಂಖದಿಂ ಕಣೆಗರವುತ|| ಮದನಪಿತ
ನೆಸವ ಕಾಂಚನರಥದೊಳಿರ್ದೈಸೆ| ಬಿದುಗೆರಪರಾಹುವಿನ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ರಥದಬಳಿ| ಗೊದಗಿ ಪಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸೆ ಕೆಲಸಿಡಿದು ಮಾಧವಂ ಗದೆಗೊಂಡು
ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು||೩೦|| ಹರಿಬಳಿಕ ಸಿಸ್ಕ್ರನಾದಂಗೆಯ್ವಗದೆಯಿಂದೆ| ಕ
ರಿಯ ಮಸ್ತಕವನಪ್ಪಳಿಸಲಾ ಘಾಯುವುಂ| ಸರಕು ಮಾಡದೆ ಪರಿದು
ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಕೆಲವಡಿಯೊಳಾತನಂತುಡುಕಿಪಿಡಿದು|| ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಂ ಜು
ಣುಗಿ ಯುರದೊಳಂ ಧಿಸಿನಿಂದು | ಭರದೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲಾ ಲಿಸು ತಕೆ

ಲವೆಡೆಗಳೆಂ॥ ಪತಿವೃತ್ತ್ಯನಿಲುತಮೊಲವುತಸರೋಜಾಂಬಕೆನಸುಳಿ
ವೆನಾಲಿಸುತಿರ್ದುದು॥೨೧॥ ಸುರರಿಗಾವಿಧಿಯಾಯ್ತು ಪಂಕರುಹಸಂ
ಭವಂ। ಕರಿಯುಟ್ಟದೇಪುಣ್ಯಮಾಗಿಪ್ಪೋದಂರವಮಾ। ವರನಿಪರಮ
ಧ್ಯದೊಳುಸಿಕ್ಕಿದಂಕೆಟ್ಟೆವೆನುತಖಿಳಲೋಕದಜನಗಳು॥ ಹರನಮ
ರೆಪೊಕ್ಕು ಮೊರೆಯಿಡೆಕರುಣದಿಂಮಹೇ। ಶ್ವರನಾಪಿನಾಕಮಂಕೊಂ
ಡುಜೇವಡೆದುನಿ। ಷ್ಠುರಬಾಣಮಂ ಪೂಡಿನೋಡಿದಂಕರುಣಾಕಟಾ
ಕ್ಷದಿಂಖಳಪತಿಯನು ॥೨೨॥ ನೋಡಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆಸೆಯೆಗಜಮ
ಸ್ತಕಂ। ಕೂಡೆಪರಿದುದುಮುಂಡಮಿಳೆಯೊಳಗಕೆಡೆದುದಿದ। ನೋ
ಡಿಸಂತೋಷಮಯಸಾಗರದೊಳಿರ್ದುದುಜಗಜ್ಜನಂತಕ್ಷಣದೊಳು ॥
ಮೂಡಿದುತ್ಸವದಿಂದೆಗಂಧರ್ವಪತಿಚಂದ್ರ। ಚೂಡನಪದಂಗಳೆನಮಿ
ಸಿಮತ್ತನುವಿನೋ। ಳ್ಮಾಡೆನೀನೊಂದುಕುರುಪಂಧರಿಸಬೇಕೆಂದು
ತುತಿಸಿದಂಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೨೩॥ ಕರಿಚರ್ಮಮಂತೆಗೆದುಪೊದ್ದುಗಂ
ಧರ್ವನಂ। ಕರೆದುಗಣಪದವಿಯಂಕೊಟ್ಟದೇವರ್ಕಳೆಂ। ಕರುಣ
ದಿಂಸಂತೈಸಿಗಜಮಸ್ತಕವನಾಂತುಲೀಲೆಯಿಂದಂನಟಿಸುತ॥ ಹರುಷ
ದಿಂಕೈಲಾಸದರಮನೆಗನಡೆತರಲು। ಗಿರಿಸುತೆಯವ್ಯೈದಿಗುರಿನಿಂದಾ
ದೆನಂದನಂ। ಹರನತಡೆಯಲುಖಡ್ಗದಿಂತಲೆಯುರಿದುನಭಕಿಟ್ಟುಶಿವ
ನೊಳಪೊಕ್ಕನು ॥೨೪॥ ಸುತನಳಿದಸುದ್ದಿಯಂಕೇಳ್ದುಕಡುನೊಂದುಗಿ
ರಿಸುತೆಹರನಕೂಡೆಮುನಿದಿರೆದೇವಿನಿನ್ನನಿಜ। ಸುತನಿರವನೋ
ಡಬಾರೆನುತಕರತಂದಾಗಜಾಸುರನಮಸ್ತಕವನು। ಅತಿವೇಗದಿಂ
ಮುಂಡಕೊಂಡಿಸಪ್ರಾಣಮಾ। ರುತನೈದೆತೀವಿದುದುತದ್ರೂಪಮಂ
ಕಂಡು। ಮುತುಳತರಭಿನ್ನಮಾನಸೆಯಾದಪಾರ್ವತಿಗೆಪರಮೇಶನಿಂ
ತೆಂದನು ॥೨೫॥ ರೂಪಿದುವಿಕಾರಮಾಯ್ತೆಂದುಗಿರಿಜಾತೆಸಂ। ತಾ
ಪಮಂಮಾಡದಿರೆನುತ್ತಿಭಮುಖಂಗೆಗಾ। ಣಾಪತ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟನಿ
ನ್ನಭಜಿಸಿದರಿಷ್ಟಮಹುದೆಂದುವರವನಿತ್ತು॥ ಓಪಳಮನಕ್ಕೆ ಹರುಷ
ಮನಿತ್ತುತೋರ್ಪಲ। ಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಮುಖಾಮರರಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಮು
ದದಿಂವಿ। ರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂಕೈಲಾಸಶಿಖರದರಮನೆಯೊಳುವಿಲಾ
ಸದಿಂದಂ ॥೨೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತ
ಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪ
ರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕ
ಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೨೭॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೮ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಶಿವಲೋಕವಿಸ್ತಾರಮಂ ಶಿವಸ್ಥಾನಮಂ ಶಿವನರಾಜ್ಯ
ಕ್ರಮವನೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ। ಶಿವನನುಜ್ಞಾನರೂಪಂ ಚನ್ನಬಸವ
ನಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೊರೆದನು॥

ಪದ॥ ಅಣಿಯರಂ ಕೈಲಾಸಮಂದಿರದೊಳೊಪ್ಪುತಿಹ। ಮಣಿಮಯ
ದನೆಜ್ಜೆಯೊಳು ರತಿಗೈದು ಮಿಗೆ ತದಂ। ಗಣದಲೀಲಾಸರೋವರದೋ
ಳ್ತೃಷಾರ್ತೆಯಂ ಜುಳಿಯೊಳಗೆ ಜಲಮನೆತ್ತಿ॥ ಮಣಿದು ಮಣಿದೀಕ್ಷಿ
ಸುತ ಬಿಡುತ ಮೊಗದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆಣಿಕೆಗೊಳುತಿಹ ಹಿಮಗಿರೀಂದ್ರಜಾ
ಘನಮಂಗ್ಟ।ಗುಣಕೆ ನಸುನಕ್ಕು ತಲೆವಾಗಿಸುವ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನು
ಲಹೆಮ್ಮನು॥೧॥ ಏಕಚಿತ್ತದೊಳಾಲಿಸೈ ರಾಮ ಬೊಮ್ಮಾಂಡ। ಮೇ
ಕನಕಮಯ ಶಿವಾಲಯಮುದರ ತುದಿಯುಮು। ಕ್ರಾಂತ ಕಾರಕಳಶಮಿ
ಪ್ಪಂತೆ ಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶದಿಂದೆ ಶಿವನ॥ಲೋಕಮಿಪ್ಪುದು ಸಕಲ
ಬೊಮ್ಮಾಂಡ ಸತ್ಫಲಮಾ। ನೀಕಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪತರುವೆನಲಖಿಳ ವೇದಾದ್ಯ।
ನೇಕ ತರ್ಕಂಗಳ್ಗೆ ನಿಲುಕದ ಪ್ರತಿಮಹಾಮಹಿಮದೊಳದೇನೆಂಬೆನು॥
ಇಂತೆಸೆವ ಶಿವಲೋಕಮಂ ತಧಿಕ ವೃತ್ತರೂಪ। ಮಂತಳೆದು ಕೋಟಿ
ಮೂವತ್ತೆರಡು ಯೋಜನಾ। ದ್ಯಂತದಳವಿಯೊಳನಿತು ವಿಸ್ತರದೊಳ
ತುಳಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯದ ಕೋಂಟೆಯಿಂದ॥ಸಂತತ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪೂರ್ಣ
ಸತ್ತೇಜೋಗೃಹ। ದಂತೆಂಟು ಬಾಗಿಲ್ಗಳಿಂದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಸೈ। ತಂತಾಂತ
ಕಾರಕರದಷ್ಟಭೈರವರ ಕಾಪಿಂ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಲ್ವದುದು॥೩॥ ಕನಕಾರು
ಣಾರಕ್ತ ಪೀತನೀಲೋದ್ರತ್ನ। ಘನಹೇಮವರ್ಣಕಾಯಂಗಳಿಂ ಹಂ
ಸಾಜ। ಘನಕೇಕಿ ನಾಗಾಖುಮಹಿಷ ವಾರಣ ಕಾಕ ಗಿರಿಕ ವಾಹಂಗಳಿಂ
ದಂ॥ ವಿನುತ ಗುಣನೇತ್ರರುಂ ಚಂಡಕಪೋನ್ಮತ್ತ। ನನಯ ಕಾಪಾಲಿ
ಭೀಷಣ ಮಹಾಸಂಹಾರ। ರೆನಿಪ ಪೆಸರಿನ ಭೈರವರ್ ಚತುರ್ಭುಜ ತ್ರಿ
ಣೇತ್ರಂಗಳಿಂ ಕ್ರಮ ತಪ್ಪದೆ॥೪॥ ಆರಯ್ಯಲಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಮಾಹೇಶ್ವರಿ ಸು
ಘೋರ ಕೌಮಾರಿ। ವೈಷ್ಣವಿಯು ತುಳ ವಾರಾಹಿ ಮಾಹೇಂದ್ರಿ। ಯೊ
ರಂತೆ ಚಾಮುಂಡಿ ಕಾಳಿಯುಂದೆಂಬ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಮ್ಮೇಳದಿಂದಂ॥ ಓ
ರೋರ್ವರ್ಗೆ ಭೃತ್ಯರವರ್ಗೆ ಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿಯವರಿ। ವಾರಮುಸೆಯಲ್ಕಾವಿಭ
ವದಿಂ ಶಿವಪುರ। ದ್ವಾರಂಗಳೆಂಟು ಪೂರ್ವಾದಿಯಾಗಿರಲಲ್ಲಿ ಕಾದಿರ್ಪರು
ತ್ಸವದೊಳು॥೫॥ ಈ ಪರಿಯೊಳೆಂಟು ಬಾಗಿಲ್ಗಳಿಂದೊಪ್ಪುತಿ। ರ್ಪಾಪು
ರದ ಶಶಿಸೂರ್ಯವೀಧಿಗಳು ಲಕ್ಷಮುರೆ। ಗೋಪುರಗಳುಳ್ಳ ಕವಾಟಂ
ಗಳಗಣಿತಂ ಗೃಹಮಸಂಖ್ಯಾತಂಗಳು॥ ಪಾಪರಹಿತರ್ಕೇರಿಗೊಪ್ಪ

ಬ್ಬಿಗಣಪರ್ವಿ॥ರೂಪಾಕ್ಷನಾಜ್ಞೆಯಿಂದತುಳಿಬಲವೆರಸಿಪ್ರ। ತಾಪದಿಂ
ಕಾದಿರ್ಪರನುದಿನಂತಮತಮಗೆಬಾಳಸುಯಿಧಾನದಿಂದಂ॥೬॥ ನಿ
ಷ್ಕಾಮಿಗಳ್ನಿಗಮಸುಪ್ರೇಮಿಗಳ್ಕಾಡೆ। ದುಷ್ಕರ್ಮನಿರ್ದ್ಧುತರಾತ್ಮಯಮಾ
ಪ್ರವರ್ಜಿತರ್। ನಿಷ್ಕಂಪಚಿತ್ತರುನ್ನತಸತ್ಯವೃತ್ತರಘನಾಶರವ್ರತ
ಶೀಲರು ॥ ದುಷ್ಟದೂರಸ್ಸುಗುಣಪೂರರತಿನಿಪುಣರ್ಕಳ್। ರಷ್ಕರೋ
ಟೀಧರನಭಕ್ತರವ್ಯಕ್ತರುರೆ। ಕಿಷ್ಕಿಂದಮಾಗಿರಲ್ತತ್ಪುರಂಸುಕೃತಂ
ಗಳಿಹಬೀಡಿನಂತೆಸದುಗು ॥೭॥ ಗೋತ್ರಂಗಳೊಳ್ಮೆರವಕನಕಾದ್ರಿ
ಯಂತೆನ।ಕ್ಷತ್ರಂಗಳೊಳ್ಮೆರವಪೂರ್ಣಶಶಿಯಂತಖಿಳ। ಚಿತ್ರಮಣಿ
ಮಧ್ಯಚಿಂತಾರತ್ನದಂತೆಪುಣ್ಯಗ್ರಹಂಗಳನಡುವಣ॥ಮಿತ್ರಮಂಡಲ
ದಂತೆಸುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ಕಾಶಿ। ಚೇತ್ರದಂತಖಿಳಗಣಗೃಹಗಳಾನಡುವೆ
ಶಿಖಿ।ನೇತ್ರನರಮನೆಯೈದುಕೋಟಿಯೋಜನದವಿಸ್ತೀರ್ಣದಿಂದೊ
ಪ್ಪಿರ್ದುದು ॥೮॥ ಬಳಿಕಮಾಭವನಮಂಬಳಸಿಕಡುಚೆಲ್ವಿನಿಂ।ಧಳ
ಥಳಿಸಿಪೊಳೆವಪಳುಕಿನಮುಗಿಲಗೂಪದಿಂ। ಬಳೆದುಶಿವತತ್ವಮಿರ್ಪ್ಪ
ದುದಶಸಹಸ್ರಯೋಜನದುನ್ನತಿಯೊಳದಕ್ಕೆ॥ಕಳಕಳಿಪವನ್ನದೆನೆಶ
ತಯೋಜನಂಗಳಿಂ।ಬಳತೆಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಪರಮವೈರಾಗ್ಯನಿ। ರ್ಮಳಮು
ಕ್ತಿಗಳೆನಾಲ್ಕುಬಾಗಿಲಾಗಿರಲಭವನಂತಃಪುರಂಮೆತದುದು॥೯॥ ಸಿಂ
ಗರದೊಳಾಸುರಪಯಮವರುಣಧನದದಿ,ಕ್ಕಿಂಗಮರಿಕನಕಹರಿನೀ
ಲಮೌಕ್ತಿಕಮಾಣಿ।ಕಂಗಳೊಳ್ಬೆಳಗಿನಿಂಋಗ್ಯಜುಸ್ಸಾಮವೇದಾ
ಥರ್ವಗಾಖ್ಯಂಗಳ್॥ತುಂಗತರಲಕ್ಷಯೋಜನದುದ್ದದಿಂಗೋಪುರಂಗಳಾ
ಕೃತಿಯೊಳಿರೆನಂದಿಯುಂವೀರಭ। ದ್ರಂಗರುವಮಾಕಾಳನೀಲಲೋ
ಹಿತರಲ್ಲಿಕಾದುಕೊಂಡಿರುತಿರ್ಪರು॥೧೦॥ಅಂತಿನಿಬರಾಚತುರ್ದ್ವಾ
ರಂಗಳೊಳುವೇತ್ರಮಾಂತುಹರಿಯಜಮುಖ್ಯರಂನಿಲಿಸಿಮತ್ತಮಾ।
ಕಾಂತನೇಮಂಗೊಂಡುಪೊಗಿಪ ಪೊರಮಡಪವಿನಿಯೋಗಂಗಳಿಂದಿ
ರ್ಪರು॥ಅಂತಃಪುರದಗೃಹಾಕಾರದಿಂದತುಳವೇ।ದಾಂತಮಿರ್ಪುದು
ಚೇರೆಕೋಟಿಯೋಜನದಳತೆ।ಯಂತಳೆದುಸತ್ಪ್ರಣವವೇಶಿವಸಭಾ
ಸ್ಥಳಾಕಾರಮಾಗಿರುತಿರ್ಪುದು॥೧೧॥ ಆಹರನಸಭೆಯಬೆಳಗಿನಮುಂ
ದೆಕಂಗೊಳಿಪ। ಸಾಹಸ್ರಕೋಟಿರವಿಗಳತೊಳಪವದನಂಗ। ಳೂಹಿ
ಸಲ್ಪುಳೆಗಂಚುಕನ್ನಡಿಯೊಳಿರ್ಪಮಾಕೃಷ್ಣರಮಹಾಕಾಳಿಯ ॥ ದೇ
ಹಂಗಳೈದೆಪಲ್ಲಟಪವಚ್ಚರಿಯದರ। ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನೋಡಬಲ್ಲಖಿ
ಳಬೊಮ್ಮಾಂಡಂಗ। ಳೀಹಾಲಕಡಲೊಳಗೆಪಡಿಬಿಂಬಿಸುವಕುಕ್ಕು
ಟುಂಡಂಗಳನಲೆಸುವವು॥೧೨॥ ಈಪ್ರಕಾರದಸಭಾಮಧ್ಯದೊಳಗಘ

ವಂಗೆ। ಸುಸ್ಮಿತಾಪಾಂಗೆ ಸುಲಭಂಗೆ ಸಂಸಾರಬಂ। ಧಪ್ರವಿಧ್ವಂಸಂಗೆ ಹಂ
ಸಂಗೆ ಲಕ್ಷಯೋಜನದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮೆಸೆಯೆ॥ ಸುಪ್ರಭೆಯೊಳಷ್ಟಮಹ
ದೈಶ್ವರ್ಯಮವುನೋಡಲಪ್ರತಿಮಚರಣಂಗಳೆಂಟೆನಿಸಿ ತೋರೆಮು।
ಕ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಸಿಂಹವಿಷ್ಟರಂ ಕಂ ಪುಣ್ಯಾದಬೆಳೆಸಿನಂತಿರ್ಪುದು॥೧೩॥ ತ
ನ್ಮಹಾಪೀಠದ ಸುಖಾಸನದ ಮೇಲೆ ಗಿರಿ। ಜೋನ್ಮಸ್ತಕಮುಂದಚಂ
ದ್ರಶೇಖರಂ। ಸನ್ಮುನಿಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರಂ ತ್ರಿನೇತ್ರಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ ಬ್ರ
ಹ್ಮಾದ್ಯಮರ॥ ಹೃನ್ಮಧ್ಯಶೋಭಿತಾಂಗುಮಂಗಳಂ ವಿವ। ಸ್ವನ್ಮಂಡಲಾ
ನೇಕಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶಂ ಜ। ಗನ್ಮಹಾಜನನಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಕಾರಣವಿ
ರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥೧೪॥ ತೊಳಪಮುತ್ತಿನ ಹಾಣಿಕದ ಪೊನ್ನ
ನೀಲದೊ। ಳ್ವೆಳಗಿನಿಂ ಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರಪೂರ್ವದಕ್ಷಿಣಂ। ಗಳೊಳೆಸ
ದ್ಯೋಜಾತಮುಂ ವಾಮದೇವಮುಂ ತತ್ಪುರುಷಮೆಸೆವಘೋರಂ॥
ಪೊಳೆವುತಿರಲವರಗ್ರದೋಳ್ಸ್ಫಟಿಕವರ್ಣದಿಂ। ತೊಳಗುವೀಶಾನ
ಮುಖಮಿರೆ ತನ್ಮುಖಂಗಳೆಂಬಳಸಿತಂ ನಾಮ ಪುರುಷರ್ಪಂಚವದನ
ದಿಂ ತನ್ಮಂತ್ರದಿಂ ನುತಿಪರು॥೧೫॥ ಇಂತೆಸೆವ ಪಂಚಾಸ್ಯ ಪಂಚದಶನ
ಯನಂಗ। ಳಿಂತೋರ್ಪ ದಶಭುಜ ವಿಷಗ್ರೀವ ಗಜಚರ್ಮ। ದಿಂತಳೆದತ
ಲೆಮಾಲೆಗಳ ಸಾಲ್ಗಳಿಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತಮಯತೇಜದಿಂದಂ॥ ಕಂತುಭ
ಸ್ಮೋದ್ಧೂಳಿತಾಂಗದಿಂ ಲಲಿತಫಣಿ। ಸಂತತಿಯ ವಿಲಸಿತಾಭರಣದಿಂ
ದೊಪ್ಪಿದನ। ನಂತದೇವರದೇವನಖಿಳಸುರರಕ್ಷ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೋಲ
ಗದೊಳು॥೧೬॥ ಶಂಭುವಾಮಾರ್ಧಪೀಠದೊಳೊಪ್ಪಿದಳು ದೈತ್ಯ। ಕುಂ
ಭಿಕುಂಭಸ್ಥಳದಳತ್ಸಿಂಹಯಾನೆ ತ। ತ್ವಾಂಬೋಧಿದೇವಿ ದೇವಾಳಿವಂ
ದಿತೆ ಕಾಳಿ ಕಾಲಾಭ್ರತೀವ್ರವರ್ಣೆ॥ ಜಂಭಾರಿನುತೆ ಜಗತ್ಪಾವನತೆ ದ
ಕ್ಷಸುತೆ। ತಾಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲೆ ಮಹಾಮಹಿಮೆ ಯತಿವಿಭವ। ದಿಂ ಭವಾನಿ
ಶ್ಯಾಮೆ ಘಣಿವೇಣಿ ಶರ್ವಾಣಿ ಶಂಕರನರಾಣಿಯೆಂದು॥೧೭॥ ಶಕ್ತಿಸತಿಯ
ರ ತಂಡ ತಂಡಗಳಿಂದೀಶ। ಭಕ್ತಸತಿಯರ ಮೊತ್ತ ಮೊತ್ತಂಗಳಿಂದಂ ವಿರಕ್ತ
ಸತಿಯರ ನೆರವಿ ನೆರವಿಯಿಂ ರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರ ಸಾಲ್ಸಾಲ್ಗಳಿಂದಂ॥ ಉಕ್ತ
ಸತಿಯರ ಪಂತಿ ಪಂತಿಯಿಂ ದುರಿತನಿ। ರ್ಮುಕ್ತಸತಿಯರ್ಕಳೆಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿಂ
ಸ್ವರ್ಗಸಂ। ಯುಕ್ತಸತಿಯರ ಬಳಗ ಬಳಗವೋಲೈಸೆ ಶಿವನರಸಿಯಿಂತೆ
ಸದಿರ್ದಳು॥೧೮॥ ನೀಲವರ್ಣರ್ಪೀತಾಂಬರಧರರ್ಕುಂಡಲಾಲಂಕೃತ
ರ್ಕೋಮಲಾಂಗರಾಕೌಸ್ತುಭರ್। ಶ್ರೀಲತಾಂಗೀವಕ್ಷರರು ಶಂಖಗದೆ
ಚಕ್ರಶಾರ್ಙ್ಗಸಂಯುಕ್ತಮಾದ॥ ಲೋಲಚಾತುರ್ಭುಜರ್ಮಣಿಮಯಕಿ
ರೀಟರ್ಮ। ನೋಲಕ್ಷಶಾಸ್ತ್ರಜನಕರ್ಸರಸಿಜಾಂಬಕರ್। ಪೇಳಲೇಂಗರು

ಡವಾಹನರೀಶವಾಮದೊಳುವಿಷ್ಣುಕೋಟಿಗಳೆಸದರು ॥೧೯॥ ವಾ
ಣೀವರರ್ಹಂಸವಾಹನರ್ನಿಖಿಳಗೀ|ರ್ವಾಣಜನಕರ್ಕಮಂಡಲದಂಡಮಾ
ಲಿಕಾ|ಪಾಣಿಗಳ್ಸಕಲವೇದಜ್ಞರಬುಜೋದ್ಭವರ್ಕೋಟಿ ಬೊಮ್ಮಾಂ
ಡಂಗಳಪ್ರಾಣಿಗಳಸೃಜಿಪಕರ್ತೃರ್ಮಹಾಪ್ರೌಢಿಕೆಯ|ಕೇಣಕಾರರ್ಗ್ಗತು
ರ್ವದನರೊತ್ತೊತ್ತಿಯಿಂ|ಸ್ಥಾಣುವಿನಬಲದಕಡೆಯೊಳೆಬೊಮ್ಮಕೋ
ಟಿಗಳುಕಂಗೆಸದರೇನೆಂಬೆನು ॥೨೦॥ ಆಬ್ರಹ್ಮಸೋತ್ತಿಗರ್ಭಸಿತಸಂ
ಪತ್ತಿಗರ್,ತೀವ್ರತೇಜರ್ಜಟಾವಿಭ್ರಾಜರಖಿಳದೇ| ವವ್ರಾತಪೂಜಿತ
ಮರ್ಕತ್ರ್ಯಂಗನಾಯುತರ್ಶಿವಜಪಿತಜಿಂಹಾಗ್ರರು॥ ಸುವ್ರತಾಚಾರ
ಕರ್ಶ್ರುತಿಗಣವಿಚಾರಕ| ರ್ಸ್ವಬ್ರಹ್ಮಬೋಧಕಜ್ಞಾನಸಾಧಕರುದ್ಘ|
ಣಭ್ರಾಜಿಕಾರಿಗಳ್ದುರಿತಸಂಹಾರಿಗಳನಂತಮುನಿವರರೆಸದರು॥೨೧॥
ಕಂಜೆಡೆಯನೆಳೆವರೆಯನಾಂತೈದುಮೊಗದವರ್| ಕುಂಜರಾಜಿನದವ
ರ್ಭಸಿತಲೇಪರ್ಫಣಿಗು|ರಂಜಿಪತ್ರಿಶೂಲಾದಿಗಳನಾಂತದಶಭುಜದವ
ವೃಷಭವಾಹಕರ್ಗಳು॥ ನಂಜುಗೊರಲರ್ನ್ನಡೆಪಡಿನ್ನೈದುಕಂಣವರ್
ಮಂಜುಳಸ್ಫಟಿಕತೇಜಪ್ರಳಯಕರ್ತೃಗ| ಳ್ತ್ರಿಂಜಗತ್ಪತಿವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷನಿದಿರೊಳುರುದ್ರಕೋಟಿಗಳುಕಂಗೆಸದರು ॥೨೨॥ ವರಮಹಿಮ
ನಂದೀಶಭೃಂಗೀಶವೀರೇಶ|ಕರಿವದನಸೇನಾನಿನೀಲಲೋಹಿತಮುಂ
ಡ | ಧರಮಹಾಕಾಳಗಜಕರ್ಣಘಂಟಾಕರ್ಣಗೋಕರ್ಣಶಂಕುಕ
ರ್ಣ ॥ ಸುರಗಿರಿವಿಪಾತನವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಶ್ಶಂಕ|ಗರುಡಪಕ್ಷಚ್ಛೇದಗ
ಗನಾಂಗಧೂಮಾಂಗ| ಪರಮಕೂಶ್ಮಾಂಡರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರೇನೂರ್ಪದ್ಮ
ಬಲವೆರಸಿರಂಜಿಸಿದರು॥೨೩॥ ಪರ್ವತಾಭರಣವಿಕಟಾಂಗಭೈರವನಿ
ತ್ಯ | ಸರ್ವಸಂಹಾರಮಣಿಭೂಷಣಸಹಸ್ರಮುಖ| ಸರ್ವಪಾತನ
ಮಹಾಭದ್ರಘಂಟಾಕಾಲವಿಶ್ವತೋಮುಖಕರಾಳ॥ ಸರ್ವಜ್ಞವಿಂಧ್ಯಾ
ಪಾತನವಿಜೃಂಭಣರೂಪ| ಸರ್ವಕಂಪನಚಂಡಕೀರ್ತಿಕಂಕಾಳಧ
ರ| ಸರ್ವಾತ್ಮರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಪ್ಪತ್ತುಪದ್ಮಬಲವೆರಸಿಕಂಗೆಸೆದಿರ್ದರು॥
ಕಾಲಮರ್ದನವಜ್ರಕಾಯರುಂಡಾಭರಣ| ಕೋಲಾಹಲೋತ್ತುಂ
ಗಸಾಗರಾಘೋಷಣಕ|ಪಾಲಧರವಡಬಾಗ್ನಿತಿಲಕಪ್ರಚಂಡಬಹುವ
ರ್ಣಧೂರ್ಜಟಿನಿವ್ಕಳ್॥ಕಾಲಕಂಧರಮೇಘವಾಹನಮಹಾಸೇನ| ಭಾ
ಳಲೋಚನಮಹಾಕಾಯೋಗ್ರರೂಪಘನ | ಕಾಳಮೇಘಾದಿಭಟ
ರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರರುವತ್ತುಪದ್ಮಸೇನೆಯೊಳೆಸದರು॥೨೪॥ಸೋಮಪಾ
ತನಸೂರ್ಯಪಾತನಂದಾಭರಣ | ಧೂಮಕೇತುಸಹಸ್ರಕರ್ಣಸಾಹ
ಸ್ರಭುಜ| ಕಾಂತಿಮಾಂಗದಹನದೈತ್ಯಾಂತಕತ್ರಿಭುವನಾಂತಕವಿಧಿಶಿರ

ಕ್ಷೇದನ॥ ಆಮಹಾದಿಗಾಶ್ವರಣ್ಯಾಹಾರಿರೇಣುಕಮ। ಹಾಮಹಿಮದಾ
ಘುಕಸುನಾದದಿಕ್ಪಾಲಹರ। ಭೀಮಕಾಯಾದಿಗಣರಂದು ಶತಕೋ
ಟಿಸೈನಿಕವೆರಸಿರಾಜಿಸಿಗರು ॥೩೬॥ ನಕ್ಷತ್ರಕೃಂತನಮಪುಕೇಶಕೆ
ತಸಹ। ಸ್ತ್ರಾಕ್ಷಬೊಮ್ಮಾಂಡಭೇದನನಿರೂಪಾಂಗಾರ। ಭಕ್ಷಣಮಹಾ
ದಂಷ್ಟ್ರಲಲಿತಾಂಗಪಾದಮುಖಮೇಘಮುಖವಿಶ್ವಮಾಲಿ ॥ ದಕ್ಷಮ
ರ್ದನವಜ್ರದಂತನಿಜಬಲಬೊಮ್ಮ । ಭಕ್ಷಣಧನಂಜಯಮಹಾಬಾ
ಹುಸುಮನಸಮ। ಪಾಕ್ಷೇತ್ರಪಾಲರೊಬ್ಬರೇಳ್ನೂರ್ಪದ್ಮಸೇನೆ
ಯೊಡನಿರಲೆಸದರು॥೩೭॥ ದಂಡಧರನುಂದಂಡೆಬಾಹುವಂತಾಸುಪ್ರ।
ಚಂಡಾರ್ಚದಂಡನಾಥಂಪ್ರಚಂಡಂಮದೋ। ದ್ದಂಡದೀರ್ಘನನರಿ
ವರ್ಜೀರೆಬೇರೆಹತ್ತುರ್ಪದಕ್ಕೊಡೆಯರೆನಿಸಿ॥ ಖಂಡಪರಶುವಿನದಕ್ಷಿ
ಣಭಾಗದೋಳ್ಮನಂ। ಗೊಂಡುಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮೇದಿವ್ಯರೂಪಾಗಿ।
ಕೊಂಡಾಡುತಭವನಂಬೆಸನನುರೆಬೇಡುತಿರ್ಪುದು ಪೇಳಲೇನೆಂದ
ನು॥೩೮॥ ಸಲೆನಾಮದೇವರುಂಜ್ಯೇಷ್ಠರುಂಶ್ರೇಷ್ಟರುಂ। ಕಲವಿಕರಣ
ರುಮಸವಕಲರುಂನಿಧಾನಿಸ। ಬ್ಬಲರುಂಬಲಪ್ರಮಥರುಂಮನೋ
ನ್ಮನರುಂಮಹಾಸರ್ವಭೂತದಮರುಂ॥ ತಿಳಿಯಲೀರುದ್ರಗಣಮಸ
ವಸಂಖ್ಯಾತಗಣ। ಕುಲಕಧಿಪರಾಗಿತತ್ತ್ವನಾಮಶಕ್ತಿಗಳು। ತೊಳಗು
ತಿರೆವಿಭವದಿಂದೀಶನೋಲಗದೊಳಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರುತಿರ್ದರು॥೩೯॥
ಬಳಿಕಾತ್ರಿಶೂಲಿಕುಲಿಶಿಮರ್ಯಯೂರಾಸ್ಯಗೆ । ಬಲವಿರ್ಪದರುವ
ತ್ತುಪದ್ಮಮೋರೋರ್ವಗೆ। ಕೆಲದೊಳಂತಷ್ಟವಸುಗಳುನವಗ್ರಹರು
ಮೇಕಾದಶಮಹಾರುದ್ರರು॥ ತೊಳಪಬಾದಸರವಿಗಳಾಚತುರ್ದಶ
ಮನುಗ। ಳೊಲವಿನಿಂದೆಕ್ಕಕ್ಕಯಿಂಕೋಟಕೋಟಕಂ। ಗೊಳಿಸಲೀ
ಶ್ವರಮಹಾಸ್ಥಾನಮಂಬಣಿಸಲ್ಪಣಿಪಂಗೆಸಾಧ್ಯಮಲ್ತು॥೪೦॥ ಆಹರಿ
ಸವಿಸಾಪದೊಳ್ವಜ್ರಾಯುಧತೊರ್ಳಪ। ಸಾಹಸ್ರಲೋಚನರುಹಸ್ತಿ
ವಾಹನರಾಸು। ಧಾಪಾರಿಗಳ್ವಿಭವಯುತರಿಂದ್ರಕೋಟಿಗಳ್ಕಂಗೆಸೆಯ
ಲಾಕೆಲದೊಳು॥ ಊಹಿಸಲ್ಕಿಬಿಕಾಲನಿರುತಿವರುಣಸವಿಸಾರ। ರಾಹ
ದಸಖೇಶಾನರೆಂಬದಿಕ್ಪಾಲಸಂ। ದೋಹವಿಪುರ್ದುಕೋಟಕೋಟಿ
ಗಳಗಣನೆಯಿಂದೇನೆಂಬೆನಕ್ಷತ್ರಿಯನು॥೪೧॥ ಸುರನರೋರಗರಸುರ
ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರ। ಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿಂನರಗುಹ್ಯಕಾಳಿಕಿಂ। ಪುರು
ಷಪಿರ್ಶಾಚರಪ್ಸರಸರ್ಕಳೊಗ್ಗಿನಿಂಕೋಟಕೋಟಿಗಳೆಸೆಯಲು॥ ಗಿರಿ
ಗಳೊಳ್ತರುಗಳೊಳ್ಮೃಗಪಕ್ಷಿಜಾತಿಯೊಳ್ಪರಿಪತಿಯ ಜೀವಜಾ
ಲಂಗಳೊಳ್ಮಬ್ಯಮ। ಪ್ಪರಸುಗಳ್ಕೋಟಿಕೋಟಿಗಳೊಪ್ಪುತಿರ್ದ್ದ

ದನೇನೆಂಬೆನಕ್ಷರಿಯೆ ನು ॥೨೨॥ ಕೇಳ್ಗುಣೋದ್ದಾಮ ಮುನೀಂ ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಶಿವ। ನೇಳ್ಗೆಯಂತಸ್ತ್ರಪಾರುದ್ರಗಣಭರಮುನವ। ನಾಳ್ಗೆಳೆಂಸು
ಗಳೆಬಿಣ್ಪಂಶಿವನಸಭೆಯಲ್ಕದಾವಲೋಕಗಳಾದೊಡಂ॥ ಮುಳ್ಗಿಬೀ
ಳೆವೆಸಕಲದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ಗರಣ । ತಳ್ಗೆದೇಶೇಷನು ಸುರುಳ್ವನೇಕಮುತ
ಪಂ । ನಳ್ಗನುಪಿಯಾಗದುಳಿವನೆ ಶಿವಮಹಾತ್ಮ್ಯೆಯಂ ಬಂಣಿಸಲ್ಕಾ
ರವಶವು॥೨೩॥ ಇಂತಖಿಳವಿಭವದಿಂದೀಶನೊಪ್ಪಿರ್ಪನ। ನಂತಲೋ
ಕಾಧಿಪತಿಗಳ್ಗೆ ಗುರುವೆನಿಸುತವ । ರುಂತವಸ್ತ್ರರಾಜ್ಯಂಗಳಂಕ್ರಮ
ದೊಳಾಳ್ವಂತೆಕರುಣದಿಂನೇಮವಿತ್ತು॥ ಸಂತತಂಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವಮಂ
ಧರಿಸಿಮಾ। ಕಾಂತಮುಖ್ಯಾದ್ಗಳೆದಸಕಲವಿನಿಯೋಗಂಗ। ಳಂತರವ
ನಾಸಿದ್ಧರಾಮನೊಳುಚನ್ನಬಸವೇಶಂ ನಿರೂಪಿಸಿದನು ॥೨೪॥ ಎಂ
ಬುದೇಂ ಪ್ರಣವವೇಸಿಂಹಾಸನಂ ಲೋಕ । ದಂಬಿಕೆಯೆ ರಾಣಿ ನಾಸಂ
ಚಂದ್ರಸರ್ಪವೆಂ। ದೆಂಬಿವೇ ಭೂಷಣಂ ಭಸಿತವೆ ಸುಗಂಧಮಾ ಹಸ್ತಿಚ
ರ್ಮವೆಸುವಸ್ತ್ರಂ॥ ಇಂಬಾದವೋಕ್ಷಾಶನಂ ನಾದೆ ತತ್ವರಸ। ದಂಬುಲಂ
ಕೇಳ್ದ ದೆಲ್ಲಂ ಬ್ರಂಹಗರ್ಭಿತಸು। ಗಂಬಳಾಶ್ವೆತಗಾನಮೆ ನಲಭವನಿಂ
ತಷ್ಟಭೋಗದೊಳು ವರ್ತಿಸುವನು॥೨೫॥ ಷಣ್ಮುಖಂ ಯುವರಾಜಪ
ಟ್ಟದಘುತಂ ಹಸ್ತಿ। ರಾಣ್ಮಖಂ ತಿವಗಣಕೆದಳೆವಾಯಿ ನೃಹರಿತಾ। ದ್ವಿ
ಣ್ಮ್ರಪಾದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನಂಮಾಳ್ಪಕರ್ತೃ ವಿಶ್ವ॥ ಸೃಣ್ಮ್ರ
ಖ್ಯಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತಂ ನಾಡೆ ಪಾಸಸ್ರ। ತ್ರಿಣ್ಮ್ರಪಾಜೋತಿಷಮನರಿದುಪೇಳ್ವ
ನ್ಯಾಕ್ಷ। ರಾಣ್ಮತ್ರನೆ ಸಲೆ ಸರರಾಜವಿಭವಂಮ ನೋಸರಮಾದುದಾ
ಗೂಲಿಯು॥೨೬॥ ಸಿರಿಯುಳಸನೊಪ್ಪುವತಿಪತಿ ಪ್ರಧಾನಂ ನಾಡೆ। ಸರಸಿ
ಜಾಂಡಂಗಳೇದೇಶಂಗಳ್ಪುರವತೆ । ಗಿರಿಮೇರುಪರ್ವತಂ ಮಂದರಾದ್ರಿ
ಗಳೇ ನಗರಂಗಳ್ಕಸುಧರ್ಮವೆ॥ ಪರಿವಿಡಿಯ ಭಂಡಾರವೊಪ್ಪುವಗ
ಣಂಗಳೇ। ಪರಿವಾರಮಾಪ್ರತಿಜ್ಞಾನಬಲವೇತುನ। ವರಭುಜಬಲಂಗ
ಳೆ ಶಲೇಶ್ವರಂ ಸತ್ತ್ವಂಗದೆಂಳ್ಕಂಗೆಚಲುವಾದನು॥೨೭॥ ನಾದಿಮಾ
ಕಾಳೆರೇ ಪೇತ್ರಧರಮರ್ಪಾ। ವಂದಿಗಳ್ಶ್ರುತಿಕೋಟಿಗಳು ಸುರಸ್ತ್ರೀ
ಯರೆ । ನಿಂದು ನಟಪದ್ಭೃಂಗಿಯೋಪಾಸ್ಯಕರ್ತೃ ಸುರಗುರುವೆ ತ
ತ್ಪುರೋಹಿತಂ॥ ಸಂಧಘಕರ್ತ್ರ ದ್ನಂಟರಾಶಿಪ್ರವಿಶ್ವಕ । ಕ್ಕಂದಯೆಯೆ
ನಿಧಿಯುಕರಣಿಕರೆಚಿತ್ರಗುಪ್ತ। ರ್ಕ್ಕಂದೆ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ್ಪಂಥವಿಗ್ರಹರಿಂ
ತುವಿನಿಯೋಗದವರೆಸವರು॥೨೮॥ ಸುತ್ರಾಮನೇ ಧವಳಚಮರಧಾ
ರಂವೀತಿ। ಹೋತ್ರನೆಸೂಪಕಾಗಂ ವರುಣನಮಲಜಲ । ಪಾತ್ರಧಾ
ರಂಗೆಂಥ ವಾಹಂಗುತಾಳವೃಂತಂಬಿಡಿವನೀಶಾನ್ನನ ॥ ಮಿತ್ರನೇತಾಂ

ಬಾಲಲೀಲೆಯಂದಿನಮಣಿಯ । ಪುತ್ರನೇಪಾಪಪುಣ್ಯವಿಚಾರಕನೆಗ-
ಳ್ವ। ರಾತ್ರಿಚರನೇಪಾದುಕಾಧಾರನೆನೆಶಿವಂವೈಭವದೊಳಿರುತ್ತಿರ್ದ-
ನು॥೩೯॥ ವತ್ಸರಂಋತುಮಾಸನಕ್ಷತ್ರತಿಥಿಗಳ್ಸ್ತ್ರ। ಗಸ್ತ್ರನುಯುಮರಿದುನಾ-
ನಾಜೀವಿಗಳೆಸಂ। ಪತ್ತಾಸ್ಯಖ್ಯಾಮುಪ್ಪಂತೆಸಕಲಫಲಮಂಪ್ರೈರನಿಕ್ಕುವ
ಮಹಾಪ್ರಜೆಗಳು ಸಕ್ಸನಾಕಿರಣನುಂಜೀನೂತತತಿಪುಂವಿ। ಯ
ತ್ರಿಂಥುಗಳ್ತ್ಸ್ಥಲಂಗಳಂತಕ್ಷಿಸುವ ರುಸ್ತನದೊಳ್ ಲೋಕಪಾಲರೆಲ್ಲ
ರ್ತ್ತಣಸಗಾರರೀಶಂಗೆಂದನು॥೪೦॥ ಗಿಗ್ಗಜಂಗಳನೆರವಿಯುಚ್ಚೈಶ್ರವಾಳಿ
ಗಳ। ಪೊಗ್ಗರಂಪುಷ್ಪಕಾರೂಥಸುರಪಟುಭಟರ ಬಗ್ಗಿಕಿನ್ನರಸುರ
ನರೋರಗಪವಾತಿಗಳ್ಚತುರಂಗಬಲಮಾಗಲು॥ ಸಗ್ಗಪೆಗ್ಗಿಸವಬಿಲಾಪ್ಪ
ಶುಪತಮಂಬುಸ । ವ್ಯಗ್ರೋಪನಾಗುತ್ರಿಶೂಲಪಾಶುಧನುನ।
ಟ್ಟಗ್ಗದೊವಲುಡೆಯನೀರೇಳ್ಭುವನದೊಡೆಯ ನೆಸದಂರಾಜವಿಭವ
ದಿಂದಂ॥೪೧॥ ಸಪಿರ್ದಥೀಕ್ಷ್ಣದುಗ್ಧಕ್ಷಾರನಾಥರೆಗ । ಟ್ಟರ್ಪ್ಪಕಥ್ವಂಸಿ
ಯುಗಾತ್ರಣದಗ್ರಸಂಗಳೆಸೆ । ತೊರ್ಪ್ಪನಾಗ್ನಿಪಂಗಕೆವೃಷಳಿಯಬ
ಯಶಾಪ್ಪಿದುಜಲಮಾಥಿಸರನ॥ ಕೂರ್ಪ್ಪಕ್ರೀಡಾಸಸಿರೋಗಣಾ
ದ್ರಿಯೆರತ್ನ। ಮಿರ್ಪ್ಪಭಂಡಾರಮಾಸುರಧೇನುಸಂಚಯಂ, ಸರ್ಪ್ಪಭೂಷ
ಣನತುರುಪಟ್ಟಮನೆಚನ್ನಾಗುಗರಸುತನವಂಗಿತನ॥೪೨॥ ಅಷ್ಟ
ಮದಮುಬಿತಸಪ್ತವ್ಯಸನಮುಂಮುಹಾ । ದುಷ್ಟಷಡ್ವರ್ಗಮುಂಪಂ
ಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ್ಚ । ತುಷ್ಟಯಮುಪಾಕರಣವಿಪ್ರಜಾಗಚೋರರದುಪರ್
ನಮಿವರಕೂಡಿಕೊಂಡು ॥ ಕಷ್ಟಮಂಮಾಳ್ವಜಗತ್ತ್ರಮನಸಿಜ।
ಭ್ರಷ್ಟನವನಂಗೆಲ್ವಶೈಲುಕ್ಯನತತ್ವಸಂ ನಿಷ್ಟತಳಲ್ಪಕಂಗಳೊಳ್ಪ್ರ
ವರ್ತಿಸಲೀಶನರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ದನು॥೪೩॥ ಈರಾಜವಿಭವಂಗಳಂ
ತಾನೆಧರಿಸಿಪ। ತ್ರಾರಾಜವೇಙಬುಂಸಕಲಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳು। ರಾ
ರಾಜಪಬಳ ಲೋಕಂಗಳೊಳ್ಚರಿಸನಾನಾಪುರುಷ ನಿಕರಂಗಳಂ ।
ಸ್ತ್ರೀರಾಜಿಯುಂನಿಬಿಳತರುಲತಾತತಿಗಳಂ। ಗೋರಾಜಿಮುಖ್ಯಪಶು
ವರ್ಗಂಗಳಂಪಾಲಿ। ಪಾರಾಜರಂಚೇರೆಬಿರೆನಿಯಮಿಸಿಯುವರಸೋ
ಲ್ಯಸಿಕೊಳುತಿರ್ದನು ॥೪೪॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣ
ಮಂ। ಸಂತಸಬಿಬರಗವರ್ಗೋವಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ಗ್ರಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇ
ಳ್ದಗೆಪಡಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖ
ಮಂಸಕಲಭೋಗಮುಸ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನೊಲ್ಮೆಯಿಂದಂ॥೪೫॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೩ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ದಕ್ಷನೀಶ್ವರನಿಂದುದಾಸೀನನಾಗಿಕಮ|ಲಾಕ್ಷಾ
ದಿಗಳ್ವೆರಸಿಯಾಗಮಂಮಾಡುತಿರೆ | ದಕ್ಷಸುತೆಬಂದುಪತಿಸಿಂ
ದೆಯಂಕೇಳಿಯೋಗಾಗ್ನಿಗಿತ್ತಳುತನುವನು॥

ಪದ॥ ಸಾರಗುಣಗಣಸುರೋದ್ಧಾರಸತ್ಕೀರ್ತಿವಿ|ಸ್ತಾರಖಳದಕ್ಷಸಂ
ಹಾರಮಂದರತಟವಿ | ಹಾರಸನ್ಮೋಹನಾಕಾರನಾನಾಸ್ತ್ರಚಯಧಾ
ರಕಾರುಣ್ಯಪೂರ॥ ಮಾರಘನದರ್ಪಾಂಧಕಾರಪರಿಹಾರವರ|ಸೂರ
ಬೊಮ್ಮಾಂಡದಾಧಾರಪಂಪಾಪುರಾ|ಗಾರಪಾಲಿಸುನತರನೋರಂ
ತೆವರವಿರೂಪಾಕ್ಷಘೋರಾಘಶಿಕ್ಷ॥೧॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ದಕ್ಷನಂ
ದುತಂ|ನಳಿಯಂದಿರಮ್ಮಕ್ಕಳಂನೋಳ್ಪೆನೆಂದುಮನ|ದೊಲವಿನಿಂದ
ವರವರಪಟ್ಟಣಕೆನಡೆತರಲುಕೇಳುತತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ಪೊಳಲು
ಗಳಸಿಂಗರಿಸಿಕಳಸಕನ್ನಡಿವಿಡಿದ| ಲಲನೆಯರುಸಹಿತಸಂಭ್ರಮದಿಂ
ದಿದಿರ್ಗೊಂಡು|ನಿಳಯಮಂಪೊಗಿಸಿಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರಿಸಿಪೂಜಿಸಿದ
ರತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೨॥ ಬರವನಾಲಿಸುತುಬ್ಬಿಪರಿತೋಷಜಲಮಾ
ಗ| ಳೆರಡುಕಣ್ಗೊನೆಯೊಳೊಸರಿದಿರ್ಕೈದಿವಂದಿಸಿದ,ವರತೆಸೂಭವೆ
ಯರಂಸೆಳೆದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿತಂದಖಿಳವಸ್ತುಗಳನಿತ್ತು॥ ಕರುಣದಿಂದವ
ರವರಮನೆಗಳೊಳ್ಕೆಲದಿವಸ| ಮಿರುತಿರುತ್ತಳಿಯರಿತ್ತುಡುಗೊರೆಗ
ಳಂಕೊಂಡು| ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂನೆನೆದನಾದಕ್ಷನೆದೆಯೊಳಗೊಂ
ದುಯೋಚನೆಯನು॥೩॥ ಏನೆಂಬೆನೀಯಳಿಯರೀಮಕ್ಕಳಿಂದೆನಾ|
ನಾನಂದಮಂಪಡೆದೆನಿಂನೋರ್ವಸುತೆಮಹಾ| ಮಾನಿನಿಮಹಾದೇ
ವನರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿರ್ಪಳವರಬಳಿಗಂಪೋಗಲು ॥ ನಾನಾವಿಧೋಪ
ಚಾರಂಮಾಡದಿರರೆಂದು|ಸಾನುರಾಗದೆದಕ್ಷನಾಕ್ಷಣಂನಡೆತಂದ| ನೂ
ನಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀನಿಕೇತನವೆನಿಪಶಿವಲೋಕಮಂಕಂಡನು ॥೪॥
ಸಕಲಸುಕೃತಂಗಳಬೆಳೆಯಪೊಸಕೊಟಾರವೋ | ಸಕಲನಿಗಮಾಗ
ಮಪುರಾಣಾರ್ಥದಾಲಯವೊ| ಸಕಲಯೋಗಾನಂದಸಂದೋಹದಾ
ಗರವೊಸಕಲಪುಣ್ಯದಸದನವೊ॥ ಸಕಲಮುನಿನಾಥರತಪಃಫಲದನೆಲ
ವನೆಯೊ|ಸಕಲತಾರಾಗ್ರಹಾಗ್ನಿಗಳತೇಜೋಗೃಹವೊ| ಸಕಲನಿಷ್ಕ
ಲತತ್ವದರಮನೆಯೊಯೆನಲೆಸವಶಿವಲೋಕಮಂಪೊಕ್ಕನು॥೫॥ ಬಿ
ಳಿಯಾನೆಗಳಪಂಕ್ತಿತಗರಸಂದಣಕೋಣ| ಗಳನೆರವಿನಿರುತಿವಾಹನ
ರವೃಂದಂನೆಗ| ಳ್ಗಳಸಾಲ್ಕುರಂಗಸಮುದಯಮಶ್ವರಾಜವೃಷಭವ್ರ
ಪುಷ್ಪಕಾಳಿ ॥ ಪೊಳೆವಂಚೆವಿಂಡುಗರುಡೋತ್ಕರಂಪುರಬಹಿ |

ಮೞೆಯದೊಳಗೆಲ್ಲಿಯುಂ ತೀವಿರಲ್ಕಂಡು ತಂ| ನಱಿಯನೈಶ್ವರ್ಯಮಂ
ಪೊಗಳುತಾ ದಕ್ಷನಾಶ್ಚರ್ಯಮಾನಸನಾದನು ||೬|| ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲ್ಕೆ
ಮೊಗಹತ್ತು ತೋಱಿನವ| ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲುರೆ ಮೆರೆದಳಿದಜಡೆಗಳೆಯ||
ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲುರಿಯಂ ಪಣೆಯೊಳಿಟ್ಟ ಹಕಪಾಲಮಂ ಪಿಡಿದೆಸೆವರು||
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾನೆಯ ತೊಗಲಿನುಡಿಗೆಯವ | ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲಹಿ
ಕಟಕಕಂಡಲಧಾರ| ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲರೆಪಂಚವರ್ಣರೆಸೆದಿರ್ದರಾಪುರ
ದೊಳೇನೆಂಬೆನು||೭|| ಸಾರೂಪ್ಯಗಣವರಘನತರದಸಂಪದದವಿ| ಸ್ತಾರ
ಮಂ ನೋಡುತ್ತ ಬರೆ ಕಾಣಸಿತು ಶಿವಾ| ಗಾರಂ ವಿಮಲಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಯಾನನಸರೋರುಹದಂತೆ ರಮ್ಯಮಾಗಿ|| ದ್ವಾರದಬಹಿರ್ಭಾಗದೊ
ಳ್ಪಮಯಮಂ ಪಡೆಯ | ದೋರಣಸಿನಿಂದಮುನುಮುನಿಗಳನಿರೀಕ್ಷಿ
ಸು | ತ್ತೋರಂತೆದಾಕ್ಷಾಯಣೀಪಿತಂ ಪುಷ್ಪಕವನಿೞಿದು ಪಡೆದೊಳ
ಪೊಕ್ಕನು||೮|| ಕಡೆದರಿಗ್ಗಂತರಂತರದಬಾಗಿಲೊಳಿವಂ| ಮೃಡನರಸಿ
ಯಯ್ಯನೆಂದರಿದು ಸಂತಸದಿಂದೆ| ನಡೆದುಬರೆಬರೆ ಮುಂದೆ ಕಾಣಸಿ
ತ್ತೋಲಗದಶಾಲೆ ಕಡುರಮ್ಯಮಾಗಿ|| ಇದಿದಿರ್ದ ವೇದವೇದಾಂತಮಂ
ತ್ರಂಗಳು| ಗ್ಗಡಣೆಯುಮಹಾಪ್ರಣವದಂತೆ ಹರಿಮೊದಲಾದ| ಬಿಡುಗಣ್ಣ
ರೋಲಗದನಡುವೆ ಪಸವೆತ್ತ ದೇವರದೇವನಿರೆ ಕಂಡನು ||೯|| ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಕೇಳಿಭವನೋಲಗಶಾಲೆ| ಯುದ್ಧಶತಲಕ್ಷಯೋಜನದಗಲಮನಿ
ತು ಪ್ರ| ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಕೋಟಿಶಶಿಕೋಟಿಯಿಂ ಶಿವಂ ಬೆತ್ತಾನುರಾಗದಿಂ
ದಂ|| ಉದ್ಧರಿಸಿದಂತನ್ನ ಹಾಸಭಾಚಕ್ರಮಂ| ಬುದ್ಧಿಗರಿದು ಸುರಲನಿ
ತಗಲದೊಳಗೆಡೆವಿಡದೆ| ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಪ್ರಘಟ್ಟನಮುಕುಟತಟರಾಗಿ ಸು
ರಗಣಂ ನಿಂದಿರ್ದುದು||೧೦|| ಸಿರಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಾ ಸವಸತಿಯ ಜಾಣ್ಮೆ
ಯುಂ| ಸುರನದಿಯ ನೈರ್ಮಲ್ಯಮಾ ಶಚಿಯ ವೈಭವಂ | ವರಮಂತ್ರ
ದೇವಿಯರ ನಿಜಶಕ್ತಿ ರೋಹಿಣಿಯ ಸರಸತರಲಾವಣ್ಯಮುಂ || ಧರೆ
ಯ ಸ್ಥೈರ್ಯಮಾತೃಕೆಯರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಂ | ಪರಮಮೋಕ್ಷಾಂಗ
ನೆಯ ಸೌಖ್ಯಮುಂ ಪಾರ್ವತಿಯ| ಚರಣಪಂಕಜದ ಮಾಂಗಲ್ಯತೆಯ
ನೋಲಗಿಸಿ ನಿಂದಿರ್ದ ಮೇಮೇಳ್ವೆನು ||೧೧|| ತುಂಬುರನ ನಾರದನ ಗಾ
ನವೀಣಾಕ್ವಣಂ | ಕಂಬಳಾಶ್ವತರಗೀತಂ ಕಿವಿವೊಳಿಡಿಯೆ ಲೋ|
ಕಾಂಬಿಕೆಯ ವದನಮಂ ನೋಡಿ ನಸುನಗುತೆ ಭೃಂಗಿಯು ನರ್ತನಕಮೊ
ಪ್ಪುತ್ತ|| ಅಂಬುಜೋದರಕಮಲಸಂಭವರ ಬಿನ್ನಪಗ| ಳೆಂಬಹಳಕರು
ಣಬಂಕೇಳಿಮಂ ನಿಸುತೆ ತಿರಿ | ಯಂಬಕಂ ಸಿಂಹಪೀಠಾಗ್ರದೊಳ್ಕು
ಳ್ಳಿರ್ದು ರಂಜಿಸಿದನೋಲಗದೊಳು ||೧೨|| ನಿಂದುಬಿನ್ನವಿಸು ಹರಿಯ

ಜಕಳೆಕಳೆವಮಾಣ್ಬು । ರಂದರಕದೆಗೆಸಾರ್ಧನೇಕ ಸುಳಿಯುಬಿರಿಲ್ಲಿ
ಮಂದಸಗ್ರಜಕಲಕ್ಕೊತ್ತಿನಿಟ್ವರುಣವಸುರುದ್ರರೆಡಬಲಕತೊಲಗಿ॥
ಬೃಂದಾರಕಸ್ತ್ರೀಯರಾರತಿಯನೆತ್ತೆ ಮುನಿ। ಬೃಂದಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ
ಸೂಸಿಚರಣದೊಳೆಸುತ । ನಂದಿಯುಂಮಹಾಕಾಳನುಂಭರಾಭರಿಯ
ಮಾಡುತಿರ್ದರೋಲಗದೊಳು ॥೧೩॥ ಹರಿನೇತ್ರಕಮಲಸಂಪೂಜಿ
ತಪದಾಂಭೋಜ। ಹರಿಯನೆಡಗಾಲೊಳೊದೆದಡಗೆಡಹಿದಪ್ರತಿಮ।
ಹರಿಹರಿಗಳಗ್ನಿನಯನತ್ರಯಂಗಳಮಾಡಿಜಸವನಾಂತೆಸವಮಹಿಮ
ಹರಿಕಟಕಕುಂಡಲಶೋಭಾಸಿತಕರಗ್ರವಣ । ಹರಿವರ್ಣ ಹರಿರೂಪಹ
ರಿಮುಖ್ಯಸುರಸೇವ್ಯ। ಹರಹರನಪಿತನೆಜಯಜಯಎಂದುವಂದಿಗಳು
ಕೊಂಡಾಡುತಿರಲಿತ್ತಲು ॥೧೪॥ ಬಾಗಿಲೊಳು ಪ್ರಗಲೀಯ್ಯದಿರೆತಡ
ಬಿನಿಂದಶತ। ಯಾಗರಂಬಿನ್ನಸಕೆಸನುಯವಿಲ್ಲದೆನಿಂದು ಮೂಗುವಟ್ಟಿ
ರ್ದನಾನಾಲೋಕಪಾಲರಂಕಾಣುತಂದಕ್ಷನಂದು॥ ಭಾಗೀರಥೀಧವ
ನಪರಮವಿಭವದಸಭಾ। ಸಾಗರದಕಡೆಯುಕೋಟಿನಕೊಸ್ಲೆಯೊಳು
ನಿಂದು । ತೂಗಿಗಂಮುಕುಟಮಂತನ್ನನು ಡಿಸಗಮಗಳನಳಿಯುನಂ
ನೋಡಿನೋಡಿ ॥೧೫ ।ಐಶ್ವರ್ಯಮದದಿಂದಲೆನ್ನ ಪಂಮರೆದನ। ಕ್ಕೇ
ಶ್ವರಂತಾಂಪಡೆದಮಗಳಾಂದುಬಗೆಯುದೇ। ನೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದೆಮಂನಿಸ
ದಾದಳ್ಯೆಸಸಾಕಿನ್ನಿವರಸಿರಿಯನಿರದೆ॥ ವೈಶ್ವಾನರಂಗೀವೃಗಕ್ಕೇನು
ಪಾಯಮೊಂ। ದಶ್ವಮೇಧವಮಾಡಿನೋಡುವೆಂತಾನೆನುತ। ವಿಶ್ವೇ
ಶನಂಜರವುತಾದಕ್ಷನೈದಿದಂನಿಜಪುರಕೆಮಹಲದಿಂದಂ॥೧೬॥ ಪೊಕ್ಕ
ನರಮನೆಯನೇಕಾಂತದಾಲೋಚನೆಗೆ। ತಕ್ಕರಂಕರೆಸಿಗಂಮಂತ್ರಿಗ
ಳನವರೊಡನೆ । ಮುಕ್ಕಣನಿಂದೆತನಗಾದುದಾಸೀನಮಂವಿಸ್ತಾರ
ಮಾಗಿಪೇಳ್ದಂ॥ ಅಕ್ಕಟಾಕಂಡಿರೇಗೊರಪಂಗೆಮಗಳಿತ್ತು । ದಕ್ಕ
ರ್ಸ್ತುಫಲವಾದೊಡೇಸಾದುದಿಂನವನ। ಸೊಕ್ಕನೀಗಲನಿತ್ರಪೆನೆಂದು
ದಕ್ಷಂತನ್ನಪಿತನೆಡೆಗೆನಡೆತಂದನು ॥೧೭॥ ಕಂಡುಬಿನ್ನವಿಸಿದಂಬೊ
ಮ್ಮಂಗೆಸುರಮಕುಟ। ಮಂಡಿತಪದಾಬ್ಜಕೇಳ್ನೀನೆನ್ನಕುವರಿಯಂ।
ಮುಂಡೆಯೊಳುಜಡೆಗಟ್ಟಿಪೈಗಬೂದಿಯುತೊಡದಗೊರಪಂಗೆಕೊಟ್ಟ
ಬಳಿಕ॥ಕಂಡೊಮ್ಮೆಬಪ್ಪನೆಂದೈದಲೆಂನಂಪೆಸ, ಗೊಂಡನೇನುಡಿ
ಸಿದನೆಕುಳ್ಳಿರೆಂದನೆಪಿಂತೆ । ಕಂಡುಬಲ್ಲಿರೆಮಗಳನಿತ್ತಪಗಿರ್ೀವಿಧಿ
ಯುನೆಂದುದಕ್ಷಂಸುಯ್ದನು ॥೧೮॥ ತಂನಂತ್ರಿರಸ್ಕರಿಸಿದವನನಾಪರಿ
ಮಾಳ್ಪ। ದುಷ್ಕೃತಮದಲ್ಲದೊಡೆ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡತನದಿಂದ। ಮಿನ್ನೇ
ತದಗ್ಗಳಿಕೆತಂದೆಕೊಡು ತಪಕಸುಜ್ಞೆಯುಸೆಂದುನಿಂದಿರಲ್ಕನಿನ್ನೆನ್ನ॥

ಛಾಯುಹವಣಿನತುತ್ತಿಹರಿಗಿದಂ । ಬಿನ್ನವಿಸಿನೋಳ್ಪೆವೆಂದತ್ಯಧಿಕ
ಚಿಂತೆಯಿಂ । ಪನ್ನಗಾರಿಧ್ವಜನಬಳಿಗೆದಕ್ಷಂಗೂಡಿಕಮಲಜಂನಡೆ
ತಂದನು ॥೧೯॥ ಕಮಲಜಂಬಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದಂಹರಿಗಾಗ । ಳುಮೆ
ಯರಸನಿಂದೆದಕ್ಷಂಗಾದವಸ್ಥೆಯಂ । ಕ್ರಮದಿಂದಹಯಮೇಧಮಂರ
ಚಿಸಿನಿಮಗಗ್ರಪೂಜೆಯಂಕೊಟ್ಟಬಳಿಕ॥ ಕುಮತಿಯಾರುದ್ರನಂಕ್ಷು
ದ್ರನೆಂದೆನಿಸಿಸುರ । ಸಮಿತಿಯೊಳುಹವ್ಯಕವ್ಯಕೆಹೊರಗುಮಾಳ್ಪೆ
ನೆಂ।ದಮಿತಕೋಪದೊಳೆನ್ನಕರತಂದನೆನೆಕೇಳಿಕಮಲಾಕ್ಷನಿಂತೆಂ
ದನು॥೨೦॥ ಶಿವಶಿವಾಸಕಲಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆ।ಶಿವನೊಡೆಯನಾ
ತನಂಬಿಟ್ಟೆನಗೆಸಕಲಸುರ। ನಿವಹದೊಳಗಗ್ರಪೂಜೆಯುನಿತ್ತುಯಾ
ಗಮಂಮಾಳ್ಪೆನೆಂಬುದುನೀತಿಯೆ॥ಶಿವನೆಕೇಳ್ಖಿಳಲೋಕಾರಾಧ್ಯ
ನಾತನೇ । ವಿವರಿಸಲ್ಕಮಗೊಡೆಯನೆಂಬೆನಲ್ಕಮಲಸಂ । ಭವನೆಂದ
ನಿಮ್ಮಮರೆವೊಕ್ಕರಂ ಛಾಯಬೇಕೆನಲಚ್ಯುತಂನುಡಿದನು ॥೨೧॥
ಅದೊಡಾಗಲಿಬಂದುದಂಕಾಣ್ಬೆವಿದರಿಂದೆ। ಮಾದೇವನೆಮಗೆಮುನಿ
ಯುದೆಬಿಡಂ ಪೋಗಿಸಂ। ಪಾದಿಸುಮಖದ್ರವ್ಯಮಂಬರ್ಪೆವಾವೆಂದವ
ಗಳೆಂಕಳುಪಿಬಳಿಕ ॥ ಎಬ್ಬಿದಂಸಕಲಚತುರಂಗಮಂಕೂಡಿಕೊಂ।
ಡಾದಕ್ಷನೆಡೆಗೆಕಮಲೋದರಂದಕ್ಷನಿಂ । ಬಾದರಿಮಗಿರಿಯುಗಂಗಾ
ದ್ವಾರದೊಳುಯಜ್ಞಶಾಲೆಯಂಮಾಡಿಸಿದನು ॥೨೨॥ ಕರಿಸಿದಂಮ
ನುಗಳಂಮುನಿಗಳಂಜನಪರಂ । ಬರಿಸಿದಂವಸುಗಳಂಋಷಿಗಳಂತ್ರಿ
ದಶರಂ। ವರಿಸಿದಂಸವನಾಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆಮಿಕ್ಕನಜರಂಕಕ್ಷೆಗಬ್ಜಾಕ್ಷನಂ ॥
ಹರಿಸಿದಂಸಕಲಭೂಮಂಡಲಕೆತುರಗಮಂ। ತರಿಸಿದಂಸಕಲಲೋಕ
ದವಿವಿಧವಸ್ತುಗಳ।ನಿರಿಸಿದಂಬ್ರಹ್ಮತ್ವಕಬ್ಜಭವನಂಯಜ್ಞದೀಕ್ಷೆಯಂ
ತಾಂತಳೆದನು॥೨೩॥ ಚರುಪುರೋಡಾಶಂಗಳಿಂತಿಲವ್ರೀಹಿಗಳ।ನೆರ
ವಿಯಿಂಪೃಷದಾಜ್ಯಮಧುಕುಶಸ್ತಂಡುಲೋ। ತ್ಕರದಿಂದೆಬರ್ಹಿಗಳೆ
ಹೊರೆಗಳಿಂಸ್ರುಕಸ್ರುವಾದಿಗಳೆಸಂದೋಹಬಂದಂ ॥ ಧರಣಿಯುಮರರ
ವೇದಮಂತ್ರಘೋಷಂಗಳಿಂ।ನಿರುಪಮಾಹವನೀಯಪರಮಗಾರು
ಹಪತ್ಯ । ವರದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿಗಳಬೆಳಗಿನಿಂದಕ್ಷನಧ್ವರಶಾಲೆಕಣ್ಗೆಸದು
ದು॥೨೪॥ ಆಕ್ಷಣಂಬಂದಂದಧೀಚಿಮುನಿಮಂಟಪದೊ।ಳೀಕ್ಷಿಸಿದನಾ
ಚಂದ್ರಚೂಡನಂಕಾಣದೆಪು। ನಕ್ಷೋಭನಾಗಿಸ್ಥೈರಿಸಿತಂನೊಳಾಯ
ಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನವಮಂದೆನಿಂದು॥ ದಕ್ಷಕೇಳೈಮಹಾದೇವನಿಲ್ಲದೆಯಜ್ಞ।
ಮೇಕ್ಷಣವೆಂಬುದಂತಿಳಿದುತೊಡಗುವರೆಪ। ತ್ಯಕ್ಷವಿಮಾವೇದಂಗ
ಳಂಕೇಳ್ವುದೆನೆನಿಜಾಕಾರದಿಂಶ್ರುತಿನುಡಿದವು॥೨೫॥ಯಾಗಕರ್ತಂಶಿ

ವಂಶಿವನಿಲ್ಲದೀದುಷ್ಟ । ಯಾಗವೇಸರ್ವಥಾಕೆಡುಗುಮೆಂದುಸುರಿಬ
ಯ । ಲಾಗಲಾಶಿವನಿಂದೆಯಂಮಾಳ್ಪದಕ್ಷನಂಕಂಡುಮುನಿಕೋಪ
ದಿಂದಂ॥ ಈಗಳೀಶಿವರಹಿತಯಾಗಕ್ಕೈತಂದರ್ಗೆ। ಬೇಗಂಶಿವಜ್ಞಾನಮ
ೞಿಗೆಂದುಶಪಿಸಿಮುನಿ । ಪೋಗಲ್ಕನಂತಮುನಿಗಳೊಪ್ಪದಿರೆತ್ತಲೀಯಾ
ಗಂನಡವುತಿರ್ದುದು॥ ೨೬॥ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದಿವಿಜರ್ತಂಮ ಪಸುಗೆಗ
ಳ,ನತ್ಯಂತಹರುಷದಿಂನಡೆತಂದುಕೊಂಬುದಂ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಹರಿ
ಕಮಲಜರ್ಸವನರಕ್ಷಕರಾಗಿಕಾದಿರ್ಪುದಂ॥ ಮೃತ್ಯುಹರನಂನಿಂದಿ
ಸುತ್ತದಕ್ಷಂಮಾಳ್ಪ । ಕೃತ್ಯಮಂಕಂಡುನಾರದನಖಿಳ ಮುನಿಜನ।
ಸ್ತುತ್ಯನೆಡೆಗೈದಿಬಿನ್ನವಿಸಿದಂಕೃತಕ ಮುಖದಾದ್ಯಂತ ಸಂಗತಿಯ
ನು॥ ೨೭॥ ಆಲಿಸಿದಳುಮೆ ತನ್ನಪಿತನದೂರಂಮನಕೆ, ತಾಳಿಕಡುದು
ಗುಡಮಂಹರನಡಿಗೆಮಣಿದುಮಖ।ಶಾಲೆಗಾಂಪೋಗಿಪಿತನಜ್ಞಾನಮಂ
ತಿಳಿಪೆನೆಂದುಶಿವೆಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥ ಕೇಳಬಲ್ಲನೆನಿನ್ನಮಾತನಾದಕ್ಷಂ
ಕ।ರಾಳಮತಿಬೇಡಬೇಡಬಲೆಪರಿಭವಮಹುದು । ಕೇಳೆಮ್ಮಮಾ
ತನೆನೆಮತ್ತೆಮೈಯುಕ್ತಿಗಾಕ್ಷಾಯಣೀಶಿವಗೆಂದಳು॥ ೨೮॥ ತಂದೆಯಿ
ದ್ದೆಡೆಗೆಮಗಳ್ಗೈದಲ್ಕೆಪರಿಭವಂ। ಬಂದಪುದೆಸರ್ವಥಾಬಾರದೆಂತಾದೊ
ಡಂ, ಮಂದಮತಿಯಾದಪಿತನಂತಿಳಿಪಿಬರ್ಪೆನೆನೆಪೋಗಾದೊಡಾತ
ನಿಂದ॥ ಮುಂದಪ್ಪುದಂಕಾಣ್ಬೆನಿಂನೆಂದುದೇವಿಯುಂ। ನಂದಿಮುಖ್ಯಾ
ಮರಗಣಂಗಳಂಕೂಡಿಕೊ। ಟ್ಟಿಂದುಜೂಟಂಕಳುಪಲತಿವೇಗದಿಂಪಿತ
ನಯಜ್ಞಕ್ಕೆಬರುತಿರ್ದಳು ೨೯॥ ಭರದಿಂದಮುಂದೋರ್ವಗಣನಾಯ
ಕಂಬಂದು। ತುರಗಮೇಧಾಧ್ವರದಯಾಜಮಾನ್ಯದೊಳೆಹರಿ । ಸರಸಿ
ಜಾಸನಸುರೇಂದ್ರಾದಿದಿವಿಜರನಡುವೆದೀಕ್ಷೆಯಂತಳೆದೊಪ್ಪುವ॥ ಹು
ರುಳೆದಕ್ಷನಮುಂದೆನಿಂದುದೇವರದೇವ। ನರಸಿನಿಂನಣುಗೆತವಯಾ
ಗಮಂನೋಡಲೆಂ। ದಿರದೆಬಿಜಯಂಗೈದಳೆನೆಬೊಮ್ಮಜಂಕೇಳದಂತೆ
ಗರ್ವದೊಳಿರ್ದನು॥ ೩೦॥ ಏಕೆನುಡಿಯದೆಸುಮ್ಮನಿರ್ಪೆಯುಕಟೀಮ
ರುಳೆ। ಲೋಕನಾಯಕನರಸಿನಿಂನಪುಣ್ಯದಫಲವೆ। ಸಾಕಾರವಂತ
ಳೆದುದೆಂಬಂತೆಬಂದಳಿದೆಸುಧೆಯನುಳಿದಳೆಗೆಳಸುವ॥ ಕಾಕರ್ಗೆಗು
ರುವಾಗಬೇಡಿದಿಗೋರ್ಗೆಲೇಳ್ದೋ । ಕೆಯಿಂಪುರವಸಿಂಗರಿಸುವಹಲ
ದೊಳೆನಲು। ನೂಕಿವನನುತ್ತೆಘುಡುಘುಡಿಸಿಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿದೀಕ್ಷಿ
ತಂಕೋಪಿಸಿದನು ॥ ೩೧॥ ಅನಿತರೊಳನೇಕವೈಭವದಿಂದೆಬಂದೆಸ
ವ । ಜನಕನಮಖಾಧ್ವರವನೋಡಿನುಡಿಸಿದಳಾಗ। ವಿನಯದಿಂದೆಲೆ
ಬೊಪ್ಪಸಕಲರಾಹಸ್ಯಂಗಳಂಕೇಳಿಕೇಳಿಕಂಡು ॥ ನಿನಗಿದೇಕಜ್ಞಾನ

ಮುಕಟಕಟ ಬೇಡ ಮುಧ। ವನನುೞಿದು ಮಾಳ್ಪ ಯಜ್ಞಂ ಕೆಡವುದೇ ಮಾತ। ನನುಕರಿಸು ನೀನೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳೆ ಘುಡಿಘುಡಿಸಿ ದಕ್ಷನಂ ಬಿಂತೆಂದನು॥೩೨॥ ಹರಿಯನೆಂಟುಗೆ ಳೆಕಮಲಜನ ಸಹಾಯಂ ದಿಶಾ। ಪರರೊತ್ತ ತರಣಿವಸುದನುಜಮನುಗಳೆ ಕಾವ। ಲಿರವೆ ಚಂದ್ರಾತ್ರಿ ಕಶ್ಯಪರೆನ್ನ ಜಾಮಾತ್ರರುಂ ಜಗತ್ಸ್ರಷ್ಟ್ರನೆನಗೆ॥ ತಿರುಕಂ ಮುಸಣಗಾಹುಹಾವಡಿಗನೆಲುಮಾಲೆ। ಗೊರಲಗೊರವಂ ನೋಡಲೆನಗೆ ಪಾಸಟಯೆನೀ। ನಿರದೆ ಕೆಲಸಾರೆನುತ ಕೋಪದಿಂ ಮುಱಿಮುಱಿಂ ಶಿವನಂ ನಿಂದಿಸಿದನು॥೩೩॥ ಕೇಳಿ ಶಿವಶಿವ ಮಹಾದೇವಯೆಂದರ್ಕೆಲರ್ಕೇಳಿ ಕೇಳದವೊಲ್ಪರಾಕುಗೈದರ್ಕೆಲರ್ಕೇಳಬಾರದು ಶಿವನ ನಿಂದೆಯನೆನುತ್ತೆ ದ್ರ್ಯ ತಂತಂಮ ನಿಳಯಕೊಡನೆ॥ ಹೇಳದೇ ಬಿಟ್ಟು ಪೋದರ್ಕೆಲಬುರ್ಗಿಯಂ। ಪೇಳಲವ ಕೇಳದಿರೆ ಜಡಿದು ಪೋದರ್ಕೆಲರ್ಪೇಳಲೇನಧ್ವರದಶಾಲೆಯೊಳಗಿರ್ದವರು ನಿವೆರರದೇನೆಂದೆಂಬೆನು॥೩೪॥ ಇಂತಿರದೆ ದಕ್ಷ ವತಿ ಕೋಪದಿಂದಾಗಳ್। ತ್ಯಂತ ಶಿವನಿಂದೆಯಂ ಮಾಡಲ್ಕಟಾ ಪ್ರಾಣ। ಕಾಂತನಿಂದೆಯನಾಲಿಸಿದೆ ನಿವನ ಸಂಬಂಧ ಕಾಯಮಂ ಬಿಡುವೆನೆನುತ॥ ತಾಂ ತನ್ನ ದೇಹಮಂ ಯೋಗಾಗ್ನಿಗಿತ್ತಾಗ॥ ಪಿಂತೆ ಮೇಸೆಗೆ ಕೊಟ್ಟವರ ಕಾಗಿ ಪೋಗಿಸಲೆ। ಕಂತುಮದಮರ್ಧನನರಾಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಮೇಸೆಯಗಗ್ರ ದೊಳ್ಕೇಳದಳು॥ ಇಂತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಪಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೩೬॥

೩ನೇ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೩ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

೪ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ರುಗ್ರವಮಹಾಕೋಪದಿಂದುದಿಸಿಸುರಬಲಸ। ಮುದ್ರಮಂ ಕಲಕಿ ಕಮಲಜಮುಖ್ಯರಂ ವೀರ। ಭದ್ರನತಿಕೋಪ ಬಿಂಪೆದೆಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಭೂತಾಳಿಗಳ ವಶ ಕಿತ್ತನು

ಪದ॥ ದಕ್ಷಮಖಸಂಹಾರದಕ್ಷದುರಿತೇಭಹ। ರ್ಯಕ್ಷಮಿತ್ರೀಭೂತಯಕ್ಷಪತಿನುತಸಹ। ಸ್ರಾಕ್ಷವಿಧಿಪಂಕೇರುಹಾಕ್ಷವಂದಿತಪದಮುಹೋಕ್ಷವಾಹನ ಜಯಜಯ॥ ಋಕ್ಷಪತಿಜೂಟಾನಲಾಕ್ಷ ಸುಲಲಾಟನತ। ರಕ್ಷಃಖಳ ಸಂಕುಲೋಪೇಕ್ಷ ಲೋಕವ್ರಜಾ। ಧ್ಯಕ್ಷಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಿಜಭಕ್ತರಂ ರಕ್ಷಿಪುದಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಂ ॥೧॥ ಈ

ಶ್ವರಿಯ ಕಾಯಮುಳಿದಂದಮಂ ಕಂಡು ಪರ । ಮೇಶ್ವರಂಗೀ ಹದನನ
ರುಪಬೇಕೆಂದು ನಂ । ದೀಶ್ವರನತಿ ತ್ವರಿತಗಮನದಿಂದೈತಂದು ಶಿವ
ನಿದಿರೊಳೈದೆ ನಿಂದು ॥ ಶಾಶ್ವತನೆ ಕೇಳ್ ಸಾಧಾರಂಗಿಯಾಗಕ್ಷತ್ರ ।
ಜೇಶ್ವರಂ ನಿಂದಿಸಲ್ಕೇಳ್ದು ತಂನಯ ಕೋಪ । ವೈಶ್ವಾನರಂಗೆ ತುತ್ತಾ
ಗಳೆನೆ ಕೇಳ್ದುಗ್ರನಾಗ್ರಹಂದಾಳ್ದಿಂದು ॥೨॥ ಬಿಡದೆ ಕಾಲಂಗಳೊಳ
ಳ್ಪನಪರ್ವತಂಗಳಂ । ಸುಡುವವಹ್ನಿಗೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸಗೆಮೊಳೊಡವ
ರ । ಲ್ತುಡುವದೇನುಂಟು ಪೆಸರೇಂ ವಿಷಗ್ರೀವ ಸುಗ್ರಂಕಿಚ್ಚು ಗಂಣನೆಂ
ತು । ಕಡೆಗೆ ಸಂಹರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಪ್ಪವಂ ಮುಚ್ಚು । ಮಡದಿಯ
ಳಿವುಂ ಪಳಿವುಮಂ ಕೇಳ್ದು ಸ್ಫುರಿಪನೆ । ಕಡುಗಾಯ್ಪಿನಿಂದೆ ಘುಡುಘು
ಡಿಸಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನೊಡನಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ॥೩॥ ಜಾರಿದುದು ಶಾಂ
ತಿ ಮಿಗೆ ಮೀರಿದುದು ಮುಳಿಸು ಬೇ । ರೂರಿದುದು ಸಿಡಿಸಿಡಿದು ಪಾರಿದು
ದು ಕಿಡಿ ಬೆಮ । ರ್ತೋರಿದುದು ಪಣೆಗಿಚ್ಚು ಕಾರಿದುದು ಕಣ್ನಿಟಿಲನಮೇ
ರಿದುದು ಮೀಸೆ ಬಿಸುಪಂ ॥ ಪೇರಿದುದು ಸುಯ್ಲ ಭಯಂ ಬೀರಿದುದು
ಮೊಗಮುರದೆ ಚೀರಿದುದು ತಲೆಮಾಲೆ ಕೀರಿದುದು ಫಣಿತತಿ । ಪಾರಿ
ದುದು ಸಭೆಗೆ ಬಾಯಾರಿದುದು ಜನಕೆ ಲಯದೋರಿದುದು ಜಗಕೆಂದ
ನು ॥೪॥ ಫಳಫಳನೆ ನಕ್ಷತ್ರಮುಗುರುತಿರ್ದ್ದವು ಬೆಟ್ಟ । ಛಿಳಿಛಿಳಿಲ್ಛಟಿಲೆಂ
ದು ಸಿಡಿವುತಿರ್ದುವು ಜಳಧಿ । ತಳಮುಳನೆ ಕುದಿವುತಿರ್ದುವು ಧರಣಿ ಧಗಧ
ಗೆಂದುರಿಯೆ ದಿಗ್ಗಜಫಣಿಗಳ್ ॥ ತಲೆತಲೆಯ ಮುತ್ತುರಸಂಗಳುಂ ಪಿಡಿದೊ
ಡಗು । ಬಳಬಳನೆ ಸುರಿವುತಿರ್ದುವು ನಿಖಿಳಲೋಕಂಗಳೊಳಗೊಳಗು
ಪೊರಗೆಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಹರನ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಸುಡುತಿರ್ದ್ದುದು ॥೫॥ ಹೋ
ಳಾಯ್ತು ಜಾಂಡನಾ ಕಾದ ಹಂಚೊಡೆದಂತೆ । ಮೇಲುಣ್ಪು ವರಣಾಂಬು
ಕುದಿವುತಿರ್ದುದು ಶಿಖಿಬ । ಥಾಳಿಸಲು ಭೂತೇಶನೀ ಜಗತ್ತ್ರಿಗಿಂದು
ಮುನಿದನೋ ಕಲ್ಪಾಂತದ ॥ ಕಾಲಮಂ ಕಂಡು ಸಂಹರಿಸುವನೋ
ಮೇಣ್ಮಹಾ । ಕಾಳಿಯುಳಿದುರಿಯೊಳೀ ಲೋಕಮಂ ಸುಡುವನೊ ।
ಪೇಳೆನೆ ಮಹಾರುದ್ರಕೋಪಾಗ್ನಿ ಸುಡುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆ ನಜ್ಜರಿಯ
ನು ॥ ೬ ॥ ಆ ಮಹಾದೇವ ಕೋಪದೊಳೆ ಜಾಂಡಕೆನೆಗದ । ಧೂ
ಮವೋ ಪೌರುಷಾಕಾರಮಾದುದೊ ಪಳಯ । ದಾಟೋಪತತ್ರಿಗ
ಳಂ ಪೆರೆಗಳೆಂಭಗಣಂಗಳಂ ತಾಳ್ದ ನೀಲಾಚಳಂ ॥ ವ್ಯೋಮಕೇಶಸ್ವ
ಸಪಾಶದಿಂದಿಳಿದುದೆನೆ । ಸೂಮೆಳೆ ಸಹಸ್ರಾಸ್ಯದು ಸಹಸ್ರಬಾಹು
ವಿಂ । ದಾಮಹಾದಂಷ್ಟ್ರದಿಂ ತ್ರಿಸಹಸ್ರಲೋಚನದ ಭೀಮರೂಪೊಗೆ
ದುದಂದು ॥೭॥ ಅಂತಾ ವಿರಾಡ್ರೂಪಮೆಂಬುದೇಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಂತ

ನುತಿಸಂವಕ್ಷದೊಳ್ಳೊಳಪಸೂತ್ರಗ । ಳ್ಸಂತರಣಶಶಿಬಿಂಬಮುಡು
ಗಣಂನವಕಂಠಸರವೆನಿಸುವುಗ್ರರೂಪಂ ॥ ತಾಂತಳೆದುನಿಂದುಶತ
ಕೋಟಿಸಿಡಿಲಾರ್ಭಟಿಸು । ವಂತೆಘುಡುಘುಡಿಸುತೊಲಿದಾಡೆಪದ
ಹತಿಗೆದಿ! ಗ್ದಂತಿಗಳ್ಮಗ್ಗತೊಲಗಾಡೆಧರೆಯೊಲದಾಡುತ್ತಿರ್ದುದದ.
ನೇವೆಂಬೆನು ॥೮॥ ಎಳ್ಗೆಯಿಂತಲೆಮಾಲೆಫಣಿಭೂಷಣಂಗಳಿಂ। ಬಿಳ್ಗೆ
ಮುಂಪಲಕಮುನ್ನಾಯುಧಂಗಳಿನಾಂತ । ತೋಳ್ಗಳಿಂದುಂಡುದಲೆ
ಕಿವಿಮ್ರಾಸೆಕಂಗಂಗಳಿಂದ ಮುಖಾಪೇಕ್ಷದಿ। ಒಗ್ಗಸೆಯುಟ್ಟುಸುರನರ
ಭುಜಂಗರುಗಳಸು ಗಳ್ಗಂಬಕಾಲ್ಗೊಡೆ ಗೆಜ್ಜೆ ವಡೆತಂಪಕ, ಟ್ಬಾಳ್ಗಳ
ಧಿದೈವವಿಶಾಲಂಗರಗಿಬಿನ್ನವಿಸುತಿರ್ದನಗನೇಸೆಂಬೆನು॥೯॥ ಸೀಳ್ವ
ನಿಳೆಯಂಕೀಳ್ವನಿಗಳನಕರ್ಣಂ। ತೂಳ್ವನೇಳಬ್ಧಿಯಂಪೂಳ್ವನಿ
ಗಿರಿಗಳಂ । ಬೀಳ್ವಗೆಡಿಸುತ್ತಸುಂಗೆಳ್ವನಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಪ್ರೋ
ಕ್ಷೋಲಿಭಟರವು, ಬೀಳ್ವನಗ್ನಿಗೆಬುದ್ಧಿ ಪೇಳ್ವನುಳಿದಗಿರ್ಳೆಯು, ಸಾ
ಳ್ವಸಂಸದೆವೆವೆಳ್ಪುಳ್ಗಳೆಂಬಿಡಿವನೀ। ರೇಳ್ವರಜಗಂಗಳೂತಾಳ್ವದಿ
ಟ್ಟಿನಗೆಪೇಳ್ಗಳೆಂಬಿಸನೆಂಗನು ॥೧೦॥ ಸೆಗ್ಗಳೊಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ
ಬ್ರಹ್ಮನೆಲುಗಳಂ। ನುಗ್ಗುಮಾಡಲೊಸರಿಯುಸರಣಮಂತೆಗೆಯಲೊ।
ಸಗ್ಗನಸುಗಳಸಿರಿಯಂ ಸುಡಲೊಪಾತಾಳದವರ ಸೊರಸಲೊಸೊ
ಕ್ಕಿಗ॥ ದಿಗ್ಗಜಂಗಳಕೊಳ್ಗಳಂಕೀಳಲೋಫಣಿಯು ಬಗ್ಗುರಿಯಸೀಳ
ಲೋಬೆಸಸುಬೆಸನೆನಗೆನು । ತಗ್ಗಿಕೆಬುಂದವಾರ್ಭಟಸುತ್ತಿರ್ದಂ
ಭೀಕರಾಕಾರನೇವೇಳ್ವನು ।೧೧॥ ಅರಾಗೆಂಪೇನೆನಗೆಬೆಸಸುಬೆ
ಸಸೀಗಸಂ। ಪಾರಮಂಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೆನುತಲತ್ಯಧಿಕತತ । ಘೋರರವ
ಪಿಂಗಲಾರ್ಭಟಸುತಿಸಪುತ್ರಸ್ರುತಾಪಕೆಳೆನಗಗೊಡಿದ। ಕಾರುಣ್ಯ
ದಿಂನೋಡಿಸಕಲರಂಗೆಳ್ವನೀಂ। ಪೀಠನಿಂತೀಘನಗ್ರಮೂರ್ತಿಯುಂಭದ್ರ
ನದು। ಕಾರಣಂನೀಂವೀರಭದ್ರನೆಂದೀಳ್ವರಂಕ್ಷಪೆಯೊಳಂ ದಿಂತೆಂದ
ನು॥೧೨॥ ಕೀಳಲೆಕುಮಾರಕನೆದಕ್ಷನೆಂಬನನೆಮ್ಮ। ನೋಲಿಗಿಪರರಿ
ಯದೇಂದ್ರಗೂರ್ಡಿಯಾಗಮಂ। ಮೇಳ್ವಸಲಾಕಥಂತದೊಳೀಳ್ವ
ರಿಯುಳಿದಭಾಸ್ಥಳಕೆನೀನೆಪ್ಪೋಗಿ॥ ಪೇಳೊಮ್ಮಬುದ್ಧಿಯುಂರುದ್ರಾಂ
ಶಮಾಯುದೊಡೆ। ಪಾಳಾಗಿಸಮ್ವಗಮುಸೋರ್ವ್ವರಂಬಿಡಸಪಿಡ। ಯಾ
ಳಾಗಿತಪ್ಪರ್ದೆಂದೀಕ್ಷ್ವಸಂನೇಮಿಸಿಕುಮಾರಂಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು॥೧೩॥
ಕೇಳ್ದುನಾಹರವಚನಮಂರೋಷಮಾರ್ಗಯೊಳ । ಗಾಳ್ದನಂತೇಗೇ
ದ್ವನೆಂದೆರಗಿಮೂಡದೇವ, ರಾಳ್ದಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಡೆತರುತ್ತೆಂದನಾ
ಹರಿಯುಜಸುರೇಂವಾತ್ರಗ್ಗರಂ॥ ಬಾಳಶಗಳಂಕೊಂಬೆನುಳಿದವರಪ್ರೊ

ಡೆಗಳಂಸೀಳ್ದಿಕ್ಕುವೆನ್ನಿಕ್ಕುವೆಂಕಾದಲೆನಗೆದೊರೆಯಾಳ್ದಿಟದೊಳ್ದಾ
ರೆಂದುವೀರಭದ್ರಂಕೋಟಸಿಡಿಲಂತೆಗರ್ಜಿಸಿದನು॥೧೪॥ ಆಧ್ವನಿಗೆನಡ
ಗುತ್ತೀರೇಳ್ಜಗಂನಿಖಿಳತಾ। ರಾಧ್ವಚರರಾಚರಿಸಿಕೆಡದರಿಳೆಯೊಳ್ತ್ರ
ಹಾ।ಸಾಧ್ವಸಂಮೂಡಿದುದುಹರಿಯಜಾದ್ಯರಹೃದಯದೊಳದಕ್ಷನ
ಳವಳಿದನು॥ಅಧ್ವರಾಲಯದಮುನಿಪಾಲಕರ್ಗ್ಗರಿವೃಷ। ಭಧ್ವಜಾ
ಟೋಪವೆಂದರಿದರೊಳಗೊಳಗೆದ। ಕ್ಷಧ್ವಂಸಕಂನೆನೆದನೊಂದುಕಾ
ರ್ಯ್ಯಮನದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೧೫॥ರೌದ್ರದಿಂಹೂಂಕರಿಸೆಘೋರಘೊ
ಣ್ಮೆದಳ್ಮಹಾ।ಭದ್ರಕಾಳೀಶಕ್ತಿಮತ್ತೆಪಡೆದಂತನ್ನ। ತದ್ರೂಪವೀರ
ರಗಣಶತಕೋಟಿಯಂಚತುರ್ಬಲವನಗಣಿತವನೊಡನೆ॥ ಉದ್ರೇ
ಕದಿಂಬಲಂನಡೆಯಲಹಿದಿಗ್ಗಜಕು। ಲಾದ್ರಿಕಚ್ಛಪವದೇನಾದರೋಧ
ರೆಯುಂಸ। ಮುದ್ರಂಗಳೆಂವಾಗುತಿರ್ದವಾಕ್ಷಣದೊಳದನೇನೆಂಬೆ
ನದ್ಭುತವನು॥೧೬॥ ವಿಕ್ರಮದೊಳ್ಕೈದುವಚತುರ್ಬಲಾಳಿಗಧರಾ।
ಚಕ್ರಮುಬ್ಬರಿಪಬಹುವಾದ್ಯಘೋಷಕೆದಿಶಾ। ಚಕ್ರಮುತ್ತಿದಸಿಂಧ
ಸೀಗುರಿಪತಾಕೆಚಾಮರಛತ್ರತತಿಗೆಗಗನ॥ಚಕ್ರಮಿರದೇಳ್ವಕೆಂಧೂ
ಳಿಧಾಳಿಗೆನೆಗಳೆ।ಶಕ್ರಜಗವಿಂಬಿಲ್ಲೆನಲ್ಬೇಗತನುತಮಂಗ। ತ್ರಿಕ್ರಮಿ
ಸಿನೆಲನೀದುದೆನೆನಡೆದುದಾಸೈನ್ಯಚಕ್ರಮದನೇನೆಂಬೆನು॥೧೭॥
ಇಂತಾಮಹಾಸೇನೆಯಂನೆರಪಿವೀರಭ। ದ್ರಂತಳದೋರ್ವರ್ಗಣನಾಥ
ಸಂಕರೆದುನೀಂ।ಮುಂತಾಶಿವದ್ರೋಹಿದಕ್ಷನೆಡೆಗೈದಿನಂಮಖಬಲ
ವನೆಚ್ಚರಿಸದೆ॥ ಎಂತಾದೊಡಂಮಹಾದೇವವಿರಹಿತಯಜ್ಞ। ಮಂತ್ರರಿ
ಪುದಾರುದ್ರಭಾಗೆಯಂಕೊಟ್ಟಪೆ। ನಂತನಾಗೆಂದುಪೇಳ್ದವನೆಂಗ
ಮಾತನೆಮಗುಸುರೆಂದುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು॥೧೮॥ ಜೀಯೆಂದುನಮಿಸಿ
ಬೀಳ್ಕೊಂಡುಗಣೇಶ್ವರಂ। ವಾಯುವೇಗದೊಳೈದಿಶಾಲೆಯಂಪೊಗು
ತನಿಬಿ। ಳಾಯುಧಾದೃತಹಸ್ತನಾಗಿಹರಿಯಜರಸಂದಣಿಗಳಂಬಗಿ
ದುಪೊಗಿ॥ ಆಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನಮುಂದೆನಿಂದೆಲಪೋಸಿಂ। ನಾಯತಿಕೆ
ಯಿದುಮಹಾಸಿಂಹಮಂಕೆಣಕಿಗೋ। ಮಾಯುಗಣದಿಂಬಾಳ್ವೆನೆಂಬ
ಮೂರ್ಖರವಾಳ್ಕೆಯಾಯ್ತುಕಟಕೇಳೆಂದನು॥೧೯॥ಆರನೊಲಿಪೊಡೆಯ
ಜ್ಞಮಂಪೂಳ್ದಿರೀನೆರದ।ಹಾರುವಬ್ರಂಹಾಚ್ಯುತರ್ಗ್ಗೀವುದನಿಸಿದಿರ।
ದಾರಿಂದನೀವಿಗಹುತವಹಂಗಾಹುತಿಯನೀವಸುತಿಮಂತ್ರಂಗಳು॥
ಆರನುರೆನುತಿಪವೆಂದೆಂಬುದಂಮರದಹಂ। ಕಾರದಿಂಕೆಟ್ಟರಿಯಕಾರ
ಣಂಬರಬರ। ಲಾವ್ವರುವನಮರಿಗರ್ದ್ದಭಾಕಾರವಾದೊಲಾಯ್ತುಬಾ
ಳ್ಕೆನಿಮಗೆಂದನು॥೨೦॥ ಕೇಳಿಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನಾದಕ್ಷನೆಲ್ಲರುಂ। ಕಾ

ಳಿಕಡುರೋಷಂಗೆಳೆಂಬರಿದೆನೀನದೇ। ಕೂಳುತಿಹೆಯಾರವಂನಿನಗ
ದೇತಕೆಮಂತ್ರತಂತ್ರರಾಗಸ್ಯಚರಿತಂ॥ ಹೇಳೀಗನೀಂಬಂದಹದನನೆ
ನೆಮುಳಿದುಕಂ। ಗ್ರಾಹಿಗಳುಕಂಪಡರಲಿನಿಬರಂಸದೆವೆಸೆಂ। ದಾಳೋ
ಚನಂಗೈದುಪತಿವಚನಮುರಿದಾಗಣೇಶನಂದಿಂತೆಂದನು॥೨೧॥ ಆರೆಂ
ಬುಗರಿಯುರೇಕೇಳ್ನಿಮ್ಮಮತ್ಸ್ಯವ। ತಾರದುಕ್ಷಂಮುರಿದಬೊ
ಮ್ಮಶಿರಮರಿಗಜಗ। ದಾರಾಧ್ಯಶಿವನೇತ್ರಶಿವದೂತನಾಂದೇವನಾಜ್ಞೆ
ಯಿಂಯಜ್ಞಮುಖದ॥ ಈರುದ್ರಭಾಗೆಯಂಬೇಡಬಂಗೆಂಕೊಡದ। ಕಾರ
ಣದಿಸೊಳ್ವನರಿನಾಯ್ಗಳೆನಿಂಪಿಶಾಚ। ರೀರದಡಗೌತಣಮನುಸುರ
ಬಂದವನಲ್ಲದಾನೊಳ್ವನಲ್ಲೆಂದನು॥೨೨॥ ಎತ್ತಣವನೀಶ್ವರಂರುದ್ರ
ಭಾಗೆಯದೆತ್ತ। ಕತ್ತಹಿಡಿದೀಗಳೀಬಾಯ್ಬಡಿಕನಂನೂಂಕೆ। ನುತ್ತ
ನೂಂಕಲ್ಕೆಪ್ಪಚರಣಸ್ಥಮಂಕಡಿಯಲನಿಬರುಂಮುಳಿದೈದಲು॥ ಮ
ತ್ತೆಲ್ಲಗಂಗೆಲ್ಲವೀರಭದ್ರಂಗೆತ। ದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂತಿಳಿಪಬೇಕೆಂದುಬಂ
ದುತಂ। ನುತ್ತಮಾಂಗಕೆಕೈಯನಿಟ್ಟುಬಿನ್ನವಿಸಿದಂತಾಂಪ್ರೋದವೃತ್ತಕ
ವನು॥ ಆಮಾತಗೇಳ್ದವಂತಾಳ್ದತಿಕೋಪಮಂ ಭೀಮಾವತಾರವೀ
ರಂಪಿಡಿದುಚಾಪಮುಮ। ನೀಂಮಖಾಲಯಮಂಲಯಂಗೆಯ್ವನೆಂದು
ಪ್ರತಾಪಮಂನುಡಿದುಮಿಡಿದು॥ ಸೋಮಾರ್ಕರಡಗಿದಗ್ನಿಡುಗಿದ
ಶ್ರೀರ್ಪಮುಂ। ಭ್ಯಾಮರಗಣಂಗಳಾದ್ವನಿಗೇಳ್ದುತಾಪಸ। ರಾತ್ಮನೊಡ
ನೆಸುಕ್ಕಿಗರ್ವಿಕ್ಕಿಗರಾಪಮಂತಪ್ಪಲಂಕೆಡಿಸುತುದೆ॥೨೩॥ ನೊಳೆ
ಗಿದವುಭೇರಿಗಳುಭಾರಿಗಳುನಡೆದವಾ। ಗಳೆಘೊಳ್ಗೆತ್ತಿದವುಮುತ್ತಿ
ದವುಛತ್ರಮುಂ। ತಳರಿದವುತೇಜಿಗಳುವಾಜಿಗಳೆಗಮುಕದಿಂತೇರ
ಳೆಂಸೂಟಿಯಲ್ಲಿ॥ ಸುಳಿಕಿದರ್ವ್ಯರಥಿಗಳಾರಥಿಗಳೋಜೆಯಿಂ। ಬಳಸಿದ
ಪ್ರೊರ್ಕಕ್ಕಮುಖಶಾಲೆಯುಂಜ್ವಾಲೆಯಂ। ಕೊಳಿಸಿದರ್ಪುಟುಭಟರ್ಬ್ರಾತಿ
ಯಿಂಭೀತಿಯಿಂಸಕಲಜನಮುಳಿವಳಿಯುಲು ॥೨೪॥ ಯಾಗಶಾಲೆಯ
ನೊಳ್ಪುಸುತ್ತಲುಂಕಾವಶತ। ಯಾಗಚತುರಂಗಮಿವರುರುಜಿಯಂಕಂ
ಡುಪಡ। ರೋಗದಿರ್ಕ್ರಂಮುರಸಿಮಂಟಪಕೆಕಿಚ್ಚಿನಿಕ್ಕಿದಕಳ್ಳೆಬಂಟರು
ವರಂ॥ ಬೇಗದಿಂಪಿಡಿಯೆನುತ್ತೂದಗಿಬರುತಿರ್ಪರಂ। ತ್ರಾಗಿತಲೆಗಳನ
ರಿದುಮುಂಡರುಂಡಂಗಳೆಂ। ಮೇಗಣಂಹೋಮಕುಂಡದೊಳ್ಬೈದೆಕೆಡೆ
ಪಿದರ್ಮ್ರಡುಪಿದರ್ಸ್ವರಭಟರನು॥೨೫॥ ಆನೆಕುದುರೆಗಳಸುಂಡಿಲ್ಗಳುಂ
ಕಾಲ್ಗಳುಂ। ನಾನಾಭಟಾಳಿಗಳಬಾಲ್ಗಳುಂತೋಳ್ಗಳುಂ। ನೂನರಥಿಕೆ
ರತಲೆಗಳೋಳ್ಗಳುಂಸೀಳ್ಗಳುಂಬಾಸಿಂದೆಬೀಳುತ್ತಿರಲು॥ ಏನಿದಚ್ಚರಿ
ಎಂದುನೋಡಿದರ್ಬ್ಬಡಿದರ್ಥಸಿಯಿಂ ಕಟ್ಟಿವೆನುತಾಡಿದರ್ಕ್ಕೋಡಿದ।

ರ್ತಾನೆತನಗೆದ್ದುಬಿದ್ದೋಡಿದರ್ಮ್ಮಡಿದಗ್ಭೀತಿಯಂ ಸುರಮುನಿಗಳ್॥
ಒಳಗೆಗಜಬಜವಾದುದಾಕ್ಷಣಂ ಭಾವಿಸಲ್। ಹಳಸಿದುದುಯಜ್ಞಗಿಜ್ಞ
ದವಾಕಜೇಂದ್ರರುಂ। ಕಳವಳಿಸಿದರ್ಮ್ಮುನಿಜನಾಳಿಬಾಯ್ವಿಡುತಿರ್ದ್ದ
ದಸುರಾಂತಕಂ ಮನದೊಳ್॥ ತಿಳಿದನೀಹದನನರಿದೆಸಗಿಪಕ್ಷಾತ್ತಾ
ಪ। ದೊಳಗದೇಂ ಕಾರಣಂ ಕಂಡುದಂ ಕಾಣ್ಬನಿದ। ಹಳಚಿನೋಡುವ
ನೆನುತ್ತೋಡುವಸುರಾಳಿಯಂ ಕೂಡಿ ಕುರಿಗೈದನಂದು॥೨೯॥ ಕಣ್ಗೆಟ್ಟ
ದಿಗ್ಪಾಲವಾಲರಂ ಭೀತಿಯಿಂ। ನಾಣ್ಗೆಟ್ಟು ಸರ್ವಗಂಧರ್ವರಂ ಪರಿದೈದಿ।
ಗೋಣ್ಗಳಂ ತಡವರಿಪ ಯಕ್ಷರಕ್ಷರ್ಕಳಂ ಸುಗಿದ ಕಿನ್ನರನರರನು॥ ಬಿ
ಣ್ಗತ್ತಿಗಳನುಗಿದ ಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯರನೋಡಿ। ಮಾಣ್ಗನಿಂಮುಭಯಂ
ಪೋಪವಿದೆ ಕಾಳೆಗಕೆ। ಪಣ್ಗಜಾಕ್ಷಪು ನೆನು ತನದೆದನಾಗರುಡವಾ
ಹಂತಾಹಸತ್ವದಿಂದಂ॥ ಘೋಗ್ಗರೆದವನಿತರ್ಲ್ಲೋತ್ಪ್ಪನಿಸ್ಸಾಳವಾ
ತೇಗ್ಗಳೊಪ್ಪುಗರುಪೊದಳ್ದ್ಯದಿದುಗುಮ್ಯಬೆವು। ರ್ಕ್ಕೇಗ್ಗಳೊಗೆಯಲ್ವಾ
ಜರಾಜಿನಡೆದುದುಭಟಗ್ನಟಕಟಕಿವಂಕೊಂಡಲು॥ ಕಾಲಗ್ಗಲದಬ್ರ
ಮನಲಾನೆಗಳುನಡದವನಿ। ಬರ್ಗ್ರೂಡಿಜಂಭಾರಿಯಂ ಭಾರಿಯಂ ಕಕ್ಕಿ।
ದಿಗೊಳಿಸೆನಡೆತಂದನಖಿಳಸುರಸೇನೆಯೊಡವರಲಂದು ದೇವೇಂಗ್ರ
ನು॥೩೦॥ ಕೇಳ್ಸುಗುಣಭೂಷನೀಂ ಸಿಗ್ಗ್ರರಾವಣಸುರ। ರಾಳ್ಸಳಿದು
ದಾಗಳೈನೂರ್ಪ್ಪುಗ್ರಮುಭವಬಲ। ದೋಳ್ಪಿವಾಸದಚೂಣಯೊಳ್ತೊ
ಗೆಗೆಘೊರೆಗಳಾರಥಕರಥಮುಕ್ತಕಸ್ವಂ॥ ಅಳ್ಸುಭಟರೋಳ್ಕ್ರದೇಭಂಗ
ಳೆಮುದದಾನೆ। ಗಳ್ಪಮುಮುನತ್ರಿಂತುಕಾಗುತಿರ್ದ್ದರೊಪ್ಪಯ್ಯ। ಸೂಳ್ಸ
ರಿಯೆಕಿಡಿಗಳಂ ನುಡಿಗಳಡಿಗಡಿಗೆಮೂಗಿಸಕೇಳಗರ್ಭಕವನು॥೩೧॥
ನೂಂಕಿಗಜದಿಂತ್ರಿವಿಸಿದವರ್ನ್ನತರ್ಮ್ಮಡದೊ। ಳಾಂಕಿಸಯುದಿಂಬಿರಿ
ದರಾರಾವೃತರ್ಕರು। ಳೆಪ್ಪಂಕಿಸರಳಿಚ್ಛಾಡಿದರ್ವ್ವರೂಧಾರೋಳಕ
ರ್ಭಟಬಾರ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ಅಂಕೆಗೊಂಡಿರಿದುತರಿದತ್ತಳಿಯುನತ್ತ್ರಗಕ್ಕಂ
ಕರಕ್ತಂಪೊನಲ್ವರಿಯಲಜಗಿಜಿಯಿಂದ। ಣಾಂಕಣಂಕೆಸರಾಗೆಕಾಗೆಗೂ
ಗೆಗಳಾಡೆಮೇಗೆನೆರದಿಬರ್ಲಗೊಳ್॥೩೨॥ ಈರ್ಬ್ಬಲಂಸಮನಾಗಿಕಾ
ದತೇಂದ್ರನಮುಳಿಸು। ಪರ್ವ್ವಕಂಡಣಿಳದಿಕಾಪ್ಪಲಕತರಂತಮ್ಮ। ಸ್ಬ
ಲಸನ್ನಾಹದಿಂದೊತ್ತಿ ಕೋಪದಿಂದಂಬುಗಳಪೇರ್ಮ್ಮಳೆಯನು॥ ಒರ್ಬ್ಬ
ರ್ಬ್ಬರೊಂದುಕಡೆಯೊಳ್ನಿಲ್ತುಕರೆವುತ್ತ। ಪೆರ್ಬ್ಬಡೆಯನೊಳಪೊಕ್ಕು
ಬರೆಕಂಡುವಿಕ್ರಮದ। ಗರ್ಬ್ಬಬಂವಿರೇಶನಾರ್ಭಟಸಿಕೈದೋರಿದದ್ಭು
ತವನೇನೆಂಬೆನು॥೩೩॥ ಬಾಯ್ಗಳಂಕೊಯ್ಬೇಳಹೊಯ್ತಾಯ್ದವೇ
ಣ್ದೆಸೆಯ। ನಾಯ್ಗಳಕರುಳ್ಗಳಂತಿನಿಸಾಮುರುಳ್ಗೆನುತೆ। ಬಯ್ಗಳಿನಬೊ

ಚ್ಚಿಯಿಂ ವೀರೇಶನೆಸೆಯುತಿಂದಾಗ್ರ್ಯಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲರ ‖ ಪೌತ್ರಗಳಂ ಕೊ
ಯ್ದುತ್ತಿನಭಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿರೆ ಸುಯ್ಗಳುಣ್ಮದವವರವದನದೊ
ಳ್ಪೇಳ್ವುದೆ। ನುಡ್ಗಳಗ್ನಿಯಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲವವೆ ಕಾಣೆನಳವಿವೊಳ
ವೆಗ್ಗಳನೆಂದನು ‖೨೪‖ ಆಸೂರ್ಯ್ಯನಾಡೆಲಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿಬಳಿ।
ಕೆಸುಧಾಪಾರಿಗಳುಭೂತಳಕೆಬೀಳುತ್ತ। ದೇಸುಬಲೆಪ್ಪೋಪೊಸರ
ಥಂಗಳೊಳ್ನಿಂತು ಬೊಬ್ಬಿಡುತೆಂದರಿವಿರಾಗದೆ‖ ಮೋಸದೊಳಗಚ್ಚ
ಸಿಚಳಬ್ಬಿಸಿದಬಲ್ಪನೆಂ। ಮಾಸರಿಸದೊಳು ತೊಡಕೆ ಕಾಣಬಹುದೆಂ
ದೆನುತ। ಸಾಸಿರಸರಳ್ಗಳನದೋರೋರ್ಗ್ಗರೆಚ್ಚಂದಾರುದ್ರಗಣದಮೇ
ಲೆ ‖೨೫‖ ಸಿಡಿಲಭರವೆತ್ತಶಿಶುಗಳಬಳಗವೆತ್ತ ಘುಡು। ಘುಡಿಪಸಿಂಹ
ಮುಗೆತ ಸೀಳ್ನರಿಗಳೆತ್ತಲಾ। ಮೃಡನಸುತನೆತ್ತ ಸುರರಧಟೆತ್ತ ಕಾ
ದು ಪೊಡೆಕೇಳಿದೃಸಿದ್ಧರಾವು‖ ಕಡಿದನನಿಬರಸರಳಸಾರವಂ ಮುತ್ತೆ
ಚ್ಚಿ ಪಿಡಿಗಕಾರ್ಮ್ಮುಕಛತ್ರಚಮರಪಯಸಾರಥಿಗ। ಳೊಡವೆರದತೇ
ಗ್ಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸಿಸಂಮುಖದೊಳಾರ್ಭಟಸಿನಿಂದಿರ್ದ್ದನು ‖೨೬‖ ಕಂಡು
ಸಮೃಸಿದಕೆಗ್ಗಲಕಲಂಬಭ್ಗಯಂ। ಗೊಂಡುಬಿಗ್ದ್ದಪ್ಪಲಂಬುರ್ಮ್ಮಂದು
ಗೆಟ್ಟದೆಯು। ಗುಂಡಿಗೆಗಳೊಡೆದರೆಬರಾಚರಿಸಿದರ್ನ್ನಡುಗಿದರ್ನ್ನಲವುಗೆ
ಟ್ಟನಿಬರು‖ ಕಂಡಕಡೆಗಾಶಿವರಿದೊಡನೆ ತಮ್ಮತಮ್ಮಗೆಮುಂ। ಕೊಂಡೆ
ಟ್ಟರೆನ್ಟಬಿಟ್ಟೋಡಿಯಾಸರಸತಿಯುಗಂಡನಂ ಮುರಿಬೊಕ್ಕುದಳಿಳೆಬಿ
ಕ್ಪಾಲಕರತಂಡಮುದನೇನೆಂಬೆನು ‖೨೭‖ ಬಿಡುಮುಡಿಗಳಿಂ ತಪ್ಪಿ
ಸುಟಿಗಳಿಂನಪೆಗಳಿಂ। ನಿಡುಸುಯ್ಗಳಿಂದೊಡೆದಪೈಗಳಿಂ ಕೈಗಳಿಂ। ಕ
ಡುಬರತವದನಟಿಂರದನಟಿಂಗಧರಟಿಂಗಮುರನಿಕರಂ ಕೆಡದುದು‖ ಸೆಡೆ
ಗಪಿಂ ನೋಟದಿಂ ಪೋಟದಿಂ ಘಾಟದಿಂ। ಕಡಿವಡೆದಕಾಲ್ಗಳಿಂದೇಳ್ಗಳಿಂ
ತೋಳ್ಗಳಿಂ। ದೊಡನೊಡನೆ ನೊಂದು ಪಥಯೊಳುಚೀರಿದೊರಿತೋ
ರಿದಳಗ್ಭತಾರಾರಸಂ‖೨೮‖ ಅರಿವಂ ವಿಲಯಮಾರಾರಿಯೋಮಾರಿ
ಯೋ। ಸರಿವಂ ಕಾಮರ್ಗಿಲತಾತನೋ ಭೂತನೋ। ಭೂರಿವೈರಿ
ಪ್ರಾಣಪಾಲನೋ ವೀರಸೋನೋಡಬುಜಭವಮೇಲನು‖ ಆರಯ್ಯ
ಯಾಗರೋಗವಂತೊಡಗಿಬಿರದಾರಯ್ಯ ನಿಮ್ಮನಿಂಕಾಮದೇವ
ನತೋಶಿ। ಸೂರಯ್ಯಮಾದಕದನದೊಳೆಂದು ನೊಂದುಸುರಕುಲವೈ
ದೆಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದು‖೨೯‖ ಕೇಳಿಕಾಶಿಯ್ಪೇರಿದಂ ವಿಾರಿದಂ ಸಾರಿದಂ।
ಕಾಳಗವನುಬ್ಬಿನಿಂ ಕೊಬ್ಬಿನಿಂ ತಬ್ಬಿನಿಂ। ದೂಳಲಿಭವುಳ್ಕವದೆಬ
ಳ್ಕವದೆತುಳ್ಕವದೆನಾಡಭಯರಸವಂ ಮೊಳೆ‖ ಪಿಳಿಪನರಾತಿಯಿಂ
ಹೇತಿಯಿಂ ಖ್ಯಾತಿಯಿಂ। ತಾಳಿದಿರಿಸುರಬಲಂ ನರಬಲಂ ಸೇರಬಲಂ। ತೂ

ಳಸುತ್ತಲ್ಮತ್ತಲೊತ್ತಲೆಂದಬ್ಜಗರ್ಭಂಗೆರ್ಜಿಸುತ್ತಿರ್ದನು॥೪೦॥ ಕಟೋ
ಡಿದಸುರಸುರನರಭುಜಂಗರ್ಬ್ಭೀತಿ। ಬಟ್ಟೋಡಿದಬ್ಜಾರ್ಕವಸುಮನು
ಗಳೊಡೆಯನಂ। ಬಿಟ್ಟೋಡಿದಪ್ಪರಕಿನ್ನರರ್ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರರ್ಕಿಂಪು
ರುಷರು॥ ದಟ್ಟಯಿಸಿದರ್ಜಗತ್ತ್ರಿತಸೇಮುಏಂದೆ ಘೋರ। ಮುಟ್ಟಯಿಸು
ವಾದ್ಯಘೋಷಣೆಗಳಿಂನಡೆತಂದು। ಪೊಟ್ಟಯಿಸಿಮುತ್ತಿಮೂವಲಿಸಿ
ದರ್ಕಾಳಹಮನದೇನೆಂಬೆನು॥೪೧॥ ಉರಗಂಗಳುರವಣೆಗೆಗರುಡಕು
ಲಮುಳಿಗುಮುಕಱಿಗಳುರುಬೆಗೆಸಿಂಗದಧಟುಕಡಿಗುಮುಸೊಕ್ಕಿ। ದೆರ
ಳೆಗಳ್ಮತ್ತೆ ಪುಲಿವಳೆಗಮೇಂಪಾಳಕ್ಕುಮೇಬ್ರುಂಡಬಲಮೊತ್ತಲು॥
ಹರಗಣಂಗಳ್ಗೆನೋವಕ್ಕುಮೇನಿಮಿಷದೊಳ್। ಳ್ಪೊರಬಲಂಸಾಸಿರಮು
ಹಾಪದ್ಮಮಳಿದುದ। ಟ್ಟರಿಯಾಯ್ತುಸಂಗರಂಭಂಗೆರಾದಗ್ಧಕಲಸುರರ
ದೇಂವಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೪೨॥ ಒತ್ತಿದರ್ತರಿದರಿರಿಗರ್ಕ್ಕರದರುರುಬೆಬೆಂ।
ಬತ್ತಿದಸರ್ಗದರಾರ್ದ್ದರ್ಪೊರ್ದ್ದರುಗಿದುಬಾ। ಳ್ತ್ರಿಜಡಿದರ್ಪೊಡೆದರೊ
ಡೆದರಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದೊಳ್॥ ಮುತ್ತಿದರ್ಕಡಪಿ
ದರ್ಕೊಡಪಿದರ್ಮ್ಮಡುಪಿದ। ರ್ಮಿತ್ತ್ರಿಮುಪಕ್ಕಿದರ್ಕೊಟ್ಟಿದರ್ಮೆಟ್ಟಿದ।
ರ್ಪತ್ತಿರಂನೆತ್ತರಂಬಿತ್ತರದೊಳೊತ್ತರಿಸೆ ಶರಣಂಬೆಂಕೊಂಡುದು॥೪೩॥
ಸುರಪಂಸುರುಳ್ದನಲನಳ್ಗನೆಮಂಯಮುಳೆ। ಕರಮುನುಱೆಮುಗಿದು
ದನುಜಂಗೆಟ್ಟತದ್ವರುಣ। ನಿರದೆಶರಣೆಂದುವಾವಾಯುಕಾಯೆಂ
ದುಧನದಂಮುನಕೆಮುಂಚಿಪಾಯ್ದ॥ ತರಳಿಗಳ್ಪರಣಗೆಟ್ಟಮನುಗ
ಳನುಗುಂದಿ। ಗರಗಳ್ಕರಂಗಿವಸುಗಳ್ಮಸುಂಕಿಟ್ಟೋಡೆ। ಸರಸಿಜಭವಂ
ಕಂಡುಕಂಡುತಾಳಗಕೆಮುಂಕೊಂಡನದನೇನಂಬೆನು॥೪೦॥ ಮುರಿ
ದಬಲಮಂಜರೆದುಹಿಂದಿಕ್ಕಿಮುಂದೆತಂ। ನುರುಮಾತ್ರಬಲಮುಡಬ
ಲಂಗಳೊಳುಸಂದಣಿಸಿ। ತರಗೆಲೆಗಳಗ್ನಿಗಿದಿರಪ್ಪಂತೆರುದ್ರಬಲಕಿ
ರಾಗಿನಡೆದಜಬಲಂ॥ ಪೆರೆಸಾರ್ಜಗತ್ಕರ್ತಬಂದನಡೆಕೊಂಡನದೆ।
ಬರಿದಕೆಡಬೇಡತೊಲತೊಲಗೆಂಬಕಹಳೆಮುಂ। ದೊರಲೆಭರಸಿಡಿಲಂ
ತೆಬೊಮ್ಮನಾರ್ಭಟಿಸಿತಾಗಿದನಂದುಹರಬಲಮನು॥೪೫॥ ಎಲ್ಲಿಪರ್
ನಿನಿತುಪೊಳ್ತೀಸುರಬಲಂಗಳೆಂ। ಚಲ್ಲಬಡಿದಣ್ಣನಂತೋರ್ರ್ತೋಱೆನು
ತ್ತಬ।ಲ್ಲಿಲ್ಲನೊದರಿಸುತಂಬುಗಳಮಳೆಗಳಂಕಱವುತಜ್ಜಗರ್ಭಂನೂಂ
ಕಲು॥ ಬಲ್ಲಿದತರ್ತಿಗಿಹಮ್ಮಟ್ಟದರ್ಕಲಬರ। ಲ್ಲಲ್ಲಿಸಿಂಡರ್ಕಲಬಡ
ಳವಳಿಯುಕಂಡಸುತ। ದಲ್ಲಣಂವೀರನಾಬ್ರಹ್ಮನಿದಿರೊಳ್ನಿಂದುನುಡಿ
ದನದನೇನೆಂಬೆನು॥೧೬॥ ಉಕ್ತಿಸತಿಯರಸನೀಂಚತುರಾನನಂಪರ
ಮ।ಭಕ್ತನೆಂದೀಶ್ವರಂನಿನಗೆಕೃಪೆಯಿಂದೆಸು। ವ್ಯಕ್ತಮಪ್ಪೀಜಗಕ್ಸೃ

ಷ್ಟಿಯೊಡೆತನವಿನಾಯೆಮಗನವುರುಳಿಪ್ಪಿನಿನ್ನಂ॥ಯುಕ್ತಿಗೆಡಿಸಿತುಜ
ಗಲ್ಲಯಕಿಟ್ಟಯಜ್ಞವಾ।ಸಕ್ತಿಯಂಸುಡುಶರಣೊಪ್ಪಿಗುಶಿವನನಲ್ಲದೊಡೆ
ಶಕ್ತನಾಗೇಳ್ವಮರಕನೆಬೊಮ್ಮನಂದುಘನರೋಷದಿಂದಿಂತೆಂದನು॥
ದಿಟ್ಟನೀನಾಶ್ನಿನ್ನಪೆಸಪಗೇನೆಮಗಗಾ।ರೊಟ್ಟರೀಬ್ರಹ್ಮತ್ವಮಂಪ್ರ
ಸಿಯೆವಿಂತುಕಲುಕುಟ್ಟವರೆನೀನೆವೆಕ್ಕಳಂದಜಂಸರಳಂಕರೆವುತಿ
ರಲು॥ನೆಟ್ಟಸಸಿಯಂದಿನ್ನೆಗಂತಾಳ್ದಿರೆಮಗಂಬು।ಗೊಟ್ಟಲಾಭಾಪ್ರನಿ
ನ್ನಳಿನೀಶಿರಂಗಳಂ।ಕುಟ್ಟಿಶಿವರುಂಡಮಾಲಿಗೆಕೊಡುವೆನೆಂದುಕಣೆ
ಗಡಿಗೆಸ್ಸಸಾವೀರನು॥೪೮॥ಕೇಳ್ವಸತಸೆಲೆರಾಮವೀರನೆಚ್ಚಂಬು
ಗಳ್ವೇಳ್ಬಿಟ್ಟಿಸೂತಾಕ್ಷ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟಿವಿಧಿಕಾಯ।ದೊಳ್ವಕ್ಕತಟ್ಟಿ
ಚ್ಚಾಕ್ಷಣಂಘುಡುಘುಡಿಸಿಕೋಪದಿಂಘಾಯವಡೆದ॥ಕಾಳ್ವಂದಿ
ಯಂತಜಂಕ್ಷೋಸರಥದೊಳ್ಬೈಬಿ।ಲ್ಲಾಳ್ವಂಥಗಾರನೀನಹುದೆನುತ್ತೆ
ಟ್ಟೆಂಬು।ಗಳ್ವಳೆವುತ್ತೈತರಲುವೀರಭದ್ರಂಕಡಿದುಮಗುಳೆಚ್ಚುಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದನು॥೪೯॥ಮತ್ತಾರಥಾಶ್ವಮಂತೆವರಿದವ।ಸವರಿದವು।ಸುತ್ತೆ
ಣಲಿಂಗಳಂಮುತ್ತಿದವುಕುತ್ತಿದವು।ಪೊತ್ತುವಿಧಿಯಂಗಗನಕೆತ್ತಿಗ
ವುಸುತ್ತಿದವುಬೊಮ್ಮಾಂಡದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು॥ಮತ್ತೆರಣರಂಗಕೀಡಾ
ಡಿದವುಕಾಡಿದವು।ಪತ್ತುಗೆಸೆದೆಸೆಗಳೊಳಗುರ್ಬಿದವುಪರ್ಬಿದವು।ಸು
ತ್ತಲತ್ತಿತ್ತಲುಂತೆರಿದವುಮಾರಿದವುವೀರಭದ್ರನಕಣೆಗಳು॥೫೦॥
ಈತೆರದೆವೀರಭದ್ರಂವಿಧಿಯನೊಡನೊಡನೆ।ಘಾತಿಸುತ್ತಿರೆಕಂಡು
ಘನರೋಷದಿಂಸುತ।ವ್ರಾತವುಡಿಗಡಿಗೆಮುಸಗಲ್ಕಂಡುನಸುನಗು
ತ್ತುರೆಭದ್ರಕಾಳಿಯೊಡನೆ॥ಖಾತಿಯಂಕೊಳುತಿರ್ದಳೊಂದೆಸೆಯೊ
ಳ್ಭೂತ।ಬೇತಾಳರಾರ್ಭಟಿಸಿನುಂಗುತಿರೆಕಾಣುತ್ತ।ತ್ರೀತಕೋಪ
ದೆಬೊಮ್ಮನಂದುಬೊಮ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂತೊಟ್ಟೆಚ್ಚನೇನೆಂಬೆನು॥೫೧॥ಕಿ
ಡಿಯನುಗುಳುತೆಪೊಡವಿಯಂಸುಡುತೆ।ಪಡಗಿಸುತೆಕಡಲನುಕ್ಕಿ
ಸುತುಡುಗಣಂಗಳಂ।ಕೆಡಪುತ್ತಸಡೆತಪ್ಪಬೊಮ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂಕಂಡುನ
ಸುನಗುತನುವಾಸ್ತ್ರದಿಂ।ಸಡುವೆಣುಂಡಿಸಿರತ್ನಮುಕುಟಮಂಸವರಿಪ
ಣೆ।ಯೊಡೆಯೆಚಕ್ಕುನಾರಥಿರಥಾಶ್ವಮಂಕೊಟ್ಟಿಸಿದೆ।ಗುಡಿಗಟ್ಟಿವಿಧಿಯ
ನಂಬಿಂಮುತ್ತೆವೀರಭದ್ರಂಕರಳುತ್ತೈತಂದನು॥೫೨॥ಮೇಲಾತನಾಪ್ತ
ರಂಸವರಿಮಾರಾಂತಸುರ।ಪಾಲಕನತೊಳ್ಗಳಂಕಡಿದುಮತ್ತಾಶಿಖಿ
ಯ।ನಾಲಿಗೆಯನೆಳಾಗಿಸೀಳಿಪೂಷನಪಲ್ಗಳಂಕಳೆದುಭಗನಕಣ್ಣ॥ಆ
ಲಿಯಂಕೀಳ್ತುಚಂದ್ರನನೊರಸಿಮಿಕ್ಕಗ್ರ।ಹಾಳಿದಿಕ್ಪಾಲವಸುಮುನು
ಗಳವಯುವದೊಳಗೆ।ಮೇಲಾದಕುರುಪುಗೊಂಡೆಲ್ಲರಂಕಟ್ಟಿಭೂತಾ

ಳಿಗಳವಶಕಿತ್ತನು॥೫೩॥ಕೊಡೆಕಳೆಕಳೆವಾಯ್ತು ಬಳೆನೊಳಗೆಮುಕ್ಕ ಭಟ। ರೋಡಿ ಮುಖಶಾಲೆಯುಂ ಸ್ಪೋಕ್ಕ ಸುರಮಥನನೆಂ। ದಾಡುವರ್ಗ್ನಿಸ್ನ ನೆಲೆವೈಕುಂಠನಿನಗೀಗಳಾಯ್ತು ಸುರಮಥನನಾಮಂ॥ ಕಾಡೆಯಜ್ಞ ಮನೆಸಗಿಸ ಕಲರಂ ಭೂತಗಣ। ಕೀಡುಮಾಡಿದಿರಿವರ್ಸ್ತ್ರ ಡಿದರಿಂ ನಿರದೆ ನೀ। ನೋಡಿಬದುಕಲ್ಲದೊಡೆ ಸಮರಕೀಳೆಂದು ರಣಭಂಗಮಂ ಪೇಳ್ದ ರಂದು॥೫೪॥ ಕೇಳಿಸಲೆಮ್ಮನಮಂ ತಾಳಿದು ಜಾಂಬುಧಿಯೊ। ಳಾಳಿ ಧೃತಿಯಂ ಮನಳಿ ಪೇಳಿಬಿಂತಾಬ್ಧಿಯಂ। ಪೂಳಿಯೊಡುವ ಪಟುಭ ಟಾಳಿಯಂ ಮುರಳಿ ಬರವೇಳಿವೆಂದು ಸುರಿಪಗೆಣಂ॥ ಏಳಿಸುವೆನ ಧಟ ರಂಸೀಳಿಸುವೆ ಸಂಗಮಂ। ಬೀಳಿಸುವೆನಗ್ನಿಯೊಳಾತ್ರಿಳಿಸುರರೆಂದು ದು। ವ್ಯಾಳಿಸುತ ಮಂದಿರವದೋಳಿಸುತ್ತುಲ್ಕ್ಮ ಸುಕೆ ತೂಳಗಿಂಥರಿನ ಡೆದನು॥೫೫॥ ಮುತ್ತಿಂಗ್ರ ಮೊದಲಾದ ದಿಗ್ವರಕುಮಾರಕರ್। ಕೊತ್ತೊತ್ತೆ ತರಣಿ ಮೊದಲಾದಗರ್ವಿಂದನರ। ಮೊತ್ತಮುಜನಾತ್ಮಸೈನ್ಯಂ ಸಕಲದೇಶಪತಿಗಳೆಸು ತರ್ಲೋಪದಿಂದಂ॥ ಎತ್ತೆತ್ತಲುಂ ಪೋದವರ್ಮರಳಿಕೂಡಿಬಂ। ದೆತ್ತಿ ನಡೆದರ್ತಮ್ಮ ತಂದೆಗಳ ಹರಿಬದಿಂ। ಸತ್ತಬಲನೆದ್ದಬಂದಂತೆ ದಿಗ್ದರೆಗಳೆಂ ಧೂಳಿಯುಂ ಬಾಸಣಸುತ ॥೫೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸಏಬರದವರ್ಗೋಗಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ಗ್ರಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನ ಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೫೭॥

ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೪ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

೫ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪಕ್ಷಿವಾಹನನನುರೆಗೆಲ್ದು ಬಳೆರಂತರಿದು। ದಕ್ಷರವರಿದು ಸೆರೆವಿಡಿದೆಲ್ಲರಂ ವಿರೂ। ಪಾಕ್ಷನೆಡೆಗೈತರಲ್ವೀರಭದ್ರೇಶಂಗೆ ಶಾಂತಿಯಂ ಮಾಡಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ಚಿದ್ರೂಪ ಪಟಿಕ್ಕ ಯಜಗದ್ರಕ್ಷಕರುಣಾಸ। ಮುದ್ರಗುರುತರ ವೀರಭದ್ರಗುರಿತನ್ರುಜೋ। ಪದ್ರವಿಚ್ಛೇದನ ಲಸದ್ರಾಜರಾಜಸಖ ರುದ್ರಾಣಿಯರ್ಧದೇಹ॥ ರುಗ್ರಭವಬಂಧನ ಶಿವದ್ರೋಹದಕ್ಷಮುದ। ವಿದ್ರಾವಣ ಸೃಷ್ಟಿತೋದ್ರೇಕದೈತ್ಯಮುದ। ಛಿದ್ರವಿಶ್ರುತತರ ವಿಯದ್ರವ್ಯೋಕೇಶನೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಲಹೆಂಮನು॥೧॥ ಅತಿಸೈರಮಹರಿಕಾಳಗಕನಡೆಯಲೆಡ। ದಾಳಿತ್ತೋಳ್ತೊಡೆಗಳುರೆಕತ್ತದವು ಮಾರ್ಗಮಂ। ಪ್ಯಾಳ

ಶಶಿಕಾಂತಾದಿಗಳ್ಕ್ತ್ರಿವುಂಬಗೆಯುದಂತು ತಲೆವೋಪಬಳಿಗೆ ॥ ಕಾ
ಲಹೊಣೆಗಾರನೆಂದೆಂಬಗಾದೆಗೆಸಂದು । ಮೇಲನರಿಯದೆಬಂದುಕಂ
ಡನಾವೀರಶರ । ಜಾಲದಿಂಪುಗಿದರಣರಂಗವುಂ ಶತಪಟುಭಟಾಂಗ
ವುಂಸುರಭಂಗವುಂ ॥೨॥ ಎತ್ತಿಕ್ಕೆಕೋಲ್ಗಳಿಂಕಟ್ಟಿವಡೆದನಿಬರಂ।
ತತ್ತಧಿಮಿಕೆಂದುಕುಣಿವಾಡಿಸುವುದನುಮುಳ್ಗಿ। ಳಿತ್ತಲೆನ್ನದೆವಿನೋ
ದಂಗಳಿಂದೈರಾವತಾದಿವಾಹನವನೇರಿ ॥ ಸುತ್ತಿಸುವದಂಘಾಯ
ದಿಂನರಳಿಹೊರಳಿಬು। ಯ್ಬತ್ತಿವಿಧಿಯುಂಬಯುವೃತಿಪರ್ದರೆವೆಣಂಗಂ
ಡು । ಚಿತ್ತಜಪಿತಂಪ್ರಳಯಚಿತ್ತಜಾರಾತಿಯೆನೆರೌದ್ರದಿಂನಡೆತಂ
ದನು ॥ ಘೋರೆಂದವುಪ್ಪಳಿಸುವಾದ್ಯಗಳನಿನದಂಕಡೆಗೆ। ಸುರೆಂದವರಿಗ
ಳಂಕಸಳೆಗಳ್ತ್ರುಗೆದುರು । ವರೆಂದಸಂತಗದಹಯರಥಪದಾತಿವೆ
ರಸೈದಿದರ್ಧೋರೆಘೂರ್ಣಿಗಳು ॥ ಬಾರೆಂದುಪಗೆಗಳಂಮೂದಲಿಸಿಕರೆ
ದೆವ್ರು । ನಾರೆಂದುಸೆಣಸಿದಿರಿವೊದಲೆನಿಪ್ರೌಢೆಯನಂ। ತಾರೆಂದು
ಚೂಣಿಗರ್ಕ್ಕಗುತ್ತಿರೆಕಂಡು ಸರಿಕೋಪದಿಂನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೪॥ಘಾ
ಳಿಡತ್ರ್ಬಿಕ್ಕುಗಳ್ಬಿಂಜನಿನಿನಾದದಿಂ। ಸಾಲ್ಡೆತ್ರಿಪಿಕಣಂಬಾಣವುಂಪಿ
ಡಿದಿಂತು । ಘಾಳಿಪಿನವ್ತ್ರಬಲವುಂಕೊಂಬುಬೊಮಾಗ್ರ್ಯರಂಕಟ್ಟಿ
ದಾತನೊಡಲಂ॥ ಸೀಳಿಡುದಿಕ್ತಬಲಿಗೊಡೆಂದೆಸಲುವೀರಬಲ। ದಾಳಿ
ಡುಕುರೊಳ್ಕರಿತುರಂಗರಥಸಂದಣಿಯು, ಮೇಲಿಡೆದವಂಬುಗಳ್ಬರಿದ
ವರುಣಾಂಬುಗಳ್ಪೇಳಲೇನಕ್ತ್ರರಿಯನು ॥೫॥ ಅಂಬುಜಾಂಬಕನಂದು
ಬೆಂಬಿಡಿವೃತುಬ್ಬಿಕ। ಣಾಂಬದಂತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟಂಬುಗಳ್ಗಗನವುಂ। ತುಂ
ಬಿದವುದೆಸೆಗಳೊಳ್ತ್ರುಂಬರಿದವೀಂಟದವ್ರ ಬಾಂಬೊಳೆಯನಬ್ಜಾರ್ಕರ
ಳಾ॥ಬಿಂಬವುರಿಪುತ್ತ್ರೆವಿಶ್ವಂಭರೆಯುಸುತ್ತವುು । ತ್ತುಂಬೆಬುವ್ರಾ
ಳಿಸಪತ್ತ್ರಂಬುಧಿಯುಸುಭಟದೇ। ಹಂಬೊಕ್ಕುಬಂಡವುಂತಿಂಬವೆನೆಕ
ವಿದವೇನೆಂಬೆನಾಹರಿಯಭಟನು ॥೬॥ ತಾಗಲಾನೆಗಳೆಗಳವುಂವಾ
ವುತರ್ದರೆಗೆ। ಮೂಗೂರಿಬೀಳೆತುರಗದವೊಗಂವೊಗರ್ಬಿ। ವಾಗಗ
ಗನಕೆಚಿಗಿಯೆರಾವ್ರತರುತರತರದಕೈದ್ದವರಸಿಬೀಳೆ॥ ಮೇಗೆರಥಿ
ಕಾಳಿಕಾಳಿಕೆಗಾರೆಜೀವನಂ । ಬೋಗಿಭೋಗಿಸೆಸುಭಟರಮುರಿಯ
ರೊಳೆಮುರಿದಗ। ಕಾಗರಿಯವಾಯುವಾಯಾಸವುಂಬೀರೆಬೀರಿದನ
ಚ್ಯುತಂಕಣೆಗಳಂ॥೭॥ನಾರಾಯಣಂಮುಹುರೋಷದಿಂದೆಸುತಿಪರ್ದ।
ತೋರಾಯದೆಸುಗೆಯಂತದರಿಸದಾಕ್ಷಣಂ। ಪ್ರಾರಾಯಘಾಯದಿಂ
ಬಲಮುಳಿಯೆಕಂಡುಸಂಪಾರಾವತಾರನಾಗಿ ॥ ಸಾರಯಶನಿವನಾವ
ನೋರಣಕೆಲೇಸುಲೇ । ಸಾರಯಲಿವಂಗುಣಕೆಮತ್ಸರವೆಸೂತಹರಿ।

ಸಾರಯದೊಳ್ ರಥವನಲ್ಲಿಗೆಂದೀಶ್ವರಕುಮಾರಕಂ ನೇಮಿಸಿದನು॥೮
ಇದೆ ವಜ್ರಿಗಿರಿ ವಜ್ರನಗ್ನಿ ವನದಾವಾಗ್ನಿ । ಇದೆ ಯಮ ಯಮಂ ನಿರು
ತಿ ಸಿಂಹಸಿಂಹಾರಿ ಮ। ತ್ತಿದೆ ವರುಣ ತ್ರಿಮಿರ ತಿಮಿರಾಪಹ ಸೃತ್ಪವಮಾನ
ಮೋಘಪವಮಾನನಿದಕೊ ॥ ಇದೆಕೊ ಯಕ್ಷೇಶ ಗಜ ಗಜಮಥನನಿದೆ
ಬಂದ॥ ನಿದೆ ಬೊಮ್ಮ ಮದನಮಗನಾರಿ ವೀರಂ ಬಂಗ । ನಿದೆ ಕಂಡು ಬ
ದುಕೆಂದು ವಂದಿಗಳ್ ಪೊಗಳೆ ಸರಿಯುಂತಡೆಗನಾ ವೀರನು ॥೯॥ ಅಟ್ಟರಿ
ಯನೀ ನಿನ್ನ ಬಾಣವಿತ್ತವು ಮನಸಳೆ। ಕಟ್ಟಿದೆಯ ಸುಭಟನೀ ನಾರ್ನಿನ್ನ
ಪೆಸರದೇ । ನುಟ್ಟರಿಸು ಧಿಟ್ಟ ಹೆಯ್ಯಾಂಗೆದ್ದವರೊಳೆಂದು ವೀರನಟ್ಟಂ
ಬುಗಳನು॥ ಕೊಟ್ಟೆನಸು ನಗೆಯೊಳಗೆ ನೀನೆನ್ನ ಸಾಹಸಕೆ। ವೆಟ್ಟಿಫಲ
ವೆಂ ಬೇಗದಿಂ ಸುರರಸೆರೆಗಳಂ। ಬಿಟ್ಟರಂ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆ ಯಾನಚ್ಯುತಂ ತಾ
ಳ್ವನಲ್ಲೆಂದು ತೆಗೆದಟ್ಟಿಸು॥೧೦॥ ನಕ್ಕನಾ ನುಡಿಗೆ ವೀರಂ ಸುರರ ನೀಂ ಬಿಡಿ
ಪ। ಕಕ್ಕುಲತೆಯೇತಕನ ತಾರಂಗಳೊಳ್ ಬ್ರಿರ್ಪ। ಲೆಕ್ಕಮಸುರು ಪೆನಿ
ನ್ನನೆಸವಚ್ಯುತಸ್ವಂ ನಾನಾಡಲೇಕೆ ನಿನಗೆ॥ ಸೊಕ್ಕೇರಿ ತಾ ಯಾಗವ
ಶುರುಚಿಗಳಿಂದದಂ। ಕಕ್ಕಸು ಪೆ ನೀಕ್ಷಣಂ ನೋಡೆನು ತೆಕಣೆಗಡಿದು।
ಕಕ್ಕಸದ ಬಾಣವೈಂಬತ್ತರಿಂ ಸರಿವರೂಥವನಿಟ್ಟು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೧೧
ತೇತ್ರಿಗರುಗು ತಾಗಸಕೆ ಪೋಗಿ ಬಳಿಕುಗ್ರನೇ। ಸತಾಗಲುರಿದು ಬೀ
ಳ್ಪನಿತರೊಳ್ ಕ್ಷ್ಮಾಧವಂ । ಮಾತೇರನಳವಡಿಸಿ ಬಲೆ ಭಾಪ್ರವೀರೇಶ
ನಿನ್ನ ಸರಿಸಾಳಮಘ್ಯರು॥ ವತಿಗಸುವರಾ ಜಗಗದೊಳೆಮ್ಮ ಬಾಣಂಗ
ಳತಿ। ಧೂರ್ತತೆಯನೀಕ್ಷಿಸೆಂದೆಸೆಯುಲ್ಯ ತರುತಿರ್ಪ। ಸಾತರ್ಗ ಸ್ವರಾಂ
ಕಿತ ಶರಂಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಮಾಧವಂ ಗಿಂತೆಂದನು ॥೧೨॥ ಪಕ್ಷಿನಾಸನ
ನಿನ್ನ ನಾಂ ಕರುಣಬಂಜೀವ। ಮಾತ್ರಬಂಬಿಡುವೆನೆಂದಿರ್ಪೆ ನೃಸೆನಗಸ
ಮ। ಶತ್ರುವೇ ನೀನೆನುತೆ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದೆಮಸೆವೆತ್ತಂಬನೃದನುಗಿ
ದು॥ ಛತ್ರ ಚಾಮರ ಸಿಂಧು ಸೀಗುರಿ ವರೂಥಗಳ್ ಚಿತ್ರರಥ ಸಾರಥಿಗಳಂ
ಕಡಿದು ಪಂಕೇಜ। ಪತ್ರಾಂಬಕನ ಪಣೆಯ ನೊಂಬತ್ತು ಬಾಣಬಂಕೆಡೆ
ಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೧೩॥ ಹಾರಿಬಿದ್ದಂ ನೆಲಕೆ ನೀಲಗಿರಿ ಬೀಳ್ವಂ
ತೆ। ಸಾರಿದಂ ರಕ್ತಮುಂಜೀವನಂ ನಡುನೆತ್ತಿ। ಗೇರಿದುದದಂ ಕಂಡು ವೀ
ರಭದ್ರಂ ಶಿವಮಪಾ ದೇವ ಪಿತನಾಜ್ಞೆಯಂ॥ ಮೀರಿತೆಂಮುಘಟೆಂದು ಸರಿ
ಯು ಸರನಾರ್ದುದು। ತೋರಗೆಸ್ವತ್ಯೋಪಚಾರಂಗಳಂ ಕಣ್ದೆರದು। ಮಾ
ರುದ್ರಿಕೈಗಳಂ ವಿಷಣ್ಣವಾಗ್ಭಟಸಿಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದೇಳ್ದನು॥೧೪॥ ಆ
ಕ್ಷಣಂ ಬಂದುದಾ ಹರಿಗೆ ಮಣಿರಥವದಂ। ತೀಕ್ಷ್ಣದೊಳಡರಲಸ್ತ್ರಭ್ಯಾ
ಸವ ಹರಿಗೆ। ಶಿಕ್ಷಿಸುವನೋ ವೀರನೆಂಬಂತೆ ಕಾದು ತಿರಲಭವನಿವರ

ತ್ರಿಸಮರವಂ ॥ ಈಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದಳ್ತಿವಟ್ಟು ನಭದೊಳ್ನಿಂದು । ಪೇ
ಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಭೃತ್ಯಪುತ್ರರ ಧಟಂ ನೋಡೆ। ಸಾಕ್ಷಾಜ್ಜಗದ್ರಕ್ಷಸಂಹಾರಕ
ರೊಪ್ಪಿರ್ದ್ದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೫॥ ಸಂಗರಂ ಸಮನಾಗುತಿರೆ ಕೋ
ಪದಿಂದವೀ । ರಂಗರುಡವಾಹನನವಾಹನಚತುಷ್ಕವಂ। ಮುಂಗಡೆ
ಯ ಸೂತನಂ ಸಿಂಧುಸೀಗುರಿಛತ್ರಚಾಮರಮುಡಾಧನುವನು ॥ ಪಿಂಗ
ದ್ಯೆನೂರ್ದ್ವೊಳೊಳಂ ಕಡಿದು ವಿಷಣ್ಣವಂ। ಭಂಗಿಸಿ ಧರಾತಳಕೆ ಮೂರ್ಛೆ
ಯಿಂ ಕೆಡಪಿ ಚತು। ರಂಗವಂ ಕೊಲತೊಡಗಿದಂ ಕರುಣಿಯೋ ರುದ್ರಪು
ತ್ರನೆಂಬೋಳ್ವೀರನು ॥೧೬॥ ನಿಡುಸರಳ ಸಾರದಿಂ ಘೋರದಿಂ ಭಾರ
ದಿಂ। ದಡೆಗೆಡದ ಸೇನೆಯಿಂ ವಾಸೆಯಿಂ ಚೇನೆಯಿಂ । ದೊಡನೆ ಧರೆಗು
ರ್ಳ್ವರಿಂ ನರ್ಳ್ವರಿಂ ತೆರ್ಳ್ವರಿಂ ತಮತಮಗೆ ಕಂಡಕಡೆಗೆ॥ ಕಡಿವಡೆದ
ಕೊರಳಿಂದೆ ಕರುಳಿಂದೆ ಮುರುಳಿಂದೆ। ಸೊಡೆವೊಡೆದಸುರರಿಂದೆ ಸುರರಿಂ
ದೆ ನರರಿಂದೆ। ಮುಡಕಿರಿದ ಭೀತಿಯಿಂ ಗಾತ್ರಿಯಿಂ ಹೇತಿಯಿಂ ದಾರಣಾಂ
ಕಣಮೆಸದುದು ॥೧೭॥ ವರನದಿಗಳಂತೆ ಕೀಲಾಲಮಯವಾಗಲದು।
ಪುರದಂತೆ ಕೌಶಿಕವಿಲಾಸಮಯವಾಗೆ ವ। ತ್ಸರವರ್ಗದಂತೆ ವಿಕ್ರಮ
ಪರಾಭವಯುಕ್ತವಾಗಲಾ ಸರಸಿಯಂತೆ॥ ನಿರುತಮುಳಿಗಳ ಪದ್ಮಮ
ಯವಾಗಲಂದಮರ। ಗಿರಿಯಂತೆ ಸುರಗಣವಿಮಾನಮಯವಾಗೆ ಸಾ।
ಗರದಂತೆ ವಡಬವಾರಣಭಂಗಮಯವಾಗೆ ರಣಭೂಮಿ ಕಂಗೆಸದು
ದು ॥೧೮॥ ಜವಮಯಂ ಬೆಂಗೊಟ್ಟ ಭಟರ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿರ್ದ । ಶವಮ
ಯಂ ನೆಣನನೆತ್ತರ ಬಸೆಯ ಜಿಗಿಯರಾ । ರವಮಯಂ ನೆರದಮುಕ್ಷಿ
ಕಾಕಘೂಕಬಕಕುನಕಜಂಬುಕತತಿಗಳ । ರವಮಯಂ ಶಾಕಿನಿಪಿ
ಶಾಚಡಾಕಿನಿಯರು । ತ್ಸವಮಯಂ ಮುರಿದತೇರ್ಗಡಿವಡೆದ ಹಸ್ತಿ
ಸ್ಯಂ। ಧವಮಯಂ ತಾನೆನಿಸಿ ವೀರೇಶನಿರಿದ ರಣಮಂಡಲಂ ಕಂಗೆ
ಸದುದು ॥೧೯॥ ಸುರರಮುಂಡಗಳ ಹಸೆವಣಿಗಳೊಳ್ಕುಳಿತು ಕೆಂ।
ಕೆಂಗರುಳ ಬಣ್ಣದ ಬಾಸೆಗಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಪೊಸ । ತೊರಳೆಗಳ ದಂಡೆದೊಂ
ಡಲ್ಗಳಂ ಮುಡಿದು ಮೇಲ್ಗಳ ತೊಡಂಗಳನೆ ತೊಟ್ಟು ॥ ನರದಕಂಕಣ
ದಾರ ಮೆಸೆಯೆ ಶೋಭಾನವಂ। ನರಿಗಳಂ ಪಾಡಿಸುತ ನೆತ್ತರೋಕು
ಳಿಯಾಡಿ । ಮರುಳಮುದವಕ್ಕಳೆಸೆಯೆ ವೀರನಿರಿದ ಸಮರಾಂಗಣ
ದೊಳೇನೆಂಬೆನು ॥೨೦॥ ರುದ್ರಾತ್ಮಜಂ ಮಹಾಕೋಪದಿಂದಾ ಬಲ
ಸ। ಮುದ್ರಮಂ ಕಲಕುತಿರಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂ ಸಮರ। ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆಚ್ಚ
ತ್ತು ಬಹುರೋಷದಿಂದ ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ॥ ಉದ್ರೇಕದಿಂ
ದೆಸೆಯೆ ತುಡುಕುವ ಶರಂಗಳಂ। ಛಿದ್ರಿಸಿದನೊಂದುಳಿಯದಂತೆ ಭಾ

ಪುರೆವೀರ । ಭದ್ರನಿದಿರೊಳ್ ಕಾದುತಿರ್ಪರಾತಿಗೆವಿಜಯವೆಂತೆಂ
ದುಸುರರುಲಿಯಲು ॥ ೨೧॥ ನೋಡಿದಂವೀರನಾಟೋಪಮಂಕೋ
ಪಮಂ । ಮಾಡಿದಂವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರಮನಾಗಬಾಪದೋ । ಕೊಪ್ಪಡಿದಂ
ವೀರಭದ್ರನಸರಿಸದೊಳ್ಬಿಟ್ಟು ಸಕಲಲೋಕಮನುರಿಯೊಳು ॥ ಕೂ
ಡಿದಂಬರ್ಪಬಾಣವನಿವಂಖಂಡಿಸೀ । ಡಾಡಿದಂರುದ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂಮ
ತ್ತೆಖತಿಯೊಳೋ । ಆಡಿದಂಹರಿಯೆನ್ನನಳಸಿದಫಲಮನುಣ್ಣೆನುತ
ಚಕ್ರದೊಳಿಟ್ಟನು॥ ೨೨॥ ಬೆಚ್ಚಿದವು ನಿಖಿಳಲೋಕಂಗಳಾಕ್ಷಣದೊಳು
ರೆ। ಮುಚ್ಚಿದವು ಸೂರ್ಯಕಿರಣಂಗಳಾಕಾಶದಿಂ। ದುಚ್ಚಿದವು ತಾರೆಗ
ಳ್ಧರಣಿನಡುಗಿತು ಸಪ್ತಸಾಗಂಗಳ್ಕವಿಯಲು॥ ಕಿಚ್ಚನುಗುಳುತೆಬರ್ಪ
ಘನಚಕ್ರಮಂನಡುವೆ । ಕೊಚ್ಚಿನೂರ್ಕಡಿಮಾಡಿಕೈಯೊಡನೆವೀರೇ
ಶ। ನೆಚ್ಚು ಹರಿರಥಸೂತತುರಗಮೊದಲಾದವಂಸವರಿದಂಸಾಹಸದೊ
ಳು॥ ೨೩॥ ಕಿರಣವಿಲ್ಲದಸೂರ್ಯನಂತೆಬರಿಕೈಪರಿದ। ಕರಿಯಂತೆದಂ
ತಂಗಳುಡಿದುರಗನಂತಸುರ । ಹರನತಿಭಯಂಗೊಂಡು ತಾಂಗೆಲವು
ಪಾಯಮಂಕಾಣದತಿವೇಗದಿಂದಂ॥ ಎರಳೆಯಾಕಾಶದಿಂದೋಡುತ್ತಿ
ರಲ್ಕಂಡು । ಹರಸುತಂಕಡುವೇಗದಿಂದೊಂದು ಬಾಣಮಂ। ಹರಿಗಿಡ
ಲ್ಬೇಗದಿಂಬೆಂಬತ್ತಿಸರಳೆರಳೆಯಂಕೆಡಪಿತಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ೨೪॥ ಪಟ್ಟಳೆ
ಮನೊಡೆದುಬಳಿಕಾಸತಳು ನೆತ್ತಿಯೊಳೆ। ಗುಟ್ಟಳಿಸಿದುದುಬಳಿಕಾಕ್ತ
ಹರಿಣನುರೆನೆಲಂ । ಗಚ್ಚಿನೆತ್ತರ್ಗ್ಗರಿಬಾಯ್ವಿಡಲ್ವೀರಭದ್ರಂಮಹಾಕ
ರುಣದಿಂದಂ॥ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪಂತೋರಿವಿಷ್ಣುವಂ। ಬೆಚ್ಚಬೇಡೇ
ಳಾಪ್ರಾಣಮಂಕಾಯ್ವೆನೆಂದೆಂಬ। ಮೆಚ್ಚರಿದು ನಿಜರೂಪಿನಿಂವೀರಭದ್ರ
ನಂತುತಿಸಿದಂಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ೨೫॥ ಜಯಜಯಸುಚಾರಿತ್ರಭವಗು
ಣಾಂಬುಧಿಜೈತ್ರ। ಜಯಜಯವಿರಾಡ್ರೂಪಹಸ್ತಮಂಡಿತಚಾಪ। ಜ
ಯಜಯಸುಜನಪಾಲದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಶೀಲಜಯಜಯಸುಭಕ್ತಭಕ್ತ। ಜ
ಯಜಯಶುಭಾಕಾರಜನನಮರಣವಿದೂರ। ಜಯಜಯನತೋದ್ಧ
ರಣದಕ್ಷಮುಖಸಂಹರಣ । ಜಯಜಯಸುಫಣಿಭೂಷವೀರೇಶಸರ್ವೇ
ಶಜಯಜಯತುಸಲಹೆಂದನು ॥ ೨೬॥ ಸಾಹಸ್ರವದನರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸೆ
ನ್ನಂತ್ರಿ । ಸಾಹಸ್ರನಯನರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸೈಯುಗಳ। ಸಾಹಸ್ರಬಾಹುರ
ಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸೈನಿನ್ನಮಹಿಮೆಯಂಬಣ್ಣಿಸುವಡೆ॥ ಸಾಹಸ್ರವದನರಗಣಿ
ತಕೋಟಿತಂಮಯುಗ। ಸಾಹಸ್ರಜಿಹ್ವೆಯಂಪೊಗಳಲಾರ್ಪರಯೆಂ
ದು। ಸಾಹಸ್ರನಾಮದಿಂನುತಿಸುತಿರೆವಿಷ್ಣುವಿಗೆವೀರೇಶನಿಂತೆಂದನು॥
ಬರ್ಪುದಾವಾಗಲುಂಬಾರದಿರದೈಸೆಕಂ। ದರ್ಪಿತನಿಂನೋಯಲೇಕೆ

ಖಳದಕ್ಷನಸ। ದರ್ಪಮುಖವಂನೋಳ್ಪವೆಂದೆನಲ್ಕೇಳಿಹರಿಭಯಭರಿತ
ವಕ್ತ್ರಯಿಂದಂ॥ ಸರ್ಪಭೂಷಣನೆಯಜ್ಞಾದಿಸತ್ಕರ್ಮದಿಂ । ದಿರ್ಪವರಕ್ಕೃ
ತ್ಯಕೀಳಪಟಕೃಷ್ಣಾಜಿನಂ। ಬರ್ಪಂತೆಗೆಯ್ವುದೆನಲೊಪ್ಪಿವೀರಂಸೀ
ಳಲನುಗೆಯ್ದನಾದೇಹವುಂ ೨೯॥ ಸರಸರನೆಸೀಳ್ದಚರ್ಮಂದೆಗೆವುತಿ
ರ್ದನವ। ನರಿಕೆಯುಂಜಪೆಹೋಮಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮದೊ। ಳ್ತಿರಿಸಂದುಭ
ಕ್ತಿಯಿಂಬಳಸಿದಪೆರವರವರದುಷ್ಕರ್ಮಪಾಕಂಗಳು॥ ಪರಿವಟ್ಟಪೋ
ಗಳಿಂದಧಿಕವರವಿತ್ತಾವುಂ । ದುರುವೆಳಬ್ಬಿವೆಸೆಣಸುತಿರಲಿತ್ತಲತ್ತರ
ಸ। ವರತನಾಶಿಗೆಗೊನೆಯುಗೂತರ್ತಂದುದೀಕ್ಷಿತನವುಂದಿಂತೆಂದ
ರು॥ ಜೀಯುಬಿಡುದೀಕ್ಷೆಯುಂವೀರನೋಳ್ಪ್ಪದಿನಾ। ರಾಯಣಂಶರಣೆಂ
ದುಜೀವಿಸಿದನಿನ್ನೇನು। ಪಾಯವುಂಕಂಡಪೆಶರಣ್ಪೊಗುವೆಯೊರ
ಣಂಬೊಗುವೆಯೋಪೇಳೆಲ್ಕ॥ ವಾಯುಸಖನೋಳ್ಪ್ಪವುಂಪೊ
ಯ್ತ್ಪೋಲ್ಪ್ನ। ಕಾಯುದೊಳುಭುಗುಭಗಿಲೆನುತ್ತುರಿವಶಿಖಿಯಭಾ।
ರಾಗುಪಾನಸನಾಗಿದಕ್ಷನಾಕೆಲಬಲದವುಂತ್ರಿಗಳೊಳಿಂತೆಂದನು॥
ಅರಳಿದರೇಂಮುರಳಿಪಡೆವಬಲ್ಪಂನೊಳಿರೆ। ವೀರನೇಂಗಹನಮುವೆನಂ
ಗೆಲ್ವುದೇಂಯಾಗ। ಭಾರದಿಂದಾನಿರರ್ಕಂತಾದುದೆಂದುದಕ್ಷಂಮುಪಾ
ಕೋಪದಿಂದಂ॥ ಬೂರಂಸವಿಾರನಂಗೆಲ್ವುಕ್ತಿಯುಂತೆನೀ। ಹಾರವಗ್ನಿ
ಯನಟ್ಟಬಾಳ್ವೆನೆಂಬಂತಿರ್ದ। ನಾರಾದೊಡಂಭಲಗ್ರಹಗಳಜ್ಞಾನರಾ
ಗರೆಲೋಕದೊಳಗೆಂದನು ॥೨೧॥ ಬಿಟ್ಟನಾವುಂತ್ರದುಷ್ಕರಣೆಯುಂಹ
ವಿಗಳಂ। ತೊಟ್ಟನಿಳೆಗಿಳಿಪಿದಂದಕ್ಷನಾಕ್ಷಣದೊಳಗೆ॥ ದಿಟ್ಟನಾಗುತೆಪ
ಡೆದಬಿಳಚತುರಂಗವುಂತನ್ನವೂಂಮುಕ್ಕಳಿನಿಪ॥ ಬೆಟ್ಟದಂತೊಪ್ಪ
ತಿರ್ದ್ವತಾರೋಟಜಗ। ಜಟ್ಟರಕ್ಕಸಥೊರೆಗಳಂಕರೆಸಿನೇಮುವಂಕೊ
ಟ್ಟ್ಪಕಳುಪಿದನತ್ತೆತ್ತದಕ್ಕಂಗವಿಗಳಂಬೇಳುತಿರುತಿರ್ದನು॥೩೦॥ ಕಾ
ಳಹೋಘೋಳಿನಡೆದಪವ್ರೆಕೃಕಾಲಮ್ಮಡಿ। ನೀಲಾದ್ರಿಗಳ್ತೆಳರ್ದಪವ್ರೋಕ
ತ್ತಲೆಬಂದು। ಮೇಲಾದಬಹುರೂಪವುಂಧರಿಸಿಸಂದಣಿಸಿಪೋಪವ್ರೋ
ಪೆಳೆನಲ್ಕ॥ ವೇಳ್ಳದಿಂತಾರಕನಿಕುಂಭಜಂಭಾಸುರಾ । ಭೀಳಧೂಮ್ರಾ
ಕ್ಷಮಹಿಷಾಸುರವುಪಾಪಾವ। ಶೀಲಚಂಡಾಸುರಕರಾಳರೆಂಬತುಳ
ದಾನವರೊದಗಿದರುಚಣದೊಳು ॥೨೨॥ ಶರಭಮುಂದುಭಿಹಯುಗ್ರ
ವಗತವಾಯಗಜ। ಶಿರಗಗನವುೂರ್ಧ್ನಿಸರ್ಭಾನುವೃಷಪರ್ವದು। ರ್ಧರ
ವಜ್ರನಾಭವಿದ್ರಾವಣವುಹಾನಾಭಶಂಕುಕರ್ಣಬಹು॥ ವರವುಹಾ
ಬಲಹಿರಣ್ಯಕಶುಪುಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ। ಇರಕುಂಭವುಯುಶಂಖುಶಿರನವು
ಚಿಕ್ಕಾಳಿಕೇ। ಯರಘೆನನಿವಾತಕವಚರಹಿಂಡುಪೌಲೋಮಿಗಳತಂ

ಡವ್ವತಂದುದು ||೪೪|| ಇತ್ತಲಾ ಮರುಳ ತಂಡಂ ಯಾಗಶಾಲೆಯಂ | ಮು
ತ್ತಿ ಕಾವಲ ಭಟರ್ಗಳ ಸದೆದು ಬಾಗಿಲ್ಗಳ | ಕಿತ್ತು ದಳೆದುಳಿಪನಿತರೋಳ್ದ
ಡಿಗರಕ್ಕಸರ್ಕಂಡು ಕಡು ಖಾತಿಯಿಂದ || ಕಿತ್ತು ಬಲ್ಕೈದುಗಳನೆತ್ತಿ ಜ
ಡಿದಬ್ಬರಿಸು | ತೊತ್ತಿ ವರಿದಿರಿದು ಖಂಡಿಸಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊರಕೊರದು | ಕತ್ತ
ರಿಸಿ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಕೊಲುತಿರ್ದರೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ||೩೫||
ಬರಸಿಡ್ಲ್ಗಳಾಗಿ ಮಳೆಯಾಗಿ ಬೆಟ್ಟಗಳಾಗಿ | ಸರಿಗಲ್ಗಳಾಗಿ ಗುಂಡುಗಳಾ
ಗಿ ವ್ಯೃಗಳಂ | ಕೊರೆವ ಕರ್ತಗಸವಾಗಿ ಪುಲಿ ಕರಡಿಯಾಗಿ ಕೇಸರಿಯಾಗಿ
ಘೋರವಿಷವುಂ | ಕರೆವ ಹಗಳಾಗಿ ಶಿಖಿಯಾಗಿ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿ | ಬಿರುಗಾ
ಳಿಯಾಗಿ ಬಿಸಿಲಾಗಿ ನಾನಾ ವಿಧದೆ | ತರಿವ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಾಗಿ ಮಾಯೆ
ಯೊಳುರುಬಿ ರಕ್ಕಸರ್ಕೊಲುತಿರ್ದರು ||೩೬|| ಪಿಡಿಪಿಡಿದು ರಕ್ಕಸರ್ಮ
ರುಳುಗಳ ಬಾಯ್ಗಳೊಳ್ | ಗಡಸಿ ನುಂಗಲ್ಕಿವಿಗಳೊಳ್ಮೂಗಿನೊಳ್ಕಂ
ಣ್ ಕಡೆಗಳೊಳ್ಪೊರಮಟ್ಟು ನೆಗೆದು ನೆತ್ತಿಯನೇರಿ ಪಲ್ಗಳಿಂದಾದನು
ಜರಂ || ಕುಡಿಮೂಗನುರೆ ಕಚ್ಚಿ ಕಿವಿಗಳಂ ಕೀಳ್ತುಕ್ಕೈ | ಯೊಡನೆ ಕಿವಿ
ಮೂಳೆ ಮೂಕೊರೆಯರಂ ಮಾಡಿ ನೆರೆ | ಪಿಡಿದಾಡುತಿರ್ದರೊಡನೆರ
ಸಿಯಾದ ನುಜರುಂ ಮುಳ್ಗಳುಂ ತಕ್ಷಣದೊಳು ||೩೭|| ಏರಿದರ್ಗೇರಿದ
ಬೆಟ್ಟದೋರ್ಗಳಿಯೋ | ಳ್ತೂರಿದಪಾರಿದರ್ಕ್ಷಭಟೆಡೆಗೆ ಬಲ್ಮೆಯುಂ |
ಸಾರಿದರ್ಗ್ಮೇರಿದರ್ಗೇರಂಗಳಿಂ ಪೊಯ್ದು ಪೊಯ್ದ್ಗಳ ನೊರೆನೆತ್ತರ್ಗಳಂ ||
ಕಾರಿದರ್ಪೇರಿದರ್ಭಯಕೆ ಸವನೊಡನೆ ಬಾ | ಯಾರಿದರ್ಗೇರಿದರ್ಪಿಡಿಲಂ
ತೆ ಕಾತುಕಂ | ದೋರಿದವಾರಿದರ್ಕ್ಕೃಗಳಂ ದನುಜರುಂ ಮರುಳು
ಗಳುಮದೇನೆಂಬೆನು ||೩೮|| ಈ ಪರಿಯೊಳೀ ಬರ್ಲಂ ಕಾದುತಿರೆ ರಕ್ಕ
ಸ | ರ್ಕೋಪದಿಂ ಶೂಂಕರಿಸಿ ನೂಂಕಿದನು ಜಾಳಿಪ್ರ | ತಾಪದಿಂ ನಾನಾ
ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪ್ರೌಢನೊಡನೆ ವೀರಭದ್ರನ ಬಲವನು || ಆಪನಿತನುರೆಸ
ದೆವು ತಟ್ಟಲತಿ ಭೀತಿಯಿಂ | ದಾಪಂಥಮುಡುಗಿ ಕಡುವೇಗದಿಂ ಭದ್ರ
ಕಾ | ಳೀಪತಿಯು ಮರೆಪೊಕ್ಕು ದಟಿಳ ಸೈನ್ಯಂ ಪೇಳ್ವುದೇಂ ದನುಜರು
ಬ್ಬಟೆಯುನು ||೩೯|| ನೋಡಿದಂ ವಿಸ್ಮಯರಸಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಮಿಗೆ ಮು
ಳುಂ | ಗಾಡಿದಂ ವಿಷ್ಣ ವಂಕರದು ಸಸುನಗುತ ಮಾ | ತಾಡಿದಂ ವೀರ
ನಾ ದಕ್ಷನ ಸಭೆಲಕ್ಕ ಮನದೊಳು ಮುಟ್ಟಿ ಕೋಪದಿಂದಂ || ಪಾಡಿದ ಸರ
ಳ್ಗಳಂ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು ವಿರಥರಂ | ಮಾಡಿದಂ ದೈತ್ಯರಂ ಮತ್ತಖಿಳ ಸೇನೆಯುಂ |
ಕೂಡಿದಂ ಪೆಣನ ಮುದೆಗಳೊಳೊಂದು ಚಣದೊಳೆಲೆರಾಮ ಕೇಳ್ ಕೌ
ತುಕವನು ||೪೦|| ದುಂದುಭಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಶರ ಭಂಗ್ಯದು ತಾರಕಂ | ಗೊಂದು
ಸಭಾರ್ನು ವೃಷಪರ್ವರ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ನಾ | ಲ್ಕೊಂದು ಶಲಭಂಗೆಂಟು ಗಗ

ಸಮೂರ್ಧ್ನಿರ್ಗೆಪತ್ತುಶತಮಾಯುನಮುಚಿಹಯುದ ॥ ಕಂಧರಗೆಱಂ
ಟೆಂಟುಕುಂಭಜಂಭಗಿರ್ಪ್ಪ। ತೊಂದಾಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಕರ್ಗೆ
ಪಂ। ನೊಂದಿಂತಸಂಖ್ಯಾತಬಾಣಂಗಳಿಂದೆಲ್ಲರುಮನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿ
ರಿದನು ॥೪೧॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳಾವೀರನಂಬುಗಳೆ। ಮುಳಿಗಳಿಂನ
ನೆಯುದವರಿಲ್ಲನಾರಕ್ಕಸರ। ಬಲದೊಳಗೆಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗಳುಂಪಲಾಯನ
ಮನನುಕರಿಸಿಕಡುಭೀತಿಯಿಂದಂ। ಜಲದೊಳ್ಮುಳುಂಗಿಪುಲ್ಲಟ್ಟಿಪೇ
ರ್ಮರಪುತ್ತ। ಗಳನೇರಿಕೈಗಳಂಮುಗಿದುಬಾಯೊಳ್ಬೆರ। ಳ್ಗಳನಿಟ್ಟು
ಕೈದುವಂಪಾಯ್ಕುಪಾಯ್ದುರ್ಕಂಡಕಡೆಗದೇಂವೆಂಣಿಸುವೆನು ॥೪೨॥
ಕಂಡವನಿಬರಕಾಲಬೇಗಮಂಕಣ್ಣದಿಂ। ದಂಡೆಳೆಯುಬಾರದೆಂದೆನು
ತಹಸ್ತದಹಲಗೆ। ಖಂಡೆಯವನಿರದೆರ್ಪುಳಪಿಸುತೆತೇರಿಂದಿಳಿದುಸಲೆ
ಭಗ್ರಾಳಿಸಹಿತ। ಗಂಡುಗಲಿವೀರನಾಹೋಮಶಾಲೆಗೆಮುರುಳೆ। ತಂ
ಡವೆರಸೆಯ್ದಿರಿವಪಾಗ್ರರವದೊಡನೆಬೊಂ। ಮಾಂಡಮಂತ್ರೀವೆಬರು
ತ್ರಿದರ್ನೆಡಬಲದವಂದಿಸ್ವನಿಯಗಡಣದಿಂದಂ ॥೪೩॥ ಬಾಗಿಲೊಳಗಿ
ರ್ದಭೈರವನನುರೆಭಂಗಿಸುತ। ಬೇಗದಿಂಕಾದಿರ್ದ್ದಸುಭಟರಂಸದೆಬಡಿ
ದು। ಯಾಗಮಂಟಪದೆಡೆಗೆಪೊಕ್ಕುಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿಯಕರ್ಣಮಂಕಿ
ತ್ತುಕೊಡೆ ॥ ರಾಗದಿಂಸಿರಿಯಮುಂದಲೆಗೊಯ್ದುಶಾರದೆಯ। ಮೂಗ
ನರಿದಾಗಚೇದೇವಿಗಚ್ಚೆಗ್ರ್ತುಮಿಗೆ। ನೀಗಿದಂಸ್ವಾಹಾಸ್ತನಂಗಳಂಮಿ
ಕ್ಕಸುರಸತಿಯರಂನಾಣ್ಗೆಡಿಸಿದಂ॥೪೪॥ ಕಟ್ಟವಿದಿನೋಳ್ಕೋಪರ್ವಮುಟ್ಟಿ
ಯುಮರುಳ್ಗಳ್ಪ್ರದುಷ್ಟಧೋತ್ರಂಗಳಂಸೆಳೆದುಭಂಗಿಸಿತೆಗದು। ಕಟ್ಟು
ತೋನ್ವನ ಶಿಖೆಯನೋರ್ವವನಗಡ್ಡಕಿತ್ತುರುತಿರಲ್ಕರುಳ್ದಂಡೆಂ ॥
ಅಟ್ಟುಳಿಯುನೆಸಗಬೇಡೆಂದುಕೃಪೆಯಿಂಸಂತ। ವಿಟ್ಟುಮುನಿನಿಕರ
ಮಂಶಿವಿಯಪುರಾಣಶ್ರುತಿಯ। ಕೊಟ್ಟಪೆನೆನುತ್ತೆಪರ್ದದಕ್ಷನಶಿರಸನ್ನು
ವಂಕುಟ್ಟಿಹೋಮದೊಳಿಟ್ಟನು॥೪೫॥ ಛೋಯೆಂತುನೆಗವಾಡಿತಾಮ
ರುಳಗಣಮಿರದೆ। ಸಾಯೆಂದುದಕ್ಷನರಸಿಯುರಳುತನಚತಂದು। ಕಾ
ಯೆಮ್ಮಕರ್ಣತಾಟಂಕಸೌಭಾಗ್ಯಮಂನೀನೆಂದುಬೇಡಿಕೊಳಲು॥
ಜೀಯೆಂದುಹರಿಯುಜಬ್ಬಿರ್ನ್ನವಿಸೆಕರುಣದಿಂ। ದಾಯಜ್ಞಪಶುಶಿರವನ
ರಿದುಪತ್ತಿಸೆದಕ್ಷ। ನಾಯತಮನಜಪುತ್ರನೆಂಬನಾಮಂಶಾಮ್ಯವಾ
ದುದದನೇನೆಂಬೆನು॥೪೬॥ ಶಿರದಮುಸುಕಿಂದಕ್ಷನಂದುವೀರೇಶ್ವರನ।
ಚರಣಕೆರಗಲ್ಕಡೆಗಪೋಗೆಲಪ್ರತಾಂಕೆಡುತ। ನೆರೆಯವರನೆಲ್ಲರಂಕೆಡ
ಪವರಮಾಳ್ಕೆಯಾಯ್ತೆಂದುನಿಂನೀವರ್ತನಂ ॥ ಹರನದಕೆತಕ್ಕುದಂ
ವಿರಚಿಸಿದನೆಂದವಂ। ವೆರಸಿಹರಿಯಜಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲರುಂಬೆರೆಬಂದು। ಪ

ರಮಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕೀಶ್ವರಸ್ಥಾನದೆಡೆಗೆ ಬಂದಂ ಕ್ರಮದೊಳ್ ॥
ಕಡೆವಾಗಿಲೊಳ್ನಿಲಿಸಿ ಸಕಲರಂ ನಾರದನ । ನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ
ವೀರೇಶ್ವರಂ ತನ್ನ ಪಿತ । ನಡಿಗಳ್ಗೆ ನಮಿಸಲು ಶಿವಂ ಹರುಷದಿಂ ತೆಗೆದು
ತಕ್ಕೈಸಿ ವೆಚ್ಚದಡಹುತ॥ ಬಿಡನೆ ನಾರದನಿಂದ ವೃತ್ತಾಂತಮರಿದು ಮ|
ತ್ತಡಿಗಡಿಗೆ ಕರುಣರಸಮಿರದೆ ತುಳ್ಕಾಡಲಾ| ಮೃಡನೆಲ್ಲರಂ ಕರಸಿ ಪೆಡೆ
ಗ್ಗಿಗಳ್ಗಂ ಬಿಡಿಸೆ ತುತಿಸಿದರ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೪೮॥ ದೇವರಿಪುದೈತ್ಯ ತ್ಯಾವ
ನದಾವಹರಿಶಕ್ರರಾ| ಜೀವಭವಮುಖ್ಯನಾನಾವಿಬುಧಮಕುಟರ|
ತ್ನಾವಳೀಬಹುಳಪ್ರಭಾವಪದಭಕ್ತಸಂಜೀವದೈವಾಧೀಶನೆ ॥ ಪಾ
ವಕರವೀಂದುನೇತ್ರಾವಲಂಬನಲೋಕ । ಸೇವಿತಮಹಾವಿಷಗ್ರೀವ
ಕೈಲಾಸಶಿಖ । ರಾವಾಸಭೂತೇಶವೀರೇಶಪಿತನೆ ಸಲಹೆಂದು ತುತಿಯಿ
ಸುತಿರ್ದರು ॥೪೯॥ ಇಂತೆಂದು ನುತಿಪ ಹರಿಯಜಮುಖ್ಯದಿವಿಜರಂ|
ಸಂತಯಿಸಿ ನೀವಮಗವಿರಹ ತದಕಾರ್ಯದೆಡೆ| ಗಿಂತುಪೋಗದಿರಿನಿಂ
ಮಯ ಶರೀರದಕೊಂಕುಕೂರತೆಗಳ್ಪೋಗಿಮಡಿದ ॥ ತಿಂತಿಣಿಯಬ
ಲಮೇಳ್ವದೆಂದೆಲ್ಲರಂ ಕಳುಪಿ| ಮುಂತಿರ್ದ ವೀರೇಶನುಗ್ರತ್ವಮಂ ಕಂ
ಡು । ಶಾಂತಿಯಂ ಮಾಡಿಸಿ ಜಗದ್ರಕ್ಷನಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿರ್ದಂ ಮುದ
ದೊಳ್॥೫೦॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸದಿ
ಬರದವರೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ| ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ
ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ|
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾ
ರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೫೧॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೬ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೨೪೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೭ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆ ಹರಿಹರಿಯಾಗಿ ರಕ್ಕಸನ| ಹರಿಸಿ
ಜಗಮಂ ಹರಿಸುತಿರೆ ಸರಿಯುಮೊರೆಗೇಳ್ದು| ಹರನಿರೂಪದೆ ಹರಿ
ಯ ಹರಿಸಿದಂ ವೀರೇಶಶರಭಾವತಾರದಿಂದಂ॥

ಪದ॥ ಅಕ್ಷಯಾಕಾರಮೋಕ್ಷಾಗಾರಲೋಕಸಂ| ರಕ್ಷಖಳಶಿಕ್ಷ
ಭಕ್ತಾಪೇಕ್ಷಭೀಮಭಾ। ಳಾಕ್ಷದಕ್ಷಾಧ್ವರವಿಪಕ್ಷಸುರಪಕ್ಷಪತ್ಯಕ್ಷ
ಪಾವನಸೊರೂಪ॥ ಯಕ್ಷಪತಿಸೇವಿತಮಹೋಕ್ಷವಾಹನವರಮು|
ಮುಕ್ಷುವಂದಿತನಿರಾಪೇಕ್ಷಕಾಮಿತಪೂಜ್ಯ । ಪಕ್ಷಿಗಮನಾಕ್ಷಿಘನ
ನಿಕ್ಷೇಪಪದವಿರೂಪಾಕ್ಷತ್ರ್ಯಕ್ಷಸಲಹು ॥೧॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೊಲಿಸಿದ್ಧರಾ

ಮುದಿವಿಜರ್ಕಳವು। ಕಾಲಮಂ ಸುಖದಿಂದೆ ಕಳಿವುತಿರಲಲ್ಲಿಂದೆ। ಮೇಳ
ಲೊಂದು ಮೃತ್ಯುವಾಯ್ತು ಮರಗೇಳುಳ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವೆನಿಪ್ಪ ಪೆಸ
ರ॥ ಕಾಳೆರಕ್ಕಸನೋರ್ವನಂ ಪೆರ್ಚಿಸಿ ಸಕಲದೇ। ವಾಳಿಯುಂ ತನ್ನ ಭುಜ
ಬಲದಿಂದೆ ಸದೆಯೆ ಸುರ। ಜಾಲಸಹಿತಮರೇಂದ್ರನೀಶನಂ ಕಂಡು ಜಿಂ
ತವಿಸಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೧। ಧರೆಯೊಳೋರ್ವಂ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವೆನಿ
ಪ್ಪವಂ। ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂದೆ ಪಡೆದಿರುಳ್ವರಗಳಿಗೆ। ಸುರನರೋ
ರಗದನುಜರಿಂದೆ ಬತ್ತೀಸಾಯುಧಂಗಳಿಂ ಸಾಯದಂತ॥ ಮಗವನನಿತುಂ
ಪಡೆದು ತನ್ನಿಷ್ಟರಂ ಪಡೆದೊ। ಳೊರಸಿ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರಂ ಪಿಡಿದನಿಂತಿ
ದಂ। ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಯೆಮ್ಮನೆಂದು ಸುರಸಂಕುಲಂ ಧರಣಿಯೊಳೆಗಡೆಗೆ
ಡವುದು॥೨॥ ನಿಳಿಪಿದನಮರರಂ ಶಿವನಂ ಕರುಣಮಂ। ತಾಳಿಸಿರಿ
ಯರಸ ಸಂಕರೆದೆಂದನೀಪರಿಯ। ತಾಳಿಸಿ ಜಗಕ್ಕೇಡಂ ತಂದ ಖಳನ
ಸುಂಗೊಳ್ವೆಂ ಪುನೇಮವೀರ್ಯ॥ ಆಳಿಸಿದ ನಾಗರನಿರೂಪವಂ ಶಿವನಡಿ
ಗೆ। ಬೀಳಿಸಿ ಕಿರೀಟಂ ಕಳಿದಮು ನಿನ್ನ ಮರದಂ। ಪಾಲಿಸುವೆನೆಂದು ಕ
ಡು ಬೇಗದಿಂ ಭೃತಂಗನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತನನು॥೪॥ ಕಂಜಸಂಭವನಿತ್ತ
ವರದ ಬಲಮಂ ನೆನವು। ತಂಜನಾದನವನನನುನೆಯಕಂಬದೊಳು
ಗ್ರ। ಬಂಜನಿಸಿ ನರಸಿಂಗರೂಪಿನಿಂ ದೈತ್ಯನಂ ಪಿಡಿದು ತಂದು ಹೊಸ್ತಿಲೊಳ
ಗೆ॥ ಸಂಜೆಯೊಳ್ತನ್ನ ತೊಡೆಯೊಳ್ಚಿಪ್ಪುಗುರ್ನೆಗ। ಳಿಂಜಠರಮಂ
ಬಗಿದು ರಕ್ತಮಂ ಸುರಿಸುರಿದು। ಭುಂಜಿಸಿದನಾಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನಖಿಳ
ಲೋಕಾಳಿಹರುಷಂಬಡೆಯಲು॥೫॥ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಕಾಲಕೆನ್ನೃಸಿಂಹಂ
ಗಳುಳ್ಳನನೊರೆ। ನೆತ್ತರಾ ಮರಿಸಲಂಗಾಳೆಪಾಂಗವಂ ಮುದೋ। ನ್ಮತ್ತತೆ
ಯನೈದಿತಾನುಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿಗಿಂತು ಮುಡಿಯಾಗಿ ಜಗವಂ॥ ಸುತ್ತಿ
ಸುಡುತಿರೆ ಸಕಲಜಗನುನಮರಾಳಿಬೇ। ಸತ್ತು ಮಗುಳೈದಿ ಕೈಲಾಸ
ವಂ ಪೊಕ್ಕನವ। ತ್ತೋತ್ತಮಾಂಗಿಗಳಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಶಂಕರಂಗೆ
ತತ್ಸ್ವತ್ತಕನನು॥೬॥ ಪಳೆಯುರೋಗತಾರ್ಕ್ಷನಂಗೊಳೆಲು ನವರೋ
ಗವೊಡ್ದು ಬಂದಂತೆ ಮೊದಲಾಣ್ಮನಷ್ಟಂದೋರ್ವ। ಬಲವಂತನಂಬ
ಯಸಿ ಬಾಳ್ಪೊಗಲು ಬಡಿವಗಂಡಂ ದೊರಕಿದಂತೆ ಖಳನ॥ ಕೊಲೆಗಂಜ
ದೇವರಂ ಮೀರೆ ಪೊಕ್ಕರೆಮ್ಮನಂ। ತಲೆದು ತಿಂಬೊಂದು ಸಿಂಹಾಕೃತಿಯ
ಭೂತಮಂ। ಕಳುಪಿ ಪಿರಿಯೆಂದು ನೊಂದಮರಾಳಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನ್ಮೃಸಿ
ಹ್ಮನಹದನನು॥೭॥ ಆಷ್ಟರಿಯನಾಂತು ಶಿವನಾನುಡಿಗೆ ಹರಿಗಿಂತು। ಪೆ
ಚ್ಚಿದಮದಂಗಳಂ ನಿಲಿಸುವೆವು ನೀಂ ಮುಂದೆ। ಚಿಟ್ಟಬೇಡೆಂದಭಯವಿ
ತ್ತು ದಿವಿಜರ್ಗೆ ವೀರೇಶನಂ ಕರೆದು ನೀನು॥ ಚಿಟ್ಟರದೊಳ್ ಹರಿಯ ಬಳಿ

ಗೈದಿನೀತಿಗಳೆ| ನುಚ್ಚರಿಸಿಕರೆಬಾರದಿದೊರ್ಡಾದೇಶವುಂ| ಬೆಟ್ಟುತೆ
ಶಿರಷ್ಟೆ ವರ್ಮವೆರಡುಮಂ ತಾರೆಂದುಕುವರನಂಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು||೮|| ನ
ಮಿಸಿದಂಶಿವನಡಿಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೂಡೆಸಂ|ಕ್ರಮಿಸಿದಂ ತನ್ನ ಬಲವುಂದಿ
ವಿಜಯವರ್ಗಮುಂ| ಗಮಿಸಿದಂನಿಂದಲ್ಲಿನಿಲ್ಲದಾ ನರಸಿಂಹನಿದಿರೊಳ್ಗೈತಂ
ದುನಿಂದು||ಭ್ರಮಿಸಿನುಡಿಯದೆಸುಮ್ಮನಿಪ್ಪಹರಿಯಂಕಂಡು| ಚಮಿ
ಸಿನುಡಿದಂಸಕಲಜನರಭೀತಿಯನುಪ|ಕ್ರಮಿಸನದೆವುದುನೀತಿಯೊ
ನಿನಗೆಹೇಳೆಂದುಪಂ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು||೯|| ಎಲೆಹರಿಯೆಕೇಳ್ನೀನು
ಸತ್ವಗುಣಸಂಯುತಂ| ಸುರತಜ್ಞಾನಿಲೋಕಂಗಳಂನಲವಿನಿಂ| ಸಲ
ಹುವಂನೀನಸುರಕೃತ್ಯಗೊಳುತಾಮಸದೊಳ್ಜ್ಞಾನದೊಳುಲೋಕ
ಮಂ|| ಕೊಲೆಗಣಸೆನಗಪಿಹರೆಕೇಳ್ಟವರುನಿನ್ನೊಳಗೆ| ತಿಳಿದುನೋ
ಡೀನುಡಿಯುನೆಂದುನರಹರಿಗೆಂದು| ಪಲತೆರದಬುಬಿಯಂಪೇಳಿದಂ
ರುದ್ರಾವತಾರನತಿಶಾಂತತೆಯೊಳು||೧೦|| ವಾರಿನಿಧಿಪೋಯುಂವಿಹಾರಿ
ದೊಲಕಾರಣಂ| ಭೂರಮಣಬಾಯ್ದರದುಸುಂಗುಪ್ರೋಲ್ಲಾಲದಸ
ವಿಹಾರಣಂಪೆಗ್ಗಳಿಸಿಬೀಸುವಂತಾನಗಂಸಕಲರಂಸಲಹುವವಗೆ|| ಈ
ರಾಕ್ಷಸತ್ವದಿಂಲೋಕವಂನೀನೆಸಂ| ಹಾರವುಂಮಾಳ್ಪುದನುಚಿತ
ವೆಂದುನಿನ್ನನಾ| ಮಾರಾರಿತನ್ನಲ್ಲಿಗೊಡೆಗೊಂಡುಬರಪೇಳ್ದ ನೆನೆ
ನೃಸಿಂಹನುಡಿದನು||೧೧|| ಅವನದುರ್ನ್ಮಾರುರಿನೆಂಬನಂತನ್ನಕರೆ|
ವನದಾರಿನಿತೊಂಗುಸಿಸರೊಳ್ಬಪ್ಪುದೊ | ದ್ದವನಪಾರೆಂನಿದಿ
ರೊಳ್ಗೈದಿಸಬರಿಗಮಾತಾಡುವೆನೀನಪಾರು|| ಜವನವರುನಿನ್ನಕ
ರದಪರೇನೊನೀನಧಿಕ| ಜವದೊಳಿಳಿಯಲ್ಕಿಂದೆಯುಕಟಿಂಮಸ್ತ್ರ
ಮಂ| ಜವನೆಲ್ಲರಿಂಕೇಳ್ದುಬಪ್ಪುದನುಚಿತವೆಂಗುಘುಡುಘುಡಿಸಿದಂ
ನೃಸಿಂಹಂ||೧೨|| ಕೇಳ್ದುಗಹಗಹಿಸವೀರಂಮಹಾಕೋಪವುಂ| ತಾಳ್ದು
ತರಹರಿಸಿಹರಿಕೇಳ್ಪ್ರಸ್ತ್ರರುಜನಂ| ಸೀಳ್ದುನೆತ್ತರ್ಗುಡಿಗುವಾವು
ದಂಪತ್ತಿನೀಂಪೈಮರೆದುತಪ್ಪದೇವು|| ಪೇಳ್ದಪೆವುಕೇಳು ಬೊಮ್ಮ
ನೆಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃಜಗ| ದೊಳ್ಸಿಟಿಂರಕ್ಷಿಸಂನೀನಿಮ್ಮನುಂಜಗವುಸ
ಳ್ದುಸೃಷ್ಟಿಸಿಸಲಹಿಕೊಳ್ಳುವಂಪುಗ್ರನಾತನಪುತ್ರನುನೆಂದನು|| ಹೊ
ಹೋಪುರಕೇಳ್ದಿವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯಮಂಮಸಣ| ಗಾಹಗೂರವಂಬೋದಿಬ
ಡುಕನರೆಪೆಣ್ಣನನ| ಸಾಹಸಂಗಡೆಜಗಸ್ಥಿತಿಜನನಲಯುಕರ್ತೃಮಾತಂಗ
ಡೆಮುಗೊಡೆಯನು|| ಈಶಪಿತುಗಾಂಗನಾತನಮುಗಂಗಡಮುಗ್ಗಳ| ಶಿ
ಹಿರಿಯನೆಡೆಗೆಮ್ಮನೊಯ್ವಗಡಕೇಳಿಪೆಂ| ದಾಹತ್ತಿರಿದ್ದವರ್ಕೈಪ್ರೊ
ಯ್ದನಕ್ಕನರಹರಂಮುಗುಳ್ದಿಂತೆಂದನು||೧೪|| ನುಡಿಯೊಳೇಂಪಿರಿಯ

ತನವಮುಪ್ಪುದೇನಿನ್ನ ಬಾ| ಯ್ಬಡಿಕತನವುಂ ತಿರಲಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಾನಲ್ಲ ದೊಡೆಯರುಂಟೇ ಸುರಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿಗಳು ನನ್ನಾಜ್ಞೆಯೊಳು ನಡವರು ಕಡೆಗೆ ಸಂಹರಿಸುವೆವು ಸೃಷ್ಟಿಪೆವು ರಕ್ಷಿಪೆವು| ಕೊಡುವೆವಳಿವೆವು ಸಕಲಸಂಪದವ ನಿನಗದರ| ಗೊಡವೆಯೇತಕೆ ಬಂದದಾರಿಯೊಳ್ನಡೆಯೆಂದು ನುಡಿದನಾ ನರಸಿಂಹನು ||೧೫|| ತರಹರಿಸಿದಂ ವೀರನಾ ನುಡಿಗೆ ಪಲ್ಮೊರೆದು| ಹರನಾಜ್ಞೆಯುಂಟವಂಗಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬುದ್ಧಿಗಳ| ನೊರೆವೆನವನುಂ ಕೇಳದೊಡೆ ತಕ್ಕುದನೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ರೆಮಹಾಸಯದೊಳು|| ನರಸಿಂಹ ಕೇಳ್ನಿನ್ನ ಮೂರ್ಖತೆಯನುಳಿ ಪರಿದೆ | ಮರುಳಾಟದಿಂದೆಘಲಪೇಂ ಸಕಲಲೋಕವಂ| ಪೊರೆವಾತನಹುದು ನೀನಾದೊಡಂ ಹರನಾಜ್ಞೆಯುಂ ಮೀರಬೇಡೆಂದನು ||೧೬|| ಹರನಾಜ್ಞೆಯುಂ ಮುನ್ನ ಕೂರ್ಮಕಿಟಿಘೋರಕೇ| ಸರಿಮುಖ್ಯರೂಪಗಳನಾಂತು ತಮನಂ ಮಹಾ| ಗಿರಿಯಂ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಂ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನರಿದೆತ್ತಿ ಸದೆದು ಸೀಳಿ|| ಸುರರ ಸಲಹಿದೆಯಾಗಳದನೆಲ್ಲಮಂ ಮರೆದು| ಸುರರನೇ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡಬೇಡೆನೆ | ಕ್ರೂರರೆ ವೀರೇಶವಚನಾಮೃತದನೆಸದು ಸಿಲ್ಲವನೆದೆಯು ದೇಂ ಕಠಿಣವೊ ||೧೭|| ಜೇಡಬಾರ್ತೆ ನೃಸಿಂಹಂ ಶಂಕರಂ ನಿನಗೆ| ಕೇಡನೆಣಿಸುವನಲ್ಲ ಕಂಡು ಬದುಕೆಂದು ಮಾ | ತಾಡುತಿರೆ ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಕೋಪದಿಂ ವೀರನಂ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಕೊಲ್ವೆನೆಂದು|| ಕೂಡೆ ಲಂಘಿಸೆ ಕಂಡು ತಪ್ಪಿಸಲ್ಕಿಂ ಪೋಳೆಂ | ದಾಡಸುರರೆಲ್ಲರುಂ ನೋಡುತಿರೆ ಪುಟನೆಗೆದು| ಗಾಢದಿಂ ನರಮೃಗದ ಮಸ್ತಕವನೆಡಗಾಲೊಳೊದೆದನದನೇನೆಂಬೆನು ||೧೮|| ತಡ್ಡಬಡರಿಪುಘರೆಗೆ ಪಿದ್ದು ಚೇತರಿಸಿ ಮಾ | ರುದ್ದಿಕ್ಕೆಗಳನತುಳರೋಷದಿಂ ವೀರನಂ| ಗುದ್ದುವೆನೆನುತ್ತೆ ನಡೆದಪ್ಪುದಂ ಕಾಣುತ್ತೆ ವೀರಭದ್ರಂ ಮನದೊಳು || ಉದ್ಬರುಟುತನದ ಸಿಂಹಾಕೃತಿಗೆ ತಕ್ಕಬ| ಲ್ಕ್ರದ್ದನಿತ್ತೀನೃಸಿಂಹನ ಪಣೆಯ ಬರಹಮಂ| ತಿದ್ದಿಬಿಟ್ಟಪನೀಗಳೆನುತ ಶರಭಾಕಾರಮಂ ತಾಳ್ದು ರಂಜಿಸಿದನು||೧೯|| ಕಾಂಚನಮಹಾಗಿರಿಗೆ ರಂಕೆಗಳಾಪ್ಪುದವೆಂ| ಟಂಚಮುತ್ತಾರದಿಂ ಮೂಡಿದಪ್ಪೊ ನಭದೊಳಿದು | ತಾಂ ಚಲಿಸೆ ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯೊಳಬ್ಧಿಗಳ್ಮೇರೆಯುಂ ಮೀರವೇ ಗಿರಿಗಳ|| ಸಂಚಯಂ ಪಾರದೆ ಪರ್ವವೆ ತರಣಿ ಶಶಿ ತಾರೆ| ಯುಂ ಚಲ್ಲಬಡಿದಂತೆ ಬೀಳದಿರವೆಂಬಿನಂ | ಚಂಚುವಿಂ ನರಮೃಗದ ಕಂಠಮಂ ಕಚ್ಚಿ ಪಾರಿತು ಗಗನಕೇನೆಂಬೆನು ||೨೦|| ಕೊಡೆಹುವಂ ನರಮೃಗಶರೀರದ ಚರಣಂಗಳಿಂ| ತೊಡರುವಂ ಶರಭಾವತಾರಿ ಮತ್ತೆಡಬಲಕೆ| ಮುಡುಕುವಂ ನಾರಸಿಂಹಂ ಬಳಿಕ್ಕೊಡನೊಡನೆ ತುಡುಕುವಂ ವೀರಭದ್ರಂ || ಸಿಡಿವೆನಂ

ದುಬ್ಬವಂದನುಜಾರಿಪಕ್ಷದೋ| ಳ್ಪಿಡಿವನಂದಬ್ಬರಿಸಿದಕ್ಷಾರಿಕಣ್ಬಾ
ಯ| ಬಿಡುವಂನ್ನೃಹರಿಜರವನೊಡನ ತಸ್ವಾರಿಪುತ್ರನೇನೆಂದುಬಣ್ಣಿಸು
ವೆನು ||೨೧|| ಎಲ್ಲಿತೋರಿಸುಜಗಸ್ಥಿತಿಲಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಾ| ನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂ
ಬನಾಲಿಗೆಯುನಾಶಿವನಬಳಿ | ಗೂಳ್ಗನೆಂದೆಂಬಬಲ್ಮೆಯನಭವನಂಜ
ರವಚತುರಿಕೆಯುಮಾತುಗಳನು || ಸೋಜ್ಲಸೊಲ್ಲೆಂದುಮೂದಲಿಸು
ತಂನಿಖಿಳನಖ | ದಲ್ಲಿಮುಖದಲ್ಲಿಠಂಕೆಯಲೆರಗೆದೆಸೆದೆಸೆಗೆ| ಚೆಲ್ಲಿಸಿದ
ನರುಣಾಂಬುವಂನ್ನೃಕೇಸರಿಯುಂಗಡಿಂದಮುದ್ಭತಶರಭನು ||೨೨||
ಕುಸುಕಿರಿವನಡಿಗಡಿಗೆಘನಪರ್ವತಗಳೋ| ಳ್ಗಸಿವನಲ್ಲಲ್ಲಿನೆತ್ತರ
ಸಬ್ಧಿಯೊಳ್ಕ್ರಳುಂ |ಗಿಸುವನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆತೆಗದೆತ್ತುವಂಸುತ್ತುವಂ
ನಾನಾದಿಗಂತಂಗಳೆಂ|| ಕೊಸರಿಬೀಸಾಡುವಂಗಗನದಿಂದಿಳೆಗಪ್ಪ| ಳಿಸು
ವನಿಂತೆದೆಯಳಲುತ್ತೀರ್ವರ್ನ್ನೆಗಂನ್ನೃಹರಿ| ಯಸುಪಿಂಗುವನ್ನೆಗಂವೀ
ರನಾರುಂಕೊಳ್ಳದರೆಗೊಲೆಯುನುರೆಕೊಂದನು ||೨೩|| ಇಂತುಕೊಂ
ದಾನ್ನೃಕೇಸರಿಚರ್ಮವುಂಶಿರ | ಸ್ಸುಂತಂದುತಂದೆಗೊಪ್ಪಿಸೆಕಾಣು
ತೀಶ್ವರಂ| ಸಂತಸದೊಳಾಮುಖಕೆಕೀರ್ತಿಮುಖಮೆಂಬಪೆಸರಿಟ್ಟುಸ
ವಭೂಷಣದೊಳ್ || ಅಂತುತಚ್ಚರ್ಮವುಂಸಿಪ್ಪಾಸನಮಿದೆಂದು |
ತಾಂತಡೆಯುದೇರಿಸುತನಂಮನ್ನಿಸುತ್ತೆಸುಗ | ಸಂತತಿಗಳೆಂಮುದ
ದೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಸುಖದೊಳಿರ್ದಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂದು ||೨೪|| ಇಂತೆಸ
ವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸಬರದವರ್ಗ್ಗೋದಿದರ್ಗ
ರ್ಥವಾ | ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇ
ಳ್ದವರ್ಗೆ || ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮುನ | ನಂತ
ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆ
ನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ||೨೫||

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೬ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೨೭೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೭ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ದಕ್ಷಸಂಬಂಧಕಾಯುವನುಳಿದುಮೋನೆಯುಂ | ರ
ಕ್ಷಿಸುವೆನೆನುತಸುತೆಯಾಗಿಪಂಪಾವಿರೂ| ಪಾಕ್ಷನಂಪೂಜಿಸು
ತ್ತಿರ್ದಳೆಗಜಾತೆವಿಖ್ಯಾತೆಯತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ||

ಪದ|| ಚಂದ್ರಾರ್ಧಧರಣವಿಜೇಂದ್ರನತಚರಣಭುಜ| ಗೇಂದ್ರಾ
ಭರಣಭಾರತೀಂದ್ರಶಿರಹರಣವಿಜಿ | ತೇಂದ್ರಿಯುವಿರಣಪರ್ವತೇಂದ್ರ
ಜಾವರಣಗುಣಸಾಂದ್ರಸತ್ಕರಣಶರಣ|| ರುಂದ್ರನಿಜಶರಣವೃಷಭೇಂ

ದ್ರವರಕರುಣನಾ । ಪೇಂದ್ರಸಾದರಣದಿವಸೇಂದ್ರಹಿಮಕಿರಣಸಾ।
ಹೇಂದ್ರಾಕ್ಷಶರಣು ಮೋಕ್ಷೇಂದ್ರವಿರುಪಾಕ್ಷಮುಖಿಳಶಿಕ್ಷಸೌಜನ್ಯರಕ್ಷ॥
ಆರಿಸಿನ್ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮ ಶಿವೆಯುಂ ಕುರಿತು। ಪಾಲೇಯಶೈಲನಧಾರ್ಗಂ
ಗಿಪೂರ್ವದಿಬಹಳೆ । ಕಾಲಪರಿಯಂತರಂತಪದೊಳಿರಲು ಮೈದೊಲಿ
ದುಬಂದವಳಮುಂದೆನಿಂದು॥ ಬಾಲೆನಿನ್ನ ಯತಪಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆಂವರವ
ದೇಂ। ಕೇಳೆನಲು ನೀನೆನಗೆಸುತೆಯಪ್ಪುದೆನಲದರಿ। ನಾಲಲನೆದಕ್ಷಸಂ
ಬಂಧಕಾಯವನುಳಿದು ಮೇನೆಯುದರದಿಬೆಳೆದಳು॥೨॥ ಬಳಿಕತಿಥಿ
ವಾರತಾರಾಯೋಗಕರಣಸಂ। ಮಿಳಿತಶುಭದಿವಸದೊಳು ಶುಭಲಗ್ನ
ದೊಳುಪಡೆದ। ಳೊಲವಿನಿಂ ಶಿವಲಿಂಗಧರೆಯಾದಕುವರಿಯಂ ಗಿರಿರಾಜ
ನೈದೆನೋಡಿ ॥ ನಲಿದು ತಚ್ಚಿಸುವಿಂಗಿತಲ್ಲಿಂಗಮಂ ತಮ್ಮ । ಕುಲಗು
ರುವಿನಿಂ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಡಿಸಿಪೆಸರಿಡಲು । ಬೆಳವುತಿರ್ದಳು ಲೋಕ
ಮಾತೆ ಗಿರಿಜಾತೆ ಶಿವಶರಣಕುಲಪಾರಿಜಾತೆ॥೩॥ ಶಿವನಪುಣ್ಯದಫಲಂ
ಪಚ್ಚಿ ಬಳೆಬಳೆವಂತೆ। ಶಿವನ ಮೋಹನಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ ಬಳೆಬಳೆವಂತೆ। ಶಿವ
ನಸುಖಮಿರಿರಿಟ್ಟುಮೂರ್ತಿಯಂ ಧರಿಸಿ ಬಳೆಬಳೆವಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸು
ವ॥ ಶಿವನಸತ್ಕೀರ್ತಿಲತೆ ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳವಂತೆ। ಶಿವನ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಳೆ
ಬಳೆವಂತೆ ಬೆಳೆದಳಾ। ಶಿವನಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಮೃದುಪಾಣಿ ಫಣಿ
ವೇಣಿ ಮಧುರವಾಣಿ ॥೪॥ ಎಳೆಯ ಸುರಲತೆಯಂತೆ ಬೆಳ್ವಕ್ಕದೊಳ್ತೊ
ಳಗಿ। ಬೆಳಗುವ ಸುಧಾಸೂತಿಯಂತೆ ಶಿಶಿರಾಂತದೋ। ಳ್ತಲೆದೋರುವಂ
ಗದನಸಖನಂತೆ ನಳನಳಿಕೆ ಕಾಂತಿಮೋಹನಗಳೊಗೆಯೆ॥ ಲಲಿತಾಂಗ
ದೊಳ್ವದನದೊಳ್ಬಾಹುಮೂಲದೊ । ಳ್ಪಲೆನುಂಪುಸೊಂಪುಕಂಪಮ
ರೆರಂಜಿಸೆ ಸೊಗಸೆ । ವಿಲಸಿತಗುಣವ್ರಾತೆ ಕಂಗೆಸದಳೆಗಜಾತೆ ಚಾರು
ಚಾರಿತ್ರಪೂತೆ ॥೫॥ ತೋಳವೊದಲೊಕ್ಕಂಪುಮುಖಕಮಲದೊ
ಳ್ಪೊಂಪು। ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯೋಳ್ಮಿಳ್ಪು ನುಂಬಸುರಿನೊಳ್ತೆಳ್ಪು ಬಾ
ಳೆದೊಡೆಯೊಳ್ನುಂಪು ನುಡಿಯೊಳ್ಪೊಗಸಿನಿಂ ಪುಸಂಜನಿಸಿ ಮೆರೆಯೆ
ಕೂಡೆ॥ ಆಲಸಂನಡೆಗುಣ್ಮೆ ಲಜ್ಜೆನಗೆಯೊಳ್ಪೊಣ್ಮೆ। ಮೇಲೆವಕ್ಷದೊ
ಳೊರ್ಪುಪುರುಲತೆಗಳೊಳ್ವರ್ಪು, ಮೇಳವಿಸೆಶಿವೆಯಿಂತುಯವ್ವನದ
ಸಿರಿಯಾಂತು ಕಂಗೆಸದಳೇನೆಂಬೆನು॥೬॥ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ಬಳೆದಪೇರ್ಮೊ
ಲೆಗಳೊಳ್ಕೈಯೊಳಗೆ। ಪೊಕ್ಕಡಗದಿರ್ಪನಗೆಗಣ್ಪೊಳವುತಿಹಬೆನ್ನ ।
ಮಿಕ್ಕೊಳಗುವಮಾಡಿಕೊಂಡೆಸವವೇಣಿಯ ಬಂಧಮಸಿಯ ನಡು ತಂನಿ
ದಿರೊಳು॥ ಚಿಕ್ಕದೆನಿಸುವ ಬಾಸೆಮೊದಲಾದಿವಳೆಯವ್ವ । ನಕ್ಕೊಂ
ದ್ರೊಡಲ್ಪಾಲದೆಂದು ಮುಂನವೆಕಂಡು। ಮುಕ್ಕಣನೆಮ್ಮೈಯನಾದನೆ

ನಲಗಸುತ್ತೆಯಯವ್ವನದಪೆಂಪದೆಂತೊ ॥೭॥ ಹೊಳೆವಮುಖವೆಂಬು
ಜಂಕುಂತಳಂಷಟ್ಪದಿಗಳೆಲರುಗಂಗಳೆಮಿಾನ್ಗಳೆಸೆವಕಂಠಂಶಂಖಂ| ಮೊ
ಳೆದೊಳ್ಗಳಾತೆರೆಗಳುರಸಿಜಂಚಕ್ರತತಿಬಾಸೆಯೋಶೈವಾಲವ॥ಸುಳಿ
ನಾಭಿನಿಮ್ನಾವಳಿಸಂಕುಲಂಕಿರುದೆರೆಗಳೆಲಘುಜಘನಂಪುಳಿಲ್ಮೇಗಾ
ಳ್ಗಳಾವೇಗ, ಳ್ತಿಳಿಪ್ರೌಢನೆಗಿರಿಜೆಬಾಂಚೊಳೆಯಂತೆಕಂಗಸದಳೀಕ್ಷಿಸು
ವರಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ॥೮॥ಶಿವನವಿಭವದನಾಡುಶಿವನಮಹಿಮೆಯಬೀಡು|ಶಿವ
ನಸುಖಮಯಮೂರ್ತಿಶಿವನನಿರುಪಮಕೀರ್ತಿಶಿವನಭಾಗ್ಯದಪೆಂಪು
ಶಿವನವಿಷಯದಸೊಂಪುಶಿವನಶೋಭನದಲಂಪು ॥ ಶಿವನಬಯಕೆಯ
ಗೊತ್ತುಶಿವನತನುವಿನಜೊತ್ತು| ಶಿವನಮನದನುಕೂಲೆಶಿವನಚಿತ್ತ
ದಶೀಲೆ|ಶಿವನಸುಕೃತವ್ಯಕ್ತಿಯೆನಿಸುವಮಹಾಶಕ್ತಿವಿಭವದಿಂದಿರು
ತಿರ್ದಳು ॥೯॥ ಇಂತುಪಾರ್ವತಿಲೀಲೆಯಿಂದಿರಲುನೀರದಪ| ಥಾಂತ
ರದೆನಾರದಂಬಂದೊಡಗಿರಾಜನ|ತ್ಯಂತಹರುಷದೊಳೆರಗಿಕೈಕೊಟ್ಟು
ತನ್ನರಾಜಾಲಯಕ್ಕೊಯ್ಯುತಿರಲು॥ಮುಂತೆಗಿರಿಸುತೆಯುಗಲ್ಮುನಿ
ಕಂಡುಪದಕೆರಗಿ|ಸಂತಸದಿಮಿಾಗಳುರೆನೀಂಪಂಗ್ಯರಮ್ಮಗಳ| ಕಂತು
ತಿಸಿಮಣಿಬರೇಕೆನೆನಗುತೆಗಿರಿರಾಜಗಾಮುನಿಪನಿಂತೆಂದನು ॥೧೦॥
ಜನನಿಯೆದೇವಗಂಗಗೆವಿಯನ್ಮಂಡಲಂ| ಜನನಿಯೇಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕೆಚೈ
ತ್ರರಥವನಂ| ಜನನಿಯೇದಿವ್ಯನಿಗಮಾಕ್ಷರಾಳಿಗಮುಖಂವಿಮಲಸು
ಜ್ಞಾನಸುಧೆಗೆ॥ಜನನಿಯೆವೈಕಾಯರ್ಮಾನಸಂರತ್ನಕ್ಕೆ| ಜನನಿಯೆಂ
ಫಣಿಶಿರಂಸರ್ವಮಂಗಲೆಗೆನೀ| ವ್ಜನನಿಜನಕರೆಜಗನ್ಮಾತೆನಿಮ್ಮಯ
ಮಗಳೆಶಿವಶಿವಾಕೇಳೆಂದನು ॥೧೧॥ ದಕ್ಷಸಂಬಂಧಕಾಯವನುಳಿದು
ಮಿಗೆವಿರೂ| ಪಾಕ್ಷನರ್ಧಾಂಗಿಮೇನೆಯವರಕಾನ್ತಾಗಿತವ | ಕುಕ್ಷಿಯೊ
ಳ್ಬರೆನಿನ್ನಮಗಳೆಯಾಕೆಯವಿಯೋಗದಿಹೇಮಕೂಟಗಿರಿಯ ॥ ಸು
ಕ್ಷೇತ್ರತುಂಗಭದ್ರಾನದೀತೀರದಸ| ಮಕ್ಷದೊಳುಘನತಪೋಧನನಾ
ಗಿನಿಂದುಭಾ| ಳಾಕ್ಷನಾನಂದದಿಂತನ್ನನಿಜಮಂತಾನೆಜಾನಿಸುತ್ತಿರು
ತಿರ್ದನು॥೧೨॥ಆವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿದ್ದೆಡೆಗಕಳುಪೈಮಹಾ | ದೇವಿಯಂ
ನೀನೆನಲುಕೈಕೊಳ್ಳುತಲುಚಿತಸಂ | ಭಾವನೆಯೊಳಾಮುನಿಪಸಂ
ಕಳುಪಿಪೆರಶಕ್ತಿಯಂದರಿದುಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ಪಾವನಚರಿತ್ರನೆಡೆಪ್ರೋ
ಪೆನೆನೆತಾಯ್ಗರಗಿ|ತೀವಿದನುರಾಗದಿಂಪುಷ್ಪಕವನೇರಿಕಾಂ| ತಾವ
ಳಿಯಗಡಣದಿಂಪಿತನೊಡನೆಹೇಮಕೂಟಾಚಲಕೆಬರುತಿರ್ದಳು ॥೧೩
ಕರಕಧಾರಕನಾಗಿಯಕ್ಷಮಾಲಿಕನಾಗಿ|ನಿರುತಮುಂರತಿಯುಕ್ತನಾ
ಗಿ.ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ| ತಿರಜೀವಿಯಾಗಿಜಟಯಾಗಿಮುಕ್ತಾಪಾರಿಯಾಗಿಸ

ದ್ವಾಂಕಿಯಾಗಿ॥ ಉರುತರಪವಿತ್ರಾಂಗಿಯಾಗಿಸದ್ವಿಜಬೃಂದ| ಪರಿವೃತ್ತೆ
ನಾಗಿಪುಷ್ಕರತೀರಗತನಾಗಿ | ಪರಮಯೋಗೀಂದ್ರನೆನೆ ಹೇಮಕೂ
ಟಾಚಲಂಕಂಗೆಸದುದೇನೆಂಬೆನು॥೧೪॥ ಗಿರಿಶಿರದಕುಜದೆಳೆದಳಿರ್ಗಳೇ
ಕೆಂಜೆಡೆಗಳಿರದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವಶಶಿಸೂರ್ಯ್ಯಶಿಲೆಗಳೆಕಂಗ| ಳುರಿವದಾವಾನ
ಲನೆಬಿಸಿಗಣ್ಣದನನಿಧರಕಂಧರದನೀಲಶಿಲೆಯೆ॥ ಕೊರಳೆಗರಳೆಂಪುದಿ
ದಮಂಜೇವಿಭೂತಿವಿ|ಸ್ತರಗಡ್ಡೆಲೆಗಳೆಶಿರೋಮಾಲೆಯಾಗೆಶಂ| ಕರ
ನಸಾರೂಪ್ಯಮಂಪಡೆದಂತೆಹೇಮಕೂಟಾಚಲಂಕಂಗೆಸದುದು ॥೧೫॥
ಪರಿವಪರಿಪರಿಯಮೃಗಕುಲವೆಂಬವಿಮಾನಂಗಳಿಂ| ಮೆರುತಗತಿಗೊಲೆ
ವತರುಶಿರವೆಂಬತೆರೆಗಳಿಂ| ಕರಿಕುಂಭವೊಡೆದೊಕ್ಕಮುಕ್ತಾಫಲಂಗ
ಳಂತಳಿರೆಂಬಪವಳದಿಂದಂ॥ ವರಧಾತುನಿಜರಾವಳಿಯುಪೊಸನೀರ್ಗ
ಳಿಂ ಚರಿಪಸುರಪುಷ್ಪಕವೆನಿಪ್ಪಚೈತ್ರಂಗಳಿಂ| ಶರಧಿಯಂದದಿನೆಸವ
ಹೇಮಕೂಟಾದ್ರಿಯಂಗಿರಿರಾಜಸುತೆಕಂಡಳು ॥೧೬॥ ನೋಡು
ನೋಡಿದುಹೇಮಕೂಟಮಿಗನೊಲ್ದುಕೊಂಡಾಡಲಸದಳವಿದರಮ
ಹಿಮೆಪಿರಿದಬ್ಬಾರಿ| ಜೋಡನಿಲ್ಲಿಸ್ಫಟಿಕರಣಗಿಂಗಲೆಂದುಮಿಗೆನಗೆವರಂ
ತೋರುತಬರೆ॥ ಕೊಡೆಕಲ್ಪಪಸ್ಸಳಿನೆಳಿನಚಕ್ರಾಳಿಗ| ಳ್ಳಾಡೆಪದ
ಜಘನಮುಖಮಂಡಲಕುಚಂಗಳ| ಈಡಾಗವೆರತುಂಗಭದ್ರೆಯಂಗ
ನೆಯಂತೆಕಂಗೆಸದಳೆಗಜಾತೆಯು॥೧೭॥ ಗುರುಸೇನಪಿಂಡಂಗಳೇಕಳಸ
ಮೆಸವತಾ| ವರೆಯೆಕನ್ನಡಿಕಣಾವಳಿಯೆಮುತ್ತಿನಸೇಸೆ| ಪೊರೆವ
ದನಿಯೆವಾದ್ಯಮುಂಬುಚರನೋಜನಂಸುಳಿಗಳಾರತಿಗಳಾಗೆ॥ ಪರ
ಮಶಂಕರನಪಟ್ಟದರಾಣಿಬರೆಕಂಡು| ಹರುಷದೊಳಿದಿರ್ಗೊಂಬಪಾಂ
ಗಿನಿಂದೊಪ್ಪಿದಳು |ಸರಸಪುಣ್ಯಾಗಸಾದ್ರಿವಿಷಯದುರಿತಚ್ಛಿದ್ರೆಗುಣ
ಮುದ್ರೆತುಂಗಭದ್ರೆ॥೧೮॥ ನಿರುತಮನಿಮಿಷಕುಲಕಾಶ್ರಯಂತಾನಾ
ಗಿ | ವರಸಕಲಭುವನಕಾಸ್ಪದವಾಗಿಹಂಸಸಂ | ಚರಣಾನುಬಂಧಿ
ಯಾಗಿಯುಮೆಸವಕಮಲಸಂಭವನಿಜನಿವಾಸನಾಗಿ॥ ದುರಿತದೂರ
ಮುವಾಗಿಮುನಿಜನಾನ್ವಿತವಾಗಿ| ನಿರುತಂಶಿವ್ರೋದ್ಭಾಸಕರವಾ
ಗಿಮಿಸುಪಸುರಗಿರಿಯಂತೆಕಂಗೊಳಿಸುತಿಹತುಂಗಭದ್ರೆಯಂಗಿರಿರಾ
ಜಸುತೆಕಂಡಳು ॥೧೯॥ ಇಂಚರದೊಳೊಪ್ಪುವರಸಂಚೆಗಳಕೊಂಚೆ
ಗಳ| ಮುಂಚಿಪರಿವ್ರುರುತರಂಗಾವಳಿಯಗಾವಳಿಯ| ಸಂಚರಿಪಸಕಲ
ಮುನಿರಾಜಿಗಳವಾಜಿಗಳತಡಿವಿಡಿದವೃಕ್ಷಂಗಳ| ಚಂಚರೀಕದಸರ
ದಸೊಂಪುಗಳಪೆಂಪುಗಳ| ಮಿಂಚುತಿಹನ್ಯಬಿಲಗಳೋಳಿಗಳಪಾಳಿಗ
ಳ| ಕಾಂಚನಾಂಭೋಜಾತಧೂಳಿಗಳಕೇಳಿಗಳತುಂಗಭದ್ರೆಯುಕಂಡ

ಳು ॥೨೦॥ ಜಂಬೂರಸಾಲಪೂಗದ್ರಾಕ್ಷೆಖರ್ಜೂರ, ಜಂಬೀರನಾರಂಗೆ
ಮಾತುಳುಂಗಾಮಳಕ । ನಿಂಬಾದಪನಸುದಾಡಿಮನಾರಿಕೇಳಕದಂ
ಬಾದಿಗಳಫಲಭಾರದಿಂ॥ ಅಂಬಿಕೆ ಬರಲ್ಕಂಡು ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ।
ದಂಬಾಗಿ ನಮಿಸುವೋಲ್ತುಂಗಭದ್ರಾತೀರ। ಮಂಬಿಡದೆಸಾಲ್ಗೊಂಡು
ಬನಬನದೊಳೆಸೆದಿರ್ದವೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೨೧॥ ತುಂಗಭದ್ರೆ
ಯು ನಾಗಗಿರಿಸುತೆಗೆ ತೋರಿಸುತೆ। ತುಂಗಸಂತೋಷದಿಂ ಮುಂತಳರ
ರಂಜಿಸುವ। ಸಂಗಹರನಿರ್ಪಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ಡೆವಿಡದೆರಂಜಿಪವನಂ
ಗಳಿಂದಂ॥ ಕಂಗಸದುಗ್ಯೆಗೆನಾಸಿರಪೋಗದಫಣಿವಲ್ಲಿ। ಭಂಗಕೊಂಡಾಡ
ಲಿಸದಳೆನಿಸುವದರನವ। ಮಂಗಲತೆಯಿಂ ಕಂಡು ಪುಷ್ಪಕವನಾಸ
ರ್ವಮಂಗಲೆಯ ಪಿತನಿಳಿದನು॥೨೨॥ ಬಾಗಿಲೊಳು ಕಾದಿರ್ದನಂದೀ
ಶನಂ ಕಂಡು । ಬಾಗಿಮಸ್ತಕವನಗರಾಜನನುರಾಗದಿಂ ಭೋಗಿಭೂ
ಷಣನಿಪ್ಪನಿಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂ ಪಿಂತೆ ಭೋಗಿಸಿದ ನಿಜರಮಣನು ॥ ಯೋಗಿ
ರೂಪಿಂದನಿಂನಾತನಂತಿರನಂತು। ಯೋಗಿಣಿಯುಮೆನಿಸಿ ನೀನೊಲಿ
ಸೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ। ಸಾಗಿದಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪರಶಿವನ ಮನವನಿಂಬಾಗಿ
ಪಡೆಯೆಂದು ಪುರಕೆ ॥೨೩॥ ಜಯವಿಜಯಗಳುಮಿನಿಪಘನಸಹಾಯಗ
ಳನನು । ನಯದಿಂದಬೆಸಸಿ ನಿಜಪುರದಗತ್ತಳುಧರನಂ । ಜಯಸಾಧ
ನೈದಲುಮಯಿತ್ತ ಪಂಪಾಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನಡೆದುಬರಲು॥ ನಿಯತ
ದಿಂ ಹೋಮಧೂಮಂಗಳಿಂ ಶ್ರುತಿಸಮಾ । ಶ್ರಯಮಂತ್ರಘೋಷದಿಂ
ವರಹವಿರ್ಗಂಧದಿಂ। ನಯನಕರ್ಣಘ್ರಾಣತತಿಗಳಂ ತಣಿಸುತೆ ತಪೋ
ವನಂ ಕಂಗೆಸೆದುದು॥೨೪॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಕೋವ ವಿಮಲಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ।
ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಳ್ಪಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ । ರುದ್ರಪೂಜೋಪಕರ
ಣಂಗಳಂ ಬೆಳಪವಲ್ಕಲಮನುರಿತೊಳದೊಣಗಿಪ ॥ ರುದ್ರನರ್ಚನೆಗೆ
ನಾನಾಕುಸುಮಮಂ ಕೊಯ್ವ। ರುದ್ರರೆಂದೇ ಕಂಡು ಯತಿಗಳೆನಮಿ
ಪಶತ। ರುದ್ರೀಯಮೊದಲಾದಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಜಪಿಪಮುನಿಗಳಿಂ ವನ
ಮೆಸೆದುದು॥೨೫॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಂಗಳಂ ಶಿಷ್ಯಸಮುದಯ।ಕ್ಕೋ
ದಿಸುವಪೌರಾಣಮಂ ಪೇಳ್ವಭಾಷೆಮೊದ। ಲಾದತರ್ಕಂಗಳಂ ಕನ್ನಡಿ
ಪತಾನವಂ ಮಾಳ್ಪಜಪಗಳನೆಣಿಸುವ॥ ಸಾದರದೆಯಜ್ಞಂಗಳಂ ಮಾ
ಳ್ಪಹೋಮಮೊದ। ಲಾದಸತ್ಕ್ರಿಯಗಳಂ ನಡಸುತಿರ್ಪರು ಶಿವನ। ಪಾ
ದಯುಗಳಸ್ಮರರು ಮುಕ್ತಿಯುವತೀವರರ್ಮುನಿವರರ್ಕಂಗೆಸೆದರು ॥
ಪೋದೆಡೆಗಬಳಿವಿಡಿದು ಪೋಗಿಬೆಸನೇನೆಂದು, ಕಾದಿರ್ದುಹೋಮಕ್ಕೆ
ಸಮಿದಾಜ್ಯದರ್ಭಸಂ। ಪಾದನಗಳಂ ನೀಡಿಯುಮಳಪಲಕಂದಮೂ

ಉಗಳೆನವರಿರ್ದ್ದಲ್ಲಿಗೆ॥ ಆದರದೊಳಾಹಾರಕಾಲಕೊದಗಿಸಿನಿರ್ಮ್ಮಳೋದ
ಕಮನಾಶ್ರಮಕೆ ತಂದಿತ್ತು ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ । ಳ್ಪಾದಗಳನೊತ್ತುತಿಪ್ಪವು
ವೃದ್ಧಮುನಿಪರ್ಗ್ಗೆ ಕಪಿಗಳಾಗಿರಿತಟದೊಳು ॥೨೭॥ ಸುಳಿಯಲಮ್ಮದು
ಗಾಳಿಬಿರಿಸಾಗಿಪೂಗಳಂ । ತುಳಿಯಲಮ್ಮದು ತುಂಬಿ ಮಿಂಡು ಮೊರೆ
ಮೊರೆವುತ್ತುಮಿಳಿಯಲಮ್ಮದು ಸೂರ್ಯಕಿರಣತತಿ ಸಂಪಾಗಿ ತರುಲತಾ
ಗುಲ್ಮಕುಲಕೆ॥ ಮುಳಿಯಲಮ್ಮದು ದವಾನಲನುರಬಿಮೆಳೆಗಳಂ। ಉ
ಳಿಯಲಮ್ಮದು ಮೇಘಮೊತ್ತಿ ಪಣ್ಗಳನೊಂಪು। ಕಳಿಯಲಮ್ಮದು ಸ
ಕಲರುತುಗಳೊಂದಾಗಿರ್ಪ ಕಾಣಂತದ್ವನದೊಳು ॥೨೮॥ ಗಿರಿಕಾಬಿ
ಡಾಲಘಣನಕುಲಶಶವೃಕನಾಗ। ಹರಿಹರಿಣಶಾರ್ದೂಲಶರಭಭೇರುಂ
ಡಾದಿ । ಧರೆಯುಮ್ಮೃಗಪಕ್ಷಿಕುಲಮನ್ಯೋನ್ಯವೈರಂಗಳಂ ಮರೆದು
ಸೊಗಸಿರ್ಪವು॥ ಬಿರಿದಸಂಪಗೆಗಳೆಂಬ ಬಕಚಂದ್ರಮಂ। ಸರಸಕ್ಕೈ
ರವದಲಗರ್ಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯನಿತಿವರೊಳೆರೆವಿಲ್ಲದಿಕ್ಕುದು ಪಂಪಾವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷನತಪೋವನದೊಳೇನೆಂಬೆನು ॥೨೯॥ ಇಂತುರಂಜಿಸುವ ಪುಣ್ಯಾ
ಶ್ರಮಂಗಾಣುತೊ । ಅಂತೆಗಿರಿಸುತೆ ಬಂಗುಹೇಮಕೂಟಾಚಲ।
ಪ್ರಾಂತದೆ ತಪೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಶೋಭಿಪ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಕಂಡು ನ
ಮಿಸಿ॥ ಸಂತಸದೊಳೊಲ್ದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಸಂತತಂ ಪೂ
ಜಿಸುತ್ತಿರ್ದಳಗಜಾತೆಯ। ತ್ಯಂತಭುವನಖ್ಯಾತೆ ಸಕಲನಿಗಮಾತೀ
ತೆ ಸಂಪೂತೆ ಲೋಕಮಾತೆ॥೩೦॥ ನಿಟ್ಟಿಕಲುಂ ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಯೊಳುಂ
ಮಿಂದು। ನಿಟ್ಟಿಕಳದ ಧೌತಾಂಬರವನುಟ್ಟು ಹೊಸದೆನೋ। ಳೆಪ್ಪಟ್ಟಿ ಪೊ
ಸತಾದ ಭಸಿತವನಿಟ್ಟು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಳಿಕ॥ ಅಟ್ಟಿ
ಪೂಗಳನರಸಿ ಕೊಯ್ದು ತಂದು ಮರಿಂದೆ। ಪಟ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಿ ತತ್ಸ್ನಾನಕಳ
ವಡಿಸಿ। ಯಷ್ಟಿ ಮೂರುಳ್ಳ ಶಿವನಂ ಭಜಿಸುತಗಜಾತೆ ಸುಖಮಿರುತ್ತಿರುತ್ತಲ
ತ್ತು॥೩೧॥ ತಾರಕಾಸುರನೆಂಬ ದಾನವಂ ಪುಟ್ಟಿ ಮಿಗೆ। ವಾರಿಜಾಂಬಕಸು
ರೇಂದ್ರಾದಿದಿಕ್ಪಾಲರಂ। ಗೋರಿಗೊಳಿಸುತ್ತ ವರದುರ್ಗಂಗಳಂ ಕೊಂ
ಡು ತನ್ನ ತಾಣೆಯುವನಿಡಲು॥ ಭಾರಿಯಾಪವದೆಸೆಯಿಂ ವಿಘ್ನಕಾರಣವಿ
ಕಾರವೇಷವನಾಂತು ಕೈವಿಡಿದು ತಂತಮ್ಮ। ನಾರಿಯರನಗ್ಗಿರುಂ ನಡೆ
ತಂದು ಮೇರುವಿನ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ವ್ಯಗ್ರರಬರು ॥೩೨॥ ಉಟ್ಟಿರುವಗಳೆ
ವೈಯುಕಾಳಿಕೆಯುದ್ವೃರಸ । ಪಟ್ಟಣಪಿದಾಸ್ಯದಮುರ್ಗ್ಗಳಂಗಿಷ್ಟ
ಮಂ। ಕೊಟ್ಟವನ ಪೊರೆಗನದೆ ತರಲಜಂ ಕಂಡು ನಿಮಗೀಕೆ ಬರನಾದು
ದೆನಲು ದಿಟ್ಟನಹ ತಾರಕನಕೊಲೆಗಾರವಾಂಭೀತಿ। ಬಟ್ಟೆ ಮೆಮ್ಮಯ ಸ
ಕಲಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಪೆಸರ। ಪಟ್ಟಣಂಗಳನಪಂ ಕೊಂಡು ಜಡಿದುರುಬಿ

ಯುರೆಯುಟ್ಟಿಪಂಕೇಳೆಂಪರು॥೩೩॥ಸಾರಿದೆವು ಹರಿಗೆತಾರಕನಟ್ಟುಳಿಯು
ನಾತ|ನಾರೇಳ್ಪೆಸಸ್ರವರುಷಂಕಾದಿಕಾದಿಗೆಲ| ಲಾರದೆಸುದರ್ಶನಸಂ
ಮುರಿದೋಡಿಯುಮ್ಮೃತಾಬ್ಧಿಯಂಪೊಕ್ಕು ನೃಗಳದನು॥ ಆರೆವಿಸ್ನ
ವನಲೆಗೆಸುರರುಳಿವದಾರಿಯಂ| ತೋರಿಕೊಡಿಯೆಂದುಬಿಸ್ನವಿಸೆಕ
ಮಲಾಸನಂ | ದೂರನಾಲಿಸಿಯುಮರರಂಸಂತವಿಟ್ಟುಪೇಳ್ದಂಬಳಿನ
ವೃತ್ತಕವನು॥೨೪॥ ಪಿಂತೆತಾರಕದೈತ್ಯವತಿನಿಷ್ಠೆಯುಂದಂವ ನಾಂತ
ದೊಳುತೊಡಗಿದಂತಪವನದರುಗ್ರವಂ| ತಿಂತೆಂದುಪೇಳಲೇನಗರಿ
ದಾತಪೋಗ್ನಿಯುಂದೀರೆಕ್ಕಗಂಸುಡುತಿರೆ| ಚಿಂತೆವೆತ್ತಾಗೀಶ ದೇವ
ದಿಕೇಳಲಭ|ವಂತನಗಪೇಳ್ದನಿದುತಾರಕನತಪದಗ್ನಿ ತ್ತಾಂತನಾತಂ
ಗೆಬೇಡಿದವರವನಿತ್ತದಂಬಿಡಿಸೆಂದುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು॥೩೫॥ವೃಡನಾ
ಜ್ಞೆಯುಂದತಾರಕನೆಡೆಗನಡೆತಂದು | ನುಡಿಸಿದೇಂಗಳು ತಪಸಂವ
ರಂಬೇಡೆನ|ಲ್ಕೊಡನೆಕಣ್ದೆರದುಕೊಂಡಾಡುತಂನುಡಿದನಾನೆಂದಗಂ
ಸಾಯುದಂತೆ॥ಕೊಡುವುದೆನೆಜಾತಸ್ಯಮರಣಮ್ರುವಮೆಂದೆಂಬ| ನು
ಡಿಯುನರಿದಘಟಿತವನೆಂಬರೇಜನಲಂ| ಬಿಡುವುದೈಮರಣಮಂತಾ
ದೊಡಂಪೇಳೆನಲ್ಕವನೆನ್ನೊಳಿಂತೆಂದನು॥೬೭॥ ಆದೊಡಭವನವೀ
ರ್ಯವಂಬಿಡದೆಜನಿಯುಜೇಂನ್ಯಾದಿಬ್ಬಂವಾರಕರುಧರಿಸಲಾವೀಯರ್
ದಿಂ| ದಾದೇಳ್ಗನದಳುವಾರಕನಿಂದಲ್ಲದುಳಿದವರಿಂದೆಸಾಯುದಂ
ತೆ॥ಸಾದರದೊಳೀವುದೆಂದೆನಗಬಿಸ್ನವಿಸಲಾಂ| ಭೇದದಿಂದಾವರವ
ನಿತ್ತೆನದರಿಂದವಂ| ಕಾದಿಕೊಂದೊಡೆಸಾಯನಾರಕ್ಕೆಯೊಳುನೆಂ
ದುಪೇಳ್ದುಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೨೭॥ ಹೇಮಕೂಟಾಚಲದಿಶಂಕರಂತ
ಪಮಿರಲು|ಸ್ರೇಮಹಿಂಗಿರಿಜೆಯಾತನಸೇವೆಯಂಮಾಳ್ಪ| ಳಾಮ
ಹಾದೇವನಾಕೆಯೊಳೊಂದಿದಲ್ಲದೆಂಮಯಕಾರ್ಯವಾಗದೆಂದು| ಕಾ
ಮಪಿತನಂಕೇಳ್ವೆನೆಂದಜಂನಿರ್ಜರ| ಸ್ತೋಮಮಂಕೂಡಿಸರಿನೊಡೆ
ಗೆಬರೆಕಾಣುತ್ತೆ| ತಾಮರಸಲೋಚನಂಬಂದುದಂಪೇಳೆಂದುಬೊಂ
ಮನಂಬೆಸಗೊಂಡನು॥೨೮॥ ಸರಿಗಕ್ಕೆಮುಗಿದಜಂನುಡಿದನಾತಾ
ರಕಂ|ದುರುಳನವಂಕೊಲ್ವಾಡೀಶ್ವರಂಗಿರಿಜೆಯೊ| ಳ್ನೆರೆಯುಲಾ
ವೀರ್ಯದಿಂದುದಿಸಿದವನಿಂದಲ್ಲದಾಗದಾಶಂಭು ತಸ್ನ॥ ಪರಮನಿಜಪಂ
ತಸ್ನಸ್ಪ್ರಕ್ತಮಲವಮ್ಯದೊಳೆ|ಗಿರಿಸಿತನ್ನಂತಾನಜಾನಿಸುತ್ತಿಸ್ವನಾ
ದರದಿನಾತನಯೊಗಮಂಕೆಡಿವುದಕ್ಕುಪಾಯಂಗಾಣಬೇಕಂದನು॥
ಸರನನಿಷ್ಟುರತಪಸ್ಕಲನೆಯಂಮಾಡುದಾ | ಸ್ಮರನಲ್ಲದುಳಿದರಿಂದಾ
ಗದೆಂದಜ್ಞವಿ| ಷ್ಟರಕಮಲನಾಭಮುಂತಾದವರ್ನಿರ್ಧರಿಸಿಪುಷ್ಪಾಸ್ತ್ರನಂ

ಬರಿಸಲು॥ ಹರಿಗೆಪ್ಪೊಡಮುಟ್ಟನಿಂದಿರ್ದ್ದನೀಕ್ಷಣಂ। ಕರಿಸಿದಿರದೇಕೆ
ನಲುಹೇಮಕೂಟದೊಳಿಪ್ಪ। ಹರನತಪಮಂಕೆಡಿಸಿಪಾರ್ವತಿಯೊ
ಳೊಂದಿಸೆಂದಸುರಾರಿನೇಮಿಸಿದನು॥೪೦। ಆಮಾತುಕಿವಿಯೊಳಲಗು
ಡಿದಂತಿರಾಗಲಾ। ಕಾಮಂಭಯಂಗೊಂಡುಶಂಭುವಂಕಣಕೆನಿ। ರ್ಧೂ
ಮವಮಾಗನೆನಯನವಹ್ನಿಯಿಂದೀಮಾತನುಸುರುವರೆನೀವೆನಲ್ಕೆ॥
ಈವುಮಾದೇವಗಣಕಾಗಿತನುವಂಕೊಡಲು। ನೀಮಾಡಿದುದುಸಫ
ಲನೆಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ। ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನೋವಲ್ಲಭಂಕಳುಪಿದಂತಿಳುಪಿದಂ
ಸುರರಚಿತ್ತಗಭಯವನು॥೪೧॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣ
ಮಂ। ಸಂತಸಂಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ಗ್ರಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇ
ಳ್ದರ್ಗರ್ಪರಿಪಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂ
ಸಕಲಭೋಗವುಮನ। ನಂತರಾಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನವತಾರವೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನೊಳ್ಕರುಣದಿಂದಂ॥೪೨॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದ೭ನೇಸಂಧಿಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೨೪ಕ್ಕಂ ಪದ೧೨೧೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೮ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಕಾಮನರ್ಗಿಗರ್ವದಿಂಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂ। ಹೇಮ
ಕೂಟಾಚಲಕೆನಡೆತಂದುಹರನ। ನುದ್ದಾಮಬಾಣಗಳಿಂದೆಸೆ
ದುವಿರೂಪಾಕ್ಷನುರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದಸುಗ್ಗಿದವನು॥

ಪದ॥ ಅಂಗಭವನತುಳಸನ್ನಾಹಂಗವಾಸನೆಗುಸೋ। ತ್ತುಂಗನ
ಯನಾಗ್ನಿಸ್ಫುಲಿಂಗಹುಮುಗ್ಭೈರಜಾ। ಧಾರ್ಂಗನತಜನಕಮಲಭೃಂಗ
ಶಂಕದಕ್ಷಪುಪಾಂಗನಿರ್ಮಲಶುಭಾಂಗ। ಗಂಗಾತರಂಗಪ್ರಸಂಗತಜ
ಟಾಪಟಲ। ಮಂಗಳಾತ್ಮಕಭಕ್ತಸಂಘಮಂರಕ್ಷಿಸುದು। ಲಿಂಗನನು
ದಿನಮುಸೆವಸಂಗಮವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಸತ್ಕೀರ್ತಿಸಂಗ॥೧॥ ತಂದೆಯು
ಡಿಗರಗಿಳಿಹುಸಿಕೊಂಡುಮನ್ಮಥಂ। ಮಂದಮಾರುತನಂಸಮೀಪ
ಕ್ಕೆಕರದುನೀ। ನಿಂದೆಮ್ಮಚೈತ್ರನಂಸಕಲಬಲಮಂಕೂಡಿಕೊಂಡು
ಬರವೇಳೆಂದೆನೆ॥ ಅಂದವಂಬಂದಾವಸಂತಂಗೆಕಂದರ್ಪ। ನಿಂದುವ
ರ ವಂಚೈಸಲ್ಪೈದುವೆಂನೀಂಬೇಗ। ಬಂದೆಚತುರಂಗಮಂಕೂಡಿಬಹುದೆ
ನಲಬಿಳಬಲವೆರಸಿಪೊರಮಟ್ಟನು॥೨॥ ಮಾಪ್ರಗಳ್ಮದವೇರೆಮಲ್ಲಿಗೆಮ
ನಂಗೊಳಿಸ। ಲಾವಿಮಲಚಂಪಕಂಸೋಂಪಡರೆಬಕುಳಮಿರ। ದಾವ
ರಿಸೆಮುಕುಳಮಂಪಾದರಿಗಪದವಿಪ್ಪೆಲುಮದರ್ಗಂತಿಯುಲರಂ॥ ತೀ
ವೆಪೊಸತಳಿರುಗಳಶೋಕೆಗಳ್ತಳೆಯೆಚೆಂ। ದಾವರೆಗಳಲರಲರೆಚಲ್ವ

ಗಿ ಬನಬನಸದೊ । ಳೀವೇಳ್ವೆ ನಲರಂಬರಾಯನೆಡೆಗಾ ವಸಂತಂ ಬಂದ
ನುತ್ಸವದೊಳು ॥೩॥ ಬಂದು ಕಾಣ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿ ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂ।
ಕಂದರ್ಪರಾಯ ಚಿತ್ತವಿಸೀಗಳೆನ್ನೊಡನೆ। ಬಂದ ಸೇನಾಸಮುದ್ರವ
ನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುತಿರೆ ಕೇಳಿ ಚೈತ್ರನೊಡನೆ ॥ ಇಂದುಧರನಿರ್ಪನಾ
ಹೇಮಕೂಟಾಚಲದೊ। ಳಿಂದು ನಾ ನಾತನಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಗ ಪೋಗಬೇ। ಕಂ
ದುಕರಿಸಿದೆನೆಂದು ಪೇಳ್ದು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಪೊರಮಡಲ್ಕನುವಾದನು॥
ನವಪರಾಗದ ತಿಲಕವಂ ರಚಿಸಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ। ವಿವಿಧ ಮುಕುಳದ ಕಂಠ
ಮಾಲೆಯಂ ತಳೆದು ಸೊಗ। ಸುವ ಕಂಜಗುಣದ ವಸನದ ಮಲ್ಲಗಾಸೆಯಂ
ಬಿಗಿದುಟ್ಟು ಮಾಂದಳಿರೊಳು ॥ ಸವೆದ ಕೈಪೊಡೆಯ ಚೆಂಗಣಗಿಲೆಯ
ಗೊಂಡೆಯದ । ತವೆ ಮೆರದಕುಂದ ಕಿಂಕಿಣಿಯ ಪೂವಿಂಬಿಲ್ಗೆ। ಸವಡಿ
ಸಿದ ತುಂಬಿಮುಡಿವಾಳಗಳ ಸಿಂಜಿನಿಯ ಮುಂಜುಳಾಂಗಂ ಮೆರೆದನು॥೪
ಎಸೆವ ಕಬ್ಬಿನಬಿಲ್ಲನುರೆ ಪಿಡಿದು ತುಂಬೆಗಳ। ಪೊಸತಿರುವನಳವಡಿಸಿ
ನನೆಯಂಬುಗಳನು ಸೇ। ರಿಸಿ ನೋಡಿ ಹೊದೆಗಳೊಳ್ತೀವಿ ಪೂವಿಂಸ
ರದ ದರ್ಝುಮಲ್ಲಿಗಳನಾಂತು ಬಳಿಕ ॥ ಮಿಸುಪ ಕೇದಗೆಮುಸಳೆ ಕಿಗ್ಗಟ್ಟ ಕಟ್ಟ
ರಂ। ಜಿಸುವ ಪೂದೇರನಾರತಿಯ ಕೈವಿಡಿದಡರಿ। ಬಿಸಜಾತಪತ್ರಂಗಳಿಂ
ದೆಪೊಂಬಾಳೆಗಳ ಚಮರದಿಂ ರಂಜಿಸಿದನು॥೬॥ ತಳಿತ ಮಾಮರದಾನೆಗ
ಳ ಗಿಳಿಯ ಕುದುರೆಗಳ। ಸಲೆರಥಾಂಗಂಗಳ ರಥಂಗಳ ವಿಲಾಸದಿಂ । ತಳ
ರೊ ಕಾಂತಾಜನದ ಕಾಲಾಳ ಚಂದ್ರಮಂತ್ರೀವರ ವಸಂತನೆಂಬ॥ ದಳ
ವಾಯ ಗಡಣಂಗಳಿಂ ಕಾಮರಾಯನಳಿ । ಕುಳರವದ ಭೇರಿಯಿಂ ಪೊ
ಯ್ಯುತ್ತೆ ಕೋಕಿಲಂ। ಗಳರವದ ಕಹಳೆ ಚಾಳಾಂಕಿ ಪಾಠಕರ ಕಳಕಳ
ದಿಂದೆ ಪೊರಮಟ್ಟನು॥೭॥ ಒಸೆದು ಕೂಜಿಸುವ ಕೋಕಿಲರವಂ ಬೃಂಹಿ
ತಂ। ಮಿಸುಪ ಕೆಂದಳಿರೆ ಪಣೆಗಮರೊ ಸಿಂಧೂರಂ ವಿ। ಲಸಿತ ಷಟ್ಪದಗಳೆ
ರಪಿನಿಗಂಪುಮದಗಂಧಮಲರುಗೊನೆಗಳೆ ಕೋದ್ಗಳು ॥ ನಸುಗಾಳಿ
ಗೊಳೆದಾಡುವೆಳೆಗೊಂಬೆ ಸುಂಡಿಲಂ। ಗಸಕೆದ್ದ ನಟ್ಟ ಗೊಂಬೆ ಸವತಕ್ಕೆ
ಯುವಾಗ। ಲಸಮಶರನೆಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿ ನಡೆವ ಮಾಮರದಾನೆ
ಗಳು ಮೆರೆದವು॥೮॥ ಗಳದ ಕಪ್ಪಿನ ಗರಿಯ ಮಾಫರೆಕ್ಕೆಗಳೆ ಮೈ। ಗಳವಟ್ಟ
ಮರಕತದ ಪೊಸಪಕ್ಕರಕ್ಕೆ ಮೇ। ಲುಲಿಯ ಹೇಷಾರವಂ ಗತಿಯ ಗಮ
ಕವೆ ಪಂಚಧಾರಾವಿಶೇಷಮಾಗೆ॥ ನಳಿನಸಾಯಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಕ್ಕಿಲ
ದೊಳಗೆ। ಪೊಳೆವ ಖೇಚರ ಭೂಚರಂಗಳೊಳು ನಡೆಗೊಳ್ವ। ಗಿಳಿಗು
ದುರೆಗಳೆಂದು ರಂಜಿಸಿದವಂದು ವದನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೯॥
ತನುತನುಗಳೇರಥದ ಗಾಲಿಯೆರಡೊಂದಾದ। ಮನವೆ ರಂಜಿಸುವ

ಚಬ್ಬು ಬಾಯ್ದಾಟದಿಂದೊಗೆದ। ದನಿಯುಂ ಚಿತ್ಕಾರವುಂ ಲರಲೆಪೆದಿಂದೆದ್ದಗರಿವೆಂ ರವತಕ್ಕೆಯುಮದಾಗೆ॥ ಮನಸಿಜಮಹಾಮಂಡಲೇಶನೆಡಬಲಗಳೊಳ್ । ಳ್ವಿಸುತವಿಭವದವಿಡಾಯದೊಳೆ ಡೆಗೊಳ್ವನೊ । ತನರಧ್ವಾಂಗಂಗಳೆರಥಂಗಳಿಟ್ಟಣಿಸಿಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆನಡೆಗೊಂಡವು॥೧೦॥ ಕುಡಿಪುರ್ವುಗಳೆಬಿಲ್ಕಟಾಕ್ಷಂಗಳಂಬುಗಳು। ನಿಡಿದೋಳ್ಗಳೇ ಪಾಡಿಕೂರುಗುರ್ಗಳೆಸುರಗಿ ತೊಡೆಗಳಕತ್ತರಿಯು ಬೆಟ್ಟ್ವ ಸಿಗೆಬಾಸೆಗಳೆಕರವಾಳ್ಗಳಾಗೆಕೂಡೆ॥ ಕುಡುತವಕದಿಂದೆಮನ್ಮಥನ ಹೂವ್ವಿನತೇರಿ। ನೆಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿಪರಿದುಪಂಕ್ತಿಸಿಹೊಳೆಕಿ । ನಡವ ಕಾಲಾಳೆವಂಗಡದಸಂದಣಿಯ ಸಂಭ್ರಮವನೇಂ ವಣಿಸುವೆನು॥೧೧॥ ಚೊಳಿಯೊಳು ಮೃದೋರಿರಿಗಂ ಮಂಗವಮಾರುತಂ। ಪಾಳಿಯುನ್ನಡಸಿದಂ ಸೇನೆಯಂ ಸೇನಾನಿ। ಪೇಳಲೇಂ ಸಕಲಭರಭಾರವಂ ಧರಿಸಿಗಂ ಚಂದ್ರಮಂ ಮದನಬಲದ॥ ಘೂಳಿಟ್ಟ ಗಣಿಳೆಖಗರವೆವಾದ್ಯನಿಸ್ವನಂ। ಧೂಳಿಮುಸುಕಿದುದು ಬೊಮ್ಮಾಂಡಮಂ ರತಿಯ ಸಂ। ಮೇಳದಿಂದೈದುಮಂಗಜನಚಾತುರ್ಬಲಂ ನಡೆದು ಗೀಶ್ವರನ ಮೇಲೆ॥೧೨॥ ಇದಿರೊಳಾನದೆತೊಲಗು ತೊಲಗು ಮನ್ಮಥನೃಪನ । ಮದದಾನೆ ಬಂದೈದುತಿದೆ ಕೋಕಾಯ ಜನತಳೆ । ಪದಖಡ್ಗ ವ್ಯತರತ್ತಿದೆ ಕೊಕಾಮನ ಪೊಸಕತಾರವಿದೆ ಪೋಗು ಪೋಗು॥ ಅಧಟು ಕೊಳ್ಗದು ಸಾರೆನುತ್ತೆ ಸನ್ಮನಿಜನಕೆ । ಬೆದರಿಕೆಯ ನಿಕ್ಕಸಾರುವತೆರದೊಳೊಡನೆಕೂ। ಗಿದವು ಮನ್ಮಥನ ಪೂವಿನತೇರಮುಂಗಡೆಯ ಕಳೆಗಳೆದೇನೆಂಬೆನು॥೧೩॥ ಚೊಳಿಗಾಳಿಯುದನಿಯ ನಾಲಿಸುತನೆಲದೊಳೆಗೆ। ಸೂಳಿದ್ದ ತನುಗಳಂ ಕೀಳಲಾರದೆಮುದನ। ಥಾಳಿಯಂ ಕಂಡು ತರುಗುಲ್ಮವೃತ್ತಡರೊಡಲನಲುಗಲಾರದೆ ಭರದೊಳು॥ ಘೂಳಿಟ್ಟ ಕಂಗಟ್ಟ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟ ಮರವಟ್ಟ । ಬಾಳಗೊಲೆಯಂ ಬಂದನೆಂದೆನುತ ತಾಪಸರು। ಬೇಳಾಗಿ ಕಾಳಾಗಿ ಪಾಳಾಗಿ ಮೆಮ್ಮಲಮ್ಮರುಗಿದರು ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೪॥ ಕದಡಿತೊಟ್ಟಕ್ಕವವಿಭೂತಿಗಳೆಬೆವರಿನಿಂ। ಕೆದರಿನೆಲಕೆಳೆಯೊಜಡೆಗಳೆನಕ್ಷಮಾಲೆಗಳೆ। ಗದಗದಿಪ ಕಂಠದ ಶಿವಸ್ಮರಣೆಯಂ ಕಮಂಡಲದಂಡಗಳನೆಮರದು॥ ಮದನನಿದೆ ಬಂದನೇಳೇಳೆಂದು ಕಂಗಟ್ಟ। ಬೆದರಿಕೈಕಾಲ್ಗಟ್ಟಕಳವಳಿಸಿ ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ। ಕುದಿದೋಡಿದರು ತಾಪಸರ್ಕ್ಕಮುಭಯಮಾರನಳ್ಕಿಸಗು ಮೂಜಗದೊಳು ॥೧೫॥ ಯತಿಗಳಿಂದೆರಗಿಸಿಕೊಳುತ್ತೆ ಕಾಣ್ಕೆಗಳುಮಂ। ವ್ರತಿಗಳಿಂ ಬಿಕ್ಕಸಿಕೊಳುತ್ತ ಯೋಗೀಶ್ವರರ। ಮತಿಗಳೊಳು ತಮ್ಮಮುದ್ರಾಂಕಿತವನೊತ್ತುತ್ತ ಯಮಿಗಳಂ ಕೊಲದೆತ್ತುತ ॥ ಕೃತಿ

ಸುಮಾರ್ಗಿಗಳ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಕೈಕೊಳು। ತ್ತತಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯರನಂಗನೆ
ಯುಗೊಳುನೆರಪುತಂ। ನತಹರುಷದಿಂದಂಗಭವಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಡೆಗೊಂ
ಡನೀಶ್ವರನ ಮೇಲೆ॥೧೬॥ ಮುನಿನಿಕರಮಾರಾಶಿವಡಬಾನಲಂ ಯೋ
ಗಿ।ಜನಮದದ್ವಿಪಕುಂಭವಿದಳನಮೃಗೇಂದ್ರಮಾ । ಮಹನೈಷ್ಠಿಕಪ್ರ
ಜಮನೋಹರಿಣಶಾರ್ದೂಲಯತಿಮೇಘಚಂಡಪವನ॥ ಘನಜಿತೇಂ
ದ್ರಿಯಕುಧರಕುಲಿಶವೈರಾಗಿಜನ। ಮನದವಾನಲನೆಂದು ಪಾತಕಾವ
ಳಿಯುಂದು। ಮನಸಿಜನಬಿರುದಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ಬೇಗ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರ
ಕೈತಂದನು॥೧೭॥ ಪಟ್ಟದಮದದ್ವಿಪಂ ಮುಗ್ಗಿದುದು ಮುಂದಡ್ಡಗಟ್ಟನ
ರಿಯುಳ್ಳ ಪುರಿನಡೆಗೊಂಬಸೈನಿಕದ। ನಟ್ಟನಡುವಡಸಾಯುದ್ಧಸ್ತೋ
ರತ್ನಸಿಕ್ಕದೆ ವೊಲಂಗಜಹಯಂಗಳ ಕಣ್ಗೊಳು॥ ಬಟ್ಟಾಡಿದವು ಕಂಬ
ನಿಗಳಲರತೇರಿಂಗೆ। ಕಟ್ಟರಹಯಂ ನೊಗನನೀಡಾಡಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ । ಕೆ
ಟ್ಟೋಡಿದವು ಸೂರನದಳದೊಳಾಯ್ತು ತಾವ್ರತಶತಮದೇಂ ಪೆಣ್ಣಸು
ಮೆನು॥೧೮॥ ಮಾರನೊಡನಾಗ ಜೈತ್ರಂ ಪೇಳ್ವನಪಜಯಂ ಬಾರದಿರದ
ವಶಕುನಮಮ್ಮಾರತಿರುಗೆನ। ಲ್ಕೋರಂತೆ ದಿವಿಜರ್ಗೆ ಸಂಬುಗೆಯನಿತ್ತ
ಬಳಿಕಾದುದಂ ಕಾಣ್ಬೆನೆನುತ॥ ದಾರಿವಿಡಿದೈತಂದು ಹೇಮಕೂಟಾ
ಚಲ। ದ್ವಾರದೊಳಗಿರ್ದ ನಂದೀಶನಂ ಕಂಡು ಪರಿವಾರಮುಳಮಳಿದು
ಕಳವಳಿಸಿದುದು ಮಾರಿ ಪೊಗಲಂಜಿ ಶಂಕರನಪೊರೆಗೆ॥೧೯॥ ಹರನೆಡೆಗೆ
ನಡೆವ ತೆರನಂ ಕಾಣದಾಕುಸುಮ । ಶರನಧಿಕಚಿಂತೆಯಿಂದಿರೆ ಪ್ರಾಗ
ಳಂಕೊಂಡು ಗಿರಿತನುಜೆ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಾಳಿಯರ್ವೆರಸಿ ಬರೆ ಮನ್ಮಥಂ
ಕಂಡು ನಮಿಸೆ॥ ತರುಣಿ ನೀನಾರೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲ್ಕಂ ಪುಷ್ಪ। ಶರನ
ಭವನಂ ನಿನ್ನೊಳೊಂದಿಸೆಂದಮರಕುಲ । ಮೊರೆಯುಬಂದೆಂ ನಂದಿ
ಯಂ ಕಂಡು ಪೊಗಲಂಜಿದೆನ್ನೊಂದೊಡಂತೆಂದಳು॥೨೦॥ ಎನ್ನ ಪುಷ್ಪಕ
ದಮರೆಯೊಳಗೆ ಬಾರೈಮದನ। ಮುನ್ನ ದಿವಿಜರ್ಗಿತ್ತ ಮಾತನೀಂ ಸಲಿ
ಸೆನ। ಲ್ಪನ್ನಗಾಭರಣನಿನಪಾಯಮಾದಪುದೆನಲ್ಕಂಜದಿರು ಭೀತಿ ಬೇ
ಡ॥ ಎನ್ನ ನೀಂ ನಂಬಿ ಬಾರೆಂದು ಸಂತೈಸಿ ಮನ। ದನ್ನನೆಡೆಗಂಗಜಂ ಬೆರ
ಸು ನಡೆತಂದ ಭವ । ನನ್ನೇಮದಿಂ ಪೂಜಿಸಲ್ಕಾಮನಿನಿವಿಲ್ಲುಗಳ್ಬಿದೆ
ಯನೇರಿಸಿದನು॥೨೧॥ ಮದನನಾ ದೇವಿಯರ ಪಿಂತೆ ನಿಂದುನ್ಮದನ।
ಮದನಮೋಹನವಶೀಕರಣಸಂತಾಪಸಂ। ಜ್ಞದಮಪಾಬಾಣಂಗಳಿಂ
ಕ್ರಮದೊಳೆಸೆಯೆ ಶಿವನಂ ತಾಗಲಂಜಿಮರಳಿ॥ ಮುದಮಡಗಿ ಸರಳೈದ
ರಿಂದಲೊಂದೇ ಭಾರಿ। ಬೆದರದಾರ್ದೆಸೆಯಲಾಶಿವನಂಗಮಂ ತಾಗೆ। ಹೃ
ದಯದೊಳಗರಿವು ತೋರಲು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನತಿಕೋಪದಿಂ ದೀಕ್ಷಿಸಿದ

ನು||೨೨|| ನೋಡೆಲುರಿಗಂಣನಿಂಮದನನಕಳೇಬರಂ| ಕೂಡೆಭುಗು
ಭುಗಿಲೆಂದುಬೆಂದುಪೋದುದುಹರಂ। ನಾಡೆತದ್ಭಸ್ಮಮಂಸರ್ವಾಂ
ಗಕುದ್ಧೂಳಿನಂಗೆಯ್ದುಪಾರ್ವತಿಯನು|| ನೋಡಿನುಡಿಸದೆನಿರಾಕಾ
ರಮಂತಳೆಯೆರತಿ । ಗಾಢದಿಂದೈತಂದುಪತಿಯುೞಿದಬೞಿಯೊೞೀ|
ಡಾಡಿದಳುದೇಹಮಂಬಾಯ್ವೊಯ್ಯುಗ್ಗವೊರೆಯಿಟ್ಟಬಹಳಶೋಕಾ
ರ್ತೆಯಾಗಿ||೨೩|| ಪೊಡೆದರೇಕಾಮಧೇನುವಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಂ| ಕಡಿದ
ರೇಸೌಂದರ್ಯರಸದಕೆರೆಯವ್ಯಾಕ್ರಣ| ದೊಡೆದರೇವಿಮಲಮುಕ್ತಾಮ
ಣಿಯಕೆಂಡದೊಳುಸುಟ್ಟರೇಮಾಣಿಕವನು || ಪುಡಿಗೆಯ್ದರೇಲಲಿತ
ಶೃಂಗಾರಲತೆಯಕುಡಿ । ಯುಡಿದರೇಕಟ್ಟನಯ್ಯೋಎನ್ನಳಲೊಪ್ಪೇ
ಗಿ| ಸುಡದೆಗಂಡನಕಳುಪಿಕೊಲಿಸಿದಮರರನೆಂದುದೆಸೆದೆಸೆಗಬಾಯ್ವಿ
ಟ್ಟಳು||೨೪|| ಹಾಯೆನ್ನಪರಣೇಶಹಾಯೆನ್ನಸುವಿಲಾಸ| ಹಾಯೆನ್ನ
ಮನದನ್ನಹಾಯೆನ್ನಪೊಸರನ್ನ। ಹಾಯೆನ್ನಭಾಗ್ಯನಿಧಿಹಾಯೆನ್ನ
ಗುಣಶರಧಿಹಾಯೆನ್ನಸಕಲಸುಖವೆ || ಓಯೆನ್ನಲಾಗದೇಶಿವಶಿವಾ
ಯೆನ್ನೆಡೆಗೆ| ಬಾಯೆನ್ನಲಾಗದೇಯಾನಗಲೆನೊಂದಿಯ| ಯ್ಯೋಯೆ
ನ್ನಲಾಗದೇಮದನಮೋಹನವದನಹಾಯೆನುತ್ತಳವಳಿದಳು||೨೫||
ಮಾಧನಂಹರಿಯಸುಕುಮಾರನಂರಂಮ್ಯಾವತಾರನಂಕೀರ್ತಿವಿಸ್ತಾರ
ನಂಸೌಂದರ್ಯ। ಸಾರನಂಸತ್ಕೃಪಾಕಾರನಂಮುನಿಮದವಿದೂರ
ನಂತನ್ನಕುಚದ || ಹಾರನಂಶೃಂಗಾರಹಾರನಂಲೋಕೋಪ| ಕಾರ
ನಂಮೋಹನಾಕಾರನಂಸಂತತೋ । ದ್ಧಾರನಂಸುರತಮಂದಾರನಂ
ಕಾಣದೆಂತಿರ್ಪೆನೋಹಾಯೆಂದಳು||೨೬|| ಚೆಂದುಟಿಯಸೊಂಪುಗ
ಳಸೊಳೆವಕದಪುಗಳನವ । ಕುಂದರದವಡಚೆಲ್ವಬಾಯ್ದೆರೆಯಕುಡಿ
ಪುರ್ವಿ| ನಂದವಡೆದಿರ್ದನಾಸದನಿಟ್ಟಸೞ್ಗಂಣಕಾಂತಿಗಳತುರುಗೆವೆಗ
ಳ|| ಮಂದಹಾಸದಕರ್ಣಭೂಷಣದಮಾಣಿಕ್ಯ| ದಿಂದಝುಗಝುಗಿಪ
ಮುಕುಟದಮಸ್ತಕದಮಹಾ| ಸೌಂದರ್ಯಸದನನಂಕಾಣದೆಂತಿರ್ಪೆ
ನೋಮಾದೇವಹಾಯೆಂದಳು||೨೭|| ಕುಸುಮಬಾಣವನೆತ್ತಬಿಸು
ಟೆಗಿೞಿಗುದುರೆಗಳ| ಹಸರವನದೆತ್ತಕಳುಪಿದಿಚಂದ್ರಮನನಾವ| ದೆಸೆ
ಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೆತಂಗಾೞಿಗೇನೂೞಿಗವನಿತ್ತೆಮಾಮರದಾನೆಯ||ಎಸವ
ಪೂವಿಲ್ಲನೞಿವೆದೆಯನಾಗಿರ್ತ್ತೆಶೋ । ಭಿಸುವಂಚೆಕೊಂಚೆಕೊಳವ
ಕ್ಕಗಳನೇಗೆಯ್ದೆ । ಪೊಸವ[illegible]ಡೆಯನಿತ್ತೆಯೈಹಾ
ಕಾಂತಹಾಯೆಂದಳು||೨೮|| ಪತಿಯ[illegible]ವ
ರುಳುತಂ| ಮತಿಗೆಟ್ಟುಮರವಟ್ಟು[illegible]

ದೆ ತಾಮುೞ್ಗನೇಳ್ ತಂಬೀಳ್ ತಂದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಬಾಯಬಿಡುತೆ ॥ ಗತಿ ಯಾವುದೆನಗೆಂದು ಬಾಡುತಂ ಕೋಡುತಂ। ಕ್ಷಿತಿಯೆ ಬಾಯ್ವಿರಿಯೆಂದು ಕರಗುತಂ ಕೊರಗುತಂ। ಖತಿಯಿಂದೆ ದಿವಿಜರಂ ಬಯ್ವುತಂ ಸುಯ್ವುತಂ ರತಿ ಪತಿಗೆ ಶೋಕಿಸಿದಳ್॥೨೯॥ ರಾಮ ಕೇಳಾಗಳಾ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಳಂ। ಕಾಮನರಸಿಯ ಶೋಕಮಂ ನೋಡಿ ದುಃಖದಿಂ। ತಾಮೊಡನೆ ಬಳಸಿ ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಮೇವಿನಾಸೆಯನುೞಿದು ನಿಂದಿರ್ದುವು ॥ ಭೂಮಿಜಂಗಳ್ ಬಾಡಿ ಸೋಲುತಿರ್ದುವು ಲತಾ। ಸ್ತೋಮಂಗಳೊಣಗಿ ಮಿಗೆ ನೇಲುತಿರ್ದುವು ಕೂಡೆ। ತಾಮರಸನಾಳಿಗಳ್ ಕೊರಗುತಿರ್ದುವು ದುಃಖಮಂ ತಪ್ಪುರಂ ಕಡಿಸದೆ॥೩೦॥ ಉಲಿಯದಿರ್ದುದು ಬಮರಿ ಪೊಱಿಯದಿರ್ದುದು ಚಮರಿ। ಕೆಲಿಯದಿರ್ದುದು ಪಿಕಂ ಮುಱಿಯದಿರ್ದುದು ಶುಕಂ। ಸುೞಿಯದಿರ್ದುದು ಕರಿಣಿ ಕೞಿಯದಿರ್ದುದು ಹರಿಣಿಗಳ್ ಹದಿರ್ದುದು ಪಾರಿವಂ॥ ನುಲಿಯದಿರ್ದುದು ಕೋಕಿ ನಲಿಯದಿರ್ದುದು ಕೇಕಿ। ಯುಲುಕದಿರ್ದುದು ಕೊಂಚೆಯುಲುಕದಿರ್ದುದು ವಂಚೆ। ಲಲನೆಯಳಲಂ ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ದಂದೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಘಃಶೋಕದಿಂದಂ॥೩೧॥ ಕಾವನಿನ್ನಂ ಕಾಯದಾದನೇ ಮಗನೆಂದು। ಮಾವನೀ ಲೋಕಮಂ ರಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂಬ ನುಡಿ। ಹೇವವಲ್ಲವೆ ತನಗ ಕಟಕಟಾ ಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂ ಸೃಜಿಪೆನೆಂಬ॥ ಭಾವನೆಯ್ಯೋ ತನ್ನ ತಮ್ಮನೆಂದೆಂಬ ನಿಜ। ಭಾವದಿಂ ಮುರಳಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗದೇ ಮಹಾ। ದೇವನನಗಿನ್ನಾರು ದಿಕ್ಕು ಕೆಟ್ಟೆಂ ಕೆಟ್ಟೆನೆಂದು ರತಿ ಶೋಕಿಸಿದಳ್॥೩೨॥ ತರುಗಳಿರ ಲತೆಗಳಿರ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳಿರ ಭಾ। ಸುರ ಸುರಾಂಗನೆಯರಿರ ದಿಗ್ದೇವಿಯರಿರ ವರ ಗಿರಿಗಳಿರ ಭೂದೇವಿ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಿರ ಕಂಡಿರೆಯೆನ್ನ ವಿಧಿಯನೀಗ॥ ಕರುಣಿಸಲೆ ತಾಯೆ ಗಿರಿಜಾತೆ ನಿನ್ನಂ ನಂಬಿ। ಹರನ ಕಣ್ಗಿಚ್ಚಿಗಾಹುತಿಯಾಗಿ ಪೋದನೆಂ। ನರಸನೇಗುವೆನೆಂದು ಮರುಗುತಿರೆ ಕೇಳ್ ತಾ ಶಿವೆ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಳ್॥೩೩॥ ತಂದೆ ತಾಯಂ ಬಿಟ್ಟುದೊಂದು ಮದನಂ ನಂಬಿ। ಬಂದುದೆರಡೀಶ್ವರನ ವಹ್ನಿ ಮೂರ್ಗತಿಯ ಶೋ। ಕಂದೋರೆ ನಾಲ್ಕು ಲೋಕಾಪವಾದಮೈದು ನವಯೌವನೋದಯದೊಳ್ ॥ ಬಂದಡವಿಯೊಳಗಿರ್ದ ದಾರೆನ್ನನುಡಿಸದೆಯು। ಮಿಂದುಜೂಟಂ ಹೋಗಲೀಳ್ದುದೀಗಲೆನ। ಗೊಂದಡಸಲೇಳಡಸಿತೆಂಬ ನುಡಿ ನಿಜವಾದುದೆಂದಗಜೆ ಚಿಂತಿಸಿದಳ್॥೩೪॥ ರತಿಯ ಸಂತಾಪಮಂ ನೋಡಿ ಕಡು ನೊಂದು ಪಾ। ರ್ವತಿ ಮಹಾಕರುಣದಿಂ ಕಾಂತೆ ಬಾ ಕೇಳ್ನಿನ್ನ। ಪತಿಯನೀವೆಂ ಮಹಾದೇವನಂ ಕೂರ್ತು ತಪಮಂ ಮಾಡಿ ಸಲೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ॥ ಅತಿದುಃಖಮಂ

ಮಾಡಬೇಡೆಂದುತಿಳಿದಡವಿ| ಸತಿಸಂತವಿಟ್ಟುಬಳಿಕೀಶ್ವರನನೊಲಿ
ಗೆಯ್ವ| ಗತಿಯಾವುದೆಂದುನಿರ್ಧರಿಸಿತನ್ನೊಳುತಾನೆಗಿರಿಜಾತೆಚಿಂ
ತಿಸಿದಳು||೩೪|| ಇಂತೆಸೆವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸ
ದಿಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ | ಗ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿ
ಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲ
ಭೋಗಮುನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತುಹ
ರನಪುರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶಸಳ್ಕರಿಂದಂ ||೩೫||

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೮ನೇಸಂಧಿಮುಗಿದುದು

ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೪ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೨೪೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೯ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ರತಿಗಭಯಮಂಕೊಟ್ಟುಘನತಪದೊಳೆಂದುಪಾ||
ರ್ವತಿಶಿವನನೊಲಿಸಿಪಿತನರಮನೆಗಬರಲುಮಾ| ಪತಿಯೊಲಿ
ದುಮದವಳಿಗನಾಗಿಗಿರಿರಾಜನರಮನೆಗಿರದೆನಡೆತಂದನು||

ಪದ|| ಗಂಗಾತರಂಗೋತ್ತಮಾಂಗದಗನೀಕೃತಾ | ಪಾಂಗನೊರ
ಭಸ್ಮಧವಳಾಂಗಮುಕ್ತಾಂಗನಾ | ಲಿಂಗಭವಭಂಗಕೃತಿಸಂಗತಾಸಂಗ
ಮುನಿಪುಂಗವಾಭೇಗ್ಯಸದ್ಮ|| ಮಂಗಳಾಧಾರಂಗತ್ರಿಗುಣಂಗಳುತ್ತುಂ
ಗನೇತ್ರಂಗಳಸೊಬಂಗಕರಣಂಗಳತೊಡಂಗಳುರ,ಗಂಗಳಾಸಂಗಮಂ
ಪಿಂಗದವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗರಕ್ಷಿಸುವುದೆನ್ನ||೧|| ಆತಿಸ್ಯೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಗಿ
ರಿಜಾತೆಕರು| ಣಾಳುವೆಲ್ಲಾರತಿಯಶೋಕಮಂಸಂತೈಸಿ| ಮೇಲೆಪಂ
ಪಾಕ್ಷೇತ್ರದೊಳುತನಗೆವರತಪಃಸ್ಥಳಮಾವುದೆಂದುಬಂದು|| ಸಾಲಾ
ದತರುಲತೆಯಸೊಂಪಿನೊಳುನಿಂದುತ| ದ್ಭಾಳಲೋಚನನುದಾಸೀ
ನಮಂನೆನನೆನದು | ಮೇಳೆವಾಳಿಯರಾದಜಯವಿಜಯಮುಖ್ಯ
ರೊಳ್ಗಿರಿಜಾತೆಯಿಂತೆಂದಳು||೨|| ಆನೆತನ್ನೆಡೆಗೆಬರಿನೋಡಿನುಡ
ಸದೆಯುದಾ| ಸೀನಮಂಮಾಡಿಪೋದನೆಭಲರೆಯೆನ್ನೆಡೆಗೆ | ತಾನೆ
ಬಪ್ಪಂತೆಮಾಳ್ಪೆಂಶಿವನನೆಂದುರುದ್ರಾಣಿಘನಧೈರ್ಯದಿಂದಂ|| ಸಾ
ನುರಾಗದಿತನ್ನಹೃತ್ಕಮಲಮಧ್ಯದೊಳು| ಜಾನಿಸಿದಳೀಶನಂತತ್ತ
ಪಸ್ತೇಜಮಾ| ಭಾನುಮಂಡಲಮಂತಿರಸ್ಕರಿಸಿತೇನೆಂಬೆನುಗ್ರತರತ
ಪದಿರವನು||೩|| ಮಾಗಿಬೇಸಗೆಮಳೆಗಳೆಂಬನಿಪಕಾಲದೊಳು| ಭೋ
ಗಿಭೂಷಣನರಸಿಮಾಡಿದಳ್ತಪವನನು | ರಾಗದಿಂಕೊಳನತಡಿಯೊ
ಳುಕೋಡುಗಲ್ಗಳೊಳುವಟಮೂಲದಾಶ್ರಯದೊಳು|| ಮೇಗೊಗು
ವಶೀತಶಿಖಿವಾರಧಾರೆಗೆಮನಂ| ಬೀಗದೆತಪಸ್ಖಲನೆಯಾಗದೆಸುಧೈರ್ಯ

ಮಂ। ನೀಗದೆಸರಾತನಗೆಯೊಳಗಿಣೆಯೆನಿಪ್ಪಪೆಸರಾಗನಿಶ್ಚಯಮಾ
ಗಲು॥೪॥ ಕಂದಮೂಲಾದಿಫಲಗಳನುಳಿದು ತರಗೆಲೆಯ। ದಂದುಗಂದೊ
ರೆದಂಬು ವಾಯುಗಳನೊಲ್ಲದಾ। ನಂದದಿಂ ಶಿವನಂಘ್ರಿಪಂಕಜಧ್ಯಾನಾ
ಮೃತವನುಂಡು ಸೊಗಸಿದಳದು ॥ ಕಂದದೊಡಲಿನ ಕಾಂತಿಯೇರಿದ
ಮುಖಾಂಬುಜದ। ಕುಂದದನುರಾಗದಗಜೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಮುರ। ಬೃಂ
ದವಟ್ಟರಿವಟ್ಟ ಕೊಂಡಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಮಿಸುತಿಹರಾಗಸದೊಳು ॥೫॥
ತಿಳಿದನೀಶ್ವರನುಮೆಯ ತಪದುಗ್ರಮಂ ಕೃಪೆಯೊ। ಳಿಳಿದು ನಿರ್ಮ
ಲಮಹಾಯತಿರೂಪನಳವಡಿಸಿ। ನಲವಿನಿಂ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಗ
ಬರಲಾಕ್ಷಣು ತಿದಿರೆದ್ದು ನಮಿಸಿ॥ ಬಳಿಕಮರ್ಘ್ಯಾಸನಾದಿಗಳಿಂದಲುಪ
ಚರಿಸಿ। ಫಲಕಂದಮೂಲಾದಿಗಳನಿರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಬಳಲದಿರಿ ಕೈಕೊಂ
ಬುದೆಂದು ಸಖಿಯು ನುಡಿಯೆ ಕಪಟಯತಿಯಿಂತೆಂದನು ॥೬॥ ಆನಿ
ದೇಂ ಕೈಕೊಂಬೆನಂತಿರಲಿ ಪೇಳಿಯಿಗಾ। ಮಾನಿನಿನಿಗೆ ತಪವದೇಂ ಕಾರ
ಣಮೆನಲ್ಕವ। ರ್ಣಿನತಿಥಿಪೂಜೆಯಂ ತಳೆದು ಪೋಗೀಕೆಯ ವಿಚಾರ
ಮೇಕೆಂದೆನಲ್ಕ॥ ಹಾನಿಯೇಂ ಬೆಸಗೊಂಡೊಡಕಟ ಯೌವನದೊಳೀ।
ಕಾನನದೊಳಿರೆ ಬಿಡಿಪರಿಲ್ಲಲಾಯೆಂಬೀನ। ವೀನರವಮಂ ಕೇಳ್ದು ಕಂ
ದೆರೆಯೆ ಕಪಟಯತಿ ಗಿರಿಸುತೆಯೊಳಿಂತೆಂದನು ॥೭॥ ಮಲಯರುಹ
ಘುಸೃಣಂಗಳಂ ಪೂಸುವಂಗದೊಳು। ತಳೆವರೇ ಭಸಿತಮಂ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರ
ವನುಡುವ। ಸೆಳೆನಡುವಿಗಕಟ ವಲ್ಕಲವನೇಂ ಸಾರ್ಚುವರೆ ಮಂದಾ
ರಮುಖ್ಯಮಾದ॥ ಅಲರುಗಳ ಮುಡಿವ ಕುರುಳಂ ಪೊಸೆದು ಜಡೆಯನಿಂ
ತಳೆವಡಿಪರೇ ರತಿಸುಖಂಬಡೆವ ಕಾಲದೋ। ಳ್ಕೈಳಗೊಂಬರೇ ತಪವ
ನಾರನೊಲಿಸುವೆನೆಂದು ಮಾಳ್ಪೆಯೆನಲಿಂತೆಂದಳು ॥೮॥ ಆಲಿಸೈಯ
ತಿಯೆ ಸರ್ವಜ್ಞನಂ ಶಂಭುವಂ। ಭಾಳಾಕ್ಷನಂ ಸದಾಶಿವನನೊಲಿಸುವೆ
ನೆನ। ಲ್ಕೇಳಿಗಳಗೆಳಸಿ ಮನ್ಮಥಹರನನುಗ್ರನಂ ವಿಷಕಂಠನಂ ತ್ರಿಣೇ
ನಂ ॥ ವ್ಯಾಳಚರ್ಮಾವರಣನಂ ಸದಾಮಾಂಗಲ್ಯಶೀಲನಂ ಭಜಿಪರೇ
ಯೆನೆ ಗಿರಿಜೆ ಕೋಪದಿಂ। ಖೂಳ ಪಡಹೋಗೆನುತ ಶಪಿಸೆ ಶಿವನೀಶ್ವರಿ
ಗೆಮೆಚ್ಚಿ ನಿಜದಿಂದಿರ್ದನು ॥೯॥ ಹೊಳಹೊಳೆವ ಜಡೆಮುಡಿಯ ಶಶಿ
ಯ ಸೂಡಿದ ಮುಡಿಯ। ಥಳಥಳಿಪ ನಗೆಮೊಗದ ನಾಗಕುಂಡಲಯು
ಗದ। ತೊಳಗುವಕ್ಷಿತ್ರಯದ ಮಿರುಪಗಲ್ಲದ ನಯದ ಬಾಯ್ದೆರೆಯ ಗರ
ಳಗಳದ॥ ವಿಲಸಿತಾಭಯಕರದ ದಂತಿಚರ್ಮಾಂಬರದ। ಮೊಳೆಮೊಳೆ
ವ ನಸುನಗೆಯ ಕಾಂತೆಗೆಳಸುವ ಬಗೆಯ। ಲಲಿತತನುದೀಧಿತಿಯ ತ
ಳೆದ ಕರುಣೋನ್ನತಿಯ ಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂ ಮುದದೊಳು ॥೧೦॥ ಜಯ

ಜಯ ಜಗನ್ನಾಥ ಜಯ ಸಕಲಗುಣಯೂಥ। ಜಯ ಜಯ ಮಹಾದೇವ
ಜಯ ದುರಿತವನದಾವ। ಜಯ ಜಯ ಪಮಧರಾಜ ಜಯ ಕೋಟಿರವಿ
ತೇಜ ಜಯ ಶಶಿಕಲಾವತಂಸ ॥ ಜಯ ಜಯ ಶುಭಾಕಾರ ಜಯ ಭಕ್ತ
ಮಂದಾರ। ಜಯ ಜಯ ನಿರಾವರಣ ಜಯ ಪುಣ್ಯಾಮಯ ಚರಣ। ಜಯ
ಜಯ ನಿಗಮಕೋಶ ಜಯ ಮಹಾಂಬರಕೇಶ ಜಯಯೆನುತ್ತಡಿಗೆಡದ
ಳು॥ ಬಡವಂಗೆ ಕಡವರಂ ಪಸಿದವಂಗೊಳ್ಳುಣಸು। ನಡೆಗೆಟ್ಟ ಹೆಳವಂಗೆ
ಕಾಲಂಧಕಂಗೆಕ। ಣ್ಣು ಡಿಮೂಕಗರತಂಗ ಶೀತಾಂಬು ತಾಪತ್ರಯದೆ
ನೊಂದ ಸಂಸಾರಿಗೆ॥ ಬಿಡದೆ ಸದ್ಗುರು ಬೋಧೆ ರೋಗಿಗೆ ವೃತಂ ಸೇದೆ।
ವಡೆದಂಗೆ ತಂಗಾಳಿ ಪಗಲನ್ನೈದಿಲಬಕೆ। ವುಡುರಾಜ ದೊರಕೊಂಡೊ
ಲಾಯುತ್ತು ಮಿಗೆ ಬಳಿಕ ಶಿವನಡಿಗಳಂ ಕಾಣಲೊಡನೆ॥೧೨॥ ಶ್ರುತಿನಿಕರ
ಮೌಳಿಮೌಳಿಯನೆತ್ತಿ ನಿಜರಮಣಿ। ಗತಿಶಯ ಕೃಪೋಕ್ತಿಯಿಂ ಬೆಸ
ಸಿದಂ ಲೋಕಸನ್ನುತೆ ನಿನ್ನ ಮನವನೀಕ್ಷಿಪೆವೆಂದು ನಿತ್ತು ದಿವಸಂ ತಡ
ದೆನ್ನ ಸೇವೆಯುಂ ದೆ॥ ಕೃತಕವಲ್ಲೆನ್ನ ಮನಸ್ಥ್ಯರೆಯನೀಂ ಮನೆ ಮಾಡಿ। ಪತಿ
ಪಾಲಿಸಕ್ಕರಿಂ ಸಕಲಲೋಕವನೆನಲು। ಧೃತಸೋಮನಡಿಗಳಿಗವ
ಗುಳೆರಗಿ ನಿಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳ್ ಗಜೇಂದ್ರತನುಜೆ॥೧೩॥ ಕಾಯಭವನೆ
ನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದೆ ತನ್ನ। ಸತ್ಕಾಯಮಂ ನಿಮಗರ್ಪಿಸಿದ ಸುಕೃತಭೂರು
ಹಂ । ಕಾಯಬೇಡವೆ ಮುನ್ನಮದು ಕಾರಣದೊಳೆವನ ಚರಣಮಂ
ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ॥ ಕಾಯಬೇಕಾಮೇಲೆ ಹರಿಮುಖ್ಯ ನಿರ್ಜರ। ನಿಕಾಯ
ದೊಡನೈತಂದು ಗಿರಿರಾಜನಾಲಯದ। ಕಾಯಮಾನದ ಕಳೆಗೆ ಕಲ್ಯಾ
ಣಮಪ್ಪುದೆಂದ ಗಜೆ ಶಿವನಡಿವಿಡಿದಳು॥೧೪॥ ಈಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯನುಳಿಯ
ಬಾರದೆಂಬುಕ್ತಿಯಿಂ। ಶಾಶ್ವತಂ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದುಳಿದರೆ ಮಾತ। ರಿಶ್ವ
ಮಿತ್ರಂಗಾಹುತಿಯನೀಯಬೇಕಲ್ಲಗತ್ತುದಂತೆಗೆಯಬಹುದೆ॥ ವಿಶ್ವ
ಕೆಲ್ಲಂ ಮನೋಭವನಾಗಲೀವೆಂರ। ತೀಶ್ವರನನೀ ರತಿಗೆನುತ್ತಿತ್ತು ಶಂ
ಭುಸ । ರ್ವೇಶ್ವರಿಯ ಮದುವೆಯಾದಪೆನೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕೈಲಾಸ
ಮಂ ಪೊಕ್ಕನು ॥೧೫॥ ಆದುದು ಮಹೋತ್ಸವಂ ಬಳಿಕ ಜಯ ವಿಜಯೆ
ಮೊದ। ಲಾದ ಕೆಳೆಟಯರ ತಂಡದ ಮನಕೆ ಬಹಳೆಸಂ। ಮೋದದಿಂ ರತಿ
ತನ್ನ ವಲ್ಲಭನೊಳೊಡಗೂಡಿ ಗಿರಿಜೆಯಡಿಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ॥ ಪೋದಳೀ
ವಾರ್ತೆಯಂ ಬಂದು ದೂತರುಪೇಳೆ। ಮೇದಿನೀಧರರಾಜ ಮೇನೆಯರ್ಗ
ಜಳೆಹರು। ಷೋದಧಿಯೊಳಾಳ್ದವರಿಗಂಗುಚಿತವಿತ್ತು ದಿರ್ಗೊಳೆಲು ಪೊರ
ಮಟ್ಟರಂದು॥೧೬॥ ಗುಡಿತೋರಣದ ಕಲಶ ಕನ್ನಡಿಯ ನಭದೊಳಿರ। ದಿ
ಡದಗರು ಧೂಪಧೂಮದ ಬೀದಿಬೀದಿಯೊಳು। ಬಿಡದಿತ್ತ ಪನ್ನೀರಥ

ಳೆಯದಾಡುವಪಾತ್ರದುಲಿವಮಂಗಳವಾದ್ಯದ॥ ಪೊಡೆವವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯಸಂಭ್ರಮದೊಳಿದಿರ್ವಂದಿ। ಪೊಡವಿಯೊಳುಮ್ಮಯಿಕ್ಕಿದಗರಾಜಮೇನೆಯರ। ನೊಡನೆತ್ತಿತಾನೆರಗಲುಮುಯನವರತ್ತಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಪೊಂಪುಳಿಯಾದರು॥ ನೊಂದೆಯೆಲೆತಾಯೆತಪದಿಂದೀಶನಂಮೆಚ್ಚಿ। ಪಂದವೇಂಸಾಮಾನ್ಯವೇಹರಿಪಿತಾಮಹ। ರೊಂದುಬಾರಿಯುಮರಸಿದೊಡೆಕುರುಹದೋರದಮಹಾಮಹಿಮನೆಮ್ಮಮನೆಗೆ॥ ಬಂದಪನಲಾಶಿವಶಿವಾನಿನ್ನದೆಸೆಯಿಂದ। ಲಿಂದೇಸುಧನ್ಯರೋನೋಳ್ಪುಡಾವೆನುತೆಪಾ। ದಂಪೇವರೆಕ್ಕೆರಗಿನಿಜನಿಳಯಕೊಯ್ದರತಿವಿಭವದಿಂಪಾರ್ವತಿಯನು॥೧೮॥ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಪ್ಪಮಾಂಗಲ್ಯಮಜ್ಜನದಿವ್ಯಾಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂದಲುಪಚರಿಸಿಭೂಮಿಧರ। ರಾಜನುಂಮೇನೆಯುಂಮಗಳೆಂಬಭಾವನೆಯನುಳಿದುಪರಶಕ್ತಿಯೆಂದು॥ ಓಜಗಪ್ಪದೆಬಹಳಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂಪದಸ। ರೋಜಂಗಳಂಭಜಿಸುತಿರ್ದರಾಭಕ್ತಸುರ। ಭೂಜೆಯುಂಪೀನವಕ್ಷೋಜೆಯುಂನತಸುರಸಮಾಜೆಯುಂವಿಭ್ರಾಜೆಯುಂ॥೧೯॥ ಅತ್ತಲಾಪರಶಿವಂಕೈಲಾಸಪುರದೊಳಗಿರುತಿರ್ದುಸಪ್ತಋಷಿಗಳನಿರದೆಕರೆದುಶೈಲೋತ್ತಮನಮಗಳನಾಂಮದುವೆಯಾಗಲ್ವೇಳ್ಕುಮಾತನಂಕೇಳಿಯೆನಲು॥ ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳವರುನಡೆತರಲ್ಕಾಗಕಾ। ಣುತ್ತೆಗಿರಿರಾಜನರ್ಘ್ಯಾಸನಾದಿಗಳನೊಲಿ। ದಿತ್ತುವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಿಂಸತ್ಕರಿಸಿಬೆಸಗೊಂಡನುತ್ಸವದೊಳೆ॥ ಬಂದಹದನಂನಿರೂಪಿಸುವುದೆನೆಮುನಿನಾಥರೆಂದರೀಶಂಗೆಹಿಮಕರಕಲಾಜೂಟಂಗೆ। ಬೃಂದಾರಕೇಂದ್ರಕಮಲಜಮುಕುಂದಾದಿಸುರನಿಕರಪೂಜಿತಪದಂಗೆ॥ ಕುಂದಕರ್ಪೂರಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕವರ್ಣಂಗೆ। ಮಂದರಾಚಲನಿವಾಸಂಗೆಮುದದಿಂಬೇಡೆ। ಬಂದೆವಾಭವತ್ಸುತೆಯನಖಿಳಜಗಸಂನುತಿಯನಮರಕುಲವಂದಿತೆಯನು॥೨೦॥ ಈಶ್ವರಿಯುಘನತಪಕೆಮೆಚ್ಚಿಕರುಣದೊಳೆಪರ। ಮೇಶ್ವರಂಸುರನರೋರಗರಾದಿನಾನಾಗ। ಣೇಶ್ವರರುಸಹಿತಮತಿವಿಭವದಿಂನಿಂನರಾಜಾಲಯಕೆಬಂದುಕೂಡೆಶಾಶ್ವತಂಮದುವೆಯಾದಪೆನೆಂದುಕಳುಹಿದನ। ಗೇಶ್ವರನೆಕೇಳೆನಲುಗಿರಿರಾಜನಂದಾಮು। ನೀಶ್ವರ್ಗ್ಗಂದನೆಮಗೇಂಸ್ವತಂತ್ರಮೆಕೊಟ್ಟನೆರಡಿಲ್ಲದೆಮ್ಮಮಗಳಂ॥೨೧॥ ಲೇಸಾದುದಿಂದೆಮಗನಮ್ಮಮಗಳಿಷ್ಟಾರ್ಥ। ಕೈಸಾರ್ದುದೀಶಂಗೆಕೊಟ್ಟೆವೆರಡಿಲ್ಲದೆಸು। ಧಾಸೂತಿಮುಖಿಯನಂದಖಿಳಬಾಂಧವವಿತತಿಯಂಕರಿಸಲಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಆಸಪ್ತಋಷಿವರರುಗಿರಿಜೆಗಂದಾಘನವಿ। ಲಾಸದಿಂದುಂಗುರುಡಿಕೆಯಮಾಡಿಬ

ಳಿಕಾಮ। ಹಾಸತಿಗೆನಿಚ್ಚಯಿಸು ತಾಂಬೂಲಮಂ ಸಾಗಿಸಿದರಧಿಕವಿಭ
ವದಿಂದಂ॥೨೩॥ ಗಿರಿರಾಜನಾಋಷಿಗಳಂ ಕಳುಪಿ ಬಳಿಕ ಘನ। ಹರುಷ
ದಿಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನೊಡನೆ ಕರಿಸಿ। ಮದ್ವರಸುತೆಯ ಮದುವೆಗೆ ವಿವಾಹ
ಮಂಟಪವ ವಿರಚಿಸೆನಲವಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ಪರಶಿವನ ಮದುವೆಯಿದು ವಿ
ಕ್ಷನಾಡಾಡಿಸುರ, ಗಿರಿರಮದುವೆಗಳೆ ಪಾಡಲ್ಲೆಂದು ಕೂಡೆ ನಿ। ರ್ದರಿಸಿ
ತೊಡಗಿದನಖಿಳಪರಿಕರದ ಸಂಗ್ರಹದೊಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೨೪
ವರವಜ್ರಮಯದ ಕಂಬಂಗಳಿಂ ಮಾಣಿಕದ। ಪರಿಪರಿಯ ತೊಲೆಗಳಿಂ
ಗೋಮೇಧಿಕಾವಳಿಯ। ಗುರುತರದ ಜೋದಿಗೆಗಳಿಂದ್ರನೀಲಮ
ಯಮಾದ ನೆಲಗಟ್ಟಿನಿಂದ॥ ಥರಥರದ ವಿಮಲವೈಡೂರ್ಯ ವೇದಿಕೆಗಳಿಂ।
ಪರಮಮುಕ್ತಾಫಲದ ಸೂಸಕ ದಲೋವೆಗಳ। ಹೊರಳಿಯಿಂ ಪುಷ್ಯ
ರಾಗದ ಮತ್ತವಾರಣದಿನಾಸಭಾಸ್ಥಳ ಮೆಸದುದು॥೨೫॥ ಲಲಿತನವ
ಪದ್ಮರಾಗದ ಭಿತ್ತಿಭಿತ್ತಿಯೊಳು। ಥಳಥಳಿಸಿರಂಜಿಪ ಸಜೀವ ಪುತ್ರಿಕೆ
ಗಳಿಂ। ಪೊಳೆವ ಚಿತ್ರವ ಸಿಂಹಶಾರ್ದೂಲ ಗಜಶರಭಭೇರುಂಡ ಮುಖ್ಯ
ಮಾದ॥ ಇಳೆಯೊಳುಳ್ಳಖಿಳಮೃಗಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗಳ ಸಂ। ಕುಲಮಂ ವಿ
ಚಿತ್ರನರ್ತನಮನಭಿನೈಸುತಿಹ। ಕಳಗೀತಮಂ ಪಾಡುವಂದದೊಳು
ಮೆರೆವ ಚಿತ್ರದ ಬೊಂಬೆಯೆಸದಿರ್ದುವು॥೨೬॥ ಬಿಗಿದ ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರಂ
ಗಳಿಂ ಝಲ್ಲಿಪ। ಟ್ಟೆಗಳ ಮುತ್ತಿನ ಗುದಿಯ ಪವಳವಳ್ಳಿಗಳ ಕಡು। ಸೊಗ
ಸೇವ ಪರಿಪರಿಯ ಕುಸುಮಮಂಜರಿಗಳ ವಿಡಾಯದಿಂದೆಡೆಯೆಡೆಯೊ
ಳು॥ ಝಗಝಗಿಪ ರನ್ನಗನ್ನಡಿಗಳಿಂ ಪರಿಮಳಿಸು। ವಗರುಧೂಪ
ದಧೂಮನಿಕರದಿಂ ಕಸ್ತೂರಿಯ। ಬಗೆಬಗೆಯ ಸಾರಣೆಯ ಕುಂಕುಮ
ದ ಕಾರಣೆಯ ಮಂಟಪಂ ಚೆಲುವಾದುದು॥೨೭॥ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆದ ಪೊ
ನ್ನಪ್ಪರಿಗೆಯೊಗ್ಗಿನಿಂ। ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆದ ಮಣಿವೇದಿಕೆಯ ಪೆಂಪಿನಿಂ। ದ
ಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆದ ಗುಡಿಗೂಡಾರಣೀಡಾರದರಮನೆಗಳೋಳಿಯಿಂದಂ॥ ಅ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆದ ಕ್ರೀಡಾವನದ ಸೊಂಪಿನಿಂ। ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆದ ಪೂಗೊಳದ
ಶೃಗಾರದಿಂ। ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆದ ಕೃತಕಾದ್ರಿಯಿಂದಾಮಂಟಪಪ್ರದೇಶಂ
ಮೆರೆದುದು॥೨೮॥ ಎಡೆಯೆಡೆಗೆ ತೀವಿದ ಸುಗಂಧದ ಕಟಾಹದಿಂ। ಕಡು
ಗಂಪ ಬೀರುವ ಜವಾದಿಯ ಘಟಂಗಳಿಂ। ದೊಡನೆ ತೀವಿದ ಸುಕಸ್ತೂರಿ
ಗಳ ದೋಣಿಯಿಂದೆಸೆವ ಕರ್ಪೂರಂಗಳ॥ ಕೊಡಗಳಿಂ ಕುಂಕುಮದರಂ
ಜಣಿಗೆಯಿಂದಂದ। ವಡೆದಿಹ ಕದಂಬಪೂರಿತದ ಪೆಟ್ಟಗೆಗಳಿಂ। ದಡಿಗಡಿ
ಗೆ ಪರಿವ ಪನ್ನೀರ ಕಾವಲ್ಗಳಿಂದಾಸ್ಥಳಂ ಚಲ್ವಾದುದು।೨೯॥ ನೀರಡಿ
ಸಿದರ್ಗೆ ನೀರೆರೆವ ಪಸಿದೊಡೆ ಫಲಂ। ಹಾರಮಂ ಕೊಡುವ ಗಂಧಮನೀ

ವಲಲಿತಕ | ಕಸ್ತೂರಿಕರ್ಪೂರಂಗಳಂನೀಡುತಿಹಪೊಳೆವರನ್ನಗನ್ನಡಿ
ತೋರುವ ॥ ಓರಂತೆಬಳಿವಿಡಿದರಸತ್ಕರಿಪವಿವಿಧೋಪ|ಚಾರಮಂನು
ಡಿವಪಲತೆರದಪುತ್ತಳಿಗಳಂ | ಸೇರಿಸಿದನಲ್ಲಲ್ಲಿವಿಶ್ವಕರ್ಮಂಕರುಣ
ಮಂತುಟೋಗಿರಿಜಾತೆಯ॥೩೦॥ ಗಿರಿರಾಜನಿರ್ದೆಡೆಗೆವಿಶ್ವಕರ್ಮಂಬಂ
ದು | ಕರಯುಗಳಮಂಮುಗಿದುದೇವದೇವೇಶಂಗೆ| ವಿರಚಿಸಿದತನ್ನ
ಬಡಭಕ್ತಿಯಂನೀಂಬಂದುನೋಡಬೇಕೆನೆಕೇಳುತ ॥ ವರತನುಜೆ
ಯಂಬಂಧುವರ್ಗಮಂಕೂಡಿಕೊಂ| ಡಿರದೆಮಂಟಪವನೀಕ್ಷಿಸಿವಿಶ್ವಕ
ರ್ಮಂಗೆ| ಹರುಷದಿಂದುಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತುಮನ್ನಿಸುತೆಗಿರಿರಾಜ
ನಿಂತೆಂದನು ॥೩೧॥ ತಾಯೆಕೇಳ್ಭವನೊಡನೈತಪ್ಪನಿರ್ಜರನಿ| ಕಾ
ಯಮನದಂತುಸತ್ಕರಿಸುವೆಂತಾನೆನೆ| ಲಕ್ಕಯುವತಿನಸುನಗುತ್ತಾ
ನಿಪರ್ನಂಜಬೇಡೀಭದ್ರಭವನಿಕೆಯೊಳು॥ ಒಯ್ಯಾರದಿಂದಮರಕು
ಜಮರಧೇನುರಮ|ಣೀಯಚಿಂತಾರತ್ನಮಂತಾದವಸ್ತುಸಮು|
ದಾಯಮಂಸಕಲಪರಿಕರಮುಮಿರಲೆಂದು ಗಿರಿಜಾತೆಯಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ
ಳು॥೩೨॥ ಆ ಸ್ಯೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಗಿರಿನಂದನೆಯ| ಲೀಲೆಯೆಂತುಟೊ
ಚತುರ್ದಶಭುವನದೊಳಗುಳ್ಳ| ಮೇಲಾದನಾನಾಸುವಸ್ತುಗಳುಕೋ
ಟಾನುಕೋಟಿಗಳುಪಸರಿಸಿದವು ॥ ಭಾಳಾಂಬಕಂಗತ್ತಲಾಸಪ್ತಋ
ಷಿವರರು|ಪೇಳಿದಾಕ್ಷಣದೊಳಗಮದವಣಿಗನಾಗಿಗಣ| ಜಾಲಮಂಸ
ಕಲಜನಜಾಲಮಂಬೆರಸಿಪ್ರೊರಮಡಲಭವನನುಮಾದನು ॥೩೩॥ ಹ
ರಿಯಜಸುರೇಂದ್ರವರಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿಂ| ನರಯಕ್ಷಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧ
ರಪಿಶಾಚಕಿಂ | ಪುರುಷಮನುಮುನಿವಸುದಿಶಾಧಿಪದಿನಾಧಿಪಾದ್ಯಖಿ
ಳಸುರಸಂದೋಹಮುಂ॥ ನರಭುಜಂಗಾದಿನಾನಾಲೋಕವಾಸಿಗಳು|
ಪರಿಕಿಸಲನಂತಬೊಮ್ಮಾಂಡದಜಸಂಮಹೇ | ಶ್ವರನವೈವಾಹಮಂ
ನೋಳ್ಪೆವೆಂದುತ್ಸವದೊಳೊಳ್ಳೈತಂದರಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೩೪॥ ಎಡಬಲ
ದೊಳಾಮ್ನಾಯತತಿಹರನಬಿರುದನು|ಗ್ಗಡಿಸೆಮುತ್ತಿನಬಾಸಿಗಂಗಟ್ಟಿ
ನಂದಿಯಂ|ವೃಡನೇರಿದಂಹರಿಯಜಾದ್ಯರುಂವಾಹನಂಗಳನೇರಿಪಿಂ
ತ್ರೈದಲು॥ ಒಡನುಶಿವವಾದ್ಯನಿಸ್ವನದಿಂದೆಶಂಕರಂ| ನಡೆತರಲ್ಕೇಳಿ
ಸಂಭ್ರಮದೆಬಾಂಧವರವಂ| ಗಡದಿಂದಿದಿರ್ಗೊಳಲ್ಕೈದಿದಂತುಹಿನಗಿ
ರಿರಾಜನತಿವಿಭವದಿಂದಂ॥೩೫| ಮೊಳಗುತಿಹನಿರ್ಜರರಭೇರಿಗಳಭೂ
ರಿಗಳ| ಕಲಶಕನ್ನಡಿವಿಡಿದಬಾಲೆಯರಲೋಲೆಯರ| ನಲಿದುಸಿಂಗರಿ
ಸಿದಿಭರಾಜಿಗಳವಾಜಿಗಳದಂಡಿಗೆಯತಂಡಂಗಳ॥ ಥಳಥಳಿಪಪಲ್ಲವದ
ಸತ್ತಿಗೆಯಮುತ್ತಿಗೆಯ | ಚಲಿಸುತಿಹಕನಕಚಮರಾಳಿಗಳಪಾಳಿಗ

।ಳೆತೊಳೆವ ರತ್ನಾಭರಣರೋಚಿಗಳ ವೀಚಿಗಳ ಸಂಭ್ರಮದೆ ನಡೆಗೊಂ
ಡರು॥೩೭॥ ಇಂತೆಸೆವ ಸಕಲವೈಭವದಿಂದಲಂದು ಹಿಮವಂತನ ಭವ
ನನಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಘನಹರುಷದಿಂ। ಮುಂತೆ ತನ್ನಯ ಪುರಕ್ಕೊಡಗೊಂ
ಡು ಬಂದು ಬೀಡಾರದರಮನೆಯೊಳಿರಿಸಿ॥ ಅಂತರಂತರವರಿದು ಬಂದ
ನಿಬ್ಬಣಿಗರ್ಗೆ। ನಂತವಾಗಿರ್ದ್ದ ಪಡಿಬೀಡಾರವಂ ತೋರೆ। ಸಂತಸದೊ
ಳೀಶ್ವರಂ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದ್ಯರೊಡನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳೆಸೆದನು॥
ನಾರದನ ವೀಣಾಕ್ವಣಂ ತುಂಬುರರ ಮಾಳ್ಪ । ಸಾಗಸಂಗೀತಮುಂ
ರಂಭಾದಿ ಸಕಲಸುರ। ನಾರಿಯರ ಸರ್ಗ ಸಂಭ್ರಮಂಗಿಯ ಸುನಾಟ್ಯಮಾ
ಚಾರಣರ ಕೈವಾರಮುಂ॥ ಭೋರೆಂಬ ಪೇಗನಿಘೋರ್ಷಮುಂ ಸುರಸ
ತಿಯ। ರಾರತಿಯ ಮಾಂಗಲ್ಯರಭಸದ ವಿಲಾಸದಿಂ। ಮಾರಾರಿಯರತ್ತ್ರ
ಲಗರಾಜನಗಜೆಯಂ ಸಿಂಗರಿಸವೇಳ್ದನಂದು ॥೩೮॥ ಗಿರಿರಾಜನಾಜ್ಞೆ
ಯಿಂ ಶತಕೋಟಿ ಕೆಳದಿಯರ್। ಗಿರಿಜೆಯ ದೈತಂದು ನಸುನಗುತಕೇ
ಳ್ನಿನ್ನ। ಪರಮಪುಣ್ಯದಫಲಂ ಕೈಸಾರ್ದುದೆನುತವಕರ್ಗ್ಗಂಕುಮದರ
ಸದೊಳೆಂದು॥ ಇರದೆ ಸರ್ವಾಂಗಮಂ ತಿಗುರಿಮಗಮಗಿಸುತಿರ್ದ। ಪರಿಮ
ಳದ ಪನ್ನೀರಿನಿಂ ಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಿ। ವರದುಕೂಲವನುಡಿಸಿ ಘಣೆಯೊ
ಳೆಗೆ ಮೃಗಮದಲಲಾಮಮಂ ರಚಿಯಿಸಿದರು॥೩೯॥ ಲಲಿತ ಜೂಳಿಯ
ರನ್ನದೋಲೆ ಮುತ್ತಿನಬೊಟ್ಟು। ಪೊಳೆವ ಮುಗುತಿ ಕಂಠಮಾಲ ಭುಜ
ಕೀರ್ತಿಸರ। ಪಳಿತೋಳ ಬಳೆ ಹಸ್ತಕಡಗ ಮಾಣಿಕ್ಯದುಂಗುರ ರಂಜಿ
ಪೊಡ್ಡೇಣಮುಂ॥ ಉಲಿವ ಘಂಟೆಗಳ ಕಟಸೂತ್ರನೂಪುರ ಹಾಲ। ಉಳಿಕ
ದೆಯ ಬೆರಳಮುದ್ರಿಕೆ ಕಂಕಣಂಗಳಿಂ । ಲಲನೆಯರ್ಗಿರಿರಾಜಸುತೆಗೆ
ಸಿಂಗರಿಸಲತಿ ವಿಭವದಿಂ ರಂಜಿಸಿದಳು ॥೪೦॥ ಸುಳಿಗುರುಳನಗಮೊಗದ
ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಚೆಂದುಟಿಯ। ಪೊಳೆವ ಕರ್ಣಾಭರಣದೆಸೆವ ತಿಲಕದ ನೊಸ
ಲ। ನೆಲೆ ಮೊಲೆಯ ನೀಳ್ದ ಬಾಸೆಯ ಗುಳಿದ ಪ್ರೊಕ್ಕುಳಿನ ಸೆಳೆನಡುವ ನು
ಣ್ಣೊಡೆಗಳ॥ ಲಲಿತ ಜಂಘಾಕಾಂಡದ ಮರೊಪರಡುಗಳ ಕೆಂದಳದ ಸೊ
ಬಗಿನ ನಾರಿ ಸಕಲಸೌಖ್ಯಾಧಾರಿ। ಲಲನೆಯರ ತಲೆರನ್ನೆ ವಿವಿಧಗುಣ
ಸಂಪನ್ನೆ ಗಿರಿಜಾತೆ ಕಂಗೆಸೆದಳು॥೪೧॥ ಪರಿಕಿಸೆ ಕುಜಾತಗಳೊಳುದಿ
ಸಿದೆವನಂತರಂ। ಹರವೈರಿಗಸ್ತ್ರಂಗಳಾದೆವನಿತಲ್ಲದೆಯುಂ। ನಿರುತಮತಿ
ರಾಗತೆಯ ಕೈಕೊಂಡೆವ ಕಟಪೆಣ್ಗಳಗೂಡಂಬಟ್ಟೆವೆಂದು॥ ಪರಿಭವ
ವಬಿಡಿಸು ನೀನೆಂದಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ। ನಿರದೆ ಸಾರ್ದ್ದಸುಗೆಯೊಳೆದಳಿಗರ್
ಳೊಪೇಳೆನಲು। ಸರಸಿರುಹಮುಖಿಯ ಪದತಳಪಲ್ಲವಂಗಳೊಪ್ಪಿದ
ವದೇಂ ಬಂಣಿಸುವೆನು॥೪೨॥ ಅಕ್ಷಿಗಳ್ಪದಿನೈದವರೊಳೈದು ಮುಗಿಯೆ

ಮಿ । ಕ್ಕಕ್ಷಿಗೆೞ್ಗೀಶನಗಜೆಯ ದೇಹಕಾಂತಿಯ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ್ತನು ನುಂ
ಪಿನೋೞ್ಕಿಲದೆ ಪಗುೞಿ ಪದಕಮಲಂಗಳೋೞ್ಕಿಂದನ್ತೆ॥ ದಕ್ಷಯಾಗದ
ಲಿ ವೀರಂ ಭಗಂ ಪೂಷಂ। ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಕಿರ್ಕರವಿಗಳ್ಭಯದೆ ಬಂದೆಂಮ್ರ। ರಕ್ಷಿ
ಸೆನುತಡಿಗೆರಗಿದಪ್ರೊ ಯೆನೆ ಗಿರಿಸುತೆಯ ಪದನಖದ ಬೆಳ್ಪಿಸದುದು॥
ತಳಿರಲಪರ್ದಿದಮರತರುಶೋಭೆಯಂ ಮುತ್ತಿ। ದಳಿಗಳೆನೆ ನೀಲಸರ
ಪಳಿಯೆಸೆದವಾಗಲವರುಲಿಪೆನಲಾಶ್ರರು ನೂಪುರಝಣತ್ಕಾರವೊಪ್ಪಿ
ದುದೊಂದು ಮದದಾನೆಯ॥ ತಲೆಯೊಳೆಗಸುಂಡಿಲೆರಡೊಗೆದಂತೆ ಗಿರಿ
ಜಾತೆ। ಯಲಘುಜಘನಂಬಟ್ಟದೊಡೆಗಳುಂ ಮೆರದವದ । ಬಳೆಸಿದರ
ಳೆಲೆಮಾಲೆಯಂತೆ ಕಾಂಚೀಧಾಮಕಂಗೆಸದುದೇನೆಂಬೆನು ॥೪೪॥ ಹ
ರನಮೋಹನದನಿಧಿಯಂ ಪೃತ್ತುವೆರಸಿ ಫಣಿ । ಪರಿಕಿಸೆ ಸದಾಕಾದು
ಕೊಂಡಿರುತ್ತಿರ್ಪೊಡಂ। ನಿಱುತಮ ಬಲಾಗ್ರಯದೊಳಿರ್ದ ಕಾರಣದಿನೆ
ಚ್ಚರಿಕೆಯೇಕಾಗ್ರ್ಯಮೆಂದು ॥ ಘರಘರದ ಘಂಟೆಪಾರಿಗಳಸಿಂಬಿಟ್ಟರನೆ।
ವರರೋಮರಾಜಿಸುೞಿನಾಭಿಯೊತ್ತಿನೊಳೆಪರಿ। ವರಿಯ ರಸನಾಂಚಿ
ದಕಟಸೂತ್ರವೊಪ್ಪಿತಗಜಾತೆಯ ತನೂದರದೊಳು॥೪೫॥ ಹರಿಯಂ
ತೆ ಚಕ್ರಶೋಭನಕರಂ ಯೋಗಿಪ್ರ। ವರನಂತೆ ವಿಮಲಮುಕ್ತಾಸಾರವಿ
ಲಸಿತಂ। ಪರಶುಧರನಂತೆ ಭೂಭೃದ್ವ್ಯಾವೃತ್ತ ಪರಿಹರಂ ನೀಳ್ದ ನೀರೊಟ್ಟಿ
ಲಂತೆ॥ ಪೆರಮಲಾವಣ್ಯವಿಭ್ರಾಜಿತಂ ಮೃಗಕುಲೇ। ಶ್ವರನಂತೆ ಕುಂಭಿ
ಕುಂಭಸ್ಪರ್ಧದುರ್ಜನೋತ್ಕರಸಂಘದಂತೆ ಕರ್ಕಶವೃತ್ತಿಯಿಂದೆಸೆದ
ವೃನ್ನತಕುಚಂಗಳುಮಯ॥೪೬॥ ಆವಗಂ ತಪವಿಕಾಸಸಂಗಯ್ಯದಿರ್ಪ
ರಾ। ಜೀವಮುಕುಳಂಗಳುಂಟೇ ಚೋದ್ಯಮೆಂದೋರ್ಗ್ವಾ। ಭಾವೆಗಿರಿಜೆ
ಯ ಕುಚದ್ವಯವನೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲ್ಕೆ ತೋರ್ಗ್ವಳೆವಳಕೂಡೆ॥ ಆವಸೋ
ಜಿಗಮಬಲೆ ಮೆರವೆ ನಕ್ಷತ್ರಮಾ। ಲಾವಳಿಯಗಡಣದಿಂ ಚಂದ್ರಮಂ ಪೊ
ರೆಯೊಳಿರೆ। ತಾವರೆಗರಲ್ಕೆಯೆಂತೆನುತಗಜೆಯಾಸ್ಯಹಾರಂಗಳಂತೋ
ರಿಸಿದಳು ॥೪೭॥ ಸಸಿಯ ಒಟ್ಟನೊಳಿರ್ದ ದಿವ್ಯಸುಧೆಯಂ ಚಿತ್ತ। ದೊ
ಸಗೆಯಿಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಶಿಷ್ಯರಂ ಬಿಡದೆರ। ಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂಬಳ್ತಿಯಿಂ
ಬಂದು ತದ್ಬಿಂಬದಮೃತದ ರಸದ ರಸರುಚಿಗೆ ಸೊಗಸಿ॥ ಅಸುರಗುರುವ
ಕ್ರದಿಂದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಸಂ। ತಸದಿಂದೆ ನಿಂದನೋಯೆನೆ ಸಖಿಯರೊ
ಲ್ದು ಸೇ। ರಿಸಿದ ಮೂಕುತಿ ನಾಡೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿತುಮೆಯ ವದನಾಂಬುಜ
ವಸಿಂಬುಗೊಂಡು ॥೪೮॥ ರಾಜೀವಕುಮುದಂಗಳೆಂಬ ಮತ್ಸರದೆ ರವಿ।
ರಾಜಮಂಡಲಯುಗಂ ರಂಜಿಸುವ ತುಹಿನಗಿರಿ । ರಾಜನಂದನೆಯ ವಿ
ಮಲಾಂಬಕದ್ವಯಮನಿದು ತನದಿದು ವೆನ್ನದೆಂಬ॥ ವ್ಯಾಜದಿಂದೊಂ

ದೊಂದರೊತ್ತಿನೊಳ್ಪಲಿನಿಂದು। ರಾಜಿಪ ಕೋಪಳೇನಲು ಚಾರುತ
ರನವರತ್ನ। ರಾಜನಿರ್ಮಿತವಾದಕನ್ನತಾಟಂಕಯುಗಸ್ಸೊಪ್ಪಿದವು ಗಿ
ರಿಜಾತೆಯ॥೪೯॥ ಕುವಲಯಪರಾಜಿತಂ ಕಂಜಾತರಂಜಿತಂ। ತಪಿತಾ
ರಕಾಲಂಕೃತಂ ನಾದೆಸಂತತಂ। ರವಿಯಂತೆ ಪ್ರುರದಂತೆ ವನದಂತೆ ಶಿ
ವನಂತೆ ದಿವದಂತೆ ದನುಜರಂತೆ॥ ವಿವಿಧಾನಿಮಿಷಭಂಗನರ್ತನಂಕೃತಿ
ಯುತಂ। ವಿವರಿಸಲ್ಕಂಜನೋದ್ಭಾಸಿತಂ ಬಕಸವಸಿ। ನವಗಾನವಿ
ಪ್ರಗಿರಿಕುಲವರುಣವಿಶಯಂತೆ ಗಿರಿಜೆಯಂಬಕವೆಸದವು॥೫೦॥ ಈ
ಕೆಮೂಜಗದಸತಿಯರ್ಗೆ ಭೂಷಾರತ್ನ। ನೀಕೆಗಿನ್ನೇಕಭೂಷಣ
ಮಖಿಳದೇವಿಯ। ರ್ಗೀಕೆ ಮಸ್ತಕಗಮಣಿಯಾಕೆಗಿನ್ನೇಕೆ ಸೀಮಂತ
ಮಣಿ ಭಾವಿಸು ಪ್ರೌಢೆ॥ ಈಕೆ ಪೆಂಗಳ ನೊಸಲ ತಿಲಕವೀಕೆಗೆ ತಿಲಕ। ವೇ
ಕೆ ರಂಜಿತಕುಸುಮಕೋಮಲಾಂಗದ ಚೆಲ್ವೆ। ಯಾಕೆಯಾಕೆಗೆ ಪುಷ್ಪ
ಮಾಲೆಯೇಕೆಂದೋರ್ವಳಾತ್ಮಸಖಿಯಂಕೇಳ್ದಳು॥೫೧॥ ಸಿಂಗರಕೆ
ಸಿಂಗರಂ ಸಲ್ಲದಳುದಾದೊಡಂ। ಮಂಗಲಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದೆವೆನೆಸ್ಮ್ರಗೆ
ಸರ್ವ। ಮಂಗಲೆಗೆ ಮಂಗಲಮದೇಕೆನಲು ನಸುನಗುತಲೋಕೋಪ
ಚಾರಕಾಗಿ॥ ಸಿಂಗರಂಗೆಯ್ದ ವೀನಳನಳಿಪ ರವಕೋಮ। ಲಾಂಗಿಯು
ನೆನುತ್ತುಸುರುತಿರಲೆಸದಳೌಗಲಗ। ಪುಂಗವನ ತನುಜಾತೆ ಸಕಲನಿ
ಗಮಾತೀತೆ ವಿಖ್ಯಾತೆ ಲೋಕಮಾತೆ॥೫೨॥ ಮುಡಿಗೆನೋಽಹದಕೇ
ಶಮಭವಬಂಧನಪಾಶ। ಮಡರೊವೊಲಗಳಕೊಬ್ಬರ್ಭವನಸರುಷ
ದಪೆರ್ಬ್ಬ। ಕುಡಿನೋಟಗಳ ಕಾಂತಿಹರನಚಿತ್ತದ ರಾಂತಿಗೊಪ್ರಶಂಕ
ರನಕಾವು॥ ಮುಡಿದಪೂವಿನತುರುಬು ಮೃಡಗಂಧಗಜದಿರುಬು। ನ
ಡೆಯು ಬೆಡಗಿನ ನೊಂಪು ಚಂದ್ರಚೂಡನಲಂಪು। ನುಡಿವಮಾತಿನಮು
ದ್ದು ಶಿವನನೊಲಿಸುವಮುದ್ದುತಾನೆನಲು ಶಿವೆ ಮೆರೆದಳು॥೫೩॥ ಥಳಥ
ಳಿಪ ನೀಲಾಳಕಾಳಿಗಳ ಪಾಳಿಗಳ। ತೊಳತೊಳಗುವಾಭರಣದೋರ
ಣದ ಪೂರಣದ। ನಳನಳಿಪ ಕಾಂತಿಗಳ ಸೊಂಪುಗಳ ಪೆಂಪುಗಳ ಕಸ್ತೂರಿ
ಕಾತಿಲಕದ॥ ಕಳಕಳಿಪ ನಗಗಣ್ಣಧಾಳಗಳ ಮೇಳಗಳ। ಹೊಳಹೊಳವ
ಬೈತಲೆಯ ಮುತ್ತುಗಳ ಜೊತ್ತುಗಳ। ಘಲಘಲನೆ ಮೊರೆವಂದುಗಾವಳಿ
ಯುಗಾವಳಿಯು ಗಿರಿಜಾತೆ ರಂಜಿಸಿದಳು॥೫೪॥ ಚಂದ್ರಬಿಂಬನ ವದನಕು
ಲಿಶರದನದಲಸಜ್ಜಂದ್ರಾರ್ಧಭಾಳಲಲಾಮದವಿರಾಜಿಸುವ। ಚಂದ್ರಿ
ಕೆಸಮಾನಕಬರೀಭರದಸೊಸಕದನುಣ್ಣೊಡೆಯ ಪೊಸತು[illegible]ಯು॥
ಚಂದ್ರಕಾವಿಯ ದುಕೂಲದ ಬೈತಲೆಗೆ ಪೊಂದದ। ಚಂದ್ರರಜದೊಬ್ಬ
ಳಿಯ ಶೃಂಗಾರಸಾರದಿಂ। ಚಂದ್ರಶೇಖರನಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಸಮಿತಗೀ

ರಾಣ್ವಿಣಿರಂಜಿಸುತ್ತಿರ್ದಳು ॥೫೫॥ ರಾಜಹಂಸೀಯಾನೆಸುಕಲಾನಿಧಾ
ನೆಮೃಗ। ರಾಜಸಂನಿಭಮಧ್ಯೆಸರ್ವನಿಗಮಾಭೇದ್ಯೆ। ರಾಜಸಮುಖ
ಭವದನೆಕುಂದಕುಟ್ಮಲರದನೆಸಕಲಸೌಂದರ್ಯಸದನೆ॥ ರಾಜನ್ಮಹಾ
ಭರಣೆದಿವಿಜವಂದಿತಚರಣೆ। ರಾಜರಿಪುಘನವೇಣಿದಳಿತಪಂಕಜಪಾ
ಣಿ। ರಾಜಶೇಖರನರಸಿವಿಮಲಸದ್ಗುಣಸರಸಿಸಿಂಗರದೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದ
ಳು॥೫೬॥ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರ
ದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಘನಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪರಿಸಿದವ
ರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗ
ಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನ
ಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೫೭॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ೯ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೬ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೦ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನೊಲಿದುಸಿಂಗರಿಗನಾಗಿವಿಭವದೆಸೆಗಾಗಿ। ಗಿರಿ
ರಾಜನರಮನೆಗೆಬಂದುಕರುಣದೊಳಂದು। ಗಿರಿಜಾತೆಯಂಮ
ದುವೆಯಾಗಿಶಿವೆಸಹನಾಗಿಶಿವಲೋಕಮಂಪೊಕ್ಕನು॥

ಪದ॥ ಹಸ್ತಿಚರ್ಮಾಂಬರಸಮಸ್ತದೇವವ್ರಾತ। ಮಸ್ತಕಕಿರೀಟಸುಗ
ಭಸ್ತಿಪರಿಪೂರ್ಣವಿ। ನ್ಯಸ್ತಪದಪದ್ಮವೇದಸ್ತವಾಭೇದ್ಯನಿರ್ವಿಸ್ತರ
ಣಕಾಯಗಿರಿಜಾ॥ ಸುಸ್ತನವಿಲೇಪನವಕಸ್ತೂರಿಪಂಕಾಂಕ। ಹಸ್ತಪ
ಲ್ಲವಯುಗಪರಶಸ್ತ್ರನಾನಾಮುನಿಮ। ನಸ್ತ್ರಿಮಿರಭಾಸ್ಕರನಮಸ್ತೆವಿರೂ
ಪಾಕ್ಷಸುಸ್ಥಿರದಿಸಲಹೆಮ್ಮಂ॥೧॥ ಅಸಮಯದೊಳುಬೃಹಸ್ಪತಿಶಂ
ಭುವಿಡೆಗೆಸು। ವಿಬುಧಸಮುದಾಯಂಬಂದುದುಮುಹೂರ್ತಂಕೃತ್ತಿ। ವಾ
ಸಬಿಜಯಂಸ್ವೈವೃದೆನೆಕೇಳುತಾಗಹರಿಯಜರಕೈಲಾಗಿನಿಂದಂ॥ ಬಾ
ಸಿಗವನೊಸಲದೇವಂಕೋಮಲಾಂಘ್ರಿವಿ। ನ್ಯಾಸದಂನಡೆತಂದುಮಣಿ
ಕಾಂತಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆ। ಸೂಸುತಿಗಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಂಪತ್ತಿಸಕಲವೈಭವದಿಂದೆ
ಬರುತಿರ್ದನು॥೨। ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಸಾಸಾಲೋಕಪಾಲಕರು। ಹ
ರನೆಡಬಲಂಗಳೊಳುಕಾಲ್ನಡೆಯೊಳೈತರಲು। ಪರಿಪರಿಯಮಿನಿಯೊ
ಗದಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರಸುತ್ತಲುಂಬಳಸಿಬರಲು॥ ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಭ
ಯಚಮರಮಂಧರಿಸಿ। ಸುಪ್ಪರಮಕರ್ಪೂರದಬೊಂಬಳದೀವಿಗೆವೆಳ
ಗು। ಪರಿಶೋಭಿಸಲ್ಕಾಗಮುತ್ತುಗಳಸತ್ತಿಗೆಯಮೊತ್ತವಸೆಯಲ್ಬಂದ
ಸ॥೩॥ ಥರಥರದೆಪೊಂಗಳೊವೇದಾವಳಿಯಗಾವಳಿಯ। ಬಿರಿದುಕೊಂ

ಡಾಡುತಿಪ್ಪಾಟಕರನೋಟಕರ। ಮೊರೆವವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳೋಳಿಗಳಪಾಳಿಗಳಸುರವಧೂನೃತ್ಯಂಗಳ॥ ಇರದೆತ್ತುವಾರತಿಯುಮಂ ನೆಯುರಚನ್ನೆಯುರ। ಶಿರಕೆ ತಳಿವಕ್ಷತೆಯುಮುತ್ತುಗಳಜೊತ್ತುಗಳ। ಪರಮಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ವರಮಂಟಪದಮುಂದೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಂದಿಳಿದನು॥೪॥ ಸುರಲೋಕದಂತೆ ರಂಭಾರಂಜಿತಂ ರತೀ। ಶ್ವರನಕೈಪೊಡೆಯಂತೆ ಪ್ರಾಸರಕ್ಕಾಶ್ರಯಂ। ಗುರುಮೇರುಗಿರಿಯಂತೆ ನಂತಮಣಿನೇಷ್ಟನವಿಲಾಸಂ ಸರೋಜದಂತೆ॥ ವರಚಿತ್ರಪತ್ರರಾರಾಜಿತಂ ಸಂತತಂ। ಹರಿಯಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕರಗ್ರಾಹಿಯೆಂದೆನಿಸಿ। ಪರಿಶೋಭಿಸಿತ್ತು ತದ್ದಿವ್ಯವಾಹಮಂಟಪಂ ಲೋಕನಾಯಕನಿದಿರೊಳು॥೫॥ ಪರಮರುಚಿಪೀತಾಂಬರಂ ವರಶ್ರೀಧರಂ। ಸರಸಗಾರುತ್ಮಧ್ವಜಾಲಂಕೃತಂ ಚಕ್ರಪರಿರಂಜಿತಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿರ್ಮಾಣಕಂ ಗೋವರ್ದನಂ ಸಂತತಂ। ಪರಿಕಿಸಲನಂತಮಣಿಕಿರಣವಿಭ್ರಾಜಿತಂ। ನಿರುತಮತನುಪ್ರಭಾವೋದ್ಭಾಸಿತಂ ಸಾದೆ। ಹರಿಯಂತೆ ವೈವಾಹಮಂಟಪಂ ರಂಜಿಸಿದುದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೬॥ ವಿಲಸದ್ವಿಭೂತಿಶೋಭಾರಂಜಿತಂ ಮಹೋಜ್ವಲಪದ್ಮರಾಗವಿಭ್ರಾಜಿತಂ ಗಾಂಗೇಯ। ದಲವೃತಂ ನವಚಂದ್ರಕಾಂತಕಾಂತಂ ರಾಜಹಂಸಲೋಚನರಾಜಿತಂ॥ ಸುಲಲಿತವಿಚಿತ್ರಮೃಗಸಂಶೋಭಿತಂ ಸುನಿ। ಶ್ಚಲನೀಲಲೋಹಿತಂ ನುತಸರ್ವಮಂಗಲಾ। ಕಲಿತಮುಂತಾನೆನಿಸಿ ಮಂಟಪಂ ಶಿವನಂತೆ ಶಿವನಿದಿರೊಳೆಸದಿರ್ದುದು॥೭॥ ಬಿಗಿದ ನವಮಕರತೋರಣದಿಂದ ಗುಣದಿಂದ। ನೆಗೆದ ನಾನಾಧ್ವಜಾವಳಿಯಿಂದ ಪವಳಿಯಿಂದ। ಝಗಝಗಿಪ ಮಣಿದೀಪಚಯದಿಂದ ನಯದಿಂದಲೆಸವ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟನಿಂದಂ॥ ಅಗರುಧೂಪದ ಹೊಗೆಯ ಕಂಪಿಂದ ಪೆಂಪಿಂದ। ಮೃಗನಾಭಿಕಪ್ಪುರದ ಸೊಂಪಿಂದ ತಂಪಿಂದ। ನಿಗುರೊಪ್ಪುಮಾಲೆಗಳಲಂಪಿಂದ ಇಂಪಿಂದೆ ಮಂಟಪಂ ಚೆಲ್ವಾದುದು॥೮॥ ನಟ್ಟನಡುವಗಲ ಮಾರ್ತಾಂಡನೇರಿದರಥದ। ತಿಟ್ಟ ಪ್ರೇಭೂಮಂಡಲದ ನಡುವೆ ಪೊಳೆವ ಪೊಂ। ಬೆಟ್ಟ ಮೇತತ್ಪ್ರಭಾಪಂಕೇರುಹದ ಮಧ್ಯಕರ್ಣಿಕೆಯೊ ಪೇಳೆಂದೆನೆ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಬಿಗಿದಮಾಣಿಕ್ಯಲಹರಿಯ ಮುತ್ತಿ। ನೊಟ್ಟಜೆಯ ಕೀಲಣಯುಗಡಿಯಿಂದಿರದೆ ಕರು। ವಿಟ್ಟ ವೈವಾಹವೇದಿಕೆಯನೇರಿದನಭವನಧಿಕತರವಿಭವದಿಂದಂ॥೯॥ ಇಂತು ರಾಜಿಸುವ ವೈವಾಹವೇದಿಕೆಯೊಳಗೆ। ನಂತಶಿವಗಣಕುಲಂ ಪಿಂತೆ ರಾಜಿಸುತಿರಲು। ಕಂತುಪಿತಕಮಲಜೇಂದ್ರಾದಿದಿವಿಜವ್ರಾತಮೆಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಲು॥ ಮುಂತೆ ರಂಭಾದಿನಾನಾದೇವಕಾಂತೆಯರು। ಸಂತಸದೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿರೆ ನಂದಿಮಾ

ಕಾಳ| ರುಂತವೆಭರಾಭರಿಗಳಿಂಮಾಡುತಿರುತಿರ್ದರಿತ್ತಲತಿಸಂಭ್ರಮ
ದೊಳು ||೧೦|| ಇಂದೀವರಾಯತಾಂಬಕಿಯನೊಲವಿಂದೆಪ್ರೇಂ | ನಂದ
ಣದೊಳಿಟ್ಟುಸಡಪಂಗಿಂಡಿಕಾಳಂಜಿ| ಯಂದವಡದಿರ್ದಚಮರಾದಿ
ಯುಳಿಗಮಂತುಚೌಷಷ್ಟಿಯೋಗಿಣಿಯರು || ಕುಂದರದನದಕು
ಮುದಲೋಚನದಲಲಿತಾರ| ವಿಂದವದನದವಿಪುಳಕುಚಭರದಕಳದಿ
ಯರು| ಕಂದರ್ಪನಾನೆಯೆಂತೈದರುಗಿರಿತನುಜೆಯಂದಣದಮುಂ
ದೆಸೆಯೊಳು ||೧೧|| ನಾಗಸನ್ನಿಭವೇಣಿನಳಿನದಳನಯನೆಮದ| ನಾಗ
ಮೋಹನಯಾನೆನಾನಾಕಲಾಲೋಲೆ | ನಾಗರಿಪುಮಧ್ಯನರನಾಗ
ಸುರಲೋಕದಬಲಾಜನದಮಸ್ತಕಮಣಿ|| ನಾಗಾರಿಗಮನಾತ್ಮಜನ
ಪಟ್ಟದಾನೆಪುಂ| ನಾಗಸೌಗಂಧಿಕಡುಬಿಳಿದಾಗಿರಂಜಿಸುವ | ನಾಗವ
ಲ್ಲೀದಳವಮುಡಿಗೀವುತೈದಳುನಾಗಭೂಷಣನರಸಿಗೆ ||೧೨|| ತೋ
ಳಮೊದಲಂಕರವನೆತ್ತಿಸಿತಚಾಮರವ| ಢಾಳಿಸುವನೆವದೆತೋರು
ತ್ತಲೋರ್ವರನೋರ್ವ | ರಾಲೋಕಿಸುವನೆವದೆಲೋಚನಮರೀಚಿ
ಗಳಪಸರಿಸುತೆಬಲ್ಮೊಲೆಗಳಂ || ಮೇಲುದಂಪೊದೆವನೆವದಿಂದೆನಸು
ದೋರಿಸುತೆ| ಮೇಳದಿಂಗಿರಿಜೆಯೆಡಬಲಗಳೊಳುಕಂಗೊಳಿಸಿ| ಲೀ
ಲೆಯಿಂನಡವಚಾಮರಗಾಹಿಣಿಯರೆಸೆದರೇನೆಂದುಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ||
ತಾವರೆಯಕನ್ನಡಿಯಸಸಿಯಪಡಿಗಟ್ಟುವದಿ | ದಾವಬಲ್ಲವಿಕೆಕೆಸ
ರೋಳ್ಪುಟ್ಟಕಠಿಣತೆಯ| ನಾವರಿಸಿಕುಂದನಾಂತವನೆಮ್ಮಮೊಗಕಂ
ದವಂಪಿಡಿದುಸರಿನೋಡುವ|| ಭಾವದಿಂಗೌರಿಯಿಕ್ಕೆಲಗಳೊಳುಬೀ
ಸುನಬ| ಲಾವಳಿಯಕರಪಲ್ಲವಂಗಳೊಳಗೊಪ್ಪುತಿಹ| ಪಾವನವ್ಯಜ
ನಂವಿರಾಜಿಸಿದವೆನಲವರನಗಮೊಗದಗಾಡಿಯಂತೆ||೧೪|| ಈತನನು
ದಿನಪುಷ್ಪಿತಾಸಂಗಿಕುವಲಯವಿ| ಘಾತಕಂದ್ವಿಜವರ್ಣಸೃತನದರಿ
ನೀಗಪ | ದ್ಯೋತಕಿರಣಂಗಳಿಂಮರಸಿಯಂಸೋಂಕಬೇಡೆಂದುರೆನಿ
ವಾರಿಪಂತೆ || ಮಾತಂಗಮಾನಲೋಭಿಗಳಿರದೆಮಧುವನತಿ | ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂದುಂಬಚಂಡಾಳಿಗಳುಶಿವೆಯಮುಖ | ಜಾತಪರಿಮಳಕೆರಗಬೇ
ಡೆಂದುಪೊಡವಂತೆಛತ್ರಚಾಮರವೆಸೆದವು||೧೫|| ಭೇರಿಮೃದಂಗದುಂ
ದುಭಿಶಂಖಕಹಳಾಮಹಾರವಂಗಳಶೋಭನಸ್ವನದವಂದಿಗಂ| ಭೀರ
ಘೋಷದಸಖೀನಿಕರದುಗ್ಗಡಣೆಗಳವರಸಿಂಜಿತಧ್ವಾನದ|| ಭೂರಿಸಂ
ಭ್ರಮದೊಳೈತರುತಿರ್ದಳೀಶ್ವರನ | ನಾರಿಘನದುರಿತಸಂಹಾರಿಸ
ತ್ಕೀರ್ತಿವಿ | ಸ್ತಾರಿಭಕ್ತವ್ರಜಾಧಾರಿಗಿರಿರಾಜನಕುಮಾರಿಪೊನ್ನಂದ
ಣದೊಳು ||೧೬|| ತಳಿರಡಿಯಮೆಲ್ಲಡಿಯತಾವರೆಯೊಲಡಿಯಥಳ| ಥ

ಳಿವೆಚೆಂಸಡಿಗಳೆಸಿಯುಡಿಯುಲಲಿತಾಂಗಿಯರು। ಪೊಳೆವನುಣ್ಪೊಡೆಯು
ಪೊಸಪೊಂಬಾಳೆದೊಡೆಯಾನೆಗೈದೊಡೆಯುಬಾಲಕಿಯರು॥ ಕಳಹಂ
ಸಗಳನಡೆಯುಕಳಭಂಗಳೋಳ್ನಡೆಯು । ಸಲೆಸೊಂಪುನಡೆಯುಸೋ
ಳ್ನಡೆಯುಸೊಬಗಿಯುರಿರದೆ। ತಳೆದರತಿಸಂಭ್ರಮದೆಪಾರ್ವತಿಯುದಂ
ಡಿಗೆಯುಮುಂದೆಸೆಯೊಳೇನೆಂಬೆನು ॥೧೭॥ ಸಲೆತೋರಪೊರವಾರಬಿ
ಣ್ಪುಪೊರವಾರನುಣ್ಕಳಲಿಂಟಪೊರವಾರಗಳಲಲನೆಯರುಚೆಲ್ವ। ತೆ
ಳುವಸುರಸುಳಿವಾಳೆವಸುರ ಕೈದಳೆವಸುರಕೋಮಲೆಯರತಿಸರು
ಷದಿಂ॥ ಸೆಳೆನಡುವಿನಸಿಯುಡುವಿನಕಮಳನಾಳದೊಂ । ದೆಳೆಯನೆ
ಡುವಿನಸಿಂಗನಡುವಿನೊಪ್ಪಿಡಿನಡವು। ಗಳೆಸಂಣನಡುವಿನಿಲ್ಲೆಂನೆಂಬ
ನಡುವಿನಬಲೆಯರ್ಕೈಗೆಬರುತಿರ್ದರು॥೧೮॥ ಪೊಂಗಳಸವೊಲೆಯ ಪೊ
ಣ್ಮವವೊಲೆಯ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ। ತೆಂಗಾಯ್ವೊಲೆಯ ಸ್ವೋಕ್ಷ್ಮಪೊಸಪೊಂಬಗೆ
ರಿವೊಲೆಯ। ಸಿಂಗರದವೊಲೆಯ ಬೆಳೆಗಾಯ್ವೊಲೆಯ ಬಟ್ಟದಕವೊಲೆ
ಯ ಕಡು ಮೊಗ್ಗೆವೊಲೆಯ ॥ ಪೊಂಗುತಿಸವೊಲೆಯ ನುಣ್ವೊಲೆಯ
ನೋಳ್ಪವರಂಬೆ । ರಂಗುವಡಿಸುವವೊಲೆಯ ಮೇಲುರದಸೆರಗಂ
ತೆಱ । ಲಂಗನೊಂಕುವವೊಲೆಯ ಬಲ್ವೊಲೆಯ ಬಿಣ್ವೊಲೆಯ ಭಾವೆ
ಯರು ಬರುತಿರ್ದರು॥೧೯॥ ಬ್ಯಕ್ತೆರೆಯಗಂಣ ತಾವರೆಗಂಣ ನಗೆಗಂಣ। ಬೆ
ಟ್ಟೆರಳೆಗಂಣ ತುರುಗೆವೆಗಂಣ ಕಿವಿಗಳ್ಗೆ। ಳ್ಟ್ಟಿಕ್ಕೆಸೆವಕಂಣ ಬೆಳ್ತಿಗಂಣ
ನಿಟ್ಟಿಸಳ್ಗಂಣ ವಿಶಾಲ್ಗಂಣ ನಿಜದ॥ ಅಟ್ಟಿಕೆ ಕಾಡಿಗೆಗಂಣ ಮಿಗಮಿಂಚುಗಂ
ಣ ಕಡು। ಸ್ಪೋಟ್ಟಿಕಲಗ್ಗಂಣ ಬಲ್ಗೊಗಸೆಗಂಣ ಬಲೆಯ। ರ್ಕಿಟ್ಟಿಕಳದನೀರೆಯ
ನಿರ್ಬಿಡಕುಚಭಾರೆಯರ್ಬರುತಿರ್ದರುತ್ಸವದೊಳು॥೨೦॥ ತಳಿರದುಟ
ತೊಂಡೆವಣ್ಣುಟಯ ಬಂಧುಗೆದುಟಯ। ಪೊಳೆವಪಸಿಗರೆದುಟಯ ಆ
ಲವಣ್ಣುಟಯ ಧಳ। ಧಳಿಪಚೆಂದುಟಯ ಪೊಸಪವಳದುಟಯ ಳೆರನ್ನ
ದುಟರಂಗುದುಟಗಳೆವರು॥ ಸುಲಿಪಲ್ಲಕೆಂಬಲ್ಲವೊಳ್ಳೆಯ ಮುಗುಳ್ಪ
ಲ್ಲ। ಯಳೆರನ್ನವಲ್ಲಕು ಶಿಶದಪಂತಿವಲ್ಲಕಂ। ಗೂಳಿಪವೊಲೆವಲ್ಲಗಳೆ
ನಾರಿಯರು ಶೃಂಗಾರಹಾರಿಯರು ಬರುತಿರ್ದರು॥೨೧॥ ಕಡುಚೆಲ್ವ ಮೊ
ಗದಸಪಮೊಗದನಗೆಮೊಗಗಸೊಂ। ಪಿಡಿದತಾವರೆಮೊಗದನೆರೆಮುದ್ದು
ಮೊಗದಕಂ । ನಡಿಪೊಗದನುಣ್ಪುಗದಸಲೆಬಟ್ಟಮೊಗಪೆಸವಸಂಪೂ
ರ್ಣಸೌಂದರಿಯರು॥ ಮುಡಕಿಳಿದಕುರುಳನಿರಿಗುರುಳಸುಕ್ಕುಂಗು
ರುಳನಿಡಿಗುರುಳಪೊಸನೀಲಗುರುಳಪೆರೆನೊಸಲೊಲೆಡ। ವಿಡದಲೆವ
ಕುರುಳನುಣ್ಗುರುಳಕೋಮಲೆಯರೆಡೆವಿಡದೊದಗಿಬರುತಿರ್ದರು॥
ಎಳೆಯಬಿಟರಿನಬಣ್ಣಸುಳಿವಾಳೆಲೆಯಬಣ್ಣ। ಮೊಳೆಗರಿಕವಂಣಪೊಂ

ಬಂಣವೆತ್ತಯುಬಲೆಯರ್| ಸುಳಿಯೆ ಸಂಪಗೆಗಂಪು ತಾವರೆಯ ಕಂಪು ಕ
ಸ್ತೂರಿಗಂಪು ಸಿರಿಖಂಡದ|| ತಿಳಿಗಂಪು ಪೊಂಬಾಳೆಕಂಪು ಕರ್ಪೂರಗಂಪು| ಗ
ಳೆವೆತ್ತಯೊಳುಣ್ಮವಚೆಮುಗ್ಗಳೋಳ್ಕೃಗಳೊಳು| ಸಲೆಸಾಜವಾದ
ಸಾಮದಗಮನೆಯರು ಧೈರ್ಯಶಮನೆಯರು ಬರುತಿರ್ದರು||೨೩|| ನು
ಡಿವ ಕನ್ನಡಿ ನೋಡು ಉತ್ಪಲಂ ಪೂಗಳೆಂ| ಮುಡಿವ ಕಾಳಾಹಿ ಚಲಿಸ
ದೆನಿಂದ ಮುರಿದುಂಬಿ| ನಡೆವ ಪೊಂಬಾಳೆಯುಲದರಮೊಗ್ಗೆ ತಳೆರದೋ
ಳ್ಧರೆ ಪರಿಯು ದಳೆಯು ಪಾವು || ಕುಡಿವರಿಯು ದಿರ್ಪಲತೆ ಕಾಯು ದಸು
ಮಂಸಿಂಹ, ಕಡಗದಾನೆಯು ಕುಂಭವೆಂಬಿವವಯುವಮಾಗೆ | ಬಿಡದೆ
ಮೂಲೋಕಮೋಹನಿಯುರಾಗಿರಿತನುಜೆ ಯೆಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿ
ದರ್||೨೪|| ನಡೆಗಳಿಂದ ರಸಂಚೆಮಿಂಡು ನಡೆವಂತೆ ಸವಿ| ನುಡಿಯೊಳಗಗಿ
ಳಿಯು ಬಳಗಂ ತಳೆರ್ವಂತೆ ಸೋ| ರ್ಮುಡಿಗಳಿಂ ಸೋಗೆಗಳ ಸಾಲ್ಪೊರಳ್ವಂ
ತೆ ನಿರಿಗುಳ್ಗಳಿಂ ಮುರಿದುಂಬಿಯ|| ಗಡಣವೆದ್ದಂತೆ ನೆಲೆಮೊಳೆಗಳಿಂ
ದೆಣೆವಕ್ಕಿ| ನಡೆದುಗುಳ್ವಂತೆ ತನುವಿಂದ ತನು ಶರಕೋಟಿ| ಯೆಡೆವಿಡ
ದೆ ಭರದೊಳೊದಗುವ ತೆರದೊಳೊದಗಿ ಬರುತಿರ್ದರಖಿಳಸ್ತ್ರೀಯರು||
ಚರಣನೂಪುರರವಂ ಕಾಂಚೀರವಂ ಚಲ್ವ| ಕರದ ಕಂಕಣರವಂಗಳೊಪ್ಪಿ
ಣ್ಬಿ ಸೂಯ್ಗಂಪ| ಉರವುಡಿಯ ಕಂಪು ಮೃಗಂ ಪೊಂದನೊಂದೊದಗಿ
ತಂಘೊಳಿಯಂ ಕೊರ್ವಿಸೆ| ತರಳಾಕ್ಷಿಗಳ ಬೆಳ್ಪು ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಬೆಳ್ಪೆಸೆವ|
ಕರವಸೆಳುಗುರು ವೆಳ್ಪು ದೆಸೆಗಳೋಳ್ಪಸರಿಸಲ್ಬರುತಿರ್ದರತಿಸೊ
ಗಸು ಗಾತ್ರಿಯರು ಮದನಶರಮೂರ್ತಿಯರ್ ತವಕದಿಂದ||೨೬|| ಪಿಕ
ತುಂಡ ಕತಶಿಃ ತಭಯ ನಿರಾಧಾರ ಸತ್ಪ್ರಕಟ ಮಾರುತ ಕಂಪವದ್ರುಹ
ತ್ರಿಶರಭಕಂ| ಟಕಗರುಡ ಭೀತ್ರಿಗಜ ಕರಪಾತ ದುಷ್ಟ ಜಲಚರಸಂಗಘಣಿ
ಪೀಡೆಯ|| ನಿಕರದಟ್ಟಳಿಗ ಪಲ್ಲವಕಮಠಸೂರ ಶರಧಿ ಸುಕರರಂಭಾ
ದ್ರಿ ಹರಿ ರಾಹು ಪಂಕೇಜಾತ | ಮುಕುಳ ಶಂಖೇಂದುಗಳ್ ಕಾಂತೆಯರ
ಕಾಯದೊಳಡಂಗಿದವೆನಲ್ಕರದರು ||೨೭|| ಕಲಿಕಳಭಯಾನೆಯ
ಕೌರ್ಶಿಲ್ಪಗಾನೆಯರ್, ಕರಮಬ್ಜನೇತ್ರೆಯರ್ ಕಾಂತಿಯುತಗಾತ್ರೆ
ಯರ್ | ಕಲಿವೈರಿಮಧ್ಯೆಯರ್ ಕಾಮುಕಾಸಾಧ್ಯೆಯರ್ ಕರಿಣಕುಚಮಂ
ಡಲೆಯರು|| ಕರುಣಸುವಿಲಾಸೆಯರ್ ಕಳಕಳಿಪಹಾಸೆಯರ್| ಕರಜಪ್ರ
ಕಾಶೆಯರ್ ಕಳಕೀರಭಾಷಿಯರ್ | ಕರಚರಣಭೂಷೆಯರ್ ಕಾಮಪರಿ
ತೋಷೆಯರ್ ಕಳಕಳದೊಳೈತಂದರು||೨೮|| ನೀಲಾಳಕಪ್ರಭೆಯೊ
ಳಂಗಸಂಕತ್ತಲಿಸೆ| ಲೋಲಾಕ್ಷಿಗಳ ಬೆಳ್ಪು ಬೆಳಗನಾಗಿಸೆ ಬರ್ಪ| ಗಾ
ಳಿಯಂ ಸುನಿತಂಬಕುಚಗಿರಿಗಳಡ್ಡೈಸಿಸೆಕೆಯನುಬ್ಬಿಸೆ ಸುಯಿಗಳ||

ಗಾಳಿತಂಪೀಯೆಳಕಟತಟಕಾಂಚಿಪದನೂಪು। ರಾಳಿಸ್ವನಂದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ಗೆಬಧಿರತೆಯ। ನೋಳ್ಪಸೆಬರುತಿರ್ದುದಾಭವಾನಿಯಸಖೀನಿವಹಮುದನೇವೇಳ್ವೆನು॥೨೯॥ಇಂತುನಾನಾವಿಲಾಸದವಿಡಾಯಿಗಳಿಂದೆ। ಕಂತುಹರನರಸಿವೈವಾಹಮಂಟಪದೆಡೆಗೆ। ಸಂತಸದೊಳೈತಂದು ದಂಡಿಗೆಯನಿಳಿದುಕಳೆದಿಯರಕೈಲಾಗಿನಿಂದಂ॥ಮುಂತೆಸೆವನವರತ್ನಖಚಿತವೇದಿಕೆಯನೊಲ್ದು। ಪಿಂತಡೆಯದೇರಿದಳ್ಸಕಲಜನನಿಕರವೋ। ರಂತೆಗತುಷದೆಜಯಜಯೆಂದುಕೈಮುಗಿವುತಿರ್ದುದು ಜಲಧಿಘೋಷದಂತೆ ॥೩೦॥ಸಿರಿಸರಸ್ವತಿಶಚಿಯಹಲ್ಯೆಲೋಪಾಮುದ್ರೆ। ಪರಮಗಾಯತ್ರಿಸಾವಿತ್ರಿಮುಂತಾಗಿರ್ದ। ಸುರನರಭುಜಂಗಮಸ್ತ್ರೀಯರೊಲವಿಂದೆಶೋಭಾನಮಂಪಾಡುತಿರಲು ॥ ವರಮುಹೂರ್ತದಸಮಯನಾಯ್ತೆಂದುಬಂದುಸುರ। ಗುರುವಾಗಬಿನ್ನವಿಸೆಕೇಳ್ದುನಸುನಗುತೆಶಂ। ಕರಗಿರಿಜೆಯುಮಹಾಸಂತಸದೆಮೆಟ್ಟಕ್ಕಿಗಿರಿದೆ ಬಿಜಯಂಗೈದರು ॥೩೧॥ ಸುರರಗುರುವಾಸಮಯದೊಳ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಶಿವನ। ವರಮಂಗಳಾಷ್ಟಕವನೋದುತಾಯತವೆಸನ। ಲಿರದೆಮುನಿವರರುಸರ್ವಾಯತಾಯತವನೆಲ್ತರೆಸೀರೆಯಂತೆಗೆಯೆಲು॥ ಕರದಜೀರಿಗೆಬೆಲ್ಲದಿಂದಲೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಂ। ಹರಗಿರಿಜೆಯರ್ವೇಗದಿಂದಿಡುತಿರಲ್ನೋಡಿ। ಹರಯಜೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ಜಯಜಯಧ್ವಾನದಿಂನುತಿಸಿದರ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೩೨॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ಸಕಲವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷದಿಂ। ಘಾಸಿಯಾದವುದಿಗ್ಗಜಂಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯ। ಸೂಸಿದರುಶಿವಶಿವೆಯರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರುತ್ತಮಾಂಗದಮೇಲೆಲೀಲೆಯಿಂದಂ ॥ ಈಸದಾಶಿವನೆಡೆಗೆಗಿರಿರಾಜನೈದಿಸುವಿ। ಲಾಸದಿಂಮಗಳಮುಂದಿಟ್ಟುಧಾರೆಯನೆರೆಯ। ಲಾಸವಿಾಪದಮನೆಯೊಳೀಶ್ವರಂಶಿವೆಗೂಡಿಹಸೆಯೊಳಗಮಂಡಿಸಿದನು॥೩೩॥ ಇಂತುಶಿವಶಿವೆಯರ್ಗೆಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಸುರ। ಸಂತತಿಗಳಿರದೆಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿಪೋದಸಮ।ನಂತರದೊಳೀಶ್ವರಂನಾನಾಗಣಂಗಳಂಪಂಕ್ತಿಯೊಳ್ಕೂಡಿಕೊಂಡು॥ ಸಂತಸದೊಳಗಜೆಯೊಡಗೂಡಿಬೋನಮನುಂಡ।ಪಿಂತೆಪರಿಮಳಗಂಧಪುಷ್ಪತಾಂಬೂಲಂಗ।ಳಿಂತಣಿಸಿಕಳ್ಪಿದಂಬಂದನಿಬ್ಬಣಗರಂ ಗಿರಿರಾಜನಳ್ತಿಯಿಂದಂ॥೩೪॥ಬಳಿಕನಾಲ್ಕನೆಯದಿವಸದರಾತ್ರಿಯೊಳ್ನಾಗ। ವಲಿಯಮೆರದಂನವ್ಯರತ್ನನಿರ್ಮಿತವಾದ। ಪೊಳೆವಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳ್ಗಿರಿಜಾತೆಸಹಿತನಾನಾವೇದಘೋಷದಿಂದಂ॥ ಧಳಧಳಿಪ ಪಂಜುಗಳಮೊತ್ತದಿಂಮಂದಿಗಳ।ಕಳಕಳಧ್ವನಿಯಿಂದೆವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋ

ಷದಿಂ, ಜಲಜಭವಹರಿಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ಕ್ಕೆಡೆಯೊಳೈದೆ ಬರಲುತ್ಸ
ವದೊಳ್ ||೩೫|| ನಾಗವಲಿಯಾದ ಮರುದಿವಸ ನಗರಾಜನನು। ರಾಗ
ದಿಂ ಬಂದ ನಿಬ್ಬಣಿಕರ್ವೆರಸು ಮೃಷ್ಟಾನ್ನದಾ। ರೋಗಣೆಯನೈದೆ ಮಾಡಿಸಿ ದಿ
ವ್ಯಗಂಧ ತಾಂಬೂಲದಿಂ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸಿ॥ ಪೋಗೆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣದುಡುಗೊ
ರೆಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು। ಬೇಗದಿಂ ಕೋಟಿಯೋಜನದಿಂದೆ ಚಚ್ಚೌಕ। ಮಾಗಿ
ರ್ಪ ವರ ವಸಂತೋತ್ಸವದ ದೊಡ್ಡ ಖೇಡಾಕುಳಿಯನಾಗಿಸಿದನು ||೩೬||
ಧಳಧಳಿಪ ಶಶಿಕಾಂತಶಿಲೆಯ ನೆಲಗಟ್ಟುಗಳ। ನಳವಡಿಸಿ ಮುತ್ತುಮಾ
ಣಿಕವಜ್ರವೈಡೂರ್ಯ। ಲಲಿತ ಗೋಮೇಧಿಕ ಸುಪದ್ಮರಾಗಾದಿ ನಾ
ನಾರತ್ನನಿಚಯದಿಂದಂ॥ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಸೋಪಾನಪಙ್ಕ್ತಿಯಂ ವಿಸ್ತ
ರಿಸಿ। ಲೊಳೆಗಳಂ ಕುಮುಮಲಯಜಾತಮಿಶ್ರಾಂಬುವಂ। ನೆಲೆಗೊ
ಳಿಸಿ ಕಸ್ತೂರಿಮಲಯಜೋದಕದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯಂ ಬಳಸಿಟ್ಟರು ||೩೭||
ಭೋಜನಾನಂತರದೊಳ್ ಹಗರೀಂದ್ರಾದಿಜನ। ರಾಜೆಯಂ ಕೂಡಿಕೊಂ
ಡತುಳವೈಭವದಿಂದೆ। ರಾಜಶೇಖರನಗಜೆಗೂಡಿ ನಡೆತಂದು ಖೇಡಾ
ಕುಳಿಯ ಬಳಿಯೊಳಿರ್ಪ॥ ರಾಜಿಸುವ ಮಂಟಪದೊಳಮಳಮಣಿಖ
ಚಿತಮೃಗ। ರಾಜಪೀಠವನಡರಿಯೋಲಗದೊಳಿರೆಶೈಲ। ರಾಜನಂದನೆ
ಮಲಯಜೋದಕದಪೊಟ್ಟಣದೊಳಿಟ್ಟಳಾ ಶಂಕರನನು ||೩೮|| ಇಟ್ಟ
ನೀಕಂ ತನ್ನ ಕೈಯ ಕತ್ತುರಿನೀರ। ಪೊಟ್ಟಣದೊಳಗಜೆಯಂ ದೇವಿಹೊ
ರಕೈಯಿಂದ। ತಟ್ಟನುರಳೀಶ್ವರನನಿಡೆ ನಗುತೆ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಗ
ಳಮನವರಿದು॥ ಕೊಟ್ಟಂ ನಿರೂಪಮಂ ಜಲಕೇಳಿಗಭವನವ। ರಟ್ಟಣಿ
ಸಿ ಹರುಷದಿಂ ತಮತಮಗೆ ತಸ್ತ್ರಕಳೆ। ವಟ್ಟ ಜಲಯಂತ್ರಸೊನ್ನಂಡೆಗಳ
ಗಡಣದಿಂ ನೀರಾಟಕನುವಾದರು ||೩೯|| ಹರಿವಿಧಿಗಳುಂ ಸುರೇಂದ್ರಾದಿ
ದಿಕ್ಪಾಲಕರ। ನೆರವಿ ಚಂದ್ರಾರ್ಕ ವಸುಮನುಮುಖ್ಯಪುರುಷರುಂ। ಸಿ
ರಿಸರಸ್ವತಿ ಶಚಿ ಸ್ವಾಹೆ ರೋಹಿಣಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ತತ್ಪತ್ನೀಕುಳಂ। ವ
ರರಂಭೆಯೂರ್ವಸಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಸುಕೇಶಿ ಸ್ವಾಂ। ದರಿ ಮುಖ್ಯ ಸುರವ
ರಾಂಗನೆಯರುಂ ನಡೆತಂದು। ಹರುಷದಿಂದೆಸೆವ ಖೇಡಾಕುಳಿಯನೊ
ಳಪೊಕ್ಕರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ||೪೦|| ಪೊಕ್ಕು ಕುಂಕುಮದಮಿಶ್ರಾಂ
ಬುವಂ ಮಾನಿನಿಯ। ರೆಕ್ಕ ತುಳವಿಂದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂಗಂಗಳೊಳು। ಮಿ
ಕ್ಕು ಸೂಸುವ ಸಿಡಿಗಜಲಕನಾವಳಿಯು ವತಮುಖಪಂಕಜಂಗಳೊಳ
ಗೆ॥ ಮುಕ್ಕುರುಕೆ ಸಸಿಯೊಡನೆ ಪಂಕಜಂಗಳುಖಾತಿ। ಮಿಕ್ಕು ಕಿಡಿಗ
ಳನುಗುಳ್ದಪವೆನಲು ಸುರರನೋ। ಟಕ್ಕೆ ಸೋಜಿಗವನಾಗಿಸಿ ತಂಬು
ಕೇಳಿಯೊಳು ಪೇಳ್ವುದೇನಚ್ಚರಿಯನು ||೪೧|| ಕೆಲಕೆಲರ್ತಜ್ಜಲವನೀ

ಸುತಂ ಸೂಸುತಂ| ಕೆಲಕೆಲರ್ಕ್ಕೆ ಚಮರದೆ ಬಳ್ಕುತಂ ತಳ್ಕುತಂ, ಕೆಲಕೆಲ ರ್ಪೆಂಬತ್ತಿ ಬೈವುತಂ ಪೊಯ್ವುತಂ ಪೊನ್ನಂಡೆಗಳನೆ ಪಿಡಿದು|| ಕೆಲಕೆಲ ರೊಪ್ಪಯಿಲ್ಲ ಪೊರಗಳಿವುತಂ ಪೆಳಿವುತಂ| ಕೆಲಕೆಲ ಪರ್ಣಂಗಳನು ಡಿವುತಂ ಜಡಿವುತಂ | ಕೆಲಕೆಲರೊಪ್ಪಗಪಿನಿಂದಾಡುತಂ ಪಾಡುತಂ ಕಂಗೆಸದರಾ ಕೆಳದೊಳು||೪೩|| ಸ್ಫೂರವಾರಭಾಡಂಗಳಂ ಕುಚಭರಂಗಳಂ| ತುರು ಬುಗಳ ಬಿಣ್ಪುಗಳ ನಡಿಯುಡುವ ಕಾಲದೊಳು| ಪೊರಲಾರದಳ ಸಿಬ ಳಲೀ ತಳೋದರಿಯರಾ ಸರಸೀಜಲಂಗಳೊಳಗ|| ತರಿಸಂದವೆಲ್ಲನ್ಲಂ ಲಘುವಾಗೆನೆಗೆದು ಧುಡು| ಮಿರಿದಿರಿಸಿದನ್ನಡಹ್ನೀಸದಿಂದೀಲೋಕ| ಮ ರಿಯಲ್ಗರುತ್ವಕೆ ಗುತ್ವಮಪ್ಪುದ ನುವಾಗಪಪಂದದೇ ನೆಂಬೆನು || ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸತಿಯರಿಂತಾಡುತಿರೆ ಸಿರಿತನ್ನ ||ಪಲ್ಲಭಾಂಗಕೆ ಕುಂಕುಮಾಂ ಬುಮಂ ಲೀಲೆಯಿಂ, ಚೆಲ್ಲಿವಿಂಚಿಂತಳೆದ ಕಾರ್ತ್ಯಗಿಲಿನಂಗಮಂ ಧರಿಸಿಧ ರಿಮುರಳಿ ತನ್ನ|| ವಲ್ಲಳಂ ಮಲಯಜಾಂಬು ವಿಸಿಂಮಾ ಸುಂಕೆಂಸ| ದಲ್ಲಿ ಲೇಪಿಸಿದ ಪೊಂ ಪುತ್ತಳಿಯ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು, ತಲ್ಲಣಿಸೆಯೊಪ್ಪಿದಳು ನೋ ಳ್ಪವರ ಕಂಗಳಿಗದೇನೆಂಬೆ ಸ್ತ್ರೀಯನು||೪೪|| ಒಂದೆಸೆಯೊಳಿಟ್ಟ ಜಂಸರ ಸತಿಯ ಮೇಲೆ ತಾನೊಂದೆಸೆಯು ಕಸ್ತೂರಿ ಜಲಂಗಳಂ ನಿಶಿಬಳಸಿ| ನಿಂದೆ ಸೆಯ ಲಿಸೆ ವಶತಿಗಲ್ಲ ಪುತ್ತಳಿಯೊಳು ಮಾನಿ ಜೇಡೊಕ್ಕಳವೆಯೊಳಗೆ, ಒಂ ದಿಸಿದ ಮಲಯಜದಲಂಬೊಪ್ಪುತ್ತಂಗದೊಳು | ಕ್ಪೆಂಪಿನದೆಡೆನ ಸ್ವಯಂಭು ವಂತಿಕಾಟೊನ್ನ| ಒಂದಮಾ ಸುಕಲ್ಪ ಟ್ಟಿಕನ ಕಾಂಗ್ರಿಯಂತೆ ಕಂಗಳ್ಗೆ ದೇಂರಂಜಿಪಿಗನೆ||೪೫|| ಬೇಗೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನೊಳು ಕೋಟಗ ಳುಮುಪ್ತ್ವತ್ತು, ಮೂರೊಂಗುಗೂಡಿದ ಸುರಸ್ತ್ರೀಯರುಂಬಲು, ಸಾ ರೆಂದು ಪೌಲೋಮಿ ಸುರಪನಂ ಕರದಳೆ ರಸಲೆಸರಸಕೆ ಸಗೆವ್ಯಯಂ|| ತೋರೆಂಗುಕೆಸ್ಸೀಗರ್ಳಂ ಪೊಯ್ವುತಿರೆಪತ್ತು| ನೂರೆಂದೆನಿಪಲಕ್ಷದ ಕ್ಷಿಯಂಪಡೆದನಗ | ಗಾರಂಗರನಿಮಿಷತೆಯಂ ಪಡೆದನಮರಿಯರು ಕೈನ್ಯದು ನಗುತಿರಲ್ಕೆ||೪೬|| ಮುರಳಿಸುರಪನ್ನಗುತ್ತೊದ್ವಶಿಯ ಮೇಲೆ| ಕತ್ತುರಿಯ ಕುಂಕುಮಲಯಜದಧಾರೆಗಳನೊತ್ತು| ತಿರೆಪಡೆದುದಾ ಕೆಯಂಗಂ ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಯಮುತ್ತಿಕದಪಾರಂಗಳಂ|| ಪೊರೆಯೊಳಿದನೀ ಕ್ಷಿಪಶಚೀಮನಂ ಪಡೆದುದಾ| ಸ್ವರರಾಜನೆತ್ತಿಕನ್ನೆಯಲೆಯ ಕೆಂಪು ದಾ| ವರೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳ ಸರಳಬಾಯ್ಪರೆಗಳನಿಂತದು ವಿಚಿತ್ರಮೆ ನಲು||೪೭|| ಮತ್ತೆಯೂರ್ವಶಿಯ ಮೊಗಕಾಸುರಪನಕ್ಕರಿಂ, ಕತ್ತುರಿ ಯ ನೀರನಾಜೀಕರ್ಳವಿಯಿಂದೆತೆಗೆ | ದೊತ್ತಲಾಕೆಯ ಮೊಗಂಕೆ ಳಕಳಿಸಿಪೊಳೆಪೊಳೆದು ಸೋಂಪಾದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು|| ಇತ್ತಲೀಶಚಿ

ಮುಖಂಸರ್ವರುಂನೋಡಲಾ|ಕಸ್ತೂರಿಯಬಣ್ಣವಾದುದುದುಚಿತ್ರವಿ
ದುಜಗದೊ । ಳಿತ್ತಮಟ್ಟೆತ್ತಚಪ್ಪುಟೆಯೆಂಬನಾಣ್ಣುಡಿಯನಭಿನೈ
ಸುವಂತಾದುದು||೪೮||ಸಂಗಳಿಸಿನೀರ್ಗೊಯ್ವಕಾಲದೊಳ್ಕರದಪೊ
ಸ|ಪೊಂಗಳಸಗಜ್ಜುಗುಳೆನೀರನೀಸುತ್ತಿರ್ಪ|ಹೆಂಗಳ್ಕುಚಂಗಳ್ಗೆಕೈನೀ
ಡುವರೊಪ್ಪನ್ನುಜೇಕೋರ್ಳವಿಗಳ್ಬೀಳೆಲು||ಮುಂಗಡೆಯೊಳೀಸಾಡುವ
ಬಲೆಯುರನಳಿತೊಳ್ಗೆ| ಳಂಗವಿಸಿಪಿಡಿದೊಡನೆನಗಿಸುವತರ್ಕವೊಮ್ಮಳೆ
ಗೆ| ಹಿಂಗದಾಮುಗ್ಧೆಯುರ್ಜಲಕ್ರೀಡೆಯೊಳ್ಪೇಳ್ವುದೇನಚ್ಚರಿಯ
ನು||೪೯||ನಾಕದಬಲೆಯುರನಾಲಿಂಗಿಸುವಬಯಕೆಯೊಳ್|ನೇಕಕಾ
ಲಂಭ್ರಮೆಯೊಳಿರ್ದ್ದುಡಂದೊರಕದಿಂ । ನಾಕಸ್ಮಿಕಂಬಂಗಜಲಕೇಳಿ
ಯೊಳಗಿವರೊಳಾದಕಿಂಚಿದ್ಭೋಗವೆ||ಸಾಕೆಂದುಕೆಲಕೆಲರ್ನ್ನೀರೊ
ಯ್ವಸಂದಣಿಯ|ನೂಂಕುನೂಂಕಿನಸೋಂಕಿನೊಳುಸುಖಂಬಡೆದ
ರಿಂ|ದೋಕುಳಿಯನೆವದಲಪ್ಪಿದರೆಂಬನಾಣ್ಣುಡಿಯನಭಿನೈಸಿತೋ
ರುವಂತೆ||೫೦|| ನಡುಕವಾದುದುಮೈಗರೋಮಾಂಚವಾಯ್ತುಕಂ|
ಗಡೆಕೆಂಪನಾಳ್ದುದಧರಂಬೆಳ್ತುರ್ದುದುನಡೆಗೆ । ತಡಬಡಿಸಿಜುದುಗು
ಜ್ಜುಗೊಂಡವುಪೇರ್ಮೊಲೆಗಳುಗುರೊಯ್ಲ್ಗಳ್ಮೆರೆದವು|| ನುಡಿಭಿ
ನ್ನವಾದವುಮುಖಂವಿವರ್ಣಿಸಿದವಸ್ತ್ರೇ । ಳ್ಮಡಿಪಿಟ್ಟಿದವುತಿಲಕಲೇ
ಪಂಗಳಿಗವಿದು|ಜಲಕೇಳಿಯೋನಿಸ್ತ್ರಯಂಸುರತಕೇಳಿಯೋಯೆಂ
ಬಂತೆಕಣ್ಗೆಸಗುದು||೫೧| ಪಲತೆರದೊಳ್ಬಲೆಯುರ್ಜಲಕೇಳಿಯೊಳಿ
ರಲು|ಮಲಯಜದಕುಂಕುಮದಕಸ್ತೂರಿಯಪರಿಮಳಂ । ಗಳತಂಪು
ತಂಗೊಳದತಂಪುತಂಣೆಳಲತಂಪಾನನ್ದ್ರಿಯುಸ್ವಾನೆಯರ ॥ ಜೊಳಿವ
ಮುಖಶಶಿಯುಚಿಪೊಳೆಸರಿಂದುಕಾಂತನಿ|ರ್ಮ್ಮಲಿನಸೋಪಾನನೀಗ್ಗ
ಳತಂಪುಕೂಡಲಾ|ಲಲನೆಯುರಪ್ರೈಗತಂಣಸಪೋರೆಮುಳ್ಳಸಾಕೊಳ
ಬಂದೆಪೂರಮಟ್ಟರು ||೫೨|| ಗುರುಕುಚಂಗಳೊಳಿಸೆವಸಸ್ತ್ರಕಕರಂಗ
ಳೊಳು|ಗುರುಳಎಂಬಲೊಳಿಳಿವಜಲಧಾರೆಗಳ್ಮೈತ್ರಯೆ| ಳೊರೆದಂತೆ
ನಾಂದುಪತ್ತಿದಸೀರೆಗಳ್ದುಗೂಯೆಂಬನಡುಕದನುಡಿಗಳು|| ಪಿರಿದು
ಪೇರ್ಪುನಿಯಾಂತಪ್ಪೈನಪಿವರ್ಣನವುಂ| ಧರಿಸಿದಸುಕಾಂಚಿಕಿಂಕಿ
ಣಿಕಂಕಣಾಂಘ್ರಿಗೊ| ಪುರಸಂಚಯಂಗಳಿವುಬೇರೊಂದುಚಿತ್ವನಿಂತ
ಡಿಗಡರ್ದ್ದರ್ಪತಿಯರು||೫೩|| ಇಂತುನಾನಾವಿನೋದಂಗಳವಿಲಾಸಂಗ|
ಳಿಂತಳೆಮುಹರಿಮುಖ್ಯವಾದದಿವಿಜರ್ತ್ತಮ್ಮ|ಕಾಂತೆಯರ್ವೇರಸಿತಡಿ
ಗಡರಿವರವಸ್ತ್ರಾನುಲೇಪನಾಭರಣಂಗಳಂ ॥ ತಂತಮ್ಮಕಾಯ ದೊ
ಳ್ಸಂಗೊಳಿಸಿಯುನಿಬರುಂ । ಸಂತಸದೆಕರ್ಪೂರ ತಾಂಬೂಲಮಂ

ಕೊಂಡು। ಕಂತುಹರನೊಡ್ಡೋಲಗಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು ನಿಂದಿರ್ದ ಸಮನಂ
ತರದೊಳು॥ ೫೪॥ ಓಲಗದಿ ನೆರ್ದ್ದ ಜಗದೀಶ್ವರಂ ಗಿರಿರಾಜನಾಲಯಕೆ
ಬರೆ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದಳಿಯಂಗೆ। ಮೇಲಾದವಸ್ತ್ರಗಳ ಕಾಣ್ಕೆಗಳನಿ
ತ್ತು ನಿಜನಂದನೆಗೆ ಬಳುವಳಿಯನು॥ ಮೇಳದಾಳಿಯರ ಜಯೆ ವಿಜ
ಯೆ ಮೊದಲಾದ ಸಖಿ। ಜಾಲಮನನರ್ಘ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಮಂ ಕೊಟ್ಟು।
ಲೀಲೆಯಿಂ ಸಕಲಗಣಬೃಂದಕೂಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ನಗರಾ
ಜನು॥ ೫೫॥ ಕಳುಪಲ್ಕೆ ತಂದ ಗಿರಿರಾಜ ಮೇನಕೆಯರಂ। ಕಳುಪಿ
ದಂ ಶಿವನುಚಿತವಚನರಚನೆಗಳಿಂದೆ। ಬಳಿಕ ವಗಿರಿಜೆಯಡಿಗಳ್ಗೆರ
ಗಿ ತಾಯೆ ನಿನ್ನಂ ಪೆತ್ತ ಸುಕೃತಕೂಡದ ಫಲದಿಂದಲೀಶ್ವರಂ ನಮ್ಮ ಮ
ನೆಗೈತಂದ। ನುಳಿದವರನೆಲ್ಲರಂ ಕಂಡೆನಾವಿಂತಪ್ಪ। ಸುಲಭತೆಯ ಮ
ರೆಯಬೇಡೆಂದಂಬಕಾಂಬುವಂ ತುಂಬಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರು॥ ೫೬॥
ಗಿರಿಜೆಸಹಿತೀಶ್ವರಂ ವೃಷಪತಿಯನೇರಲಂ। ದಿರದೆ ಹರಿಯಜಸುರೇಂ
ದ್ರಾದಿಗಳು ತಂತಮ್ಮ। ವರವಾಹನಂಗಳುಮನೇರಿ ಶಿವನೊಡನೆ ಬರು
ತಿರಲಾಗ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ಮೊರೆವ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂ
ಕೈಲಾಸ। ಪುರವಗುಡಿತೋರಣದ ವಿಭವದಿಂದೈದಿಸುರ। ತರುಣಿಯರ ಮಂ
ಗಳಾರತಿಗಳಂ ನೋಡಿ ಮನ್ನಿಸುತೆ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕನು॥ ೫೭॥ ನಂ
ದೀಶ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲಗುಣನಿಕರವಾ। ನಂದಿಸುತ್ತಿರಲ ಭವ ನಗಜೆ
ಸಹವಾಗಿ ನಿಜ। ಮಂದಿರದೊಳೆಸೆವ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದು ಹರಿ
ಯಜಮುಖ್ಯರಂ॥ ಛಂದದಿಂ ಗುಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮು
ನಿ। ಬೃಂದಮಂ ಕರುಣದಿಂ ಕಳುಪಿ ಕೈಲಾಸದೊಳು। ಮಂದಾಕಿನೀಧ
ರಂ ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತಿರ್ದ್ದನುತ್ಸವಗೊಳು॥ ೫೮॥ ನನ್ನಿಯಿಂ
ದಾತ್ಮಶಕ್ತಿಯನೇ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿ। ತನ್ನ ನಿಜಸುಖವ ತಾನಿಬರಿಟ್ಟು
ಸಂಸೃತಿಗ, ಭಿನ್ನನಾಗದೆ ತೋರಿನಾಡಿಗಳ ತೆರದೆ ನಾನಾವಿಲಾಸ
ದಿಂದಂ॥ ಸನ್ನುತಮಹಾವಿಭವದಿಂದ ಭೃಂಗಿಯ ನಾಟ್ಯ। ದುನ್ನತಿಯ
ನೋಡಿ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದೊಳ್ಪೈದೆ। ಮನ್ನಿಸುತೆ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ
ನೊಪ್ಪಿದಂ ಕೈಲಾಸದರಮನೆಯೊಳು॥ ೫೯॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇ
ಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂ
ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸು
ಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವ
ನಾ ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ॥

ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೬೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೧ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಶಿವನವೀರ್ಯವನಗ್ನಿಧರಿಸಲದರಿಂದೊಗೆದು। ಶಿವಕುಮಾರಂಸಕಲಸುರಸೈನ್ಯಪತಿಯಾಗಿ।ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ತಾರಕಾಸುರನಮೇಲೆದೆವಂಡೆತ್ತಿನಡೆತಂದನು॥

ಪದ॥ ಹೊರೆಗಾಣದಿಸನೇಹಗಲಸದೆವೊಗಂಗೊಡದ। ಗಿರಿಸುತೆಯುಬೆಂಗಡೆಗೆಸೊಪ್ಪಾಗದೆತೆರದೊ। ಳಿರದೆಬಳಸಂದುತನ್ನಯುನಾಭ್ಯಮಂನಿಜಾಂಘ್ರಿಯಿಂದುಬ್ಬಸಗೊಸಲು ॥ ಗಿರಿಜೆನಿಜಸತಿನೆಂದುಪೇಡಿತನ್ನಿಂನಾನೆ। ಯುರವರಿಸಲೇವೆನುಗಿರಿನಲಾಣೆಗೊಳಗೆನಿಸಿ। ಕರವಂಗಿವಾಂಗಸಂಗಸುಸಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಹೆವ್ಯನು ॥೧॥ ಆಕೆಸ್ಯೆಸಿಸ್ಥರಾಪೋಶಕ್ಯೆಲೂಸದೋಃ। ಶ್ಬಳಲೋಚನನಗಜೆನೊಡನೆವೂದಬಿಸುರತ। ಕೇಳಿಯಿಂದಿರುತಿರಲ್ಕತ್ರಿಂವಾಸ್ತ್ರನಿರ್ಜರರಜನಸ್ತೋರೆಗಿಂದು॥ಪೇಳೆತಾರಕಸುರಬಿಯಂಕೇಳ್ವಚಿಂತೆಯಂ। ತಾಳಿದಿವಿಜಸ್ತೋಮಸಿಸಲನೊಡೆ।ಬಂದುಕಂಡಾಳೋಚನಂಗೆಯ್ದುರಸುರನಟ್ಟುಳಿಸುಪಾಯನಂಶಾಸ್ತ್ರೆಂದು ॥೨॥ ಗಿರಿಜೆಯೊಡನಭವನಿರ್ಪಸುರತಕೇಳಿಯೊಳು। ತರುಣನಾಕೆಯುಗರ್ಭದೊಳುಜನಿಸಿದೊಡೆತವ್ಯ। ನಿರಗೊಡಂತುರರಾಸು ನಿಂದೆಂತ್ಯಡಿಯುಪದ್ರವಂಸಾಳ್ವನದನು ॥ ಪರಿಗರಿಸಿದಿ ರೊಂದುಪಾಯದಿಬೀಶ್ವರನ। ವರವೀರ್ಯದಿಂದೆಸುತನಪ್ಪಂತೆಮಾಳ್ಪೆಂ।ದಿರದೆನಿರ್ಧರಿಸಿಶಿವನಂಕುರಿತುಸಿವಿಮುನ್ಸ್ವರೆಸಗಿದರುಘನತಪವನು ॥೩॥ ಸನಿರಿದುಕರುಣಿಸುದರೆಡೆ। ನಡೆತಂದು। ವರನಗೇಂದಿರಿಡಿನೆಕಂದೆರದುಕಂತರಾ। ಸುರರಿಗವಿನ್ನ ಸೂತಿರ್ಯನೆಲ್ಲಿನಯುಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಗಿಸಿಂದು ॥ ಗಿರಿಸುತಯುಗರ್ಭದೊಳುಸುತರುದಿಸಿಸಂತೆತವ। ವರವೀರ್ಯದಿಂದಲುದ್ಭವಿಸೆತಾರಕನಸು। ಹರಿಸಂತೆಕರುಣಿಸೆನಲಂತೆಗಯ್ವೆನೆಂದುಕ್ಕೈಲಾಸವಂ ಪೊಕ್ಕನು ॥೪॥ ಶಿವಕಂಡುಕೇಳ್ವಳೆನ್ನದೆಯಿಂದಪ್ಪೆಗಿರಿಜೆ। ವಿವರವೇನೆನೆಶಂಕರಂಪೇಳ್ದನಬಿಳಿಸುರನಿವಹಂಪೊನ್ನಂಕೂತುರ್ ತಪಿಸಲ್ಕೆ ನೆರ್ಕ್ವರವೇಂದಿಡಿಯೆಂದೆನಲ್ಕೆ॥ಶಿವೆಯುಚರಬೊಳುತನುಜರುದಿಸಗಂತೇವೆನಲ್।ತವೆಕೊಟ್ಟುಬಂದೆನೆನಲೆಗಿಂತುಗೆಯ್ದರೇ। ದಿವಿಜಸಂಕುಲಕೆಸಸ್ಸಂತಾನವಾಗಲೆಂದಗಜಾತೆಶಾಪಿಸಿದಳು ॥೫॥ ಇಂತುದಿವಿಜರ್ಗೆಶಾಪವನಿತ್ತುಶಿವೆತನಗ। ಸಂತಾನವಿಲ್ಲವಾಯ್ತೆಂದುಮನದೊಳ್ಬಸಳ್।ಚಿಂತೆಯಿಂದಿರುತಿರಲ್ಕಗಜೆಯಂಸಂತೈಸಿನಾನಾವಿನೋದದಿಂದಂ॥ ಸಂತಸ

ದೆಸಾನಾಪ್ರಕಾರಸ್ವರೂಪಿನಿಂ। ಸಂತತಂ ಕ್ರೀಡಿಸುತಿರ್ದ್ದ ನಗಜೆಯೊ
ಳವುರ। ಸಂತತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವರಕಾಗಿ ಗಿರಿಜಾವರಂ ದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರವರು
ಷಂ॥ ವರವು ತಪದಿಂದೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವನಂ ಪಡೆದೊಡಂ। ಹರನೆಮ್ಮ ವಂಮ
ರೆದು ಗಿರಿಜೆಯೊಡನಿರ್ದ್ದಪಂ। ದುರುಳರಕ್ಕಸವೆಮ್ಮ ನಿರಶೀಯನೆಮ್ಮ
ವಂಮರೆದು ದುಗಿರಿಜೆಯೊಡನಿರ್ದ್ದಪಂ। ದುರುಳರಕ್ಕಸನೆಮ್ಮ ದೂರಂ
ಕೇಳ್ವರಿಲ್ಲವೆನುತ॥ ಸುರಕುಲಂ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಗ್ನಿಯಂ ಕರೆದು ನೀಂ।
ಹರನೆಡೆಗೆ ಪೋಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆನಲು ಭೀತಿಯಿಂ। ಸ್ಮರನುರಿದುದಂ ಕಂಡು
ಕಂಡಿಂತು ಪೇಳ್ವರೇ ಪೋಗಲಂಜುವೆನೆಂದನು॥೨॥ ಅಂಜಲೇಕೈ ಶಿವಂ
ತಪ್ಪಲ್ಲನಾರನುಂ। ಭಂಜಿಸುವನಲ್ಲ ಕರುಣಾಳುಗಳೊಳಗ್ಗಳನಿಗ್ರರರ। ಪ್ರಾಂಜ
ವುಂ ಕಾಯಬೇಕೆಂದನಿಪರುಂ ಸ್ತ್ರೈಸ್ವನಟನನುನಿಲೀವೇಡಿಕೊಳಲು॥ ಅಂ
ಜುವೇಂ ಸತ್ವಹಾನಿಯಾನೆನಲು ಕೇಳ್ದೈವ। ನಂಪುಯುನಿನಗಾದ ಸುಬಗು
ಕ್ಷುನೆಮಗೆ ನ್ಯ। ತ್ವಂದಯು ಹೋರೆಗೆ ಪೋಗಿ ನುತನಂಬುಗಯುತ್ತು ಕ
ಳುಹಿದರು ಸಕಲ ಸುರರು॥೪॥ ಬಂದನು ಪಾವಕಂ ಸುರರ ಸಂಭ್ರಮ ವಿಡಿ
ದು। ಮಂದರ ಶೈಲದೊಳ್ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿರ್ದ ಗಿರಿರಾಜ। ನಂದನೆಯು ಕೂ
ಟದಿಂದಿಪ್ಪ ಸೌಧದ ಸುಪ್ಪತಿಗೆ ಸಾರ್ದನದ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿ॥ ನಿಂದು ಜಾಳಂದ
ರದೆ ನೋಡಲ್ ಶಿವಂ ಕಂಡನು। ಯಿಂದಿಸುವ ಪಾವಕನ ವೇಗದಲಿ ಪಕ್ಷಿ
ಯಂ। ತಂದವನ ಬಳಿಗೆ ತನ್ನರೇತಸ್ಸನಿಟ್ಟನಿದನೇನೆಂಬೆನು
ಶಿವನವೀರ್ಯವನಗ್ನಿ ಧರಿಸಿ ಭೋಗಿಸುತ ಪಾವಕನು ದು ಪುರುಷ
ಗರ್ಭಂಗಳಿಂ ಕ್ಷೀಣಂ॥ ತನೆ ಪೋಸೆಗಂಗಳು ಬರ್ದು ಡೆಲಿಂ
ಗಳೆಂಬಿನ್ನಾದವು॥ ನವದಿನಂ ಪೊಬಗ್ನಿಯ ಗರ್ಭವುಷವುಂ। ಸವಿ
ಯುಸುರೆಕೇಳ್ದು ರೀ ಪುರುಷಗರ್ಭಂ ಪೋಪ। ವಿಚಾರವೇನೆನೆ ಶಂಭುವಂ
ಕೇಳ್ದೆನೆಂದವಂ ಮಾಡಿದಂ ಘಾತಕನವನು॥೧೦॥ ಸತಿ ಶಿವಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಪಾವ
ಕನೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದು। ವರದೇವಂ ಬೇಡಲು ಕಂದೆ ನೋಡಿಪಂ। ಕ
ರನಿನ್ನ ವೀರ್ಯವುಂ ತಾಂ ಧರಿಸಿದು ಸಕಲಬ್ರಂಹಾಂಡಕರ್ಗೆ॥ ಪು
ರುಷಗರ್ಭಂಗಳಿಂದ ನ್ಯಕತುವಿನಿಂದಂ। ಪರಿಸಲು ಸಹೇಳ್ವುದೆನೆ ಮೋ
ರು ವಿನಸೊರೆಯೊಳಿಕ ಶರವಣದ ಗಂಗೆಯೊಳಗಿಪ್ಪೆಂದು ಸಹನಗ್ನಿ ಗೂ
ರೆಗು ನಿರವಯವಾಗನು॥೧೧॥ ಇತ್ತ ಲೀಪಾವಕಂ ಶರವಣಕೆ ನಡೆತಂ
ದು। ಚಿತ್ತಜಾರಾತಿಯ ನಿರೂಪದಿಂದ ಧರಿಸಿದವು॥ ಗತಿತ್ತಾದ ವೀರ್ಯವಂ ತೆ
ಗ್ಗಂಗೆಯೊಳು ಬಿಡಲು ಸಕಲ ದೇವ ವಾತ್ರಿತಕೆ॥ ಪೊತ್ತ ಗರ್ಭಂಗಳಿರದಡ
ಗಿಪೋದವು ಬಳಿ। ಕ್ಕತ್ತಲಾ ಗಂಗೆಯೊಳಗಿರ್ದರೇತಸ್ಸು ಕುದಿ। ಪುತ್ತಿ
ರದೆ ಪೊರಮುಟ್ಟಿತ ತಟದೊಳು ಜ್ವಲಿಸುತಿರ್ದುದದನೇನೆಂಬೆನು॥

ಗಂಗಾನದೀತಟಕೆನಡೆತರ್ಪ ಷಟ್ಕ್ರುತ್ತಿ । ಕಾಂಗನೆಯುರೀಸುಪಾ
ಜ್ವಾಲೆಯುತ್ತಣದಿಂದಂ। ಹಿಂಗದೀವೀರ್ಯಮದೆದೆಗ್ಸೈತಂದು ನೋಡುತಿ
ರಲಾಸ್ತ್ರೀಯುರಂಕಾಣುತ॥ ಪೊಂಗುತೊಡನೊಡನೆಘನಗಾಢದಿಂದವ
ರ।ಗರ್ಭಂಗಳಂಬಿಡದೆಭೇದಿಸಿಬಳಿಯುಲಾಕ್ಷಣಂ । ಕಂಗಟ್ಟಿ ಕಾಂತೆ
ಯುರುಶಿಶುಗಳಂಪಡೆದಿರಿಸಿ ಪೋದರತಿವೇಗದಿಂದಂ॥೧೩॥ ಮಿಕ್ಕರೇತ
ಸ್ಸುಮಿಗೆಗಗನಾಂತಪರ್ಯಂತ । ಮುಕ್ಕಿ ಸುರಗಿರಿಯಶಿಖರವುನೊಡೆ
ದುಕೊಂಡು ನೆಲ। ಕೊಕ್ಕಭರಕ್ಕೆದುಕೂಪಂಬೇರೆಬೇರೆಶತಯೋಜ
ನದಘಾತದಿಂದಂ। ಸಕ್ಕಸಮಸಾಗರಾಕರವೀರ್ಯಬಿಂದುಗಳು। ಕಿಕ್ಕಿ
ರಿದು ತುಂಬಿದವು ಪಂಚಕೂಪಂಗಳೊಳು। ಚೊಕ್ಕವಾಗಿರ್ದರಸವೆಲ್ಲ
ದುಬಣ್ಣಂಗಳಿಂಕಂಗೊಳಿಪ್ರದೇಂಪೇಳ್ವೆನು ॥೧೪॥ ಅಸಿದ್ಧರಸದಸೊಂ
ಕಿಂದೆ ಸುರಗಿರಿತರುಳು । ತಾಸಮುದಯಂಪಕ್ಷಿಮೃಗಪಾಪಿಯಾದ
ನಂ । ಲೇಸಾದಕನಕಮಯತನುವಾದವಾಮನುಜರಮೃತ್ವಮಂ
ಪಡೆದರು॥ ಆಸಮಯದೊಳುಶಂಭುಗಿರಿಜೆನೋಡನೆಂದಂಬ । ಲಾಸ
ದಿಂನಿನಗೆಸುತರಾಗಿಹರುನೋಳ್ಪೆವೆಂ । ಬೋಸರಿಸಲ್ಕೆತಂದುಟಿ
ರುತಿಗಬಾಲರಂಕಂಡರುಮಹೋತ್ಸವದೊಳು॥೧೫॥ ಕಾಣುತಗಜಾ
ತೆಯಾಬಾಲರಂತೆಗಲಿತ್ತು। ಮಾಣದಮುದಪ್ಪಲಾಭಕಶಿಶುಗಳತನು
ಶ್ರೀಣಿಯೊಂದಾಗಲಾವೋರ್ಗಗಳಂಮುಂಡಾಡಿತೊರೆದುವೊಲಿದುಊ
ಡುತಿರಲು ॥ ಪ್ರಾಣವೈತಂದಂತೆಷಣ್ಮುಖಂಸಕಲಗೀ। ರ್ವಾಣತತಿಪು
ಷ್ಪವರುಷಂಗಳಂಕರೆಯಲಾ। ಸ್ಥಾಣುವಗ್ರಟಿಕುಮಾರವರ್ಧಿಸಿಕೆ
ಲಸವುಂಸೊಕ್ಕನುಸ್ಸನದೊಳು ॥೧೬॥ ಗಿರಿಜೆಕುವರನನೆತ್ತಿಮು
ದ್ದಾಡುತಿರಲಾಗ । ಗಿರಿಗಳಂಕಿತ್ತುಚಂಡಾಡಲ್ವೊಳಿಸುವಂ । ಶರಧಿ
ಯೊಳು ನೀರಾಟವಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸುವಂಸಿಡಿಲತೊಡಲಂಬ್ರಸುವಂ ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರಬಿಂಬಂಗಳಂಕಾಣುತಂ। ಸಮುಷ್ಟಿಂಮಿಂಚುಬುಳ
ವೆಂದುಕೈಸೇಡುವಂ। ಧರೆನಭಂಗಳನುಗಿದುತಾಟಡಕೆಯೆಂದಾಡಲ
ಳಸುವಂಸುಕುಮಾರನು ॥೧೭॥ ಇಂತಪ್ಪಸುಕುಮಾರನಂನೋಡಿ
ಗಿರಿಜೆಸುಖ। ಸಂತಸದೊಳೋಲಾಡುತಿರಲತ್ತಗೀರ್ವಾಣ । ಸಂತತಿ
ಗಳಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಹರಿಯುಪುರಂದೆಕೈಲಾಸಕೈತಂದಶಿವನ॥ ಮುಂತ
ಡ್ಡಬಿದ್ದೆದ್ದುಕೈಮುಗಿದುನಿಂದು। ತಾಮಾಂತಕನೆಳರುಣಪುದು ತಾ
ರಕಾಸುರನಿಂದ । ನಂತಕಾಲಂನೊಂದೆವಿನ್ನಾದರುಂಕಾಯಬೇಕೆಂ
ದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು ॥೧೮॥ ಆಲಿಸಿದನಭವನಮರರಮೊರೆಯನೆಮ್ಮ
ನಿಜ । ಬಾಲನಂಕಳುಪಿತಾರಕನಡಗನಬಿಳಬೇ। ತಾಳಗಣ

ಮುನಿಕ್ಕುಸುವೆನೆಂಜಬೇಡೆನುತವರ್ಗಭಯವಿತ್ತು। ಲೀಲೆಯಿಂಕು
ವರಂಗೆಯುವರಾಜಪಟ್ಟಮಂ। ಭಾಳಲೋಚನನಿರದೆಕಟ್ಟಿಸಂತಸ
ದೆಸುರ। ಜಾಲಮಂಕರೆದುಕಾಣ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿಸವಿಸೆಂದುನಿರವಿಸಿದ
ಸಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೯॥ ಮಾಣದೆದಮಾಚ್ಯುತರ್ಮೊದಲಾದನಿರ್ಜರ।
ಶ್ರೇಣಿನಡೆತಂದುಕಾಣ್ಕೆಯನಿತ್ತುನ್ಯಯುಕ್ತಿ। ಮಾಣದತಿಭಯಭ
ರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂಕುವರನಂಸ್ತುತಿಕೊಂಡಾಡುತಂ॥ ಕೂಣಿಸುತ್ತಿಂ
ದುತಾರಕನಡಗನಿಸ್ಸನಿಜ ಬಾಣಕಾಣುತಿಯುಕೊಟ್ಟವ್ನನುಳು
ಹೆನುತಗೀ। ರಾಣತತಿಬಿನ್ನವಿಸೆಕೇಳ್ದುಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂಷಣ್ಮುಖಂ
ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ॥೨೦॥ ಗಳದಳಂದಳಗಳಂದಳವೆಂಬಶಬ್ದಸಂ। ವಿ
ಳಿತಕೋಣಪ್ರಾಣವಂಗತಿರವಂ। ನಳಿನಜಾಂಡವನೊಡೆದು
ಬಹಿರಾವರಣಮಂಸಾವರಿಸಲಾನೀರೊಳಿರ್ದ ॥ ಜಲಚರಂಬೆದರಿಪ
ರಿದಾಡಲುತನಂಡನುಡ। ಬಲಕೋಲವೆತ್ತಿಗುರ್ದಭವನಸುತಂಸಂಗ
ರಕೆ। ಮುಳಿಗುನಡೆಗೊಂಬಸಮಯದೊಳೆಮರರುರೆಕೋಟಿದುಂದು
ಭಿಗಳಂಪೊಯ್ಯಸಲು ॥೨೧॥ ಮೇಳಸಂಗರಗಸನ್ನಾಹದಿಂಷಣ್ಮುಖಂ।
ಪೇಳಲಂಗಿಡೆವಿಡದೆತೆರಳಿತುಸಮಸ್ತಸುರ। ಜಾಲತಂತಮ್ಮವಾಹ
ನಸಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳೆಗಡಣದಿಂ। ತೊಳೆವರೆಗಳರವಂತುಂಬಿ
ತಾಸೆಗಳಿಂಪು। ರಾಳೆನಾಗಸ್ವರಗಳುಡಗನುನರಿಸ್ಪಲದೊಳಿರೆ। ನೀಲ
ಕಂಠರೂಢನಾಗಿಸುರಗಣಸಹಿತಷಣ್ಮುಖನಡೆಗೊಂಡನು ॥೨೨॥
ಬಿರಿದನುಗೆಸಂಭಾಳಿಸಿತುಮುಂದೆಸಾತಕರ। ಸೆರವಿಸ್ತ್ರಿವಿಚಿತ್ರಜ
ಯಜಯವೆನುತಸಕಲರಿ। ಜರದಸಂಸ್ತುತಿಗೋಗಳೆದುದುನಿ
ಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳು ನೆರೆಮೊಳಗಲು॥ ಸುರಪತಿಯಮನಿರುತಿವರು
ಣವಾಯುಕುಬೇರ। ಹರರೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನೊಳುಕ್ಕ್ಯಾರಿಸಲುಗಣೇ।
ಶ್ವರರುಘೋಷಯುಘೋಷನೆವೀರಾಸಸಿಂಸೇನಾನಿಸಂಗರಕೆನಡೆಗೊಂಡ
ನು ॥೨೩॥ ಎತ್ತೆತಲುಂತೀವಿನಡೆವಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳಸಂ
ದಣಿಗಳಂನೋಡಿತೂಗಿತ। ಸ್ವಸ್ತವಾಂಗವನೆಲ್ಲಿಯುಡಗಿರ್ದರೋ
ದಿವಿಜರಿನಿತುದಿನವೀಬಲವನು। ತತ್ತೊಪಿರಿಗೋಡಿಸುವ್ರೌಡಸುರಂ
ಗೆವಶವೆಶಿವ। ನಿತ್ತನಿಂದೆನುಗವಿಜಯುವನೆನುತಸಂತಸಂ। ಬೆತ್ತು
ದಿವಿಜೇಂದ್ರನ್ಯೆತಂದನಾನೆಯನೇರಿದಿಗಧಿಪರ್ಬಳಸಿಬರಲು॥೨೪॥ ಸು
ರರಭವಜಂಗಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವನಿತ್ತು। ನಿರುತಪ್ರೀತಂದರೆಂದೆಂಬ
ವಾರ್ತೆಯನೋರ್ವ।ಚರನೈದಿದಾನವೇಶಂಗೆಪೇಳಲುಕೇಳ್ದುರೋ
ಷತಾಮ್ರಾಕ್ಷನಾಗಿ॥ ಉರಿಸೂಸೆವದನದೊಳುಕುಡಿಮೀಸೆಕುಣಿದಾ

ಡೆ। ಕರವಾಳೆನುರೆಜಡಿದುವಹಲಗೆಯೊಳ್ನಿಂದುಸಂ । ಗರಕೆಬರಹೇಳುಸುರರಂಬೇಗೆನುತ್ತ ತಾರಕನಾಗಳೈತಂದನು ॥೧೫॥ ತಾರಕಂವ್ಯೆರಿಸೇನಾಚಕ್ರವಾರ್ಧಿಯುಂ । ತ್ತಾರಕಂಸಂತತಂಸುರಲೋಕಶೋಕವಿ।ಸ್ತಾರಕಂನಿಜಮುಖಾಸ್ಯಸ್ಯಲೋಚನಮುದ್ಯತ್ತಾರಕಂಮುಸುಗಿಕೊಂಡೆ॥ ತಾರಕಾಂಚನರತ್ನಮಯವರೂಥವನೇರಿ। ತಾರಕಾಸ್ತ್ರದೊಳಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುಕಟಿಯು । ಭತಾರಕಾಗ್ರರವೋಲೆಮುಳಿದುಸನ್ನಾಹದಿಂಸಂಗರಕೆಬರುತಿರ್ದನು॥೧೬॥ ಸುರಪವ್ಯಗಸಾದರ್ಲಹರಿಮೇಘಪವನಯಮು । ಶರಧಿಬಾಡಬನಿರುತಿವನವಾವ ವರುಣಭೂ।ಧರವಜ್ರವಾಯುರವಿರಾಸುಪಿತ ಪಪಕ್ಷಿಸಾಕ್ಷಿತನ್ನಿತ್ರಸರ್ಪ॥ ಗರುಡಕಮುಲಾಕ್ಷಸಗ್ರಹಮುನ್ಸಿವಿಹಕುಲ । ಸರಭಭೇರುಂಡಹಯುಹಯುವೆಂದುಮುಂದುವ । ಬಿರುದುಪಾಠಕತಗಡುಡಮಸಗತಾರಕಂಬರುತಿರ್ದ ಸುಸ್ಥನದೊಳು॥೧೭॥ ಚಂಬಕಪಟಪಣವಪಿಂಟಿಮುಡಮುರುಡಕ್ಕ। ತಂಬಟೆಕರಡೆಡಿಂಡಿಮಾಯುಗಡಿಬಿಡಕಹಳೆ।ಕಂಬುಭೇರಿವ್ಯದಂಗಚೊಂಬುಶರವಂಗಳ್ಸಂದಂಬುಜನನಾಂಡವುಬರೆ॥ ವುಂಬರಿವಕುದುರೆಗಳವೊತ್ತುದಿಂಬುಗಳವುದು। ತಂಬೇರತತಿಯುಸುತ್ತಂಪರಿವತೇರ್ಗಳೊ। ತ್ತಂಬರಬತಾರಕಾಸುರನಾಗಸಕನಡೆವಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆನು ॥೧೮॥ ಇಪ್ಪತ್ತಸಿರತನಾಯುವ್ಯಷಪರ್ವಶಬಡ। ಜತ್ತುಗಡತ್ತಿಶಂಖುಕರ್ಣದುಂದುಭಿಸುಲಘಟ್ಟವಿನಾತ್ರವಣವಿರೂಪಾಕ್ಷಸೇನಾಸುವಾಮಸವಿಧಾತ್ರಕಪಿಲ॥ಕಟಕ್ಷ್ನನದಶಂಭದಣಜಮವಾನಾಗಪಟ್ಟನುಗಯಗ್ರೀವಶಂಬುತಿರಲುಸುಪ್ರೌಢ। ಗುಟ್ಟರತಂಡದೆಡಬಲದೊಳ್ಕೈತರುತಲು ತಾರಕಂಬರುತಿರ್ದನು॥ ಅಡಿಯುಡುಗದುರುಬಿದುಗಾನಸೇಸ್ವರನವಂ। ಗಡಮುಬಾಸಗ್ರವಲ್ಲಿವಾರ್ನೆಕುದುರೆತೇ। ನಡೆತಪ್ಪಕಾರಾಳಲಕ್ಕುಮುಂಕಮುಲಜಂಬಲ್ಲನೊಮೋಣಬಯುನೊ॥ ನುಡಿಯುಲಳವೇವಾಕ್ಯಲಘುಸಂಲಯಾಂಬುಧ। ಸಿಡಿಲನಿನದಕ್ಕೆ ತಾಯ್ಗುವೆನಿಸಿತೆನೆರಣತ। ನಡೆದುಬಟ್ಟಸಿತಾರಕನಪೆಡಪಡೆವ್ಯಶಕ್ತ್ಯಯುನನಿಮಿಷರಕಗ್ಗೆ ॥೨೦॥ ಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಗೆಧರಣಿಮಂಡಲಂ। ಮೊರೆವವಾದ್ಯಧ್ವನಿನಾದಕೆಟಶಾಮಂಡಲಂ। ಪರಿಪರಿಯುಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕೆಗೆಗಗನಮಂಡಲಂನೆರೆಯದೆನಲು ॥ ಘುವಸದೆನಡೆದುದಸುರನಸೇನೆ ತಂತ್ರವು । ದೊರೆಗಳೆಂಬಳಸಕುಲಗಿರಿದರಿಯೊಫಣಕುಲೇ।ಶ್ವರನತಲೆಬಿರಿಯೆ ದಿಕ್ಕರಿಗಳೆದೆಯೊಡೆಯೆ ಕೂರ್ಮನಬೆನ್ನರ್ಗರಂನೆಗ್ಗಲು ॥೨೧॥ ನಿಲಿಸಿದಂನಂದೆಪ

ದ್ಮಾಯುತಪ್ಪ್ರ್ಯಾಣವುಂ। ದಳದೊಳಗ್ಗಳಿಯುರೆಸಳಿಸಳಾಗಿದನುಜಕು
ಲ।ತಿಲಕನನುಜರ್ಕ್ಕೀಸರಂಗಭಾಗಳ್ಕ್ರಿಸ್ಕ್ರಗರ್ಜ ಕೆಗಶುಂಭಾಸುರಂ।ನೆ
ಲೆಪರಾಕ್ರಮತಾರಕಾಸುರಂಕಸ್ಮಿಪಾ।ಬಲದಕ್ರಾಪಳಿಗತಾನೊತ್ತಾ
ಗಿನಿಲೆರಣಕೆ। ಮಲತುನಿಂದಂಪದ್ಮನಾಭಸೆಂದೆಂಬಸೇನಾನಿಸಂನದ್ಧ
ನಾಗಿ॥೨೦॥ಮುಂದುಗದೆಯೊಳುರಣವಿಜೃಂಭಸಂಶುಂಭರಂ।ಹಿಂದೆ
ರಿಪುಬಲಜಯಪ್ರಬಲಕಂಶಬಲನಂ ತಂದುಸುರಕುಲಘಾತುಕಕೇತು
ಪಂಕೇಜಪಂನಿಶಿಸಿರಂತತ್ತಾಳೊಳ್॥ಕುಂದದಾವಿಶ್ವಾಸಬಿಶರಭನಂ
ಶರಭನಂ। ನಿಂದಿರಿಸಿಬಲದಸನ್ನಾಹದುಂಸ್ತ್ರಾಣನುಂ। ಸಂದಬಿಂಸೋ
ಡಿಕೊಂಡಾಡಿದಂಪೇಟಿದಂಪಳಿಯುದನಕಬಳಗ್ಗ॥೨೨॥ಎಡೆವರಿಯ
ದಿಟ್ಟಿಸಿತೋರಿದುದುವಾರಿದುದು।ನಡೆದುಘೋಡಾಡಲುಪ್ಪೋ
ಗಿಸಿತುರಗಿಸಿತು। ಬಿಡದೆಂತಿದುಸಗಿಯೊಯ್ದಾಡಿದುದುಸಾಡಿದು
ದುಭಾಷೆಯುಂಬಿಪಿಡಿಭಟರ॥ ಕಡಗೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿದುದು
ಮುತ್ತಿದುದು। ಕಡುಗಿ ಳಿಗಳ್ಮೂಡಿಸಿದುದುಬೆದರಿಸಿದುದು ಗಿ
ಡೆಗೊಂಡುಮತ್ತಿಗಳ್ಸೇರಿದುದುಪೊರೆದುದು ಚತುರಿಣಾನವರಪಡೆ
ಯು॥೨೪॥ತಲೆಪಟ್ಟುದುಭಟಮಸ್ತ್ರಕಟಿಕೆಗೊಳ್ಳಿಟ್ಟು ಜ ಜಲಧಿಯ
ಲನಿಯಸೋತ್ಸಾಹಸಂತತಘನಘೋರಕ್ಷಣಿಂ। ಸಡಗುಟ್ಟಿನೊಡನೆಟ್ಟ
ಪಗರಿಪಿಯುವರೊಡನೆಸಪ ಮಿದಿರು। ಅಕ್ಷಿಪ್ತೋಸ್ತ್ರಸಬಳ
ದವರೊಡನೆಸಬಳಗದ। ದುಡಿದುನೋಂಕಿತುಸಯುಕೆಸಯುವಾನೆ
ಗಾನೆಯು। ಪತ್ರೆಗಳುತೇಗಳು ತಂತುಸಮುಮೇನದ್ಧ
ದುತ್ತಿ ರಕ್ತನದೊಳು ॥೨೫॥ ಎಸುವರಿವರಿತ್ವಯತ್ತಿನುಬದ್ಧವ
ರಿ ಬದ್ಧವರ।ಮುಸಳಬಿಂಸನುದಂಗಕುದಪತರಕುಬುಸರ। ಪೊ
ಸಪರಿಯಬಿರುದನುಲೆಸೆಸ ಸಪಸರಿಪತರಂತನ್ನ ಬಿರುದಂಗಳ॥
ಅಸಮಸೆಯನುಳಿದುತ್ರುದುಡುಕುವಲ್ಕಡುಕುವರ। ಕುಸುರಿವರಿದ
ಡಗನಿರದೊಟ್ಟಿವಗ್ಗಟ್ಟಿವರ। ಬಿಸಿನೆಣವ ರುಬಿಮೂರದಳಿಸುವ
ರ್ಬ್ಬಿಳಿಸುವಪಟುತನವನುಭಯಧಟರು॥೨೬॥ಗುಂಗಗಳ್ಕೀಫಾದೊ
ಪಗೆಕತ್ತಿಗಳತಳಪ। ನಂಬಕುಪಮಿಂಚಕವಿದೆಸುವಸಾಯುಕ
ದ। ಸರಿದುಸರಿವಳ್ಳಿಹುಜಂಬೆರಯ್ಯುಚೆರೆಟ್ಟಿರಿದಿಡುವಶಕ್ತಿಯುಬ್ಬರ
ವೆಸೆದಿಲು ॥ ಭರಗೆ ಪೊಯ್ದಾಡಲಸಿಯುಸಯ್ಯುಂದೊಗರಕಿಡಿಯು ಸರಿ
ಗೋಪವಾವೀರರಸನೆವರಿಪ್ಪೋನಲಂಗ। ಪರುಷದಿಂತಿಪ್ಪರಣವುಂ
ಕಂಡುವೀರರಮನಸ್ಸಾಹ್ಯತಕಂನಲಿದುದು॥೨೭॥ ಬೆರಸಿಪೊಯ್ದಾಡಿದು
ದುಚತುರ್ಬಳಮೊಳ್ಳೆತ್ತುಮಾತಮಗೆ।ಶರಶಕ್ತಿಗಳ್ಗಶಕ್ರಪಾಣತೋಮರಚ

ಕ್ರ। ಪರಶುಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಗದೆಪಿಂಡಿವಾಳೆಮೊದಲಾಗಿರ್ದ ಕೈದುಗಳೊಳ್॥ ಕಠಚಮತ್ಕಾರಲಾಘವಲವಣಿಪೆಯ ಪಾಡು। ಮುರಿಪುವೈಲುಳಿಲಾಗುಲವಣೆಲಕ್ಷ್ಯಂಗಳಿಂ। ಧುರದೊಳೇರಂತೋರಿವಿಾರುತತ್ರಿಭರದಲ್ಲಿನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಂ॥೩೮॥ ಕಡಿವಡೆದತೋಳ್ಗಳಿಂ। ಸಿಡಿದತಲೆಸೀಳ್ಗಳಿಂಮಡಿದವಾರಣದಿಂದೆಕರುಳತೋರಣದಿಂದೆ। ಕಡಿದರಥರಾಜಿಯಿಂಹರಿದಬಸು ವಾಜಿಯಿಂಶಿರಗಳಿಂನರಗಳಿಂದಂ। ಬಿಡೆಕುಣಿವಮುಂಡದಿಂಬೊಬ್ಬಿಡುವರುಂಡದಿಂ। ಬಿಡುವಿದುಳಜೊಂಡಿನಿಂನಡುದೊಡೆಯತುಂಡಿನಿಂ। ಪೊಡೆಯೊಡೆದುಬೀಳ್ವರಿಂನೆತ್ತರಿನೊಳಾಳ್ವರಿಂರಣಧರಣಿಕಂಗೆಸದುದು॥೩೯॥ ಚೂಣಿ ಪೊಯ್ದಾಡಿಮಡಿಯಲ್ಕಸುರನಾಯಕರ್। ಬಾಣಾಸನದೊಳೆಂಬು ಪ್ರಾಡೆಕೆಲಬಲದೊಳೆ। ಕ್ಷೂಣದೈತ್ಯರಮುಹಾಸೇನೆನಡೆತರೆಕೂಡೆಸಮರಸನ್ನಾಹದಿಂದಂ॥ ಕಾಣಬಪ್ಪುದುಸುರೇಂದ್ರನಬಲ್ಕೆಯುಂಮಹಾ। ತ್ರಾಣನಲ್ಲಾಕಂಡುಮುನ್ನರಿವೆವೆಂದುಗೀ। ರ್ವಾಣಭಟರಂಪಚಾರಿಸಿವಜ್ರನಾಭನುರುಬಿದನೊಡನೆಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ॥೪೦॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ॥೪೧॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೧ನೇ ಸಂಧಿಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೪೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೨ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಹರಿವಜ್ರನಾಭನಂಹರಿಸಲ್ಕಮಹಾನಾಭ। ನಿರದಾಗ ಹರಿಯನತಿಪರಿಭವಿಸೆಕಾಣುತಂ। ಹರಕುಮಾರಂತಾರಕಾಸುರನಸೇನೆಯಂಬರಿಕೈದನುಗ್ರಹದಿಂದಂ॥

ಪದ॥ ಹರಿಹರಿಯಹಗೆಗೆಳೆಯರಂಹರಿಯೊಳೊಂದಿರ್ದ। ವರಕಮಲಪರ್ಯಾಯಮಂತಬ್ವಿರೋಧಿಯಾ। ಕರಧೃತಾಯುಧಭೇದಮಂಹಸ್ತದೋಳ್ತಳೆದಶಿವರಿಪುವನೇರಿದವನ॥ ತರುಣಿಯಯ್ಯನಮರವಪರ್ಯಾಯದಾತ್ಮಜನ। ಶಿರವನರಿದಮಳೆಮಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಘನ। ಕರುಣದಿಂರಕ್ಷಿಪುದುಭೀಮಾಂಗದಹನನಿಸ್ಸೀಮಲೋಕಾಭಿರಾಮ ॥೧॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳಿನ್ನುದನುಜಸಂ। ಕುಲದೊಳಗ್ಗಳೆಯವೀರರೆ ಕವಕದಿಂದಲಾ। ಖಳವಜ್ರನಾಭನಿರದೊತ್ತಾಗಿಬರಿತ್ತೆ ಕಾಣುತ್ತೆ

ಆಗಸುರರ॥ ಬಲದದೊರೆಗಳ್ಕೋಪದಿಂಕೂಡಿತೆಮ್ಮನಿಜ ಬಲವೆರ
ಸಿಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂದೊದಗಿಭುಜ। ಬಲದಿಂದೆನಡೆತಂದುಸುರಪನಂ
ಬಳಸಿದರದೇನೆಂಬೆನಟ್ಟಿರಿಯುನು ॥೨॥ ಕವಿದುದಿಂದ್ರನಕೆಲಬಲಂಗ
ಳೊಳುದಿಕ್ಪಾಲ। ನಿವಹವಾಸುರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಮುಖ್ಯ। ದಿವಿಜ
ಭಟರಿಟ್ಟಣಿಸಿನೂಂಕಿದರಿಭತುರಂಗರಥಪತ್ತಿಗಳಗಡಣದಿಂ ॥ ವಿವಿಧ
ವಾದ್ಯಂಗಳವಿಡಾಯದಿಂದಾರ್ಭಟಿಸಿ। ತಿವಿಬಸುರನುಗಿಕರುಳನಗಿ
ಯೆನುತ್ತಾಹವ। ಕ್ಕವಗಡಿಸಿದುದುವಜ್ರನಾಭನಿದಿರೊಳುನಿಂದುಸರ
ಳಮಳೆಯಂಕರೆವುತ॥೩॥ ರಣಕೆಬಂದವರಮರರಾಜರೋಕೊಡೆಸಂ।
ದಣಿಸುವರಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲರೋಮುಂದೆನಾ। ಗಣದಮಳೆಗರೆವವರು
ಸುಭಟರೋಚೋದ್ಯವಿದುಪಸಿದಪೇರ್ಕ್ಷಿಯಬನಕೆ॥ ಸೆಣಸಲಂ
ದೆರಳೆವಳೆಗಂಬಂದೊಲಾದುದೀ। ಕಣೆಯುಬೋಳ್ಪರಿವಪ್ಪುದೆಂದೆನು
ತ್ತಸುರಕುಲ। ಮಣಭುಜಂಬೊಯ್ದಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುಬೆರಸಿದಂಬಾ
ತ್ರಿಯಂಪರಬಲವನು ॥೪॥ ತೆಗೆಯದಿರಿಕೊಂಡಜಡ್ಡೆಯುಬೆಸ್ನೊಳಿಪ್ಪ
ವಂ। ಜಗದವಲ್ಲಭನಸುಕುಮಾರಕನಲಾಸಾಕು। ಬಗೆಯದಿರಿನಾನ
ವರಸಾಹಸಂಗಳನೆನುತ್ತಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುಜರೆದು॥ ತೆಗದರಿಟ್ಟಣಿಸಿ
ಪೊಯ್ತಿವಿಪಿಡಿಬಸುಗರ್ಗಳಂ। ಬಗಿಕರುಳನುಗಿಮಿದುಳನಗಿರಕ್ತವಾ
ರಿಧಾ। ರೆಗಳನೆರೆಭೂತಭೇತಾಳಗೆನುತ್ತೆ ಕವಿದುದುಸುರಪದಾತಿ
ಮಸಗಿ॥೫॥ ಮುಂದುವರಿದಿರಿದುರುಬಿತರುಬಿಕ್ಕಿತುಖಾತಿ। ಯಿಂ
ದನಾನಾಬಿಕ್ಕಗಳೊಳೆಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ। ನಿಂದುಸುರಪಾಗ್ನಿಯಮ
ನಿರುತಿವರುಣಾನಿಲಕುಬೇರಈಶಾನನೆಂಬ॥ಸಂದದಿಕ್ಪಾಲಕನಿಕಾ
ಯುವಸುತರಣಿಗಳ। ಬೃಂದರಕ್ಷೋಯಕ್ಷಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯೋರಗರ। ಮುಂ
ದಿಯದನೀಕ್ಷಿಸುತವಜ್ರನಾಭಂಕೋಪದಿಂದಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೬॥
ಸರಳಮಳೆಗರದುಕೈದೋರಿದಂಮಿಾರಿದಂ। ಸುರಭಟರಸಗಳಂಸೇದಿ
ದಂಕಾದಿದಂ। ಧುರದೊಳಗಮಲತವರನಟ್ಟಿಪಂಕುಟ್ಟಿದಂಪೆಸರುಳ್ಳ
ನಾಯಕರನು॥ ಕರಕರೆದುಮೂಗಸಿತಾಗಿದಂಕೂಗಿದಂ। ತುರಗ
ಮದಕರಿಗಳಿಂಕೆಡಪಿದಂಮಡುಪಿದಂ। ಭರದಿಂವರೂಥಮಂಕೆಡಿಸಿದಂ
ಕಡಿಸಿದಂದಾನವಂದಿವಿಜಬಲದ॥೭॥ ಸುರಪತಿಯನೆಟ್ಟನಗ್ನಿಯನೊ
ತ್ತಿದಂಯಮನ। ಭರವನುರೆನಿಲಿಸಿದಂನೈರುತ್ಯನೊಡಲುಜ। ಜರಿತ
ವಂಮಾಡಿದಂ ವರುಣನಂಘಾತಿಸಿದನನಿಲನೊಡಲಂಸೀಳ್ದನು॥ ವಿರಥ
ನಂಮಾಡಿದಂಧನಪತಿಯನೀಶಾನ। ನುರದೊಳಗೆಸಿಕ್ಕಿದಂಸರಳುಗಳ
ವಸುರುದ್ರ॥ ತರಣಿಗಳಕಾಯಮಂನೋಯಿಸಿದನಾಹವದೊಳಸು

ಥಸೇನಾನಿಯೆಂದು ॥೯॥ ಮುರಿದುದೆಮ್ಮಯಸೇನೆಸಮರದೊಳು
ಪೊಕ್ಕು ವೈ। ಗುರುಹಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬರಂ ಕಾಣೆನಗ್ನಿಜನ। ಬರಿದೆ ಕರ
ತಂದೆವ ಕಟಕಟ ಪುಗುದೆಸೆಯಾವುದೆಮಗೆಂದು ಬಾಯ್ಬಿಡುತ್ತ॥ ಒರ
ಲುವಮರರನೋಡಿನಗುತನಿಜವಾಹನದ। ಗರಿಯುಗಾಳಿಯೊಳೆಗಿರಿ
ಕುಲಮನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ। ತರಿಸಂದುಸೆಣಸಿದಂ ಕಲಿವಜ್ರನಾಭನಂ ಕಮ
ಲಾಕ್ಷನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೯॥ ಆದುದೀರ್ವರ್ಗೆ ಸಮರಾಂಗವೆಂಬಂಬುಗಳ।
ಬೀದಿವರಿಗಿಂಬಿಲ್ಲನಾಗಸಂಬೊಬ್ಬೆಯುನಿ। ನಾದಕಾಶಾತಟಂ ತಾಲದು
ಸುಪರ್ಣರಥಚಕ್ರಂಗಳೋಡಾಟಕೆ॥ ಮೇದಿನಿಯೆ ನೆರೆಯುದೆಸೆಸಮ
ಜೋಳಿಜೊಂಕೆಯಿಂ। ಕಾದಿದರ್ಗ್ಬಲ್ಲಬಿನ್ನಾಣಗಳನಾಸಾವಿ। ನೋ
ದದಿಂಶಸ್ತ್ರಪತ್ಯಸ್ತ್ರದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳೇಳ್ಗೆಯಿಂದಂ॥೧೦॥ ಉರ
ಗಬಾಣದೊಳೆಸುವನವನಾಕಳೆಂಬಮಂ। ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂವಿಮಂಕಡಿ
ದುಕೈಯೊಡನೆದ। ಳ್ಕರಿಯಂಬಿನಿಂದೆಸುವನಾಶರವನಾಖಳಂನಂದಿ
ಪಂವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂ॥ ಮರಳಿಗಿರಿಖಗದೊಳವನೆಸುವನಾಮಾರ್ಗಣವ।
ನರವಿಂದನಾಭನಾವಜ್ರಶರದಿಂದೆಜ। ರ್ಜರಿತವಂಮಾಡುವಂತೊಡುವ
ಕಡಿವಧಟೀರ್ಗ್ವರಿಗೆಸಾಟಿಯಾಯ್ತುಬಳಿಕ॥೧೧॥ ಖಳಪತಿಗೆದಳಪತಿ
ಯೆನೀನುತಾಳೆನುತೆಕ್ಕ। ಚಳಕದಿಂವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರದೊಳಾರ್ದೆಸಲ್ಕ
ವನ। ತಲೆಚಿಗಿದುದಾಗಸಕೆಮುಂಡಮೆಸುತಿರ್ದ್ದದರೆಜಾವಪರಿಯಂ
ತರದೊಳು॥ ಬಳಿಕಗರುಡನನಿರದೆನೂಂಕೆತಾಗಿದುಗುಭುಜ। ಬಲ
ದರ್ಪದಿಂದೆಪುಂಖಾನುಪುಂಖಂಗಳಿಂ। ಮುಳಿದೆಸುತ್ತಾಮುಹಾನಾಭನ
ಚತುರ್ಬಲಂಹರಿಯುಸಂಮುಖದೊಳಾರ್ದ್ದ ॥೧೨॥ ಎತ್ತಲುಂಕವಿದೆ
ಸುವಖಳಸೇನೆಯುಂಕಂಡು। ಚಿತ್ತಜಪಿತಂಮಹಾಕೋಪದಿಂದನಿಬ
ರಂ। ಕತ್ತರಿಸಿಮುಂಬರಿದುಬಪ್ಪುದಂಕಂಡಂಮಹಾ ನಾಭನಾಕ್ಷಣ
ದೊಳು॥ ಮತ್ತದಂತಿಯುಕರದುಕಬ್ಬನುಗಿದವನದಾ। ರಿತ್ತಸಂಮು
ಖಹಾಗೆನುತ್ತಖಳನೊಡನೆಮುಸೆ। ವೆತ್ತಶರವೈದರಿಂಮೂದಲಿಸಿಕ
ಮಲಾಂಬಕನನೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೧೩॥ ಭರದೊಳಗೆವಜ್ರನಾಭ
ನಹರಿಬಕಿದಿರಾದ। ದುರುಳನಾರೆಲವೊನೀಂನಿನ್ನನೇನಾಖಳಂ। ಕ
ರೆಯುವಟ್ಟಡನೊಮೇಣಂತಲ್ಲದಿರಲೆನ್ನಸರಿಸದೊಳುಮಾರಾಂಪೆಯ।
ಶಿರವನೀಯುದೆಪೋಗುಕಾಯ್ವೆನೆಂದಾಖಲನ। ಶರವನೈದಂಬಿನಿಂ
ಕಡಿದುಪುನರಪಿನಾಲ್ಕು। ಶರದಿಂದಲವನರಥತುರಗಸಾರಥಿಕರದಚಾ
ಪಂಗಳಂಕಡಿದನು ॥೧೪॥ ಚಾಪಮಂಕೊಂಡುಸೂತಾಶ್ವಧ್ವಜಂಗ
ಳಿಂ। ಚಾಪಲಸ್ಯಂದನಮನೇರಿಮುಚ್ಚರವನೆ। ಚಾಪ್ಟಿಪಥಂಮ್ಮುಗುಳೆ

ತೋರೆನುತನಾಲ್ಕುಂಬಿನಿಂ ಹರಿಯ ಬಾಹುಗಳನು ‖ ಕೋಪದಿಂದೆ
ಸೆಯೆ ಹರಿ ನೊಂದನಕಟೆನುತಂತೆ। ಕೋಪವುದಿರ್ದಿಕ್ಪಾಲರೊತ್ತಿದ
ಕರ್ತತ್ಸೈನ್ಯಸ್ತ್ಯಾ। ಕೋಪವಿುತಭಟರೆಸು ತಕ್ಕೈಚಳಕದಿಂದವನ ತೇರಸು
ತ್ತಲುಮ್ಮುತ್ತಲು ‖೧೫‖ ಸುರಪತಿಯ ಚಾಪಮಂ ಕಡಿದು ವಹ್ನಿಯ ತಗರ
ಬರಿಯ ಸೆಜ್ಜಂ ತಕನನಟ್ಟಿ ದೈತ್ಯನನಣದು। ವರುಣನೊಡಲೊಳಗರು
ಣವಾರಿಯಂ ತೋರಿ ವಾಯುವಿಗಾಯಸಂಗಾಣಿಸಿ ‖ ಹರಮಿತ್ರನಂಪ
ರಾಭವಿಸಿ ಈಶನನಗೋ । ಚರನೆನಿಸಿ ತತ್ಸೈನ್ಯವಂ ಸವರಿ ಮತ್ತೆ
ಯುಂ। ಹರಿಯೊಡಲೊಳೇರುಗಾಣಿಸಿ ಮಹಾನಾಭನುರೆ ಬೆಂಕೊಂಡ
ನರಿಬಲವನು ‖೧೬‖ ಓಡಿದಸುರ್ರರಪ್ಸರಕರ್ಕೆಟ್ಟೆವೆಂದು ವಾ। ತಾಡಿದ
ರು ಯಕ್ಷರಕ್ಷೋಗಣಸಾಧ್ಯಸರಾಗಿ। ನೀಡಿದರು ಖಲನಿಬರೊಳೆಂಗವಂ
ಭಂಗವಂ ಕಿನ್ನರರ್ಕೈಗೊಂಡರು ‖ ಬೇಡಿದರು ಪರಣದಾನವ ನಖಿಳ
ಗರುಡರುರೆ। ಕೂಡಿದರ್ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು ಜಾತಿಯೊಳೋ। ಲಾಡಿ
ದರು ದಿಕ್ಪಾಲರಿನಿಬರುಂ ಬಂದ ಭವತನುಜನಂ ಮರೆಗೊಂಡರು ‖೧೭‖
ಬೆನ್ನದಿಂದಂ ಮಹಾನಾಭನುರು ಬೆಗೆಮೂರಿದು। ಬೆನ್ನ ಹಿಂದಡಗಿದಸ
ಮಸ್ತದಿಕ್ಪಾಲರಂ। ಕಣ್ಣೀರವಾರೆಯಿಂ ನನೆದವ್ಯೈಗಳ ಯಕ್ಷಗರುಡ
ಗಂಧರ್ವರ್ಕಳ ‖ ತಿನ್ನಡಗನುಗಿ ಕರುಳನಗಿಯೆಲುವನೆನುತ ಭರ। ದಿ
ನ್ನಡೆದು ಬರ್ಪಸುರವೀರರಂ ಕಂಡೊಡನೆ। ಪನ್ನೆರಳ್ನಯನದಿಂ ಕಿಡಿ
ಸುರಿಯೆ ಕಲ್ಪಾಂತಹರನಂತೆ ಗುಹನೆಸೆದನು ‖೧೮‖ ಓಡುವ ಹರೀಂ
ದ್ರಾದಿಸಕಲಸುರಸಂತತಿಗೆ। ನೀಡಿ ನಂಬುಗೆಯಂ ಸ್ವಹಸ್ತದೃತ ಚಾ
ಪಮಂ। ತೀಡಿ ಮುಸೆವೆತ್ತ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಿಂ ದೊಣೆಗಳಿಂದು ಗಿದುಗಿದು
ತೆಗೆದೆಸೆಯಲು ‖ ಆಡಲೇನಖಿಳಖಳರಂಬಿನಂಬುಧಿಯೊಳೋ। ಲಾಡಿ
ದರ್ಮ್ಲೋಡಿದಮುರ್ಡಿದಭರ್ಯರಸದೊ। ಳೀಡಿರಿದು ವೆತ್ತಲುಂ ಸುತ್ತ
ಲುಂ ಪೊತ್ತಲುಂ ಹರಸು ತನ ಬಾಣಂಗಳ್ ‖೧೯‖ ಎಡದೊಳ್ಕೌಂಕುವ
ಕುದುರೆಕಾರರಂ ಬೇಗದೊಳ್। ತಡೆಗಡಿದು ಬಲದೊಳೊತ್ತುವಗಜ
ಘಟಾಳಿಯಂ। ಕಡೆಹಿಂದೆಸೆಯೊಳುರುಬುವರಥಾರೂಢರಂ ದೆಸೆದೆ
ಸೆಗೆ ಚಲ್ಲಬಡಿದು ‖ ಬಿಡದೆ ಮುಂದೆಸವ ಕಾಲಾಳುಗಳ ಸಾಲ್ಗಳಂ। ಪೊಡ
ವಿಯೊಳಗುರುಳಿಸುತ್ತ ಮಹಾನಾಭಖಲ। ನೊಡಲೊಳಂ ಬಂತುಂಬಿ
ಮತ್ತವನ ಚಾಪವಂ ಕೋಪದಿಂ ಖಂಡಿಸಿದನು ‖೨೦‖ ಕಾರ್ಮುಕಂಕ
ಡಿವಡೆದು ಪೊಡವಿಗುರುಳ್ತ್ವವಂ। ನೂರ್ಮಡಿಪರಾಕ್ರಮದ ಹಲಗೆಖಂ
ಡೆಯವನಾಂ। ತಾರ್ಮೊಗನನಿರಿದು ಕೆಡಪುವೆನೆಂದು ತೇರಿನಿಂದುಮ್ಮ
ಕ್ಕಿ ಧರಣಿತಳಕೆ ‖ ಪೇರ್ಮೆಯಿಂ ಸಮ್ಮುಖದೊಳಾಭರ್ಟಸುತ್ತೈತಪ್ಪ।

ಕಾರ್ಮುಗಿಲಕಾಂತಿಯುಮಹಾನಾಭನಂಕಂಡು । ಕೂರ್ಮೆನೆಯುಕ
ರವೆರಡರಿಂಗುಣನೆಸಲ್ಕವನತಲೆಚಿಗಿದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೧॥ ಘೋ
ರೆಂದವಬಿಳೆವಾದ್ಯಂಗಳಮುರರಪಡೆಯೊ । ಳೋರಂತೆದೊರೆವುಡಿದ
ನುರುಚೆಂದುದಿವಿಜಪರಿ । ವಾರವುತ್ತುಲಾಕ್ಷಣುತಾಮಹಾನಾಭನಾ
ಪ್ತರುತಮ್ಮಸೇನೆಸಹಿತ ॥ ಏರದಿಂದಿರಿವುತ್ತೈತರೆಕಂಡುಋತಿಯುಂ
ಕು । ಮಾರನನಿಬರನನಿತುಬಾಣವಿಂಸದೆಬಡಿವ್ರು । ತಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದು
ಚೆನ್ನಟ್ಟಿಬಳಿಸೇನೆಯೊಳೊಕ್ಕಾಡಳಂಗೆಯ್ದನು ॥೧೨॥ ಗಜತುರಗ
ರಥವೆರಸಿನೂಕಿದುದುಸಂಗರಕೆ । ಗಜಬಜವಿದೇಕೆಹೋಹೋಸಾ
ಕೆಂಸಾಕೆನುತ । ಗಜತಿದಸ್ಯಭಾರನುಶಬಲದಾವುನಶಂಬುಶಿರಸಯು
ಗ್ರೀವರೆನಿಪ ॥ ರಜನೀಚರರ್ನಿಜಪದಾತಿಪಸಂಜನಿತ । ರಜವಜಾಂ
ಡಂಮುಸುಕೆಸರ್ವಸನ್ನಾಹದಿಂ ರಜತಗಿರಿನಾಸಕೆಮಾರನಂಜ
ರೆದುಮೂದಲಿಸುತಂದಿಕ್ಕಿನೊಳು ॥೧೩॥ ಛಲವಿಂಗವುರವಣಿಸಿ
ನೂಂಕುವರಿಲ್ಲಿಂಕುವ । ಸಲಬಾಣಜಾಲವುಂಬೀಸುವಸರ್ಸು
ವ । ಬಿಸಿಸುರಗಿಯೊಳಿಕ್ಕೆವಿದಾರುವರೆಲ್ಲರುಮಭುಜಬಲಪರಾಕ್ರ
ಮದೊಳು ॥ ಕಲಿತನದಮುಸಳದಿಂದುಬ್ಬುವರೊಬ್ಬುವ । ಪಲಲನಾ
ಯುಧಂಗಳಿಂಮುತ್ತುವರ್ಮುತ್ತುವ । ಜ್ವಲಿತಕೋಪಾಗ್ನಿಯಿಂದುರು
ಬುವತರ್ದುದುಜಗುದನನಾಬಳಿಸನುಜರು ॥೧೪॥ ಧೊರೆಗಳೀ
ಮುತ್ತಿದಮೂರ್ಬ್ಬಸುಸಗ್ಗವುಂ । ಮುದಳಿಮೂವತ್ತೈದುಕೋ
ಟಿಗಳುಮಿಕ್ಕಿದ । ಕರಿನಾಸ್ಯಪದಾತಿಗಳನೆಣಿಸಿನೋಡೆಕಡೆಗಾ
ಣ್ಬಗಣಕಪ್ಪದೊಳಗೆ । ಮುರದೊಳೆಂಟೆಂಗುರಿಗಗನಿತುಬಾಣಂ
ಗ । ಳುರವಣಿಸಿಕಡಿದನಿತುಮಂದಿಸುಭಟರ್ಕಳೀ । ಬರದೊಳೆಂಬಂತಿ
ಡದೆತುಂಬುವನೆನಲ್ಕಿಕ್ಕಿಸಲ್ವನೆಗಗನಧಟನು ॥೧೫॥ ಮುರಳೀಕೆ
ತರಿಸಿಕೊಂಡನಿಬರ್ಕ್ಕತನ್ನ । ಶರದಿಂದವನಿಯಾನ್ನದಾಶೆಗಳದಾ
ವವಂ । ಬರಚಕ್ರವಾಪ್ತಬೆಂಬತೆನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳಗನಿಬರ್ತಿಂಬು
ಗಳನು ॥ ಸರಳಿಸಿಂದೆಚ್ಚುಕಕ್ಕರಿಸಿಮುಕ್ಕವರೆಚ್ಚ । ಸರಳಗಿವ್ಮುಡಿಯ
ನೆಕ್ಕನಿಬರಂಬುಣಸಂ । ಪರವೊಳಗಪೊಗಿಸಿದನೆನಲ್ಕದಚಪಲತ್ಕಾರ
ಮಂಪೊಗಳಲಳವೆಗುಣವ ॥೧೬॥ ಎಚ್ಚುರಥಚಕ್ರಹಯಸಿಂಧಂಗಳಂಮ
ಗು । ಳ್ದೆಚ್ಚುಸೀಸಕಕವಚಬಾಹುರಕ್ಷಗಳನಾ । ದೆಚ್ಚುಕಾರ್ಮುಕಶರ
ದಿಛತ್ರಚಮರಂಗಳಂಸಕಲಸಾಧನತತಿಯನು ॥ ಕೊಟ್ಟೆಬಿಸುಟತುಳ
ಬಾಣಂಗಳಂಪೂಡಿತೆಗ । ದೆಚ್ಚುಮೂವತ್ತೆರಡುಪದ್ಮರಥಿಕಾಂಗವಂ ।
ಪಟ್ಟಿದಂಸೀಳೆರಡುಸಮನಾಗಿಸಮರದೊಳುಗುಹನಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂ

ತೆ॥ ೨೭ ॥ ಪೌಲೋಮಿ ಕಾಳಿಕೆಯು ರನೆಚಟ್ಟು ಕೇತುವಿಗೆ। ಕೋಲಸವಿ
ಟೋರಿಸಿವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಂಗನುಂ। ಕೀಲಿಸಿಗಗನಮುಂ ಬ್ಬಿರ್ಗಯೊಡೆಲೊ
ಳೇರಂತೋರಿಶಂಬುಶಿರನಂನೋಯಿಸಿ॥ ಪೋಲಿಪಾವುನಗಯುಗ್ರೀ
ವರಂಸಮುರದೊಳ್। ಳೊಳ್ಳುಂಗಳೆಂಬ್ರದುಮಿಕ್ಕಾಳಿದದನುಜರಂಸರಳ
ಮಳೆಗರದು ನಿಮಿಷದೊಳೆಸೇಸೆಂಬೆನಕ್ಕುರಿಯುವು॥ ೨೮॥ ಶಿರಮುಡಿ
ದುಶಂನುಕಣರ್ಗಂಬಿದ್ದಸಾದವು। ಸುರಧೀರದು ತುಂಡಾದನಕ್ಷ್ರಸಬುಸಂಭ
ವಂ। ಬಡಸೆಳದನಾಕಮಿಲನಸುವನೇಸಾದಸೋಶಂಬುಕದ್ದಂತಿಳಿಯು
ಲು॥ ಸುರನಾರಿಯುದನಪ್ಪಿರಂಗಗದ ಸುಳ್ಳೆಗದ। ಶಿರಸಿಳಿಮುಬಾಳ್ಕೆ
ಯಂನೀಗಿದಂತಾದಳಂ । ಗರವು ಸೆಯು ಕಟ್ಟುಪುಬುಜನನಸ್ಟುಕ್ಕುವಿದಂ
ಶರಣರೆರೆಗಳಾಗರೊಳ್॥ ೨೯ ಕೋಟ್ಯಂಬಿದರ್ಹ್ಲು ಉರ್ಗದ ಸಂಗಳಂ।
ಬಿಟ್ಯಂಟಿದರ್ಹ್ಲಳಕೆಲಕ್ಕ್ರದಮುಗಳ ಶಿವನಿ । ಗಿಟ್ಯಂಡಿದರ್ಹ್ಲಳಕೆಲಗ್ಗೀ
ವದಾಯೆಂಬೆಗಟದ ಪುರೂಪಂಗಳ್॥ ಶಿಟ್ಯಂಡಿದರ್ಹ್ಲಳಕೆಲಗ್ಗಿರುದ
ನಾಗಬ್ಬ ಸುಟ್ಯಂಟಿದರ್ಹ್ಲಳಕೆಲವೇದವಿದರಶಿಕೇರಿ। ನಾಟ್ಯಂಟಿದ
ರ್ಹ್ಲಳಕೆಲಪ್ಪುಸುಳ್ಳನೆತಾಗದುಳಿದಸೆರೆಗಳುವುರದೊಳು॥ ೩೦॥ ಬುಂ
ಟಿಸಿದಸುರನಚತುರ್ಬಲವನೀಸಲಿ। ಬುಂಬಿನಾಸವನುಳಿದದಸು
ಜನಟಿಗೋಡುವರೆ। ಬುಂಟಿಗಳನರೆತೊಳಲುತ್ತಿರ್ದರಬುಜಸಂಭೂ
ತುಂಡುಬುಪ್ಪರದೊಳು॥ ಬುಂಡಮುಯಮುಸುನಸ್ಸೊಸಮುಂಡಮುಯುಮಾ
ಯ್ವುರವ। ಬುಂಡಧಾರುಣಿಮೆಲ್ಲನಾಕ್ಷಣದೊಳೊಪ್ಪಿದ್ದಾ। ಬುಂಡಬಾ
ಗ್ಯಮುರತತಿನವಿದುದುರಿ ದಿಪ್ಪಿಸಿತುಭೂಶಕ್ರಶಾಳಿಮಸಂ। ಅಸದ
ರಸುರನಸಹೋದರದಳಿನಾಸುಳ್ಳಲೆನೆ ಸುವಾಬುದ್ದರಿತ ನಾಗ್ಯ
ಶನಾತಿ। ನೆಲಕೆಸೂಗ್ರದಬಂಧವಸ್ತಿತಿಬ ಯಾಮಾದುನಾಕುಲರೆಗ
ದಿಬ್ಬೆಸೊಳು॥ ಮುಲತುನಿಲ್ಲದೆಲದೆಸ್ಸ್ನದು [illegible] ದಿಶಾಗುದಸ್ಪ। ಕಲ
ದಾಡಿದನೊಡನೆಕ್ಕೆಮೋಲಲಯ್ಯ ತಳಕಂ। ಗಮನ ಲೊಟ್ಟದುಂವಿ
ಜಸೇನೆ ಪೊ ಪೊಡು ಸ್ಸೆಲೆಂನೆಸ್ರ ಸದು॥ ೩೧॥ ಕೊಡಕ
ಡೆಯ ಸುತ್ತ ಕದಳಗಳ ವಿತಿಪ್ರದಂ। ನತಡುಗಿಸುದಪಿದೋಸಿಗ
ಳೋಡು ಪ್ರದಂ। ಕಟಕಟಮುನುಕಸುವುನಸುಟ್ಟುತಿರ್ವದಂ
ನೆರಾಕ್ಕನೆಕುದುರೆಗಳನು॥ ಪಿಪಿಟಿಬುಮಿರಸುಭಟಟ್ಟುಟ್ಟುತಿಪ್ರದ
ದಾ। ತಡೆತಡೆದುಕಾನಿಮೀರಗ್ಗಟಿನ್ನತಿಪ್ಪದಂ। ಘುಡುಘುಡು ಎದಂಕಂ
ಬುಕನದ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿತಾಪರಕಸಂಗದರೊಳು॥ ೩೨॥ ಸ್ಪಳೆಯುದು
ಗ್ರನಭಾಮಳಲೋಚನಕ್ಕಶಾನುವಿ। ಕಾಳನಕ್ಷಿಣಗಳದೊಳುತಸ್ಸವು
ಯುಕ್ಕೆತಂದು । ನೆಲೆಗೊಂಡು ದೋಲೆನಲ್ಲಂಪಕಾರಿದಮಾಶಿಗಳು

ಕೋಟಸಿಡಿಲೋರ್ಮೆಯೆ ॥ ಮೊಳಗಿದುದೋಯೆನೆಬೆರಳಬೊಬ್ಬೆ
ರಂಜಿಸಿತು ಪೊ । ಕ್ಕಳವಿಯೊಳು ನೂಂಕಿದಂ ರಥವನುರೆ ಮುರಿದನಿಜ।
ಬಲಕಭಯಮಂ ಕೊಡುತ ತಾರಕಂ ಶೌರ್ಯವಿಸ್ತಾರಕಂ ಸಂಗರದೊ
ಳು ॥೩೪॥ ಅಳಲಿದುರಗನೊ ನೊಂದಪೇರ್ಬುಲಿಯೊ ಕಿನಿಸಿದೆ। ಕ್ಕಲ
ನೊ ಪಸಿದೈತಂದಪೇರ್ಮಾರಿಯೋ ಜಗದ। ಕೊಲೆಗುದ್ದಗಿಸಿ ಬಂದಮಿ
ಳ್ತುವೊ ಮಹಾಕ್ರೋಧವೆಡೆಗೊಂಡಕೀನಾಶನೊ ॥ ಪ್ರಳಯಭೈರವ
ನೋ ಮಸಗಿದವೀರಭದ್ರನೋ। ತಿಳಿಯೆ ಕಲ್ಪಾಂತಸಮಯದ ರುದ್ರ
ನೋಯೆಂದು । ಕಳವಳಿಸಿ ಮುರಿದೋಡಿತಸುರನ ಭಯಂಕರಾಕಾ
ರಮಂ ಕಂಡು ಸುರರು ॥೩೫॥ ಜಾಳಿಸಿಗನಿಂದ್ರನಸಲಂ ಪೋದನಂತಕಂ।
ಕಾಲಬೇಗಂದೋರಿದಂ ನಿರುತಿ ಸಾರಿದಂ। ಕಾಳಾಗಿವನಧಿಪತಿ ಸರಿದು
ನಾಯುವಡಂಗಿ ಧನದಂ ಪಲಾಯನವನು॥ ಓಲಗಿಸಲಿನಿಬರ್ಗೆ ಗುರು
ವಾದನೀಶಂಮ। ರಾಳವಾಹನ ಗರುಡಗಮನರೇನಾದರೋ। ಪೇಳಲ
ಕ್ಕರಿಯಾಯ್ತು ತಾರಕನ ಭೀಕರಾಕಾರಮಂ ಕಾಣುತೊಡನೆ॥೩೬॥
ಏನೆಂಬೆ ಸೈಸಿಗ್ಧರಾಮ ಹರಿಮುಖ್ಯಸುರ। ಸೇನೆಯೊಳು ಸರಿವುದಂ ಕಂ
ಡು ಖತಿಯಿಂದಂ ಷಡಾನನಂ ವಾಹನವನೊಲಿದು ಬೋಳೈಸಿ ಬಲವನೆ
ಧಿಗಭಯವನೀವುತ॥ ತಾನಿರದೆ ಬಾಯಾರಗರಿಂ ಬೊಬ್ಬೆಗೊಡುತಂ ಕೃ।
ಶಾನುವಂ ಕಂಗಳೊಳುಕೆದರುತ್ತಲಾಗಲಾ। ದಾನವಾಧೀಶನಂ ಸಂಹ
ರಿಪೆನೆಂದು ಧನುವಂ ಮಿಡಿವುತೈತಂದನು॥೩೭॥ ಕಾಲಮೇಘದಸಿಡಿ
ಲ ಘಟಘಟನಿನಾದವೋ। ಕಾಲಭೈರವನ ಡಮರುಗದ ನಿರ್ಘೋಷವೋ।
ಕಾಲರುದ್ರನ ಘನತರಟ್ಟಹಾಸಸ್ವನವೊ ಪೇಳಲೇನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥
ಬಾಲಕಂ ಧನುವ ಮಿಡಿಯುಬ್ಬಿ ಟಿಕಿತವನಿಜಂ । ಬಾಲಮಾಯಿತ್ತು ಬುಧಿ
ಯುವಗೆ ಗುರುವೆನಿಸಿಕೊಂ । ಬಾಲಯಾಂತಕನಿದಿರೆ ಸಾಕೆನಲ್ತುಡೆದಂ
ಕುಮಾರಕಂ ತಾರಕನನು॥೩೮॥ ಕಂಡನಸುರೇಶ್ವರಂ ಬೇಸಗೆಯನೀ
ಡುವಗಲ । ಚಂಡಕರನಂತೆಸವೆ ಕುವರನಾಕಾರಮಂ। ಖಂಡಪರಶು
ವಿನಸುಕುಮಾರನಾಹವಧೀರನಾರುಮಂ ಬಗೆಯನಿವನು॥ ದಿಂಡೆಯಂ
ಪಲವಂಗದಿಂದಮಿಂದೆಂನಸುವ। ಕೊಂಡಲ್ಲದಿರನೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ವಿಜ
ಯಕೋ। ದಂಡಮಂ ದನಿಮಾಡುತಿದಿರಾಗಿ ನುಡಿಸಿದಂ ಮಧುರವಚ
ನಂಗಳಿಂದಾ॥೩೯॥ ಇಂತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸ
ದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿ
ಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲ
ಭೋಗಮನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹ

ಶಿವಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ........ ॥೪೦॥.

ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೨ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೪೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

—— * ೧೩ನೇ ಸಂಧಿ * ——

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರಷಣ್ಮುಖನ ಧಟಸೀಕ್ಷಿಸುತ ಖತಿಯಿಂದೆ। ತಾರ
ಕಾಸುರನಿರದೆ ಕಾಗಲ್ಕೆ ಕೂಡೆಸಂ। ಹಾರಮಂ ಮಾಡಿಸುರರಂ
ಕಾಯ್ದನಭವನಕುಮಾರಕಂ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ॥

ಪದ॥ ಪಕ್ಷಿವಾಹನಸಗಸಪ್ತರ್ಕ್ಷ ಪಂಕೇಜಭವ। ಯಕ್ಷಪತಿನವಿತಗ
ಜರಾಕ್ಷಸಾಜನಚೇಲ। ಚಕ್ಷುಗ್ರಭೂಷಮುಕ್ಷಪತಿಶೇಖರಮಹಾ
ಕ್ಷ್ವೇಡಲಸಿತಕಂಠ। ಅಕ್ಷೀಣತರಮಹಿಮದಕ್ಷಮತ್ತೇಭಸ। ಯುಗಕ್ಷ
ಚಿತ್ರೋದ್ಭವವಿಪಕ್ಷಫೇನಕರುಣಾಕ। ಬೃಕ್ಷಸಂಪಾಪುರಾಧ್ಯಕ್ಷಜ
ಯಜಯವಿರೂಪಾಕ್ಷಭುವನೈಕರಕ್ಷ॥೧॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮುಖ
ಳೆನೆಂದನೆಲೆ। ಬಾಲಕೇಳಿನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಿಮುಕ್ಕನಾಡುವಿ। ಬಾಲನೇ
ತವೆನಿನ್ನಪಡಪಡನಿಯುವಾರೊಮಗ್ಗಳೊಳುತಾಯಮೊಲೆಯ॥
ಪಾಲನುಂಡೊರಂಗಿಪ್ಪುದಿನದೊಳೈತಂದುಗೂ। ಪಾಲಕಾದ್ಯರಬಲೆ
ಗೆಸಿಲ್ಕಿಕೆಡಬೇಡನುಂ। ಪಾಲಸಂಗ್ಯದೆಹೋಗೆನೆನಗುತಗುಹನಸುರ
ವಲ್ಲಭಂಗಿಂತೆಂದನು॥೨॥ ಬಾಲಕಂತಾನಾದೊಡೇನಾಯ್ತುಕತ್ತಲೆಗೆ।
ಬಾಲಾರ್ಕನಂಜುವನೆವನದಮದನಾಸೆಯುಕ। ರಾಳತೆಗೆಸಿಂಗವರಿ
ಯೋಡುವುದೆಪರ್ವತಕೆವಜ್ರಮೇನಳೆಪಳಿವುದೆ॥ ಪೋಲನರಿಯದೆನು
ಡಿವರೇಮರುಳೆನೀಂನೋಡ। ಮೂಜೋಕಮಂತ್ರಿಂದುತೇಗುತಿರ್ದಪೆ
ನಿನಗೆ। ಪಾಲನಾಗುಣವೇಕೆನುತ್ತಾತನಂಬಾಣಜಾಲದಿಂಮುಳುಗಿಸಿ
ದನು॥೩॥ ಮಾನವಭುಜಂಗರೆನಗಿದಿರ್ಗ್ಗಿವಿಹರವೆ। ಮಾನಂಗಳೆಂಸೆ
ಳೆದುಹರಿಯುತೇಂದ್ರಾಸ್ತ್ರಗಗ। ಮಾನಸವ್ಯಥೆಯನಾಗಿಸಿದೆನಾಹವ
ದೊಳಗೆನೀನದಂಕೇಳ್ದರಿಯಲ॥ ಮಾನಗಲ್ದದಮಾತಿದೆನ್ನದಿರುನೀಂ
ಜಯುರ। ಮಾನಯುನಳುಮುಪಚಂದ್ರನೆನಿಸುವೆನ್ನಯಸ। ಮಾ
ನನೇನೀಂಪಸುಳೆ ಪೋಗೆನುತ್ತಸುರೇಂದ್ರನಾರ್ದೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ
ನು ॥೪॥ ಹರಿಯುತೇಂದ್ರಾದಿಸುರನರಭುಜಗಮುಲಸೇಂ। ಧುರದೊ
ಳೋಡಿಸಿದನೆಂದೆಂಬಸಟ್ಟೆಯುಕೇಳ್ದು। ಸುರಿಮುಖ್ಯರಂಕಾಯ್ದುನಿ
ನ್ನನಾಂಸಂಹರಿಸಲೈತಂದೆನೋಡುನನ್ನ॥ ಪರಮವಿಕ್ರಮವನೀಂ
ಮುನ್ನತಪವಂಮಾಡಿ। ಪರಮೇಷ್ಠಿಯಿಂಪಡೆದಪದವಿಂದಿಲ್ಲಿಸರಿ। ಪರ
ಶಿವನಕುವರನಾನರಿಯಲಾಯೆಂದೆನುತಲಸುರನಂಬಂಕಡಿದನು॥೫॥
ಪಲಬಗೆಜನಿಸಿಪಶಿವನಣುಗನಾನೆನೆ। ಕ್ಕಲದವರ್ಗಗದಿಹರೆತೆಗೆ

ಬೇರಬಲ್ಲವೆ। ಗೇಲಿಯುತೋರ್ವ ರೆಸಾಕು ಸಾಕು ಕೋರಂಬಿ ನಿಂತ
ನಿನ್ನ ಸಾಲ್ದಲಿಯನು ॥ ಕಳಚು ವೆಂನೋಡೆನುತೆದಾನವಂಬಿನ್ನ
ತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದುಗಿದುಬಿಡಲಾ ಬಾಣವೆಲ್ಲವಂ। ಬಳಿಕಕಡಿವಂಗು
ಮತ್ತೆಸುವನಾಖಳಂಮುರಳಿಕಡಿವಂಕುವರನು ॥೬॥ ಎಸುವಹೊ
ಯಿಂಬೆತೆಗೆದೆಸುವಬೊಬ್ಬಿರಿದುತೊ। ಟ್ಟೆಸುವಕುಶಲಂಗಳಿಂದೆಸು
ಕೈಚಳಕದಿಂ। ದೆಸುವಕೆವಿಪರೆಗೆತೆಗದೆಸುವತವಕದೊಳೆಸ ವ್ಯಾ
ಸವ್ಯಂಗಳಿಂದಂ॥ಎಸುವದಶದಿಕ್ಕುಗಳೊಳೆಸುವಲಘುಪಾಳಿಯಿಂ।
ಸುವದೂರಾಪಾತಲಕ್ಷ್ಯಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದ। ಲೆಸುವಚಾಪಕಲಾಪ್ರವೀ
ರೆಚ್ಚಾಡಿದರು ಪಟುಭಟರು ಸಂಗರದೊಳು॥೭॥ ಜಣಝಟಿಲು ಥಿಳಥಿ
ಲುಘುಗಿಲೆಂಬಸಾಯಕ। ಕ್ವಾಣನದಿಂತೀವಿದುಗಜಾಂಡಮಂಡಲವ
ಣದತುಂಡುಗಳಿಂದ ಡಿಮುದನೀಚಕ್ರ ವೇನೆಂಬೆನಕ್ಷ್ಟರಿಯು ಸ
ಕಣೆಕಣೆಯು ತಾಗಿಸ್ಫೋಟಕಿಡಿಯುಗಡಣದಿಂ। ಪೆಣದುದುಸವು
ಜಗವುನಲೋರ್ವರ್ಕ್ಷಮಾ। ಗಣವನೋರ್ವರ್ಕಡಿವುತೆಚಾಟ
ಕುರ್ವಮಾತಕತಾರಕಧುರದೊಳು॥೮॥ ಪ್ರರ್ಬ್ಬಗಳಬಿಗಿದವುಡಗ
ಮುಂಡಿಗಳನಿ। ಟ್ಟೋರ್ಬ್ಬರೊರ್ವರ್ಗೆತೆರಳದಮುಹಾಕೋಪಾಗ್ನಿ
ಯುರ್ಬ್ಬತಿರೆ ಕಂಗಳೋಳ್ಬ್ಳಿಸಿಕದೆಸೂಸೆ ಕಾಬೋರ್ಗೆ ಭುಜಬೇ
ಟೋಪದ॥ಗರ್ವದಿಂಸರಿಯಾಗಿ ಕಾದಿದಧುರದೊಳುಧ। ನುರ್ವ್ವೇ
ನಿಪುಣರಾಮೇಲೆಗುಹನಧಟನಿಂ। ಪೂರ್ವ್ವದೇವನಮುರಳ್ಕಂತ್ರಾ
ಮುಂಪೂಡಿಕೂಡಿಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನು ॥೯॥ ಕೀಲಿಸಿದವವನನೊಸ
ನೊಸಲಕಂಣವನ। ಬಾಲನಕ್ಷ್ಟಬುಫೊಸಬಿಸಿಯನೆತ್ತರಪೊನ। ಲ
ಳದಿಂಪರಿದುದವನಿಗದಾನವನವೀರರಸವುಕ್ಕಿಸೂಸುವಂತೆ॥ ಪೇ
ಲೀನಾಶರವನುಗಿದುರಕ್ಕವನೊರಸಿ। ಏಳೆಯುಂಗೊಂಡುಹೋ
ಳೊಕ್ಕೈದೆಪೊಸೆಮುಸೆಯು। ಚೋಳೆಗಳನಾಯುಧಕುವರನನೆಸೆಯ
ನರಿದುತಾನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ॥೧೦ ಹೊಗರೊಗುವಹೊಸಮ
ಯುಬಾಣವಸುರನತನುವ। ನುಗಿದುಥವಸದಿಂದೆಪಾಯ್ವುಂದುದ
ಣಯುಂ।]ಬಗಿದುಪಾತಾಳವಂಪೊಕ್ಕು ಫಣಿಪನ ಲೆಯುಲಾತಸೋ
ಲಂಬಿದಿರಲು ॥ ವಿಗತದನುಜಂಶರವಿಘಾತಿಯಿಂದಳವಳಿದು। ವಿ
ಮೂರ್ಛೆಯಾಗಿಧರೆಯುದಿರಲ್ಕ್ಷ್ಟಕ್ತ್ತದ್ಯ। ಗ್ಯ್ರಗಳಮುಂತೇರದೆಗ್ಗ
ದುಕಟ್ಟಾಳಾಗಿಸೇನಾನಿಗಿಂತೆಂದನು॥೧೧॥ ಕಿರುಬನೊಡನೇನೆಂ
ಕೈದೆಗದುಕಾದಿದೊಡೆ। ಬೆರತೆಲಾಬಹಳಗರ್ವದೆನಿನ್ನತಲೆಗಳಂ।
ರಿದುಬಿಸುಡುವೆನೀಗನೋಡೆನುತಪೊಸಮಸೆಯಬಾಣಂಗಳಂತೊ
ಳ॥ಪೆರೆದಲೆಯುಸಾತ್ಮಜನನೆಚ್ಚುಮುರಳೆಚ್ಚುಬೊ। ಬ್ಬಿರಿದುಕೈಯೆ

ಡನೆಸೆಯೆಸೇನಾನಿಯನಿತುಮಂ । ಮುರಿದುಮುಗಳೆಚ್ಚು ಸಾರಥಿವ
ರೂಥಾಶ್ವಂಗಳಂಕಡಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೧೦॥ ಬಳಿಕನೂತನವರೂ
ಥಾಶ್ವಸಾರಥಿಗಳುಮಂ। ನಳವಡಿಸಿತತ್ಸ್ಯಂದನವನೇರಿಷಡ್ವದನ। ನಳ
ವಿಗೈತಂದುಬಿಲ್ಗೊನೆಯನುರೆನೇವರಿಸಿಬೆನ್ನಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಂ॥ ಪೊ
ಳೆವಪೊಸಮಸೆಯಕೂರ್ಗಣೆಗಳಂತೊಟ್ಟಾರ್ದು। ಖಳನೆಸೆಯಲನಿತು
ಬಾಣಂಗಳಂಕಡಿದೊಡನೆ। ಮುಳಿದವನಳುರದಕಾರ್ಮುಕವನಿಕ್ಕಡಿ
ಗೈದನಾಕುವರನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೧॥ ಮತ್ತೆಪೊಸಬಿಲ್ವಿಡಿದೆಸಲ್ಕರ
ಳಿಗುಹನದಂ। ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಸುಡಲಾಕ್ಷಣದೊಳಗಸುಹಸೋ। ನ್ಮತ್ತಂ
ಬಳಿಕೊಂದುಕಾರ್ಮುಕವನಳವಡಿಸಿತೆಗೆದೆಸಲ್ಕೋಪದಿಂದಂ॥ ಉತ್ತ
ರಿಸಿದಂಹಡಿವಕಡಿವಕ್ಕೈಯೊದಗಿನಿಂ। ಗತ್ತುಕೋಟಿಶರಾಸನಂತೀ
ರಲಾಗವನು। ಚೋತ್ತಮಂಮುರಳಿಪೊಸಬಿಲ್ವಿಡಿದುಪಾವಕಕಳಂಬ
ದಿಂದಾರ್ದೆಚ್ಚನು॥೧೨॥ ಉರಿದವುರಥಸುಛತ್ರಚಾಮರಂಗಳ್ಕರಿಕು। ವ
ರಿದುಕರಿತುರಗಮುರುಳಿದವುದೊಡ್ಡಂಬೆಟ್ಟ । ಸುರಿದವ್ಪೊಲುಸೇನೆ
ಸಿಡಿಮುಡಿಗೊಂಡುಬೆವಕಮುರುವರಿಯುತ್ತಜಾಂಡಕಂದು॥ ಹರಸು
ತಂಕೋಪದಿಂದೀಕ್ಷಿಸೀಗಸಂ । ಹರಿಸುವೆಂವರುಣಬಾಣದೊಳೆಂ
ದುಧನುವಿನಿಂ । ಸಸದಂಪಿರಿದುಸಂಸರಿಸುವುರಿಯಡಗಿಯಾವರಿಸೆ
ನೀರ್ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ॥೧೩॥ ಕಾರಮುಗಿಲುರೆಕರೆವನೀರೆಂಬೊಲು
ದಕದಾ। ಕಾರವಾಯ್ತುಬಲವದೆಲ್ಲಮುಂಬೆಳ್ಳಟಂ। ಕಾರಮುಖ್ಯಾಧ್ವ
ನಿಗಳೆಡಗಿದವುಚತುರಂಗಂಗಳ್ಕ್ರಪಾಪ್ರಳೆಯದ॥ ವಾರಾಸಿಜಲಚರ
ಮೆನಲ್ತೇಂಕುತಿರ್ದವಿದ। ಕಾರಾಸೆಯೆಂಬೆಲ್ಲರುಂಬಾಯ್ವಿಡಲುಬಳಿ।
ಕ್ಕಾರಾಸಿತೋಯಸಂಪಾರಬಡಬಾಸ್ತ್ರಮಂತಾಗಕಂತೊಟ್ಟೆಚ್ಚನು॥
ಕೆರಳಿಪುನರಪಿತಾರಕಾಸುರಂಕೋಪದಿಂ। ಗಿರಿಶರಂದೊಟ್ಟೆಚ್ಚನಾಗು
ಸಂಕೂಡೆಸಂ। ಸಸಿದಂವಜ್ರಕಾಂಡವನೆಚ್ಚದನುಜೇಂದ್ರನೆಚ್ಚಂನಿ
ಶಾಬಾಣಮಂ॥ ತರಣಿಶರದಿಂಕಾತ್ರಿಕೇಯನೆಚ್ಚಂವಳಿ। ಕಕ್ಕಗವಿಶಿಖ
ಮನಾಗಳಸುರನೆಚ್ಚಂಮಸಾ । ಗರುಡಾಸ್ತ್ರಮಂತೊಟ್ಟುತತ್ಸರ್ಪಬಾ
ಣಮಂಗುಹನಾದುರ್ಬಂಡಿಸಿದನು॥೧೪॥ ಇಂತಖಿಳದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರತತಿಗ
ಳಿಂದೋರೋರ್ವ। ರೆಂತೊಲಗದೆಚ್ಚಾಡುತಿರೆಮಹಾಕೋಪದಿಂ। ದಂ
ತಕೋಪಮತಾರಕಂಬಳಿಕಬೊಮ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂಮಾಡಿತೆಗೆದೆಸಲ್ಕೆ॥ ಸಂ
ತಾಪಿಸಿತುನಿಖಿಳಲೋಕಮಾಬಾಣಮಂ। ಕಂತುಹರನಣುಗನತಿವೇ
ಗದಿಂರುದ್ರಾಸ್ತ್ರ। ಮಂತೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟುಖಂಡಿಸಿದನಿಕ್ಕಡಿಗಳುರಣಾಂಕ
ಣದೊಳಡೆಗಡಯಲು॥೧೫॥ ಅಂಬುಜಭವಾಸ್ತ್ರಮಂಕಡಿದುಬಿಸುಡ
ಲುದೈತ್ಯ। ನಂಬಕಂಕೆಂಪೇರಿಘುಡುಘುಡಿಸಿಮುನ್ನಮೆ। ಟ್ಟಂಬುಗ

ಳೆಹವಣಿಲ್ಲಬಾಳೆಬಾಲಕನೆಂದುಕೈಗಾಯ್ದೊಡರಿಯೆಯೆನುತ॥ ತಾಂ
ಬೇಗದಿಂ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಂ ಸೆಳೆಯಲಾ। ಡಂಬರದ ಕಿಡಿಯುಗಡಣಂಗಳಿಂ
ಗಗನವಂ। ಚುಂಬಿಸುತ್ತಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ತಾರಕನ ಕರದೊಳೆಗೆರಂ
ಜಿಸಿದುದು॥೧೯॥ ಧಗಧಗತ್ಕಾರದಿಂದಂಧರಣಿಮಂಡಲಂ। ಪೊಗೆವುತಿ
ರ್ದುದು ಸಮುದ್ರಂ ಕುದಿದು ತಳಮಳಿಲ। ನುಗುಳುತಿರ್ದುದು ನಭದ
ನಕ್ಷತ್ರತತಿ ಭೂಮಿಗುದುರುತಿರ್ದುದು ದನುಜನು॥ ನಗುತ ಕೇಳೆಲವೆ
ಲವ್ರಾಬಾಲನೀನೆನ್ನೊಡನೆ। ಪಗೆಗೊಂಡೆ ಫಲವನುಂಡೆನುತೆತ್ತಿದುಪಿಡಿ
ಲುರಿಯ। ನುಗುಳುತೈದುವಶಕ್ತಿಯುಂ ಗುಹಂ ಪಿಡಿದಿಡಲು ಬಳೆನೆದೆ
ಯುಘಟ್ಟಿಗಿದುದು॥೨೦॥ ತನು ನಡುಗಿ ತುಟಯೊಣಗಿ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಬಸ
ವಳಿದು। ದನುಜ ಪುರೆಬಿದ್ದಂ ರಣಾಗ್ರದೊಳು ನನೆದಜಾ। ಜಿನಗಿರಿಯೊ
ಲಿರ್ದುದು ಕಳೇಬರಂ ರಕ್ತಾಂಬುಸರ್ವಾಂಗಮಂ ಮುಸುಕಲು॥ ಕನ
ಲಿಕಡು ವೇಗದಿಂದೊಡೆಯನಾಹವದೆನಗೆ। ತನಗೆ ಮತಮುತ್ತದುದು
ದೈತ್ಯಬಲವೀಷಡಾ। ಸನನಂಬುಗಳ ಮಳೆಯೊಳಂಬರಂ ತುಂಬಿಕೋ
ಳಾಹಳೆದರಭಸದಿಂದಂ॥೨೧॥ ಕರಳಿನಾಲ್ಸೆಯೊಳಿರದೊತ್ತಿದರ್ಮೆ
ತ್ತಿದ। ಕರಿತುರಂಗಾರೂಢ ಸುರುಬಿದರ್ತರುಬಿದ। ಸ್ವರಮಹಾರ
ಥರಿರದೆತಾಗಿದರ್ಕೂಗಿದಸರಳಸರಿವಳೆಗರವುತ॥ ಘೋರಘೋರಗಳಡಿ
ಗಡಿಗೆಮಿಸುಕಿದರ್ಮ್ಮಸುಕಿದ। ರ್ಪ್ರಬರಿಯುಕೈಗಳೊಳಿಕ್ಕಿದರ್ಪ್ಪೊ
ಕ್ಕಿದ। ಸರಳುಗಳ ತನತನಗೆ ಬೀರಿದರ್ತೂರಿದರ್ಪ್ಪೌರುಷಮನಸು
ರಭಟರು॥೨೨॥ ಇತ್ತಲೀ ತಾರಕಂ ಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದೆದ್ದು ಮಿಗೆ। ಕೆತ್ತಿದೆ
ಯು ಶಕ್ತಿಯಂ ಕಿತ್ತು ಮನದೊಳು ಚಿಂತೆ। ವೆತ್ತು ವನೊಳಿನಿತು ಪೊಳ್ತಂ
ಪಸುಳೆಯೆಂದು ದಾಸೀನದಿಂ ಸೈಸಿದೆನಲು॥ ಕತ್ತರಿಸುವೆಂ ಶಿರವನಿನ್ನಿ
ರಲ್ಕೇಳ್ದನವ। ಮತ್ತರಿಸಿ ನುಳಿಸುರರಂ ಕೊಂದು ತೇಗುವೆನೆ। ನುತ್ತವಂ
ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ ಮರೆಯೊಳ್ ಪೋಗಿ ವ್ಯೂಗರಚನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು॥
ಸೇನಾನಿ ತನ್ನ ನುರುಬುವ ಸಕಲ ತಾರಕನ। ಸೇನಾಸಮುದ್ರಮಂ ಕ
ಲಕಿ ತತ್ಸುಭಟರಂ। ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಸಂಹರಿಸಿದಂ ಮಹಾಪ್ರಳಯ ಸ
ಮವರ್ತಿಯಂತೆ॥ ಏನೆಂಬೆ ನೃಪಮ ಹರಿಯು ಶೇಂದ್ರಾದಿಗ್ಯರುಮು। ಹಾ
ನಂದದಿಂ ಗುಹನನೊಲ್ದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಪೊಗಳೆ। ದಾನವಾಘೇಶನಂ ಕಾಣದೆ
ರಣಾಂಕಣದೆ ನೋಡುತೈತರುತಿರ್ದರು॥೨೪॥ ಇಹುಳಂತೆ ದಳಿತೋ
ತ್ಪಳಾಳಿ ಮಯಮುಭವಭೂ। ಧರದಂತೆ ಶಿವಗಣವಿಲಾಸಮಯಮುಬ
ಳಯುದ। ಗುಳುಕು ಚದ್ವಯದಂತೆ ವರಪತ್ರಭಂಗಮಯಮಾನೆಗಳ್ಕ
ದಡಿಬಿಟ್ಟು॥ ಸರಸಿಯಂತೆ ನಿಪಾತ ಪುಂಡರೀಕೌಘಮಯ। ನಿರದೆಹ
ರನಾಭರಣದೊಲುರುಂಡಮಯಮೆಸವ। ತರಣಿ ಪುರದಂತೆ ಬಹು

ನರಕಬಂಧಮುಯಮಾಗಿರಣವೆಸದಿರ್ದುದು॥೧೫॥ ಕರಿಯಚರ್ಮವ
ನುಗಿದು ಪೊಗ್ಗು ತಲೆಗಳಕೋದು। ಕೊರಳೊಳಗೆಹಾಯ್ದು ಬಿದಿ ದ್ದಶೂ
ಲಮುನಾಂತು । ನೊರೆನೆತ್ತರಂತೆಗೆದು ಪೆಣೆಯೊಳಗೆಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟುಮು
ತ್ತೊಂದುಬಲ್ಲುಲಿಯನು॥ ಕರತಳದಿಪಿಡಿದುಮುರುಳುಗಳಮೇಳದಲಿ
ಪೇ। ರ್ಮದುಳೊಂದಿರುತಿರಲ್ಕಂಡುಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಚರಣಕೆರಗಿದು
ದೊಂದು ಪ್ರಲ್ಕರುಳುಶಿವನೆಂದುಗು ಹನರಿದಸಂಗರದೊಳು॥೧೬॥ ಪೆ
ಣನತಿಂದೊಳ್ಬಬಳ್ಳ್ವಿನಧನಿಗಾನನಾ। ವ್ರಣದನೋವಿಂಗವರಳುವ
ರರವತಾಳವಮಂ। ಕುಣಿವಮುಂಡಗಳನವಪಾತ್ರಮುಲ್ಲಿಯನೋಟ
ಕರ್ಕಳೇನೆಣನತಿಂದು ॥ ತಣಿದುತಲೆಗಳತೊನೆವ ಭೇತಾಳತತಿನ
ಬೋಂಗಣದಿಂದಚಿಗಿಚಿಗಿದುಬೀಳ್ವತಲೆಮುಚ್ಚಾಗೆ। ರಣರಂಗವೇನಾ
ಟ್ಯರಂಗದಂತೊಪ್ಪಿದುದುಬಳೆನಶೋರಿಪರಕಣ್ಗೆ॥೧೭॥ ಮುಂಡಂಗ
ಳಂಮುಗುಚಿನೋಡಿಬಿಟ್ಟಾಗಿರ್ದ। ಋಂಡಂಗಳಂಕೆದರಿನೋಡಿಮಿಗೆನು
ಡಿದವೇ। ತಂಡಂಗಳಂನೂಂಕಿನೋಡಿರಘಸಂದೋಹವಿಡುಕಿನೊಳ್ಳಿ
ದಕಿನೋಡಿ॥ ರುಂಡಂಗಳಂಬಗಿಗುನೋಡಿಗಯದೊಟ್ಟಿಲಿನ। ತಂಡಂ
ಗಳಂತೆಗೆದುನೋಡಿನೊರೆನೆತರಿನ। ಕೊಂಡಂಗಳಂಮುಳುಗಿನೋ
ಡಿದರ್ಸ್ಮಡಿಗಳ್ಗರವೆಂದಿವಿಜಭಟರು॥೧೮॥ ಇಂತುರಣರಂಗದೆಲ್ಲೆಡೆ
ಯೊಳಂಸಕಲಸುರ। ಸಂತತಿಗಳರಸುತಿರೆ ಬಿಗ್ಗರರ್ದ್ದುನಾದಿಗಂತದೊ
ಳು ನೋಡೆಸರಿಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದಮುನೆಯೊಳಗಿರ್ದುಬಳೆನಿರವನು॥
ಶಾಂತಿಳಿದುಬಂದುಸುರಪಾಲಂಗೆಪೇಳಲ್ಕೆ। ಸಂತಸದೊಳಿಂದ್ರನೈತಂ
ದು ತಾರಕನವೃತ್ತಾಂತಮಂಗುಗನೊಡೆನೆಬಿನ್ನವಿಸೆಶಾಂಭವಾಸ್ತ್ರಕೆ
ನೀಡಿಗಂಸ್ಯೆಯನು॥೧೯॥ ಮೂಡಿನೆಗೆರೊಳುಗಿಗುಶಾಂಭವಬಾಣಮಂ
ಹೆದೆಗೆ। ಕೂಡಲೀರೆಳ್ದಗೆಂನಡುಗಿ ಕಗ್ಗಿಗಳತಲೆ। ಬೀಡೆಬಿರಿದುದುಸ
ಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳುಕ್ಕಿದವುಕುಸಿದು ದಿಳಿವ್ಯವನಪೋರೆಗೆ॥ ಓಡಿದವುತಾರೆ
ಹರಿಯಜಪುರದಸರಕುಗ। ಳ್ವಾಡಿದವು ಶಿವಲೋಕಕಹಪಕರಿಕಮು
ಠರ। ಲ್ಲಾಡಿದರಕಾಲದೊಳ್ವ್ರಳಯವಾಯ್ತೆಂದು ಪಂಕಜಭವಂಚಿಂ
ತಿಸಿದನು ॥೨೦॥ ನಿನಗೆಗುರಿಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದಮರೆಯೊಳಗಿರ್ದ।
ದನುಜನೊಡಲೆಂದು ಬಾಣಕೆಬೆಸಸಿಮಂ । ಮನದೊಳಗೆಜಪಿಸಿಶಿವಿ
ವರೆಗುಗಿದುಬಿಡಲುದುರೊಳಂಗಿಡಿಯಗಡಣದಿಂದಂ॥ ಅನಿಲಪಥದಿಂ
ದಲೈತಂದಬ್ರವಲ್ಲಭನ। ತನುವನಿಬ್ಬಗಿಗೈದು ತಾರಕನದೇಹಮಂ। ಚಿ
ನಿಕಡಿಯನಿರದೆಮಾಡಿತು ಶಾಂಭವಾಸ್ತ್ರಮುದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ
ನು ॥೨೧॥ ತ್ರಿದಶರರಳೆಮುಳೆಗರದಾಡಿದಪಾರ್ಡಿದ । ಪರ್ದೆದುಗಂಧ
ರ್ವರಾನಂದಬಂಧುಂದದಿಂ । ದೊದರಿದವುಸುಮನಸರಭೇರಿಗಳ್ಪೂರಿ

ಗಳ್ಕೈಯೆತ್ತಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದರು॥ಮುದದೆ ಸುರಕಾಂತಾಳಿ ನರ್ತಿಸಿತು ವರ್ತಿ
ಸಿತು। ಪದಪಿನಿಂ ಜಯರವಂ ಲೋಕದೋಳ್ನಾಕದೊ। ಳ್ಪುದುಳಿಸಿದ
ರಮರರ್ಪ್ರಮೋದದಿಂ ಖೇದದಿಂದುಳಿದಸುರರಳಿಪಳಿದರು॥೩೨॥ಪೊ
ಡವಿಯೊಳು ದುರ್ಜನನನೊಳಕೊಂಡವಗೆ ಕೇ। ಡಡಸುವುದು ನಿಜ
ವೆಂದು ಲೋಕದವರೆಂಬ ಸಾ। ಣ್ಣುಡಿ ಪುಸಿವುದೇ ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತಂ
ತಾರಕನನಂದು ತನ್ನಯ ಮರೆಯೊಳು॥ ಅಡಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ದ ಕಾ
ರಣಂ ನಾಡೆತ। ನ್ನೊಡಲೊಳೇರಾದುದನಿತಲ್ಲದಾ ದಾನವಂ। ಮಡಿ
ದು ಪೋದಂ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ಜಗವರಿಯೆ ರಾಮುಕೇಳಚ್ಚರಿಯ
ನು॥೩೩॥ತೀರಿತ್ತು ತ್ರಿದ್ದಧಿಶವಿಲಗವಮರರ್ಗಮರ। ನಾರಿಯುರಿಗೊಗ
ತನಂ ನೆಲೆಯಾಯ್ತು ನಾಕದೊಳು। ಶೌರಿ ಪದ್ಮಜ ಸುರೇಂದ್ರಾದಿ ದಿಗ್ವ
ರರಪುರಮವರವರವಶಮಾದವು॥ ದೂರವಾದುದು ದುರಾಚಾರವಾ
ಗ್ನೇಯಕಂ। ಸೇರತೊಡಗಿದುದವನಿಯುಮರರಿಂದಮರರ್ಗ। ಮಾರೋ
ಗಿಸಿತ್ತು ಪಾಲಿರದಖಿಳಭುವನಜನಮುಸುರೇಂದ್ರನಸ್ತಮಿಸಲು ॥೩೪॥
ತಾರಕನಸುತರಾದಿಮಿಕ್ಕ ರಕ್ಕಸರೋಡಿ। ಸೇರಿದರು ಗಿರಿಗುಹೆಗಳೆಂಬ
ಳಿಕ್ಕಿತ್ತಲುಕು। ಮಾರಕಂ ಸರಿಯುಜೇಂದ್ರಾದ್ಯಮರತತಿವೆರಸಿ ಕೈಲಾ
ಸಪುರವನೈದಿ॥ ಮಾರಹರನಡಿಗೆರಗಿಕುವರನಂತೆಗದಪ್ಪಿ। ಪಾರಿಜಾಂ
ಬಕಕಮಲಭವಮುಖ್ಯಸಕಲಬೃಂ। ದಾರಕರನವರವರಪುರಕೆ ಬೀ
ಳ್ಕೊಟ್ಟು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥೩೫॥ ಇದು ಸಕಲವೀರಮಾಹೇ
ಶ್ವರರಸದ್ವಿಮಲ। ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುರುಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮನೆಂ। ಬು
ದಧಿವರ್ಧನಸೋಮನೆನಿಪ ಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನಕರಜಾತನು॥ಸ
ದಮಲಜ್ಞಾನಿ ಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋ। ವಿದನೆನಿಪ ವಿರುಪಾಕ್ಷಪಂ
ಡಿತಾರಾಧ್ಯನತಿ। ಮುದದೆ ಪೇಳ್ದೀ ಚನ್ನಬಸವಪೌರಾಣಕಥೆಯೊ
ಳಗೆ ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡಂ॥೩೬॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾ
ಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ
ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ
ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೩೭॥

ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೩ ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಕಾಂಡ ೩ಕ್ಕಂ ಸಂಧಿ೩೦ಕ್ಕಂ ಪದ೧೫೮೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವು.

೪ನೇ ಕಾಂಡ ೧ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ತಾರಕಾತ್ಮಜತತಿಗೆಕಂಗೆಟ್ಟುಸುರರಿರದೆ। ಮಾರಾರಿಗತುಳಪಶುಪತಿಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿ। ಕೂರಬಳರಂಕೊಲ್ವೆನೆಂದೀಶ್ವರಂತ್ರಿಪುರಕೈದಿಪಾಳೆಯಮಿಳಿದನು॥

ಪದ॥ ಪುರದಹನಕರಕಾಮಹನಪರಮಸುರನದೀ । ಧರಕೃಪಾಕರದಿನಾಕರಕೋಟಿವರತೇಜ । ನರವಿಪುಳತ್ರರಶ್ಮೈವಶದವರದಹರಮಹೇಶ್ವರಗುರುಗೆಬಳಸಂತತ॥ ಮುರಹರಸರೋಜಜಾಮರವರಾನತಪದ್ಮ ಚರಣಘನತರಪುಣ್ಯಕರಣಬಿಗ್ಗಾಜಿನಾ । ವರಣನತಸಂಕುಲಾಗರಣಸರ್ಪಪ್ರಜಾಭರಣಸಲಹೂಸಿತರನು॥೧॥ ಸನ್ನುತಗುಣಾಗ್ರಣಿಯೆಸಕಲಧರ್ಮಗಕಣಿಯೆ । ಚನ್ನಬಸವೇಶಗುಷ್ಕೃತನಾಶಿಪೇಳ್ವೆಗೆನ । ಗಿನ್ನುತಾರಕನಸುತರಾಗುರುಹೆಯೊಳಡಗಿದುರ್ಗಬಳಿಕಲೇಸಾಗರೆನಲು। ಚನ್ನಾಗಿಕೇಳೆಯ್ಸಿಗ್ರರಾಮೇಶಶಿವ। ನುನ್ನತಕಥಾಮೃತವಸುಗ್ರಿಯುಂಗೆಯ್ಯಂಸಂ। ಪನ್ನನೆಂದನಿಪಷಣ್ಮುಖನಿಂದೆತಾರಕಂಮಡಿದಸಮನಂತರದೊಳು ॥೨॥ ತಲೆದಡೆಹಿದಳುಧರಾವನಿತೆಲೋಕಗಜರು । ನಲಿದರುಸಮಸ್ತದೇವಪ್ರತತಿದುಂದುಭಿಯು । ಮೊಳಗಿನಿಂಗುಡಿತೋರಣಂಗಳಿಂಸಿಂಗರಿಸಿತಂತಮ್ಮನಗರಂಗಳ ॥ ಸಲೆಪ್ರೌಕ್ಷ್ಯಸುಖದಿನಿರುತಿರೆತಾರಕಾತ್ಮಜರು । ಕಲಿತಾರಕಾಕ್ಷಕಮಲಾಕ್ಷವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ। ಗಳೆನಿಪ್ಪಬಲಜನಪರೀವಾರವರುಂಗಿರಿಗುಹಾಂತರದೊಳಡಗಿರ್ದರು॥೩॥ ನೂಕಿದರುಬಲರಿಂತುಬಹುಕಾಲಮಂಗುಹಾ । ನೀಕದೊಳ್ಭೇದಮಂಮೇಣೊಂದುದಿವಸದಿಂ। ತಾಕುಳಿತಮಾನಸರುತಮ್ಮೊಳಗೆತಾವೆನೆನದಾಲೋಚಸಂವೃತ॥ ಸಾಕಿನ್ನುಚಿಂತೆನಮ್ಮಯ್ಯಂಗವರವಿತ್ತ। ಕೋಕನದಗರ್ಭನಂಕುರಿತುಗ್ರತಪಮಂಮಾಡಿ ಬೇಕಾದವರಗಳಂಪಡೆದುದಿವಿಜರಬಡಿವೆವೇಕೆಸಂಶಯಮೆಂದರು॥೪॥ ಬಳಿಕಿಂತುನಿರ್ಧರಿಸಿಘೋರತಪಮಂಮಾಡಿ। ಸುಲಭನಾಗಿರ್ದವರವಂಪಡೆವೆವೆಂದಾಗ। ತೊಳಗುವತಪೋವನವನೋಡುತ್ತೈತರೆಮುಂದೆಕಾಣಿಸಿತುವನವದರೊಳು॥ ಸುಲಿಪಲ್ಲಕೆಂಜೆಡೆಯಕೃಷ್ಣಾಜಿನಾಂಬರದ। ವಿಲಸದ್ವಿಭೂತಿಲೇಪನದಸರ್ವಾಂಗದ। ಜ್ವಲಿಪಕ್ಷಮಾಲಾವಿಭೂಷಿತೋರಸ್ಥಳದಮುನಿವರರಕಂಗ

ಸದರು॥೪॥ ಎಲೆಸಿಗ್ಗರಾಮಕೇಳಾವನದೊಳೆಸವತಿಳಿ । ಗೊಳದಲ್ಲಿ
ಮಿಂದುಶುಚಿಯಾಗಿತ್ರೀರವನಡರಿ। ನಳಿನಬಾಂಧವಗಂನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ತನ್ಮ್ಮಮನದಿಷ್ಟಂಗಳಂಜಾನಿಸಿ॥ ಜಲಜಸಂಭವನನಿನ್ಮ್ರಳೆಪ್ರಾತಮೂ
ರ್ತಿಯಂ। ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿತನ್ಮ್ಮಸ್ತಕಮಲದೊಳುಯೋಗಿಸಂ । ಕುಲ
ದೊಳ್ ಪ್ರತಿಮರೆಂದೆನಿಸಿಬಳೆರಾಗತೊಡಗಿದರುಗ್ರತರತಪವನು॥೬॥
ಚರಣದಂಗುಟಮನಿಳೆಗೂರಿನಾಸಾಗ್ರದೊಳ್। ಗಿರಿಸಿದೃಷ್ಟಿಯುನವು
ಲತರತಪೋವೃಗ್ಗಿಯಂ। ಕುರಿನೊಳಿಸಿಚಿತ್ತಮಂಬರಿಗುನಿಷ್ಕಂಪ
ಸಂಪಾದಿಸನಾರ್ಗದೊಳ್॥ ಇರದೆದೇಹಾಭಿಮಾನವನುಳಿದುಮ
ತ್ಯುಗ್ರತರವಾದನಿಷ್ಠೆಯಿಂದುಷ್ಟನ್ನೈತೇಯರಾ। ಚರಿಸುತ್ತಿರೆತತ್ತಪೋ
ವಹ್ನಿಸುಡುತಿರ್ದುದಂದಖಿಳಲೋಕವಚಾರದೊಳು॥೭॥ ಹಾರಿದು
ದುಶಿಖರಿಗಳಿಂದಂಸಿಡಿದುನಭಕೆಕಾ । ಹಾರಿದುದುನಿರ್ಜರಾಂಬುಪ್ರ
ವಾಹಂಗಳುರೆ । ಮಾರಿದುದುಮುನಿಕುಲಂತಪ್ಸನವನಾಕ್ಷಣಮುತಿ
ತ್ಯಾರಿತಗಮನದಿಂದಂ॥ ಹೀರಿದುದುಭಯಮನಹಿಸಂಕುಲಂತವಿಕ
ರಿಕು। ದೋರಿದುದುನಾನಾಕುಜಸಂತತಿಯೊಡನೊಡನೆ। ಜಾರಿದು
ದುಸಕಳಖಗಪ್ಯಗಕುಲಂ ತೆಪ್ಪಿನಿಯುತೇಜಿಂದುಬಿಟ್ಟಿಪನೆ॥೮॥
ಘುಳುಘುಳುನಾದ್ವನದಿಂದಿಗಂಕುದಿದುತಳೆ, ಮುಳಲುಸಿಬ್ಬಸೆ ಶಾ
ಗಜರಾಜಿತಾಪದಿಂ। ತಳೆ[illegible]ಚ್ಚಶೇಷಫಣಾವಳಿಗಳಿಪಿತಾಗಕೆ
ಟ್ಟಿಸವನಿನ್ನುಳಿಯು॥ ಬಳಲುಗಭಸಾರಡಬಿರಾವರಣಮಂತುಡು
ಕಿ। ಕುಲಗಿರಿಗಳೆಚಲಿತೆಯುನಳಿನಾವಿಧಾತ್ರನುಂ। ಬಳಿಕಸೃಷ್ಟಿಯುನೆ
ಸಗುವಂತಖಿಳಲೋಕಮಂದಿಸುತಿರ್ದುದುಭರದೊಳು॥೯॥ ಏಕೆಂ
ದೆನಸುರರತಪಸ್ತೇಜವುರೆಪೆಚ್ಚಿ। ಭೂಮಂಡಲಮಂತಿರಸ್ಕರಿಸಿ
ಬೇಗದಿಂ। ಭೂನಾಗನಾಕಲೋಕವಪರಿಗತಿಭಯಂಕರವಾಗಿತೋ
ರುತ್ತಿರಲು॥ ತಾನರಿತಬಿಟ್ಟಿಸಂಭವನಾಗಚಿಂತೆಯಿಂ । ಜಾನಿಸಿದನೆದೆ
ಯೊಳಗಖಿಳಸುರರೊಳ್ಗೊಂಸುಳಿಸಿ। ದಾನಿತಪ್ಪದುನಗಾರಂಘೋ
ಗದಿರಬಾರದೇನಮಾಡುವೆನೆಂದನು॥೧೦॥ ಕತ್ತಲೆನಿಕರದಿಂತೆಯುನಖ
ಗಳ್ಗೆಗರಿಗಳೆ। ಮತ್ತಸಪ್ತಿಗಮಹಾಯುಗ್ಮಧರಾಧರದ। ಮೊತ್ತ
ಕ್ಕೆಚ್ಚೈತನ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟಡುಳಿಯುವನೆಲೋಕಮಂತಾಂ ಕೃಪೆಯೊ
ಳು॥ ತತ್ತಾಪಸಗಗನೊಗದೋರಲವರೇನೆಂದು। ಚಿತ್ತರಿಪರೋಶಿವ
ನಕರುಣವಿರದೆದಿವಿಜರ್ಗೆ। ಮತ್ತಾವಭಯಮಿಲ್ಲವೆನುತಬಿಂದಾಗಬಳೆ
ತಾಪಸರೊಳಿಂತೆಂದನು॥೧೧॥ ಎಲೆತಾರಕಾಕ್ಷಕಮಲಾಕ್ಷವಿದ್ಯುನ್ಮಾ
ಲಿ। ಬಳಲಿದಿರಿಬಹಳಕಾಲಂನಡೆದುದೀತಪಂ। ಸಲೆಮೆಚ್ಚಿದೇಂನಿಮ್ಮ

ಮನದಭೀಷ್ಟಮದಾವುದಿತ್ತಪೆಂ ಪೇಳೆಲ್ಲ || ಬಳಿಕಕಂದೆರದುಳಂ ಡೆರುನಳಿನಸಂಭವನಸುಲಲಿತವಪುಸೌಮ್ಯಮೂರ್ತಿಯುಂ ಭಾಳ ತಟವಿಳಿತವಿಭೂಸಿತಕರಾಂಬುಳಿಯೊಪ್ಪಿವೆನ್ನ ಬುಕ್ಕಿತು ಲಿಸಿದರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ||೧೦|| ಜಯ ಜಯ ಜನನಕರ್ತೃ ಜಯ ಪಾರ್ವತೀಭರ್ತೃ | ಜಯ ಜಯ ಜಗದ್ವಂದಿತ ಜಯ ಲೋಕಪಾವನತ | ಜಯ ಜಯ ಸುರಜ್ಯೇಷ್ಠ ಜಯ ಸರ್ವಜ್ಞಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಯ ಜಯ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ || ಜಯ ಜಯ ಚತುರ್ವದನ ಜಯ ಸಕಲಗುಣಸದನ | ಜಯ ಜಯ ಮುನಿತದೂರಜಯ ಸುನಿಗಮೋದ್ಗಾರ | ಜಯ ಜಯ ಕೃಪಾಪಾಂಗ ಜಯ ವಿಮಲಸರ್ವಾಂಗ ಜಯ ವೇದತ್ರಯಾತ್ಮಕನೆ ||೧೨|| ಗಗನಗೃಹೊಳು ಮುಪ್ಪುರಂಗಳಂ ಮಾಡುವೆವು ಸೊಗಸಿಗಿ ಕನಕಕಲಶಗೋಪುರಂಗಳಿಂ | ನಗರಮೂರಕ್ಕೊಂದೆಕ್ಕಿ ಲಸಸುತವರತ್ನಜಾಲಗಳ [illegible] ವಿರಲು || ವಿಗಸರಸಗಸ್ರುವರುಷಕ್ಕೆ [illegible] ತಗರುಸಂಗೊಂದಂಬಿನಿಂದೆಸೆಯು [illegible] ಪೇಳ್ಳು | ನಗರಮು [illegible] ಸಂತತಂ ತ್ರಿರಗು [illegible] ಲಂಗುವು ತ್ರಿಂತೆಂದರು ||೧೪|| ಬಳಿಕ [illegible] ಪ್ರಸ [illegible] ಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ | ಸ್ರೃಕಯು ವಿರಚೋಲ್ಪಸಕೆ [illegible] ನೆ [illegible] | [illegible] ತಿಕ್ರಮಿಸಿನ ಡೆಯು ವಿರಚಿಲೋಕಿಗರ [illegible] ಗರ್ಭ [illegible] || ಉಚಿತವಿದನೇಕರು ಣಿಸೆನೆ [illegible] ನಂ | ಪಿತ [illegible] ನಸು [illegible] ಪೂರ್ವ | ರಚಿತಸಂಕಲ್ಪ [illegible] ತೆಂನ ನು ||೧೫|| ಅಂತೆ ಪ್ರ [illegible] ನೇ [illegible] ಜ | ಸಂತತಿಗಳೊಲಗಂಸ [illegible] ತ್ರಿಪು [illegible] ಗ | [illegible] ವವಂ ಬಾಗ್ಯ [illegible] ವಸುತ [illegible] || ಅಂಕ [illegible] ವುಲೋ [illegible] | ತ [illegible] ನಾಗಸ [illegible] | ರಂತ ರಂಗ [illegible] ||೧೬|| ಮಸಗಿ [illegible] | [illegible] ವಾ [illegible] ನಿಂದು [illegible] | ಬಿಸು [illegible] ನಂಟು [illegible] ತ್ರಿ ಡ ಕರ್ [illegible] || [illegible] ನಾವು [illegible] ತನಮ ಯುಂ | ಗಸ [illegible] ಕೆಳಿಸು [illegible] ಪ್ರ [illegible] ಯ ವುನಾ [illegible] ತತಿ [illegible] ||೧೭|| ಪೊಗರೊ ಗುವಪೊಂಗೊಂಟೆ [illegible] ರಂಗಜಗ | ಜಗಿಪೆಬಿತ್ತ್ರಯು ಕೋಟೆಕ ಮಲನಯ ನಂಕೆ [illegible] ಚೋರ್ಗವ [illegible] ನಿನದು ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಗೀ ಕ್ರಮದೊಳ್ [illegible] ರಾಗಿ|| ಅಗಣಿತ ಮಹಾವಿಭವಬಂದೆಸಂಪದದಿಂ

ದೆ| ಮಿಗೆನೆರವವೈಶ್ಯಂಗಳಿಂದೆಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ| ಸೊಗಸುಬೀರುತ್ತಿರ್ದ್ದ
ವೀಕ್ಷಿಸುವರಕ್ಷಿಗಳಿಗೇನೆಂಬೆನಟ್ಟರಿಯನು ||೧೮|| ಹರಿಯಂತೆಚಾರುವ
ನಮಾಲಾಭಿರಂಜಿತಂ| ಹರನಂತೆಭೋಗಿನಿಕರಾಲಂಕೃತಂಸದಾ| ಶರ
ಧಿಯೊಲುಲಾವಣ್ಯಸಂಯುತಂಗಿರಿಯಂತೆದನುಜಶಾರ್ದೂಲಾಸ್ಪ
ದಂ|| ಪರಿಕಿಸಲ್ಬ್ರಾಹ್ಮಗರ್ಣತೆಯುಗ್ರತೆಜಡುಗ್ರಯುತೆ| ಪರಮಕಠಿಣತೆ
ಯುನ್ನೊಳಿಲ್ಲೆಂದುಪುರವನಿತೆ| ಬಿರಿದುಕಡೆಯುವನಾಂತಳೆನೆತಾರ
ಕಾಂಬಿಕನಪೊಂಗೋಂಟೆಕಂಗೆಸದುದು ||೧೯|| ಬೇಸರದೆನಿಟ್ಟವಾ
ಕಾಶದೊಳುತೊಳಲುದೆನ| ಗೇಸರಾಸಗುಬಿಡದೆಬಾಂಬಾವಿಗಂಗ
ಮುಮ| ನೋಸರಿಸದೀವುದೆನಿತುಚ್ಚತರಸರಿಸವಾನಮರರಂಕೆಳೆ
ಗೊಳಲ್ಕೆ|| ಆಸುಪರ್ವರತೆಯಿಂದುತೇಗುವರ್ವರೊಪ್ಪಿಗಿತಾ| ನೀಸುರದ್ವಿಷ
ರಸೇರುವೆನೆಂದುವಿಧುಬಿಂದು, ಲೇಸಾಗಿನಿಂಗನೆನೆರಜತಕೋಟಮ
ಳಿಯನಿರ್ಮಿತಪುರಂಮೆರದುದು||೨೦|| ಪಗಲೊಳ್ಪ್ರಚಾರವುಂಮಾಳ್ಪೆ
ನೆಂದೊಡೆಬೆಗಂ| ಬಗೆಯುದರೆಯುಟ್ಟುವಂಪಕ್ಷದ್ವಯಂಗಳೊಳ| ಗಗ
ಳಿಕೂಡುವಚಂದ್ರಕಲೆಗಳೇರಾತ್ರಿಯೊಳುಪೂರ್ಣತೆಯನೆನಗೀಯು
ವು|| ಮಿಗೆನಿಲಲ್ಕೆಡೆಗಾಣೆನೀಖಳರ್ತ್ತಮಸ| ರೆಪ್ಪಗುವಡಿದುನೆಲೆಯೆ
ನುತ್ತೆಂಥಕಾರಂದನುಜ| ನಗರಮಂಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿಪ್ಪುದೆನೆಕಾಚೋರ್
ನ್ನಕೋಂಟೆಯಿಂಪುರಮೆಸೆದುದು||೨೧|| ಅಮರಾವತಿಯನೆಮಗಸ
ರಿಯೆಂದುಪೊಗಳೆಯು| ತ್ತಮರಿದಂಮೆಚ್ಚುವರೆಕುಲಗೋತ್ರಘಾತ
ಕಂ| ಗಮರೊಮನೆತಾನಾದುದನಿತಲ್ಲದೂರ್ಧ್ವಗಮನಾಪೇಕ್ಷೆಯಂ
ಮಾಳ್ಪುದು|| ಸುಮನೋಹರಾಸ್ಪದಂಭೂಸ್ವರ್ಗಮದ್ಭುತಮು| ಪ
ಮೆಮಪ್ಪನಗೆಸಾಟಯೆಂತೆನುತೆತಿಪುರಂಗ| ಳಮರಪುರಮಂನಗುವ
ದೆನೆಕೇಳಿಕೇಳಿಯುಸುಧಾಧವಳಿಮನ್ನೆರದುದು||೨೨|| ಕೇಳಿದೆಯು
ಲಾಸಿಗ್ಗಿರಾಮದನುಜರಭಾಗ್ಯ| ದೇಳಿಗೆಯನಗಡರಕ್ಕಸರಿಗ್ಗರತ್ತ
ಲೇಂ| ಪೇಳಲೇಂಪೂರ್ವಕಾಲದೊಳಿದದನವರಬಂಧುವರ್ಗಕ್ಕೆ
ಳಾದ|| ನೀಳನಳಕಂಮೂಕಜಂಭಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಬಳಿ| ಕಾಳನಾನವಜ
ಟಾಸುರಶುಂಭಮಂತಾದ| ಕಾಳರಕ್ಕಸರ್ಗೈದಿಸೇರಿದರುತಿಪುರಮಂ
ಪರಿಗಣನೆಗರಿದೆನಲ್ಕೆ|| ತಾರಕಸುತರ್ಗ್ಗಡಸರೋಜಭವನಂಕುರ್ರ್ತು|
ಘೋರತಪಸಂಮಾಡಿದರ್ಗ್ಗಡುದೈತ್ಯರ್ಗ್ಗ| ಮಾರಿಜೋಗ್ಯವನಿತ್ತಗ
ಡಸದ್ವಾರಂಗಳಂತದ್ವಾರದಬಲ್ಮೆಯಿಂದಂ|| ಸೇರಿತುಗಡೈಶ್ವರ್ಯ್ಯತತಿತಿ
ಪುರವಂಮಾಡಿ| ಘೋರಿಗೊಳಿಪರ್ಗಡಸಮಸ್ತಲೋಕಂಗಳೊಳು|
ದಾರಿಯುಮಗೆಂತೆನುತೆ ಸಕಲಲೋಕಂಗಳೊಳು ಗುಜುಗುಜುಮ

ಸಗುತಿರ್ದುದು ॥ ೨೪॥ ಉತ್ಸಕದಿನಿರುತ್ತೊಂದು ದಿವಸವೂ ದಾನವ
ರು। ತತ್ಸಕಲಚತುರಂಗಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಂಪ। ತ್ಸೌಖ್ಯದಿಂ ಕೊ
ಬ್ಬಿ ವಿಪುಲದೋರ್ದಂಡಕಂಡೂತಿಯಂ ಕಳೆವೆನೆಂದು॥ ಉತ್ಸವದೊಳ್ಕೈ
ತಂದು ಕಂಗೊಳಿಪ ನಿರ್ಮಲವಿ। ಯತ್ತ್ರಿಧಾಮಂ ದಾಂಟಿ ನಾಗಲೋಕಂ
ಬೊಕ್ಕು। ಕುತ್ಸಿತದೊಳಖಿಳದಿಕ್ಪಾಲರಂ ಸದೆದು ತತ್ಪುರಕರಾಣೆ
ಯಮಿಟ್ಟರು ॥ ೨೫॥ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಮಸ್ತಗಜಹಯಮುಖ್ಯವಸ್ತುಗಳೆ।
ನೆಲ್ಲಮಂ ತ್ರಿಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಪಿ ಪುರಜನಗಳಂ। ಘಲ್ಲಿಸುತ ಸುರಪನಂ ಪರಿ
ಭವಿಸಿ ತತ್ಪುರದ ಸತಿಯರಂ ಸೂರೆಗೊಂಡು॥ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪೋಗಿ ವೈ
ಗರೆವ ಸುಭಟರ್ಗ। ಳೆಲ್ಲಂ ಸದೆಬಡಿದು ತಿರುಗಿದರ್ದಾನವ। ಗೆಲ್ಲವೆಂ
ದೆಂಬ ಕಾಮಿನಿಯುಮಂ ಗಳವಿಡಿದು ಸೈನಿಕದಗಡಣದಿಂದಂ ॥ ೨೬॥
ಕೋಡದ ಸುಭಟರಿಲ್ಲ ತ್ರಿಜಗದೊಳು ಕೂರ್ತಕರುಂ। ಡಾಡದ ಸುಜ
ರಿಲ್ಲ ಕಂಡು ನಂಬುಗಗಳಂ। ಬೇಡದವನಿಪರಿಲ್ಲ ದುರ್ಗಮಂ ಧನಮಂ ಸ
ಮಸ್ತ ಸಂಪದವನುಳಿದು॥ ಓಡದ ಪಗೆಗಳಿಲ್ಲ ಬಹುದಿಗಂತದೊಳೆತ್ತ।
ಗೂಡದ ವಿಜಯವಿಲ್ಲ ನಾಡ ಮನಸಂದಿವ। ಪೋರ್ಡದ ಮಹಾಹಿಂಸೆಯು
ಲ್ಲ ದಾನವರ ಭುಜಬಲದಿರವನೇನೆಂಬೆನು ॥ ೨೭॥ ಈಪರಿಯೊಳಖಿಳ
ಲೋಕಾಳಿಗಳ ಪಾಳಿಗಳ। ನಾಪ್ಪರದ ದನುಜಪ್ರತಾಪಮುಂ ಕೋಪ
ಮುಂ। ವ್ಯಾಪಿಸಿದುದಿತ್ತ ಸುರಪುಂಗವಂ ಭಂಗಮಂ ಪಡೆದು ಹಿಮಗಿರಿತಟ
ದೊಳು॥ ರೂಪಳಿದು ಸುರರ ಸಾಮೀಪ್ಯದೋಳ್ಗೋಪ್ಯದೋ। ಳಪ್ಪ
ಪಾತ್ರರಂ ಜರೆದು ದೈನ್ಯತಂ ಸುಯ್ಲಿತಂ। ಕೂಪಗತ ಪುತ್ರಿಕಾವೇಷ
ಮಂ ರೋಷಮಂತಾಳ್ದು ಪಲದಿನವಿರ್ದರು ॥ ೨೮॥ ಒಂದು ದಿವಸಂ ಸ
ಕಲದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ಸ್ಸುರಸಿ। ಬಂದು ತದ್ಗಿರಿತಟದ ಘೋರಗಹ್ವರದೊಳು
ಪು। ರಂದರಂ ಕುಳ್ಳಿರಲು ಪ್ರಾಗ್ವೃಕ್ಷತದುಷ್ಕೃತಂ ತಮಗಕ್ಕೆಗೂಡಿತೆಂ
ದು॥ ನೊಂದು ದಿವಿಜರು ವಿಧಿಯನುರೆ ಬೈವುತಿರೆ ಸುರಪ। ನೆಂದನಿಸ್ಸೀ
ಕೆಶೋಕಿಪುದಿಮುನ್ನಾವನಿಂ। ಬಂದುದವನಿಂ ಕಳೆವೆವೇಳಿಯೆನುತ್ತೆ
ತಂದು ಪೊಕ್ಕರ ಜನನೋಲಗವನು॥ ೨೯॥ ಕಂಡನಮರೇಂದ್ರದಿಬ್ಬೃಂದಾ
ರಕರವಕ್ತ್ರಮಂಡಲದದುಗುಡಮನಿದೇನಿದೇನಾವಖಿಳ। ನಂಡಲೆ
ದನೆನೆ ಮಕುಟತಟಘಟಿತ ವರಕರಾಂಜುಳಿಯೊಪ್ಪೆ ಸುರಪಾಲನು॥
ಚಂಡಬಲ ತಾರಕಸುತರ್ಸಕಲಲೋಕಮುಂ। ಹಿಂಡಿಹಳಿದೆಮ್ಮ ನರೆ
ಯಟ್ಟಲಾವತಿಭಯಂಗೊಂಡು ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಯಂ ಸಾರ್ದೆವೆನೆ ಸಂತೈಸಿ
ದಂ ದೇವಸಂತತಿಯನು॥ ೩೦॥ ರಾಜಹಂಸನನೇರಿ ಕಮಲಜಂ ಬಂದು
ಸುರ। ರಾಜಮುಖ್ಯಾಮರಕದಂಬಕಂ ಬೆರಸು ನುತ। ರಾಜತಮಹಾ

ಶೈಲಶಿಖರದೊಳ್ ರಾಜಾಲಯೋಚಿತಾಸ್ಥಾನನಾಗಿ ॥ ರಾಜಪ್ಪವುಸ್ತ
ಲೋಕೇಶವುಣಿವುಕುಟನೀ| ರಾಜನದ್ಯುತಿವುಸಗಲಾಸಭೆಯುನಾ
ಗಗಿರಿ । ರಾಜನಂದನೆಯುವಕ್ಷೋಜಾತಘಸೃಣಾಂಕಿತಾಂಗನಡಿಯೊ
ಳ್ಮೆಣದರು॥೨೧॥ ದೇವಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಂಸಸ್ವರೂಪಭುವ| ನಾವಲಂ
ಬನಸಕಲ ಗುಣನಿಳೆಯುಬಹುಲೋಕ| ಪಾವನತಪಾದಪಂಕೇಜಾತ
ಯುಗ್ಮಸದ್ವೃಂದಸ್ತ್ರವುಭವಾನೀಧವ॥ ಸಾಪದಾನಗೊಳಿಂವುಬಿನ್ನ
ಪವಕೇಳಿಕರು| ಶಾವಲೋಕನದಿಪಿಯುಷವುಂಕರದಿಂದುದೇವ
ತತ್ರಿವುಗುಳೆಗಿತುತಿಯುಸೆವುದೇಸ್ಥಾಂಕವುಳಜನ ಸೀಕ್ಷಿಸಿಗನು॥
ಅವಧಿಸುಜೇಯುತಾರಕಗ್ರೈತ್ಸ್ಯಸಾತ್ಮಜರು । ನಿವಿಡಂಸಟಿಬಡಿ
ದುಹವ್ಯಕವ್ಯಂಗಳಂ। ಕವಿಸಿಧಸ್ತ್ರವನಧಂಕರಿಸಿದುಷ್ಕೃತ್ತವುಂಪ್ರ
ಕಟಸಿಜಗಜ್ಜರದನು॥ ಅವಗಡಿಸಲಿಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳೈತಂದು| ತವ
ಚರಣಕವುಲವುಂಪೊರ್ದಿಂನೆವುಗಿಜೆಸ ಸುವಬುದ್ಧಿ ಯಾವುದೆನೆನ
ಸುನಗುತಲೀಸ್ವಾಂಕವುಲಜಂಗಿಂತೆಂದನು॥೨೨॥ ನೋಡಿದೈಜೊ
ವ್ಮನೀಂದನುಜವರ್ಗವುಂಬಪ್ಪ| ಕೇಡನರಿಯುದೆವದವನಿತ್ತೆಯುನ
ರಿವರಸಿರಿ| ಗೇಡುಗರಲಾಪೊಡಕ್ಕೆನಿಗದಿವಿಜದಂಹಂಬಕ್ಕಿಬಂದಬ
ಳಿಕ ॥ ಆಡಲೇನವುಪಸುಪತಿಪಟ್ಟವುಂಕಟ್ಟಿ ನೋಡಿಸಂಗ್ರಾವುದೆ
ಪುರತ್ರಯುದವೀರರಂ| ನಾಡೆಸಂಹರಿಪೆನೆಪರಶಿವನನುಡಿಗೇಳ್ದುಸು
ರಕುಲಂತಲೆವಾಗಿತು॥೪॥ ಮೂಗುಪಕ್ಷಿಲೇಕೆಶಿವನಂಸನುಡಿಸಿವು
ಗೆ| ಸಾಗದೋಕವುಲಮಿತ್ರನವಸತ್ವಂಗಳಂ। ಗೂಢಬಲ್ಲಿದವಿಸ್ವ
ಮಿದು ತಸ್ವಪೆಂಬುದಂವುದುಳುಗಳು ನೀವರಿವಿರೆ॥ ಭೋಗದೊಳು
ಪ್ಪೃವುರೆದುನಿವ್ಮನಲಿಯುದಿಸಿಪ| ತ್ಯಾಗದಿಂದೊಳ್ಳೋಲಾಡಿನಿತ್ಯನ
ವ್ಯಯುನಭವ । ಸಾಗರದಿಸುವಪರಶಿವನನುರೆವುರೆದಂ ಪಸುಪೆಂ
ದೊಡೇನೆಂದನು॥೨೫॥ ಸಕಲಭೂತಂಗಳೇಪಶುಗಳ್ಗಿಚಾರಿಸ| ಲ್ಕಕ
ಳಂಕನಾದಪರಮಾತ್ಮನೇಪಸುಪತಿಸ| ವಿಕಲವುತ್ರಿಗಳುತತ್ಪ್ರಪಂ
ಚವುಂಬಲ್ಲಿರೇಬಿಸಿಪಟ್ಟವುನೆಸಲ್ಕೆ॥ ಸಕಲಗಣಕಧಿಪನಂದಿಯುನು
ಡಿಗೆಬೆಳಗಿರ್ದ । ವುಕುಟದಂತುಯ್ತ ವರವುನವಜಾದ್ಯಸ್ತ್ವಸ್ಥ|
ನಿಕರವಗಜಾಪತಿಗೆಮಾಡಿದಗ್ರಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವುಂವಿಘನದಿಂದಂ॥೨೬॥
ಆಶಿಸ್ಸೈಸಿದ್ಧರಾವೇಶಜರಿಯುಬಿಂದು । ಪಾಲವುಂಗಾಣ್ಯವುರಕದಂ
ಬಕಂಹರುಷದಿ। ಶಾಲ್ಪಲಕಂಠಂಗೆಕಾಣಿಕೆಯುಕ್ಕಿನಮಿಸಲತ್ತಿಕರು
ಣದಿಂದಿಂಗ್ರನೊಡನೆ ॥ ಭಾಳನಯುನಂಸುಡಿದನೇಸುರಪನೀನೆವು
ಗೆ। ವೋಳೈಸುರಥವನೆನಲಿಂದ್ರನತಿವೇಗದಿಂ| ಪೇಳಿದಂವಿಶ್ವಕರ್ಮಂ

ಗವೆಂಬರವರೂಥವನೊಡರಿಚೆಬ್ಬಿಗೆದನು ॥೩೭॥ ಏನೆಂಬೆನಾ ವಿಶ್ವಕ
ರ್ಮನಿಂದಂ ಭೂಮಿ । ತಾನೇ ವರೂಥಮಾಯ್ತು ಸುಗಳ್ತಾರೆಗ, ಳ್ಪ್ನನಾಸ
ಮುದ್ರಂಗಳೆಚ್ಚಾದ ಮಾವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಹಾಸುಮಲಗೆಯಾಯ್ತು ॥ ಭಾನು
ಚಂದ್ರರಮಂಡಲಂಗಳೇ ಗಾಲಿ ನೊಗ। ನಾನಿಸಿದಿವಸ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಾ
ಯಣಯುಗಮು । ನಾಲ್ವೇದಂಗಳೇ ಮುರವಕುದುರೆಗಳಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಮೇಕೀಲಾದುದು ॥೩೮॥ ಎಸವಮಿಳಿಸರ್ಪಮುಪನಿಷದಾಳಿಹಯ
ರಜ್ಜು । ಮಿಸುಪ ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯೋಂಕಾರಂ ಮಹಾಮೇರು । ಪ್ರೋಸತೆ
ಪ್ಪಿಟಾಪಮಹರಾಜ ಸೇಸಿಂಜಿನಿ ಸರೋಜಾಕ್ಷನಸ್ತ್ರಮಾಗೆ ॥ ಬಿಸಜಾಸ
ನಂ ನೂತಮುಲನಗ್ಯಂಗನೆಯು । ರಸಮು ನಯು ಸಂಗಿ ಚಳಾಮುರವನಿಕ್ಕ
ಮರಾದರೆಸಕಪಿಂನಭವನಸ್ತ್ರಿವಳನಕಾಚಲದಛತ್ರಮುಂದೆಸೆವಿರ್ದು
ದು ॥೩೯॥ ಅನಗೇವರ್ಗಳಿನಳಿನಮುಖಾದೇವಮಿ। ಶ್ಯಾವನತಳೆಂದಥಂ
ಮುತ್ತಾಮಟೀವಗೇ । ಗೋವಿಂದನೇ ಪೆರ್ಂವಿಧಿನೂತನಾಮಸ್ತಾಯುತತಿ
ಜಯುಘಣರಾಜನೆ ॥ ಅವಟೇವಗೇಸಿಂಜಿನಿ ಮುಖಾಮೋರುಮು। ತ್ತಾವ
ಡೇವರ್ಗದನುವೀಚರಾಚರಗೊಳಾ। ದೇವನೇ ದೇವನಾತಗೆ ದೇವರಿ
ಲ್ಲೆಂದು ಸರ್ಗಲೋಕಂ ನುತಿಸಿತು ॥೪೦॥ ಕರತಳದೆ ನಾಘಿಯುಂ ಪಿಡಿಗ
ಜಂಸತ್ತ್ರಾಣವ । ಭರಿತಚಮ್ಮಟಿ ಸಿಯುಂ ಪೇದಮುಯುಪಾಜಿಗಳ್ । ನಿ
ರದೆಫಂಕಿಸಲೊಡಂ ರಥಸಲಿಸಯು ಮುಭ್ರಮಂಡಲವನಂಡಲೆದವು ॥ ಕ
ರುಣಬಿಡಯುಂನ್ಯವೃದೆನೆ ಸುರಗನುಟಿಗೆಳ್ಳು । ಪರಮಪಾವನಮೂ
ರ್ತಿಗಳಂಕಗಂಗ್ಯೈಸ್ವಸಂ । ಜಟಣಕಾರಣನೆಪ್ಪ ನಾಮಪಾಸ್ತಾನರಂಜಿತ
ಸಿಂಹಪೀಠದಿಂದಂ ॥೪೧॥ ಸ್ಫೋಳಿವ ತಲೆಮಾಲೆಯುಂ ಶೀಲೆಯುಂ ತೆಗತೆಗ
ದು। ಕೆಲಗವಕ್ಕೈರ್ಸುಚಿರ್ವಿಲಸದ್ವಿಭೂತಿಯುಂ । ನಳೆಫಳಿಪಸಪಾರ್ಂ
ಗಕುಂದಲಳಿನಂಗೆಯುಪ್ಪಿಡವಣಿಯುಪಾವುಗಳನು ॥ ಪೊಳೆವಿನಂಕದೆ
ಯುಂಸರಪಳಿತೋಳಿಭೂಷಣ। ಕ್ಕಳವಟಿಸಿವುದೊವಲಮುಚಿರ
ಗುಮಿಗದೆನೆಗ। ಳೊಳುಮುರವುತೀಸ್ವರಂ ನಸುನಗುತನಡೆತಂದು ರಥ
ಮೇರಲನುವಾದನು ॥೪೨॥ ಉದರದೊಳನೇಕಬೊಮ್ಮಾಂಡಂಗಳಂತಾ
ಳ್ದ । ಮದನರಿಪುತನ್ನಪಾವಮಾಂಘ್ರಿಯನಿಡಲು ರಥಂ। ಪುದಿದಭಾರದೆ
ರಸಾತಳಕಿಳಿಯೆಗಾಲಿಗಳ್ ನೆಗ್ಗಿದವು ಜಯಮುಳಿಕಲು ॥ ಇದನೀಕ್ಷಿ
ಸುತ ಸರೋಜಾಂಬಕಂ ಪಾತಾಳ। ಸದನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವೃಷಭಾವತಾ
ರದಿನಾಗ । ಳೆಗುಭುತವರೂಥಮಂ ನೆಗಪಲಾಕ್ಷಣದೊಳೊಯ್ಯಾರ
ದಿಂ ರಥಮೆಸೆದುದು ॥೪೩॥ ತಲೆಗೂಡಹುದವು ವೇದವಾಜಿಬಳೆಮೊ
ಳೆಯುಟ್ಟ । ನಳವಡಿಸಿದಂ ಮುತ್ತೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಂ ರಥಂ । ಘಳಘಳಿಸಿದುದು

ೀದವಾಜಿಯುಂ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಸಾರಥಿ ರಥವನಾನಿಸೆ ॥ ನಲಿದು ಹರನಿಕ್ಕ
ವೊಳಖಿಳವೇದವಿತಾನ। ಮುಕ್ತಿವೃತ್ತಿರೆರಥವೇರಿ ಶಂಭು ಸರ್ವೇಶ್ವ
। ಕಲಶಸನ್ನಾಹಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸಕಲಗಣಕುಲದೊಡನೆ ನಡೆ
ಸಿಂದನು ॥ ೪೩॥ ಪಸಿದೊಡಂಬುಜಭವಾಂಡಂಗಳಂ ಕಳಚಿಭ ।
ಸುವ ಬಾಯಾರಿದೊಡೆ ಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳಂ । ಮುಸುಗಿಸೂಳೊಂದ
ಪೇಳ್ಸರಿವ ಭೂಷಣಕೆಂಪು ಸಿಡಿಲ ತುಡುಲವ್ವೀಸುವ ॥ ಶಶಿರವಿಗ
ರತ್ನಗನ್ನಡಿಗಳೆಂದುನಿ । ಟ್ಟಿಸುವ ಕುಲಗಿರಿಗೆಳೀಲಾಕಂತುಕತೆ
ನಾ।ಗಿಸುವ ವಿಷಮ ಪ್ರಮಥಗಣವ್ಯೂದುತಿದುರ್ಮದಗಣತಕೋಟಿ
ೀನೆಸಹಿತ ॥೪೪॥ ಬಿಗಿದರಂಚೆಗಳ ತವೆಕೊಂಬು ಕತ್ತಿಗಳ ಸಬ। ಳ
ಬಾಂಬರವು ಸವೆತಕ್ಕಿಯುದಸಾಳಿವಿ । ಝಗಝಗಿಪ ಪ್ರೋಸಫೋಂನ
ಕ್ಕರಕ್ಕಗಳ ಚೋಲುವ ಘಂಟೆಗಳ ದನಿಗಳ॥ ಮಿಗೆ ಹೊಳೆವ ಹೊಮ್ಮ
ಯುಹಮ್ಮುಗೆಯು ನಿರ್ಭಿನ್ನ । ನಿಗಳದಮದಾಂಧಸಿಂಧುರವರ್ಗ
ಸ್ತಕಮು । ನಗದು ಪೊನ್ನಂಕುಶದ ಮೃವಳೆಗೆ ತಪ್ಪಜೋದರ ಹಂ
ನಡೆಗೊಂಡುದು ॥೪೬॥ ಸಿಂಗಾಡಿಗಳ ಸರಳ ಹೊದೆಯ ಮೊಗರಂ
ಗಳೆ । ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆಗಳ ರತ್ನ ಪಾವುಡ ಬಂಧಿಸಿದ । ಕಂಗೊಳಿಪ ಹ
ಣವಬಣಬನಧಲ್ವನದಿಂ ರಂಜಿಸುವ ಕಡಿಯಣಗಳ॥ ಮುಂಗಾಲ ಕಡೆ
ಗಳ ಭೂಷಣದ ಸಲ್ಲರಾವ್ತ।ರಿಂಗಿತದ ಗಮನಗಳ ರಾಜಿಸುವ ತೇಜಿ
ಳ। ವಂಗಡದ ರಾವುತನ ಡೆಗೊಂಡರಗಣಿತಂ ಬೆರಳ ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಿಂ
ಂ ॥೪೭॥ ತುಂಬಿದಂಬುಗಳೆಗಳ ಮೇಣಡಿಕಿರಿದ ಶಸ್ತ್ರಕುಲ।ದಂಬರ
ನಳ್ಳಿರಿವ ಕೇತುವಿತತಿಯು ಹಯಕ।ದಂಬಕದ ಬಾರುಲಘುಗಮನಳ
ಜೀತ್ಕಾರ ಚಕ್ರಂಗಳಿಂ ಸೊಗಸುವ ॥ ಇಂಬಾದ ಪ್ರೋಂದೇರ್ಗಳಂ ಪತ್ತಿ
ಂಕೃತಾ।ಡಂಬರದೆ ಲೋಕಮಂ ಕಿವುಡಾಗಿಸುವ ರಥಿಕ। ರೆಂಬುದೇಂ
ೀಟಾನುಕೋಟಿಗಳು ನಡೆಗೊಂಡರತುಳ ಸನ್ನಾಹದಿಂದಂ ॥೪೮॥
ರಿಗೆಗಳ ಹಲಗೆಗಳ ಬಿಂಡೆಯುದಸಬಳೆಗಳ । ಸುರಗಿಗಳ ಬಿಲ್ಲಳಂಬಿನ
ೊದೆಯು ಕೈಪೊಡೆಯು। ಧರಧರದ ಜೋಡುಗಳ ತಲೆರಾಳಿಗಳ ಸಮು
ಸನ್ನಾಹದಾಯುತಗಳ॥ ಬಿರುಗುಗರ ಸಾಲ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಚಮರಗಳ ಪ
।ಪರಿಯು ತಾಂಬಾಲ್ಗಳ್ಗೈಬಗದ ಭವಸೇನೆಯೊಳು। ಪರಿಗಣನೆಗರಿದೆಂ
ನಲ್ಕಹಾಣಾಹಾಣಿಗಯ್ವಕಡು ತವಕದಿಂದಂ॥೪೯॥ ಹರಿವುಯುಂಘನ
ರಧ್ವಜಮುಯುಂಗಜಮುಯುಂ। ಕರಿಮುಯುಂ ಪಟಹ ತಂಬಟಮುಯುಂ
ಟಮುಯುಂ। ಶರಮುಯುಂ ವಾದ್ಯನಿಸ್ವನಮುಯುಂ ಜನಮುಯುಂ ನಾನಾ
ರುಧಾವಳಿಮುಯುಂ॥ ಸುರಮುಯುಂ ಸಕಲಗಣಕುಲಮುಯುಂ ಬಲಮು

ಯಂ। ಗರಮಯಂ ಭೂತಸಂತತಿಮಯಂ ಋಷಿಮಯಂ। ನಗಮಯಂ ನೆ
ಗಳೊಕಿನ್ನರಮಯಂ ಭರಮಯಂ ಹರನಸೇನಾಂಬುಧಿಯೊಳು॥ ೫೦॥
ಕರಿಯಂತೆ ಗಿರಿಯಂತೆ ನದಿಯಂತೆ ನಿಧಿಯಂತೆ । ಹರನಂತೆ ಮರದಂ
ತೆ ಸರದಂತೆ ಪುರದಂತಿ । ರಿರದೆ ಪುಷ್ಕರ ಪುಂಡರೀಕ ಹರಿಶಂಖವಿಷಪ
ತ್ರಶಿರಸುಮನಾನ್ವಿತಂ। ಶರಧಿಯಂತ ಬುಜಾಕ್ಷನಂತೆ ಕೇಸರಿಯಂತೆ।
ಸರಸಿರುಹದಂತೆ ವಸುಚಕ್ರ ಪಂಚಾಸ್ತರಣ ದೂರುರಸೋಸ್ಮಗ್ನಾಳಿ
ಯಿಂದೆ ಶೋಭಿತಮಾಗಿ ಪಡೆಪದಪಿನಿನ್ನಡೆದುದು॥ ೫೧॥ ಏನೆಂಬೆ ನೈ
ರಾಮ ಶಂಕರನ ಪಡೆ ನಡೆದು। ದಾನವರ ಪುರಸಮೀಪದಮಹಾಬಯ
ಲೊಳಗೆ। ತಾನಿಳಿದು ದೀಶ್ವರನ ಪಾಳೆಯಂ ಹರಿಯು ಪರಪಾಳೆಯಂಗ
ಳುಭರದೊಳು॥ ನಾನಾವಿಲಾಸದಿಂದೆಡಬಲದೊಳಿಳಿದುಪಮ । ಧಾ
ನೀಕಮುಭವನಪರಾಶಿಯೊಳು ದೇವಸಂ । ತಾನಕಮುನ್ನಂದೆ ಬಿಡಮಿ
ಕ್ಕ ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಳಿದರೊಂದೊಂದೆಸೆಯೊಳು॥ ೫೨॥ ಕರಿಯುರಂಚಿಕೆ
ಗಳುಂ ವಾಜಿಗಳ ಹಲ್ಲಣಂ। ವರವರೂಥದ ಸಿಂಧಮುಸವಸುಭಟರಜೋ
ಡು । ಶಿರದಸೀಸಕ ಬಾಹುರಕ್ಷೆ ಕೈ ಪೊಡೆಜಿಗಿದ ವಜ್ರಾಂಗಿ ಬತ್ತಳಿಕೆ
ಯುಂ॥ ಇರದುಳಿದ ಸನಹಿಗರ ಹಾದನೆಸಮಗ್ರಮುಂ। ಧರಧರದೊಳಿಳಿದ
ವತಿಚಲಾಗ್ನಿಗಿಪಾಳೆಯಂ। ಪರಿಶೋಭೆವಿಡಿದು ರಂಜಿಸುತಿರ್ದುದೆಲೆಸಿದ್ಧ
ರಾಮೋಕ್ಷಕೇಳೆಂದನು॥ ೫೩॥ ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣ
ಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರೆದನರ್ಲೋದಿದರ್ಗರ್ಥನಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇ
ಳ್ದರ್ಗೆ ಪತಿಸಿನವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮುಂ
ಸಕಲಭೋಗಮುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥ ೫೪॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೧ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೬೨೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೨ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದುಗ್ರವತುಳಸನ್ನಾಹದಿಂ। ದಿರದೆ
ತ್ರಿಪುರಕೆಲಗ್ಗೆಯಂ ಬಿಡಲು ಕೇಳುತಾ । ದುರುಳ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ
ಚತುರಂಗವೆರಸಿ ಸಂಗರಕಿರದೆ ನಡೆತಂದನು॥

ಪದ॥ ಅತ್ಯಧಿಕಮಾಯಾರಹಿತ್ಯನಿಗಮಾಳಿ । ಸಂಗತ್ಯನಿರ್ಜರ
ಮುನಿಸ್ತುತ್ಯನಿಷ್ಕಾಮಗಾ। ಹತ್ಯನಿರುಪಮತಸತ್ಕೃತ್ಯನಿರವದ್ಯ
ಮೌನತ್ಯನಿರ್ವಸನಸತ್ಯ ॥ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಾನವಾಘೌತ್ಯ ಬೊಮ್ಮ
ಚ್ಯುತಸು। ಭೃತ್ಯಕೃತವರದನೌಚಿತ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀವರಾ। ಪತ್ಯದಹ

ನೀಕ್ಷಿತಾದಿತ್ಯಸುತಮುದ್ಯನಿತ್ಯಸುವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಸು ||೧|| ಆಲಿಸಿ
ಸ್ನೆಲೆಸಿಸ್ತ್ರರಾಮಬಳಿಕಾಗಲಾ | ಭುಳೆಲೋಚನನವಾಳಿಯುದಕಾ
ವಲಭರಂ| ಕಾಲಭೈರವನವಶವಾಯ್ತು ಸೇನಾಪತ್ಯವೇಕುಮಾರ
ಕನದಾಯ್ತು || ಪೇಳಲೇಂ ಸಕಲಭರಭಾರವಂದಾಭಗ್ರ| ಕಾಳಿಯು
ರಸನದಾಯ್ತು ತ್ರಿಪುರವಂ ಸಂಹರಿಪ | ಲೀಲೆಯೇ ಶಿವನದಾಯ್ತಾ ಸ
ಮಯದೊಳಗೆಕರ್ಣನಸ್ತಗಿರಿಯಾಸಾರ್ದನು ||೨|| ಅಸ್ತಮಿಸಿತಂಬು
ಜದ ಕಾಂತಿಕೈರವದ ವಗೆ| ವಿಸ್ತಾರವಾಯ್ತು ನಾನಾರಥಾಂಗಂಗಳವೆ|
ನಸ್ತಿಮಿರಗೊಡನೆತ್ತಿ ಮಿರಂಪೆತ್ತಿತುದು ತುಂಬಿವಿಂಡಲರ್ಗಳೊಳ್ ಇ
ದುದು || ಸ್ವಸ್ತ್ರಪ್ರಭೆಯೊಳ್ ಸಗಗ್ಗಿಗುಡುಗಣಮಿರೆಪ| ಶಸ್ತಮಣಿಬಂ
ಧುರಾಸ್ಥಾನವಂಟಪದೊಳ್ ಸಮಸ್ತರಾಕ್ಷಸರವಂಗಡೆ ನಿತ್ತಂತಾರ
ಕಾಕ್ಷನೊಡ್ಡೋಲಗವನು ||೩|| ಜಂಭನಾಮನ ಸಹ ಗ್ರೀವವಿಕ್ಷೋ
ಭರಣ ಕುಂಭಕರವುಂ ರಪಂಚಜನಕೇತುವಾಲಿಪ್ರ ...ಂಬಹಯವು
ಖಲೋಕಜಿತವಿಪ್ರಜಿತವಜ್ರನಾಭಗದಹಿದಜಮುರ್ರ || ಕುಂಭವಿದ್ರಾ
ವಣವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಿಂಗಳನಿಕುಂಭವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಕಮುಲಾಕ್ಷರೆಂದೆನಿಪ
ತಾಂಭಯಂಕರರೆನಿಸು ಪಸುನಾಯಕರೋಲಗಕ್ಕ ನಡೆತರುತ್ತಿರ್ದ
ರು ||೪|| ನೋಡಿ ಕೆಲಬರನುಚಿತವಚನಂಗಳಿಂದೆ ಮಾತಾಡಿ ಕೆಲಬರ
ನೊಲ್ದು ಸನ್ಮಾನಂಗಳ್ ಕೈ | ನೀಡಿ ಕೆಲಬರನಚಲವೃತ್ತುಸ...ಯಿಂಕೆ
ಲರನುಪಚರಿಸಿ ಕು...ಸುತ|| ಮೂಡುವೆಳನಗೆಯಿಂ ಬೆಬಲದಕ್ಕುಕ್ರನ
ವೊಗಂ| ನೋಡಿಸಪ್ಪೆ ವಯಗಂಭೀರವಾಕ್ಯಂಗಳಿಂ ಮಾಡಿದಂ ಬಿನ್ನ
ಪವನೆಸಕಪತಿಯುಂದುದಂತದ್ಯುತಿವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರೆ ||೫|| ಕಂಡಿರೇ
ಸೋಜಿಗವನಮರಸಂಕುಲವೆನ್ನ | ಖಂಡೆಯದಟೆಸೆಗಳ್ಗೆ ದೂರಿಯೆ
ವ್ಯಂಕೊಲಲು | ಬಂಡನೆತಸುವನೆನ್ನ ಪುರಕೆತಂದರುಗಡುನೀವೆ
ವ್ಯಕಾರ್ಯಗತಿಗೆ || ಕಂಡುದೇನೆಸಿಶಿವಂಕೊಲಲೆನ್ನ ನಾಬಿಡಿಸಿ |
ಕೊಂಡರು ಕಾಯ್ವೊಡಾರ್ಲ್ಲುವರು ಶಂಭುವಂ| ಕಂಡು ಬಾಳ್ವ
ದುನೀತಿಯೆ ನೆಕೇಳಿಕನೆ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯಿಂತೆಂದನು ||೬|| ಜಲಧಿ
ಯುಂನಿಃಶೇಷವಾಗಿಸುರ್ಪ್ರನೆಸುರಿವ| ವಿಲಯವಸ್ಥಿಗೆಶೀಕರೋದಕಂ
ಸಾಲ್ದಪುದೆ| ಬಲುಗವೆಯುರಿದೆನಿನ್ನ ಥಟ್ಟನೋಳ್ಪಿಟ್ಟನೋಡೀದೈತ್ಯ
ಸಂಕುಲವನು|| ತುಳುಗಳ್ ಆದಿವಿಜಭಟರೆಂಬವರ್ಮತ್ಪ್ರರದ| ನೆಲನವೆ
ಟ್ಟಲ್ಪುವುಥರೆ ಕರಿ...ಚಕಂ| ಪ್ರ ... ದಂನಿವಾರಿಸುವಂತೆ
ಟುಯೆತ್ತಿ ನಲ್ಪ್ಪನಟಾಳಿಇಂತೆಂದು ... ಪಿಡಿವೆವು ಸುರೇಂದ್ರಾದಿ ಸಕ
ಲದಿಕ್ಪಾಲಕರ| ಕುಡಿವೆವು ಸಮುದ್ರಾದಿ ಸಕಲಾಂಬುಜಾಲಮಂ| ಹು

ಡಿಗೆಯ್ವವೆಮರ್ದನಗರಾದಿಸಕಲಾಸ್ತ್ರಗಳನಿಹಹರಿಗಳೆಂದಟ್ಟಿಸಿ॥ ಒಡೆ
ವೆವೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮುಂ ಸಂಚಕಾಮಗಳ್। ಕೊಡುವೆವು ವಿರೋಧಿಗಳ ಜೀ
ವನಕೆಶೂಲಿಯುಂ। ತಡೆವೆವೆಮ್ಮಂ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡೆನುತ ರಕ್ಕಸರ್ ಜಟಿ
ದರಾಸ್ಥಾನದೊಳಗೆ॥೮॥ ಗರ್ಜಿಸುವಸುಭಟರಂ ನಿಲಿಸಿಯೋಲಗವುಂ
ವಿ। ವರ್ಜಿಸಿ ಪುರತ್ರಯದ ಕೋಂಟೆಗಾವಲ ಭಟಬ್ಭಟರ್ ಜಿತವೆಂದು
ನೇಮಿಸಿ ತಾರಕಾಕ್ಷವರಮನೆಪೊಕ್ಕನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ ದುರ್ಜಯ
ಬರ್ಡಿವಹರೆಗಳ್ ಕೈಗಳೊಳಗಾಂತ ಪೆರ್ಜೋಡರಗಡಣಂ ಪರಿಹರಿ
ಪುದಕಳೆಗಿಂದೆ। ವರ್ಜಿತ ಸ್ವಾಪರು ರೆಭೋಗಿ ನಿನುತ ಮುಪ್ಪುರದ
ಕೋಂಟೆಯುಂ ಕಾದಿರ್ದರು॥೯॥ ಬಿಡದೆ ಕೂಗುವ ಪಸರೆ ತಿರುಗುತಿಹ
ಪಂಜುಗಳ್ ಗಡಬಡಿಪ ಕೋಂಟೆವರು ದನಿಗೆಯ್ವ ಭಟಬುಗಳ್ ಬ್ಯಾಡ ನೊ
ಡ ನೆಸುಳಿವ ವೇಷ್ಟ ಹರಿಯಾಳ್ಗಳ್ ಅರುತಿಹ ಕಾಳೆಗಳ ಭರದೊಳು॥ ಪ್ರೌ
ಢವ ತಂಬಟರವಂ ಘೋಷವೇಗಪಿರಿಸು। ತ್ತುಡಿಗಡಿಸು ಯತ್ನವಂ
ಮಾಳ್ಪ ಭಟರವಂ ಗಡಮಿಸೆ ದುರ್ಗಾತ್ರಿಪುರನಾಳ್ಕೆರಿಯ ಮೆಡೆಯೆ
ಡೆಯೊಳತಿ ನಿಬಿಡವಾಗಿ ॥೧೦॥ ಹುರಿವ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಾಸುವಂಬಲಿಯ
ಬಿಸಿಯುಪ್ಪೆ। ವರವಿಗಳ ಪ್ರದಿದಪ್ಪೊಂದೆಗಳ ಘರಘರದೆ। ಘಿರಿಸಿದರ್
ಬಲ್ಗೊಲೆಯು ಡೆಂಕಣಿಯು ಮರುಳ್ಕೆಗಳ ನೆಟ್ಟಸಲ್ಲಿಗೆಗಳ್॥ ಪರಿಪರಿಯ
ಗುಂಡುಗೋವಿಯು ಕುದಿವಸುಣ್ಣಗಳ್। ಪಿರಿದಪ್ಪಗುಂಡುಗಳ ಕವಣೆಗಳ
ಸಬಳಗಳ್। ಸುರಿಗಳಲ್ಗಳ ಪಂಜಿಪಲೆಯು ವೊತ್ತಂಗಳಾಳ್ವೇರಿ ಬೊಳ್ಪ
ಸರಿಸಿದರ್ ॥೧೧॥ ಇಂತು ಪಲತೆರದ ಸಂವರಣೆಯಂ ಮಾಡುತ। ತ್ಯಂತ
ಸುಯತ್ನದಿಂ ದುರ್ಗಮಂ ಕಾಯುತ। ಸಂತಸವಿಲ್ಲದ ದಾಸವಯ
ದೋಳ್ಪಿನವೆ ಯುಗಯುಂಗ್ಯಸನಮದೆಂದ್ರನು ॥ ಸಂತಸದೋಳಿದ್ದನಾ
ತ್ರಿಪುರಕ್ಕಲಗ್ಗೆಯುಂ। ದಂತಿ ಸಗೆಲ್ಲಮುಂ ಸನ್ನಾಹಮಾಗಿಬೇ। ಗಂತೆ ಬಳಿ
ರೆಂದು ಪಾಳೆಯದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕಾಂಡುಗುರನೆನಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೨॥
ಆಶಿಸ್ತ್ರಿ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಮುಪ್ಪುರದ ಜನ ಜಾಲಮತಿ ಚೋದ್ಯದಿಂ ಶಂ
ಕರಂ ಮುತ್ತಪುರದ। ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆತಂದು ಪಾಳೆಯ ಮನಿಳಿದಿರ್ದ
ಪಂ ನೋಳ್ಪೆವೆಂದು॥ ಮೇಲೆ ಮೇಲ್ಕೈ ತಂದು ಕೋಂಟೆಯಂ ಪತ್ತಿ ಹೊ
ರ। ಪಾಳೆಯುಮನೀಕ್ಷಿಸುತಿಪ್ಪ ಗರ್ಕಾಣಿಸಿತು । ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯ
ನಿಡಿಕಿರಿದ ಬಣ್ಣಗೂಡಾರಗಳ ಸಾಲ್ಗಳಿಂದಂ॥೧೩॥ ಪೊಳವಗೂಡಾರಗಳ
ಬುದ್ಬುದದ ಪೋಪಬ। ಪ್ಪಲಘುವಾಜಿಗಳ ತೆರೆಗಳ ಕರಿಯ ಗಿರಿಯ ಜ
ನ। ಜಲಚರದವಿನುಗು ವಾಯುಧದ ನೊರೆಗಳ ವಾದ್ಯವಾಭರ್ಜಿಯ
ಷೇರ್ಶೋರ್ಮರಘನ॥ ಚಲಿಪ ಕೇತನ ತತಿಯ ಸುಳಿಯ ಸಬಳದ ಸಾಲ। ತೊ

ಳತೆಱಳೆಪಪೆವಳೆವಳ್ಳಿಗಳೆಭಯುರಸಸಮುಂ। ನ್ಮಿಳಿತಪರಶಿವನಸೇನಾ
ಸಮುದ್ರವನಾಗಪುರಜನಂನಿಟ್ಟಿಸಿದುದು ॥ ೧೪ ॥ ಎರಡುತರದೊಳೆ
ಗೂಪ್ಪುವಂಗಡಿಯುಮಂಗಡಿಯು । ಸುರಿದಧಾನ್ಯದರಾಸಿಯೊತ್ತೊಗ
ಳೆಜೊತ್ತುಗಳೆ । ಕರಿತುರಗನಿಚಯದೆಡೆಯಾಟಗಳೆಘಟಗಳೆಪೊಂ
ದೇರಸಂದಣಿಗಳೆ॥ ಅರಮನೆಗಪ್ಪೋಪನೃಪರಂದಳೆದಗೊಂದಳೆದ। ತ
ರುಣಿಯುರಮಣಿಭೂಷಣಾವಳಿಯುಗಾವಳಿಯು । ಪರಮಭೀಷಣಪ
ಟುಭಟಾಳಿಗಳಕೇಳಿಗಳಪಾಳೆಯಂಕಂಗೆಸದುದು ॥೧೫॥ ಈಗಳಿದ
ನೋಡಿರೇಮೇರೆಯಂಮಿಾರಿದ್ದ। ಸಾಗರದೊಲಿದೆಶಿವನಪಾಳೆಯಂಕಾ
ಳೆಗಂ। ತೂಗದಿಪರೊಡನೆಮ್ಮವರ್ಗೆಸುತನೋಟಕನುಡಿವತಿರೆಸ
ತಿಯರಾಗ॥ ಏಗುವೆವುಶಿವನೀಗಳೆಮ್ಮತ್ರಿಪುರಕೆಲಗ್ಗೆ। ಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಪ
ನಂತೆಕೆಟ್ಟೆವುರುಬಿದೊಡೆಕತ। ಯಾಗವ್ಯೆರಿಗಳೆಂತುಸ್ವೈರಿಸುವರಕಟೆ
ನುತಗುಜುಗುಜಿಸುತಿರಲಿತ್ತಲು॥೧೬॥ ನಿತ್ಯನೇಮಂಮಾಡಿಪಾವಕ
ಕೃತಾಂತನೈ । ಋತ್ಯವರುಣಾನಿಲಕುಬೇರಈಶಾನರೊಡ। ನತ್ಯಧಿ
ಕಸಂಭ್ರಮದನಡೆತಂದುಶಿವನಡಿಗನಮಿಸಿಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ಮೃ
ತ್ಯುಸಂಹರನೆಚಿತ್ತವಿಸಿನ್ನನಾಂಪಾಳ್ವ। ಕೃತ್ಯಮಂನಿರವಿಸೆನಲೀ
ಶ್ವರಂಕೇಳ್ದುತಾಂ। ದೈತ್ಯರಪುರಕ್ಕೆಲಗ್ಗೆಯುಬಿಡುವುದೆಂದುಸುರಪಂ
ಗಿರದೆನೇಮಿಸಿದನು ॥೧೭॥ ಆಸಮಯದೊಳಗಿಂದ್ರನಮಳತರಮಣಿ
ಕನಕ। ಭಾಸುರಾಭರಣದಿಂದೆಸೆವಬಿಳಿಯಾನೆಯುಮಿ। ಲಾಸದಿಂದೇರಿ
ದಂಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕಾಳಿಗಳ್ಕಂಗೆಸದವು ಲೀಸಾಗಿಬಿರುದುಪಾ
ಠಕರಕಳೆಕಳೆದಾಮ । ದಾಸಕಲಸಚಿವಸಾಮಂತಸೇನಾಧೀಶ। ರೋ
ಸರಿಸದೈತರಲುನಡೆಸಿದಂಗಜಮನಾತ್ರಿಪುರವನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕೆ॥೧೮॥ ಗು
ಳಿಮನಿಕ್ಕಿದರಾನೆಗಳೆಪಲ್ಲಣಮನಿರ। ದಳೆವಡಿಸಿದರ್ಕುದುರೆ ಗಳ್ಗೆ
ತೇರ್ಗಂವಾಜಿ । ಗಳನ್ಯೆದೆಕಟ್ಟಿದರ್ಸಂಜೋಗವಾಗಿಕಾಲಾಳ್ಗಳುಂ
ಪೊರಮಟ್ಟರು ॥ ಪೊಳೆಗಿಗುದುಭೇರಿಗುಂದುಭಿಡಕ್ಕೆಡಾಂಡಿಮಂ।
ಬುಳಿಕರಡೆನಿಸ್ಸಾಳೆನೆಂಬವಾದ್ಯಪ್ರತತಿ। ತಳರಿತಾಚತುರಂಗಸೇ
ನೆಪರಿಗಣನೆಗರಿದಂದೆನಲ್ತುವಕದಿಂದಂ ॥೧೯॥ ಸಿಂಧುರದಮಸ್ತಕದ
ಮೇಲೆಮುದದಿಂಜಯಧು । ರಂಧರಂಸುರಪನೈತರೆಮುಂದೆಕಾಣಿಸಿ
ತು । ಬಂಧುರದಕನಕಕೋಟಾವಳೆಯುಮೆಸೆವಮಾಣಿಕದತೆನೆಗಳೆ
ಸೊಗಸುವ ॥ ಬಂಧಿಸಿದನಾನಾವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರಾಂಬರದ। ಸಿಂಧಂಗಳೋ
ಳಿಯಿಂಪೊರವಳೆಯುಮಂಬಳೆಸಿ । ಸಿಂಧುವಂತೊಪ್ಪುತಿಪ್ಪಗಳೆಶೋ
ಭೆಗಳಿಂದೆತ್ರಿಪುರಂಗಳತಿಚಲ್ವಿನಿಂ ॥೨೦॥ ತೆನೆತೆನೆಯುಸರಿಸಗಳಸ

ತ್ತಿಗೆಯುಮುತ್ತಿಗೆಯು। ದನುಜೇಶರಿಕ್ಕಿಲದನುಂಬಿಗಳೆಂದಿಗಳ್। ಮಿ
ನುಮಿನುಪ ಕೈದುಗಳಮಿಂಚುಗಳಸಂಚುಗಳಧಾೞಿಸುವಚಮುರಂಗ
ಳ್‖ ತನತನಗೆನೋಳ್ಪಗುಣಶೀಲೆಯುರಬಾಲೆಯುರ। ಕನಕರತ್ನಾಭರ
ಣರೋಚಿಗಳವೀಚಿಗಳ್। ತೊನೆವುತಿಸುಚಿತ್ರದಪತಾಕೆಗಳಜೋಕೆಗ
ಳಕೋಟಾವಳಿಯಮೆುಸದುದು‖೧೧‖ ಸಾಲಮುಗಿಲ್ಟ್ಟಿಣೆಯುಡೆಂಕಣಿ
ಯುಪೆಂದಿದಲಿ। ಯೋೞಿಗಳಮುೞುಳಕ್ಕೈಗಳತೂಗದೊಲೆಯುಧ್ವ। ಜಾೞಿ
ಗಳನೆಟ್ಟಸಬಳಗಳನಿಡುಗುಂಡುಗಳಸಂದಣಿಯುಸನ್ನಾಹದ ‖ ಸ್ಥೂಲ
ಮಾಗಿರ್ದತೆನೆಗಳಕನಕರಸ್ನಪ್ರ । ಭಾಲಸರಿಯೊಬ್ಬೞಿಯುಘಾತ
ಮಾಡಗಳನುವಿ। ಶಾಲಸಾಲಮನಿರದೆದಿವಿಜಪತಿಕಂಡು ತನ್ನ ವರಕೂ
ಡಿಂತೆಂದನು ‖೧೨‖ ಸುರನರೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಪಿಶಾಚಕಿಂ। ಪು
ರುಷಗುಹ್ಯಕಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯವಿದ್ಯಾಧರ। ಗ್ವರಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರ
ಪ್ರತತಿದಿಕ್ಪಾಲಕರುಮುಖ್ಯಮಾದ । ಧೊರೆಧೊರೆಗಳಂಕರೆಗುಶ
ಲವಿತ್ತುತಿಪ್ಪುರಮಂ। ಪರಿದೈವಿಮುತ್ತಿದಾಳ್ಗೊಂಟೆಯುಂಕೊಂಬು
ದೆನೆ। ಹರುಷದಿಂತಮ್ಮಚಾತಗ್ಬಲಂವೆರಸಿನಡೆದರತಿಸಂಭ್ರಮದೊ
ಳು‖೧೩‖ ಲಗ್ಗೆ ಪರೆವೊಳಗಿದವುಕೂಗಿದವು ತಮತಮಗ। ಬೊಗ್ಗು
ಹೆಗ್ಗಾಳೆಗಳ್ಬಿಡದೆನಡೆಗೊಂಟೆಗಳ। ಪೊಗ್ಗರಂನೂಂಕಿದವು ಪುರದಪೂ
ರಬಳಸಿನೋಳ್ಪಡಿಯುಟ್ಟಣೆಗಳೆಸ್ಟವು‖ ಬಿಗ್ಗಿನಿಂಬದ್ದರದಬಂಡಿವಿಂಡೈ
ದಿದವು। ವೆಗ್ಗಳದಬಿರುದಿನಾಳ್ತುೞಿಯನಗೞಿನಸುತ್ತ। ಕಗ್ಗೞಿಕೆಯಿಂ
ಸೇರಿಸುತಿರ್ದರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳ್ಟ್ಟರಿಯನು‖೧೪‖ ಕಂಡರಾಸಮು
ಯುದೊಳುಬಳೆರುಗಜಬಜಿಸುತಾ । ಬುಂಡೆರಾಗ್ವರೋಕ್ಕೆಂಟಿಗಾಳೆಗ
ವನೀಗಕೈ। ಕೊಂಡರ್ದ್ವತಪಾಪ್ಪಮದಿಟ್ಟರಿಕೆಯೆಂದುದಾನವರಾಗನೇ
ಮಿಸಲ್ಕೆ‖ ಬುಂಡೆಯುದಸ್ರೊಳೆಪಿನಭಟಾಳಿಭೊಯೆನುತಾಲಿ। ಕೊಂಡು
ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತಿರ್ದುದುದಿವಿಜವಿತತಿಮುಂ । ಕೊಂಡುತಲೆದೋರಿ
ದುದುಪುರದಗಳಸರಿಸದೋಳ್ಪೇಳಲೇಸ್ಟ್ಟರಿಯನು‖೧೫‖ ತಲೆವರಿಗೆ
ಯಿಂದೆಕ್ಕಲರಗಳಸರಿಸದೊಳಿಂಗ। ತಲೆದೋರಿದಗರ್ಜದರಾಜಿಯುಂ
ಮಾವುತ। ಪುರ್ಲಿಪೊಗಕೆನೂಂಕಿದಬಿರ್ಗಿದರಂಬೆಗಳಮುರೆಯೊಳಗ
ಡಗಿಬೇಗದಿಂಪಂ ‖ ಎಲೆಲೆಸೇರಿದರಗಳದಿಡ್ಡೆಯಂಸುಮನಸರ್ಚಲಿ
ಸದಿರಿಯೆಂದಸಿಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರಗದಾ । ವಳಿಯಿಂದೆಬೊಬ್ಬಿರಿ
ದುಹೂಣಲಿಡುತಿರ್ದರಾಸುರಭಟರನಸುರಭಟರು ‖೧೬‖ ತೊಲಗೆ
ದಿಡುಕಿನೊಳಂಡಿಸಿದರಾಗಳೇಕೆಲ। ತರ್ಳಿಗಳೊಳೊಪ್ಪಕ್ಕವೈಗರ
ದರಾಗಳೆಕೆಲ। ಬರ್ಲಿದಬದ್ದರಗಳಂಮುರೆಗೊಂಡತಾಕ್ಷಣಂಕೆಲರೆಸೆವ

ನಡೆಗೊಂಟೆಯುಂ॥ ಬೞಿಯುಱಿದರ್ಕಱಲರ್ಕಱಲಕೆಲಲಾರ್ಗಿನಿಂ । ಅೞಿ
ಯೆುದ್ದಸುೞಿದಾಡಿದರ್ಪ್ಪೀಳ್ವಕವಣೆಕ। ಲ್ಗಳಬೀರುಗುಂಡುಗಳಘಾತಿ
ಯಿಂಬಸವೞಿದುಬೀೞುತಿರ್ದರ್ಕಱಲಬರು॥೧೭॥ ಡಿಡ್ಡಿಗಳೊಳ್ಕೈತಂ
ದುಗುಪ್ತಿದಿಂಬುಳಿರಗಳ್। ದಿಡ್ಡಿಯೊಳ್ಪ್ಪಲ್ಗೊಂಡುತರತರದಪೇರ್ತಱೞಿ
ಯು। ದಡ್ಡಿಗಳನುರೆಮುಱಿದುಮುರೆಯೊಳಗೆವ್ಯೈಗರೆದವೀರರಂಸಂಹರಿ
ಸುತ॥ ಬಡ್ಡಬಣಗುಗಳನೋಡಿಸಿಮುಗ್ಗುವಮುರಠಂ। ಕಡ್ಡಿಗಣೆಸವೆ
ತೞಿಗಳಂಮುಱಿದುಕೊಂಡಗಳೊ। ಳೆಡ್ಡುವಾತಮುರರಂತರಿವುತಂಪುರ
ವನೊಳಪೊಗುತಿರ್ದರಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೮॥ ಕಲ್ಕೊರಡುಸದೆಸಟ್ಟ
ಪುಲ್ಲೊರೆಗಳಿಂತವ। ರ್ಕ್ಕಿಕ್ಕಿದರ್ಪ್ಪರದಗಳನೇಣಯುಂಪೊತ್ತವರ। ಸಾ
ಲ್ಕದಱಿದುದುಪೊರಗಲಟ್ಟಣೆಯುಮೇಲಣವರಿಟ್ಟರಾತ್ರಿಪುರದವರ॥ ನಾ
ಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನಸುರಂಗಂನಡೆವಭರವಸಕೆ। ನಿಲ್ಕದೆಯುಕಾಣೆಂಪುರಂಗರ
ನಸೇನೆಯೊಳು। ಮೇಲ್ಕೀಳ್ಗಳೆಂಬಭೇದಮನರಿಯೆನೆಲ್ಲಾಭಟರ್ಮ್ಮ
ಸುಕಿದಭರ್ಱರದೊಳು॥೧೯॥ ಇರದೆಪದದಹತಧೂೞಿಯಿಂದೆಪಿರಿದಿಹಸು
ಪ್ತಶರಧಿಯುಂಪೂಳ್ತೆಗೆಱಪುರದಗಳಪೂಳ್ವುದೇ । ನರಿದುನಿಮಿಷಾ
ರ್ಧದೊಳ್ಮಡಿದಪೆಣದಗಳನೆಳೆದುತುಂಬಿದರ್ಪ್ಪಲ್ಲೊರೆಗಳಂ॥ ಕೊ
ರಡುಗಳನೊಟ್ಟಿದರ್ಕಱಲ್ಗುಂಡುಮಣ್ಗಳಂ। ಸುರಿದುನೆಲಸರಿಮಾಡಿದ
ರ್ಱಳಕ್ಕೊಪ್ಪುಯಲ್ಗಳಂ। ಸರಕುಮಾಡದೆಮುಗ್ಗಿಕವಿದರಾತ್ರಿಪುರಮಂ
ಸುತ್ತಲಾದಿವಿಜಭಟರು॥೨೦॥ ಮೂಡಲುರುಬಿತುಬಡಗಲೊತ್ತಿದು
ದುಪಡುವಪರಿ । ದಾಡಿದುದುತೆಂಕಕೈಕೊಂಡುದೀಶಾನನೊಳು
ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆಜಡಿದುದನಿಲನೋಳ್ಬುಱಿದುದಸುರನ ದೆಸೆಯೊೞಾ
ರ್ಭಟಸಿತು॥ ನೋಡಲಗ್ನಿಯೊಳಡಗಿನುಗ್ಗಿದುದುಸುತ್ತಲುಂ। ಮಾಡಿ
ದುದುಕರ್ಕಶವನಮುರಸುಭಟಾೞಿನಾ। ಡಾಡಿಗಳಕೊಂಟೆಗಾಳಗವೆಕ
ವಿದುದುಕಲ್ಲಮುಳೆಕವಿವಭಟರಮೇಲೆ॥೨೧॥ ಆಡಿದವುಡೆಂಕಣೆಗಳಲ್ಲ
ಲ್ಲೆಮುರುಳಕೈ। ನೀಡಿದವುಕವಣೆಗಲ್ಲೊಸಿದವುಕಾದೆಂಣೆ। ಗೂಡಿಮುಳ
ಲರಗುಸಾಸಿವೆಗಡದುಸುಂಣಕಲ್ಲಂಬಱೆಗಳುಂಸುರಿದವು॥ ಹಾಡಿದವು
ಪೆಟ್ಲ್ಗಳಿಕ್ಕುವದಸಿಗಳಾಗಲೊ। ಲಾಡಿದವುಪೇರೆತ್ತುಗುಂಡುಭಳ್ಬ
ರದೊಳ। ಕಾಕ್ಕಿದವುಬೂಡಿದವುನೂರೆಗಳ್ಕಿಕವಿದುಬೀಳ್ವಿದಿವಿಜಾ
ೞಿಭಟರ॥೨೨॥ ನಿಟ್ಟಣೆಕೆಯಿಂಪೆತ್ತಬೇಗಪುಲ್ಲೊಂದೆಗಳ್। ಕಿಟ್ಟಿನಿಂಸೀ
ದರೆಡಬಲದೊೞಿಟ್ಟಣೆಪರಂ। ಮುಟ್ಟಿದರ್ಕಱಲ್ಗುಂಡುವಳೆಗಳಿಂಪಂದಿದಲೆ
ಗಳೊೞಿಟ್ಟಬೊಬ್ಬಿರಿದರು॥ ಕೊಟ್ಟಿದರ್ಕ್ಕತ್ತಿಕೈವದುಗಳಿಂದೆಪೆಣಗಳಂ।
ಪಟ್ಟಿದಭೋರ್ಱಭೇತಾಳಸಕುಲಕೆನೆರೆ। ಹುಬ್ಬುಮಾಡಿದರೊಂದುನಿ

ಮುಷದೊಳು ದಿವಿಜರಂ ಬುಳಭಟರ್ತ್ತವಕದಿಂದಂ॥೩೩॥ ಹಾಸಿದಗ್ಗೆಯ ಪೊ
ಣ್ಗ ಪಟುಭಟರಮೈದೊವ । ಕ್ಕೀಸಿದುದು ಮುಳಲಮುಳಿಯಿಂದೆಪ್ರ
ಣ್ಣಾದವುರೆ। ಸೂಸುತಿಹಸುಣ್ಣಗಳ ಸೋಂಕಿನಿಂ ಕಣ್ಣರಳಿ ಜಾಯ್ಬಿಂದು
ಬಸವಳಿದರು ॥ ಸಾಸಿವೆಯ ಬಿಸಿಗದಡು ಬೀಳೆಹಠರಾಗ್ನಿಯೊಳು॥
ಕೀಸುರಿಗಳುಬ್ಬಿದವು ಕಲ್ಗುಂಡುಗಳ ಹತಿಯೊ। ಳೋಸರಿಪ ದಿವಿಜರಂ
ಕಂಡು ಮೂದಲಿಸಿದಂ ಸುರಪನತಿಕೋಪದಿಂದಂ॥೨೪॥ ಮತ್ತೆ ಮೂ
ದಲಿಸಿದಂ ಸುರಪನೆಲವೆಲವೋ ಬೆಂ । ನೆತ್ತಿರೇದನು ಜಗೆ ಸುರರೆಂದು
ಮೂದಲಿಸಿ। ಚಿತ್ತಡಾವೇಶಮುಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಮುಗ್ಗಿದುದು ತಮ
ತಮಗೆ ಸಂದಣಿಸುತ॥ ಕೊತ್ತಳದ ಜುವೊಗದ ದಡ್ಡಿಗಳ ಸರಿಸದೊಳು
ಪತ್ತಿದರು ಸಾಲನಿಟ್ಟಣಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪೊರೆ। ವೃತ್ತಿರ್ದ ವಖಿಳ ವಾದ್ಯಂ
ಗಳಿತ್ತಂಡದೊಳು ಶರಧಿ ನಿರ್ಘೋಷದಂತೆ ॥೨೫॥ ಸೂಸಿದರ್ಕೆಂಡಮಂ
ಬಲ್ಲವಣಿಕಲ್ಗಳಂ। ಬೀಸಿದ ಬಿರ್ಸಿಯ ಮೇಣಮನೆರದು ತನುಗಳಂ।
ಹಾಸಿದಗ್ಗಿವರ್ಗ್ಗಮಂ ಪಾಯ್ಕೆ ಸೇದಿದ ಮರ್ಳ್ಗೈರ್ಗಳಿಂ ತೂಂತರು ॥
ಮಾಸಿದ ಕಾರ್ಬೊರ್ಗೆಯ ಪರ್ಬಿನಿಂ ಬಲ್ಗೂಳಿಗ । ಹೇಸಿದ ಸುರರದ
ಗಳೆ ದಿಡ್ಡಿಯೊಳು ಕೈಗಳಂ। ಪಾಸಿದರ್ಕೆಲರಾಗ ಕೆಲವರು ಬಿಕಾದುತಿ
ದರ್ಬರ್ಳಿಕ್ಕೀನೆಂಬೆನು ॥೨೬॥ ಇರದೆ ಹಮ್ಮೈಸಿದ ಕೆಂಡಗಳ್ಬೀಳೆ
ಕೇ। ಸುರಿಯಿಂದ ಮೊಗಮುಡಿದರುರೆ ತೊಲೆಯುರುಳೆ । ಕರಚರಣ
ಮುಡಿದು ಕೆಡೆದ ಪರ್ಂದಿದಲೆ ತಾಗೆ ಜರ್ಜರಿತ ತನುವಾದರು॥ ಪಿರಿಯ
ದಸಿಗಳುಮ್ಮೈಯೊಳಂಟೆ ಕಳವಳಿಸಿದ। ಪರ್ರಿಪದಿಯ ಸಮರಸಾಧನ
ಗಳಿಂ ಬಿಡದೊಡನೆ। ಕತತರದೆ ಬೀಳುತಿರ್ದರ್ದಿವಿಜಸುಭಟರದನೇ
ನೆಂಬೆನಷ್ಟರಿಯನು ॥೩೭॥ ಕಾದೆಣ್ಣೆ ಸುಣ್ಣಗಳ್ವಧಾರೆಯಿಂ ಕರ್ಡೆಯೊ।
ಳೊದುತಿಹ ಕಾಳೆಗಳ್ಮ್ರಳಗು ಕಲ್ಗುಂಡುಗ । ಳ್ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸೂಸು
ವಾರಿಕಲ್ಕಂಡೆಯದ ಬೆಳಗು ಮಿಂಚುಗಳ ಸಂಚ॥ ಆದರದಿ ಕುಣಿವುತಿಹ
ನಾರದಂ ನವಿಲಲ್ಲಿ। ಕಾದುವ ಸುರದರ್ಜಲಧರಂಗಳೆನೆ ಕಗ್ಗೆಸೊಗ। ಸಾದು
ದಳಿದ ಮುರನಟ್ಟೆಯ ಬೆಳಸುತಿಪ್ಪುದಮುಹಾ ಬಯಲಪೇಹೊರ್ಲದೊ
ಳು॥೨೮॥ ಪಡು ಬಲಿಸಿ ಸುರಭಟರ್ಮ್ರತ್ತುವರ್ಪತ್ತುವ। ಕರ್ಡುಗಿ ರಾ
ಕ್ಷಸಭಟರ್ಝೊಂಕುವ ತಾರ್ಂಕುವ। ಮುರ್ಡಿದ ಪೆಣಗಳ ಬಳಿಯೊಳೊ
ತ್ತುವರ್ಪ್ಪುತ್ತುವರ್ಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂ ದಿವಿಜಭಟರು ॥ ಕೊಡದೆ ಕೋಪದೊಳ
ಸುರರುರುಬುವ ತರ್ರುಬುವ। ಬಿರ್ಡದೆ ಸುರರೊತ್ತಿ ಪೊಯ್ದಾಡುವ
ರಾಕ್ಡುವ। ರ್ಕ್ಕಡಿದಿರಿದ ಸುರಭಟರ್ಕೆಡೆವುವರ್ಮ್ಮಡುವುವರಾಮ್ರ ರಹಂತಸು
ರಭಟರನು॥೨೯॥ ಸುರಗಿಯಿಂದಿರಿದು ಶೂಲಬತಿವಿದು ಖಡ್ಗದಿಂ। ಧಿರ

ದೆಕತ್ತರಿಸಿಕೊಡೆಲಿಗಳಿಂದೆಕಡಿದುವು, ಗ್ಗರದಿಂದೆಪೋದಿವುಸಲ
ದೊಳಿಟ್ಟಗೆದೆಗಳಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿಸಬಳೆದಿಂದಂ॥ ಶಿರವನಿರಿದೆತ್ತಿ ಚಕ್ರದಿನ
ರಿದುಮಿಕ್ಕಪರಿ, ಕರದಿಂದೆದೈತ್ಯನಾಯಕರಾದುರ್ಕೊಲುತಿರಲ್ಪರಿ
ಕಿಸಲ್ದೀಪವಂಸೋಂಕುವಪತಂಗವಾದರ್ದ್ವಿಜಸುಭಟರಂದು ॥೪೦॥
ಆರ್ಭಟಿಸಿದಂವಹ್ನಿಯಂತಕಂಮುಳಿಸಿದಂ, ನಿಭವರಾವೇಶನಾದಂ
ನಿರುತಿಕೋಪಸಂ, ದರ್ಭವಾಸಸನಾದನಬ್ಧಿಪಂಕಗಳೊಳ್ಕಡಿಗೆದ
ರಿದಂಮರುತನು॥ ಗರ್ಭೀಕೃತಂವರ್ಷನಾದಂಕುಬೇರನಾವಿರ್ಭೂ
ತಿಶಿಖಿಯುನನಾದನೀಶಾನಂಹೆ। ವಿಭುರ್ಕತ್ತರಾಜನಿನಿಬರ್ಗ್ಗೆಕೈವೀ
ಸಿದಂವೊಳಗಿದವುವಾದ್ಯಂಗಳ್ ॥೪೧॥ ಕೇಳಾದೊಡೆಲಸಿದ್ಧರಾವು
ಮೇಲಪ್ಪಘಪ, ಕೋಳಾಹಳವಸೆಂಟುದಿಕ್ಕನೊಳುದಿಕ್ಪಾಲ, ಜಾ
ಲರೇಹರಿಗಳುಂಡೆಯು ವಾಂತುವಾಹನಂಗಳನುಳಿದು ಕಾಲ್ದೆಡೆಯೊ
ಳ್॥ ಹೂಳಿದಗಳೋಳ್ಕಿಂದುಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದೊಳ್, ಮೇಲಿಕ್ಕದವು
ರರಂಜರವುತಂಮುಗ್ಗಿಕ್ಕೆ, ಕಾಲೊಡದುಬೀಳ್ಟವರನೆಳಸುತಂಕೋಂ
ಟೆಯುಂಪತ್ತಿದರದೇನೆಂಬೆನು ॥೪೨॥ ಸಿಡಿದುಮುಂದಲೆಯುನಾಶ್ವೇರಿ
ಖುಂಡಗಳೊಳಗ, ಕೆಡಪ್ಪುವರ್ಪ್ಪರಸುರರಂವಿಜರಂಮೇಲ, ಕಡೆರ
ದಂತಿರಿವಿರಿದುನೊಂಕುವರುಸುಯ್ಕವರುವುರಿವಮುದ್ದಿನತಿತ್ತಿಯಂ॥
ಬಿಡನುಳಿದಸಮರಸಾಧನದಿಂದೆದಿಜರುಂ, ಮಡಪ್ರುತಿರೆಮತ್ತೆಮ
ತ್ತುರವಣಿಸಿದೈತ್ಯರಂ। ಗಡಣೆಗೊಟ್ಟೆದೆಪತ್ತುತಿದುರ್ದಮರವಾಂತ
ಮೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ॥೪೩॥ ಊರ್ಗಳೊಳಗಾದುದತಿಕಳಕಳಂತ
ತ್ಪುರಜ, ನಗರ್ಗಳ್ತಿಳ್ವೇರಿಯುಂಪತ್ತಿದರ್ತೀವತಿನಾ, ದುರ್ಗಂಗಳಿರದೆ
ಕೋಳ್ಗೊಳ್ವೇದವೆಂದೆಡೆಗೆಡೆಗಬೀಗಗರ್ಜಬಜಿಸಲು॥ ಭರ್ಗನಯುನ
ಜ್ವಾಲೆರೂಪಾದುದೆನೆಖಳಭ, ಟರ್ಗಳಂತೇರ್ಗಳಂವಾಜಿರಾಜಿಗಳನಿ
ಭವರ್ಗಮಂಕೂಡಿಕೊಂಡಾಕ್ಷಣಂವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿನಡೆತಂದನು॥
ಕಾರೊಡಲಕೆವಿನ್ಯಾಸೆಗಳಕೊರದಾಡೆಗಳ್, ಚೂರಿಸುವಖುಂಡೆಯುದಕ
ರದಬಹುರೌದ್ರರಸ। ಧಾರಣಾನನದಕಂಗಳಕಿಡಿಯುಗಜದಜಾಡಿ
ಯುಭೀಷಣಶ್ವಾಸಗಳ್॥ ಘೋರತರಾಕ್ಷಸರವನಕೂಡೆಬರುತಿರ್ಪ್ಪದಂ,
ದೂರದೊಳ್ಕಂಡುದಿವಿಜಾಳಿಯುಮದೂತರಂ, ಸಾರೆಬರೆಕಂಡುಹಂ
ವೈಪರೋಗಿಯುತೆರದೊಳಳವಳಿದುದೇನೆಂಬೆನು ॥೪೪॥ ಇಂತೆಸವ
ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥ
ವಾ, ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥
ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ

ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ ಕಂತುಹರನ ಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೬॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೧ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೬೮೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡ—೨ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಸುರಪ ಸಂಗರಶಿವಕು। ಮಾರನವನಂ ಮುರಿಯೆ ಕಮಲಾಕ್ಷನೈದಿದ। ಕ್ಷಾರಿಯೊಳು ಸೆಣಸಲವನಂ ಬಾಣದಿಂದೆಚ್ಚು ಸ್ಪುರಕಿಟ್ಟನಾ ವೀರನು॥

ಪದ॥ ಅಪ್ರತಿಮಮಹಿಮ ದನುಜಪ್ರಲಯಕಾಲಲೋ। ಕಪ್ರಭು ದಯಾಳು ಗಿರಿಜಾಪ್ರಮೋದಾಬ್ಧಿಚಂ। ದ್ರಪ್ರತಿಮ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಭಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸುಪ್ರತೀಕವಿರಾಜಿತ ಕ್ಷಿಪ್ರಪ್ರಸನ್ನ ದೇವಪ್ರಚಯ ಮಕುಟರ। ತ್ನ ಪ್ರಚುರನೀರಾಜಿತಪ್ರಕಾಶಾಂಘ್ರಿಯುಗ ಸುಪ್ರೇಮದಿಂ ರಕ್ಷಿಸೂ ಪ್ರಕಟ ಸಂಪಾವಧೂಪ್ರಿಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆ॥೧॥ ಎಳೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳಿನ್ನು ದಿವಿಜಸಂ। ಕುಲಮಿರದೆ ತ್ರಿಪುರದಾಳ್ವೇರಿಯುಂ ಪತ್ತಿತೆ। ಸ್ಥಳೆರೊಡನೆ ಕಾದುತಿರಲಾಕ್ಷಣಂ ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯೊಡನೆ ಬನ್ನ ॥ ಕಲಿಮಪಾನಾಭವಿದ್ರಾವಣ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ। ಶಲಭಗಜಶಿರಶಂಕಶಿರಜಂಭಮುಂತಾದ। ಬಲುಗೆಯ್ಯರಕ್ಕಸ ಕೋರ್ಗೆಟೆಯುಂ ಪತ್ತಿ ದರ್ಗ ದಿವಿಜರಂ ಸದೆಬಡಿದರು ॥೨॥ ಪುರವನಧಟಂ ಬಳೆಸಿ ಕಾದುವಮರನೃಜಂ। ಮುಗಿದು ಘಟ್ಟೋಡಿನಿಂದು ಗುಸುರಪನಾಜ್ಞೆಯಿಂ। ದುರುಳರಕ್ಕಸ ಜಂಭನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ ನವರಬಲಮಿರದೆ ಪೌತೊಡ್ಡಿತು॥ ಎರಡೆರಸು ಮೋಹರದೊಳಧಿಪತಿಗಳಾಜ್ಞೆಯುಂ। ಪೆರಿದು ದೊಡನೊಡನೆ ಚೂಣಿಯ ಭಟರ ಬೊಬ್ಬೆಯು। ಬ್ಬರಕೆ ಧರೆ ಬಿರಿಯೆ ಕರಿಕಮುರಿದೆ ಜರಿಯೆ ಸಂಗರಮಿರದೆ ಸಂಕ್ರಮಿಸಿತು ॥೩॥ ಕರಿಕರಿಯ ನಶ್ವಮಶ್ವಮನಾಳ್ಗಳಾಳ್ಗಳಂ। ವರವರೂಥಂ ವರೂಥಮನೊದಗಿ ಸೆಣಸುವ। ಟ್ಟರಿಯು ದೇಂ ಪಂಡಪೇಂ ಚೂಣಿಯೊಡರೊಳೊದಗಿ ಪ್ರೊಯ್ದಾಡುತಿಹ ಸುಭಟರು ॥ ಉರುನಖಾನಖಿ ಶತಾಶತಿಗಳಿಂ ಕಾದುತಿರ। ಲಿರದೆ ರಕ್ಕಸರಾದುರ್ಗನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ। ದಿರಿವುತಿರೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ಸುರಬಲಂ ಮುರಿದುದ ಪನೇನೆಂಬೆನು ॥೪॥ ಕವಿವಸುರಬಲದಸುವ್ವಾನ್ಮನವಂ ಮಾನವಂ। ದಿವದವರಪಿಗತಪ್ರತಾಪವಂ ತಾಪವುಂ। ತವೆ ಕೊರವ ದೈತ್ಯರಕ್ರುಪಾಣಮುಂ ಬಾಣಮುಂ ಸುರಭಟರ ಚೇತನವನು ॥ ದಿವಿಜವೈರಿಗಳ ಬೊಬ್ಬಾಟಮುಂ ಘೌಟಮುಂ। ವಿವಿಧ

ಸುರಭಟರಪರಿಪಾಟಿಯುಂನೋಟಿಯುಂ। ವಿವರಿಸುವದೇನಸುರರೋ
ಡಿದ ಕರ್ಗಡಿದಸುರ್ಗರಪಾಲನಿಕಸನೆಲೆಯನು॥೫॥ ಖೂಳದೈತ್ಯರಬೊ
ಬ್ಬೆಗೊಡುವಸುರಾಳಿಗಳೆ। ಕಾಲನುಡೆಕಳವಳಿಸದಿರಿಬೆನ್ನೊಳಿಪ್ಪಂ
ತ್ರಿ। ಶೂಲಿಭಯವೇಕೆಂದುವೈಶ್ವಾನರಾದಿದಿಕ್ಪಾಲಕವುರ್ಗಂಕೊಂಡ
ರು॥ ಪೇಳಲೇಂಮುಪ್ಪುರದದೊರೆಗಳೊಡನೀರ್ವರ್ಗೆ। ಕಾಳೆಗಸವ
ನಿಸಿತುಸುರಪಾವನಾಕ್ಷಣಂ॥ ಕಾಳೆರಕ್ಕಸಜಂಭನಂಜರೆದುಶರವರು
ಷವುಂಕರೆದುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ॥೬॥ ಶಕ್ರನುರೆಜರೆದುಬಾಣಂಗಳಂಕ
ರೆಯಲ್ಕತಿಕ್ರಮಿತಕೋಪದಿಂಚಾಪದಿಂದಾಕಾಶ। ಚಕ್ರಮುಳ್ಳಂಪೂ
ರ್ಣಮಪ್ಪಂತೆಚಿತ್ರದಿಂದಂಬಿನಂಭೋನಿಧಿಯನು॥ ವಿಕ್ರಮದೊಳಾ
ಖಳನುಗುಳ್ವಲಿಂದ್ರನಸೈನ್ಯ ಚಕ್ರದೊಡಲೋಳ್ತೀಲಿಸಲ್ಕಂಡುಸುರ
ಪತಿಯ। ನುಕ್ರಮದೊಳವನಬಾಣಂಗಳಂತಡೆಗಡಿದುತಾನೆಚ್ಚು ಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದನು॥೭॥ ಬಿಡುಗಂಣರರಸನೆಕ್ಕ್ರುಬುಗಳನಾದೈತ್ಯ। ನೆಡೆಯೊ
ಳೇಸಂಹರಿಸಿಪುನರಪಿಶರಂಗಳಂ । ತೊಡಿಸಿತಿರುವಿಂದುಗಳ್ವಲ್ಪುರಪ
ಸಂಗವುಂತಾಗಲತಿವೇಗದಿಂದಂ॥ ಘುಡುಘುಡಿಸಿಕೋಪದಿಂಶಕ್ರನೈ
ದಂಬಿನಿಂ। ದಡಿಗರಕ್ಕಸನವಕ್ಷಸ್ಥಳವನೆಚ್ಚೊಡದ। ನೊಡೆದುಬೆನ್ನೊಳೇ
ಳ್ಮೊಡಿದವುಬಲಂವೈಯುರೆದುವರವರೂಥದೊಳೊರಗಲು ॥೮॥ ಮು
ತ್ತೆಸಧಿನಾಲ್ಕುಬಾಣದೊಳವನಸೂತನಂ। ಕತ್ತರಿಸಿತುರಗವುಂಕಡಿ
ದುರಥವುಂಮುರಿಯ। ಲುತ್ತಮಭಟನರ್ಗವವರೂಥದೊಳುಜಂಭನಂ
ಕೊಂಡೊಯ್ದರಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಮತ್ತಗಜನಿಕರದೊಳುಕಂಠೀರವಂ
ಪೊಕ್ಕು। ತಕ್ತರಂದರಿಪ್ಪೋಲ್ಪುರೇಂದ್ರನಾದಾನವರ। ನೊತ್ತಿಸವರಲ್ಕಂ
ಡುವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿತಾನಿರದೆಮುಂಕೊಂಡನು ॥೯॥ ಆರಳವುವೀ
ರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯುಂತದೆವ। ವೀರರೊಳರೇಭಲರೆನುತ್ತಬಲವಂಬಿಕ್ಕಿ।
ವಾರಿಸಲೊಪ್ಪಕ್ಕನಸುರಂಸುರರಸೇನೆಯಂಕೋಪದಿಂಸಂಹರಿಸುತ॥
ಆರಿವಂಜಂಭಾರಿಯೋಯುಂಮುಪುರಕೆಮುದ । ನಾರಿಯಂತಂದನೋ
ಲೇಸೆಂಮುವಂಜಯ್ಯ । ದೂರವಂಪೊಕ್ಕಪನೆನೋಳ್ಪನೆನುತಿಂದ್ರ
ನಂತರುಬಿಖಳನಿಂತೆಂದನು॥೧೦॥ ಧರೆಗೆಮುಳೆಯಂಕರದುಬಡಪಾರ್ಶ್ವ
ರಿಂದೆನೀಂ। ಧರಿಸುವಕವಿಭಾರ್ಗಗವುಲ್ಲಜಲಕೇಳಿಯೊಳು। ಸುರವಧು
ಗಳಿಡುವಂಬುಧಾರೆಯುಳ್ಳಿಂನಂಬುಗಳಧಾರೆಯಿಸಾಕ್ಷಿಸೆನುತ॥ ಸರಳಸಾ
ಧದೊಳೆದೇವೇಂದ್ರನಂಕೊರೆದುಳಿದ। ಸುಗರಗಂಟಲೊಳೆಸುವನಿರಿಸಿ
ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ। ಹರಬಲಕೆದಾಳಿಮಾಡಲ್ಕಂಡುಶಿವಗಣಮೂರಂದಡೆದು
ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೧೧॥ ಕೋದಂಡಮುಂಗುಣಂಜೇವಡೆಯೆಸಿಂಜನಿಯ

ನಾಶಮಂ ಪೊಣ್ಮಿದುದರಿಳೆಲೋಕಂಗಳೊಳಗೆ ಕಿವು| ಡಾದವು ದಿಶಾಗಜಂ
ಭ್ರಮಿಸಿದವು ಕುಲನಗಂ ಬಿರಿಸುದಂಬುಜಭವಾಂಡಂ॥ ಈದನುಜಪುರ
ದನೆವದಿಂ ಸಕಲಭುವನವಮಂ| ಮಹಾದೇವನಳಿಯಲ್ಪೈದಿದನಲ್ಲದೆವ್ಯ
ನೇಂ| ಕಾದಪನೆಪಾಯೆನುತ ಚಾಪಟಂಕಾರದಿಂ ಸಕಲಜನವುಳಿವ
ಳಿದುದು॥೧೨॥ ಮಾಡಿದನುಪಾಧನುಷ್ಟಂಕಾರಕೊಂದೆನಿಸು| ಕೋ
ಡದಸುರೇಂದ್ರನಂ ಕಂಡು ಸೇನಾನಿಮಾ| ತಾಡಿಸಿದನೆಲೆ ಪ್ರೌಢ ತಾರಕದ
ರ್ಪದರ್ಪಕಹರಂ ಹರನ ಸುಕುಮಾರನಾಂ॥ ಓಡಿಬದುಕಲ್ಲದೊಡೆಯು
ಮುಪುರದೊಳಾಲಯಂ| ಕೂಡೆ ಕೈಗೆಯ್ದಿ ಮೃತಿದೆ ನಿನಗೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆ|
ಕೂಡಿದಂಬಿನ ದೊರೆಯು ಬಾಣವಿವಕೊಳ್ಳೆನಲು ಖಳರಾಜನಿಂತೆಂದ
ನು॥೧೩॥ ಬಿಡದರಸಿ ತೊಳಲುತಿಹ ಬಳ್ಳಿ ತಾನೇಕಾಗ್ನಿ| ತೊಡರಲೇ
ನೊಳ್ಳಿತಲ್ಲವೆ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯುಂ| ಕಡುಮೋಹದಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂದ ಖೂ
ಳನೆತ್ತರು ಕನಣುಗನೇ ಖಳನಿನ್ನನು॥ ಮಡಿದನೆಂದಿರ್ದ ಮಾವಿಂ ನೆಗಂ
ನೀನೆಕ್ಕೈಯೊಡನೆ ಬಂದ್ಯ ಪುಣ್ಯಾವೃಳ್ಳೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಂ| ನೆಡೆಗೆ ಬರ್ಪ್ಪುದು
ಕೂತುರ್ಗವಸ್ತುವೆಂಬುದಕೆ ನೀನೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೋಗೆಂದನು॥೧೪॥ ರಾಮ
ಕೇಳಾ ಮಾತುಗೇಳು ತತಿಸಂಗರವಿ| ರಾಮನತಿರೌದ್ರಮಾನಸನಾಗಿ
ನೋಡೆನ್ನ| ಶಾಮುಸ್ಯಾರ್ಗವುಂಬಲಾಧವ ನಿನ್ನಪಾಡೇಮು ಹಾಮುಹ
ಮುನೆಮ್ಮಯ್ಯನು॥ ಈಮುಹಾನಗರಂಗಳಂ ನಿಮಿಷದೊಳಗನಿ| ರ್ದ್ದ
ಮುಮಂ ಮಾಡಿದಪ ನಿಂನೇಕೆ ಕೆಳೆನುತೆ| ಕಾಮವೈರಿಯ ಸುತಂ ಮೂ
ಡಿಗೆ ಮೊಳಂಬುಗಿಯಲೇನೆಂಬೆ ನಕ್ಕರಿಯನು॥೧೫॥ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದು
ದಿವಸಮುಯ ದೊಳಗೊಂದು ತುಡೆ| ಪತ್ತುಗುಣದಿಂ ಬಿಡಲ್ಕೂರ್ಜವ
ದೋಳೊತನೆಪವಿ| ವೃತ್ತಿ ಸಾಸಿರವರೆಯು ಬಾಣಮಂ ಕಡಿವಲ್ಲಿ ಲಕ್ಕ
ಮುರಿವಾಗ ಕೋಟಿ॥ ಬಿತ್ತರದ ದೈತ್ಯಸೇನಾಂಗದೊಳು ಪರಿಗಣನೆ| ಎ
ತ್ತಳದು ಕುಮರನಂಬಿನ ಚಮತ್ಕಾರವೋ| ನುತ್ತರೋತ್ತರವೈಭಲರೆ
ನುತುಭಯ ಸೇನೆಯೊಳು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಗುಹನನು॥೧೬॥ ಈತ
ನಂಬಿನ ಚಮತ್ಕಾರಮಂ ಕಂಡು ಮು| ತ್ತಾತನೊಡನೊಡನೆ ಖತಿಮುಸ
ಗಿ ಬಿಲ್ಲಿಂದಿಷು| ವ್ರಾತಮಂ ಕರೆಯಲಾಗು ಹನೆ ಸುಗೆಗೀಡ್ಮಡಿಯೆ ನಲ್ಪ್ವ
ದಿವವಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು॥ ಭೀತಿಗೊಂಡರು ಸುರರು ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ| ಗೇ
ತರತಿಶಯ ಪ್ರೌಢಿಟ್ಟಿಕ್ಕೆಯೆಂದೆಲ್ಲರುಂ| ಪೂತು ರೇ ಸುಭಟಚಾಗಂದು
ಲಿಯೆ ಕೋಪದಿಂ ಗುಹನಾದುರ್ಗತಗದೆಚ್ಚನು॥೧೭॥ ಬಿಟ್ಟ ಕಣೆ ಪಗೆಗಳಂ
ಕಟ್ಟಿಟವು ಕೊಟ್ಟದವು ಮು| ಟ್ಟಿಗಗನಾಂಗಣಕ್ಕುರ್ಬಿಟವು ಪಬಿರ್ದವು|
ನೆಟ್ಟನೆ ದಿಶಾತಟಕ್ಕೊತ್ತಿದವು ಮುತ್ತಿದವು ಬಿಡದೆ ನೋಟಕಜನವನು

ಅಟ್ಟಿ ತತ್ಪುರಿಗಳಂ ಪುಗಿಸಿದವು ಸುಗಿಸಿದವು । ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಭಗಣಮಂ ಸೋಂಕಿದವು ನೂಂಕಿದವು । ನಿಟ್ಟಪರಕಣ್ಗೆ ಪೊಳೆದಾಡಿದವು ಮಾಡಿದವು ಕೌತುಕಮನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೮॥ ಭೋರ್ವರೆವ ಗುಹನಶರಮಂ ಕಂಡು ಮನದಳುಕಿ । ನೂರ್ಮಡಿಸೆ ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಬೇಗದಿಂ । ಕಾರ್ಮುಕದೊಳಂಬನೊಂದಿಸುತೆಲವೊ ನಿನ್ನ ಶರಕೊಂದೆ ವಾಹನಕಮೆರಡು ॥ ಆರ್ಮೊಗಕೆ ಮೂರ್ಬಿಲ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ತೋಳ್ಗೈದೆನುತೆ । ಕೂರ್ಮೊನೆಯ ಸರಳ್ಗಳಿಂದೆಸೆಯಲ್ಕೆ ಖಂಡಿಸಿತು । ಮುಮ್ಮಾಡಿ ನಸುನಗುತ ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಗಭವಸುತನಿಂತೆಂದನು ॥೧೯॥ ಅರರೆ ಬಲರಾಜ ನಿನ್ನಯ ಶರಕಿದೊಂದಂಬು । ಕರದ ಕಾರ್ಮುಕಕೆರಡು ಸೂತಂಗೆ ಮೂರೊಪ್ಪೆ । ತುರಗಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ತವ ರಥಕ್ಕೈದು ನಿನ್ನೆದೆಯನೊಡೆಯಲಾರೊಡನೆ ಬರ್ಪ ॥ ದುರುಳದಾನವಸೇನೆಗೇಳ್ತ್ರಿಪುರಕ್ಕೆಂಟು । ಸರಳುಳಿದ ದೈತ್ಯಗಣಕೊಂಬತ್ತು ನೋಡೆಂದು । ಹರಸೂನು ವೆಸುವಿನಿಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೨೦॥ ಬಾಣಮುಡಿದವು ಕರಶರಾಸನಂ ಖಂಡಿಸಿತು । ಕಾಣೆನಸುವಂ ಸೂತನಂಗದೊಳು ಹಯತತಿಯು । ಗೋಣುಗಳ್ತುಂಡಾದವಾರಥಂ ಪುಡಿಯಾಯ್ತು ಖಳನೆದೆಯೊಳೇರಾದುದು ॥ ಮಾಣದಸುರರು ಘಾಯವಡೆದುರುಳೆ ಮುಪ್ಪುರಕೆ । ಸಾಣೆಯುಲಗಿನ ಸರಳ್ಸುರಿದವಿನ್ನೆಂತೊ ಬಿಲ್ಜಾಣಕೆ ಕುಮಾರಕಂಠೀರವನ ಜಗಜಟ್ಟಿ ಭಾಪೆಂದು ಸುರರುಲಿದರು ॥೨೧॥ ಭಲರೆ ಕೋದಂಡಶಿಕ್ಷಾಚಾರ್ಯ ಘನಚಾಪ । ವಿಲಸಿತಾಮ್ನಾಯ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಹಾಶರಾ । ವಳಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಮಿನೂತನ ಚತುರ್ಮುಖನೆಂದು ಜನರೀತನಂ ಪೊಗಳೆಲು ॥ ಖಳನತುಳಕೋಪದಿಂ ಗರ್ಜಿಸುತೆ ಮತ್ತೆಯುಂ । ಕಲಹಸನ್ನಾಹಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬೇಗದಿಂ । ದೆಳೆವರೆಯ ಪೊತ್ತನ ಕುಮಾರನಂ ತಿನ್ನನುತ್ತುರಗಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆಚ್ಚನು ॥೨೨॥ ಕಾದುದು ಸಮಸ್ತ ರಣರಂಗಂ ವಿಷಾಗ್ನಿಯಿಂ । ಸೀದುದು ಜಗಂ ಮಸಗಿ ಸುಡುವ ತಜ್ಜ್ವಾಲೆಯಿಂ । ಪೋದುದಲ್ಲಿಯ ಜಂಗಣಮುಳ್ಳೊಡಹಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವೆವೆನುತ್ತ ॥ ತೋದುದಂಬರತಳಂ ವಿಷದಲೋಳೆಗಳಿಂದ । ತೀದುದಮರರ ಹರುಷವಿನ್ನೆಮ್ಮ ಬಲಕೆಲೇ । ಸಾದುದೆಂದಸುರಾಳಿ ಬಾಹುಗಳನುರೆ ಪೊಯ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೨೩॥ ವಿಷಕಂಠನಾತ್ಮಜಂ ಫಣಿಭೂಷಣೋದ್ಭವಂ । ವಿಷಮನುಗುಳುತೆ ಬರ್ಪ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರಕಳುಕುವನೆ । ವಿಷದಮಾರ್ಗದೊಳೈದಳೆಚ್ಚು ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂದುರಗಾಸ್ತ್ರಮಂ ತುಂಡಿಸಿ । ವಿಷಮದಾನವನಿನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯೊಳಗಿನ್ನು ।

ವಿಷುಗಳೆನಿತಿರ್ದಪವು ತೊಡು ಮಹಾಸ್ತ್ರವನೆನಲ್ ಕ್ಷುಧಿಯಿಂ ಪರ್ವ
ತಾಸ್ತ್ರಮನುಗಿದು ಕುವರನಂ ಕೆಡೆಯೆನುತೆಗದೆಚ್ಚನು ॥೨೪॥ ಎತ್ತಲುಂ
ಕತ್ತಲಿಸೆ ಘೋರೆನುತೆ ಸುರಬಲದ । ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಕೆಡೆಕೆಡೆದುರುಳ್ಚುತಿ
ಪ್ಪದ್ರಿಗಳ । ಮೊತ್ತಮಂ ಕಂಡು ಸೇನಾನಿ ಕಡು ಮುಳಿಸಿನಿಮ್ಮತ್ತೆಪ್ರತಿ
ಸ್ವನೊಂದುದೆಂದು ॥ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದೆ ವಜ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂ ತೆಗೆಯೆಸುಗಿದ
ತ್ತಲೋಕಂಧನುಗುರ್ಣದೊಳೊಂದಿಸಿಬಿಡಲು । ಮುತ್ತ್ರವಗನಿಕರ
ಮಂ ತತ್ತರಂದರಿದುದದು ಮತ್ತ ಷಂಖತಿಗೊಂಡೆಸು ॥೨೫॥ ಇನ್ನಿದಂ ಪ
ರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಪೆನುತ್ತ ಮುರಾರಿ । ತನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂ ಮೋಘಬಾಣವನು
ಗಿದು । ಸನ್ನುತಶರಾಸನದಿನುಗಿಳಿಸಲು ಘುಡುಘುಡು ಧ್ವಾನದಿಂ
ಭೋರ್ಗರೆವುತ ॥ ಸನ್ನಾಹವಾಗಿಸೈವರಿವ ಮೋಘಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ । ಪನ್ನತಿ
ಕೆಯಿಂದೆ ವಾಯವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ಪೂಡಿ । ಪನ್ನಗಾಭರಣನಕುಮಾರನಾ
ರ್ದಸಲೊಡನೆ ಪಸರಿಸಿತು ಪರಬಲದೊಳು ॥೨೬॥ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸೆ
ರಣಮಂಡಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ । ಮುರಿದುದಾಮುಗಿಲೊಡ್ಡು ಚಲಿಸು
ವವರಧ್ವಜದ । ಸೆರಗುವಿಡಿದೆಳೆದುದತ್ತಲ್ಪೋಟಕದಭಟರನಂ ಡಲೆದು
ಕೊಂಡೊಯ್ದುದು ॥ ತುರುಗಿದಹಯಂತಾರು ತಟ್ಟಾಯ್ತು ಭಲಭಲಗೆ ।
ಕರೆಗೂರಲನಾತ್ಮಜನೆ ನಿನ್ನಹಂಕಾರವಂ । ಮುರಿವೆನೆಂದೆನುತವಿ
ದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರಮಂ ಪೂಡಿ ತೆಗದೆಚ್ಚನು ॥೨೭॥ ಆವೆಕುದುರೆಗ
ಳಾಟಮಡಗಿದುದು ನಡುಗಿದುದು । ಸೇನೆರಥಚಕ್ರಗಳು ಮುಗ್ಗಿದವು ತ
ಗ್ಗಿದವು । ನಾನಾಸ್ತ್ರಘಾತಿಗಳು ಖಾತಿಗಳು ಪೆಚ್ಚಿದವು ಬೃಂದಾರಕರವ
ನದೊಳು ॥ ಏನೆಂಬೆನಭವನಕುಮಾರನುಂ ಧೀರನಂ । ದಾನಿಭೃತಶರ
ಧಿಯೊಳ್ಕೋಡಿದಂ ಪೂಡಿದಂ । ಭಾನುಕರಮಂ ತಿಮಿರವೋಡಿದುದು
ಮೂಡಿದುದು ಹರುಷಮುಂ ಸುರಸೇನೆಗೆ ॥೨೮॥ ತೀರಿತೇ ನಿನ್ನ ಮಂ
ತ್ರಾಸ್ತ್ರದುಬ್ಬಟೆಯೆನ । ಲ್ತಾರಕಾರಿಯು ನೆಂಟು ಬಾಣದಿಂದೆಸಲವಂ ।
ದಾರಿಯೊಳ್ಕಡಿದೊಂದು ಶಕ್ತಿಯಿಂ ಪಡೆಖಲನವಕ್ಷಮಂ ಬಗಿದುಗಿಯ
ಲು ॥ ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂ ಮೈಮರೆದು । ಧಾರುಣಿಯೊ
ಳಡೆಗೆಡೆಯೆ ಖಳರವನ ಪುರಕಿದದೆ । ಸೇರಿಸಿದರುಳಿದಸುರರಂ ಸವರಿಗು
ಹನತ್ತತಿರುಗಿದಂ ಸಂತಸದೊಳು ॥೨೯॥ ಗೆಲವಿನಿಂ ಕಾರ್ತಿಕೇಯಂ
ಪೋಗಲಿತ್ತಲುರೆ । ನಲುವಿನಿಂದತ್ತಲಮರೇಶ್ವರಂ ತನ್ನ ಸುರ । ಬಲಮೆ
ಲ್ಲಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡುಳಿದ ದೈತ್ಯರಂ ಖಾತಿಯಿಂ ಘಾತಿಸುತಿರೆ ॥ ಖಳೆ
ಕಮಲಲೋಚನಂ ತನ್ನ ತಮ್ಮಂ ಬಿದ್ದ । ಮುಳಿಸಿನಿಂದಣ್ಣನಿಂ ಕಾಳಗದ
ವೇಳೆಯುಂ । ದಳೆದು ನಿಜಬಲವೆರಸಿ ಪೊರಮಟ್ಟನಾ ಪುರವನೇನೆಂಬೆನ

ದ್ಭುತವನು॥೨೦॥ ಪಟುಹಯಂಗಳು ಪದ್ಮ ಪದ್ಮಂಗಳುಗ್ರಗಜ: ಘಟೆ
ಗಳುಂ ಪದ್ಮ ಪದ್ಮಂಗಳಷ್ಟಾಪದೊ೯ । ತ್ಕಟವರೂಥಂಗಳುಂ ಪದ್ಮ ಪ
ದ್ಮಂಗಳೇಳ್ನೋ೯ಟಘೋರೆಗಳು ಸಮರಕೆ॥ ಲಟಕಟಸುತ್ತೈತಪ್ಪಭಟರ
ಪರಿಗಣನೆಯುದು। ಘಟಸದೊಡನೊಡನೆ ತಂಬಟಭೇರಿಡಕ್ಕೆಡೆಗಳ್।ಚ
ಟುಳರವಮುರ್ಣ್ತ್ರಿ ವಿಕ್ತಟದೊಳೆಸುರೇಂದ್ರನಾಭ೯ಟಸುತ್ತೈತರುತಿ
ದ೯ನು॥೨೧॥ಸುರಪಗಜಕೇಸರಿಕ್ಕ್ಯಶಾನುಹರಿಣ ವ್ಯಾಘ್ರ್ಯನುರುತರ
ಯುಮಾಂಧಕಾರದ್ಯುಮಣನಿರುತಿಮದ। ಹರಣನಾವರುಣಗರೊಲ್ವೀ
ದ್ದಂಡಪವ೯ತಕ್ಷೇಡಘನವಜ್ರದಂಡ॥ ಮರುತವನದಾವಂಕುಬೇರಾ
ಬ್ಧಿ ವಾಡಬಂ। ಹರಮೇಘನಿಚಯ ಪವಮಾನನಿದಕೋಬಂದ। ನರರೆ
ತೊಲತೊಲಗೆನುತಕೂಗಿದವು ಕಹಳೆಗಳುಸುರಬಲಂಬೆರಗಾಗಲು ॥
ಘೋರರವಂಮಾಳ್ಪಭುಜವಾರವಂ ಧೃತಖೇಟ। ಕಾರವಂ ಹಸ್ತಿಘಂಟಾ
ರವಂ ನಾಗ್ವಗದಮ । ಹಾರವಂ ತುರಗಹೇಷಾರವಂ ನೋಡಲ್ಕತಿಭೈರವ
ವೆನಿಪದೈತ್ಯರ॥ವೀರವಂ ಪೊಗಳೊಕಹಳಾರವಂ ಸಲಿಸರಳ। ಸಾರವಂ
ಕಡಿವಸುಭಟಾರವಂ ಕೃತಸಿಂಜೆ। ನೀರವಂ ದಿವಿಜರಗಭೀರವಂ ಮುರಿ
ದತುಳಭಾರವಂ ಜಗಕಿತ್ತುದು ॥೨೨॥ ಗಿರಿಗಿರಿಯನಬುಧಿಯು ಬುಧಿ
ಯುನವನಿಯುವನಿಯುಂ। ಬೆರಸುವಂತೆಸುರಸುರಸೈನಿಕಂ ಹಳಚಿದು
ದು। ಕರಿತುರಗವರವರೂಥಂಗಳಂ ನೂಂಕಿದರ್ತಮತಮಗೆಬೇಗದಿಂ
ದಂ॥ ಶರಶಕ್ತಿಶಲ್ಗಿಹಕ್ಕ್ಯಪಾಣತೋಮರಕುಂತ। ಪರಶುಮುಸಲಾದಿ
ಪರಿಪರಿಯ ಕೈದುಗಳಿಂದೆ। ಸುರಸೇನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಸವರಿದರುದಾನ
ವರು ಪೇಳ್ವುದೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೨೪॥ ಉರುಬಿಮುಂದಮರಸಂದೋ
ಹವುಂದಾನವ। ಕೆರ್ಳ್ದುಕೋರೆದುರುಳ್ದುತ್ತಿದಿಕ್ಕಂಗೆಟ್ಟು ಸುರಪನಂ। ಹ
ರವು ತೋಡಿಡರೆಮ್ಮ ಗಂಟಲಂ ಕೊಯ್ದು ನೀಪಾಪಿಹಿಮಗಿರಿತಟದೊ
ಳ್॥ ಮರಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ ನಂ ನೋಡು ಖಗಳರಕ್ಷಿಪಂ। ಕರಿಗೂರಲನೆಂದು
ತಂದಂ ರಣಾಂಕಣಕದೇಂ। ಹರಿಯ ನೋಡುವ ನೆಂಮು ಕೇಡನೀಹರನೆ
ನುತ ಸುರಕುಲಂ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದು॥೨೫॥ ಮಂಚಿಸಿ ಕಳೆದನೆಮಗೆಪಾ
ಪಿಯಲ್ಲವೆಖಳವಿ। ರಿಂಚಿದೈತ್ಯರು ತನ್ನ ಕೂರ್ತು ಬೇಡಿದರೆಂದು। ತಾಂ
ಚೀಕದಿಂ ಬಿತ್ತನಘಟತವರಂಗಳಂ ತಾನೀಗ ಸೂತನಾಗಿ॥ ಇಂಚಮ್ಮ ಟ
ಗೆವಿಡಿಯಲೇನಹುದಿದೆಲ್ಲಂ ಪ್ರ। ಪಂಚೆನಲ್ಪುರಭಟರನು ಡಿಗೇಳರೋ
ಷದಿಂ। ಪಂಚಾನನಕುಮಾರನುಂ ವೀರಭದ್ರನಾಹವಕೆನಡೆತರುತಿರ್ದ
ನು॥೨೬॥ ರಾಕ್ಷಸಕ್ರೂರಾಂಧಕಾರಸೂರಂ ಲಲಾ। ಟೇಕ್ಷಣನಪೇಮ
ದಕುಮಾರವೀರಂ ಶಿಷ್ಟ। ರಕ್ಷಾಕರಂ ದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷಾಕರಂ ಶೈವಭಕ್ತಿಸಾರಂ

ಧೀರನು॥ ಅಕ್ಷಯಾಕಾರಂಗಭೀರಂ ಸಮಸ್ತಸುರ। ಯಕ್ಷವಂದಿತಪದ
ದ್ವಂದ್ವಂ ರಣೋದ್ಧತಂ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಿಯಿದೆ ಬಂದನೆಂದು ವಂದಿಪ್ರ
ಜಂ ಘೋಷಿಸಿದುದು॥೩೭॥ ಏನೆಂಬೆನತುಳಸಂತೋಷಮುಂ ರೋಷ
ಮುಂ। ಬಾನೆಡೆಗೆ ನೆಗೆವ ಬೊಬ್ಬಾಟಮುಂ ಘೋಟಮುಂ। ನೂನವಿಲ್ಲದೆ ಗೆ
ಲ್ವಭಾವಮುಂ ಹೇವಮುಂ ನಗೆಯುಂ ಬಳ್ಕುವ ಬಗೆಯುಮುಂ॥ ಸಾನಂ
ರಾಗದೊಳಗೆವ ವೀರವುಂ ಘೋರವುಂ । ಮಾನಸಕೆ ಮುಂಬರಿವ ಹಸ್ತ
ಮುಂ ವ್ಯಸ್ತಮುಂ । ನಾನಾಸ್ತ್ರಸಂತತಿಯ ಘಾತಿಯುಂ ಖ್ಯಾತಿಯುಂ
ದೇವಾಸುರರೊಳೆಸದುದು॥೩೮॥ ಈಪರಿಯೊಳಮರಾಸುರವ್ರಜದ
ಹರಷಂ। ತಾಪಮಂ ನೋಡುತ್ತೆ ವಿರೋಧಿಸೇನಾಭೀಮ। ರೂಪಂಜಿ
ತಾನೇಕಪಾಪಂ ಮುಖಾಸುಪ್ರತಾಪಂ ದಯಶ್ರೀಪನು॥ ಕೋಪಮಾ
ನಸನಮರಕುಲನುತಂ ಘನರಣಾ । ಟೋಪನುನ್ನತಫಲಕಹಸ್ತಂ ಸ
ಮಸ್ತರಿಪು ತಾಪಕರ ಕರಖಡ್ಗರೌಗ್ರನಾ ವೀರಭದ್ರಂ ಪೊಕ್ಕನಾಹವ
ವನು॥೩೯॥ ತೆಗತೆಗಸು ದೊಬ್ಬೆಗತ್ತಸುರಸುಭಟಾಳಿಯೊಳ್। ಕ್ವಾಗಡೆ
ರುಳ್ಳೊಡೆ ಬರಲಿ ತಗ್ಗಲಗೊಳ ತುಳಸಂ । ಯುಗಸಮಘರ್ಘಕಟ್ಟದ ಬಿ
ರುದು ತಡೆಯಲಾರಾದೊಡಂ ಬೇಗದಿಂದಂ॥ ಬಗಿಬಗಿದು ಕುಕ್ಷಿಗಳನು
ಗಿದುಗಿದು ಕಳ್ಗರುಳ್ಗಳಂ । ತೆಗತೆಗದು ರಕ್ತಮಂ ನೊಗೆವೊಗದು ಭೂತಗೆ
ಣ। ಕಗಲದಿಕ್ಕಿಕ್ಕಿಸುವೆನೆಂದಸುರಸೇನೆಸುಗಿಸುಗಿದೋಡು ವ್ರೋಲ್ಲ
ಡಿದನು॥೪೦॥ ಕಡಿದನಿರಿದಂ ತರಿಗನುರುಬಿಘಾತಿಸಿದನಿರ। ದಡೆಪಿಮೆಟ್ಟಿ
ದನಟ್ಟಿ ಬಡಿದನೊದಗಿಂ ಪೊಡೆಗ। ನೊಡನೊಡನೆಗಜವಾಜಿನಿಕರವುಂ
ಸವರಿದಂ ಪ್ರಳಯಸಮವರ್ತಿಯಂತೆ॥ ಕಡಲಮುದ್ದಿದಬಡಬಾಗ್ನಿಗೆ ಘ
ನಘೋರವಾದಡವಿಯೊಳಗೊಗೆಗಡಾವಾಗ್ನಿಗಂ ದಕ್ಷಾರಿ। ಪಿಡಿದಖ
ಡ್ಗಕೆ ನಿಮಿಷಮುಂ ಬಿನಿಲ್ಲದೆಯೆ ನಲುಸವರಿಗಂ ಪರಬಲವನು॥೪೧॥ ಉ
ದ್ರೇಕದಿಂದೆಮ್ಮ ಸೇನೆಯಭಟಾಳಿಯಂ। ಛಿದ್ರಿಸುತಮುಂಬರಿದು ಬ
ರ್ಪುವೀರಂ ವೀರ। ಭದ್ರನೋ ಸಂವರ್ತಕಾಲದೊಳ್ಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂ
ಸಂಹರಿಸುವ॥ ರುದ್ರನೋ ಭಟನಘಟಿಕಹುದೆನುತ್ತೆ ಗೈತ್ಯಾಸುರೆ। ಭದ್ರ
ಗಜಘಟೆಯುಕ್ಕಗಳ ಪದ್ಮಪದ್ಮದಿಂ। ಮುದ್ರಿಸುವೆವಿವನವೀರವನೆನು
ತ್ತೆ ಕವಿಸಿದರ್ ವಿಸಿದರ್ಸ್ಸಿರರಥಟನು॥೪೨॥ ಘನನಖಾಗ್ರೋದ್ಭಿನ್ನದಂತಿ
ಮಸ್ತಕಸಿಂಹನೆನಿತಾದೊಡೇಂ ಗಜಂ ಕೊಲ್ಲದೇ ದಕ್ಷರಿಪು। ಗನುಪಮ
ಮಹಾದ್ವಿರದತತಿಯೇ ಸುಘನವೈರಿಗಾಕ್ಷಣಂ ಸದೆಬಡಿದನು॥ ತನತ
ನಗೆ ಕವಿವಸುರಸಮಿತಿಯಂ ಶಾಕಿನೀ। ಜನಕೆ ತರಿದೊಟ್ಟದಂ ಕುಟ್ಟಿದಂ
ಸುಳಿದಬಳ । ಜನಪರಂ ನೆರದದೇವಾಸುರಕೋಡಾಡೆಮೂದೇವ

ರುಂತ್ರುತ್ರಿಸಲು ||೪೩|| ಕಡಿದತಲೆಸೀಳ್ಗಳಿಂ ತೋಳ್ಗಳಿಂ ಬಾಳ್ಗಳಿಂ | ದೆಡೆಗೆಡೆದರುಂಡದಿಂ ಮುಂಡದಿಂ ಖಂಡದಿಂ | ದಿಡಿದಕರಜಾತದಿಂ ಭೂತದಿಂ ಪ್ರೇತದಿಂ ಪುದಿದಶಾಕಿನಿಯರಿಂದಂ|| ಉಡಿದಗಜರಾಜಿಯಿಂ ದಾಜಿಯಿಂ ವಾಜಿಯಿಂ| ದೆಡೆವಿಡದಘೂಕದಿಂ ಕಾಕದಿಂ ಶೋಗದಿಂ| ಸಡಿಲೂರಣಚೋರರಿಂ ವೀರರಿಂ ಧೀರರಿಂದಾರಣಾಂಕಣವೆಸೆದುದು ||೪೪|| ಕಂಡನಾ ಕಮಲಾಂಬಕಂ ರಣಾಂಗಣದೊಳಗೆ ತುಂಡು ತುಂಡಾದಗಜರಾಜಿಯಂ ವಾಜಿಯಂ, ದಿಂಡುರುಳ್ದೈತ್ಯಭಟಕಾಯಮುಂ ತಾಯಮಾಕೃತಿಯೊಳತಿರೌದ್ರಮಾಗಿ|| ಗಂಡುಜೋಡದ ಸೂಳೆಯದೆಯಮೊಡೆವರೊಳು ಪು| ದ್ದಂಡಭಟನೀನಹುದಲಾ ಕಾಣ್ಬೆವೆನುತ ಕೈ | ಕೊಂಡಮ್ಮಹಾಸಂಗರಮನಸ್ತ್ರತತಿ ವೀರಭದ್ರನಂ ಮುಸುಕುತಿರಲು|| ಆಲಿಸೆಲವೆಲವೊ ಮತ್ಪ್ರಗಮದೇಂದಕ್ಷಮುಖ | ಶಾಲೆಯೋನಿನ್ನಸಾಮರ್ಥ್ಯಕಂ ಮಯಣಂ | ಮೇಳವಿದೆ ಕೊಳ್ಳದೊಡೆನುತೆ ಮೂವತ್ತೆಂಟುಬಾಣದಿಂ ಖಳನೆಸೆಯಲು || ಕಾಲಾಂತಕೋಪಮಂ ವೀರಭದ್ರಂ ಬರ್ಪೆ| ಕೋಲಕೋಳಾಹಲಮನಾಕ್ಷಣಂ ಕಡಿದುದನು| ಜಾಳಿಯೆದೆಜರ್ಜರಿತಮಾಗೆ ಕೋದಂಡಮಂ ಜ್ಯಾವೊಡೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ||೪೬|| ಈರವಂ ಪ್ರಳಯಭೈರವನ ಕರಕತಥ | ಕ್ಕಾರವಂ ಪುಸಿಯಲ್ಲಮಾರಾಂತದನುಜರವಿ| ಕಾರವಂ ಮುರಿಗುದಿಂ ನೀತನೆಚ್ಚಂಬುಗಳಿಗಾವವಂ ನಿಲ್ವನೆನುತ| ವೀರವಂ ನೋಟಕರ್ಪೊಗಳೆ ಪಗೆಯನಸರಳೆ| ಸಾರವಂ ಕಡಿವೃತ್ತ ವೈರಿಮುಗಹಸ್ತಿಕಂ| ತೀರವಂ ಸರಳೊಳಿದಿರೋಳೊಕ್ಕಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುವದೈತ್ಯನಂ ಘಾತಸಿದನು ||೪೭|| ಹೋಮಮಂ ಕಡಿಸಿಪಾರ್ವನತಲೆಯನಿರದರಿದ| ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮೇಯೆಮ್ಮ ಕೂಡೆ ನೋಡೆನುತೆನಿ| ಸ್ಸೀಮಬಾಣಂಗಳಂ ಕಡೆಯೆನುತ್ತಾರ್ಗ ಸಲ್ವೀರಭದ್ರಂ ಕಾಣುತ|| ಅಮಹಾಬಾಣಮಂ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರದಿಂ ಕಡಿಯೆ | ಭೀಮರೂಪಾಗುತೆಲವೋ ನಿನ್ನನೀಗನಿ| ರ್ಧೂಮಮಂ ಮಾಡುವೆಂ ನೋಡೆನುತೆ ಖಳನೊಂದು ಶಕ್ತಿಯಂ ಬರಸೆಳೆದನು ||೪೮|| ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಶಕ್ತಿಯನಿಪಂ ಪಿಡಿಯೆ ಬೊಮ್ಮಾಂಡ| ಗರ್ಭಮುದಿರಿದುದು ತಜ್ವಾಲೆಯೊಡನೊಡನೆ ಪಾ | ದುರ್ಭಾರವಮಾದುದಾ ಶಕ್ತಿಯಂ ಬಿಡದೊಗೆವಬಹಳಶಿಖಿಕಣಕಣಾಳಿ| ನಿರ್ಭರದೊಳುಬ್ಬಿಯೊಬ್ಬುಳಿಯಾಗಿ ಪಂಕೇಜ| ಗರ್ಭರಚಿತೋಪರಿಜಗದ್ಭಾಂಡವಿತತಿಗಾ | ವಿರ್ಭವಿಸುವಾವುಗೆಯಕಿಚ್ಚಾದುದೇನೆಂಬೆ ಸದರಬಳು ಭೀಕರವನು ||೪೯|| ಕಾಯದೆಲವೋ ನಿನ್ನನಿದು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಬೊಡಾ| ಕಾಯಜಾರಾತಿಯಂ ಕರೆದು ಕೊ

ಬೇಗತವ। ಕಾಯಕತಿಗಕ್ಷಯಂಬಲವ್ಯಾಪಾಬೊಬ್ಬಾಟವಂವಾ
ಡುತ್ತೆನ್ನಕೂಡೆ॥ ಕಾಯಜೇಂಘಲನು ನುತ್ತ ಸುರನಿಡೆಸಂಗರ। ಕಾ
ಯತದೊಳಲ್ಲಿನಿಂದಿರ್ಗನಿಶ್ಚರನಿ। ಕಾಯ ನಂಪೇಗಿರ್ಡಿಯಗಡಣ
ದಿಂಚಂಬಿಸುತಶಕ್ತಿಸೈತ್ತಿತಿಗುರ್ಗು ॥೪॥ ಪೇಗಿರ್ಡಿಯಗಡಣ
ದಿಂದ್ಯೆತಪ್ಪಶಕ್ತಿಯಂ। ಕೂರ್ಗಣೆಗೈಗರಿಂದೆಚ್ಚುಭಟ ರದನುಚ್ಚು।
ನುರ್ಗಳಾಗಲ್ಕಡಿದು ನು ತ್ರಿಂಗುಬಾಣದಿಂ ವೀರನಿರನಾರ್ಟ್ವಸೆಯಲು॥
ಛಿ.ೂಗರಿತ್ಯ ತಾಬಾಣಮಸುರನಕಳೇವರವ। ನೇಗಾರ್ಣಸುತ್ತ
ತ್ರಿಕೊಂಡಂಬರವನು ಕಂ। ನೀಗರ್ಳಿ ನನೆಯು ಸುತ್ತ ಪುರದೊಳಿಹ
ತಾರಕಾಕ್ಷನಿದಿರೊಲ್ಲಸುಟ್ಟು ॥೧॥ ಕೇಳ್ದಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವ
ರನಿಜಾನಂದಂ। ಬಿಳ್ಳವ ಫಾಣತನಾಗಿ ತಾರಕಾಕ್ಷಂತವೆಕೆ। ಗಳ್ದ
ಕೇಸರಿಯಂತೆಘುಡುಘುಡಿಸಲನವೈರಿಯನನೆಬಿಪಂಕಿವಾದಂ॥
ಪಳ್ಳನಿಂದಿರ್ದ ವಿಲಯದಸಿಡಿಲರವದಂತೆ। ಶೇಳ್ದನೇತಕೆ ಚಿಂತೆಸು
ರನೆ ಭುಜಂಗನುತ। ಬಾಳ್ಳಿಗಳಂ ಕಂಪಿಸುತ ಪೇಂವೀರಿಯವ
ನೀಯನು ತೆಗರ್ಜಿಸಿದನು ॥೪೦॥ ಕರ್ಣದತಾಳಗೆಲೊಳನವಾ
ರಂಕರೀ। ಶರ್ಕೆಸಂದಿಸಿನವದನು ಬಳಿ ಬಂದ। ಸುಕೀರ್ಣದಜ
ಸಂಗಳಂಬಡಿಸೆನಲ್ಲು ತುದಿಂಗು ಸತುರದೊಳುದೂರಾಂತೊಡೆ॥ ಅ
ರ್ಕಚಂದ್ರಲೋಕ ತನಳಿದಸುವಂ। ಬಿರ್ಕಾರ್ಳಗಲೆ ವೀಳೆಯ
ವನೆಸುಕೊಸಸಂ। ಪರ್ಕಮಾಸನಾಗಿಂಕಿವಾದಂ ತಾರಕಾ
ಕ್ಷನಂಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ॥೪೭॥ ಇಂತೆಸಚಿಕೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣ
ವುಂ। ಸಂತಸದಿ ಲಿರದವೆಲ್ಲ ದಘ್ನಮ। ದ್ಧಾಂತವುಂಬಿಡದೆ
ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಸಲಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿ ಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ
ಸಕಲಭೋಗವನು। ನಂತರಲಿಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸು ವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನ ಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೮॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೩ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೩ಕ್ಕಂ ಪದಗಳು ೩೬೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

——— * ೪ನೇ ಸಂಧಿ * ———

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರಸಂವೇಶ್ವರಲಿಂಗಾನುವಾದನಹಿಳೆ। ತಾರಕಾ
ಕ್ಷಂಬನಲ್ಲಿಬತ್ತಿಸಗರಂ। ಮಾರಾರಿಪತಿಪತ ಬಾಣದಿಂದೆ
ಚಟ್ಟುತ್ರಿಪುರಂಗಳಂ ಸಂಹರಿಸಿದಂ॥

ಪದ॥ ನಿರ್ಗತಂಬಿಳದುರತವರ್ಗ ಘನಪಮುಘಸಂ। ಸರ್ಗಕೈಲಾಸ
ಗಿರಿದುರ್ಗಸನ್ನುತಭಕ್ತಿ। ಮಾರ್ಗಸತರಕ್ಷಾನಿಸರ್ಗನಿಮಾರ್ಗನಾ

ಪವರ್ಗದಾಯಕಜಯಜಯ॥ ಭರ್ಗಭಾಳಾಂಬಕಸ್ವರ್ಗಪತಿನುತ
ಪಾದ। ದುರ್ಗತಿವಿದೂರನೆನಿರರ್ಗಳಮಹಾಮಹಿಮ। ಸ್ವರ್ಗಮು
ಖಲೋಕರಕ್ಷಾದಕ್ಷಮುಖದುರ್ಘಟನೆಸಲಹೆಮ್ಮನು ॥೧॥ ಮತ್ತೆ ಕೇ
ಳೈಸಿದ್ಧರಾಮಪ್ರಭುದಿಮದೋ। ನ್ಮತ್ತಖಳಶಿಂಶುಮಾರಂರಣಾಟೋ
ಪದಿಂ। ಮುತ್ತಿದಚತುರ್ಬಲದಗಡಣದಿಂಪೂರಮುಟ್ಟನೇಸೆಂಜಿಸಟ್ಟೆ
ರಿಯುನು॥ ಪೊತ್ತತನುವಂಬಣ್ಣಿಸಲ್ಕಾಗದಾದೈತ್ಯ। ನುತ್ತಮಾಂಗಂ
ಗಗನಮಂಚುಂಬಿಸಿತ್ತವನ। ಪೆತ್ತತಾಯಾವಳೊಶಿವಶಿವಾಯೆನುತೆ
ಲೋಕದಜನಂಬೆರಗಾದುದು ॥೨॥ ಅತಿಬೀಭರ್ಘವಾದೊಡೇನಾಯ್ತ
ವನತನುಕೋಮ। ಲತೆಯೆಘನಪರ್ವತೋರ್ಗ್ವೃಂಗ ಸಂದೋಹ।
ಪತಿಮಾನಮುಮಯಮಂಶಾಂತನೇಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂತಿಂಬೆನೆಂಬ॥
ಕೃತಕಚಿತ್ತಂಕಾಂತಿಪೂರನೇಟ್ಟೈತ್ಯನ। ಪ್ರತಿಮಾಂಧಕಾರರೂಪಂ
ಸಮ್ಮುಖದೊಳಾಂತು। ಕೃತಯುಗ್ಗಕುಶಲಮಂತೋರ್ಪಭಟನಾ
ವನೋಪಾಯೆನುತಸುರರುಳಿಗರು ॥೩॥ ಚೋಣದೊಳುಸಮ್ಮುಖ
ದೊಳಾಂತಭಟವಿತತಿಯುಂ। ಪಾಣತಳದಿಂದೆತ್ತೆಗೆತ್ತೆಗೆದಣಲೊಳಡಸಲ
ತೆವಾ। ಷಾಣದಿಂದೆತ್ತಿಜಿಸುಟುತೆಗಜಹಯಾಳಿಮುಂಗಗನಾಂಗಣಂತಂ
ಬಲು॥ ಮಾಣದುಶ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸದಿಂವಿಜರಂ। ಘೋಣದೊಳುಸೆಣವು
ತ್ತೈತರೆಕಂಡುಭೀತಿಯಿಂ। ಪ್ರಾಣಮುಳಿದುದೆಹಬ್ಬೆಮನುತೆಕಟ್ಟೋ
ಡಿದರುನಿರ್ಜರರ್ಗ್ಗಂಡಕದೆಗೆ॥೪॥ ಚರಣತಳದಿಂಸುರರಸೊರಸುತಂಬೆ
ರಸುತಂ। ಕರಿತುರಂಗಾಳಿಯುಂಕುಟ್ಟುತಂಮೆಟ್ಟುತಂ। ಭರಮಹಾರಥ
ವನೀಡಾಡುತಂನೀಡುತಂಡೆಸೆದೆಸೆಗನಾಕಿಗಯುನು॥ ಉರವಣಿಸಿಪಿ
ಡಿಪಿಡಿದುನುಂಗುತಂಪೊಂಗುತಂ। ಸುರರೋಟಮುಂಕಂಡುಬೀಗುತಂ
ಕೂಗುತಂ। ಸರಿಸಕಾಂತಪರಸುವನೀಗುತಂತೇಗುತಂಶಿಂಶುಮಾರಂ
ನಡೆದನು॥೫॥ ಇಂತಿನಿವಿನಂಸಕಲಜಗಳೆಡೆಗಾಲಮೇಂ। ಬಂದುದೊ
ಕಟಕಟಮುಹತ್ಸ್ವಭಟಸಾವಮಂ। ನಿಂದುಕಾದುವನವನತಾಯುಪ್ಪಿಸಿ
ಕರಮ್ಮನ್ನೊಪೋದಸಂಪದಕಸುವನು॥ ತಂದುಬಳುವಲಿಗೊಡುವೊ
ರಾಯ್ತಲಾಸಿರಿಯಂತ। ಬಂದರನೆಭೋಗಿಸಲಿನಾಕೆಮುಗನುತ್ತಮುರ।
ಸಂದೋಹವೋಡಿದುದುನಿಂದನ್ನಿನಿಲ್ಲದಿಯುವಿಂಬುಮಾಳಿಯುಸರಿ
ಸಕೆ ॥೬॥ ನೋಡಲುವ್ಮ್ರವಜೇಯುಖನಿದಿರೊಳನಿಮಿಷತೆ। ಯೊ
ಡಿದುದುನೀಲಪರ್ವತಕೆಕೈಕಾಲ್ಗಳುರೆ। ಮೂಡಿದವ್ರೋಲೋಕದಮ
ಹಾಂಧಕಾರಂಬಿಡದೆಪುರುಷಾಕೃತಿಯನಾಂತುದೊ॥ ಆಡಲೇನೆಮ್ಮ
ಸಲಹುವಕರುಣಮುಳ್ಳೊಡೀ। ಹೂಡಿರ್ದಪಾಶುಪತಬಾಣದಿಂದೆಸೆ

ಮುಕ್ಕ | ನಾಡಾಡಿಸುಭಟರಿಂದಾಗದೆಂದಮರಾಳಿಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದೇ
ನೆಂಬೆನು ||೭|| ಅನಿತರೊಳಗತುಳಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದೂರು| ವ
ನಿಮಿಷರಬಾಯ್ಗಳಿಂಹೊಯ್ಸುನ್ನೆಡೆಯುಂಗುಸುರ | ಅನಿತುಮಾಘೋ
ಷದೈತ್ಯನಂಸೀಳ್ವೆನೆಂದೆನುತ್ತಾದಿವೃಷಭಂಕನಲ್ದು || ತನತನಗೆಸಕ
ಲಸುರಗಣರೊಡನೆಬರುತಿರೆ| ವಿವಿಧಘೋಷಮನತಿಕ್ರಮಿಸೆಬಹು
ವಾದ್ಯನಿ | ಸ್ವನಮ್ಮದಿದಂಮಹಾಡಂಬರಕೆದಾನವರಸೇನೆತಲೆಕೆ
ಳಗಾಗಲು ||೮|| ಪೊಕ್ಕನಾಹವಕೆ ವೃಷಭೇಶ್ವರಂರಜತಾಚ | ಲ
ಕ್ಷವಯುವಂಗಳಾದವೋಪೇಳೆನಲ್ಕಾಗ | ಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತಸೊಕ್ಕಿದರಿ
ಸೇನೆಯುಂಮಹಾರೌದ್ರಾಕೃತಾಗನಾಗಿ || ಎಕ್ಕತುಳದಿಂದಾಗಬಿಡದೆ
ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಿಂ | ಕೆಕ್ಕರಿಸಿನೋಡುತ್ತಸ್ಟೈವರಿದುಬರುತಿರಲು | ದಿ
ಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಪ್ಪ ರಕ್ಕಸರ್ಕಾರ್ಣ್ಣಾತ್ತ ಬೆಕ್ಕಸಂಬೆರಗಾದರು ||೯||
ಉಗ್ರನೇರುವಮಹಾಮಾಹನದಘೋರತರ ವಿಗ್ರಹವನೇನೆಂದುಬಂ
ಣಿಪೆಂನಾಲ್ಕುಪಾ | ದಾಗ್ರಹತಿಗೇಳ್ವೆಕೆಂಧೂಳ್ಬತ್ತಿಸಿತುಗಗನಗಂಗಾ
ನದೀಜಲವನು || ವ್ಯಾಗ್ರಹೂಂಕಾರದಾರುಣನಾದದಿಂದೆಗರ| ಳೆಗ್ರೀ
ವನಹಿತರೆದೆಯೊಡೆದುಕೆಡದಮಿರ್ಗೆ | ರಣಾಗ್ರಮಂನಂದಿಪುಗಲ್ಕಿಂ
ತಾಯ್ತುಕಾದಲಿಂನೆಂತೆನುತೆಸುರರುಲಿದರು ||೧೦|| ಅರ್ಭಟಿಸಿಪೊ
ಯ್ದವಾಲಾಗ್ರದಿಂನಭದರೋ | ಚಿರ್ಭಗಣಪಂಕ್ತಿಯುನುದುಚುರ್
ತಂಘನರತ್ನ | ಗರ್ಭಯುಂಪಾದಾಗ್ರಟಂಕದಿಂಪೊರೆದುಕಲ್ಗುಂಡು
ಗಳನೇಳಿಸುತ್ತ || ನಿರ್ಭರದಕೋಡಿಕ್ಕಿಮಾಂಟಗಿರಿಗಳನಬ್ಜ | ಗ
ರ್ಭನಾಲಯುಕೆಂತಡುತ್ತೆವೃಷರಾಜಂಹ | ವಿಭ್ರುಕ್ತ್ರರಾಯೆಂದು
ಕೊಂಡಾಡೆಸನರಿದಂಪೊಕ್ಕರಾಕ್ಷಸಬಲವನು ||೧೧|| ಮುತ್ತಿದುದು
ವೃಷಭಪಂತವಮತಮಗೆರಾಕ್ಷಸರ | ಪೊತ್ತನೊಡನೊಡನೆಬಡಬಾ
ಗ್ನಿಯುಂಕಡಲನೀ | ಮಾರ್ತ್ತಂತುಗ್ರಕೇಸರಿಯುಂಗಜವ್ರಜಂಮು
ತ್ತುವಂದದಿದೀಪವಂ|| ಮುತ್ತುವಂತೊಪ್ಪುವಪತಂಗಸಂದೊ | ಹ
ಮುರೆ, ಕತ್ತಿಯಿಂಸುರಗಿಯಿಂದೀಟಯಿಂಕುಂತದಿಂ| ದೊತ್ತಿಕವಿದರ್ತ್ತಿ
ವಿದರುರುಬಿಡತರ್ರುರುಬಿದರಸ್ತ್ರಗಳಿಸುತಾದನುಜರು ||೧೨|| ಬಿಟ್ಟಕ
ಣೆಗಳುಕಲ್ಲತಾಗಿಮರಳುತಿಪ್ಪ ಮುಟ್ಟಿಯಂತಾದ ವಸಿಮುಸಲಮು
ದ್ಗರತತಿಗ| ಳಿಟ್ಟಿಗಳನುಚ್ಚುನುರಾದವುಸಬಳಚಕ್ರ, ನಾಕ್ಷಣಂತು
ಮುರಾದವು|| ಮುಟ್ಟವದಸಂದಪದಾತಿಕಾಣಾತ್ರೆಬೆರಗು| ಪಟ್ಟೊ
ಡನೆಖತಿಮಸಗಿಕಲ್ಲಿನಿಂಗುಂಡಿನಿಂಬೆಟ್ಟನಿಮ್ಮರಗಳಿಂದಿಟ್ಟುತನತನ
ಗೆಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟುದದನೇನೆಂಬೆನು||೧೩|| ಕುಲಿಶದುಳಿಗಳನಂಟೆ ಪರ್ಷ

ತಂಗಳೆಪಕ್ಷ| ಮುಳಿವವೇನ್ವೃಷಪತಿಯರೋಳಮಸೋಂಕಿನೊಳೆದ್ದಿ|
ಕುಲಮಿರದೆಶತಚೂರ್ಣಮಾಯ್ತು ಕಲ್ಗುಂಡುಮಂಗಳೆಪಾಡೆಭೂಪ
ಸಲ್ಕೆ|| ಸಲೆಮಿಕ್ಕು ಮಾರಿಸಾಸಾಪ್ರಸಾರಂಗಳಿಂ| ಕೊಲುತಿರ್ದ ಸಂದು
ರಣಮಂಡಲದೊಳೀಕ್ಷಿಸುತ| ಬಳಿನೃಪರುಮತ್ತೆ ಗಜಹಯಪದಾತಿ
ಗಳೊಡನೆಮುತ್ತಿದರುವಿಕ್ರಮಂಗೊಳೆ ||೧೪|| ಕಡಿಯದಿರಿರೋಕ್ಕೈ
ದುಗಳೊಳಿರಿದಡೀಂಬೆತ್ತು| ಗಡಣೆಗೊಳ್ಳೆಗುಬಹಳೆಪಾಶಂಗಳಂಬೀಸಿ
ತೊಡರಿಕೆಡಪಲ್ವೀಳ್ಕ್ವೆಮಂಗುಬಕ್ಕಿಣಗಳಂ| ತಮತಮಗೆ ಕೈಯೊ
ಳಾಂತು|| ಬಿಡದಿರೆಡಬಲಕೆನುತಸುತ್ತಲುಂಕಟ್ಟಿಕೊಂ| ದಡಿಗಡಿಗೆ
ಬೀಸಿದಪರ್ಕ್ಕಿದುದನಡ್ವಾಗ| ಮಿಡಿಕೊಚ್ಚಿ ತರಿಯುರಿಯೆನುತ್ತೆ
ಕೋಳಾಹಳದೊಳುರುಬಿದರುವೃಷಪತಿಯನು ||೧೫|| ನಿಗಳಮಂ
ಮುರಿದುಕೊಂಡಾಡುತಂಜನಗಳಂ| ಸಿಗಿವಮದನಾನೆಯಂತಾವರೆ
ಯುಮಾಲಿನಿಂ| ಬಿಗಿದೊಡೆಂವಶಮಪ್ಪುದೇ ಸಿಂಧನಾನೆಗಳೆಸುಂಡಿ
ಲಂಬಿಗಿವಡವ್ವುದೆ|| ವಿಗಡಬಸವಂಮಸಗಿಲಳಿಯುಗುತ್ತಕ್ಷಣಂ| ಚಿಗಿ
ಯುಲುತೊಡರ್ದದಾಮಂಗಳೆಲ್ಲಂಪರಿದ| ವಗಡುರಕ್ಕಸರಸೇನಾಶರ
ಧಿಯಂಪೊಕ್ಕುಕಲಕಿದನದೇನೆಂಬೆನು ||೧೬|| ಶೃಂಗವಂಕೆರಳಿಘುಡು
ಘುಡಿಸುತ್ತ ತನ್ನುಬ್ಬಿಯು| ಶೃಂಗವಂನೀಡಿಗೈತ್ವರಸೇನೆಯೊಳುಘೊ
ನತು| ರಂಗವಂಮತ್ತಮಾತಂಗನಂಗುರುತರರಥಾಂಗವಂಕೊಡಹಟ್ಟಿ
ನು|| ಸಿಂಗನಂಕೆಣಕಿಗಜಮುಳಿವವೋಲ್ನೈರಿಚಕೆ| ರಂಗವಂಸವರಿಗಂ
ರಣಭೂಮಿತುಂಬುಗುತ್ತ| ಸೂಂಗವಂಕೆಡಹಿಭಟರಂಗವಂಬೆಸಳೆತರಭಂ
ಗವಂಪೊಗಳ್ಕೆ ಸೇನ||೧೭|| ಕಟ್ಟಿಸದಾಗ್ರದಿಂಗೊದೆವುತಂಸದೆವುತಂ|
ಸೊಕ್ಕಿಮಾರ್ಮಲೆವುತೂಗುಡುತಂನೋಡುತಂ ಮಾರ್ಕೊಣೆಗಳಂ
ಪಣೆಯೊಳಣೆವುತಂ ಪೋಣೆವುತಂಕೊಗೂರ್ಂಬುದುಗಿಗಳಿಂದಂ|| ಇಕ್ಕೆ
ಲದವಾ ಚಮರನಿರಿವುತಂ ಮುರಿವುತಂ| ಡುರ್ರ್ರಿಡುತ್ತ ಸುರರಂಕೆಡವು
ತಂಕೊಡಪುತಂ| ತೇರ್ಗಳಂ ಗಳೆಭಟರನಟ್ಟುತಂ ಮೆಟ್ಟುತಂವೃಷ
ಭಂಪ್ರಸಾರಿಸಿದನು ||೧೮|| ಉಚರ್ಕೆಲಬರನುತ್ತರಾಗ್ರಶತ್ರಿಯಿಂಕ
ರುಳೆ| ಸಾಚರ್ಕೆಲಬರನವಯವಂಗಳಂಗೆಸೆದೆಸೆಗು| ದುಚರ್ಕೆಲಬ
ರನಿರದೆಕೋಡುಗಳಿಂಪರಿದುಕಾಲ್ಗಳದೊಡನೆಮುಟ್ಟಿಯುಸುವಂ|| ತೀರ್ದ್ದಿ
ಕೆಲರವ್ಮುಸಾಡ್ರೂಂಕಾರದಿಂದಂತ| ಕರ್ಚಿಕೆಲಬರನೊಡನೆವಾಲಂ
ಗ್ರದಿಂದಿರದೆ| ಬಿರ್ದ್ದಿಕೆಲಬರನಿಂತುಪೃಂಗವಂಭಂಗವಂಮಾಡುತ್ತೈತ
ರುತಿರ್ದನು||೧೯|| ಅಡ್ಡಗಡ್ಡೆಭೂಮಿಕುಸಿಯೆದಿಗ್ಗಜಚಯಂ| ಗುಜ್ಜು
ಗೊಂಡವುಫಣೀಂದ್ರನಫಣಾಮಂಡಲಂ| ಜಜ್ಜಣಗೆಯುಂಮಾಡಿಸಿದಂ

ತಾಯುತ್ತಿರ್ಕೊರ್ವನೆದೆಯೊಡೆದುಬ್ಬ ಹತೀಕ್ಷಲವನು॥ ಜಟ್ಟಿದಂತಾದು ಬೀವೃಷಪತಿಯುಸಮರದಯು,ಕುಜಲ್ಲಿಗಿಪದಂಕಾಣೆನಸುರಬಲದೊಳಗಿವನ|ಕಜ್ಜವಂನೋಳ್ಪೆನುತಿರೆವೃಷಭನಂತಡೆದುಶಿಂಶುವಾರಂನುಡಿದನು॥೨೦॥ ಕಾರದಜ್ಜಿದೊಳಿತ್ತು ಪೂಜ್ಯವಲ್ಲದೆಸಮರ|ಧಾರುಣಿಗೆಯೋಗ್ಯವೇಕಂಡೆವಕ್ಷರಿಯುಂವಿ|ಕಾರಿಯುಲ್ಲವೆನಿನ್ನಪಡೆದಬೊವ್ಮಂಮುಸುಡಭಾವಮಿದೆರವ್ಯವಾಗಿ॥ ಆರವುಗನೇಸುದಿನಪರಿಯುಂತರಂತಪಿಸಿ|ನಾರಿಪೆತ್ತಳ್ಳಿನ್ನನಾದೊಡಂಕಿರಿಕಿರಿದು|ವೀರವಿದೆನಿನ್ನೊಳಿನೆಖಳನಹಾಸ್ಯೋಕ್ತಿಗಾವೃಷರಾಜನಿಂತೆಂದನು॥೨೧॥ವರಲಬೇಡೆಲೆಕುನ್ನಿತನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಿಪೆರರ| ಜರಿಯುಬೇಡೆನೆಕಾರಹಬ್ಬವಿಂದಿನದಿನಂ| ತರಿದಗನುಜರಖಂಡೆಂಡೆಕೊಬ್ಬಿಗಬೆಳಸುತವರುಧಿರಧಾರೆಗಳೆಂಬ॥ಕೆರೆಯೊಳೀಸಾಡಿಗೆಲವಿನಸಿಂಗರಂಪಡೆದು|ತರಿಸಂದುಘನರಣಾಂಕಣಗೊಳೀಸುರರಿಂದೆ|ಮೆರೆದಪೇಂಪೂಜೆಯುಂತಾನೆನುತೆಹೂಂಕಾರದಿಮ್ಮಸಗಿದಂವೃಷಭನು॥೨೨॥ ಪೂಜೆಯುದುನಿನಗೆಕೊಳ್ಳೆನುತೆಖತಿಮಸಗಿಖಳೆ| ರಾಜನಾಗಳ್ಮನ್ನಕೈಯುಗಿರಿಯುಂವೃಷಭ|ರಾಜನಂಮುಳಿದೆರಗೆತದ್ರೋಮತತಿಯುಸೋಂಕಿಂನಾಮುಹಾಪರ್ವತಂ॥ಗಾಜುವಳೆವೇರನೆಗ್ಗಿದಪಾಂಗಿನಿಂದಮ್ಮ | ಪಾಜವದೆಶತಚೂರ್ಣಮಾದುದಂದಂಕಂಡು| ಸೋಜಿಗಂಬಟ್ಟುಖಳಶಿಂಶುವಾರಂಕೂಡೆರೋಷಮಾನಸಸಾದನು ॥೨೩॥ ಮತ್ತೊಂದುಪರ್ವತವನಾಖಳಂವೃಷಪತಿಯು|ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ತೆಗದಿಡ ಬೀಳುತಿರೆಸಂಪಿಕೊ| ಡೆತ್ತಿಬಿಸುಟಕ್ಷಿದರ್ದಸುರಬಲದೊಳುಕೋಟಸಂಖ್ಯೆಯುಸುರವರ್ಗ ಡಿಯುಲು॥ಚಿತ್ತಜಾರಿಯುವಾಹನಂಖಳನಗಡ್ಡಮಂ| ಕುತ್ತಿಬಿಸುಡುವೆನೆಂದುಲಾಗಿಸಲ್ಕಾಮುದೋ | ನ್ಮತ್ತನಿರಪವನನುಂಗುವೆನೆಂದುಬಾಯ್ದೆರೆಯುಲೊಳಪೊಕ್ಕನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೨೪॥ ಸಾರತರವಾದಸದ್ಧರ್ಮಂವಿಚಾರಿಸಲು|ಕ್ರೂರಕರ್ಮದಖಳನದೇಹದೊಳುನಿಂದಪುದೆ| ವೀರನಂದೀಶ್ವರಂಧರ್ಮಸ್ವರೂಪನೀದಾನವನವಿಗ್ರಹದೊಳು॥ಸೇರಿಪರ್ಸೆಂತುಟದ್ಭುತರೂಪಿನಿಂಬೆಳೆಯು| ಘೋರದಾನವನತನುಬಿರಿವುತಿರೆಖುರದಿಂಪ್ರ | ಪಾರಿಸಲುಸೀಳ್ದದುಸಕ್ಕಸಮನಾಗಿಮುತ್ತೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥೨೫॥ ಎರಡುಕೋಡಿನೊಳೆರಡುಸೀಳ್ಗಳಂನೆಗಪಿಮುಂ|ಪ್ಪುರಕೊಂದನೀಡಾಡಿಮತ್ತೊಂದಸೀಳೆನೀ|ಸುರಬಲಕ್ಕೆಡೆಸೀಳ್ಗಳೆರಡರಡಿಯೊಳುಸಿಕ್ಕಿದೈತ್ಯಾಮರರ್ಮಡಿದರು॥ ಪರಿಗಣಿಸಲರಿದುಪುರದೊಳುಶಿಂಶುವಾರಖಳ|ನುರುಮರಣವಾರ್ತೆವಿಸ್ತರವಾ

ಯ್ಯುತ್ತ ತಾರಕನ| ಹರಿಯ ತನುಜಂ ಕೇಳಿ ಪರಿಭವದ ಬೇಗೆಯೊಳ್ಬಾಡ
ಳಿವುತಿಂತೆಂದನು||೧೬|| ಅಳಿದನೇ ಹಾ ಶಂಕುಮಾರನೆನ್ನಯ ಭುಜ
ವ| ನುಳಿದಳೇ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೊಮ್ಮನೆಮ್ಮೊಡನಾಡಿ| ಹೊಳೆದನೇ ಅ
ಕಟಕಟ ತಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದ ಶರಧಿ ಬತ್ತಿ ಬಯಲಾದುದೆಂದು|| ಅಳಲಿನಿಮಿ
ಷಾರ್ಧದೊಳು ತನ್ನ ತಾನೇ ಕೂಡಿ| ತಿಳಿದು ರೋಷಾವೇಶನಾಗಿ ಸಿಂ
ಹಾಸನವ | ನಿಳಿದು ನಡೆದಂ ತಾರಕಾಂಬಕಂ ವಿಲಯದಾರಂಭದ ಕೃ
ತಾಂತನಂತೆ||೧೭|| ಬಿತ್ತರಿಪ ನಾಲಿಸ್ಯೈರಾವಮುಂ ಬಳಿಕಾ ರಾಕ್ಷ| ಸೋತ್ತ
ಮಂ ಪುರದಿಂದೆ ಪೊರಮಡಲ್ಕೊಡೆ ಮೂ| ವತ್ತು ಪದ್ಮ ಪ್ರಬಲಬಲದೈ
ತ್ಯನಾಯಕರ್ಪೊರಮಟ್ಟರಾಕ್ಷಣದೊಳು|| ಮತ್ತವಾರಣಘಟೆಗಳಂ
ತುರಂಗಾಳಿಯುಂ| ಪತ್ತಿಗಳ ವಂಗಡಮದೇಂ ಗಣಿಸೆಯಿನಿತುಮಂ| ಪೆತ್ತ
ವಂಗುಸುರಲಸದಳವಹಿಪಗಿಹಪರಳವೇ ಮಹಾದ್ಭುತವಾದುದು||
ಆನೆಗಳ ಘಂಟಾಸ್ವನಂ ಬೃಂಹಿತಸ್ವನಂ | ದಾನವರ ಭುಜತಾಡನಸ್ವ
ನಂ ತುರಗಸಂ| ತಾನದ ಮಹಾಹೇಷಿತಸ್ವನಂ ಬಹುವಾದ್ಯನಿಸ್ವನಂ
ಪೊಣ್ಮುತಿರಲು|| ಏನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ಪರಿಲೋಕದ ಜನಂ| ತಾನಿರ
ದೆ ಕಿವುಡಾಯ್ತು ದಿಗ್ಗಜಪ್ರತತಿ ಮೂಗ | ದಾನೆಯಾಯ್ತು ದನರಿದು ಫಣಿ
ರಾಜನಾದಿಯೊಳು ಕರ್ಣವಿರಹಿತನಾದನು||೧೯|| ಮುಸುಗಿ ಮುಂಬರಿ
ವ ಭಟರಾಜಿಯುಂ ವಾಜಿಯುಂ ರಸೆಯ ನಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಕರಿಗಳುಂ ಹರಿ
ಗಳುಂ | ಮಿಸುವ ಕೂರ್ಮೊನೆಗಳ ಸರಳ್ಗಳುಂ ಬಾಳ್ಗಳುಂ ಕೇತನದ ಸಾ
ಲ್ಗಳಿಂದಂ || ಪಸರಿಸಿದ ವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷಮುಂ ರೋಷಮುಂ | ಮು
ಸುಕುತಿಹ ಸತ್ತಿಗೆಗಳೋಳಿಯುಂ ಧೂಳಿಯುಂ| ಬಿಸಮರಕ್ಕಸರ ಬೊ
ಬ್ಬಾಟಮುಂ ಘೋಟಮುಂ ಬಿಶುಭಯಂಕರವಾದುದು ||೨೦|| ಬೀಳ
ಹೊಯಿ ಹೊಯಿ ನಾಯ್ಗಳಂ ನುಚ್ಚನುರಿಗಳಂ | ಜಾಳಿಸಿದ ಹುಂಕಾರ
ಮೋಸುರರ ಗಂಟಲಂ| ಸೀಳೆನುತೆ ತಾರಕಾಕ್ಷಂ ತನ್ನ ಸೇನೆಯಂ ಕೈವೀ
ಸಿ ಮುಂಬರಿಯಲು || ಕಾಳಕೂಟದ ಚೂಳಿಯಂತೆ ಸುರನಾಯಕ |
ರ್ಕೋಲಾಹಳಂಗೆಯ್ವುತುರುಬಿ ದತುರ್ರುಗಿದ| ರ್ಬ್ಬಾಳೆಯ ಬನಂ ಬೊ
ಕ್ಕ ಮುದದಾನೆವಿಂಡೆ ಪಲು ಸವರಿದರು ಸುರಬಲವನು||೨೧|| ಅಸಿಗಳಿಂ
ದಿರಿದು ಚಕ್ರದೊಳಿಟ್ಟು ಸಬಳದಿಂ | ಕುಸುಕಿ ಪರಶುವಿನಿಂದ ಮುಸು
ಕಿ ಮುದ್ಗರದಿಂದ| ಲಸಿಯರೆದು ಬಾಣಂಗಳಿಂದೆಚ್ಚು ಖಡ್ಗದಿಂ ಕತ್ತರಿಸಿ
ಕೋಪದಿಂದಂ|| ಮುಸಲದಿಂ ಬಡಿದು ಗದೆಯಿಂ ಮೋದಿ ಯಷ್ಟಿಯಿಂ| ಮು
ಸಗಿಟ್ಟು ನಾನಾಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಹಾರದಿಂ | ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿದರು ಸುರ ಪ್ರಸರ
ಮಂ ದಾನವರ್ಪೊಸಕೊಲೆಯ ಕಡುಪಿನಿಂದಂ||೨೨|| ಒಂದು ದೆಸೆಯೊ

ಳ್ ಕಮಲಲೋಚನಂ ಜಂಭನಿರ । ದೊಂದು ದೆಸೆಯೊಳ್ ವಜ್ರನಾಭ
ನೊಂದೆಸೆಗೆಮ । ತ್ತೊಂದು ದೆಸೆಯೊಳ್ ವೀರಸುಭಟ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ
ಶುಂಭಖಳನೊಂದೆಸೆಯೊಳ್॥ ಒಂದು ದೆಸೆಯೊಳ್ ತಾರಕಾಕ್ಷನಿಂತೆ
ಲ್ಲರುಂ । ಮುಂದುವರಿದರೆಯುಟ್ಟಿ ಕುಟ್ಟಿ ಘಟ್ಟಿಸೆ ಕಟ್ಟೆ । ಮೆಂದೋಡಿದ
ರ್ಕಂಡ ಕಡೆಗೆ ನಿಗ್ರರಭಟರು ನಿಂದು ನಿಲ್ಲದೆ ಭರದೊಳ್ ॥ ಕಂಡನಮ
ರೇಶ್ವರಂ ಮುಡಿದದಾನವರೇಳ್ದು। ಖಂಡಿಸುತಬೆಂಕೊಂಡು ಬರ್ಪುದಂ
ನಡೆತಂದು। ಖಂಡಪರಶುವಿಗೆಂದನೆಲೆ ದೇವ ಮುಡಿದಸುರಬಲವೆದ್ದು
ಸುರಬಲವನು ॥ ಅಂಡಲೆದು ಬರ್ಪರೆ ಚಲದ ಹರಿಗಳಂ ಕರೆದು । ಚಂ
ಡದೈತ್ಯರಪುರದೊಳುಂಟಮೃತಕೂಪಮು । ದ್ದಂಡಪಾತಿವ್ರತೆಯು
ರುಂಟವರು ಮುಂಕೆಡಿಸಿಮೆಂಟೀಶ್ವರಂ ಕಳುಪಿದಂ ॥೨೪॥ ಹರನಾಜ್ಞೆ
ಯುಂ ಹರಿಯು ಜರ್ತರ್ಮ್ಮರೂಪನಾ । ದರಬಂದಿಮುರಸಿ ಪಶುಕರುವಾ
ಗಿಬೇಗ। ತತ್ಪುರವನೊಳಪೊಕ್ಕಮೃತಮಂ ಪೀರ್ದು ಬಳಿಕಚ್ಯುತಂ
ಬೌದ್ಧರೂಪಿನಿಂದಂ॥ ಹರಭಕ್ತಿಯುಂ ಬಿಡಿಸಿದನು ದಸತಿಯರಮಹಾ।
ಪರಮಪಾತಿವ್ರತ್ಯಮಂ ಕೆಡಿಸಿ ಹರಿಯು ಜರು । ಮುರಳಿ ಬಂದೀಶಂಗೆ ಬಿ
ನ್ನವಿಸೆ ಹರನಂದು ಹರಗಣಕೆ ಕಲಿವಿತ್ತನು ॥೨೫॥ ಬಿಡದಾಗ ನಂದೀಶ
ಭೃಂಗೀಶ ವೀರೇಶ। ರೊಡನೆ ಷಣ್ಮುಖ ಗಜಾನನ ಭೈರವಾದಿಗಳ್। ಸಡೆ
ಗರಿಸಿತಂ ತಮ್ಮ ಸೇನೆ ಸಹಿತಮ್ಮುಳಿದು ದೈತ್ಯರಂ ನುಂಗುವಂತೆ॥ ಸಿಡಿ
ಲಂಗುಳಿಯೆ ವಿಲಯಾಂತಕರವಂಗಡವು। ಮೃಡನ ಭಾಳಾಂಬಕಮ
ಹಾಜ್ವಾಲೆಯಾಕೃತಿಯು। ಗಡಣವೆ ತನ್ಮಹಾಮೂರ್ತಿಗಳೊಪೇಳಿನ
ಲು ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ನಡೆತಂದರು॥ ೨೬॥ ಮೊಳಗಿದವು ಲಗ್ಗೆವರೆಗಳ್ ಖ
ಟರಬೊಬ್ಬೆಗಳ್। ಕಳಕಳಂ ಪಬ್ಬಿದುದು ಹರಗಣದ ನಾಯಕ। ರ್ಮುಳಿ
ದು ಕೊಲತೊಡಗಿದ ದೈತ್ಯರಂ ತಮತಮಗೆ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಂ॥
ಕಲಿ ವೀರಭದ್ರನಾ ಕಮಲಾಕ್ಷನಂ ಗುಹಂ। ನಂದು ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯಂ
ನಂಟಿ ಶುಂಭನಂ । ಬಲವೈರಿ ಜಂಭನಂ ಭೈರವಂ ತಾರಕಾಕ್ಷನನು ರುಬಿ
ಘೌತಿಸಿದರು॥ ೨೭॥ ವೀರಭದ್ರನ ಖಡ್ಗಹತಿಗೆ ಕಮಲಾಕ್ಷಂ ಕು। ಮಾರ
ನಂಬಿನ ಹತಿಗೆ ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ। ಧೀರನಂದೀಶನುರವಣೆಗೆ ಶುಂಭಂ
ಹರಿಯು ಭರವಸಕೆ ಜಂಭಾಸುರಂ॥ ಭೈರವನ ಭೈರವಾಡಂಬರಕ್ಕೆ ದೆಬಿ
ರಿದು। ತಾರಕಾಕ್ಷಂ ಮುರಿದನೆಲೆ ಸಿಗ್ಧರಾಮುಕೇ। ಳಿಪ್ಪುರಧರ್ಮ್ಮದಮುಂ
ದಧರ್ಮ್ಮಮುಡ್ಡಳಿಸುವದೆಪೇಳಲೇನಕ್ಕರಿಯುಸು॥ ೨೮॥ ಧರ್ಮ್ಮಹೀನರ್ಗ್ಗೆ ಹ
ಯುಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂರವಳೆಖಳೆರವರ್ಮ್ಮ ಪಂತಳಿದು ಕೋಪದೊಳ್ ಘವಬಲದ
ವೀ । ರಮ್ಮಸಗಿಮುಂ ಕೊಂಡು ಕಡಿಬರಿದು ಕೊಟ್ಟಿ ಖಂಡಿಸಿ ತರಿದು ಪಡಿ

ದುಬಡಿದು॥ ನೂರ್ಮಡಿಸಿವಿಕ್ರಮಂ ದೈತ್ಯರಂಮೂದಲಿಸಿ। ಪೊರ್ಮಲಿವ
ರಂಮುಡುಪೆತರಹರಿಸಲಾರದೆಖ। ಕೆರ್ಮರಿದುಕಂಡಕಡೆಗೋಡಿದರು
ತಗ್ರಣಾಂಕಣವನೇಂವಂಣಿಸುವೆನು॥೩೯॥ ಉರುಳ್ದೊತಲೆಸೀಳ್ಗಳಿಂ
ಕಡಿವಡೆದತೊಳ್ಗಳಿಂ। ಪರೆವನಪಖಂಡದಿಂದಡೆಗಡೆದಮುಂಡದಿಂ। ಸು
ರಿವಕರುಳ್ಗೋಳಿಯಿಂ ಮಡಿದತುರುಗಾಳಿಯಿಂಬಿಡುಮಿದುಳಜಾಗಿ
ನಿಂದಂ ನರಳ್ದರೆವೆಣಂಗಳಿಂ ಪರಿವರಕ್ತಂಗಳಿಂ। ಮೊರೆವರಣಭೂತದಿಂ ಶಾ
ಕಿನೀವ್ರಾತದಿಂ। ತರತರದಬಾಣದಿಂಖಂಡಿತಕೃಪಾಣದಿಂ ರಣಭೂಮಿ
ಕಣ್ಗೆಸಗುದು॥೪೦॥ ಮತ್ತೆಗಣನಾಯಕರ್ಮತ್ತರಿಪುವೀರರುಮ। ನೊ
ತ್ತಿಮಾರಾಂತರಂದಣಿದಿರ್ದು। ಕತ್ತರಿಸಿದುರದುರಿಪನೆತ್ತರಿನಕೋಡಿ
ಯುರದೊತ್ತರಿಸಿಸುತ್ತುವರಿದು ॥ ಎತ್ತಲುಂಪರಿದುಬಾಯ್ಬಿತ್ತಡಗೆ
ಯೆತ್ತಿಮೈಸೂತ್ತಿಮಿಗೆಪತ್ತುವಂಪತ್ತಿದವುಲಾರಿಗಳ್। ಮೊತ್ತಮಂಕಾ
ಯ್ದುಬೆಂಬತ್ತಿದವರಾಗನವರನೆತ್ತಿಗಾಯುಧಗಳಿಂದಂ॥೪೧॥ ಸಿಕ್ಕಿದಳೆ
ಲಾಟಿಸಳಕಾಲಕಿಂದಿನಪಿನಂ। ರಕ್ಕಸರಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಕವಿವೆನುಚ್ಚ್ರಗ
ಳಸ್ಪೊಯ್ಮೆಕ್ಕಕವಿಕವಿಬೆನುತ್ತೆಸುರಬಲದನಾಯಕರ್ತ್ತಮಾಗಕೂ
ಡೆಮುಸಗಿ॥ ಪಿಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತಕರದಖಂಡೆಯುದದನಿಯೊಡನೆ। ನೆಕ್ಕನೆಳಿ
ಲೆನೆಮಾದ್ಯರಭಸದಿಂದುರುಬಿದ। ರ್ಮಕ್ಕಾಟಕೆಯಾಯುತ್ತುಖಳಭಟರ
ಕಾಳಗಂಪೇಳಲೇನಕ್ಕರಿಯುವು॥೪೨॥ ಆನೆಗಳ್ನಿಳಿದುಮಾವ್ತದಿಗ್ವ್ಯ
ತುರಗಸಂ। ತಾವಮಂಬಿಟ್ಟರಾವುತ್ತರೇರಿನಿಂದುಮುಕಿ। ಹೀನಮಂ
ಭಾವಿಸದೆರಥಿಕರಸಿಮುಸಲಾಪಿಕ್ಕೆದುಗಳನಿಳಿಗೆಬಿಸುಟು। ಮಾನ
ಮುಳಿದೊಡನೆಕಾಲಾಳ್ದುಗ್ರಸುಭಟಪ್ರ। ತಾನಮಂದೈನ್ಯದಿಂಕಾ
ಲ್ಗೆರಗಿಕಳೆವಳಿಸಿ। ಮೋಲಿಪಿಂಪ್ರಾಣಮಂಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೋಡಿದರ್ಕ
ಮತಮುಗಿಕಂಡಕಡೆಗೆ॥೪೩॥ ತಲೆಗಳಂಮುಟ್ಟಿಮುಂಡಮನೆಡಹುಕ
ಳ್ಗಳಂ। ತುಳಿದುನರಗೋಳ್ದೊಡರಿರಕ್ತದೋಕ್ಳಿನದುಪೇ। ರೆಲುಗ
ಳುಮನೊಡಮುಕ್ಕೆನುಗಳಸೋಂಕಿಘಾಯುವಡೆದುನಗಗಳಬೊಬ್ಬೆ
ಗೆ॥ ಸಲೆಬೀಳುತೇಳುತಳಲುತಮುಂದುಗಾಣದುರೆ। ಕಳವಳಿಸಿಕಾ
ಲ್ಗೆಟ್ಟದೈತ್ಯಸೇನಾಭಟ। ರ್ಗಲೆದಡಹುತೋಡಿದರುಪೇಳಲೇನಸು
ರರುಳ್ಳನಪಹಂಗನುನಾಗಳ್॥೪೪॥ ಮುಳಿತವರತಲೆಗಳಂಕೊಳುತನ
ತರಾದವರ। ನುಳುಪ್ರತ್ತೆಮಾವುರಾವುತ್ತರನಂಬುಗಯಿತ್ತು। ಕಳು
ಪಿಗಜತುರಗಂಗಳಂಪಿಡಿವುತೋಡುವರಕ್ಕೆದುವಂಸೆಳೆದುಕೊಳುತ॥
ಖಳನೃಪರಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕಾಳಿಯಂ। ಕೆಲದವರಕ್ಕೆಗೊಳಗು
ಮಾಡುತವಾದ್ಯಗಳ। ಮೊಳಗಿಸುತಬಿರಿದನುರೆಪೊಗಳಿಸುತೆಹರ

ಗಣಂ ಚೆಂಬತ್ತಿ ತರಿಬಲವನು॥೪೬॥ ಓಡಿದಂ ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಮನದೊಳಗೆ। ಕೋಡಿದಂ ಕಮಲಾಕ್ಷನೂರೊಳಗೆ ವಿಗ್ರಮಂ। ಮಾಡಿದಂ ತಾರಕಾಕ್ಷಂ ಮಿಕ್ಕ ಧೊರೆಗಳೇನಾದರೊ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಕೂಡಿದುದು ಪುರದೊಳ್ ಸುರಪದಾತಿ ದಾಳಿಯಂ। ಮಾಡಿದುದು ಹರಗಣಂ ಪುರದ ಪೇರ್ಬಾಗಿಲೊಳು। ಗಾಢದಿಂ ಧರ್ಮಗಾಳೆಯು ನಿರದೆ ಪಿಡಿಸಿತಿರುಗಿತು ವಿಜಯದುತ್ಸವದೊಳು॥೪೭॥ ರಾಮ ಕೇಳ್ವಿಜಯದುತ್ಸಹದಿಂದಲಂದು ಸು। ತ್ರಾಮ ಮುಖ್ಯಾಮರಕದಂಬಕಂ ಸಂಗರೋ। ದ್ದಾಮ ಷಣ್ಮುಖವೀರಭದ್ರಾದಿಗಳ್ಕೂಡಿ ಸಂಭ್ರಮದೊಳ್ವೈತರುತಿರೆ॥ ಕಾಮಸಂಹರನಿತ್ತಲಚಲಚಾಪದೊಳೆನಿ। ಸ್ಸೀಮ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮಂ ಪೂಡಿ ಖಳ। ನಿರ್ನಾಮಮಂ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೆನುತೆ ಮುಪ್ಪುರದ ಕೀಲಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದನು॥ ನೆರೆಸುರಸಹಸ್ರವರುಷಂ ನೋಡಲಾಗಮು। ಪ್ಪುರಗಳೊಂದಾದವುಲಲಾಟೇಕ್ಷಣಾಗ್ನಿಯಂ। ಹುರಿಗೊಳಿಸಿ ಪಾಶುಪತಬಾಣಮಂ ಬಿಡೆ ಪುರತ್ರಯದ ಕೀಲಂ ಖಂಡಿಸಿ॥ ಉರುಪಿದುದು ತತ್ಪುರಂಗಳ ಪರಿಕರಂ ನೋಡೆ। ಕರಿಕಾದುದಾಕ್ಷಣದೊಳಾದೈತ್ಯಸಂಕುಲಂ। ಸುರರು ಪೂಮಳೆಗರದರೀಶ್ವರನ ಸಿರಿಮುಡಿಯೊಳೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೪೮॥ ಹರಿಯಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿ ಸಕಲನಿರ್ಜರಜನಂ। ಹರನ ಬಿರುದಾವಳಿಯ ಕೊಂಡಾಡಿನಮಿಸಲತಿ। ಕರುಣದಿಂ ನೋಡಿ ಮನ್ನಿಸುತಾಗಲವರವರ ನವರಲೋಕಕೆಕಳುಹಿಸಿ॥ ಹರಗಣಂಗಳ್ವೆರಸಿ ಮಂದರಾಚಲಕೈದಿ। ಗಿರಿಜೆಯೊಡಗೂಡಿ ನಾನಾವಿನೋದಂಗಳಿಂ। ಪರಮಸುಖಸಂತೋಷದಿಂದಲಾ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥೪೯॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ॥೫೦॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೪ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೨೮೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೫ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಮಂದರಾಚಲದಮನೆಯೊಳಗಿರುತ್ತೆ ಶಂಕರಂ। ಮಂ
ರದಲರಿಗಾಗಿಯುಂ ಚೈತ್ರರಥವನವ। ನಂದುಸೃಜಿಯಿಸಿಜ
ಯಂ ಕಳೆದು ತದ್ವನದೊಳಗೆ ಸುಖಮಿರ್ದನು॥

ಗಾಗದ ತಟದೊಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆಂಜೆಸುವ। ಮಂದರಾಗ
ರಕ್ಷಿಗಂ। ಮಂದರಾಗವನೀವ ಕ್ರೀಡಾಸ್ಥಳಂಗ

ಳೊಳ್ ಕಳೆದಿಯುರ್ವರಸಿನಲಿದು ॥ ಮಂದಗಾಮಿನಿಗಿರಿಜೆಪೇಳ್ಕಿನ್ನ
ರೆಯೊತ್ತಿನೊಳ್। ಮಂದೆಸವಶಂಭುದ್ವಯಾಕಾರಮಂಕಂಡೆ। ಮಂದ
ಸಂಶಯದಿಂದನಿಂದುದಂನೋಡಿನಗುವಿಂದುಧರಸಲಹೆಮ್ಮನು ॥೧॥
ಆಕಿಸಾದೊಡೆಸಿದ್ಧರಾಮಶಂಕರನಧಿಕ। ಲೀಲೆಯಿಂಮಂದರಾಚಲವಾ
ಸನಾಗಿಪ್ಪ। ಕಾಲದೊಳ್ ಪುಷ್ಪದತ್ತಂಪ್ರತಿದಿನಂಲೋಕಲೋಕದವ
ನಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಮೇಲಾದಕುಸುಮಂಗಳಂತಿರಿದುತಂದುಪೊಸ ಮಾ
ಲೆಯಂಕಟ್ಟಿತತ್ಕುಸುಮದೇಳ್ಗೆಯನುಸುರಿ । ಬಾಲೇಂದುಧರನರಸಿ
ಯಮಲಸಿರಿಮುಡಿಗೀವುತಿರ್ದನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೨॥ ಈತೆರದೊ
ಳೊಂದುದಿವಸಂಪೂವಳಂಶೈಲ । ಜಾತೆಗಾಮಾಲೆಯಂಕೊಡುತಿರ
ಲ್ಕಪಾರಿ; ಜಾತಕುಸುಮಂಗಾಣದಾಗಿರಿಜೆಯಾಪುಷ್ಪದತ್ತನಮೊ
ಗಂನೋಡಲು ॥ ಭೀತಿಯಿಂಕೈಗಳಂಮುಗಿದುನಿಂದಲೆಲೋಕ। ಮಾ
ತೆಯದುಸುರವನದಕುಸುಮಮುದಕಳಸಿಪುರ । ಹೂತನರ್ಧಾಂಗಿ
ಮಂತರಿಸಿಸೂಡಿದಳೆಂದುನುಡಿದನಭವಂಕೇಳಲು ॥೩॥ ಆನುಡಿಭ
ವಾನಿಗೀರ್ಷೆಯುಂಟುಮಾಡೆಮುಂ। ದೇನಪ್ಪುದೋಯೆಂದುಶಿವೆ
ನಂದುಹೃದಯದೊಳ್। ಜಾನಿಸುತ್ತಲೆಗಿರಿಜೆಸುರತರುಗಳೈದವರ
ಕುಸುಮಂಗಳೇನಧಿಕವೆ॥ ಈನಗದತಪ್ಪಲೊಳಗತುಳಸುರತರುವ
ನಮ। ನೇನಿನ್ನಮನಕಳ್ತಿಯಪ್ಪಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಲೆ । ಮಾನನಿಧಿನಡೆ
ನೋಳ್ಪೆವೆಂದೆನಲ್ಗಿರಿಜೆಸಖಿಯರ್ಗೂಡಿಪೊರಮಟ್ಟಳ್ ॥೪॥ ಆಕೆಪೊರ
ಮಡಲೊಡನೆಪೊರಮಟ್ಟದಖಿಳನಾ। ರೀಕದಂಬಂಸಕಲವಿಭದಿಂದೀಶ್ವ
ರಂ। ಜೋಕೆಮಿಗೆಶರ್ವಾಣಿವೆರಸುತದ್ವನಮನೊಳಪೊಕ್ಕದಂನೋ
ಳ್ಪಾಗಲು ॥ ಏಕಸಾಹಸ್ರಯೋಜನದಗಲದಿಂದುಪರಿ। ಲೋಕಂಬರಂ
ಬೆಳೆದುಸುರತರುಗಳಿಂದೆನಾ । ನಾಕುಸುಮಜಾತಿಯಿಂದಮೃತದ
ಕೊಳಂಗಳಿಂದಾವನಂಕಂಗೆಸೆದುದು ॥೫॥ ಆವನದಸಿರಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿಗಿರಿ
ಜೆನಗುತೆಲೆಲೆ । ದೇವನಿಮ್ಮಡಿಯಕರುಣಾಮೃತದಮಳೆಯೊಳೆನ।
ಗಾವಾವಸುಖದಬೆಳೆಫಲಿಸದಿಪ್ಪುದೆಯೆಂದುಹರುಷದಿಂಪೊಗಳುತಿರ
ಲು॥ ದೇವಿಕೇಳಿದುಚೈತ್ರರಥಮೆಂಬವನಮಿದ । ಕಾಕ್ವಾವಲೋಕ
ದವನಂಗಳೆಣೆಯಲ್ಲಿದರ । ಪೂವುನಿನ್ನೆಸವಸಿರಿಮುಡಿಗೆಪೂಗೀವ
ಡಿಯೆತಕ್ಕುದಿದುನಿಜವೆಂದನು ॥೬॥ ಎಂದುಪೊಸಪೂಗಳಂತ
ಜೆಯಂಮುಡಿಯ। ನಂದುಸೆಳ್ಳುಗುರಿಂದಹಕ್ಕಿತತ್ಕುಸು
ದಿಸುತ್ತಂಣೆಗಂಟಟ್ಟಮೊಗಮಂನೋಡಿ ಸುಖ
ಮಂ ॥ ಇಂದುಮೊದಲಾಗಿಸಲಹೆಂದೊ

ಗೈದೊಂದಿನಂಬಿಡದೆಪೂಗಳೆಂ| ತಂದೀಕೆಗೀಯೆಂದು ಪುಷ್ಪದತ್ತಂ
ಗಿನೇಮಿಸಿದನಭವೆಂಕೃಪೆಯೊಳು॥೭॥ ಸಂತಸದೊಳಾಪೂಗಳೆಂದೇ
ವಿಮುಡಿದಸವು| ನಂತರದೊಳೆಲ್ಲರುಂಕೊಂಡಾಡೆಶಂಕರನ| ಸಂತಪ
ಭವದೊಳೆಗಜೆಗೊಡಿಬನದಿವ್ಯಕಂದರಾಚಲವನೈದೆಸುರರ॥ ಸಂತತಿ
ಗಳೊಲ್ಲೈಸುತಿರಲೀಶನಿಪ್ಪೆಸವು| ನಂತರದೊಳುರೆವಿರಹಬೃಂದಕ್ಕೆ
ಚಟ್ಟಲಂವ| ಸಂತಕಾಲಂಭೋಗಿನಿಕರಾನುಕೂಲಂಪ್ರಸೂನಜಾಲಂ
ಬಂದುದು ॥ಛಳಿಯೊಡ್ಡಜಾರೆತಂಗಾಳಿತಲೆದೋರೆಪೂ| ಗಳಕಂಪು
ವಿಾರೆಭೃಂಗಂನಲಿದು ಪಾರೆಕೋ| ಕಿಲೆಯುದನಿಸಾರೆಮದನಂಗೆಬಲ
ವೇರೆನಧಿಗಳ್ತಾರೆವಾಮುಗಳು ॥ ತಳಿರುಗಳುಪೇರೆವಿರಹಿಗಳಬಾ
ಯಾರೆಸುಖಿ|ಗಳತಾಪವಾರೆಮುನಿಗಳವನಂವಿಾರೆಭೂ|ವಳಯುಕೆ
ವೆಸಂತಾಗಮುಂಮನೋರಾಗಮುಂಪಾಡುತ್ತೈತರುತಿರ್ದುದು ॥೯॥
ಬೀತವಾಜಾತಿನೈದಿಲೊಲ್ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳ್ಕರಂ | ಪೂತವವನೀಲತಾವಿತತಿ
ಮಾಮರಗಳುರೆ| ಕಾತವಿನಿವಂಣುಂಡುಗಿಳಿವಿಂಡುತೊಂಡುಗೆಡೆಯು
ಲ್ವಳೆಸಿತಬುಜಮುರಲ್ದು॥ಓತುದುವಿಯೋಗಿಜಾಲಮುಮ್ಮನಿದರೊಳ್ಕ
ರಂ | ಸೋತುದಂಗನೆಯುರ್ಗಮುನಿಕುಲಂಫಲವಿತತಿ| ಜೋತೊರಗಿ
ದುದುಬನಬನಂಗಳೊಳುಪೊಸಬಸಂತಂಬರಲದೇಂಪ್ಪೊಗಳ್ವೆನು॥೧೦॥
ಧಾರುಣಿಯಕ್ಕತ್ಕಮುದಮುಳಿಯೆತಂನೇತ್ರಪಂ | ಕೇರುಹಂಪೊಳೆ
ಯೆಮುನಿದಿನೆಯುರೆಂದೆಂಬಾಚ | ಕೋರಕದೆಬಿರಿಯೆಕೂರಿದರೆನಿ
ಪ್ಪಣಿವಕ್ಕಿನೆರೆಯೆಜಾತೀಕುಸುಮದ॥ ತಾರಗೆಗಳದೆಗತಟ್ಟಿಸಿರಿಂ
ದುವಸ್ತಮಿಸ | ಲಾರವ್ಯಮಧುವೆಂಬಸೂರ್ಯ್ಯನುದಯದೊಳೆಪರಿ|
ವಾರವುಂನೆರಪಿನುನಸಿಜನೃಪಂದಿಗ್ವಿಜಯಕೆತ್ತಿನಡೆದಮ್ಮದದೊ
ಳು॥೧೧॥ ಅಳಿಕುಳಕ್ಕಾರೋಗಣೆಯುಪೇಳ್ದಕೋಕಿಲಂ| ಗಳಬಾಯು
ಬೀಗವುಂತೆಗೆದುಪಸಿದೊಡಲಗಿಳಿ| ಗಳಕಳವಳಂಗಳಂಬಿಡಿಸಿಕಳೆಹಂ
ಸೆಗಳಕಾಲ್ಗೆನಟಣೆಯುನೊದವಿಸಿ॥ ಕೊಳರಕ್ಕಿಗಳಚಿತ್ತಮುಂನಲಿಸಿವಿ
ರಹಿಗಳ | ನಳಲಿಸುತ್ತೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಕಾಮದೂತನಂ| ತೆಳೆಗಾಳಿತೆಂಕ
ಣಂಸುಳಿದುದುವಸಂತಾಗಮದವೊದಲೊಳೇನೆಂಬೆನು॥೧೨॥ ಮಾ
ತಾಚಾರಿಯಾದಕೋಕಿಲೆಯೆಂದು| ಮಾನವುಂಬಿಟ್ಟುಲಿಯು
…ದುಮಲ್ಲಿಕಾ| ಮಾನಿನಿಗಚಂಡಾಳಿಗಳಸಂಗವಾದುದಿನ
…ನಿಸುವ॥ ಆನಳಿನಿಬಂಡಿನೊಳಗಾದಳುತ್ತಮಜಾ
…ಚೊಳಿದುಮಧುಸಂಗದಿಂದಲೇ| ನೇನಾಗದಿರದೆಂ
…ವಸಂತಮದನೇನೆಂಬೆನು ॥೧೩॥ ಸಲೆಸು

ಜಾತಿಯುಸಿರಿಯುಡಂಗಿತು ವಿಜಾತಿಗತಿ। ನಲವಾದುದುನ್ಮಧುಪಕುಲ
ಕೆಸುಮನೋಕುಲದ। ಕೆಳೆಯಾದುದಂಗಭವನೇತನ್ನಿತಾಯ್ವನೆಗೆ
ಕೇಡನೆಣಸುವನೆದೆಯೊಳು ॥ ನೆಲೆಗೆಸಂದುದು ಪಾದರೀವಿಭವವಾ
ದುದಾ । ಗಳಿತಪೋಹೀನತೆಯುದೆಲ್ಲಿಯುಂಚಿತ್ರವಿದು। ಕಲಿಕಾಲ
ವೋಚೈತ್ರಕಾಲವೋಪೇಳೆನಲು ಸುರಭಿಸಮಯಂಬಂದುದು॥೧೪॥
ಎಳೆದಳಿರ ಕೆಂಪು ಪೂಗಳ ಕಂಪು ಕೋಕಿಲಂ। ಗಳ ಸರದ ನುಂಪು ತಂಗಾ
ಳಿಯ ಪೆಗಂಪು ಗಿಳಿ। ಗಳ ರವದ ಸೊಂಪು ತುಂಬಿಯ ಗಾನದಿಂಪು ನಾನಾ
ಫಲಾವಳಿಯ ಬಿಣ್ಪು ತಿಳಿಗೊಳದ ತಂಪು ವಿರಹಿಯ ಕೈಕದಂಪು ಸುಖಿ।
ಗಳ ಮನದ ಪೆಂಪು ಬನಗಳಗುಂಪು ಗುಂಪು ಸಂ। ಗಳಿಸಿತೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ಚೈ
ತ್ರಾಗಮಂ ಬರಲು ಪೇಳ್ವುದೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೧೫॥ ತಂಬೆಲರ ಕೊಬ್ಬು
ಬನಬನದ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಳೆ। ದುಂಬಿಗಳ ಸಂಗೀತಶಾಲೆ ಚೈತ್ರನ ಜಸ
ದ। ಮುಂಬೆಳೆಸುಮೊಟ್ಟೆದರಮನಮೊಟ್ಟೆಗಲ್ವರೆದೆಗಿಚ್ಚು ರತಿದೇವಿಯೊ
ಲವು॥ ಶಂಬರಾರಿಯ ಸರಳ ಸಂತಾನ ಮರಳಕುಲ। ಕಂಚೈತಲೆಯ ಚೊ
ಕ್ಕಮುತ್ತೆನಿಪ ಮಲ್ಲಿಗೆಗ। ಳೆಂಬಿರಿದವೋ ವಿರಹಿಯೆದೆ ಬಿರಿವ ಮಾ
ಳ್ಕೆಯಿಂದಾ ವಸಂತದ ಮೊದಲೊಳು॥೧೬॥ ಕಾಮರಾಯನತೇಜದಂ
ಕುರಮಿವೆನ್ನೆ ರತಿ। ದೇವಿ ತಾಂ ತೊಡುವ ಚಿನ್ನದ ಪೂಗಳೆನೆ ವಸಂ। ತಾ
ವನೀಶಂಬರಲು ವನವಧು ನಿವಾಳಿಸಿದ ನೀರಾಜನಂಗಳೆನಲು॥ ಆ ಮಾ
ವಪೂಗಂಪೆನೊತ್ತರಿಸಿ ತನ್ನ ಕಂ। ಪಾವರಿಸಿದೆಸೆದೆಸೆಗಳಂ ಮೊಗ್ಗೆಬಿರಿ
ಮುಗುಳು। ಪೂ ನಾಂತ ಸಂಪಗೆಗಳೊಪ್ಪಿದವು ಮಾರನುರಿಬಾಣಂಗಳಂ
ಬಂತಿರೆ॥ ಮನಸಿಜನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯುದು ಕಾಮವರಾ। ಯುನಚತುಗ್ಬ
ಲದ ಪಾಳೆಯ ಮಿದಂಗಜನೃಪನ। ಬಿನದ ದರಮನೆಯುಂದು ಮಧುವನ
ಕಕಕ್ಕ ದರಿಯಂ ನೆಟ್ಟನೋ ಮದನನು॥ ನನೆಯಂಬುಮುನಿಶ್ಚದಯ
ಮಂನಡವೆನುತ್ತಚಿಲು। ಕಿನದೊಡ್ಡ ಮೊನೆಯೆಂಬ ನಾಗಿಸಿದನೋ
ಯೆನಲು। ವನಮನುರೆ ಬಳೆಸಿ ಕಂಗೊಳಿಪ ಪೊಂಗೇದಗೆಗಳೊಪ್ಪಿದ
ವು ತರತರದೊಳು॥೧೭॥ ಭಾವಿಸಲ್ ಸ್ಮರನಪಯಣಕೆ ಪೊಯ್ದ ನವಚ
ಕ್ರ। ಗಾವಿಯೊಳುಗೂಡಾರದರಮನೆಗಳೆನೆವಿಯೋ। ಗಾವಳಿವ
ಳಂ ಮಧುವೆಂಬ ಬೇಂಟೆಗಂ ಸುಡಲೆಂದು ಬನದೊಳಿಟ್ಟ। ದಾ
ರಿಯುರಿವನಾಲಿಗೆಗಳೆನೆ ಕೆಂಪು। ತೀವಿದಟ್ಟಯಿಸಿದ
ಕಳಗ। ನಾವರಿಸುತೇಳ್ವ ತಳಿರಿಂದಶೋಕದು
ಬಂದು॥೧೮॥ ಎಳೆದಳಿರ್ರಾಣಕದಗೊಂಚಲ
ಸುರಿಗಳ ಕುಚ್ಚುಗಳ ನೆಸವಮಿಡಿ। ಗಳ

ಳೆವಳ್ಳಿಗಳೆಬಿರಿಮುಗುಳ್ಗಳ॥ ತೊಳೆಪಮುತ್ತಿನಗುದಿಗಳಿಂಚರಿಪಮರಿ
ದುಂಬಿಗಳೆನೀಲಮಣಿಮಾಲೆಯಿಂದೆಸೆವಮಾಮರಂ। ಗಳೆವಸಂತೆಂ
ಸ್ಮರನಬರವಿಂಗೆಕೈಗೈದಗೂಡಾರವೆನಲೆಸದವು॥೨೦॥ ಕೋಮಳೆರ
ಸಾಲಪ್ರಸೂನಗುಚ್ಛಂಗಳೋ। ಳ್ಕಾಮವಾರಣಬೃಂಹಿತಸ್ವನಮಿವೆನೆ
ಹೇಮ । ತಾಮರಸದೊಳುಚ್ಚಳಂಗನೆಯುಮುಖಸಂಗೀತಸಪ್ತಸ್ವ
ರಂಗಳೆನಲು॥ ಆಮಲ್ಲಿಕಾಮುಕುಳದೊಳ್ಕ್ರನೋಜಾಸ್ತ್ರಭಿ। ರಾಮ
ಭೀಂಕೃತನಿನಾದಂಗಳೆನೆಬನಬನದೊ । ಳಾಮಧುವ್ರತನಿಸ್ವನಂವಿ
ರಹಕಂಪನಂಪೊಣ್ಮುದುದನೇನೆಂಬೆನು॥೨೧॥ ತೇರೈಸಿಬರ್ಪತುಂಬಿ
ಗಳವ್ಯೂಗಪ್ಪುಮಂ। ಗಾರಮುಗಿಲವರರ್ಥುಂಕಾರವೇಪೊಳೆಗುಚರ।
ನಾರಿಯುರಥಳಪಗಣ್ಣಂಚುವಾರುತಹತಿಯೊಳುಗುವಮಲ್ಲಿಗೆಯುರ
ಳ್ಗಳೆ॥ ತೋರಮುಳೆವನಿಗಳೊಂದೊಂದುದಿರೊಬಂದುಗೆಯು । ಪ್ರಾರ
ಯ್ಯುವಾದಿಂದ್ರಗೋಪಂಗಳಾಗೆಶ್ಶಂ। ಗಾರವಾಯ್ತುದುವರುಷನೊವ
ಸಂತವೊತ್ತಿಳಿಯುಲರಿದೆನಲುಬನಬನದೊಳು॥೨೨ ಸರಸಿಯೊಳೆಗಾ
ಡುವರಸಂಚೆಯಿಂಕೊಂಚೆಯಿಂ, ಬಿರಿಮುಗುಳ್ಗರಗುವಮದಾಳಿಯಿಂ
ಗಾಳಿಯಿಂ। ವರಫಲವನುಂಬ ಪೊಕ್ಕ್ಳಿಗಳಿಂಗಿಳಿಗಳಿಂಲತೆವನೆಗಳೊ
ವರಿಯೊಳು॥ ಹರುಷದಿಂದೊಪ್ಪುವವಿಟಾಳಿಯಿಂಕೇಳಿಯಿಂ। ವೊರೆ
ವನಾನಾಪಕ್ಷಿಜಾಳದಿಂಮೇಳದಿಂ। ದರಳೊಪೂಗಳಸೊಗಸುಗಂಪಿನಿಂ
ಪೆಂಪಿನಿಂವನವನಂಗಳ್ಮೆರದವು॥೨೩॥ ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಂಕುಸುಮಪರಿ
ಮಳಮುಯುಂಕಾಣ್ಬ। ಕಡೆಗಳೆಲ್ಲಂಸಕಲಫಲಮುಯುಂಬನಬನಗ। ಳೆಡೆ
ಗಳೆಲ್ಲಂಮದನಬಲಮುಯುಂಲೋಕವೆಲ್ಲಂ ಭೋಗಿಸಂಕುಲಮುಯುಂ॥
ನುಡಿವುದೆಲ್ಲಂಮನೋಭವಮುಯುಂಮುನಿಮನ...
ಸುಶರಮುಯುಮೆಸೆವತಂಗೊ...
ದುದಾವಸಂತಾಗ...
ಮೆಂಕೆ...

ಸಾಹಸ್ರಯೋಜನವನಂಕಂಗೆಸದುದೇನೆಂಬೆನು॥೧೬॥ ತಳಿರಗುಡಿ ತೋರಣದಸಾಲ್ಗಳಿಂದೆಡೆದೆಡೆಗೆ। ತೊಳಪಮುಕುಳಗಮಕರತೋರಣಗಳಿಂದೆಪುರ।ಗಳಕುರುಜುದೊಡ್ಡಮೋರುವೆಗಳಿಂದವರನೆಲೆನೆಲೆಗಳೊಳುಕಂಗೊಳಿಸುವ॥ನಲಿದುನರ್ತಿಸುವಪುರವಲಿಗೆದರೊಕಲಿತಪರಿ। ಮುಳಿಜಲಂಗಳನೆಜೇಕೊರ್ಳವಿಯುಂದೆಸವಪುರ। ಗಳಬೊಂಬೆಗಳಸಾಲ್ಗಳಿಂದೆಚೆಲ್ವಾದುದಾಬನವುದೇಂವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥೧೭॥ ಶಿರವನಲ್ಲಾಡಿದಂಪವನಪಾಲನಾಬನದ। ಸಿರಿಯುನೀಶಂಗರುಪಬೇಕೆಂದುಮಲ್ಲಿಗೆಯ।ಬಿರಿದಮುಗುಳ್ಗಳೆಸವಸಂಪಗೆಯಪುಗಳಂತಾದರೆಯುನೊಗ್ಗೆಗಳನು॥ಕುರುವಕದಕುಸುಮಮಸುಗೆಯುತಳಿರನಾಪೊನ್ನೆ। ಯರಳ್ಗಳಪಾದರಿಯಪೂವಮುಡಿವಾಳಕ। ತ್ತುರಿಯಪೊಂಬಾಳೆಗಳಪೊಟ್ಟಣಗಳಂಕಟ್ಟಿದಂಕಂಗಸೊಬಗೆಸೆಯಲು॥೧೮॥ ಕಿಕ್ಕಿರಿದುಬೆಳೆದರಸವಾಳೆವಣ್ಗೊನೆಗಳಂ। ಕಕ್ಕಸದೆಬೆಳೆದತೆಂಗಾಯೆಗೊನೆಗಳಂನೆಲ।ಕೊಕ್ಕಕ್ಕೆಪುದುರಸವೆಂಬಮಾವಿನಿನಿವಣ್ಗೊನೆಗಳಂಬೇರ್ಗಳೊಳಗೆಕಾತ॥ಬಕ್ಕೆವಲಸುಗಳಪಣ್ಗೊನೆಗಳಂಬಿತ್ತಿಗಳ। ವಕ್ಕಸಂಬಿರಿದದಾಳಿಂಬವಣ್ಗೊನೆಗಳಂ। ಮುಕ್ಕಣ್ಣಸೆಡೆಗೆವನಪಾಲಕಂಪೂರಿಸಿಕೊಂಡ್ಬೊತಂದನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೯॥ಬಂದುಸಗ್ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂಸಾಷ್ಟಾಂಗ। ದಿಂದೆರಗಿಮುಗುಳಿದ್ದುಕರಕಮಲಮಂಪಣೆಗೆ । ತಂದುದೇವರದೇವಸಕಲಜಗದೊಡೆಯಚಿತ್ತವಿಸುಚಿತ್ತಾವಧಾನ॥ ಅಂದೆನಗೆಸಲಹಿಂದುನಿರವಿಸಿದಿರಾವನವ । ಬಂದುಫಲಿಸಿದುದೀಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತಿದದೆಕಾಣ್ಕೆಯಂ।ಮುಂಪಳುಪಿಶಿವನಮುನಪ್ಪೆತ್ತರಿದುಮತ್ತೆವನಪಾಲನಂದಿಂತೆಂ

ವಿಷಟ್ಟದೀ। ರಾಗದಿಂಪಾ

ಶ ನಿಮ್ಮನೇಕರಿ

ಕಂಗೊ

ದ್ದವೋಗದಸೋಂ । ಪಿಡಿದಸೊಬಗಿನಸೊಗಸುಗಾತಿಯರ್ಸುನಗೆ
ಯಸುಲಿವಲ್ಲಕೀಮುಲಿಯರು ॥ ಕಡುಕಕ್ಕಸದಬಟ್ಟಬಿರ್ಮೊಲೆಯ
ಭಾವೆಯರ್ । ನಡೆಯುಬೆಡಗಿನಬಿಂಕಕಾತಿಯರೊಪ್ಪಂಬಾಳೆ । ದೊ
ಡೆಯಪೊಸಪೊಂಗೊಡದಪೊರವಾರಸೊಕ್ಕಾನೆ ನಡೆಯವರ್ದೆತಂ
ದರು ॥೨೨॥ ಅಡಿತಳಿರ್ಗಳ್ಕುರುಳ್ತುಂಬಿಗಳ್ಮುಖಮೆಸೊಂ । ಪಿಡಿ
ದತಾವರೆಗಳುಂಬಾಹುಲತೆಗಳ್ನಂಪು । ದೊಡೆಬಾಳೆಗಳೊಪ್ಪುಕಣ್
ಳೇಕೊಳಂಗಳ್ಮೊಲೆಗಳೇಚಕ್ರವಾಕಂಗಳು ॥ ನುಡಿಯೆಗಿಳಿಗಳ್ನಡೆ
ಗಳಂಚೆಗಳ್ತೋರಸೋ । ಮುಡಿಸವಿಲ್ಗಳುವಾಗಲಾಸತಿಯರೆಂಬ
ಚೆ । ಲ್ವಿಡಿದಪಂಗವುವನಂಸ್ಥಾವರವನಕ್ಕುರದುವಂತೆವನವುಂಪೊಕ್ಕು
ದು ॥೨೪॥ ಪೊಕ್ಕುದಂತಬಳಿಯರತಂಡವೊಡನೊಡನೆವೋ । ಲೆಕ್ಕಕ್ಕ
ಯಿಂಹಿಂಡುಹಿಂಡಾಗಿಮನಸಿಜನ । ಸೊಕ್ಕಾನೆಗಳ್ಗಿಗಳವುಂಪರಿದು
ಬಂದಂತೆಬನವನಾಕೋಮಳೆಯರ ॥ ಒಕ್ಕೃಗೆಪೂತಳಿರ್ಗಳೊಂ
ದೊಂದರಿಂಮೇಲೆ । ಸಿಕ್ಕಲರಿಯುವುಯೆಂಬಸಂದೆಗಂಗಳ್ಪಲವು । ನಕ್ಕಾ
ಗೆಪೂಗೊಯ್ವುತವಕದಿಂದಬಲೆಯರ್ಸಂದಣಿಸಿದರ್ನದೊಳು ॥೨೫॥
ತಳಿರ್ಗಳಿವುಕರಪದತಳಂಗಳಿವುತುಂಬಿಗಳ । ಬಳಗವಿವುಕುರುಳ್ಗಳಿ
ವುತೊಟಗಳಿವುಬಂಧೂಕ । ದಲರ್ಗಳಿವುತನುಗಳಿವುಲತೆಗಳಿವುನಗೆ
ಗಳಿವುಮಲ್ಲಿಗೆಯಪೂವೆಳ್ಪಿವು ॥ ಸಲೆನಾಸಿಕಂಗಳಿವುಚಂಪಕದಮು
ಕುಳಿವಿವು । ಗಿಳಿನುಡಿಗಳಿವುನುಡಿಗಳಿವಿವೆಂಬಭೇದವುಂತಿಳಿಯಲರಿ
ಯದೆಕೋಲಲ್ಮುಗ್ಧೆಯರ್ಕಳಕಳಂಗೊಂಡರೇಂವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥೨೬॥ ನೆ
ಲಿದುಮಲ್ಲಿಗೆಯಪೂಗೊಯ್ಯಸತಿಯರೊಳೋರ್ವ । ಲಲಿತಾಂಗಿಯು
ರದಮೇಲುಬುಜಾರೆಕಂಗೊ [illegible] ಗೊಲೆಗಳಂತಾಣುತಕ್ಕಕ್ಕಮ
ಲ್ಲಿಗೆಯಬಳ್ಳಿತಾವರೆ [illegible] ದೇಕೆ [illegible] ಗ್ಗೆ
ನುತ್ತವಳ [illegible]
ಟ್ಟಿದಳ
ನಗ

ಳ್ತಾನಿವಂ ಕಂಡು ಕಂಡು ಸೋಂಕೆ॥ ಪಾತಳವೆನುತ್ತೆ ಸಂಪಗೆ ತೆವರಿತ್ತೈ
ಸೆ ಬಳ್ಳಿ। ಕೀತುಂಬಿ ಸಂಪಗೆಗೆ ಪಗೆಯುಪ್ಪವೇ ಪುಷ್ಪ। ಜಾತಿನಾಯು ಕರ
ತ್ನವೆನುತೆ ಸಂಪಗೆಯ ಪೂಗಳೆ ತಿರಿದರಂಗನೆಯರು॥೩೯॥ ಗಣಿಕಾಸ
ಮೂಹ ಕೊಲಿದ ಬೋರ್ಜಗರಂತೆ ಜೋ। ಗಿಣಿಯಂತೆ ಮಧುದೂತಿಗೆಳೆ
ಸಿಗಬೀರ್ಲ್ಗಬಿ। ನ್ನಣಿಗನೋಲ್ ಬಾಣವಂತುಡುಕಿದರಶೋಕದೋ
ಳ್ಬೈರಸಿದರ್ಸ್ವಖಿಗಳಂತೆ॥ ಘಣಿಯುವತಿಯಂತೆ ಪುನ್ನಾಗದೋಳ್ ಕ್ರೀಡಿ
ಸಿದ । ರೆಣಸೆ ಬೆಳೆವೆಣ್ಣಂತೆ ಕಾಂಚನಬಿಡಿದರಿಂ । ತಣಿಯುರದೆನಾನಾ
ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪರಿದಾಡಿದ ಬರ್ನದೊಳ್ ಪೆಣ್ಗಳು॥೪೦॥ ಪೂಗಳೆ ಮರಂ
ತಳಿರ್ಮರನಾಗುತಿರ್ದರ್ವತಿ। ಬೇಗದೊಳು ಚಂದಳಿಗೈರ್ಯು ಕೆಂಪಿಂ ಬಳಿ
ಕಾಗಳ ಕ್ಷಿಗಳೆ ಬೆಳ್ಪಿಂ ತಳಿಮರ್ರನವೆಲ್ಲಂ ಪೂಮರಗಳಾದವು॥ ಮೇ
ಗೆಬಗೆಬಗೆ ವಂಣ್ವಾಲರ್ಗಳಿಂದ ವರಧರ। ರಾಗನನಗೆ ವೆಳ್ಪಿನಿಂ ಪಲ್ಲಟಿಸಿದವು
ಚೋದ್ಯ । ಮಾಗರು ವೆಯು ಬರ್ನದೊಳಿಂದ್ರಜಾಲಿಗರಂತೆ ಕಂಗೆಸದ
ರೇನೆಂಬೆನು॥೪೧॥ ತಿಲಕ ಕುರುವಕ ಪಾದರಿ ಪ್ರಿಯಂಗು ರಸಾಲ। ಲಲಿ
ತ ಕಂಕೇಳಿ ವರ ವಕುಳ ಪುನ್ನಾಗ ಕೋ। ಮಲ ಕರ್ಣಿಕಾರ ಮಂದಾರಂ
ಗಳ ಕ್ಷಿಕುಚ ಕುರುಷ ತನು ಸರಸ ಪದದ ॥ ತಳೆ ಮಧುರಗೀತ ಗುಣ ಚತು
ರೋಕ್ತಿಗಳ್ಮನಂ। ಗೊಳೆ ನೋಡಿಯುಪ್ಪಿನ ಕರ್ಪೂರ ಸೋಂಕ [illegible]
ದು। ಗುಳಿ ಪಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ನುಡಿದು ಪೂದೋರಿಸಿದರಂಗನೆಯ [illegible]
ನದೊಳು॥೪೨॥ ವಕುಳ ಪಾದರಿ ಪಾರಿಜಾತ ಪುನ್ನಾಗ [illegible]ರ। ವಳಕರ್ಣಿ
ಕಾರ ಪ್ರಿಯಂಗು ಮಧುದೂತಿ ಚಂ ॥ ಪಕ ತಿಲಕ ಬಂಧೂಕ ಚೂತ ಕರ
ವೀರ ಕೇತಕಿಯ ಯೂಥಿಕಾ ಮಲ್ಲಿ [illegible] ಗೆ ನಾಗ ಸಂಪ
ಗೆಯಾದಿ। ಸಕಲ [illegible] । ಣಕೆಯು ನ
[illegible]॥೪೩॥ ಬ

ಮುಂದೆಸೆದುದು ॥೪೫॥ ವಿಕಸಿತೋತ್ಪುಂಡರೀಕೋತ್ಪಾಟದಿಂ ಮೆ
ರವ | ವಿಕಟನಾಜಿಗಳಿಂದತೀತವಾರಣದಿಂದೆ | ಪ್ರಕಟತರರಾಜಹಂಸಾ
ಳಿಗಳಸೌಖ್ಯದಿಂ ವಿವಿಧಕೋಶಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಸಕಲಕುವಲಯಮಹೋ
ತ್ಪತ್ತಿಯಿಂ ಕಾಲಕಾ | ಲಕೆಮುಕುಳಿತೋತ್ಕರಸರೋಜದಿಂದಮಲ
ಪ್ಪ | ತ್ತಕದೊಳೊಪ್ಪುವಭುವನಶೋಭೆಯಿಂ ಸಗಸಿಯರಸಿನತೆರದೊ
ಳಂದೆಸೆದುದು ॥೪೬॥ ನಳಿನೀಳಕುಮುದಕುಶಲವಲಕ್ಷ್ಮಣಾನ್ವಿತಂ |
ತಿಳಿಯಲ್ಕರಘುರಾಮನಲ್ತು ಕಂದರ್ಪಜೋ | ತ್ಕಳಿಕಾಪ್ರಸಂಗಿತನ
ನಾಗಿಯುಂ ವಿರಹಿಗಳೆಸ್ಪೃತ್ಕಮಲಮಧ್ಯಮಲ್ತು ॥ ಸಲೆಶಿಳೀಮುಖ
ವಾಜಿವಾರಣರಥಾಂಗಸಂ | ಕುಲಗತಾಗತಮಾಗಿ ಕಾಳಗಮದಲ್ತು ನಿ |
ರ್ಮಲಿನಪುಷ್ಕರಿಣಿ ತಾನಾಗಿಯುಂ ಕರಿಣಿಯಲ್ತೆನೆ ತತ್ಪರಮ್ಮರೆದು
ದು ॥೪೭॥ ಕುಮುದದುನ್ನತಮನೆಣಸದೆಪೆಚ್ಚುವಾರಡಿಯು | ಕಮು
ಕಚಳಿಸದೆಸಲೆವಿಪಕ್ಷಘಾತಕತೆಗಯು | ದಮುದೊಕಮಲಾಶ್ರಯಕೆ
ಪೆಟ್ಟನುದ್ಭವನಶೋಭೆಯುಮುದಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ॥ ಸುಮನೋಕು
ಲಾಸ್ಪದಕ್ಕಬ್ಬಿವಿಶಾರದೆಶಿವಾ | ಗಮಯುಕ್ತಸದ್ವೃತ್ತಿಯಾಗಿದುಃ
ಖಂಸುಖಂ ಸಮನೆಂದು ಕಾಣ್ಬಸದಾತ್ರಿಜಮುಪಿಯಂತೆ ಕಾಸಾರವು
ದುಚಲಾಸ್ವದುದು ॥೪೮॥ ಶರನಂತೆ ವಿಷಧಾರಿ ವಿಷಧಾರಿಯೆಂದದಿಂ | ತ
ರುಣಾಬ್ಜಶೋಭಿ ತರುಣಾಬ್ಜಶೋಭಿಯುತೆರದೆ | ಸರಸಹಂಸಂ ಸರಸ
ಹಂಸನೋಲ್ಪದ್ವಿಜಾನ್ವಿತನಾದ್ವಿಜಾನ್ವಿತನೊಲು ॥ ಹರಗಣನಿಸೇ
ವಿಯಾ ಹರಗಣನಿಸೇವಿಯೋ | ಲ್ವರಕಮಲಸಂಗಿಯಾ ವರಕಮಲಸಂ
ಗಿಯೋ | ಲ್ಪರಮಪತ್ರಾನ್ವಿತಂ ಪರಮಪತ್ರಾನ್ವಿತನೊಲಾ ಸರಸಿ
ಕಂಗೆಸೆದುದು ॥೪೯॥ ಪರಮಾಬ್ಜರಮ್ಯಮುಡುಗಣದಂತೆ ಸರಿಯುಂ
ತೆ | ಮ

ಪೋರೊಂದುಕಡೆಸಿತೆೊೋದಕವೊಂದುದೆಸೆಕೃಷ್ಣೆ । ನೀರೊಂದುದೆ
ಸೆಯೊಳಿರಲೊಪ್ಪಿತುಕೊಳಂಶಿವಕ್ರೀಡನಾರ್ಥಂಕದಡಿಗ ॥ ಗೋ
ರೋಚನವುಳಕುಂಕುಮದವುಲಯಜದಕ। ಸ್ತೂರಿಯುಕಸರ್ತರಗ
ಳಂತಡಿಗೆಸಾರೆಕಾ। ಸಾರವಧುವೀಶಗೆನಿವಾಳಿಸುವಬಂಣವ್ವುದಾರ
ತಿಯಿದೆಂಬಂತಿರೆ ॥೫೧॥ ಆಕೊಳದಚೆಲ್ವನೀಕ್ಷಿಸುತಗಜೆಸಹತಂಪಿ।
ನಾಕಿತತ್ಸರಸಿಯುಂಹರುಷದಿಂಪೊಕ್ಕುಬಳಿ । ಕಾಕಸ್ಯೆಯುರ್ಗನೇ
ಮಿಸಲಂಚೆಕೊಂಚೆಗಿಳಿಕೊಳರಕ್ಕಿಜೊನ್ನವಕ್ಕಿ॥ ಕೋಕಕರಿತುರ
ಗಹರಿಶರಭಭೇರುಂಡಂಗ। ಳಾಕಾರದಿಂಸವೆದನವರತ್ನಖಚಿತನಾ।
ನಾಕುಶಲದಂಡೆಜೇಕೊಳವಿಜಲಯುಂತ್ರಂಗಳಂತಾಳ್ದ ಕಂಗೆಸದ
ರು॥೫೨॥ ಬಳಿಕವುಣಸೋಪಾನದಿಂವಿಳಿದುನಿಂದುದಾ । ಕೊಳದೊ
ಳಗಜಾಳೀಜನಂಜಂಘೆಜಾನುಕಟ। ಸುಳಿನಾಭಿಕುಚಗಫ್ನವಾದವಿ
ಮಲೋದಕಂಗಳನತಿವಿಲಾಸದಿಂದಂ ॥ ತಳುವದೋರೋರ್ವರುಂ
ವುಂಚಿತವ್ಮೊಳುಸರಸ । ಕಳವಟ್ಟಸಖಿಯುರಂಸರಿಸವಾಗೆನುತ
ನೀ। ದುಳಿಕಿದರೊವ್ಪಳಕಿದವುಳುಕಿದರ್ಲಕಿದಕೊಳದೊ
ಳೇಂವಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೫೩॥ ಉತ್ತನಸುನಗುತೀಶನಗಜೆಯೋಳ್ಸರಸವಾ।
ಡುತ್ತೆಸವಾರ್ಂಗದೊಳುನಿರ್ಮಳೋದಕವುನಿರ । ದೊತ್ತೆಚಂದ್ರಿಕೆ
ಬಳೆಸಿನಿಂದನೀಲದಪತಿವೆುಯುಂದವುಂಪ್ರೋಲ್ತುಕೂಡೆ॥ ತತ್ತರುಣ
ಕೈಚಳಕದಿಂರನ್ನಗಂಡೆಯೋ । ಳ್ಕತ್ತುರಿಯುನೀರನೀಶನವೊಗಂಗೆ
ಳೊಳೊತ್ತೆ। ಕತ್ತಲೆಯುುವುರಳಿಂದುಬಿಂಬಂಗಳಂವುುತ್ತಿದಂತಾದು
ದೇವೇಳ್ವೆನು॥೫೪॥ ನೀರನದನೊರಸಿಕೊಳುತಂಕುಂಕುವಾಂಬುಗ
ಳ। ನಾರವುಣಿಯುಂಗದೊಳಗೀಶ್ವರಂಸೂಸೆಸಂ । ಧ್ಯಾರಾಗದಿಂದೆರಂ
ಜಿಸುತಿಹನಿಶಾಂಗನೆಯುಭಂಗಿಯು ... ಗುಶಿವನ ॥ ಗೋರೋಚದಂ
... ಸುಕೆಪೊಂಬಿಸಿ
... ಗುಬಣ್ಣ

ಯುಭಾವಮಂ ತಳೆದು ಕಣ್ಪನ್ನೆಯಿಂದಂ॥ ಕರಕರದು ಸಖಿಯರ್ಗೆ ನೇ
ಮಿಪಿದಳೊಡನೆ ಪರಿ, ಪರಿದಡೆ ಬಲಂಪಿಂದು ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸಿಶಂ, ಕರ
ನಸರಾಜ್ಯಂಗದೊಳು ಸೂಸುತಿರ್ದರ್ನೀರನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥
ನೋಡುವ ಪ್ರಾರ್ಡುವರ್ದಂತ್ರಮಂ ನೀರ್ರೂಪ, ಲಾಡುವರ್ತ್ತಿಡುವ
ರ್ನಗೆಯು ನಗಜೆಗೆ ಪಿಂದ, ಕೋಡುವ ಕೊರ್ಡುವರ್ಶಿವನ ಪೊಯ್ಗ್ಗ ಮು
ತ್ತೆ ಶಿವೆಯಾ ಕಂಣಸಂನೆಯಿಂದಂ॥ ಕೂಡುವರ್ಕಾಡುವರ್ನೀರ್ದ್ದಳು ಕಿ
ಮಿಗೆ ಮುಳಂ, ಗಾಡುವರ್ಕ್ರಾಡುವರ್ಪ್ಪುಬವನೀಶಂಗಕೈ, ನೀಡುವ
ರ್ಪಾಡುವರ್ಪ್ಪರ್ಕ್ಷತಿಯ ಪಂಥಮಂ ತಕ್ಷಖಿಯರೇನೆಂಬೆನು॥ ೪೯॥ ರ್ಥು
ಳ್ಗಂಚಿರವಮೂಣ್ಮ್ರ ಮೊಗಮೊಗೆದು ನೀರ್ಗಳಿಂ, ಚೆಲ್ಲುತಿಪರ್ಶಿವಂತಿ
ರುಗಿ ಪೆಸರ್ವ್ವಿಡಿದು, ನಿರ್ಗ್ಗಂಬುದನಿಯು ಊಣ್ಮ್ರ ಲೋರ್ವ್ವರೋರ್ವ್ವರ್ಮ್ರ ರ
ಯೊಳೆಡಗುವರ್ಮ್ಮರಳಿಮುರಳಿ॥ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪೂರ್ದ್ದಿ ಕನಕಶೃಂಗಾಂಬು
ಪಂ, ದಲ್ಲರುಂ ಕೂಡಿ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಪೊಯ್ದ್ದರ್ಮ್ರಗುಳೆ, ತಲ್ಲಣಿಸುವರ್ಶಿವನ
ಪೊಯ್ಗ್ಗಂಗೆ ತತ್ಸಖಿಯರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯು ನು॥ ೫೦॥ ಕಾವನಂ ನಿಷ್ಕಾ
ರಣಂ ಕೊಂದನಕ್ಕಟ ದೇವನಾಂಗಲ್ವನೀತನನೆಂದು ಮದನನಧಿದೇ
ವಿ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಿಜನಾರೀಬಲಕ್ಕೆ ಕಲವಿಕ್ಕೆ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕು॥ ಜೀವನಂ ಬೊ
ಕ್ಕ ಡಂ ಕಾಯ್ದು ದಾಸುರರಸಂ, ಜೀವಂಗಳ ಜವರಳೆ ಮುಳೆಗಳೆ ಸೆಣಸ್ತರಾ,
ಜೀವಗತಯಂತ್ರಮು ತಾತ್ತಂಬುಗಳನಭವಂ ಕೆರೆದರಗಜೆಯು ಸಖಿಯ
ರು॥ ೫೧॥ ಪರಿಪರಿದು ತರಳೆಯು ಪರ್ರಿಪ ಜಲಂಗಳಂ, ಸುರಿಸುರಿಯೆ
ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸರಿದು ಶಂಕರಂ, ತಿರುತಿರುಗಿ ಸುರಿವನೀರ್ವನಿಗಳಂಗ
ನೆಯುರಂಗೋಪಾಂಗದೊಳು ತುಂಬಲು॥ ಗುರುಕುಚಂಗಳ ಮುದ್ದ್ಯದೊ
ಳು ಪಾರದಂತೆ ಕಚ, ಭರದೊಳ್ಕ ದಂಬಗಳ ಪೂಗಳಂ ತಂಗದೋ, ಳೊಪ್ಪ
ರೆದು ನವರತ್ನಭೂಷಣಸುಚಿತ್ರಾಂಬರಂಗಳ ಮೇಲತಿಚಲ್ವಾದುದು ॥
ಮೃಗಮದಸುಗಂಧಿಯೋರ್ವಳ ಮೊಗಕೆ ಶಂಕರಂ, ಮೃಗಮದಜಲಂಗ
ಳಂ ಸೂಸುತಿರಲಾ ಚಕಿತ, ಮೃಗಲೋಚನೆಯು ಥಳತ್ತಳಿಪ ನಗೆಮೊ
ಗದೊಳಿರದೊಡನಳೆಗ ಸೂಸುತಿರ್ಪ॥ ಮೃಗಮದೋದಕಧಾರೆಗಳ್ಪೊ
ರೆಯೊಳಿರ್ಪ್ಪುಪ, ಮೃಗರಾಜವಾಹನಾದ್ಯಬಲೆಯುರಕಂಗಳೆ, ಮೃಗಧರ
ನಬಿಂಬಮಾನಿಜಕಳಂಕಂ ಕಾಣುವಂತೆಸದು ದಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ ೫೨॥
ಇಂತು ನಾನಾವಿನೋದಂಗಳ ವಿಲಾಸಂಗ, ಳಂತಳೆದು ಹರಗಿರಿಜೆಯು
ಮುರ್ಮಂಚೆ ಪೊರಮುಟ್ಟ, ನಂತವಿಭವದಿ ನವ್ಯವಸ್ತ್ರಭೂಷಾನುಲೇಪಂಗ
ಳಂ ತಳೆದು ಬಳಿಕ॥ ಸಂತಸದಿ ನಿಂದು ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರಲು ತತ್ಸರಸಿ, ಯಂತ
ರಂತರದ ಸೋಪಾನದೊಳು ಸತಿಯರಾ, ಕಂತುವಿನ ಮಂತ್ರಾಧಿದೇ

ವಿಬಹುರೂಪಾಂತು ನಿಂದಂತೆ ಕಂಗೆಸೆದರು ॥೬೪॥ ಕಂಗೊಳಿಪಸೋ
ಪಾನದಂತರಂಗಳೊಳೆಸೆವ। ತಂಗದಿರ್ಗಲ್ಲ ಪುತ್ತಳಿಗಳೋವೋಣೇಭು।
ಜಂಗಭೂಷಣಸೇವೆಗೀಸರಬಿಲದ್ವಾರದಿಂ ಬಂದಜೋಗಿಣಿಯರೊ ॥
ಅಂಗವುಂ ಜಲಶೈತ್ಯವುಂ ಟೆಬಿಸಿಲತಾನುವಜ। ಲಾಂಗನೆಯರೋಪೇ
ಳೆವೊಂಬಿನಿಂ ಸರಸೀತ। ಟಂಗಳೆನಲಂಕರಿಸಿ ನಿಂದ ನಿಬಿಡಸ್ತನಾಲಂಕೃ
ತೆಯರೊಪ್ಪಿರ್ದರು ॥೬೫॥ ತೀರವುಸಡೆದುರ್ನಿಡುಗೇಸಂಗಳೊಳೆಸ್ಸ
ರಿವ। ನೀರನಾರಿಸಿನಾಂದುಕಾಯದೊಳ್ಪೆತ್ತಿರ್ದ। ಸೀರೆಯುಂ ಕಳೆದು
ನವವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಕುಸುಮಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಂಗಳೆ ॥ ಓರಂತೆತೊಟ್ಟ
ಟ್ಟುಮುಡಿದು ಲೇಪಿಸಿಸುಕ। ಪ್ಪೂರರತಾಂಬೂಲಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ನಲಿ
ವಿನಿಂ। ನಾರೀಜನಂ ಬರಲು ಶಿವನಗಜೆಗೂಡಿ ನವದಾಜಾಲಯುಂ ಪೊಕ್ಕ
ನು॥೬೬॥ ಮೇರುಮಂದರರಜತಗಿರಿಗಳೊಳ್ಕಂಗೊಳಿಸು। ಮಾರಾಜ
ಮಂದಿರಂಗಳೆ ಚೆಲ್ವುಗಳನಿತ್ತು। ಸಾರೆಂಗುಮುಳಕನಕಮಯಮಾದ
ಸೌಧಪ್ರಕಾಶಂಗಳಿಂದೆಸೆಗುವ ॥ ಆರವ್ಯಗ್ರಹಮಂ ಕಂಡೀವಸಂತ
ಋತು। ತೀರಿಪ್ಟೋಷಂ ನವಿಮಾನುನೆಯೊಳಿರವೇಳ್ಕೆಂದು। ಮಾರಾರಿ
ಮನಸಂದುಗಿರಿಜೆಯೊಡಗೂಡಿನಾನಾವಿಲಾಸದೊಳಿರ್ದನು ॥೬೭॥
ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋ
ದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ಗ್ರಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮಂ ನ। ನಂತ
ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನೀ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆ
ನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೬೮॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೫ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೫ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೮೫೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

——* ೬ನೇಸಂಧಿ *——

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನಕ್ಷಿಗಳನಗಜೆ ಸರಸದಿಂ ಮುಚ್ಚಲಂ। ದಿರದೆತ್ತ
ಪ್ರಳಯಂಗಳಾಗಲತಿ ಜಲವನಾ। ದರದಿಂದೆ ಶಿರದೊಳಾಂತು ಗಂ
ಗಾಧರಸುರೇಳಿಯಿಂ ಶಿವನೆಸೆದನು॥

ಪದ॥ ತೊಳಪಮಾಣಿಕದಭಿತ್ತಿಯುರವ್ಯಮಂದಿರದ। ನೆಳೆಮಂಚ
ದೋಳ್ಕೆಲಂಗಿರೆ ಹಿಮಗಿರೀಂದ್ರಸುತೆ। ನಲವಿನಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕುಕಾ
ಣುತಡಿಗಡಿಗೆ ಕಡುನೊಂದಂತರಂಗದೊಳಗೆ॥ ಮುಳಿದುಳಿದು ಪೋಗೆ
ಚೆಂಬತ್ತಿತೋರುವುದೆನು। ತ್ತೆಳೆಯುಳಂತಧ್ಗೃಹಕೆ ತರೆಯುಗಪ್ರತಿ
ರೂಪು। ಪೊಳೆಯೆ ತಲೆವಾಗಿದಗಜೆಯನಗುವಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಲ

ಹೆಮ್ಮನು॥೧॥ ಮುಂತೆಕೇಳೈಸಿದ್ಧರಾಮಮರುದಿವಸವಾ। ಕಂತು
ಹರನತಿವಿಲಾಸದೊಳೆತಾನೋರ್ವನೇ। ಯಂತಃಪುರದಬಾಗಿಲಂಕ
ಳೆದುಪೊರಬಾಗಿಲಿಂದಾಟಬನದಚೆಲ್ವಂ ॥ ಮುಂತೆಪಿಂತೆಡಬಲಂಗಳ
ನೊಲ್ದುನೋಡೆದೆ। ರಾಂತದೊಳೆಸೆವಚೆಂದಳಿರಚೆಲ್ವಂಪುಗ। ಳಿಂ
ತರದಮಿಡಿಗಳಿಂಕಾಯ್ವಣ್ಗಳಿಂದೊಂದುಮಾಮರಂಕಂಗೆಸದುದು ॥೨
ಸೆಳೆಗೊಂಬುಸೊಂಡಿಲ್ಕವಲ್ಗೊಂಬುಕೊಂಬುಗ। ಳ್ಬಳೆಗಗಂತಿಗಳೆಸೆವ
ಕುಂಭಸ್ಥಳಂಸುತ್ತ। ಬಳಸಿಮೊರವಳಿಗಳುರುಗಜ್ಜೆಗಳ್ತಿರುಮರಳೆಲೆ
ಸುೞಿವಸೋನೆಯಮದಂ॥ ಉವಕೋಕಿಲರವಂಬ್ರಂಹಿತಂಮೈದೆ
ಡರ್ದೆಳೆವಳ್ಳಿಹೊರಜೆಮೀಳಿಸಂಕಲೆಗಳಾಗಕಂ। ಗೊಳಿಸತಾವಾಮರಂ
ಸ್ಮರನಸೊಕ್ಕಾನೆಯೆಂಬಂತೆಶಂಕರನಿದಿರೊಳು॥೩॥ ಮನದೊಳಚ್ಚ
ಱಿವಟ್ಟಶಂಕೆಳಂತಾನಿರದೆ। ಘನಸರುಷದಿಂದಲಾಮರನನೀಕ್ಷಿಸುತ
ಲೊ। ಯ್ಯನೆಬಂದುತತ್ತರುಸಮೀಪದೊಳುಮೊರವಶಶಿಗಲ್ಲಘೊಂಜಗು
ಲಿಯೊಳಗೆ॥ ಮನವೊಸೆದುಮಂಡಿಸಿರಲಾಮರದತುದಿಯಕೊಂ। ಬಿ
ನೊಳೆಮೈದುಮಾಣಿಯೆಂದೆನಿಪಪೆಣ್ಗಿಳಿತನ್ನ। ಮನದನ್ನಮಧುಮಿ
ತ್ರನೆಂಬರಸಗಿಳಿಯಿರುಳ್ತಡೆಯೆಶೋಕಿಸುತಿರ್ದುದು॥೪॥ ಚಿಕ್ಕಗ
ಳುನುಂಗಿದವೊಮೇಗ್ಬೇಡವಲೆಗಳೊಳು। ಸಿಕ್ಕಿದುದೊಕ್ಕೈಗಲ್ಲಘಾ
ಯಂಗಳಿಂದಾವ। ರೆಕ್ಕೆಮುಱಿದುದೊರೂಪ್ರಯಾವನಕೆಸೋಲ್ತುಪೊಸ
ಪೆಣ್ಗಿಳಿಯಸೊಗಸುನುಡಿಯ॥ ತಕ್ಕಿಗೊಳಗಾದುದೋತಡೆಯಲೇಂ
ಕಾರಣಮೊ। ದಕ್ಕತಾನೇವೆನೆಂತುಳಿವೆನಯ್ಯೋಅಕ್ಕ। ಟಕ್ಕಟಾವಿಧಿ
ಯೆಹಾಯೆಂದುಹಂಬಲಿಸಿಕಂಬನಿಗರೆದುದೇಂವೇಳ್ವೆನು ॥೫॥ ಸುತ್ತ
ಆಲಿಪುದೊಮ್ಮೆಬಪ್ಪಬಟ್ಟೆಯನೀಕ್ಷಿ। ಸುತ್ತನಿಂದಿಹುದೊಮ್ಮೆಬ
ರವಗಾಣದೆಶೋಕಿ। ಸುತ್ತತಿರುಗುವದೊಮ್ಮೆಮರಳಿಗೂಡಂಸಾರ್ದು
ತಿರುಗಿಪುದಿಯಲ್ಲಿನಿಂದು॥ ಮುತ್ತೆನೋಡುವುದೊಮ್ಮೆರಕ್ಕೆಗಳನುರೆ
ಜೋಲ್। ಸುತ್ತೆಚೋಂಪಿಪ್ಪುದೊಮ್ಮೆಸುಯ್ಗಳಿಂತಳಿರನುರು । ಪುತ್ತೆ
ಳುವುದೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆಪತಿವಿರಹದಿಂದವಾಪೆಣ್ಗಿಳಿಯದೇನೆಂಬೆನು ॥
ಪಿಂಗದಂದೂಪುಹರೆಯಂಜಾಣ್ಮೆನಿನಗಲ್ಲ । ದೇಂಗಿಳಿಗಳೊಳಗತ್ತಲಾ
ನುಂಟೆನಿನ್ನಯಗು। ಣಂಗಳಂಬಣ್ಣಿಸುವ್ರೊಡಳವೆಮನದನ್ನನೀನಗ
ಲಲೆನಗೀಜೇವದ ॥ ಹಂಗುಂಟೆಬಾನೋಡುವಾತಾಡುಚುಂಬಿಸಾ।
ಲಿಂಗಿಸೊಡಗೂಡುಸಾವನ್ನಬರಮಿನಿತುಸರ। ಸಂಗಳುಂಟೇರಮಣ
ಮೊಗದೋರೆನುತ್ತಹಲುಬುತಿರ್ದುದೇಂವೇಳ್ವೆನು॥೬॥ ಅನ್ನೆಗಂಬ
ರುತಿರ್ದುದಾಚೆಯೊಳ್ತನ್ನಮನ। ದನ್ನಳಳಿದಿರ್ದಪಳೊಜೀವಿಸಿರ್ದ

ಳೊವಿರಹ| ದಿನ್ನೊಳೀವುತಿರ್ಪಳೋಜೀರುತಿರ್ಪಳೊಅಗಲ್ಕೆಯಕುರು
ಹನರಿಯದಬಲೆ ॥ ಎನ್ನೀವಿಯೋಗದಿಂದುಳಿಯಳಿಂತಾದೊಡಂ| ಪಂ
ನಗಾಭರಣನುರುಸೇವೆಗಾಂತಡದೆನದ | ರುನ್ನತಿಕೆದುಬ್ಬಿಮಂತರ
ದೆಂಬಧೈರ್ಯದಿಂದಿನೆಯಳಿದೆಗೈತಂದುದು॥೮॥ ಘುಸೃಣರಸದಿಂನಾಂ
ದರಕ್ಕೆಗಳೆಸೊಬಗುರಂ | ಜಿಸೆಮಲಯಜೋದಕಂಬರದನುಂಗೊ
ಳ್ವಿರ್ಗರಾ|ಜಿಸೆಮೃಗಮದಾಂಬುವಿನೊಳೆದ್ದಮುಖುಚೆಂಚುಗಳು ಮೆರೆ
ಯಲಾದಿವ್ಯಗಂಧಂ॥ ದೆಸೆಗಳೊಳುತ್ರೀವೆಸವಿಗುಟುಕಾಂತುದನಿಯ
ನಾ | ಲಿಸುತ್ತೆಸರಣಂಬರ್ಪಪ್ರೌಲ್ಸಂದಪಿರಿಯನನು| ಪೊಸಪಕ್ಕಿಯೆಂ
ದುಕೋಪಿಸಿ ನುಡಿಗಳಿಂದಿನೆಯನೆಂದುಪೆಣ್ಗಿಳಿಯರಿದುದು॥೯॥ ವಿರ
ಹವಿಂಮಡಿಸೆಸುಯ್ಮ್ರಂಮಡಿಸೆಮೈಬಿಸು|ರ್ಪಿರದೆನಾಲ್ವಡಿಸೆಕಿಡಿ
ಕಿಡಿಯೋಗಿಕಂಗಳಿಂ| ಸುರಿವಸ್ರುಧಾರೆಗಳ್ಕುದಿದುಬತ್ತಲ್ವೆಣ್ಗಿಳಿ
ಯತನಪ್ರಿಯನಮೈಯ॥ ಪರಿಮಳಮಿದ್ವ್ಯರತಸಂಬಂಧಮೆಂದು
ಕೇ| ಕರದಕಿಚ್ಚಿಂದಿನೆಯನಮ್ರ್ಮಸುಕಿಮೂಲನಮಂ| ಧರಿಸಿಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ
ದುದುಮೋಹಮೆಂತಪ್ಪರಂಕಣ್ಗೆಡಿಸದೆಂಬಿಡುವುದೆ॥೧೦॥ ನಡುಗಿ
ತಾಗಂಡುಗಿಳಿನಲ್ಲಳಂಕಂಡಿರುಳು | ತಡದುದಿದುತಪ್ಪಲ್ಲಮೆಂತಾ
ದೊಡಂಮೋಹ | ದೆಡೆಗಿದೇತಪ್ಪಿದಂಕಾಯಬೇಕಬಲೆನೀನೆಂದೆರಗೆ
ಲೊದ್ದುನೂಂಕಿ॥ ನಡೆನಿನ್ನಿಸೆಡೆಗಹೋಹೋಯನಿತ್ತಲ್ಗದಿ| ದೋರ್ಡೆ
ನಡೆಯದೇನಿನ್ನವಿಟಜಿಗ್ನಮೆಂಗುಸಿಡಿ| ಮುಡಿಗೊಂಡುಕುದಿಗೂಳಿ
ನಂತೆಸವಶುಕಿಗಾಶುಕಂಮುಗುಳ್ದಂತೆಂದುದು॥೧೧॥ ಮುಳಿಸೇಕೆನೀ
ನಲ್ಲದನ್ಯವರಿಯೆಂತರುಣಿ | ತ್ರಿಳಿನ್ವಟೀಪರಿಮಳವನೀಕನೀಬನದ
ಪ್ರಾ | ಗೊಳದೊಳುಜಲಕ್ರೀಡೆಯಲಿಳಿಗೀಸರಸಿಯೋಪುಣ್ಯತೀ
ರ್ಥಮೆಂದು॥ ನಳಿನಾಕ್ಷಮುಖ್ಯರುಂಮಿಂಗುಸುಕೃತಿಗಳಾಗ| ಬಳಿಕಾ
ಮ್ರ್ರಳಿಂಗಿಬರೆತಡನಾಯ್ತುತೋರ್ಪನಾ | ಕೊಳನನೆಂಬನೆಯ
ಳಂತ್ರಳುಪಿರತಿಸುಖದೊಳಾಶುಕನೆಸದುನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೨॥ ಇತ್ತ
ಲೀಶಂಗಿಳಿಗಳತಿವಿನೋದಮನಾಲಿ | ಸುತ್ತಿರಲ್ಗಿರಿಜೆಸೆಜ್ಜೆಯಮನೆ
ಯೊಳಂಕಾಣ | ದೆತ್ತಪೋಪನೊಯೆಂದುರಾಜಮಂದಿರದೊಳೆಲ್ಲಂ
ನೋಡಿಯುಂಕಾಣದೆ॥ ಚಿತ್ತವಿಭ್ರಮೆಯಾಗಿಜಲಕೇಳಿಯೊಳಗಮ
ನ| ಮಿತ್ತಾವಳಂನೆರೆಯಪೋದನೋಯೆಂದುತಂ| ನುತ್ತಮಾಂಗವನೊ
ಲವುತರಮನೆಯನಿರದೆಪೊರಮಟ್ಟರಸುತ್ತೈತಂದಳು॥೧೩॥ ನುತವ
ಸಂತಾಧಿದೇವತೆಯಂತೆಪರಿಪರಿದು| ಲತೆವನೆಗಳೊಳುತಳಿರಕೋವ
ಣಗಳೊಳುಕುಸುಮ| ವಿತತಿಗಳಮುಂಟಪಂಗಳೊಳಿಮಾಮರದಡಿಗ

ಳೊಳುಮಣಿಯ ಜಗುಲಿಗಳೊಳು ॥ ಕೃತಕಾದ್ರಿಮುಖ್ಯಸ್ಥಳದೊಳ
ರಸಿಕಾಣದುರೆ । ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಧೃತಿಗುಂದಿ ಬರುತ ದೂರದೊಳೆ ಗಿರಿ ।
ಸುತೆ ಕಂಡಳೀಶನಂ ಮಾಮರದ ಪೊರೆಯ ಶಶಿಗಲ್ಲ ವೇದಿಕೆಯೊ
ಳು ।೧೪॥ ಪೊರೆಯೊಳಿರಿತಂಗಲತೆ ಹರುಷಾಶ್ರುಗಳ್ಕರೆದ । ವಳ್ತಿರ್ದು
ಮುಖಾಂಬುಜಂ ರೋಮಾಂಚನಂಗಳು । ಬ್ಬರಿಸಿದವು ಶಿವನೊರ್ವನಿ
ರ್ಪುದಂ ಕಂಡು ಗಿರಿಸುತೆ ಮರಳ್ದಿಂತು ಬಂದ ॥ ಒರವನರಿದಪೆನೆಂಬಲ
ಜೆಯುಂ ಭೀತಿಯುಂ । ಪಿರಿದಾಗಲಿವನೊಂದು ಪಾಯಮಂ ಕಂಡು ಪ
ರಿ । ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ತನ್ನೊಳು ತಿಳಿದು ಲತೆಯ ಮರೆಗಳೊಳ್ಮೈದೆವ್ಯ
ಗರೆದಳು ॥೧೫॥ ಇಂಚರವೊಗೆಯದಂತೆ ಕಟಕ ನೂಪುರ ರತ್ನ । ಕಾಂ
ಚಿಗಳನಳವಡಿಸಿ ಸಖಿಯರಂ ಕೈಸನ್ನೆ । ಯಿಂ ಚಲಿಸಬೇಡೆಂದು ಮರೆ
ಯೊಳಡಗಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೊಯ್ಯಾರದೊಳ್ಚರಣದ ॥ ಸಂಚುಗೇಳಿಸದಂತು
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನಿಂತು ಮೆಯ್ಯ । ಸಂಚಿಸುತ ಪಿಂದೆ ಬಂದಭವನಾಕ್ಷಿಯುಗಳಂಗ ।
ಳಂ ಚಂದಳಿಗೈಗಳಿಂ ಮುಚ್ಚಿದಳ್ಗಿರಿಜೆಯೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೬॥
ರಾಮಕೇಳಾವನೋಹನಾಂಗನೆಯ ಕರಗಳಾ । ಕಾಮರಿಪುವಂ ಸೋಂ
ಕೆ ಗಿರಿಜೆಯುಮಳೆಂದರಿದು । ರೋಮಾಂಚಮುಖ್ಯ ಸಾತ್ವಿಕವೊಗೆಯೆ
ಮೆಯ್ಮರೆದನಭವನಾತನ ಸೋಂಕಿನಿಂ ॥ ಈ ಮಹಾದೇವಿ ಮರವಟ್ಟಳೆ
ಭವನಾಕ್ಷಿ ಮೊದ । ಲೇ ಮುಚ್ಚಿಗಂತಿರ್ಪುದುಂ ಬಂದುದದ್ಭುತಂ । ಭೂಮಿ
ಯೊಳ್ಸ್ತ್ರೀಬುದ್ಧಿಯೇ ಪ್ರಳಯವೆಂಬ ನೀತಿಗೆ ನಿದರ್ಶನದಂತಿರೆ ॥
ಮುಚ್ಚಿದಶಿವಾಕ್ಷಿಯೊಳಗಿಂದು ರವಿ ಮೂರ್ತಿಗಳ್ ಮುಚ್ಚಿದವು ನಿಖಿಳಭು
ವನ ಜನಾಕ್ಷಿ ಸಂಕುಲಂ । ಮುಚ್ಚಿದುದು ಲೋಕಲೋಕ ಪ್ರಭಾಸಮು
ದಯಂ ನಿಮಿಷದೊಳಗೇನೆಂಬೆನು ॥ ಪೆರ್ಚಿದುದು ಘೋರಾಂಧಕಾರವಿ
ದರ್ಂತಿದರ್ । ಪೆರ್ಚಿದುದು ಜನಮನಸ್ತಿಮಿರವೊಂದೆ ಭಾರಿ । ಪೆರ್ಚಿದು
ದು ಲೋಕಲೋಕದೊಳತಿಭಯಂಕರಂ ಪೇಳಲೇನದ್ಭುತವನು ॥೧೭
ಅಂಜನಕರಂಡದಂತೋ ಬಹಳರಾತ್ರಿಗಳ । ಪುಂಜದಂತೋ ವಿಲಯ
ಘೋರಾಂಧಕಾರದಕ । ಣಂಜದಂತೋ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲಮೇಘಂಗಳ
ಕರೋರದಂತೋ ಭಾವಿಸೆ ॥ ನಂಜಿಡಿದ ಭರಣಿಯಂತೋ ಮಹಾಮಾ
ಯೆಗಳ । ಬಿಂಜದಂತೋ ಯೆಂಬ ಪುಸಿಗಳ ವಡದಂತೆ । ಕಂಜೋದ್ಭ
ವಾಂಡಮೊಪ್ಪಿರ್ದುದೇಂ ಸಾದ್ರಾಂಧಕಾರದೊಳದೇವೇಳ್ವೆನು ॥೧೮॥
ಮುಚ್ಚಿನೊಳಗಾಚಲಿಸಿ ಕೆಡವರಿಂ ಮಡಿವರಿಂ । ಬೆಬ್ಬರಿಸಿ ಧರೆಗೆ ಬಿದ್ದೊ
ಳ್ವರಿಂ ಬಳ್ವರಿಂ । ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಂಡು ಮೊರೆಗನ್ವರಿಂ ಸುಯ್ವರಿಂ
ದೆಡೆಬಲಕ ಕಾಣಿಡಲ್ಕೆ ॥ ಪೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಂ ತಾಗಿ ಬೀಳ್ವರಿಂ ಯೇಳ್ವರಿಂ ।

ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಳುವರಿಂ ಕೊಳೆವರಿಂ । ಸಬ್ಬಲೋಕದೊಳೆಜಾನಿ
ಸುವರಿಂ ನಸಿವರಿಂ ಪೇಳಳದ್ಭುತವಾದುದು ॥೨೦॥ ಅಂತಪ್ಪಕತ್ತಲೆ
ಯೊಳೆಖಿಳಲೋಕದಜನಂ, ಪಿಂತೆಮುಂತೆಡಬಲಂಗಾಣದಡಿಯಿಡಲಂ
ಜಿ । ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕಲ್ಮರನಾಗಿಲಯವೈದುತಿರ್ದುದಾ ಹರಿವಿಧಿಗ
ಳು॥ ಚಿಂತಿಸುತೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ದೇಂ ಪ್ರಳಯಸಮಯಮ। ಲ್ಲಂತಾದುದೋ
ಈವಿಪತ್ತಿದಕೆ ನಿಷ್ಕೃತಿಯ। ದೆಂತೊ ಶಿವನೇಬಲ್ಲನೆನುತವೃತ್ಯ್ಯಾಂ
ಜಯುಧ್ಯಾನದಿಂದಿರುತಿರ್ದ್ದರು॥೨೧॥ ಅನಿತರೊಳು ಹಿಮಗಿರಿಸುತಾಪ್ರ
ಳಕಜಲಕಂಣ । ನನಯಿಸಲು ಚೆಂಗೆತೆಣಸವೋರಲೆಚ್ಚೆತ್ತು ನೆನದು
ಲೋಕಾಪತ್ತನಕಟ ತಂತುಕೈಗಳಂ ಬಲ್ಕಯಿಂ ಬಿಡಿಸಲೊಡನೆ॥ ಮು
ನಿವಳೆಂಗನೆಯುಂ ಬಭೀತಿಯಿಂ ಕತ್ತಲೆಯ । ಮನೆಗೆ ದೀಪವನಿಡುವ
ಪೊಳ್ಕಯಿಂ ನೊಸಲಕಣ್ಗೆನೆಯ ನೆಳ್ಕನಿತನೊಯ್ಯನೆ ತೆರದನೀಶ್ವ
ರಂರಾಮಕೇಳದ್ಭುತವನು ॥೨೨॥ ಭವನಪಣೆಗಣ್ಣುರಿಯ ಬೆಳಗಿ
ನಿಂತಮಮಿರದೆ। ಜವದಿಂದಲೋಡುತ್ತಿರೆ ಮುಂದೊಂದು ಕಾರಣಂ। ಶಿವ
ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಾತಮದತಿರುಳೆಲ್ಲವೊಬ್ಬುಳಿಯಾಗಿ ಬಲಿದುಕೂಡೆ॥ ತ
ವಕದಿಂದೊಂದು ಶಿಶುವಾಗಿ ಶಿವನಿದಿರೊಳಿಂ। ದವಿರಳಾನಂದದಿಂದಿರಲಿ
ತ್ತುಪಣೆಗಿಚ್ಚು। ಭುವನಂಗಳಂ ದಹಿಸತೊಡಗಿತದರದ್ಭುತವನೇನೆಂ
ದು ಬಂಣಿಸುವೆನು॥೨೩॥ ನಿಟಲಾಕ್ಷಮರೆದೆರೆಯೆ ತುಂಬಿದುದು ಬೊ
ಮ್ಮಾಂಡ। ಘಟದೊಳಗೆ ಬೆಳಗು ಬೆಳಗಿಂದುಷ್ಣಮುಷ್ಣದಿಂ। ಪುಟನೆಗೆ
ದು ಬಳೆವ ಪೊಗಪೊಗೆಯೊಳುರಿಯುರಿಯೊಳಿರದೆಳ್ವ ಕಿಡಿಕಿಡಿಗಳೊ
ಳಗೆ॥ ಲಟಕಟವಶಿಖಿಯನಾಲಿಗೆಯ ಪೆಚ್ಚೆ ಭುಗುಭುಗಿ। ಲ್ಚಿಟಚಿಟಲ್ಛಿ
ಳಿಛಿಳಿಲ್ಪಿಮಿಸಿಮಿಸಿವೆಂದು ಛಟ। ಛಟಧಗಂಧಗಧಗಂದೆಂಬ ನಾನಾ
ಘೋಷವಂ ಪೊಣ್ಮುದುದನೇನೆಂಬೆನು॥೨೪॥ ಸಿಡಿಸಿಡಿದು ಪಾರಿದವು ಬೆ
ಟ್ಟಂಗಳೆತ್ತಲುಂ। ಪೊಡವಿ ಬೆಂಬಿಭಾಗವಾಗುತಿರ್ದುದು ಸಪ್ತ । ಜ
ಡನಿಧಿಗಳು ತಕಪಕನೆ ಕುದಿದುಕ್ಕಿ ಬತ್ತುತಿರ್ದವು ಕೆಳಗೆ ಫಣಿಕರಿಗ
ಳ॥ ಹೆಡೆಗಳುಂ ಕೈಕಾಲ್ಗಳುಂ ಮುಮ್ಮುರುಂಟುತ್ತಿರ್ದ್ದು। ಪೊಡೆದು ಬೊಮ್ಮಾಂ
ಡಮಾಮೇಲಣ ಜಲಂ ಚುಂಯ್ಯು। ನಡಿಗಡಿಗೆ ಸೇದಿಂಗುತಿರ್ದುದೇಂ ಪಂ
ಣಿಸುವೆನಾ ಹರಾಕ್ಷಿಯ ಕಿಚ್ಚನು॥೨೫॥ ಘೀಳಿಡುತ ಕೆಡುವ ಕೇಸರಿ
ಗಳಂ ಕರಿಗಳಂ। ಘೀಳಿಡುತುರುಳ್ವ ಮೃಗರಾಜಿಯಂ ವಾಜಿಯಂ, ಬೀ
ಳಿಡುತ ಬೀಳ್ವ ಕಾಳ್ಪಸುಗಳಿಂ ಮುಸುಗಳಿಂದುರಿಯ ಪೊಯ್ಲುಗಳೊ
ಳೆಂದು॥ ಕಾಲುಡಿಗಿ ಬೀಳ್ವ ಬಹುದನುಜರಿಂ ಮನುಜರಿಂ। ಮೇಲಣಿಂ
ಕೆಡೆದುಳ್ವ ಯಕ್ಷರಿಂ ರಕ್ಷರಿಂ। ಪಾಳಾದ ಸಕಲಲೋಕಂಗಳಿಂ ಕಂಗಳಿಂ

ನೋಡೆಪ್ರದ್ಭುತವಾದುದು॥೧೬॥ಹಾಯೆಂದು ಹರಿಯು ಪರುಬಾಯ್ವಿ
ಡಲು ಶಿವನೆ ಪೊರೆ| ಯೋಯೆಂದು ಸುರನಿಕರವೊರಲುತಿರೆ ವೃರಿಯೊ
ಳೆ| ಯೊಯ್ಯೋಯೆಂದು ಸಕಲಲೋಕಪ್ರಾಣಿಗಳುಮಡಿವುತಿರೆ ಶಿವ ಮಹಾ
ದೇವನೆ॥ ಕಾಯೆಂದು ಮುನಿನಿಕರವರಚುತಿರೆ ತಪ್ಪಾಯ್ತು | ಲಾ
ಯೆಂದು ನಡನಡುಗಿ ಶಿವನ ಕಣ್ಣಾಮುಚ್ಚಿ| ದಾಯುಮಳ ಹಸ್ತಮಂಗಿರಿ
ಜಾತೆಗದಳುಮತ್ತೆ ರಾಮ ಕೇಳ್ಕ್ಷತ್ರಾಂತಕನನು॥೧೭॥ ಮೃಡಲೋಚ
ನಂಗಳಿಂದೊಗೆದ ಶತುಷಾಶ್ರುಜಲ| ವೊಡನೆ ಗಿರಿಜೆಯು ಕುಡುತೆಯೊ
ಳು ತುಂಬಿ ಬರಲದಂ| ಕೊಡಹಲು ದಶಾಂಗುಲಿಯ ಸರ್ವ್ವಾಳಿಯೊಳಿಳಿದ
ನೀರ್ದ್ದಶನದಿಗಳಾಗಿ ಪರಿದು॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಲಕ್ಷಕೋಟಿ
ಗಿಂ| ಮಡಿಯಾಗಿ ಪೆರ್ಚ್ಚಿ ಪ್ರವಾಹಿಸಿ ಪೊದಳ್ದು ಭೋ| ರಿಡುತ ನಾನಾ
ಮುಖದೊಳವನಿಯಂ ತುಂಬಿದುರಿನಂಬಿ ಜಲಮಯವಾಗಲು॥೧೮॥
ಸುತ್ತಲುಂ ಪರಿವ ಪ್ರಾಕಾರದಿಂ ಪೂರದಿಂ| ದೊತ್ತರಿಸಿ ಬರ್ಪ್ಪ ಬಳ್ಳಿರೆಗಳಿಂ
ನೊರೆಗಳಿಂ| ದೆತ್ತೆತ್ತಲೊಗೆವ ಸರ್ವ್ವಾಳಿಗಳಿಂ ಸುಳಿಗಳಿಂ ನಾನಾಪ್ರಕಾರ
ದಿಂದ॥ ಒತ್ತಿ ಭೋರ್ಗರೆವ ರವದುಬ್ಬಿನಿಂ ಪಬ್ಬಿನಿಂ| ಹತ್ತೊಂದುಗೂ
ಡಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಟಿಂ ಪೂರ್ಣದಿಂ| ಕುತ್ತಿದುದು ಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂ ತಿಂಗೆ
ಳಂ ಪೊತ್ತಂಬರಗಾಗಲು॥೧೯| ವಸುಧೆಯಂ ಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳೇಕಾ
ರ್ಣವದೊ| ಳೆಸೆವ ವಿನಮುಧೋಭುವನವಂ ನಿತನಿತುವವುಕ್ರಳುಂ | ಗಿ
ಸಿಯುಮೂರ್ದ್ಧ್ವಲೋಕಂಗಳಂ ನುಂಗಿ ಮುನ್ನರಿಯೊಳೊಡದೆಸವ ಬೊ
ಮ್ಮಾಂಡದ| ಪೊಸತಪ್ಪ ಖಂಸಖಂಡಗಳೊಳೆಲ್ಲಕ್ಕಿಳಿಭೀ| ದಿಸಿಮೇಲಣಾ
ವರಣಜಲದೊಳಗಕೂಡಿಕಂ| ಗಸದುದು ಮಹಾಪ್ರಳಯದುದಕವು
ಯು ಮಾದಂತೆ ತಜ್ಜಲಮದೇನೆಂಬೆನು॥೨೦॥ ಅತಿಸೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಬ
ಳಿಕಾಕ್ಷಣದೊ| ಳಾಳಿಪೋದುದು ಸಕಲಲೋಕಸಂತತಿ ಕಂಡು| ಪೇ
ಳಲರಿಯೆಂ ಸುರಬ್ರಹ್ಮರೇನಾದರೆಂಬುದನಾ ಮಹಾಜಲದೊಳು॥ ಆ
ಲದೆಲೆಯೊಳು ಮಲಗಿಯೊಮ್ಮೆ ಮುಳುಗುತ್ತೊಡನೆ| ತೇಲುತೋರ್ಪ್ಪ
ನೆಯುಗುಳ್ಳಿರನುಗುಳುತ್ತೆ ಕಂ| ಣಾಂಗಳ್ಕರಳ್ಕೆ ಹಾವಿಷ್ಣುವು ನ
ದೊಳು ಭಯಂಗೊಳುತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೨೧॥ ಕಡೆಗಾಲದಂಥ ತಮವಿನಿ
ತಪ್ಪವಿಲ್ಲವಾ| ಮೃಡನಂಗುಕಾಲಕಾಮತ್ರೈಪುರಂಗಳಂ| ಸುಡುವಕ
ಣ್ಗಿಚ್ಚಿನಿತುಮಿಲ್ಲಂ ತ್ರ್ಯದಗ್ನಿಯಂತೋದಕಪ್ರಳಯಂಗಳ್॥ ಕಡುಪದಿ
ನಿತ್ತಿಲ್ಲಕಾಲಪ್ರಳಯವಾಗಲೊಡ| ನೊಡನೆ ತನಗಂತ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯುದ
ಕಮಯವಾಯ್ತು| ನುಡಿವುದಿನ್ನೇನೆನುತ್ತಷ್ಟರಿಯೊಳಾ ಹರಿಶಿವಧ್ಯಾ
ನದಿಂದಿರ್ದ್ದನು॥೨೨॥ ಬೆರಗಾದಳಿತ್ತ ಗಿರಿಸುತೆ ಮತ್ತೆ ಶಂಕರಂ| ಮ

ರುಗಿಲೋಕಕೆಲಯಂಬಂದುದಳಟಂದೊಂದು। ಕಿರುಜಡೆಯ ಕೊನೆ
ಯನಾಜಲದೊಳದ್ದಲು ಸರಸಿಜಾಂಡದೊಳಗಂಪೊರ್ಗನು ॥ ನೆರತೀವಿ
ದುದಕಮೆಲ್ಲಂ ಸರ್ರನೈತಂದು। ಮಿರುಪ ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಯೊಳಾ ಜಡೆ
ಯ ತುದಿಯೊಳಗೆ। ಮೆರೆಯಲದನೀಶ್ವರಂ ಶಿರದೊಳಗೆ ಧರಿಸಿ ಗಂಗಾಧ
ರತ್ವಮನಾಂತನು ॥ ೨೩ ॥ ಆದುದೀಶಂಗೆ ಗಂಗಾಧರಸುಲೀಲೆ ನೆರೆ। ಪೊ
ದುದಖಿಳಾವನೀಪೂರ್ಣಜಲದೊದವು ಬಳಿ। ಕಾದಯಾಂಬುಧಿ ಶಂಕ
ರಂಕರುಣದಿಂ[illegible]ಳಜಗನ್ ಸೆಯಲೆಂದೆನಲ್ಕೆ ॥ ಆದಿವಿಜರಾದನುಜರಾ
ಮನುಜರಾವುರಗ। ರ [illegible] ನಾಕೋಕವೆಂಟನಂತೆಸೆದವೆನ । ಲಾ
ದರದೆ ಸಿದ್ಧರಾಮಂ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿವುತಿಂತೆಂದನು ॥ ೨೪ ॥ ಎ
ಲೆ ಚನ್ನಬಸವೇಶ ತ್ರಿಪ್ರಳಯದೊಳು ಬಿಡದೆ । ನಳಿನೋದ್ಭವಾಂಡ
ಮಿ[illegible]ದಳಿದುದೆಂದೆನಿ[illegible]ಂಡು। ತಿಳುಪಿದಿರಲಾ ಶಿವನದೆಂತಿರ್ದನಾ ಸಮ
ಯ[illegible]ೊಳು ಪೇಳ್ವುದೆಂದೆನಲ್ಕ ॥ ಬಳಿಕ ನಗುತೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳ್ ಶಿವನ
ಪ್ರಬುರ್ಗೂನೆ। ಯಲುಕದಿಂ ಸರ್ವಜ[illegible] ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸೂತ್ರಂಗಳುರೆ। ಕ
ಳೆಚಿಹೂಡುವ[illegible]ೀಶ್ವರಂಗಿದೇಸ್ಥಕ್ಕರಿಯ ನುತ್ತಮುತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥ ೨೫ ॥
ಮರೆ[illegible]ಲ್ಲನೋಡಲೌದುಂಬರದ ಮರದೊಳಿಡಿ। ಕಿರಿದ ಫಲದಂತೆ
ಭವರೋಮಕೂಪಂಗಳೊ[illegible] । ತುರುಗಿಪ್ಪವಖಿಳಬೊಮ್ಮಾಂಡಂಗ
ಳಾಫಲಂಕಳಿತು ದುರಿತತ[illegible]ರುವಿಗೆ ಮರುವಳೆಸುವೊದಲಂತೆ ವರುಷ
ವರುಷಕೆ ಬಪ್ಪ। ತೆರದೆ ಬೊಮ್ಮ[illegible]ಡಂಗಳಳಿದುದಿಸುತಿರ್ಪವೀ। ಕರೆ
ಗೂರಲ ಸಾಟಕ್ಕೆ ದೇಂಬೆರ[illegible]ವಲ್ಲಮೆಂದಿರದೆ ಮುಗುಳಿಂತೆಂದನು ॥
ಕತ್ತಲೆಯ ಮನೆಯ ಮಣಿದೀಪದೊಲು ದಾನಾಗ್ನಿ। ಸುತ್ತಿರ್ದ ತಂಗೊ
ಳದವ್ರೊಲು ಕರ್ಧಿಯೋಳ್ ಶೋಭಿ। ಸುತ್ತಿರ್ದ ವಡಬನಂತೆಂಥ ಕಾರಾ
ಗ್ನಿವೃವಕಂಗಳತಿದೂರದಲ್ಲಿ ॥ ಬಿತ್ತರದೊಳೆಸೆಯಲಾಸ[illegible]ಗಲ್ಲವೇ ಬಿಕೆ
ಯ। ನೆತ್ತಿಯ ನಡುವರ್ಗಜೆ ಮೊಡಗೂಡಿನಲಿವುತೆನ। ಗುತ್ತೀಶನೆಂತು
ಗೈದಂ ಶಿವಮಹಾತ್ಮ್ಯೆ ಬಣ್ಣಿಸಲಾರವಶವೆಂದನು ॥ ೨೭ ॥ ಇಂತೆಸೆವ ಚನ್ನ
ಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ।
ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥
ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ
ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನ
ಬಸವೇಶನಲ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥ ೨೮ ॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೬ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೬ಕ್ಕಂ ಪದ[illegible]ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

——॥೭ನೇಸಂಧಿ॥——

ಸೂಚನೆ॥ ಅಂಧಕಾರಂಬಡೆದು ಶಿಶುವಾದಕಾರಣದೊ| ಳಂಧ
ಕಾಸುರನೆಂಬಪೆಸರಾಂತುಪೆರ್ಚಿದವ| ದಾಂಧಕಾರದೊಳೆದಿವಿ
ಜರನಟ್ಟಿಕೈಲಾಸಪುರಕೆದಾಳಿಯನಿಟ್ಟನು॥

ಪದ॥ ಅರುಣಜಾತ್ಯಂಧನಂದನರಸನ್ನಾಗ್ರಯುಗಿಂ, ಧುರದೊಳಗೆವು
ಗಿಸಿದವರಯ್ಗ್ರಂದಿರಾತ್ಮಜರ| ನರಿದಾಳ್ದನಂಗನೆಯತಾಯತನುಜನ
ಹಿಂದಣಾತನೊಂದೇಭಾಗವಂ| ವರಮುನಿಯಪಟ್ಟಣದಪೆಸರೊಳಗ
ದಾಳಿಯಂ ಬೆರಸಿಧರಿಸಿದಲಸತ್ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶರಣಸಸ್ತ್ರನರಕ್ಷ
ರಕ್ಷಿಸೆಂವೆಂಬಳಳಕರುಣದಿಂದನವರತವುಂ ॥೧॥ ಆ ಸೈಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಳಕನಕಾಂಬಕಂಭಾ| ಳಾಕ್ಷನಂಕುರಿತುಪುತ್ರನಂಬೇಡಿಬಳು|
ಕಾಪುಪರಿಯಂತರಂತಪವನಾಚರಿಸಲೀಶ್ವರನುರಿಗುಕರುಣದಿಂದಂ ॥
ಕಾಳತಂನಕ್ಷಿಯಂಮುಚ್ಚಿರುದರಿಂದಾಗ| ಕಾಳಗತ್ತಲೆಯುಶಿಶುವಿರೆನೋ
ಡಿಕೊಂಡುಸ| ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಾಖಳಂಗೀವೆನೆನುತಗಜೆಯುಂಕೂಡಿನಡೆ
ತಂತಿರ್ದನು॥೨॥ ಅನ್ನೆಗಂತಾಬಂದುಕೈಲಾಸಗಿರಿತಟದೊಳ್| ಳುನ್ನತ
ತಪಂಗೆಯ್ವೀಕನಕಾಕ್ಷನಿರಿಗೆ ಶೀಘ್ರ ಸನ್ನಿತೆಯಸೈದಿನಿಂನಿಷ್ಟವಂ
ಬೇಡೆನಲ್ಕಗ್ನಿದ್ದರದನಂಕಾಣುತ॥ ಪನ್ನಗಾಭರಣನಂನುತಿಗೈದುಬೇ
ಳ್ಪುದೆನ| ಗಿನ್ನೇವರಂಸುರಬ್ರಹ್ಮಾಚ್ಯುತಾದ್ಯರಂ| ತನ್ನಬಲ್ಪಿಂಗೆ
ಲ್ವಕುವರನಂಪಾಲಿಸೆನಲೀಶನೊಲಿದಿಂತೆಂದನು॥೩॥ ಅದೋಡೆಂತಪ್ಪ
ಪ್ರತಾಪಶಿಶುಬಿದುವುದು| ತ್ತಾಗಂಧಕಾರಸ್ವರೂಪಿದಾನವರಿನಿಧಿಗ| ಳಾ
ದಿಸುರರಂತನ್ನಬಾಹುಬಲದಿಂಗೆಲುವಸರ್ವಾವನೀತಳೆವನು॥ ಸಾಧಿ
ಸಿಸಗರ್ವದಿಂಬಾಳ್ವನುನುಕೊತ್ತೈನು| ತ್ತಾಗದವೊಳಾಶಿಶುವನಾಖಳಂ
ಗಿತ್ತುಬಳಿ| ಕೀದಯಾಂಬುಧಿರಜತಗಿರಿಯೊಳಗ್ಗಿರಿಜೆಯೊಡಗೂಡಿ
ಸುಖದಿಂದಿರ್ದನು॥೪॥ ಇತ್ತಲೀಕನಕಲೋಚನನತುಳಸಂತಸಂ| ವೆ
ತ್ತುಶಿಶುವೆರಸಿಗುಡಿತೋರಣವಿಭವದಿಂ| ದೆತ್ತುವಾದ್ಯತಿಗಳಿಂಬಹು
ವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂಭಟ್ಟರಪೊಗಳ್ಕೆಯಿಂದ॥ ಮುತ್ತೈದೆಯರಪೆರಕೆಸೇ
ಸೆಗಳನುರೆಕೈಕೊಳು| ಳುತ್ತೆಸೊಗಳಿಕ್ಕಿರೆದುವಂದಿರಂಬೊಕ್ಕುತಂ|
ನುತ್ತಮಾಂಗನೆಗಾಕುಮಾರಕನಿತ್ತಂಹರದ್ವಕ್ಷನುತ್ಸವದೊಳು॥೫॥
ನೋಡಿದಳ್ತರುಣಸರುಷಾಶ್ಯರಸದೊಳುಮುಳುಂ| ಗಾಡಿದಳ್ಕವರ
ನಂತೆಗದಪ್ಪಿ ತೊರದನೊಲ| ಯೂಡಿದಳ್ತೊಪಿರಿದುಪರಸಿಸಲೆಜೋಗು
ಳಂಪಾಡಿದಳುಮೋಹದಿಂದ॥ ಪೂಡಿದಳ್ಪೊಂದೊಟ್ಟಿಲಂಸಖಿಯರೊ
ಡನೆತೂ| ಗಾಡಿದಳ್ಪ್ರೀತಿಯಪೌರುಷಕೆತಾಂವೆಚ್ಚಿಕೊಂ| ಡಾಡಿದಳ್ಕ

ನಖಾಕ್ಷಸರ್ವಾಂಗಿಸುತಮೋಹದಿಂದದೇಂವರ್ಣಿಸುವೆನು ||೬|| ವರಶು
ಕ್ರನೇಮದಿಂದಾದುದಾಗಳ್ನಾಮ|ಕರಣವಿಪ್ರಾಶಂಸುಡಿದೊಲಂಧಕಾ
ಸುರನೆಂದು | ಪಿರಿದಪ್ಪಂದಿವಸದಿವಸಕೆಮಾಸಮಾಸವರುಷಂಗಳಿಗೆ
ಭೀಕರದೊಳ್|| ಸುರಕುಲದವಿಳ್ತು ಬೆಳೆವಂತಖಿಳಮಾಯೆಗಳ್| ಗಿ
ರಿಪೆಚ್ಚುವಂತೆಪಾಪಂರೂಪುವೆತ್ತುಸಂ| ಚರಿಪಂತೆಬೆಳೆವುತಿರ್ದಂಮ
ಹಾಕಾಯನದನೇನೆಂದುಬಣ್ಣಿಸುವೆನು||೭|| ಇಂತಿರಲ್ಕನಕಲೋಚ
ನಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಗಳೆಂತೀರ್ವರುಂಹರಿವರಾಹನರಸಿಂಹರಿಂ| ಪಿಂತೆ
ಡೆಯುದಳಿದುಪೋಗಲ್ಕಿಳಿಕ್ಕನರವರದೇಶದುರ್ಗಂಗಳೊಳಗೆ|| ಮುಂ
ತೊಪ್ಪವಗ್ರಜಾನುಜಪುತ್ರಮಿತ್ರರಾ| ಮಂತಸೇನಾನಿಸಚಿವಪ್ರ
ಮುಖದಾನವರ| ಸಂತತಿಗಳ್ಶುಕ್ರನೇಮದಿಂದಂಧಕಾಸುರನೆಡೆ
ಗೆನಡೆತಂದುದು||೮|| ಈಜಗಂಗಳೊಳ್ಪೈದೆಪೆಸರಡೆದದಾನವಸ|ಮಾಜ
ವ್ಯೃತಂದಂಧಕಾಸುರಂಗೆಂದಸುರ,ರಾಜಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿಕೈಮುಗಿದುಕಾ
ಣ್ಕೆಗಳನಿಕ್ಕಿನಿಂದೋಲೈಸಲು || ತೇಜಮುಗ್ಗಳಿಸಿದುದುದಿನದಿನಕ್ಕ
ವಗೆನಾನಾ| ಜಗದೊಳವನಾಣೆಯಾಜ್ಞೆಸಂದುದುಧರೆಗೆಸೋಜಿಗಮ
ದಾಯ್ತುವನೆವರ್ತನಂಸಿಗ್ಗರಾಮೇಶಕೇಳ್ತ್ಕತುಕವನು||೯||ಸೊಕ್ಕಿ
ಡಾನೆಗೆಕೈದುಪಸಿಗಪೊಸಪಾವಿಂಗೆ| ಪಕ್ಕಮುಬ್ಬರಿಪಪೇಬುರ್ಗೆಗೆ
ಧೈರ್ಯಮಂನವತ| ಮುಕ್ಕಕಠಿಣತೆಗಳೊದವಲ್ಕಂತುಟಂತುಟಾಗ್ರೈಶ್ವ
ರಸಹಾಯಮಾ|| ಟಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಂಗೆದಾಳಿಯುನಿಟ್ಟುಮುಲತರಂ | ಪೊ
ಕ್ಕಲ್ಲಿಪೊಕ್ಕುಸಂಹರಿಸುತ್ತೆಸಕಲಲೋ| ಕಕ್ಕೆತನ್ನಾಜ್ಞೆಯುಂಪಸರಿಸಿ
ದನಾಖಿಳೆಂಪೇಳ್ವುದೇನವನಧಟನು ||೧೦|| ಸಪ್ತಾಬ್ಧಿಗಳನೊಂದಿನಂ
ದಾಂಟತನ್ಮಧ್ಯ|ಸಪ್ತಸದ್ವೀಪಂಗಳೆಂಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿಂದ್ರ| ಸಪ್ತಾರ್ಚಿ
ಯಾದಿದಿಕ್ಪಾಲರಂಸದೆದವರಲೋಕಂಗಳಂಸಾಧಿಸಿ || ಸಪ್ತಾಶ್ವಚಂ
ದ್ರವಸುಮನುಗಳಂಬಡಿದುದ್ವಿ| ಸಪ್ತಲೋಕಂಗಳಿಗೆರಾಣೆಯುಮನಿ
ಟ್ಟುವಿಧಿ ಸಪ್ತತ್ರಯಾವತಾರಾದಿಗಳನೆಬ್ಬಟ್ಟಿದಂಖಳೆಂಸಾಮಾನ್ಯ
ನೆ||೧೧||ಗೂಳೆಯುಂತೆಗದುಹರಿಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲಬರ್ಂದು| ಪಾಳೆಯುಮನಿ
ಳಿದರಾರಜತಗಿರಿಯೊಳ್ಸ್ವರರ| ಸೂಳೆಯುನೆಲ್ಲರಂಸೆರೆವಿಡಿದುತನಗೆ
ಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದುಬಲ್ಪಿರುದಿನ|| ಕಾಳೆಯುಂಪಿಡಿಸಿಬಲದಿಂಚತುಸ್ಸಾಗರ
ದ|ವೇಳೆಯುಧರಾಮಂಡಲಂಗಳಂಸಂತಸದೊ| ಳಾಳೆಯುಂಧಾಸುರಂ
ತತ್ಖಳೆನಕೀರ್ತಿಮುಜಗದೊಳಗಪಸರಿಸಿದುದು||೧೨|| ಮಾಮರ್ಲ
ವರಿಲ್ಲನೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂರಕ್ಕಸನ| ದೋರ್ಗ್ರಹನುಮಡಲರಿದುಪಬಿರ್ದು
ದುತಾನಲ್ಲ| ದಾಮರ್ತ್ತದೋರ್ವರೀಜಗಕೊಡೆಯರಿಲ್ಲವೆಂದೇಬಗೆ

ದು ತನ್ನ ಮನದ॥ ಪೇರ್ಮೆಯಿಂ ಮತ್ತತ್ವಮಂ ತಾಳ್ದುಗುತ್ತನೇ। ಸದ್ಯೋ
ಡಿಬಪರ್ಕಾಲದೊಳೊಂದಿಸಂರತ್ನ। ಭವರ್ನಿರ್ಮ್ಮಣವಾಸ್ತ್ಯವದೋ
ಳ್ಬಳಶಿರೋಮಣಿನೋಲಗಂಗೊಟ್ಟನು ॥೧೩॥ ಒವರೋರ್ವ್ವರುಮುಂ
ಬಿಬಂದುದವನೋಲಗಕೆ। ಕಾರೊಡಲಕವಿಮ್ರಾಸೆಗಳಕೆಂಡಗಂಣಹೆಂ।
ಮಾರಿಮೊಗಗಳಬಿಗಿದಹುಬ್ಬುಗಳಬಲುಕೊರದಾಡೆಗಳಸಲಿಕೊಬ್ಬಿ
ದ॥ ತೋರದೊಡೆಗಳತೋಳ್ಗಳೊಳ್ಗಾಂತಕೃದುಗಳ। ಹೇರುರದ
ಹಿಂಗಾಲಬಿರಿದುಹಾಹೆಗಳಹಂ। ಕಾರದುಬ್ಬಿನದಡಿಗರಕ್ಕಸಕೋ
ಟಾನುಕೋಟಿಗಳದೇನೆಂಬೆನು॥೧೪॥ ಮಣಿಪ್ರಾರಣಾರುಣದಕಿರಣ
ದಸುಮಕುಟದಿಂ। ಮಣಿವತನುಜರ್ದನುಜಮನುಜಕರ್ಳಿಂದಾಗ।
ಕುಣಿವಪಾತ್ರಸ್ತೋತ್ರವೇತ್ರಧಾರರ್ಮ್ಮಬ್ಯಸಕಲವಿನಿಯೋಗದಿಂದಂ
ಗಣಿಕೆಯುರನೋಟಚೇಟದಪಾಟವೇಳ್ಗೆಯುಂ, ಭಣಿತೆಯುವಿಧಾವಂತೆ
ಮಾವಂತಸಾವಂತ। ಗಣದಿನೊಪ್ಪುವಸಭೆಗನಾರದಂನೀರವಾಧ್ವದಿ
ನಿಳಿದುನಡೆತಂದನು ॥೧೫॥ ಆಸುರವಾನೀಕ್ಷ್ವರಂಗಿದಿರೆದ್ದರಂಗಿಸಿ।
ಹಾಸನಾಧರ್ಮನಿತ್ತುಕುಶ್ರಿರಿಸಿವಿನಯದಿಂ। ದೇಸುಪ್ರಣ್ಯದಫಲವ್ರಾ
ನಿಮ್ಮದರುಶನವೆಮಗಸಮನಿಸಿತ್ತೆದುಕೊಡೆ॥ ಈಸಭೆಗೆಬರವೆತ್ತ
ಣಿಂದಾಯ್ತುನಿಮಗಲ್ಲಿ ವಾಸವಾವುದುಬಂದಕಜ್ಜವಿಂತೆಂದಂಧ। ಕಾ
ಸುರಂಬೆಸಗೊಳಲ್ಕಾರದಂದಶನದೀಧಿತಿಮಿನುಗಲಿಂತೆಂದನು ॥೧೬॥
ಇಪರ್ವೆಮ್ಮಯುಮನಂಬಂದೆಡೆಗಳೊಳ್ಳೋಗಿ। ಬಪರ್ವುಟನಂಗಪ್ಪ
ದಖಿಳಲೋಕದಕರ್ತೃ। ಸರ್ಪಭೂಷಣನೋಲಗಕ್ಕೆಗಲ್ಕೆತಂದಕಾ
ರಣಿಂನಿನ್ನಭುಜದ॥ ದರ್ಪದಿಂಸೊಂದನಿಮ್ಮಯ್ಯನಂಕೊಂದಕಂ। ದ
ರ್ಪಜನಕಾದಿಗಳ್ಮೊರೆವಿಡಲ್ಕೇಳ್ದುತ। ದ್ದರ್ಪಕಧ್ವಂಸಿತವವಧೆಗಬರು
ತಿರಲುಸುರಬಂದೆವಗುಸದನೆಂದನು॥೧೭॥ ಕೇಳ್ದುಗಹಗಹಸಿಕು
ನಮೊಗಂನೋಡಿಜಗ। ಗಾಳ್ಗನಿನ್ನೋರ್ವನಿರ್ದಪನೆಂಬುದಂನಮ
ಗೆ। ಪೇಳ್ವುದಲ್ಲಿಂದುವರೆಗಂಭಾಪುನಿಮ್ಮನೇನಂದಪೆವುನ್ನತಪಿತನಂ।
ಸೀಳ್ದನಂಮರೆಬೊಗಿಸಿಕೊಂಡೆಮ್ಮಮಂಕೊಂದು। ಬಾಳ್ದಪನಪೆಸವ
ದೇನಿನ್ನೊಮ್ಮೆನುಡಿಯೆನುತೆ। ನೀಳ್ದನಿಟ್ಟುಸುರಹೊಂಕೃತಿಹೊಗ
ಯೆನಾರದನೊಳಂಧಕಾಸುರನಿಡಿದನು॥೧೮॥ ಉಸುರುವರೆಹರಿಯು
ಜಾದ್ಯರುನಮ್ಮದೂರನಾ। ಮಸಣಗಾಹಿಗಬೊದಿಬಡಕನಾಮೊರೆ
ಯನಾ। ಲಿಸಿದನೇಪೆಂಗೂಸುಮೈಯುಮಂಮುಳಿದುತಾನೆಮ್ಮಮಂ
ಕೊಲಲ್ಬಪ್ಪುದು॥ ಹಸನಾಯ್ತುದಿಗ್ವಿಜಯದೊಳುಗೂರವನೆಂದು
ಪಾ। ಲಿಸಿದೆವವನೇಜಗತ್ಕರ್ತ್ತುಗಡವೆನುತಾಗ। ಲಸಮದಾನವನಿರವೆ

ಮಸಗಿಕಡುಕೋಪದಿಂದೊಡನೊಡನೆಗರ್ಜಿಸಿದನು ॥೧೯॥ ಗರ್ಜನೆ
ಯುದನಿಗಖಿಳಲೋಕದಜನಂಬೆರ್ಚಿ। ನಿರ್ಜೀವವಾಯ್ತು ಮುನ್ನೊಂ
ದು ಹರಿವಿಧಿಮುಖ್ಯ। ನಿರ್ಜರರು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಸರಕುಗಳನಡಕಿದರ ಬ್ರ
ಹ್ಮಾಂಡದೊಳಂಟಯುದಿರೆ॥ ಜರ್ಝರಿಸಿದಂ ನಾರದಂ ಬೆರಗುವಟ್ಟವನ।
ನಾರ್ಣಯಿಪರೆಂದುಸುರಿದಂ ಬಳಿಕಾ ಮಹಾ। ದುರ್ಜನಂ ಶತಮಾ
ಯನೆಂಬಸೇನಾನಿಯಂ ಕರೆದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥೨೦॥ ಬರಹೇಳ್ನಿ
ಕುಂಭನಂ ಶುಂಭನಂ ಜಂಭನಂ। ಬರಹೇಳ್ಸುಶಬಲನಂ ಪ್ರಬಲನಂ ಸುಲ
ಬನಂ। ಬರಹೇಳ್ಪ್ರವೀರನಂ ಘೋರನಂ ಶೂರನಂ ಬರಹೇಳ್ಮಹಾನಾ
ಭನಂ॥ ಬರಹೇಳ್ನಿಶುಂಭನಂ ಕುಂಭನಂ ಲಂಬನಂ। ಬರಹೇಳ್ವಿಪುಳ
ನಂ ಚಪಳನಂ ಕಪಿಲನಂ। ಬರಹೇಳ್ಕುಂಡನಂ ಮುಂಡನಂ ಚಂಡ
ಮುಖ್ಯರನೆನುತ್ತುರಿಬೆದ್ದನು॥೨೧॥ ಪೊಡಸು ಭೇರಿಯನಿಂದೆ ನಡೆಸು
ಮತ್ಸೈನ್ಯವಂ। ಬಿಡಿಸು ಪಾಳೆಯವನೆದೆಗೆಡಿಸು ಗೋಳಿಯಮನುರ್ಕಿ।
ಪಿಡಿಸಮರರೋಳಿಯಂ ಕಡಿಸು ಮಾತಾಳಿಯಂ ಕುಡಿಸು ನೆತ್ತರ ನೊ
ಡಲ್ಗೆ॥ ಅಡಸು ಹರಿವಿಧಿಗಳಂ ಬಡಿಸು ಮೂವಿಧಿಗಳಂ। ಸುಡಿಸು ಕೈಲಾ
ಸಮಂ ಕೆಡಿಸು ಸರಸಾಸಮಂ। ತಡೆಸದೇ ನೀಂ ದಾಳಿಯಿಡಿಸು ಬೇಗ
ದೊಳೆನುತ್ತೊಡನೊಡನೆ ನೇಮಿಸಿದನು॥೨೨॥ ಅನಿತರೊಳ್ಕಂಡಂ
ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿವನಮನ। ದನುವನಾಯ್ತಾಯ್ತು ಹೋಹೋ ಸಾಕು
ಸಾಕಿದೇಂ। ಘನತೆಯಾರೊಳ್ಕಲಹಮತ್ತೆಗ್ಗದಾಳಿ ಶಿವಶಿವ ಪಿಂದು
ಮುಂದೆಣಿಸದೆ॥ ಇನಿತುಬ್ಬವರೆ ಬಲ್ಲವರ್ತರ್ಮ್ಮ ಬಾಯಹವ। ಣನಿ
ತುತ್ತನುಂಬುದೊಳ್ಗಿತು ಶಿವನದಾನಿರ್ನ್ನ। ಜನನಮಾರಿಂದಾಯ್ತು
ಕೇಳ್ಶುಕ್ರನಂ ಬರಿದಬೆಮೊಗೊಳ್ಬೇಡೆಂದನು ॥೨೩॥ ಪರಶಿವನಶ
ಶಿಸೂರ್ಯನೇತ್ರಂಗಳಂ ಗಿರಿಜೆ। ಸರಸದೊಳ್ಮುಚ್ಚೆ ಮುಂಪೆಟ್ಟಲೋಕಸಂ
ದುರಿಗಣ್ಣಿನಿಂ ಬೆಳಕುದೋರಲಾತಮದಳವಿನೊಳಗೆನೀಂ ಜನಿಸಿ ಶಿವ
ನ॥ ಪೊರೆಯೊಳಳುತಿರೆ ಶಿವಂ ಕಂಡು ಕನಕಾಕ್ಷನುರು। ತರತಪಸ್ಸಿಂ
ಗೊಲಿದು ನಿನ್ನನಿತ್ತಂ ನಿನ್ನ। ಗುರು ಶುಕ್ರನಂ ವಿಚಾರಿಸು ತೋಳ್ಗಳುರೆ
ಬೆಳೆಯಲಾರನಪ್ಪುವಿಯೆಂದನು॥೨೪॥ ಶಿವಮಹಿಮೆ ಬಣ್ಣಿಸು ಪೊಡಳ
ವೆ ಕೇಳ್ಮನ್ನಬ್ಜ। ಭವವಿಷ್ಣುಗಳ ಸಮರವಂ ಬಿಡಿಸಲುರುಲಿಂಗ। ಮು
ದಿತರಿಸೆ ಶೀರ್ಷಪದವಂ ಕಾಣ್ಬೆವೆಂದು ನೇಮಿಸಲೋರ್ವರುಂ ಕಾಣ
ದೆ॥ ಬವಣೆಯೊಳ್ತಿರುಗಿಗರ್ವಮನುಳಿದರಾಕಮಲ। ಭವನಿರುತಿರು
ತ್ತ ಹಂಕರಿಸೆ ರುದ್ರನ್ನಗು। ತ್ತವನ ತಲೆಯಂ ಚಿವುಂಟದನುಗುಗೋರ್ನೆ
ಯೊಳಾಬ್ರಹ್ಮನೇಂ ಸಾಮಾನ್ಯನೇ॥೨೫॥ ಕಾಲನಂ ಕಾಮನಂ ತ್ರಿಪು

ರವಮಂ ನೆಗಸಲಕೆಂ | ಗಾಲಿಯುರಿಯಿಂ ಸುಟ್ಟನುಗ್ಘವಸಿದೇಳ್ದನದ|
ಬಾಲನಿಂ ತಾರಕನನುರೆ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದಂ ಕೊಂದನಾ ಜಲಂಧರದೈತ್ಯನಂ||
ಕಾಲುಂಗುಟದಿನವನಿಯೊಳ್ಬರೆದ ಚಕ್ರದಿಂ| ಪೇಳಲೇಂ ಶ್ರುತಿಚೋ
ರತಮನೆಂಬ ಸಂಕೊಂದ | ಮೇಲಖಿಳಮತ್ಸ್ಯರೂಪಂ ಸೀಳ್ದನಂತಿಪೆ
ಸರ್ಗಮಾನ್ಯರೇಯೆಂದನು||೧೬|| ಪೂರ್ವಮಂತಿರಲತಿಪತಾಪರೆಂ
ಮುಯ್ಯಂಗ| ಕೀರ್ವರಂ ಸೀಳ್ದುಮುಹಾವಿಷ್ಣುವಿನದೊಂದು|ದೋರ್ವ
ಲಮನರಿವೆಯೋ ತತ್ತ್ರಿಂಶಕ್ರೀಡಾವತಾರಂಗಳವನಿಯೊಳಗೆ|| ಗರ್ವಿ
ಸಲು ಹರನಾ ವರಾಹನಂ ಸೀಳ್ದುಮು|ತ್ರೋರ್ವಮುಗನಿಂ ಸಿಹ್ಮಮಂ ಕೊ
ಲಿಸಿದಂ ಶಿವಂ | ಸರ್ವಥಾ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪಾಲಕನೀಂ ತಿಳಿದುಕೊ
ಳ್ಳೆಂದನು||೧೭|| ಎವೆಯಾಟದಿಂದಖಿಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮುಳಿದುದಿಸು|ವ
ವು ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರರುಂ ಭೃತ್ಯರಗ್ನಿ ಶಶಿರವಿಗಳಕ್ಷಿಗಳವನಿ ಜಲ
ವಹ್ನಿ ಪವನ ಗಗನಾತ್ಮಾರ್ಕ ಶಶಿಮುಖ್ಯರು || ಶಿವನಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳ್ಸ
ರ್ವಕೆಲ್ಲಂ ಸಗಾ | ಶಿವಮಯಂ ನೀನದೇತಕೆ ಮರುಳ್ಗೊಂಬೆ ಬಾ | ಶಿ
ವಚರಣಮಂ ಕಂಡು ಬಗುಕಲಿಸಪರಸೌಖ್ಯಮುಪ್ಪುಟದು ನಿಜವೆಂದ
ನು ||೧೮|| ಕೇಳಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಬಾಯ್ದೊಡ್ಡಿತೆಂದೆನ್ನ | ನೂಳವೆ
ಯುಮಾಡಿದಾರ್ಕರೆದರೇ ನಿನ್ನನೀಂ | ಪೇಳಿದ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮ ಮುಖ್ಯ
ರೆಂನ್ನಿಂದಲೇನಾದರೆಂಬುದನರಿಯ ಬಾ || ಆಲೋಕಮನಿತನೆನ್ನ
ಯುಭೃತ್ಯಸಂದೋಹ | ಮಾಳ್ಕುತಿರಲಾ ಹರನದೇಗೈದನೆಲವೊ ಫ
ಡ | ಖೂಳ ಕೂಗದೆ ಕೇಳಕೆನಾರೆಂದು ತನ್ನವರ ಮೊಗನೋಡುತಿಂತೆಂ
ದನು||೧೯|| ಊರೊಂದೆರಳ್ಮೂರ್ಗಳಂ ಸುಟ್ಟನಂತೆ ಬಡ | ಹಾರುವನ
ತಲೆಯುಂ ಚಿವುಂಟದಂಗಡ ಪೊಕ್ಕು|ನೀರೊಳಗಣೊಂದು ಮೀನಂ ಸೀಳ್ದ
ನಂತೊಂದು ಪಂದಿಯಂ ಕೊಂದನಂತೆ|| ಬೀದಪಿಂಪರೆಮಾನಿಸನನಿರಿದ
ನಂತೆ ಬಡ| ತಾರಕಸ್ಮರಕಾಲರಮುಮ್ಮುರಿದನಂತವನ| ವೀರಮಂ ಕಾಂ
ಬೆನೀಂ ಪೊಯ್ಸು ಭೇರಿಯನು ತತ್ಸ್ಥಾನದಿಂದೆದ್ದನು ||೨೦|| ದಂದಣಾದ
ಣಧಳಧಳಂ ಧಳಧ್ವನಿಗದಿ | ಕ್ಪಂಡಿಗಳ್ಪಡಿಲಲಾ ಫಣಿಪದಿಕ್ಕರಿಗಳಶಿ|
ರಂದಿಮ್ಮನುತ್ತ ಕಿವುಡೆಸೆಯಲಾ ಕುಲಪರ್ವತಂಗಳ ಧರಾಚಕ್ರದ||
ಬಂಧನಂಗಳ ಬಿಗುವ್ರಬಿಡೆ ಕಲಕಲಂ ಸಕಲ | ಸಿಂಧುಗಳ್ತರಣಿಶಶಿಗಳ್ಪ
ರಣಗೆಡೆ ಜಗದೊ|ಳಂಧಕಾಸುರನ ಭೇರೀರವಂ ಪೊಣ್ಮಿದುದನೇನೆಂಬೆ
ನದ್ಭುತವನು||೨೧|| ಪೊಯಿಸು ಘನಭೇರಿಯಂ ಭಾಪಯುಂತಕ್ಕಮು|
ಟ್ಟಯಿಸಲ್ ಚತುರ್ಬಲಂ ಸರ್ಬಲಗ್ಗೆಯೊಳೆಂಬ | ಕಯಿಸನ್ನೆಯೊಳ್ಮ
ನ್ನೆಯರ್ಮಂಡಲೀಕಸಾಮಂತಸಚಿವಪ್ರಮುಖರು|| ಅಯಿಸುದಾನವ

ಪಮಾನವರ್ಕಳ್ದನಕರ್ಕಶದ। ಮುಯಿಸಿರಿಯುರಾವ್ರತವರ್ಪೃತಬರ್ಳಸಿವೇ। ಡಯಿಸಿಬರಲಂದಂಧಕಾಸುರಂಪೊರಮುಟ್ಟುಪೊರಬೀಡನುರೆಬಿಟ್ಟನು॥ ೨೨॥ ನೆಗಳಿದವುವಲ್ಲಲ್ಲಿಮುಯುಕ್ತತದೊಳಾಗಬಗೆ। ಬಗೆಯುಗುಡಿಗುಮುರಿಗೂಡಾರಸಾಗರದಾನ। ಮಗಲದೋಳಾಬ ವಡಿಹಜಾರಸಯುಗಜಶಾಲೆಮುಖ್ಯಬೀಡಾರಂಗಳು। ಗಗನವಾದುದೋ ನೆಲಂಬೆಸನಾದುದೋ ನಿಖಿಳ। ಜಗವುದಂಪೆತ್ತುದೋ ಜಡಧಿಪಡೆದುದೋ ಬಲಮಿ। ದಗಣಿತಮೆನಲ್ಪೊರಮುಡುತ್ತಿರ್ದುದೂರೊಳಗಣಂದದೇಂವಣಿಸುವೆನು॥ ೨೩॥ ಕುಲಗಿರಿಗಳೋದ್ಧಿಶಾಕರಿಗಳೊಳ್ಬಬ್ಬಿಭರ। ಕಿಳೆತಗ್ಗೆಸುರಿವಮೊಲ್ಕೀಳ್ತಬಜಲಂಕಾರ। ಮುಳೆಗಾಲಮೆನಿಸಿಘನಕರ್ಣತಾಳಾನಿಲಂಬೆಟ್ಟಗಳನಲ್ಲಾಡಿಸೆ॥ ಚಳಿಪಕದಳಿಯುದಳೆದಮಾರುತಂರವಿಘರ್ಮ, ಜಲವನಾರಿಸಿಮಿಯುಗ್ಗಂಗೋದಕಮನೂದಿ ಕೊಳುತನಡೆತಂದತ್ತುಶುಂಡಾಲಸೈನ್ಯಮದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ॥ ೨೪॥ ವರಮುರುಚ್ಛ್ರದೃಷ್ಟಿಮನದಬೇಗಂಗಳೆಂ। ತ್ವರಿತದೋಳ್ಪಿಂದೆನಿಸುತಾಯುತದೊಳಿಂದಾರ್ಕ। ಹರಸಬಾಣ್ವಂಗಳೆಂಕೀಳ್ಪಡಿಸುತಂಬರಕೆಲಂಘಸುತ್ತವನಿತಳೆವಂ ॥ ಖುರಪುಟಂಗಳೊಳ್ಕೆರವುತಕಡಿವಕಬ್ಬಾನದ। ಘುರುಘುರುಧ್ವನಿಹೇಷಿತಸ್ವನಂಕಟನಾಯು। ನೊಗೆರನ್ನವಕ್ಕರಿಕೆಗಳ್ಕ್ರೆರೆಯೆಬಂದತ್ತುತುರಗಬಲವೇನೆಂಬೆನು ॥ ೨೫॥ ತೊಳಪಮಣಿವೆಳಗಿನಿಂಚಕ್ರದಿಂನಭದೊ ಳಿಳಿಯೆೋಳ್ಪಡಿತ್ತಿಂಜಿನೋಳ್ಪೊಳೆದುವೊಳಗುತಿಹ। ಫಲವಾಜಿರಾಜಿಯಿಂಸೂತಹೂಂಕೃತಿಗಳಿಂದೃಢಶಸ್ತ್ರಜಾಲದಿಂದಂ॥ ಪಲತೆರದಕೇತನಂಗಳಕುರುಪಿನಿಂಸಿಲ್ಲ। ದುಲಿವಘಂಟೆಯುಧಣತ್ಕೃತವೊಗಯುಬಂದತ್ತು। ನಳಿನಸಖಸುರಪುರರಥಂಗಳೆಂಕೀಳ್ಪಡಿಸಿರಥಸೈನ್ಯವೇನೆಂಬೆನು॥ ೨೬॥ ಪಿಡಿಟೆರಳ್ಪತ್ತಿಗಗಳೆರಡೆರಳ್ಬವರಗಳೆ। ನಡುವಗಪ್ಪಂಜುಗಳಡಾದೆಜೇಗಟೆಗಳಾ। ಕಡುಬಿರುದುಗಳಜಿಂಕಬಿಂನಡೆದುಲಾಗಿಸುತ ಹೂಂಕರಿಸಿತೋಳ್ಪೊಯ್ವುತ ॥ ಕಡುಗಖೇಟಕಸಬಳಹೇರಿಟ್ಟೆಕತ್ತಿವಂ। ಕುಡಿಪರಶುತೋಮುಗದಾದಿಯಾಯುಧಮುನುರೆ। ಜಡಿವುತ್ತಸಿಡಿಲಬಳೆಗಂಗಳೆನೆಬಂದುದುಪದಾತಿಬಲವೇನೆಂಬೆನು॥ ೨೭॥ ಮತ್ತಗಜಘಟೆಗಳೊಂದೊಂದುಪದ್ಮಂಗಳ। ತ್ಯುತ್ತಮವರೂಥಂಗಳೈದುಪದ್ಮಂಕುದುರೆ। ಹತ್ತುಪದ್ಮಂಗಳ್ಪದಾತಿತಾನಿಪ್ಪತ್ತುಪದ್ಮವೋರ್ವನಬಳಿಯೊಳು॥ ಸುತ್ತಲೋಲೈಸುತಿಹುದಿಂತಪ್ಪದೊರೆಗಳೆಂ। ಬತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿವೊದಗರಂಧಕಾಸುರಂ। ಗಿತ್ತಲಿದರನಿತಾದಬಲವದೆಲ್ಲಂಬಂದುದಾಕ್ಷಣ

ದೊಳೇನೆಂಬೆನು ॥ ೩೮ ॥ ಕೆಳದಿಯರ್ಸುತ್ತಿ ಬರುತಿರೆ ರಾಣಿವಾಸದಂ ದ
ಳಿರನ್ನಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಪೆನ್ನಂಗಗಳ್ಮುಟ್ಟಿ ತಳೆದವಗಣಿತಮಾನೆಕುದುರೆಗಳ
ಮೇಲೆ ಮೇಲ್ಮುಸುಕಿನಿಂ ಕೆಲಕೆಲಬರು ॥ ಬಳಿಕ್ಕೈದಲಿತ್ತ ದಂಡಿಗೆಮಂ
ಚವಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳನಡರ್ದ್ದತ್ತು ಕುದುರೆಗಳೇರಿಯಾಳಿಯರ್ ಬಳಸಿಬರೆಬಂ
ದತ್ತು ವಾರಾಂಗನಾನಿವಹವೋರಂತೆ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥ ೩೯ ॥ ಬಂ
ಡಿಯೊಳ್ಕನಕಭೂಷಣವಸನಪರಿಮಳದ । ಭಂಡಾರಗಳ್ಬರಲು ಘೃತ
ತೈಲಮುಖ್ಯರಸ । ಭಾಂಡಂಗಳಖಿಳಧಾನ್ಯಂಗಳುಂ ಪೇರ್ವೆತ್ತುಗಳ
ಮೇಲೆ ಬರೆ ತಾಮ್ರದ ॥ ಭಾಂಡತತಿ ಪೊಂಬೆಳ್ಳಿಗೊಪ್ಪರಿಗೆ ಕೊಡಪಾನ ।
ಗಿಂಡಿ ಪರಿಯಣ ಪಡಿಗ ಮಂಚಮುಂ ಸುಪ್ಪತಿಗೆ । ಮಂಡೆಮಲಗುಗಳ
ಡ್ಡೆವರೆಯಾಳ್ಗಳಿಟ್ಟಣಿಸಿ ನಡೆತಂದುದೇಂ ವೇಳ್ವೆನು ॥ ೪೦ ॥ ವಾಣಿಯ ಚೆನ್
ನ್ನವರದರ್ಪ್ಪಿಸಿಗರ್ಮುತ್ತು । ಮಾಣಿಕದಪರದರ್ಪ್ವಣಿಗ್ವರರ್ಗಂಧಿಗ । ರ್ಪ್ಪಾ
ಣಸರ್ತ್ತಂಬೂಲಿಗರ್ಮ್ಮಲೆಗಾರರಾ ಪಾಲ್ಮೊಸರಮಾರುವವರು ॥ ಗಾಣ
ಗಚೆರ್ಂಪಿಗರ್ಮ್ಮಟ್ಟಿಗರ್ಬೋರ್ನಳಿಕ । ರ್ಪ್ಪಣಿಗರ್ಕ್ಕಲಸಿಗರ್ಮ್ಮಡಿವಳರ್ಬಿರ್ಸಿನೀ
ರ । ಕೇಣಿಗಜೂರ್ಜುಗಾರರ್ಮ್ಮುಖ್ಯರೊದಗಿ ಬರುತಿರ್ದರೇಂ ವಣಿಸುವೆ
ನು ॥ ೪೧ ॥ ಕೊಡತಿ ಗುರ್ದ್ದಲಿ ಹಾರೆ ಮುಚ್ಚುಗುಡು ಗೋಲವ । ಕೊರ್ಡನೀ
ರ ಕೊಟ್ಟಣದವರ್ಕ್ಕಸಂಗಳನಿರದೆ । ಗುಡಿಪ ಕೂಲಿಗಳವರ್ಬಳಿದೊಡಿಪ
ಕುಂಟಣಿಯ ನಡೆಯಿಸುವ ಮುದಿಪೆಂಗಳು ॥ ಅಡೆ ಗೂಳೆವರ್ದ್ದೋಸೆಕ
ಜ್ಜಾಯ ರೊಟ್ಟಿ ಹೊಯಿ । ಗಡುಬತಿರಸಂಗಳುಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹುರಿಮಣಿ
ಸು । ಗಡಲೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕುಂಠಿಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲೆಗಳನುರೆ ಮಾರುವರ್ಬರುತಿರ್ದ
ರು ॥ ೪೨ ॥ ಕವಿ ಗಮಕಿ ವಾದಿ ಗಾಯಕ ವಾಗ್ಮಿ ನಟ ಪಾಸ್ಯ । ದವರಾದಿ
ಚೌಷಷ್ಟಿಕಲೆಯುವರ್ಲ್ಲೇಖಕ । ವ್ಯವಹಾರಕೃಷಿ ಬುದ್ಧಗೋಪಾಲಯಾ
ಚ್ಕಂಗಳೆನಿಪ ಷಟ್ಕರ್ಮದಿಂದ ॥ ತವೆ ಜೀವಿಪಷ್ಟಾದಶಂಗಳೆಂದೆನಿಪಜಾ ।
ತಿವಳೆವರ್ಸ್ನರೊಂದು ಕುಲದವರ್ತ್ತಂತಮ್ಮ । ಹವಣಿನುದ್ಯೋಗಂಗ
ಳಿಂದಖಿಳಲೋಕದ ಜನಂ ಕೂಡಿ ಬರುತಿರ್ದ್ದರು ॥ ೪೩ ॥ ಕುದುರೆಗಳಜೀ
ನಹಲ್ಲಣ ತೀವೆ ಕಬ್ಬಿಕಂ । ದದಹಕ್ಕರಿಕೆ ಚಬುಕು ಮೊಗರಂಬ ವಾಘೆಗ ।
ಳ್ಮದಗಜದ ಹೊರಜೆ ರಂಚಿಕೆ ಗುಳಂ ಘಂಟೆ ಸರಪಳಿ ಮಿಳಿಗಳಾದಿಯಾ
ಗಿ ॥ ಪುದಿದ ಪರಿಕರವ ಸವರಾವ್ತಮಾವ್ತರ್ಕಳಿಂ । ಗದಜೋಡು ವ
ಜ್ರಾಂಗಿ ಕೊಳಗ ಸೀಸಕ ಭುಜಯು । ಗದರಕ್ಕ ಸೂಡಾಯ ಕೈದುಗ
ಳ್ತುಂಬಿ ಭಂಡಿಗಳಗಣಿತಂ ಬಂದವು ॥ ೪೪ ॥ ಹುರಿದ ಪೊಸ ಭಂಗಿ ಹದಗೈದಪಿ
ನಿಕೂಟ ದೋ । ಳ್ಬೆರೆದ ಮುಲಜಾಜಿ ಕಾಯ್ಪತ್ರೆ ಕಸಕಸೆಯೆಂಬ । ತರ
ತರದೊಳೆಸೆವಲಹರಿಗಳುಮಲ್ಲ ಪಕ್ಷಿಮೃಗಕುಲದ ಮಾಂಸಂಗಳು ॥

ಸುರಿಬಗಿನಿಯಿಸಾಚಲೋಲೆಯುಮುರಗಳಾದಿಮು| ತ್ತಿರದೆಸೆವಗೆಂಗಸಾಗ
ರಮುಂಖ್ಯರಕ್ಕಸರ| ಪರಿಪರಿಯ ಭೋಜನದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಡಿದಭಂಡಿಗಳ್ಕೈ
ದೆಬರುತಿರ್ದವು||೪೫|| ತಪ್ಪಿದೆತ್ತೆಂಮುತೊತ್ತಿರ್ಕ್ಕಳೆಂಕೂಗು| ದಪ್ಪ
ದರಸು ತಹೇರ್ಗಳೆಂಬಿಸುಟಹೋರಿಗಳೆ| ಚಪ್ಪರಣೆಯಿನ್ನಿಳಿಸಿಮೂ
ಗುನೇಣಡು ತಹೇರ್ಗಳಹೊಳಿವುತೋಸರವಟು|| ಅಪ್ಪಿನೆಗಪುತ್ತೆ ಸ
ತಿಯನ್ನಡೆಸುತತಿಭಾರ| ಮುಪ್ಪಸೊರೆಗಳನಿಳಪುತಲ್ಲಲ್ಲಿನಿಲುತಕೆ
ಡು| ಮುಪ್ಪಜವ್ವನಗನಾನಾತೆರದಸದಳಿಗರ್ನಡೆದುಬರುತಿರ್ದರಂ
ದು||೪೬|| ಅಂತು ನಡೆತಂದು ನೆಲದಗಲದೊಳ್ಬಿಟ್ಟುದುತ| ದಂತರದೊ
ಳಿನನಪರಮಾರ್ಥಿಗಳಿದಂತಮುಂ| ಮುಂತಾದನಿಶಿಚಿಹ್ನ ಮುಗ್ಧವಾಸಂ
ಜೆವರೆಮೊಳಗಿದವು ಪಾಳೆಯದೊಳು|| ಕಾಂತಿಯಿಂದೆಸದವಗಣಿತದೀ
ಪಮಲ್ಲರುಂ| ಸಂತಸದೊಳುಂಡೊರಂಗಿರೆ ಪೂರ್ವಗಿರಿಯುಶಿಖ| ರಾಂತ
ರದಪದ್ಮರಾಗದಕಳಶಮೆಸೆಸೂರ್ಯಮಂಡಲಂರಾಜಿಸಿದುದು ||೪೭||
ಇಂತೆಸೆವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿ
ದರ್ಗರ್ಥಸಾ| ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಸರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇ
ಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮುನ| ನಂತಸೌಭಾ
ಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ
ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ... ||೪೮||

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೭ನೇ ಸಂಧಿಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ೪೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೪೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೮ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ|| ಸರ್ವಸನ್ನಾಹದಿಂದಂಧಕಾಸುರನಿರದೆ| ಶರ್ವೇ
ಶ್ವರನಮೇಲೆದಂಡೆತ್ತಿಬರೆಕೇಳ್ದು| ಶರ್ವನತಿಕೋಪದಿಂದಾಖ
ಳನಸಂಹರಿಪಲೀಲೆಯಿಂನಡೆತಂದನು||

ಪದ|| ಅಸಮಾಕ್ಷನತಪಕ್ಷ್ಮಲಸದಮಳಹಸ್ತಧೃತ| ವಸುವಿಶದಶ
ಶಿಕಾಂತಸುಸಮಸರ್ವಾಂಗಗ| ರ್ವಿಸಿದಖಳದಾನವಪ್ರಸರಾಭ್ರನಿರಸ
ನಶ್ವಸನಮರುದಶನಭೂಷ|| ಅಸಿತಗಳಭಸಿತದರಹಸಿತಮುಖಲಸಿ
ತಸುಖ| ಸಸಿದಳಿಯುಬಿಸಿಗಣ್ಣಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ| ವಸುಧೆಯಾಸತ
ರಪಾಲಿಸುಕುಸುಮಶರದಹನಭಸಿತಭೂಷಿತವಿಗ್ರಹ||೧|| ರಾಮುಕೇ
ಳ್ವೈಯಂಧಕಾಸುರಂಸಂತುಷದಿಂ| ತಾಮರಸಮಿತ್ರೋದಯಂಗಂಡು
ಕೂಚಿಯಂ| ನೇಮಿಸಿಮಹಾಬಲಕೆಸಕಲಸನ್ನಾಹಸಂರಂಭದಿಂನಿಬಿ
ಡಮಾದ|| ಭೀಮವಿಕ್ರಮರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರರ್ಕೈತರೆಸಮರ| ಭೀಮನ್ನೈದಿದ

ನೈದುತಿರ್ಪಸೇನಾರಜದೆ| ಭೂಮಿಯಾಗಸದಿಶಾಮಂಡಲಮು ಭೇದ
ಮನಲೇನೆಂಬೆನಷ್ಟರಿಯನು॥೨॥ ವಾಜಿಹೇಷಾರವಂಖುರಪುಟಧ್ವನಿ
ಹಸ್ತಿ|ರಾಜಿಘಂಟಾಸ್ವನಂಬೃಂಹಿತಧ್ವಾನಂದಿ| ರಾಜಿತವರೂಥಚಕ್ರ
ದಘೋಷಮಖಿಳವಾದ್ಯಂಗಳಾರ್ಭಟಿತಂಗಳು॥ ಆಜಿಯಂಪಟುಭಟರ
ತೊಡರಘಲ್ಲಣೆಮುದ್ಯ| ಭೋಜಬಳವಚದ್ಬಿರಂಗಳಿಡಿಕಿರಿದುವಾ|
ರಾಜೀವಜಾಂಡಮಂಪೊಡೆಯುರದೆಂಬಿನಿಂಪಡೆ ನಡೆದುದೇನೆಂಬೆ
ನು ॥೩॥ ಬಲಮುಯಂಧಾತ್ರಿಯುಳ್ಳಂಶತ್ರುಜಯಮುನದ। ಛಲಮು
ಯಂದೊರೆಗಳೆಲ್ಲಂಕಡಿಮಗಸಸದ| ಕಲಿಮುಯಂಸೇನೆಯುಳ್ಳಂರಥಂ
ಛತ್ರಚಾಮರಕೇತುಬಲ್ಲೆಯುಗಳ॥ ಕುಲಮುಯಂಗಗನಮೆಲ್ಲಂಮೊರೆ
ವನಾದ್ಯಸಂ। ಕುಲಮುಯಂದೆಸೆಗಳೆಲ್ಲಂದನುಜಭೀತಿಮಿ। ಸ್ವಲಮು
ಯಂಲೋಕಂಗಳೆಲ್ಲಮೆನೆನಡೆದುದಾಬಲಮದೇಂವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥೪॥
ತಗ್ಗಿದುದುಧಾತ್ರೀತಳಂಕುಲಾಚಲಚಯಂ| ನೆಗ್ಗಿದುದುಸುರೋರ್ವ್ಯಯ್ವ
ಬಸುರತಳ್ಕಂಕದಿಂ। ಮುಗ್ಗಿದುದುದಿಕ್ಕರಿಕುಲಂಬಳಕೆ ಬಸವಳಿದುಘ
ಣಪತಿಫಣಾಸಹಸ್ರಂ॥ ಬಗ್ಗಿದುದುತುಳಿದೊಡದಮಣ್ಣಕಪ್ಪರದಂತೆ|
ನೆಗ್ಗಿದುದುಕೂರ್ಮಖರ್ಪರಮಾಬಲದಭಾರ। ಉಗ್ಗಳಿಕೆಯಂತೊಗ
ಣತಕ್ಕಳವೆಸಿದ್ಧರುಮೇಳಿಕೇಳ್ಕೌತುಕವನು॥೫॥ ರಥವನೆವಡ್ಡಖ
ಳಂಪೋಗುತಿರೆಮುಗ್ಗಿರಾ|ರಥಿಕೆಡಗನಶ್ವಂಗಳೆಂಡಿಸಿದವಾಮುಂದೆ| ಪ
ಥದೊಳಡಿಗಡಿಗೆದುಗ್ಗಳುಕುಂಗಳಗಣತಂಗಳುನೆಗಳ್ದವುದೈತ್ಯನ॥ಪೃ
ಥುಕೀರೀಟಾಗ್ರದೊಳ್ಪಸ್ಸಕುಳ್ಳರಲುಮುವಿ। ತಥಪೆಂದುತ್ರಿಳಿಯುದೆ
ತೆರಳ್ದನಸುರಂಮುರಣ| ಕನನಮಂತಿಳಿಯದೀವುದೆಮುನಡಕೂಂಕೃ
ತಂರಾವುಕೇಳ್ಕ್ಟಯನು॥೬॥ಗರ್ಭದಿಂದಿಂತುನೆಲನಗಲಪೊಳ್ನಡೆ
ವಚಾ। ತುರ್ಬಲಂಪಯಣಸಯಣದೊಳಖಂಡಂಗಳಂ| ಸರ್ವದೇ
ಶಂಗಳಂಘನಪರ್ವತಂಗಳಂಸಕಲಘೋರಾರಣ್ಯದ॥ ಪರ್ಬುಗಗಳಂ
ನಗರನಿಗಮಖೇಡಮಡಂಬ। ಖರ್ಬಡಗ್ರಾಮಗಾಮಾಗ್ರಹಾರಂಗ
ಳಂ| ಪೇರ್ಗ್ವಾಳೆಗಳಂದಾಂಟಿಕೈಲಾಸಪುರದರಾಜ್ಯದವಳಿತಮಂಪೊ
ಕ್ಕದು॥೭॥ ನೆರೆಸೂರೆತುರುಗಳಂಪಿಡಿವರಿಪರಾದೂರ|ನಿರಿದರಾಂತೊ
ಡನೆಕಾಂಬದದುರ್ಗತತಿಯಮೇ|ಲುರಿಬಿಡೂಳ್ಗೊಂಟೆಯಂಕೊಂಡುನೆ
ಲಸರಿತಮಂಮಾಡುತಿರಲಸುರನಿತ್ತ॥ ನೆರೆಜಾಣಭಟ್ಟನೋರ್ವನಕರೆ
ದುನೀಂಪೋಗಿ| ಕರೆಗೂರಲನೊಡನೆನಮ್ಮಯ್ವೈರಿಯಾದಸಿರಿ|ಯೆ
ರೆಯನಂಕೊಟ್ಟುಬಾಳ್ವನೊ ಬಂದುಕಾದುವನೊ ಕೇಳ್ದುಬಾಪೋ
ಗೆಂದನು॥೮॥ಜೀಯವ್ಯಯೆಂದೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುಖಳಪಾತಕಂ|ರಯ್ಯ

ಘಾದಶ್ವರತ್ನಮನೇರಿನಿಖಿಳಜಗ| ದಯ್ಯನಿರ್ಪಮುಳಿಕೈಲಾಸದಬ
ಗಿವಾರ್ವಾರದೆಡೆಯೊಳೈತಂದುನಿಂದು|| ಕೈಯೆತ್ತಿಯಂಧಕಾಸುರನ
ವೀರಂಗಳಂ| ಪುಯ್ಯಲ್ಚುತಿರೆಶಂಕರಂಕೇಳ್ದುಕರಸಲವ| ನೊಯ್ಯನೈ
ತಂದೀಶನಿದಿರಿನೊಳ್ನಿಂದುಬಳಿಕಾಭಟ್ಟನಿಂತೆಂದನು ||೯|| ಧಾತ್ರೀ
ವಿಲೋಲನಮರಣ್ಯನಿರ್ಮೂಲನಂ| ಗೋತ್ರಪ್ರಚೂರ್ಣಮಖಿಳಾಬ್ಧಿ
ಶೋಷಣಮಿಂದು| ಮಿತ್ರಮಂಡಲಕಂಪಮುಡುಪತನಮಹಿಪಕರಿ
ಕೂರ್ಮಪತ್ನೀಮಂಗಳೆ|| ಸೂತ್ರಖಂಡಂಗಳಾದವುಮತ್ಪತಿಯದಂಡೆ|
ಯಾತ್ರೆಯೊಳ್ತವವಿಜಯಕಾರಣಂನೀಂಕಮಲ| ನೇತ್ರನಂಕೊಟ್ಟ
ಕಾಣ್ಬೆಯೊಬಂದುಕಾದುವೆಯೊಪೇಳೆಂದನಾಭಟ್ಟನು ||೧೦|| ತಾಪ
ಮಾಯ್ತುಜಹರೀಂದ್ರರ್ಗಂಧಕಾಸುರಪ| ತಾಪಶಿಖಿಕಿವಿಗಳಂಪುಗೆಬಳಿ
ಕ್ಕೊಡನಂತ| ಕೋಪವಮಾಸುರಚರವಚಂಗೇಳ್ದುನಂದೀಶವೀರೇಶ್ವ
ರಾದಿಗಳ್|| ಕೋಪವಮಾವರಿಸೆಶಿವನಾರ್ಬಿನ್ನೊಳುಗಿಕರುಳ್| ನೀಪಂ
ಧಮುಂಬಿಗುಳೊನಾಲಿಗಯುನರಿಕಾಲೊ| ಳಾಪನಿತುಸದೆಯೆನುತ್ತೆ
ದ್ಧತಮತಮಗೆಗರ್ದ್ದಿಸಿದರೇಂವೆಣ್ಣಸುವೆನು||೧೧|| ಸಾಕುಸಾಕಾಯ್ತು
ಹೋಹೋನಿಲ್ಲಿರೈನಿಮ್ಮ| ನೀಕಳಾವಂತನೇಗೈದನವನೆಂದುದಂ|
ಜೋಕೆಮಿಗೆಪೇಳ್ದುನಿವನಂಕೊಲ್ಲಸಲ್ಲದೆಂದೆಲ್ಲರಂನಿಲಿಸಿಬಳಿಕ || ಆ
ಕುಮತಿಯುಂಕರೆದುಹರಿಯುತ್ತತಾನೆತ್ತ| ಲೇಕಹಂಕರಿಸುವಂತಾ
ದುವೆವುಪೋಗೆನಲು| ಜೋಕೆಮಿಗತೀವರ್ತಮಾನವನವೆಂಬಂದುಖ
ಳಪತಿಗೆಸೂಚಿಸಿದನು||೧೨|| ಮತ್ತೆಹೊಡಕರಿಪೆಕೋಪಾಗ್ನಿರಕ್ಕಸ
ನಮೈ| ಪೊತ್ತಿದುದುಕೈಲಾಸಪರ್ವತವನೀಕ್ಷಣಂ| ಮುತ್ತುವೆನೆನು
ತ್ತಿರುಳ್ಪಗಲಾಗಿದಂಡುನಡೆತರುತಿರುಲಾಕ್ಷಣದೊಳು|| ಇತ್ತಲುಸುರ
ನದಾಳಿಗರ್ಗೆಸೆರೆಸೂರೆಗಳ| ನಿತ್ತರಾಜ್ಯದಜನಂಪೊರಬಾಗಿಲೊಳೊತ್ತ
ರೆಯಿ| ಡುತ್ತಿರಲ್ಕೇಳ್ದುಕೋಪದೊಳೀಶ್ವರಂನಂದಿಕೇಶ್ವರಂಗಿಂತೆಂದ
ನು||೧೩|| ಆಗ್ಸ್ಯಂತದೇವರ್ಕಳಂಸಿದ್ಧಗಂಧರ್ವ| ವಿದ್ಯಾಧರಾಳಿಯುಂ
ಭೂತಭೇತಾಳಬಲ| ಚೋದ್ಯದುಗ್ರಪ್ರಮಥಗಣಸೈನ್ಯಮಂಬ್ರಸ್ತ್ರ
ವಿಷ್ಣುಗಳಸೇನೆಗಳನು|| ಸರ್ವಪ್ರಸನ್ನಾಹದಿಂದಂಧಕಾಸುರವ| ಧೋ
ದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿದಿರ್ದಂಡೆತ್ತಲೆಂದಮರ| ನದ್ಯಂಗನಾಥರಂನೇಮಿಸಲ್ಕರಿ
ಸಿದಂನಂದೀಶನುತ್ಸವದೊಳು ||೧೪|| ಅನ್ನಗಂಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರರ್ಕಿಂ
ಪುರುಷ| ಕಿನ್ನರರ್ಗರುಡಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರರ್ಯಕ್ಷ| ಉನ್ನತಪಿಶಾಚ
ಗುಹ್ಯಕಭೂತನಿಕರಸಾಧ್ಯಾಳಿರಾಕ್ಷಸವೀರರು|| ಸನ್ನುತಮಯೂ
ರರುರಗರ್ಸಕಲಲೋಕಿಗ| ಳೆನ್ನೋಳ್ಪಲಂಬೆರಸುಬರೆಸರ್ವದಿಗಧಿಪ|

ತ್ತನ್ನೆಡೆಬಲಂಗಳೊಳ್ಬೆರೆಕರಿಯನೇರಿಸುರಪಾಲಕಂ ಪೊರಮಟ್ಟ
ನು॥೧೫॥ ತವಕದಿಂದಷ್ಟವಸುಗಳ್ನವಬ್ರಹ್ಮರವೆ। ರವರಸಂತತಿಗಳಾ
ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೊ। ಪ್ಪುವಚತುರ್ದಶಮನುಗಳಖಿಳಗ್ರಹಾಳಿಗಳೆರ
ಲ್ಲದಗಣಿತದನುಚರರು॥ ಸುವಿವೇಕಿರಾಜಋಷಿಗಳುಜಗದಖಗಮೃಗ
ದ। ನಿವಹಾಧಿಪಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾದಿಯೊಳ್॥। ತವೆಬಲ್ಲಿದರ್ಬಳೆಸಬ
ರೆಬೊಮ್ಮನಂಚೆಯನಡರ್ದಿರದೆಪೊರಮಟ್ಟನು॥೧೬॥ ಅಗಣಿತಜನಾ
ರ್ದನರನಂತಬೊಮ್ಮರ್ಬಹಳ್। ದಿಗಧಿಪರಸಂಖ್ಯಾತಲೋಕಪಾಲರ್ಧ
ರೆಯ। ಯುಗಯುಗದಬಹುಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಪಾರ್ಧೀಪಾಧಿಪಖರ್ಂ
ಡಂಗಳ್॥ ಮಿಗೆಪಾಳೆಪಪರಿಮಿತರಾಜರ್ಕಳಮಿತಭೂ। ಮಿಗಳನಾ
ಳ್ವರಸುಗಳ್ಬೆರೆಮಂತ್ರತಂತ್ರಮಾ। ಯೆಗಳೊಡನೆಬಲಮಡಂಬರೆವಿ
ಷ್ಣುಗರುಡನನಡರ್ದಿರದೆಪೊರಮಟ್ಟನು॥೧೭॥ ವೀರೇಶಗುಹಷಣ್ಣಪ
ನಂದೀಶಭೃಂಗೀಶ। ಭೈರವರನೇಕಸೈನ್ಯಂಬೆರಸುನಡೆತರತಿ। ಘೋರಾ
ರಾಂಗಕಾಪಾಲಿಕಾಲಲೋಹಿತಧೂಮ್ರವರ್ಣವಿಷಧರಲೋಚನ॥
ಕ್ರೂರಾಸ್ಯವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರಕನನಿಲವೇಗನಂ। ಗಾರಮುಖರಂತಾಗ್ನಿಶ
ರಭಮುಖಮುಖ್ಯಮಾ। ದಾರೌದ್ರರೂಪುಗಳರುದ್ರಗಣಮಗಣಿತಂ
ಬಲವೆರಸಿನಡೆತಂದುದು॥೧೮॥ ಕಾಲಾಪಹರಣಘಂಟಾಕರ್ಣಧೂ
ಮಾಂಗ। ಹಾಲಾಶನಂವಿರೂಪಾಕ್ಷವಿಕಟಾಂಗನುಂ। ಕಾಲಾಸ್ವರೂಪಪ
ರವಿಶಶಿಪಾತಪರ್ವತಾಭರಣವಡಬಾಗ್ನಿತಿಲಕ॥ ನೀಲಾಂಗವಸ್ಥಿಮು
ಖಶಾಗರಾಪ್ಲೋಷಕಂ। ಕಾಳಧರಸರ್ವಭಕ್ಷಕಮೃತ್ಯುಹರಮಹಾ।
ಕಾಳನಂದಿಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಮಥಗಣಮೊಗ್ಗಾಗಿ ಸೈನ್ಯಸಹಿತೈತಂದ
ನು॥೧೯॥ ವಾಮದೊಳುಶಕ್ತೀಗಣಂಬೆರಸುಪಾರ್ವತೀ। ಭಾಮೆಬ
ರೆವೃಷಭಯೋಗಾಚಾರ್ಯರುಂಮುನಿ। ಸ್ತೋಮಮಾಬಲಗಡೆಯೊ
ಳೈತರಲ್ಕೆಂದೆನಾನಾವೇದಮುಗ್ಘಡಿಸಲು॥ ಸಾಮೀಪ್ಯಸಾಲೋಕ್ಯ
ಸಾರೂಪ್ಯದವರುಂಸ। ನಾಮದಗಣತರುಗ್ರತತಿಮುಂತೆಬರೆಕಾಲ।
ಕಾಮಾಂತಕಂಮಹಾವೃಷಪತಿಯ ನೇರಿಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟ
ನು॥೨೦॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳ್ಮೆಳೆವನಿಗಳಂಭಗಣ। ಕುಲಮನೆಣ
ಸಲ್ಬಹುದುಕಡಲೇಳರೊಳಗಿಪ್ಪ। ಮಳಲನೆಣಿಸಲ್ಬಹುದುಶಿವಗಣಂ
ಗಳಬಲದಲೆಕ್ಕಮನಿತಿನಿತೆಂಬುದಂ॥ ಬಳಿಕಾಶಿವಂಬಲ್ಲನರಿಯನೆಂ
ದೂಹಿಸುವ್ರೊ। ಡಳೆವಲ್ಲದಖಿಳಶಿವಗಣಮಂದುದುರ್ಗದಿಂ। ದಿಳಿದುಬೀ
ಡಂಬಿಟ್ಟದಂಡೆತ್ತಿಪಯಣಪಯಣದೊಳೆನಡೆತರುತಿರ್ದುದು॥೨೧
ಡವುಡೆಮುಂತಾಗಿರ್ದಬಹುವಾದ್ಯದಬ್ಬರಕೆ। ಶಿವೃಡ್ತಾಯುತ್ತಿಹಗತೀ

ಕುಲಂಬಲದಪದಹತಿಗೆ । ತವುಡಾವುತ್ತ ಗಿರಿಸಂಕುಲಂ ಸೈನ್ಯಭಾರ
ದಿಂ ನೀರೆಯುಂ ಸುತ್ತಿದಂತೆ॥ ಸಿವುಗಿದನಹಿರಾಜನಖಿಳದಿಗ್ಗಜರಾಜಿ
ಯುವುಡೊರಿವುಣ್ಗಿಟ್ಟಿದವು ಗಜತುಳಿದೊಡದ । ರವುಡೆಗಾಯುಂ ತಾ
ಯುತ್ತ ಕಚ್ಛಪನ ಬೆನ್ನಿದ್ಧರಾವು ಕೇಳೆದ್ಭುತವನು॥೨೨॥ ಗೊಂದಣಸಿ
ನಡವಮುದಕರಿಗಳಿಂ ಹಯಗಳಿಂ । ಮುಂದಣಂಮುಂಚುವಭಟರ್ಗಳಿಂ
ತೇರ್ಗಳಿಂ। ದಂದಣದ್ಧೊಳ್ಳೈತಪ್ಪವೀರರಿಂಧೀರರಿಂದೆಸೆವಬಹುವಾದ್ಯ
ದಿಂದಂ॥ ಪಿಂದನೆಣಿಸದೆ ಬರ್ಪ ಕಳಿಗಳಿಂ ಛಲಿಗಳಿಂ। ಸಂದಣಿಪ ಛತ್ರಧ್ವ
ಜಾಳಿಯಿಂ ಧೂಳಿಯಿಂ। ಕುಂದದೆಸೆವದ್ಭುತರಸಂಗಳಿಂ ಕಂಗಳಿನ್ನೋ
ಡೆಪಡೆಪಡೆಸಾದುದು ॥೨೩॥ ಏನೆಂಬೆನೈರಾವುಕೇಳತ್ತಣಿಂ ಹರನ।
ಸೇನೆಯೆಯ್ತತಪ್ಪುದಂ ಕೇಳಿತ್ತಣಿಂ ಬಳೆನ। ಸೇನೆಯ್ದಿದುದುಭಯಸೇ
ನೆಗಳಾನೆಗಳನೇಲಣಕೇತುಪಟವಾಗಳು॥ ಭಾನುಮಂಡಲಕಮು
ಸುಕಿರ್ದ ಧೂಳಂ ಬೀಳಿಸಾನಂದದಿಂದೈದುದಿರ್ಬಲದಚೂಣಿಯುಭ।
ಟಾನೀಕಮುಭಯಮುಂ ಕಂಡು ತೋಳ್ವೊಯ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಾಕ್ಷ
ಣದೊಳು॥೨೪॥ ಇರ್ದೆಸೆಯ ಕುದುರೆಕಾರರದೂಣಿಯೊಳ್ಳಾಣು। ತಾ
ರ್ದ್ದು ನಿಡುಸೂಠಿಯೊಳ್ನಿಲ್ಲದೋರ್ವೋಘಯೊಳು। ಮಿರ್ದ್ದು ಸದಳಂಗಳಂ
ಸುಲಿದು ಸೆರೆತುರುಗಳಂ ಪಿಡಿದರಿದಿರಾದರೊಡನೆ॥ ಪೊರ್ದ್ದಿರಿದರೊನ್ನಂ
ಕಿದರ್ಮ್ರಳಿಪಿನ್ನೆಳಗೆ। ಸಾರ್ದ್ದು ಖೋಯೆಂದುರುಬಿ ತಮತಮಗೆ ಹೊ
ಯ್ದಾಡುತಿರ್ದ್ದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಳಿಕೋರ್ವರೋರ್ವರ್ಗೆ ತೆಗೆಯದೆ ನೊಂಕಿಬರ
ಲೀಯದೆ ॥೨೫॥ ಬೇರೆಬೇರಾಚೆಯೊಳ್ಪೊಂದಣಂ ಬಳ್ಗದುರೆ। ಕಾ
ದರ್ಯ್ತಂದು ಪಾಜಂ ಕಾಣುತೊಡಹಾಯ್ಸಿ । ತಾರುತಟ್ಟಂಮಾಡಿಕು
ದುರೆರಾವುತರಲ್ಲಣಂಗಳೊಂದೊಹೊಯಿಲಿಗೆ॥ ಹಾರಲಾತುರಂಡಾಗಿ
ಪರಿದರಕ್ತಂಪೊನ। ಲ್ಮೀರೆಕಡಿತಲೆಗಳಂ ಕೊಂಡು ತನ್ನೊಡೆಯರ್ಗೆ।
ತೋರಿಸಿನಿವಾಳಿಸಿಬಿಸುಟ್ಟರೀಬರ್ಲದ ಚೂಣಗರದೇಂ ವಣಿಸುವೆ
ನು॥೨೬॥ ಭಟರೊಡನೆ ಭಟರಾನೆಗಳೊಳಾನೆಗಳ್ಮರಾ। ಚಟುಳರ
ಥಿಕಾಳಿಯೊಳ್ ರಥಿಕಾಳಿರಾವುತ। ರೊಳ್ಪಟು ತರದರಾವುತರೊನ್ನಂಕಿ
ಬಳಿಕೆಚ್ಚು ಪೊಯ್ದಾಡುತಿರೆಮರಳಿಮರಳಿ॥ ಅಟಮುಟಸಿಮುಗುಳೊ
ತ್ತಿಕತ್ತರಿಸಬಳಿಕೋಡಿ । ದಿಟಮಲ್ಲಪುಸಿಪೊಯಿಲದಂತೆಗೆಯೆನುತ್ತೆ
ನಿ । ಟ್ಟಟದಕಳಿಗಳ್ಬಿದುತಿರ್ದರೀರ್ಗ್ಬಲದಮುಂಗುಡಿಯವರದೇನೆಂ
ಬೆ॥೨೭॥ ಬರುತಿರ್ದ ದನಿತರೊಳು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇ। ಳ್ಯರಧಿಕರಧಿಗ
ಳಿರದೆ ತಾಗುವಂತಾಮಹಾ। ಗಿರಿಗಿರಿಗಳಿದಿರಾಗುವಂತೆ ಪೇರಡವಿಪೇ
ರಡವಿಗಳು ಸಂದಿಪಂತೆ ॥ ಧರೆನಭಂಗಳೊಸ್ಸಂಕುವಂತೊಡನೆ ಪಳೆಯ

ಚಲ| ಧರಜಲಧರಂಗಳೊರಸೊರಸಂತೆಕಂಗೆಸದ| ವೆರಡೆರಸುದಳವನಿ
ತರೊಳು ಪಶ್ಚಿಮಾಬ್ಧಿಗೃಹಮಂ ಭಾಸ್ಕರಂ ಪೊಕ್ಕನು ||೧೮|| ಮುಗಿದು
ದಬ್ಜಾಳಿ ಬಾಯ್ದೆಗೆದುದುತ್ಪಲನಿಕರ| ಮಗಲಿತು ರಥಾಂಗಕುಲವೊಗೆ
ದುತಾಗಳೆಸಂಜೆ| ಜಗಜಗಿಸಿತುಡುಗಣಂಗಗನದಿಗ್ಧರೆಗಳಂ ಮಿಗೆಮು
ಸುಂಕಿದುದು ತಿಮಿರಂ || ತೆಗೆದುದಾ ಚೂಣಿಗಾಳಗವಾಗಬೇಗದೆಳೆ|
ಯುಗಪತಿಗಳಾಜ್ಞೆಯಿಂತೆಗೆದರೆರಳ್ದಂಡು ನೆಲ| ನಗಲದೊಳ್ಬೀಡುಬೀ
ಡುಗಳ್ಪೈದೆಬಿಟ್ಟವಾರೊಪ್ಪಗಳೊರವರೇಳ್ಗೆಗಳನು ||೧೯|| ಇಳಿಪುಗಜವಾ
ಜಿಗುಳಗಳಪಲ್ಲಣಂಗಳಂ | ಕಳಚುತ್ತೆತೇಜಿಗಳನೇಕೊರಳನೊ
ಗವೆತ್ತು|ಗಳಪೇಗಳಂ ನೂಂಕಿಜಿಡು ಸಬರವುಂಜೇವದನಕೆನೀರ್ಗಳೆ
ನೀಂಟಸು|| ಬಿಡಿದು ಗೂಟಂಗಳನೆತ್ತಾನೆಕುದುರೆಗಳನೀಂ| ದಳೆಯಿ
ಕ್ಕಿಗುಡಿಗಳಂ ಪೊಯ್ದುತೃಣಕಾಷ್ಠಾದ್ಯ | ಜಲಮುಖ್ಯಸಾಧನವ
ನೊದವಿಸೆಂದೆಂಬದನಿ ಯುಭಯಕಟಕದೊಳೆಸೆವುದು ||೨೦|| ನೀಲ
ಕಲಧೌತಕನಕಾರುಣಮುಖಾದ್ರಿಗ| ಳ್ತಾಳಿಬಹುರೂಪನೆರದೊಡ್ಡಾ
ದದೆಂಬಂತೆ| ಪಾಲಾಗಿನೆಗದವು ಬಂಣಬಗೆಗಳೊಳೆಸೆಗೂಡಾರಗಳು ರು
ದ್ರನ|| ಪಾಳೆಯದೊಳೆಸ್ಸೆಸೆಗಳೊಳ್ಬಿಟ್ಟದಷ್ಟದಿ| ಕ್ಪಾಲರ್ತ್ತದಂತರಂ
ವೀರಾಧಿಪಮಘರಿರೆ| ನೀಲಕಂಧರನೆಡಬಲಂಗಳೊಳು ಹರಿಯಜಬಿ
ಟ್ಟರದನೇನೆಂಬೆನು ||೨೧|| ಇಂತು ನೆಲದಗಲದೊಳ್ಸಕಲವಿಭವಂಗಳಿಂ
ದಂತರದೊಳೀಶ್ವರನದಂಡಿಳಿದು ದಿದರಂತ| ನಂತಪರಿವಿಡಿಯೊಳನಿ
ತಗಲದೊಳಗಂಧಕಾಸುರನಪಾಳೆಯಮಿಳಿದುದು|| ಕಾಂತಿಯಿಂದಂ
ಗಡಿಗಳೊಳ್ಸರ್ವಜನತಾಗೃ | ಹಾಂತದೊಳ್ಧೊರೆಧೊರೆಗಳೊಲ
ಗದೊಳೊಪ್ಪಿದವ| ನಂತದೀಪಂದೊಟ್ಟಿವಟಗಗಳ್ನಭದನಕ್ಷತ್ರ
ಜಾಲದಂತೆ ||೨೨|| ಸುತ್ತಲುಂಗೇರಿಯಂನೆಗಳ್ತಾಪಾಳೆಯದೊ |
ಳೆತ್ತೆತ್ತಲುಂ ಕೋಟವಾದ್ಯಘೋಷಂಗಳಿಂ | ಪೊತ್ತಿಸಿದ ಪಂಜು
ಗಳನೇಕದಿಂದೊಳೆಪಹರಿಗಳ್ಕೆರದವವರಪೊರೆಗೆ || ಬಿತ್ತರದೊಳಶ್ವ
ಗಜ ರಥಪದಾತಿಗಳೊಡನೆ | ಸತ್ತುಪದ್ಮಪ್ರಬಲಭಟರುಗ್ಗಡಂಗಳ
ನಿ | ರುತ್ತಿರಲ್ಕುಭಯಶಿಬಿರಂಗಳುಂಪಲವುತೆರದೆಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದೆಸೆದ
ವು||೨೩|| ಆರುದ್ರನೇಮದಿಂ ಬಲದಕಾವಲ್ಕಾಲ| ಭೈರವನವಗಮಾ
ಯ್ತುಸೇನಾಧಿಪತ್ಯಂಕು| ಮಾರಕಂಗಾದುದೀಶ್ವರನಲ್ಲದುಳಿದರೊಡೆ
ತನವಾಯ್ತುದಕ್ಷರಿಪುಗೆ|| ಈರಕ್ಕಸರತಳವರಂ ಜಂಭನವನಪರಿ| ವಾ
ರಾಧಿಪತಿಯೆಶತಮಾಯನಾಬಲದಾರ| ಭಾರವೇಶುಂಭಾಸುರಂಗಾ
ದುದಿರುಳಿನೋಲಗದೊಳವರಿತ್ತಂಡದ||೨೪|| ನಾಳೆಬಲ್ಗಾಳಗವೆನು

ತ್ತೆಸಾರಿದರೆರಳ್ಪಾಳೆಯಂಗಳೊಳೋಲಗಂಪರೆದುದುಂದುಭಿ । ದ್ರಾ
ಲತಾಂಗಿಯುಸೌಖ್ಯಮಂಪಡೆದು ದಖಿಳಜನಮನಿತರೊಳ್ತುಂಬೆಳಗಿ
ನ॥ಕೋಳಿಕೂಗಿತುಮೂಡುದೆಸೆಕೆಂಪಡೆದುರ್ದ, ಬ್ರಾಹ್ಮಿಯುಳ್ದರ್ವು
ಮುಗಿದವುತ್ಪಲಂಪೂರ್ವಾಂಗ। ನಾಲಲಿತಮಾಣಿಕ್ಯಮುಕುರದಂತು
ದಯಾದ್ರಿಯೊಳ್ಭಾಸ್ಕರಂಮೆರೆದನು ॥೩೫॥ ರುದ್ರನುಂಪವಡಿಸಿದ
ನೇಳ್ಭತ್ತರಾವೀರಭದ್ರಮುಖ್ಯರ್ಕಳುಂಪಾಳೆಯದೊಳೆಲ್ಲರ್ಗೆ। ನಿ
ದ್ರೆತಿಳಿದುದುಲಗ್ಗೆವರೆಮೊಳಗಿದವುನಿತ್ಯನಿಯಮಂಗಳಂತಿರ್ಚಿಸಿ ॥
ಸಧ್ರಾಜರಾಜವ್ರೋದ್ಯುಕ್ತಬಲರಾಗಿತ। ತ್ತದ್ರವ್ಯವಾಹನಂಗಳನಡ
ರ್ದರುತ್ತುರಗ। ಭದ್ರಗಜರಥಪದಾತಿಗಳಪೌಜುಗಳೆಳ್ಬಲದೊಳಾತ
ಮಾದವು॥೩೬॥ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳ್ಕಲಹಸಮಯಂಗಂಡು। ಲಳಿಮ
ಸಗಿದವುಕುದುರೆಗಳ್ದಂತಿಗಳ್ತಮ್ಮ। ನೆಳಲನಿದಿರಾನೆಯೆಂದಪ್ಪಳಿಸಿ
ದವುಪಟುಭಟರ್ತಮ್ಮಂಚಿತವಕಿಸಿದರು॥ಬಳಿಕನಸುನಗುತಂಧಕಾಸು
ರಂತನ್ನಬಲ। ಗೆಲದಶುಕ್ರನಮೊಗಂನೋಗಿತೋರೆಸುವುದೀ। ಬಲದ
ಧೊರೆಧೊರೆಗಳಂಬೇರೆಬೇರೆನೆಶುಕ್ರನಾಖಳಂಗಿಂತೆಂದನು॥೩೭॥ಲೇ
ಸಾದುದಾಲಿಸೈದನುಜೇಂದ್ರನೆಗಳೊಳಕಂ। ಣ್ಸಾಸಿರದಪಿಡಿದವಜ್ರದ
ಶುಭ್ರಗಜಕಂಧ। ರಾಸನದೊಳಿರ್ಪಗಾಡಿಯುಸುತ್ತಲತ್ತಲುಂಬಳಸಿ
ಕೊಂಡೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ॥ಆಸಕಲದಿಕ್ಪಾಲಕಾದಿಬೃಂದಾರಕಮ । ಹಾ
ಸುಭಟಕೋಟಿಗಳಮಧ್ಯದೊಳ್ಳೋಡೆಸುವಿ। ಲಾಸದಿಂದಿರ್ಪತನೀ
ತನೇಜಂಭಾರಿಯೆಂಬವಂನೋಡೆಂದನು॥೩೮॥ರಾಜಹಂಸನಮೇಲೆ
ರಂಜಿಸುವನಾಲ್ಮೊಗದ। ತೇಜದವನೇಬ್ರಹ್ಮನೀತನಿಂದಾದವರ್। ರಾ
ಜಿಪನವಬ್ರಹ್ಮರವರಿಂದಮಾದನುಜರಾಸುರನರೋರಗಾದಿ॥ಮೂಜ
ಗಂಗಳೊಳ್ಮೈದೆತೋರ್ಪನಾನಾಜೀವ । ರಾಜಿಯುದಿಸಿದುದುನಮ್ಮ
ಯಸೇನೆಯೊಳಗೀತ। ನಾಜಿಗಿದರಾಂಪಟಂಕಾಣೆನಿವನೇಲೋಕಪಿ
ತನೊಳ್ಪ್ಪನೋಡೆಂದನು॥೩೯॥ ಆಲಿಸಿಂನತ್ತಲಾಪಕ್ಷಿರಾಜನಬೆನ್ನ।
ಮೇಲೆರಂಜಿಪಶಂಖಚಕ್ರಗದೆಶಾರ್ಙ್ಗಡವಿ । ಶಾಲಚಾತುರ್ಭುಜದ
ಪೊಳೆವಪೀತಾಂಬರದಮಸ್ತಕದಮಣಿಮಕುಟದ ॥ ನೀಳಕಾಯದ
ಕೌಸ್ತುಭಾಂಕಿತೋರಸ್ಥಳದ । ಲೀಲೆಯಿಂಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂರಕ್ಷಿ
ಸುವ। ಪೇಳಲೇನಸ್ವಾರ್ಥನಾಮದಸುರಾಂತಕನಿವಂನೋಡುನೀನೆಂ
ದನು॥೪೦॥ಆರೈದುನವಿಲಡವಾರ್ರೊಮ್ಮೊಗದಜಗದೇಕ। ವೀರನಂನೋ
ಡುಪಿಂದಖಿಳಲೋಕಂಗಳಂ। ತಾರಕಂತಿಂದುತೇಗುತ್ತಿರಲುವಿಧಿವಿಷ್ಣ್ವ
ಮುಖ್ಯದಿವಿಜರ್ಮೊರೆಯಿಡೆ॥ ಮಾರಾರಿಕೇಳೀತನಂಪಡೆದೊಡೇಳ್ದ

ನದೊಳು ಘೋರರಾಕ್ಷಸಪ್ರಾಣಮಂಕೊಂದನಿನ್ನಿವಂ| ಗಾರಿದಿರು ಶಿವಬಲ
ಕೆಸೇನಾಧಿನಾಯಕನಿವಂ ನೋಡು ನೀನೆಂದನು||೪೧|| ಭೀಮರೂಪಿ
ನಫಲಕಖಡ್ಗದಿಂದೆಸವನಿ| ಸ್ಸೀಮವೀರೇಶನಿವನೀಶ್ವರನಕೋಪಾ
ಗ್ನಿ| ಧಾಮದೊಳಗುದಿಸಿಯಜಸರಿಗಳೆಂಬಡಿದು ದಕ್ಷನಶಿರವನರಿದು
ಮುಖದ|ಹೋಮದೊಳಗಿಟ್ಟನರಸರಿಪಂಚವೋಡ್ರಬಹು| ಭೀಮ
ವಿಕ್ರಮಜೋಲಬಿಯಳಸಿಂಪಾಸುರ| ಸ್ತೋಮಮಂಮುಳಿದು ಸಂಹ
ರಿಸಿದನಿವಂಗೋರ್ವರಿದಿರಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದನು||೪೨|| ಅವರನೋಡತ್ತಲಾ
ನುಂಮುನಿಯೆಲೋಕಸಂ| ಘವನು ರು ಪ್ರವರ್ಸಕಲಬೊಮ್ಮಾಂಡ
ಭಾಂಡಮಂ| ತವೆ ನಿಮಿಷದೊಳಗೊಡೆವರಬ್ಬಿಗಳ ನಾಸೋಷಣಂ
ಗೊಂಬರಾಗಸವನು|| ಅವನಿಯಂ ಕಿತ್ತು ತಾಳ್ವನೊತ್ತುವಶೈಲ| ನಿ
ವಹಮಂಪುಡಿಸ್ಯವರಹುದಿಪ್ಪವೆಂದೊಡೀ| ಶಿವನಲೆಕ್ಕಿಸದರುದ್ರಪ್ರ
ಮಥಭೂತಗಣಮುಗಣತಂಗಳೆಮೆಂವನು||೪೩|| ಲೀಲೆಯಿಂ ಪಂಚವ
ದನದತಿಪಂಚಾಕ್ಷಿಗಳ| ಶೂಲವಜ್ರಾಭಯಮಹಾಖಡ್ಗಪರಶುಸು|
ವ್ಯಾಳಾಗ್ನಿಪಾಶಾಂಕುಶಪ್ರಘಂಟಾಯುಕ್ತಚಾರುಭುಜದಶಕದಿಂದ||
ಆಲೋಲಫಣಿಕುಂಡಲದರ್ಥದೊಳ್ಮೆರವ ಪಾಲಾಕಲದಚಂದ್ರಕಾಂ
ತಕಾಂತಿಯ ಶಿರೋ| ಮಾಲೆಗಳ ಚರ್ಮಾಂಬರದವೃಷಭವಾಹನದದೇ
ವನಂನೋಡೆಂದನು||೪೪|| ಮರೆಯ ಮಾತಲ್ಲವಗಣತಸರಿಯ ಜೇಂದ್ರ
ರಂ| ನೆರೆಸೃಜಿಸಿರಕ್ಷಿಸಿಲಯಂಗಯ್ದುವಾಣದುರೆ| ಮುರುಪ್ರಟ್ಟಿಸುವ
ನೀಮಹಾತ್ಮನಮಹಾತ್ಮೆಯಂಶೇಷಂಗಪೊಗಳಲಳವೆ || ಮರೆಚೊ
ಕ್ಕರಂಕಾಯ್ವಮಾರಾಂತರಂಕೊಬ್ಬ| ತರಿಸುಂದಬಿರುದೀತವದುಶರ
ಣ್ಗೊಗುಪಿಂದ| ನರಿದರಿದು ಪೇಳ್ವೆವುಕೆಡಲ್ವೇಡವೆನೆಖಳೆಂಖತಿಯೊ
ಳಂದಂತೆಂದನು ||೪೫|| ಪಿಂದಳೆವರೊಳೊಳಾನದೋರ್ವನೇಯಾತ
ಯ್ಯ| ಬಂದು ಕರುಳೆಂತೊಳಪ್ರೊಲಾಯಾತ್ತಯ್ತಗುರುಗಳೇ| ನೆಂದರೇ
ನೆನುತೆಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಬಳಿಕಾಖಳೆಂತೀವ್ರಕೋಪದಿಂದ|| ಪೊಂದೇ
ರನಾಭರ್ಟಿಸಿನೂಂಕುತಿರಲಾಕ್ಷಣಂ| ಮುಂದುವರಿದು ಭಯಸೇನಾ
ಭಟಚೂರ್ಣಯೋ| ಳ್ಸಂದಿಸಿಮಹಾಹವದೊಳಬ್ಬಾಡಿದಬೊರ್
ಬ್ಬೆಯಬ್ಬರಂಪಬ್ಬುತಿರಲು || ಗರ್ಬದಿಂಬಡಿವವಾದ್ಯಧ್ವನಿಧರಿತ್ರಿ
ಯೋ| ಳ್ಬಬಿರ್ದುದುಮಡಲಿರಿದು ಪಟುಭಟತರ್ಂತವೊಮ್ಮೆ| ಳೊ
ಬೊರ್ಬ್ಬರಂಪರೆದು ಹರಿಗೆಬಿಲ್ಲಬಳೆ ದೊಂಕಣಕತ್ತಿತವೆಮುಸುಂ
ಡಿ || ಕಬ್ಬುನದಕೋಲ್ಮುಖ್ಯವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳಿಂ| ದಿಬ್ಬಲದ
ಕಾಲವರೊಪ್ಪಿಯಾಡಿನೆತ್ತರಿನ| ಪೇಚೊರ್ಳೆಗಳೊಳ್ತೆಂಕುತಿರ್ದರ್ರ

ರನಿಮಿಷದೊಳುರಾಮಕೇಳದ್ಭುತವನು ॥೪೭॥ ಮತ್ತೆ ಶತಮಯೂ
ಷಣ್ಮುಖರನೇಮಂಗಳಿಂ। ದೊತ್ತಿತಂದುಭಯಚಾತುರ್ಬಲಂಕವಿಕ
ಲಿಯೆ। ನುತ್ತೆರಥದೊಳ್ತೇತುರಂಗದೊಳ್ಕುದುರೆಕರಿಯೊಳ್ಗಜಂಭ
ಟರೊಳಾಳು॥ಒತ್ತಿದರ್ಧೋರೆಧೊರೆಗಳೇಚೆನ್ನೊಳಿದುರ್ನಡೆ। ಮುಂ
ತ್ತುತ್ತೆಗದೆಸು ಸೂಂಕುತಿವಿಪ್ಪೊಡೆಪ್ಪೊರಳ್ಗಿರಿದು। ಕತ್ತರಿಸು ಸೀಳ್ಪ್ರೋ
ದು ಸುಂಗೆನು ತತಮ ತಮಗೆಕ್ಕೈಕೊಂಡರೇಂ ಮೇಳ್ವನು ॥೪೮॥ ಹೊಡ
ರರ್ಧುಲ್ಲಿಗಳಡಾಯುಧಕ್ಕೈಯ್ಯಾಪ್ಪೊಡೆಸರಳ್। ಹೊದೆಗಳಂತತ್ತ್ಸಳಿಂ
ಗಳೊಳುಕಟ್ಟಿಬಿ। ಲ್ಲದೆಯು ನಾರ್ದೈದು ಗೊಲೆಗೇರಿಸು ತಜೀವಡೆದು ಕ
ಣಾರ್ಂತಕಂಬು ದೊಟ್ಟ॥ ಕದಲದತ್ತಿತ್ತ ಮುಂಡಿಯುನಿಕ್ಕಿ ತೆಗದೆಸು।
ತ್ತಿದಿರಂಬುಗಳನೊಡನೆ ಖಂಡಿಸುತ್ತೆ ಸುಗೆಗುಂ। ದದೆಕೊರಳ್ನಿಡುಗೆ
ಳಿಕ್ಕಡಿಸಲೆಚ್ಚಾಡಿದಬಿರ್ಲ್ಲಬಿನ್ನಣಗರಂದು ॥೪೯॥ ಮಲತೆರದಬಿರು
ದುಗಳ್ಕಿರುಗೊಂಡೆಗಳ್ನಿಲ। ಕ್ಕಲವಧುಲ್ಲಿಗಳಂಗದೊಳಗಮರೊಬಣ್ಣ
ಬಗೆ। ಗಳಚೆಳ್ಳಿಪೊಂಗಬ್ಬಿವರಿಗೆಯಂತೊಡೆಚಾಟುಗೊಳು ತೊಡನೆ
ಖಡ್ಗಂಗಳ್॥ ಝುಳಪಿಸುತೆಲಾವಣಿಗೆಯಂ ಕದಲದೊಡ್ಡಿತ। ಪ್ಪಳವಿ
ಮೇಲ್ಕಿಳ್ವೊಯಿಲ್ಮ್ರನೆದಿವಿಗಳಿಂದ ಮೃ। ಗಳ ತುಂಡುಗಳ್ಬೀಳ್ವಮೂ
ದಲಿಸಿಪ್ಪೊಯ್ದಾಡುತಿರ್ದ ರಾದರಿಗೆಯವರು॥೫೦॥ಮಿಗೆತನಗಸಂಜೋ
ಗವುಂತೊಟ್ಟ ಹಯ ತತಿಗ। ನೊಗರಂಬಕಡಿಯಣಂಗಳನಿಟ್ಟ ಹಲ್ಲಣ
ದ। ಬಿಗುಹುಗಳ ತಾಪಣೆಯಲೇವಗಳ ಸಳವಡಿಸಿಬಲ್ಲಂದವಿಡಿದು ನಮಿ
ಸಿ॥ನೆಗೆದಡರಿನೇಜೆಯಂಚೊತಾತ್ರಿತ್ರಿವಿದೊಡನೆ।ಚಗಿದತ್ತಿ ಬಿಸುಡು
ತ್ತೆರಾವುತಕುರ್ದುರೆಗಳ। ಬಗಿಮಾಡಿಕಾದುತ್ತಲಿತ್ತಲಿರ್ಬಲದಘೋ
ಟಾರೊಢರಾಹವದೊಳು ॥೫೧॥ ಹೊರಜೆಮಿಳಿಘಂಟೆಸರಪಳಿಕೊಂ
ಬುಕತ್ತಿಯಂ। ಬರಕದಳಿರಂಚೆಗೆಗಳಂತಾಳ್ದಭದ್ರಮದ। ಕರಿಗಳೆನ
ಡದುರ್ಜೋದರ್ಕಳಂಕುಶದೊಳೊತ್ತಲುಘೇಳಿಡುತ್ತಗಲಕೆ ॥ ಪಿರಿ
ದೆಡಬೇಂಪಿಂದುಮುಂಡಣವರಂಕಾಲೊ। ಳೆರೆದು ತೇರ್ಕುದುರೆಗಳನ
ಪ್ಪಳಿಸಿಮಿಗೆಜಾರಿ। ವರಿದಾನೆಯಾನೆಯೋಳ್ಕೈಗೊಟ್ಟುತಿವಿದಾಡು
ತಿರ್ದವತಿಗಾಢದಿಂದಂ ॥೫೨॥ ಮಾರುವಗಳಂಪೂಡಿಕೀಲಚ್ಚುಬ
ಳೆಮೊಳೆಯು। ನಾರ್ಮ್ಮದು ಸಿಂಧಮುಂನೆಗಪಿಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಮುಮ। ನೋ
ರಂತೆತುಂಬಿಚಮ್ಮಟಗೆವಿಡಿದಾ ಸೂತನಿದಿರಾಗಿತಂದಿರಿಸಿದ ॥ ತೇ
ರತೇಜಗೆನಮಿಸುತೊಡನೇರಿಬಿಲ್ಸರಳ। ಸಾರದಿಂಕರಿತುರಗರಥಮ
ಟುಭಟಾಳಿಸಂ। ಹಾರದಮಾಗಲ್ಕಿರೆವರೂಥದವರೆಚ್ಚಾಡುತಿರ್ದರತಿತ
ವಕದಿಂದ ॥೫೩॥ ಮಸಿದಪೇರ್ಬುಲಿಯಂತೆಹುದುಗಿಮಿಗೆಲಂಘಿಪ।

ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಂಪೆನಿಯ

ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರು.

ಅಗ್ರಾಸನಾಧಿಪತಿ

ಮಂಗಳೂರು ಪಂಡಿತ ವಿಠಲಾಚಾರ್ಯರು.

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಮ॥ ಕಾಮಣ್ಣನವರು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಜಯಮಹಾದೇವ.

ಸಕಲನಿಗಮಾಗಮ ರಹಸ್ಯಸಾರವೆನಿಸಿ
ಶಿವಭಕ್ತರಿಗತ್ಯಂತೋಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ
ದಶಶೈವ ಪುರಾಣ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ
ಸಂಸ್ಕೃತದೊಳಗಿದ್ದುದಂ

ಕನ್ನಡವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗುಂ ತಿಳಿವಂತೆ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರಿಂ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವು

ಪಂಡಿತರಿಂದ ಪರಿಷ್ಕೃತವಾಗಿ

ಬೆಂಗಳೂರು
ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಂಪಿನಿ ಏಜೆಂಟ
ವಿ. ರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೋಸ್ಕರ

ಬೆಂಗಳೂರು
ವಿಚಾರದರ್ಪಣ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಯೊಳ್
ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.
೧೮೭೭.

ಸುರ್ಸಗಿದೆಕ್ಕಟಿಂತೆಪಾಯ್ದೆತ್ತಿಬಿಸುಡುವ | ಪೊರ್ಸಪಾವಿನಂತೆ
ಮೋಲ್ವರಿವರ್ಕರಳ್ದೆತಗರಂತೆತಾಗುವರಾಹವಂ|| ಮಸದಾನೆಯಂತೆ
ಮಲೆತೊತ್ತುವರ್ಕಾಳ್ಕ್ರೋಣ | ನೆಸಕಮೆನೆಪೊಯ್ದಾಡುವಸಿರ್ಗಗೆ
ದಂತೆಗ| ಜರ್ಸಿಬಡಿವರಾಹವ್ರೋಗ್ರೇಕಬಂದೀವರ್ಲದಸುಭಟರೇಂವ
ಣ್ಣಿಸುವೆನು||೫೪|| ನೊಂಕುವತರ್ರಿವರಿರಿವರ್ಪರಿವರಕ್ತದೊ| ಳ್ತೊಂಕು
ವರ್ಬ್ಬೀಳ್ವರೇಳ್ವತಿರ್ವಿದುಕೆಡಪಿನೆಲ| ಕಾಂಕುವರ್ಕಡಿವರುಡಿವಸರ್
ಮರನಿಭರ್ರಾವೇಶದಿಂವ್ಯೈಮೃಗಳಂ || ಸೊಂಕುವಸಿರ್ಗಿವರಗಿವ
ಬರ್ಲಾಂಬುಧಿಯಂಕ| ಲಂಕುವಪರ್ಳಿವರಳಿವಸರ್ಳಟುಕಕ್ಷದೊಳ್|
ರಿಂಕುವಜರ್ವರ್ರೇಗ್ವಬರ್ಳಿಕ್ಕೀಬರ್ಲದಸುಭಟರ್ಕಳಾಹವದೊ
ಳು||೫೫|| ಪೆಣದಮೆದಮಾಂಸದೊಟ್ಟಬ್ಬಿಸಿಯುಪರಿಕಾಲ್ವೆ | ನೆಣದ
ಪೇರ್ವಟ್ಟಮಿದುಳಿನರಾಸಿಕರುಳತಿಂ| ತ್ರಿಣತೊರಳೆಗುಪ್ಪೆಮಜ್ಜೆಯ
ತವಸುರ್ಂಟಗೆಯಸಾಲ್ತುಳಿತಖಂಡಂಗಳ್|| ಬಣಬೆನೆತ್ತರಿನಪೊಳೆಮೂ
ಳೆಬಿಕ್ಕಗಳಸಂ | ದಣಿಕೊಬ್ಬಿದೆಕ್ಕಾಳಿಜಗಳ್ಕಕ್ಕತ| ದ್ರಣರಂಗ
ದೆಳ್ಗೆಡೆಯೊಳಂತೀವಬಲಮರಿಳೊಪ್ಪಿದರ್ವೇಂಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ||೫೬||
ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗ್ಗೀ
ದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ| ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ| ನಂತ
ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆ
ನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ||೫೭||

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ೮ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತುಸಂಧಿ ೪೮ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೯೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

* ೯ನೇಸಂಧಿ *

ಸೂಚನೆ|| ಇರದೆಶಂಭಾಸುರನಧುರಕೆನಿಲಲಾರದಾ | ಹರಿ
ಯುಜೇಂದ್ರಾದಿಸುರರೋಡುತಿರೆಕಾಣುತ್ತೆ| ಹರಕುಮಾರಂಸ
ಕಲದೈತ್ಯಗಂಮುರಿದುತಿರುಗಿದನಧಿಕವಿಜಯದಿಂದ||

ಪದ|| ಭೀಮಪದನಮಿತಸುತ್ರಾಮಬೃಂದಾರಕ | ಪ್ರೇಮಸದ್ಗು
ಣಗಣೋದ್ದಾಮಗೌರೀವದನ| ತಾಮರಸಸಾಹಸ್ರಧಾಮವರಲೋ
ಕಾಭಿರಾಮಧೃತಸೋಮಜಯತು|| ಕಾಮಸರ್ವಾಂಗನಿರ್ಧೂಮಘ
ನಕೈಲಾಸ| ಧಾಮಸಲೆಸನ್ನುತಸುಶಾಮನಯನಾಗ್ನಿಜಿತ| ಭೀಮ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷರಕ್ಷಿಸುನತಸ್ತೋಮಮಂಲೀಲೆಯಿಂದಂ||೧|| ಪ್ರೀ
ತಿಯಿಂದಾಶ್ರಿನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಮ | ಹಾತಿಶಯವಿಕ್ರಮದೊಳ್

ಗ್ಪಾಲಂಕಾದಲ್ಕೆ। ತೀತಕೋಪದೊಳೆದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ಮ್ಮಂಕೊಂಡುಕೈಚ
ಳಕದಿಂದೆಸುತಿರೆ॥ಶಾತಕುಂಭವಿಚಿತ್ರಮಾರ್ಗಣಂಗಳ್ಕರಿ। ವ್ರಾತಮಂ
ಜೋದರಂತುರಗಮಂ ತೇರ್ಗಳಂ। ಸೂತರ್ಕಳಂತುಂಡುತುಂಡಾಗಕ
ತ್ತರಿಸುತಿರ್ದ ವೇಂವಂಣಿಸುವೆನು॥೨॥ ತೊಟ್ಟಕಣೆಯೊಂದುಕರ್ಣಂ
ಬರಂತೆಗೆತೆಗದು। ಬಿಟ್ಟಕಣೆಗಳ್ಕ್ರೂರರಾತಿಸೈನಿಕದೊಳಗೆ। ನೆಟ್ಟಕಣೆ
ಗಳ್ಪಾಸಿರಂಲಕ್ಷಕೋಟಿಶತಕೋಟಿಪದ್ಮಂಗಳೆನಿಪ॥ ಕಟ್ಟಣೆಗಳಂವಿಸಾ
ರಿಪೆಟ್ಟಿದವುಮಾರ್ಗ್ಗಲದೊ। ಳಿಟ್ಟಣಿಪೆರಂ ಬಿಡದೆಕೊಟ್ಟಿದವು ತನುಗಳಂ।
ತಟ್ಟಿಪಿಟ್ಟಿಕಂಡವಂಕಟ್ಟಿದವು ದಿಕ್ಪಾಲರಾಗ್ರ್ದಿಸುವಬಾಣಂಗಳು॥೩॥ ಎ
ಚೆಟ್ಟಿಡುತ್ತರಿಸಿಕತ್ತರಿಸಿಕಡಿದರಿದುನ। ಟ್ಟುಕ್ಕಿಳಿಸಿಪಾಯ್ದು ಪೊಯ್ತು
ರೆಯುಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿಕಡು। ಚೆಚ್ಚರದೆತೂಳ್ದುಸೀಳ್ದಾವರಿಸಿಡಾವರಿಸಿಹೇವ
ರಿಸಲಿಹತರ್ಕ್ಕಳಂ॥ ಅಟ್ಟಿರಿಯೊಳೊಡನೊಡನೆಕಂಗಡಿಸಿಬೆಂಗಡಿಸಿ। ಕೊ
ಟ್ಟಿಕೋದೆತ್ತಿಸುತ್ತಿಸಿಕೊಡಹುಕೆಡಹುನೆರೆ। ಹುಚ್ಚುಮಾಡಿದನಾಡಿದ
ವುಕಾಡಿದವುಬಲದೊಳಾಶಾಧಿಪರಕಣೆಗಳು॥ ಕಡಿದುಡಿದತೋಳ್ನ
ಗದುಕೆಡವುತಿರ್ದವುಬೀಳ್ವ। ತೊಡೆಯತುಂಡುಗಳೇಳ್ದುಬಡಿವುತಿರ್ದ
ವುಮುಂಡ। ವೊಡನೊಡನೆತೆಗದೆಸವುತಿರ್ದವು ರೆಪರಿದತಲೆಗಳುಬೊ
ಬ್ಬಿಡುತ್ತಿರ್ದವು॥ ಕಡುಗಣ್ಗಳ್ಗಂತುಮಡಿವುತ್ತಿರ್ದರೊಡನೆಬೆಂ। ಗೊ
ಡದಖಿಳಬಲವಳಿವುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆನಾ। ವಡಬನಂತಾಗಿಬಯಲಪ್ಪಕ
ರಧಿಯತೆರೆಗಳಂತೆದಿಗಧಿಪರಿದಿರೊಳು॥೪॥ ಬತ್ತಿದುದುಮುಂಗಡಿಯ
ಸೇನಾರ್ಣವಂಮುಂದ। ಕೊತ್ತಿದುದುದಿಕ್ಪಾಲಬಲವಡಸಿ ಖೋ
ಯೆಂದೆ। ನುತ್ತೊಡನೆಬಲನಮುಚಿಜಂಭಮುಂದುಭಿಮುಪಾನಾಭಗಜ
ಶಿರಸೂರ್ಪಕ॥ ಮತ್ತೆವೃತ್ರಾದಿಖಳರಾಪ್ರಳಯಸಮಯದವ। ಹೊ
ತ್ತುಂಗಮೇಘಾಳಿಗಳ್ಕರೆವಮಳೆಗಳೆನೆ। ಲತ್ತಲುಂದಿಕ್ಪಾಲರಂತರುಬಿ
ಶರವರುಷಮಂಕರೆದರೇನೆಂಬೆನು॥೫॥ ಸುರಪನಂನಮುಚಿಯುಗ್ಗಿ
ಯನಾಬಲಂದಂಡ। ಧರನಾಜಂಭಂನ್ಸನಾಗನವನಾಹಸ್ತಿ। ಶಿರನ
ಬ್ಧಿಪಾಲನಂದುಂದುಭಿಜಗತ್ಪ್ರಾಣನಂಶೂರ್ಪಕಂಧನದನಂ॥ ವರಮ
ಹಾನಾಭನೀಶಾನನಂವೃತ್ರನತಿ। ಭರದೊಳಿದಿರಾಗಿಕಾದುತಿರ್ದ್ದರಿತ್ತ
ಲಾ। ಪುರುಹೂತನೆಟ್ಟಬಾಣಂಗಳಂಕತ್ತರಿಸಿನಮುಚಿಬಳಿಕಿಂತೆಂದ
ನು॥೬॥ ಎಲವೊ ಸುರಪಾಲನೂರಾರ್ಸೂರ್ಗಳೊಳಂನಿನ್ನ। ಕೋಲಿಗೊಳ್ಳೆ
ದುಳುಹಬಿಟ್ಟುದನರಿದುಮತ್ತೆನ್ನ। ಕಲಹಕಿದಿರಾದೆನೀಂವೆರಸಿದ
ಕ್ಪಾಲರನಿಬರಶಿರಸ್ಸುಗಳೆನಿನ್ನು॥ ಕಳೆದುಕೊಂಬುದಕಿದೇಸಂಚ
ಕಾರಂಕಡೆಗ। ತೊಲಗದಿರುಕೊಳ್ಳೆನುತ್ತೊಂದುಬಾಣದೊಳೆತೋ। ಳ್ಗ

ಳನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲಿಂದ್ರನು ಮಹಾಕೋಪದಿಂದವಂಗಿಂತೆಂದನು
ಏನೆಲವೊ ಕಳ್ಗಡುಹಿತನದಮಾತಿದು ನಿನಗೆ। ತಾನುಚಿತವೇ ಬಗುಳೆ
ದಿರುದನುಜಹಸ್ತಿಪಂ। ಚಾನನಶಿವಂ ಬೆನ್ನೊಳಿರ್ದಪಂ ನೀಂಬೆರಸಿ
ಯಂಧಕಾಸುರಾರಿಯಾದಿ॥ ದಾನವರಮಾಂಸವಂ ಕಾಕಜಂಬುಕಪಿ
ಶಾಚಾನೀಕಕುಣಿಸುವೆಂ ನೋಡೆನುತ ಬಾಣಸಂಧಾನದೋಳ್ಬಳನ
ರಥತುರಗಸಾರಥಿಧನುಗಳಂ ಕಡಿದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೯॥ ಮತ್ತೊಂದು
ರಥಕಡದಾರ್ಬಳಿಂ ರೋಷಾಗ್ನಿ। ಪೊತ್ತಿ ಕಿಡಿಗೆದರಿ ಭುಗಿಲೆಂದೊಡನೆ
ದೇವೇಂದ್ರ। ಸುತ್ತೆನಾಂಗದಮಕುಟಕಾಂಚ ಕಾರ್ಮುಕವರೂಥಾಶ್ವ
ಸೂತಾದಿಗಳನು॥ ತತ್ತರಂದರಿಯೆ ಪೊಸತೇರ್ಗಡರ್ದಿಂದ್ರನವ। ನೆತ್ತಿದ
ಪತಾಕಚಾಮರತುರಗಸಾರಥಿಗ। ಳುತ್ತಮವರೂಥಮಂ ತರಿದು ನ
ಮುಚಿಯ ಮನೋಗರ್ವಮಂ ಮುಗ್ರಿಸಿದನು ॥೧೦॥ ನಿಮಿಷದೊಳು
ಪೊಸರಥಕಡರ್ದೆಸುವನಾ ದನುಜ। ನಮರಪತಿ ತರಿವನಾ ತೇರಂ ಬಳಿ
ಕ್ಕಂತು। ಕಮದೊಳ್ವರೂಥಮಂ ಗಣಿತಮಳಿದೊಡಂ ಮತ್ತೆ ಕಾದುತಿ
ರೆರುದ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂ॥ ನಮುಚಿಯ ಶಿರಃಖಂಡನಂ ಮಾಡಿ ಸೇನೆಯಂ। ಯ
ಮನಗರಿಗೈದಿಸಲು ಕೇಳಿ ಬಲನಗ್ನಿಯಂ। ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿ ಕೆಡಹಿ ಸುರ
ಪಾಲನಿದಿರೊಳು ನಿಂದು ಕಣೆಗರೆವುತಿಂತೆಂದನು॥೧೧॥ ತಾಳ್ದಿವಿಜಬೂ
ಳನೀಂ ನಮುಚಿಯಂ ಕೊಂದು ನಾಂ। ಬಾಳ್ದಪೆನೆ ನಲ್ಬೇಡಂ ನಿನ್ನೊಡೆ
ಲನೀಕ್ಷಣಂ। ಸೀಳ್ದೆತ್ತಿದಪೆನವನಪಗೆಯನೆಂದಂಬಿನಂಬುಧಿಯಂ ತು
ಳುಂಕುತಿರಲು॥ ಪೂಳ್ದವು ದಿಶಾವನಿ ನಭೋಮಂಡಲಂಗಳುಜ। ಗುಳ್ದ
ವಾ ತಾರಾಗ್ರಹಾಳಿಗಳು ಚಣದೊಳ್ಮು। ಗುಳ್ದನಿತವಂ ಕಡಿದು ಕಣಾರ್ಗಂ
ತಕಂಬುದೊಟ್ಟೆಂದ್ರನಸುರಂಗೆಂದನು॥೧೨॥ ಬಾಯ್ಗೇಡಿತನದೊಳೇ
ನೆಂದಾದೊಡಂ ಜರೆದು। ಬಯ್ಗವೇ ಪಟುಭಟರ್ಕ್ಳೇಡು ನಿನಂ ಪಡೆ
ದ। ತಾಯ್ಗತವಮರಣಮಂ ಕೇಳಿಪೆನ್ನಮುಚಿಗಳಲುವೆಯೇಕೆ ನಿಂ
ನಾಕ್ತನ॥ ಮಯ್ಗಳೊಂದಪ್ಪಂತು ಗೈದಪೆನೆನುತ್ತ ಪದಿ। ನಯ್ಗಣೆಗಳಿಂ
ಬಲನಕಾಯಮಂ ಸೀಳೆನಿಡು। ಸುಯ್ಗಳಿಂ ಪೊಗನೆಗೆಯಲೊಂದಂಬಿ
ನಿಂದಿಂದ್ರನಿಟಲಮಂ ಬಲನೆಚ್ಚನು॥೧೩॥ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಮೆಯ್ಮರೆದ ನರಘ
ಳಿಗೆ ಬಳಿಕೆಚ್ಚ। ರುಣ್ಮದುದು ಸುರಪಂಗೆ ರೋಷಾಗ್ನಿ ಪುಟನೆಗೆದು। ಪೊ
ಣ್ಮದುದು ಭಲರೆ ಬಾಪುರೆ ಬಲಾಸುರ ನೀನೆ ಜಗದ ಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗಳೊಳಗೆ॥
ಜಾಣ್ಮೆಯುಳ್ಳವನಪ್ಪೆಯಾದಡೀ ಸರಳಸವಿ। ಗಾಣ್ಮಗುಳ್ದನುತೆ
ಕವಲಂಬಿನಿಂದೆಚ್ಚೊಡಾ। ಗೋಣ್ಮೊದಲ್ಕತ್ತರಿಸಿತವೆ ಮುಂಡಮು
ಳ್ದಾರ್ಬಲಂ ಮಾಡಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೪॥ ಬುಲ್ಲವಿಸಿತಮರಬಲವೊ

ಡನೆದೆಸೆದೆಸೆಗಳ್ಗೆ । ಚಲ್ಲಿದುದುಖಳರಬಲನೀವಾರ್ತೆಯಂಕೇಳಿ।
ನಿಲ್ಲದೀಶಾನಯಮನರಮೂರ್ಛೆವಡಿಸಿಘುಡುಘುಡಿಸಿಘನರೋಷ
ದಿಂದ ॥ ಎಲ್ಲಿಬಲನನ್ನಮುಚಿಯಂಕೊಂದನಂತೋರಿ । ಸಲ್ಲಿಯವ
ನಂಸೀಳ್ದದಿಗುಬಲಿಯನೀಯಬೇ । ಕಲ್ಲದೀಬಾಳ್ವದೇಕೆನುತಿಂದ್ರ
ನಂವೃತ್ರಜಂಭರಾರ್ದಟ್ಟರಂದು॥೧೫॥ ಪರ್ಬಿದವುದೆಸೆದೆಸೆಗಳಂಖಳ
ರಬಾಣತತಿ। ಯಾರ್ಬಣ್ಣಿಸುವರವರಪೇರ್ಮೆಯಂನೋಡಿಬಳಿ। ಇ
ರ್ಬರೆಡಬಲದೊಳೊಂದೇಭಾರಿತೆಗೆತೆಗೆದೆಸುತ್ತಿರಲು ಸುರಪನಂದು
ಒರ್ಬೊರ್ಬರೆಸುಗೆಯಂಕತ್ತರಿಸುತಂಮರ। ಳ್ದಿರ್ಬಲದಸುಭಟರೀಕ್ಷಿ
ಸೆಬೆಳೆದವತ್ತಿತ್ತ। ಪೆರ್ಬೆಟ್ಟದಂತೆಕಡಿದಂಬುಗಳರಾಸಿಗಳ್ಪೇಳಲೇನ
ದ್ಭುತವನು ॥೧೬॥ ಒಮ್ಮೆಮರಕ್ಕಸಸರ್ವ್ಯಮರೆಯೆಹಾಯೆಂದು।
ಹಂಮ್ಯೈವುದವರಪರಿವಾರವಾಕ್ಷಣದೊಳಿಂ । ದ್ರಂಮೂರ್ಛೆಗೆಯ್ಯೆ
ಕಂಗೆಡುವುದೀಬಲಮಿಂತುಬಲ್ಪಿನಿಂಕಾದುತಿರಲು॥ ತಮ್ಮೊಳಾಖಳ
ರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂಮೂದಲಿಸು। ತಂಮುಗುಳೆದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಗಡರಿಂದೆಸೆ
ಯಲಿಂ । ದ್ರಂಮಹಿಗುರುಳ್ದನಾಸೇನೆಯಂಜಂಭವೃತ್ರರ್ಕೊಲ್ಲುತಿ
ರ್ದರಂದು॥೧೭॥ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರೌಷಧಂಗಳಶಿವಸ್ಮರಣೆಗಳ। ಸೇವ್ಯದೊ
ಳುಮೂರ್ಛೆತಿಳಿದೇಳ್ದಿಂದ್ರನಾಪ್ರಳಯ । ಹವ್ಯವಾಹನನಪರರೂ
ಪಾಗಿರಥಮಡರ್ದುಗ್ರಬಾಣಂಗಳೆರಡಂ ॥ ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದೊಳುತೊ
ಟ್ಟೆಸೆಯೆಭುಗಿಲೆಂಬ। ನವ್ಯಸ್ಫುಲಿಂಗಸಂತಾನಧೂಮಂಗಳಿಂ । ಭೂ
ವ್ಯೋಮಮಿಡಿಯೆಬರುತಿರ್ದವಾಬಾಣಂಗಳತಿ ಭರದೊಳೇನೆಂಬೆನು॥
ಬಿತ್ತರಿಸಲಳವದನುಜರಸಾಹಸಂಮುಂದ। ಕೊತ್ತರಿಸಿಬರ್ಪಬಾಣಂ
ಗಳೆರಡುಂನಡುವೆ। ಕತ್ತರಿಸಲಿಳೆಗುರುಳ್ದವುಹಿಂದಣರ್ದಂಗಳಗ್ರದಶ
ರಂಗಳೊದಗಿ॥ ತತ್ತರಿಸಿಕಡುವೇಗದಿಂದಾಮಹಾಮದೋ। ನ್ಮತ್ತಖಳ
ವೃತ್ರಜಂಭರತಲೆಗಳಂಕಚ್ಚಿ। ಪೊತ್ತುರುಸಮುದ್ರಕಾಗಸಕೆತ್ತಿಬಿಸು
ಟವೆಲರಾಮಕಳಚ್ಚರಿಯನು॥೧೮॥ ಬೀಳ್ದವರಟ್ಟೆಗಳುಶೈಲಂಗಳು
ಳ್ವಂತೆ। ತಾಳ್ದುದುಭಯಮನಹಿತಸೇನೆಬಾಣಂಗಳಿಂ। ಪೂಳ್ಗಸೆಣ
ಸುವಭಟರನುಳಿದದಿಕ್ಪಾಲಕರುಸಂಹರಿಸಿವಿಕ್ರಮದೊಳು॥ಕೇಳ್ದ
ಸುರಪನವಿಜಯವಾರ್ತೆಯಂಸಂತಸದೊ। ಳಾಳ್ದಕೊಲತೊಡಗಿದ
ರುದೈತ್ಯರಂಕೇಳುತಕೆ। ರಳ್ದಕೇಸರಿಯಂತೆಖತಿಗೊಂಡುಶತಮಾ
ಯನಾಹವಕ್ಕನುವಾದನು॥೨೦॥ ಸೂಳೈಸಿದವುವಾದ್ಯನಿಖಿಳಮಾಖ
ಳನೊಡನೆ। ಮೇಳೈಸುತಸುರತತಿಕರದಬಿಲ್ವೆದೆಯಂಬ। ಡಾಳೈಸು
ತಾಗಶತಮಾಯನಿಂದ್ರನಸರಿಸದೊಳುನಿಂದುನಿನ್ನಕೊಂದು ॥ ಪಾ

ಳೈಸುವೆಂನಾಕಲೋಕಮಂಶೋಕಮಯಮಂ| ನೋಳೈಸಿಸುವೆನೆಲವೊ
ನಿನ್ನಬಲೆಯರ್ಗೆಪಿಡಿ| ಯಾಳೈಸುವೆಂನೆರದನಿನ್ನ ತೆತ್ತಿಗರನೆನುತಾ
ಖಳಂಕೋಲ್ಗರೆದನು||೨೧|| ನೂರಂಬಿನಿಂದಿಂದ್ರನಂಶಿಖಿಯನಂಬುಹ
ದಿನಾರರಿಂಯಮನನ್ಯೈದಿಷುಗಳಿಂನಿರುತಿಯಂ| ಮೂರಂಬಿನಿಂವರು
ಣಮರುತಧನದೀಶಾನವಸುಮನುಗಳೆಂಬಿನಿಬರಂ|| ಆರಾರ್ಶರಂಗಳಿಂ
ದೆಟ್ಟವರತನುಗಳಂ| ಡೋರೆನಿಸಿಯಶ್ವಸಾರಥಿತೇರ್ಗಳಂತಿರುವ| ನೇ
ರಿಸಿದಬಿಲ್ಗಳಂಕಡಿಕಡಿಗುಮತ್ತೆಮತ್ತೆಸುತಿರ್ದನೇವೇಳ್ವೆನು||೨೨
ಅತ್ಯುಗ್ರಖಳನರೂಪಂಕಂಡುಸುರಬಲದ| ಪತ್ಯೇಕರೆಲ್ಲರುಂಮೂ
ರ್ಛೆವಡೆದರ್ದುಷ್ಟ| ದಿತ್ಯಾತ್ಮಜರಬಾಣವೃಷ್ಟಿಯಿಂನೆನೆಯದವರಿಲ್ಲ
ವಾನಿರ್ಜರರೊಳು|| ಮೃತ್ಯುಪೊಕ್ಕಂತಾಯ್ತುಪೇಳಲೇನಾಖಳಾ|
ಘಾತ್ಯವಂಮಿಗೆಯಕ್ಷಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಾ| ದಿತ್ಯವಸುಮನುಕುಲಂಕಂ
ಗೆಟ್ಟುಬೆಂಗೊಟ್ಟುಭಯದೊಳೋಡುತ್ತಿರ್ದರು||೨೩|| ಸೋಲ್ವನೆತ್ತ
ರಸುರಿವಕರುಳನಡುಪಂಗದಬೆ| ಮಗ್ಗಾನಿಯಪರಿದೆಳೆವಮೃಜೋ
ಡುನೊಗದೊಳ್ಮ್ರ| ಸುರ್ವಬಿಡುಗುರುಳಬೆನ್ನೊಳುನಟ್ಟಸರಳತಬ್ಬಿ
ಬ್ಬಿಸವನಡೆನುಡಿಗಳ್|| ಬೇರ್ವರಿದಭಯದಪಿಂನೋಟದೊಣಮ್ಯಯ
ಕಡು| ಪಾರ್ವದೆಯಪೊಯ್ವಳ್ಳಿಗಳಪೊತ್ತನಾಚಿಕೆಯ| ಸರ್ವದಿಕ್ಪಾ
ಲರೋಟಂಗಾಣುತಜನಾಗ್ರಸಂದಾಳ್ದನಾಕ್ಷಣದೊಳು||೨೪|| ಸಂತೈ
ಸಿದಂಕೆಟ್ಟುಮುರಿದೋಡಿಬರ್ಪಮರ| ಸಂತತಿಗಳಂಸ್ವಸನ್ನಾಹ
ದಿಂದಾತ್ಮ| ಸಂತಾನಮಗಣಿತಮೆಂಡಂಬಲಂಬರೆಮಹಾಕೋಪದಿಂರ
ಥವಡೆದರ್|| ಪಿಂತಖಿಳಲೋಕಮಂಪೆತ್ತವಂಕೊಲೆಗಣಿಸ| ಲಂತಖಿಳ
ಮಾಗದಿಹುದೇನೆನಲುಬೊಮ್ಮನಾಂ| ತಾಂತಖಳರಂಕೊಂದುಕೊ
ಳುತಶತಮಾಯನಂತಾಗಲವನಿಂತೆಂದನು||೨೫|| ಘಡಫಡೆಲವೆಲವೊ
ತೊಲತೊಲಗುಲೋಕಂಗಳಂ| ಪಡೆದನೆಂಬಗ್ಗಳಿಕೆನಮ್ಮೊಡನೆಸಲ್ಲ
ದಾ| ಪಡಪನುಳಿದೆಟ್ಟರಿಕೆಯಿಂಕಾದೆನುತ್ತೆಟ್ಟಖಳನಶರಜಾಲಂಗಳಂ|
ತಡೆಗಡಿದುಶತಮಾಯನೆಂಬಹಂಕಾರಬಂ| ತಡೆದೆನೀನೆಮ್ಮಪೆಸರಳಿ
ಮೃತಂಯಿನ್ನಿನಗೆ| ತಡವಿಲ್ಲವೆಂದುಪೊಸಮಸೆಯವಿಶಿಖಂಗಳಂಪದ್ಮಾ
ಸನಂಕರದನು||೨೬|| ಆಚತುರ್ಮುಖನೆಟ್ಟಬಾಣಂಗಳಂಕಡಿದು| ಭೂ
ಚಕ್ರಮೆತ್ತದೆಸೆಯತ್ತನಭಮೆತ್ತತಾ| ರಾಚಂದ್ರಮಸ್ಸೂರ್ಯ್ಯಮಂಡ
ಲಂಗಳಗತಿಯದೆತ್ತಸಾನಾಭಾವದ|| ಈಚರಾಚರಮೆತ್ತಲಂಬುದಂ
ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ| ಗೋಚರಮದಾಗಲಾಶತಮಾಯಕರತಳಮ| ಹಾಚಾಪನಿ
ರ್ಮುಕ್ತಬಾಣಾಬ್ಧಿಬೊಮ್ಮನಂಮುಸುಕಿತೇಂವರ್ಣಿಸುವೆನು||೨೭||

ಮುಟ್ಟಿದಶರಂಗಳಂಕೞುಟ್ಟಿಕೈಯೊಡನೆಬಲ್ಗಟ್ಟಿದೆಯುಱುಳೆನರಥದಟ್ಟು
ನೊಗಗಾಲಿಗಳ| ನುಚ್ಚುಗಡಿದವನೆದೆಯನುಚ್ಚೞಿಸಲಂಬುಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ
ಮೈಮರೆದುಱುಳೆನು || ಚಿಚ್ಚರದೊಳೇೞ್ದುಱುತಿಪೆಚ್ಚಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ|ದೆ
ಚ್ಚಿೞಿಡಾಬಾಣಮಂಕೞ್ಚಲಿವನಂಗೆಲ್ದು|ದಚ್ಚರಿಯೆ ತನಗೆನುತೆಮ
ಚ್ಚರದೆಮಾಯೆಯಂಬಿಟ್ಟಿದಂಶತಮಾಯನು ||೨೮|| ಪೆಸರದೇಂಶತ
ಮಾಯನವನಘನಮಾಯೆಂಬಂ| ಣಸಲಳೆವೆಕೇೞ್ದಿಗ್ಧರಾವ ತತ್ಕ್ಷಣ
ದೊಳಗೆ| ಮಸಿವಣ್ಣಮಾಯ್ತು ಬೊಮ್ಮಾಂಡಮಿನಶಶಿಕಿರಣಮುಡಗಿದ
ವುತಮುಮೆತ್ತಲುಂ|| ಪೆಸರಿಸಿದುದಾಬ್ರಹ್ಮನೆಸುವಪತ್ಯಾಸ್ತ್ರದೊಳಂ|ದೆಸ
ಕಮಂವಿಶಾರಿಮೈಮುಟ್ಟಿಗುದುಸಲೆಪಟ್ಟಿ| ಬಸವೞಿದರೆಲ್ಲರುಂಕಂಗೆಟ್ಟು
ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟುಮರವಟ್ಟರೇವೇೞ್ವೆನು||೨೯|| ಪುಲಿಕರಡಿಪಂದಿಗಳುಘ
ಣಮುಹಿಷವೃಕಗಂತಿ| ಬಲಪಿಸ್ತ್ರಶರಭಭೇರುಂಡಾದಿಖಗಮೃಗದ|ಬ
ಳಗನ್ನೆಗಳ್ಮೊಸಳೆಕರ್ಕಟಕತಿಮಿತ್ರಿಮಿಂಗಳಮಾದಿಜಲಚರಾಳಿ||ಮು
ಳಿಮಿಂಚುಬರಸಿಡಿಲ್ಬಿರುಗಾಳಿಧೂಳಿಸಕೆ| ಚಳಿಕಿಚ್ಚುಪೊಗೆಯುಸ್ತ್ರಶ
ಸ್ತ್ರತತಿಪೇರ್ಗುಂಡು| ಪೋಳ್ಭೂತಭೇತಾಳಕುಲಮೊಗ್ಗಿಮಡವಿಡದೆ
ಬಲಮನುರೆನೋಯಿಸಿದವು||೩೦|| ಎತ್ತೆತ್ತಲುಂಪಲ್ಲಕೊಳ್ಳಮುಳ್ಳಿವ
ನಿತಳ| ಮತ್ತೆತ್ತಲುಂಘಟ್ಟಬೆಟ್ಟನಟ್ಟಡವಿಗಳು| ಮೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಪಿರಿಯ
ಕಂಮರಿಯದರಿಯಭೀಕರಗಂಡಗಂಹರಚಯಂ|ಎತ್ತಲುಂಲಯಕಾ
ರಿಮಾರಿಭೂರಿಪಿಶಾಚ | ರೆತ್ತಲುಂಬಿಸಿಮುಂಡಕೊಂಡಕಂಡದಮುಳೆ
ಗ| ಳೆತ್ತಲುಂಘೋರಸಂಹಾರಕೂರಮೃಗಾಳಿಯುದ್ದುದೇಂವಣ್ಣಿಸುವೆ
ನು||೩೧|| ಪಿಡಿವನುಂಗುವಸೀೞ್ವತೊೞ್ವಪ್ಪೊೞ್ವರಿವನರೆ| ಕಡಿವಕೊ
ಚ್ಚುವತಿವಿವಕವಿವಕಿವಿಯೊಳೆ,,ಬೊ| ೞ್ಬುಡುವಪೊಂಚುವಪಾಯ್ವ
ಪೊಯ್ವಕೊಯ್ವಳೆವತುೞಿಪ್ಪೊಳೆವಮುೞಿಮಾಗಸಕ್ಕೆ||ಇಡುವೆಸುವ
ತರಿವಿರಿವಕೊರೆವಬಿಸಿನೆತ್ತರಂ| ಕುಡಿವಕಚ್ಚುವಪೀರ್ವಕಾರ್ವಮಾ
ರ್ವರೆಗೊಲೆಯ | ಗಡಣ. ಗಳಿಂನೋವಬೇವಸಾವನಿಬರಂಪದ್ಮಾಸ
ನಂಕಂಡನು ||೩೨|| ಬೆರಗಾಗಿಕಮಲಭವನಿವನವಮಾಯೆಯನೊಂ
ದು| ತೆರದೊಳಪಹರಿಪೆನೆಂಬಸಿತರೊಳುಶತಮಾಯ| ನುರುಬಿಕಂಗ
ೞಿಗೆಕಾಣಸಿಕೊಳ್ಳದೆಡಬಲಂಪಿಂದುಮುಂದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು || ಕರದನಂ
ಬುಗಳನವನರಿಯಿಸಿಡಿಲಂತದಂ| ಮುರಿಯೆಗಿರಿಯಂತದಂತರಿಯೆಕ
ಡಲಂತದಂ | ಸುರಿಯೆಮತ್ತೊಂದೊಂದುತೆರದೊಳೆಡೆವಿಡದೆಬಂದೆರ
ಗಿದಂವಿಕ್ರಮದೊಳು ||೩೩|| ಈಸಕಲಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಧುರಕೆನಿಲ್ವ
ರುಂ| ಟೇಸಮಾನಂಕಾದಿಕಾದಿಶತಮಾಯನುರೆ | ಬೇಸತ್ತುಡೆದಂ

ಬರಾಂಕಣದೊಳಿರ್ದ ಬಲ್ಗತ್ತಲೆಯನೊತ್ತಿ ಕವಿಸಿ॥ ಮೋಸದೊಳು ಬಿ
ಲ್ಲಂಬುಗಳೆಸದ್ಗ ಪುಟ್ಟಿಗಂ। ತೋಸರಿಸದೆಸುತಿರ್ದನಂತ್ಯಕಾಲದ ಮೋ
ಘ। ಮೇಸಾಣೆವಿಡಿದಂಬುಮಳೆಗಳಂ ಕಳವ ದೆನೆ ರಾಮು ಕೇಳದ್ಭುತ
ವನು॥೨೪॥ ಬಾನಿಂದಲೆತ್ತೆತ್ತಲುಂ ಕರೆವ ನಿಡುಸರಳೆ। ಸೇದೆಯಿಂದೆ
ಲ್ಲರುಂ ಮೂರ್ಛೆವಡೆದರು ಬೊಮ್ಮ। ನೇನಾದನೆಂದರಿಯೆ ನರೆಜಾವ
ಮನಿತರೊಳಗವನೆಸುವ ಬಾಣಂಗಳಂ॥ ನಾನಾಪ್ರಕಾರಗಿಂ ಕಡಿದು
ಮವನೆಡೆಗೆಸಂ। ಧಾನವಂ ಮಾಳ್ಪಬಗೆಯಂ ಕಾಣದೀಶ್ವರ। ಧ್ಯಾನ
ದಿಂದರಿದೊಡನೆ ಪಳಯರುದ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂ ಸರಸಿಜಭವಂ ತೆಗೆದನು॥೨೫
ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದುಗಿಯಲಾ ಮಾಡುಗಳ್ಗೂಡಿ। ಕೆತ್ತ ತಮಮುಡಗಿಗು
ದುಹೆದೆಯೊಳ್ತೊಡರ್ಚಲೆ। ತ್ತೆತ್ತಲುಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮುರಿದುದಾ ಬಾ
ಣಮಂ ಕಿವಿವರೆಗತೆಗೆದು ಬಿಡಲು॥ ಮತ್ತೆ ನಭದೊಳಗೆಸೆವ ಶತಮಾ
ಯುಕಂಠಮಂ। ಕತ್ತರಿಸಿ ತಲೆಮುಂಡಮುರಡನುಂ ಕಡಲೇಳೆ। ರತ್ತಮ
ರುಭೂಮಿಗಿಟ್ಟುದು ಬೀಳ್ವ ಭರಕದೇನಾಯ್ತೊ ಭೂತಳವೆಂದನು॥
ಝುಲ್ಲೆಂಗುಸುರಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಕರೆಯಲ್ಕೆ ಮಾ। ಗ್ಗಲ್ಲಭನಸಿರಿಮುಡಿ
ಗೆದೈತ್ಯಸೇನಾರ್ಣವಂ। ತಲ್ಲಣಿಸಿದುದು ಬೇಸತ್ತಸರುಸರಿದರಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಬಳಿಕಾ ಬ್ರಹ್ಮನು॥ ಬಿಲ್ಗೊಳೆಂಬಂತೊಟ್ಟು ನಡೆಮುತ್ತಿರೆ ಕಾಳಗದ ಗೆಲ್ಲ
ದೊಳು ದಿಕ್ಪಾಲವಸುಮನುಗಳಾದ್ಯಂತ। ರೆಲ್ಲರೊತ್ತಿದರಳಿದುದಗಣಿ
ತಬಲಂಬುಳೆರಸೇನೆಯೊಳ್ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ॥೨೬॥ ವಿಕ್ರಮದೊಳೊ
ತ್ತಿಮಾಬ್ರಹ್ಮನಂ ನಿಲಿಸುವಸ। ರಾಕ್ಷಸಿಗಳೋರ್ವರಂ ಕಾಣೆನಾಖ
ಳಸೈನ್ಯ। ಚಕ್ರಪತಿಯು ಶಿವನಾ ಶುಂಭಾಸುರಂ ಕೇಳ್ದು ಖೇದಸಂಯು
ಕ್ತನಾಗಿ। ವಕ್ರಮಾದು ದೆಸಮುರಜಯುಮನುತೆ ವಿಗ್ರಹೋ। ಪಕ್ರಮಾ
ವೇಶದಿಂ ತನ್ನ ಬಲಸಹಿತಂದ। ತಿಕ್ರಮಿಸಿನಡದೆ ಸಾದಾನವಂ ಮಾನ
ವಂ ನೀಗಲಿದಿರಾಂತಭಟರು॥೨೭॥ ಮಾರ್ಗಬಳದೊಗ್ಗೆಗರುತೆಗದೋ
ಡಜೆದೆಯುಕೆ। ಚ್ಚಿರ್ದ ಮಗ್ಗರಳಿ ಕಾಳಗಕೆ ನುತೆ ಕಡು ಪಸಿಗ। ಶಾರ್ದೂಲದಂ
ತೆ ಶುಂಭಾಸುರಂ ರಥವಡರಿ ನಡೆಯೆ ಕಂಡ ಜಮುನ್ಯಾರು॥ ಇದ್ದರೆಲ್ಲಗ
ರಂ ಪೊಡೆದಂತೆ ದುರ್ಜಯಂ। ಪೊರ್ದಿದುದು ಸುರಬಲಕೆ ಶುಂಭಾಸುರಂ
ತುಡುಕೆ। ಪೊರ್ದರೊಡೆಯು ನರಿಣವನೀಗಿ ಗರ್ಬ್ಬೀಗಿದರಾಗಿದ ಕರ್ಗಂಡ
ಕಡೆಗೆ॥೨೮॥ ನೋಯನೊಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ್ರ ಸೊಡಲೊಳಗೆ ಪ್ರಾ। ರಾ
ಯುಮಾಯ್ತೇರು ತದ್ದಿಕ್ಪಾಲರೆಲ್ಲರುಂ। ಘಾಯದಿಂ ಮೂರ್ಛೆವಡೆದ
ರ್ತ್ರಿಣೇತ್ರರೇನಾದರೆಂದರಿಯೆ ನಾಹವದೊಳು॥ ಖೋಯೆಂದು ತುರುಬಿ
ದಖರ್ಗಳರಜೇಂದ್ರಾದ್ಯರಪ। ಲಾಯನದಹೇವಮಂ ಕಂಡನೀ ವಿಷ್ಣು

ರೋ। ಷಾಯಮಾನಸನಾಗಿ ಸರ್ವಸನ್ನಾಹದಿಂ ಶುಂಭಂಗೆ ಮಾರಾಂತ
ನು॥೪೦॥ ಸಾರ್ತನಗಿದಿರ್ಬ್ಬನಿಂ ಬಾಳ್ವನೇ ನಿನ್ನನೈ। ನೂರ್ತ್ತುಂಡುಗೈ
ದು ಬಲಿಗೆರವೆನೆನಗಾಂತುದುಂ ಬಾರ್ತರಾದರ್ಗ್ಗಿನ್ನವಂದಿಗರು ಪೋಗೆ
ನಲ್ವಿಷ್ಣುವತಿಕೋಪದಿಂದ॥ ಆರ್ತನಗೆ ಸರಿಯೆಲವೊ ಸಾಯಬೇಡೆನು
ತವನ। ತೇರ್ತ್ತುಮುರ್ತ್ತುಪುರಾಗಲಿಚ್ಛ್ರವಸುಮತಿಗೆ ಕೆಂ। ನೀರ್ತ್ತುಳ್ಕಿ
ತುಳ್ಕಿ ದಂಕೃಗೆಡದೆ ಸಾಯಕಸಮುಗ್ರಮಂ ಶಾರ್ಙ್ಗಬಳಿಕ॥೪೧॥ ಏಸ್ದ
ಳೆದು ನೊಂದ ಕಾಳ್ಪಂದಿಯಂತವನಾಧ। ನುಗ್ದಂಡಶರಮನೋರ್ಕೈಕ
ಗೊಂಡು ಘುಡುಘುಡಿಸಿ। ದೋರ್ದಂಡಮಂ ನೀಡಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ತೇರನಿ
ಡು ಬೊಂಗರಿಯೊಲ್ಲಿ ಭಕಿಡಲ್ಕ॥ ಸಾರ್ದು ಬೊಮ್ಮಾಂಡಮಂ ಬೀಳ್ವ
ರಥಮಂ ನಡುವೆ। ಮಾರ್ದು ಹರಿಪುಟನೆಗೆದು ಗಗನದೊಳು ಮೇಘದಂ।
ತಾರ್ದ್ದು ಶುಂಭನ ಮೇಲೆ ಬೀಳೆ ಈರ್ವರೆರ್ನ್ನಂ ಗುರುಳ್ದು ಮೂರ್ಛಿತರಾ
ದರು॥೪೨॥ ಕ್ಷಣದೊಳೆಚ್ಚತ್ತು ಕಡುವೇಗದಿಂದೀರ್ವರುಂ। ಮಣಿವರೂ
ಥಾರೂಢರಾಗಿ ಬಿಲ್ವಿಡಿದು ಮಾ। ರ್ಗಣಕೆ ಮಾರ್ಗಣಮೊಡನೆ ಘಾಯ
ಕಂ ಘಾಯಮುಳಿಲಿಂಗಳೆಚ್ಚ ತಿಗಬಾತಿ॥ ಸೆಣಸಿಂಗೆ ಸೆಣಸು ಮೂದಲೆಗೆ
ಮೂದಲೆಗಳಿಂ। ಹೆಣಗಿದರು ಶರ ಖಡ್ಗ ಪರಶು ಗದೆ ಚಕ್ರಕಂ। ಪಣಮು
ಷ್ಟಿಯುಬ್ಧಾದಿ ಸಕಲಯುದ್ಧಂಗಳಿಂ ಹೆರತೆಗೆಯದೋರೊರ್ವ್ವರು ॥೪೩॥
ನೀಲಪರ್ವ್ವತಮೆರಡು ಸ್ರೋರ್ಗ್ವಂತೆ ಸಂವರ್ತ। ಕಾಲಮೇಘದ್ವಯಂ ಸೆ
ಣಸುವಂತೆ ಮಹಾ। ಸ್ಥೂಲಾಂಗರೆಚ್ಚಾಡುತಿರಲೀರ್ವ್ವರವಯವದ ಘಾ
ಯಘಾಯಂಗಳೊಳಗೆ॥ ಮೇಲೆ ಮೇಲೊಸರ್ವ ನೆತ್ತರೊಳದ್ದು ಪೂತ ನಾ
ದ। ಪಾಲಾಶತರುಗಳೋಳ್ನೆದಜಾಜನಗಿರಿಯೊಲಾಲಕ್ಷ್ಮೀಯರ
ಸಶುಂಭಾಸುರರೊಪ್ಪಿರ್ದರೇನೆಂದೆಂಬೆನವರ ಧಟನು ॥೪೪॥ ಸಮನ
ಪ್ಪನಾ ಹರಿಗೆ ಶುಂಭನಾ ಶುಂಭಂಗೆ। ಸಮನೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೆಂದೆರಳ್ತೆಂ
ಡದವ। ರಮಮ ಮಹಭಾವೆ ನಲ್ಕಾದಿದರನೇಕಸತ್ವದ ಬಳಿಕ್ಕೆಂದೀ
ರ್ವರು॥ ಸಮರದೊಳು ಸರಿಯಾಗೆ ಶುಂಭನತಿಕೋಪದಿನ। ಸಮಬಾ
ಣವೊಂದರಿಂದೆದೆಯನೆಚ್ಚೊಡೆಶಿರೋ। ಭ್ರಮಣದೊಳು ಮೂರ್ಛೆ
ಸಿ ಮರಳ್ದೆಳ್ದು ವಿಷ್ಣು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚನು॥೪೫॥ ಸರ್ಪಶಯನ
ನ ಬಾಣಹತಿಗವನ ಮುಖದೆಸೆ। ತ್ತ್ವರಿದು ದೆತ್ತಲುಂ ಸುತ್ತಲುಂ ಕೋ
ಪದಿಂ। ಕಂಪರ್ಸೋದರ ನಿಶುಂಭಾದಿಗಳು ವಿಷ್ಣುವಂ ತಮೆಮುತ್ತಲಾ
ಕ್ಷಣದೊಳು॥ ತೇರ್ಪ್ಪತ್ತಿ ಶುಂಭನಿದಿರಸ್ನೋಡಿ ಮುಳಿಸು ಮೂರಿರ್ಪ್ಪ
ತ್ತು ಮಡಿಯಾಗೆ ವಿಷ್ಣುವಂ ಕಾಣುತಿಂ। ನೋರ್ಪತ್ತುಬದುಕು ನೀಂ
ಕಾಚಿವೆನುತುಗ್ರಶಕ್ತಿಯಸಾರ್ದು ತೆಗೆದಿಟ್ಟನು॥೪೬॥ ಪೇರುರವನುಗಿ

ಹುದಾಶಕ್ತಿ ಸರಿವೈರಿಯುರೆದು। ತೇರೊಳಗೆ ಬೀಳ್ದ ನಿಸ್ಸಿಂದ ಬಾರದೆನು
ತೆವನ। ಸಾರಥಿಯುರುಳ್ದಿಡಂ ಪಾಳೆಯ ಕೆರಥವು ನಾಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರರಳವ
ಳಿದರು॥ ಈ ರಾಕ್ಷಸಾಳಿ ಬೆಂಬತ್ತಿದುದು ನಿಡುಸರಳ್, ಸಾರದಂತೊಡೆ
ನಡುಕೊರಳ್ಪರಿದು ಕೂಡೆಸಂ । ಹಾರವಾಯ್ತು ಗಳ್ಳೈನೂರ್ಪದ್ಮ ಬಲ
ವುಳಿದುದೋಡಿ ಬೀಡಂ ಪೊಕ್ಕುದು॥೪೭॥ ಕರಿತುರಗರಥ ಶರಾಳಿಯುಂ
ನಿರಿಸಿ ಕೈಮಾಗಿದು। ಮುರಪುತ್ತಡವರ್ ಪ್ರುಗ್ಗಿಬೆಸೀರೆಲ್ವಾಕ್ಕುಸಲೆ। ಬೆ
ರಳುಗಳ್ಬಿಯೊಳಿಟ್ಟಿಯ್ಯ ಕಾಯೆಂದು ಕಾಲ್ಗುಗಬಹುದೆ ನ್ಯಾವರಾಂ
ತು॥ ಕರುಣವನೆ ಪಡೆದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಲ್ಬೀಗ। ವೆರಸತಿರು
ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ ಪಾಳೆಯಂ ಬೊಗುವ । ಸುರರಸೇನೆಯು ಸಡಗರಂ
ಗಂಡು ಸೇನಾನಿಯುರಿದೆದ್ದ ಸಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೪೮॥ ಬಾಯನೊಡೆಬ
ಡಿವಾಸೆಗೀಳ್ಕುರುಳ್ಗೊಯ್ಯುಗ। ಲಾತ್ತಯೊಡೆತ್ತರಪೀವುದೇ ನಿಮಗೆ
ಹೊಯ್ಯಾಡಿ। ಸಾಯುಂಣೆಯುವಸುದೆಸುಡು ಸುವಸ್ತ್ರ ಬಾಳ್ಗಳನೆನು
ತ್ತೆ ಜರೆದ ಮರಕುಲಪುಂ॥ ಖೋಯೆನುತೆ ಬಪ್ಪಸುರರಂ ಕಂಡು ತೇ
ರೇರಿ, ಜೇಯನೇರಿಸಿ ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸುತೆ ವಳಯು ಹರ। ನಾಯುತಂದಾ
ಕ್ಷತ್ತ ಬಲಸಹಂಷಣ್ಮುಖಂ ತರುಬಿದಂ ಪರಬಲವನು॥೪೯॥ ಗಡಬಡಿ
ಸಿದುದು ಲಗ್ಗೆವರೆ ಕೋಟ ಪಗೆಗಳಂ। ಕೆಡಕೆಡೆಯೆನುತ್ತೆ ಕಹಳೆಗಳೊದ
ರೆ ಅಳ್ಳೆದೆಯ। ಧಡಧಡಂಗಳ್ಮುಣ್ಪದಮರಗರ್ ಹರಿಯು ಜರ್ಜರಹರಸಿ
ಧ್ಯೈತ್ಯದಿಂದ॥ ಒಡನೊಡನೆ ಹುರಗಟ್ಟಿಯುರುಬುವಸುರಾಳಿಯಂ । ತ
ಡತಡದು ಕಾದುತ್ತಿರ್ದರ್ ರ್ಜೃಂಭಸಿಷುಗಳಂ। ಕಡಿಕಡಿದು ಖಾತಿಯಿಂ
ದಾಷಣ್ಮುಖಂ ಸರಳ್ಗೊಟ್ಟುಮುತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೫೦॥ ಸಾರಬೇಂಕಡಬೇ
ಡತೊಲಗು ಹವಿವಿಧಗಳಂ । ಗಾಯುಗಿಸಿದ ವಿಕ್ರಮಂ ಸಲ್ಲದೆಮಗೆ ವ್ಯೈ
ದೋರಿ ಕಾಟದ ದೈತ್ಯರೇನಾದರೆಂಬುದಂ ಪಿಂತ ನೀಂ ಕೇಳ್ದರಿಯಲ
ಕಾರಿಸುವೆನವರಂ ಜಯಿಸಿದುದನೆನುತಬಿ। ಲ್ಗಾರ ರಥದೇಸನೆಷ್ಟಂ
ಕರದ ಬಲ್ಬಿಲ್ಲ। ಶಾರಠಿಂ ಖಳನಸಾರಥಿ ರಥಾಶ್ವಂಗಳುಡಡೆಗೆಡೆಯಲೇ
ನೆಂಬೆನು॥೫೧॥ ತೇರ್ಮುರಿಯೆ ಪೊಸ ತೇರನಳವಡಿಸಶುಂಭನೈ। ನೂ
ರ್ಮಡಿಯ ಬೀರಡಂ ಪೊಸವುಸೆಯು ಕಣೆಗಳಂ। ಕಾಮುಕದೊಳೊಂದಿ
ಸಿಬಿಡಲ್ಕೆ ಶಾವನಿ ನಭೋಮಂಡಲಂಗಳೊಳೆಲ್ಲೆಯುಂ॥ ಕಾರ್ಮಳೆಗಳನೆ
ಕರೆದವನು ತುಮುನ್ನಿಮಿಸದೊಳ । ಗಾರ್ದ್ಮೊಗಂ ಕಡಿದವನ ಕೇತುಚತ
ಮರ ಕವಚ। ಧರ್ಮಸಾರಥಿವರೂಥಂಗಳಂ ಕಡಿದು ವಿರಥನವ ಮಾಡಿದಂ ಕ್ಷ
ಣದೊಳು॥೫೨॥ ವಿರಥನಾದಾ ಶುಂಭನೊಡನೆ ಗದೆವಿಡಿದು ಚೆ। ಟ್ಟರದೊ
ಳೊದಗಲ್ಕದಂ ಕಡಿಯಲಸಿವಿಡಿದು ನಿ। ಭರದೊಳೊದಗಲ್ಕದಂ ತರಿಯೆ

ತೋಮರಚಕ್ರಪರಿಘಮುದ್ಗರಮುಸುಂಡಿ॥ಪರಶುಮೊದಲಾದಬತ್ತೀ
ಸಾಯುಧಂಗಳೊಳ್ಪರಿವಿಡಿಯುಳೊದಗಲನಿತಂಬೇಗದೊಳ್ಮಹೇ।
ಶ್ವರಸುತಂತರಿದವನವ್ಯ್ರತುಂಬಘಾಯಮಂ । ಕಾಣಿಸಿದನೇನೆಂಬೆ
ನು॥ಇಂತುನಾನಾತೆರದಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಜಾಲಂಗ।ಳಿಂತಡೆಯುದೊದಗಿಗುಹ
ನಂಗದೊಳುಘಾಯಂಗ।ಳಂತಾಗಿಸಲ್ಕೆರೆಯುದಾತನಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿನುಂ
ಗಿದಪೆನೆಂಬವನದ॥ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂಮೇಲಾವ್ಯಯೆತಳೆಯನರಿವಾಬಾ
ಣ।ಮಂತೆಗೆದಿವಂಗಿರಿಜೆಯುಸ್ತ್ರಕ್ಕೆವಿಮಾಸಲೆಂ। ದಂತದಂಬಿಟ್ಟುಷಣ್ಮ
ಖನಾಗ್ರರ‌ಗಳಿಂಬುಳೆನುರವನೊಡೆಯುಚ್ಚನು॥ ನಿಲವಿನಿಂಕೆಡದನವ
ನನಿತರೊಳುಧೊರೆಬೀಳ್ವ। ನೆಲೆಲೆಕವಿಕವಿಯೆನುತೆಸುತ್ತಲೆತ್ತೆತ್ತಲ
ವ। ನಳಲಿಗನಿಶುಂಭಕುಂಭನಿಕುಂಭಶರಭಗಜಶಿರಕಪಿಲವೃಷಪರ್ವ
ರು॥ಬಲಿವಿಲೋಚನಪಾಕಬಾಣವಿದ್ರಾವಣಶ।ಬಲಶಂಖಶಿರವಜ್ರನಾ
ಭಮೊದಲಾಗಿರ್ದ।ಖಳರೊದಗಿಶುಂಭನಂಬೀಡಿಂಗೆಪ್ಪೊರಿಸಿಕಣಕಿದ
ರೊಡನೆಷಣ್ಮುಖನನು॥೫೫॥ಗಿರಿಯಬಳಗಂಮುತ್ತಿಕುಳಿಶಮಂಜು
ವದೆನವ। ಕರಿಯುಜಂಗುಳಿಯುರುಬೆಸಿಂಗಮುಳ್ಕುವದೆಮುದು।ನರಿ
ಯುಹಿಂಡುರವಣಸೆಪೇರ್ಬುಲಿಭಯುಂಗೊಂಬುದೇಸಿದ್ಧರಾಮುಕೇಳು
ತರತರದೊಳೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಕವಿವರಕ್ಕಸರ।ನೆರವಿಷಣ್ಮುಖನಂತೆರಳ್ದು
ವ್ರದೆಕೊಡೆಸಂ। ಹರಿಸತೊಡಗಿದಸವಂಪ್ರಳಯಹರನಪರಾವತಾರ
ಮೆನೆಸಂಗರದೊಳು॥೫೬। ಇದಿರೊಳುರುಬಿದನಿಶುಂಭನನೆಚ್ಚುಬ
ಲದೊಳಿರೆ। ತ್ತಿದಕುಂಭನಂಬಡಿದುವಾಮದೊಳ್ಬಂದುತಾ।ಗಿದಶ
ರಭನಂಸಗೆಗುಬೆಂಗಡೆಯೊಳೆಸುವಬ? ಯುಂಕೆಡಪಿಮೇಲೆಮೇಲೆ।ಒ
ದಗುವನಿಶುಂಭಪಾಕರನಿಳಿಗುರುಳ್ಚಿವೋ। ಹದಶಬಲಶಂಖಶಿರವ
ಜ್ರನಾಭಾಬ। ಲ್ಕಗನಕರ್ಕಶದನುಜರಂಮೂರ್ಛೆವಡಿಸಿದಂಗುಹ
ನೊಂದುನಿಮಿಷದೊಳಗೆ॥೫೭॥ಮಡಿವರ್ಗಗಡೆಯಿಲ್ಲವಾಹನದಮೇ
ಗಣಂ। ಕೆಡವರ್ಗಮಿತಿಯಿಲ್ಲಘಾಯಂಗಳಿಂಮೂರ್ಛೆ। ವಡೆವರ್ಗೆಗ
ಣನೆಯಿಲ್ಲರೆಜೀವವಾಗಿಕ್ಕೈಕಾಲ್ಗಳುಡಿದರೆಗಂಗಳಂ॥ ಬಿಡುವರ್ಗಲೆ
ಕ್ಕವಿಲ್ಲೆಸುಗಯುರುಬೆಯೊಳೆದೆಗ।ಳೊಡವರ್ಗಮೇರೆಯಿಲ್ಲೆತ್ತಲುಂ
ಪರಿದುಬೆಂ। ಗೊಡವರ್ಗಕಡೆಯಿಲ್ಲಮೆನೆಮುರಿದುದಾಬಲಂಪೇಳ
ಲೇನದ್ಭುತವನು॥೫೮॥ ಬೆಂಬತ್ತಿದುದುವಿಷ್ಣುವಿಧಿಮುಖ್ಯದೇವ
ನಿಕ। ರುಂಬಮೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಖಳರಾನೆಕುದುರೆತೇ। ರಂಬಿಟ್ಟುಕಂಗೆ
ಟ್ಟುಮತಿಯಳಿದುಧೃತಿಗುಂದಿಬಹುದೈನ್ಯದಿಂಕೈಗಳಂ॥ ತಂಬುಲಕೆ
ನೀಡಿಗಡ್ಡಂಮಿಸೆವೆರಸಿಬಸು। ರಂಬಂದಮುಕ್ಕಳಿಸಿನಿಮಗೆಂದುಭಟ

ಸಮೂ। ಹಂಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ರಿಯಪಾಳಿಯುಂ ಬೊಕ್ಕದೇಸೆಂ
ಬಿನಟ್ಟರಿಯನು ॥೫೯॥ ಓಡುವಸುರಾಳಿಯುಂ ಸುರರಿರದೆ ಬೆಂಬತ್ತಿ।
ಕೂಡಿಪೊಕ್ಕರಾಪ್ಪಳಿಯಂಗಳಂಬಲು ಸೂರೆ ಮಾಡಿಗುಡಿಗೂಡಾರಮಂ
ಕೊಯ್ದು ತಮತಮಗೆ ಸೂಳೆಯರಸೆರೆಯ ಪಿಡಿದು ॥ ಮಾಡಿದರ್ಸಕ
ಲರ್ಗೆ ಭೀತಿಯಂ ಜಯದೊಳೋ। ಲಾಡಿದರ್ಬಿಂಕದಿಂ ಜಯಭೇರಿಯಂ
ಪೊಯಿಸಿ। ತಾಡಕೇನಾಷಣ್ಮುಖಂ ತಿರುಗಿದಂ ತಮ್ಮ ಪಾಳಯಕೆ ಸಂ
ಭ್ರಮದೊಳು ॥೬೦॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ।
ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ
ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕ
ಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೬೧॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೯ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೦೫೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

⁜೧೦ನೇ ಸಂಧಿ⁜

ಸೂಚನೆ॥ ಧುರದೊಳಂಧಾಸುರಂ ಹರನೊಡನೆ ಕಾದಲಾ। ಪ
ರಶಿವಂ ಶೂಲದಿಂದಿರಿದೆತ್ತಿ ನುತಿಸಲತಿ। ಕರುಣದಿಂದವನ ಹೃದ
ಯಾಂಗಣದಿ ನಟಿಸಿ ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟನೊಲಿದು॥

ಪದ॥ ಕಮಲನೇತ್ರಾಂಬಕಸುಪೂಜಿತಪದಾಂಭೋಜ। ಕಮ
ಲಗರ್ಭೋರ್ದಯಕುಮಾರಕಶಿರಶ್ಛೇದ। ಕಮಲಸಖಪುತ್ರಗಾತ್ರಾರ
ಣ್ಯಘನದಾವಕಮಲಕಮಲಾರಿಧರನೆ॥ ಕಮಲಮಿತ್ರಾಬ್ಜವಹ್ನಿತ್ರಿ
ಲೋಚನನೆಸೆವ। ಕಮಲಾಕುಮಾರದಹನೀಕೃತಸುಭಸಿತಾಂಗ। ಕ
ಮಲಾಪ್ತಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶಜಯ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸುಜನರಕ್ಷ॥೧॥
ಘನಮಹಿಮ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಂ ಮುಂಗಥೆಯ। ನನುನಯದಿ ಪೇಳೆ
ನಲು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ। ವಿನಯದಿಂ ಪೇಳ್ದನಾ ಸಮಯದೊಳಗಿನನ
ಪರಮಾರ್ಥಗಿಳಿದಂಭರದೊಳು॥ ನೆನದುರಣಭಂಗಮಂ ಸಕಲದೈತ್ಯರ್ತ
ಮ್ಮ। ಮನದಹಂಕೃತಮಳಿದು ದುಃಖದಿಂ ನೋವುತಿ। ರ್ಪಿನಮಂಧಕಾ
ಸುರಂ ಕರಿಸಿದಂ ಧೊರೆಧೊರೆಗಳಂ ಮಂತಣಂಗೆಯ್ಯಲು ॥೨॥ ಮುಸು
ಕದಲೆಗಳ ಪೋದಹಂಕೃತಿಯ ನಿಷ್ಕಳೆಯ। ಮುಸುಡುಗಳ ಮೆಲ್ಲಮೆ
ಲ್ಲನೆ ಬರ್ಪನಡೆಯ ಜಾ। ನಿಸುವ ಬಗೆಗಳ ಪೊತ್ತ ದುಗುಡಗಳ ಕೆಳಗನಿ
ಟ್ಟಪನೋಟಗಳ ಸನ್ನೆಯ॥ ನಸುಮಾತುಗಳ ನೇಳ್ದ ಸುಯಿಲ ನಾಂಚಿ
ಕೆಯ ಗುಹ। ನೆಸುಗೆಯಿಂ ಸೀಳ್ದ ಮೈಗಳ ಖಳರ್ಬಂದು ಮಂ। ಡಿಸಿದರೋ

ಛೋರ್ದ್ವರೋರ್ದ್ವರವುರೆಯೊಳತ್ತಿತ್ತ ವಿಸುಕದೇಂ ಪಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೩॥ ಭೋರ್ಗರೆಯುದೊಪ್ಪುವ ಸಮುದ್ರದಂತೊಂದರೆತ। ಳಿಗ್ಗದಲದಿರ್ಪವನ ದಂತೆಗಡಗುಡುವಾಣ್ದ। ಕಾರಗ್ಗಲದಭ್ರವಾಲಿಗಳೆಂತೆ ವು[illegible]ನವುಂತಾಳ್ದಾವುಹಾಸಭೆಯೊಳು। ದುರ್ಗರ್ದ್ವವುಳಿಡಭಟರಂ ಮಿತ್ರರಂಬಂಧು। ವರ್ಗಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಬೇರೆಬೇರೆನಿಬರಪ। ಸರ್ಗಳಿಂ ಕರದು ಪೊರೆಯೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಯಂಧಕಾಸುರನವರ್ಗೆಂದನು ॥೪॥ ಚಿಂತೆಯೇತಕ್ಕಿರಿತ ಮುರಿತ ಮಿವ್ವಸಮರದೊಳೆ। ಗಂತಪ್ಪವೆಗಾರ್ದೊಡೆಂ ಬಪರ್ವೀವ್ಯಥಾ। ಭ್ರಾಂತಿ ಬೇಡೆಂದೆಲ್ಲರಂ ತಿಳುಪಿ ತನ್ನಾಪ್ತರಂ ಕರೆದು ವಿನಯದಿಂದ॥ ಪಿಂತಾದ ಕಾಳಗದೊಳೆಂ ವಿಜಯಾಪಜಯ। ಮಂತ್ರಿರ್ಕ್ಕ ಬಹು ಕಾಲವಾಯುತ್ತರಣವಾಪಗೆಯ। ನೆಂತು ಸಂಹರಿಸವೇಳ್ಕುಂ ಬುದಂತಿಳಿದಮುಗಪೇಳಿರ್ಪನೀವೆಂದನು॥೫॥ ಆವಮಾತನೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳ್ದುವನಂದಾಳ್ದು। ತಾವೋರ್ದ್ವರೊವರ್ದರವೊಗಂ ನೋಡುತಿರೆ ಮಹಾ। ಭೀಮಾಂಗನಾಗಗನವುರ್ಧ್ವಿರ್ಯಯಂಧಾಸುರನಸಮ್ಮುಖದೊಳೆದ್ದುನಿಂದು॥ ಈ ಮಹಾಸಭೆಯುವೀರರ್ಕಳಿರೆರಿಪುವಂವಿ। ರಾಮವೆನಿಪುದು ನಿಮಗೆ ಚೋದ್ಯಮಲ್ಲೆಂದೊಡೆಂ ನೀವು ನಕೆ ತೋರಿದುದನು ಸುರುವೆನಿದಂ ಕೇಳಿವೆಂದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥೬॥ ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಪದಗೆನಸಮರದಿಂದೆಮಗೆ। ಬಂದುದಪಜಯವಾನಿಶಾಚರರ್ನ್ನೋಡಲದ। ರಿಂದಿರುಳ್ಗಳಗಂಜಯುಮಪ್ಪುದೆಮಗನವಿಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವೆರಸಿ ॥ ಇಂದುಜಯಿಸಿದಗಲ್ಲದೊಳ್ಕೃಗಳಂ ಮುರದು। ಸಂದಗವರ್ದೊಳೊರಂಗಿದ ಸಕಲದೇವತಾ। ವೃಂದವಂಕೊಲಲಳ್ಕು ಮಿದು ನಿಷ್ಟಯುಂ ಮನಕೆ ಬಪ್ಪೊರ್ಡೆಸಗುವದೆಂದನು ॥೭॥ ಸಕಹವೆಂದಂ ಶುಂಭನೊಪ್ಪಿದಂ ಶರಭನದ। ನಹುದೆಂದನಂಧಕಾಸುರನು ಳಿದರೆಲ್ಲರುಂ। ನರುಸಿಕೊಂಡರ್ಗ ಗನವುರ್ಧ್ವಿರ್ಮತವೋತವ್ಮ್ಯ ಮತವೆಂದು ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಗಹಗಹಿಸಿದಂ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನರಿದರಿದುವುರು। ಳಶರಸುರೆಕಂಡು ಕಂಡಂ ಕಾಣದಂತಿರ್ಪ। ಮಹಿಷಸ್ವರೂಪರಂತಿಳಿಪಲೇಶಂಗವಶವಲ್ಲವೆಂದಿಂತೆಂದನು॥೮॥ ಶತಮಾಯ ಜಂಭಬಲನಮುಚಿವೃತ್ರರ್ಗವುಂ। ಪ್ರತಿಮಾನರುಂ ಟಿಸಮರದೊಳವವೋರ್ದಲಾದ। ರತಿಮಾನವುಡಗಿವುಡಿದರ್ಸತ್ತ ಬಲಕೆಗಡೆಗಾಣೆನೀರಕ್ಕಸರೊಳು ॥ ಕ್ಷತಮಾಗದವರದಾರ್ಪ್ರೋರಹಿತಬಲದೊಳಗೆ। ಹತಮಾದರಾರೆಣಸು ಬೇಗ ಶಿವನಡಿಗಳೆ। ನತನಾಗುವುಧುಪದಂ ನಂಬಿಕೆಡಬೇಡಪೇಳ್ದೆಂತ್ರಿವಾಚದೊಳೆಂದನು ॥೯॥ ಎನೆಕೇಳ್ದುಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಕಂಗಳೊಳು ಕಿಡಿಗೆದರಿ। ಕನಲು ತಂಧಾಸುರಂ ನು

ಡಿದನಿವರಂತೆಯೆಂ। ಚನೆಗೆಕರೆದೆನೆನಿನ್ನ ನರಿಚಬೇಡೆಂದು ಪೆಹಲಾ
ದಸಂಚರಿದು ನುಡಿದು॥ ದನುಜಸೇನಾಪತಿತ್ವಕೆಗಗನಮೂರ್ಧ್ನಿಗೆ ಗು
ರೆ। ಮಸವೊಳಿದು ಮೂರ್ಧ್ನಾಭಿಷೇಚನಂಗೆಯ್ದಾಗೆ। ನೆನೆದಕಾರ್ಯ್ಯ
ಮನೆಸಗಿಯೆಂದು ಪೇಳೆಯುವಿತ್ತು ಕರ್ಗ್ಗೊಳಿಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು॥೧೦॥ ಕರಿ
ಯುಘಂಟೆಗಳಕುದುರೆಗಳನಾಳಿಗೆಗಳಂ। ಸರಮುಣ್ಮದೊಲ್ಕೊಟ್ಟಪಂಚ
ಪ್ರೋತ್ರಿಸದೆಪರಿ। ಪರಿಯು ವಾದ್ಯಂಗಳಂಬಾಜಿಸದೆಗುಪ್ತದಿಂ ಸರ್ವಸನ್ನಾ
ಹವಾಗಿ॥ ಧೊರೆಧೊರೆಗಳೇನಡೆದು ಹೊಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿತಮ। ಗೆರಡೆರೂ
ಳೆಗೊಂಡಾಗವೇಳ್ಕೆಂದು ಬಂದು ಪುರ। ಹರನಪಾಳೆಯುದಸುತ್ತ್ರಿತ್ತಲುಂ
ಮೋಹರಿಸಿನಿಂದರೇಂವರ್ಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೧೧॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳ್ಬಳರ
ನುರೆನೋಯಿಸಿದ। ಗೆಲವಿನೋಳ್ಪರವೆಡಸೊಲ್ಲಮುಂಮುರಿದುತಾಂ
ಮಲಗಿದನ್ಪಕಲರುಂಮುತ್ತಲ್ಲಗಾಸುಳೆರು ಬೇಳೆವೆಯು ಬೂದಿಯೂದಿ॥
ತಳೆಬೇಳಿಬದ್ಧರಂಗಳಮುರಿದುಕೊಂಡೊಯ್ದ। ನೊಳಪೊಕ್ಕುಸುರ
ಹರಿಬ್ರಹ್ಮರಿಗಪಾಳೆಯುಂ। ಗಳೆವೇಳೆಬೀಳ್ಕೊಕೊಲತೊಡಗಿದರು ತೆ
ಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯುಂಗದೇಂವರ್ಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೧೨॥ ಮುರದೊರಂಗಿದರನಿರಿದಿರಿ
ದಾಂಕಿಕೊರ್ಳ್ಗಳಂ ಕೊರದೆಚ್ಚರೊಳಗೇಳ್ವರಂ ಮೆಟ್ಟಿಕಾಲ್ವಿಡಿದು।
ಸರಸರನೆಸೀಳ್ದರೆದ್ದೋಡುವರನಟ್ಟಿಪಿಡಿದೊತ್ತಿನಡುಕೈಕಾಳ್ಗಳಂ॥
ಮುರಿದಿಟ್ಟರೆತ್ತಾನುಮಿದಿರಾದೊಡಲ್ಗಳಂ। ತರಿತರಿದುಕತ್ತರಿಸಿಕೊ
ಚ್ಚಿತುಂಡಿಸಿಪಲವ। ತೆರೆದೊಳರೆಗೊಲೆಗಳಂ ನೆರೆಕೊಂದುಕೊಲೆಯಾಡಿ
ದರ್ಕ್ಕಳರದೇಂಪೊಗಳ್ವೆನು॥೧೩॥ ಆಳ್ಕಾಲ್ವಿಡಿದುಭಟರಂಬಡಿದು
ಕುದುರೆಗಳಬಾಲಮಂಪಿಡಿದು ತೇಜಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿಶುಂ। ಡಾಲಂಗಳಂ
ಪಿಡಿದುಕರಿಗಳಂಸೆದೆದು ತೇರಿಂದಂಮರೂಥಂಗಳ॥ ಸಾಲನಡಿಸುಡಿಮಾ
ಡಿಭಂಡಾರಬೊಕ್ಕಸದ। ಶಾಲೆಗಳನುರೆಸೂರೆಮಾಡಿಪಲತೆರದೊಳಾ।
ಕಾಳೆರಕ್ಕಸರಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿಬಲುಗೊಲೆಯುಕೊಲುತಿರ್ದರೇನೆಂದೆಂಬೆ
ನು॥೧೪॥ ಬೊಬ್ಬಾಟಮಾದುದೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂಸಕಲರುಂ। ಬೆಚ್ಚಳಿಸುತೆ
ಲ್ಲೆಲೆಹೋಹೋಕಡಿಯೆನುತ್ತಬಿಡೆ। ದಬ್ಬರಿಸಿನಿಗಂತವಿಂದೇಳ್ದು
ಕೈದುಮಂಮರೆದುತಲೆಗೆದರಿಕೂಡೆ॥ ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಂಡುತಮ್ಮೊಳು
ತಾವೆಸಿಕ್ಕಿದಂ। ತಬ್ಬಿಹಡಿಹೊಯ್ಪೊಯ್ಯೆನುತ್ತೆ ಕೊಲ್ಲದಕೊಲೆಯು।
ಹಬ್ಬದೊಳುಮಣದುಮರುಳಾಡುದಮುರವ್ರಜಂಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯು
ನು॥೧೫॥ ಮದಗಜಂಗಳಿಗೆಪಲ್ಲಣಗಳಂಹಾಯ್ಕು ಬಲು। ಗುದುರೆಗಳ
ಚೆಂಗೆರಂಚಿಕೆಯುನೊಂದಿಸುಕೈಯು। ಮೊದಲೊಳಿಡುವಜ್ರಾಂಗಿಯುಂ
ಪೈಗೆತೊಡಿಸು ಸೂಡಾಯುಮಂಕಾಳೆಯಿಂದಂ॥ ಬೆದರಬರಿನೇಹ

ಯುಂಗಳನೊಡು ಹರಿಗೆಯುಂ । ಕದಳಿಸುವರೂಥಮುಂ ತೊಡೆಚಾಟು ಗೊಳ್ಳೆನುತೆ। ಕದನವಿಕ್ರಮರೆಲ್ಲರುಂ ಚೆದರಿಕಂಡಕಡೆಗೋಡಿದರದೇನೆಂಬೆನು ॥೧೬॥ ಸುರಭಟರ್ಮುರಿದು ದಿಕ್ಪಾಲಕರಮೇಲೆಯಾ। ಸುರಭಟದಿಕ್ಪಾಲರುಂ ವಿಧಿಯ ಮೇಲೆಯಾ। ಸುರಭಟದಿಕ್ಪಾಲವಿಧಿಗಳುಂ ಮಾಧವನಮೇಲೆ ಕಡುವೇಗದಿಂದಂ ॥ ಸುರಭಟದಿಕ್ಪಾಲವಿಧಿಮಾಧವಾದಿಗಳು। ಹರಗಣದಮೇಲೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬೀಳಲ್ಕಾಗ। ದುರುಳರಕ್ಕಸರನಿಬರುಂ ಸವರಿ ಗಾಸಿಸದೆ ಮುಂಬರಿದು ಬರುತಿರ್ದರು॥೧೭॥ ಬರಿಯುಮೈಗಳ ಬಿಟ್ಟ ಮುಂಡೆಗಳ ಬಾಳುಸು। ಟ್ಟೊರೆವಿಡಿದಕೈದುಗಳ ಜಗುಳಿತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ। ಮುರಮಂಗರಕ್ಷೆಗಳ ವಾಹನಂಗಳ ರಕ್ಕಸರ್ಗಂಡಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ॥ ಇರಿದ ಘಾಯಂಗಳಿಂ ಸಜ್ಜೆಸಜ್ಜಗೆ ಬಿಡದೆ। ಕರೆವ ನೆತ್ತರ ಶಿರಾ ಸಲಹುಸಲಹೆಂದೆಂಬ। ಮೊರೆವ ಬಾಯ್ಗಳ ದಿವಿಜನಿಕರಮುಂ ಕಂಡುರುದ್ರಪ್ರಮಥಗಣಮೇಳ್ದುದು ॥೧೮॥ ವೀರಭದ್ರಂ ಕಾರ್ತಿಕೇಯನುರುತರ ಕಾಲ। ಭೈರವಂ ನಂದೀಶ್ವರಂ ಮಹಾಕಾಳನಂ। ಗೌರವದನಂ ಧೂಮಕಾಯಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನದ್ರಿಭೇದನನೊಪ್ಪುವ ॥ ಸೂರೆಂದು ಪಾತಘಂಟಾಕರ್ಣ ಬಡಬಾಗ್ನಿ। ದಾರಸುರಘೋಷ ಚಂಡೇಶಮುಖ್ಯಸ್ವಪರಿ। ವಾರಸಹ ಮಾರ್ಭಟಸುತೇಳ್ದರೊಂದೇ ಭಾರಿ ರಾಮ ಕೇಳದ್ಭುತವನು ॥೧೯॥ ಭೂಗಗನಕಳತೆಯಿಟ್ಟಂತೇಳ್ದುದುರವಣಿಸಿ। ಸಾಗರಾಪೋಷಣನ ಸೈನ್ಯದಭಟಾಳಿಯಿಂ। ಬಾಗಿನೀಲಾದ್ರಿಗಳ್ನೆಗದಂತೆ ಪರ್ವತಾಭರಣನಬಲಂ ನೆರದುದು॥ ಮೇಗಮೇಗೊತ್ತುವಬ್ಧಿಯ ತೆರೆಗಳಂತೊದಗಿ। ತಾಗಕಾಲಾಪಹರಣಪಸೇನೆಹೆರೆಯುಗಿದ। ಭೋಗಿಕುಲದಂತೆ ಕಂಕಾಳಧರಸೈನಿಕಂ ಮೊರೆದೆದ್ದುದೇನೆಂಬೆನು ॥೨೦॥ ಮತ್ತೊಂದು ದೆಸೆಯೊಳಾಕಾಳಿಯುಮನಿರುತಿಗಳ। ಮೊತ್ತಮೇಳ್ದುದು ಬಳಿಕ್ಕೊಂದೆಸೆಯೊಳಾಮದೋ। ನ್ಮತ್ತಜಟ್ಟಗಭೀರಭೂತಭೇತಾಳಗಣಕುಲಮೊಡನೆಕವಿದುದಿರದೆ॥ ಇತ್ತ ಚಾಮುಂಡಿ ವಾರಾಹಿ ಭೈರವಿದುರ್ಗಿ। ಯುತ್ತ ಕೌಮಾರಿ ವೈಷ್ಣವಿಮುಖ್ಯಶಕ್ತಿಕುಲ। ಮೊತ್ತೆತ್ತಲನ್ನದೊತ್ತರಿಸಿಕವಿದಿತ್ತೆಲೇ ರಾಮ ಕೇಳದ್ಭುತವನು ॥೨೧॥ ಒಡನೆ ವೀರೇಶಷಣ್ಮುಖರ ನೇಮಂಗಳಂ। ಪಡೆದು ರುದ್ರಪ್ರಮಥಗಣಮಾದುರ್ಕೋಪದಿಂ। ಘುಡುಘುಡಿಸುತ್ತಲುಂ ವೇಡೆಯುಮನಿಕ್ಕಿಯೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಂ ಮೂದಲಿಸುತ॥ ಪಿಡಿಬಾಳು ನುಂಗು ಕೊಯ್ಕತ್ತರಿಸು ನೂಂಕು ಕಡಿ। ಕಡಿಕೊಚ್ಚು ಮೋದು ತುಂಡಿಸಿಸೀಳು ನೆತ್ತರಂ। ಕುಡಿಕರುಳ್ವಗಿಯೆನಿಪ್ಪಬ್ಬರಂಗಳು ಪೊಣ್ಮೆ ಕೊಲತೊಡಗಿತಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೨೨॥ ಕೂಡಿ

ಹುರಿಗಟ್ಟಿತಾಹರಿಯುಚೇಂದ್ರಾದಿಸುರ । ರೀಡಿರಿದುದಖಿಳದೆಸೆಯುಂ
ವಾದ್ಯದಬ್ಬರವು। ದೀಡಿರಿದುದೆಲ್ಲಿಯುಂತೇರಾನೆಕುದುರೆಗಳ್ಕಾಲಾ
ಳ್ಬಲವೊದಗಿತು॥ ಓಡಿದವರೆಲ್ಲರುಂ ಕಲಿಯಾಗಿನಿಂದುಹೊ। ಯ್ದಾ
ಡುತ್ತಿರ್ದ್ದರ್ಕತ್ತಿವೆಳಗುತೊಡವೆಳಗುಗಳ್ಮಾಡೆಬೆಳನಂರಾಕ್ಷಸಾಳಿಕಂಗ
ಡೆಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳದ್ಭುತವನು॥೧೩॥ ವಾಡಬಾಗ್ನಿಯುಮೇಲೆಕಗ್ಗೊ
ಲೆಗೆಸಕಲಜಲ । ಮೋಡಿಕವಿವಂತೆಮಾರಿಯುಮನೆಗೆಕನ್ನವುಂ। ನಾ
ಡೆಸವೆವಂತೆಶಂಕರನಪಾಳೆಯದೊಳಗೆಕಗ್ಗೊಲೆಯೆನಿಮಗನುತ್ತ ॥
ಓಡುವರನಿರಿದಿರಿದುಕೆಡಪಿಮಾರಾಂತುಕೈ। ಮಾಡುವರನಲ್ಲಲ್ಲಿಸೆಣಸಿ
ಭಟರಿಂತುಪೊಯ್ದಾಡಿದರ್ಕೋಳಾಹಳಂಗಳಿಂಶಿವಗಣದಸೈನ್ಯದೊಳೆ
ಗೇನೆಂಬೆನು॥ ಕರವಾಳ್ಗಳಂಜಡಿದುನೊಂಕುವತಾರ್ಕಂಕುವ। ಕರ್ರಕೆ
ಥದುಪೆಗಗಳಂಮುತ್ತುವಕರ್ತ್ತುವ। ಧರ್ರಥರದಪೆಣಗಳಂಮೆಟ್ಟಿ
ವಕರ್ಟ್ಟುವರ್ತ್ತಲೆಗಳಂದೈತ್ಯಭಟರ॥ ಮೊರೆವವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗೆಹುಗ್ಗಿ
ವೆರ್ಮ್ಮಗ್ಗುವ। ಕರ್ರದಿಂದೆಮುಂದಲೆಗತುಡುಕುವರ್ಮ್ಮಿಡುಕುವ। ರ್ಮ್ಮರಳಿ
ಪಜ್ಜೆಯನಿಡದೆಕಾದುವರ್ಮ್ಮೋದುವರ್ಶರ್ವಬಲದವೀರಭಟರು॥೧೪॥
ವೀರಭದ್ರನಬಲದಬಿರುಬುಷಣ್ಮುಖನಪರಿ। ವಾರದಟ್ಟಳಿಗಣೇಶನ
ಸೈನ್ಯದುರುಬೆಯಾ। ಭೈರವನಸೈನಿಕದಕೋಳಾಹಳಂದಂಡಧರನ
ಸೇನಾಕರ್ಕಶಂ॥ ವೀರಕಂಕಾಳಧರವಾಹಿನಿಯವಿಕ್ರಮಂ। ಸೂರೆಂದು
ಪಾತರಾಪಟೆಯಬಿರುಬಂತಡೆಯ । ದಾರುಕ್ಷಸಪ್ರತಾನಂತಾಯ್ಗ
ಮುಕ್ಕಳಾಗದೆಕೊಡೆಬೆಂಗೊಟ್ಟುದು॥೧೫॥ ಅರಿಯದಿರ್ಪಂಧಕಾಸುರ
ನೊಡನೆಹುಸಿಯನೆ। ಟ್ಟರಿಸಿಕಗ್ಗೊಲೆಗೆಬಾಚಿದಗಗನಮೂರ್ಧ್ನಿರ್ಯಯುಂ।
ತರಿದಕಟಗಗನಮೂರ್ಧ್ನಿರ್ಯಯು ಮಾಡಬೇಡವೇಶಿವಸುಭಟರೆಂದೆನು
ತ್ತ॥ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟುಕಂಗೆಟ್ಟುಮುರವಟ್ಟು। ಕರಕರನೆಕಂದಿ
ಧೃತಿಗುಂದಿಭೀತಿಯೊಳೊಂದ । ಸೆರೆತೆಗವರಂಕಂಡುಬೆಂಬತ್ತಿಸುತ್ತಿ
ಮುತ್ತಿರೀರ್ರ್ವರರೇನೆಂಬೆನು॥೧೬॥ ವೀರಭದ್ರಾದಿಗಣಸೈನಿಕದಭೂರ
ಣೆಯ। ನಾರಾಂತುನಿಂದಪರ್ಬ್ಬಳರುಮುರಿದೋಡಲಾ । ಗೇರೆಯುಮ
ನುಗಿದುಪಾಳೆಯಮನೊಳಪೊಕ್ಕುಸತಿಯರನಿರದೆಪಿಡಿದುಕೊಡೆ॥
ಸೇರಿಗೊಡಾರಂಗಳಂಕೊಯ್ವರಶ್ವಮುದ। ವಾರಣಂಗಳಸೈದೆಪಿಡಿದರ
ವನಿಪರಭಂ। ಡಾರಂಗಳಂಸ [illegible] ಾಡಿಗರಾಮ್ಡಿದರ್ಕ್ಕಳಕಳವನಾ [illegible]
ದೊಳು॥೧೭॥ ದೂರಿದುದ [illegible] ಕೋಪ
ದುದುಚಿತ್ತದೊಳುನಯ.
ಸುತ್ತೆಲ್ಲರಿಪುಭಟರೆನುತ

ಳಿಗಳಗರ್ಜನೆಗೆಪರಿಪರಿವ। ಸೂರೆಗರ್ಕ್ಯಗುಂದಲಂಧಾಸುರಂತೇರ್। ನೇ
ರಿಸಡೆದಂವಿಲಯಕಾಲದಂತಕನಂತೆಪೇಳಲೇನದ್ಭುತವನು ॥೧೯॥
ಪರಿವಸೂರೆಗರನಡೆಗೆಡಪಿದರ್ಮಡುಪಿದ। ರ್ಪರಿಪರಿಯಸೂರೆಯುಂಬಿಡಿ
ಸಿದರ್ಕಡಿಸಿದ। ರ್ಸರಳಬಿರುವಳಿಗಳೆಂಕವಿಸಿದರ್ಕವಿಸಿದರ್ಪ್ರತಭಟರ
ವಿಕ್ರಮವನು॥ ಬಿರುದನೆಹತರಮುಂದೆದೂರಿದರ್ಪೂರಿದ। ತುರಗಕೆ
ರಿನಿಚಯಮಂನೂಂಕಿದರ್ತಾಂಕಿದ। ಭರವಸದಸಮರದೊಳುರಾ
ಪುತರ್ಮಪುತರ್ಖಳಸಸೇನಾಂಬುಧಿಯೊಳು ೨೦॥ ತಗುಳಿರಿದುತರಿ
ದುಪಾಳೆಯದಿಂದೆಹಿಂದಕ್ಕೆ। ತೆಗಸಿದಪೂರಗಂಧಕಾಸುರಂಗಂನಾ
ಡೆ। ವಿಗಡವೀರೇಶಂಗೆಕಾಳೆಗಂತಳ್ತುದು ಕುಮಾರನೋಳ್ಗಳನಮೂ
ರ್ಧ್ನಿ॥ ತೆಗದನಂದಸಮಸಮರಂಗಮಂತಮತಮಗೆ। ತೆಗದ್ಟೆರಸುರ
ರಂವೃಷಭವೊದಆದಸಂ। ಯುಗಸಮರ್ಧಬಳಿಕಿತ್ತವೀರಾಂಧ
ಕಾಸುರರಾಹವಂಬಳಿದುದು॥೨೧॥ ಆರೀತನೆಮ್ಮೊಡನೆಕಾದಲನು
ಗೈದವಂವೀರಭದ್ರನೊಳೇಸುಳೇಸೆಂಧಕಾಸುರನ। ವೀರಮಂಮುಂ
ನ್ನಕೇಳ್ದರಿಯಲಾಕೊಳ್ಳಾಗೊಡೆನುತಚಾಪಮನೊದರಿಸಿ ॥ ಭಾ
ರಿಬಾಣಂಗಳಂತೆಗದೆಸಲ್ವನಶರಾ। ಸಾರಮುತ್ತೈತ್ತಲುಂಕತ್ತಲಿಸಲಾ
ಕ್ಷಣಂ। ಕಾರಮೇಘದಮರೆಯಸೂರಿಯನತೆರದೊಳಾವೀರನಂದಿಂ
ತೆಂದನು ॥೨೨॥ ಮುನ್ನಕೇಳ್ದರಿವುದೇಂಕ್ಯಯಕಂಕಣಕೇಕೆ। ಕಂ
ನಡಿಪರಾಕ್ರಮಂನಿನಗುಳ್ಳೊಡೀಕ್ಷಣದೊ। ಳೆನ್ನನಿನ್ನಂಬುಗಳಗು
ರುಲಘುಸ್ಥಿತಿಕಾಣಲಸುದೆನುತಚಾಪದಿಂದಂ॥ ಪನ್ನೆರಡುಬಾಣಮ
ನುರುಳ್ಕಲಹಗರುಡಭರ। ವಂಸೋಡಆತನೀತನಕಣೆಯೊಳಾದು
ದವ। ನಿನ್ನಿವಂಕಡಿಯೆನುತ್ತಿಂನೂರುಬಾಣಮಂಕೆನ್ನೆವರೆಗುಗಿದ್ಟೆ
ಸು॥೨೩॥ ವೀರನಾತನಶರಾಸಾರವಂಸಾಲ್ಗೊಂಟು। ಕೂರಂಬಿನಿಂಕ
ಡಿದುನಾರಯಂತೀಡುತವಿ। ಚಾರಿಸದೆನೀನೆನ್ನೊಳೋರಂತೆತೊಡ
ಕಿದೆಮಹಾರಣಾಂಕಣದೊಳೆನಲು॥ ವೀರಸ್ವದಳವರಿಯುಕ್ತತ್ರರಂ
ಬುಗಳ। ಸಾರವಂಕಡಿದೊಡೇಂಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನಾದ। ಹಾರುವರೆನಾ
ವುತೆಘೋರಾಸ್ತ್ರಮಂಪೂಡಿವೀರನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥೨೪॥ ಉ
ಗ್ರಾಸವಂಬೇಡನಿನ್ನಯಬಳಗೆ। ರುದ್ರನಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆನ್ನಂಬಿ
ಗೆ ನಿಗ್ರಹಮಾದಪ್ಪುಗುನಿನ ... ಂಧಕಾಸುರಂಕೋಪದಿಂತೆ
...ಲು॥ ... ಮಿದಿಗ್ಜಾಲಮತಿ। ರೌದ್ರಾ
ಕ್ಷಿಸಿಘನಪ್ರತ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ
ಳನಂಬುಗಳನಿಕ್ಕುವಂ

ತುಳುಕ್ಕುವಂ| ಕೆರಳಿವೀರಂಕಣೆಯುಕವಿಸುವಂತವಿಸುವಂ| ಸರಳಿಂದಲ
ವನಿಯುಂಮುಚ್ಚುವಂಪೆಚ್ಚುವಂದಿವಿಜರಂದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳು|| ಉರುಳೆ
ಗಡಿವಂವೀರನೊಲವಿನಿಂಗೆಲವಿನಿಂ| ತೆರಳೆಸವನೊಡನೆಸುವನುಬ್ಬಿ
ನಿಂಕೊಬ್ಬಿನಿಂ| ತರಹರಿಸದವನೆಟ್ಟುಕೂಗುವಂಬೀಗುವಂವೀರಭದ್ರಂ
ಕ್ಷಣದೊಳು||೩೬|| ಶರಕೆಶರವೆಥಟಂಗೆನುಥಟುಬೊಬ್ಬೆಗೆಬೊಬ್ಬೆ|
ಪರಮುಶೌರ್ಯಕೆಶೌರ್ಯವಾಯಾಸಕಾಯಾಸ| ವಿರದೆಘಾಯಕೆಘಾ
ಯುಮತಿಜವಕ್ಕತಿಜವಂಮೂದಲೆಗೆಮೂದಲೆಗಳು|| ಕರಚಮತ್ಕಾರ
ಕ್ಕೆಕರಚಮತ್ಕೃತಿವಿನಿಷ್ಠುರಕೆನಿಷ್ಠುರವಿುವಿದ್ವರ್ಗಿಸರಿಯಾಗಲುಂ| ದು
ರುಶಕ್ತಿಯಿಂವೀರಭದ್ರನಿಡೆಖಳನೆದೆಯನಾಕ್ಷಣಂಗರಿಯುಂಗಿದುದು||
ಘೋರ್ಗರೆದುಸುರಿವರುಣನಾರಿಯಿಂಖಳರಾಜ| ನೋರ್ಗುಡಿಸಿಕೆ
ಡೆದನಿಳೆಗೀತನಂನಾಂಕೊಲಲು| ಭರ್ಗನಂಬುಗಳಿಗಾಸಪರಾಧಿಯಾ
ದಪೆಂಸಾಕೆನುತ್ತುಳಿದಸುರರ|| ವರ್ಗಮುಂಚೆಂಬತ್ತೆಖಳಗಗನಮೂ
ರ್ಧ್ನಿರ್ಯಯುಂ| ಸ್ವರ್ಗಮುಂಕಾಣಿಸಿಗುಸಂತನಗೆವಾರಾಂತ| ವರ್ಗಳಂ
ಮುಡುಪೆನಂದ್ಯಾದಿಗಳ್ಸಂಹರಿಸತೊಡಗಿದರಸುರಭಟರನು||೩೮|| ಇ
ತ್ತಲಂಧಾಸುರನಪಾಳೆಯದೊಳೆಸುರರಂ| ತತ್ತರಂದರಿವುತ್ತವೀರಗು
ಹರ್ರೈತರ| ಲ್ಲತ್ತಲಾಖಳರಾಜನೆಚ್ಚತ್ತುವೀರಭದ್ರನನರಸುತತಿಭರ
ದೊಳು|| ಚಿತ್ತಜಾರಿಯಸಮ್ಮುಖಕ್ಕಾಗಿನಡೆತರ| ಲ್ಲತ್ತುವಾಹವವಿಾ
ಶನೊಡನೆಕೂರಂಬುಗಳ| ಕಿತ್ತುಕಿಪವರೆಗುಗಿದುಕರೆದನಾಕಾಶಯು
ಲ್ಲಿಂಬಾಣಮುಯುಮಾಗಲು||೩೯|| ಗಗನಮಂತುಂಬಿದಂಧಾಸುರನಬಾ
ಣಮುಂ| ನಗೆಮೊಗದೊಳೀಕ್ಷಿಸುತ್ತುಭವಂಪಿನಾಕಮಂ| ನೆಗಪಿಜೇವಡೆ
ದೊಂದುಬಾಣಮಂಪೂಡಿದಗದೆಸ[illegible]ಕ್ಷಣಂನೋಡಲು|| ಅಗಲದೊ
ಳ್ಪುಟಿದಂಬುಗಳ್ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ| ಯೊಗುತಿರ್ದವವನಿಯೊಳಗಂ
ಧಾಸುರಂಕಂಡು| ಮಗುಳೆಕೋಟಾನುಕೋಟಿಯುಮಾರ್ಗಣಂಗಳಂ
ತುಳ್ಕಿದಂಬೇಗದಿಂದಂ||೪೦|| ಹೇಮಾಚಲದಸರಿಸದೊಳುಬೀಳ್ವವರು
ಷಧಾ| ರಾಮುಹಾಗಣದಂತೆದೈತ್ಯನೆಸುಗೆಯಶರ| ಸ್ತೋಮಮಾಶನ
ಸುತ್ತಲುಂಬಳಸೆಕಂಡುಮತ್ತೊಂದುಬಾಣವನಭವನು|| ತಾಮಸಂ
ಗಯ್ಯದೆಸಲಸುರನಂಬಂಕಡಿದು| ಭೂಮಿಯೊಳಗುದುರಿಸಿದುದೊ
ಡನಂಧಕಾಸುರಂ| ಹೇಮಪುಂಖದಸರಳನಗಣತಮನೆಚ್ಚನಾವ್ಯೋ
ಮಕೇಶನಸರಿಸಕೆ||೪೧|| ಕಡುತವಕದಿಂಕಿಡಿಯನುಗುಳುತಂತಗು
ಳುತಂ| ಪೊಡವಿಗತಿಭೀತಿಯುಂಮಾಡುತಂಕಾಡುತಂ| ಬಿಡದುಧುಗ

ಷುವ್ರಜವನೊಂದಂಬಿನಿಂ ಮುಂಬಿನಿಂ। ತಡೆಗಡಿದು ಬಿಡಲವಂ ಕೋ
ಪದಿಂ ಚಾಪದಿಂ । ದೊಡಕವಿಸಿದವನಿಷುಸ್ತೋಮಮಂ ವ್ಯೋಮ
ಮಂ ತಾಳದಿರಲಖಿಳಜನರು ॥೪೨॥ ಪೇಳಲೇಂ ಭಾಂಡತತಿಗೊಂದು
ಗುದುಗೆಯ ಪೆಟ್ಟು। ಸಾಲದೇ ಖಳನೆಟ್ಟಮಾರ್ಗಣವ್ರಾತಮಂ। ಶೂಲಪಾ
ಣಿಯ ಬಾಣವೊಂದೆ ಕಡಿದವನ ಕರಕಾರ್ಮುಕವನುಂ ಛಿದ್ರಿಸಿ॥ ಸಾಲಸೀ
ಸಕಜೋಡು ಬತ್ತಳಿಕೆ ಕೈಪೊಡೆಯ। ಮೇಳವಂ ತರಿದಂಧಕಾಸುರನ
ಗರ್ವಗಿರಿ। ಜಾಲಮಂ ಸವರಿದುದು ಶಿವನ ಬಾಣದ ಚಮತ್ಕಾರಮಂ ಪೊಗ
ಳಲಳವೆ॥೪೩॥ ಚಂಡವಿಕ್ರಮನತುಳಕೋಪದಿಂದಂ ಹಲಗೆ। ಖಂಡಯಂ
ಗಳನಾಂತು ಪೊಯ್ವೆನೆಂದುಬ್ಬಿನಿಂ। ಖಂಡಪರಶುವನಿರದೆ ಮೇಲ್ವಾ
ಯಲಭವಂ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದಿರಿದು ಬಳಿಕ॥ ಅಂಡಲೆವುತಾಕಾಶಕೆತ್ತಲಾ
ಖಳನ ಮೈ। ಯುಂಡ ರಕ್ತಂ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ಭೂತಳಕೆ। ಹಿಂಡಿ
ಹಿಳಿದಂತೆ ಕರೆಯಲ್ವಿಗತಮದನಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದಂ ಶಿವನನು॥೪೪॥ ಜ
ಯ ಸರ್ವಾಧಾರ ಜಯ ಕಾಲಸಂಹಾರ। ಜಯ ದಿವಿಜನುತ ಚರಣ ಜ
ಯ ಭುಜಂಗಾಭರಣ। ಜಯ ಹುತಾಶನನೇತ್ರ ಜಯ ಮನೋಹರಗಾ
ತ್ರ ಜಯ ಭೀಮ ವಿಧೃತ ಸೋಮ॥ ಜಯ ದನುಜಲಯಕಾಲ ಜಯ ಸ
ಕಲಜನಪಾಲ। ಜಯ ವಿಜಿತಸಮವರ್ತಿ ಜಯ ಚಾರುತರಕೀರ್ತಿ। ಜಯ
ದಕ್ಷಮಖಶಿಕ್ಷ ಜಯ ಜಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಲಹೆಂದನಸುರೇಂದ್ರನು॥೪೫॥
ಇಂತೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದಂಧಾಸುರಂಗೊಲ್ದು। ಕಂತುಮರ್ದನ ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ
ಬೇಡು ಬೇಡೆನಲು। ಸಂತೋಷಸಾಗರದೊಳದ್ದೆನ್ನವಕ್ಷದೊಳು ನಾಟ್ಯ
ಮಂ ನಟಿಸಿ ಬಳಿಕ॥ ಮುಂತೆ ಚಿರಮಾದ ಗಣಪದವಿಯಂ ಪಾಲಿಸೆನೆ। ಅಂ
ತೆಗೈದಪೆನೆಂದು ತಾಂಡವದ ಚಿಹ್ನವಂ। ತಾಂ ತಳೆಯಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದ
ನದೇಂ ಭಕ್ತರಾಧೀನನೋ ಸರ್ವೇಶನು॥೪೬॥ ಕುಂಜರವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಂ
ಗಳಂ ದೇಸಿಯಂ। ಮುಂಜೆರಗು ಮಿಗಲುಟ್ಟು ಪೊಳೆವ ಮುರಿಮಾವಿನಿಂ। ಕೆಂ
ಜೆಡೆಗಳಿಂ ಬಿಗಿದು ವರವಿಭೂತಿಯನೆಸವ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳ್ಧೂಳಿಸಿ॥ ರಂ
ಜಿಸುವ ಶರಪಿನಾಕಮನುಳಿದು ಶೂಲದಿಂ। ದಂಡವದೊಳಸುರನಂ ನೆಲ
ಕಿಳುಪಿ ಶಂಭು ಪು। ಷ್ಪಾಂಜುಳಿಯ ಗಮಕದಿಂದವನ ವಕ್ಷೋರಂಗಮಂ
ಪೊಗಲ್ಕನುಗೈದನು॥೪೭॥ ನಂದಿ ಮದ್ದಳೆಯನಬ್ಜಾಸನಂ ತಾಳಮಂ। ಕಂ
ದರ್ಪಪಿತನೆಸವ ವಾಸವಂ ಹರುಷದಿಂ। ದಿಂದಿರನುಪಾಂಗಮಂ ನಾರ
ದಂ ವೀಣೆಯಂ ತುಂಬುರರು ದಂಡಿಗೆಯನು। ಇಂದುಮೌಳಿಯ ಸುತ್ತ
ಲುಂ ಪಿಡಿದು ತತ್ಕ್ರಿಯೆಗ। ಳಿಂದ ಬಾಜಿಸಿದರಂಬುಜಭವಾಂಡಂ ನೋ
ಡೆ। ಎಂದು ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮದಿಂ ಪೂರ್ಣಮಾದುದೆಂಬಂದದಾಯೆತ್ತ ವೇಳ್ವೆ

ಸೆ॥೪೮॥ ವೀರಭದ್ರಾದಿಗಣವಿತತಿ ತದ್ಬಾಣಸಂ । ಹಾರಶೇಷಾಸುರನಿ
ಕಾಯಂ ಸಮಸ್ತಬೃಂ। ದಾರಕವ್ರಜಮಖಿಳಭುವನಜನಮುಳ್ಕರಿಂ ಶಿ
ರನಾಟ್ಯಮಂ ನೋಡಲು ॥ ಸಾರಸಂತೋಷದಿಂ ನೆರೆದುದು ಜಯಸ್ವ
ನಂ ಭೋರಿಡಲು ಶರಧಿನಿರ್ಘೋಷದಿಂ ದುರಿತಸಂ। ಹಾರನಂಥಾಸುರನ
ತಕ್ಷದೊಳ್ ಪುಷ್ಪಾಂಜುಲಿಯನೆಸಗಿದಂ ಮುದದೊಳು॥೪೯॥ ಇರದೆ ಪು
ಷ್ಪಾಂಜುಲಿಯ ಸಮನಂತರದೊಳೆವಿ। ಸ್ತರದಿಂದೆ ಧುತವಿಧುತಮಾಧೂ
ತಮೆಂದೆನಿಪ। ಶಿರದಭೇದಂಗಳಿಂದಂ ಪತಾಕಾದಿಹಸ್ತಂಗಳೆ ವಿಡಾಯ
ದಿಂದಂ॥ ಪರಿಕಿಸೆ ಸಮಾಭುಗ್ನಮಾಭುಗ್ನಮುಖ್ಯಮಾ। ದುರದಭೇದಂ
ಗಳಿಂದಂ ವಿವರ್ತಿತಮುಖ್ಯ। ಪರಿಯ ಭೇದಂಗಳಿಂದಾಡಿದಂ ಶಂಕರಂ ಪೇ
ಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೫೦॥ ನಟಣೆಯಿಂ ಕಂಪಿತೋದ್ವಾಹಿತಸುಚಿಹಾನ್ನಿ
ದಿ। ಕಟಿಯ ಭೇದಂಗಳೈದಂ ಸವಿಸ್ತರಮಾಗಿ। ನಿಟಲಾಂಬಕಂ ತೋರಿಸ
ಮಮೆಂಚಿತಾದಿಪದಭೇದಂಗಳಂ ಕಾಣಿಸಿ॥ ಪಟುತರಪ್ರತ್ಯಂಗಭಾವ
ಮಂ ಕೈಗೈದು। ಚಟುಲಮಾಗಿರ್ದ ಕೊರಳೋಜೆಗಳನನುಗೊಳಿಸಿ। ನ
ಟಿಸಿದಂ ಶಂಭು ನೋಟಕರ ದಿಟ್ಟಿಗಳೊಡನೆ ನಟಸಲ್ವಿಲಾಸಗಿಂದಂ॥೫೧
ಇರದೂರ್ಧ್ವಮುಂತಾದ ಭುಜದ ಭೇದಂಗಳಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೆರುಪಿಬು
ಲ್ವಕ್ಷಮಮೆಂಬುದರ । ಧುರಭೇದಮಂ ತೋರಿ ವಲಿತಕಂಪಿತಮು
ಖ್ಯಮಾದೂರುಭೇದಂಗಳೆ॥ ಹರುಷದಿಂ ವಿಸ್ತರಂಗೈದು ಮಾವರ್ತಿತಂ।
ಪರಿಕಿಸಲ್ಕನ್ನತೋತ್ಕ್ಷಿಪ್ತಾದಿಜಂಘೆಗಳ। ಪರಮಭೇದಂಗಳಂ ತೋರಿ
ದಂ ಭುವನಜನಕೇಶಂ ಚಮತ್ಕೃತಿಯೊಳು॥೫೨॥ ಪರಮಶೃಂಗಾರಾ
ದಿರಸದೆಸಕದಿಂದ ವಿಸ್ತರದ ಸಾತ್ವಿಕವರಸ್ಥಾಯಿಸಂಚಾರಿಗಳ। ಪರಿ
ವಿಡಿಗಳಿಂದಲಾಂಗಿಕವಾಚಿಕಾಹಾರ್ಯಸಾತ್ವಿಕಾದ್ಯಭಿನಯಂಗಳಂ॥ ಗ
ರುವಿಕೆಯ ಗಮಕದಿಂ ಪಾದಚಾರಿಗಳಲಘು । ಚರಣವಿನ್ಯಾಸದಿಂದೆಸ
ವ ಕೋಪಕಳಾಸ। ತಿರುಪುಗಳ ಬೆಡಗಬಿಂನಣದಿ ನಗಜಾಧವಂ ತೋ
ರಿದಂ ತಾಂಡವವನು ॥೫೩॥ ಇವು ಮುಖ್ಯಮಾದವರಭರತಶಾಸ್ತ್ರಕ್ರ
ಮದ। ವಿವರಣೆಯನೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿಯಂಬುರುಹ। ಭವನತಾಳಿಕನಂ
ದಿಬಾಜಿಸುವ ಮದ್ದಳೆಯ ಗತಿಗವಾಸವಿಲಾಸಕೆ ॥ ದಿವಿಜವಲ್ಲಭನು
ಪಾಂಗಶ್ರುತಿಗನಾರದರೋ। ದ್ಭವಸುವೀಣಾಕಿಂಕಿಣಸ್ವನದ ಸಮ್ಮ್ರ
ತಕ। ಭವನಾಡಿದಂ ಸಕಲಭುವನಜನದುಷ್ಪವಂ ತಪೆಪೆಟ್ಟಿ ಸಂತಸದೊ
ಳು॥೫೪॥ ತಲೆಯ ನದಿಯಲ್ಲಾಡೆ ಕಿರುಜೆಡೆಗಳೊಲದಾಡೆ। ಲಲಿತಮು
ಖರಸ ವೇರೆ ಬೆಮರಂಗದೊಳು ತೋರೆ । ಪುಳಿದೊವಲು ನೆಲಕಲಯೆ
ರುಂಡಮಾಲೆಗಳೊಲಯೆ ಭರಮಾಗಿ ನಾಸಿಕದೊಳು॥ ಎಲರೊಡನೊ

ಡನೆಸುಳಿಯುತೆಳ್ವಸುರ್ಬ್ಬುಳಿದಿಳಿಯೆ । ಸಲೆವಾದ್ಯತತಿಮೊಳಗೆಘಣಿ
ಭೂಷಣಂತೊಳಗೆ। ನಳಿತೋಳ್ಗಳಂನೀಡಿಪಲವಂಗದಿಂದಾಡಿಮೆರೆದ
ನುರೆಬಿನ್ನಣವನು॥೫೫॥ ದೇವತೆಗಳೆಲರಮಳೆಯಂಕರೆಯೆಜಯಜ
ಯಾ । ರಾವದಿಂದಖಿಳಲೋಕದಜನಂಕೈಮುಗಿಯೆ । ದೇವಸಂಘಾ
ಸುರನವಕ್ಷದಿಂದಿಳಿದವಂಗಿತ್ತುವರಗಣಪದವಿಯಂ ॥ ತ್ರೀವಿದಶಸಂಗ
ಳಂಕರುಣದಿಂಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು। ದೇವಿಯುರ್ವರಸಿಕೈಲಾಸಗಿರಿಶಿಖರದಮ।
ಹಾವಿಭವದರಮನೆಗೆಪೋಗಿಘನಹರುಷದಿಂದಿರ್ದಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನು॥
ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿ
ದರ್ಗರ್ಥಮಾ।ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇ
ಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾ
ಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ
ಚನ್ನಬಸವೇಶನಲ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೫೬॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೦ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೧೧೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೧ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಮೂಲೋಕವರಿಯ ಶ್ರೀಶ್ವರನೊಲಿದುಸೇತಭೂ।
ಪಾಲಕನಮೊರೆಗೇಳ್ದುಭಾಳಾಕ್ಷಿಯಗ್ನಿಯಿಂ। ಕಾಲನಂಸು
ಟ್ಟುನುಗುಳಿಸುವಿತ್ತುಸೇತನಂಕೈಲಾಸಪುರಕೊಯ್ದನು॥

ಪದ॥ ಹೆಂಡತಿಯಮಗನನರಿದನಮಗನಮಾವನಂ। ಮಂಡೆಯೊ
ಳುಧರಿಸಿಕರಜಾತಪ್ರಘಾತದಿಂ। ಪುಂಡರೀಕೈಕಕರಧೃತನಾಗಿತಜ್ಜಾ
ತಸವನಪ್ರವಿಘ್ನನಾಗಿ॥ ಹೆಂಡತಿಯಲೀಲಾಕುಮಾರನಂಶಿರವನುರೆ।
ಖಂಡಿಸಿದಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೀನೆಮ್ಮಂ । ಕೊಂಡುರಕ್ಷಿಪುದುಭೂ
ಮಂಡಲದಸುಜನರಂಚಂಡಕರಕೋಟಿತೇಜ ॥೧॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮ
ಕೇಳ್ಪೂರ್ವದೊಳ್ಶ್ವೇತನೆಂ । ಬಿಳೆಯಾಣ್ಮನುಂಟಾನೃಪಂಬಹಳ
ಭಾಗ್ಯದಿಂ। ಬಲದಿಂಮಹಾದೇಶದುರ್ಗತಳತಂತ್ರಾದಿಸಕಲಸನ್ನಾಹ
ದಿಂದಂ॥ಇಳೆಯನಾಳುತ್ತೊಂದುದಿವಸಮಾಭೂವರಂ। ತಳರಿದಂನೊ
ಲವಿಂದಚತುರಂಗಬಲವೆರಸಿ। ನಲವಿನಿಂವೈಹಾಳಿಗುದಧಿರವಮಂಮೀ
ರಲಳ್ಳಿಂದವಾದ್ಯಂಗಳು ॥೨॥ ಆಪುರದೊಳೋರ್ವಪರದಂಸಮುದ್ರಾಂ
ತರ।ದ್ವೀಪಂಗಳೊಳುತನ್ನಬೆವಹಾರಕ್ಕೈದಲವ। ನೋಪಳುನೃಪಾ
ಲಕಂವೈಹಾಳಿಗೈದುವುದನೀಕ್ಷಿಸುವತವಕದಿಂದಂ॥ ವ್ಯಾಪಿಸಿದಕನ
ಕಮಣಿಗಣತೋರಣಾವಳಿಯ। ಗೋಪುರವನಡರಿನೋಡುತ್ತಿರಲು

ಶಶಿಮುಖಿಯ । ರೂಪುಯೌವನವಿಲಾಸಂಗಳಂಶ್ವೇತನೆಂಬವನೀಶ
ನೀಕ್ಷಿಸಿದನು॥೩॥ ಕಾರಿದುದುಕರಣತತಿಲಜ್ಜೆಯುಂನಿಮಿರಿತಾ। ಲೂ
ಡಿದುದುಹೃದಯದೊಳುತಿಮಿರಂಗಭೀರಾಬ್ಧಿ। ಯಾರಿದುದುಮನ್ಮ
ಥಂಪೂಗಣೆಗಳಂಪೂಡಿದಂತನ್ನಕಬ್ಬುವಿಲ್ಗೆ॥ ಪಾರಿದುದುಧೃತಿಪಲ್ಲ
ಟಂಬೋಗಿತನುಬಲಂ' ಜಾರಿದುದುಚಿಂತಾಲತಾವೃದ್ಧಿಪರ್ಬಿಕುಡಿ।
ದೋರಿದುದುಭೂಪಂಗೆಪರಸತಿಯಬೇಟಮೆಂಬಪಥ್ಯವೋಮಾನವ
ಗೆ॥೪॥ ಅಂತರಂಗದೊಳಿನಿತುಹದನಾಯ್ತುಭೂಪತಿಗೆ। ಮುಂತಿರ್ಪ
ಸಚಿವಸಾಮಂತಸೇನಾಧಿಪ। ಗೆಂತೋರಿಯಾಕೆಧಾರಣವನೊತ್ತೆಗೊ
ಟ್ಟು ನೃಹಾಳಿಯಬಯಲ್ಗೆಪೋಗಿ॥ ತಿಂತಿಣಿಯತುರಗದೇರಾಟಮುಂಕೈ
ಗೊಡುವ । ದಂತಿಗಳಯುದ್ಧದಸಘಾಟಮಂನೋಡದೆನೃ। ಪಂತಿರು
ಗಿದಂಚಿತ್ರಪಟದರೂಪಿನತೆರದಿನಂದಣದಗೊಂದಣದೊಳು॥೫॥ ಅರ
ಮನೆಯಮುಂದಂದಳವನಿಳಿದುಭೂಪರಂ । ಬೆರಳಸನ್ನೆಯೊಳಾಲ
ಯಂಗಳಿಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು । ತರತರದೊಳಾರತಿಯನೆತ್ತುವಂಗನೆಯ
ರಂಕಣ್ಣೋರೆಯಿಂಜರವೃತ॥ ಸರಸಪರಿಮಳಪೂರವಮಾದಶಯ್ಯಾಗೃ
ಹ । ಕ್ಕರಸನೈತಂದುಪವಡಿಸಿದಿವಮನೊಂದುಸಾ । ಸಿರವಾಗಿಕಳೆ
ಯೆಮಾರ್ತಂಡನೈದಿದನಸ್ತಗಿರಿಯಮರೆಯಂಕ್ಷಣದೊಳು॥೬॥ ಅ
ಳ್ದುದಾಕುಮುದಂಮುದಂಬಕೋರಕಾಯ್ತು। ಹೊಳ್ದದಳಲಿಂ
ಚಕ್ರವಾಕವಾಕಮಲದೋ। ಳ್ಳಳ್ದುರೆತುಂಬಿತುಂಬಿದುದುತಿ
ಮಿರಂಶ್ವೇತನೃಪನಸ್ಯತ್ರ್ಮಿರದೊಡದಿ॥ ಮಳ್ದದಾಗಿಡಕೆವಿಹಗಾ
ಳಿಗಾಳಿಯಕೂಡೆ। ತೆಳ್ದದೆಲ್ಲಾಕುಸುಮಪರಿಮಳಂಮಲತಗೆ ।
ಕೆಳ್ದನಿಶಿಯಂಚಿತ್ತಮೆಂದಂಗಜಂಗಜರಿಸರಳಂಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು॥
ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳಾಸಮಯದೊಳುನೃಪಂ। ಕಳವಳಿಸಿವಿರಹದಿಂ
ತನ್ನಾಪ್ತಸಖಿಯನೋ। ವಗಳನಿರದೆಕರೆದುಕೇಳೆಲೆತರುಣಿರತ್ನವ
ರ್ಮನಕಾಂತೆಯಂಪಗಲೊಳು॥ ಲಲಿತಸೌಧಾಗ್ರದೊಳುಕಂಡೆಸವ
ಳಂತಂದು । ಕಳುಪದಿರಲನ್ನಹರಣಂಪೋಪುದೆನೆಮುನ್ನ। ಕಳುಪಿದ
ವರೊಳಗಿದೇಂಘನವೆತಂದಪೆನೆಂದುಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಡೆತಂದಳು॥೮॥
ಬಂದುಪರದನಮನೆಯನೊಳಪೊಕ್ಕುಪಲವುತೆರ। ದಿಂದಾತನಂಗನೆ
ಯನೊಡಬಡಿಸಿಗುಪ್ತದಿಂ। ತಂದವನಿಪತಿಯಪೊರೆಯೊಳಗಿರಿಸಲಾ
ತನಿವಳಂನೋಡಿವಿನಯದಿಂದಂ। ಇಂದುಮುಖಿಕೊಳ್ಳೆನುತೆಸಕಲಪ
ರಿಮಳಕುಸುಮ। ವೃಂದಮಂಕೊಡುವನಿತರೊಳಗಚಂಪಕಪುಷ್ಪ।
ಮೊಂದುಪಡಿಗದೊಳಬೀಳ್ವನಿತರೊಳುಶಂಕರಾರ್ಪಿತವೆಂದನವನೀ

ಶನು॥೯॥ ಈತನೀತೆರದೆದುಷ್ಟವ್ಯಸನಪಾಪದು। ರ್ನೀತಿಯುತನಾಗಿರಲ್ಕಂತ್ಯಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಮ। ದೂತರಿವನಂಕೊಂಡುಪೋಗಿಯಮರಾಜನಿದಿರೊಳ್ನಿಲಿಸೆಕಂಡಾತನು॥ ಪಾತಕವೃಷಂಗಳೆಂತೆನೆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರುವಿ। ಜಾತಕಿಲ್ಬಿಷನಿವಂ ರೌರವಪ್ರಾಪ್ತಿಮಿಗೆ। ಭೂತನಾಥಂಗೆ ಬೀಳ್ದಲರನರ್ಪಿಸಿದಸದ್ಧರ್ಮವಿರ್ದಪುದೆಂದರು ॥೧೦॥ ಆಗವಮಾಡಿದ ಧರ್ಮದಿಂ ರಂಭೆಯೊಡನೆಸಂ। ಭೋಗಮೀತಂಗೊಂದುರಾತ್ರಿಯೆಂದಾತನಂ। ಬೇಗದಿಂ ತಂದು ರಂಭೆಗೆ ರಹಸ್ಯದೊಳಿವನವರ್ತನಂಗಳನುಸುದುರ್॥ ರಾಗದಿಂದಿವನೊಳೀರಾತ್ರಿಯೊಳಗಿರ್ದೀವ। ದೀಗುಣವಿಹೀನನಂ ನಾಳೆ ನಮಗೆಂದವ। ರೊಪ್ಪೀಗಲೇಗುವೆನೆನ್ನಸಂಗದೊಳಗಿರ್ದಂಗೆನರಕವೇಹಾಯೆಂದಳು ॥೧೧॥ ಚಿಂತಿಸಿದೊಡೇನಘವಪೂಜೆಯಿಂದೀನೃಪತಿ। ಗಂತಕನಬಾಧೆಯುಂ ಪಿಂಗಿಸುವೆನಾನೆನು। ತ್ತಂತರಂಗದೆ ತಿಳಿದುಸೇತನಿರ್ದಮಲಪರ್ಯಂಕಮಂ ಸಾರ್ದುನಿಲಲು ॥ ಮುಂತವಳನೀಕ್ಷಿಸಿರತಾರಂಭಚೇಷ್ಟೆಯಿಂ। ಕಾಂತೆಯುಂ ಬರಸೆಳವುತಿತ್ತಬಾರೆನಲವಳು। ದಂತರುಚಿಭಿತ್ತಿಯನಲಂಕರಿಸೆನಸುನಗಲು ಭೂಮಿಪತಿಯಿಂತೆಂದನು ॥೧೨॥ ರೂಪುಗುಣಸತ್ಕಲಾಪ್ರೌಢಿಯುಳ್ಳನಗೆತ। ಕೊಪ್ಪೀಪನಿವನಲ್ಲೆಂದು ನಗುವೆಯೋ ನೀನೆನಲು। ಭೂಪಕೇಳ್ರತಿಗೆಲಟಕಟಪೆ ನಾಳಿನಯಮನಬಾಧೆಯುಂನೋಡೆಯೆಂದು ॥ ಈಪರಿಯೊಳಾಂನಕ್ಕೆನಲಿಂದಿದೇಕೆನಿಂ। ನೀಪರಮಸಂಗಮಿದು ನಾಳೆಭಯಮೇಕೆಸಲು। ಪಾಪಿಕೇಳಾ ನಿನ್ನ ವಿಧಿಯನುಸುರುವೆನೆನುತ್ತಬುಜಾಕ್ಷಿಯಿಂತೆಂದಳು ॥೧೩॥ ಮುನ್ನನೀಂಮಾಡಿದಮಹಾಪಾಪಮಂಪೇಳ। ಲೆನ್ನಹವಣಲ್ಲಪ್ರಯತ್ನದಿಂದೊಂದುಕುಸು। ಮಂನೆಲಕೆಬೀಳಲೀಶಾರ್ಪಣಮೆನಲ್ಬಂದುದೆನ್ನಸಂಭೋಗಮಿಂದು॥ ಇನ್ನಾಲೆಸೈಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಶಿವಮಂತ್ರಸನ್ನುತಿಯೊಳಭವನಂಭಜಿಸಿನಾಳಿನನರಕ। ಮಂನಿವಾರಿಪುದೆನಲ್ಕಿನಿತುಬೇಗದೊಳಪ್ಪುದೇಯೆನಲ್ಕಿಂತೆಂದಳು॥೧೪॥ ಅತಿಪಾಪಿಯೋರ್ವನೆಪಾಳ್ಗುಡಿಯೊಳಡಗೆಡದು। ಮೃತಸಮಯದಿಂಏರಲುಕಂಡೊಂದುಶುನಕನ। ಪ್ರತಿಹರುಷದಿಂತಿಂಬೆನೆಂದುಕಾಡಿರ್ದುಜೀವಂಬೋಗದಿರೆಕಾಣುತ॥ ದ್ರುತದೊಳಾತನಘಣೆಯಮೆಟ್ಟಿಪೊಗಲ್ಕವಂ। ಹತವಾಗೆಯಮದೂತರೆಳೆಯೆ ಶಿವಚರರೈದಿ। ಸಿತಭಸಿತಮಿವನಪಣೆಯೊಳಗಿಪ್ಪುದೆನುತೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಕೊಂಡೊಯ್ದರು॥೧೫॥ ವನದೊಳಗೆರುದ್ರಾಕ್ಷಿವಣ್ಗಳಂಕಂಡೋರ್ವ। ವನಚರಂಮೇಲ್ದದರಬೀಜಮಂಸರಿಗಟ್ಟಿ। ಶುನಕನಕೊರಳ್ಗೆಬಂಧಿಸಿಪಂದಿಹೊ

ಖುದ್ಧನಾಯನ್ನಯೆಯುಮದೂತರೈದಿ॥ ಶುನಕನಂಪಿಡಿಯೆ ಶಿವದೂತ
ರೈತಂದಂತೆ। ಕನದೂತರಂಬಡಿದು ಶಿವಲೋಕಕೊಯ್ಯರೇ। ಘನವ
ಲಾಶಿವಲಾಂಛನಂ ಭೂಪಕೇಳೆಂದು ತರಳಾಕ್ಷಿಯಿಂತೆಂದಳು ॥೧೬॥ ಅ
ರಸಕೇಳತಿಪಾಪಿಯೋರ್ವ ಶೂದ್ರಂ ತನ್ನ। ಮರಣಕಾಲದೊಳೆಮಗ
ನಂಕರೆದು ಹೊಲನನೀಂ। ಹರಗಣಾಯೆನುತಸುವನಳಿಯಲವನಂ ಶಿ
ವನಪೊರೆಗೊಯ್ದರಿನ್ನಾಲಿಸು॥ ತರಣಿಜನಪುರಕೈದಿ ಸಾನಂದಮುನಿ
ವರಂ। ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರಮಂ ಸ್ಮರಿಸಲಾ। ನರಕಿಗಳ್ಕೇ
ಳ್ವ ತನ್ಮಂತ್ರದುಚ್ಚರಣೆಯಿಂ ಕೈಲಾಸಪುರಕೈದರೆ॥೧೭॥ ಮುಂನೋ
ರ್ವಪಾರ್ವನತಿಪಾತಕಂ ಚಂಡಾಲ। ಕನ್ನೆಯೊಳು ನೆರೆಯಲವರೀರ್ವ
ರಂ ಪೊರಡಿಸ। ಲ್ತನ್ನವಳ್ವರಸಿಕಾಂತಾರದೊಳಗಿರಲವಳು ಸಾಯಲ
ವಳಾತ್ಮಜೆಯುರ॥ ಗನ್ನದಿಂ ಕೂಡಿರುತ ಶೈವಾಲಯದೊಳಿದೀ। ಪೆಂ
ನಂದುತಿರೆ ಕಳವು ಸಂದಿಸದೆನುತೆ ಬತ್ತಿ। ಯಂನೂಕೆ ಮರಣಕಾಲದೊ
ಳೆ ಭವದೂತರವನಂ ಶಿವನಪೊರೆಗೊಯ್ದರು ॥೧೮॥ ಪೆಣ್ಣೆರಳ್ವರುಷ
ದಾಯುಷ್ಯದಳುಮಾರಸಂ। ಪೆಣ್ಣಗಾಭರಣನಿಂಪಡೆದಾಮ್ಯ ಕಂಡು
ಮುನಿ। ತಂನಂವನಂದಿನಂ ಸಾರೆ ಬರೆ ಕಂಡು ಶಿವಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತಿ
ರಲು॥ ಉನ್ನತದಪಾಶಬಿಂದಂತಕಂ ಕೋದೆಳೆಯೆ। ತನ್ನಿದಿರ್ಲಿಂಗವಂ
ತಬ್ಬಿ ಶಿವದೋಯೆನಲು। ಮನ್ನಿಸುತೆ ಮುನಿಪನಂ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಂ
ಶೂಲದಿಂದಂತಕನನಿರಿಯನೆ॥೧೯॥ ಅರಸಕೇಳಿಂತು ದೈವಾಧೀನದಿಂ
ಪೂರ್ವ। ಪುರುಷರೀಶನಪದಂಗಂಡರಿಂದೀಗನೀ। ನಿರದೆ ಶಿವಪೂಜೆ
ಯಂ ಮಾಡು ಮಾಡಿದೊಡಂತಕನ ಭಯಂ ಪೋಪುದೆನುತೆ॥ ವರವಸ್ತ್ರ
ಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷೆನಾನಾಕುಸುಮ। ಪರಿಮಳಸುಗಂಧನವಧೂಪದೀ
ಪಂಗಳಂ। ತರಿಸಿ ತರತರದೊಳಿಂಬಿಡಿಸಿದಳು ರಂಭೆ ಶಂಭುವಿನಿಟರೊಳಾ
ಕ್ಷಣದೊಳು ॥೨೦॥ ಈಕ್ಷಿಸಿದನೀಸಕಲಪರಿಕರಂಗಳನರಸ। ನಾಕ್ಷಣ
ದೊಳೆಲೆರಂಭೆ ಶಿವಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡೆ। ಟೀಕ್ಷೆಯನಗಿಲ್ಲ ಪಾಪಾತ್ಮನಂ
ಪತಿಕರಿಸಿ ಕರುಣಬಂಧವರ್ಗಪಥಕೆ॥ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದೆನೀನೆ ಗುರುವಲ್ಲದೆನಗಿ
ನ್ನಾರು। ಪೇಕ್ಷಿಸದನುಜ್ಞೆಯಂ ಕೊಡುವುದೆನೆ ಕೇಳ್ದಂಬು। ಜಾಕ್ಷಿಯಾ
ಶ್ವೇತಂಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಶಿವಪೂಜೆಯಂ ತೊಡಗಿಸಿದಳು ॥೨೧॥
ಪರಿಪರಿಯ ಕಪ್ಪುರಸೊಡರ್ಗಳಿಂ ಧೂಪದಿಂ। ಗುರುತರದ ನೀರಾಜ
ನಂಗಳಿಂ ಬಹುಭಕ್ಷ್ಯ। ಪರಡಿಪಾಯಸಮೋದಕಾಜ್ಯಾದಧಿದುಗ್ಧಶಾ
ಲ್ಯಾನ್ನಸೂಪಂಗಳಿಂದಂ॥ ಪರಮಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲದಿಂ ಭೂಮಿ
ಪಂ। ಗಿರಿಜಾಧವನನರ್ಚಿಪನಿತರೊಳಗಿಂದ್ರದಿ। ಗ್ವರವಧೂಸೀಮಂತ

ಮಣಿಯೊಲುದಯಾದ್ರಿಯೊಳ್ ತರಣಿಮಂಡಳಮೆಸೆದುದು ||೧೨||
ಓಡಿದುದು ತಿಮಿರಮಿಂದೀವರದ ನಗೆಮೊಗಂ | ಬಾಡಿದುದು ಮಿಗೆ ಚ
ಕೋರಂಗಳ ಮನಂ ಬಿಡದೆ | ಕೂಡಿದುದು ಕಮಲಕುಲಮರಳಿದುದು
ನಂದಿದುದು ಶೋಕಮಣೆವಕ್ಕಿಗಳ್ || ತೀಡಿದುದು ತಂಗಾಳಿ ತರಣಿಯ
ಬಿಸಿಲ್ದಾಳಿ | ಮಾಡಿದುದು ದೆಸೆಗಳೊಳ್ ತುಂಬಿಗಳ ಲರ್ಗಳೊಳ್ | ಪಾ
ಡಿದುದು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೀಸಮಯದೊಳಗೊಂದು ಕೌತುಕವ
ನು ||೧೩|| ಮುನ್ನ ರಂಭೆಗೆ ಭೂಪನಂ ಕೊಟ್ಟು ಪೋದಯಮ | ನುನ್ನ
ತಾಳ್ಗಳ್ಬಂದು ರಂಭೆ ಭೋಗಿಸಲೆಂದು | ನಿನ್ನಿರುಳ್ ನಿನಗಿತ್ತವನನೀ
ವುದೆನಲಾಕೆ ಯಾತನಂ ತೋರಿಬಿಡಲು || ಪಂನಗಾಭರಣನಪರಾವತಾ
ರದೊಳಿರ್ದು | ದಂ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಮುಟ್ಟಲುಭಯಂ ನಾ
ಟ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ದೂತರ್ಯ್ಯೆತಂದಾಕೃತಾಂತನೊಡನಿಂತೆಂದರು ||೧೪||
ಜೀಯ್ಯ ಚಿತ್ತ್ರೈಸು ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ ಶ್ವೇತ | ರಾಯನಂ ಸುರಸತಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ಬಂದೆವು ನಿನ್ನೆ | ಮಾಯಯೇನೆಂದರಿಯೆಮಿಂದಾತನಂತರ
ಲ್ಪೋಗಿ ನೋಡಲ್ಕಾತನ || ಕಾಯದ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಪೂಗಳ
ನಿಕಾಯದಿಂ ಮಾಳ್ಪ ಭವಪೂಜೆಗಳ ಹದನರಿದು | ಕಾಯಲಂಮದೆ
ಬಂದೆವೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನಾ ಕೃತಾಂತಂ ||೧೫|| ಆಗಲ
ದಕೇನಾಯ್ತು ರಂಭೆಯ ವಿಡಾಯಮಂ | ನೀಗಿಯವನೊಡನವಳನೇ
ಕೊಂಡು ಬಹೆನೆಂದು | ಬೇಗದಿಂ ತನ್ನ ಕರಕಲಿತ ಭೀಷಣಗದಾದಂಡ
ಮಂ ತವೆತಿರುವುತ || ಆಗಳ್ ಯಮಂ ದೂತರಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಗತ |
ಯಾಗಪುರಕೈತಂದು ರಂಭೆಯಂ ಕರೆದೆಲೆಗೆ || ಬಾಗು ಬಾಗೆನ್ನವನನೇ
ಕಕೊಡೆನೀನೆಂದು ಮೊರೆಯಲವಳಿಂತೆಂದಳ್ ||೧೬|| ಕೊಂಡು ಪೋ
ಗೆಲೆ ಕಾಲನಿನ್ನಾತನದೆ ಕೊನೀ | ನಂಡಲೆ ಬಿಡೆ ನಗೆ ಕಾರಣವಾವುದೆನೆ
ಯಮಂ | ಬಂಡತನವೇ ಶ್ವೇತನೆಡೆ ನರಕಕುಂಡಕ್ಕೆ ನೀನೆಂದು ಗರ್ಜಿಸ
ಲ್ಕೆ || ಖಂಡಪರಶುವಿನ ಪೂಜಾವಿಧಿಯನುಳಿದೈದೆ | ಕಂಡವರು ನಗರೆ ನೀ
ನಜ್ಞನೇ ಕಾಲ ಮಾ | ರ್ಕಂಡೇಯನಂ ಪಿಡಿಯೆ ಬಂದ ಸಂಕಟವನೇಂ
ಮರೆದೆಯಾ ನೀನೆಂದನು ||೧೭|| ಎನೆ ರಂಭೆಯಂ ದಳೆಲೆ ಶಮನೆ ಶಿವಪೂ
ಜಕರ | ಘನವನರಿಯಾ ರುದ್ರಮುದ್ರಾಸ್ಪದರನೆಂತು | ಕನಲುವೈ ಕನ
ಲಿದೊಡಸ್ಪೈರಿಪನೆ ಶಂಭುಭಕ್ತರ ಭಕ್ತನಾತನಲ್ತೆ || ನಿನಗೇತಕಜ್ಞಾನಭ
ಕ್ತರಾಡಿದುದೆ ದೇ | ವನವಾಕ್ಯವವರೆಸಗಿದುದೆ ಶಿವನಸತಂತ್ರವೀ | ತನ
ನುಳಿದು ಪೋಪುದೇ ಕಾರ್ಯಮನೆ ಕಂಗಳೊಳ್ ಕಿಡಿಗೆದರು ತಿಂತೆಂ
ದನು ||೧೮|| ಪಾಶದಿಂದೆಳೆದು ಮುತ್ಪುರಕೊಯ್ವೆನಿವನಂ ಸ | ದಾಶಿವ

ನೆಬಿಡಿಸಿಕೊಳೆಲೆಂದು ಘೂಡುಘೂಡಿಸಿಕೀ । ನಾಶಂ ನೃಪಾಲಕನ ಕೊ
ಳ್ಗೆ ಪಾಶವನಿಕ್ಕಿ ಘರ್ಜಿಸುತೆ ಬರಸೆಳೆಯುಲು ॥ ಈಶ ಶಂಕರ ಸರ್ವಗ
ತ ಮಹಾದೇವ ಭವ । ನಾಶ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯ ಶಶಾಂಕಶೇಖರನೆ ಶಿವ । ಧೋಶೆ
ಖಣ ಸಲಹಲಾಗದೆ ಸರ್ವದೋಷಕನನೆಂದು ಸೇತಂ ಚೀರ್ದನು ॥೨೯
ರಕ್ಷಿಸೈ ಪಿಂತೆ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನಂ ಸಲಹಿ, ಶಿಕ್ಷಿಸಿದೆ ಮೃತ್ಯುವಂ ನತನ
ಮೊರೆಯಂ ಕೇಳ್ದು । ಪೇಕ್ಷಿಸುವರೇ ಭಕ್ತ ಭಕ್ತನೆಂಬೀ ಬಿರಿದನುಳಿವ
ರೇ ದೇವ ನಿನ್ನ ॥ ಈಕ್ಷಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂ ಸರ್ವಭಯಮುಡಗಿದಪ್ರ । ದಕ್ಷೀ
ಣಮುಖ ಮನೀ ನೇಕ್ಕೈಯೊಳಿದುರ್ಮಿತ । ರಕ್ಷೋಭೆಯಾಕೆಂದು ಭೂ
ಮಿಪಂ ಪೊಗಳಲ್ಕ ರಾಮುಕೇಳ್ ಕೌತುಕವನು ॥೩೦॥ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ನೇನ
ನೆಲೆರಾಮ ಸೇತನೃಪಾಲ । ಹಸ್ತದೊಳು ಪೂಜೆಗೊಂಬ ತುಳೆತರತಿಂಗ
ಮೇ । ಮಸ್ತಕದ ಬಾಂದೊರೆಯ ಪೆರೆಯ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ನಯನಾವಳಿಯ
ಪಂಚಾಸ್ಯದ ॥ ನ್ಯಸ್ತ ಸುಶಿರೋಮಾಲೆಗಳ ಗಳದ ಫಣಗಳ ಸ । ಮಸ್ತ
ಭೂಷಣದ ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರೆಯುಮ । ನಸ್ತಮಿಸಿದಂ ನಯ
ನಮಚ್ಚಿಯಿಂ ಶಿವಭಕ್ತರಳೆಲದೇಂ ಪಥ್ಯಮಹುದೆ ॥೩೧॥ ಹೃದಯದೊ
ಳು ತಲ್ಲಣಿಪ ದಿವಿಜರಂ ಕರೆದು ನೀಂ । ಬೆದರದಿರಿಯೆಂದು ಭಕ್ತಂಗೆ ಮಾಡಿ
ದ ದ್ರೋಹ । ಮದು ಕೊಂದುದಿವಸಂ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದೊಳೆನ್ನ ಭಕ್ತರೇ
ಪ್ರಾಣಮೆನಗೆ ॥ ಇದನೋಡಿ ನಡೆನ್ವುದಿಂತೆಂದು ಮರರಂತ್ರಿಳಿಪಿ । ಮುದ
ದಿಂ ದರಂಭೆಯಂ ಕರೆದು ನೀಂ ಶ್ವೇತಂಗೆ । ಮೊದಲನುಷ್ಠಿಸಿದೆನೀ ನೇಭ
ಕ್ತಭಲರೆಂದು ಸೇತನಂ ಮನ್ನಿಸಿದನು ॥೩೨॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಾಗ
ಲಖಿಳದೇವನ್ರಾತ । ವೆರಸಿ ಶಂಕರನ ಪಾದಾಂಬುಜದೊಳಡೆಗಡೆದು ।
ಮರಳಿ ಮುಂಟದೆದ್ದು ದೇವರದೇವ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತದ್ರೋಹದಿಂ ಕಾಲನು ॥ ಉ
ರಿಂಗೊಳುರಿದ ಮುಂದೆ ಪಾಪಪುಣ್ಯಂಗಳಾ । ಧರಣಿಯೊಳಗೆಂತು ನಡೆ
ದಪವು ಜೀವರ್ಗೆಂತು । ಮರಣಭಯಮಾದಪುದು ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸೆಂದು
ವಿಧಿ ತುತಿಸಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥ ನಾರಿರುಹಸಂಜಾತ ನಿನ್ನನುಡಿ ತಥ್ಯಮ
ಹು । ದಾರೆಮ್ಮ ಭಕ್ತರಂ ಮೀರಿದರವರ್ಗೆ ಸಂಹಾರವೇ ವಿಧಿಯಂತೆ ದಹಿ
ಸಿದೆವು ಯಮನ ಸೀಂ ಬದುಕಿಸುವುದನುಚಿತಮೆನೆ ॥ ಮಾರಹರ ಸ
ರ್ವಾಪರಾಧಮಂ ಕ್ಷಮಿಸೊಂದು । ಚಾರಿಗೆಂದಂಬುಜಾಸನನ ಭವನಡಿ
ಗೆರಗೆ । ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಿತ್ತ ನಸುವನೆ ನೆಮಲಗಿದವರೇಳ್ವಂತೆ ಯಮನೆ
ದ್ದನು ॥೩೪॥ ಮೊಳಗಿದವು ದೇವದುಂದುಭಿ ಸುರಿದವರಲಮಳೆ । ಸಲ
ವೇರಿದಂ ಶ್ವೇತನಂ ಬುಜಭವಾದ್ಯಮರ । ಕಾಲಮೃದೆ ಕೊಂಡಾಡಿತ
ಭವ ಸತ್ತ್ರಿಯುಮನೇಳ್ದು ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು ಕೊಂಡು ॥ ಸಲಹೆನ್ನ ನೆಲೆಶಂ

ಭು ಸರ್ವಪಾತಕನನ| ಸ್ಖಲಿತಮಾರ್ಗನನಜ್ಞನಂ ತಾಮಸನನಲಿದು| ಸ
ಲೆನೆನದೆನಪರಾಧಶತಮನೆಂದಂತಕಂಹರನಡಿಯೊಳೆದೆಗೆಡೆದನು ‖
ಹರಹರಾ ತ್ರಾಹಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ತ್ರಾಹಿ ಶಂ । ಕರಪಾಹಿಯೆಂದು ಕಾಲಂ
ಕ್ಕುತಿಸೆ ಶಂಕರಂ| ಕರೆದು ನೀನೆಮ್ಮ ಭಕ್ತದ್ರೋಹಮಂ ಮಾಡಬೇಡೆನು
ತೆ ಸೇತಸಹಿತ‖ ತೆರಳಿದಂ ಕೈಲಾಸಕಂತಕಂತನ್ನವ| ಗಿರದೆ ನೇಮಿ
ಸಿ ರುದ್ರಮುದ್ರೆಯಂ ತಾಳ್ದವರ । ಪೊರೆಗೈದಬೇಡೆಂದು ಪುರಕೈದಿದಂ
ಪರೆದರಮರರಾಬ್ರಹ್ಮಸಹಿತ ‖ ೨೬‖ ಇಂತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ
ಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ| ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿ
ಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ‖ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸು
ಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವ
ನಾ| ಕಂತುಹರನವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ‖

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೧ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೧೪೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

* ೧೧ನೇಸಂಧಿ *

ಸೂಚನೆ‖ ಹರಭಕ್ತಗೌತಮನಶಾಪದಿಂ ಋಷಿಗಳೆಂ| ದಿರದೆ
ಪಾಷಂಡಮತರಾಗಿರಲು ಶಂಕರಂ| ಕರುಣದಿಂ ಸುಕಮೂರ್ತಿ
ಯಾಗಿ ನಂದೀಶನಿಂ ತತ್ವಮಂ ಪೇಳಿಸಿದನು‖

ಪದ‖ ಪೊದೆದ ನಿಜವಸ್ತ್ರಮಂ ಕಂಡು ಕಡುಭೀತಿಯಿಂ| ಬೆದರಿ ಕರ
ದಿಂದಿಳಿಯಬೀಳುತೆಡದೊಡೆಯೊಳಿಹ| ಸುದತಿಯ ವಿರಾಜಿಸುವನ
ಗೆಗಂಗಳಂ ಕಾಣುತುನ್ಮುಖತ್ವವನೆ ತಳೆದು ‖ ಗದಗದಿಪ ಕರಕಮಲ
ಮಂ ಕಂಡು ದಂತಿಚ| ರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆಯಿಂದದಂ ಮುಚ್ಚಿ ಕರತಳದಿನಂ|
ಕದಸತಿಯ ನಯನಮಂ ಮುಚ್ಚಿ ಸಂತೈಸುವ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಲಹೆಮ್ಮ
ನು‖೧‖ ಇನ್ನಾಲಿಸೈ ರಾಮ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳು । ಮುನ್ನ ಗೌತ
ಮಮುನೀಂದ್ರಂ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಸಂ| ಪನ್ನನಾಗಿರುತೆ ಶನಿ ರೋಹಿಣೀಶ
ಕಟಮಂ ಭೇದಿಸುವನಿಳೆಯೊಳಿನ್ನು‖ ಪನ್ನೆರಡು ವರುಷಪರಿಯಂತ
ರಂ ಬರವಪ್ಪು| ದಿನ್ನಿದಕುಪಾಯಮಂ ಕಾಣ್ಬೆನಾನೆಂದೆನುತೆ| ಪನ್ನ
ಗಾಭರಣನಂ ಕೂರ್ತು ಮುನಿಪಾಲಕಂ ತೊಡಗಿದಂ ಘನತಪವನು ‖
ತಿಳಿದನೀಶಂ ಮನದೊಳೀ ಗೌತಮಂ ತನ್ನ| ನೊಲಿಸಿ ಮಾಡುವ ತಪ
ಸ್ಸೆಂದು ಕರುಣದೊಳಾಗ‖ ನಳಿನಾಕ್ಷನಂ ಕರೆದು ಬೆಸಸಿದಂ ನೀನೀ ಜಗ
ತ್ರಿಂಗೆ ಕರ್ತನೆಂದು‖ ಇಳೆಗೈದಿ ಗೌತಮನ ಕೂಡೆ ವಾದಮಂ ಮಾಡಿ| ಬ
ಳಿಕ ಬಹುದೆನಲಂಜುವಂ ದೇವನೀ ವಿದುರ್ಗ । ತಿಳಿಯಲಾಂ ಕರ್ತನಹ

ಪರಿಯೆಂತು ವಾದವಂ ಮಾಡಲಂಜುವೆನೆಂದನು ॥೩॥ ಎನಲೀಶ್ವರಂ ನೆ
ಕ್ಕು ಹರಿಯು ಚರಪೋಳೆದಿಂ। ಘನತರದ ವೈಷ್ಣವಾಕೃತಿಯನಂಗೀಕರಿ
ಸು। ತನುಲಯುದೊಳಾತ್ರ್ಯಂಬಕಪರ್ವತಕ್ಕೈದಿ ಗೌತಮನ ಮುಂ
ದೆ ನಿಂದು॥ ಮುನಿಪಾಲ ನೀನಾರ ಕೂರ್ತು ತಪವಂ ಮಾಳ್ಪೆ। ನಿನಗೆತಿ
ಳುಪೆನಲಾಗ ಕಣ್ದೆರೆದು ನೋಡಿಯಾಂ । ಮನಸಿಜಾರಿಯನೊಲಿಸೆ
ಮಾಳ್ಪೆನೆನೆ ಕಪಟವೈಷ್ಣವನಗುತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥೪॥ ಹರನೀವನೈನಿನ
ಗೆ ವರವನದನಿಚ್ಚೆಯಿಂ। ಮರುಳೆ ನಿನಗೇತಕಜ್ಞಾನವಾ ಶಂಕರಂ। ತಿರು
ಕಂ ದಿಗಂಬರಂ ಬೂದಿಬಡುಕಂ ಮಸಣಗಾಹಿ ಯೆಲುಮಾಲೆಗೊರಲಂ ॥
ಪರಿಕಿಪೊಡೆ ಸಂಹಾರಕಾರನಾತನ ಬಿಟ್ಟು। ಹರಿಯನೇ ಭಜಿಸಿದೊಡೆ
ನಿನ್ನಿಷ್ಟವಂ । ಕರುಣಿಪಂ ನಾ ವಿಷ್ಣು ಪೃಥ್ವೀಪತಿಯೆಂಬ ಸುತಿವಚನ
ಮುಂಟಂತದಾಗಿ ॥೫॥ ಹರಿಯೆ ಸುಜ್ಞಾನರೂಪಂ ನಿತ್ಯನಚ್ಯುತಂ। ಪರ
ಮಪುರುಷೋತ್ತಮಂ ಸಕಲರಂ ರಕ್ಷಿಪಂ। ಸಿರಿಯರಸನೆಸೆವಪೀತಾಂಬ
ರಧರಂ ಕೌಸ್ತುಭೋರಸ್ಥಲಂ ಸಾತ್ವಿಕಂ॥ ಉರುತರಜಗತ್ಕರ್ತನಾತ
ನೇ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ। ಸುರರೊಡೆಯನಹಿತರಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಶಿಷ್ಟರಂ। ಪೊರೆವುತಿ
ರ್ಪಂ ಸರ್ವಮುಂ ವಿಷ್ಣುಮಯ ಜಗತ್ತೆಂಬ ಸುತಿಯುಂಟದಾಗಿ ॥೬॥ ಹ
ರನತಿರಹಸ್ಯದಿಂ ರಾಮಮಂತ್ರವನಂದು। ಗಿರಿಜೆಗುಪದೇಶಮಂ ಮಾ
ಡಲಾ ಶಿವೆಯೊಲ್ದು। ಕರುಣದಿಂ ಕಾಶಿಯೊಳಗಳಿವವರ ಕರ್ಣಂಗಳೊ
ಳಗೆ ಬಿಡದೀ ಮಂತ್ರಮಂ ॥ ಒರೆಯಲವರಿರದೆ ಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತರಪ್ಪ
ರಾ। ಪರಮಕಾಶಿಯೊಳೆ ವೇದವ್ಯಾಸನೆಂದೆಂಬ। ವರಮುನೀಶಂ ನದೈ
ವಂ ಕೇಶವಾತ್ಪರಂ ಎಂದು ತಾಂ ಕೈಯೆತ್ತನೆ ॥೭॥ ಇನ್ನು ಕೇಳೈ ಮುನಿ
ಪ ರುದ್ರನೊಲವಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟನ್ನ ತಪದಂಗಳಂ ಹರಿತೆಗೆದು ರಕ್ಷಿಸನೆ। ಬ
ನ್ನಬಡಿಸುತ್ತ ಖಳರಕ್ಕಸರನೆಲ್ಲರಂ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡನೆ॥ ತನ್ನ ನಾ
ಭಿಯ ಕಮಲದಿಂದಜನಪಡೆಯನೇ। ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹರಿಯನೇ ಭಜಿಸಲಾ
ತಂ ನಿನಗೆ। ಸನ್ನುತಪದಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಿದು ನನ್ನಿ ನೀಂ ಕೇ
ಳೆಂದನು ॥೮॥ ಎಂದಿಂತು ಕಪಟವೈಷ್ಣವನುಸುರೆ ಕೇಳ್ದು ಕಡು। ನೊಂ
ದು ಮುನಿನಾಥನಾನಜ್ಞನೇ ಕೇಳೆಲವೊ। ಮಂದಮತಿವೈಷ್ಣವಂ ನೀಂ
ನಿನಗೆ ಶಿವನ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಂ ತಿಳಿಯಲಳವೆ॥ ಇಂದುಧರನತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದ
ಶಾಂಗುಲನ ಭವ। ನೆಂದು ಕೇಳೇಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಂ ರುದ್ರ । ನೆಂದು
ಸುತಿವಚನಮುಂಟರಿಯದಾ ಹರಿಗಿರಿಯ ಸರಿಯೆಂದು ನುಡಿಯಬ
ಹುದೆ ॥೯॥ ಹರಿಯೆ ತಾಜ್ಞಾನರೂಪಾದೊಡಾ ಭೃಗುಮುನಿಪ। ನರಸಿ
ಯನದೇತಕಜ್ಞಾನದಿಂ ಕೊಂದನಂ। ದಿರದೆ ಮತ್ತಚ್ಯುತಂ ತಾನಾಗಸ

ತ್ತುಸತ್ತ್ವಂಹುಟ್ಟುತಿರಲೇತಕೆ॥ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮಂತಾನಾಗೆ
ಕಳವಿನಿಂ| ಪರಸತಿಯರಂಬಯಸಲೇಕೆಸರ್ವಂವಿಷ್ಣು| ವರಮಯಮ
ದಾಗೆತನ್ನರಸಿಯಂಕದ್ದುಕೊಂಡೊಯ್ವಾಗಳೆಲ್ಲಿರ್ದನು॥೧೦॥ ಹರಿಯೆ
ರಕ್ಷಾಕರ್ತೃವೆಂದೆಲಾಮರುಳೆಕೇ| ಳ್ದರನಂದುತನ್ನಮಗನಂದಹಸಿ
ಕಾಣುತ್ತೆ| ಮರಳಿರಕ್ಷಿಸದಾದನೇತಕ್ಕೆಸಿರಿಯೆತನ್ನರಸಿಯಾದೊಡೆ
ಧರೆಯೊಳು॥ ಧೊರೆಗಳಂಸೇರಿಪರ್ಕಾರಣಮದೇತಕ್ಕೆ| ಹರಿಯಿಾಜಗ
ತ್ತಿಂಗೆಕರ್ತನಾದೊಡೆತಾನೆ| ಮರಳಿಮಮಕರ್ತಂಮಹೇಶನೆಂದೆನ
ಲೇಕೆವೈಷ್ಣವನೆಕೇಳೆಂದನು॥೧೧॥ ರಾಮಮಂತ್ರವೆಶಿವನನಿಜನಾಮ
ವದನರಿದು| ಪೇಮದಿಂಜಮದಗ್ನಿದಶರಥರ್ಮಕ್ಕಳಂ| ರಾಮರೆಂದೇಕ
ರೆಯೆನಾಮಕ್ಕೆಯೋಗ್ಯರಲ್ಲದೆಪಟ್ಟಕರುಹರಹರೆ॥ ಆಮಂತ್ರಮಂಗಿ
ರಿಜೆಬೋಧಿಸಲ್ಕಳಿದವ| ರ್ಶ್ರೀಮರಾಗುಗ್ಬ್ವಿಪರ್ಗಲ್ಲದಾಪರಶುರಘು
ರಾಮರಾಗುದ್ಭವಿಪರೇಯಥಾಬೀಜಂತಥಾಂಕುರವುವೆಂದುದಾ
ಗ॥೧೨॥ ಪರಮಕಾಸಿಯೊಳೆವೇದವ್ಯಾಸನಕ್ಕರಿಂ| ಹರಿಯುಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂ
ದುಕೈಯೆತ್ತಲಾತೋಳೆ| ನಿರದೆನಂಗೀಶ್ವರಂಮುರಿಯೆನೇಮರುಳೆಭ
ಸ್ಮಾಸುರನದಶಕಂಠನ॥ ಪರಮೇಶನೊಲಿದಿತ್ತವರದಿಂದಲವರನಾ| ಹ
ರಿಕೊಂದನೈಸೆಕೇಳೀಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯವಿಾರಿ| ಹರಿಗಿರಿಯಜಂಗಿಜಂಸಾಮ
ರ್ಥ್ಯರೇಹರಿಯಮಗನಜಸತಲೆಯೆಸಾಕ್ಷಿ॥೧೩॥ ಹರನವರದಿಂದಲು
ಪಮನ್ಯುಮುನಿಕೀರಸಾ| ಗರವನುರೆಪಡೆದುತತ್ಕ್ಷೀರವಂಸೇವಿಸು|
ತ್ತಿರಲದರೊಳಿರ್ದ್ಕೃಷ್ಣಂಬಂದುಬಾಯ್ಗಾನಲುಗುಳಲದರೊಳಗೆಬಿ
ದ್ದು॥ ಮರಳಿಬರೆಕಂಡುಕಡೆಗುಗುಳಲಾಹರಿಮುನಿಯ| ನಿರದೆತುತಿ
ಗೈದುಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಂಕೊಡುವುದೆನೆ| ಕರುಣದಿಂದಾಹರಿಗೆದೀಕ್ಷೆಯಂ
ಮುನಿವರಂಕೊಟ್ಟುದಂಕೇಳ್ದರಿಯಲಾ॥೧೪॥ ವರದಧೀಚಿಯಕೊ
ಡೆಕ್ಷುಪನಾಗಿಕಾಟಲಾ| ಹರಿಯಚಕ್ರವನುಡಿದುಬಿಸುಟುಬೆಂಬತ್ತ
ಲಾ| ಧುರದೊಳಿಟರಾನಲೆರದೆತಲೆಯಕದರಿಕೊಂಡೋಡಿದಂಕೇ
ಳ್ದರಿಯಲಾ॥ ಪರಮಪಾವನಚರಿತ್ರಂಭೃಗುಮುನೀಶನಾ| ಹರಿಯು
ರಮನೊದೆಯಲದುಕಂಟಕಲೆಯಾಗಲದು| ಹರಿಗೆಸಿರಿವತ್ಸಲಾಂಛನ
ನೆಂಬಪೆಸರಾಯ್ತೆಂದುಮುಂಕೇಳ್ದರಿಯಲಾ॥೧೫॥ ತಾರಕಾಸುರ
ನೊಡನೆಕಾದಿಮುರಿದೋಡಿಹರಿ| ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಂಪೊಕ್ಕುವೈಗರೆ
ದುಬದುಕಿದಂ| ವೀರನಾಕಲಿಜಲಂಧರನೊಡನೆಕಾದಲವಪಿಡಿದುನಿ
ಡುಬೊಗರಿಯಂತೆ॥ ತಾರಾಪಥಕ್ಕೆಹಾಯ್ಕಿದನದಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು| ಬಾ
ರಿಮತ್ತಾಹರಿಯಪಿಡಿತಂದುಮನೆಯೊಳಗೆ| ಘೋರಟಂಮೂರುನಿ

ಬುರ್ದವೆರುಷಭೆರಿಯುಂ ತರಂ ಸೆರೆಯನಿಟ್ಟುದರಿಯೆ ||೧೬|| ಹರಿಯು
ನೇಮದೊಳಜಂ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಕಾಣುತಾ| ಕರಿಮುಖಂ ತನ್ನ ಪಾರ್ಥಿಸಿದು
ದಿಲ್ಲೆಸುತೆಲಾ| ಹರಿಯು ಜಗರ್ರದೆಶಾ ಪವನೀಯುಲವರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬ
ರುದರವನೆಪೊಕ್ಕು || ಬಳಲಾರದಾ ಹರಿಯ ನಾಭಿಯಿಂದಜನುದಿಸೆಸ
ರಸಿಜೋದ್ಭವನೆಂಬಪೆಸರಾಯ್ತು ಮತ್ತೆ ಕೇಳ್ದರಿಯು ಜನಗುದಧಿನು
ಗ್ಭವಿಸಲಾ ಹರಿಗಧೋಕ್ಷಜನೆಂಬಪೆಸರಾದುದು ||೧೭|| ಹರಿಯು ಜರು
ಮತ್ತೆ ಮತ್ಸರದಿಂದೆಶಾದುತಿರ| ಉರುಲಿಂಗವುದಿಸೆ ಕಂಡದರ ಪದ
ಮಸ್ತಕವ| ಹರಿಯು ಜರು ಹಂದಿ ಹಕ್ಕಿಗಳಾಗಿ ಕಾಣಲಾರದೆ ನುತಿಸಿಬ
ಳಿಕ ಶಿವನ|| ಕರುಣವಂ ಪಡೆದು ಸುಖಮಿರುತಜಂ ಮತ್ತಹಂ| ಕರಿಸ
ಲಾ ತನ ತಲೆಯು ನರಿದಭವನೈತಂದು| ಪೆರಿಯು ಮನೆಯುಂ ಪೊಗಲು ನಿ
ಲಿಸೆ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನನಂ ತ್ರಿಶೂಲದೊಳಿರಿಯನೆ||೧೮|| ಹರನ ಭಕ್ತವಂ ಕಂ
ಡು ಹರಿ ತನ್ನ ಪಣೆಯನೆ| ತ್ತರನ ಜಕಪಾಲಕಾಗಂ ಬಿನ್ಯಾಸಾಹಸ್ರ| ವೆ
ರುಷಪರಿಯುಂ ತರಂ ಕರೆದಾಗ ಪರಶಿವನ ಕರುಣಮಂ ತಾ ಪಡೆಯನೆ| ವೆ
ರಜಲಂಧರನ ಸಂಹರಿಪಿದಾ ಚಕ್ರಮಂ| ಹರಿ ಹರನ ಕೂರ್ತು ತಪಮಂ ಮಾ
ಡಿ ಬಳಿಕಲಾ| ಪರಶಿವನನೊಲಿಸಿ ತಚ್ಚಕ್ರಮಂ ಪಡೆಯನೇ ಕೃಷ್ಣವನೆ
ಕೇಳೆಂದನು ||೧೯|| ಭೂಲೋಕಮಂ ತೀವಿದುದು ಕದೊಳ್ ವಿಷ್ಣು
ಪ್ರಿಂ| ದಾಲದೆಲೆಯೊಳು ತೇಲುತಮ್ಮಳ್ಗುತಿರೆ ಶಿವಂ| ಲೀಲೆಯಿಂ
ದಾಗಂಗೆಯುಂ ಮುಲ್ಲಿಕಾ ಕುಸುಮದೋಲ್ಧರಿಸನೇ ಜಡೆಯೊಳು|| ಕಾ
ಳಕೂಟಂ ಸಕಲ ಜಗಮನುರುಪಲು ಸುರರು| ಘೋಳಿಟ್ಟು ಶಿವಗೆ ಮೊ
ರೆಯಿಡೆ ಕೇಳ್ದು ತದ್ವಿಷವ| ನೀಲಮಣಿಯಂತೆ ಭವ ಕಂಠದೊಳು ತಾಳ್ದು
ವರರಕ್ಷಿಸನೆ ಕೇಳ್ದರಿಯುಲಾ ||೨೦|| ಮಾರಾರಿಯುಲ್ಲಿಂದು ದಕ್ಷನತಿಗರ್ವ
ದಿಂ| ನಾರಾಯಣಂಗಗ್ರಪೂಜೆಯುಂ ಕೊಟ್ಟಿರದೆ, ವಾರಿಜಾಸನಮುಖ್ಯ
ದೇವತೆಗಳಂ ನೆರಪಿಯಾಗಮಂ ಮಾಡುತಿರಲು|| ವೀರಭದ್ರಂ ಸಕಲದಿವ
ಜರಂ ಭಂಗಿಸಲು| ವಾರಿಜಾಕ್ಷಂ ಕಾದಿಯುರಳೆಯಾಗೋಡುತಿರೆ| ಕೂ
ರಲಗಿನಿಂದೆಚ್ಚು ಪರಣಮಂ ಹಾಯ್ದು ತಚ್ಚಕ್ರಮಂ ಪೊದೆದನರಿಯ|| ಸಿ
ರಿಯು ಮುಂದಲೆಗೂಯ್ದು ವಿಧಿಯು ಪಣೆಯಂ ಪೊಯ್ದು| ಸುರಸತಿಯ ನಾ
ಸಿಕವನರಿಸಿ ಚಂದ್ರನನೊರಸಿ| ಸುರಪತಿಯ ತೋಳ್ಗಳಂ ಕುತ್ತಿ ಶಚಿ
ಗಚ್ಚೊತ್ತಿ ಶಿಖಿಯು ನಾಲಿಗೆಯ ಸೀಳಿ|| ವರುಣನಂ ತುಳಿದು ಪೂಷಣಪ
ಲ್ಗಳಂ ಕಳೆದು| ಮರುತನೂರಂ ಕಡಿದು ಭಗನ ಕಂಗಳನೊಡೆದು| ಸುರ
ರೊಳಗ್ಗಳೆಯರಂ ತರಿದು ಸ್ವಾಹಾಸ್ತನಂಗಳನರಿಯನೇ ವೀರನು||೨೧||
ತಾರಕಾಸುರ ಜಲಂಧರರಂಧಕಾಸುರಂ| ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಕಮಲ

ಲೋಚನನೆಸವ । ತಾರಕಾಕ್ಷಂಗಜಾಸುರಸಿಂಹಬಗ್ಗಬಿಯುಳಾಸುರ
ರ್ಮೃತ್ಯುರಾದ॥ಕ್ರೂರರಕ್ಕಸರನುರೆಕೊಂದಾಗಸುರರನತಿ। ಕಾರುಣ್ಯ
ದಿಂಕಾಯ್ದುರಕ್ಷಿಸನೆಕೇಳ್ಮರುಳೆ। ಮಾರಾರಿಯೋದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಂಶಿಷ್ಟ
ಪರಿಪಾಲನೀನೆಂದರಿಯುಲಾ॥೧೩॥ ನೆಟ್ಟನಾಕಾಲಕಾಮತ್ರೈಪುರಂ
ಗಳಂ। ಸುಟ್ಟುರುಪನೇಶಿವಂಪಶುಪತಿಯುಪಟ್ಟಮಂ। ಕಟ್ಟಿಸರ್ವೇಂದ್ರಿ
ಯಕ್ಷಕ್ಷಿಗಾತ್ರಸ್ಯಶಿರಸಪ್ರಧಾನಂಗಳೆಂದು॥ ವಿಟ್ಟುಗಂಬೊಮ್ಮಗಂಕ
ಣ್ತ್ರುಱಗಳಂಶಿವಗೆ। ಕೊಟ್ಟುಡಿಂಗರಿಗರಾದವರನೀಶಂಗೆಪಡಿ । ಗಟ್ಟುವ
ರೆಕೇಳೆಲೊಭ್ರಷ್ಟವೈಷ್ಣವನಿನ್ನ ವಿಷ್ಣುವಿನವಿಧಿಯುನಿನ್ನ ॥೧೪॥ ಗೋ
ಪನಾಭೃಗುವಿನರಸಿಯುಹತಿಸಲಾಮುನಿಪ। ಕೋಪದಿಂದಶಯೋನಿ
ಯೊಳುಪುಟ್ಟುಪೋಗೆಂದು। ಶಾಪವಂಕೊಡಲದಂಕೈಕೊಳುತ್ತಾವಿ
ಷ್ಣುಶರಧಿಯೊಳುಪೊಕ್ಕುಮತ್ಸ್ಯ ॥ ರೂಪಿನಿಂಸೋಮುಕನಕೊಂದ
ಹಂಕರಿಸಲಗ। ಚಾಪನಾಮತ್ಸ್ಯವಂಕೊಂದುನೆಟ್ಟಲುವನುರೆ। ತಾ
ಪಿಡಿಯೆವಿಷ್ಣುಕಂಕಾಳಧರನೆಂಬಪೆಸರುಂಟದಂನೀನರಿಯುಲಾ॥೧೫
ಶರಧಿಯುಂಮಥಿಸಲದಕಾಧಾರವಾಗಿಯಾ। ಹರಿಕಮಠರೂಪಿನಿಂತಾ
ಳಿದುರ್ಬಳಿಕಹಂ। ಕರಿಸಲಾಕಮಠನಂಕೊಂದದರತಲೆಯನುರುಹಾ
ರದೊಳುಶಿವಧರಿಸನೆ ॥ ಧರಣಿಯುಂಕದ್ದುಕೊಂಡೊಯ್ದಕನಕಾಕ್ಷ
ನಂ ಹರಿಹಂದಿಯಾಗಿತದ್ದನುಜನಂಹತಿಸಿತಾ । ನಿರದಹಂಕರಿಸಲಾ
ಕ್ರೋಡನಂಕೊಂದದರಕೋರೆಯಂಹರಪಿಡಿಯನೆ ॥೧೬॥ ಹರಿಹರಿ
ಯುರೂಪಿನಿಂಖಳಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವ। ನಿರದೆಸಂಹರಿಸಿನೆತ್ತರ್ಗುಡಿದಹಂ
ಕರಿಸೆ । ಶರಭಾವತಾರದಿಂದಾಹರಿಯ ಹರಿಸಿತಚ್ಚರ್ಮವಂಶಿವಪೊದೆ
ಯನೆ॥ ಹರಿಸುರಪನನುಜನಾಗುಟಸಿಬಂದಾಬಲಿಯ। ನಿರದೆಬಂಧಿಸಿ
ತಿವಿಕ್ರಮರೂಪಿನಿಂಬಳೆಯೆ। ಹರನವನಸಂಹರಿಸಿಬೆಂನನೆಟ್ಟಲುವಖ
ಟ್ವಾಂಗವಂಮಾಡಿಕೊಳನೆ॥೧೭॥ ಪ್ರೇಮದಿಂಜಮದಗ್ನಿಯರಸಿಯು
ದರದೆಪರಶು। ರಾಮಪೆಸರಿಂದೊಗೆದುಚತ್ರಿಯರಹತಿಸಿರಘುರಾಮ
ನೊಡನಿರದೆವಾದವಮಾಡಿಸೋಲ್ತು ಶಕ್ತಿಯನೀಗಿದುಃಖದಿಂದಂ ॥
ಭೂಮಿಯಂಭೂಸುರರಿಗಿತ್ತುಶಿವಲಿಂಗವಂ। ರಾಮೇಶನೆಂದುಪೂ
ಜಿಸಿತನ್ನಭವವನಿ । ನಾರ್ಮಮಂಮಾಡಿತಪಿಸುತಿರ್ಪಕಥೆಯನೀ
ನೆಂದುಮಂಕೇಳ್ದರಿಯುಲಾ॥೧೮॥ ರಾಮವೆಸರಿಂದೆದಶರಥನರಸಿಗುದಿ
ಸಿತಾಂ। ಭೂಮಿಸುತೆಯಂಮದುವೆಯಾಗಿವನವಾಸದೋ। ಳ್ಕಾಮಿ
ನಿಯನೀಗಾಡಿಕೊಂಡುರಾವಣನಿಂದೆ ನೊಂದುತಾನವನಕೊಂದು॥
ಪ್ರೇಮದಿಂಸೀತೆಯಂತಂದುಸುತರಿಂದೆಸಂ। ಗ್ರಾಮದಿಂದಳಿದುಮ

ನಿಯಿಂ ಬದುಕಿ ಮುರಳಿಬಂ | ದಾಮಹಾದುಃಖದಿಂ ಶರಧಿಯೊಳು ಬಿದ್ದ
ಳಿದ ಕಥೆಯು ನೀಂ ಕೇಳ್ದರಿಯು ಲಾ ||೧೯|| ವಸುದೇವ ದೇವಕಿಗೆ ಜನಿ
ಸಿ ಕೃಷ್ಣಂ ಸಜೇಂ| ವಿಪಿಗನಾಗೋಪ್ಲರಲ್ಲಿಂ ಡುಟ್ಟು ಬೆಳೆದು ಪಾ| ಅಸ್ಮ್ರಸ
ಗು ಬೆಂಣೆಯು ಕದ್ದು ತಿಂಗು ಗೋವಂ ಕಾಯ್ದು ಗೋಪಾಂಗನೆಯರ ಕೂ
ಡೆ| ನಸೆನಾಡಿದಾದರ ಕೆಸೊಕ್ಕು ಜಾರತ್ವದೊಂ| ದೆಸಕದಿಂ ಬಾಳ್ದು
ದಿಂಡೆಯು ತನದಿಕೆಲವ್ರಗ| ಕ್ಕಸನಸುರಿಕೊಂದು ಕೆಲಬರಸ್ತ್ರೈಯ್ರ್ಯನೊಂ
ದೋಡಿ ಬಗು ಕನೇಕೇಳೆಂದನು || ೨೦| ಘುಸಿಯಾ ದಂಜರಾಸಂದನಿಂ
ದಂಪೀತ| ವಾಸವಂ ದೆಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಗುರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು | ವಾಸವಂ ಮಾ
ಡಿ ಕೊಂಡಿರನೆ ಗಂಗೆರನುದ್ಧ ಗಡ್ಡಿ ಕಡು ಭೀತಿಯಿಂದಂ|| ದಾಸಿಯಾತ್ಮ
ಜನನು ನೆಯೊಳಗುಂಡ ರಂಗಧಿಕ| ನೋಸಟಿಂ ನಾದವೇಶ್ವರಕಟ್ಟ ಸಾ
ಯ್ಲ್ನ ಸನೆ ದಾಸತ್ವ ದಿಂದಲಿಬುರ್ಗ ನನ ಬಂಡಿ ರು ಬೇರೆನಾದುದಂಕೇ
ಳ್ದರಿಯಲಾ || ೨೧ || ಶದನೋಶ ನಂಕೂತುರ್ಗಕೃಷ್ಣ ತಪವಂ ಮಾಡಿ| ಮು
ರಳಿಮನ್ನ ಥನಪಡೆಯು ನೆಸಗಿತ್ರಂಬುಜು ಸರ್ವಜರಣ ವನಚರ್ಗಸ
ಲೊಕ್ಕಂಗು ಕುಂದೆಬಿಟ್ಟಗಂಣ ತಾಂ ನೆಗೆದಿರ್ದ || ಸದನೊಳಬಿನಿಂ ಮುರಳಿ
ಚಕ್ರಮಂ ಪಡೆಯು ನೇ ಮುರುಳಿಕೆ ಕೃಷ್ಣ ನಾಶಿಯಿ ನಬಿಸಾರುಸಾ|
ಸಿರಮಂ ಪಸತಿಯು ಸಂ ಸಲ್ಲಿಸಂ ತೊ ರೆತ್ತ ದೆಬೋಲಿನೀಡ ರಿಳೆದೊ
ಯ್ಯರೆ || ೨೩ | ಹರಿಮತ್ತ್ಯ ಕೊಮುರ್ಗ ಶಿಟಸಿಂಗ ರಾಮನವಲೂಸ ಧ
ರಿಸ ನಂಗಳಿಸಲನಿ ನೆಗಂಕೂ ದಸಂ | ನಾಲಿದನೆನಲು ನಿಸ ನೊಂ
ದಾರ್ಗ್ರೂ ಗುಲುನಿ ತನನೆ ದಿನಿನ್ನ ಯುಕೃಷ್ಣನು|| ಮರಣ ಸಾಗನೆಬ
ಳಿಕ್ಕಾಗಣ ಸುತೆ ದನ| ಬರೆ ಬಳಿಕ ಟದುನೋಡುಗ
ಲವ| ನಿನಾ ಜಗಸ್ವಾಗ ರಿಂಗುಪ್ರು ಜಸುವಿ ಲೋಕಕೃಷ್ಣಂ ತವಿ
ದೇಲಾ|| ೨೨|| ಇನ್ನು ಕೇಳ್ದು ಕಲಾ ನ ತಾಂ ಗಾಂ| ನಿನ್ನ ಹರಿ
ಜನಿಸೆ ಕಲಿನದವೇ ಳಿ ವಸಯು| ನನ್ನ ಕೇಳ ತೇದೆಸತ್ತು ಸುಟ್ಟ
ತ್ತೆ ಬಗು ಭಂಗಿಯಾನಾ ಹರಿಯನು|| ಸನ್ನ ತನು ಪಾ ಮು ಗುವು ಪರ
ವಪರಂ ಶೀ ಕೃತಿ| ಯು ನ್ನ ತನು ಶಾ ದೇವ ಶಂಕರಂ ಪತೆಧರಂ ಪನ್ನಗಾ
ಭರಣ ಪರಮೇಶ ನ ನಿನ ನಂ ಸರಿಯು ಂದು ನುಡಿಯು ಬಗು ದೆ|| ೨೪|| ಹ
ರಿ ಸತ್ತು ಜನ್ಮ ದೊಳು ಬಂದು ಶರೀರಂ ದಿಂ| ಬಿದ ದೆ ಲಿಂಗಂಗಳಂ ಭಜಿಸಿ ಪಾ
ಪಂಗಳಂ | ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೊಂಡರಿ ಕೆಳೆ ಯೊಳಗ ಮೇ ಶ ಲಿಂಗಂಗಳಿವ
ಕೊಸಾಕ್ಷಿ || ಪರಮ ಕಾಸಿಯೊಳೆ ಹರಿ ಮುಖ್ಯ ದೇವಾಸುರರು | ನಿರು
ತದಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಪೆಸರಿಂದೆ ಪ್ರಾಜಿಸುವವರ ಮಹಾ ಲಿಂಗಂಗಳಿವೆ ಲೋಕ
ಗೃಷ್ಟವೆಲೆ ವೈಷ್ಣವನೆ ಕೇಳೆಂದನು || ೨೫|| ಹರಿಯು ಜೇಂವ್ರಾರ್ಕರ್ಗ ಶಶಿವ

ಸುದಿಶಾಧೀಶಕಿಂ| ನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಪಿಶಾಚಗುಹ್ಯಕಸಿದ್ಧಗರುಡಗಂ
ಧರ್ವವಿದ್ಯಾಧರಕಿನ್ನರಂಪುರುಷರುರಗವುನುವುನಿವುಖ್ಯರು|| ಪರ
ಮಶಿವಲಿಂಗಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ ತಂತಮ್ಮ| ಮರಣಂಗಳಂ ನೀಗಿಯಮರರೆಂ
ದೆನಿಸಿದರ್ಮರುಳೆ ನೀಂ ಕೇಳೆನಲು ನಸುನಗುತ್ತಾ ಕಪಟವೈಷ್ಣವನದಿಂ
ತೆಂದನು||೩೬|| ಹರನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿವುದಿದು ಸತ್ಯವೇ| ಹರಿಯಲ್ಲ
ದಿಲ್ಲೆಂದು ಭಾಳದೊಳಗಕ್ಷಿಯುನ| ಇರದೆ ತೋರುವನೆನಲು ತೋರೆನೆ
ಲು ಕಪಟವೈಷ್ಣವನಾಗ ತೋರಿದಂ ಮುನಿಪ|| ಹರನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದು ಪಾದದೊ
ಳಗಕ್ಷಿಯುಂ| ಮರುಳವೈಷ್ಣವ ನೋಡೆನುತ್ತೆ ತಾಂ ತೋರಲತ್ರಿ| ಕರುಣ
ದಿಂ ಮುನಿವರನನಿಷ್ಠೆಯುಂ ಹರಿಯ ಜಾಗ್ರ್ಯರಿಗ ಭವ ತೋರಿಸಿದನು||೩೭
ನೆಟ್ಟಿಗಂ ಮುನಿವರನಶೈವಭಕ್ತಿಗೆ ಶಿವಂ| ಮುಟ್ಟಿಗಂ ಕ್ಷಪಕವೇಷಮ
ನಾತನಿದಿರಿನೊಳು| ಬಿಟ್ಟಿಗಂ ನಿಜಚಿಹ್ನಮಂ ಹರನವರೊವಾಂಚನದ
ಸುಗ್ಗಿ ತಲೆದೋರಲು|| ಪೆಟ್ಟಿಗಂ ವಿಲಸಿತಾನಂದಾಶ್ರುಧಾರಿಯುಂ| ಕಟ್ಟಿ
ದಂ ಕಾಯಮಂ ಪಾರ್ವತಿಗದೇನವಂ| ಪುಟ್ಟಿಕೋಟ್ಯಭವಸರ್ವಾಪರಾ
ಧಂಗಳಂ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು ನುತಿಯಿಸಿದನು ||೩೮|| ಅಕಟ ನೀನೆಂಗನುಡಿ
ಯೆನಗೆ ಮಿಥ್ಯವೆ ಮಗನೆ| ಚಕಿತನಾಗದಿರು ನಿಂನಿಷ್ಠವೇನೆಂದುಮ| ಸ್ತ್ರ
ಕವನೆತ್ತಲು ಬಿತ್ತಿಗಾಕ್ಷಣಂ ಸಕಲಧಾನ್ಯಂ ಬೆಳೆದೋವೃದೆನಲು|| ಅ
ಕುಟಿಲಂಗಾವರವನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿತ್ರಿಯಂ| ಬಳಸ್ಯೆದಿದಂ ರಜತಗಿರಿ
ಗೊಪ್ಪರೋಹಣೇ| ಶಕಟಮುಂ ಶನಿಭೇದಿಸಲ್ಕಾಗ ಪನ್ನೆರಡುವರು
ಷಂ ವರುಷಮಡಗಿತು||೩೯|| ಉದಯದೊಳು ನೋಡೆ ಮುಂ ಜನಮುಳಿ
ಧರಿತ್ರಿಯುಂ| ಪುದಿಬಿಗದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳು ಘನಾಡಂಬರಂ| ಬೆ
ದರಿಸುವವಾಗ ಸಂರಾತ್ರಿಯೊಳು ನಿಗ್ರಸಮುಹುದಿಂತು ದಿನದಿನದೊ
ಳು|| ಉದಿರೆಲೆಗಳೊಡನೆ ನಾನಾ ವೃಕ್ಷರಾಜಿಯೊಣಗಿ| ಗಿದುದು ಕರೆತೊ
ರೆಗಳ್ಳೆಕೊಳ್ಳೆ ಕೊಳಬಾವಿಬೆ| ಟ್ಟದಪೊನಲ್ಗಳ್ನದಿನದಾಳಿಜಲರಾಸಿಗೆ
ಳ್ಪುಡಿವಟ್ಟದೇ ವೇಳ್ಪೆನು||೪೦|| ಇಂತು ಬರನೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂ ಪುದಿಯ
ಕಂಡು ವಿ| ಭ್ರಾಂತರೆಂಬತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರಮುನೀಶ್ವರ| ರ್ಗಂತು ಹರ
ನಿಂಗೌತನುಂ ಪಡೆದವರವರಿದು ದಾರುವನದಿಂ ತಳರ್ದು|| ತಾಂ ತಡೆಯ
ದೀತನಾಶ್ರಮಕೆ ಬರೆ ಕಂಡು ಮುನಿ| ಸಂತಸಗೊಳನ್ನಪಾನಂಗಳಿಂ ಸ
ತ್ಕರಿಸಿ| ತಂತಮ್ಮ ದೇಶಂ ಸುಭಿಕ್ಷಮಾದಪ್ರುಸ್ತೋಪವೇಳೆಂದು ಯೋಚಿ
ಸಿದರು||೪೧|| ಕೇಳಿದಂ ಶಾಂಡಿಲ್ಯನವರನುಡಿಯಂ ಮುನಿಗೆ| ಪೇಳದೆಂ
ಪೋಪುದುಚಿತವೆ ಯನ್ನದಾನದಿಂ| ಮೇಲಾದ ದಾನಮುಂಟೇ ಬರ
ದೊಳೆಮ್ಮನೆಲ್ಲರನು ರಕ್ಷಿಸಿದನಿನ್ನು|| ಪೇಳಿದಪೆನನ್ನದಾನದ ಕಥೆಯ

ಗುಣನಿಧಿನೃ । ಪಾಲನೆಂಬಂ ಬೇಂಟೆಯಂ ಪೋಗಿ ಸಕಲಮೃಗಜಾಲಮಂ
ಕೊಲಿಸುತಿರೆ ಪೊದರಿಂದವೊಂದು ಸಿಂಹಂ ಪಾಯ್ದುದವನ ಮುಂದೆ ||೪೭||
ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದಂ ಹರಿಯನತಿಜವದ ವಾರುವನ । ಬೆನ್ನೊಳಿರ್ದವನಿಪತಿ ಸಿಂಹ
ಮಂ ಪೊಯ್ವೆನೆಂ । ಬನ್ನೆ ಮದು ಪೂರ್ವಾಶಾಪದೆ ಮಾಯವಾಗಲರಸಂ ವಾ
ಜಿಯಿಂದಿಳಿಯಲು || ತನ್ನ ವಾಜಿಯುಂ ಬಯಲಾಗಿ ಪೋಗಲರ । ಸ
ನ್ನೋಡಿ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಬಳಿಕ ತನ । ಗನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲಿಕೆಂಗಡು
ವ ನೃಪತಿಯಂ ಶಬರನೋರ್ವಂ ಕಂಡನು ||೪೮|| ಬಳಲಿದೈ ಭೂಪ ನಡೆ
ನಿನಗನ್ನಾಂ ಭುಕ್ತಿಯಂ । ಸಲಿಸುವೆನೆನುತ್ತೆ ಗುಡಿಲಿಂಗೆ ಕರತಂದು ಬಾ ।
ರೆಲಗನುನ್ನಾಂ ತಂದ ಬಿದಿರಕ್ಕಿ ಜೇನುಮಂ ಭೂಪಂಗೆ ನೀಡೆ ನಲ್ಕೆ || ಬ
ಳಿಕಲಾಶಬರಿಯಡಿಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ನೀಡಿದಂ ನ । ವೊಲಿದುಮಂ ಬಿಗಗುಮ
ಲಗಲ್ಕೆ ಭೂಪಾಲಸಂ । ಕಳುಪಿ ಕೆಳಗೀರ್ದ್ದುದುಮುಂ ಪಾಸನೊರಗಿರಲೊಂ
ದು ಪುಲಿ ಕೊಂದು ತಿಂದುದವನಂ ||೪೯|| ಬೆಳಗಾದುದನಿತರೊಳಗವ
ನಿಪನಂ ಬಿಗೆಯ । ನಿಳಿದು ಮಡಿದಿಪ್ಪವನ ಅವನವರ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮನದೊ ।
ಳಳಲಿ ಶೇಷಾಂಗಮಂ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಮರಳಿ ನೆರೆದುದು ಸೇನೆ ನೃಪನ ಕೂ
ಡೆ ॥ ಪೊಳಲಿಗೈತಂದು ಮಜ್ಜನಗೋಚನಂಗಳಿಂ ಬಳಿಕ ಕೆಯಸಾರಿಸಿ ನೃ
ಪಂ ಕೆಲವು ಕಾಲಮಂ । ಕಳಿವುತೊಂದಿವಸ ವೋಲಗದೊಳು ಪುರೋ
ಹಿತಂಗವನೀಶನಿಂತೆಂದನು ||೫೦|| ಧರೆಯೊಳ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾರೆಂಟು ದಾ
ನಂಗಳೋ । ದಿರುವವದರೊಳತಿಮುಖ್ಯದಾನವಾವುದು ತನ್ನೊ । ಳೊರೆ
ಯೆನಲ್ಕಂ ನಮಾನವೆ ಮುನ್ನ ಮುನಿಕೊಂಡು ಕಥೆಯಂ ಬದಂಪೇಳ್ವೆನು
ಪುರಮುಂಟು ಗಂಗಾಪತೀನುಮ ಪೊರೆ ಪರೆದೊ । ಳಿರುತಿಪ್ಪನೋರ್ವ
ಪಾರ್ವಂ ಪ್ರತಿಪನಾಜಿದಪ । ಕರೆದು ಬನೇಳಿಯೊಳಗಸ್ತಂಗಳಿಂದಂದ
ವಿಪ್ರರಂ ಪೋಷಿಸುವನು ||೫೧|| ಬಂದು ನಂಸ್ಕೃತ ಚಂಡಾಲನಾಪಟ್ಟಣಕೆ ।
ತಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಹೊರೆಯ ಮಾರುತಿರೆ ಮಾರ್ಗದೊ । ಳೆಂದು ತೊಪ್ಪನೆ
ತೋಳದನಂತಭಟ್ಟನಗೃಹಬಹಿರ್ದ್ವಾರವೇದಿಕೆಯೊಳು || ಇಂಧನದ ಪೊ
ರೆಯನೊರಗಿಸಿ ಮಾಮಶೀತಭಯ । ದಿಂ ಪಪೆಟ್ಟಿಕಿರಿದು ಸರಗಳ್ಗಿಂ
ಸೇದಿ । ನೊಂದು ಕಡು ಪಸಿವಿನಿಂ ಪಾಡಳಿದು ತದ್ವೇದಿಕಾಗ್ರದೊಳಗಿ
ರುತಿರ್ದನು ||೫೨|| ಆ ಸಮಯದೊಳಗೀಯನಂತಭಟ್ಟಂ ನಿಜನಿವಾಸ
ದೊಳು ಭುಂಜಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದಿನಂತೆ ಪರದೇಸಿಗಳು ಬಂದವರು ಇದ್ದಪ
ರೊ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು || ಘಾಸಿಯಾದಂಗಸಂಕೋಚ
ದಪೊಲೆಯನಂ । ಲೇಸಾಗಿ ನೋಡಿ ನೀನಾರೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡು । ಭೂಸು
ರೋತ್ತಮನವನೊಳುತ್ತರಂ ಬಾರದಿರೆ ಮುಗುಳನೀವಾರೆಂದನು । ಆ

ವಧರಿಸು ಜೀಯ ಚಾಂಡಾಲನಾನೀಪುರಕೆ। ತವೆ ತಂದೆನಿಂಧನದಪ್ಪೊ
ರೆಯು ನದು ಮಾರಿತಿ। ಲ್ಲವಿರಳ ಮಹಾವೃಷ್ಟಿಯುನ್ನೀನದು ಸೇಡು ಗೊಂ
ಡೆನ್ನಡೆದು ಪೋಗಲಾರೆಂ॥ ತವೆಗೃಹದ ದ್ವಾರಕತ್ತಿ ದೂರದೊಳಗಿರ್ಪೆ।
ನಾ। ನವಗಡಿಸಬೇಡೆನ್ನನೆಂದು ದೈನ್ಯಂಗೆಯ್ಯೆ। ಲವನೀಸುರೋತ್ತ
ಮಂ ಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೋಡಿ ಮಗುಳಿಂತೆಂದನು॥೪೯॥ ಚಾಂಡಾ
ಲನಾದೊಡೇನಾಯ್ತುಂ ಜಬರು ನಿನ್ನ। ದಂಡಿಸುವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಯ ಕಾಷ್ಠ
ಭಾರವಂ। ಕೊಂಡಪೆನದಕೆ ಕದಯನೇನೆ ಲ್ಪಣ ಚತುರ್ಥಾಂಶವನು
ನೆತರಿಸಿಕೊಟ್ಟ॥ ಕೊಂಡವಂತರಿಸಿಕೊಂಡೀ ಕಾಷ್ಠದಿಂ ಕಾಸಿ। ಕೊಂ
ಡು ಶೀತವನಡಂಗಿಸಿಕೊಸ್ಟೆನಲ್ಲವಂ। ಕಂಡೆನಸ್ತ್ರ ಯುನೀತ ಸೊಳೆಂ
ದು ಸರ್ವಾಂಗವಂ ಕಾಸಿದಂ ಶಿಖಿಯೊಳು॥೫೦॥ ತನುವನಾವರಿಸಿದವು
ಹಾಶೀತವುಡಗಲ್ಕೆ। ಘನಸಾಮುಪೀತಂ ಗಸಿವಿದನಂತಭ। ಟ್ಟನನ
ಯ್ಯಾವಸಿದು ಕಂ ಟ್ಟಿನೆ ಸೆ ಕರುಣದಿಂ ಕೊಗಬೇಡೆಂದು ನಿಲಿಸಿ॥ ಮನೆಗ
ಬಂದೊಂದು ಸ್ರೀಸಬಗ ವೊಳನ್ನವಂ। ಏನು ತಸೂ ದಾಬಗಾಬೀಗ
ಳಿಂಕೃತವನು ಪ್ಪಿನ ಯ್ಯಗೆಂದೀದೀ ಸಿಕಂದದಂ ಪ್ರೀ ಲ ಯಂ
ಗನೀಡಿಸಿದನು॥೫೧॥ ಉಂಡು ಬೆಂಧ ನಕ್ಕ ವಾಸನು ಶಿದನ್ನವಂ। ಪೆಂಡ
ತಿ ತಂದಿಕ್ಕ ಪ್ರೋಲೆಯ ನೀವಿಪ್ರ ನಂ। ಕೊಂದು ತಿಪಲತ್ತ ಚಿತ್ರಗಂಗಾ
ವತಿಗಯೋಜನಾಂತರದೆಡೆವೊಳು॥ ಮಂಡಲೇಶ್ವರ ಕೇಷ್ಟ ಯಂತಿಪು
ರವುಂಟಲ್ಲಿ। ಚಂದ ಶರಬೆ ಂಸ್ಕ ರ ಸ ಕೊಂಡು ಬಂದು ವ್ಯಯಂ
ಡಿಸು ದು ತತ್ಪ್ರದಸ ಜ್ಞಂ ಬಪ ಸ್ತ್ರ ಜನನನು ದಿ ಯೊಳು॥ ಆ
ವಾವ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಂಗಳಿಂ ಪೋಗಬ। ಪ್ಪಿ ವಸ್ತ್ರ ವಾನವನ ಸಂತಟ್ಟಿಂ
ಕೇಳಿ ನಾವಾತನಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಸದ್ವಜ್ಞಪಾಲಯಂ ಬೊಕ್ಕ ಬ
ರಲು॥ ಅವಿಪ್ರಸುತ ನೋಡ ಭೂತವು ತುಳಿಸು। ದ್ಭ ವದಿಂ ಕೈ ವು
ಗಿಯೆ ಕೇಳಿದಂ ಮುನ್ನ ನೀ। ನಾವನ್ಯೆಯ ನ ಕೈ ಮುಗಿದ ದನೇನೆ
ನಲಾ ಭೂತವಿಂತೆಂದುದು॥೫೩॥ ಆದೊಡಾಲಿಸು ಪ್ರಾಗ್ಭವದೊಳಾ
ವೀರ್ವರೊ। ಡನೋಟಬದೆ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ತನಗಿಂದ ಪೊಸಗಳಿಕ। ಮಾದು
ಬೀತಂ ತಾಳದೆನ್ನವಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲ ಸುರೆ ಪಾಯ್ಗೆ ಕೊಂದ॥ ಈ
ದುರಾತ್ಮನನೀಗ ಕೊಲ್ವೆನಾನೆಂದು ನೀ। ನಾದರದೆ ಪ್ರೋಲೆಯ ಗಿತ್ತನ್ನ
ದಾನವನು ನೀಯೆ। ಪೋದಪೆಂ ತಾನೆನಲು ಕೇಳಿ ಕಾರಾತು ಕದೆ ಸದ್ವಿಜ್ಞಂ
ಡಿಂತೆಂದನು॥೫೪॥ ಪಿಂತೋರ್ವ ಪೊಲೆಯಂಗೆ ನೀಡಿದನ್ನದವು ಹವೆ।
ಇಂತು ಮದೆಮ್ಮ ಬೊಮ್ಮಣಕುಟುಂಬವನೋವ। ಲಂತಸು ದೊನಿ
ಸ್ರಗೆ ಸದ್ಧರ್ಮ ಮೇಲೆ ಭೂಸುರೋತ್ತಮ ಪಾಶೈಸವ್ಮನು॥ ಇಂತೆಂದು

ಸಗ್ನಿಷ್ಣನೆಂಬವಿಪ್ರಂತನ್ನ । ಕಾಂತೆವೆರಸಿಯುನಂತೆನಾಪೆದಕೆನಮಿಸ
ಲ್ಕೆ। ಸಂತೈಸಿಪೊಳೆಯುಗಿತ್ತನ್ನದಾನವನುದಕದಿಂದೆಧಾರೆಯುನೆರ
ದನು ॥೫೫॥ ಪಿಂಗಿತುಪಿಶಾಚತ್ವಮಾತಂಗೆನೆರದದೇ । ವಾಂಗನೆಯು
ರೋಳಿಯಿಂಮಣಮುಯುವರೂಥದೊಳು। ಪೋಂಗುತಾತಂಪೋದನಾ
ವಿಪ್ರನಂದನಂಜೀವಿಸಿದನೀತನಿಂದಂ॥ ತುಂಗವಿಕ್ರಮಪೇಳಲೇನನ್ನ
ದಾನದು। ತ್ರ್ಯಂಗತೆಯುನಿಂತೆನಲುಭೂವರಂಕನರಿಗ್ರಿಷ್ಟಂಗಳೆಂತೊ
ಬರಿದೆಗಳಪಬೇಡೆಂದೆನಲುಭೂಮಿಸುರನಿಂತೆಂದನು॥೫೬॥ ನಾಳೆ
ನಿನಗೀಗೃಪ್ಟಮಂಸರ್ವಥಾತಂದು। ಪೇಳೆದಿರೆಕ್ಷಿಯುಂಮಾಡೆನಲ್ಲೆಂ
ದುತಂ। ನಾಲಯುದೊಳತುಳಿಚಿಂತಾಭಾರದಿಂಮಲಗಸೊಪ್ನದೊಳ
ಗೀಶನೈದಿ॥ಪೇಳಿದಂನಿಮ್ಮರಾಯಂಗೆಂಟುದಿನಕೋರ್ವ। ಬಾಲನು
ಗಯಿಸುವನವನುಸುರುವನೆಲ್ಲುದಯು । ಕಾಲದೊಳಗರನುನೆಗೆ
ಬಂದುಭೂಪಾಲನೊಡನಿಪ್ಪನಿಂತೆಂದನು॥೫೭॥ ಅರಸಕೇಳೆಂದಿ
ಗೆಂಟೇದಿನಕೆನೋಡುನಿ। ನ್ನರಸಿಯುದರದೊಳೋರ್ವಸುಕುಮಾರ
ಕಂಜನಿಪ। ನೊರೆಗಪಂನಿನಗನ್ನದಾನಫಲಮಂನಿನ್ನಕುವರನೆನೆಭೂ
ಪಾಲನು॥ ಕರವಸೊಲಗೊಲಗುತನ್ನಯುಪಟ್ಟದರಸಿಯೊಳು। ತರುಣ
ನುದಿಸುವನೊಂದುಪೋಣೆಟುದಿನಕೆಂಬು। ದೆರಡಾಗಸಂಶಯಂಪೋ
ಪ್ರದೀಮೂರರಿಂದಂನ್ರಸಂಪದುಷಿಸಿದನು ।೫೮॥ ನುಡಿದಕಾಲಂಬಂ
ದುದನಿತರೊಳುಬೇಗದಿಂ । ಪಡೆದಳರಸನರಾಣಿನವಮಾಸತುಂಬ
ಲಾ। ಪೊಡವಿಪಂತನ್ನಯುಪ್ರರೋಹಿತಂಬೆರಸಿನಿಂದಿರೆಕಂಡುಸುಕು
ಮಾರನು॥ನುಡಿವುದೇನೈಯನ್ನದಾನಮಂನಿನಗೊಂದು। ಪಡಿಬಿದಿ
ರತಂಡುಲಮನಿಕ್ಕಿದನುಸತ್ವದಿಂ। ಪೊಡವೀಶನಿನ್ನುದರದೊಳುಬಂ
ದೆನಾನೆಂದುತಿಳುಮಾನವಂತಾಳ್ದುದು॥೫೯॥ ಅನ್ನದಾನದಮಹಿ
ಮೆಯಿಂತಿನಿತುಮುಂದಿಯುಂ। ಮನ್ನಿಸಿದನೀಗೌತಮಮ್ಮಹಾಕ್ಷೇ
ಮದೊಳ। ಗಿನ್ನುರುಪದಾಂಪೋಪೆವೆಂತೆನಲ್ಪೋಳಿಪೋಗುವೆವೆನಲ್ಕಲ
ರದರೊಳು॥ಗನ್ನಗತಕದೊಳೊಂದುಗೋವನೊಡೆಂಬಿಗೌತ । ಮ
ನ್ನದೆವಬಳಿಯುಬೆಳೆಯೋಳ್ನಿಸೆಕಂಡುಮುನಿ। ಪನ್ನವ್ಯಾಗೋವಿದೆ
ಲ್ಲಿಯುದೆನುತಮೈಗಡವೆಬಿದ್ದುಗೋವಸುದೊರೆದುದು ॥೬೦॥ ಬೆಳೆ
ಯುತಿನ್ನದೆಸಮಾಪದೊಳಿರ್ದ ಗೋವನಿಂ। ತಳಿದನೀತನಮನೆಯೊ
ಳನ್ನಪಾನವನೆಂತು । ಕೊಳಲಕ್ಕ್ನಮೆಂದೆನುತರೊಪ್ಪೀಗಗೌತಮಂ
ಕಾಲ್ವಿಡಿದುಬೇಡಿಕೊಂಡು॥ ತಿಳುಪಿನಿಷ್ಕೃತಿಯಾವುದಿದಕೆನಲು
ಶಂಕರಂ॥ತಳೆದಮಸ್ತಕದಗಂಗೆಯುತಂದುಗೋವಳಿದ। ಬಳಿಯೊಳೈದಿ

ಸೆಪೊವುದೆನೆಗೌತಮಂತಪದೊಳೀಶನಂಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು ‖೬೧‖ ಮುನಿ
ನಿನಗೆಬೆಳ್ಪುದೇನೆನೆಮಸ್ತಕದಗಂಗೆ । ಯೆನಗೊಡುವುದೆನೆಬಿಂದು
ಮಾತ್ರಮಂಕೊಡಲಾತ। ನೆನಗೆಗೋಹತಿಯಾಕೆಬಂದುದೈಜಗದೀಶ
ಪೇಳೆನಲುನೀಂಬರದೊಳು ‖ ಮನೆಯೊಳಗೆರಕ್ಷಿಸಿದಋಷಿಗಳಪ
ಕಾರವೆನೆ। ಮುನಿಮುನಿದುಮುನಿಗಳ್ಗೆಭಪಿತರುದ್ರಾಕ್ಷೈರು। ದ್ರುಃಭ
ಕ್ತಿಗಳೆನುಳಿದುಪಾಷಂಡಿಮತರಾಗಿಕೆಡಲೆಂದುಶಾಪಿಸಿದನು ‖೬೨‖
ಬಳಿಕಮಾಗಂಗೆಯಂತಂದುಪಶುವಳಿದಿರ್ದ। ಬಳಿಯೊಳೈದಿಸೆಗೌತ
ಮಂತಂದಕಾರಣಂ। ತಳೆದುದದುಗೌತಮೀನಾಮಮಂಗೋಸೋಂ
ಕೆಗೋದಾವರೀಯೆನಿಸಿತು ‖ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಶಂಕರನಿತ್ತವಿಷ್ಣುವಂ।
ಬಳಿಗೆಕರೆದೆಮ್ಮಭಕ್ತನವಾಕ್ಯಮಂಪಿಂದು । ಗಳೆಯಚಾರದುಜೈನ
ಬೌದ್ಧಚಾರ್ವಾಕಾದಿಮತವನೀಂಬೆಳೆಸೆಂದನು ‖೬೩‖ ಲೇಸಾದು
ದೆಂದುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುವಿಷ್ಣುಕೈಲಾಸದಿಂಧರೆಗಿಳಿದುಬೌದ್ಧಾವ
ತಾರದಿಂಮೋಸಮಂ ಮಾಡಿಜಿನಬೌದ್ಧಚಾರ್ವಾಕಾದಿಮತವನುರೆ
ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿ ‖ ಈಸಕಲಮಾನವರೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂಮಿಗಕೃತ್ತಿ। ವಾಸನಮ
ಹಾಭಕ್ತಿಯಂಮುಗಸಿಬಳಿಕಮಾ । ದೇಶದೊಳುವೇದಬಾಹಿರರೆನಿಸಿ
ಪಾಷಂಡಿಮತಮನುರೆಪೆಚ್ಚಿಸಿದನು ‖೬೪‖ ಹರಿಯುಕೃತ್ಯವನರಿದ
ರತ್ರಿಮುನಿಕಶ್ಯಪಾಂ । ಗಿರಸಕೌಶಿಕಭರದ್ವಾಜಾದಿಮುನಿಗಳೀ।
ಶ್ವರನಂತಪಸ್ಸಿನಿಂಮೆಚ್ಚಿಸಲುಶಂಭುನಿಮ್ಮಿಷ್ಟಮಂಬೇಡಿಯೆನಲು ‖
ಕರುಣಿಸೈಮತ್ಕುಲದಋಷಿಗಳ್ಜ್ಞಾನಸಂ। ಭರಿತರಾದರ್ನಿಮ್ಮಭಕ್ತಿ
ವೇದಾಗಮಂ। ದೊರಕೊಳ್ಳದವರನುದ್ಧರಿಸೆಂದುಕೊಂಡಾಡೆಲೋಕೇ
ಶನಿಂತೆಂದನು ‖೬೫‖ ಯೋಗಿಭಯಬೇಡನೀವೆರಡನೆಯನಮ್ಮರೂ।
ಪಾಗಿಸಿರಿಶೈಲಾದ್ರಿಗೃಹದಿಮುನಿನಿಜನಕಶೈ। ಪಾಗಮರಹಸ್ಯಮಂತಿಳು
ಪಿಸುಜ್ಞಾನಮಂನೆಲೆಗೊಳಿಪನೆಂದುಪೇಳ್ದು ‖ ಭೋಗಿಭೂಷಣನವರ
ಕಳುಪಿಸುಖವಹಮೂರ್ತಿ। ಯಾಗಿಶಿರವೊಂದುಭುಜವೆರಡಕ್ಷಿಮೂರ
ದಿಂ। ದಾಗಲಾವಿಮಲಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕವರ್ಣದಿಂ ವೃಷಪತಿಗೆಬೋಧಿಸಿದ
ನು ‖೬೬‖ ವೇದವೇದಾಂತಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಪೌರಾಣಾಗ। ಮಾಟಗಳನವ
ನಿಯೊಳ್ಪ್ರಹ್ವೇಸೆನುತ್ತೆಶೈ। ಲಾದ್ರಿಗೆಲ್ಲಾರಹಸ್ಯವನರುಪಿಶಂಕರಂ
ವೃಷರಾಜನಂಕಳುಪಲು ‖ ಮೇದಿನಿಯೊಳಜ್ಞಾನಋಷಿಗಳ್ಗೆಶೈವ
ಮಂ। ಬೋಧಿಸಿಶಿವಾಚಾರವಲ್ಲದನ್ಯಂಗಳುಮ । ನಾದರಂಗೈವಂತೆ
ಯಾದಿವೃಷವಲ್ಲಭಂಕೈಲಾಸಮಂಪೊಕ್ಕನು ‖೬೭‖ ಇಂತೆಸವಚನ್ನ
ಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ।

ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮುಮನ। ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೬೮॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೨ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೨ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೨೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೩ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಇಂದ್ರಕೀಲದೊಳರ್ಜುನಂ ತಪದೊಳಿರಲರಿದು। ಚಂದ್ರಧರನಾಗ ಶಬರನಾಗಿ ಬಂದಾನ। ರೇಂದ್ರಂಗೆ ಕರುಣದಿಂ ಪಾಶುಪತಬಾಣಮಂ ಕೊಟ್ಟನತಿಸಂತಸದೊಳು॥

ಪದ॥ ಭಕ್ತಜನದೋಷನಿರ್ಮುಕ್ತಗುಣಗಣಪಾಂಗ। ಸಿಕ್ತಾನುಕಂಪರಸಯುಕ್ತ ಗಿರಿಜಾಕೂಲ। ರಕ್ತಸತ್ರ್ರಾಣವಸಂಪ್ರೋಕ್ತವೇದಾಗಮಾಸಕ್ತಮುಹಮಾವಲಂಬ॥ ಮುಕ್ತಾಫಲಸ್ಫಟಿಕವ್ಯಕ್ತಾಂಗವಿಶದದಶ। ದಿಕ್ತಟಾವೃತಘನವಿರಕ್ತಸಂಪ್ರೀತಸುತ ಭುಕ್ತರಣಹಮುದಾಮುದೃಕ್ತತ್ವರಸಸುಧಾಭುಕ್ತ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಶರಣು॥೧॥ ಅಲಿಸಿನ್ನೆಲಸಿದ್ಧರಾಮಮುನ್ನಂಟುಭೂ। ಪಾಲಕರ್ಕುಹಮುಖರಾನ್ವಯಜಾತರೆನಿಸುವವಿ। ಶಾಲಮತಿ ಧರ್ಮಜಂ ಭೀಮಂ ಕಿರೀಟಮಾದ್ರೇಯರೆಂಬೈವರಿಂತು॥ ಪಾಶಿಸೆ ಧರಿತ್ರಿಯಂ ದಾಯಾದ್ಯರೊಳ್ದ್ಯೂತ। ಕೇಳಿಸಮನಿಸಿ ತಮ್ಮ ದೇಶಕೋಶಂಗಳಂ। ಸೋಲದಿಂದೊಪ್ಪಿಸಿಯರಣ್ಯವಾಸದೊಳಿರ್ದರತುಳಶೋಕಾರ್ತರಾಗಿ॥೨॥ ಒಂದುದಿನ ಮಹಾಭೂಪರಿರ್ದವನಭೂಮಿಗೈ। ತಂದು ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ನುಡಿದನೆಲೆಭೂಪ। ಬಂದುದು ಮಹಾಪತ್ತು ನಿನಗೆರಿಪುವೀರರಂ ನೀಂ ಜಯಿಸಬೇಕಾದೊಡೆ॥ ಇಂದುಧರನಲ್ಲಿ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮಿರ್ಪುದು। ತಂದುಕೊಂಡೊಡೆ ನಿನಗೆ ಮಲತರಾಯರ್ಗಳಂ। ಕೊಂದುಕೊಡುವುದು ಸಂದೆಗಂಬೇಡವೆನೆ ಮುನಿಗೆ ಧರ್ಮಸುತನಿಂತೆಂದನು॥೩॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಮುನೀಶ್ವರ ಭಗೀರಥಯತ್ನ। ವೈಸಲೇ ನೀಮುಸುರಿದುದು ಶಂಭುಮಂ ಕಾಣ। ಲೇಸುರವರಾಂಕರದೊಡೆಂ ಶರವನಿತ್ತಪನೆಯುತ್ತೊಡದು ಸಂಹರಿಪುದೆ॥ ಆಸದಾಶಿವನಮರ್ಕಾಗ್ಗೆ ಗೋಚರಿಪನೆನೆ। ವ್ಯಾಸಮುನಿಯೆಂದನೆಲೆಭೂಪ ಪಶುಪತಿಭಕ್ತರಾಸೆಯಂ ಸಲಿಸದವನೇ ಕೃಪಾಕರನೀವನಸ್ತ್ರಮಂ ಕೇಳೆಂದನು॥೪॥ ತಿಳಿಯ ನಿಮ್ಮೈವರೊಳಗರ್ಜುನಂಗಿಂದುಧರ। ನೊಲಿವನಿಂತೆಂದು ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನಿತ್ತು। ನಲವಿನಿಂ ಮುನಿ ಪೋದ

ನಿತ್ತುಲರಸಂನರಂಗಾಮಂತ್ರಮಂನಿರವಿಸೆ॥ ಕಳಿಸಲೊಡನಿಂದ್ರಕೀಲ
ಮನೈದಿಸರಸಿಯೊ|ಳ್ಮುಳುಗಿಶುಚಿಯಾಗಿಪಾದಾಂಗುಷ್ಠಮಂಧರಾ|
ತಳದೊಳೂನಿಸಿಭುಜಂಗಳನೆತ್ತಿಶಿವಮೂರ್ತಿಯುಂಮನಸ್ಸಿನೊಳಾಂ
ತನು॥೫॥ ಜಪಮಾಲೆಕರದೊಳು ವಿಭೂತಿಸರ್ವಾಂಗದೊಳು| ವಿಪುಳ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಾಭರಣಮಂಗಂಗಳೊಳ್|ಗವರಭಾಗದೊಳಕ್ಷಯಾಸ್ತ್ರಪೂ
ರಿತದಬತ್ತಳಿಕೆಚಾಪಂಪೆಗಲೊಳು ॥ ವಿಪರೀತವರ್ತನಮನಲ್ಕತರ
ಗೆಲೆಯುಂಡು| ತಪಿಸಿದಂಪಲದಿವಸಮನಿಲದಿಂದುದಕದಿಂ|ದಪಗತಾ
ಹಾರದಿಂದಿರೆತಪಸ್ತೇಜಮುಣ್ಮಿತುತಪೋವನದೊಳೆಂದು ॥೬॥ ಉ
ರಿದುದುಕುಜಪ್ರಕರಮೆತ್ತಲುಂಸುತ್ತಲುಂ| ಕರಿದುದುಲತಾಪ್ರತತಿ
ದಾಹದಿಂಮೋಹದಿಂ| ಸರಿದುದಗಲದೆಮೃಗಮೃಗೀಕುಲಂವ್ಯಾಕು
ಲಂಖಗಗಣಕೆಪಿರಿದಾದುದು ॥ ಜರಿದುದುಶಿಖರಿಶಿಖರಮುರಿಗಳಿಂದರಿ
ಗಳಿಂ| ದಿರದೋಡಿತಹಕುಲಂಭೀತಿಯಿಂನಾತಿಯಿಂ| ಪರಿದುದು
ಋಷಿಪ್ರತಪೋಟಂಫುಟದಿಂಪರಿಕರಿಪರಿಲ್ಲೆನುತ್ತ ॥೭॥ ಕಂ
ಡನೀಮುನಿವರರಕೋಳಾಹಳವನ್ನಮಂ| ಡಲದೊಳಮರಮು
ನಿನಾರದಂತಪಸನ| ತಂಡಮಂ ಪ್ರೊಬ್ಬವರೆಲೆಮುನಿಪಪರಿಗರಿಸು
ಬೀನೆಂದುಬೇಡಿಕೊಳಲು| ಬಂದಪರುವಿನೆಡೆಗೆಪೋಗಿನಿಮ್ಮಪ
ಹತಿಯ|ಖಂಡಿಸುವೆನೆಂದುನಂಬುಗೆಯನಿತ್ತುಗಿರಿಸುತೆಯ| ಗಂಡನಂ
ಕಂಡುಕೊಂಡಾಡಿದಂನಾಡಿದಂನಾರದಂಬಿನ್ನಪವನು॥೮॥ ಶರಪರಾ
ಮರಿಸಿಂದ್ರಕೀಲದೊಳುತಪಿಸುತಿಹ| ನರನನಂಋಷಿಯಗ್ಗಋಷಿ
ಗೇಕೆಕೋಂದಡೆ| ಪಂಚುಗ್ರಭೂಷಣಂಗಳುದುಷ್ಟತಪಸಿಯತಪೋವ
ಹ್ನಿಮುಸಗಲಾಗಿ| ತೆರಳಿಪಮ್ಮನುನಿಪದಜಪಂತಪಂನಿಶ್ಯಕ| ಮರ್
ರಹಸ್ಯಮಂತ್ರಂಗಳೆಸಗುವನವೇಳೆಂದು| ಸುರಮುನಿಶರಂಬಿನ್ನವಿ
ಸೆಕೇಳ್ದರಿದುನಸುನಗುತಭವನಿಂತೆಂದನು ॥೯॥ ಆತನೆಮ್ಮಯುಪತ
ಮಭಕ್ತನವನಿಂದಪ| ಗರ್ಗೀತಮುಪಪತಿಮುಲ್ಲನಾವೀಗಬಂದವ| ಗಾರ್
ತಪೋವನವಸೇಕೊಟ್ಟಪೆವನಿಂತೋಗಿವೆದರುತಿಹಮುನಿಪಾಲರ॥
ಭೀತಿಯುಂಬಿಡಿಸೆಂದುನಂದಿಯುಂಕರೆದುಗಣ| ಜಾತಕ್ಕೆಬೇಂಟೆಯುಂ
ಪೇಳೆಂದುಹರನೆನಲು| ಭೂತನಾಥನನೇಮದಿಂದನಂದೀಶ್ವರಂಪೊ
ಯ್ಸಿದಂಡಂಗುಡವನು ॥೧೦॥ ಕರದಬಲಗಳೆಕಾಲಕಂಣಗಳಬಡಿಕೋ
ಲ|ಹೊರಳಿಗಳಸೊಪ್ಪಿನುಡಿಗೆಯುಪಾಸುಗಳನಾಂತು| ಪರಿವಕುನ್ನಿ
ಗಳಶಾಬರಗಣಂಬಿಡದೆಪೊರಮಟ್ಟುದಾಕ್ಷಣಮುಭವನು॥ ವರಶಿರೋ
ಮಾಲೆಯುಂಕಳೆಚಿಚಲ್ಲಣಮನು| ಟ್ಟರದೆಗುಂಜಾಭರಣಮಂತೊಟ್ಟು

ಲೀಲೆಯಿಂ । ಪಿರಿದೆನಿಪಶಾಬರವೇಷನನುಕರಿಸೆ ತದ್ರೂಪಿನಿಂದೆ ದೇವಿಯು
ರೆಸೆದರು ॥೧೧॥ ತಳಿಪಸುಲಿಪಲ್ಲ ಬಂದುಗೆವಾಯ ನಿರಿಗುರುಳ್, ಪೊಳೆ
ವೆಲಗಣ್ಣಿಂ ತೇಳ್ವಸುರನುಣ್ದೊಡೆಯುಕೋ। ಮಲತಾಯುದಸಿಯುನ
ಡುವಿನ ಮುದ್ದು ಮೊಗದನಳಿತೋಳೆ ಮೃದುಕರಚರಣದ॥ ಅಲಘುಜ
ಘನದ ಕುಂಭಕುಚದಗಿಳಿ ಬಿಡಿಯ ಸ। ತ್ಕಲಹಂಸಗಮನ ನಡಸು ನೀ
ಲಕಾಂತಿಯ ಕಂಬು। ಗಳೆ ಪನ್ನಾ ನಾಶಕ್ತಿಯರ್ಪ್ಪಳಿಂದಿಯರಾಗಿಯು
ಮೆಯೊಡನೆ ನಡೆತಂದರು ॥೧೨॥ ವೇದಂಗಳುಂ ಪುರಾಣಂಗಳುಂ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಮುಂ। ಸಾವರದೊಳುಪನಿಷದ್ದ ಶತಪಸ ಸಮಾಧಿಮುಂ। ತಾದವಾದವು
ಶುನಕನಿಡುಗೋಲ್ಕವಣೆಬಡ್ಗಮುತುಳೆತರಜಾಲಂಗಳು॥ ಆದಿವಿಜಪ
ಮೃಗಗಣಮೋಶಬರರೂಪಾಗಿ। ಮಾದೇವನಂ ಪೊರ್ದಿದುದು ಸಕಲಭು
ವನಪನ। ವೀರದಯಾಂಬುಧಿಯ ಲೀಲಾವಿನೋದವನೀಕ್ಷಿಪುತ್ಸುಕದೊ
ಳೈತಂದುದು ॥೧೩॥ ತೆರಳಿದಂ ಸರಸಿಂಗ್ರ ಕೀಲಪರ್ವತಕಾಗಿ। ಮೊರೆ
ವ ವಾಗ್ಯದ ಮಹಾರಭಸದಿಂ ಬರಬರ। ಲ್ಕುರಗಭೂಷಣಮಾಗಿ ಹರನಂ
ತೆ ಪಂಚಾಸ್ಯಯುಕ್ತಬಿನ್ನ ಸಿಂಹನಂತೆ॥ ಹರಿವಿಲಾಸದಿನಂಬುನಿಧಿಯಂ
ತೆ ಸಂತತಂ। ವರಪುಂಡರೀಕವಿಲಸಿತಮಾಗಿಕೊಳನಂತೆ। ಪರಿಶೋಭಿ
ಸಿತ್ತು ಕಾಂತಾರಂ ಮಹಾತಿಮಿರಘೋರಮಾಹರನಿಟಿರೊಳು ॥೧೪॥
ನಾಗಪೂರಂಗಳಿಂ ಮಾಜರಾಜಿಗಳೊಳುಂ। ಬಾಗಿದಸ್ಯಂದನೋಸ್ತ್ರಮ
ಗಳಿಂದೆಸೆವಬ। ಡ್ಗೀಗಣದ ನವಗಡಿಪಬಲ್ಲಕಿಕುರುಂಬದಿಂ ಕದಳಿಗಳೆಗ
ಡಣದಿಂದಂ॥ ಮೇಗಸೆವಧಸ್ವೀಕದಂಬಟಿಕಡೆಗಗಯ್ಯ। ಮಾಗೇಳ್ವಪುಂ
ಡರೀಕಾಳಿಯುಂ ಶರಕುಲದೊಳ್ಗಿರೀಂದ್ರನ ಮಹಾಸೈನ್ಯವೆನೆ ಬಳೆ
ಸಿದರ್ಕಾನನಂ ಕಂಗಸದುದು ॥೧೫॥ ಅಮೃತಾನ್ವ್ರಿಯಮ್ಮಹಾವಜ್ರ
ಗೇಹನಾಡೆ। ಯಮರೀನಿವಾಸಮುಂ ಸರಿಚಂದನಾಲಯಂ। ಸುಮ
ನೋಹರಂ ನೆಗಳ್ದಂ ದ್ರೂಣಸಹ್ಮ ಮದರಿದೆ ಭೂಮಿಸಗ್ಗಮೆನಿಸಿ॥ ಅಮಿ
ತಶಿವಗಣಶರಣಸಂಶ್ವರಯಬೀಡುಸಂ। ಭ್ರಮಿತಗಜಮುಖವಾಸ
ಮಾಶರಭನಿಳಯವಿ। ಕ್ರಮಯುತಂ ನಂಬೀಭೃಂಗೀವಿನೋದದೊಳೆ
ಕೈಲಾಸಮೆನೆ ವನಮೆಸೆದುದು ॥೧೬॥ ಆಲಮಾಬಸರಿಬಂಡಲ ತಂಡ
ಕಂ ನೆಲ್ಲಿ। ಜಾಲಮಾಹೊನ್ನರಳಿಯ ತಿರಾಯ ನೆಲ್ಲಿಯಾ। ಚೇಲಮರೆ
ನೇರಿಲಾಮ್ರಂ ಹುಣಸೆ ತಡಕುತೂಬರ ಬೆಳ್ಳೊಬ್ಬವತ್ತು॥ ಪಾಲಾಶಮ
ರುಟುಳಿಮಾತಡಸು ಕಕ್ಕೆಯಂ। ಕೋಲತಗಿಯಂ ಹಲಸುಹೇಸು
ವುಂ ಬಲ್ಪದರಿ। ಸಾಲಮಾಹೊನ್ನೆ ಚನ್ನಂಗಿ ಮೊದಲಾದ ವೃಕ್ಷಂಗಳಿಂ
ವನಮೆಸೆದುದು ॥೧೭॥ ಕರಿಯಂತೆ ಕೊಳದಂತೆ ಹರಿಯಂತೆ ಪುರದಂತೆ।

ಸರಸಿರುಹಭವನಂತೆ ಸುರಕುಲೇಶ್ವರನಂತೆ। ಪರಮಪುಷ್ಕರಪುಂಡ
ರೀಕಶಿಖಿಕನ್ಯಕಾಗೋವಜ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿ॥ ಹರನಂತೆ ಮುಖದಂತೆ ಗು
ಹನಂತೆ ರಣದಂತೆ। ಗಿರಿಜಾತೆಯಂತೆ ಮಿಗೆ ಹಂಸಸದ್ವಿಜಕೇಕಿ। ಶರಸಿ
ಹ್ಮಯುತವಾಗಿ ಕಾನನಂ ಬಹಳರೌದ್ರಾನನಂ ಕಂಗೆಸೆದುದು ॥೧೮॥
ತರಣಿಕಿರಣಾಭೇದ್ಯಕುಜಮಯಂ ಗಜಮಯಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೆಸ
ವಕೇಸರಿಮಯಂ ಹರಿಮಯಂ। ಪರಿಪೂರ್ಣವಾರಿಹಾಸರಮಯಂ
ಶರಮಯಂ ನಾನಾತೃಣಾವಳಿಮಯಂ ॥ ಧರಣಿತಳವಿಳಿತಕಂಟಕ
ಮಯಂ ಶುಕಮಯಂ। ಪರಿಪರಿಯನೆರದಸನ್ಮೃಗಮಯಂ ಖಗಮ
ಯಂ ಗಿರಿಯಿಂದೆ ಸೋರ್ವನಿರ್ಝರಮಯಂ ಸರಮಯಂ ತಾನೆನಿಸಿ
ವನವೆಸೆದುದು॥೧೯॥ ಸರಳುಗಳತಿದ್ದಿಗರಿಗಟ್ಟುತಂ ಬಿಲ್ಗಳಂ। ಹೊರೆದು
ಹೆದೆಯಂ ಹೂಡುತಂ ಕಲ್ಲಿಬಲೆಗಳಂ ಸರಗೊಳಿಸುತಂ ಪಾಶುಮಂ ಹಾ
ಸುಗೈವುತಂ ನಾಯ್ಗಳಂ ವ್ಯೈದಡವುತಂ॥ ಪೊರವುಧೀಹದಮಿಗಂಗಳೆ
ವೋಹಂನೀಡಿ। ಕರೆದುಬೇಂಟೆಗಳನುರೆಕಲಿಸುತಂತಂತಮ್ಮ। ಪರಿ
ವಿಡಿಯಜಾತಿವಿದ್ಯಂಗಳಿಂದೆಸೆವಲುಬ್ಧಸಯುದೆ ವನವೆಸೆದುದು॥೨೦
ತಳಿನವಿಜುರ್ಂಜುಳ್ಳಿಗಡ್ಡೆಕವಿಮ್ರಾಸೆಕ। ಗಳಪಸುರ್ತಿವಣೆವಲ್ತ್ರಗಳೆ
ಕಾರೊಡಲಜೋಲು। ತಿಳಿವಬಸುರಿನಕೂನಬೆನ್ನಕುಗ್ಗಿದಕೊಲಬೇ
ಟೆಗಾಲ್ದ್ರಗ್ಗನಡೆಯಾ॥ ಬಲೆಕಲ್ಲಿಗಳಹೊತ್ತಹೆಗಲವಡುಪಿಗಪಿಡಿಗ। ಬ
ಲೆಕೋಲಕುಕ್ಕರಂಗಳಗಿಡುಗಗಳಕ್ಕೈಯೊಳ್ಯ। ಳಳವಟ್ಟುಗಡುಗಳೆಸೆ
ಯಲ್ಕೆ ವನಚರರಿಂದೆ ವನವೆಸೆದುದೇನೆಂಬೆನು॥೨೧॥ ವನಗಜದಮೌ
ಕ್ತಿಕದತೊಡಗಳಂ ತೊಟ್ಟವಾ। ವಿನತಳಿರನುಟ್ಟುದಂತದಬಳೆಯನಿ
ಟ್ಟುವಾ। ವಿನಪತ್ರಗಳೊಳಲಂಕರಿಸಿಪೊಸದಂತದೋಲೆಗಳಕಿವಿಗಳೊ
ಳಮರ್ಚಿ॥ ವಿನುತಚಂದನದಮರದೊಳ್ಗರ್ಳಿಂಬಿದಿರಕ್ಕಿ। ಯೆನೆಪೊ
ಯ್ದುಲುನ್ನತದದಂತಿದಂತಂಗಳೊಳು। ವನಕೆಯಂಪಿಡಿದುತಳಿಸುತೆ
ಪಾಡುತಿರ್ದವನಚರಿಯರಿಂ ವನವೆಸೆದುದು ॥೨೨॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊ
ಳಿಂತೆಸವವನಮನುರೆಪೊಕ್ಕುದಂ। ದಿರದೆಬೇಳ್ಕಾರವಲೆತಡಿಕೆವಲೆಸಿದಿ
ವಲೆಯು। ಕರದೊಳಾಂತಾಗಬಾಹರಗಣಂ ಸುರಗಣಂ ಶಾಬರಗಣಂಗಳಂ
ತೆ॥ ಕರಿಸಿಂಹಶರಭಶಾರ್ದೂಲಭೇರುಂಡಾದಿ। ಪರಿಪರಿಯೊಳೊಪ್ಪುವ
ಮೃಗಂಗಳಂ ಪಾರಿವಂ। ಪುರುಳಿಲಾವುಗೆಗುಬ್ಬಿಮುಂತಾದಖಗಕುಲ
ಮನರಸುತ್ತೈತರುತಿರ್ದರು॥೨೩॥ ಇದೆಪಾವಗಡಿದುಸಾರಂಗವ್ಯೈದಿ
ದತಾಣ। ವಿದೆಕೊಸಾರಂಗಮಂ ಪುಲಿಕೊಂದುತಾಣವಿ। ಲ್ಲಿದೆಪುಲಿಯ
ಸ್ನೊಡೆಬಡಿದುಕರಿಪೋದತಾಣವಿದೆ ಕರಿಯುಹರಿಸೀಳ್ದಠಾವು॥ ಇದೆಹ

ರಿಯುಂ ಶರಭನುರೆ ಚೆಂಗಿಸುವಿಂ ಸೀಳ್ದು ಬಳಿಯಿಂದೆ ಶರಭನಂ ಸವರಿ ಭೇರುಂ-
ಡನಡಿಯಿಟ್ಟು| ಪದದಕುರುಪೆಂದು ತವುತವುಗೆ ಸನ್ನೆಗಳಿಂದೆ ಶಬರರ
ರಸುತ್ತಿರ್ದರು ||೨೪|| ಕಡೆಪ್ರಸಾರಂಗವುಂ ಸಿಂಗವುಂ ಪೊಯ್ತ್ತಲೆಯು|
ನೊಡೆ ಗಜದ ಪುಲಿಯು ನೆಬ್ಬಿಟ್ಟ ಕಂದಿಯು ನಿಟ್ಟು| ಮಡಿಸು ಖಡ್ಗಿಯ ಖ
ಡ್ಗದಿಂದೆ ಮರ್ದಿಸು ಮರೆಯ ಪೊರೆಯು ಮರೆಯುಂ ತುಡುಂಕು|| ಕಡಿನ
ರಿಯು ನಿರಿಕರಿಯ ನಿಡುವೊಲನನುಡುಗಳೆಂ| ಬಡಿಚಮರಿ ಮೊಲವುಂ
ಪಿಡಿ ತಡೆಯು ದಡಿಯುಡೆಂ | ದೊಡನೊಡನೆ ಘಾಡು ಘಾಡಿಸಿ ಝಡಿತೆ
ಯಿಂದುರುಬಿದಗ್ಗಡದೆ ಮಾಯಾಶಬರರು ||೨೫|| ಉದ್ದುರುಟುತನದಿಂ
ದಬಲೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿ| ಟ್ಟೊದ್ದು ಕೊಂಡೆ ಪ್ರಕೆಲವು ಶಿವಭಟಕಗಾವ
ಳಿಗೆ| ಮುಂದ್ದಾಡಿಸುವ ಮರಿಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟೋಡಿದವ್ರ ಕೆಲವು ಕಂಡೆ
ಕಡೆಗೆ|| ಉಗ್ಗಳಿತ ಬಾಣವಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಸರಣಿಯುಂ| ತಪ್ಪಿದವ್ರ ಕೆಲವಿಂ
ತು ಮಾಯಾಪುಳಿಂದತತಿ| ಮುದ್ದರದು ಪಕ್ಷಿಳೆಮೃಗಸಂತತಿಗೆ ಪೇಳಲೇ
ನದ್ಭುತವನಾವನದೊಳು ||೨೬|| ಗಜವೊಂದು ಪೋಗುತ್ತಿರೆ ಸಿಂಹ
ಮೈತಂದುತ| ಗ್ಗಜಕುಂಭಮಂ ಸೀಳುತಿರೆ ಶರಭನಾರ್ಭಟಿಸಿ| ಗಜವ
ರಡುಮಂ ಪಿಡಿಯಲಾ ಭೇರುಂಡನಾಗತುಂಡಗಳಿಂದ|| ಗಜಸಿಂಹಶರ
ಭಂಗಳೆಂ ಕಚ್ಚಿ ಪಾರುತಿರೆ| ಗಜಸಿಂಹಶರಭಭೇರುಂಡಂಗಳಂ ಕಂಡು| ತಿಜ
ಗದೊಳ್ ಗೊಡ್ಡ ಮನಲೆಚ್ಚು ಕೆಡಪಿದನವಂ ಮಾಯಾಪುಳಿಂದ ನೋ
ಡ್ವಂ||೨೭|| ತಡಿಕೆಯಂ ಪಿಡಿದೋರ್ವ ಮಾಯಾಪುಳಿಂದನಡಿ| ಯಿಡು
ವುದಂ ಕಂಡೊಂದು ಪನ್ನಗ ತನ್ನೆದೆಯೊಳಗೆ|| ನಡುಗಿ ಶಿವಶಿವ ಕಂಡೆಷ್ಟರಿ
ಯುನೆತ್ತಲಾನುಂ ಚೆಕ್ಕೆ ತನಂ ಬಡೆಯುದ|| ಗಿಡುವ ಡವ್ರ ಬಂಟೆ ಬರುತ್ತಿದೆ
ಬಳಿಗೆಯು ಕಟದೆಂ| ಕಡೆಗಾಲವೋ ತಮಗೆ ಯಾದೊಡಂ ವಿಪರೀತ| ದೆ
ಡೆಯೊಳಿರಬಾರದೆಂದೋಡು ತಾ ಮೃಗಮಿರದೆ ನಗಿಸಿದುದು ಗಣಕುಲ
ವನು ||೨೮|| ಹುಲಿ ಹುಸ್ತಿ ಮರಿಗಳುಂ ಕೇಸರಿಯು ಸ್ವೈರಭಂ| ಪೊಲನ್ನೈ
ಋವ ಮೃಗವಮಾನಿಸಾರಂಗನ್ನೃಕ ಕರಡಿ| ಗಳ್ ಬೆಳ್ಕು ಹಂದಿಮುಂ ಗುಲಿಜಂ
ಬುಕಂ ಗೋಧಿ ಕಾತ್ರ ಜಂಬುರೆ ಮೂಷಕ || ಸಲೆ ಶರಭಭೇರುಂಡ ಚ
ಮರೀಮೃಕಂಗಳುಂ | ಚಕ್ರಪಕ ತ್ತಿತ್ತಿರಿಯು ಮೃಗವುಂ ಜವಾದಿಯು ಬೆ
ಕ್ಕು|ಗಳ ನಿರದೆ ಪಿಡಿದು ಜಡಿದಗ್ಗಡಿದದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾಯಾ ಪುಳಿಂದರಂದು||
ನೋಗೆ ಹದ್ದು ಸಂಚೆ ಕೊಂಬ ಕಂಟಕ್ಟಬಂ | ಕೋಗಿಲ ರಗಿಳಿ ಪಾರಿವಂ
ಲಾವಕಂ ಗುಬ್ಬಿ | ಗೂಗಜಾದ ಗೆಹದ ಡೆ ಹಂಗಂ ಚಕೋರಿ ತಿತ್ತಿರಿ ಸಾಳ
ವಂ ಗರುತ್ಮಂತ|| ಕಾಗೆ ಹೊಂಗಾಗೆ ಚರಣಾಯುಧಂ ಚಾಳಾಂಕಿ| ಯಾ
ಗೌಜು ಕಂ ಕಂಕಂಧರದ ಮ್ಲಾಜವೆಂಬುವಾ | ಬಗೆಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿಗಳ ತಂಡ

ಮಂಬಡಿದರಾ ಮಾಯಾಪುಳಿಂದರಂದು ॥೩೦॥ ಮೃಗವನುರೆಪಿಡಿದ
ರಾಹರನಂತೆ ಹರಿಯಂತೆ । ಮೃಗಶಿಖಿಯು ಸಾಂತರಾಬ್ಜವಜನಂತೆ ಹ
ಯಂತೆ । ಮುಗುಳೆಘವಪುಂಡರೀಕವನರಸಿದ ತುಂಬಿಯಂತೆ ಹರಿ
ಯಂತೆ ಬಳಿಕ॥ ಸಿಗಿದರುರು ನಾಗವಂ ಸವಿಲಂತೆ ಸಚಿಯಂತೆ। ಸೊಗಸ
ದರುಡುಗಳಿಂ ನಭದಂತೆ ಹರಿಯಂತೆ । ಬಿಗಿದರ್ಬೃಗಾಳಿಯಂ ಭಟರಂತೆ
ಹರಿಯಂತೆ ಮಾಯಾಪುಳಿಂದರಂದು ॥೩೧॥ ಉರಗನಂ ಕೊಂದು ತಲೆ
ಣೆಗಳಂ ಗಿಣಗಳಂ। ಪರಿದು ಸ್ಫೋಳೆ ವೆಳೆಯ ಸಾರಂಗವಂ ಸಿಂಗವಂ। ಕರಿ
ರದ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಜಾಲವಂ ವಾಲವಂ ನೆಗಳೊಚವರೀನಿವಹದ ॥ ಆ
ರದೆ ಪಾರುವ ನವಿಲ ಮರಿಗಳಂ ಗರಿಗಳಂ । ಪರಿಪರಿಯ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗು
ಗಳಂ ತಿದಿಗಳಂ । ಬರೆಸುಲಿದ ಪುಲಿಯ ಚರ್ಮಂಗಳಂ ಪಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು
ಬರರು ನಡೆದರು ॥ ೩೨ ॥ ಇಂತು ಪಲತೆರದ ಬೇಂಟೆಯ ನಾಡು ತಾ
ಗಳೆ । ತ್ಸಂತಹರುಷದೊಳೆಸಿಳೆ ಮಾಯಾಪುಳಿಂದರಾ । ಕಾಂತಾ
ದೊಳು ಬರುತ್ತಿರಲವರಗಾವಳಿಗೆ ತದ್ಗಿರಿಗುಹಾಂತರದೊಳು ॥ ಚಿಂತೆ
ಯಿಲ್ಲದೆ ಜಗತ್ಪ್ರಳಯ ಸಮಯದ ಮಹೋ । ಗ್ರಾಂತಕನ ರೂಪಿನಿಂ
ಮೂಕದಾನವನೆಂಬ। ನಂತರಿಸದತಿ ಭೀಕರಾಕಾರ ಸೂಕರಂ ತಾ ನಾ
ಗಿ ಪೊರಮಟ್ಟನು ॥೩೩॥ ಜಡೆಜಡಂ ಸಿಡಿಲ ಪಡೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಸೂಕರ
ನ್ನ। ಕುಡಿದಾಡೆಯಂ ಸನುದನೋತ ಟಜ್ಜ್ವಲೆಯಿಂ। ದೊಡರಿಚ
ದನೋಕಣ್ಗಳಿಂ ರೋಮನಿಚಯಮಂ ಲೋಹದ ಶಲಾಕೆಯಂತೆ॥ ನಿ
ಡಿದು ಗೃದನೊಕ ತಿಣಮಾನಪೇರ್ಗ್ಗುಂಡಿನಿಂ। ಕಡೆದು ಕಂಡಿರಿಸಿದನೊ
ತನುವನಕಟೆನುತಾಗ। ವೃಡೆವಸೇನೆಯ ಭಟರು ನಡೆನಡುಗಲಾಪ
ದಿ ತುಡುಕಿದುದು ಸುರಭಟರನು॥ ೩೪॥ ಕೀರುತೆ ದಬಲಕೆ ಮರಿ ಮ
ರಿವ ಮರಿನಾಯ್ಗಳಂ। ಕೋರೆಯಿಂ ದೆರಗಿ ಖಂಡಿಸುತೆ ತರುಬಿದ ಭಟ।
ರ್ಗ್ಗೆರುಗಾಣಿಸುತಾಂತ ಬಲೆಗಳಂ ಸವರುತ ಸರೋಷಮನನಾಗಿ ಕೂ
ಡೆ॥ ಚೀರುತ್ತೆ ಸಮ್ಮುಖದೊಳಾಂತ ತರುಲತೆಗಳಂ। ಪಾರಿಸುತ ಬೇಗ
ಗಣಪಾಲರಂ ಶಂಭುವಿಗೆ । ದೂರಿಸುತ ಭೀಕರಾಕಾರನೈದಿದುದಾ
ಕೋಡನಾವನದೆಡೆಯೊಳು॥ ೩೫॥ ಎಲ್ಲಿ ತಾಗಿತು ಘಾಯಮಲ್ಲಿ ರುಧಿ
ದ ತೋಯ। ಮೆಲ್ಲಿಯು ರುಬಿನ ಬೊಬ್ಬೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಗಣದುಬ್ಬೆ। ಯಲ್ಲಿ
ಖುರಚಯಪಾತಮಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ಸ್ತ್ರಾತಮಲ್ಲಿ ಸುಳಿವಲ್ಲಿಯುಳಿವು॥ ಎಲ್ಲಿ
ವೈದೊಲದಾಟಮಲ್ಲಿಯ ಕುಹೋತ್ಪಾಟ। ಮೆಲ್ಲಿ ಪದಸಂಘಟನಮ
ಲ್ಲಿ ಧರಣೀನಟನ । ಮೆಲ್ಲಿಯು ನ್ಮುಖಭಾವಮಲ್ಲಿ ದಿವಿಜರಿಹೇವಮಾ
ಹೊಧಿಯಿಂದಾದುದು॥ ೩೬॥ ಮೂಕದಾನವನತಿಭಯಂಕರದೊಳೀ

ಪರಿವಿ। ವಾಕಸುರಸೇನೆಯುಂ ಸದವುದಂ ಕಂಡಿಂತು। ನೂಂಕದುಳಿದರೊ
ಳೆಂದು ಚಾಪವಮಂ ಜೇಗೈದು ಶರನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಡಲ್ಕೆ ॥ ಆಕುಮತಿ
ಯುಂ ತಾಗೆಪೊತ್ತಂಬು ಸಹಿತೆ ಬಂ। ದೀ ಕಿರೀಟಿಯುಮಂದೆ ಘುಡುಘು
ಡಿಸಲಾಕ್ಷಣಂ। ಲೋಕನಾಥಧ್ಯಾನವುಳಿಯೆ ಕಂಡಾ ವೈರಿಭೀಕರಂ
ಸೂಕರನನು ॥೩೭॥ ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತವನದ್ಯುಮವ। ನಿ
ಕ್ಕೆಯುಂ ಬಿಟ್ಟೆತ್ತ ಪೋದಪುದೊ ಪೊಕ್ಕು ನೋ। ಟಕ್ಕೆ ಸೋಜಿಗವಾಗೆ ರ
ಕ್ಕಸರ ಪಗೆ ಬಲ್ಲನಕ್ಕೆ ನುತ ಬಾಣದಿಂದಂ॥ ಇಕ್ಕಲಾ ಸೂಕರಂ ಕಕ್ಕಸದ
ಬಾಣದಿಂ। ದೊಕ್ಕಗೊಡಲಂ ನೆಲಕೆ ಪಕ್ಕಸಸುವಂ ಬಿಡೆ। ಲ್ಟಕ್ಕಿದುದು
ಕಿಟಯೆನುತ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಟ್ಟಿದವನೆಕ್ಕತುಳಬಂಪಿಡಿದನು ॥೩೮॥ ಮಂ
ದಿವಾಳೆವೆನವಮ್ಮ ಕೂಡಲೆ ಪುಳಿಂದನಾಂ। ಕೊಂದಪಂದಿಯು ನೊಯದ್ದ
ಪೈನಿನ್ನ ತೆತ್ತಿಗನ। ತಂದು ತೋರಾತನೇತರಸಮರ್ಥಂ ಕಾಣ್ಬೆಸಂ
ದಜುರ್ನನಂ ನುಡಿಯುಲು॥ ಇಂದುಧರನವನೆಂದನುಡಿಯನಾಲಿಸಿನಲಿ
ವಿನಿಂದ ಬಂದಂ ನರನ ಸ್ಪೂರೆಗಳೆ ತಪಸ್ವಿದೇ। ನೆಂದು ನುಡಿದೈ ಪಂದಿನ
ವಮ್ಮ ದೆನೆ ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಕಿರಿ ಪಾರ್ಥನಿಂತೆಂದನು ॥೩೯॥ ಸಾಕೆಲೆ ಕಿ
ರಾತ ನಿನ್ನಯುಬಲ್ಮೆಯೆ ಪೆಮ್ಮಡನೆ। ನೂಂಕುವುದೆನವಮ್ಮಂ ಬಿನಿಂದಬಿ
ರ್ದ್ದುದು ಪಂದಿ। ಜೋಕೆ ಮಿಗೆ ತೆರಳ್ದೊಡೆ ಕೊಳ್ಳರಾಳಿಯುಂ ನೀನೆನು
ತೆ ಪಾರ್ಥನೆಸೆಯೆ॥ ಈ ಕಿರೀಟಿಯ ಬಾಣಸಂಕುಲಂ ಶಂಭುವಂ। ನೋ
ಕದುರಿಬಲವಂದದಂ ಕಂಡು ಕೋಪದಿಂ। ಭೀಕರದ ಬಾಣಂಗಳಂ ಪೂಡಿ
ದಂ ಪಾರ್ಥನೇನೆಂಬೆ ನಟ್ಟರಿಯನು ॥೪೦॥ ಅಟ್ಟಿರಿಸಿ ಪಾರ್ಥನೆಸೆ ಬಾಣಂ
ಗಳ ಭವನಂ। ನಿಬ್ಬರದೊಳೈದಿ ನಸು ನೋಂಕಿ ನೋಂಕದೆ ಮರಳೆ। ಲು
ಬ್ಬೆಗದೊಳರ್ಜನಂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೊಡನೊಡನೆ ಮರಳಿ ಮರಳಿಷುಗಳಿಂ
ದಂ॥ ಕೊಬ್ಬಿದ ಕಿರಾತನೀಂ ಬೀಳೆನುತೆ ಮುಸುಕೆ ಸರ। ಳುಬ್ಬಿದವುದೆ
ಸೆಯೆತ್ತ ಶರನೆತ್ತ ನರನೆತ್ತ। ಸಬ್ಬತನುಗಿರಿ ತಾಳಿಗಳೆತ್ತ ಮಗುಳೆತ್ತ
ನಭವೆ ಸಲ್ಪಸರಿಸಿದವು ॥೪೧॥ ಕಂಡು ಖಗ್ಗಮನುಗಿದು ದಕ್ಷಾರಿಚಾಪ
ವಂ। ಕೊಂಡುಗು ಹನುಗ್ರಪರಶುವನೆತ್ತ ಗದೆ ಮುಖಂ। ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾ
ದಗಹಜಾಲವಾಯುಧವೆರಸಿ ತಾಪಸನಜೀವನವನು ॥ ಹಿಂಡು ವೆವೆ
ನುತ್ತೈದೆ ಕಣ್ಣನ್ನೆಯುನ್ನಿರಿಸಿ। ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ನರನ ಬಾಣಂಗಳನಿ
ತುಮಂ। ಖಂಡಿಸುತ ಮರಳುತಮ್ಮಡಿಸಾಕು ಹೋಗೆನಲ್ಕರ್ಜುನಂ
ಖತಿಗೊಂಡನು ॥೪೨॥ ಬಾಣಮಂ ಕಡಿದುರುಳ್ಚುವನಿವನದೇಂ ಪಂಚ
ಬಾಣಹರನೋ ಗುಹನೊ ರಾಮನೊ ರಾಮನೊ। ದ್ರೋಣನೋ ಭೀ
ಷ್ಮನೊ ಕರ್ಣನೊ ಬಿಲ್ಬಲ್ಮೆಯಾವವಂಗಿನಿತಪ್ಪುದು ॥ ಕೇಣವೇಕಿ

ದಕೆಭಲರೇ ಪ್ರಳಿಂದಂಗೆ ಸರಿ, ಗಾಣೆನೆಂದೆನುತೆ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದರ್ಜು-
ನಂ । ಸೊಣೆಯುಲಗಿನ ಸರಿಯನುರೆ ಕರೆಯೆ ಕರೆಗೊರಲನನಿತುಮಂ
ಖಂಡಿಸಿದನು ॥೪೩॥ ಮತ್ತೆ ಪೊಸ ಬಾಣಮಂ ಪೂಡುವಂ ನೋಡುವಂ।
ಚಿತ್ತಜಾರಾತಿಯಂ ಜಾತಿಯಂ ತಾಳಿಪೋ। ಗತ್ತಲೆನುತೆಚ್ಚು ಮೂ
ದಲಿಸುವಂ ನಿಲಿಸುವಂ ಬಾಣದದಟಂ ರುದ್ರನು ॥ ಚಿತ್ತಕಾಶ್ಚರ್ಯವಂ
ಮಾಡುವಂ ಕಾಡುವಂ। ಪೊತ್ತ ಪರಿಭವಕೆ ನರನಾಕ್ಷಣಂ ತೀಕ್ಷ್ಣಣಂ, ಚಿ
ತ್ತಂಬನೊಡನೆಚ್ಚು ಬೀಗುವಂ ತೂಗುವಂ ಬಿಂದವಂ ಶರಿನರಿವನು ॥೪೪॥
ಶ್ವೇತವಾಹನನಾಗಳೆಸುವನಾ ಬಾಣಮಂ। ಭೂತನಾಥಂ ಕಡಿವನೊ
ಡನೆಸುವನಾ ಪಾರ್ಥ । ನೀತನರಿವಂ ಮತ್ತೆ ಕವಿಸುವಂ ಪಾರ್ಥನವ
ನುಂ ಕಡಿವನಿಂದುಧರನು ॥ ಈತೆರದೊಳೆಚ್ಚೆಚ್ಚ ಬಾಣಮಂ ಕಡಿಯೆ
ಸ । ತ್ವಾತಿಶಯದಿಂದೆಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಪ್ರಡಿ । ಖಾತಿಯಿಂದಾ
ದರ್ಸೆಯಲನಿತುಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂ ನುಂಗಿದಂ ಹರನಾಗಳು ॥೪೫॥ ಗಿರಿ
ಯ ಬಳಗಂ ಮುಸುಕಿ ವಜ್ರಮುಳ್ಕುವದೆ ವನ। ಕರಿಯ ಬಳಗಂ ಮುಸು
ಕೆ ಸಿಂಹವೇನಂಜುವುದೆ । ಹರಿಯ ಬಳಗಂ ತೊಡರೆ ಗರುಡನಿಂದೋ
ಡುವನೆ ಕೇಳಿದೈ ಸಿದ್ಧರಾಮ॥ ನರನ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಾಕ್ಷಣಂ ಪರಿವ
ರಿದು। ಹರನನಂಡಲೆಯಲಾಪರ್ವೆ ನಿಮಿಷದೊಳಗುವಾ। ವರನವಂ
ಪರಿಹರಿಸೆ ಮುಗುಳೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ತೊಟ್ಟೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ॥೪೬॥
ನರನೆಚ್ಚ ಬಾಣಮಂ ನುಂಗುವಂ ಪೊಂಗುವಂ। ಕರಳಿ ಮೂದಲೆ ಮಾತನಾ
ಡುವಂ ನೋಡುವಂ । ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಸೂಚಿಪಂ ನಾಚಿಪಂ ಹಾ
ಸ್ಯೋಕ್ತಿಯಿನ್ನರನನು ॥ ಮರುಳೆ ತಮ್ಮ ಡಿಶ್ಲೆಯರ್ಮಗ್ಗಿತೇ ತಗ್ಗಿತೆ।
ಶರಳುಗಳು ತೀರಿ ಬಯಲಾದವೇ ಪೋದವೇ। ಧುರಕೆ ಮಗಸರಿಯು ಪೃ
ಥ್ವೀರನೆ ವೀರನೆ ನೀನೆನುತೆ ಹರಸೆಂದನು ॥೪೭॥ ಪಾಡಬೇಡಂ ಹೀನಕು
ಲದವಂ ನಿನ್ನಂತೆ। ಬೇಡನಲ್ಲಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯಂ ವೀರನೆನಲವು। ಬೇಡರೆಂ
ಬುದೆ ಘಿಟಂ ಮೂಲೋಕವರಿಯಲೆಂ ಬೇಡಿ ತಪವಂ ಮಾಡುತ॥ ಬೇಡ
ನಲ್ಲೆ ನಗರೆ ಮುಳ ತಾಪಸ ನಿನ್ನ। ಮೂಡಿಗೆಯೊಳಂಬಿಲ್ಲ ವೀರನೆಂತ
ಹೆ ನಿನ್ನ । ನೋಡಿ ಜರೆಯೆನಲಷ್ಟ ಪಳಿವಳಿವನೆನುತ ಸಜಚಾಪ ಟಂ
ದಂಬಡಿದನು ॥೪೮॥ ನಸುನಗೆಯೊಳಂದು ಪಾರ್ಥನ ಕರದ ಚಾಪಮಂ।
ಸಸಿದಲೆಯ ನೀಳ್ದು ಕೊಳೆಲರ್ಜುನನಡಾಯುಧದಿ। ಮಸಗಿ ತಿವಿಯ
ಲ್ಕದಂ ಕೊಳೆ ಕಲ್ಲಿಂ ಗುಂಡಿಸಿ ಮುದರ ಕೊಂಬಿನಿಂದಂ॥ ಬಿಸಿಗೊರಲ
ನಂ ಸೆಣಸಲೆಲೆ ತಪಸಿ ನೀನೀಗ। ಪೂಸತಾದಕ್ಕೆ ದುಮ್ಮಾಳ್ಕೊಡಕೊಂಡು
ಬಾರೆನ। ಲ್ಕಸಮ ಬಲನಾನೆನಗೆ ಕೈದುವೇಕೈ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಕನುವಾ

ಗೆಂದನು||೪೯|| ನೋಡಿದಾದೇವಿ ಪಾರ್ಥನನೆನುತಾ ಚೆಂಗ್ರ| ಚೂಡ
ನರ್ಜುನನನಿದಿರೊಳು ನಿಂದು ಕೈಗಳಂ| ನೀಡಿ ಬಾಹುಗಳೆನಪ್ಪಳಿಸಿ ಬೊ
ಬ್ಬಿಡುತ ಘೋರ್ಘ್ರರೋರ್ವರ್ಗಂ ತಡೆದು ಪಿಡಿದು|| ಝಾಡಿಸುವ ತೆಗವ ತೊ
ಡೆಚುವ ಪಿಡಿವ ನೇಮುವಂ| ನೋಡುವ ನಿಧಾನಿಸುವ ಭೀಷಣಧ್ವನಿಗೆ
ಳಂ| ಮಾಡುವ ವಿರೋಧಿಯಿಂಗಿತವರಿವ ಬಿನ್ನಣಂ ಹರನರರೊಳೆಸದಿ
ರ್ದುದು||೫೦|| ಬಿಗಿವ ನಭವಂ ಬಿಡಿಸುವಂ ಪಾರ್ಥನಾಗಪೆರ| ತೆಗವನೀ
ಶಂ ಪಿಡಿವನರ್ಜುನಂ ಸಮ್ಮುಖಕೆ| ನೆಗವನಗಜಾಧವಂ ವಂಚಿಸುವನಾ
ನರಂ ಬಂಧಿಸುವನರಭೂಷನು| ಮುಗುಳೆ ಕಳುಚುವನೀ ಕಿರೀಟ ಹರ
ನಾಭರ್ಣಟಸಿ| ಸೋಗುವನುಬ್ಬಿದ್ದು ಸೋಕ್ಕೊಡೆ ಬಾಹುಸತ್ವದಿಂ| ತೆಗವೆ
ತುಡುಕುವ ತಡೆವ ಸಾಹಸಂ ಸರಚಂದ್ರಚೂಡರೋಳ್ಳೊಪ್ಪ ಸತಾದುದು
ಕತವಳೆಯುದಿಂದ ಡೊಕ್ಕರದಿಂದ ವಂಗುಲದೆ| ನುರಗಬಂಧನದಿಂದ ಮುಂ
ತರಲಗಡಿಯಿಂದೆ| ಸರಿಸಮುಂಕಡದಿಂದೆ ತೋರಹತ್ತದಿನನಿತು ಮೊಡ
ಲಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ|| ಗುರುತರದ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದ ಜಾಣ್ಮೆ ನೋಳ್ಪ
ವ್ಗರಿದೆನಿಸೆ ವಜ್ರನಿಭ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದರ್ಜುನಂ| ಹರನ ನೆರಗಲ್ತು ಪಸಿ
ನೀಂ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗೆನುತ ಕಿವನುತ ನಂತಿವಿದನು ||೫೧|| ಕುಣಿದ ಮೀರ್ಷ್ವ
ತ ಮುಷ್ಟಿಯಿಘಾತ್ವರ್ಗಂಗಳೊಳ್| ಝಣಝಟಲು ಝಟಲೆಂಬರವ ಮುಣ್ಮ
ಹತಿಗಗ್ನಿ| ಕಣ ಮೊಗೆಯೆ ಪರಿಯೆ ಸೇದಾಂಬು ಮುಂ ರುಧಿರ ಜಲ ಮುಳವ
ಳಿದು ನರನಾಗಳು|| ಸೆಣಸಲೆನ್ನೊಳು ಸಮರ್ಥನೆ ಶಬರನೀ ನೆನು| ತ್ತೆ
ಣಿಕದಿಂದೆರಗೆ ವಂಚಿಸುತ ಭವನೀ ನರನ| ಪಣೆಯು ನಣೆಯುಲೊನ್ದು
ನರನಳಕಿ ಮುಷ್ಟಿಯಂ ನೆಗಪಿ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು||೫೨|| ಮಾಯುದಿಂದೆ
ನ್ನ ಶರನಿವಹವಂ ಸವರಿದವಿ| ಡಾಯುಕಿದೆ ಮುದ್ದುವುಂ ತಾಸ್ತ್ರವುಂ ತ
ವೆನುಂಗಿ| ದಾಯುತಿ ಕಗಿದೆ ಮೃತ್ಯು ಚಾಪವುಂ ಕೊಂಡಗ ಮಾರ್ಗದ್ರಿಗಿದೆ
ವಜ್ರದಂಡಂ|| ನೋಯು ಚೇಡಲವೆಲವೆ ಪೋಗು ಲುಬ್ಧಕ ನಿನ್ನ| ಕಾ
ಯು ಕಿದೆ ಕಡೆಯೆನುತ ಪಾರ್ಥನುಬ್ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾ| ರಾಯು ದಂಹರನ ವಕ್ಷಸ್ಥ
ಳವನುರೆ ತಿವಿದು ನರನಾರ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು||೫೩|| ಪರಿಹರಿಸಿ ನರನಂ
ಧುರಾವನಿಯೊಳೆಡೆಗೆಡಹಿ| ಹರನಂದು ಮೆಟ್ಟಿ ಮಲ್ಲಡಿಸೋಂಕು ಮಾ
ತ್ರದಿಂ| ದರುಣಜಲಮುಂ ಕಾರಿ ಗಂಬಾಯೊಳನ್ನಾಸಿಕದೊಳು ಮತಿ
ತೀವ್ರಮಾಗಿ|| ಕರಗಿದುದು ಚಿತ್ತ ವರ್ಜುನನನಿರವನೀಕ್ಷಿಸುತೆ| ಕರುಣ
ದಿಂ ಫಲ್ಗುಣಂ ನೊಂದನಕಟೆಂದು ಶಂ| ಕರನೆದೆಯೊಳಿರದೆ ಮನಮರು
ಗಿದ ಕೃಪಾಳು ವಲ್ಲಾ ಶಿವಂ ಭಕ್ತರೆಡೆಗೆ ||೫೫|| ಶಿವನ ಮಲ್ಲಡಿ ಸೋಂಕೆ
ಲೊಡನೆ ಕಾಂತೇಯನವ| ಯುವ ಮಲ್ಲನೆಗ್ಗಿ ಮೃಮರೆದು ಚೇತರಿಸಿ
ಕಂ| ಣೆವೆದೆರದು ನೋಡಿ ತನಗಾವ ಜನ್ಮದ ಮಹಾಪಾತಕಂ ಸಮನಿಸಿ

ದುದೊ॥ ಶಿವಗೃಹಂಗಳನಳಿದು ಶಿವನನವಮತಮುಂಪಳಿದು। ಶಿವಭಕ್ತ
ಜರದಕಾರಣಂ ತನಗೆಪರಿ। ಭವಮಾದುದೀತನಿಂದಾತನಂ ಮರೆಯೆ
ಗುವೆನೆಂದರ್ಜುನಂ ತಿಳಿದನು ॥೩೭॥ ಎಸವಮುಳಿಂ ಲಿಂಗವಂವ
ಡಿಪರಿಪರಿಯ। ಕುಸುಮಂಗಳಂ ತಿರಿದು ತಂದು ಭಕ್ತಿಯೊಳೆ ಪೂ।
ಸಿಶೈವಮಂತ್ರಮಂ ಜಪಿಸಿ ಬಲವಂದು ಲಿಂಗವನೋಡಿ ಸಂತಸದೊಳ
ಅಸಮಾಕ್ಷ ದಕ್ಷಮುಖಶಿಕ್ಷ ಲೋಕಾಧ್ಯಕ್ಷ। ಹಸಗೆಡಿಸಿದಂ ಶಬರನೆಂ
ನಿನ್ನಿವನಶಿ। ಕ್ಷಿಸುವನಿತು ಸತ್ವಮಂ ಪಾಲಿಸೆಂದರ್ಜುನಂ ನುತಿಸಿಬ
ಕಿಂತೆಂದನು॥೩೮॥ ಇತ್ತಲರ್ಜುನನ ಭವನಂ ಪೂಜಿಸಿದ ಕುಸುಮ।
ತ್ತ್ರೀರಾತಮಸ್ತಕದೊಳಿರೆ ಕೌತುಕದೆ। ಮತ್ತೆ ಪೂಜಿಸಲವು ಕಿ
ತಮಂಡೆಯೊಳಿರಲು ಶಿವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೂಡೆ ॥ ಮತ್ತನಾದೆಂದೇ
ಕಾಯೆನುತ್ತೆರಗೆನರ। ನುತ್ತಮಾಂಗವನಿರದೆ ನೆಗಪಿ ಗಿರಿಜಾಧವಂ।
ತ್ತರಿಸಿದಂ ತನ್ನ ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ಶಬರವನುಳಿದು ಸಂತಸದೊಳ
ಎಳೆವೆರೆಯ ಬಂದೊರೆಯ ಕೆಂಜಡೆಯ ಪಂಚಾಸ್ಯ। ದೊಳೆಪೊಳೆ
ಪಂಚದಶಲೋಚನದ ದಶಭುಜದ। ಪುಲಿದೊವಲ ಡಕ್ಕ ಡಮರುಗಶೂ
ಮುಖ್ಯಾಯುಧಂದಳೆದ ಹಸ್ತಂಗಳ॥ ಪೊಳೆವ ಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾ
ಕಾಯದ। ಜ್ವಲಿಪಸೂರ್ಯಂದು ಶತಕೋಟಿತೇಜವ ತೊಡೆಯೊ
ಳೊಲಿದಿಪ್ಪ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ ನರನಿದಿರೆ
ಳು॥೩೯॥ ವೀರಭದ್ರಂ ಕುಮಾರಂ ನಂದಿ ಭೃಂಗಿಯುಂ। ಹೇರಂಬನಾ
ಯಾಗಿರ್ಪ ನಾಪ್ರಮಥ। ವೀರರೆಲ್ಲಂ ಶಬರವನುಳಿಗಂ ನಿಜರೂಪಿನಿಂ
ರನಬಳಸಿರಲ್ಕೆ॥ ಪಾರಾಶರಾತ್ರಿಮುನಿಯಾಂಗಿರಸಕೌಶಿಕಮ।
ಋಷಿವಸಿಷ್ಠಾದಿಗಳು ನರನದೆಸೆಯಿಂದ। ವಿಮಾರವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂ
ಡೆವೆನುತೆರಗಿದರು ಜಯ ಯೆನುತ ಶಿವನಿದಿರೊಳು ॥೪೦॥ ದುಂದು
ಯುರಭಸದಿಂದರಳಮಳೆಯಂ ಸುರರ್। ರ್ಮಂದಾಕಿನೀಧರನ ಮಣಿಮು
ಟದೊಳು ಜಯಜ। ಯೆಂದು ಕರದರ್ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಮಂ ಪುರಾಣ
ಳತಿಹರುಷದಿಂದಂ॥ ನಿಂದು ನಿಜರೂಪಿನಿಂ ಪೊಗಳುತಿರ್ದವು ಮಹ
ನಂದದಿಂ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಂಡು ಪಾರ್ಥನಾ। ನಂದಾಶ್ರುತುಳ್ಕ
ಮನದಣಿಯೆ ಪೊಗಳುತಿರ್ದನ್ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೪೧॥ ರುದ್ರಾ
ಗಿರಿಶಾಯ ಶರ್ವಾಯ ಕರುಣಾಸ, ಮುದ್ರಾಯ ಲೋಕನಾಥಾಯ ಗ
ದಾನವ। ಚ್ಛಿದ್ರಾಯ ನುತಖಂಡಪರಶವೇ ದಕ್ಷಮುಖಸಂಹಾರಕಾ
ಣಾಯ॥ ಭದ್ರಾಯ ಭಗಾರ್ಯಯ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾಯ ಬಹು। ರೌದ
ಸ್ಪದಾಯ ದುರಿತಧ್ವಂಸಿನೇ ವರದ। ಮಾದ್ರಿಜಾಕುಚಭೂಷಣಾ
ಭೂತೇಶಾಯ ವಿಶ್ವಾತ್ಮನೇ ತೇ ನಮಃ॥೪೨॥ ನಿರುಪಮನಿರಾಧಾ

ನಿಷ್ಕಾಮಿಜಯ । ನಿಗುತಂ ನಿಗಮದೂರ ನಿರ್ಮಾಯ ನಿರ್ಗುಣನೆಪ
ರಮಪಾವನ ಪಂಚಮುಖ ಪಂಚಬಾಣಹರ ಪಾರ್ವತೀಪ್ರಾಣನಾಥ||
ಕರಿಚರ್ಮವಸನ ಕರಧೃತಕಮಲಭವವದನ| ಸುರನರೋರಗನಮಿ
ತ ಸೂರ್ಯೇಂದುವಹ್ನಿಭಾ| ಸುರನಯನ ಸಲಹೆಂದು ಶಂಭುಮಂ ಪೊಗಳಿ
ದಂ ಪಾರ್ಥನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ||೬೩|| ದೇವ ಸಲಹಘವಿಪಿನದಾವ ಸಲ
ಹತುಳರಾ| ಜೀವಭವಶಕ್ರನುತ ಪಾವನಪದಾಬ್ಜ ಲೋ| ಕಾವಳೀಭ
ಕ್ತಸಂಜೀವನ ಸುಜನಸೇವ್ಯ ಭಾವಿಸದಿರಪರಾಧಮಂ|| ಕಾವನಂಗೆಲ್ದ
ಲೋಕಾವನತ ಸಲಹು ಭುವ| ನಾವಲಂಬನ ದೇವದೇವ ನಿಜಭಕ್ತನನ
ಭಾವಮಂ ಮಾಡದುರೆ ಕಾವುದೆಂದರ್ಜುನಂ ಸಾವಧಾನದೆ ಪೊಗಳ್ದ
ನು||೬೪|| ಕರಕಮಲದಿಂದ ನರನಂತೆಗದು ಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿ| ಕರಗಟರು ನೀ
ಮಾಡಿದು ಪೆಸತಿಯ ಪೂಜೆನಿಂ | ಸುರುಚಾಪ ಬುಗ್ಗ ಬಾಣಂಗಳಂ ಕೊ
ಳ್ಳೆನು ತಕೊಟ್ಟ ನಿನ್ನಿಷ್ಟವೇನು|| ಒರೆಯೆನಲ್ಗೆ ಪಪಾಕಿಸು ಪಾಶುಪ
ತಮಂ ಹಾ| ಶರವನೆನೆ ಕೊಟ್ಟನು ಮೊಯಿತ್ತುಳಂಜನಶರವ । ನಿರದಾಗ
ಹರಸುರಗಣಾಧಿಕ ಕೋರ್ಟ್ರೊಕ್ಕಿ ದೊಂದೊಂದು ಬಾಣಂಗಳಂ||೬೫||
ಕೊಂಡಾಡುವಖಿಳಮುನಿ ನಿಕರಮಂ ಮನ್ನಿಸುತೆ| ಮುಂಡಾಡಿ ಫಲು
ಗುಣನನಕ್ಕರಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ | ಚಂಚಕರಪಾವಕಶಶಾಂಕನಯನಂ ರ
ಜತಪರ್ವತಂಬೊಕ್ಕನಂದು || ಖಂಡಪರಶುವಿನ ಲೀಲೆಗಳಿಪ್ಪತ್ತೈದು
ಕಡೆ| ಗಂಡವೀಬಳಿಗನಲ್ಪಾರ್ಥನಾ ಬಾಣಮಂ| ಕೊಂಡಬೇಗೈದನವ
ನಾರಮಗನಾಕಥೆಯನುಸುರೆನಲ್ಕಿಂತೆಂದನು||೬೬|| ಇದು ಸಕಲವೀರ
ಮಾಹೇಶ್ವರರಸಗ್ವಿಮಲ| ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುರು ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮ
ವೆಂಬುದಘವರ್ಧನಸೋಮನನಿಪ ಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನ ಕರಜಾ
ತನು|| ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿ ಸಕಲಾಗಮ ಪುರಾಣಕೋ| ವಿದ ನಾ ವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರತಿ| ಮುದಬಿಪೇಳ್ದ ಚೆನ್ನಬಸವಪೌರಾಣಕಥೆ
ಯೊಳಗ ನಾಲ್ಕನಯ ಕಾಂಡಂ||೬೭|| ಇಂತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪು
ರಾಣಮಂ| ಸಂತಸಬರದ ವರೆಗ್ಲೋಟದಗ್ಗರ್ಥವಾ| ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡ
ದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖ
ಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ|
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ||೬೮||

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೩ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೩ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೦೮೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವು.

೩ನೇಕಾಂಡ—೧ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಸೋಮಸೂರ್ಯಾನ್ವಯವನವರೊಳಗೆಪಾಂಡು
ವ। ಭೂಮಿಗೋಸುಗಬಂಧುಗಳವಧಿಸಿದುದಸಿದ್ಧ। ರಾಮ
ನೀಂಕೇಳೆಂದುಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಕರುಣದಿಂನಿರವಿಸಿದನು

ಪದ॥ ವಿಷ್ಣುನೇತ್ರಾರ್ಚಿತಪದಾಂಭೋಜನಾಪರಮ।ವಿಷ್ಣುಸು
ಕುಮಾರದಹನೀಕೃತಸುಭಸಿತಾಂಗ। ವಿಷ್ಣುನಾಭೀಕಮಲಸಂಭವ
ಶಿರಶ್ಛೇದವಿಷ್ಣುಕಂಕಾಳಧರನೆ॥ ವಿಷ್ಣುಕಾಯಕಮೇರುಚಾಪವಿಲ
ಸಿತಹಸ್ತ। ವಿಷ್ಣುವಾಹನವೈರಿಭೂಷಿತಕರಶ್ರವಣ। ವಿಷ್ಣುಪದಕೇ
ಶಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ರಕ್ಷಿಸುಸಕಲಭಕ್ತಜನರಂ ॥೧॥ ಆಲಿಸೈರಾ
ಮಸೃಷ್ಟಿಯಮೊದಲೊಳಬುಜಜಂ। ಭಾಳಲೋಚನನವರದಿಂದವೆ
ಯುವಂಗಳೊಳು। ಲೀಲೆಯಿಂದಂನವಬ್ರಂಹರಂಪಡೆದನವರೊಳಗತ್ರಿ
ಮುನಿಪನಿಂದಂ॥ ಪೇಳಲೇಂಚಂದ್ರನುದ್ಭವಿಸಲವನಿಂದಮುವಿ।ಶಾ
ಲತರಶಶಿವಂಶವಾಯ್ತಾತನಿಂಬುಧಂ। ಭೂಲತಾಂಗೀವರಪುರೂರ
ವಂಬುಧನತನುಸಂಭವಂತಾನಾದನು ॥೨॥ ಆಪುರೂರವಗಮುರ್ವ
ಸಿಗೆನಂದನನಾದ। ನೀಪರಿಯೊಳಾಯುಗ್ಗಕುಮಾರನವನಿನ್ನಹುಷ।
ನಾಪರಾಕ್ರಮನಹುಷನಿಂದಂಯಯಾತಿಯುದುಪೂರುಗಳು ತತ್ತನು
ಜರು॥ ಈಪೂರುಯದುಗಳಿಂಸೋಮಕುಲವೆರಡಾಯ್ತು।ಭೂಪಾಲ
ಯದುವಿನಿಂಯಾದವರಕುಲವಾಯ್ತು।ರೂಪುಯುತಪೂರುವಿಂಪೌ
ರವಾನ್ವಯವಾದುದೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೩॥ ಪೂರುವಿಂಜನಮೇ
ಜಯಂತನ್ನೃಪಾಲಂಗೆ।ಧೀರಪ್ರಚಿನ್ವನಾತಂಗೆಸಂಯಾತಿಯಾ।ಭೂ
ರಮಣನಿಂದೆಹಂಪಾತಿಯವನಿಂಸಾರ್ವಭೌಮನಾಭೂಮಿಪಂಗೆ॥ವೀರ
ಜಯಸೇನನವನಿಂದರಿಂದ್ರಂತದ್ಧ। ರಾರಮಣನಿಂಮಹಾಭೂಮನಾ
ಭೂಪನಕು। ಮಾರನಯುತಾನೀಕವಾತನಿಂದಂಕ್ರೋಧನಾತನಿಂ
ದೇವಾತಿಯು॥೪॥ ದೇವಾತಿಯಿಂರುಚಿಕನಾತನಿಂರುಕ್ಷನಾಭೂವರಂ
ಗಂಮತಿವರಂತನ್ನೃಪಾಲಂಗೆ। ಕೋವಿದಂತೃಣ್ಣವಾತಂಗಿಲನುಮಾ
ತಂಗೆದುಷ್ಯಂತನುಭೂಪನ॥ದೇವಿಶಾಕುಂತಳೆಯುವರ್ಗೆಭರತಂಸು
ತಂ।ಭಾವಿಸಲುಭರತನಕುಮಾರಂಹುಮನ್ಯುಮು। ತ್ತಾವಸುಧೆಯರ
ಸಗೆಸುಹೋತ್ರನವನಿಂಹಸ್ತಿಹಸ್ತಿಗೆವಿಲೋಚನಾಖ್ಯಂ ॥೫॥ ವರವಿ

ಕೋಚನನಿಂದಜಾಮುಳೆನವಂಗೆಸಂ। ವರಣನಾತಂಗೆದಿನಕರಪುತ್ರಿತ
ಪತಿಯೋ। ಳ್ಕುರುವಾನೃಪಂಗಂಪರೀಕ್ಷಿತಂತತ್ಸುತಂಭೀಮಸೇನಸಂ
ತ್ರಿಳಿಯುಲು॥ ಧರಣಿಪತಿಭೀಮಸೇನನಂಗಂಪ್ರದೀಪನಾ। ನರಪತಿಗೆಶಂ
ತನಾಶಂತಭೂಪಾಲಂಗೆ। ವರವಸಿಷ್ಠನಶಾಪದಿಂದಂಪ್ರಭಾಸವಸುಸಂ
ಭವನಂತಾನಾದನು ॥೬॥ ಚಿತ್ತಹರುಷದೆಶಂತನಾತಂಗೆಭೀಷ್ಮನೆಂ।
ದಿತ್ತುಪೆಸರಂಸಲಹಲುಳಿದವಸುಗಳೆಬಲಂಬೆ । ತ್ತುಭೀಷ್ಮಂಸುಪ್ರ
ತಾಪದಿಂದಹಿತರಂಗೆಲ್ದುಸುಖಮಿರಲಾಗಳು॥ ಅತ್ತಲಜಶಾಪದಿಂದದ್ರಿ
ಕೆಯೆನಿಪ್ಪಮರಿ। ಯುತ್ತಂಗಮತ್ಸ್ಯರೂಪಿಂಗಂಗೆಯೊಳಗಿರೆಮಿ। ಯು
ತ್ತಳೆದೊಳಿರ್ದ ಪರಿಚರವಸುಮಿಸಿಂಗ್ರಿಯಂಬೀಳಲದುಗರ್ಭ ವಾ
ಯ್ತು॥೭॥ ಅದನೋರ್ವ್ವಜಾಲಗಾರಂತಂದುಸೀಳಲುದರದೊಳೆ
ಗಿರ್ದಶಿಶುವೆರಡನಾಸೂತಸತಿ। ಮುದದಿಂದವಸುಗೀಯೆಪೆಂಣನಾತಂ
ಗಿತ್ತುಕುವರನಂತಾರಕ್ಷಿಸೆ ॥ ಪದೆದಾತನಂಮತ್ಸ್ಯನೃಪನೆಂದುಕರೆದ
ನಾಸುದತಿಘನಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿನಿಯಂಪರಾಶರಂ । ನದಿಯತಟದೋ
ಳ್ಪ್ರೀತಿಯಿಂಕೂಡಜನಿಸಿದಂಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸನು ॥೮॥ ಇಂತು
ಯೋಜನಗಂಧಿಯಿರೆಬೇಂಟೆಗೈತಂದು। ಶಂತನುವಳಂಕಂಡುಬೆಮಿಸಿಕ
ರೆಯಲ್ಕಾಗ। ಕಾಂತೆಯೊಲ್ಲದೊಡವಂ ಪೋಗಿಚಿಂತಿಸೆಭೀಷ್ಮನೀಕೆ
ಯಂಕೈಗೂಡಿಸೆ॥ ಅಂತವಳೆಗರ್ಭದೊಳ್ಚಿತ್ರಾಂಗದಂಘರ। ಕಾಂ
ತಂವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ್ಯಂಜನಿಸಿಪಗಗಳಿಂ। ದಂತವಾಗಳ್ಕನೇದವ್ಯಾಸನಿಂದ
ವನಕಾಂತೆಯಬೆರಸಲಂದರು ॥೯॥ ಜನಿಸಿದರುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಪಾಂ
ಡುವಿದುರರವರ್ಗ। ಜನಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆಕೌರವೇಶ್ವರನಾದಿ। ತ
ನುಭವನೂರ್ವ್ವರಾಪಾಂಡುವಿಗೆಧರ್ಮ್ಮಜಾದ್ಯೈವರಾತ್ಮಜರಾದರು॥
ಮುನಿಶಾಪದಿಂಪಾಂಡುವಳಿಯೆಹಸ್ತಿನಪುರದೊ । ಳಿರೆಯುಕೌರವ
ಪಾಂಡವರ್ಗಮತ್ಸರವಾಗಿ। ಮನವೊಲ್ದುವಾರಣಾವತದೊಳಿರುತ
ರಗುವನೆಯಂಕಳದುಪೊರಮಟ್ಟರು॥೧೦॥ ಘೋರಕಾನನದೊಳ್ಹಿ
ಡಿಂಬನಂಮುರಿದಗ್ರಹಾರದೊಳ್ಬಕನಮರ್ದಿಸಿದ್ರುಪದನಂದನೆಗ।
ಭೂರಮಣರೈವರುಂ ವರರಾಗಿಕೌರವನ ಪರಿಭವಿಸಮತ್ತೆಬಂದು॥
ಓರಂತೆಭೂಪರಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಮಂಕೊಂಡು । ಕೌರವನಕೂಡಜೂಜಾ
ಡಿಸೋಲಲ್ಕವರ। ಧಾರಿಣಿಯನಾಕೌರವಂಕೊಳಲ್ಕತ್ತೆಘೋರಾರ
ಣ್ಯಮಂಪೊಕ್ಕರು ॥೧೧॥ ಕೌರವರನೆಲ್ಲರಂಜಯಿಸಲೆಂದಾನರಂ ।
ಮಾರಹರನಂಮುನಿಯನುತವಿಡಿದುಪಾಶುಪತ। ಘೋರಶರಮಂಪ
ಡದುನಾಕಮಂಪೊಕ್ಕಸುರರಂಕೊಂದುಭೂಮಿಗೈದಿ॥ ಭೂರಮಣರ

ಜ್ಞಾತವಾಸದಿಂಮುತ್ಸ್ಯನಂ| ಕಾರಣದೊಳೋಲೈಸಿಯಜ್ಞಾತದಿಂವೋಲೆ| ಧಾರುಣಿಯಹುದುಭಾಗೆಗೋಸುಗಂಪಾಂಡವರ್ಕಲಹಕುದ್ಯೋಗಿಸಿದರು||೧೦|| ವಸುದೇವದೇವಕಿಗೆಜನಿಸಿಕೃಷ್ಣಂಬಳಿಕ| ವಸುಮತಿಯುಭಾರಮಂಕಳೆಯೆಪಾರ್ಥಂಗಾಗ| ಳೆಸವಸಾರಥಿಯಾಗಿಪಾಶುಪತಬಾಣದಮಹಾತ್ಮೆಯಿಂನರನಾಗಳು|| ಮಸಗಿಸಂಗರದೊಳೆಗ್ರಜಗುರುಪಿತಾಮಹಾ| ದ್ಯಸಮಕುರುಸೇನೆಯಂಬಿಡದೆಸಂಹರಿಸಿದಂ| ವಸುಧೆಯೊಳುಪೆಣ್ಮಂಣಗಳಿಯದಿಹರಾರೆಂದುಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನುಡಿದನು||೧೩|| ವಿರಚಿಸೆಲೆಚನ್ನಬಸವೇಶಪಾಂಡವರಿಂತು| ಧರೆಯಹುದುಭಾಗೆಗೋಸುಗರಳಿದರಿಂವುಂದೆ | ತರುಣಿಗೋಸುಗರಳಿದರೆಂತೆನಲ್ವೋಳ್ವಿನಾಂಕೇಳ್ವೆಯುಸಿದ್ಧರಾಮ|| ತರುಣಿವಂಶದೊಳೆಸವರಘುರಾಮನೆಂಬಾತ| ನರಸಿಗೋಸುಗಮಳಿದರೆನಲಾರಮಗನಾತೆ| ನಿರದಾತಸರಸಿಯಿಂದಳಿದರಾ ಕಾರಣವನುಸುರೆನಲ್ಕಿಂತೆಂದನು ||೧೪|| ಒರವೆನಾ ಸುರಾಮ ಸೂರ್ಯಾನ್ವಯದೊಳಾದ| ಧೊರೆಗಳಾರೆಂಬುದಂವಿಸ್ತರಿಪೆಪೂರ್ವದೊಳು| ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾದಿಬೊಮ್ಮನಂಜಟವಮರಚಿಯೆಂಬನುದಯಿಸಿದನಲ್ಲಾ|| ಇರಲಾತನುದರದೊಳುಕಶ್ಯಪಂಜನಿಸಿದಂ| ವರಕಶ್ಯಪಂಗಂವಿವಸ್ವನಾತಂಗಾದ| ನುರುತರಚರಿತ್ರವೈವಸ್ವತಂಮನುವವಂಗಿಕ್ಷ್ವಾಕುಮಗನಾದನು||೧೫|| ಆತಂಗೆನಿಮಿವಿಕುಕ್ಷಿಗಳೆಂಬಪೆಸರತನು| ಜಾತರುವಿಕುಕ್ಷಿಗಪುರಂಜಸುತಭೂಪಾಲ | ನಾತಂಗೆನೇನಸಸ್ವಿವಾತಂಗೆಪೃಥುಮಾನ್ಯಪಾಲಕನಸಂತತಿಯೊಳು|| ಜಾತನಾದಂಕುವಲಯಾಶ್ವನಾಸಂತತಿ| ವ್ರಾತದೊಳುಯುವನಾಶ್ವಂಜನಿಸಿದಂಬಹುತ್ರ| ಷುತುರಂಯಾಗವುಂತ್ರೋದಕವನೀಂಟಲುಂಮಾಂಧಾತಮಗನಾದನು ||೧೬|| ಅತಿದಾನಿಮಾಂಧಾತಗಂತದಂಗನೆಬಿಂದು | ಮತಿಗಂಬರೀಷಪುರುಕುತ್ಸರೆಂಬೀವರ್ಗರುಂ | ಸುತರಾದರೆಸವಪುರುಕುತ್ಸಸಂತತಿಯೊಳ್ಗಿಸತ್ಯವ್ರತಂಜನಿಸಿದಂ|| ಅತುಳಬಲಸತ್ಯವ್ರತಂಗಾತ್ರಿಶಂಕುಭೂ | ಪತಿಯಾದನಾತಂಗೆಜನಿಸಿದಂಬಳಿಕ | ಸೂನೃತಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಾತಂಗಸಂಜನಿಸಿದಂಲೋಹಿತಾಶ್ವಕುಮಾರನು ||೧೭|| ಅಲೋಹಿತಾಶ್ವವಂಶಾವಳಿಯೊಳಾದಂನೃ | ಪಾಲಸಗರಂತದಾತ್ಮಜಸಮಂಜಸನವಗೆ| ಲೀಲೆಯಿಂದಂಶುಮಾನೆಂಬವಂಸುತನಾತನಂತಗೆದಿಳೀಪನೃಪನು || ಕೇಳಾದೊಡಾದಿಳೀಪಂಗಂಭಗೀರಥಂ| ಮೇಳೆದಾತ್ಮಜನಾಭಗೀರಥನವಂಶದೊಳು| ಸ್ಥೂಲಬಾಹುವೆನಿಪ್ಪನಾದನಾತಂಗೆರಘುರಘುನ್ನಪಂಗಜನಾದನು||೧೮|| ಆ

ಮಹೀಪತಿಯಗರ್ಭದೊಳುದಿಸಿದಂ ಸುಗುಣ । ಧಾಮದಶರಥನಾತ
ನುದರದೊಳಗೆಂದು ರಘುರಾಮನುದ್ಭವಿಸಿ ತಾಂ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ಕಳೆ
ದು ತಾಟಕಿಯಸುರೆಮರ್ದಿಸಿ॥ ಭೂಮಿಸುತೆಯಂ ಮದುವೆಯಾಗಿಬ
ರು ತಾಪರಶುರಾಮನಡ್ಡೈಸಲಾತನಚಾಪಮಂ ಸೆಳೆದು। ಪ್ರೇಮದಿಂ
ತಮ್ಮ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತಂದೆಯಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಕಾನನಕ್ಕೈದಿದಂ॥೧೯॥ ಭ
ರತಶತ್ರುಘ್ನರೆಂಬನುಜರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು । ಕರೆದಡೊಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮ
ಣಂ ತಾನು ತಂ ನರಸಿಸಹಿತಿರುತಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಪನಖಿಯೆಂಬ ರಕ್ಕಸಿಯ ನಾ
ಸಿಕವನರಿದು॥ ಖರದೂಷಣಾದಿಖಳರಂ ಕೊಂದು ಹರುಷದಿಂ। ದಿರುತ್ತೆ
ಹೊಮ್ಮಿಗ ಬರಲು ಕೊಲಪೋಗೆ ಸೀತೆಯಂ। ದುರುಳರಕ್ಕಸನೊಯ್ಯು
ತ್ತಿರೆ ತಡೆಯಲಾಜಟಾಯುವನಿರದೆ ಮರ್ದಿಸಿದನು॥೨೦॥ ಸತಿಯನಾ
ರಾವಣಂ ಕದ್ದೊಯ್ಯಲೀ ರಾಮ। ನತಿದುಃಖಮಂ ಮಾಡುತಲ್ಲಿಂದೆ ಲೋ
ಕಸ। ನ್ನುತೆಯಪ್ಪ ಸೀತೆಯಂ ಬೆದಕುತ್ತೈತರುತಾಜಟಾಯುವಿರೆ
ಕಂಡು ದಹಿಸಿ॥ ಗತಿಯಾವುದೆನುತಿರಲು ಹನುಮಂತ ಬರಲಾತ। ನತಿಶ
ಯವ ಕಂಡು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಲಿಯಂ। ಹತಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಕೂ
ಡಿಕೊಂಡಬ್ಧಿಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದರ್ಸೇತುವೆಯನು॥೨೧॥ ಹರುಷದಿಂ ಕಪಿಕ
ಟಕಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗ। ಶರಧಿಯಂ ದಾಂಟಿ ರಾವಣಕುಂಭಕರ್ಣಾ
ದಿ। ದುರುಳರಕ್ಕಸರನೆಲ್ಲರ ಹತಿಸಿ ಬಳಿಕವನ ತಮ್ಮಂಗೆ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ॥ ಮರ
ಳಿ ಸೀತೆಯನು ಕೈವಿಡಿದು ರಾಮಂ ತನ್ನ। ಪುರಕೆ ಬಂದಂ ಸತಿಯರಿಂ ಕೆ
ಟ್ಟರಿವರೆಂದು। ಕರುಣದಿಂ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ನಿರ
ವಿಸಿದನು ॥೨೨॥ ಎಲೆ ಚನ್ನಬಸವೇಶ ಪೇಳ್ವುದೆನಗಿನ್ನುಭಯ। ಕು
ಲದೊಳತಿದಾನಧರ್ಮೋಪಕಾರಂಗಳಿಂ। ಬಳೆಯನಾಳಿದರಾಯರುಗ
ಳದಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವಮಂ ತಳೆದರಾರು॥ ಬಳಿಕಲವರೊಳಗೆ ಕೆಟ್ಟವರ
ದಾರ್ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ। ಗೊಳಗಾಗಿ ಬಾಳ್ದರಾರೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ವೆನೆನ। ಒಲ
ವಿನಿಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಿಂತೆಂದನು॥೨೩॥ ಧರಣ
ಪ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ನಳ ಪುರೂರವ ಸಗರ। ಪುರುಕುತ್ಸ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯರು ಚ
ಕ್ರವರ್ತಿಗಳು। ಪರಿಗಣಿಸಲರುವರುಂ ವೈನ್ಯಸ್ತಹೋತ್ರಂ ಮರುದ್ವ
ರಂ ಮೇಣ್ತಿಳಿಯಲು ॥ ಭರತ ನಾಭಾಗ ಶಶಿಬಿಂದ್ವಂಬರೀಷ ಗಯ। ಪರಿ
ಕಿಸೆ ದಿಳೀಪ ನೃಪ ರಂತಿದೇವ ಯಯಾತಿ । ವರಭಗೀರಥ ರಾಮ ನಹು
ಷ ಮಾಂಧಾತೃಗಳು ಷೋಡಶಮಹೀಪಾಲರು॥೨೪॥ ಆ ಸೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶ ಪೂಜಾಡಿಭೂ। ಪಾಲರೊಳು ನಳಧರ್ಮಜರ್ಮದ್ಯದಿಂದೆಯುದು।
ಜಾಲಂ ಪರಾಂಗನಾವ್ಯಸನದಿಂ ದಿಂದ್ರಕೀಚಕವಾಲ ದಶವದನರು ॥

ಪೇಳೆಲೇಂಮೃಗಯಾನಿಮಿತ್ತದಿಂದಶರಥನೃ। ಪಾಲಪಾಂಡುಗಳ್ಪೈದೆ
ನಿಂದೆಯುಂಬ್ರಹ್ಮಶಿಶು। ಪಾಲದಕ್ಷಗುರುದ್ರೋಹದಿಂದಿಂಮುತ್ರಿಶಂ
ಕುಗಳ್ಕೆಟ್ಟರಂದು ||೨೫|| ಧರಣಿಯೊಳುಬೇಡಿದರ್ಗಿತ್ತಮಾಂಧಾತ
ನುಂ। ಹರಿಗೆರಣದೊಳುಕವಚವುಂಕೊಟ್ಟಕರ್ಣನುಂ । ಗರುಡನಹು
ಯುಂಕಟ್ಟಿಕೊಲೆಜೀವವುಂಕೊಟ್ಟಜೀಮೂತವಾಹನಾಖ್ಯಾನು||ಸುರಪ
ತಿಗೆಬೆನ್ನೆಲುವನಿತ್ತಾದಧೀಚಿಯುಂ। ಧರೆಯನಳೆದಸುರಾರಿಗಿತ್ತಬ
ಲಿಯುಂಕೀರ್ತಿಗೆ। ಪುರುಷರೆನಿಸಿದರಲ್ಲಗಿರೀಶನಂಭಜಿಸಿಮುಕ್ತಿಗೆಸಂದು
ದಿಲ್ಲೆಂದನು||ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮುಂ। ಸಂತಸದಿಬ
ರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವ
ರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ || ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗ
ಮುಮ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪ
ರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ||೨೭||

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೫೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೭೧೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

⁜೨ನೇಸಂಧಿ⁜

ಸೂಚನೆ|| ಶೈವಶರಣರಕಥೆಯನೊಲವಿನಿಂಪೇಳೆನುತೆ। ಶೈ
ವಸಿದ್ಧಾಂತಿಯಹಸಿದ್ಧರಾಮುಂವೀರ। ಶೈವಸದ್ಗುರುಚನ್ನಬಸ
ವೇಶನಂಕೇಳೆಪೇಳ್ದಂಸವಿಸ್ತರದೊಳು||

ಪದ|| ತಾರಕಾಸುರಮತ್ತಮಾತಂಗಹರ್ಯಕ್ಷ। ತಾರಕಾಸುರ
ವರದಮಸ್ತಕಸದೃತಹಸ್ತ। ತಾರಕಾಸುರಸುತರಸ್ತ್ರರಕಾಂಬಕಮು
ಖ್ಯದನುಜಪುರವನದವಾಗ್ನಿ || ತಾರಕಾಸುಧರಿಪುಪಿತಾಗತನುಜಾ
ಧಾರ್ಗಂಗ। ತಾರಕಾಪತಿಕಲಾಧರಜಟಾಮುಕುಟತಟ। ತಾರಕಾಪಥ
ಕೇಶಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷತಾರೆಮಗಸದ್ವರವನು ||೧|| ಚನ್ನಾಗಿತಿಳು
ಪುದೇವಾಸುರಮನುಷ್ಯರೊಳು। ಮುನ್ನಿಂತುಮುಕ್ತಿವಡೆಯುದ
ಕಟ್ಟರೀಶೈವ। ದಿನ್ನುವ್ಯಮುಕ್ತಿಯುಂಪಡೆದರಾರೆಂದೊಡೆನೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮುಂಕೇಳಲು||ಇನ್ನಾಲಿಸೈಶೈವದಿಂಮುಕ್ತಿವಡೆದವು। ಮೋನ್ನ
ತರಚಾರಿತ್ರಮುಂಪೇಳ್ವೆನಾನೆಂದು। ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಕರುಣದಿಂ
ಶೈವರಸುಚಾರಿತ್ರಮುಂಪೇಳ್ದನು||೨||ಹರಿಭಕ್ತನೋರ್ವನಿಂದ್ರದ್ಯು
ಮ್ನನೆಂಬರಸು। ಹರಿಯನೆದೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಯೋಗದಿಂಜಾನಿಸು। ತ್ತಿರ
ಲಗಸ್ತ್ಯಂಬಂದೊಡಾತನಂಸತ್ಕರಿಸದಿರಲವನುಕೋಪದಿಂದಂ|| ದು
ರ್ಗುಳನಾಂಬರೆಮತ್ತನಾಗಿರ್ದಕಾರಣಂ। ಕರಿಯಾಗಿಪುಟ್ಟೆಂದುಶಾಪ

ಮಂಕೊಡಲಾಗೆ। ಧರಣಿಪಂಮುದಗಜಾಕೃತಿಯಾಗಿರುತ್ತೊಂದು ಕಾಸಾರಕ್ಕೈತಂದನು॥೩॥ ಅದರೊಳಿರ್ದ್ದೊಂದು ನೆಗಳೀಗಜೇಂದ್ರನದೊಂದು। ಪದಮನುರುದಂಷ್ಟ್ರದಿಂದವಚಿಕೊಳೆ ಭೀತಿಯಿಂ। ಮದನಪಿತ ರಕ್ಷಿಸೆನೆ ಚಕ್ರದಿಂ ನೆಗಳ ತಲೆಯುಂ ವಿಷ್ಣುವರಿದ ಬಳಿಕ॥ ಉದಕದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ ಕರಿಯು। ಪದಕೆರಗಿ ಮುಕ್ತಿಯುಂ ಬೇಡಲೆನ್ನಿಂ ಹರಿಯು। ದಿದು ಕೀರಸರ್ಪ ಕರ್ಣಿಕೆಯುರ್ಗ್ಗೆ ವರವಿತ್ತ ಲಿಂಗವುಂ ದಿಹುದೆಂದನು॥೪॥ ಸರುಷದಿಂ ಗುಣಗರ್ಭನೆಂಬ ಶಿಷ್ಯಂ ತನ್ನ। ಗುರುರಾಜಹಂಸನಂಗದೊಳೊಂದು ಜಾಡನುರೆ। ಪರೆಯುಲದನವನಿಯೊಳು ತೆಗದಿಡಲು ಕಂಡು ನೀನುಂ ಜಾಡನಾಗೆನುತ್ತ॥ ಕೆರಳಿ ಶಪಿಸಲು ಮುಕ್ತಿವಡೆನೆ ಪೂಜಿಸು ತಾತ। ನಿರುತಿ ಪರ್ಣನಾ ಲಿಂಗವುಂ ನೀನು ಪಾಸ್ತಳ। ಕ್ಕಿರದೈದಿ ಪೂಜಿಸಲು ಮುಕ್ತಿಯಾದಪುದೆಂದು ಹರಿ ಕರಿಗನೇಮಿಸಿದನು॥೫॥ ಇಂತೆಂದು ಪೇಳಲಾಸ್ಥಳಕಾಗಿನಡೆತಂದು। ದಂತಿರಾಜಂ ಜಾಡನಾ ಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸುವ। ತಂತುವಂ ಪ್ರತಿದಿನಂ ಪರಿಕರಿಸಿ ತಾಂ ಪೂಜಿಸಲ್ಕದತಿಕೋಪದಿಂದಂ॥ ಅಂತಗರರಸೊಂಡಿಲೊಳು ಪೊಕ್ಕು ಮಿದುಳಂ ಕಚ್ಚೆ। ದಂತಿಯುಂ ಜಾಡನುಂ ಹತವಾಗಲಾಕ್ಷಣಂ। ಕಂತುಹರನವರಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವಾವುದೆನಲಿಂತೆಂದವು॥೬॥ ಕರುಣಿಸೆಲೆ ದೇವ ವರವುಂ ನಮ್ಮ ಪೆಸರನಿಂ। ತಿರುಕಾಳ ಹಸ್ತೀಶನೆಂಬ ನಿಜನಾಮದಿಂ। ಕರಿಸಿಕೊಂಡೆಮಗೆ ನಿಜಪದವಿಯುಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಯೆಂದೆರಗಲಭವನೊಲಿದು॥ ಕರಿಯೆ ನೀಂ ಕರಿಕಾಲನಾಗುದಿಸು ಕಾಳನೀ। ನಿರದೆ ಕಳಚಂಗನಾಗುದ್ಭವಿಸು ನಿಮಗೆಸು। ಸ್ಥಿರಪದವಿಯುಂ ಕೊಡುವೆ ವೆನಲೆರಡು ಚೋಳರಾಜಾನ್ವಯದೊಳುದಯಿಸಿದವು॥೭॥ ಒರವೆನಾಳಿಸು ನಾಗಕನ್ಯೆಯುರಶಾಪದಿಂ। ದುರುಶಿವಾಜ್ಞೆಯ ಪೂಮಂ ವಾವಿಸಲ್ಕಂಡು। ಭರದೆ ಮಣ್ಣ್ರಳೆ ಬಂದು ಸತ್ತು ಚೋಳನಸತಿಗೆ ಕರಿಕಾಲಚೋಳನುದಿಸೆ॥ ಧರಣೀಶರಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕಾವೇರಿಗಂ। ದಿರದೆ ಕಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಚೋಳನೆಂ। ಬರಸು ಬಾರದೊಡವನ ರೂಹು ಬರೆದಕ್ಷಿಯುಂ ತಿವಿಯೆ ಪಣೆಗಣ್ಣೊಡೆದುದು॥೮॥ ಬೀತಹಂಕಾರದಿಂ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಚೋಳನೆಂ। ಬಾತನೀ ಕರಿಕಾಲಚೋಳನೆಡೆಗೈದಿಸಂ। ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನುತಿಸೆ ಪಣೆಗಣ್ಣಿತ್ತು ಕಟ್ಟೆಯುಂ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರಲಿತ್ತಲು॥ ಭೂತಳಾಧಿಪಪಭಾಕರಚೋಳನನುದಿನಂ। ಶಾತಕುಂಭದ ಹರಿವಣಂ ಸಹಸ್ರದೊಳಿಕ್ಕಿ। ದ್ಯೋತಂಗೆ ಷಡ್ರಸಾನ್ನಂಗಳುಂ ಪಲುಂಡವಂತಿರುಗಿಕಳು ಪುವನಾತನು॥೯॥ ಕರಿಕಾಲಚೋಳನಟ್ಟಿದ ಚರರಬ್ಬರೆಂದು। ಕೆರೆಯುಲೊಲ್ಲದೊಡಾಣೆಯಿಟ್ಟು ತಡೆಯು

ಲು ಪೊನ್ನ। ಹರಿಯಾಣಿಮುನಿತುಂದಿವಾಕರನಪೊರೆಗೈದದಿರಲಾತನಿಳಿ
ದು ಬಂದು॥ ಹರಭಕ್ತರೊಳು ವಿರೋಧಂಕೊಂಬುದೇಪೋಗಿ। ವಿರಚಿಸಾ
ಕಟ್ಟೆಯಂ ನೀನೆಂದು ಪೇಳ್ವದಿನ। ಕರಸಾಪ್ರಭಾಕರನನಟ್ಟಿದಂ ಶಿವಭ
ಕ್ತರಂ ವಿಮಾರಿಬಾಳ್ವರುಂಟೆ॥೧೦॥ ಆಶಿಸ್ಯೆಪಿಟ್ಟವ್ವಗಭವನಾತ್ಮಜನಾಗಿ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ಮುಣನಾಕಟ್ಟೆಗಡಕುತ್ತೊಲ್ಪು। ಕೈಲಾಸಕಾಕೆಯಂ ಕೊಂ
ಡೊಯ್ಯೆ ಚೋಳನೀಕ್ಷಿಸಿ ಶಂಭುವಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ॥ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಯ ರಾಜ್ಯ
ದೊಳು ಪೊನ್ನ ಮಳೆಯನೆಂ। ನಾಲಯದೊಳಾದನೈವೇದ್ಯಮಂ ಸಲಿ
ಸೆನಲು। ಬಾಲೇಂದುಮೌಳಿಕೈಕೊಂಡಂತೆ ಸಲಿಸಿದಂ ಭಕ್ತನ ಮನೋ
ರಥವನು ॥೧೧॥ ಒಂದು ದಿನ ವಿಮಾಶ್ವರಂ ತೆರೆಯ ಮರೆಯೊಳು ಮುನ್ನಿ।
ನಂದದಿಂ ಚಪ್ಪರಿವೃತಾರೋಗಿಸದಿರಲಗಿ। ನಿಂದೆ ಮೆಚ್ಚಿಸೆ ಸತ್ತಿಸೆಯಾಕೆ
ನಲು ಮಾದಾರಚನ್ನಯ್ಯನೊಡನೆ ಸಲಿಸಿ॥ ಬಂದೆನೆನಲಾತನಂ ತೋ
ರೆನಗೆನಲು ತೋರಲಿಂದು ತನಡಿಗೆರಗಿ ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ ಗಿರಿರಾಜ। ನಂದ
ನೆಯ ವರನೀರ್ವರಂ ತನ್ನ ಕೈಲಾಸಪುರಕಿರಿದೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದನು॥೧೨॥
ಬರವೆನಾಲಿಪುದು ಕಳಚಂಗಪೆರುಮಾಳೆಯೆಂ। ಬರಸಿನಧಾರಂಗಿಚೊ
ಳ್ಗಡಿನಾಚಿಬರುತಲಾ । ಹರನಪೂಜೆಯ ಪೂವನೊಂದವಾಸಿಸೆ ಕಂ
ಡು ತ್ರೋಣೆಯಾಂಡಿಮೂಗರಿಯಲು॥ ಅರಸನೀಕ್ಷಿಸೆ ಮೊದಲೆ ತಪ್ಪಿದೀ
ಕರವಿರ। ಲ್ಕರಿವರೇ ಮೂಗನೆಲೆಮರುಳೆ ನೀನೆನುತವಳ। ಕರವನರಿ
ಯಲ್ಕಭವನೊಲಿದಿವರಮೂವರಂ ಕೈಲಾಸಪುರಕೊಯ್ದನು॥೧೩॥ ಆ
ಲಿಸೆನ್ನಲರಾಮುಸತ್ಯೇಂದ್ರಚೋಳಭೂ। ಪಾಲಂಗಮಿತವಚನಮಂ
ತ್ರಿಲಕ್ಷಾಧ್ವಯದ ಬಲರುಂಟು ಮಂತ್ರಿಲಕ್ಷನಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡೊಂದಿ
ನಂ ನೃಹಾಳಿಗೆ॥ ಲೀಲೆಯಿಂ ಮಿತವಚನನೈದೆ ಬರುತಿರಲೋರ್ವ। ಬಾ
ಲೆ ತಿರುಕುಳೆನಾಚಿಯಾತ್ಮಜಂ ಶಂಕರಂ । ಮೇಳೆದಿಂ ವಾಡುತಿರೆ ಮಂ
ತ್ರಿಲಕ್ಷನ ಹಯದ ಖುರಹತಿಗೆ ತಲೆ ಹರಿದುದು॥೧೪॥ ಕಂಡು ತಿರುಕುಳೆ
ನಾಚಿ ಮೊರೆಯಿಡುತ ತಲೆಯ ಮುಂ। ಕೊಂಡು ರಾಯಂಗದೂರಿಡೆ ಮ
ಗನ ಶಿರವನೀಂ । ಖಂಡಿಸೆಂದಾ ಪ್ರಧಾನಿಗಜೆಸಸಲೊಡೆಯನಕು ಮಾ
ರನೆಂದುಳುಹಿತನ್ನ ॥ ಮಂಡಯಿಂ ಮನಗಬಂದರಿದು ಕೊಳೆ ಮಂತ್ರಿ
ಯು। ದ್ದಂಡಿಸಿದನೆಲವೊಸಂವಾಯಿಸೀಸೀ ತನಂ। ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಮ
ಸ್ತಕವನರಿಯೆನುತ ಮಂತ್ರಿಲಕ್ಷನಸುವನವಶಿಕಿತ್ತನು ॥೧೫॥ ಅರಸ
ನಾಜ್ಞೆಯೊಳೆ ಶಿರವರಿಯೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ। ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಪರ್ಣಶಿರಮಂ
ನೋಡಭೂಪನ । ಜ್ಞರಿವಟ್ಟದೇನನಲು ಚೋದ್ಯಮೆನೆನುತ ಸಂದಾ
ಯಿತಂ ನಯಶಿರವನು॥ ಅರಬೇಯಲಂ ಶಿರಂ ಪ್ರಣಮು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ।

ಸೋರಿಸುತಿರೆಕಂಡು ತಿರುಕುಳಿನಾಚಿಮುತ್ಸತಂ । ಗೆರಸನಣುಗಂಸಾ
ಟಯಿಸಾತಂಗೆಪಳಿಯೆನುತತನ್ನ ತಲೆಯಂಕೊಟ್ಟನು॥೧೬॥ ಅನಿತರೊ
ಳಗಾಪ್ರಧಾನಿಯುಮಸ್ತಕಂಬೇಗ। ಜನಪತಿಯು ಪೊರೆಗೆಬರಲವೆಕವ
ಕೆಸರಿಯಿಸಾತೆ । ನೆನಗಾಗಿಮುಡಿದನೆಂದಾಕ್ಷಣಂತನ್ನುತ್ತಮಾಂಗಮಂ
ನೃಪನರಿಯಲು॥ ಮನೆಯೊಳಿರ್ದಮಂತ್ರಲಕ್ಷಣನಾನೊಯ್ಯ। ಲಿ
ನಿತಾಗುದೆನ್ನಿಂದೆನುತ್ತಲಾಮಿತವಚನ। ನನುನಯದಿತನ್ನಶಿರವರಿ
ಯೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನುಚ್ಚರಿಸುತಿರ್ದುದಂದು ॥೧೭॥ ಇಂತಿನಿಬರೆಲ್ಲ
ರುಂಬೆರಸಿತನ್ನಯಜೀವ । ಕಾಂತನಳಿದಂತನ್ನಪರಣಮೇಕೆನುತೆ
ನೃಪ । ಕಾಂತೆನ್ನಯಶಿರವನರಿವನಿತರೊಳಗನಳಭಕ್ತಿಭಾವಕ್ಕೆಮೆ
ಚ್ಚಿ॥ ಕಂತುಹರನಬಲೆವರವೇನೆನಲು ಶಂಕರಂ। ಗಂತರಿಸಿದಸುವೀಯೆ
ನಲ್ಕದಕೆಮೆಚ್ಚಿಭೂ। ಕಾಂತಾದಿಗಳಿಗೆಪರಣಮನಿತ್ತು ಬಳಿಕವರಕೈ
ಲಾಸಪುರಕೊಯ್ದನು॥೧೮॥ ಕರವೀರನಿಪ್ಪಪುರದೊಳು ಧರ್ಮಚೋ
ಳನೆಂ। ಬರಸಂಗಭೀಮಚೋಳಹ್ವಯದಸುತನಿರು । ತ್ತಿರುತವೈ
ಹಾಳಿಗೈದುವಸುಮಯದೊಳಗೊಂದು ಪಶುವಿನೆಳೆಗರುಸುಳಿಯಲು
ಅರಿದುಬುವರೂಥಚಕ್ರಂರಾಯನವನತಾಂ। ಪರಿಹರಿಸೆಶಂಭುಮೆಚ್ಚಿ
ದೆನೆನಲುಕರುವಿಗಸು । ದೊರಕೊಳ್ಳೆಲೆಸೆಮತ್ತೆಮೆಚ್ಚಿಮಗನಸುವ
ತ್ತಿಕೈಲಾಸಕಿರದೊಯ್ದನು॥೧೯॥ ಉತ್ತುಂಗಚೋಳನೀಶ್ವರವರದೆ
ಕುವರನಂ। ಪೆತ್ತುನೃಪಡಚೋಳನಂಪುರದೊಳಿರ್ದುತಿರೆ। ಮತ್ತಗಜ
ವೈತರಲ್ಕಂಡುತನ್ನಂಗುಷ್ಠದಿಂದವಚಿಪಿಸುಡಲಾಗಿ॥ ಸುತ್ತಣವಸುಪ
ರಂಜಪುಂಗಟೀತಂಕೇಳ್ದು। ಪತ್ತಿತೆಸ್ನೊಳ್ಪ್ಪಪಮೆನುತಶಿವಲಿಂಗ
ವಂ। ಬಿತ್ತರದೊಳೊಂದುಕೋಟಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನಗಿಕೈಲಾಸಪುರಕೈ
ದಿದಂ॥೨೦॥ ಲೀಲೆಯಿಂಚೋಳಪಂಚ್ಯವ್ವರಸಿರಾಜೇಂದ್ರ। ಚೋಳ
ನಿಂಗ್ರನಬಳಿಗನಿಚ್ಚಲುಂಪೋಗಿಯುವ। ನೂಲಗದೊಳಿರ್ದಬರುತೊಂ
ದುದಿನಬಾಗಿಲೊಳ್ಬಿಗಿದರ್ದಪಾವುಗಗಳ॥ ಮೇಲೆಹಯಮನ್ನೆಗಪಿ
ಕೊಂಡೊಯ್ದಕೋಪಮಂ । ತಾಳಿವದ್ರ್ಯದೋಳ್ಕ್ಮೆಳಗರೆಯುಜೇ
ಡೆಂದು। ಪೇಳಲಂವೃಷ್ಟಿಯಿಂನಕ್ಷತ್ರತತಿಯನಾವೃಷ್ಟಿಯಂಪಸರಿಸ
ದವು॥೨೧॥ ತಾವಿದಂಕೇಳ್ದಂದಿನಂದಿಂಪೋಗಿಯುಮಾ। ರಾವತಿಯೊಳ
ಖಿಳನಕ್ಷತ್ರಂಗಳಂಪಿಡಿದು। ದೇವೇಂದ್ರನಂಪಾಪಮನೆಯೊಳಗಸೆರೆಗೈ
ಯ್ಯಲಮರಪತಿದಂಡುನಡೆಮ॥ ಕೋವಿದಂಚೊಕ್ಕನೃನಾರುನರಿವಿಂ
ಡಂಪ। ಯಾವಳಿಯುಮಾಡಿಕೊಡಲವರಬಲ್ಪಿಂದಖಿಳ । ದೇವತೆಗಳಂ
ಜಯಿಸಿಸುರಪನಂಪಿಡಿಯೆಮುಳಿಬರುವಂತನೇಮಿಸದನು॥೨೨॥ ಜ

ರಿತಾರೆಗಳ್ವೆರಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪೋದನೀ। ಧರಣೀಶರಾಜೇಂದ್ರಚೋಳೆಂಕುಮಾರಿಯಂ। ಹರುಷದಿಂರೇವಣಾಸಿದ್ಧಂಗೆಕೊಟ್ಟು ಶಿವಭಕ್ತಗೀಸಾಂಮ್ರಾಜ್ಯದ॥ ಸಿರಿಯಿತ್ತು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೈದಿದಂ ಪಾಂಡ್ಯ । ಭೂವರನಾತ್ಮರಾಜ್ಯವಂ ಚೊಕ್ಕನಾಥೇಶ್ವರನ। ಪರಮವಿನಿಯೋಗಕಮರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವಿಭವದಿಂಕೈಲಾಸವಂ ಪೊಕ್ಕನು॥ ೧೩॥ ಒಡೆಯನೈನಾರಿಯುಸ್ವಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರ। ಪೊಡೆಯೊಳುದಿಸಿದನಂಬಿನರಸಿಂಗಮೊನೆಯಾರಿ। ಗೊಡನೆ ತಾಂಸಾಕುವಮಗನಾಗಿ ಶಂಕಿಲೆಪೆರವೆಯರವರಸಿಯಾಪರವೆಯ॥ ಕೊಡವೊಲೆಯೊಳಭವನಂನುಡಿಸಿಪಡಿಹೊನ್ನನುಂ। ಪಡೆದುಸೋಮಾಸಿಯುರಮುಖಕೀಶನಂಕಳುಪೆ। ಬಿಡದೆಪೇರುಮಳೆಯುಕುರುರೆಂಬರಂಬೆರಸನಿಬರಂ ಶಿವಪುರಕ್ಕೊಯ್ದನು॥೧೪॥ ಚಾರಮಂತದ್ವಾತ್ರೆಯಂಕೇಳ್ದುಧರೆಯುಭಂ। ಡಾರಮಂತಿರುನೀಲಕಂಠಪಾಣಿಗೆಕೊಟ್ಟು। ಮಾರಹರಭಕ್ತಿಯಿಂಕೈಲಾಸಪುರಕೆದಾಳಿಯುನಿಟ್ಟನುತ್ಸವದೊಳು॥ ವೀರಚಂಡೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಮಜ್ಜನಕೆಗೋ। ಕ್ಷೀರಮಂಕರೆಯೆ ಲಿಂಗಮಂ ನೊದೆದ ತಂದೆಯಂ। ಕ್ರೂರಹೋಗೆನುತಶಿರವರಿಯಲಭವಂಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸಪುರಕೊಯ್ದನು॥೧೫॥ ಪಿಂತೆ ಮೊನೆಧರಚೋಳನಖಿಳಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಂ। ಸಂತೋಷದಿಂದಾಳುತಿರಲೋರ್ವಜಂಗಮಂ। ಕಾಂತೆಯಳಿಯಲ್ಕೆ ಬಹುದುಃಖದಿಂದವಳೊಡನೆ ಮಡಿವೆನೆನೆನೃಪತಿತನ್ನ॥ ಕಾಂತೆಯಂಕೊಟ್ಟು ಮಸ್ತಕದರತ್ನಮನಿತ್ತು ಚಿಂತೆಯಂಬಿಟ್ಟು ಸೇವಕನಾಗಿನಡೆವುತಿರೆ। ಕಂತುಹರನಾ ತಂಗೆಕೈಲಾಸಪದವಿಯಂಕೊಟ್ಟನಧಿಕೋತ್ಸವದೊಳು॥೧೬॥ ಆಸೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೈವಲ್ಯ। ಚೋಳನಹಿತರಮೇಲೆಪೋಗಿಮೂರಬ್ದಮುಂ। ಜೋಲಿಯಾಗಲುತನ್ನರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರನೈದೆಸಿರಿವಂತಸೆಟ್ಟಿತಂನ॥ ಆಲಯದಧನವನಿತ್ತೆಲ್ಲರಂಸಲಹಲಾ। ಚೋಳನಾಲಿಸಿಸೆಟ್ಟಿಗುರೆಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿ। ಪಾಲಿಸುಧರಿತ್ರಿಯನೆನಲ್ಕೊಲ್ಲದಿರೆಶಿವಂಕೈಲಾಸಕೊಯ್ದನವರಂ॥೧೭॥ ಮನುಜೇಂದ್ರಚೋಳಭೂಪಾಲಕಂಪುರಾಸಲನ। ಮನದೊಳೊಪ್ಪುವಶಿವಾಲಯಮನೀಕ್ಷಿಸಿತಾನು। ವನುನಯದೊಳನುಪಮಶಿವಾಲಯಂಗಟ್ಟಮಜ್ಜನಕೆಳ್ಳನೋಣಗಿಸುತಿರೆ॥ ಮುನಿರಾಜನೈದಿಭಕ್ಷಿಸೆಕಾಪಿಗರ್ಕಂಡು। ಜನಪತಿಯಪೊರೆಗೆತರಲೇಕೆಮೆಲಿದಪೆಯೆನೆ। ಲ್ಕನುದಿನಂಶಿವನಣುಗನಾಗಿಪುಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ದಪೇಂಕೇಳೆಂದನು॥೧೮॥ ಆದೊಡಾಂಶಿವಭಕ್ತರಣುಗನಹೆನೆನುತಹ। ಲ್ಲಾದದಿಂದವನಬಾಯೆಳ್ಳನೀತಂಮೆಲ। ಲ್ಮಾದೇವನಿವರೀರ್ವರಣಲಿಂದಬಿ

ಳ್ವಿಳ್ಳೆಮುಲಲೇಕೆ ಮುಳ್ವಿಯೆನಲು ॥ ಆದರರದೆ ನಿಮಗೆ ಮಗನಹೆನೆಂದು
ಮುಳ್ವನೆನು। ತಾದಿಪುರುಷಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಚೋಳಮನಿರಾಜರುಮ। ನಾದಿ
ವ್ಯಕೈಲಾಸಪುರಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದನೆಲೆರಾಮ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ॥೨೯॥
ವೀರಚೋಳಂ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಶಿವನ ಸಹಸ್ರ। ವಾರಿಜದೊಳರ್ಚಿಸುತ್ತೊಂ
ದುದಿನಮೊಂದುಳಿಯೆ। ಧೀರತನದಿಂ ಶಿರವನರಿದೇರಿಸಲು ಶಿವಂ ಮೆಚ್ಚಿ
ಶಿವಪುರಕೊಯ್ದನು॥ ಮಾರಹರಭಕ್ತಂ ಪೆಗಳ್ಚೋಳನೆಂದೆಂಬ। ಧಾರು
ಣೀಶಂ ಜಡೆಯ ತಲೆಗೆ ಮುಡಿದಿಲೆಯಿತ್ತು। ಕಾರುಣ್ಯಸಾಗರನ ಕೈಲಾ
ಸಮಂ ಪೊಕ್ಕನೆಲೆರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ॥೩೦॥ ವೀರಪಾಂಡ್ಯಂ ಮಹೇ
ಶಂಗಗಿರಿರಾಜಂಕು। ಮಾರಿಯಂ ಕೊಟ್ಟದಂ ಕೇಳ್ದು ತಾನುಂ ತನ್ನ।
ನಾರಿರತ್ನಾವತಿಯ ಗರ್ಭದಿಂ ಶರ್ವಾಣಿಯಂ ಪಡೆದು ಶಂಕರಂಗೆ॥ ಓ
ರಂತೆ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿ ನಿಜರಾಜ್ಯಭಂ। ಡಾರಮಂ ಶಿವನ ಶರಣರ್ಗಿ
ತ್ತು ಬಳಿಕ ವ। ಸಾರರಸಂತೋಷದಿಂ ವಿಮಳಕೈಲಾಸಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕ
ರಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೩೧॥ ಧರಣಿಪಕುಲೋತ್ತುಂಗಚೋಳರಾಯಂ ತನ್ನ।
ಪುರಕೆ ರೋಗದ ಮೇಲೆ ಬಿರುದಿಕ್ಕಿ ಜಂಗಮಂ। ಭರದೆ ಕುಷ್ಠವ್ಯಾಧಿಯಿಂ
ಬರಲ್ಕಂಡು ರಾಯಂ ಬಗಳ ಚಿಂತೆಯಿಂದಂ॥ ಧರಿಸಿದೆನ್ನಯ ವ್ರತಂ ವಿ
ಘ್ನಮಾಗದೆನುತ್ತೆ। ಕೊರಳನರಿವನಿತರೊಳು ಶಂಕರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಭೂವ
ರನನಾ ಕೈಲಾಸಪಟ್ಟಣಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದನೆಲೆರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು॥೩೨
ಹರುಷದಿಂ ಶ್ರೀಕಾಂ ಪತ್ನಿಯರಗರ್ಭದಿಂ। ದುರುತಿರುಜ್ಞಾನಿಸಂಬಂಧಿ
ಗಳು ಜನಿಸಿ ತಾಂ। ಮರಚೋಳಭೂಪಂಗೆ ಗುರುವಾಗಿರುತ್ತಿರಲು ಚೋ
ಳಂಗೆ ಮಗಳೆನಿಸುವ॥ ಗರುವೆ ಮಂಗಾಯಕ್ಕರಸಿ ಕೂನಪಾಂಡ್ಯಭೂ।
ವರನ ಪೆಂಡತಿಯೆನಿಸಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಸ। ದ್ಗುರುವ ಕರಸಲ್ಬಂದು ಜೈ
ನರೊಳು ವಾದದಿಂ ಗೆಲ್ದನತಿಸಂತಸದೊಳು॥೩೩॥ ಮರಕುಲಟ್ಟಿತರೆಯ
ರೊದಗಿಸಿದ ಹದಿನೆಂಟುಸಾ। ವಿರಶೂಲದೊಳಗಾ ಪ್ರಮಾಣದ ಜೈನರ್ಕ
ಳಂ। ತರತರದಿ ಬಸಿದು ಬಳಿಕಾ ಕೂನಪಾಂಡ್ಯನೀಶನ ಭಕ್ತನಾಗಿ ತ
ನ್ನ॥ ತರುಣಿಯೊಳಗೋರ್ವಮಗಳಂ ಪಡೆದು ಶಂಭುಗಿ। ತ್ತು ರುತಿರು
ಜ್ಞಾನಿಸಂಬಂಧಿಗಳು ತತ್ಕಲ। ಟ್ಟರೆಯರುಂ ತನ್ನರಸಿಯುಂ ಬೆರಸಿ ಪರ
ಶಿವನ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕನು ॥೩೪॥ ಚತುರತಿರುವಳಿ ನಾಚಿಯನು
ಜಾತಪಾರ್ಶ್ವಪಂ। ಡಿತನಿರದೆ ಜೈನರ್ಗೆ ಗುರುವಾಗಿರಲ್ಕವನಿ। ಗತಿಶ
ಯದಶೈವೋಪದೇಶಮಂ ಕೊಡಲದಂ ಮಾಗೀಶನೆನಿಸಿ ತನ್ನ ॥ ನುತಶಿ
ಷ್ಯನಃಪೂತಿ ಮರಸಿ ತನಗುರ ಶೈವ। ಗತಿಯಿತ್ತು ತಿರುವಳ್ಳಿನಾಚಿಯುಸ
ಹಿತಪಾ। ರ್ಶ್ವತಿಯರಸನ ವಿಮಳ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕರೆಲೆರಾಮ ಮೇಶಕೇ

ಳೆಂದನು ॥೩೫॥ ಪರಿಕಿಸಲು ನಂಬಿಯುಂ ಮರೆ ಬಂಡನೆಂದು ನಿಷ್ಠುರದೆ
ಘೋರಗೆನೆ ಶಂಕರಂಗೂಡಿಕೊಂಡಾಡ | ಲಿರದೆ ನಾಡವನಿಳಿಪತೀಶನಂ
ಮರೆವಿಂಡನಂ ತನ್ನ ಪುರಕೊಯ್ದನು ॥ ಹರನಕ್ಕೈಯ ಕೆಳದಪವಂ
ಹೊರಿಸಿದಂ ನಂಬಿ| ಪರವಾದಿಯೆಂದು ಕಲಿಕಾಮನಾಡಲು ಶಿವಂ| ಕ
ರುಣದಿಂ ಕಲಿಕಾಮನಂ ತಿಳಿಸಿ ಕೈಲಾಸಕೊಯ್ದನತಿಸಂಭ್ರಮದೊ
ಳ್ ॥೩೬॥ ತಿರುನೀಲಕಂಠರಂದೆ ಸೆಪಜುರ್ಪರದಿಂದ| ಮರನೀತಿ ಕಾ
ಪಿನಿಂದಿರಿ ಭಕ್ತನಾನೆಯುಂ| ಭರದೆ ಕೊಂದಸು ವಿತ್ತ ಹಂಪಗೆಯು ನಂದು
ಜಂಗಮಕೆ ಪೆಂಡತಿಯನಿತ್ತು ॥ ತಿರುಕುರುಂಪೆಯ ತೊಂಡನಂದು ಕಂ
ಥೆಯನೊಗೆದು| ತಿರುಮೂಲನೆಂಬುದಂ ಕಾಮಧೇನುವಿನಿಂದ| ಕೆರ
ದೆ ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರುಂ ಬಿಟ್ಟಯುಂ ಪೋಗಿ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕಗು ॥
ಇಳೆಯಾಂಡಿಗುಡಿಮಾರನೆಂಬವಂ ಜಂಗಮಕೆ| ನೊಳೆ ನೆಲ್ಲನೆಟ್ಟಕ್ಕಿ ಸೇ
ದಿರಾಜಂ ತತ್ತ| ಕಲಶದೊಳು ಕಪಟ ಜಂಗಮವಿರಿಯೆ ಶಿವನೆಂದು ಕಾ
ಣುತೇಣಾದಿನಾಥಂ ॥ ಅಲಗಿನಿಂ ಕಪಟ ಜಂಗಮವಿರಿಯೆ ಶಿವನೆಂದು|
ಕೊಳಲನೈನಾರಿಕಕ್ಕಯುಮುರ ಶಿವನೆಂದು| ಪಲಗಾಂಡಮೂರ್ತಿ
ಮೊಳಕೈಯ ಸಿರಿಗಂಧಪಂ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕರು ॥೩೮॥ ಕಾರಿಕಾಲ
ಮ್ಮೆ ಪತಿಯುಂ ಭಕ್ತನಂ ಮಾಡಿ | ಧೀರ ಚಂಡೇಶನಯ್ಯನ ತಲೆಯರಿದು
ನಕ್ಕ| ನಾರುವಿನಮಡದಿ ನೀಲಕ್ಕ ಸೆಲಪಿಯನೂದಿ ಕಂಣಪ್ಪ ಕಂಣನಿ
ತ್ತು ॥ ಮಾರಹರನಾಟ್ಯಮಂ ನೋಡಿ ನಾಟ್ಯನಿಮಿತ್ತಿ| ಯೋರಂತೆರು
ದ್ರಪಶುಪತಿ ಶಿವನ ವಿಷಮಂ ನಿ| ವಾರಿಸಿ ಮನಃಪೂಜೆಯುಂ ವಾಯಲಾ
ರಿ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕರಂದು ॥೩೯॥ ಕಲಿಯನೈನಾರು ದೀಪಕ್ಕೆ ನೆತ್ತರ
ನೆರೆದು| ಕಲಿಕಂಬನೆಂಬವಂ ಪೆಂಡತಿಯ ಕರವರಿದು| ಕಲಿಬಿಟ್ಟನೀಶಭ
ಕ್ತರನಿಂದೆಗೇಳದುರು ವಾಳ್ತೊಂಡನೀಶ್ವರಂಗೆ॥ ಸಲುವನೈವೇದ್ಯದಾ
ರಾಜಾನ್ನ ಭತ್ತಮಗೆ| ನೆಲಕೆ ಶಿರವರಿದು ಕೊಂಗುಳಿಯ ಕಲಿಯಂದು
ಗು| ಗ್ಗುಳದನೇಮದೆ ಲಿಂಗಮುರುಗಿರಲು ತಿದ್ದಿ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕರಂ
ದು ॥೪೦॥ ಸಿರಿಯಾಳನೀಶಂಗೆ ಮಗನನಟ್ಟಕ್ಕಿಯಾ ಪರಿಯೊಳೇಮನು
ಚೋಳನುಂ ಸುತನನಟ್ಟಕ್ಕಿ| ಹರುಷದೆ ನಮಶ್ಶಿವಾಯಾಖ್ಯಮುರು
ಗುರು ಪರಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರದಿಂ॥ ವರಜಂಗಮಕೆ ಮಾನಕಂಜನ
ಣುಗೆಯ ಮುಡಿಯ| ನಿರಿದಿತ್ತು ಸಾಂಖ್ಯತೊಂಡಂ ಕಲ್ಗಳಿಲ್ಲದೊಡೆ| ಶಿ
ರವನರಿದಿಟ್ಟ ನಮಿನಂದಿ ದೀಪದನೇಮದಿಂ ಶಿವಪುರಂ ಪೊಕ್ಕರು ॥೪೧॥
ಕಡಜಗ್ಗನಂಬಿ ದೀಪದನೇಮದಿಂ ಶಿವನ | ಗುಡಿಯನೊಲವಿಂ ರಚಿಸಿ
ಪ್ರೈಯಾಂಡಿ ಕೊಲ್ಲುಪುಲಿಯ | ಪಡಿಹೊನ್ನ ಪಡೆದು ಮೆಳ್ಕೊತರುಂಗು

ಳುವಿಂಗೆ ಶರಣೆಂದು ಬಲುಭರದೊಳು॥ ಎಡೆಗಣೆಯುಪೇರುಮುಳಿಜಂಗ
ಮಕೆ ನೀಡಿಮೊನೆ। ಯಿಡುವ ರಂಕಾದಿ ಜಂಗಮ ಕೊಲವಿನಿಂ ನೀಡಿ। ಕ
ಡವೂರಕಾರಿಯುಂ ನಗೆಯ ಕಾಯಕದಿಂದೆ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕರು॥
ಎಸವಚ್ಯುತಯ್ಯನುಂ ಜೂಜಾಡಿ ಗೋಲ್ಲಾಳಿ। ನೊಸೆದು ತಂದೆಯ ತಲೆ
ಯರಿದು ಜಂಗಮಂಸಿಗದೆ। ಪಸಿದು ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿನಮುಪವಾಸವಿರ್ದ್ದ
ಚಿರುಪುತ್ರಿಯಿರಿತ್ತಾಂಡಿಕುರುಡಂ॥ ಶಶಿಧರನ ಮಜ್ಜನಕೆ ಬಾವಿದೆಗವೃತ
ಜ್ಯೈನ। ರಸುಗಳಂ ಸಂಹರಿಸಿಯಿರಿಭಕ್ತನುಂ ಮೊದಲೆ। ವಸವಾದವಿಹಾನ
ನುರೆಬಿಡುವ ನೇಮದೊಳೆ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕರಂದು ॥೪೩॥ ಮಳೆ
ಯರಾಜಂ ತನ್ನ ನವಲಕ್ಷರಾಜ್ಯಮಂ। ತಳುವದೀಶನ ಪುರಕೊಯ್ದ
ನಾಮಲುಹಣಂ। ಮಲುಹಣೆಯು ಸಹಿತೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಸ್ಪೋದನಾವಹ
ಲಯ್ಯನುಂ ಧೂಪದ॥ ಬಲು ನೇಮದಿಂದೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಪೋದನಾ। ನಲು
ಪಗೆಯುಗುಡ್ಡವ್ವೆಯುಂ ಕುಷ್ಠಳೆನುತಾಗ, ತಳುವದಾ ಮನೆಯಹೊರಡಿ
ಸಲು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯಿಂದೆ ಕಾಂತಿಯ ಸಾಂತಳು॥೪೪॥ ಕತ್ತಲೆಯ ನ
ಕುಮಾರ ಕಾಳಿಂಗರಾಜನಾ। ಭಿತ್ತಿಯೊಳು ಬರೆದ ಪುಲಿ ಗಂಜಿಪರಣವ
ಬಿಡಲು। ಸತ್ತಹೆಣಕಾಗವಧುಮಾಗಿ ಬಸವನ ನೊಂಪಿಯುನ್ನೋತು
ಧೈರ್ಯದಿಂದಂ॥ ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ನೊಲಿಸಿ ಗಂಡನಸುವಂ ಪಡೆದು । ಮು
ತ್ತೈದೆಯಾಗಿ ಕೆಲದಿನವಿರ್ದ ಚೆನ್ನಿ ಬಳಿ। ಕುತ್ತಮದಪದವಿಯುಂ ಪ
ಡೆದಳೆಲಿ ಸಿಗ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ।೪೫॥ ನಿಂದಕರನುಡಿಗೆ
ಭೋಜನಗುರುದ್ಭಟನಳಿಯ, ಲಂದವನಸುಟ್ಟು ಪೊಗೆಯಿಂ ಶಾಪದಿಂ
ದಿರು । ತ್ತೊಂದುಳಿಯಲೇಳ್ನೂರು ಭೂತವಿನಾಶನ ಪುರಕ್ಕೈದಲುಳಿ
ದೊಂದು ಭೂತಂ॥ ಬಂದವಂ ಕಾಣವಳೆಲು ತಿರೆಭೋಜನದದೆಸೆ। ಯಿಂ
ದಮಗುಳಾಗುರುವಿನಸ್ಥಿಗಳ ಪೊಗೆಯೊಳಗೆ। ಛಂದದಿಂದಖಿಳಜನವೆರ
ಸಿವಟವೃಕ್ಷಮಂ ಪತ್ತಿ ಶಿವಪುರಕ್ಕೈದಿದಂ ॥೪೬॥ ವರಸಿಂಗದೇವಸಾತ್ವೀ
ಕಸಂಗಯ್ಯದೇ। ವರಸಪಡಿಹಾರಿ ಬಸವಯ್ಯ ಕಾಮಲದೇವಿ। ಪರಿಕಿ
ಸಲು ದೇವಯ್ಯರೇವಯ್ಯ ಮೋಳಿಗಿಯ ಸಂಗವ್ವೆ ಕನ್ನಮರಸಿ॥ ಇರ
ದೆ ಪೂವಿನ ಬಾಚಿದೇವರೋಹಲಬೊಪ್ಪಿ । ನಿರುತಮಂ ಬೊಮ್ಮಿಸೆ
ಟ್ಟಗಳಿವರು ತೇರಸರು । ತರದೊಳೆ ಪವಾಡಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಶಿವನಕೃಪೆ
ಯುಂ ಪಡೆದರೊಲವಿನಿಂದಂ ॥೪೭॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಗಿರಿಜೆಯಾರೆಂಟು
ಕಳೆಗಳಂ । ಬೆರಸಿ ಗುಡ್ಡಾಪುರದೆ ಪೊನ್ನಯ್ಯ ಪಾಂಡ್ಯಭೂ। ವರಬೀ
ಡಿದೇವಯ್ಯ ಬೀಚಯ್ಯ ಹಂದಯ್ಯ ಕಿನ್ನರಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನು ॥ ಇರದೆ
ಗುಡ್ಡವ್ವೆ ಪೂವಿನಬಾಚಿದೇವಯ್ಯ । ವರಕಂದುಲಿಗೆನಾಗಿದೇವಬಾ

ಚಲದೇವಿ । ಪರಿಕಿಸಲು ನಾರಿಕೇತಲದೇವಿಸೇನಾಥ ಚಿಕ್ಕಲಿಗೆನಾಚ
ಯ್ಯನು ॥೪೮॥ ಪಡಿಹಾರಿಸೋಮಯ್ಯಮಂತಾದಪೆಸರುಗಳ। ಪಡೆ
ದು ದಿಸೆಯೊಳ ಪೂರಬೊಮ್ಮೇಶನಂಕಿತ್ತು। ನಡೆವಿಷಣ್ಣವನ್ನಿಲಿಸಿ ಚಿ
ಕ್ಕಲಿಗೆನಾಚಯ್ಯನಕನಸಿನೊಳು ಶಿವನುಸುರಲು ॥ ಒಡನೆಗುಡ್ಡಾದೇ
ವಿಗರು ಪಲಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ। ಮೃಡಮೂರ್ತಿಯಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಪರರಸಮಯ
ಮಂ। ಜಡಿದು ಭಂಗಿಸಿಷೋಡಶರು ಮೆರೆದರೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದ
ನು ॥೪೯॥ ವರವೀರಘಂಟೆಯ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಲದೇವಿ । ಪರಿಕಿಸಲು
ದೋರಿದೇವಯ್ಯ ಬೊಪ್ಪಲದೇವಿ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾಸಿಂಗದೇವ ಚೋ
ಳಿವ್ವೆ ಬೀಚಲದೇವಿ ಮಾಯಿದೇವಿ॥ ಪರಮಶಿವಭಕ್ತ ನಾಸಿಂಗರಾಜಂತ
ನ್ನ। ಮರಸಿಯೀವರೇದಶಗಣಂಗಳೆಂದಾಗಲತಿ । ಕರುಣದಿಂ ಚನ್ನಬಸ
ವೇಶನಾ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ನಿರವಿಸಿದನು ॥೫೦॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬ
ಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥನಾ ।
ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ಟರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂ
ತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊ
ಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸ
ವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೫೧॥

ಐದನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೫ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೨೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೨ ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಸಾನಂದನೊಲಿದು ಧರ್ಮಾರ್ಥಮಂ ಕೇಳ್ದು। ತಾ
ನಂದು ಯಮಪುರದ ನರಕಿಗಳನೆಲ್ಲರಂ। ಸಾನಂದದಿಂದೆ ಶಿವಪುರ
ಕೊಯ್ದ ಕಥೆಯ ನಾ ಚನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ದನು॥

ಪದ॥ ನಾಗೇಂದ್ರಶಯನನೇತ್ರಾರ್ಚಿತಪದಾಂಭೋಜ। ನಾಗೇಂ
ದ್ರವರಕಟಕಕುಂಡಲಕರಶ್ರವಣ। ನಾಗೇಂದ್ರವಾಹನಸಾದ್ಯಖಿಳದೇವ
ವ್ರಾತಮಕುಟಮಂಡಿತಪದಾಬ್ಜ॥ ನಾಗೇಂದ್ರಸುರವೈರಿಮಾತಂಗಪಂ
ಚಾಸ್ಯ। ನಾಗೇಂದ್ರವೈರಿಯುಗವಹ್ನಿ ತ್ರಿಲೋಚನನೆ। ನಾಗೇಂದ್ರಸು
ಕುಮಾರಿಯರ್ಧಾಂಗಸಲಹು ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗ॥೧॥ ಚಿತ್ತಶು
ದ್ಧಿಯೊಳಾಲಿಸೆಲೆ ರಾಮ ಸಂಪೂರ್ಣ। ಎತ್ತನೆಂಬೊರ್ವ ಋಷಿಹರವ
ರದಿನಣುಗನಂ। ಪೆತ್ತು ವಿಗಜಾತಕರ್ಮಂ ಮಾಡಿ ನಾಮಕರಣಮನಿರ
ದೆ ಹರುಷದಿಂದಂ॥ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಸಾನಂದವೆಸರೊಳುಪನಯನಮಂ। ಮ
ತ್ತೆ ವಿರಚಿಸಿ ವಿಮಲಶೈವೋಪದೇಶಮಂ। ನಿತ್ತು ಸಲಹಲ್ಕೆ ದಿನದಿನ

ದೊಳ್ತಾ ತಂಪೆಳೆವೃತಿರ್ದನತ್ಯುತ್ಸವದೊಳು॥೨॥ತಿಳಿಯುಲೀಶ್ವರಭ
ಕ್ತಿಯೇವಿಮಲರೂಪಾಂತು। ಬಳೆವಂತೆಪಣವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆದೇಹ
ವುಂ । ತಳೆದಂತೆಶುಕ್ಲಪಕ್ಷೇಂದುಮಂಡಲದಂತೆ ದಿನದಿನಕೆಪೆರ್ಚಿಬಳೆ
ದು॥ನಲವಿನಿಂಬಾಲತ್ವಮಂನಟಿಸಿಬಳಿಕದಂ।ತಿಳಿದುಸುಜ್ಞಾನಯುತ
ನಾಗಿಮುನಿರಾಜಕುಲ। ತಿಲಕನೆಂದೆನಿಪಸಾನಂದಮುನಿನಾಥನಿರು
ತ್ತಿರ್ದನತ್ಯುತ್ಸವದೊಳು॥೩॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಪುರಾಣಂಗಳೆಂತೀ
ರ।ಲೊದಿಪರಿಣತನಾಗಿಮತ್ತಿಳಿದಸತ್ಕಲಾ, ಭೇದಂಗಳೆಂತಿಳಿದುಮಠ
ಕಮಂಡಲದಂಡಕಾಷಾಯಾಂಬರಗಳ॥ಸಾದರದೊಳಾಂತುತಿರಿಪುಂ
ಡ್ರಪಂಚಾಕ್ಷರೀ।ನಾದರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಿತನಾಗಿಬಹುಶುಭ್ರ । ಮಾದ
ಸುಕೀರ್ತಿಕುಂಡಲದಿನಪರಪರಶಿವನಂತೆರಂಜಿಸಿದನು॥೪॥ ಇಂತೆ
ಸವಸಾನಂದಮುನಿನಾಥನಿರುತಲತ್ತಿ।ಸಂತಸದೊಳೀಶನಂಕುರಿತುರ್ಗ
ತಪವಂಮಾಡೆ।ಕಂತುಹರನಾಮುನಿಗೆಮೆಚ್ಚಿಶೈವೋಪದೇಶವನಿತ್ತು
ಗಣಪದವನು॥ತಾಂತಡೆಯುದತ್ತಮುಲಪುಷ್ಪಕವನಾಗಳೆ। ತ್ಯಂತವಿ
ನಿಯೋಗದವರಂಕೊಟ್ಟುಪೋಗಮುನಿ । ಸಂತತಿಗಳಂಕೂಡಿಕೊಂ
ಡುಸಾನಂದಗಣನಾಥನೊಲವಿಂದಿರ್ದನು॥೫॥ ಒಂದುದಿನಮುತುಳಸ
ದ್ಭಕ್ತಿಯುತಮುನಿವರರ।ಸಂದಣಿಯುಸದ್ಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಗಿಪ್ಪವಿಮಲ
ಸಭೆ। ನಂದಮುನಿಗೋರ್ವಋಷಿಮಾತುಮಾತ್ರಧರ್ಮಾಧರ್ಮನಿರ್ಣ
ಯುವನು॥ಎಂದನೀಲೋಕದೊಳುಪುಣ್ಯಪಾಪಪ್ರಬಳ। ಬೃಂದವಂ
ಮಾಳ್ಪರಂಯುಮದೂತರಿರದೊಯ್ವ । ಛಂದಮಂಪೇಳ್ವೆನಾಕಿವು
ದೆಂದುವಿನಯದಿಂದಾತನೊಡನಿಂತೆಂದನು॥೬॥ ಎಲ್ಲಿಮನೆಮನೆವಾ
ರ್ತೆತಾಯ್ತಂದೆಸತಿಸುತರ।ದೆಲ್ಲಿಯುಗ್ರಜಬಂದುಬಾಂಧವರದೆಲ್ಲಿತಾ।
ನೆಲ್ಲಿಗೈದುವೆನೆಂಬದುಳ್ಳುಮೆಳ್ಳೆನತಾದೊಡಂಮನಕೆತೋರದಂತೆ॥ ಎ
ಲ್ಲೆನ್ನೆಲ್ಲಿಯುಂಬಿಗಿದಗುಡಿತೋರಣಂಗಳುಮ। ದೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂನರ್ತಿಪಂಗ
ನಾಸಂಕುಲಮು। ದೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂಪುಟದಧೂಪಧೂಮ್ರಂಗಳಿಂದಾಪಥಂ
ಕಂಗೆಸೆದುದು॥೭॥ದಾರಿಯೊಳಗಳವಟ್ಟಝಲ್ಲಿಪಟ್ಟೆಗಳವಿ। ಸ್ತಾರಫ
ಲಕುಸುಮಮಾಲೆಗಳಮೇಲ್ಕಟ್ಟನಿಂ। ದೋರಣದತೋರಣದಪೂರ
ಣದಶೋಭೆಯಿಂದಿತ್ತರದೊಳುಂರಂಜಿಪ॥ಸಾರಮುತ್ತಿನಸೂಸಕಂಗ
ಳಿಂತಳಿದಪಂ।ನೀರಚಳೆಯಂಗಳಿಂದಿಕ್ಕಿದರವಟ್ಟಿಗೆಯು । ನಾರಿಯುರ
ಸೊಂಪಿನಿಂಧರ್ಮಿಗಳಕಣ್ಗೆಕೌತುಕಮನಿರದಾಗಿಸುವುದು ॥೮॥ ಬಲ
ನೆಡನೊಳೆಡೆಯುಡೆಯೊಳೆಸವನವವೀಧಿಯುದ । ರೊಳಗೆನಾನಾಪು
ಷ್ಪಲತೆಫಲಿತವೃಕ್ಷಮುಂ। ತಿಳಿಗೊಳಂಮಣಿಮಂಟಪವರಚಿಸಿದರ

ಮನೆಯೊಳುಲಿವಶುಕಪಿಕಸಮೂಹಂ॥ ಸುಳಿವನವಿಲರಸಂಚೆಕೊಂ
ಚೆಗಳ್ಸೊಂಪಿನಿಂ। ಕಳಗೀತಮಂ ಪಾಡುವಳಿಯುಲಿವತಂಗಾಳಿ। ನ
ಲಿದಾಡುವೆಳೆವೆಂಡಿರಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂತುಟೋ ಧರ್ಮದಮಹತ್ವಂಗಳ್॥೯॥
ಹರುಷದಿಂ ಧರ್ಮಿಗಳ್ ಬರ್ಪುದಂ ಕಾಣುತ। ಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪ ಜನಗಳೆಲ್ಲ ಪು
ಣ್ಯಾತ್ಮರಿರ ನಿಮ್ಮ। ದರುಶನದೊಳಿಂ ಧನ್ಯರಾದೆವೆಮೆಂದುಪಚ
ತ್ರೈಸಿ ಕರುಣದಿಂದಂ॥ ಪರಿಮಳೆದಗಂಧಮಿದೆ ಕಸ್ತೂರಿ ಜವಾದಿಗಳ್। ಘ
ರಣಿಯಿಂ ಮೆಕಜ್ಜಾಯ ವಿಮೆ ಷಡುರಸಾನ್ನವಿವೆ। ಪರಿಪರಿಯ ಪನ್ನೀರ್ಗಳಿ
ವೆಕೊಕ್ಕೈಕೊಳ್ಳಿಮೆಂದುಪಚರಿಪರೊಲವಿನಿಂದಂ॥೧೦॥ ಬಿರಿದರಸದಾ
ಳಿಂಬವಣ್ಣಿಸಿ ವಿಚಿತ್ರೈಸಿ। ಪರಿಮಳಿಪ ಕುಸುಮಮಾಲೆಗಳ ಸಂಗೀಕರಿ
ಸಿ। ಸರಸ ಕರ್ಪೂರ ತಾಂಬೂಲವಿದೆಯವಧರಿಸಿ ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರಂಗಳ॥
ಹೊರತಳೆಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಿರನ್ನಬಂಗಾರಗಳ। ನಿರದಲಂಕರಿಸಿ ನಾನಾ
ವಿಧರಸಾಯನಂ। ಪರನಾರಿ ಕೇಳ ಫಲವಿಮೆಸವಿಯ ಬೇಕೆಂದು ಪೇಳ್
ವದೈರ್ನ್ಯದಿಂದಂ॥೧೧॥ ಸಾನಂದಮುನಿಪ ಕೇಳ್ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರನಿಂತು।
ನಾನಾವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ ಸತ್ಕರಿಸು। ತಾನಂದದಿಂದೆಯುಮುದೂತ
ರೊಡೆಯನಮುಂದೆನಿಂದಿರಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲು॥ ಏನಿವರ ಧರ್ಮಭೇದಂ
ಗಳೆಂದಂತಕಂ। ತಾನಿರದೆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರುಗಳಂ ಕೇಳಲ್ಕೆ। ನೂನಮಿನಿತಿ
ಲ್ಲದವರವರೆಸಗಿದಖಿಳ ಸದ್ಧರ್ಮಂ ಪೇಳ್ದರಂದು॥೧೨॥ ಪೆರಮ ಪರಪುರು
ಷಾರ್ಥನೀತನೀತಂ ದಯಾ। ಪರನತುಳ ಸತ್ಕಲಾದಾನಿಯಾತಂ ಬಿಡ
ದೆ। ಗುರುಹಿರಿಯರೆಂದರಿದು ನಡೆದಾತನೀತನೀತಂ ಸಕಲ ಸನ್ಮಾರ್ಗ
ನು॥ ಇರದೆ ಭೂದಾನವಿತ್ತಾತನೀತಂ ವಸ್ತ್ರ। ದುರುದಾನಮಂ ಕೊಟ್ಟನೀ
ತನೀತಂ ಮಹೋ। ತ್ಕರದ ಗೋದಾನಮಂ ಮಾಡಿದವನೀತನೆಂದೋ
ದಿದರು ಶಮನಿದಿರೊಳು॥೧೩॥ ಪರಧೇನುಧನಧಾನ್ಯವಸ್ತ್ರವಾಹನಸ
ಮು। ತ್ಕರ ಗೃಹಕ್ಷೇತ್ರ ಪರಿಮಳ ಕುಸುಮ ತಾಂಬೂಲ। ಪರಿಮಳೋ
ದಕ ಷಡುರಸಾನ್ನ ನಾನಾವಿಧ ಫಲಾನೀಕ ಪಾನಂಗಳ॥ ಕರೆಕರೆದು ಸ
ತ್ಪಾತ್ರಸಂತತಿಗ ಸಂತತಂ। ಹರುಷದಿಂದಿತ್ತನಿವನಿವನೀತನೀತನೆಂ।
ದಿರದೆ ವಿವರಿಸಿ ತೋರಿದರು ಧರ್ಮರಾಜನಿದಿರೊಳು ಧರ್ಮಕೋವಿ
ದರನು॥೧೪॥ ಪ್ರಾಣದಾನವನಿತ್ತನೀತನೀತಂ ಸುಕ। ಲ್ಯಾಣಮಂ ಮಾ
ಡಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಜಂಗಮ। ಶ್ರೇಣಿಯಂ ಮನ್ನಿಸಿದನೀತನೀತಂ ಗುರು
ಪದಾರಾಧಕಂ ತಿಳಿಯಲು ॥ ಮಾಣದೀತಂ ಪುಷ್ಪವಾಟಿಯಂ ರಚಿ
ಸಿದಂ। ಜಾಣನೀತಂ ಸಕಲಧರ್ಮಮಂ ಮಾಡಿದಂ। ಸ್ಥಾಣುಲಿಂಗಲಸದ
ಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡಿದವನೀತನವಧರಿಸೆಂದರು॥೧೫॥ ಪಶುವಿಗುದಕ

ಪನೆರದನೀತನಪ್ಪ್ರತಾನ್ನಮಂ ಪಸಿದವರ್ಗಿಕ್ಕಿದವನೀತಂ ಸುಭಕ್ತಿ
ಯಿಂ। ಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಕರನೊಲವಿಂ ಕಂಡು ನಮಿಸುವಂ ಸಂತಸ
ದೊಳು॥ ಎಸವ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರಮಂ ಬಿಡದೆ ಜಪಿಯಿಸುವನೀತಂ
ಶಿವಂಗನುದಿನಂ ಮಿಗೆ ಒಲಿಂದು। ಕುಸುಮಮುಮಂ ನರ್ಪಿಸಿದನೀತನೆಂ
ದೋದಿದರು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು ಮುಂದದೊಳು॥ ೧೬ ॥ ಈತಂ ತಟಾಕಮಂ
ಕಟ್ಟಿದಂ ಸದ್ಧನ। ವ್ರಾತಮಂ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿದನಿವಂ ವಿಪ್ರಜನ। ಕೋತು
ದ್ವೈವಾಹಮುಮಂ ಮಾಡಿದನಿವಂ ಶಿವಾಲಯಮನೀತಂ ರಚಿಸಿದಂ ॥ ಈ
ತಂ ವನಂಗಳಂ ಬಿತ್ತಿದಂ ಶಿವಕಥಾ। ಪ್ರಾತಪೌರಾಣಮನಿವಂ ಪೇಳಿಸಿ
ದನತಿ। ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂ ಸುಪುತ್ರರನಿರದೆ ಪಡೆದಾತನೀತನವಧರಿಸೆಂದ
ರು॥ ೧೭ ॥ ವರದಯಾಪರನಿವಂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಯುತನಿವಂ। ಪರಮಸದ್ಗು
ಣಯುವಂ ಸತ್ಯಸಂಭೃತನಿವಂ। ಗುರುಭಕ್ತಿಪರನಿವಂ ಮಾತೃಪಿತೃಸೇ
ವಾಸಮನ್ವಿತನಿವಂ ತಿಳಿಯಲು ॥ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷನಿವನತಿಶಮದ
ಮಾನ್ವಿತಂ। ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಿವನೆ ಪರಪುರುಷಾರ್ಥಕಾರಿಯಿವನುರುತ
ರಸುಧರ್ಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿದವನೆಂದು ಕೇಳೆಂದು ಪೇಳ್ದರಂದು ॥೧೮॥
ದಾರಿಯೊಳೆಗರವಟಿಕೆಯಿಕ್ಕಿಗನಿವಂ ಮುದದೆ। ಹೋರಿಗಳೆ ಬಸವ
ನಂ ಬರೆದವನಿವಂ ಬಹಳೆ। ದಾರಿದ್ರರಂ ರಕ್ಷಿಸಿದನಿವಂ ಪರ್ವತಕೆ ಕಂಬಿ
ಯನಿವಂ ಪೊತ್ತನು॥ ಭೂರಿಯಿಂದನ್ನಛತ್ರಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿದು। ದಾರ
ನೀತಂ ಸುಜನರಂ ಪೊರೆವ ಸುಪರೋಪ। ಕಾರಿಯಾತಂ ಸದಾಶುಚಿ ಏಕ
ಪತ್ನೀವ್ರತಸ್ಥನಿವನೆಂದೊರೆದರು॥೧೯॥ ಇಂತಿ ವರಧರ್ಮಂಗಳಿವ ಕಮಿಾ
ಲೋಕಲೋಕಾಂತರದ ಭೋಗಂಗಳೆ ವರಿಗಿಸಿತಿ ನಿತ್ಯದಿನ। ಸಂತೋ
ಷದಿಂದುಂಡು ತೀರಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದವರಂತಕಂಗೆ ಪೇಳೆ॥ ಮುಂತೆಪ್ಪ
ದೂತರಂ ಕರೆದಿವಂ ಬೆಸಸಪೆಯುಜಿ। ತಾಂತರದೊಳಮಳೆಮಣಿಗಣವಿ
ಮಾನಂಗಳೊಳ। ಗಂತವರನಾ ಲೋಕಲೋಕದೊಳು ತಂದಿರಿಸಲವರ
ಲ್ಲಿ ಸುಖಮಿರ್ದರು॥೨೦॥ ಒರವೆ ನಿನ್ನಾಲಿಸೈ ಸಾನಂದಮುನಿ ದುಃಖ।
ಮರಣಕಾಲದೊಳ್ಬೈದೆ ಕರ್ಮಿಗಳೆನಂತಕನ। ಚರರ್ಪೈಟಕಡಿಕೆಡಪ್ರಬಡಿ
ಯುವನನುಡಿತಲೆಯ ಪೊಡಪೊಡೆಯನೊಡನೆಸೀಳೆ॥ ಕರುಳನುಗಿ ಕಾ
ಲೊಳೊದೆತಿದಿಯುಸುರಿಕಿ ವಿಮೂಗ। ನರಿಯುಡಸತಿನ್ನನುತಘುಡು
ಘುಡಿಸಿ ಸೌವ್ರದಿಂ। ಮೊರೆದು ಕಿಡಿಗೆದರು ತಡಿವಿಪದೆಳದು ಸೆಳದು ಕೊಂ
ಡೊಯ್ವರತಿಕೋಪದಿಂದಂ ॥೨೧॥ ಎಡೆವಿಡದೆ ಕಾಲ್ಗಡರೊಕಲ್ಗಳಿಂ
ಮುಳ್ಗಳಿಂ। ದೊಡನೆ ಭೀಕರವಾದ ಘಟ್ಟದಿಂ ಬೆಟ್ಟದಿಂ। ದಿಡಿದ ಕಂಟಕ
ವೃಕ್ಷಜಾತದಿಂ ಭೂತದಿಂ ಪ್ರೇತದಿಂದಂ ಗೃಸುವ॥ ಪಿಡಿವಪುಲಿಕರಡಿ

ವಿಂದೋಳಿಯಿಂ ಪಾಳಿಯಿಂ ದಡರಿಘಟಘಟಸಕಾಳ್ಗಿಟ್ಟಿನಿಂ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂ।
ಪೊಡವಸಿಗ್ಗಿತ್ರಿಂಚುಗಳಹೊಯ್ಗಳಿಂ ಬಯ್ಗಳಿಂ ತತ್ಪ್ರಥಮುಗುರ್ವಿಸಿದು
ದು॥ ಸರಿಗಳಿಂ ದರಿಗಳಿಂ ಹಳ್ಳದಿಂ ಕೊಳ್ಳದಿಂ। ಮುರುಡಿನಿಂ ಮುಕ್ಕಿನಿಂ
ತಗ್ಗಿನಿಂ ತೆವರಿನಿಂ। ಪರಳಿನಿಂ ಪುತ್ತಿಂ ಪೊಗೆಗಳಿಂ ಪಗೆಗಳಿಂ ಕಾಲ್ಪೊಡೆ
ರೊಪಾವ್ಗಳಿಂದಂ॥ ಉರಿಗಳಿಂ ದೋರೆಯಿಂ ಸೋರೆಯಿಂ ಗಿಡಿದಕಂ॥ ಮು
ರಿಗಳಿಂ ಕರೆವ ಕೆಂಡದ ಮಳೆಗಳಿಂ ಗಜರೊ। ಮರುಳೆಂ ಶಾಕಿನಿಯರಿಂ
ಡಾಕಿನಿಯರಿಂ ವಾಪಥಂ ಬೆಗರಿಸುವದು ॥೧೨॥ ನೀರಿಲ್ಲದಂಗುಳಗ
ಳೊಣಗುತಂ ನೆಳಲುಗಳು। ದಾರಿಂಯೊಳಗಿಲ್ಲದಂಗಂಗಳುಂ ಬೇವುತಂ।
ಗೋರಿಕಲ್ಗಳೊಳ್ಪಿಂಕಿ ಕಾಲ್ಗಳಿಂ ಶೋಣಿತಂ ಒಸಿವುತಂ ಮುಳ್ಗಳಿಂದಂ॥
ಕೂರವೊನೆ ಮೇಗಾಲ್ಗೆ ಮೂಡುತಂ ಯಮಚರರು। ಸೇರದಡಿಗಡಿಗೆ
ತಿವಿತಿವಿದೆಳವುತಂ ತಿಂತು। ಘೋರದುಃಖಂಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋಪಂ
ಡಲೆಯನೇನೆಂಬೆನಾ ಪಥದೊಳು॥೧೩॥ ಆಡಲೇನಾದಾರಿಯೆಲ್ಲಮುಂ
ಬರಿಯುಸುಡು। ಗಾಡಲ್ಲಿ ಚರಿಪರೆಲ್ಲರು ಭೂತರಾಕ್ಷಸರು। ಕೂಡೆತಿರು
ಗುವ ಮೃಗಂಗಳು ದುಷ್ಟಮೃಗಮಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷಗಳು ಬೆಂದಕೊರಡು॥ ಝಾ
ಡಿಸುವ ಜಳಮುಳಿವ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬಿರುಬಿನಿಂ ಕಾರುತಿರ್ಪಯಮದೂತ
ರೀತೆರದೊಳಡಿಗಡಿಗೆ। ಕೋಡುತಂ ಶೋಕಮಂ ಮಾಡುತಂ ದೈನ್ಯ
ಮುವನಾಡುತಂ ಪೋಪರಂದು ॥೧೪॥ ಉರಿಗಳೊಳು ಪೋಗಿಸುತಂ
ದರಿಗಳೊಳು ನೂಂಕುತಂ। ಕರದಿಂದೆ ಮೋದುತಂ ಚಾಟನಿಂ ಬಡಿವುತಂ
ಸರಳಿನಿಂ ಪೊಸವುತಂ ಭೂತಗಿಂ ಪೊಯ್ಯುತಂ ಪುತ್ತದೊಳು ಕೈಯಿಡಿ
ಸುತ॥ ಮರುಳರಿಂ ಜರಿಸುತಂ ಚೋರರಿಂ ಕೊರಿಸುತಂ। ಬರೆಸೆಳದು
ಪೊಯ್ಯುತಂ ಜರದಿರದೆ ಬಯ್ಯುತಂ। ಗರಳದೊಳಗದ್ದುತಂ ಬಿರುಬಿನಿಂ
ಗುದ್ದುತಂ ಬಳಲಿಸುವದೇನೆಂಬೆನು ॥೧೫॥ ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲಗಳಿಂ ಪೊ
ಯ್ಯಿಸುತಂ ಕರಡಿಯಿಂ। ಜಕ್ಕುಲಿಸುತಂ ಕೆಂಡವಳಿಗೆಮೃಗೂಡಿಸುತಂ।
ನಕ್ರ ಮೂದಲಿಸುತಂ ಪಸಿದ ಪಾವುಗಳಿಂದೆ ಹರಿಸುತಂ ಗೋರಿಗೊಳಿ
ಸಿ॥ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿರಿದಳಿಸುತಂ ಪಸಿದ ಶಾಕಿನಿಯರಿಂ। ದೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಸುತ ಭೂ
ಸುಗುಟ್ಟುತಿಹದನುಜರಿಂ। ಮುಕ್ಕರಿಕಿಸುತ ಮುಳಿದು ಗರ್ಜಿಸುತ
ಕರ್ಮಿಗಳನೊಯ್ವರದನೇನೆಂಬೆನು ॥೧೬॥ ಇಂತು ನಾನಾವಿಧದೆ
ಬಾಧಿಸುತ ಕರ್ಮಿಗಳ। ನಂತಕನ ಪೊರೆಯೊಳಗೆನಿಲಿಸಲ್ಕರೌದ್ರರೂ।
ಪಂತಾಳ್ದ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರನೈದೆ ನೋಡುತಿವರೇಗೈದರೆಂದು ಕೇಳೆ॥ ಇಂ
ತಿವಂಕೆರೆಯೊಡದನರ್ಥಮುಂ ಮಂಚಿಸಿದ। ನಿಂತಿವಂ ಬ್ರಹ್ಮಹತಿಗೈದನಿ
ವನಖವಗೃಹ। ಮಂತಾಳದಳಿದಂ ವನಂಗಡಿದನಭವಕೃತಿಯುಂ ಜರದನಿ

ವನೆಂದರು ॥೨೮॥ ಪರವಧೂಗಮನಮಂಮಾಡಿದನಿವಂಬಿಡದೆ। ಗು
ರುವಿನುಪದೇಶಮಂಜರೆದನೀತಂಪರಮ। ಹರಭಕ್ತರಂನೋಯನು
ಡಿದನೀತಂಕೂಟಸಾಕ್ಷಿಯಂಪೇಳ್ದನಿವನು॥ ಇರವಾಶ್ರಿತರನುಪೇಕ್ಷಿ
ಸಿದನೀತಂನಂಬಿ। ದರಸಿಗಪರಾಧಮಂಗೈದನೀತಂಮಿತ್ರ। ನರಸಿಮಗ
ಳೆನುಜೆಸೊಸೆಸೂತಕಿಯನೆರೆದನಿವನಿವನೆಂದುಸೂಚಿಸಿದರು ॥೨೯
ಇವನಾಗರಂಗಳಂತರಿದವಂ ಕೊಂಡೆಯುವ । ನಿವನುಸುದರ್ನಬಳೆ
ಯುಕೊಂದನಿವನೀತನೀ । ಗವನೀಸುರರ್ಗೀವಗೋದಾನಭೂದಾ
ನಮುಖ್ಯಂಗಳಂತಡೆದನು ॥ ಇವನೆಸವಹುರಿಯುಗಂನಿಷ್ಕಾರಣಂಪ
ಳಿದ । ನಿವನವುಳಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯಂನಿಂದಿಸಿದ । ನಿವನರ್ಘದಾ
ಸೆಗನ್ಯಾಯಮಂಪೇಳ್ದವಂಕೇಳೆಂದುನುಡಿದರಂದು ॥೩೦॥ ಜಾತಿಧ
ರ್ಮಂಗಳಂಬಿಟ್ಟುಸಲೆನಡೆದಾತ । ನೀತನತಿಮಾನ್ಯರಪಮಾನಂಗ
ಳಂಕೊಂಡ। ನೀತನುಚರಿಪಸೂವ್ರತಭಂಗನಾದವಂಬಳೆನಿವಂಕ್ರೂ
ರನಿವನು ॥ ಮಾತೃಪಿತರಂಬಯ್ದನಿವನುಗ್ರದಿಂಬಂಧು । ಜಾತಮಂ
ಘಟ್ಟಿಸಿದನುದಕಗೃತಂದಗೋ। ವ್ರಾತಮಂಪೊಡೆದುಘಟ್ಟಿಸಿದಾತನಿ
ವನೆಂದುಪೇತಪತಿಯೊಳುಪೇಳ್ದರು॥ ೩೧॥ ಇವನುತ್ತಮರಮನೆಯ
ಸತಿದುರ್ಜನರಿಗಿತ್ತ। ನಿವನಿರದೆಸಜ್ಜನರಕೈಗಂಟಮಂಗೊಂಡ । ನಿವ
ನತುಳಮುದದಿಶಿವಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂಮಾಡದಾದಂಬಳನಿಷ್ಠುರದೊಳು ॥
ಇವನಶ್ವಘಾತಿಗೈದನಿವನತಿಥಿಯಂಪೊಯ್ದ। ನಿವನೀಶಸರ್ಮಾಲ್ಯಮಂ
ನಿಂದೆಯಿಂದುಳಿದ। ನಿವನೊಡೆಯನಂಕೊಂದನಿವನಭಕ್ತಂತಿಂದನೆಂ
ದವರುಪೇಳ್ದರಂದು ॥೩೨॥ ಮಾಡಿದುಪಕಾರಮಂಮರೆದನಿವನಕ್ಕ
ರಿಂ। ಕೂಡಿದೆಡೆಗೆರಡುಮಂಬಗೆದನಿವನಿರದೆಕೊಂ। ಡಾಡುತಿಹಬಡ
ವಬಳ್ಳಿದರೊಳಗೆಬಳ್ಳಿದರಪಕ್ಷದಿಂನುಡಿದನಿವನು॥ ಬೇಡಿದರ್ಗಿಲ್ಲೆಂದು
ಗರ್ಜಿಪನಿವಂಪರದ। ಕೇಡನಪೇಕ್ಷಿಸಿಸಂತಸಂಬಡುವನಿವನಿವಂ। ರೋ
ಡಾಡಿಸತ್ಪುರುಷರಂನಗುವನಿವನೆಂದುಚಿತ್ರಗುಪ್ತರುಪೇಳ್ದರು॥೩೩॥
ಪರಗೃಹದೊಳುಂಡುಂಡುಜೀವಿಪನಿವಂತನ್ನ । ಗುರುವಲ್ಲದನ್ಯರಂ
ಸೇವಿಪನಿವಂಪಥದೊ। ಳಿರದೆಕಲ್ಮುಳ್ಗಳಂಪರಪಿಪನಿವಂವೇಶಿಯೊಡ
ನುಂಡಖೂಳನಿವನು॥ ಇರದನ್ಯಥಾಚಾರಮಂಕೊಂಡನಿವನಿವಂ। ದು
ರುಳರೊಡನಾಡಿದಂದೂಷಕನಿವಂಪರರ । ಸಿರಿಗಕರುಬಿಸಿದಾತನೀ
ತನೆಂದೋದಿದರುಚಿತ್ರಗುಪ್ತರುಮುದದೊಳು॥೩೪॥ ಪರಮಶಿವಪೂ
ಜಕರಕಂಡುನಿಂದಿಪನಿವಂ। ಪರಮಪ್ರಸಾದಮುಮನೆಂಜಲೆಂದವನಿ
ವಂ। ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಮಂತ್ರಮಂಜಪಿಸುವರಹಾಸ್ಯಮಂಮಾ

ಡುವನಿವಂ॥ ಪರದೈವಕಂ ಮುಡಿಯುಮುಡುಹನಿತ್ತವನಿವಂ। ಪರಧನ
ವ ಪರಸತಿಯುರಂಬಯಸುತಿಹನಿವಂ। ಪರಮಸತ್ಪುರುಷರಂಬಡಿದು
ಬಾಧಿಸಿದಂಡವಂಕೊಂಡನಿವನೆಂದರು ॥೩೫॥ ಪಸುವಕೊಂದವನಿ
ವಂ ಶಿಶುವಕೊಂದವನಿವಂ। ಹುಸಿದು ಚಹಡಿಯ ಮಾತನುಸುರಿಬಾಳ್ದ
ವನಿವಂ। ಬಸವನಂಕೊಂದು ತಿಂದವನಿವಂ ಬಸವಿಯುಂಕೊಂದ ಕಡು
ಪಾತಕನಿವಂ॥ ವ್ಯಾಸವಸಸ್ತಕದಿವ್ಯಮರದಿಧನಿವಂ ಮುಂದೆ। ಯುಸ
ಪಷ್ಟಮದದಿಂ ಮುಂಗಾಣದಿರುತಿಪ್ಪನಿವ। ನಸಮಸಂಗ್ರಾಮದೆಳ್ಗಂ
ಬಿಪ್ಪುಲ್ಗಶ್ರಿಷ್ಟಿಪುತ್ರಡರಿದಲೆಕೊಂದನಿವನು॥೩೬॥ ನಂಬಿದರಿಗೆರಡಬಗೆದ
ವನಿವಂ ತನ್ನಯಳು। ಟುಂಬಮಂ ಸಲಹದಾರದೆ ಬಿಟ್ಟು ಪೋದನಿವ।
ನುಂ ಬಾಗಬಂಗತಿಥಿಗಂ ನವಿಕ್ಕದನಿವಂ ಸರ್ವಸಾಮಗ್ರಿಯುಪ್ಪ॥ ತುಂ
ಬಿರ್ದಮನೆಯುಕಿಚ್ಚಿಕ್ಕಿ ಸುಟ್ಟವನಿವಂ। ತಂಬುಲಕ್ಕೈಯಾಂತುಹೆ
ಸರಿಟ್ಟು ಕುಲಗೆಟ್ಟು। ತಾಂ ಬಾಳಿದವನಿವಂ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಜಲಚರಾದಿಗಳ
ನುರೆಕೊಂದವನಿವಂ॥೩೭॥ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೇಗಮಿಕ್ಕಿಗನಿವಂ ಸೆಲವಂ।
ಕೊಟ್ಟೊಡಿಲ್ಲೆಂದು ಬಾಯಾರಿಗನಿವಂ ಸೆರರು। ಬಿಟ್ಟಬಸವನಮೇಲೆ
ಹೇರಿದನಿವಂ ಗೂಡ್ಡುಹಸುವಕಟ್ಟಿತ್ತವನಿವಂ॥ ಬಿಟ್ಟಿಯುಂಬಡಿದು
ಬಾಳಿದನಿವಂ ಪರರೊಲಿದು। ಕೊಟ್ಟಪುರವಾಸ್ಯಮಂ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡ
ವನಿವಂ। ಕೊಟ್ಟಗಾನವನೆನದು ಮರುಗುತಿಪ್ಪವನಿವಂ ಕೇಳೆಂದು ಪೇ
ಳ್ದರಂದು॥೩೮॥ ಗಂಡನಾಡುವದಾನಕಟ್ಟಲಾಗುವಳಿವಳು। ಕೊಂಡೆ
ಯುಂಗೇಳಿ ಪತಿಯಂ ನಿಂದಿಸಿಗಳಿವಳು॥ ಕಂಡವರಕೂಡೆ ನಸುನಗುತಿ
ಪ್ಪಳಿವಳನ್ಯಪುರುಷರುಗಳಂ ಕಾಣುತ॥ ಕೊಂಡಾಡುತಿಹಳತ್ತೆಮಾ
ವನ್ನೈದು ನಮಗಳೆ। ನಂಟರಮಯ್ದು ಕೆಲದಾಡುತಿರ್ಪ್ಪವಳಿವಳು।
ಗಂಡನಿರೆ ಕಳವಿನಿಂದನ್ಯಪುರುಷರಕೂಡೆ ಲೆಳಸುವಳು ಕೇಳೆಂದರು॥
ಇವಳ್ ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದತಿಥಿಯುಂ ಪೊರಡಿಸಿದ। ಳಿವಳ್ ಪಂಕ್ತಿಯುಲಿಪ್ರಪಂ
ಚವಂಮಾಡಿದವ। ಳಿವಳ್ ಯುರಿಯೂಟವಿಕ್ಕ್ಬ್ಬಿಸಿದ ಳಿವಳ್ ಹುಸಿ
ಯುಂನುಡಿವಳಿವಳ್ ಕಠ್ನೆ॥ ಇವಳ್ ಪತಿಯೊಡನೆನಿಷ್ಠುರಣಂ ಮಾಟಸು
ವ। ಳಿವಳ್ ಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ಕಲಹಂಗಳಂ ತೆಗವ। ಳಿವಳ್ ಗಂಡನ ತಲೆಯ
ಮೇಲೆಕಲ್ಲಂ ಹಾಯ್ಕಿ ಕೊಂದಪಾತಕಿಯೆಂದರು ॥೪೦॥ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿ
ಸುತಿಹಚಿತ್ರಗುಪ್ತರನುಡಿಯಂ। ಸಂದು ಕೇಳುತ್ತೆ ಯಮರಾಜನತಿ
ರೌದ್ರದಿಂ। ನಿಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಗ ಕಂಗಳೊಳು ಕಿಡಿಗೆದರೆ ಕೋಪದಿಂ ಘು
ಡಿಘುಡಿಸುತ॥ ಮುಂದಿರ್ದದೂತರೊಳು ಪಾತಕದ್ರೋಹಿಗಳ। ಮುಂ
ದಲೆಯ ಪಿಡಿದೆಳೆದು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಕೈಕಾಲು। ಸಂದುಗಳ ಬಿಡಿಸಿಕೊ

ರಿದಿರಿದರಿದು ಬಾಧಿಸುವುದೆಂದಾಗ ನೇಮಿಸಿದನು ||೪೧|| ಕಡಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿವಿಯೆಲುವನುಗಿ ಬಸುರ ಬಗಿಯುದ್ದ| ಹಿಡಿಕಾಸು ಕೊರೆಕು ಸುಂದಟ
ಕತ್ತಿ ತಲೆಯನೋಡೆ| ಬಡಿಬಸಿಗ ಶೂಲಗಳಿಪಾಯ್ಕೆ ಚಿನಿಖಂಡವಂ
ಕಡಿಕಡಿದು ದಿಗುಬಲಿಯನು || ಕೊಡಿಕೇಸಿ ಕಿವಿಮೂಗನರಿದುದುಂ
ದುಭಿಕಟ್ಟಿಸು| ಡಿಚಬು ಕಚಾಟಚವಸ್ತ್ರ ಟಗೆಯಿಂದರಿಚರಟಿ| ಬಡಿದು
ನಾನಾತೆರದೆ ಕೊಂದು ಬಾಧಿಸಿ ಭಂಗಬಡಿಸೆಂದು ನೇಮಿಸಿದನು||೪೨|| ಅ
ಸಿಪರಶು ತೋಮರ ಕರಾಳಿಕಕ್ಕದೆ ಕುಂತ| ಮುಸಲ ಮುದ್ಗರ ಭಿಂಡಿ
ವಾಳಗದೆ ಸಬಳೆಪ| ಟ್ಟಸ ಪಟ್ಟಿ ಖಡ್ಗ ಕಠನಾಳು ಕರಗಸ ಶೂಲ ಶಕ್ತಿ ಸೆಲ್ಲೆ
ಯು ಬಲ್ಲೆಯು|| ಎಸವ ಪರಿಘವು ಲೌಡ ಚಕ್ರ ಬಾಣಾದಿರಾ| ಜಿಸುವಬ
ತ್ತೀಸಾಯುಧಂಗಳಿಂದಿರಿದುಮಂ| ನಿಸದೆ ಸಂಹರಿಸಿಯೊಕ್ಕಲ ನರಕದೊ
ಳು ಹಾಯ್ಕು ಹೋಗೆಂದು ನೇಮಿಸಿದನು ||೪೩|| ಎಂದು ನಿರವಿಸಲಾಗ
ದೂತರಾ ಪಾತಕರ| ಮುಂದಲೆಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ತವ್ರೋ
ಡೆಯ| ನೆಂದುದಕೆ ಶತಸಹಸ್ರಾಬ್ದಿಕ್ಕಮುಡಿಯಾಗಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ
ದಂ| ಕೊಂದು ಕೋಲೆಯಾಡಿ ನಾಯಕನರಕದಲ್ಲಿರದೆ| ತಂದು ಪಾಯ್ಕು
ವರಾಗ ಪಾತಕರ ನರಕದ| ಲ್ಲಿಂದು ರವಿಯುಳ್ಳಿಂನ ಬರತೆಯುದಲ್ಲಿರ್ಪ
ರೆಂದು ಮುನಿಪೇಳ್ದನಂದು ||೪೪|| ಎಂಬಿಂತ ಧರ್ಮಿಗಳ ವೃತ್ತಾಂತವಂ
ಮುನಿಪ| ನಂದು ಪೇಳಲು ಕೇಳ್ದ ಸಾನಂದ ಮುನಿಮುಖ| ನೊಂ
ದು ಶಿವಶಿವ ಮಹಾದೇವ ಮುಂದರಿಯದಜ್ಞಾನದಿಂ ಮಾಡಲವರ||ಕೊಂ
ದು ಬಾಧಿಸಬಹುದೆ ಯಮಧರ್ಮರಾಜತಂ| ನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳಲೀ
ಕೆ ಶಿವಶಿವಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳು| ನೊಂದರಲ್ಲಾ ಮಹಾದೇವನೀವಿಂತವರ
ಕೊಲಿಸಿನೋಡುವಗುಚಿತವೆ||೪೫|| ಚರಾಚರಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಿಂತು ಸಂ
ಹರಿಸಿದೊಡೆ ಪರಿಹರಿಪರಾರಿನ್ನು ನೀವಲ್ಲದೀಗ| ಶಂಕರ ಸರ್ವಗತಸ
ರ್ವಜೀವನದಯಾಪರನೆನಿಪ್ಪ ಬಿರಿದೆಲ್ಲಿ ನಿಮಗ|| ಕೆರಹುಗಾಲಿಂದ
ಲೊದೆಯಲೊಕ್ಕಲಿದೆ ಬಿಲ್ಲಿಂದ| ಭರದಿಂದ ಪೊಯ್ಯೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಕಲ್ಲಿಲಿಡೆ ನಿಂ
ಮ ಪುರಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದೆ ಯಾಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕರುಣವಿರಬೇಡವೇ ಸರ್ವರ
ಲ್ಲಿ||೪೬|| ಹರಹರ ನಮಶ್ಶಿವಾಯ ಯೆನುತ್ತ ಮನದೊಳತಿ| ಕರುಣದಿಂ
ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನೊಂದರಿಂನೀಗಲಾ| ತರಣಿಜನಪುರದ ವೈತರಣಿಯೊಳ
ಗಿರ್ದ ಪಾತಕರನೆಲ್ಲರನು ಶಿವನ|| ಪುರಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ವನೆಂದಾಗಲಾ
ಸಾನಂದ| ವರಮುನಿಪನೇಳಲಿದ್ದುದು ಮುನಿಸ್ತೋಮವ| ಬಿರದೆ ನವ
ರತ್ನಮಯ ಪುಷ್ಪಕವನೇರಿ ತಳರಿದನಧಿಕ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ||೪೭||
ಭೇರಿ ಮೃದಂಗ ದುಂದುಭಿ ಶಂಖನಾದಿನಾ| ನಾರವದ ವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷ

ಷನಾದಿಕ್ತಟವ| ಪೂರ್ವೈಸಿಮುಂದೆ ಕೀರ್ತಿಸುವ ನರ್ತಕರಿಂ ಸುಗಾಯ
ಕರ ಕೈವಾರದಿಂ॥ ಮಾರಾರಿಯುಣುಗಸಾನಂದಮುನಿ ದುರಿತಸಂ|ಹಾ
ರನಿದೆ ಬಂದ ತೊಲ ತೊಲಗೆಂಬ ಕಹಳಾಸು | ಭೂರಿನಾದಂಗಳಿಂ ಮು
ನಿಗಣಸಮೇತದಿಂದೆಮ್ಮ ಪುರಕೆ ಬರುತಿರ್ದ್ದನು ॥೪೮॥ ದೂರದಿಂ ಬರೆ ಕಂ
ಡು ಚರನೈಗಿ ಶಿವನೊಡನೆ| ಮಾರಾರಿಯುಣುಗಸಾನಂದಮುನಿನಾ
ಥನೆಂ| ಮೂರಿಗಿದೆ ನಡೆತಪ್ಪನೆನೆ ಕೇಳ್ದು ತನ್ನಗರಿಯನಲಂಕರಿಸಮೇ
ಳ್ಕೆ॥ ಭೂರಿವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯುಗಡಣದಿಂ ಸಕಲಸುರ| ನಾರಿಯುರಮಂ
ಗಳಾರತಿಕಳಶಕನ್ನಡಿಯು| ಸೇರುವೆಯೊಳೆಮ್ಮ ರಾಜನಧಿಕವೈಭವ
ದಿಂದಿದಿಗೊರ್ಗಳ್ಕನು ಮಾದನು ॥೪೯॥ ಅತ್ತಲಾಸಾನಂದಗಣನಾಥನ
ಖಿಳಮುನಿ| ಪೋತ್ತಮರಗಡಣದಿಂ ಸಕಲಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ| ಚಿತ್ತಹ
ರುಷದೊಳೆ ನಡೆತಂದು ಯಮಪುರದ ಬಾಗಿಲೊಳೆ ಪುಷ್ಪಕವನಿಳಿದು
ಚಿತ್ತರದಪಾವುಗೆಯಮೆಟ್ಟಿ ನಡೆತರುತಿರ| ಕ್ತಿತ್ತಲತಿವಿಭವದಿಂ ಯಮ
ರಾಜನೊಳಿದು ಬಾ| ಹತ್ತರನಿಯೋಗದವರಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬರುತಿ
ರ್ದನತಿಸಂತಸದೊಳು ॥೫೦॥ ಕಂಡು ಯಮರಾಜನಾಸಾನಂದಮುನಿ
ವರನ|ದಂಡಿಯಂ ಪೊಸತೆನುದೆ ಕಾಣ್ಕೆಯಂ ಮುಂಟರಿಸಿ| ದಿಂಡುಗೆಡೆ
ದೆದ್ದು ಮುಗುಳಿರಗಲಾತರಣಜನನೋಡಿತತಿಕರುಣದಿಂದಂ॥ ಮುಂದೆ
ಯಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ವಿನಯದಿಂದೊಲಿದು ಬೆಸ| ಗೊಂಡನೆಲೆಮಗನೆ ಕುಶಲ
ವೆಯೆ ನಲುಭಕ್ತಿಯಿಂ| ಕೊಂಡಾಡುತೆಲೆಜೀಯ ನೀವಿದಿಸಿದಂತಿಪ್ಪೆ
ನೆನುತೆಮಗುಳಿಂತೆಂದನು ॥೫೧॥ ದೇವಚಿತ್ತವಿಸೆನ್ನ ಮೇಲತಿಪ್ರೇಮ
ದಿಂ| ಪಾವನನವಮಾಡಲ್ಕೆ ತಂದಿರ್ದೈನಾವಮ್ಮಾಳ್ಪ| ಸೇವೆಯೇನೆಂದು ಬಿ
ನ್ನವಿಸಲಾಸಾನಂದಮುನಿನಾಥನೆಮ್ಮ ನವ॥ ಭಾವದಿಂತಿಳಿದಾ
ಗಲೆಲೆಮಗನೆ ನೀಂ ಮಾಳ್ಪ| ಸೇವೆಯನೆ ನೋಡ ಬಂದೆವು ತೋರಬೇ
ಕೆನಲು| ತಾವರೆಯ ಸಖನಸುಕುಮಾರಕಂ ಕೈಗೊಟ್ಟು ಕರತಂದನು
ತ್ಸವದೊಳು ॥೫೨॥ ಪರಮಋಷಿಗಣದೊಡನೆ ಸಾನಂದಮುನಿಪನಾ
ತರಣಜನಕ್ಕೆಲಾಗಿ ನಿಂದ ಕಾಣ್ಕೆದೆಯೊಳುಂ| ಪುರವನೊಳಪೊಕ್ಕು ಬ
ರುತಿರೆ ಮುಂದೆ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳ ಸಂಗರವನೊಲಿದು॥ ಹರುಷದಿಂದೆಮ
ನಿದದೆ ತೋರಿಸುತೆ ಬರಲಾಗ| ಕರುಣದಿಂ ಸಾನಂದಮುನಿವರಂ ನಮ
ಗೆಮ್ಮೈ, ತರಣಿಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ತೋರಿಸೆನೆ ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸೆನುತ್ತಿಂತೆಂದ
ನು ॥೫೩॥ ಎರಡನೆಯ ಮೃಡಮೂರ್ತಿ ಸಾನಂದ ತಂದೆಮ್ಮೈ| ತರಣಿಯಂ
ನೊಡಬಾರದು ನುಡಿಯಬಾರದಾ| ನರಕಿಗಳನೋಡಿದೊಡಪಾತ
ಕಂ ಸಂಭವಿಪುದೆಂದಾತ ಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥ ಹರಹರ ಸಮುಕ್ತಿವಾಯಾಮ

ಹಾದೇವಶಂ। ಕರಸ್ವಗತಸದಾಶಿವಶಿವಾಯೆನುತಲತಿ। ಕರುಣದಿಂದೆ
ಯಮಧರ್ಮರಾಜನೆಮಗೀಗಳಾ ನರಕಿಗಳ ತೋರಬೇಕು॥೫೪॥ ಎಂದು ನಿ
ರವಿಸಲಾಗ ತರಣಿಜಂ ಮನದೊಳೆತ್ತಿ। ನೊಂದು ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರಂಗ
ಳಿಂ ಸಾನಂದ। ತಂದೆ ಚಿತ್ತೈಸೆನುತೆ ಕರೆ ತಂದು ಸಕಲ ನಿರಯಂಗಳಿಹಬ
ಹುಕೇರಿಯು॥ ಮುಂದೆ ನಿಂದಲ್ಲಿರ್ಪ ಪಾತಕವನಾಡಿದರ। ನಂದಾಗ ತೋ
ರಿಸೆ ಯಮದೂತರಾ ಪಾತಕರ। ಕೊಂದು ಕೊಲೆಯಾಡಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಬಾಧಿ
ಸುತಿರ್ಪದಂದುಗವನೇನೆಂಬೆನು ॥೫೫॥ ಘುಡುಘುಡಿಸುತಾಗ ಪಾ
ತಕರ ಮುಂದಲೆಗಳಂ। ಪಿಡಿದುಕೊಂಡೆಳದೆಳದು ಕುಸಿಕಿರಿದು ಪೊಡವಿ
ಗಂ। ಕೆಡಪಿ ಕೈಕಾಲ್ಗಳಿಂ ಸದೆಯೆ ಕಂಗೆಟ್ಟವರು ಬಾಯ್ವಿಡುತೆ ಬಸವಳಿ
ಯಲು॥ ಹೆಡಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಬಲು ಚಾಟಿ ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಿಂ। ಪೊಡೆಯೆ
ಮೊರೆಯುಕ್ಕು ತಂಬಾಯ್ಗಳಿಂ ಕೈಗಳಿಂ। ಬಡಿವುತಂ ನಾನಾಪ್ರಕಾರ
ದಿಂ ಕೊಲುತಿರ್ದರೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥೫೬॥ ಸರಸರನೆ ಸೀಳ್ವನೆ
ಲಕಪ್ಪಳಿಸಸಬಳದಿಂ। ದಿರಿದಿರಿದು ಪೊಡವಿಗಂ ಕೆಡಪಿ ಕರಗಸದಿಂದೆ।
ಕೊರೆಕೊರೆದು ಸಂದುಗಳ ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಸುಡುತಲವರ ಕೀಸಿ ಕಿವಿ ಮೂಗ
ನರಿದು॥ ಜರೆಜರೆಗು ಖಡ್ಗದಿಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಚರ್ಮವಂ। ಪರಿಪರಿದು ನೆತ್ತ
ರಂ ಚೆಲ್ಲಿ ತಂಯೊಲುಗಳಂ। ಮುರಿಮುರಿದು ಮೂದಲಿಸಿ ದೂತರಾ ಪಾ
ತಕರ ನರಿಚರಿಚಿ ಕೊಲುತಿರ್ದ್ದರು॥೫೭॥ ಎಲೆ ತಂದೆಗಳಿರ ಕೊಲಬರಿಕೊ
ರಿಯ ದಿರಿಮುಹಾ। ಬಳಲಿದೆವು ಬಾಡಿದೆವು ಬತ್ತಿದೆವು ಬಸವಳಿದೆ। ವೆಳೆ
ಯುದಿರಿ ತುಳಿಯಬರಿ ಕೊಟ್ಟಬರಿ ಚುಟ್ಟಬರಿ ಕಾಸಬರಿ ಕರಗಸಬರಿ॥ ಕ
ಳೆದೆವು ಕಂಟದೆವು ಕುಂಟದೆವು ಮುಂದುಗೆ। ಟ್ಟವಳಿದೆವೆಂಮಯ್ಯ ದಂ
ಮಯ್ಯ ಸಾಕೆಮ್ಮ। ನುಳುಹಿಕೊಳಿ ನಾತುರರ ತಾತರಿರ ದೂತರಿರ
ಯೆಂದು ಮೊರೆಯಿಡುತಾರ್ತಿಯಿಂ॥೫೮॥ ಸುರಗಿಯಿಂ ತಿವಿದು ಶೂಲದಿನಿ
ರಿದು ಮು। ದ್ಗರದಿಂದ ಮೋದಿ ಮುಸಲದಿ ಬಡೆದು ಗದೆಗಳಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೈ
ಕಾಲ್ಗಳ॥ ಕರವಾಳಿನಿಂದೆ ಖಂಡಿಸಿ ಖಡ್ಗದಿಂದೊಡನೆ। ಶಿರವನರಿದಿಟ್ಟ
ಯುಂದಿಟ್ಟ ನಾನಾಯುಧದ। ಪರಿಕರಗಳಿಂದೆ ಪಾತಕರ ಯಮನಾಳ್ಗ
ಳತಿ ಭರವಸದಿ ಕೊಲುತಿರ್ದರು ॥೫೯॥ ಕಡಿವ ಕೊಚ್ಚುವ ತೂಳ್ವ ಪೊ
ಳ್ವ ಸೀಳ್ವರಿವ ನೆರೆ। ಪಿಡಿದು ನುಂಗುವ ಕವಿವ ತಿವಿವ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಜೊ।
ಬ್ಬಿಡುವ ಗುದ್ದುವ ಪಾಯ್ವ ಘೋಯ್ವ ಕಾಯ್ವ ಳೆವ ತುಳಿದೆಳೆವ ಮುಳಿ
ದಾಗಸಕ್ಕ॥ ಇಡುವ ಸೆವ ತರಿವಿರಿವ ಕೊರೆವ ಬಿಸಿನೆತ್ತರಂ। ಕುಡಿವ ಕೆ
ಚ್ಚುವ ಸೀರ್ವ ಪಾರ್ವ ಮಾರ್ವರೆಗೊಲೆಯು। ಗಡಣಂಗಳಿಂ ನೋವಸಾ
ವ ಬೇವನಿಬರಂ ಸಾನಂದಮುನಿ ಕಂಡನು॥೬೦॥ ಈತೆರದಿ ಕೊಂದಿವರ

ನೇನವಮಾಡುವಿರೆಂದು । ಪ್ರೇತಪತಿಯುಂ ಕೇಳೆ ದೇವಕೇಳೀ ಮಹಾ।
ಪಾತಕವಮಾಡಿಗವರಂ ಮಹಾನರಕಕುಂಡದಿಹಾಯ್ಕುವರೆಂದನೆ॥
ಏತೆರದ ಕುಂಡವದನೆಮಗೆ ತೋರೆನುತತಿ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೇಳೆ ಕೈ
ಗೊಟ್ಟುಕರದೊಯ್ದುಘನ । ಪಾತಕವಮಾಡಿದವರಿಪ್ಪ ಕುಂಡವ
ತೋರೆ ಸಾನಂದಮುನಿ ಕಂಡನು ॥೬೧॥ ಕಂಡು ಶಿವಶಿವ ಮಹಾದೇ
ವಯೆಂದೆನುತೆ ಬೆಸ । ಗೊಂಡನಿಂತಪ್ಪ ಪಾತಕರಿಪ್ಪ ಘನತರದ ।
ಕುಂಡಗಳೆಷ್ಟೆಂದು ಕೇಳಲಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಕೋಟಿ ನಾಯಕ ನರಕವು ॥ ತಂ
ಡತಂಡದ ಮಂತ್ರಿಮಾನ್ಯಯುರಪರಿವಾರ । ಕುಂಡಂಗಳಗಣ ತಂದೇ
ವಕೇಳೆಂದು ಮಾ । ರ್ತಂಡಸುತನಾಗ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸಾನಂದಮುನಿ ಕೇ
ಳುತ ತತಿವಿಸ್ಮಯದೊಳು ॥೬೨॥ ಶಿವಶಿವ ನಮಶ್ಶಿವಾಯಯೆಂದು
ನುಡಿಯಲಾ । ಶಿವಮಂತ್ರದುಚ್ಚರಣೆ ನಿರಯದೊಳಗಿರ್ದವರ। ಕಿವಿ
ಗಳೊಳು ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಮ್ಮಾಡಿದಂದದೊಳಾಗ ಪಾಪಿಷ್ಠರ ॥ ನಿ
ವಹನೆಲ್ಲಂ ಕೇಳ್ದು ಗುರುವೀತನೆಮಗೆಂದು । ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದೆನಲು
ನಿರಯವೆಲ್ಲಂ ಬತ್ತೆ। ಶಿವಶಿವನಮಃಶಿವಾಯಯೆನುತ ಸರ್ವರುಂ ನಿರ
ಯದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟರು ॥೬೩॥ ಓರಂತೆ ಶಿವಮಂತ್ರಮಂ ಬಿಡದೆ ಜಪಿಸೆಂ
ದು। ಸಾರಿದರು ಡಂಗುರವ ನಿರಯಂಗಳಿರುತಿರ್ದ । ಕೇರಿಕೇರಿಯ ಸಂ
ದು ಪಾತಾಳಾದಿ ನಿರಯಂಗಳೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು॥ ಘೋರಪಾತಕವಮಾಡಿ
ದರೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳು, ತಾರ್ತ್ಯದು ಶಿವಶಿವನಮಶ್ಶಿವಾಯಯೆನುತ್ತೆ । ಸೇರಿ
ದರ್ಬಂದು ಸಾನಂದಮುನಿಯಂ ಜವನತೂತರಂ ದಂಡಿಸುತಲಿ ॥೬೪॥
ತಮತಮಗೆ ಸರ್ವರುಂ ಶಿವಮಂತ್ರಮಂ ಜಪಿಸು । ತೆಮದೂತರಂ ತಾ
ವು ಕೊಂದು ಕೊಲೆಯಮಾಡುತಂ। ಕ್ರಮದೊಳಾ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರುಗಳಂಜ
ಡಿದು ಕಡತಂಗಳಂ ಸೆಳೆದು ಬಿಸುಟು॥ ಸುಮನದಿಂ ಸಾನಂದಮುನಿಗರ
ಗಳೆಲ್ಲರಂ। ವಿಮಲಪುಷ್ಪಕದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟು ಮುನಿಗಣಸಹಿತ । ರಮ
ಣೀಯಮಾದಕ್ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬದನಖಿಳವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷದಿಂದಂ॥೬೫
ಇತ್ತಲೆಮರಾಜನತಿಖೇದದಿಂ ತನ್ನಬಾ। ಹತ್ತರಸುವನಿಯೋಗವಂ
ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತಲೆ । ಗುತ್ತಿ ಚಿಂತಿಸುತಿರಲು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು ನೋಡಿ
ಚಿಂತೆಯೇಕಿನ್ನು ಜೀಯ ॥ ಚಿತ್ತದಹರಂಗ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಬಳಿಕಾತಂಗೆ।
ಮತ್ತೆ ತಕ್ಕುದನೆಸಗಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಲದ। ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಂತಂದು ಕೊಂ
ಡು ಬಳಿಕಮನದ್ದಖಿಳರಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ॥೬೬॥ ಬಂದನನಿಬರು
ಕೂಡಿ ಶಿವಪುರದಬಾಗಿಲ್ಗೆ। ನಂದೀಶನಿಂ ಸಮಯವರಿದು ತಾನೊಳಯಿ
ಕೈ। ತಂದೀಶನಂ ಮಹಾಸಭೆಯೊಳಗ ಕಂಡು ಬೇಗದಿ ಬೀಗಮುದ್ರೆಗಳ

ಸು॥ ಮುಂದಿರಿಸಿನಮಿಸಿಬಿನ್ನವಿಸಿದಂದೇವಸಾ । ನಂದಮುನಿಮಾಡಿದುದನೋಡಿದಿರೆಸುಕೆಸಗ। ದೆಂದೆಂದಿಗಿಂತಪ್ಪಮಣಹವೇಸಾಕುಸಾಕೆಂದೆರಗಿಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ॥ ೭೭॥ ಎಂದಿಂತುಬಿನ್ನವಿಸಲೀಶ್ವರಂ ನಸುನಗುತೆ। ಮುಂದರಿಯದಿಂದುಮಾಡಿದನಿನ್ನುಮದೊಳೆತಿ । ನೊಂದುಕೊಳೆಬೇಡೆಂದು ಸಂತೈಸಿಬೀಗಮುದ್ರೆಯು ನಿತ್ತುಸಲೆಮನ್ನಿಸಿ॥ ಇಂದುಧರನೊಲಿದೆನು ನಕಳು ಬಳಿಕಿತ್ತ ಸಾ। ನಂದಂ ಗಗಣಪದವನಿತ್ತಾತನಾಗಲೈ । ತಂದರ್ಗ ಸಾಲೋಕ್ಯಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟ ನೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು। ೭೮॥ ಇಂತೆಸವೆಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರೆಲ್ಲೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ಗ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮಂನ। ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಲ್ಲಿಂದಂ ... ॥೭೯॥

ಐದನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೩ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೩೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

——— ೪ನೇ ಸಂಧಿ ———

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರಶೈವಾಚಾರಸಂಪನ್ನರಾದರಸು । ಚಾರಿತ್ರಮಂ ಚೆನ್ನಬಸವರಾಜಂ ಸವಿ। ಸ್ತಾರದಿಂದಾಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ಕರುಣದಿಂ ನಿರವಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ನಿರುಪಮಂ ನಿಷ್ಕಾಮಿ ನಿಷ್ಕಲಂ। ನಿರುಪಾಧಿಕಂ ನಿಸ್ಪೃಹಂ ನಿರ್ವಿಕಾರಂ ನಿರ್ಗುಣ । ಭರಿತಂ ನಿರಾಭಾರಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಮಲಿ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಂ ನಿರಾಕಾರನು॥ ನಿರಪೇಕ್ಷಕಂ ನಿಷ್ಕಳಂಕಂ ನಿರಾಮಯಂ। ನಿರತಿಶಯಭರಿತಂ ನಿರಾಲಂಬಕಂ ನಿರ। ನಿರ್ನಿರಂಜನಂ ಸೂಸಂ। ಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಾದಸುಪಾದವಿಳಜವರ ॥೧॥ ಅನ್ಯೈರಾಮುಶ್ಶೈವಾಚಾರಣೆಯಿಂದವರು। ಕೈಲಾಸಮಂ ಸೋಕ್ಕರೆನೆಶೈವಸಿದ್ಧಿಯಿಂ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರಲಿಷ್ಟಲಿಂಗಮಿಲ್ಲೇತರಲು ॥ ಕೈಲಾಸಪುರಬಾಗಿಲೊಳಿವರ್ಗ ಲಿಂಗಮಂ ಶೈಲಾದಿಕಟ್ಟಿಮಿಗವೀರಶೈವರಮಾಡಿ। ಲೀಲೆಯಿಂಪೊಗಿಸುವರೆನಲ್ಕವರಕಥೆಯು ನಡೆಗುಸುರೆನಲ್ಕಂತೆಂದನು॥೨॥ ನೀತಿವಿಡಸಾಮವೇದಗಳೆಂಬಪ್ಪುಮಂಗ। ಜಾತಿಸೂತಕಮಿಲ್ಲಸಿಂಬವ್ವೆಯೆಂಬಳ್ಗೆ । ಪ್ರೇತಸೂತಕಮಿಲ್ಲಮಾಸಿಸಂಬಿಗರದಸ್ಸಲ್ಲಮಾಸಿಂದಮಂಗ॥ ಜಾತಸೂತಕಮಿಲ್ಲಣಿಬ್ಬಿಬಾಚಯ್ಯನೆಂ । ಬಾತಂಗತಿಳಿಯಲೆಂಜಲಸೂತಕಮದಿಲ್ಲ । ಭೂತಳಾಧಿಪವಾಚಿರಾಜನುಂಪಾ

ದೋದಕದಮಹಾತ್ಮೆಯ ಪುರುಷನು ॥೩॥ ವೀರಶಂಕರದಾಸನುರಿ
ಕನಸಿನೊಳುಭವಿಯ ಸೇರಿಮುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಕಾದಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ।
ರೀರಮಂಕೊಟ್ಟು ಮಿಗೆಕರುಳಕೇತಯ್ಯನುಂ ಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸದೆಮರೆ
ದು ॥ಕ್ಷೀರಮಂಕೊಂಡೆನೆಂದುಗೆಕಳ್ಗಳೆಂತೆಗೆದ। ಧೀರಶೀಲದಪರ್ವ
ತಂತಾಯ್ಯುಡಿಯೆಕರುಳ । ತೋರಣಂಗಟ್ಟಿದಂಕೇಳೆಂದು ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಂಗೆನಿರವಿಸಿದನು॥೪॥ಗಂಡಗತ್ತರಿಯನಾಚಂಶಿವನನಿಂದಿಸಲು॥
ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿಕಡಿಯಲ್ಕೆ ಪರಸಮಯದವ। ರಂಡಲೆದು ಮುತ್ತೆ
ತಲೆಯಂಗಂಡಗತ್ತರಿಗೆಕೊಡೆರಾಚಮಲ್ಲಯ್ಯನು॥ ಕೊಂಡು ತಾಳಿವ
ನೊತ್ತೆ ಚಿಕ್ಕರಾಚಯ್ಯನು। ದ್ದಂಡದಿಂಪಾಡಲಿಸ್ಪತ್ರೈಗುತ್ತೀಲೆಯಿಂ
ಮುಂಡಮುರಿಳುಣದಾಡಿಮತ್ತೆ ಶಿರಮಂಪಡೆದನು ದೇನೆಂಬೆನಕ್ಕರಿಯ
ನು॥೫॥ ಸಚಶರಣನೆಸವಹಾವಿಚಪಾಳಕಲ್ಲಯ್ಯ ನಿಲುತವಿಪ್ರರವಾದ
ದಿಂದೆಶು ನಕನಕ್ಕೈಯ ಲಿರದೆ ಹೇಗವನೋದಿಸಿಗದಂಶೆಜಂಬೂರಕಾ
ಳಯ್ಯನೊಲಿದೋದಿಸಿ॥ ಶಿರವನರಿದಕ್ಕರಿಂ ಲಿಂಗಕಾರತಿಯೆತ್ತಿ। ಮ
ರಳಿಪತ್ತಿಸಲು ಣಾಗರೋವಿಂಗಭಟ್ಟನಾ । ಶಿರವದೇನಿರ್ಮಾಲ್ಯನೆನುತ್ತೆ
ನಸಕವರಿಗುಮೂರುದಿವದೊಳುಪಡೆದನು ॥೬॥ ಸರಗಸ್ತ್ರೆಂದು
ಹೊರಟನಬಂಕಿದೇವನುರೆ। ಕೊಂಡಪತ್ರೆಯನೆಸವಗೊಡ್ಡುಸವಿ
ನಗಾಲು। ನಿರದೆಬಿತ್ತಿದರ್ಪಚೆಲುವಯನೀಗನಿತ್ಯಜಂಗಮಕತನ್ನಯ
ಲಿಂಗಕೆ ಶಿವನರಿಗಾರತಿಯನೆತ್ತಿಮುಗುಳ್ದಿಸಲವೆ । ನರಿಪತ್ತನಿಂ
ತುಟರುವತ್ತೆರಡುಬಾರಿದೊಳು। ಮರಳಿಮಗಳ್ದಿಸಲಾಮಸ್ತಕಂ
ಗಳಿಗಬೇರಂಗಂಗಳೆಂಪಡೆದನು ॥೭॥ ಪರರಲಿಂಗಸ್ಪರ್ಶನದನೇಮದ
ವನೋಸ್ತ್ಯಾ। ಸರಶರಣಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಸ್ತ್ರಿಸ್ವಲಿಂಗಮಂ ಕಲದೆಮುಟ್ಟಿ
ಲ್ಕಳಿವನೇಮದನನೋಸ್ಯಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೀಸ್ವರುಬಸವನ॥ ಅರಮ
ನೆಗಬಂದು ಶಿವಪೂಜೆಯಂಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ। ತಿರಲವನಲಿಂಗಮಂಮು
ಟ್ಟಿ ಪೂಡಮಡಜೀವ। ಮಿರದೆಪೋದುಗುಮುಟ್ಟಿದೊಡೆಶರಣಮಂಬಿ
ಡುವಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೊಡಬೆನಿಂದಂ॥೮॥ ಸರಸಗಮಪಾದೇವತಪ್ಪಾ
ದುದೆನುತಸುವ । ನಿರದುಳಿದನೀ ತನುಂಮೇಣೋಸ್ಯರಂಕಂಡು। ತರ
ಸಲಸಗಸುಪುಳಿದನಿ ಸ್ನೋಸ್ಯ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೀಮುವ್ವರಂಕಾಣು
ತ॥ ಸರಣಸಂಬಸವಂಣ ಮಳಿವೆನೆಂಬಸಿತರೊಳು । ಕೊರಳಿಗಲಗಂ
ಪೂಡಿನೀಗಬಂಕಯ್ಯತಾ। ನಿರದೆಮೂವರಜೀವವಂಪಡೆದನೆಲೆಸಿದ್ಧ
ರಾಮಕೇಳ್ಕೆಯನು ॥೯॥ ಜಿನಭಕ್ತನೆಸವದೇಸಿಂಗಬಲ್ಲಾಳನಾ।
ತನಮಚದಿಸುಗ್ಗಲೆಯು ಶಿವಭಕ್ತ ತನ್ನಗುರು । ವೆನಿಪದೇವರದಾಸ

ಸಂಚನರಕೊಡೆಮಾದಂಗೆಯ್ಯೆಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳು॥ ತೊನೆವಘಟಸರ್ಪಸಂ
ಚಂದ್ರಕಾಂತದಲಿಂಗ| ವನೆಮಾಡಿಗೆಲ್ಸಿಜ್ಯೈನರಿಗಾಜ್ಞೆಯುಂಮಾಡಿ ಜಿ
ನಪತಿಯುಸಂದುಶಿವಭಕ್ತನಂಮಾಡಿದಳಿದೇನೆಂಬೆಸ್ಖ್ವರಿಯುನು॥೧೦॥
ತೆಲುಗಜೊಮ್ಮಯ್ಯನೆಂದೆಂಬಮಂಗಧರ್ಮ| ನೊಲವಿನಿಂಮೃಗವಾಗಿ
ಠಲ್ಲಿಟ್ಟ ಮುಕ್ತಿಗುರೆ| ಸಲಿಸಿಶಿವನಿಂದೆಯುಂಮಾಡುವಪ್ರರಾಣಿಕನ
ನಿರಿಯೆರಿಹೆಮ್ಮಡಿರಾಯುನು॥ ಮುಳಿಸಿನಿಂಕರಿಸಿಪಾರ್ವನನಿರಿದೆಯಾ
ಕೆಂದು| ತಿಳುಪೆನಲುಶಿವನನಿಂದಿಸಿದನೆಂದಾತನಂ| ಹುಳುರಾಸಿಯುಂ
ಮಾಡಿತೋರಿದಂಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ಖ್ವರಿಯುನು॥೧೧॥ ಇನ್ನಾಲಿಸ್ವೈ
ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಂಡಗನಾರ| ತನ್ನಕೈಯುಂಕಡಿದುಕೋಲಶಾಂತಂಚಿ
ತ್ರಮಂನೋಡಿಜಂಗಮವನಿರಿದನಂಕೊಂದುಕಕ್ಕಯ್ಯನಾಶಂಕರನ
ನು॥ ಪೆನ್ನಗಾರಿದ್ವಾಹನಭಹಕನಾದನನರಿದು| ಮುನ್ನಂಪ್ರಭಾತಯ್ಯ
ನಣುಗನಳಿವಿನಸತ್ತ| ಕನ್ಯೆಗಸುಮಂಕೊಟ್ಟಮೆಹೆಮುಖಂಮುರದನದ
ನೇನೆಂಬೆಖ್ವರಿಯುನು॥೧೨॥ ಉರಗರಾಯಣ್ಣನೆಂಬವನೋರ್ವಸೂ
ಳೆಮನೆ| ಯುರಿಯುಲ್ಲಿಬೇಯಲವಕವಳಂಗಮದೇವ| ರಿರದೆಹಳೆವ
ಳಿಸಲಗ್ನಿಯಮುಟ್ಟಿಸುಕೆಯುನುಗುಕ್ರೆಂದೆಂಶಾಹಸಗೊಳು ॥ ವರ
ಜೋದವಾಯಣ್ಣಜಂಗಮಂಚಿಷ್ಣ| ಶರಿಯನಿತ್ತಂದಕ್ಷಪ್ರಸ್ತ
ನೆಂಬೋರ್ವ| ರಸನಿಜಸಮರ್ಚಕಾರಂಜಂಗಮಂಪ್ರೀತಿಯ
ನರಿದಸುವಿತ್ತನು॥೧೩॥ ಹಿರಿ ತೆಲುಗನಾಕೆಸಾಸನೇಳ್ತಮರು ಬಿತ್ತ
ದಿರಲಿಕ್ಕಮುಂತೋಂಬಕಾರ್ಯಾಸಿದನಿಗಾರ ಜಂಗಮಗಳೆಂಗುಣರಾಕಟ್ಟಿ
ಪ್ಪನಿರಿಸಿಸಿಳಿದಂದಕ್ಕಸ| ಮಾಚಣ್ಣನೆಂಬನಂಪೆಂಡತಿಯುತನ್ನೆಡೆಯು|
ನಾರಯ್ಯಮಾಜಂಗಮಂತನ್ನೆಡೆಗೆಯ್ಯನೆ| ಕೂರಲಗಿನಿಂದರಿದುತನ್ನ
ಪಾಲಂಕೊಂಡುಜಂಗಮಕ್ಕಸುವಿತ್ತನು॥೧೪॥ ವರಮುಷ್ಟಿಚೌಡಯ್ಯ
ನಂದುಮುಷ್ಟಿಯುಹಂತ| ನುರುತರದಜಂಗಮಕ್ಕಮೃತಫಲವಂ
ಮಾಡಿ| ಪರಿಕಿಸಲುಪ್ರಾಣಿರ್ಪಬಸವಗಸುಂಪಡೆದುಸತ್ತವಳನೆಬ್ಬಿ
ಸಿದನು॥ ಇರದೆಕೋಪ್ರಾರಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೊಲವಿಂದೆಸ್ತ್ರೀನರವಾಲ
ದಿಂದಹಸಿವಾಲವಂಮೊಸಲಂತೆ| ಮುರಳಿನಿರ್ಮಿಸಿಸತ್ತಕುಮಾರಂಗಪರ
ಣವಂಕೊಟ್ಟನರುದಿಂಗಳೆಡೆ॥೧೫॥ ವರಹೇಮನಾರಾಧ್ಯರಂಕಂಡು
ಧರಣಿಪಂ| ಶರಣೋನೆಪರಸದಿರೆನಿಂದಿಸುತಮನೆಗಬರ| ಉರಗದಷ್ಟ
ದಿನಳಿಯುಲವನರಿಸಿಬೇಡಿಕೊಳಲರಸಗಂದಸುವಿತ್ತನು॥ ಗುರುದರುಶ
ನಕೆಕದಿರರೇಮಯ್ಯನೈದುತ್ತ| ಪುರವೊಂದರೊಳುಸೋಮನಾ
ಥನೆಂಬನತನುಜ| ನುರಗದಷ್ಟದಿನಳಿಯುಲುರೆಸಮಾಧಿಯೊಳಿಕ್ಕಿದೇ

ಳ್ಳಿವಸಕೆಬ್ಬಿಸಿದನು ||೧೬|| ಅಮರಗುಂಡದಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾರಾ
ಧ್ಯನು | ತ್ತಮಪಾದುಕೆಗಳಂಘ್ರಿಯಂಸೋಂಕೆಕಾಲ್ಗಳಿದು || ನಿಮಿ
ಷದೊಳಗವರಾಜ್ಞೆಯಿಂಶೂಲವಂಪತ್ತುಗುರುಭಕ್ತನಂಘ್ರಿವಡೆದಂ ||
ವಿಮಲಪ್ರೌಢಾವತಿಯನೊರ್ವಗುರುಭಕ್ತಾಂಡಿ | ನಮಿತವಚನ
ದಿಕರೆಯೆಗುರುನೆರದುದಂಪೋಳೆ| ಬನ್ನಗೂಳಿಸಿದಕ್ಷಿಗಳನಾಕ್ಷಣಂಕಿ
ತ್ತುಗುರುಕರುಣದಿಂಪಡೆದನಂದು ||೧೭|| ಪೆಲ್ಲಗೊಂಡದಮಹಾದೇ
ವನುಮುಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡುವನೇಮ ಪೊಂದುದಿನ|
ದಲ್ಲಿಮರೆದೆರಗಲಿನ ಬಿಂಬಮಂಕಂಡುಕಣ್ಣಳೆನುಗಿದು ಮರಳಿಪಡೆ
ದಂ||ಸಲ್ಲಲಿತಗುರುಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರುಪಕರಣ| ಮಲ್ಲಿತನ್ನಂಘ್ರಿಗಳ
ಸೋಂಕಕಾಲ್ಗಳೆನರಿದು| ಪೆಗ್ಗಿನಗುರುಕರುಣದಿಂಮಗುಳೆಪಾದಂ
ಗಳಂಪಡೆದನೇವೆಂಬೆನು ||೧೮|| ಒಯ್ಯನೀಶ್ವರನಿಂದೆಪಡೆದುಶಂಕರ
ದಾಸಿ|ಮಯ್ಯಂನೊಸಲ್ಗಣ್ಣನಸ್ತ್ರಕೃಪೆಗಳಂ|ಕೈಯೊಡನೆನೋಡಿ
ದಹಿಸುವನೀಶನಿಂದತವನಿಧಿಯ[illegible]ದ[illegible]ಸ||ಕೈಯಾರೆಪಡೆದು
ಬತ್ತಗಳಶಂಕರದಾಸಿ|ಮಯ್ಯನಾಲಯಕಟ್ಟಲತನೀಕ್ಷಿಸಿತನ್ನ|ಕೈ
ಯೊಳವನಡಗಿಸಲ್ಕದು[illegible]ತಂಪಡೆದತವನಿಧಿಯನಾಕ್ಷಣದೊಳು ||
೧೯||ಬಂದುಕೊಂಡು ದಶಂಕರದಾಸನೊಕ್ಕನೆ|ಲ್ಲಿಂದತವನಿಧಿಯಾಗು
ವಂತೆನೇಮಿಸಿಬಳಿಕ | ಬಂದೊರ್ವಮಸಣನಾಮಾರಯ್ಯನೆಂಬವಂ
ಮಸಣಯಂಕಣಯಂಕಣಸಿತನ್ನ||ಮಂದಮಸಣಯ್ಯನು ತ
ಪಣೆಗಣ್ಣತೆಗೆಯಬೆರಳಿಂದಂಬರಟವಂಗಳ್ಳ ನಂಕರಿಸಿದರ್ | ನೆಂ
ದುಪೊಗಳಲು ಮಸಣಯ್ಯಂದೆ[illegible] ತಂ[illegible]ಪಣೆಗಣ್ಣನುಗುಳಿಸಿದ
ನು||೨೦||ಜಂಗಮಕೆಸನ್ಯಾಸಿವಂದಂ[illegible]ನಿತ್ಯನುದೆ| ಪೊಂಗಳ ಪಿಡಿದ
ಶಂಕರಿನೊಲಿಸಿಂದಳ | ನ್ನಂಗದೊಳೆಪ್ಪಿದಾಂಗಂದನುಷನಂ
ಮಾಡಿನೆರನವೇಮಯ್ಯನಿತ್ಯಂ || ಹಿಂಗದಪಮಣರ್ಮಯಪಂಡು
ಕೋಲುಗಳನಿ | ತ್ತಂಗಡಸದಾನೋಳಿಗಯ್ಯನಾತೆರದೊಳೇ|ಪೊಂ
ಗಲ್ಗಳಂನು[illegible]ಯಜಂದಯ್ಯನಿತ್ಯನೆರ[illegible]ರಶಕೇಳೆಂದನು ||೨೧||
ಬೊಂತೆಯನುಮುರ್ಚಿಕೊಂಡಾದೇವಿ[illegible]ಬ| ತಾಂತೆಜಂಗಮ
ಕೆಪೊಂನಿತ್ತಳೆರದಮಾರ್ಗ[illegible] | ಡಂತೆಪೆನಸಸ್ರ[illegible]ಯ ಪೊಂಗಳಂ
ಕೊಟ್ಟುಜಂಗಮಕೆಶೂಲ[illegible]ಯುವಂ||ಸಂತಸದಿಚಿತ್ತದೊಳಗಿರ್ದಪಂ
ಣಂಕೊಟ್ಟು ಮಂತ್ರವಗೆಳಪಟ್ಟರಕಂಮಕುರುದೊಳು | ಕಂ
ತುಕರವಾತ್ರಯಂಜಂಗಮಕೆತೋರಿದಂರಾಮೋಶಕೇಳೆಂದನು ||
ಶಂಬಾಭೋಗಂಣನಭವನಂಸ್ತ್ಯದನಾಗಿ | ತಾಂಬರಲುಪೂಜಿಸಿದ

ನೆಂದು ವಿಪ್ರರು ನಗರ | ಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೊರಡಿಸಲ್ಕಾ ರಲಿಂಗಂಗಳಾತನ ಕೂಡೆ ವಲಸದೆಗೆಂಬು|| ಯೆಂಬುದೇಂ ಚೋದ್ಯವುಂ ಮರಳಿ ಬರೆ ಲಿಂಗ ದಳ ದಂಬನೊಡೆನೈತಂದು ಪೀಠಂಗಳೊಳು ಪೆಲ್ಗು| ಟೆಂಬೋಗಿ ನೆಲಸಿದವು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ ಕ್ಷಿತಿಯು ನೀನೆಂದನು ||೨೩|| ಎಸೆವಗ್ರಹಾರ ಪೋರಾಂಡಲಗ ಸೂರಾಂಬೆ | ಬಿಸಕಂಠವಂಶ್ಯಜಾ ಕೃತಿಯೊಳೈ ತರೆ ಕಾಣು| ತೊಸೆದು ಪೂಜಿಸೆ ವಿಪ್ರಜನವು ವಳೆವುನೆಯು ಸುತ್ತಂ ಮುತ್ತಿ ಸತ್ತಿ ಕೆಲೆಯೆ|| ರಸವುಂ ಮಂಸುರಿದು ಚಪ್ಪರಿದು ಣಾತಿಕಟ್ಟಿ ನಾಂ | ಬಸವು ಕೊಂಡ ಪಬುರ್ಗಧರೆ ನುತ ಶಂಭು ತವ| ಕಿಸಲ ಭಯ ಮುಂಕೊಟ್ಟಿಳೆ ಭವನಾಕ್ಷಣದೊಳೆ ನಬಯು ಬಾದ ಸೇನೆಂಬೆನು ||೨೪|| ಎಸವ ತೆಲುಗೇಶನುರೆ ನವಲಿಂಗವು ಮು ನರಿದು| ಮುಸಣಯ್ಯನೆಂಬ ಮಂಲಿಂಗದೊಳು ನೋಡಿಸವು| ರಸಭಾವದಿಂ ಡಕ್ಕೆ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ನೊಪ್ಪುವಷ್ಟಾವರಣದಿಂದೆ ಬಳಿಕ|| ಓಸೆ ಗಭವನಾಭಾನುದೇವಂ ಗುರುವಾಗಿ| ಯುಸವಾಂಗಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಗಾಣಿಸಿದನಾ| ಕಿಸು ಬಡಿಬ್ರಹ್ಮ ನಾಕ ವಸಿನೊಳು ಬಡಿಹೋರಿ ಕಾಯಕವು ನುರೆ ಪಡೆದನು ||೨೫|| ಮಿಗೆ ಯುಜೇಸ್ವರನ ಕೇತಯ್ಯಂತನೂ ಜಂಗೆ| ಮುಗಳೆ ನೇಮು ದುವೆಯಂ ಮಾಡಿದಂ ಸುರಿದ ಬೀ| ಜಗಣಂಗಳಂ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದನಾ ತಣಯು ರಬಾ ಚಯ್ಯನಂತೆ ಗೃದಂ|| ಬಗೆದ ಮುರು ಕೊಳೆಂದೊಳು ತೆನೆಗಳಂ ಕೊಯ್ದು ನುರೆ| ಸುಗುಣನಿಳೆಪಾಳ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ನುಂಬಿತ್ತ ದೇ| ಬಗೆಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯಂಗಳಂ ಬೆಳೆದ ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದ ನು ||೨೬|| ಶೂಲಾಯುಧಂ ಚಿಕ್ರದಿಂ ಬರೆದ ಕಣ್ಣನತಿ| ಲೀಲೆಯಿಂ ನಿಜ ಮಾಡಿ ಜಂಗಮು ಕೈತ್ತನಾ | ಕಾಳಿರಾಜಂ ತನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಷಡುರಸಾನ್ನಂಗಳಂ ತಾ ನುಣಿಸುವಂ|| ಪೇಳಲೇನೈಚತಂಸಲಿಸಿದರಸಾಯ ನಂ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಯ ಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಿದನನುದಿನಂ| ಶೀಲವಂತಂ ಕೇತಿತಂದೆ ನಿಷ್ಟೆಂ ಮುಳಿಯು ನೀರನೊಲವಿಂ ತರಿಸುವಂ ||೨೭|| ಸ್ರಲಿಕಾಮನುರು ತರಗತವನಿಧಿಯು ಪಡೆಗನ್ನೈ| ಬಳಿಕ ಲತೆ ಕೋಟಯಾ ಶಿವನಾಗಮುಯ್ಯ ಶಿವ | ನೊಲವಿನಿಂ ದಿವದೆ ಧಾನ್ಯದ ಮುಳಿಯು ಪರಿಸಿದನದಂ ಬಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯನು|| ನಲಿದು ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಂಟವನಾಗ| ಕಲಿಚಂಡಕೇಶಿ ಮಾರಭಕ್ತರಿಪ್ಪರುಂ | ಸಲೆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಡಗಿದರು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ||೨೮|| ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗನಾ ಚಯ್ಯನಿರದೆಗೀತವ ಪಾಡೆ| ಮುಕ್ಕಣ್ಣನೊಲಿದಾ ಪ್ರಸಾದವಂ ಕೊಟ್ಟನಾ| ಕಕ್ಕಯ್ಯಗಂದು ಕಂಕರಿಧನಿಗೆ ಕುಣಿದನಾ ಭೂಧರಂ ಗೂಡಿದು ಕುಣಿದ|| ಚಿಕ್ಕಯ್ಯ ಗೊಲಿದು ನಿಜಲಿಂಗವಾದಂ ಸೊಲ್ಲೆ | ಗಕ್ಕಿ ಮಾದಣ್ಣನುಂ ಜಂಗ

ಮುಕೆಮ್ಮೆಷ್ಟೆನ್ನ। ಏಕ್ಕಲಾತಂಗೊಲಿದನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದು
ನಿರವಿಸಿದನು ॥೧೯॥ ಉಡುಗಣೆಯುಪೆರುಮಾಳೆಜಂಗನುಕೆರಾಜ್ಯವಿ।
ತ್ತುಡುಗಡಲಪೇರ್ಮೆಡಿಸುಧನಧಾನ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟು। ನಿಡುಗುಡಿಯ
ಮಾರನಾಸತಿಯುಸೀರೆಯುನಿತ್ತುಸಿಂದುಬಾಳ್ಲಿಳತನ್ನ॥ ಮುಡದಿಯಂ
ಕೊಟ್ಟಾಯುದಕ್ಕಿಯಾಮಾರನಂ। ದೊಡನೆಸತಿಯಂಕೊಟ್ಟುಡಪ್ಪಗೆ
ಯುನುಂತನ್ನ। ಮುಡದಿಯಂಕೊಟ್ಟುಮುಕ್ತಿಯುಸಾಂತರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೨೦॥ ಗುರುವೀರಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೊಲಿದುಪರವಾ
ದಿಶಂ। ಕರಕೂಚಿಗನಕೊಂದುವೀರಬಲದೇವನಂ। ದಿರದೆನೆಲನಾ
ಡಚೋಳನತಲೆಯುನರಿದುಸಗರದಬೊಮ್ಮದೇವನಾಗ॥ ಪರವಾದಿ
ಚಪಣನಂಕೊಂದುರಾಜಪ್ರಿಸ್ತ್ರ। ನರಿದುಸುಕುಮಾರಸೆಟ್ಟಿಯುತಲೆ
ಯುನಂದುಶಂ। ಕರನನುರೆಮೆಚ್ಚಿಸಿದರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದುನಿ
ರವಿಸಿದನು॥೨೧॥ ಪರಮಭಕ್ತಂತನ್ನಗುರುವಳಿಯೆಂತಾಂತನ್ನ। ಜಗ
ಣವಿತ್ತವರನುಳುಹಿದನುಬಿಲ್ಲಮರಾಯ। ನಿರದೆತನ್ನಯಗುರುವಶಿ
ವಲೋಕಕೊಯ್ದನಾಗೊಗೆಯಮಾರಣ್ಣನು॥ ಗುರುಮಿನುಪದೇಶದಿಂ
ಮುಕ್ತಿವಡೆದಂಮುಗಗ। ಗುರುವರನಹಿಸರಿಟ್ಟಕಾಯಸಿದ್ಧಿಯನಾಗ।
ೞರದೆಪಡೆದಂಬೊಪ್ಪಿದೇವನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೨೨
ಒಲಿದುಶಿವಲಿಂಗಮಂಮಾದಾರಧೂಳಯ್ಯ। ನುಳಿಯುಪೊನೆಯುಲ್ಲಿ
ತೋರಿದನುಮಾಚಯ್ಯಂಗೆ। ಬಿಳಿಯುಲ್ಲಿತೋರಿದನುಚಿಕ್ಕಲಿಗೆಲಿಂಗ
ವಾಭೀಮರಸಗಂತೋರಿದಂ॥ ಬಳಿಕಲುರಿಲಿಂಗವಾಪೆದ್ದಯ್ಯನಿಬಿರಿ
ನೊಳು। ನೆಲಸಿತೋರಿದನುಸೊಪ್ಪಳಬಂಚಿರಾಜಂಗೆ। ನಲಿದುಸೌರಾ
ಷ್ಟ್ರಸೋಮೇಶಂಕೊಟಾರದಿಂತೋರಿದಂಕೇಳೆಂದನು॥೨೩॥ ವೀರ
ರೇಚಯ್ಯನಾಲಿಂಗಕ್ಕೆಶಿರವನರಿ। ದಾರತಿಯನೆತ್ತಿತ್ತಿಮರಳಿಪಡವಂ
ಸರಾ। ಚೌರಿಯಂದಾಕೇಶಿತಂದೆತನ್ನಯತಲೆಯುನಾಗಭವಿಮುಟ್ಟಲಿ
ರಲು॥ ಬಾರದೆಂದಾತಲೆಯುನರಿದುಪಡೆದಂತನಗ। ಮಾರಗರಪ್ರಾಜೆತ
ಪ್ಪಿದುದೆನುತೆಬಾಚಯ್ಯ। ನೋರಂತೆತನ್ನತಲೆಯಂತರಿದುಪಡೆಗ
ನೆಲೆರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೨೪॥ ಕಲ್ಲಿಸೋವಿದೇವಯ್ಯನೆಸವಲಿಂಗ
ಕೆತನ್ನ। ತಲೆಯುನರಿದಾರತಿಯನೆತ್ತಿಬಳಿಕಾಗಲಾ। ತಲೆಯುಪಡೆದಂ
ಜೈನವಾದದಿಂದೇಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನಾಗತನ್ನ॥ ತಲೆಯುನರಿದೇಳ್ದಿ
ನದಮೋಲೆಪಡೆದಂಮತ್ತೆ। ಕುಲಿಗರೆಯುಸೋವಣ್ಣಂನಮಿಸಿಜನನಂಹ
ತಿಸಿ। ಬಲುಲಿಂಗಮಂಮಾಡಮಾರುಡಿಗನಾಚಯ್ಯನುಂಜೆನರನುರಿಹ
ತಿಸಿದಂ॥೨೫॥ ಹರಭಕ್ತನಾದಯ್ಯನರಸಿಪದ್ಮಾವತಿಯು। ರಿರದೆಜಂಗ

ಮಳೆಂದು ಮಾಡಿಗಂ ನವಜನರ । ಕರುವೆಗೆಂದೊಯ್ಯಲಾಸತಿಯುಕೊ
ಳ್ಪ ಜೈನರಿಂ ಹುಲಿಗರೆಯ ಸೋಮೇಶನ ॥ ಕರದು ತಂದಲ್ಲದುಣೆನೆಂದು
ಹಾಸ್ಯವನಾಡೆ। ಸುರಹೊನ್ನೆಯೆಂಬ ಬಸದಿಗೆ ಬೇಗಹೂಗಿ ಗೆಲೆಯು। ಪು
ರದ ಸೋಮಯ್ಯಂ ಕರೆದು ತಂದಾದಯ್ಯಂ ನಿರದೆ ಜೈನರ ಗತಿಸಿದಂ॥
ಗದುಷ್ಟರಿಂ ಮೂರ್ಖನೈನಾರ್ಥ್ಯವಂ ಜರಜಾಡಿ। ಭರದಿ ಸೋಲಲ್ಕಟ್ಟಿ ಹಾ
ಯ್ಕೆ ಪಣೆಗಣ್ತೀರೆ। ನಿರುತ ಜಂಗಮದೊಡನೆಯ್ದು ತೆಸರುಗೊಂಡು
ನಾಚಿಗುತೋಣೆಯನುದ್ದಂಡನು ॥ ತೆರಳುತಬಲೆ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆ
ಯುಮಾಡೆಂದು ಪಿರಿದರ್ಥಮಂ ಕೊಡಲು ಬರದೊಳಗೆ ಬಂಧುಗಳ್। ಗಿ
ರದಕ್ಕೆ ಬಂಗು ಬಂಧುಗಳೆ ನರಿದಾಕೆಯಂ ಪೇಳ್ದು ಶಿವಪುರಕೈದಿದಂ॥ ಸಿರಿ
ಯೊಳಸೆಟ್ಟಿ ಮಗನಂ ಕೊಂಡು ನೀಡಿಗಂ ಶರಣರಂ ಭುಂಜಿಸಿದನೀವರ್ಮ
ರುಂ ಹೊರಗೆ ಸಲು। ಗಿರಿಜೆಯುಂ ಚೆಂಗಳೆಯು ಮಾಸಲಾಯುಧ ನಮ
ನೆಗೈತಂದು ಬೇಡಿಕೊಳಲು॥ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯೊಳ್ ನಿಸಿದಂ ಬಾಗೂರ ಬೊ
ಮ್ಮಣ್ಣ ಕರಿಯು ಕೊಂದ ಸುವಿಸ್ಮಯೋಳರಾಸಿ ಮೊಳಸಂ। ಕರನನೋ
ಯೆನಿಸಿ ಕಬ್ಬಿಂ ಕಲ್ಲಿಂದಿಗಂ ನೋಯ್ದಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಗಂ ॥೩೮॥ ಕಾಳೆ
ಮ್ಮನೆಂಬಾಕೆ ಕಗ್ಗಲ್ಲಿನಿಂ ಕರೆದ। ಪಾಲನೀಶಂಗುಣಿಸಿದಳು ಬಳಿಕ್ಕದದೆ
ಯಾ। ಕೋಳೂರ ಕೊಡಗೂಸು ಹಾಲನೀಶಂಗೆರದಳೊಲವಿನಿಂ ಬಲು
ಹೇಸನು॥ ಗೂಳಿಯುಂ ನರಿದ ತಾಯೊಡಲನಿಬ್ಬಗಿ ಮಾಡಿ। ಸೀಳ್ದಂ ರಾ
ಮನಾಥಂ ಭೀಮನಾಥನಾ। ಕೋಳಿಯಕ್ಕಂ ಸವಿದ ಸುಗ್ಗಿಗುಂ ತಾನುಂ
ಡನೆಲ್ಲರಾಮುಕೇಳೆಂದನು॥೩೯॥ ಕಂಗಳ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಲವಿನಿಂದಾ
ಗಿರ್ದ। ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನಯ ಮರದು। ಕಂಗಳಂ ತೆಗೆದು
ಪೂಜಿಸಿ ಮಗುಳೆ ಪಡೆದನಾ ಕಂಗಳಾದೇವಯ್ಯನು॥ ಕಂಗಳಂ ತೆಗೆದು
ಪೂಜಿಸುತಿರಲು ದೂಷಕರ। ನಂಗಳತಿ ಹಾಸ್ಯಮಂ ಮಾಡೆ ಮಾಜಾರ್ಲ
ಕನ। ಕಂಗಳಂ ತೆಗೆದಡೆ ಮಗುಳೆ ಪಡೆದಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದ
ನು॥೪೦॥ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಸಂಕಣ್ಣ ಪೂಗಂ ಜಬಿಲ್ವದಳ। ನಿವಹದಿಂದರ್ಚಿಸಿ
ದನಾ ತೆರಗೊಳಪ್ಪಯಂ। ಶಿವರಾತ್ರೆ ಭದ್ರಯ್ಯರುಂ ಪೂಜಿಸಿದರು ಬಳಿ
ಕೆಂಪಾಲ ಮಲ್ಲಯ್ಯನು॥ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಗಂ ಕರವೀರ ಪೊಂದುಳಿಯೆ।
ತವೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಣ ತೆಗೆದೇರಿಸಿ ಮರಳೆ ಪಡೆದ। ಶಿವಯೋಗಿ ದೇವಯ್ಯನುಂ
ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನರಿದಿತ್ತು ಮರಳೆ ಪಡೆದಂ॥೪೧॥ ಉರಿಲಿಂಗಪೆದ್ದಯ್ಯ
ನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗ। ಶರಣನೇ ಸತಿ ಲಿಂಗವೇ ಪತಿಯೆನಲಕ್ಕಗ। ಉರದ
ಲ್ಲಿ ಕುಚಗಳೇಮೂಡಿದವು ಹೇರೂರ ಹೆಣ್ಣು ತಾಂ ಗಂಡಾದಳು॥ ಪರಿವ
ಳಿಗೆ ವೈಹಕ್ಕವಂ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕಕ್ಕ। ಬಿರದೆಗಂ ಷಂಣ್ಯೈನಪೋರಡಿಸಿದೊಡ್ಡೈ

ದಿಶಂ। ಕರೆನೆಂದು ಜಿನನಪ್ಪಿದೊಡೆನೊಡೆದು ವೃಜಕೇಶ್ವರಲಿಂಗವಾದು
ದೊಂದಿದು॥೪೩॥ ಪರಮಶಿವಯೋಗಿಮಲ್ಲರಸರಾಜ್ಞೆಯೊಳೆಸಿರಿ। ಗಿರಿ
ಯಿಂದೆಸಕಳೇಶಮಾದರಾಜಂಬಂದು। ಹರುಷದಿಂ ಕಲ್ಯಾಣಪುರದೊ
ಳಿರುತಿರೆಚಿಕ್ಕಮಾದಣ್ಣನಳಿಯುಲವನ॥ ಅರಸಿಮಾದೇವಿಮನೆಯೊಳು
ಸಮಾಧಿಯು ತೆಗವು। ತಿರೆಯಾಕೆಯಣುಗನಾಬಾಲಲಿಂಗಣ್ಣನಂ। ದಿರದ
ರುಪೆಸಕಳೇಶಮಾದರಸರು ಚಿಕ್ಕಮಾದಣ್ಣನಸುವಪಡೆದಂ॥೪೩॥ ಪರ
ಮಶಿವಲಿಂಕಮಂಚಣನಂದು ಬೆರಳನರಿ। ದರಿದುಶಿವಗೀಯುಲಾದೂಷ
ಕರು ನಿಂದಿಸ ಲ್ಕಿರದೆಕಾಸಿಯು ವಿಶ್ವನಾಥಂಗನಲವಿಂಗವಾಧರನೆನಿಪ್ಪ
ಪೆಸರ। ಹರಿಯು ತಂಗದ್ದಬೀಳಿಸಿದನರಿಯುಮರಾಜ। ನರಿದನಾ ಹರಿಯೆಂ
ದುನುಡಿದನಂಸತ್ಯಕ್ಕ। ನಿರದೆಹರಿಯುಂದನಂ ಹುಟ್ಟನಿಂದಿರಿದಳೆಲರಾ
ಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೪೪॥ ಬಳ್ಳಿಮಂಬಲು ಲಿಂಗಮಂಮಾಡಿಮೆರೆದನಾ।
ಬಳ್ಳೇಶಮಲ್ಲಯ್ಯನೆಸವಕಲಿಗಣನಾಥ। ನಲ್ಲಿಲ್ಲಿಭವಿಗಳೆಂಪಿಡಿತಂದು
ಲಿಂಗಳಂಧರಿಸಲೀಶನರಿದು॥ ಮಲ್ಲನೈತರೆಕಂಡುಭವಿಲಿಂಗಮಂಕಟ್ಟಿ।
ಕೊಳ್ಳೆಂದೊಡೊಲ್ಲೆನೆನೆ ಕಡಿಯೆ ನಿಜದೋರಲಾ। ಬಳ್ಳಿದಂಶಿವಗಲಿಂ
ಗವಕಟ್ಟಿಗುರುವಾದನೆಲರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೪೫॥ ಶಿವಕುಣಿಯುಲಾ
ರದೊಡೆಬಹುರೂಪಿನಿಣಿಯುರಂ। ಜವದಿಂದೆಕರುಗಾಯಿಸ್ಸಿಬಹುರೂ
ಪಚೌಡನುಂಶಿವೆ ರವಮುಂಡುಡಿಕುಂಬಾರಗುಂಡಯ್ಯನುಂಗತಿಗತಿಗೆ
ಶಿವನಕುಣಿಸಿ॥ ತವೆರಾಗಮಂಪಾಡಿಶುದ್ಧಬುದ್ಧಂಬಳಿಕ ಲವನಂತೆಭ
ದ್ರಗಾಯಕನಲ್ಲಮಯ್ಯಕೇ। ಶವತುರಾಗಂಗಳಂಪಾಡಿಮುಕ್ತಿಯು
ನಾಂತರೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೪೬॥ ರಂಗವಲಿಸೇವೆಯಿಂಸೋವಂಣ
ಕಳೆವನಿಂ। ಹಿಂಗದುಸುಕುಮಾರಕಂವಿರತಮಾಣಕಂ। ಲಿಂಗಮಂಮೆ
ಟ್ಟಿಪುಷ್ಪದಂಡಿಲಿಂಗಮಂಪೂಗರಡಿಗಯುಲಿಬಡಿದು॥ ಅಂಗುಗಯ್ಯ
ನಗುರುವಶಿವತೋರೆಕೇಶವಂ। ಲಿಂಗನುಂಬೇಗಬರಲೊಡಪಿನಲ್ಲಿಂ
ಬಿಟ್ಟು। ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆಮುಕ್ತಿಪಡೆದರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದ
ನು॥೪೭॥ ವೀರಸಂಗಯ್ಯನಾಪರವಾದಿಗಳಹತಿಸೆ। ನಾರಿಜಂಗಮವಾ
ಗಿಬರೆತನುವನಿತ್ತನಾ। ಹೇರೂರನಾಚಯ್ಯನುಂಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತನ್ನ
ಯುತನುವನಿರಿತ್ತನು॥ ವೀರಸೋಮಯ್ಯಕಾಲೊಳ್ಕೊಳಗಳಂಬೆ
ಟ್ಟಿ। ನೀರತಂದೀಶಂಗಮುಜ್ಜನಕ್ಕರಗನಾ। ವೀರಭೋಗಂಣನುಂತನು
ವಬತ್ತೀಸಾಯುಧಂಗಳಿಂಪರಿದುಕೊಂಡಂ॥೪೮॥ ಪರವಾದಿಜೈನರಂ
ದಾಮೋಟಮಲ್ಲನಂ। ಕರದುಜಂಗಮರೂಪಿನಿಂದೆದಸರಯ್ಯಗಳ। ಪೊ
ರೆದೆಕಳುಪಲ್ಕವಂಬಂದುಮೋಟಗಳಿಂದತಿವಿಯೆಮೈಕಾಳ್ಬಂದವು॥ ಕ

ರದಲಿಂಗಂಮಡುವಿನೊಳುಬೀಳೆಕಾಣುತಂ। ಶರಣನೇಸತ್ತಿಯೆಂದು
ನುತಿಸಲಾಲಿಂಗವಲ್ಲಿರದೆನೋದಲಂತೆಬಂದುದುಕೇಶಿರಾಜದಂಡೇಶಂ
ಗೆಕೇಳೆಂದನು॥೪೯॥ಎಸವಶಿವದೇವನಾಬಟ್ಟಲಗುದಕದಲ್ಲಿ। ಹಸನಾಗಿ
ತೊನ್ನುಗಳೆವಾಣಸಿದನಾಗಳಾ। ಲಿಸಿಮಿಂದನೀರಿನಿಂದೇಳ್ನೂರುಮಂ
ದಿಗೊಲದಿಂಪಾಗದೂಡದೇವಂ॥ ಬಿಸಿದುತೋರುವಮಹಾತೊನ್ನು
ಗಳನಾಗವಾ। ಣಸಿದನಾಸಿಂಗದೇವಂನಿಪ್ಪೆಯಂರೋಗ, ವಿಸರಂಗಳೆಂಬ
ವರವೇಲೆಣಿರಿಬೀಕ್ಕಿದಂರಾವೋಶಕೇಳೆಂದನು॥೫೦॥ ಇನ್ನುಕೇಳ್ನ
ವ್ವಿಷವಸಂಗಣನಿರಲೊಂದು। ಸನ್ನಗಂಕಟ್ಟಿಸಾಯಲ್ಕೆಸರಣನನಿತ್ತನು
ನ್ನತದಧರ್ಮಯ್ಯಸಂಕಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯನೆಂಬೀಗ್ವರಿರಲವರನು॥ ಸನ್ನ
ಗಂಗಳುಕಟ್ಟಿಸಾಯಲವಶರಣನಂ ಚಸ್ನಾಗಿಕೊಟ್ಟುಬದುಕಿಸಿದರು
ದ್ಭಟದೇವ। ನುನ್ನತದಪುರಸಹಿತಕೈಲಾಸಕ್ಕೈದಿದಂರಾವೋಶಕೇಳೆಂ
ದನು॥೫೧॥ಆತ್ರಿಸ್ಯೆಕಿನ್ನರಬ್ರಂಹಯ್ಯನಿಕ್ಷಿಯನ್ನ। ಪಾಲಕಂಕೇಳೆತ್ತಿ
ಪುರಾಂತಕನನುಡಿಸಿದಂ। ಪೇಳಲೇಸೇವುಟವಳಯ್ಯನೇಜಿಪ್ಪಳನಸ
ಡೆಯನುರೆಹತ್ತಿಸೆನುತಿಸೆ॥ ನೋಲವರಬಗುಕಿಸಿದನೀಯುಮಾಗಿದೇ
ವರುಗ। ಳಾಲಯುವಪ್ರೊಡಿಸಿನ್ನಿಂಗಂಗವತಲೆಯು। ಮೇಲೆತನ್ನಯು
ಮನೆಯುಮಟ್ಟಗಳನೆಲ್ಲನಂಡೊರಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ದಾತನು॥೫೨॥
ಈತನೇಕಲಕೇತನೊನ್ನುಯ್ಯಕನ್ನ। ದಾತ್ರಮಸಂಕದಾ
ಬಂಕಯ್ಯನೆಂದೆನಿಪ್ಪತಂ ತಗಟಕ್ಕಂಟತನೀತನೆಕನ್ನದಬ್ರ
ಹ್ಮಯ್ಯನು॥ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆಕನ್ನಗಳನಿಂದಗಾಗ। ಪೇತನಾ
ಯಕಂದೊಂಡುಕನ್ನದಪೊಂಗೆ। ನೀತುಚಿಪ್ಪದರಾಶಿಯಂನಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟನೆಲ್ಲರಾವೋಶಕೇಳೆಂದನು॥೫೩॥ ... ಯು
ಲಾತನನುಡವಿ ... ಕವತಲ ... ಕವದಾ। ನೋ
ದಿದಿಂದಂಗವಂಹಸಿದರೇಕೆಂ ... ಪಡಿದಳು॥ ಸಾದುನಿ
ರ್ ... ಬಾಸಾಂತಯ್ಯನರಿಯುವಿ, ನೋದಬಂತಿನನುತೀತನಪರಿಸರ
ವಕ್ಕೆ। ಚಕೋರಗ್ನನು ಸಸತಿಪತ್ರಯುಲ್ಲರುಕ್ಕೆಪ್ರಗಳನಿತ್ತನ್ಗಂ
ಬರದೊಳು॥೫೪॥ ಇರಬೆ ... ಗೆ। ಮರು ...
ಕರದೇವರಿಲ್ಲಿವೋಹನ್ನರಡು। ವರುಷಪರಿಯಂತ ... ಸಾದದಿ
ಮುಕ್ತಿವಡೆದನೀಘನಮಹಿಮನು॥ ... ಯುಂಶವೆಧರೆಯೊಳು
ಡುತಡಿಯೆಂಬ। ಪುರದೊಳುದ್ಭವಿಸಿಧವಿದೆಂದು ... ಕನಸಬ। ಹರಿ
ಸಿಘನವಿರತಿಯಿಂಬಂದಳೀವಾದೇವಿಯಕ್ಕನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೫೫॥
ಈತನೆನಿಜಗುಣಮಹಾರಾಜನೆಂಬಾತ। ನೀತನೇಚಂದಿಮರಸಂಸಚಿ

ವನೀಶ್ವರಂ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂವಿರತರಾದರ್ಶ್ವಿಳಿಕ್ಕೀತನೇಸಪ್ಪೆಯಲ್ಲಮ
ದೇವನು॥ ಈತನೇಮಿಂಡಸಂಗಯ್ಯನೆಂದೆಂಬಾತ ನೀತನೇಮುಗ್ಧಸಂ
ಗಯ್ಯನೆಂದೆಂಬಾತ । ನೀತನಲ್ಲುಪ [illegible] ಸ್ತ್ರಸಾದಿ
ಭೋಗಣ್ಣತಂದೆ॥೪೬॥ ಈತನೇನ ಕೇತಯ್ಯನೆಂಬಾತ। ನೀತ
ನೇಡೋಹಾರಕಕ್ಕಯ್ಯನೆಂಬಾತ ನೀತನೇಕೊಡೆಯುಲ್ಲಬಂಕಯ್ಯ
ನೀತನೇತಳವಾರರಾಮಯ್ಯನು॥ ಈತಭರಿತಾರ್ಪಣದಸಂಗಯ್ಯ
ನೆಂಬಾತ। ನೀತನೈವೇದ್ಯದಾಸಂಗಣ್ಣನೆಂಬಾತ, ನೀತನೇಸತ್ಯಣ್ಣ
ನೆಂಬಂತನೆಲಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೪೭॥ ಈತನೇದಾಸೋಹ
ಸಂಗಣ್ಣನೆಂಬಾತ। ನೀತನೆಬಾಚಿಯಾಕಾಯಕದಬಸವಪ್ಪ। ನೀತ
ನೇನಗೆಯಮಾರಣ್ಣನೆಂದೆಂಬಾತನೀತನೇಘಟ್ಟಿಮರಸಂ॥ ಈತನೇ
ವಕ್ಕಲಿಗಮುದ್ದಯ್ಯನೆಂಬಾತ । ನೀತನೇಲಗ್ಗೆಯದಾಸೋಮಯ್ಯ
ನೆಂಬಾತ। ನೀತಗಾವುದಿಮಾರಿತಂದೆಕೇಳಿನ್ನೀತನೇಲೆಂಕಬಂಕಣ್ಣ
ನು॥೪೮॥ ಈತನೇರಾಯಸದಮಂಚಣ್ಣನೆಂಬಾತ। ನೀತನೇಅವಸ
ರದಲೆಂಕಣ್ಣನೆಂಬಾತ, ನೀತನೇಪಡಿಹಾರಿಯುತ್ತಣ್ಣನೀತನೇಬೊ
ಕ್ಕಸದಚಿಕ್ಕಣ್ಣನು॥ ಈತನೇಭಂಡಾರಿಶಾಂತಯ್ಯನೆಂಬಾತ। ನೀತ
ನೇಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣನೆಂದೆಂಬಾತ। ನೀತಚವುರದನಾಚಿತಂದೆಕೇಳೀ
ತನೇಕಾಳಂಜಿಯಪ್ಪಣ್ಣನು॥೪೯॥ ಈತನೇಭಟ್ಟಿಮಾರಣ್ಣನೆಂದೆಂ
ಬಾತ, ನೀತನಿರದುಗ್ಗಡಿಪಗಬ್ಬಿದೇವಯ್ಯಕೇ। ಳೀತಕೂಗಿನಮಾರಿ
ತಂದೆಕೇಳಿನ್ನೀತನೀಕೋಲಶಾಂತಯ್ಯನು ॥ ಈತನೇಪ್ರಸರಿಯಾ
ಮಾರಣ್ಣನೆಂಬಾತ। ನೀತನೇತುರುಗಾಹಿಮಾರಣ್ಣನೆಂಬಾತ। ನೀತ
ಕೇಳೆಗ್ಗಣಿಯಹೊನ್ನಯ್ಯನೀತನೇಸತ್ತಿಗಯ್ಯಶಾಂತಯ್ಯನು॥೫೦॥ ಇ
ವರುಮೊದಲಾದೇಳುನೂರೆಪ್ಪತ್ತಮರಗಣ। ನಿವಹಮಂಕೊಡಿಕೊಂ
ಡೀಬಸವರಾಜನೋ। ಲ್ದವನಿಯೊಳ್ವೀರಶೈವಾಚಾರಮಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸು
ವೆನೆಂದೈತಂದನು॥ ಇವರಮಹಾಪಾತ್ರಗಳೆನುಸುರಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ। ವವಿರ
ಳಾನಂದಬಸವೇಶ್ವರನಮಹಿಮೆಯಂ। ವಿವರಿಸುವೆಕೇಳೆಂದುಚೆನ್ನಬ
ಸವಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆನಿರವಿಸಿದನು॥೫೧॥ ಈತನಾರೆಂದುತಿಳಿದೈಮಲ್ಲ
ಗಣಪನೆಂ, ಬಾತನುರಿವೇಳುಲಾಸುರನನರಿದಿವರಸಂ। ಗಾತಮುತ್ಯ
ಕೆಬಂದುಕಲಕೇತಬೊಮ್ಮನೆಂದೆನಿಸಿಬಿಜ್ಜಳನತಗರ॥ ಘಾತಿಸಿತದೀ
ಯಶೃಂಗಂಬಿಡಿದುಮುಗುಳೆಬಂ। ದಾತನೊಲವಿಂತುತ್ತಿಸಲದಕೆಹರಣ
ಮನಿತ್ತು। ಪ್ರೀತಿಯಿಂದದರಕೋಡಿಂ ಚೊಂಗಳೆಂಬಂಕನೆಂಬವಂಗೊಲಿ
ದಿತ್ತನು॥೫೨॥ ವೃಡನಗ ಮಂಶವೇಧರಣಿಯೊಳಗೊಪ್ಪುತಿಪ್ಪ

ಡು। ತಡಿಯೆ ನಿಪ್ಪ ಪಟ್ಟಣಗಳ್ಳಿ ಜನಿಸಲಾ । ಸೊಡವೇಶಕ್ರಾಶಿಕಂಠಾ
ಮುಂಪಿಡಿದೊಡೊಲ್ಲದೆ ದಿಗಂಬರಿಯುಳಾಗಿ॥ ಕಡುವಿರಕ್ತಿಯೊಳೀಮ
ಹಾದೇವಿಯಕ್ಕ ತಾಂ। ನಡೆದಿಲ್ಲಿ ತ್ರೈಕಂದಳೀಕೆಯ ಮಹಾತ್ಮೆಯಂ। ನು
ಡಿಯಲೆನ್ನಳವಲ್ಲವೆನುತಲಾ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗನಿರವಿಸಿದನು॥ ೬೩॥
ರಾಮಕೇಳೆಂದು ಹರಿಯಜನುಂ ಭಸ್ಮನಿರ್ಜರ। ಸ್ತೋಮಮುಂ ಮಂಗಲ್ಲದ
ಕ್ಷನ ಶಿರವನರಿದು ಸು। ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮುಗುಳ್ಬಿಡುಕೆಸಿಮತ್ಸ್ಯಮೊಳ
ಗಪರವಾದಿಗಳನಪಹರಿಸಲು॥ ಈಮುಂ ಬೆಗೆಬಂದು ಜಿಹ್ವಳನಬಲವಂ
ವಿನಿ। ರ್ನಾಮಮಂ ಮಾಡಿ ಮುಗುಳ್ನಸುವಿತ್ತು ಭಕ್ತರಮ। ಹಾಮನದ
ವೈಲಿಗೆಯ ತೊಳೆದನೀಮಡಿವಳಂ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲೆಂದನು॥ ೬೪॥ ಎ
ಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ನೀನೀ ಬಸವನಾರೆಂದು। ತಿಳಿದಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಣವರೂಪ
ದ್ವಿತೀಯ ಶಿವ। ನೊಲವಿನಿಂ ಶಿಭಾಗವ ನಿತಪದೆ ವೆಟ್ಟಿಸಿ ಬೇಡೆ ಮಗ
ನಾಗಿ ತಾಂ ತಪದೊಳು॥ ಸಲೆ ಶಿವನವೆಟ್ಟಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಂ ಪಡೆದು ತಾಂ
ತಲೆದೊಂದಿನಂ ಸುಬದೊಳಿರೆ ಸರಿಬ್ರಹ್ಮಾದಿ। ಗಳಗಡಣದಿಂ ಮಹಾ
ದೇವನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳ್ಪ್ರಸವಸಂತರದೊಳು॥ ೬೫॥ ಸುರಪನಖಿ
ಳಾಮರಕದಂಬಕಂ ಬೆರಸು ಶಂ। ಕರನೋಲಗಕ್ಕೈದು ತೀಶನಿದಿರಿನೊ
ಳಿರ್ದ। ವರನಂದಿಯಂ ಸೋಂಕಿ ಬರೆ ಬಾಲದಂಬಡಿಯು ಕಡು ನೊಂದು
ದೇವೇಂದ್ರನು॥ ಗರುಡಸಂಸ್ಥೈರಾವತೋಚ್ಚೈಶ್ರವಾದಿಗಳ। ವಿರತೀಯ
ನಡ್ವಾ ವಾಹನವೇಕೆ ಶಿವಗಂಬು। ಸುರರೊಡನೆ ನುಡಿವುತಿರಲಾ ಮಾತು
ಗೇಳಗಂಡದೊಳೀಶನಿರುತಿರ್ದನು॥ ೬೬॥ ತಿವನಿದನು ಪೇಕ್ಷಿಸಿದನಂ
ದು ನಂದೀಶ್ವರಂ। ತವಕದಿಂ ಮನಿದೈದೆ ಸಾರದಂಡದು ಶೆಂ। ಸುವಿಗತ
ದುತ್ವಾತ್ರೆಯಂ ಪೇಳೆ ಭವಂ ಸುರಪನೇನೆಂದ ವಾಹನಗಳ॥ ನವಹ ಮ
ಮಂಧರಿಸಲಾಪ ಪಮೈದಿತ್ತ್ರ। ಮ ಹಮ ವಂಗಳನಾಂತ ನಂದಿಸೀಸಂದ
ನು ಟ। ಗವಗಡದೊಳೈ ಶಂಕರ ತಪ್ಪದೆ ನಕೆಂದ್ರನಾ ಕ್ಷಣಂ ಬೀಳ್ಕೊಂ
ಡನು॥ ೬೭॥ ಚತುರಂಗಸೇನೆಯುಂ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ವೆರಸು। ಶತಮುಖಂ
ನೋಗಿ ನಂದಿಯು ಕರೆಯಲೊಲ್ಲದಿರೆ। ಪತತ್ರಿಯ ಮವರುಣ ಪಾಶಂಗ
ಳಂಗಳಕಿಕ್ಕಿ ಗಾಢದಿಂ ಬಂಸೆಳೆಯಲು॥ ಅತಿಕೋಪದಿಂ ಪಾದದಿಂ ದೆಕೆ
ಟಟ್ಟ ಮಣಿತು ಳಕೇತಾರವು ಕ್ಷಿಯುಗಳಾದವೃಶ್ಯಂಗ। ಹತಿಯೊಳಿ
ಡೆಸಂಗಳಂ ತಾನಾಗುಡದು ನೆಮಾನಸಸರೋವರವಾದುದು ॥ ೬೮॥
ಪ॥ ಶಂಗಳಂ ಪರಿದು ಹೂಂಕರಿಸಲಾತನು। ಶ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸದಿಂದಮ
ರೇಂದ್ರಮುಖನಾಕ। ವಾಸಿಗಳು ತರಗೆಲೆಗಳಂತಡಬಲಕ್ಕೊಲೆಯದೆ
ಡೆಯಾಡುತಿರ್ದ ಬಳಿಕ॥ ವಾಸವಂ ಕಡು ನೊಂದು ಸುಜ್ಞಾನಯು

ನಾಗಿ। ಲೇಸಾಗಿ ನಂದಿಯಂ ಕೊಂಡಾಡೆ ಪೆರ್ಚಿ ಸುವಿಲಾಸದಿಂ ವರವ ದೇ
ಸೆನಲು ಮರಪತಿ ವೃಷಭರಾಜನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥೧೯॥ ನಂದೀಶ ಕೇ
ಳ್ವುದೀ ಭಾಗ್ಯಮುಂ ಸ್ಥಿರಮಿದರ । ಗಂಡುಗವನೊಲ್ಲೆ ನಾಂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ
ಮನಿತ್ತು। ಮುಂದೆ ನಿಜಸುಖಮಾಪ್ತದೆನಗೀ ಶರೀರದಿಂದಾಗದದು ನ
ರಜನ್ಮದಿಂ। ಬಂದು ಪರಶೈವನಿಷ್ಠೆಯೊಳಿರಲು ಕೊಡುವೆನೆನ। ಲೀದಿಗಂ
ತ್ಯ ಕೊಂಡು ತಾ ಬಂದು ಪಟ್ಟಿಗಲ್ಲೆಂದೆಂಬ ಪುರದ ಬಳಿಯೊಳ್ ಕ್ಯ ಕುಲತಿ
ಲೋಕ್ಯ ಜೂದಾ ಮರ್ನಿಶಿ ನರಸ ॥೨೦॥ ತರುಣಿ ಸುಮದಗ್ಲೆ ಖೆಯುಗ
ರದೊಳು ವಸುದೀಪ್ಯ । ಪರನಾಮ ದಿಂಪು ಟಸಿದನು ಮಿಷಂಚತುರಂ
ಗ। ನಿರಸಿಬೀಳೆ ಪ್ರೀಗಬಳೆ ಮಂಟಗನಾಗಿ ಸಯು ಮಿಳಿಯೆ ಬಯ
ಲಾಗಲು ॥ ದರುಶನಕೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದ ಪಾಪಭೂವರನ। ಸರಿಸದೊಳು
ಮುನ್ನಿಕ್ತವರಕಾಗಿ ಬಂಬಸಂ । ಚರಿಸ ಲೀಕ್ಷಿಸೆ ಲಿಂಗಮಂ ಕೇಳೆ ಪ್ರ
ಲಿಂಗಾಲೋಕ ದೇಶಂಗೈದನು ॥೨೧॥ ಸಜ ಪಲಬ್ಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಂ ಮಾ
ಡಿಮ। ಶ್ರೋತ್ರಗು ನಿಜಸುಖಮಿತ್ತು ಪ್ರೋಗಲಾ ತವಮಂತ್ರಿ। ಕುಲಮಿ
ರದಗು ಟಿಗಷ್ಟ್ರಮಾನ ಸಮಾಪ್ತಿ ತ ಮಾಪ್ರೋಗಲ್ಕತ್ತಲು॥ ನಲಪಿನಿಂ
ನಾರದಂ ಪೋಗಿ ಶಿವಪುರದಬ। ಗಿಳನಿರದ ಕಾರ್ಯ್ವರೊಳು ನಂದೀಶನ
ನಿಮಿಷಂ। ಗೂಲವಿನಿಂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನಿತ್ತು ಬಸವನೆನಲು ಸಿಂಹಕೇಸರಿ
ದವಿಡರು ॥೨೨॥ ಭವಿಯೆಂದು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದನಂ ಬಿಯು ತಡೆದು। ಶಿವ
ನರಿದು ಬಂದು ಸಪರ್ಣಂಗೆ ಲಿಂಗಿಯು ನಿಂತು । ಭವಿಯಂಗ ಕಾರಣಂ ಮ
ತ್ರ್ಯದೊಳು ಭವಿಗಳಾಗುಗ್ರ ಪಸಿ ನಂದೀಶನ॥ ನವೆಮು ಸತ್ಯಮ ನರಿದು
ಬನ್ನಿಮೆ ನಲವದಿಂ ಗ್ಭವಸಿದರು ಕನ್ನೇಶ ಪಿಪ್ಪ ಬ್ಯದೊಳತ್ತು। ಶಿ
ವನಿರದೆನಂಬಯಂ ಸಂತೈಸಿ ಯೊಂದಿನದೊಳೊಲ್ಸ್ಲಗಳೊಳಿರ್ದ
ನು ॥೨೩॥ ನಾರದಂ ಬಂದು ಶಿವನ ಡಿಗರಗಿ ದೇವಕೇ। ಸ್ಥಿರುಜೀಮಂಡ
ಲದೊಳೆಡಗಿ ತನು ಪಮಶಿವಾ। ಚಾರಮಂ ಗನುಗ್ರರಿಸಬೇಕೆನಲ್ಕೀ ಶ್ವ
ರಂ ನಂಬಿಯಂ ಕರೆದು ನೀನು॥ ವೀರಶೈವಾಚಾರಮಂ ನಿಲಿಸಿ ಬಿದ್ದಳೆಂ।
ಗೋದಂತೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ನರುಪಿ ಬಾರೆನಲು । ಮಾರಾರಿಯಾಜ್ಞೆ
ಯಿಂದಮರಗಣವೆರಸಿ ನಂದೀಶ್ವರಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ॥೨೪॥ ಎಸವಮಾ
ದರಸಮಾದಾಂಬೆಯು ರಗರ್ಭದಿಂ । ಬಸವನೆಂದೆಂಬ ನಾಮದೆ ಜನಿಸಿವಿ
ಪ್ರಸುತ। ನಸುಮುಕೂಪದೊಳೈದೆ ಬಿಗ್ಗಿ ಸಾಯುಲ್ಕವನತಾಯ್ತಂದೆಗ
ಳ್ಭರದೊಳು॥ ಬಸವನಂ ಬೆಂಬತ್ತಲೋಡಿನದಿಯಂ ಕಾಣು। ತೆಸಕದಿಂ
ಬರ್ಭಗವಮಂ ಮಾಡಿಪೋಗಿಸಂ। ತಸದೆ ಸಂಗಮ ನಾಥನಿಂದೆ ತಾಂ ಕೊಂ
ಡುದಲ್ಲೆ ನಿಸಿದಂ ಜೋಗ್ಯಮೆನಲು ॥೨೫॥ ಮೋಳ ಕಲ್ಯಾಣಪುರಕಗ್ರ

ಘವೆ ವೆರಸಿಬಂ| ದಾಲಲಿತಬಲದೇವಮಂತ್ರಿಯುಕುಮಾರಿಯಂ| ಮೋ
ಳಗಿಂಮುದುವೆಯಾಗಾತನಳಿಯಲ್ಕವನಪಟ್ಟಕಧಿನಾಥನಾಗಿ|| ಭಾಳಾ
ಕ್ಷನಟ್ಟಿಗಮಹಾಕೃಪೆಯನೋಟಿಸ| ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದರುವತ್ತುಕೋಟಿಧ
ನಮಂತೆಗಿಸಿ| ಪೇಳಲೇಂಬಿಜ್ಜಳಂಗಿತ್ತನೆಲೆಸಿಗ್ಧರಾಮೋಶಕೇಳ್ಪಟ್ಟರಿ
ಯನು||೭೬|| ಮತ್ತೆ ಶರಣಯಾಟದವರನೀಬಸವಣ್ಣ| ನುತ್ತಮದ
ಜಂಗಮವಮಾಡಿಜೋಳಂಗಳಂ| ಮುತ್ತುಗಳಮಾಡಿಜಂಗಮಕಿತ್ತು
ಜಂಗಮಕೆಮುಕುರದೊಳು ಪಣೆಗಂಣನು|| ಚಿತ್ತರದಿತೋರೆಪಟ್ಟಗ
ಪವಾಡಂಮೆರದ| ಕತ್ತಿಯಂತೆಗೆದಕನ್ನಗಮಣ್ಣನಾಕ್ಷಣಂ| ವಿತ್ತಮಂ
ಮಾಡಿಲಕ್ಷ್ಯದಪವಾಡಕೆರವಿಯಪನ್ನೊಂದಿಸಂತಡದನು||೭೭|| ಬಳಿ
ಕಮಜ್ಜಿಗೆಪವಾಡಂ ಲಿಂಗಕೊಂದುಕೂ| ದಲನಿರದೆತೋರಿದಪವಾಡ
ವಾಮೋಳೆಕುಂ| ಬಳಗರಾಯ್ಗಳಪವಾಡಂಕೇತಕೀಪ್ರಸೂನದಪ
ವಾಡಂಬಸವನ|| ತಳೆಮಂಗುರದಪವಾಡಂಗುಸ್ತ್ಯಮಂಚಣ್ಣ| ನೊಲವಿ
ನಪವಾಡಮಂತೇಜಯಪವಾಡಮಂ| ಸಲೆವಿಷಗಬಲುಪವಾಡಂ
ಗಳಂಮೆರದನೀಬಸವನೇಂಸಾಮಾನ್ಯನೆ||೭೮|| ಪರವಿಯೊಳಗಿರ್ದ
ನೀರಂಘಟ್ಟಿಮಾಡಿಮೇ| ಣರದೆಕಾಷ್ಠದಜಂಗಮವನ್ನೆದೆನಿಜಮಾಗಿ|
ಪರಿರಚಿಸಿಮಾಮಾಂಸಕನನತುಳವಾದದಿಂಗಲ್ದು ಶಿವನಾಗಯ್ಯನ||
ಚಿರಳೊಳಗಪಾಲನುರೆಕರೆದು ನಾಗಾಂಬಿಕೆಗೆ| ವರಶಿಶುತ್ವಮನಾಂ
ತುಸೀರಿಯಪವಾಡದ| ಚ್ಚರಿಯನಾಗಿಸಿಬಳಿಕಕರುವಿನಪವಾಡಮಂ
ಮೆರೆದನೀಬಸವಣ್ಣನು ||೭೯|| ಕರವೀರಕುಸುಮಮಂಸಂಪಗೆಯ
ಪ್ಪಾಬಾಗಿ| ವಿರಚಿಸಿನಿಜಾಂಗಮಂಕಟ್ಟಿಸತ್ತ ಒಗಿತ್ತು| ಶರಣಮಂಚಿತ್ರ
ದೊಳುಬರೆದಗಲಸಿನಶರಣನೇನಿಜಶರಣ್ಣಾಗಿಸಿ| ಸುರೆಯನಮೃತಂ
ಮಾಡಿಬಿಜ್ಜಳನೃಪಾಲಕನ| ತರುಣಿಯಂಜಂಗಮಂಗಳಂಮಾಡಿ
ಮೇ| ಣರಮನೆಯೊಳವಗ್ಗಳಂತೋರಿಸಿಗನೀತನಪವಾಡಂಗಳುಸು
ರಲಳವೆ||೮೦|| ಮುದಬಿಂದೆತೋಗರಿಯಂಮಾಣಿಕವಮಾಡಿತೋ| ರಿದ
ನಂದುಜಂಗಮಕೆವಾರಕಗವಸ್ತುವಂ| ಪದೆದಿತ್ತುಮುಲಿತೋರಿದನಿ
ರದೆಲಿಂಗದೊಳುಭಕ್ತಸಂತೋರಿಯುವನ|| ಹೃದಯದೊಳುಲಿಂಗಮಂ
ತೋರಿದಂಬಳಿಕಚಿ| ತ್ರದಜಂಗಮವನಿರಿದವನಕೊಂದು ಮಗುಳೆತ್ತಿ|
ಬದಣೆಗಾಯಂಸಶಜಲಿಂಗಮಂಮಾಡಿದಂಬಸವನಾಲಿಪ್ಪುದೆಂದನು||
ಲೀಲೆಯಿಂಬಸವನಾವೋಟಂಗೆಕೊಡನೆಕ್ಕೆ| ಕಾಲಶರಣೆಂದೆರಗೆವಮಾ
ಸ್ತ್ರಿಮುತ್ತೈದೆಯಾ | ಗೇಳೆನಲ್ಕವಳಗಂಡನವರಣಮೈದದೇವಮಣ್ಣ
ಹೋರಿಯನೆತ್ತನು || ಪೇಳಲೇಂಮಾಡನೇಸತ್ತಬಸವಂಗಸುವ |

ನಾಲೋಕಿಸಿದಮಾತ್ರದಿಂಕೊಡನೆಜನವರಿಯೆ । ಹಾಲಕರಸಪೆಸು
ಳಿಯಕಪಿಲೆಯುಂಮಾಡಿಬಸವಂಗಾವನೆಣೆಯೆಂದನು ॥೯೨॥ ಹರು
ಷದಿಂಮಜ್ಜನೋದಕದಲ್ಲಿಮಾಡಿದಂ । ಪುರುಷನಂಹಾವನೇವಳವನ
ಪಪಂಹಾಯ್ಕ್ । ತರಿಸಿದಂದ್ರವ್ಯಮಂಸುಣ್ಣಮಂಪಾಯಸಪಸಾದಮೆ
ನೆಕೈಕೊಂಡನು ॥ ಧರೆಯುರಿಯೆಸುಡಪದಪ್ಪಣ್ಣಗಳಬೊಟ್ಟನಿಂ। ಗಿ
ರಿಯುನೆತ್ತಿಸಿದನೀತನಪವಾಡಂಗಳ । ಚ್ಚರಿಯುನಭಿವರ್ಣಿಸಲ್ಕನ್ನ
ಳವೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೯೩॥ ಜಂಗಮಕೆತನ್ನಸತಿಯಂ
ಕೊಟ್ಟನಾಮಿಂಡ । ಜಂಗಮಕೆಸತಿಯಹೊನ್ನೋಲೆಯಂಕೊಡಿಸಿ
ದಂ । ಜಂಗಮಂಬಾರಬರೆತಲೆಯುರಿಗುಪತ್ತಿದಂಗೂಡಡ್ಡಕಳೆಂಕರಿಸಿ
ದಂ ॥ ಜಂಗಮದಕೊಡೆಪರಣವಬಿಟ್ಟನಾಮಿಂಡೆ । ಜಂಗಮಕೆಲಿಂಗ
ಪ್ರಸಾದಮಂಕಳುಪುವಂ । ಹಿಂಗದಲಿಗಂತಿಮಿಯೆನಿರ್ದ್ದೇಹಿಯಾದನೀ
ಬಸವನುಂಕೇಳೆಂದನು ॥೯೪॥ ಆನ್ನಾರಿಸ್ಯೆಬಿಜ್ಜಳೆಂಕಟಕಿಯಿಂದಾ
ಗ । ತನ್ನಸಡೆಪದಬಸವನಂಬಸವಬಾರೆನಲು । ಪನ್ನಗಂಕಟ್ಟಿನೃಪ
ನಳಿಯುಲವಗೆಸುವಿತ್ತನಗ್ಗಣಿಯನೊಲಿದುತರುವ ॥ ಹೊನ್ನಯ್ಯ
ನಂಕುಷ್ಠನೆನಲರಸಗಾಗಲಾ । ತೊನ್ನನುರೆಪರಿಹರಿಸಿದಂನೋಟಭ
ಟ್ಟಂಗೆ । ಚೆನ್ನಾಗಿಕೈಕಾಲ್ಗಳಂಕೊಟ್ಟನೀಬಸವನೆಲರಾಮಕೇಳೆಂದ
ನು ॥೯೫॥ ಸತ್ತಿಗೆಯುಪಂಕಪಟಚಶರೂಪಿನಿಂದೆಬರೆ । ಚಿತ್ತಓಂತಿಳಿ
ದುನಿಜಜಂಗಮವಮಾಡಿದಂ । ಮತ್ತೆವಿಪ್ರನುತನಕೊಂದನೆನಲಿ
ಲ್ಲೆಂದುಸಂಗಮೇಶನನುಡಿಸಿದಂ ॥ ಸತ್ತಪರಣಂಗಳನನಂತರಿಗೆಕರು
ಣದಿಂ । ದಿತ್ತನೀಬಸವನನುಪಾಪವಾಡಂಗಳಂ। ಬಿತ್ತರಿಸಿಪೇಳಲೆ
ನ್ನಳವಲ್ಲಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೯೬॥ಒರವೆನಾಲಿಸುರಾ
ಮಪೂರ್ವದೊಳಗಲ್ಲಮಂ, ಗುರುತರದನಿರ್ಮಾಯನೆನಿಪಗಣನಾಥ
ನೆಂ। ದಿರದೆನಿರಹಂಕಾರಸುಜ್ಞಾನಿಯೆಂಬವರಿಗೊಲಿದುಶಿಶುವಾಗಿಬೆ
ಳೆದು॥ಗಿರಿಜೆಯುಕ್ತಿದಪಾನಮುಯುಂಜರದುಬಂದುಸ । ದ್ಗುರುವೆನಿಸು
ವನಿಮಿಷನಕ್ಕೆಯುಲಿಂಗಂಗೊಂಡು। ಹರುಷದಿಂಗೊಗ್ಗಯ್ಯಮುಕಾತ್ತ
ಯಿಗಳಿಗೆಬೋಧಿಸಿಮುಕ್ತಿಯಂಕೊಟ್ಟನು॥೯೭॥ ಅಲ್ಲಿಂದನಿನ್ನಪುರ
ಕೈತಂದುನೀಂಮಾಳ್ಪ। ದೆಲ್ಲಮಂನೋಡಿನಿನ್ನಂಜರದುಶಿವತತ್ವ ।
ವೆಲ್ಲಮಂತ್ರಿಳುಪಿಕರಟಷ್ಟಲಿಂಗದಹದನನರುಪಲೋಸುಗನಿನ್ನನು॥
ಇಲ್ಲಿಗೊಡಗೊಂಡುಬಂದಂಪರಮಗುರುವೆನಿಸು। ವಲ್ಲಮಪ್ರಭುವೀತ
ನೇಂಸದರವೇಜಗದ। ವಲ್ಲಭಂಕೇಳೆಂದುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆಚನ್ನಬಸ
ವಂಪೇಳ್ದನು॥೯೯॥ಪಾವನಚರಿತ್ರರಿವರೀಗಕೇಳೈವೀರ। ಶೈವವೀಧ

ರೆಯೊಳೆಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕುಂಲಕ್ಷ । ಜೀವರೊಳುಗೋಜನ್ಮಮುತ್ತಮ
ಮದಕ್ಕೆಯುಂನರರಧಿಕಮಾನರರೊಳು॥ ಭಾವಿಸಲುಶಿವಭಕ್ತರೇಫೆ
ನಮದಕೆವೀರ। ಶೈವವೇವೆಗ್ಗಳೆಮದಕ್ಕೆಯುಂಷಟ್ಸ್ಥಲದ। ಕೋವಿದ
ರಮತವೆವೆಗ್ಗಳೆಮದಕೆಪರಮಾದುದಿಂನಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದನು॥೮೯॥ ಅದು
ಕಾರಣಂಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಯುತರನ। ಲ್ಲದೆಪುಗಿಸರೀಬಾಗಿಲಿಂದತ್ತಲಿ
ಷ್ಟಲಿಂ। ಗದನೇಮಮಿಲ್ಲನಿನ್ನಂಪುಗಿಸರಿಂತೆಸಲ್ಕಲ್ಲಿರ್ದ ಶರಣರೆಲ್ಲ ॥
ಇದುಸಹಜಮಿಷ್ಟಲಿಂಗಮುಮಿಲ್ಲದಿರ್ಪವರ। ವದನಮುಂನೋಳ್ಪುದ
ನುಚಿತವೆನಲ್ಕಲ್ಲಮಂ। ಸದಮಲಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗಿಷ್ಟಲಿಂಗಮೇಕೆಂದು
ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೯೦॥ಅಂಬರವನಡರುಮಂಗಟ್ಟೆಗೋಲೇಕೆಬಿಡ । ದಂ
ಬುಧಿಯುದಾಂಟುಮಂಗೇಕೆಹರಗೋಲ್ಪೀಮೆ। ಯೆಂಬುದಂಮೀರಿದೀ
ನಿಸ್ಸೀಮಸಿದ್ಧರಾಮಂಗಿಷ್ಟಲಿಂಗಮೇಕೆ॥ ತಾಂಬಗೆಯೆಸರ್ವಾಂಗಲಿಂ
ಗಿಯೆನೆಚನ್ನಬಸವಂಬಳಿಕಸಿದ್ಧರಾಮನೊಳಿಷ್ಟಲಿಂಗಮಂ। ದೆಂಬು
ದೀತನಗಿಲ್ಲಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಿಯಾದಂದಮಂಪೇಳೆಂದನು ॥೯೧॥ ಚನ್ನ
ಬಸವೇಶನೀಂನೋಡೆನುತಹರುಷದಿಂ। ತನ್ನಂಗದೊಳುಲಿಂಗಚಯ
ದಗೊಂಚಲುಗಳಂ। ಚನ್ನಾಗಿತೋರಲ್ಕೆಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಿತ್ವಮಂತೆಹಗ
ರಣಿಯಾಟದಂಗನ್ನಮಲ್ಲದೆಯೇಕಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಪರಂ। ಮುನ್ನಲ್ಲಮನೆ
ಗೆಬಂದಲ್ಲಮನದಹಸಲ್ಕೆ । ನಿನ್ನಪಣೆಗಣ್ತೆರೆದಜಂಗಮದ್ರೋಹಿನೀ
ನೆಲೆರಾಮಹೋಗೆಂದನು॥೯೨॥ ನಲ್ಲನೀಜಂಗಮದ್ರೋಹಿಯಂಕರ
ದುತಂ। ದಿಲ್ಲಿಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಮನುಂಟುಮಾಡುತಿ। ಪ್ಪಲ್ಲಮಂನೀಂಗು
ರುವನುಳಿದುಲಿಂಗವತಂದೆನೀನದೇಂಸಾಮಾನ್ಯನೆ ॥ ಸಲ್ಲದೀರ್ವರ
ಮೊಗಂನೋಳ್ಪುದೆನೆಕೇಳ್ದುಬಳಿ । ಕಲ್ಲಮಂಗುರುವನುಳಿದಾಲಿಂಗ
ಮಂತಂದು । ದಿಲ್ಲಮದ್ಗುರುಸುಚಿತ್ಕಳೆಯುಮಾಲಿಂಗದೊಳಗಿದೆತಿಳಿ
ದುನೋಡೆಂದನು॥೯೩॥ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೆನ್ನಗುರುವರನಶಿವಸೋಬರಂ।
ಗುರುವಲಾನೀನೆನಗೆಗುರುವೀತನೇಪರಮ । ಗುರುವುಬಸವಣ್ಣನಿ
ರೆಗುರುವನೆಂದುಳಿದನೆನೆಕೇಳ್ದುಶಿವಶರಣರೆಲ್ಲ॥ಪರಿತೋಷದಿಂದೊ
ಪ್ಪೆಸಿದ್ಧರಾಮಂಪ್ರಭುವಿ । ಗೊರೆದನೆನಗಾವಗತಿಯೆನಲಿಷ್ಟಲಿಂಗ
ಮಂ। ನಿರುತದಿಂಪಡೆದಲ್ಲದಾಗದೆನಲೆನಗೆದೀಕ್ಷೆಯನೀವರಾರೆಂದನು॥
ಬಸವಮೊದಲಾದೇಳುನೂರೆಪ್ಪತ್ತಮರಗಣ । ಮೊಸೆದುಮರ್ತ್ಯಕೆ
ವೀರಶೈವಮಂಬಿಡದುದ್ಧರಿಸಲೆಂದುಬಂದುದಿವರಿಗೆಪರಣಲಿಂಗಸಂ
ಬಂಧದುರುಷಟ್ಸ್ಥಲವಸು ॥ ವಸುಧೆಯೊಳುಬೋಧಿಸುವಶಿವಚಿತ್ಕ
ಳಾರೂಪರ। ಮಸಮಪ್ರಸಾದಮುಖಬಂಬಂದುದೀಚನ್ನ । ಬಸವಣ್ಣ

ನೆಂಬನಾಮದೊಳಿಷ್ಟಲಿಂಗಮಂ ನಿನಗೆಪಾಲಿಸುವೆನೆನಲು ॥ ಹರುಷ
ದಿಂದೆದ್ದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಿನಮಿತನಾಗಿ। ಮರಳೆದ್ದು ಕೊಂಡಾಡಿಗುರುಚ
ನ್ನಬಸವೇಶ। ನಿರುತಮೆಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕುಂಲಕ್ಷಜೀವರಾಸಿಗೆಮುಖ್ಯ
ಗೋಜನ್ಮವು॥ ನರಜನ್ಮಮದಕಧಿಕಮೆಂದೆಲಾ ತಜ್ಜೀವ। ಪರಿಭೇದ
ಮಂತನ್ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮದಪಿಂಡ। ದಿರವನದರುದಯಮಂಪೇಳ್ದು ನಗೆ
ದೀಕ್ಷೆಯಂಪಾಲಿಸೆನಲಿಂತೆಂದನು॥೯೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ
ಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿ
ಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸು
ಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವ
ನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೪ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೫೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೫ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಎಸವಪಿಂಡೋತ್ಪತ್ತಿಯಂಬಳಿಕಂತಃಕರಣ। ಹಸಿಗೆ
ಯಂಜ್ಞಾನತ್ರಯಂಗಳವಿಭೇದಮಂ। ಹಸನಾಗಿಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂ
ಗೆಗುರುಚನ್ನಬಸವಂನಿರೂಪಿಸಿದನು

ಪದ॥ ಶಿವಶಿವವಿಭೂಷಭೂಷಿತಸೋಮಸೋಮಘನ। ಭವಭವವಿ
ನಾಶನಾಶಂಭುವಭಾವಸಂ। ಭವದಹನದಹನಾನ್ವಿತಾಕ್ಷಾಕ್ಷಪಾದ
ಪ್ರಣತನತಾಂಭೋಧಿಚಂದ್ರ॥ ಪ್ರವಿಮಳಾಕಾರಕಾರಣರೂಪರೂಪ
ಯುತ। ಯುವತಿಯುಧಾರ್ಂಗಗಂಗಾಂಬುಸಂಭೃತಜೂಟ। ಬವಿಜನು
ತಪಂಪಾವಿರೂಕ್ಷಪಕ್ಷದಿಂರಕ್ಷಿಪುದು ನತಜನವನು ॥೧॥ ಇನ್ನಾಲಿಸೈ
ರಾಮುನಿನನಾಮಮಂಪೇಳ್ವೆ। ಸನ್ನುತಸುಧರ್ಮಿಗಳುಸುರಲೋಕ
ಭೋಗಮಂ। ಚನ್ನಾಗಿತೀರಲನುಭವಿಸಿಕರ್ಮಗಳೆಮನಪಟ್ಟಣದನ
ರಕಂಗಳ॥ ಬನ್ನಬಂತೀರಲನುಭವಿಸಿಬಳಿಕಿತ್ತಂಡ। ಮುನ್ನಭೋ
ನಿಲವಾರಿಧರೆಗಳೆಂಬೀನಾಲ್ಕು। ಮುನ್ನತಭವದ್ವಾರಮಿವುಮಿವರೊ
ಳೊಂದುಭೂಲೋಕದೊಳುಸಂಜನಿಪರು ॥೨॥ ಸ್ಥಾವರಂಲಕ್ಷಮಿಪ್ಪ
ತ್ತುಬಗೆಯೋನಿಜಲ। ಜೀವಂಗಳೊಂಭತ್ತುಲಕ್ಷಮಾಕ್ರಿಮಿಕುಲಂ।
ಭಾವಿಸಲುಪನ್ನೊಂದುಲಕ್ಷಮುಂ ಪಕ್ಷಿಗಳುನವಲಕ್ಷ ಭೇದಂಗಳು॥
ಗೋವುಮುಂತಾದಪಶುಜಾತಿತಿಂಶತುಲಕ್ಷ। ವಿವಿಧದೆನಾಲ್ಕುಲ
ಕ್ಷಂಮನುಜಯೋನಿಯಿಂ। ತೀವಿಭೇದದೊಳೆಚೌರಾಶೀತಿಲಕ್ಷಜೀ
ವಂಗಳಿವುಕೇಳೆಂದನು॥೩॥ ಸ್ವೇದಜಾಂಡೋದ್ಭಿಜಜರಾಯುಜಾಖ್ಯ

ದಚಿತು ಭೇದದಜನನದೊಳುದಿಸಿ ತಜ್ಜಾತಿಧರ್ಮಸಂ| ಪಾದನೆಯ
ಪರಿಕರವನುಂಡು ತತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳೊಳು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಗೋಜನ್ಮಕೆ|| ಆದಿ
ಸಂಚಿತದಿನೈತಂದು ಬಳಿಕತ್ಯಧಿಕ| ಮಾದನರಜನ್ಮದೊಳಗೈದುವಂ
ಜೀವನದ| ನಾದರಿಸಿ ಪೇಳ್ವೆಂ ಋತುಕಾಲದೊಳು ದಂಪತಿಗಳೊಂದೆ
ಪಿಂಡವಹುದು ||೪|| ಮಾತೆಯ ರಜಸ್ಸು ಪಿತೃವೀರ್ಯಂಗಳೊಂದಾಗಿ|
ಸಾತಿಶಯದಿಂ ಪ್ರಥಮದಿನದಲ್ಲಿ ಕಲಲಮಹ| ದಾತೆರದೊಳೈದುರಾ
ತ್ರೆಗಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಯಾಗಿ ಹತ್ತನೇ ದಿವಸದೊಳಗೆ|| ಖ್ಯಾತಿಯಿಂ ರಕ್ತ
ಬಿಂದಾ ಚತುರ್ದಶದಿನ| ಮಾತ್ರದೊಳು ಮಾಂಸವೆಂದೆನಿಸಿ ವಿಂಶತಿದಿ
ನ| ಕ್ಕೇತು ತನ್ಮಾಂಸಮೇ ಘಟ್ಟಿಗೊಂಬುದು ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳಚ್ಚರಿ
ಯನು|| ಅವಯವಾಂಕುರವಾಗಿ ತೋರ್ಪುದಿಪ್ಪತ್ತೈದು| ದಿವಸಕಾ
ಮೇಲೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಶಿರಮುದಯಿಪುದು| ಸವಡಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ತೋಳ್ತೊಡೆಗ
ಳಪ್ಪುವು ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಮಾಗಿ|| ತವೆ ಹಸ್ತಪಾದ ಸರ್ವಾಂಗು
ಲಿಗಳೈದೆ ಪು| ಟ್ಟುವವು ತಿಂಗಳು ನಾಲ್ಕಕಕ್ಷಿನಾಸಾಪುಟ| ಶ್ರವಣಗುದ
ಮೇಢ್ರರೋಮಂಗಳಪ್ಪುವು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ||೯|| ಎಲೆ ಸಿದ್ಧ
ರಾಮ ಕೇಳೈದನೆಯ ತಿಂಗಳಿಗೆ| ಸಲೆ ನವದ್ವಾರ ಜಠರಂಗಳಿಂ ಬಗುವ
ವು| ತಿಳಿಯೆ ನಖಕೇಶಮಾರನೆಯೊಳವವೇಳರೊಳಗವಯವಾದಿಗಳೆ
ಬಲಿದು || ಇಳಿವುದಾ ಮಾತೆಯುಂಡಂ ನರಸಮುದರದ| ದೊಳಗೆ ತ
ನ್ನಾಭಿಸೂತ್ರದೊಳೆಂಟು ತಿಂಗಳಿಗೆ| ನೆಲೆಯಹುದು ಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವ
ಮುಂ ಸುಜ್ಞಾನಮಾಶಿಶುವಿಗೇನೆಂಬೆನು ||೭|| ನವಮಾಸದೊಳು ಶಿವ
ಧ್ಯಾನಪರನಾಗಿ ಸಂ|ಭವಿಸಿದೆಂ ಭವಭವದೊಳಿಂತು ಗುರುಕರುಣದಿಂ|
ಶಿವಪರಾಯಣನಾಗಿ ಮುಕ್ತನಹೆನೆನುತಿರಲು ಸೂತಿಕಾವಾಯುವಿಂ
ದಂ|| ತವೆ ಕೆಳಗುದಲೆಯಾಗಿ ಬೀಳು ತಂ ವಿಷ್ಣುಮಾ| ಯುವಿನಿಂದಲಜ್ಞಾ
ನಯುತನಾಗಿ ಧರೆಗೆ ದೂ|ರುವ ಪಾಂಗಿನಿಂ ತನ್ನ ದುಃಖಮಂ ಚೀರುತಂ
ನಡುಗುತಂ ಜನಿಯಿಸುವುದು ||೮|| ಸತಿ ಋತುಸ್ನಾತೆಯಾದೊಂದನೆ
ಯ ದಿವಸದೊಳು| ರತಿಕೇಳಿಯಂ ಮಾಡೆ ಕುಲಗೇಡಿಯಾದಕುವರ| ರತಿ
ಯುದಿಪಳೆರಡನೆಯ ದಿವಸದೊಳು ಪಾತಕಂ ಪುಟ್ಟುವಂ ಮೂರರಲ್ಲಿ| ಅ
ತಿಚೋರನುದಯಿಪಂ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿವಸದೊ| ಳ್ವ್ರತಕಿ ಸಂಜನಿಪನೈ
ದಕೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾ| ಋತುದಿವಸದೊಳು ಕೂಡೆ ವ್ರತಗೇಡಿ ಜನಿಯಿಸು
ವನೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ||೯|| ಏಳನೆಯ ದಿನದೊಳು ದಯಾಪರನು ಮುಂ
ಟುಏನ| ಕಾಲಿಸು ದರಿದ್ರನೊಂಬತ್ತಕೆ ಧನಾಢ್ಯನಾ| ಮೇಲೆ ಹತ್ತಕೆ
ಕಾಮಿ ನಿಷ್ಕಾಮಿ ಪನ್ನೊಂದು ದಿವಸದೊಳು ಪನ್ನೆರಡಕೆ|| ಪೇಳಲೇಂ

ಕೋಪಿಪೆದಿಮೂರಕ್ಕ ಪೆಂಡಿತಂ। ವ್ಯಾಳೋಲದೋಗಿಪೆದಿನಾಲ್ಕರೊ
ಳ್ ಮೋದಿನೀ। ಪಾಲಕಂಪೆದಿನೈದು ದಿನಕೆಪೆದಿನಾರರೊಳ್ ಶಿವಯೋ
ಗಿಸಂಜನಿಪನು ॥೧೦॥ ಭೋಗದೊಳ್ ಸತಿಪುರುಷರೀರ್ವರು ಪೆರಧ್ಯಾ
ನ। ರಾಗಿರಲು ಜಾರನುದಿಪಂ ಶಿವಧ್ಯಾನಪರ। ರಾಗಿರಲು ಶಿವಯೋಗಿಜ
ನಿಸುವಂ ರವಿಯುದಯಕಾಲದೊಳ್ ಜನಿಸಿದವನು ॥ ಭೂಗಧಿಪಕೋ
ಪಿಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳ್ ಪಾಪಿಸಂ। ಧ್ಯಾಗಮದೊಳ್ ದಿಪಂಕು ತಾಪಿರಾ
ತ್ರಿಯೊಳ್ ದಿಸಿ। ದಾಗುಣಾನ್ವಿತನಮಳಶಾಂತಿಯುತನಾಗುವಂ ರಾ
ಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೧॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಪಿತ್ತಮುಂ ಶ್ಲೇಷ್ಮಮುಂ ತಿಳಿಯ
ಲೊಂ। ದೆರಡು ಬಳ್ಳಂ ಮಾಂಸಪಸೆರಕ್ತಮೇದಸ್ಸು। ಮಜ್ಜೆಶುಕ್ಲಮಾರ್ಗಂಗ
ಸಂದೋಹಮಿಪ್ಪತ್ತು ಪತ್ತು ಪತ್ತೈದು ಮೂರು ॥ ಇರದೆಪನ್ನೆರಡು
ಸಾಸಿರ ನಾಲವಗಣೆಯುಂ। ನರದೇಹದಿರೋಮತತಿ ಮೂರುವರೆಕೋ
ಟಿ। ನಿರತಮುಂ ನೂರರುವತಸ್ಥಿಗಳ್ಮೇರಿಪರ್ವೆಲರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ॥
ನರರೋಮ ಶುಕ್ಲಾಸ್ಥಿಗಳ್ ತಂದೆಯಿಂ ಶಂಗ। ಳುರು ಚರ್ಮ ಮಾಂಸರ
ಕ್ತಂಗಳಿವು ತಾಯಿಂ ಶ। ಮಿರದಿಮೇಳೆಂ ಸಪ್ತಧಾತುಗಳ್ ಶುಕ್ಲಾಧಿಕತ್ವ
ದಿಂ ಪುರುಷ ನಹನು ॥ ಪರಿಕಿಸಲು ರಕ್ತಾಧಿಕತ್ವದಿಂ ಸ್ತ್ರೀ ಜನಿಪ । ಳೆರ
ಡುಂ ಸಮಾನಮಾಗಲು ನಪುಂಸಕನಾಗಿ। ಧರೆಯೊಳ್ ದಯಿಪನೆಂದು ಸಿ
ದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ಚನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ದನು ॥೧೩॥ ಪಂಚಭೂತಂಗಳಿಂ
ದಾದಮೆಲೆರಾಮ ಕೇಳ್। ಪ್ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ವಮುಂ ತೆನಲ್ಜ್ಞಾನಾದಿ। ಪಂಚ
ಕರಣಂಗಳಾಕಾಶದಿಂ ನಾದವಾಮುರುತನಿಂ ಪ್ರಾಣವಾದಿ ॥ ಪಂಚವಾ
ಯುಗಳಾಗವಗ್ನಿಯಿಂ ಶ್ರೋತ್ರಾದಿ। ಪಂಚಸುಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಾ
ವಾರಿಯಿಂ। ಪಂಚವಿಷಯಂಗಳ್ ಪೃಥ್ವಿಯಿಂ ಪಂಚಕರ್ಮಾಂಗಳ್
ದಯಿಸಿದವು ॥೧೪॥ ಇಂಚಮಂತ್ರಾರದಿಂ ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪ್ರ। ಪಂಚ
ಮುಂಪೇಳ್ವೆನಾಲಿಸು ರಾಮ ಮುಂಪೇಳ್ದ। ಪಂಚಭೂತಂಗಳೇ ಪಂಚಿತಾಂ
ಶಪಂಚೀಕೃತಿಯನೈದಿದೇಹವಾಯ್ತು ॥ ಪಂಚಭೂತಂ ಧರಣಿಜಲ
ತೇಜಶರಿನಭಂ । ಪಂಚಾಂಶಮಸ್ಥಿತೋಕ್ಕಾಡಿಮಾಂಸಂರೋಮ।
ಸಂಚಯಮಿವೈದು ಪ್ರಂಪೃಥ್ವಿಯಿಂದಾದವಾಲಿಸು ರಾಮ ನೀನೆಂದ
ನು ॥೧೫॥ ಸ್ವೇದಜೋಲ್ಮೂತ್ರಶುಕ್ಲಂ ಶೋಣಿತಂ ಜಲದಿ। ನಾದವು ತೃ
ಷಾನಿದ್ರೆಯಾಲಸ್ಯಸಂಗಕ್ಷು । ಧಾದಮಗ್ನಿಯೊಳಿರದೆ ಪರಿಮಪಾರುವ
ಸುಳಿವಕೂಡುವಗಲೂನ್ವವಾಯುವಿಂ ॥ ಆದವ್ರರೆ ಮೋಹರಾಗದ್ವೇ
ಷಲಜ್ಜೆಭೀ। ತ್ಯಾದಿಗಳ್ ಗಗನದಿಂ ತತ್ಪಂಚಭೂತದಿಂ। ದಾದವಿಪ್ಪತ್ತೈ
ದುಗುಣಮವಕ್ಕೊಂದೊಂದಕೈದೈದುಗಣನೆಯಿಂದಂ ॥೧೬॥ ಧರೆಗವಿಷ

ಯುಂಗಳೈದಂಬುವಿಗೆನಾಲ್ಕಗ್ನಿ । ಗಿರದೆಮೂರನಿಲಂಗವೆರಡಾಗಸ
ಕೊಂದು। ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೀಮಿಶ್ರಮಿಪ್ಪತ್ತೈದಹುದು ಪಂಚೀಕೃತಿಯನಿ
ನ್ನಾಲಿಸು॥ ಧರೆಪಾಯುಗಂಧನಾಸಿಕಪರಣಚಿತ್ರಂಗ। ಳುರುತರಪ್ಪ್ರಥಿ
ವಿಪಂಚಕವೈದುಗಸ್ವರಸ । ಪರಮಜಿಹ್ವಾಪಾಸಬುದ್ಧಿಗಳುವಾರಿ
ಯಿಂದೆಲೆರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೭॥ ಪಾದರೂಪಾಕ್ಷಿಗಳುದಾಮವುನೆ
ಮಹಂಕಾರ। ಮಾದವಗ್ನಿಯೊಳಿರದೆಪಾಣಿಪರುಶತ್ವಕ್ಕ । ಭೇದಿಸ
ಲ್ವ್ಯಾನಮನಮನಿಲನಿಂದಾಕ್ಕಬ್ಧಿಸುತಿಸಮಾನಜ್ಞಾನವುಂ॥ ಆದ
ಪಾಕಾಶದಿಂಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯಕಭೂತ। ಮಾದಿಮಂದಿಕ್ಕುಗಳುದೇವ
ತೆವಿಷಯಶಬ್ದ। ಮಾದರದಿನಕ್ಷರಾನಕ್ಷರಂಗಳುಶಬ್ದಭೇದವಾದದೆಪು
ದೆಂದನು॥೧೯॥ ಭಾವಿಸಲ್ತ್ವಕ್ಕಿಗೆಮರುದ್ಭೂತಮಿಂದ್ರನಧಿ। ದೇವತೆ
ಯುದಕ್ಕೆ ವಿಷಯಂಸ್ಪರ್ಶವೃದುಕಠಿಣ। ಮಾವರಿಪಶೀತೋಷ್ಣಮಂ
ಬನಾಲ್ಕುಂಸ್ಪರ್ಶಭೇದಮಕ್ಷೀಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ॥ ಪಾವಕಂಭೂತಮಾರೂ
ಪುವಿಷಯಂಶ್ವೇತಭಾಪಾದಿಷಡುವರ್ಣಮಾರೂಪುಭೇದಮಿ। ಸ್ನಾ
ವಿಮುಳಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕಪ್ಪುಭೂತಮಿದೆವರುಣನಧಿದೈವಮದಕೆ ॥
ರಸವಿಷಯಮದಕೆಮಾಧುರ್ಯಲವಣಾದಿಷ। ಡ್ರಸಮುತಗ್ಭೇದಮಾ
ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕರದೆ। ರಸೆಭೂತೆಮಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳಧಿದೈವಮ
ದಕೆವಿಷಯಂಗಂಧಮ॥ ಸುಗಂಧದುರ್ಗಂಧವೆರಡುಗಂಧದಭೇದ।
ಮಸಮನಾಗಿಂದ್ರಿಯಕೆಸಾಗಮನತಂದಾಣ। ಲೆಸನಧಿದೈವಂಸುವಾ
ಕ್ಯಂಗಳುಂದುವರ್ಣಸಂಕುಳಂವಿಷಯಂಗಳು ॥೨೦॥ ಬಿಡನೆನಾಕ್ರಿಸು
ರಾಮಪಾಣೇಂದ್ರಿಯಕೆಕೂರ್ಮ। ಮಿರುತನಿಂದ್ರಂಗೈವಮುಮದಾ
ನಪಾನನೆಂ । ಬೆರಡುವಿಷಯಂಪದೇಂದ್ರಿಯಕೆಕೃಕರಂಪಾಯುವಿ
ಷ್ಣುವಧಿದೈವಮದಕೆ॥ ಇಂದೆಗಮನಾಗಮನವಿಷಯಮಪಾಗುಸ್ವಕ್ಕೆ।
ಮದೇವದತ್ತಮರುತಂಮೃತ್ಯುವಧಿದೇವಿ। ಪರಿಕಿಸಲ್ವಾನಂದವಿಷ
ಯಮಪಾಯುಗಹನಂಜಯಮಾಗ್ರಿಂಮರುತನು ॥೨೧॥ ಪರಮೇಷ್ಠಿ
ದೈವಂವಿಸರ್ಜನಂವಿಷಯಮಿ। ಸ್ನಿರದೆಕೇಳ್ದಶವಾಯುನಿರ್ಣಯಂಗ
ಳಂ। ಪರಿಕಿಸಲ್ಪ್ರಾಣಮರುತೇಂದ್ರನೀಲದವರ್ಣಮದುಹೃದಯದೊ
ಳಗೆನೆಲಸಿ॥ ಹರಿಯಬೆರಳಿಂಗಪಾಲಾಗ್ರಪರಿಯಂತರಂ । ಸ್ಥಿರದೆಸ
ತಾಪ್ರಾಣಸುತಮಶ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸ । ಮೆರಡನಾಗಿಸಿಯುನ್ನಪೀರ್ಣ
ಮಂಮಾಡುವುದುರಾಮನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೨೨॥ ಗುದದೊಳಗಪಾ
ನಹರಿಯೆದುರ್ವಮಲಮೂತ್ರಮುಮಂ। ನೊದವಲೀಯದೆವಿಸರ್ಜಿಸಿ
ಯಧೋದ್ವಾರಮಂ। ಪದೆದುಬಲಿದಂನರಸಮಂವ್ಯಾಪ್ತಿಯಂಮಾಡು

ತ್ರಿಶುದನುದಿನಂಮುರಿಯದೆ॥ ವಿದಿತಂಸಮಾನಾನಿಲಂನೀಲವರ್ಣವಿ।
ಪರ್ದುನಾಭಿಯಪಾದಮಸ್ತಕಂಬರಮುಮಯು। ಮದೊಳೆಪಸರಿಸಿ
ಕೊಂಡುಕೊಂಡಂನರಸವನೆಲ್ಲಗೋಮುಕ್ಕೈದಿಸುವುದು॥೧೨॥ ಎಳೆ
ಮಿಂಚುವಣ್ಣದೊಳುದಾನಾನಿಲಂಕಂಠದೊಳಗಿರ್ದುಸೀನ್ಕಂಮುಳ
ನಸುಗಳಕಾಂಬವೈ। ಪೞಿಯೊಳೇೞಿಪಕುಳ್ಳಿರಿಪಛರ್ದಿಯಂನಿರೋ
ಧಂಗಳಂಮಾಡಿಸುತ್ತ॥ ಇೞಿವನ್ನರಸವನುತಾಪಸಂಗೈವುತ್ತ। ನೆಲಸಿ
ಪ್ಪುದಾವ್ಯಾನವಾಯುಕೀರದಬಣ್ಣ। ಮೊಲವಿನಿಂಸರ್ವಾಂಗಸಂಧಿಗ
ಳೊೞಿಪುರ್ದೆಲೆರಾಮನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೧೪॥ ಮುಂದುಡಿದುರ್ದಂತಿದ್ದಿ
ಯುನ್ನಪಾನಾದಿಗಳೆ। ನೊದವಿಸುವಗಲ್ಲಲ್ಲಿಮೋಣ್ಣಾಗವಾಯುವಂ।
ಬುದುಪೀತವರ್ಣಮುರೆ ರೋಮನಾಳದೊೞಿರ್ದುನಿಶ್ಚಲದೆಪಾಡಿಸು
ವುದು॥ ಉದರಭಾಳದೊೞಿರ್ದ್ದಕೂರ್ಮಮರುತಂಸುಧವೆ। ಲದವರ್ಣ
ತನುವಿಗಾಧಾರಮಾಗಿರ್ದ್ದಪುದು। ಪದೆದುಕಣ್ಬಾಯ್ಗಳಂಮುಚ್ಚಿತೆರ
ನುತ್ತಿಹುದುಕೇಳೆಂದುನಿರವಿಸಿದನು॥೧೫॥ ಕೃಕರನೆಂಬಾವಾಯುವಂ
ಜನದಕಾಂತಿನಾ॥ ಸಿಕದುದಿಯೊೞಿರ್ದುಂಕ್ಷುಧಾದಿಧರ್ಮಂಗಳಂ।
ಪ್ರಕಟಸುತಗಮುನಾಗಮುನಕಾಯರ್ವಂಮೂಡುವುದುದೇವದತ್ತ
ವಾಯು॥ ವಿಕಲಮಿಲ್ಲದೆಗುಹ್ಯಕಟದೇಶದೊಳೆಗಸ್ಫಟಕವರ್ಣದಿಂದಿ
ರ್ದುಕುಳ್ಳಿರ್ದುಕುಳ್ಳಿರಿಸುವೇೞಿಸುವ। ಸಕಲಭೆಟಂಗೈವುತೊರಲಿ
ಮಾತಾಡಿಸುವುದೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೧೬॥ ಮರಧನಂಜಯವಾ
ಯುಬೊಮ್ಮರಂಧ್ರದೊೞಿರ್ಪು। ದುರುನೀಲವರ್ಣಮುದುಕರ್ಣಂಗ
ಳೊಳುಬಿಡದೆ। ಶರಧಿಘೋಷಂಗಳೊಲುಘೋಷಿಸುತಮರಣಗಾಲ
ಕ್ಕನಿರ್ಘೋಷವಾಗಿ॥ ಇರುತಿರ್ಪುಗೆಲೆಸಿರ್ದ್ದರಾಮದಶವಾಯುಗ
ಳ್। ಪರಿಯುವಿನ್ನಾರ್ತಿಸ್ಯೈಮುಂಬಿರದೆಪೇೞ್ದಸಂ। ಕರಣಭೇದಂಗಳಂ
ವಿಸ್ತರದೊಳೆನುತಲಾಚನ್ನಬಸವಂನುಡಿದನು॥೧೭॥ ಮತ್ತೆಕೇಳಾ
ತ್ಮನಾಗಸಮೊಂದೆಜಾನಮಾ। ದತ್ತುವಾಯುವನೊಂದೆಮನಮಾ
ದುದಗ್ನಿಯೊಳು। ಬಿತ್ತರದಿನೊಂದಲ್ಕಹಂಕಾರಮಾಯ್ತುಗಕಮಂ
ಕೂಡೆಬುದ್ಧಿಯಾಯ್ತು॥ ಚಿತ್ತಮಾಯ್ತುಭೂಮಿಯೊೞ್ಬರಸೆಮೋ
ಣವಿನಿ। ತುತ್ತವಜ್ಞಾನಾದಿಯಂತಃಕರಣಮಾಲಿ। ಸುತ್ತರಮುನಾ ಮು
ನಪ್ಪಿಗೆವಾಯುಭೂತಮಾಚಂದ್ರನಧಿದೈವಮುದಕೆ॥೧೮॥ ಸತತಮು
ದುಸಂಕಲ್ಪಮಂವಿಕಲ್ಪಂಗಳಂ ಪ್ರತಿದಿನಂಮಾಡುವುದಹಂಕೃತಿಗೆರು
ದ್ರದೇವತೆಯಗ್ನಿಭೂತಮೊ ಡನೊಡನೆಹಂಕರಿಸುತಿಪ್ಪುದುಬುದ್ಧಿ
ಗಪ್ಪುಭೂತಂ॥ ಚತುರಾನಂದೈವಬುದ್ಧಿಯಂನಿಶ್ಚಯಿಪ್ಪು। ದತುಳಚಿತ್ತ

ಕೆಪೃಥ್ವಿಯೆಂಬಭೂತಮುಮಾತ್ಮ|ವಿತತಿದ್ವೈಪಂಸ್ಥಿರದೊಳವಧರಿಸು
ತಿರ್ಪುದೆಲೆರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ||೧೯|| ಇಂತುಟಪತ್ತ್ರನಾಲಕುತ
ತ್ವಮೇದೇಹ| ಮುಂತದಂತಾಳ್ದಿರ್ಪದೇಹಿಯಾತ್ಮಂತನಗೆ|ಸಂತತಂ
ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳುಚಿದಾಕಾರಮಧಿದೈವಮುದಕೀಶನು||ಸಂತಸ
ದೊಳಖಿಳಸರ್ವಾಂಗಪ್ರದೇಶಮಂ | ತಾಂತುಂಬಿಕೊಂಡುಚೈತ
ನ್ಯರೂಪಾಗಿಸ | ತ್ಕಾಂತಿಯುಮನೈದಿಸುತ್ತಿರ್ಪನಾತ್ಮಂಮೂರು
ಭೇದವಾತಿಪ್ಪುದೆಂದನು ||೨೦|| ಪರಿಕಿಸಲುಜೀವಾತ್ಮನಂತರಾತ್ಮಂ
ಬಳಿಕ| ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದುಸಂಸಾರಸುಖದೊಳು | ಪರಿಬದ್ಧನಾದ
ಮಂಜೀವಾತ್ಮನವರೊಳಗೆಸಲೆಹೊದ್ದಿಯುಂಹೊದ್ದದೆ || ಇರುತಿಪ್ಪ
ನಂತರಾತ್ಮಂತತ್ಪ್ರಪಂಚದೊಳು | ಭರದೆಸಿಲ್ಕದೆನಿರಾಕಾರರೂಪಿ
ನೊಳಿಹಂಪರಮಾತ್ಮನಿಂತುಟಾತ್ಮತ್ರಯದನಿರ್ಣಯಂಕೇಳೆಂದುನಿ
ರವಿಸಿದನು||೨೧|| ಪ್ರಿಯದಿಪೇಳ್ವೆಂಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾರಣತನು| ತ್ರ
ಯದೊಳಾಸ್ಥೂಲತನುವೇಪಂಚಭೂತಗಳ| ಮಯವಿಂಪ್ರಿಯಂಗಳೀ
ರೈದುವಾಯುಗಳೈದುತನ್ಮನೋಬುದ್ಧಿಯೆರಡು || ನಿಯತಮಾಸ
ಪ್ತದಶಕಂಲಿಂಗಭೂತಿಕಾಂ| ಗ್ವಾಯಮಿದೇಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಾತ್ಮಚಿ
ತ್ತಾಸಂಕ್ಯ|ತಿಯುಮಿರದೆಸಂಯೋಗಮಾಗಕಾರಣತನುತ್ರಯಮಿವಿ
ವೃಹೀಗೆಂದನು ||೨೨|| ಎಸವಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗಸಾಂಗಾಂಗಸಮುಪಾಂಗ|
ವಿಸರಭೇದಂಗಳುಶಿರೋವಕ್ಷಮೂರುಭುಜ, ಮಸಮಾಂಗಮಾನನಂ
ನಾಸಿಕಂ ಶೃತಿಯಧರಲೋಚನಸಾಂಗಮೆಯೆಂಬಿವು || ಸಸಿನದಿಂಪ್ರ
ತ್ಯಂಗಮಿಂತುಸಾಂಗಾಂಗಭಾ|ವಿಸೆನಾಲ್ಕುಕರಣವಸ್ತ್ರಾಭರಣಲೇಪ
ಕೂ | ರಸಿತತಿಯುಪಾಂಗಮಿಂತೆಂಗದಚತುಷ್ಟಯಂದಶನಾಡಿಯುಂ
ಪೇಳ್ವೆನು||೨೩|| ಮೇಳೆನಿಸುಮಿಡಪಿಂಗಳನಾಡಿಗಳುಚಂದ್ರ|ನಾಳೆ
ದೊಳಗಾಸೂರ್ಯನೊಳುಸುಷುಮ್ನಂಮಧ್ಯ | ನಾಳದೊಳುಗಾಂ
ಧಾರಿಬಲದಕ್ಷಿಯೊಳುಹಸ್ತಿಜಿಹ್ವೆಯುಡದಕ್ಷಿಯೊಳಗೆ||ಲೀಲೆಯಿಂದೆಡ
ಬಲದಕಿವಿಯೊಳುಪಯಸ್ವಿನಿವಿ| ಶಾಲಪೂಷಂಗಳಾಲಂಬುಮಿರ್ಪು
ದುಮೇಢ್ರ| ನಾಳದೊಳುಪಾಯುವ್ರೊಲುಲಕುಹಮಾಶಂಕಿನಿಯೆನಾ
ಭಿನಾಳದೊಳಿರ್ಪುದು ||೨೪|| ಧರೆಸಲಿಲಪಾವಕಾನಿಲಗಗನರವಿನಿ
ಶಾಕರ|ರಾತ್ಮರೆಯಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳೆಮುದವಿವಾ| ಧರೆಯುಮುದವೆತ್ತೆ
ನುತಗುಣಭರಿತನಾಗಿಹಂಸಲಿಲಮುದವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ || ಇರದೆಸಂಸಾರಮು
ದನಾಗಿಹಂಶಿಖಿಮುದೋ| ತ್ಕರಮಾಗೆಕಾಮುಮುದನಾಗಿಹಂಪವನಮು
ದ| ಭರಿತನಾಗಲುಗಮನಭರನಹಂಗಗನಮುಡಕೇರುವಂವಾಹನವ

ನು॥೩೫॥ ತರಣಿ ಮುದವೆತ್ತ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯೊಳು ಪುದಿದಿಹಂ, ಪರಮ ಶಶಿ ಮುದವೆತ್ತು ಚಿಂತೆಯೊಳು ಕೂಡಿರ್ಪ | ನಿಂದಾತ್ಮ ಮುದವೆತ್ತ ಬಳಿಕಹಂಕಾರಯುತನಾಗುವಂ ಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು ॥ ನಿರುತ ವಿಾ ಸಪ್ತಧಾತುತ್ಪತ್ತ್ಯವಸರಾಂಶ| ದುರುತರದ ಕರ್ಮಂಗಳಿಂತೆನಲು ರಸಕೆ ಭಾಸುರ ಕಪಿಲವರ್ಣಮುಂ ಪೃಥ್ವ್ಯಂಶಮುಂ ಗಮಂ ಭರದಿ ತಳ್ಕಿಸುತಿರ್ಪುದು ॥೩೬॥ ತವೆ ರುಧಿರಮದು ನೀಲವರ್ಣಮಪ್ಪುವಿನಂಶ| ಮವಯವವುಂ ನಡುಗಿಸುತ್ತಿಹುದು ಮಾಸಂ ರಕ್ತ | ನಿವಹವರ್ಣಮುಮಗ್ನಿಯಂಶಂ ಶರೀರಮಂ ಕಳವಳಿಸುತಿರುತಿರ್ಪುದು ॥ ವಿವರಿಸಲು ಮೇದಸ್ಸು ಮಾಂಜಿಷ್ಠವರ್ಣಮುಗು | ಪವನಾಂಶಮುಂ ಗಮಂ ಬೆದರಿಸುತ್ತಿಹುದು ಮೇ| ಲವಿರಲಾಸ್ಥಿಗಳ್ಳೈದೆ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣಂ ಗಗನದಂಶಮಾಗಿರುತಿರ್ಪುದು ॥೩೭॥ ಮರುಳಾಗಿಸುಡುಯುಪುದು ಮಜ್ಜೆ ತಾಂ ಪ್ರಚ್ಛಾಯೆ| ತರಣಿಯಂಶಂ ಶರೀರವನೊತ್ತರದೊಳಿಕನ | ಮರಿಸಿ ನುಡಿಸುತ್ತಿಹುದು ಶುಕ್ಲಮೇ ಶ್ವೇತವರ್ಣಂ ಚಂದ್ರನಂಶಿಕಮದುಂ॥ ಇಂದೆಕಳವಳಮುಂ ಕಂಪನಮನೆಸಗುತ್ತೀ| ಪರಿಸಪ್ತಧಾತುಗಳ ನಿರ್ಣಯಂ ತನುವನಂ | ವರಧನಂ ರಾಜ್ಯ ಪಿಶ್ರೋಷ್ಣತಾಪಸೇನಾಕಾಂಟಿಗಳಿವೀ ವ್ಯಸನಂಗಳು॥೩೮॥ ತನುವಿವ ವ್ಯಸನವಾದಲ್ಲಿ ತನು ಬಡವಾಯಿ | ತೆನುತಿಹಂ ಮೇಣ್ಮನೋವ್ಯಸನವಾದಲ್ಲಿಯೊ | ಯ್ಯನೆ ಕಳವು ಪಾದರಂಗಳ ಬಯಸುತಿರ್ಪನರ್ಥವ್ಯಸನವಾದಾಗಳು ॥ ಧನಕೆ ಚಿಂತಿಸುತಿಹಂ ರಾಜ್ಯವ್ಯಸನವಾಗ| ವಿಮತವಸ್ತ್ರಾಭರಣವಾಹನಂಗಳ ಬಯುಪ | ನನುಮಿತಂ ವಿಶ್ವವ್ಯಸನವಾಗ ಸಗೃಹಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ಬಯಸುತಿಹನು॥ ಆತ್ಮಸುತಾಪವ್ಯಸನವಾಗೆ ಪುತ್ರನು | ತ್ರಾಳಿಯಂ ಬಯಸುವಂ ಸೇವಕಾವ್ಯಸನಮಂ| ತಾಳ್ದುಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟುಂಡು ಡಬ್ಬೇಕೆಂಬ ಕೋಟಲೆಯೊಳೊಂದಿಪ್ಪನು॥ ಕೇಳಿತಿಮ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳು ಷಡೂರ್ಮಿಗಳ| ಕೇಳ್ವಾದೊಡಾ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸೆ ಶೋಕಂ ಮೋಹ| ಮಾಲೋಕಿಸಲು ಜನನ ಮರಣಾದಿಗಳ್ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸೆಗಳ್ ಪ್ರಾಣಧರ್ಮಂ॥೪೦॥ ಮರವೋಹ ಶೋಕಂ ಮನೋಧರ್ಮಮುಂ ಜನನ | ಮರಣಮೆರಡಂದೇಹಧರ್ಮ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಮುಂ ಲೋಭ ಮೋಹ ಮದ ಮತ್ಸರಂಗಳು ತಿಳಿಯಲಾರುವರಿವರ್ಗಂಗಳು॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಜಾತಿ ವರವರ್ಣ ಕುಲಗೋತ್ರಂಗ| ಳೊರವೆ ನಾಶ್ರಮನಾಮಮಿವು ಬಗೆಯೆ ಷಡ್ಭ್ರಮಂಗ | ಳಿರದೆ ಜಾಯತೆ ವಿಪಕ್ಷತೆ ವಿನಶ್ಯತೆ ವಿಪರಿಣಮತೆ ವರ್ಧತೆ ಯಸ್ತಿತೆ॥೪೧॥ ಇವು ತಿಳಿಯೆ ಷಡ್ಭಾವವಿಕೃತಿಗಳು ಜಾಯತೆಯ | ತವೆ ಜನನಿಯುದರದಿಂ ಬಪ್ಪು

ದಸ್ಥಿತೆಯುಂಟೆ । ನವಪರಿಣಮತೆಪರಿಣಮಿಸುವುದುಂವೆರ್ಧ್ಧತೆಯು
ಬಳಿವಪಕ್ಷತೆಯುಳಸಿವಂ॥ ಸವಿನಶ್ಯತೆಯುಳಿಡುವುದಿಂತಿವೇಷಡ್ಭಾ
ವ । ವಿವರಂಗಳೆಂನಮಯಪರಿಣಮಯವಿಜ್ಞಾನ । ನಿವಹವಾನಂದ
ಮಯಮುಂಮನೋಮಯಮಿಂತುಪಂಚಕೋಶಂಗಳಿರವು॥ ಒರವೆ
ನಾಂಸುಗುಣತ್ರಯದಭೇದಂಗಳೆಂ । ವರಸತ್ವಹರುಷಕ್ಷಮಾಕುಲ
ಜ್ಞಾನಭಾ। ಸುರಮಾನನಿಷ್ಠೆಯಂಶ್ರದ್ಧೆ ಧೈರ್ಯವಿವೇಕಸಹಸಗಳುಸಾ
ತ್ವಿಕಗುಣಂ॥ ಪರಮಪ್ರಿಯಾಸಂಕ್ಯತೋದ್ಯೋಗರೋಷಮ। ತನ್ನರ
ಮಿವುರಜೋಗುಣಂತವೆನಿದ್ರೆಯಾಲಸ್ಯ। ಮರುವೋಹಚಪಲಹಿಂ
ಸಾನಿಂದೆಯಂಬಿವೇತಾಮಸಗುಣಂತಿಳಿಯಲು॥೪೩॥ ಅನುಪಮದ
ಸಸಿವಂತ್ಯಣೇಕ್ಯ ತಂತ್ರಿಳಿದುವ। ಘನಿಮಹಾಕ್ರೋಧಿನಿಸಗಂಧಚಾ
ರಿಣಿವಿಮೋ । ಹಿಣಿಯುಮತ್ರಿಚಾರಿಣಿಯುಮಸೆವಾಸಿನಿಯಂತರಂ
ಗದಮದಾಷ್ಟಕಮಿವು॥ ಧನಮದಂಕುಲಮದಂಛಲಮದಂಚಾರುಯ
ವ್ವನಮದಂರೂಪವಿದ್ಯಾರಾಜ್ಯಸತ್ತ್ವೋ। ಘನಮದಾಷ್ಟಕಮಿವೆಬಾ
ಹ್ಯಮದಸಂಕುಲಂಕೇಳೆಂದುನಿರವಿಸಿದನು ॥೪೪॥ ಒರವೆನೆಲ್ಲರಾವ
ನೀಂಕೇಳ್ವುದಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಮುಂ। ನಿರಗಾಧಿಭೌತಿಕಮುಂನಾದಿದೈವಿಕ
ಮುಮಿವು। ಪರಿಕಿಸಲುತಾಪತ್ರಯಂಗಳಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಮದೆರಡುತೆರ
ನೆಂತೆಂದೊಡೆ॥ ನಿರುತದಿಂಮಾನಸಂಶಾರೀರವೆಂದುಮ। ಸ್ಪರ್ದೆಸೂ
ಯಾಸೂಯಚಿಂತೆಯಿಂಮಾನಸವಿ । ಕರಮೆಮಾನಸಮಿನ್ನುಘೋರ
ಮುಖ್ಯರೋಗದಿಂನೋವುದೆಶಾರೀರವು ॥೪೫॥ ಚೋರರಿಂರಾಜರಿಂ
ಪಶುಪಕ್ಷಿಮೃಗಗಳಿಂ। ಕ್ರೂರಾಹಿಭೂತಭೇತಾಳಾದಿಸಂಕುಲದ। ಸೇ
ರುವೆಯಜೀವಚಯದಿಂದಲಾದುಪಸತಿಗಳಾಧಿಭೌತಿಕಮದಿನ್ನು॥
ಸೇರುವೆಯುಜನನಮರಣಂಚಸಿತೃಷೆಗಳಿಂ। ದಾರೈಯನರೆತೆರೆಗಳ
ಜ್ಞಾನಮಿವರಿಂದೆ। ಸೇರಿದಮಹಾದುಃಖಮಾಧಿದೈವಿಕಮಿದೆಲ್ಲರಾವನೋ
ಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೬॥ ಇಂತುಭವಭವದೊಳುದ್ಭವಿಸಿತಾಪತ್ರಯ।
ಭ್ರಾಂತಿಯೊಳುಕಡುನೊಂದಜೀವಂಗಬಿಡದೆಹ। ನ್ನಾಂತರದಸುಕೃ
ತವಾಸನೆವಿಡಿದುಶಿವಭಕ್ತಿಸಂಜನಿಸಲದರಿಂದಲೆ ॥ ಮುಂತೆಸುಜ್ಞಾನ
ವೊದಗುವುದುತಜ್ಞಾನದಿರ । ವೆಂತೆನಲುಮೂರುತೆರನದಭೇದಂಗ
ಳೆಂ । ನೀಂತಳಿವುದೆಂದುದಯದಿಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗ ಚನ್ನಬಸವಂಪೇ
ಳ್ದನು ॥೪೭॥ ಹಿಂಗದೀಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮುಂಪರೋಕ್ಷಾಪರೋ। ಕ್ಷಂಗಳೆಂ
ಬುರುತರಜ್ಞಾನತ್ರಯಂನೋಡೆ । ಕಂಗೊಳಿಸುವೀತನುತ್ರಯದೊ
ಳೆಂಶ್ರೋತ್ರಾದಿಜ್ಞಾನತ್ರಯಂಗಳಿಂದಂ॥ ತುಂಗಶಬ್ದಾದಿವಿಷಯಂಗಳಿಂ

ಷ್ಠಾನಾದಿ| ಷೋಂಗುಮಂತಃಕರಣಮೈದರಿಂದರಿವುದೇ| ಕಂಗೊಳಿಸು
ವಮಲಪತ್ಯಕ್ಷಮಾಲಿಸು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀನೆಂದನು ||೪೮|| ಮರದೇ
ಶಕಾಲಮುಂ ಲೋಕಾಂತರಂಗಳೆಂ| ಪರಮಜನ್ಮಾಂತರದ ಸುಖದುಃ
ಖದುಷ್ಕರ್ಮ| ಮುರುಸುಕರ್ಮದ ಬಂಧಮೋಕ್ಷಂಗಳೆಂಬಿವಂ ಮೇ
ದಾಗಮಂಗಳಿಂದಂ || ಇರದರಿವುದೇ ಪರೋಕ್ಷಂ ಬಾಹಿರಂಗದ| ಳ್ಳಿರು
ತಿರ್ಪ ಭೂತಪಂಚಕಮಂತರಂಗದ| ಳ್ಳಿರುತಿರ್ಪ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳೊಂದೆಂ
ದರಿದು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ||೪೯|| ಮುಂದೆ ತದ್ಗುಣಧರ್ಮವಿ
ಷಯಮಂ ತಾನಲ್ಲ | ವೆಂದರಿದು ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮರೇಕಾರ್ಥ|
ವೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಮಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಜಮೆಂದರಿದು ಸಿರಿಗುರು ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಂ||
ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲದರಿವಂದಮಪರೋಕ್ಷಮಿಾ| ಸಂದ ಸಂವಿತ್ರಯಮಿವೀ
ಗೆಂದು ಪೇಳಲಾ | ನಂದದಿಂ ಸಿದ್ಧರಾಮಂ ಚನ್ನಬಸವನಡಿಗೆರಗಿ ಮುಗು
ಳಿಂತೆಂದನು ||೫೦|| ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸ
ದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಧವಾ| ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವ
ರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮ
ನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ | ಕಂತುಹರನ ಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ||೫೧||

ಐದನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೫ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೮ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೫೮೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೬ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ|| ಮೋಕ್ಷಮಂ ಕೊಟ್ಟೆನ್ನು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಂ| ರಕ್ಷಿಸು
ವೆನೆನುತಾಗ ಚೆಂನಬಸವಂ ಲಿಂಗ| ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿ ಗುರುಲಿಂಗ
ಜಂಗಮದ ಮಾಹಾತ್ಮೆಯಂ ವಿರಚಿಸಿದನು||

ಪದ || ದೇವಜಯ ಜಯ ಶಾರ್ವರೀಶ್ವರಕಲಾಜೂಟ| ದೇವಜಯ
ಜಯ ಮನ್ಮಥಪ್ರಮೋದವಿದೂರ| ದೇವಜಯ ಜಯ ವಿಭವವಿಕ್ರಮಾ
ನ್ವಿತ ದೇವರಾಕ್ಷಸವಿಮದವಿದೂರ|| ದೇವಜಯ ಜಯ ಶುಕ್ಲಧಾತುವಿ
ಲಸದ್ಗಾತ್ರ| ದೇವಜಯ ಜಯ ನಂದನಶ್ರೀಮುಖಾಂಭೋಜ| ದೇವಜ
ಯ ಜಯ ಪ್ರಭವತಾರಣ ಶರಣವಿರೂಪಾಕ್ಷಕಾಲಸ್ವರೂಪ ||೧|| ಎನ್ನ
ಸದ್ಗುರು ಚೆಂನಬಸವೇಶ ಪೇಳ್ವುದೆನ| ಗಿನ್ನೇನು ಗತಿಯೆನಲು ಶೈವಾ
ಗಮಾರ್ಥಸಂ| ಪಂನರಾಗಿರ್ಪ ವರಗುರುಕರುಣದಿಂದಲಷ್ಟಾವರಣದಿರ
ವನರಿದು|| ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೀರಶೈವೋಪದೇಶಂಬಡೆದು | ನಿನ್ನ ಭವಮಂ
ತೊಲಗಿಸೆನೆನೀನೆ ಗುರುವಲ್ಲ| ದಿಂನೆನಗೆ ಬೇರೆ ಗುರುವಿಲ್ಲ ಕರುಣಿಪುದೆಂ

ದುಮುಗುಳೆರಗಲಿಂತೆಂದನು ॥೨॥ ಒರವೆನಾಲಿಸು ರಾಮಗುರುವಿನಸು
ಲಕ್ಷಣಮಂ। ನುರುಶಿವಾಗಮಪುರಾಣಂಗಳಂತಿಳಿದಮಳ । ಪರಮಶಾಂ
ತಂಶುಚಿಶಿವಾಚಾರಸಂಪನ್ನನುತ್ತಮಂಪೂರ್ಣಾಂಗನು ॥ ವರಜಿತೇಂ
ದ್ರಿಯನತುಳಗುರುಸಂಪ್ರದಾಯಕಂ। ನಿರುಪಮಿತಸದ್ವಂಶಜಾತಂಶಿ
ವಧ್ಯಾನ। ಪರರಾದರಲ್ಲಿನೀಂದೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೆನಲಾತನಿಂತೆಂ
ದನು ॥೩॥ ಪರಮಸದ್ಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶನೀಂಪೇಳ್ದ। ವರಲಕ್ಷಣಂ
ಳೆಲ್ಲಂನಿನ್ನೊಳಿವೆನೀನೆ । ಪರಶಿವಚಿತ್ಕಳಾರೂಪನೀಬಸವಣ್ಣ
ಮೊದಲಾದಪ್ರಮಥಗಣಕೆ ॥ ವಿರಚಿಸಿದೆಪರಣಲಿಂಗೋಪದೇಶವ
ನೆನಗೆ । ಕರುಣದಿಂದೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಿಭವಪಾಶಮಂ । ಪರಿಹರಿಸಿ
ರಕ್ಷಿಸೆನೆಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಕರುಣದಿಂದಿಂತೆಂದನು ॥೪॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮಕೇಳ್ವೀರಶೈವಂನಿನಗೆ। ಸುಲಭವೇಖಡ್ಗಧಾರೆಯಮಹಾಮಧು
ಘಣಯ । ತಲೆಯಮಾಣಿಕವಿಮಾರ್ಗಗಳಮಸುದುಬಗಳಧೀರೋದ್ಧಾ
ರಣಂಗಳಲ್ಲದೆ ॥ ಸಲೆಮಲತ್ರಯಪಂಚಸೂತಕಾಬಗಳನತಿ । ಗಳೆದ
ಸ್ವಾದ್ವೈವಭವಿನಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತನಿ । ಮರ್ಗಲದಪಂಚಾಚಾರದಿಂನಡೆ
ಯಬೇಕೆನಲ್ಕವನೆನಗೆತಿಳುಪೆಂದನು ॥೫॥ ಇನ್ನಾಲಿಸೈಸಿದ್ಧರಾಮ
ತ್ರಿಮಲದಿರವ । ನೆನ್ನಪಿತೃಮಾತೃಸುತರೆಂಬುದಾಣವಮಲಮ।ದು
ನ್ನತದಕುಲಗೋತ್ರಮೆಂದೆನಲು ಮಾಯಾಮಲಂಧನಂಕಾರ್ಮಿಕ
ಮಲಂ॥ ಮುನ್ನಿವಂಬಿಡಬೇಕದೆಂತೆನಲುಶಿವಶಿವೆಯ। ರೆನ್ನಪಿತೃಮಾ
ತೃಗಳುಶಿವಕುಲಂಶಿವನೊಡವೆ। ಯೆನ್ನವಲ್ಲೆಂಬುವಂಗಿಲ್ಲಾಮಲತ್ರ
ಯಂಕೇಳೆಂದುನಿರವಿಸಿದನು ॥೬॥ ಜಾತಿಸೂತಕಜನನಸೂತಕಂಗಳು
ಮಹಾ । ಪ್ರೇತಸೂತಕನಿತ್ಯಸೂತಕಮುದುಚ್ಛಿಷ್ಟಸೂತಕಮಿವೇಂ
ಪಂಚಸೂತಕಂನಾವರಾಗ್ಯಸ್ವಲಿಂಗಭಜನೆಯಾ॥ ಓತನ್ಯತೀರ್ಥ
ಮನ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರೆಗಳಿ। ಗಾತುರದೆಪೋಪುದೀಗನ್ಯದೇವಾರ್ಚನೆ
ವಿ । ನೀತಭವಿಯಾದವರತನ್ನಾತಾಯ್ತಂದೆಬಂಧುಗಳೆನಲುಭವಿಸಂಗ
ವು ॥೭॥ ಯೆನ್ನಸದ್ಗುರುವೆಸುರತರುವೆಮುಕ್ತಿಯಕರುವೆ। ಚನ್ನಬ
ಸವೇಶಭವನಾಶನೀಂಪೇಳ್ದಮಂ। ಮುನ್ನವೇಬಿಟ್ಟೆನಿನ್ನೇನನುರೆಬಿ
ಡುವುದೆನಲವಂಬಿಡುವೆನೆನಗೆ ॥ ಚನ್ನಾಗಿವೀರಶೈವೋಪದೇಶವಿ
ಕೊ । ಟ್ಟೆನ್ನಭವಪಾಶಮಂಪರಿಹರಿಪುದೆನುತೆರಗಲಾ। ಚನ್ನಬಸವಂಕ
ರುಣದಿಂಸಿದ್ಧರಾಮನಂನೋಡುತಂಪಿಂತೆಂದನು ॥೮॥ ಶರಣರೆಲ್ಲರು
ಕೇಳ್ವುದೀಸಿದ್ಧರಾಮನಾ। ಪರಶಿವನಪತಿಬಿಂಬಮೆಂತೆನಲುಪೂರ್ವ
ದೊಳು । ಗಿರಿಜೇಶನೆಡೆಗಗಂಧರ್ವರೈತರುತೆಭೃಂಗೀಶನಂಕಂಡುನ

ಸಲು ॥ ಕರಳಿಭೃಂಗೀಶ್ವರಂಗಂಧರ್ವರಂ ನೋಡಿ। ನರಜನ್ಮದೊಳ್
ಭವಿಗಳಾಗಿ ಸಂಜನಿಸಿ ಬಳಿ। ಕಿರದೆ ದಂಪತಿಗಳಾಗೆಂದು ಶಾಪವನೀಯ
ಲವರಾಗಳಿಂತೆಂದರು ॥೯॥ ತಂದೆ ಕರುಣಿಸು ವಿಶಾಪವನರಿಯದಜ್ಞಾನ
ದಿಂದೆನಕ್ಕೆ ವುಶಾವುದೆನುತಲಡಿಗೆರಗಲಾ। ನಂದದಿಂ ಭೃಂಗೀಶ್ವರಂ ನಿ
ಮ್ಮ ಗರ್ಭದೊಳು ಶಿವಯೋಗಿ ಸಂಜನಿಸಲು ॥ ಅಂದಿಗೆ ವಿಶಾಪಮೆನೆ
ಗಂಧರ್ವರಾಗ ನಡೆ। ತಂದು ಶಂಕರಗೆರಗಿ ಭೃಂಗಿಯಿಂತಮಗಾದ। ದಂದು
ಗವನೆಲ್ಲವಂ ಪೇಳಲೀಶ್ವರನಂದು ಕೃಪೆಯೊಳೊರೆದಿಂತೆಂದನು ॥೧೦॥
ಅಂಜದಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಜಠರದೊಳೆಮ್ಮ ನಿಜರೂಪು। ಸಂಜನಿಸಿ ನಿಮಗೆಮು
ಕ್ತಿಯನೀವನೆನಲೀರ್ವ। ರುಂಜುವದೊಳ್ಳೈತಂದು ಸೊನ್ನಲಿಗೆಯೊಳ
ಗೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ಕುಡಿಯೊಕ್ಕಲಿಗರ। ರಂಜಿಸುವ ಗರ್ಭಂಗಳಿಂದುದಿಸಿ
ಪುಣ್ಯಾದಸು। ಪುಂಜಂಗಳಂತೆ ಮೊರಡೆಯ ಮುದ್ದಗೌಡನಾ। ಕಂಜಮು
ಖಿಸುಗ್ಗಲಿಯ್ಗಳೆಂಬನಾಮದಿ ಬಳೆದು ದಂಪತಿಗಳಾದರೊಲಿದು ॥೧೧॥
ಇಂತೆಸವದಂಪತಿಗಳಿರಲವರ ಗರ್ಭದಿಂ। ಕಂತುಮದಹರನ ಪತ್ರಿಬಿಂ
ಬಮೇ ಜನಿಸಿತದ। ನಂತರಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೆಂದೆಂಬನಾಮವನಾಂ
ತು ಸಿರಿಶೈಲಕೆ ॥ ಸಂತಸದೆ ಪೋಗಿ ಯಾ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗ। ಮಂ
ತನ್ನ ಪುರಕೆ ಕರತಂದು ಪೂಜಿಸುತಲಾ। ಕಂತುಬರೆಗೆರೆದು ಯಮ
ಗೊಂಡದಲ್ಲಿರ್ದರಂ ಕೈಲಾಸಕಿರದೊಯ್ದನು ॥೧೨॥ ಬಸವೇಶನಂತೆ
ನ್ನ ಹೃದಯಮಂ ಬಗಿದು ತೋರಿಸಿದನೀ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನ ಮಹಾತ್ಮೆ
ಗಳ ಮಸುರಲಳವೇ ಶಿವಪ್ರತಿಬಿಂಬಮೆನೆ ಸಿದ್ಧರಾಮನತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಂ ॥ ಹಸನಾಯ್ತು ನಿಮ್ಮ ಭೃತ್ಯರ ಭೃತ್ಯನೆಂದು ಭಾವಿಸುತಿಷ್ಟ
ಲಿಂಗಮಂ ಪಾಲಿಸೆನೆ ಗುರು ಚನ್ನ। ಬಸವೇಶನೀ ನೆಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂ
ದೆರಗಿ ನುತಿಪಸಮನಂತರದೊಳು ॥೧೩॥ ಅಲ್ಲಮ ಬಸವಮೊದಲಾ
ದಸಂಖ್ಯಾತಗಣ। ರೆಲ್ಲರುಂ ಚನ್ನಬಸವೇಶ ಕೇಳ್ಮಿಂ ಕರುಣ। ದಲ್ಲಿ
ಬಿಡದೀ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಂಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನಿತ್ತು ಸಂತಸದೊಳು ॥ ಸಲ್ಲ
ಲಿತ ಮೋಕ್ಷಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಪುದೆನ। ಲ್ಮೆಲ್ಲನಾ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ
ತನ್ನ ಕರ। ಪಲ್ಲವದೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನ ಮಕುಟಮಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತ ನಾಕ್ಷ
ಣದೊಳು ॥೧೪॥ ನವರತ್ನಮಯವಾದ ತನ್ಮಹಾಮಂಟಪವ। ನವ
ದುಕೂಲಂಗಳಂ ನವ ಕುಸುಮಮಾಲೆಯಂ। ತವೆ ಝಲ್ಲಿಪಟ್ಟೆಗಳ ಮು
ತ್ತುಗಳ ಪೊಸಫಲದ ಗೊಂಚಲ್ಗಳಿಂ ವಿರಚಿಸೆ॥ ಅವಿರಳದ ಕತ್ತುರಿಯ ಸಾ
ರಣೆಯಂಗೊಳಿಸೆ। ವಿವಿಧ ಮುತ್ತಿನ ರಂಗವಲಿಯಿಂದಲಂತಿಂತು। ಹವ
ಣಸದ ಸುಸ್ಥಳದೊಳೊಂದಿರದೆ ತಂಡುಲದ ಚೌಕಮಂ ಕೈಗೈದರು ॥೧೫॥

ಪೊಳಪೊಳೆವಜಲಪೂರ್ಣವಾಗಿರ್ದಸತ್ಪಂಚ| ಕಳಶಂಗಳಂಸ್ಥಾಪಿಸೆನಂ
ಗೈದುಪೊಸನೂಲಿ| ನೆಳೆಗಳೈದಂಸುತ್ತಿಯಷ್ಟವಿಧಪೂಜೆಯಿಂದರ್ಚಿ
ಸೆತದಾಜ್ಞೆಯಿಂದಂ|| ಬಳಿಕಲಾಸಿದ್ಧರಾಮಂಭಸಿತವೀಳೆಯಂ| ಗಳ
ಸಖಿಳಗಣಕುಲಗಮುಂದಿರಿಸಿನಮಿಸಲ್ಕೆ | ನಲವಿನಿಂದಾತನಂಚೆನ್ನ
ಬಸವಂಚತುಷ್ಕಮಧ್ಯದೊಳುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಂ ||೧೬|| ವರವಿಭೂತಿಯ
ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಿಂ | ದಿರದಲಂಕರಿಸಿದಭಾರ್ಂಕುರದೆತತ್ಕಲಶ|
ಭರಿತಜಲವಂತಳೆದುಸಾಲ್ವರಾಚಾರ್ಯರೊಡನಾಕಲಶಪಂಚಕವ
ನು || ಹರುಷದಿಂಮೂರುಸೂಳಾಸಿದ್ಧರಾಮನುರು | ಶಿರಕೆತ್ತಿಯ
ಭಿಷೇಕನಂಗೈದುಕಳಶಮಂ | ಮರಳಿತತ್ಸ್ಥಳದೊಳಿರಿಸಿಪರಿಶುದ್ಧ
ನಂಮಾಡಿದಂಕರುಣದಿಂದಂ ||೧೭|| ವಿವರಿಸಲ್ಬಳಿಕಲಾಚೆನ್ನಬಸವೇ
ಶ್ವರಂ| ತ್ರಿವಿಧದೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದೆತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗಂಗಳಂ | ತ್ರಿವಿಧಾಂಗದೊಳು
ದೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಿತ್ರಿವಿಧಮಲಮಂಬಿಡದೆಛೇದಿಸಲ್ಕೆ || ತವೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮನಾಗುರುಮುಖ್ಯಸಕಲಗಣ | ನಿವಹಕ್ಕೆಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗಿಕು
ಳಿತುಮಂ | ತ್ತವಿಲಾನಂದದಿಂದೀಕಲಶದಿರವನೆನಗುಸುರೆಂದೊಡಿಂ
ತೆಂದನು ||೧೮|| ಆದೊಡಾಲಿಸುರಾಮಪರಶಿವಂತಾಂತ್ರಿವಿಧ | ಭೇ
ದದಿಂಗುರುಲಿಂಗಚರನೆನಿಸಿತನ್ನಯವಿ| ನೋದದಿಂಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯ
ದಿಂಪಂಚಕಲಗಳನೈದೆಗುರುವೆಬಳಿಕ|| ಸಾದರದೊಳಾನಂದಿವಾಹಂ
ಪರಾಶಕ್ತಿ| ನಾದಚಿತ್ಪ್ರಣವಮಂತ್ರಂಮಿಸುನಿಗಳಶದಿಂ| ದಾದಯಾಂ
ಬುಧಿಯೆನಿಪಸದ್ಗುರುವೆಸಾಲ್ವರ್ಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂಪಾಲಿಸಿದನು ||೧೯||
ವಿವರಿಸುವಕೇಳ್ಸಾಲ್ವರಾರೆನಲ್ವದಾ | ಶಿವನೀಶ್ವರಂಮಹೇಶಂ
ಕರುದ್ರರೆನಿಪವರು| ಶಿವದೀಕ್ಷೆವಡೆದಾಚಾರ್ಯರಾಗಿಯಾಸಕಲಗಣಕು
ಲಕೆದೀಕ್ಷೆಯನೆಮಾಡಿ || ತವೆಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾರ್ಕಶಶಾಂಕದಿಕ್ಪಾ
ಲ| ನಿವಹಕಂನರಸುರೋರಗಗರುಡಗಂಧರ್ವ| ವಿವಧರಾಕ್ಷಸಯಕ್ಷ
ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಾಪ್ಸರ್ಗಕಿನ್ನರವಿತತಿಗೆ ||೨೦|| ತಿಳಿಯೆಮನುಮು
ನಿಪಿಶಾಚಾವಳಿಗೆಕಿಂಪುರುಷ| ಕುಲಕೆವರಶೈವಾಗಮೋಕ್ತಪ್ರಕಾರ
ದಿಂ | ನಲವಿನಿಂದೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಿಮರ್ತ್ಯದಜನರಭವಬಂಧಮಂಕ
ಳೆಯಲು|| ಇಳೆಯೊಳುವಂಶದಿಂರೇವಣಾಸಿದ್ಧನಿ | ರ್ಮಲಮರುಳ
ಸಿದ್ಧನೇಕೋರಾಮನತುಳಗುಣ| ನಿಳಯರಾಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರಾದ
ಕ್ರಮದೊಳವರಿರವನೀಂಕೇಳ್ವುದು||೨೧|| ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾರೇವ
ಣಗಾದಿಶಕ್ತಿ| ತತ್ಪುರುಷಮುಖಮೆಂಟುಜೆಡೆಯೊಳೀಗದಂಡೆಂಪೈಗೆ|
ಕರಿಯಕಂಬಳಿಯಕುಪಸಗಂಧಜೊಮ್ಮಚರಿಯಾಶ್ರಮಂಜೋಹ

ಪಿಂಡಂ|| ವಿರಚಿಸಿದಮುರಿಪಾತ್ರೆಯುಂಕುಂಡಲಂತನ್ನ । ಕರದಿನ
ಲದಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಂಗೆ| ಮುರುಪಣವಮಂತ್ರಮಾಖುಗ್ವೆ
ದಮುತುಳಸೀಸರಿವಾಸನಂಕೇಳ್ವುದು ||೧೧|| ನಕ್ಷತ್ರಪದ್ಮಾತದತಟ
ದೊಳಿರ್ಪಂಕಲ್ಪ| ವೃಕ್ಷದಡಿಯುಳ್ಳಿಪದ್ಮಾಸನಸ್ಥನಮಾತ । ರಕ್ಷುಬ
ರ್ಮವಗದ್ದುಗೆಯುಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯುಂತನ್ನಶಿಷ್ಯಕುಲಕೆ|| ಒಕ್ಕೆ
ಗೈವಲ್ಲಿವರಪಾರಿಜಾತದತಳಿರ| ಪಕ್ಷದಿಂದೆಸಪಲೋಸಡಕಳೆಶಮ
ಸಹ| ಸ್ರಾಕ್ಷದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಟ್ಟುಪೂಜಿಪರುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಿಂಕೇಳೆಂ
ದನು||೧೨|| ತಿಳಿಮುದುಳೆಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಂಗಘೋರಾಸ್ತ್ರಮಾ| ಕ್ಷೇತ್ರಕೆ
ಬಹುಶಿಖಿಗಳಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಸೇರಗುಗಂ। ಬಿಳಿಗಂಧಲೋಕಪಿಂಮಾಡಿದೆ
ಮುರಿಪಾತ್ರೆಯುಂಕುಂಡಲಂಕೈಯೊಳು || ತೊಳಗುವಕುಠಾರದ
ಡಂಬಾಯೊಳಮುಕ್ತ್ಯಕ್ಕ| ದೊಳೆಕಪಿಲಸಿದ್ಧಸನ್ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಂಗ
ದೊಲವಾಷಡಕ್ಷರಿಯುಮಂತ್ರಂಯು ಜುರ್ವೇದ ಮಾತಂಗೆಕೇಳೆಂ
ನು||೧೩|| ಬಿಡದೆಪು [illegible] ಮಾಸನಂಯುತ್ಕ್ರಮಂಸಮಂ| ಬಡೆಕುವ
ರಾತ್ರಿಗತಮಂದಾರತರುತಟಂ| ಬಿಡದುವ್ಯಗಚರ್ಮದೊಳುಗೋ
ಮುಖಾಸನದೊಳಿಪ್ಪಂಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು|| ತೊಡಗಳಿಂದೀಕ್ಷೆಯುಂ
ಷ್ಯಗೆಕರುಣಿಪಂ| ಕೊಡುವಲ್ಲಿದೂರ್ವಾಂಕುರಾದಿಕುಸುಮದೆತೆ
ಕ । ಗಡೆಯುಲೋಗದಕಳಶವಮಾತೆಗೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಿಂಕೇಳೆಂ
ನು||೧೪|| ಕ್ರಮದಿನೇಕೋರಾಮತಂಬೆಗಂನಾಮದೇ| ವಮುಖಪ್ರ
ಜಡೆಕಾವಿಯಂಬರಂತಾಂಪ್ರಟಂ । ಸಮದಮುರಿಪಾತ್ರೆಯುಂಕು
ಡಲಂಚಿತ್ರದಂಡಂ [illegible] ನಶಕ್ತಿಶಿಖಿಗೆ|| ಅಮರಿಪ್ಪವರಭೋಗಮಲ್ಲಿಕಾ
ರ್ಜುನನಿಂಗೆ| ವಮಿತಪ್ರಸಾದಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರಮು| ತ್ತಮಸಾ
ಮವೇದಂಮುರಾಳಿಪಾಸನಪೊಸೆಪುದಂತಂ [illegible] ಕೇಳೆಂದನು||೧೫|| ಭೂ
ತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿವಾಸಪ್ರಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮದೊಳಾ| ತನಿರ್ಪಂಮೇರುಗಿರಿತ
ದವಟವೃಕ್ಷ । ದಾತಡದೊಳೆಸವಭದ್ರಾಸನಕ್ಕಮರಿಕಾಷಾಂಬರ
ಗಸ್ಸುಗೆಯೊಳು|| ಪ್ರೀತಿಯುಂದೀಕ್ಷೆಯುಂಕೊಡುವಲ್ಲಿಸ್ಪೊಂಬಾಳೆಯೆ
ಹನಗಲಂಕಾರಮಾತಾವ್ರದುರುಕಳಶ| ಮಾತಂಗೆಧನದದಿಕ್ಕಿನೊ
ಪ್ಪರ್ದಿದುಸಾವ್ಯಲಕ್ಷಣಂಕೇಳೆಂದನು ||೧೬|| ವರಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ
ರಿಗೆಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಸಿಂ। ಗರದೇಕಶಿಖಿಬಿಳಿದಿನುಡೆ ಬಿಸ್ತೈಯಿಂಸಮದ
ಮುರಿಯುಮಾಪಾತ್ರೆಮುಕ್ತಿಕಕುಂಡಲಂಮುಖಮೆವಿಮಲಸದ್ಯೋ
ಜಾತನುಂ || ಕರದೊಳಾದೊಡಮಧಿಕಕಕ್ಷದೊಳಗಾದೊಡಂ।
ರಿಸುವದುವರಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಂಗೆ । ಮುರುಹಂಸವಂಚ

ಕ್ಷರೀಮಂತ್ರಮೆಸೆವಥರ್ವಣವೇದಮುವರ್ಗೆಂದನು ॥೨೮॥ ಮತ್ತ
ಗಜವಾಹಂಗೃಹಸ್ತಾಶ್ರಮಂಚೆಲ್ವು । ವೆತ್ತೆಸೆಯಲಾತ್ರಿಕೂಟಾದ್ರಿತ
ಟದಿನಿವಾಸಿ। ನೆತ್ತಿನೊಳ್ಗುರುಸುಖಾಸನಕಮರಿಪೊಸರನ್ನಗಂ
ಬಳಿಯುಗದ್ದುಗೆಯುಯೊಳ್ ॥ ಬಿತ್ತರದೆಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಶಿಷ್ಯರ್ಗೆ ದೀಕ್ಷೆಗ
ಳೆ । ನಿತ್ಯರಕ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾಗವಲ್ಲೀದಳಂ । ಬೊತ್ತಬೆಳ್ಳಿಯಕಳಶಟಂ
ದೊಪ್ಪುವಂ ವರುಣದಿಕ್ಕಿನೋಳ್ಕೇಳೆಂದನು ॥೨೯॥ ಹರುಷದಿಂದಾ
ನಾಲ್ವರಾಚಾರ್ಯರೊಲವಿನಿಂ। ಬರುತಿರ್ಪರ್ಯುಗಯುಗಂಗಳೊಳ್
ಮತಿಕರುಣದಿಂ । ಧರೆಯಭಕ್ತರ್ಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ನಿತ್ಯರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಾ
ಗಿಯಾವಂಶದಿಂ॥ ಪಿರಿಯರುಮವಾನಾಲ್ಕು ಕಳಶಮಂ ನಾಲ್ಗೆಸೆಯೊ
ಳಿರಿಸಿ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳ್ಗುರುಕಳಶಮಂನಿರಿಸಿ । ಪರಮಶಕ್ತಿಯೊಳೆ
ತತ್ಕಳಶಮಂ ಗುರುಭಾವದೊಳ್ಕಂಡು ಪೂಜಿಸುವುದು॥೩೦॥ ಕರು
ಣದಿಂದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಡುವರುಂ ಶಿಷ್ಯರುಂ। ಕರಚರಣಮುಖ್ಯವಾದ
ವಯವದೊಳೆಳ್ಗಿನಿತು । ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೂನವಿಲ್ಲದೆಹೀನಜಾತರಲ್ಲದೆ
ನಾಲ್ಕುವರ್ಣದಗೆ॥ ತರತರದೊಳಾವಿಪ್ರರೋಳ್ಕ್ರುವರುಷಮುಂ
ತರಸುಮಕ್ಕಳೆನಾರುವರುಷವಾ ವೈಶ್ಯರಂ । ನಿರುತವೊಂಬತ್ತುವ
ರುಷಂ ಶೂದ್ರರುಗಳೆನೀರಾರು ವರುಷಂ ನೋಳ್ಪುದು॥೩೧॥ ಇಂತವ
ರವುನದಪಕ್ಷಾಪಕ್ಷಭೇದವುಂ । ತಾಂತಿಳಿದು ನೋಡಿದೀಕ್ಷತ್ರಯಂ
ಗಳೆನೊಲ್ದು । ಸಂತೋಷದಿಂ ತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗಮಂ ತ್ರಿವಿಧಾಂಗದೊಳ್ಪ
ತಿಷ್ಠಿಸುವರೆನಲು ॥ ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರದೀಕ್ಷತ್ರಯುವು। ದಂ
ತುಲಿಂಗತ್ರಯುಮದಾವುದಂಗತ್ರಯುಮು । ನೀಂತಿಳಿಯಪೇಳೆನಲು
ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳಾಗುರುವೆಕರುಣದಿಂದಂ॥೩೨॥ ಉರುತರದ್ವಾವಿ
ಶತಾಲಾಗ್ನಿರುಚಿಯಂಜರವೆ। ಪರಮವಿದ್ಯುತ್ಕೋಟಿ ಕಾಂತಿಯಂ
ಪಳೆವಭಾ। ಸುರಶಿಖಾಚಕ್ರದೊಳ್ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದಂಚಿದ್ರೂಪಿನಿಂದೆ ಸವೆ
ಚಿತ್ಕಲೆಯು ಸು॥ ಗುರುವರಂಭಾವಕ್ಕೆ ತಂದು ತದ್ಭಾವದಿಂ, ದಿರದಾಮನ
ಸ್ಸಿಂಗೆತಂದು ತನ್ಮನದಿಂದೆ। ಭರದೆದೃಕ್ಕಿಗೆ ತಂದು ತದ್ದೃಕ್ಕಿನಿಂದಿರದೆ
ವರ ಕರಸ್ಥಲಕೆ ತಂದು ॥೩೩॥ ಕರುಣದಿಂ ಶಿಷ್ಯನುರುಮಸ್ತಕದೆಹ
ಸ್ತವಿ। ಟ್ಟರದೆವೇದಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂ ಭಾವಲಿಂಗಮಂ। ಪರಮಕಾರಣತನು
ವಿನೊಳುಕರ್ಣದೊಳ್ವಿರಾಜಿಸುವಮಂತ್ರಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂ॥ ಉರುತರ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿನೊಳ್। ಕರಟಂಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂದಿ
ಷ್ಟಲಿಂಗಮಂ । ನಿರುತವಾ ಸ್ಥೂಲತನುವಿನೊಳುಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವರೆಲೆ
ರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೩೪॥ ಗುರುವರಂ ಲಿಂಗಮಂ ಕೊಡುವುದೇ ದೀಯಂ

ಬು। ಬಿರದಾಮಲತ್ರಯಮಭೇದಿಪುದೆ ದೀಕ್ಷೆಯುಂ। ದೆರಡುಮಾದೀ
ಕ್ಷಾಭೇದಾನಮುಂ ನಾಲಿಸೈ ಗುರುವಿನ ಮಹಾತ್ಮೆಗಳನು॥ ಸರಸಿಜಾಸ
ನವಿಷ್ಣುರುದ್ರರೆಂದೀಶ್ವರಂ। ವರಸದಾಶಿವತತ್ವನಿಚಯಕಾಧಾರನುಂ
ಪರಮಚೈತನ್ಯಾತ್ಮ ಶಾಶ್ವತಂ ಶಾಂತನ್ನಿರಂಜನಂ ನಿರ್ಮಲಿನನು ॥
ನಿರುತವಪಾನಾದಬಿಂದುಕಳಾವ್ಯತೀತನುಂ। ಪರಮಷಟ್ತ್ರಿಂಶತ್ತ್ವ
ತತ್ವಮಾಲಾಭೂಷ । ನುರುತರಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಂಪಯುಕ್ತಂ ನಿತ್ಯನಿಂತ
ಪ್ಪಗುರುವಿನಿಂದಂ॥ ಪರವಿಜ್ಞವಾಗಿ ನಗರೋರಧಿಕವೊಂದು ಶ್ರುತಿ। ಯೊ
ರೆವುತಿಪ್ಪುದು ರಾಮ ಕೇಳೆನಕ್ಕಂತಪ್ಪ। ಪೆರಮಗುರು ನೀನೆ ನೀಂ ಪೇ
ಳ್ದ ಲಿಂಗತ್ರಯದಭೇದಮಂ ತಿಳುಪೆಂದನು ॥೩೬॥ ಒರವೆನಾಲಿಸು
ರಾಮ ನಿನಗನಾಂ ಮುಂ ಪೇಳ್ದ। ವರಮಹಾಲಿಂಗವೇ ನಿಷ್ಕಲದೆ ಭಾವ
ಕೂಲಿ । ದಿರದೆ ಗೋಚರಮಾಗಿ ಭಾವಲಿಂಗಮದಾಯ್ತು ಆದೆಮ ಸಾಕೆ
ಗೋಚರಿಸಲು॥ ಉರುಸಕಲನಿಷ್ಕಲದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಮದಾಯ್ತು ಪರಿ
ಕಿಸಲದೇ ಕಣ್ಗೆ ಗೋಚರಿಸಿ ಸಕಲದಿಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಷ್ಟಲಿಂಗಮದಾ
ಯ್ತು ತಲ್ಲಿಂಗದಿರವನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ॥೩೭॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಕತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದ
ಶಾಂಗುಲಮಜಂ । ನಿರುಪಮಂ ನಿತ್ಯಂ ನಿರಾಮಯಂ ನಿರ್ಗುಣಂ। ನಿ
ರಘನ್ನಿರಂಜನಂ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವಮವ್ಯಕ್ತಮವ್ಯಯಂ ನಿಶ್ಶೂನ್ಯನು॥ ವ
ರಸಾಕ್ಷಿರೂಪಕ ತುರ್ಕಕಕರ್ಮಭೋಕ್ತೃಕಂ। ನಿರುತಮಿರದೇಕ
ಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ। ಪರಕೆ ಪರವೆನಿಸುವಪರಬ್ರಹ್ಮಮಾಲಿಂ
ಗಮಲರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ॥೩೮॥ ಇಂತಪ್ಪ ಲಿಂಗಮಂ ಶಿರದೊಳಮ
ಳೊಕ್ಯದೊಳ್। ಸಂತತಂ ಗಳ ಬಾಹುಕಕ್ಷವಕ್ಷಂಗಳೊಳ್। ಸಂತಸದೆ
ಧರಿಸವೇಳ್ವುದು ನಾಭಿಯುಂ ಕೆಳಗ ಧರಿಸೆ ಪಾತಕಮಱಿವುದು॥ ಮುಂ
ತೆಮಜ್ಜನಭೋಜನಂಗಳೊಳ್ ಮಲಮೂತ್ರ। ಮಂತವೆ ವಿಸರ್ಜಿಸುವ
ಕಾಲದೊಳ್ ನಿದ್ರೆಯೊಳ್ । ಕಾಂತೆಯರರತಿ ರಾಜಭಯಮಾದಿಗ
ಳೊಳ್ ಲಿಂಗದಿಂದಗಲದಿರವೇಳ್ಪುದು ॥೩೯॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇ
ಳ್ವುದೀ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ । ತಿಳಿಯಲಾಜಂಗಮವೆ ವದನಮಾಜಂಗಮದ । ಲ
ಲಿತಮುಖದಿಂದೆ ಲಿಂಗಕೆ ತೃಪ್ತಿಯೊಂದೊಡಾಜಂಗಮದ ಲಕ್ಷಣವನು ॥
ನಲವಿನಿಂ ತಿಳುಪೆನಲ್ಲಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಮಂ॥ ಕೞದವಂ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂ
ರ್ಣಂ ನಿರಾಮಯಂ। ಸಲೆ ಸಗುಣ ನಿರ್ಗುಣಂ ಹರಿಯಜಮರೇಂದ್ರಶಿವ
ಮುಖ್ಯಪೂಜಿತನೆಂದನು ॥೪೦॥ ಜಂಗಮಮೆನಲು ಜನನಮಾಮರಣ
ವರ್ಜಿತಂ। ಜಂಗಮಮೆನಲು ನಾದಬಿಂದುಕಳೆ ಸಂಯುತಂ । ಜಂಗ
ಮಮೆನಲು ಸ್ವರ್ಗಮರ್ತ್ಯಪಾತಾಳಾದಿ ಸಕಲಭುವನಾಧಾರನು॥

ಜಂಗಮವೆನಲು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪಕಂ । ಜಂಗಮವೆನಲು ತ್ರಿವಿಧ ಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪಕಂ । ಜಂಗಮವೆನಲು ತ್ರಿವಿಧತತ್ವಾತ್ಮಕಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ॥೪೧॥ ಇಂತೆಸೆವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗಧ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮಂ ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೨॥

ಐದನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೭ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೭೨೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೮ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಿಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹಿಮೆಗಳ। ನೊಸೆದು ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದದ ಮಹಾತ್ಮೆಗಳ । ನಸಮಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಭೇದಮಂ ಗುರು ಚನ್ನಬಸವನ್ನಿರೂಪಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ಪುಷ್ಕರಾಂಬಕನಯನಪೂಜಿತಪದಾಂಭೋಜ। ಪುಷ್ಕರಾಪ್ತೇಂದುವಹ್ನಿತ್ರಿಲೋಚನನೆಸೆವ । ಪುಷ್ಕರಾಸನಶಿರಚ್ಛೇದಕನೆ ಪುಷ್ಕರಾನನಪಾರ್ವತೀವಲ್ಲಭ॥ ಪುಷ್ಕರಕರಾಸುರಸಗರ್ವಪರ್ವತಕುಲಿಶ। ಪುಷ್ಕರಕಳೆಂಬಕಾಂಗಾರಣ್ಯಘೋರದಾವ । ಪುಷ್ಕರಸುಕೇಶದಿಗ್ವಸನಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷರಕ್ಷಿಸುನತರನು ॥೧॥ ಪರಮಸದ್ಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶನೀಂ ಪೇಳ್ದ । ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಮಹಾತ್ಮೆಗಳನರಿದೆನಾಂ । ಕರುಣದಿಂ ಮುಂತೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಳ್ಪತೆರನಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದೆನಲು॥ ಚರವೆನಾಲಿಸು ರಾಮಪೂರ್ಣನಕ್ಷತ್ರಂಗ। ಳಿರುತಿರ್ಪ ಕಾಲಮುತ್ತಮವೆಲ್ಲನಾದೆ । ಪರೆವಾಗ ಮಧ್ಯಮಂ ರವಿಯುದಯಕಾಲದರ್ಚನೆಯೆ ತಿಳಿಯಲ್ಕಧಮವು ॥೨॥ ಉತ್ತಮದ ಕಾಲದೊಳು ಶಿವನನೆನೆವುತ್ತಲೆ। ದ್ದತ್ತುವ್ಯ ಮರಿದೆದ್ದು ಮಲಮೂತ್ರಮಂ ತ್ಯಜಿಸಿ । ಮೃತ್ತಿಕಾಶೌಚಮಂ ಮಾಡಿ ಹಸ್ತಾಂಘ್ರಿಗಳನೊಲವಿನಿಂ ತೊಳೆದು ಬಳಿಕ॥ ಬಿತ್ತರದ ಪಾಲ್ಮಗುಳ್ವೃಕ್ಷಮರದೊಳು ಖದಿರ। ಮುತ್ತಮಂ ತತ್ಕಾಷ್ಠದಿಂದಂತಧಾವನಾ। ವೃತ್ತಮಂ ತೀರ್ಚಿ ಲಿಂಗೋದಕದೆ ಗಂಡೂಷಮಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದನು॥೩॥ ಬಳಿಕ ಮುಖಮಜ್ಜನಂಗೈದು ಮಡಿವರ್ಗಮಂ । ತಳೆದು ಮಿಲೀಶಾನದಿಕ್ಕಿನೊಳಗಿರದೆ ಕಂ । ಗೊಳಿಪ ಶಿವಪೂಜಾಸುಮಂಟಪಕೆ ಬಂದು ಸಮಾರ್ಜನಂಗೈದು ಮೇಲೆ॥ ಸಲೆ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಲಲಿತವ

ದ್ಮಾಸನದೊಳೈದೆ ಮಂಡಿಸಿ ಸುನಿ । ಶ್ಚಲಚಿತ್ತನಾಗಿ ಶಿವಪೂಜೋಪ
ಕರಣಮಂ ತರತರದೊಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ॥೪॥ ರಾಮ ಕೇಳ್ಬಳಿಕ ಭಸ್ಮ
ಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡಿ। ಸೋಮದಿಂ ಭಸಿತದುದ್ಧೂಳನಂಗೈದು ಸು । ಪ್ರೇ
ಮದಿಂ ವರತ್ರಿಪುಂಡ್ರಂ ವಿಮಳರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯಿಂದಳಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ॥ ಆ
ಮೇಲೆ ಶಿವಮಂತ್ರದಿಂದಲುಪಕರಣಸಂ । ಸ್ತೋಮಮುಮನರ್ಚಿಸಿ ಶಿವಾ
ರ್ಚನಂಗೈವುದೆನೆ । ಸ್ವಾಮಿ ನೀ ವಿವರಭೇದಂಗಳಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ವು
ದೆನಲಿಂತೆಂದನು ॥೫॥ ವಿದಿತ ಸದ್ಯೋಜಾತಮುಖದಿನಾದುದು ಪೃಥ್ವಿ
ಯದರಿಂ ನಿವೃತ್ತಿ ಕಳೆಯಾ ಕಳೆಗೆ ಕಪಿಲವ । ರ್ಣದ ನಂದೆಯೆಂಬ ಗೋ
ವರದ ಗೋಮಯದಿನಾದುದು ಭೂತಿ ವಾಮದೇವ ॥ ಮದನದಿಂ ಜಲ
ಮಾದುದದರಿಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಕಲೆ । ಯದರೊಳಗೆ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣದ ಭದ್ರೆಯೆಂ
ಬ ಗೋ । ವದರ ಗೋಮಯದಿಂದೆ ಭಸಿತವಾದುದು ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇ
ಳೆಂದನು ॥೬॥ ಪೊಳೆವಘೋರಾಸ್ಯದಿಂ ತೇಜಮುದರಿಂ ವಿದ್ಯಾ । ಕ
ಲೆಯದರಿನರುಣವರ್ಣದ ಸುರಭಿಯದರಿನಿಂ। ದಿಳಿದ ಗೋಮಯದೊ
ಳಾದುದು ಭಸ್ಮಮೆಸೆವ ತತ್ಪುರುಷಮುಖದಿಂ ಮರುತನು॥ ಸುಳಿದು
ದದರಿಂದಾಯ್ತು ವರಶಾಂತಿಯೆಂದೆಂಬ । ಕಲೆ ಶುಭ್ರವರ್ಣದ ಸುಶೀಲೆ
ಗೋವಾಯ್ತು ತ। ತ್ಕಲೆಯಿಂದಲದರ ಗೋಮಯದೊಳಾದುದು ಕ್ಷಾ
ರವೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ॥೭॥ ಭೂತೇಶನೀಶಾನಮುಖದೆ ನಭವಮಾ
ಯ್ತು ಶಾಂ। ತಾತೀತೆ ಕಲೆಯದರೊಳಾ ಕಲೆಯೊಳಾದುದ್ಯ। ಸಾತಿಶ
ಯ ಚಿತ್ರವರ್ಣದ ಸುಮನೆಯದರ ಗೋಮಯದಿಂದೆ ರಕ್ಷೆಯಾಯ್ತು॥
ಭೂತಿಯಂ ಶ್ರೀಭಸಿತದಿಂ ಜ್ಞಾನಭಸ್ಮದಿಂ। ಪಾತಕಹರ ಕ್ಷಾರದಿಂ ವಿಪತ್ತಿ
ಲ್ಗಬಿಳೆ। ಭೀತಿಯಂ ಕೆಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದೇ ರಕ್ಷೆಯಿಂತಿವರ ಪರಿ ಕೇಳೆಂದನು॥
ಎಲೆ ರಾಮ ಕೇಳ್ ಭಕ್ಷಣೆ ವತ್ಸರಹಿತೆ ರುಜೆ । ಸಲೆ ಶಕ್ತಿಹೀನೆ ವಿಕಟಾಂ
ಗಿ ಬಹುಭಕ್ಷಬರೆ। ಗೊಳೆಗಾದುದತ್ಯಂಗಹೀನೆ ನಿರ್ವೀರ್ಯೆ ವಂಧ್ಯಾದ್ಯ
ಲಕ್ಷಣ ಪಶುಗಳಂ ॥ ಕಳೆದು ಸಲ್ಲಕ್ಷಣದ ಗೋವಿತ್ತ ಗೋಮಯಂ । ನೆ
ಲಕಿಳಿಯದಾಂತಾಂತು ಕೊಂಡನದಂ ಘನಭಕ್ತಿ। ಯೊಳಿಗರಣಕಬಳ
ಶೋಷಣದಹನವರಶೋಧನಾಭಿಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದಂ ॥೯॥ ವಿರಚಿಸಿದ
ಭಸಿತಮಿಲ್ಲಗೊಡೆ ಪರರಿತ್ತುದಂ। ವರಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೊಂಡು ಶಿರವದನಹೃ
ತ್ಕಕ್ಷ್ಯಚರಣಯುಗಸರ್ವಾಂಗಕೀಶಾನ ತತ್ಪುರುಷಯುಗಮಘೋ
ರಂ ಕ್ರಮದೊಳು॥ ಉರುವಾಮದೇವಸದ್ಯೋಜಾತವೆಂಬಿವಂ। ಪರ
ಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಗಳಿಂ ವಿಭೂತಿಸ್ನಾನ। ಪರಿಶುದ್ಧನಾದವಂಗಿಲ್ಲ ಭವಬಂ
ಧನಂ ರಾಮ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೦॥ ಮಳೆಬಿಸಿಲ್ಗಡಿಬರದು ಪೆದಿ

ಷ್ಯೆಸ್ನಾನ। ಮಿಳೆಯುಗೋಧೂಳಿಗಾಳಿಗೆತೋರೆವಾಯುವ್ಯ। ಪೊಲ
ವಿನಿಂಜಲಧಿನಪ್ಪುದು ವಾರುಣಂತಜ್ಜಲಕ್ಕೆ ಗಂಗಾಸ್ನಾನದಿಂ॥ ಫಲವು
ಧಿಕಮೀಶ್ವರಧ್ಯಾನಂಮಾನಸಸ್ನಾನ। ಮೆಲರಾಮುಭಸ್ಮದಿಂದಪ್ಪುದಾ
ಗ್ನೇಯಮಿವ। ರೊಳಗೆಲ್ಲವಾಗ್ನೇಯಮಲ್ಲದಿಂನಿಲ್ಲುತ್ತಮಸ್ನಾನ
ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೧॥ ಒರವೆಸಾಲಿಪ್ಪುದುಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಳನಂಗೈದು। ಪರಿ
ಶುದ್ಧನಾಗಿವರಮಧ್ಯಮಾಂಗುಷ್ಠಯುಗ। ಮಿರದ ನಾಮಿಕೆಗಳಿಂಧರಿ
ಸುತ್ರಿಪುಂಡ್ರಮಂತದ್ಧೃತಾಸ್ಥಾನಂಗಳು॥ ಶಿರದೊಳಗೆಶಿವಭಾಳದೊ
ಳುಮಹೇಶ್ವರಕರ್ಣ। ಕುರುರುದ್ರಚರಣದ್ವಯಂಗಳೊಳುತ್ರೀಕಂ
ಠ। ವರಶಂಭುಭುಜಯುಗದೊಳೀಶಸುಮಹಾದೇವವಕ್ಷದೊಳುಘ
ನಪಶುಪತಿ॥೧೨॥ ವರನಾಭಿಯೊಳಗೆಶಂಕರಪೃಷ್ಠದೊಳುವೃಷಭ। ವ
ರಯಾನಕಕುದಿನೊಳುಪರಮಾತ್ಮಮಂತ್ರದಿಂ। ಧರಿಸಿಪುದುಪೂ
ರ್ವೋಕ್ತದೇಕಾದಶಸ್ಥಳದೊಳಿವುಮೆಂದೆಕೇಳುರಾಮ॥ ಪರಿಕಿಸಲು
ಮೂರ್ಧಭಾಳಶ್ರವಣದೃಗ್ನಾಸ। ಪರಮಾಸ್ಯಬಾಹುಭುಜಕುಚ
ಕುಕ್ಷಿಮಣಿಬಂಧ। ಮುರುಪಾರ್ಶ್ವನಾಭಿಮೇಢ್ರೋತ್ಪೃಷ್ಠಜಾನು
ಜಂಘೋರುಪಾದ್ಯಂಘ್ರಿಗಳಿವು ॥೧೩॥ ಮೂವತ್ತೆರಡುಧೃತಸ್ಥಾನ
ಮಿವಕಾರದೊಡೆ। ಭಾವಿಸುಶಿರೋಭಾಳಕರ್ಣಗಳಬಾಹುಸ। ದ್ಘಾ
ಪದೊಳುಮಣಿಬಂಧಹೃದಯಪೃಷ್ಠೋನ್ನಾಭಿಭುಜಪ್ರೋಷ್ಠವೆಂದೆನಿ
ಸುವ॥ ಈವಿಮಲಷೋಡಶಸ್ಥಾನಮಿವಕಾರದೊಡೆ। ತೀವುವುದು
ಭಾಳಗಳಭುಜಹೃದಯನಾಭಿಯಪ। ರಾವಳಿಯೆನಿಪ್ಪಷ್ಟಮಸ್ಥಾನ
ಮಿವನುಳಿಸಬಾರದಾಲಿಪುದೆಂದನು ॥೧೪॥ ಇರದೆಭೂತಪ್ರೇತಘನ
ತರಾಪಸ್ಮಾರ। ಪರಮಪೈಶಾಚಘನಜಟ್ಟಿಗಂಭೀರಪರ್ವ। ತರಬ್ರಹ್ಮ
ರಾಕ್ಷಸಾದ್ಯಖಿಳದುಷ್ಟಗ್ರಹಕೆದುಷ್ಟಮೃಗಸಂದೋಹಕೆ ॥ ಉರಗವೃ
ಶ್ಚಿಕಭೀತಿಸಿಡಿಲಭಯರಾಜಾಗ್ನಿ। ವರಚೋರರೋಗಭಯಮೆಯು
ಕಾವಿಭೂತಿಯದು। ಬೆರಳಸೊಂಕಿದೊಡೆಪರಿಹರಿಸುವುದದೇಮ
ಹೇಶ್ವರರೂಪವಹುದೆಂದನು ॥ ರಾಮಕೇಳ್ಮುಂದೆರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಮ
ಹಾತ್ಮೆಯಂ। ಕಾಮಮದಮರ್ದನಂಪೂರ್ವದೊಳುತ್ರಿಪುರನಿ। ದರ್ಪ
ಮಮಂಮಾಳ್ಪಂದುಪುಟ್ಟಿದವುತನ್ನಯನಜಲದಿಂದ ಶಿಖಿನೊಳೊಂ
ದು ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂನೆತ್ತಿಯೊಳುಮೂರ್ಧ್ನಿರಕೆಷಟ್ತ್ರಿಂಶ। ದಾಮಹಾ
ಕರಣಕ್ಕೆಯೊಂದೊಂದುಗಳದೊಳು। ದ್ವಾಮದೊತ್ರಿಂಶತ್ತುರೋಮಾ
ಳಿಗೈವತ್ತುನೂರೆಂಟುಮುಪವೀತಕೆ ॥೧೫॥ ವರಭುಜದ್ವಯಕೆಸದಿ
ನಾರುಮಣಿಬಂಧಕ್ಕೆ। ತರಣಿಸಂಖ್ಯೆಗಳಕ್ಷಮಾಲೆಗಂನೂರೆಂಟು। ಪ

ರಿಗಣನೆಯಿಂದೆ ತತ್ತ್ವಳಿದೊಳಕ್ಕರಿಂದೀಶಸ್ವರೂಪವೆಂದು ॥ ಧ
ರಿಸಿಶಿರದೊಳ್ ಕೋಟಿದಶಕೋಟಿಕಿವಿಗಳ್ಗೆ । ಪರಮ ಶತಕೋಟಿ
ಕಂಠಕೆ ಸಹಸ್ರಂ ಕೋಟಿ । ಯುರುಬಾಹುಗಳ್ಗೆ ಪ್ರಮಾಣದಫಲಂ ಹ
ಸ್ತದೊಳ್ ಧರಿಸೆ ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೭॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಮೋಕ್ಷಮದು ಪಂ
ಚವಿಂಶತಿ ಮಣಿಯು। ಸರದಿಂದಮಷ್ಟವಿಂಶತಿ ಪೌಷ್ಟಿಕೇಯಾಲಿ । ಸಿರ
ದೆಯಿಪ್ಪತ್ತೇಳೆನಿಸುಳ್ಳ ಸರದಿಂ ಭುಕ್ತಿ ಮೂವತ್ತ ಮೇಲಾರರಿಂ॥ ಪಿರಿದ
ರ್ಧಮಹುದು ಮೂವತ್ತೆರಡನುಳ್ಳ ಮಳೆ । ಸರದಿಂದೆ ವಿಜಯಮಪ್ಪ
ದು ಪಂಚದಶಕದಿಂ । ದರಿದೆನಿಸುವಾಭಿಚಾರಕಮಹುದು ಕೇಳೆಂದು
ಚೆನ್ನಬಸವನ್ನುಡಿದನು ॥೧೮॥ ಒರೆವೆನಾಲಿಸು ರಾಮ ಪಣವದುತ್ಪ
ತ್ತಿಯಂ । ಪರಶಿವನಚಿತ್ತೆ ಚಿತ್ಪ್ರಣವಮಾಯ್ತದರಿಂದ । ಉರುನಾ
ದಬಿಂದುಕಳೆಗಳು ಪುಟ್ಟಿದವು ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳು ಕ್ರಮದೊಳು॥ ಇ
ರದಕಾರೋಕಾರವರಮಕಾರತ್ರಯಂ। ಪರಿಕಿಸಲದೊಂದಾಗಲೋಂ
ಕಾರವೆಂದೆನಿಪ । ಪರತರಪ್ರಣವಮಾದುದು ಪಣವದಿಂ ಪಂಚಲಕ್ಷ
ಣಂಜನಿಯಿಸಿದವು ॥೧೯॥ ತಾರಕಂ ದಂಡಕಂ ಕುಂಡಲಮುಮರ್ಧೇಂ
ದು। ವಾರಯ್ಯ ಬಿಂದುವುಂ ಪಂಚಲಕ್ಷಣಮಿಂತು। ತಾರಕಾಕಾರನ್ನ
ಕಾರಮ್ಮಕಾರವೇ ದಂಡಕಂ ಕುಂಡಲಮದು ॥ ತೋರುವಶಿಕಾರ
ಮರ್ಧೇಂದುವೆ ವಕಾರಮದ । ಸೇರಿರ್ಪ ಬಿಂದುವೆ ಯಕಾರಮಿಂತೈ
ದುಕೇ । ಈತಾರಕಾಬ್ರಹ್ಮವೆಂದೆನಿಪ ಚಿತ್ಪ್ರಣವದಿಂದಾದವವನಿ
ನ್ನಾಲಿಸು ॥೨೦॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂಗಳಿಂದಾದವೆಲರಾಮಕೇ । ಳ್ಪಂಚ
ಸಂಜ್ಞಾಳಿಯಾ ಪಂಚಸಂಜ್ಞಾಳಿಯಿಂ । ಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯಮಾ ಪಂಚಸಾ
ದಾಖ್ಯಮೇ ಪಂಚವದನಂಗಳವರಿಂ ॥ ಪಂಚಕಲೆಯಾದವಾ ಪಂಚಕ
ಳೆಗಳು ಮೆರವ । ಪಂಚಶಕ್ತಿಗಳೆನಿಪರವರಿಂದವಾದವಾ। ಪಂಚಭೂ
ತಂಗಳವರಿಂ ಪಂಚವಿಂಶತಿಸುತತ್ವಂಗಳುದಯಿಸಿದವು ॥೨೧॥ ಇಂತೆ
ಸವಪಣವ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರವಿದ। ನಂತಮಗಣಿತಕೋಟಿಮಂತ್ರ
ಕ್ಕಮಾತೆಯಿದು । ಸಂತತಂ ಜಪಿಸುವಂ ಸಾಕ್ಷಾಚ್ಛಿವಂ ಸಿದ್ಧರಾಮ
ಕೇಳೀಮಂತ್ರದಿಂ ॥ ಮುಂತೆ ಸಕಲೋಪಕರಣಂಗಳಂ ಶುದ್ಧಿಯಂ ।
ಸಂತಸದಿ ಮಾಡಿ ತದನಂತರದಿ ಶಿವಪೂಜೆ । ಯಂತಧಿಕಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಮಾಳ್ಪುದದರಿರವನೀಂ ಕೇಳೆಂದು ನಿರವಿಸಿದನು ॥೨೨॥ ಹರುಷದಿಂ
ದರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮಾನಂಗಳಿಂ । ದಿರದೆ ಗಂಧೋದಕಂ ಪುಷ್ಪೋದ
ಕಂ ಸವಿ। ಸ್ತರದ ಮಂತ್ರೋದಕಂ ಸ್ವರ್ಣರತ್ನೋದಕಾದ್ಯಖಿಳೋದ
ಕಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಪಂಚಾಮೃತಾಭಿಷೇಕಂಗಳಿಂ । ಪವಿ

ಡಿಯೊಳಭಿಷೇಕವನ್ಮಾಡಿಬಳಿಕತ । ತ್ಪದಪಾದೋದಕಂಗೊಂ
ಬುದೆನಲದನೆನಗೆವಿಸ್ತರಿಸಿಪೇಳೆಂದನು ॥೨೩॥ ಆದೊಡಿನ್ನಾಲಿಸೆಲೆ
ಶಾವನೀಶನೀಂಕೇಳ್ದ । ಪಾದೋದಕಂಗಳಿರವಂತೆನಲುತಾಂ ತ್ರಿವಿ
ಧ। ಭೇದದಿಂವರ್ತಿಸುಗುಗುರುವಿನಸುಪಾದೋದಕಂ ತಿಳಿಯೆಕರು
ಣಾಜಲಂ ॥ ಸಾದರದೊಳೀವುಪಲಿಂಗದಿಂದಾದತ । ತ್ಪಾದೋದ
ಕಂವಿನಯಜಲವುಮುಳಜಂಗಮದ, ಪಾದೋದಕಂಸಮತೆಜಲವೆಂದ
ಕರುಣದಿಂಚೆನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು ॥೨೪॥ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಪಾ
ದೋದಕಂಗಳಿಂ। ಪರಿವಿಡಿಯ ಸಂಚಿತಂಪ್ರಾರಬ್ಧವಾಗಾಮಿ। ಯುರು
ತರದಕರ್ಮಂಗಳಿರದೆಪೋಪವುಕೇಳ್ವುದೆನಲದರಭೇದಂಗಳ॥ ವಿರಚಿ
ಸೆನೆಡನನದಜ್ಞಾನವುಂಕಳೆದುಸ । ತ್ಪರಮಸುಜ್ಞಾನವುಂಕೊಡುವು
ದೇಸಂಚಿತಂ। ನಿರುತದಿಂದಿಹಲೋಕಭೋಗವುಂಬಿಡಿಸಿಶಿವಲೋಕ
ಪದವುಂಕೊಡುವುದೆ ॥೨೫॥ ಪರಿಕಿಸಲುಪ್ರಾರಬ್ಧವಿದುಭವಭ
ವಾಂತರದಿ। ಬರಲೀಯದಿಹಪರಕ್ಕೆಡೆಯಾಡಗೊಡದಾಗ । ಪರಶಿವ
ನೊಳೊಂದಿಸುವುದಾಗಮಿಕೇಳಿನ್ನುತ್ರಿವಿಧೋದಕಂಗಳಿರವ ॥ ಪರ
ಮಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರದಿಂತನ್ನಮನ । ಗಿರದೆತಂದುದೆ ಸುಮಂ
ತ್ರೋದಕಂತಜ್ಜಲದಿ । ಹರುಷದಿಂಬಿಷ್ಟಲಿಂಗಕೆಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರದುದೇಪ
ರಮಪಾದೋದಕಂ ॥೨೬॥ ಅಂಗಕೆಸಮರ್ಪಿಸಿದುದೇಪ್ರಸಾದೋ
ದಕಂ । ಹಿಂಗದೀತ್ರಿವಿಧೋದಕಂಗಳಿಂಮಾಳ್ಪಕ । ಜ್ಜಂಗಳಂಪೇಳ್ವೆ
ನೀಮಂತ್ರೋದಕದೊಳೆಪಾಕಪ್ರಯತ್ನಂಗೈವುದು ॥ ಮಂಗಳಮ
ನಿಪ್ಪಪಾದೋದಕದೆನುಂಬುಮಜ್ಜ । ನಂಗೈವುದೀಪ್ರಸಾದೋದಕವ
ನೀಂಟುವುದು । ಅಂಗವಂತಂಗವೇಮುಖ್ಯಮಿನ್ನಾಲಿಸೈಲಿಂಗಪೂ
ಜಾವಿಧಿಯನು ॥೨೭॥ ಅಷ್ಟವಿಧಪೂಜೆಯುಂದುಪಚಾರಷೋಡಶ
ದೊ। ಳಿಷ್ಟಲಿಂಗವನೆಪೂಜಿಸಿಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮಂಸ
ಮರ್ಪಿಸಿತತ್ಪ್ರಸಾದವುಂಸುಯಿಪಾನಬಂದೆಕೊಡೆ ॥ ಸಿಷ್ಟಯುಂಸವಿ
ದುತದ್ರವಮನಿರದಂಗಕ್ಕೆ । ಸೃಷ್ಟಮಾನಸನಾಗಿಲೇಪಿಸುವದೆನೆಕೇ
ಳು । ತೆಷ್ಟವಿಧಮಾಪ್ರಸಾದಂತಳಿಯಪೇಳ್ವುದೆನೆಕೃಪೆಯೊಳೊ
ಲಿದಿಂತೆಂದನು॥೨೮॥ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ವುದುತತ್ಪ್ರಸಾದಮದು।
ಶುದ್ಧಸಿದ್ಧಪ್ರಸಿದ್ಧಮದೆಂದುಮೂರುತೆರ । ಶುದ್ಧವೇಗುರುಭಕ್ತಶೇ
ಷಮೀಶಿವಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಿದುದೇತಿಳಿಯಲು ॥ ಸಿದ್ಧಮದುಜಂಗಮಸು
ಭುಕ್ತಶೇಷಪಸುಪ್ರ । ಸಿದ್ಧಮೆನೆಕೇಳ್ದಲ್ಲವುಂತಿಳಿಯಪೇಳ್ದೆನ್ನ ।
ಉದ್ಧರಿಸಿದೈಗುರುವೆಶಿವಪೂಜೆಯಮ್ಮಾಡುವಂದಮಂಪೇಳೆಂದನು॥

ಆದೊಡೀಶಿವಪೂಜೆಯುಮಾಳ್ಪುದೇತ್ರಿವಿಧ| ಭೇದಮಪ್ಪು ರಾಜಸಂ
ತಾಮಸಂ ಸಾತ್ವಿಕಂ| ವೇದಾಗಮಂಗಳಂ ಮನ್ನಿಸದೆ ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆ
ಅರ್ಚಿಪುದೆ ರಾಜಸಂ || ವೇದಾಗಮಂಗಳಹುದೆಂದು ವಲ್ಲೆಂದುದಂ| ಮಾ
ಣ್ಮನ ಬಂದಂತೆ ಪೂಜಿಪುದೆ ತಾಮಸಂ | ವೇದಾಗಮೋಕ್ತಿಯಿಂ ಭ
ಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಪುದೆ ಸಾತ್ವಿಕಮೆಂದರಿವುದು ||೨೦|| ಇನ್ನಾಲಿಸೈ
ಶುದ್ಧಮಿಶ್ರಸಂಕೀರ್ಣಮಂ | ಬಿನ್ನ ತಜ್ಜ್ಞಾನಪೂಜಾವಿಧಿಯನೊಲವಿ
ನಿಂ| ತನ್ನ ಲಿಂಗದೊಳೆಸೆವ ಖಂಡಪರಿಪೂರ್ಣತೇಜೋರಾಶಿಯು ನಿಷ
ಶಿವನಂ || ನನ್ನಿಯಿಂ ಭಾವಿಸುತ್ತರ್ಚಿಪುದೆ ಶುದ್ಧಮಾರ | ದನ್ನೋಡೆ
ತಲ್ಲಿಂಗದಿಂ ಪಂಚಮುಖಮೆಸೆವ | ಸನ್ನುತಾಕ್ಷಿಗಳು ಪದಿನೈದು ದಶ
ಬಾಹು ಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶದ ||೨೧|| ವರಸದಾಶಿವನೆಂದು ಭಾವ
ದಿಂ ತಿಳಿದು ಸು | ಸ್ಥಿರದಿಂದೆ ಪೂಜಿಪುದೆ ಮಿಶ್ರಮಾ ಲಿಂಗದಿಂ| ದುರುಶ
ಕ್ತಿಸಹಿತೆ ಹರಿಯಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿ ದಿವಿಜರನಡುವೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ||
ಪರಮಮಾಹೇಶನಂ ಭಾವಿಸುತ್ತರ್ಚಿಪುದೆ | ನಿರುತದಿಂ ಸಂಕೀರ್ಣ
ಮೆಲೆರಾಮ ಕೇಳಿನ್ನು | ಹರುಷದಿಂ ಕರ್ಮಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಪೂಜಾವಿಧಾನಂ
ಗಳಂ ಪೇಳ್ವೆನು ||೨೨|| ಇರದೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಸ್ವಧರ್ಮಕರ್ಮಂಗಳಂ|
ಬೆರಸಿಕೊಂಡೊಲವಿನಿಂ ಫಲಪದಂಗಳ ಬಯಸಿ | ಪರಿಕಿಸಲುಪಾಧಿ
ಯಂ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪೂಜಿಸುವುದೇ ಜಡಕರ್ಮವು || ಪರಮ
ವರ್ಣಾಶ್ರಮಸ್ವಧರ್ಮಕರ್ಮಂಗಳಂ | ಪರಿಹರಿಸಿ ಭವಿಭಕ್ತಭೇದ
ಮಂ ತಿಳಿದು ಸ | ದ್ವರಪದಂಗಳ ಬಯಸದರ್ಚಿಪುದು ನಿರುಪಾಧಿಯು
ಜಡಸದ್ಭಕ್ತಿ ಕೇಳ ||೨೩|| ಎಸವ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಸ್ವಧರ್ಮಕರ್ಮಂ
ಗಳಸ| ವಿಸರಂಗಳಂ ನೇತಿಗಳೆದು ಬಳಿಕೊಲವಿನಿಂ| ದೊಸೆದು ಸತ್ಫಲ
ಪದಂಗಳ ಮಾರಿ ಪೂಜ್ಯಪೂಜಕಮೆಂದು ತಿಳಿದು || ಹಸನಾದ ಸಾನು
ಭಾವದೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಂ| ಜಸುವ ನಿರ್ವಾಣ ನಿಜಪದವಿಯಂ ದೊಲಿದು
ಪೂ | ಜಿಸುವುದೇ ಸುಜ್ಞಾನಮಿದು ವೆಸದ್ಮೋನ್ಮುಕ್ತಿ ಯೆಲೆರಾಮ
ಕೇಳೆಂದನು || ೨೪ || ಪರಮಸದ್ಗುರು ಚನ್ನಬಸವೇಶನೀನೆನಗೆ |
ಕರುಣದಿಂ ಪೇಳ್ದ ಶಿವಪೂಜಾವಿಧಾನಮಂ | ಪರಿವಿಡಿಯೊಳರಿದು
ಕೃತ ಕೃತ್ಯನಾದೆನ್ಮುಂದೆ ಶಿವತತ್ವಭೇದಂಗಳ || ವಿರಚಿಸಿಕೃ
ತಾರ್ಥನಂ ಮಾಡೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ | ಪರಮಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಂಗೆ || ಪಿರಿದೆನಿಸುವಪುಳ ಶಿವತತ್ವಮಂ ಪೇಳಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ
ದನೇಸೆಂಬೆನು ||೨೫|| ಪರಶಿವಂ ಚಿತ್ತದಿಪ ವೃತ್ತಿಯಂ ನೆನೆಯಲಂ|
ದುರುತರಪ ಚಿತ್ತೆ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಾಯ್ತುದರಿಂದೆ | ಪರಮಹಾಲಿಂಗಮಾ

ಯಿತ್ತದರಿಂದೆ ಪಂಚಕಳೆಯಾದುದಾ ಘನಲಿಂಗವೆ ॥ ಪೆಗವೆಂದು ಗೂಢವೆಂದುಂ ಶರೀರಸ್ಥವೆಂ। ದುರುಲಿಂಗಸುಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದನಾದಿಯುಂ ವೆಂದು । ಪರಿಕಿಸಲು ಪಂಚಸಂಜ್ಞೆಗಳಾದವವನಿನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಪೆನಾಲಿಸೊಲಿದು ॥೩೬॥ ಪರವೆಂದು ಸಕಲತತ್ವಂಗಳೀ ತಾನೆತ । ತ್ವರತತ್ವವಾದಕಾರಣದಿಂದೆ ಪರವಾದು। ದಿರದೆ ತಾಂ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಸಕಲಮೂರ್ತಿಯುಂ ತನ್ನಿಂದಲೇ ಪುಟ್ಟಿವು॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಗೋಪ್ಯದಿಂದಿರೆ ಗೂಢವೆಂನಿಸಿತಂ । ದುರುಸಕಲಸಚರಾಚರಂಗಳಂ ಸೃಜಿಸಿವು। ತ್ತಿರದವಕಾಧಾರವಾಗಲು ಶರೀರಸ್ಥವೆಂದೆನಿಸಿತೊಲವಿನಿಂದಂ॥೩೭॥ ಕಂಗೊಳಿಪ ಸಕಲಸಚರಾಚರಂಗಳೆನೆತಂ। ನಂಗದಿಂ ಸೃಜಿಸಿ ವಿಲಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ। ತುಂಗಸುಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೆನಿಪ ಕಾರಣದೆ ಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೆನಿಸಿತು ॥ ಹಿಂಗದೆ ಶಿವಾಪರುದಾಂತವಾದಖಿಳತ । ತ್ವಂಗಳಿಗೆ ತಾನನಾದಿಯುವೆನಿಪ ಕಾರಣಂ। ಮಂಗಳವೆನಿಪ್ಪನಾದಿಯುವೆನಿಸಿತೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೩೮॥ ಬರವೆನಾಲಿಸು ಪಂಚಕಳೆಯ ನಾಮಂಗಳಂ । ಪರಮಶಾಂತ್ಯಾತೀತೆ ಶಾಂತಿಯುರು ವಿದ್ಯೆವು। ತ್ತಿರದಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಸುನಿವೃತ್ತಿಯೆನಿಸುವ ಕಳಾಶಕ್ತಿಯರಿವೈದು ಮೊದಲೆ ॥ ವಿರಚಿಸಿದ ಪಂಚಸಂಜ್ಞೆಗಳೆನಿಸುತಿಹವು ಹಾ। ಪರಮಸಾದಾಖ್ಯಂಗಳೈದು ಪರಶಿವನೊಂದು । ಪರಿಕಿಸಲು ಪನ್ನೊಂದು ಶಿವತತ್ವವೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೩೯॥ ಅಂಗತತ್ವಂಗಳಿಪ್ಪ ಪನ್ನೊಂದು ಮೊದಲೆನಿನ । ಗಂಗತತ್ವಂಗಳಿಪ್ಪತ್ತೈದ ಪೇಳ್ದೆನು ಭ । ಯಂಗಳೀ ಷಟ್ತ್ರಿಂಶತತ್ವಂಗಳೆಲೆ ರಾಮಕೇಳೆಂದು ಪೇಳಲಂದು ॥ ಮಂಗಳಾತ್ಮಕವು ಹಾಗುರುವೆನೀಂ ಪೇಳ್ದ ತ । ತ್ವಂಗಳಂ ಕೇಳ್ದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆಂ ಷಟ್ಸ್ಥ। ಲಂಗಳ ಪೇಳಿನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದೆನೆ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಿಂತೆಂದನು ॥೪೦॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೧॥

ಐದನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೭ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೦ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೭೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೮ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಯಹಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ । ಷ
ಟ್ಸ್ಥಲವನಿರವಿಸೆನೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ । ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮೋಪ
ದೇಶಮುಮಂಮಾಡಿದಂಸಕಲಶರಣರುತಿಳಿವೋಲು॥

ಪದ॥ ಈಶ್ವರಿಯನಿರ್ಮಲಾನನಸರೋರುಹಮಿತ್ರ । ಶಾಶ್ವತಂಸ
ರ್ವಸಾಕ್ಷಿಕಸುಭಸ್ಮೋದ್ಗಾತ್ರ । ವಿಶ್ವಾಧಿಕೋರುದ್ರಭವೆಗಣಾಂಬುಧಿ
ಚೈತ್ರಸನ್ಮುನಿಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರ ॥ ಭಾಸ್ವತ್ಸ್ವಲೀಲಾವಿಲಾಸನಾಟಕ
ಸೂತ್ರ । ವೈಶ್ವಾನರೇಂದುವಿವಸ್ವಾನುಗುಣನೇತ್ರ । ನೈಶ್ವರ್ಯ
ಮಂಕೊಟ್ಟುಸಲಹುಧನಪತಿಮಿತ್ರವಿಮಲಸದ್ಗುಣಚರಿತ್ರ ॥೧॥ ಎಲೆಸಿ
ದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳಿನ್ನುಮುಂದೆಷಟ್ಸ್ಥಲಸುಮಾರ್ಗವನುಮಹದಾದಿ
ತತ್ವಂಗಳ್ಗೆ । ನೆಲೆಯಾಗಿಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷಾತ್ಮಕದವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲಯಜನ್ಮ
ಭೂಮಿಯೆನಿಸಿ ॥ ವಿಲಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿತ್ಯಾತಿಶುದ್ಧಶಿವಂ । ಗುಲನದ್ವಿತೀ
ಯಂಪರಬ್ರಹ್ಮವೆನಿಪನಿರ್ಮಲನಾದಪರಶಿವಂತಾನಿರಲದೇಮಹಾಸ್ಥ
ಲವೆಂಬಪೆಸರಾದುದು ॥೨॥ ಎಸೆವಪರಶಿವನೆತನ್ನೊಳುಲೀನವಾಗಿರ್ಪ
ಜಸುವಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯುಸ್ಫುರಣೆಯಿಂವಿರದೆಸಂ । ತಸದೊಳಾಸೇವ್ಯಸೇವ
ಕಭೇದದಿಂದೆಲಿಂಗಾಂಗವೆಂದುಭಯಮಾಯ್ತು ॥ ಮಿಸುಪಲಿಂಗವೆಸೇ
ವ್ಯನಂಗವೇಸೇವಕನ । ದೆಸಕದಿಂದಾದುದಾಪರತತ್ವವೊಂದೆಭಾ । ವಿ
ಸಿನೋಡೆಲಿಂಗಸ್ಥಲಾಂಗಸ್ಥಲಂಗಳೆಂದೆರಡಾಯ್ತುಕೇಳೆಂದನು ॥೩॥ ಪ
ರಮಲಿಂಗತ್ವಮಂಗತ್ವಂಶಿವತ್ವಮಂ । ಬರದೆಪರಮಾತ್ಮತ್ವವೆಂಬೀ
ವಿಭೇದದಿಂ । ಪರಿಯಾಯಗುಣನಾಮದಿಂದೆಸುಸ್ಥಲವೆಂಬಸಂಜ್ಞೆಯಾ
ಶಿವತತ್ವವೆ ॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೆರಡಾಗಲಾಮಹಾಶಕ್ತಿತಾ । ನೆರಡಾದೊ
ಡೆಂತೆನಲ್ಪ್ರಸನ್ನಸ್ವತಂತ್ರದಿಂ । ಪರಶಿವಸಮಾನಧರ್ಮಂಗಳಿಂಲಿಂಗಾಂ
ಗವೇನಿಜನಿವಾಸಮಾಗ ॥೪॥ ಪರಮಲಿಂಗಸ್ಥಲವನಾಶ್ರಯಿಸಿದಾಶಕ್ತಿ ।
ಪರೆಯೆನಿಸಿಕೊಂಡುದಂಗಸ್ಥಲವನಾಶ್ರಯಿಸಿಯಿರುವಶಕ್ತಿಯೆಭಕ್ತಿ
ಯೆನಿಸಿತ್ತುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು ॥ ಉರಿವವಹ್ನಿಜ್ವಾ
ಲಭೇದವಡೆದಾಗವಿ । ಸ್ಫುರಿಸಿತೋರುವಜ್ಯೋತಿಯಾದಂತೆಪರ
ಶಿವನ । ಪರಮಚಿತ್ತೇಶಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯಾಯ್ತೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂ
ದನು ॥೫॥ ತಿಳಿಯಲನಲಜ್ವಾಲೆಧೂಮದಾವರಣದಿಂ । ಬೆಳಗದೆತ
ರೋಮಯದೊಳಿರ್ಪಂತೆಶಕ್ತಿತಾ । ನೊಲವಿನಿಂದಹುದುವಾಸನೆ
ಪಿಡಿದುಶಕ್ತಿನಿರ್ವಾಸನೆಯೊಳಿಹುದೆಂತೆನೆ ॥ ಬೆಳಗಿನಿಂದೆಸವನಿ
ರ್ಮಲಿನದೀಪಿಕೆಯೆಂತೆ । ಹೊಳೆವಘನಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪಮಂ।

ಗಳೆಮುನಿಪೆ ಭಕ್ತಿಯಾಶಕ್ತಿಗಿಂದಧಿಕವೆಂದರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ॥೬॥ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವನುಳ್ಳದಾವಿಮಲ । ಭಕ್ತಿಯು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗವನುಳ್ಳದಾ ಪರಮ । ಶಕ್ತಿ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚುಳ್ಳದಾ ಭಕ್ತಿಯಾ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚರಹಿತ ॥ ಶಕ್ತಿ ಪುಣ್ಯಫಲಪ್ರದಂಗಳಂ ಕೊಡುವುದಾ। ಭಕ್ತಿ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತವಮಾಳ್ಪುದಾ ಪರಮ । ಶಕ್ತಿ ತಾನೆಯುಧೋಮುಖಿ ಭಕ್ತಿಯೂರ್ಧ್ವಮುಖಿ ರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ॥೭॥ ಎಸವ ಲಿಂಗಸ್ಥಲದಿ ಶಿವನೆನಿಸಿಕೊಳುತೆ ಸಂ। ತಸದಿಂದುಪಾಸ್ಯವಾಗಿರುತಿರ್ಪುದಾ ಶಕ್ತಿ । ಮಿಸುಗುವಂಗಸ್ಥಲದಿ ಜೀವನೆನಿಸಿತ್ತುಪಾಸಕವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಹುದು ॥ ಪಸರಿಸುವ ಲಿಂಗಸ್ಥಲಾಂಗಸ್ಥಲಂಗಳಂ । ದೊಸೆದುಭಯಸಂಗವೆಸಿವ್ಯೈಕ್ಯವಾ ಶಿವನೆ ಭಾ । ವಿಸಿನೋಡೆ ಮೂರು ತೆರಸಾದನೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ॥೮॥ ವೇದಮಂತ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ ಬಳಿಕಾಕ್ಕಮಹಾ । ನಾದಬಿಂದುಂಕಳೆಗಳಿಂ ಲಿಂಗವೇ ತ್ರಿವಿಧ ಭೇದದಿಂ ಭಾವಲಿಂಗಂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಮಂದಿಷ್ಟಲಿಂಗಂಗಳೆಂದು ॥ ಆದುದಾ ಭಾವಲಿಂಗವೆ ನಿಷ್ಕಲಂ ಮಹ। ತ್ತಾದ ತತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆ ಸಕಲನಿಷ್ಕಲಂ। ಭೇದಿಸಲ್ಕಿಷ್ಟಲಿಂಗವೆ ಸಕಲವೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ॥೯॥ ತಿಳಿಯೆ ಸದ್ಭಾವವೇ ಭಾವಲಿಂಗಂ ಮನಕೆ। ಹೊಳೆವ ಚಿದ್ರೂಪವೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಂ ಕಣ್ಗೆ। ಬೆಳಗುವಾನಂದವೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಂ ಬಳಿಕ್ಕಸಿಪದವೆ ಭಾವಲಿಂಗಂ ॥ ನೆಲೆವೆತ್ತ ತ್ವಂಪದವೆ ಪರಣಲಿಂಗಂ ಸುನಿ । ಶ್ಚಲವಾದ ತತ್ವದಮದಿಷ್ಟಲಿಂಗಮಹಾ । ಸ್ಥೂಲವಾದ ತತ್ವಮಸಿಯೆಂಬುದೇ ತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗಂಗಳಿವು ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೦॥ ಎಸವ ಪರತತ್ವವೇ ಭಾವಲಿಂಗಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೇ ಸರಾಂತ ತತ್ವವೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಂ ಸ್ಥೂಲ । ದೆಸಕ ತತ್ವವೇ ತಿಳಿಯಲಿಷ್ಟಲಿಂಗಂ ಸ್ಥೂಲತತ್ವವೇ ಹೊರಗೆನಿಸಿತು ॥ ಪಸರಿಸುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತತ್ವವೆ ತಾನೆಯೊಳಗೆನಿಸಿ । ತಸಮ ಪರ ತತ್ವವೇ ನೋಡಲೆಡೆವಿಡದೆರಾ । ಜಿಸುವಖಂಡಿತಮೆನಿಸಿತಿಂತಪ್ಪ ಮೂರು ಲಿಂಗಂಗಳಿರವಾರಾದವು ॥೧೧॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾ ಭಾವಲಿಂಗವೇ ತಿಳಿಯುಲಾ । ವರಮಹಾಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಾಖ್ಯಲಿಂಗವೆಂ। ದೆರಡಾಯ್ತು ಪರಣಲಿಂಗವ ತಿಳಿಯೆ ಚರಲಿಂಗವೆಂದು ಶಿವಲಿಂಗವೆಂದು ॥ ಯೆರಡಾಯಿತ್ರಿಷ್ಟಲಿಂಗವೆ ತಿಳಿದು ನೋಡಬಾ । ಗುರುಲಿಂಗವೆಂದು ಬಳಿಕಾಚಾರಲಿಂಗವೆಂ । ದೆರಡಾಯ್ತು ಮೂರು ಲಿಂಗಂಗಳಾರಾಗಲಾ ಶಕ್ತಿ ತಾನಾರಾದವು ॥೧೨॥ ಹೊಳೆವ ನಿರ್ಮಳೆ ನಿತ್ಯಶಾಂತ್ಯತೀತೋತ್ತರಾ। ಕಳೆಯೆ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿ ಶಾಂತಾತೀತೆಯೆಂದೆಂಬ । ಕಳೆಯೆ ತಾ ಪರಶಕ್ತಿ

ಶಾಂತಿಯೆಂದೆನಿಸುತಿಹಕಳೆಯು ತಾನಾದಿಶಕ್ತಿ ॥ ಬಳಿಕವಿದ್ಯೆಯೆನಿ
ಪ್ಪಕಳೆಯುದಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ । ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಕಳೆಯೇ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಥಳ ।
ಥಳಿಸುವ ನಿವೃತ್ತಿಕಳೆಯೇ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯೆಲೆ ರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದ
ನು ॥೧೩॥ ಇಂತು ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಕ್ರಮದಿಂದೆ ಷಡ್ವಿಧಕಳೆಯು । ಸಾಂತು ಷ
ಡ್ವಿಧಶಕ್ತಿಯಾದಳಾ ಪರಶಿವಂ । ಪಿಂತೆ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗವಾಗಿರ್ದಕ್ರಮ
ದೊಳೀ ಶಕ್ತಿಯರೊಳೊಡಗೂಡಿದ ॥ ಯೆಂತೆಂದೊಡಾದ್ಯಂತಶೂನ್ಯ
ಮುಮಲಂ ಪರಂ । ಸಂತತಂ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿ ಸಂಯುತಂ ಶಿವತತ್ವ । ಎಂತಿ
ದೇನಿಷ್ಕಲಂ ಭಾವಗಮ್ಯಂ ಮಹಾಲಿಂಗವಿದು ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೪॥ ಪ
ರತರಂ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಕಂ ಜ್ಞಾನಗೋ । ಚರಸಾಪರಾಶಕ್ತಿ ಸಂಯು
ತಂ ನಿರ್ಮಲಂ । ನಿರುಪಮಂ ಸಾದಾಖ್ಯತತ್ವ ಪ್ರಸಾದಾಖ್ಯಲಿಂಗವಿ
ದು ಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು ॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಜೋತಿರ್ಮಯಂ ಸಕಲನಿಷ್ಕಲಂ ।
ಪರಮಪುರುಷಂ ಮನಕಗೋಚರನಮೂರ್ತಕನೆ । ದಿರದಾದಿಶಕ್ತಿ
ಸಂಯುಕ್ತವಿದು ಚರಲಿಂಗವೆಲೆರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೫॥ ಥಳಥಳಿಸಿ
ಹೊಳೆವ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಪ । ಜ್ವಲಿಸುತಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯೊಡ
ಗೂಡಿ ವ್ಯಕ್ತದಿಂ । ನಲಿದಹಂಕಾರಕ್ಕಗೋಚರಿಸುತಿಪ್ಪುದೇ ಶಿವಲಿಂಗ
ವಿನ್ನು ಕೇಳು ॥ ಲಲಿತತೇಜೋರಾಶಿಯಾಗಿ ಕರ್ತೃತ್ವಮಂ । ತಳೆದು
ಸುಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯು ಕೂಡಿ ಬುದ್ಧಿಗಂ । ದೊಲಿದು ಗೋಚರಿಪುದೇ ಗುರು
ಲಿಂಗವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೬॥ ಸಕಲತತ್ವಾಶ್ರಯಂ ನಿ
ತ್ಯಕರ್ಮಾತ್ಮಕಂ । ಪ್ರಕಟಸುವ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಂ ನೋ
ಡಲಕಳಂಕ ಚಿತ್ತಕರಣಗ್ರಾಹ್ಯನಚಲನಾಧಾರನಾಧಿಕಾರೂಢನು ॥
ವಿಕರಿಸಿ ನಿವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗಾಭಿಧಾನವನುಳ್ಳ । ಸುಕರವೆನಿಸುವ ಸದಾ
ಚಾರಲಿಂಗವಿದೆಂದು । ಮುಕುತಿದಾಯಕನೆನಿಪ ಚನ್ನಬಸವಂ ಸಿದ್ಧ
ರಾಮಂಗೆ ನಿರವಿಸಿದನು ॥೧೭॥ ಇಂತೀ ಮಹಾಲಿಂಗವಾದಿ ಷಡ್ವಿಧ
ಲಿಂಗ । ಮಂತಾಗ ತಮ್ಮ ಷಡ್ವಿಧಶಕ್ತಿಯರ ಕೂಡಿ । ಸಂತಸದಿ ಕರಣಷ
ಡ್ವಿಧಗ್ರಾಹ್ಯದಿಂದೆ ತತ್ಸೇವ್ಯದಿಂ ಬರುತಿರ್ದವು ॥ ಮುಂತೆ ತತ್ಸೇ
ವಕವಿಭೇದದಿಂ ಮಾತ್ಮತ । ತ್ವಂತಾನೆ ತನ್ನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯು ವಿಚಿತ್ರದಿನಿ ।
ರಂತರಂ ಯೋಗಾಂಗ ಭೋಗಾಂಗ ತೇಗಾಂಗವೆಂದು ತಾಂ ತ್ರಿವಿಧವಾ
ಯ್ತು ॥೧೮॥ ಯೋಗಾಂಗವೆನೆ ಶಿವನ ಸಂಯೋಗದಾ ವಿಮಲ । ಭೋ
ಗಾಂಗವೆನೆ ಶಿವಂ ಸಹವಾಗಿ ಭೋಗಿಪುದು । ತೇಗಾಂಗವೆನೆ ಶಿವಂ ಶಿವ
ಭಕ್ತರಲ್ಲದನ್ಯರಸಂಗವಂ ತ್ಯಜಿಪುದು ॥ ಯೋಗಾಂಗವೇ ಸುಕಾರಣ
ತನುವೆನಿಪ್ಪುದು । ಭೋಗಾಂಗವೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವೆನಿಪುದಾ ವಿಮ

ಲ । ತೇಗಾಂಗವೆನಿಪುದೇಸ್ಥೂಲತನುವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದ
ನು ॥೧೯॥ ಬಳಿಕಲಾಯೋಗಾಂಗವೇಪ್ರಾಜ್ಞನಾಮಸಕೆ । ಹೊಳೆವ
ಭೋಗಾಂಗವೇತೈಜಸಂಕಂಗಳಿಗೆ । ಸುಳಿವತೇಗಾಂಗವೇವಿಶ್ವನಾ
ಯೋಗಾಂಗವೇಸುಷುಪ್ತಿಯೊಳಿರ್ಪುದು ॥ ತಿಳಿಯಲಾಭೋಗಾಂಗ
ವೇಸೊಪ್ನದಲ್ಲಿಫಳೆ । ಥಳಿಪುದಾತೇಗಾಂಗವೇಜಾಗ್ರವಿಂತುನಿರ್ಮ
ಳವೆನಿಪ್ಪಂಗತ್ರಯಂಗಳೇತಾಂತ್ರಿವಿದವಸ್ಥೆಗಳೊಳಿರುತಿರ್ಪವು॥೨೦॥
ಯೋಗಾಂಗವೆಂಬುದೇಪರಮಾತ್ಮನಾವಿಮಲ । ಭೋಗಾಂಗವೆಂಬು
ದೇಯಂತರಾತ್ಮಂಮಹಾ । ತೇಗಾಂಗವೆಂಬುದೇಜೀವಾತ್ಮನಿಂತು
ನಾಮಂಗಳಿಂದೆಸವುತಿರ್ಪ೯॥ ಯೋಗಭೋಗತ್ಯಾಗವೆಂಬೀತ್ರಯಾಂ
ಗವೇ । ರಾಗದಿಂದೊಂದೊಂದು ತವೊಮ್ಮೆಳುವಿಲಾಸದಿಂ। ದಾಗಳೆರಡೆರ
ಡಾದವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದುನಿರವಿಸಿದನು ॥೨೧॥ ಮಿಸುವ
ಯೋಗಾಂಗವೆಂದೈಕ್ಯನುಂಶರಣನಂ। ದೆಸೆವಭೋಗಾಂಗವೇಪ್ರಾಣ
ಲಿಂಗಿ। ಪಸಾಯಿಯುಂಸುರಲೀಂತೇಗಾಂಗವೇಮಹೇಶಂಭಕ್ತನೆಂದುಷ
ಟ್ಸ್ಥಲವಾದುದು ॥ ಪಸರಿಸುವತನ್ನಸಗ್ಭಕ್ತಿಯವಿಚಿತ್ರದೊಂ। ದೆ
ಸಕದಿಂದಂಗವೇಷಟ್ಸ್ಥಲವೆನ್ನೆದೆರಂ । ಜಿಸುವತಗ್ಭಕ್ತಿತಾಸಾರಾ
ದುದೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂಗನು॥೨೨॥ ಪೆರ್ಮಸಮರಸಭಕ್ತಿಯಾ
ನಂದಭಕ್ತಿಮ । ತ್ತಿರದಲನುಭವಭಕ್ತಿಯವಧಾನಭಕ್ತಿಸುಸ್ಥಿರದಿಂ
ದನೈಷ್ಠಿಕಾಭಕ್ತಿಯದುಸದ್ಭಕ್ತಿಯೆಂದುಷಡ್ವಿಧವನಾಂತು॥ ಪರಿ
ವಿಡಿಯೊಳೈಕ್ಯಸ್ಥಲವನೆಸಮರಸಭಕ್ತಿ। ಶರಣಸ್ಥಲವನೆಮತ್ತಾನಂದ
ಭಕ್ತಿಯಾ । ಪರಿಯೊಳಾಪರಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವನನುಭಾವಭಕ್ತಿತಕ್ಕ
ಮದೊಳಿನ್ನು ॥೨೩॥ ವರಪಸಾದಿಸ್ಥಲವನವಧಾನಭಕ್ತಿಯಾ । ಪರಿ
ಮಹೇಶಸ್ಥಲವನೈಷ್ಠಿಕಾಭಕ್ತಿಮ। ತ್ತಿರದೆಭಕ್ತಸ್ಥಲವನೆಸವಸದ್ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂತಂಗಸ್ಥಲಂಗಳಾರು॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾಭಕ್ತಿತಾನೆಷಡ್ವಿಧರೂಪ।
ಧರಿಸಿಯೊಡವೆರದಳೈಕ್ಯಾದಿಭಕ್ತಾಂತವಾ। ಗಿರುತಿರ್ಪ೯ ಷಟ್ಸ್ಥಲವ
ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದುನಿರವಿಸಿದನು ॥೨೪॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇ
ಶಕೇಳ್ವದಿನ್ನಂಗಷಟ್ಸ್ಥಲವಂಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗದೊಳುದಿಸಿರುವ
ನೊಲಿದು । ಘ್ನ ಳೆವಚಿತ್ಸ್ಕ್ರಿಯಿಂಶಿವನೇಮಹಾಲಿಂಗಮೆನಿಸತತ್ಸೇ
ವಕದೊಳು ॥ ಬಳಿಕಲೈಕ್ಯಸ್ಥಲವದಾಯಿತ್ತುಮಹಾಲಿಂಗ। ದೊಳೆಸೆ
ರಾಶಕ್ತಿಯನುಭವದಿಂಪ್ರಸಾದಾಖ್ಯ । ದಿತೆಂದರವಲಿಂಗವಾಯ್ತದ
ರುಪಾಸಕದೊಳಿಂಶರಣಸ್ಥಲಂಆದುದು ॥೨೫॥ ವೆರಸುಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ
ದಿನಾದಿಭಕ್ತಿಯೆಂ। ಬೆರಸಿಚರಲಿಂಗವಾಯ್ತುದರುಪಾಸಕದೊಳಿಂ। ಪ

ರದೆಸತಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವದಾಯ್ತು ಚರಲಿಂಗದಿಂದುದಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥ ನಿ
ರುತದಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಾಗೆ ತತ್ಸಂಗದಿಂ। ಪರಿಕಿಸಲು ಶಿವಲಿಂಗವಾಯ್ತಾದ
ರಸೇವಕದಿ । ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಯುಸ್ಥಲವಾಯ್ತು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ
ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೬॥ ಎಸವಶಿವಲಿಂಗದಿಂ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯುಕೂಟ । ದೆಸೆ
ಕದಿಂ ಗುರುಲಿಂಗವಾಯ್ತು ತತ್ಸೇವಕದಿ। ಪಸರಿಪ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲವಾ
ಯ್ತು ಲಿಂಗದಿಂ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯೊಡನೆ॥ ಬೆಸುಗೆಯಿಂದಾಚಾರಲಿಂಗವಾ
ಯ್ತಾದನುಪಮ । ಬೆಸುವ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆ ಭಕ್ತಸ್ಥಲವದಾಯ್ತು ರಾ। ಜಿಸು
ವ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗದಿಂದಲೈಕ್ಯಾದಿಭಕ್ತಾಂತ ಷಟ್ಸ್ಥಲವಾದುದು॥೧೭॥
ಪರಮ ಷಟ್ಸ್ಥಲವನಾಂತಂಗವೆನಿಪಾತ್ಮನಿಂ। ಬರದೆ ಗಗನಂ ಗಗನದಿಂ
ವಾಯು ವಾಯುವಿಂ । ಮರುತಾಪ್ತನಾ ಮರುತಸಖನಿಂದೆ ವಾರಿ ತ
ದ್ವಾರಿಯಿಂ ಪೃಥವಿಯಾಯ್ತು॥ ಪರತತ್ವದಿಂದೆ ಭಾವಂ ಭಾವದಿಂ ಜ್ಞಾ
ನ। ವಿರದೆ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂ ಮನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂ। ದುರುತರದಹಂಕಾರವ
ದರಿಂದೆ ಬುದ್ಧಿಯಾ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಚಿತ್ತವಾಯ್ತು॥೧೮॥ ಪರಿಯೊಳೈಕ್ಯಸ್ಥ
ಲವೆನಿಪ್ಪ ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮಂಗವಾ । ಶರಣಸ್ಥಲಂ ತಿಳಿಯೆ ಗಗನಾಂಗವಾಗಲಂ।
ದಿರದಿಸ್ಸು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವೆ ಮರುತಾಂಗವೀಕ್ರಮದೊಳಿನ್ನು ಮುಂ
ದೆ ॥ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದಿಸುಸ್ಥಲವೆಯು ನಲಾಂಗವಾ । ವರಮಹೇಶಸ್ಥಲ
ವೆಜಲದಂಗವಿನುಸು । ಸ್ಥಿರದಿಂದಲೆಸವ ಭಕ್ತಸ್ಥಲವೆ ಭೂಮ್ಯಾಂಗವೆಂಲೆ
ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೯॥ ಇಂತು ಷಡ್ವಿಧವನಾಂತೈಕ್ಯಾದಿಭಕ್ತಸ್ಥ।
ಲಾಂತಂಗಳಂ ಕ್ರಮದೊಳೊಂದರಿಂದೊಂದಂಗು । ಣಾಂತರವಿಲಕ್ಷಣಂ
ಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪೇಳುವೆನೊಲಿದು ಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು॥ ಯೆಂತೆಂದೊಡಾ
ದಿಯೊಳಗಾನು ನೀನೆಂಬುಭಯ। ವಾಂತಾಮನಃಪ್ರಾಣದೇಹೇಂದ್ರಿ
ಯಾದಿಗಳ । ನಂತವೆನೊಳಗುದಿಸವೆಂದರಿದ ಸಮರಸವೆ ತಾನೀಗದೈ
ಕ್ಯಸ್ಥಲಂ ॥೨೦॥ ಎಸವ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯುದ ಪರಿಮಾಯಿಗಳನು ಭಾ। ವಿ
ಸಿ ತನ್ನ ರೂಪೆಂದು ಕಂಡಖಿಳವಿಷಯವುಂ। ಹಸನಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾ
ನಂದಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರ್ಪುದೇ ಶರಣಸ್ಥಲಂ॥ ಮಿಸುಪ ತತ್ವಾಣೇಂದ್ರಿಯಾ
ದ್ಯಗಂ[illegible]ುವು ತೆರಾ । ಬೆಸುವವೋಹ ಭ್ರಾಂತಿಗಳನುಳಿದು ಪರಮ
ಸಂ। ತಸದಿಂದೆ ತತ್ವಾನುಭವದೊಳೊಪ್ಪಿಪ್ಪುದೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯುಸ್ಥ
ಲಂ॥೨೧॥ ಆವದೊಂದಿಂದ್ರಿಯುದಸುಖವನೆಲ್ಲವ ತನುವ । ನಾವರಿಸು
ವದರಿಂದೆ ಮುನ್ನ ಲಿಂಗಕೆ ಕೊಟ್ಟು। ಸಾವಧಾನದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದದಂ ಕೈ
ಕೊಂಬುದೇ ಸುಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲಂ॥ ಆವಗಂ ಕೃತನಿಯಮ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಾ
ದಿವಿವಿಧಾವಳೀಕ್ರಿಯುಗಳಿಗಸಾಧ್ಯನೆಂದರಿದು ಸ । ದ್ಭಾವದಿಂ ಶಿವ

ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಸುಖಿಯಿಪ್ಪ ದೇವರ ಮಹೇಶಸ್ಥಲಂ ॥ ೨೨ ॥ ಪರಿಕಿಸೆ ಶರೀರಂ ತತಾಪ್ರಣ ಧರ್ಮಂಗಳಂ । ಸ್ಥಿರವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ದೆಲ್ಲವಂ । ಪರಿಹರಿಸಿ ವಿಮಲಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾವಾಗಲಿಪ್ಪ ದೇ ಭಕ್ತಸ್ಥಲಂ ॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಂತೆ ಸವಷಡ್ವಿಧಾಂಗಸ್ಥಲದ । ಪರಿಯಾಯ ಗುಣನಾಮ ಲಕ್ಷಣವಿದೆಂದಾಗ । ಕರುಣದಿಂ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ನಿರವಿಸಿದನು ॥ ೨೩ ॥ ಇಂತು ಷಡ್ವಿಧವನಾಂತಂಗಸ್ಥಲಂಗಳಂ । ಪಿಂತೆ ಷಡ್ವಿಧವಾಂತ ಲಿಂಗಸ್ಥಲಂಗಳಂ । ಸಂತಸದು ಪಾಸ್ಯಪಾಸಕ ಸೇವ್ಯಸೇವಕನು ಪೂಜ್ಯಪೂಜಕ ಭಾವದಿಂ ॥ ಅಂತರಿಸವಾತ್ಮಭಕ್ತಿಯ ವಿಲಾಸದಿಂ । ದಂತಳೆದು ತಮ್ಮ ಹಸ್ತಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿದ । ರಿಂತಿದರ ಸಂಸ್ಥಿತಿಗಳಾಗ್ಯಂತಲಕ್ಷಣಂಗಳ ನೊರವೆ ನಾಲಿಸಿನ್ನು ॥ ೨೪ ॥ ತಿಳಿವುದಿಂ ನೈಕ್ಯಂಗೆ ಸದ್ಭಾವಹಸ್ತವಂ । ದಳವಟ್ಟ ಶರಣಂಗೆ ಸುಜ್ಞಾನಹಸ್ತವಿಂ । ನೊಲಿದು ಸತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗೆ ಸುಮನಹಸ್ತವಾ ಸುಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಬಾವಿಸೆ ॥ ಪೊಳೆವ ನಿರಹಂಕಾರ ಹಸ್ತಂ ಮಹೇಶಂಗೆ, ಸಲೆ ಸುಬುದ್ಧಿಯೆ ಹಸ್ತವಿನ್ನು ಭಕ್ತಂಗೆ ಥಳ । ಥಳಿಸುವ ಸುಚಿತ್ತವೇ ಹಸ್ತವೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ॥ ೨೫ ॥ ತಿಳಿಯಲಾತ್ಮಾಂಗದೊಳು ಸದ್ಭಾವಹಸ್ತದಿಂ । ಪೊಳೆವ ಸಮರಸಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯೊಳು । ಬೆಳಗುವ ಮಹಾಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವನೇ ಪರಮ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು ॥ ಬಳಿಕ ಗಗನಾಂಗದೊಳು ಸುಜ್ಞಾನಹಸ್ತದಿಂ । ತೊಳಗುವಾನಂದಭಕ್ತಿಯೊಳೆ ಪರಶಕ್ತಿ ಸಂ । ಮಿಳಿತ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾತನೆ ಶರಣನು ॥ ೨೬ ॥ ಸ್ವಸನಾಂಗದೊಳು ಸುಮನಹಸ್ತದಿಂ ಪರಮ ಸಂ । ತಸದಲನುಭವಭಕ್ತಿಯಿಂದಾದಿಶಕ್ತಿಯೊಳು । ಬೆಸಗೆಯಿಂದಿರ್ಪ ಚರಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ॥ ಮಿಸುಗುವನಲಾಂಗದೊಳಹಂಕಾರಹಸ್ತದಿಂ । ಪಸರಿಪವಧಾನಭಕ್ತಿಯೊಳಗಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ । ಯೊಸೆದು ಕೂಡಿರ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವನೆ ಪ್ರಸುಪ್ರಸಾದಿ ॥ ೨೭ ॥ ವರಜಲಾಂಗದೊಳಿಸು ಬುದ್ಧಿಯುರುಹಸ್ತದಿಂ । ಪರಮ ನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿಯಿಂ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯೊಳು । ಬೆಳಸಿಸುಖದಿಂದಿರ್ಪ ಗುರುಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಪನೆ ಮಾಹೇಶನು ॥ ಧರಣಿಯಂಗದೊಳಿಸು ಚಿತ್ತದುರುಹಸ್ತದಿಂ । ಬರದೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯೊಡ । ನೆರಸಿ ನಾಚಾರಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುವಾತನೆ ಭಕ್ತನು ॥ ೨೮ ॥ ಬಂಗದೀ ಪರಿಯೊಳೈಕ್ಯಾದಿಭಕ್ತಾಂತವಾ । ಲಿಂಗಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವರಿಂತಿದೇ । ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಯೋಗವೆಂದೆನಿಪ್ಪುದದ

ರಪರಿಯಾಯುಮಂ ಪೇಳ್ವೆನಿನ್ನು॥ ಲಿಂಗವೆನಿಪುದೆ ತತ್ಪದಂ ತ್ವಂಪದಂ
ತಾನೆ। ಯಂಗಮುಭಯದ ನಿತ್ಯ ಸಂಯೋಗಮುಸಿಪದಂ। ಲಿಂಗವೆನಿಪು
ದೆ ನಾದಮಂಗವೆನಿಪುದೆ ಬಿಂದು ಸಂಯೋಗವೇ ಚಿತ್ಕಳೆ॥ ೩೯॥ ಲಿಂಗವೇ
ಪರಬ್ರಹ್ಮವಂಗ ಪಚಿದಾತ್ಮನಾ। ಸಂಗವೇ ಸಂಯೋಗವೆಂದೆನಿಪುದಾ
ವಿಮಲ। ಲಿಂಗವೇ ಸನ್ಮಾತ್ರವಂಗವೇ ಚಿನ್ಮಾತ್ರವಾನಂದವೇ ಯೋಗ
ವು॥ ಲಿಂಗವೇ ಮಂತ್ರವೇದಾಂಗವೇ ಕ್ರಿಯೆಯು ವರ। ಸಂಗವೇ ಸಂಯೋ
ಗವದರಿಂದರಿದು ಮುಹಾ। ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಯೋಗವೆಂದೆನಿಪುದೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ॥೪೦॥ ಬಿರವೆನೀ ಸಪಾರ್ಗಂಗ ಲಿಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯಮಂ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಹೃದಯಾಂಗದೊಳು ಮಹಾಲಿಂಗನಾ। ಪರಿಯುಲಿ
ಶ್ರೋತ್ರಾಂಗದೊಳ್ಪ್ರಸಾದಾಖ್ಯ ಲಿಂಗಂ ಸತ್ವಗಂಗದಲ್ಲಿ॥ ಚರಲಿಂ
ಗವಾದೃಗಂಗದೊಳೆ ಶಿವಲಿಂಗವಂ। ದಿರದೆ ಜಿಹ್ವಾಂಗದೊಳು ಗುರುಲಿಂ
ಗಮುನ್ನಿರಂ। ತರದೊಳಾ ನಾಸಿಕಾಂಗದಿ ಸದಾಚಾರಲಿಂಗಾಂಗಳೊಲಿ
ದಿರುತಿರ್ಪವು ॥೪೧॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಂತು ಸಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ। ಲ್ಲಿ
ರುವಂತೆ ಲಿಂಗವಾ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ। ಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪವಂತೆ ಸಜ್ಞಾನೇಂ
ದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲೊಂದು ತದ್ವಿಷಯವೊಂದು॥ ಇರದೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ
ಲ್ಲೊಂದು ವರವಿಷಯವೊಂ। ದುರುತರದ ಭೂತದಲ್ಲೊಂದಿಂತಿವೃದ
ಕ್ಕ। ಪರಿಕಿಸಲು ಶಿವಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೊಂದಧಿದೈವವೆಲೆ ರಾಮಕೇ
ಳೆಂದನು॥೪೨॥ ಪರಮ ಸುಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂ। ಬೆರಡ
ಕೊಂದೇ ಮೂರ್ತಿಯಧಿದೈವವಾದುದಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೊರವೆನೀ
ಶ್ರೋತ್ರವಾಕ್ಕಬ್ದವಚನಂಗಗೆಂಬಿವಕ್ಕೆ॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೀಶಾನಮೂ
ರ್ತಿಯಧಿದೈವವಾ। ಪರಿಯಲಿತ್ವಕ್ಪಾಣಿಸ್ಪರುಶನಾಂಗಳಾ। ಮ
ರುತಂಗೆ ತತ್ಪುರುಷನಧಿದೈವವೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು॥೪೩॥
ಇರದೆ ದೃಕ್ಪಾದ ರೂಪಗಮನಾಗ್ನಿಗಂ। ಪರಿಕಿಸಲಿಕೆ ಯಘೋರ
ಮೂರ್ತಿಯಧಿದೈವವ। ತ್ಯುರುತರದ ಜಿಹ್ವೆಗುಹ್ಯಂ ರಸಮು
ಮಾನಂದವಾರಿಗಂ ವಾಮದೇವ॥ ವರಮೂರ್ತಿಯಧಿದೈವ ಮಿನ್ನು
ನಾಸಿಕ ಪಾಯು॥ ಗಿರದೆ ಗಂಧ ವಿಸರ್ಜನ ಭೂಮಿಗನ್ನಿರಂ। ತರ
ದಿ ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮೂರ್ತಿಯಧಿದೈವವಿಂತಿವಕೆ ಹೃದಯವೆ ನೆಲೆ
ವನೆ ॥ ೪೪ ॥ ಅಮುಕಾರಣಂ ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗೆ। ಹೃದ
ಯು ಮನೆಲೆ ವೀಡುತಿಳಿಯುದಾ ಹೃದಯಕ್ಕೆ। ಹೃದಯವಾ ಶ್ರೋತ್ರ
ಕ್ಕೆ ಶ್ರೋತ್ರವಾ ತೊಕ್ಕಿಂಗೆ ತೊಕ್ಕು ನೇತ್ರಂಗೆ ನೇತ್ರಂ। ಮೃದುಳಜ
ಹ್ವೆ ಜಿಹ್ವೆ ನಾಸಿಕಕೆ ನಾಸಿಕಂ। ಉದಿತನಾಕಗೆವಾಕು ಪಾಣಿಗೆ ಪಾ

ಣವಾ । ದದಳಿಪಾದಂಗುಹ್ಯಗುಹ್ಯಪಾಯುಗೆಪಾಯುವಾಗಿಹುದು
ಲಿಂಗಮುಖವು ॥ ೪೫ ॥ ಪರಮಹೃದಯದಹೃದಯಮೇಮಹಾಲಿಂ
ಗವಂ । ದಿರದೆಸೋತ್ರದಸೋತ್ರವೇಪ್ರಸಾದಸುಲಿಂಗ । ಮುರುತ
ರದತೊಕ್ಕಿನಸುತೊಕ್ಕಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಸವನೇತ್ರದನೇತ್ರವೆ ॥ ವ
ರದಶಿವಲಿಂಗವಾಜಿಹ್ವೆಯಸುಜಿಹ್ವೆಯೋ । ಗುರುಲಿಂಗವಿನ್ನುನಾ
ಸಿಕದನಾಸಿಕವದೇ । ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಾಚಾರಲಿಂಗವಿಂತೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇ
ಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೬॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಂತಿಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗಮುಮಂದೆ
ಪರಿಕಿಸೆನಿವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗಾಭಿದಾನವನುಳ್ಳೆ । ಪರಮಷಟ್ಚಕ್ರಭೇದಂ
ಗಳಂಪೇಳ್ವೆನಾದರದಿಂದೆಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು ॥ ನಿರುತದಿಂವಾಧಾರಲಿಂಗ
ನಾಭಿಹೃದಯ । ಸರಸಿಜಂತಾಲುಪುರುಮಧ್ಯಮಿಂತಾರವರೊ । ಳೆರ
ಡುಹದಿನಾರುಹನ್ನೆರಡುಹತ್ತಾರುನಾಲ್ಕನಿಸುವದಳಂಗಳಲ್ಲಿ ॥೪೭॥
ವಾಸಾಂತಬಾಲಮಧ್ಯಂಡಪಕಟಾಂತಂಗಳಾಸೇರುವೆಯೊಳಕಾರಾ
ದಿಹಂಕ್ಷಂಗಳಿಂ । ಜೀಸುತಗ್ಗಳದಕ್ಷರಂಗಳಾಜ್ಞಾದಿಷಟ್ಚಕ್ರಮಧ್ಯ
ದೊಳೊಪ್ಪುವ ॥ ಭಾಸುರಪ್ರಣವಂಯಕಾರಂವಕಾರಂವರ । ದಾಸ
ವಿಶಾಪಟಶಿಕಾರಂಮಕಾರಂತಿಳಿಯ । ಲೋಸರಿಸನಾನಕಾರಂಗಳಿಂ
ಬಾರುಷಟ್ಚಕ್ರಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ಪವು ॥೪೮॥ ಬಳಿಕಲಾಚಾರಲಿಂಗವೆ
ನಕಾರಂಮುಂದೆ । ಹೊಳೆವಗುರುಲಿಂಗವೆಮಕಾರವಾಕಗ್ಗೆಥಳೆ ।
ಥಳಿಪಶಿವಲಿಂಗವೆಶಿಕಾರವಾಚರಲಿಂಗವೇತಿಳಿಯಲುವಕಾರವು ॥ ಬೆ
ಳಗುವಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವೆಯಕಾರಂಸಮು । ಜ್ವಾ ಸುವಮಹಾಲಿಂಗವೇ
ಪ್ರಣವಮಿಂತುನಿ । ರ್ಮಳಷಡಕ್ಷರಂಗಳೇಷಡುಲಿಂಗವೆನಿಸಿಷಟ್ಚಕ್ರ
ಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ಪವು ॥೪೯॥ ಪರಮಚಿತ್ಪ್ರಣವವೇತ್ವಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದೆಯೊ
ಳೊಲ್ । ದಿರುವುದಿಂನಾನಕಾರವೆರುಧಿರದಲ್ಲಿತಾ । ನಿರುವುದುಮಕಾರ
ವೇಮಾಂಸದಲ್ಲಿರುವುದುಶಿಕಾರಮೇದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ॥ ಇರವುದಿನ್ನುವಕಾ
ರವೆಯಸ್ಥಿಯಲ್ಲಿತಾ । ನಿರುವುದೆಯಕಾರವೇಮಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿರುವುದಾ ।
ವರಷಡಕ್ಷರಿಗಳೇಶುಕ್ಲದಲ್ಲಿರುವುದೆಲೆರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೫೦॥
ಇಂತಿದೇಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಸಂಬಂಧತ್ವಮಿಂ । ಮುಂತೆಲಿಂಗಾರ್ಪಣವಿಧಾ
ನಮಂಪೇಳ್ವೆನೋ । ರಂತೆಕ್ರಿಯಾರ್ಪಣಮೆಂದುಜ್ಞಾನಾರ್ಪಣ
ಮೆಂದುಭಯಭೇದಂಗಳು ॥ ಎಂತೆನೆಕ್ರಿಯಾರ್ಪಣದಭೇದಮಂ
ತನ್ನಾಗಿ । ಸೀಂತಿಳಿವುದಾತ್ಮೋಪಭೋಗಕ್ಕೆತಕ್ಕುದ । ವ್ಯಂತಹಾ
ರೆಬರಲದೇಮೂರುತೆರನದರಪರಿಯಾಯಮಂಪೇಳ್ವೆನಿನ್ನು ॥೫೧॥
ಸ್ಥೂಲದನ್ಯಾರ್ಪಣಂಸೂಕ್ಷ್ಮದವ್ಯಾರ್ಪಣಂ । ಮೇಲೆಯಾನಂದದ

ವ್ಯಾಪೂರ್ಣಮಮೀಗಲಾ । ಸ್ಥೂಲದವ್ಯವೆರೂಪುಸೂಕ್ಷ್ಮದವ್ಯವೆರು
ಚಿಸದಾನಂದವೇತೃಪ್ತಿಯು ॥ ಸ್ಥೂಲದವ್ಯದರೂಪನಿಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಪ
ಣದ । ಲೀಲೆಯಿಂಮಾಡುವಾತನೆವಿಶ್ವನೆಂಬಲವನಿಂ । ದಾಲಿಸಾಸೂ
ಕ್ಷ್ಮದವ್ಯದರುಚಿಯನೇಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸುವಾತನೆ ॥೫೦॥ ಸಲೆ
ತೈಜಸಂನಿರ್ಮಳಾನಂದದವ್ಯವುಮ । ನೊಲಿದುಸದ್ಭಾವಲಿಂಗಾ
ರ್ಪಣವಮಾಳ್ಪನೇ ॥ ನೆಲೆವೆತ್ತಪ್ರಾಜ್ಞನಂದಿಷ್ಟಲಿಂಗದಪ್ರಸಾದವೆಶು
ದ್ಧವೆಂದೆನಿಪುದು॥ ಬಳಿಕಲಾಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಪ್ರಸಾದವೆಸಿದ್ಧ । ವಳೆವ
ಟ್ಟಭಾವಲಿಂಗದಪ್ರಸಾದವೆತಾನೆ, ತಿಳಿಯಲುಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಸುಪ್ರಸಾದಿ
ಗಳೆವಿಶ್ವಂತೈಜಸಂಪ್ರಾಜ್ಞನು ॥೫೧॥ ನಿರುತದಿಂಜಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನಂಸು
ಷುಪ್ತಿಗಳೊಳಾ। ಪರಮಾತ್ಮನೇತ್ರಿವಿಧಭೇದದಿಂತ್ರಿವಿಧಸ। ತ್ಪರಮ
ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಪ್ರಸಾದಭೋಗೋಪಭೋಗಂಗಳಿಂತುಷ್ಟನಾಗಿ॥ ಪರಮ
ಸುಖದಿಂದೆನಿರ್ಲೇಪತ್ವನಾಗಿತಾ । ನಿರುತಿರ್ಪನಿಂತಿದೇಸತ್ಕ್ರಿಯಾ
ರ್ಪಣವೆಂದು। ಕರುಣದಿಂಚನ್ನಬಸವೇಶನಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆನಿರ
ವಿಸಿದನು ॥೫೨॥ ಒರವೆನಾಲಿಪುದುಸುಜ್ಞಾನಾರ್ಪಣವನಿನ್ನು । ಪ
ರಿಕಿಸಲುಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಮುಖಂಗಳಿಗೆ । ಬರುತಿರ್ಪಸಕಲದ
ವ್ಯಂಗಳಂಷಡ್ವಿಧಾತ್ಮಂಗೆರೂಪಿಂದಲವನು ॥ ಇರದೆಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗ
ಮುಖದಿನರ್ಪಿಸಿನಿರಂ । ತರತತ್ಪ್ರಸಾದಮಂಭೋಗಿಸುವರಿನ್ನದ
ರ। ಪರಿಯನಾಲಿಸುಗಂಧರಸರೂಪುಸ್ಪರ್ಶವಾಕ್ಶಬ್ದ ಪರಿಣಾಮಂ
ಗಳು ॥೫೩॥ ಇಂತಪ್ಪಷಡ್ವಿಷಯವೇಷಟ್ಪದಾರ್ಥಂಗ। ಳೆಂತೆನಲು
ಗಂಧವೇಪರಿಮಳಪದಾರ್ಥವಾ। ಮುಂತೆಸ್ವರಸವೆಮಧುರಾದಿಸು
ಪದಾರ್ಥವಾರೂಪವೆವರ್ಣಪದಾರ್ಥವು॥ ಮುಂತೆಪರುಶವೆಮಾರ್ದ
ವಾದಿಸುಪದಾರ್ಥವಾ । ನಂತರಂಶಬ್ದವೇನಾದಸುಪದಾರ್ಥವೋ
ರಂತೆಪರಿಣಾಮವೇಸುಖಪದಾರ್ಥಮಿವೀಗಲಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥
ಪರಿಯೊಳಿಂತೆಸವನಾನಾಪದಾರ್ಥಂಗಳೊಳು । ಬೆರಸಿಲಿಂಗಾರ್ಪ
ಣಸುಬುದ್ಧಿಯಂತಿಳಿದುತ । ತ್ಪರಮಾತ್ಮನೇಷಡ್ವಿಧಾಂಗದಿಂಷಡ್ವಿ
ಧಸುಲಿಂಗಮುಖದಿಂದರ್ಪಿಸಿ॥ ವರಸುಪ್ರಸಾದಮಂಭೋಗಿಸುವನಿಂ
ತಿದರ । ಪರಿಯನೊರವೆಂಸುಚಿತ್ತದೊಳಾಲಿಸೆಂದಾಗ। ಕರುಣದಿಂ
ಚನ್ನಬಸವೇಶನಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆನಿರವಿಸಿದನು ॥೫೪॥ ಪರಮಸ
ದ್ಭಕ್ತಿಯುತಭಕ್ತನೊಲವಿಂತನ್ನ । ಧರಣಿಯಂಗದಿಕಿಯಾಶಕ್ತಿಸಂ
ಯುಕ್ತವಾ । ಗಿರುತಿಹಸದಾಚಾರಲಿಂಗನಾಸಿಕಮುಖದಿಚಿತ್ತದು
ರುಹಸ್ತದಿಂದಂ ॥ ವರಚಂದನಾದಿನಾನಾಪರಿಮಳಂಗಳಂ । ಹರುಷಾ

ದಿಂದರ್ಪಿಸಿಸುಗಂಧಪ್ರಸಾದವಂ। ನಿರುತದಿಂಭೋಗಿಪನೆಸದ್ಭಕ್ತನೆಱಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೮॥ ಪರಮನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿಯುತಮಹೇಶನ್ನಿರಂ। ತರವಾರಿಯಂಗದಿಂಸುಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯುತ । ಗುರುಲಿಂಗರಸನಮುಖದಿಂದಾಸುಬುದ್ಧಿಯುರುಹಸ್ತದಿಂದನವರತವು ॥ ಹರುಷದಿಂಮಧುರಾದಿಷಡ್ರಸಪದಾರ್ಥವಂ। ಪರಿಪಿಡಿಯೊಳುಂಸಮರ್ಪಿಸಿತತ್ಪ್ರಸಾದವಂ । ಪರಿಣಾಮದಿಂದೆಭೋಗಿಸುವನೇಮಾಹೇಶನೆಱರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೪೯॥ ಅವಧಾನಭಕ್ತಿಸಂಯುತಸುಪ್ರಸಾದಿಯಾ । ಹವಿಯಂಗದಿಂದಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯೊಡನಿಪ್ಪ । ಶಿವಲಿಂಗನೇತ್ರಮುಖದಿಂದೆನಿರಹಂಕಾರಹಸ್ತದಿಂದನವರತವು ॥ ಸುವಿವೇಕದಿಂಶ್ವೇತವಾದಿಷಡುವರ್ಣದ । ವ್ಯವನೊಲವಿನಿಂದಲರ್ಪಿಸಿತತ್ಪ್ರಸಾದವಂ । ಸವಿದಾತನೇಸುಪ್ರಸಾದಿಯುಹನೆಱಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೫೦॥ ಹರುಷದಿಂದನುಭಾವಭಕ್ತಿಯಂಕೂಡಿಕೊಂ । ಡಿರುತಿಪ್ಪಸತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆಂದೆಂಬತ । ನ್ಮರುತಾಂಗದಿಂದಾದಿಶಕ್ತಿಸಂಯುತವಾದಚರಲಿಂಗತನ್ಮುಖದೊಳು॥ ನಿರುತದಿಂದಾಸುಮನಹಸ್ತದಿಂಮೃದುವಾದಿ । ಪರುಶನಪದಾರ್ಥಮುಮನರ್ಪಿಸಿಪದಾರ್ಥವಂ। ಪರಿಣಾಮದಿಂದೆಭೋಗಿಸುವಾತನೇಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೫೧॥ ನಿರುತದಿಂದಾನಂದಭಕ್ತಿಸಂಯುತವಾದ । ಶರಣನೇವ್ಯೋಮಾಂಗದಿಂಪರಾಶಕ್ತಿಯೊಡ, ನಿರುವಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಸೋತ್ರಮುಖದಿನಾಸುಜ್ಞಾನಹಸ್ತದಿಂದೆ ॥ ವರಸುನಾದದ್ರವ್ಯಮಂಸಮರ್ಪಿಸಿನಿರಂ। ತರಸುಪ್ರಸಾದವಂಸೇವಿಸುತಿರ್ಪನೇ । ಶರಣನೆಂದಾಗಲಾಚನ್ನಬಸವಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗನಿಱವಿಸಿದನು ॥೫೨॥ ಎಸವಸಮರಸಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾದೈಕ್ಯನಾ । ಪಸರಿಸುವಪರಮಾತ್ಮನೆಂದೆನಿಸುವಂಗದಿಂ। ಮಿಸುಪಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಸಂಯುತಮಹಾಲಿಂಗಹೃನ್ಮುಖದಿಂದಲನವರತವು ॥ ಹಸನಾದಸದ್ಭಾವಹಸ್ತದಿಂಪರಿಣಾಮ । ದೆಸಕದಪದಾರ್ಥಮುಮನರ್ಪಿಸಿಬಳಿಕ್ಕಸಂ । ತಸದೊಳಾಸುಪ್ರಸಾದವಭೋಗಿಸುವನೈಕ್ಯನೆಱರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೫೩॥ ಪರಿಪಿಡಿಯೊಳಿಂತೊಪ್ಪುವಂಗಮುಂಲಿಂಗಮುಂ। ಹರುಷದಿಂದಿರ್ಪಸದ್ಭಕ್ತಿಯುಂಶಕ್ತಿಯುಂ । ನಿರುತದಿಂದೆಸವತದ್ವದನಮುಂಹಸ್ತಮುಮ ನರ್ಪಿತಪಸಾದಂಗಳುಂ॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಂಟುತೆರದಿಂಪ್ರತಿಸ್ಥಳಗಳ । ಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪವಿಂತಪ್ಪಷಟ್ಸ್ಥಲಂತಿಳಿಯೆಂದು। ಕರುಣದಿಂಚನ್ನಬಸವೇಶನಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗನಿಱವಿಸಿದನು ॥೫೪॥ ಎಸವಸತ್ತ್ವೇಯಂಗಲಿಂಗಮಂ

ಬೆರಡಾಯ್ತು । ಮಿಸುಪಚಿತ್ತೀಶಕ್ತಿಭಕ್ತಿವೆಂಬೆರಡಾಯ್ತು । ಪೆಸ
ರಿಪಾನಂದವೆಸವುಪರ್ಣಂ ತತ್ಪ್ರಸಾದಂಗಳೆಂಬೆರಡಾದವು ॥ ಜಸ
ನಾದಸಚ್ಚಿದಾನಂದಲಕ್ಷಣವೆರಾ। ಜಿಸುವತತ್ವತ್ರಯಂತಾನೆಷಟ್ಸ್ಥ
ಲವೆಂಬ । ಪೆಸರಾಂತುದೆಂದಾಗಚನ್ನಬಸವಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ ನಿರವಿ
ಸಿದನು ॥ ೧೫ ॥ ಇಂತುವರಶಿವನೆಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗವಾಗಲಾ । ನಂತರದಪ
ರಮಾತ್ಮನೆಷಡ್ವಿಧಾಂಗದಿಂ । ದಂತಳೆದುಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಿಯಾಗಿರು
ತೆಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಪದಾರ್ಥಂಗಳ ॥ ತಾಂತಡೆಯದಾಗಲರ್ಪಿಸಿತತ್ಪ್ರ
ಸಾದವಂ। ಸಂತೋಷದಿಂದೆಸೇವಿಸಿಸುಖದೊಳಿರುತಲಾ । ಮುಂ
ತೆಕಮನಿವೃತ್ತಿಯೊಳೈಕ್ಯವಾದುದಂಪೇಳ್ವೆ ನೊಲಿದಾಲಿಸಿಂ
ನು ॥ ೧೬ ॥ ಪರಶಿವನೆಲಿಂಗಮಾಪರಮಾತ್ಮನೇಯಂಗ। ವೆರಡರೊಳು
ತೆರಹಿಲ್ಲದಿಪ್ಪುದೇಸಂಯೋಗ। ದಿರದೆಸಂಯೋಗವೆಸದ್ಭಕ್ತಿಯೆನಿ
ಸಿತದರಿಂದಾಯ್ತುಭಕ್ತಸ್ಥಲಂ ॥ ವರಭಕ್ತನಾಚಾರಲಿಂಗಸಂಯೋಗ
ದಿಂ। ದಿರುತಿರ್ಪಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರ್ಪನಿಷ್ಠೆಯೆ । ಪರಮನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿ
ಯೆನಿಸಿತೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು । ೧೭ ॥ ಎಸವನಿಷ್ಠಾಭ
ಕ್ತಿಯಿಂದಲಾತ್ಮಾಂಗಿರಾ । ಜಿಸುವಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲವಾಯ್ತುದಾತ
ನೆ। ಪಸಿರಿಸುವಗುರುಲಿಂಗಸಂಗದಿಂದಿರ್ಪನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿಯವಧಾನವೆ॥
ಎಸಕದಿಂದವಧಾನಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತ್ತರದ। ದೆಸೆಯಿಂಪ್ರಸಾದಿಯಸ್ಥ
ಲವಾದುದಾತನಾ । ಜಸವೆತ್ತಶಿವಲಿಂಗಯೋಗದಿಂದಿರುವಾವಧಾನ
ದವುಪಾನುಭವನೆ ॥ ೧೮ ॥ ತಿಳಿಯಲನುಭವಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತಾಭಕ್ತಿ
ಯಿಂ। ದಳವಟ್ಟಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವದಾಯ್ತಾತ ॥ ನೊಲಿದುಚರಲಿಂಗ
ಸಂಯೋಗದಿಂದಿರ್ಪಪರಮಾನುಭವದಾನಂದವೆ ॥ ಪೊಳೆವುತಿಪ್ಪಾ
ನಂದಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತ್ತದರೊ । ಳೊಲಿದುಶರಣಸ್ಥಲವದಾಯ್ತಾತತಂ
ನತಾಂ, ಬೆಳಗುವಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಯೋಗದಿಂದಿಹಸದಾನಂದಸಾಮ
ರಸವೆ॥ ೧೯ ॥ ಪರಮಸಮರಸಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತಾಭಕ್ತಿಯಿಂ। ದಿರದ
ಲೈಕ್ಯಸ್ಥಲವದಾಯ್ತುಬಳಿಕೈಕ್ಯನಾ । ವರಮಹಾಲಿಂಗಸಂಯೋಗ
ದಿಂದೈಕ್ಯನಾಗಲ್ಕೆ ಪರಮೈಕ್ಯನಿಂದಂ॥ ಪದವಿಲ್ಲವಾಗಿಸಮರಸಭಕ್ತಿ
ಯಾತನ। ಲ್ಲಿರುತೆಸಮರಸವಾಗಿನಿಶ್ಶಬ್ದವಾಯ್ತೆಂದು ॥ ಕರುಣದಿಂ
ಚನ್ನಬಸವೇಶನಾಸಿದರಾಮೇಶಂಗೆನಿರವಿಸಿದನು ॥ ೨೦ ॥ ಸಸಿಮಂ
ಡಲಂಜೊನ್ನವಾಗಸಂವಾಯುವಾ। ಕುಸುಮಮಾಸುರಭಿಕರಕಾಂ
ಭಸಂವಾಗರ್ಥ । ವೆಸವದೀಪಂಬೆಳಗುರತ್ನವಾಕಾಂತಿರಸರುಚಿಗ
ಳೆಂದೆಂಬೆರಡರ ॥ ಬೆಸುಗೆಯಿಂದಾವಿಭಾಗಂಗಳಂ ತಂತೆರಾ। ಜಿಸುತೆ

ತತ್ಲಿಂಗದಂಗದಸಂಯೋಗವಂ। ತೆಸದುಭಯುವೆಳಿದೇಕವಾದುದೈಕ್ಯ
ವಿದೀಗವೆಲೆರಾಮುಕೇಳೆಂದನು ॥೨೧॥ ಪಸರಿಸುವಲಿಂಗದಂಗದಸಂಗ
ವೇಯೋಗ। ವೆಸವಸಂಯೋಗವೆನಿವೃತ್ತಿಯುನಿವೃತ್ತಿಯೋ। ಮಿಸು
ಗುವದ್ವೈತವದ್ವೈತವೆಸಲೈಕ್ಯವಂತ್ಯೈಕ್ಯವೇಸಾಯುಜ್ಯವು ॥ ಮಿ
ಸುಪಸಾಯುಜ್ಯವೇವಿಶ್ರಾಂತಿಸೆನಿಪುದಾ। ಪಸರಿಸುವವಿಶ್ರಾಂತಿಯೋ
ಪರಮಪದವಿಯಾ। ಜಸವೆತ್ತಪರಮಪದದಿಂಬೇರೆಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲೆಲೆ
ಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳು ॥೨೨॥ ಇಂತುಭಕ್ತಾದಿಯೈಕ್ಯಾಂತವಾದಾತ್ಮ
ನೇ। ಮುಂತೆಯಾಚಾರಲಿಂಗಾದಿಸುಮಹಾಲಿಂಗ। ಮಂತಷಡ್ವಿಧಲಿಂ
ಗಮಂಷಡ್ವಿಧಾಂಗದಿಂತಳೆದೈಕ್ಯನಿಜಪದವಿಯು ॥ ಅಂತುಷಟ್ಸ್ಥಲ
ಬೊಮ್ಮಗಾಚರಣೆಮಾರ್ಗವಿದು । ನೀಂತಿಳಿವುದೆಂದಾಗಚನ್ನಬಸ
ವೇಶ್ವರಂ । ಸಂತಸದಿಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗನಿರವಿಸಿದನಖಿಳಶರಣತತಿ
ಳಿವ್ವೊಲು ॥೨೩॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತ
ಸದಿಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಂ। ಸ್ವಾಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿ
ದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗ
ಮಂ। ಸಂತಸಾಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾ
ವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನೊಲ್ಪಿಂದಂ ॥೨೪॥

ಐದನೆಯ ಕಾಂಡದ ೮ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೨ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೪೪೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೯ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ.। ಎಸವಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗಮಂತಿಳಿದೆನೆನ್ನಿರಾ। ಜಿ
ಸುವಕಾಲಜ್ಞಾನಮಂತ್ರಿಳಿಯುಪೇಳ್ದುದ। ಕ್ಷಿಸುವುದೆನೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಂಗೆಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶನಿರವಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಸುಖಮಾರಗಜಭಸಿತಾಂಗ। ಪುಂಡರೀಕಾ
ಕ್ಷವತ್ರಿನೇತ್ರದಕನೆವಿಮಲ। ಪುಂಡರೀಕಾಪವೆಂದುವಹ್ನಿತ್ರಿಲೋಚ
ನನೆಪುಂಡರೀಕಜವಂದಿತ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಪ್ತಪುತ್ರಾರಣ್ಯಘನದಾವ।
ಪುಂಡರೀಕಾಂಬಕಸುನಯನಪೂಜಿತಪಾದ। ಪುಂಡರೀಕಾತ್ಮಜಮ
ಖಧ್ವಂಸಿಸಂಹಾರವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಹೆಮ್ಮನು ॥೧॥ ಎಲೆಮಹಾಗುರುವೆ
ನೀಂಕರುಣದಿಂಪೇಳ್ದಷಟ್ಸ್ಥಲಮನರಿತಿಳಿದೆನ್ನಭವಭವಾಂತರ
ವಾದಿ। ಗಳೆದುಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತನಾದೆನೆಂದಾಚನ್ನಬಸವನಂನುತಿಸು
ತಿರಲು ॥ ನಲವಿನಿಂಪ್ರಭುಸಿದ್ಧರಾಮನೀಂಬಂದುದಕೆ। ಫಲವಾಯ್ತು
ನಾವಿನ್ನುಪೋಗಿಬಂದಪೆವೆನಲು। ಮಲಹರನೆನಿಮ್ಮಿಂದಲೆಂತಪ್ಪಸ

ದ್ಗುರುವಕಂಡುಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆಂ ||೨|| ಎಂದಾಗಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೆ
ಲ್ಲಮಗೆರಗಿ | ನಿಂದುಕೊಂಡಾಡುತಿರೆಚನ್ನಬಸವೇಶನಾ| ನಂದದಿಂ
ದಲ್ಲಮಪ್ರಭುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಾಗ್ರಜಿಳೆಗಣಕುಲವನು || ಮಂದಿರ
ಕೊಕ್ಕಡಗೊಂಡುಪೋಗಿಮೃಷ್ಟಾನ್ನದಿಂ| ಬಂದವರನೆಲ್ಲರಂತೃಪ್ತಿವಡಿ
ಸಲುಕರುಣ| ದಿಂದಾಗಲಲ್ಲಮಂ ಬಸವಮೊದಲಾದಗಣಸಂಕುಲಕ್ಕಿಂ
ತೆಂದನು||೩|| ಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದಷಟ್ಸ್ಥಲಸುಮಾರ್ಗಮಂ|ಚನ್ನಾ
ಗಿತಿಳಿದುಕೊಳುತಿರೆಮಂಳಿಬಂದಾಗ| ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದತೆರದೆಸಂಪಾದ
ನಂಗೈದುನೋಡಿನಿಮಗಾಗೆಬಳಿಕ|| ಉನ್ನತಸುಮುಕ್ತಿಯೊಳಗಿಂಬಿ
ಟ್ಟುಪೋದಪೆಂ| ಸಂನಿಯೆಂದಾಗನಂಬುಗೆ ಇತ್ತುಬಸವನುಂ| ಚೆಂನಬ
ಸವಂಸಿದ್ಧರಾಮಮೊದಲಾದರಂನಿಲಿಸಿತಾಂಬೀಳ್ಕೊಂಡನು||೪|| ಸಿದ್ಧ
ರಾಮೇಶನಾಚನ್ನಬಸವಂಗೆರಗಿ| ಬುದ್ಧಿಯೆನಗಿನ್ನಾವುದೆನೆಕೇಳ್ದು
ನೀಂಸುಪ್ರ | ಸಿದ್ಧವೆನಿಸುವಸೊನ್ನಲಾಪುರದೆನಿಜಸಮಾಧಿಯೊಳಿ
ಪ್ಪುದೆನಲಾತನು| ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಸ್ಪೃಷ್ಟವಮಕುಟತಟನಾಗು| ತುದ್ಧ
ರಿಸಬೇಕಿನ್ನುಮುಂದಣಾಗಂತರದ| ಸುಪ್ರಿಯಂಪೇಳ್ವುದೆನಗೀಗಲೆ
ನೆಚನ್ನಬಸವೇಶನೊಲಿದಿಂತೆಂದನು||೫|| ಆಸ್ಯೆರಾಮಕಾಲಜ್ಞಾನ
ಮಂಮಹಾ| ಲೀಲೆಯಿಂದಲ್ಲಮಪ್ರಭುವೀಗತಾಂಪೋದ| ಮೇಲಖಿಳ
ದೇಶಮಂಚರಿಸುತಾಶಿವಭಕ್ತರಿಷ್ಟಮಂಕರುಣದಿಂದೆ|| ಪಾಲಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ
ರ್ಪುಗಿರಿಗುಹಾನದನದೀ| ಜಾಲಮಂತನ್ನಪಾದಸ್ಪರ್ಶದೊಳಾಗ| ಮೆ
ಲಾದಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಂಗಳಂಮಾಡುತಂತಿಗುಳಾನ್ಯಕೃತರುವನು||೬|| ಇ
ರದಾಗಕಂಚಿಕಾಳಹಸ್ತಿಶ್ರೋನ್ನಾಂಬಲಮು| ದರುಣಾಚಲಂಕುಂಭಕೋ
ಣೆರಾಮೇಶಮು| ತ್ರಿರದಲ್ಲಿಗೋಕರ್ಣಸೌರಾಷ್ಟ್ರಕಾಸಿಕೇದಾರಾದಿ
ತೀರ್ಥಂಗಳ|| ಕರುಣದಿಂನೋಡುತಾಹಿಮಗಿರಿಯನಂಟಿತಂ| ತಿರು
ಗಿಬರುವಂಸಮಾಲಕ್ಷಪರ್ವತಗಲ್ಲಿ | ಪರಮಮುನಿಗಳನೋಡಿತತ್ವ
ಮಂಪೇಳ್ದುಮುಕ್ತಿಯನೊಲಿದುಕೊಟ್ಟುಬಳಿಕ||೭|| ಆಗಿರಿಗುಹಾಂ
ತರದೆಸಟಯೋಗಲಂಬಿಕಾ| ಯೋಗಮೊದಲಾದವಕ್ಕಧಿಕವೆನಿಸುವ
ರಾಜ| ಯೋಗದಿಂತನ್ನಿಜಮಂತಾನೆಜಾನಿಸುತ್ತೀರುರುವರುಷಮಿ
ರ್ದು೮|| ಆಗಳೀಬಸವಂಣನಂದುಮರೆಗಂಬಿಡದೆ| ನಾಗಿಸುವಶೂನ್ಯಪೀ
ಠವನರಿದುತಾಂಮನೋ| ವೇಗದಿಂದಲ್ಲಿಗೈತರುವನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇ
ಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು||೯|| ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಲ್ಲಿಗೈತಪ್ಪುದಂತಿಳಿದು | ಮೆ
ಲ್ಲನೇಬಸವಣ್ಣಗರುಪಿಬಳಿಕೀಶರಣ| ರೆಲ್ಲರುಂಸಹಿತದಿರೆಗ್ಗೊಂಡುಕರ
ತರಲಾಶೂನ್ಯಪೀಠವನೇರುವೆಂ|| ಅಲ್ಲದೆ ಚರಪತಿಗಳಕಂಡುಕೆ

ಡೆ ಮುಳಿದು। ನಿಲ್ಲದೇ ಪೋಗಲೀ ಬಸವರಾಜಂ ಮಹಾ। ತೆಲ್ಲಣಂಗೊಂ
ಡು ಪಬುರಾಯಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಪನೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು॥೯॥ ನೋಡೀ
ಗ ಗುರುವೆ ಜಂಗಮದೇವರಿರದೆ ಪೂ। ತಾಡದೇ ಮುಳಿದು ಸಲಿಸದೆ ಪೋ
ದರಿಗಳೇನ। ಮಾಡುವೆಂ ತಾನೆನುತ್ತೀ ಬಸವನಲ್ಲಮಂ ಗುಸುರಲತ್ತ
ಕರುಣದಿಂದಂ॥ ಕೋಡುಮುಮನದಿ ಘನಚರಲಿಂಗಕೀಗ ನೀಂ ಮಾಡಿ
ಸಿದ ಪರಿಕರವನೆಲ್ಲ ನಂತಪ ಸೆಮಗೆ। ನೀಡಿಸಿದೊಡಾರೋಗಿಸುವೆವೆಂ
ದು ನುಡಿಯಲದ ಕೇಳುತತಿಶಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೧೦॥ ಲಕ್ಕದಿಂ ಮೇಲೆ ತೊಂ
ಭತ್ತಾರು ಸಾವಿರದ ಲಕ್ಕದಿಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಚರಲಿಂಗಕೊಲವಿನಿಂ। ಚೊ
ಕ್ಕಟದಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಪರಿಪರಿಯ ಪರಿಕರಂಗಳನಿರದೆ ತರಿಸಿಕೊಡೆ॥ ಉ
ಕ್ಕವತಿ ಹರುಷದಿಂ ನೀಡಿಸುವನನಿತುಮಂ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಪರಾವತಾ
ರನಲ್ಲಮನಾಗ। ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಸ. ಸುವಂ ಗಗನವೇ ಬಾಯ್ದೆರದೊಳಿರಾ
ಮ ಕೇಳೆಂದನು॥೧೧॥ ಅವಿರಳಾನಂದಮಯ ಗುರು ಚನ್ನಬಸವನೀಂ।
ವಿವರಿಸುವಡೆನಗ ಘನಚರಲಿಂಗಕೊಲವಿನಿಂ। ಸವೆದ ಬೋನವನೀತ
ನೋರ್ವನಲ್ಲಮ ನೀವನುಂಬುದಕ್ಕರಿಯೆಂದನೆ॥ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ
ಖಿಳಗಣಕುಲ [illegible] ತಣಿವ। ಶಿವಪೇಳ್ದು ಮಾಡಿದನಿತನ್ನುಮಂತಾ
ನವರ। ನೆವದಿಂದ ಲಿಂಗ ಷ್ಟಗಣನಾಥನೋರ್ವನಾರೋಗಿಸನೆ ಕೇಳೆಂ
ದನು॥೧೨॥ ಆಗಣೇಶ್ವರನಿಂದಸ ವೃತಗಣಕುಲ। ಕ್ಕಾಗದೇ ತೃಪ್ತಿ
ಕೇಳೈ ಸಿದ್ಧರಾಮನೀ। ನೀಗಳಾಸಿನಾರ್ಯನೆನಿಪ ಗಣನಾಥನಲ್ಲ
ಮನೆನಿಸಿ ಚರಿಸಿಬಂದು॥ ರಾಗದಿಂದನಿತನೊಪ್ಪನೆಸತಸೆ ಮುಳಿದ
ದಸ್ಸ। ಪೋಗಿರ್ದರೆಲ್ಲರ್ ತೃಪ್ತಿಯಹುದೆನೆಪದನು। ಶ್ರೀಗುರುವೆ
ಯೋಗ್ಯನಿಂದನಿಬರ್ ತೃಪ್ತಿಯಂತಪ್ಪುದೆನೆಂತೆಂದನು॥೧೩॥ ಕು
ರುಪತಿಯು ನೇಮದಿಂದೂರ್ವಾಸನಂದುಸಂ। ನೆರಡುಸಾವಿರಮಂದಿ
ಋಷಿಗಳಂ ಕೂಟಕೊಂ। ಡಿರದೈದಿ ಧರ್ಮಜನಗಾಸಮಂ ಕೇಳಲಾ
ಕೃಷ್ಣನಕ್ಷಯಪಾತ್ರೆಯು॥ ತರಿತೊಳೆವ ಶಾಕಮಂ ಕುಡಿಯೆ ಹನ್ನೆ
ರತುಸಾವಿರಮಂದಿ ಋಷಿಗಳ್ಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ಪಿಂತೆ। ಮರುಳೆ ಶಿವ
ಚಿತ್ಪ್ರಸಾದದೆ ತೃಪ್ತಿಯಪ್ಪುದಂ ಚೋದ್ಯವೇ ಪೇಳೆಂದನು॥೧೪॥ ಅ
ದು ನಿಮಿತ್ತದಿನಲ್ಲಮನಮುಖದನನಿತುಚರ। ರುದರ ತುಂಬವುದಾ
ಗ ಬಸವನವರೆಲ್ಲರಂ। ಸದನಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಕರತಂದವರು ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಂಗ
ಳಂಕೊಟ್ಟು ಕಳುಪಿ॥ ಮುದದಿ ಗಣಕುಲಸಹಿತೆ ಬಸವನಲ್ಲಮಗೆರಗಿ। ಸ
ದಮಲಜ್ಞಾನಿಗತಿಯೆಮಗಾವುದೆನೆ ನಿಮ್ಮ। ಹೃದಯದನುಭಾವದೈ
ಕ್ಯಸ್ಥಳವಪೇಳಿಮೆಂದಲ್ಲಮಂ ನಿರವಿಸುವನು॥೧೫॥ ಎಂದು ನಿರವಿಸ

ಲಾಗ ಬಸವಾದಿ ಸಕಲಗಣ । ಬೃಂದಮಿರದೊಡನೆ ತಮ್ಮತ್ರ್ಯೈಕ್ಯಸ್ಥಳೆಗ
ಳು । ಸಂದಿಲ್ಲದಂತೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲಲ್ಲಮನಾಗವೆಚ್ಚಿ ನಿಮುಕ್ತ್ಯೈಕ್ಯಪದವಿ॥
ಛಂದದಿಂದಳವಟ್ಟುದೆನುತೆ ನಿರವಯಮಾಗು| ವಂದವಂಕರುಣದಿಂತಿ
ಳುಪಿ ಬಳಿಕೆಮ್ಮನಾ । ನಂದದಿಂಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಸಿರಿಶೈಲಕೈದು ಪಂಕೇ
ಳೆ ದುನಿರವಿಸಿದನು ॥೧೬॥ ಆಗಿರಿಯ ಮೇಲೆಗೋರಕ್ಷನೊದಬಾದ
ಬಿಳ| ಯೋಗಿಗಳೆಮನಿಷ್ಟವಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಹದೇವಿ । ಗಾಗನಿರ್ವಾ
ಣಪದವಿಯನರುಪಬಾಕೆ ಕದಳಿಯ ಲಿಸಿರವಯಮಪ್ಪಳು ॥ ರಾಗ
ದಿಂದಲ್ಲಮಂ ಕದಳಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಶಿವ । ಯೋಗದಿಂ ನಿರವಯವನೈದು
ವನದಂತಿಳಿದು| ಬೇಗದಿಂದೀಬಸವ ಪಿಳೆಗಣಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ರಗಿಬಿನ್ನ
ಹವಮಾಡಿ॥೧೭॥ ಆಶಿಸ್ತೈ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ ಬಳಿಕಲಾ । ಶಾಲಿವಾ
ಹನಶಕದೊಳೇಳೆಳುನೂರಿಂಗಮುಂ । ಗೇಳನೆಯ ರಕ್ತಾಕ್ಷಿಯೆಂಬ
ವತ್ಸರದ ಪಾಲ್ಗುಣಶುದ್ಧದೇಕಾದಶಿ ॥ ಮೇಲಾದತಿಥಿಯುಮಂಗಳ
ವಾರದುದಯದಿಂ । ಮೇಲಣಸ್ವತ್ತ್ರದುಗಣಗೋಳ್ಬಸವ ನತಿ|
ಲೀಲೆಯಿಂ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನತ್ಸ್ತ್ರಮಲಕರ್ಣಿಕೆಯ ಮಧ್ಯದೊಳಡ
ಗುವಂ॥೧೮॥ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಲ್ಲಿ ನಿರವಯವನೈದೆ ಬಳಿ । ಕಿಲ್ಲಿಯಾ
ಬಸವಣ್ಣ ನಿರದೆ ಸಂಗಮನಾಥ| ನಲ್ಲಿ ತಾನೈಕ್ಯವಾಗಲ್ಕಂಡು ಹಡಪದ
ಪ್ಪಂಣನೀನೀಲಾಂಬಿಗೆ॥ ನಿಲ್ಲದು ಸುರೀಶ್ವರುಂ ತವಿಷ್ಟಲಿಂಗಗಳ
ಲ್ಲಿ ತಾನೈಕ್ಯವಾಗು ಪರಾಗತಿ ಪಶರಣ । ರಲ್ಲಿ ಕೆಲಕೆಲರೈಕ್ಯವಾಗುವ
ರು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೯॥ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನೈದೆ
ತತ್ಪಟ್ಟಮಂ| ವಸುಧೀಶಬಿಜ್ಜಳೆಂನಮಗಕಟ್ಟ ವಸಾಗ| ಉಸಮುಕು
ಲವೆಂದು ಹಗ್ಗಿಯ್ಯಮೆಧುವಯ್ಯಗಳನೆಳೆಗೊಟ್ಟಯಂ ಕಟ್ಟಿಸೆ॥ ಹಸನಾ
ದುದೆಂದು ಜಗದೇವ ಬೊಮ್ಮಣ್ಣಂಗ । ಳೆಸಸ್ತೆತಿಗಪಂಜನವರಾಗಿ ಬಿ
ಜ್ಜಳರಾಯ| ನಸುಗೊಂಬೆವೆಂದೆಂಮುಕ್ತ್ಯಯಂ ಗಲಲಿಗಿನ ಪಸಾದವಂ
ಪಡೆದೊಯ್ವರು ॥೨೦॥ ಬಳಿಕಿತ್ತಬಾಗ್ಫೆನಪರ್ವವೆಂದಾಶರಣ|
ಕುಲಮನೆಲ್ಲವಕೆರಸಿಕೇಳ್ವೆವಿಲ್ಲಿ ರಬಾರ । ದುಳುಹೆಯ ಮಹಾಮನೆ
ಗೆಹೋಗಬೇಕೆನೆ ಕೆಲಬರೊಪ್ಪವರು ಮತ್ತವರೊಳು॥ ಕೆಲಬರೇ ಬಾ
ರೆವೆನಲವರನೆಲ್ಲರ ತಿರಿಗಿ ಕಳುಪಿ ಮಿಕ್ಕವರನೀ ಪುರದಿಂಗಲಾಗಳೇ| ಕ
ಳುಹುವೆ ಪ್ರಸಂಗಮೇಶ್ವರದಫೆನಪರ್ವವೆಂದೆಂಬನೆವದಿಂದೆಬೇಗ॥೨೧॥
ಇತ್ತ ನಾವೀ ಶರಣರೊಳಗೆ ಕೆಲಬರು ಸಹಿತೆ । ಜತ್ತಾಯತದೊಳಾನೆ
ಕುದುರೆ ಕಾಲಾಳುಗಳ| ವೊತ್ತು ಸಹಿತದಿ ಜತನವಾಗಿನಮ್ಮರಮನೆ
ಯನೇಕಾದು ಕೊಂಡಿರ್ಪೆವು ॥ ಅತ್ತಲಾ ಜಗದೇವ ಬೊಮ್ಮಣ್ಣನೀ

ವರ್ಗರುಂ| ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳ್ಳೈದಿ ಬಿಜ್ಜಳಮಹೀಪಾಲ| ನೊತ್ತಿನೊಳ
ಗೆಂದಿನಂದದೆ ಪಂಜುಗಳನುರೆಪಿಡಿದುಕೊಂಡಿರಲಾಗಳು|| ೨೨ ||ಓಲ
ಗದವರನೆಲ್ಲರಂಕಳುಪಿ ಬಿಜ್ಜಳನೃ | ಪಾಲನಾ ಪಂಜುಗಳ ಬೆಳಗಿನಿಂತ
ನ್ನರಾ | ಜಾಲಯವನೊಳಪೊಕ್ಕು ಬರಲಾಗಜಗದೇವ ಮೊಲ್ಲೆಯಾ
ಬೊಮ್ಮಣ್ಣನು|| ಬೀಳಲಿರಿದರಸನುದರವ ಬಗಿದು ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ಕೇಳವೆ
ನಬೇಡ ಪರವಾಗಿಯುಂ ಕೊಂದೆವಂ| ಗಾಢಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ್ತಲಿರ್ಮ್ಮರಾ
ಜಾಲಯಕ್ಕೃತಪ್ಪರುಷವದೊಳು || ೨೩ || ಬಂದು ತದ್ವಾರ್ತೆಯಂ
ಪೇಳ್ದವರು ಬಳಿಕಲಂ| ನಂದಿಸಿಂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೈದುವರು ನಾವಿರದೆ| ಮುಂ
ದಿ ಕುದುರೆಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗಳೀ ಪುರವನತಿಗಳೆದು ಪೋಗುತ್ತಿರಲು||
ಹಿಂದುಗೊಂಡಳಿಯ ಬಿಜ್ಜಳನೊಡನೆ ಗಾಳಿಯುಂ| ಬಂದೆಮ್ಮ ತಡೆವತ
ಡೆಗೋಡಪ್ಪಿನಾವಾಗ| ಸಿಂದು ಕಾದುವೆನ್ನ ಕಾತರವಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುರು
ಗೋಡಿಂದ ಮುರಿಯುತ್ತಿವಿದು || ೨೪ || ಮಡಿವಳಯ್ಯಗಳ ಕೂಗಿ ಜನಾ
ರಿತಂದೆಗಳ| ನೊಡಗೂಡಿಕೊಂಡಳಿಯ ಬಿಜ್ಜಳನ ಸೇನೆಯಂ | ಮಡು
ಪಿ ತನ್ನೃಪತಿಯಂ ಕೈಸೆರೆಯ ಪಿಡಿದುಗೊಳಿಯಕೆ ಬರೆ ನಾಗಾಂಬಿಕೆ||
ಕಡು ನೊಂದು ಶಿವಶರಣರಿಂ ತಪ್ಪಕೊಲೆಗೂಡಂ | ಬಡುವರೇ ಸಾಕಿ
ನ್ನವನ ಬಿಟ್ಟು ಶರಣಮಂ, ಮಡಿದಸೇನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಪು ನೀನೆಂ
ದೆನಗೆ ಪೇಳ್ದು ಮತ್ತಿಂತೆಂಬಳು || ೨೫ || ಬಸವಣ್ಣನೈಗಲಾ ಪಟ್ಟ
ಕ್ಕನೀನೆಂದು, ಸಸಿನದಿಂ ಮೂರುವರೆ ತಿಂಗಳ್ಗಯ್ತಷ್ಟರೊಳು | ಮನು
ಜೇಶ ಬಿಜ್ಜಳನನಿರಿದ ಶರಣರು ಶಿವನ ಪೊರೆಗೈದಾತನವರ| ಸಸನಾ
ಯ್ತು ಶಿವಭಕ್ತರಿಂತು ಬಿಜ್ಜಳರಾಯ| ನಸುಗೊಂಡು ಬಂದಿರಿದರಿಂದವ
ನಿಯೊಳು ಜನಿಸಿ| ಬಸಿದಶೂಲವನೇರಿ ಬನ್ನಿ ಮನಲವರು ಭೂಲೋ
ಕದೊಳು ಜನಿಸಿ ಬಳಿಕ || ಓರುಗಲ್ಲೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಪುರದಲ್ಲಿ ವೀ
ರಗುಂಡ ಬ್ರಹ್ಮರೆಂಬ ಪೆಸರಿಂದಿರಲು, ಪುರಾರಿ ಬಂದು ಗಣಪತಿರಾಯ
ನರಮನೆಯ ಕಗ್ಗವೆರಮರೆಯ ಹೊಗಲು || ದಾರಿವಿಡಿದೈತಂದು ಕಲ್ಲೆ
ಗಂನೀವೆಮಗ| ತೋರಿಪೆನೆ ಮರೆಹೊಕ್ಕರಂ ಕೊಡದವರಿಗಾಗಿ, ಧೀ
ರರಾಗುಂಡಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯಗಳು ಶೂಲಮಂ ಪತ್ತಿ ನೆರೆಮುಕ್ತರಹರು ||
ಅದು ಕಾರಣದೊಳೀಶಭಕ್ತರೀ ಕಾರ್ಯಮಂ | ಹೃದಯದೊಳು ನೆನೆ
ಯಲಾಗದು ಪೋಗಪ್ರೀತನಂ| ಪದುಳದಿಂ ತತ್ಪ್ರೇರಕರ ಕಳುಪೆಂದು ಸಾ
ಗಲಾಂಬಿಕೆ ನನಗೆ ತಿಳುಪಲಾನು | ಬೆದರಬೇಡೆಂದಳಿಯ ಬಿಜ್ಜಳನನ
ವನಾನೆ| ಕುದುರೆಕಾಲಾಳನೆಲ್ಲವನಿತ್ತು ಮಡಿದಿದರ್ಗೆ | ಚಮುರಂಗಕಂ
ಹಣಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಪೋಗೆಂದೊಡಾತನಿಂದಿಂತೆಂದನು || ೨೮ || ಮುಂ

ಬೆನಗೆಗತಿಯಾವುದೆನೆಪಿಂತೆಬಿಜ್ಜಳಂ । ಮಂದಮತಿಯಿಂದೆಶಿವಶರಣ
ರಂಯೆಳೆಹೂಟಿ। ಯಿಂದೆಳೆಸಲಾಕೋಲೆಗೆಜಗದೇವನೊಲ್ಲೆಯಾಬೊ
ಮ್ಮಂಣನವರು ತಂನ॥ಕೊಂದರವನಂತೆ ನಡೆಯುದೆನೀಂಸದಾಚಾರ।
ದಿಂದೆನಡೆಯೆಂದಳಿಯಬಿಜ್ಜಳಂಗಾಗಲಾ। ನಂದದಿಂಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿಬಳಿ
ಕಾಗಲಾನೃಪತಿಯೊಡನಿಂತೆಂಬೆವು॥೧೯॥ ಅರಸಕೇಳೀಪಟ್ಟವಿಂದಿ
ಗಿಂನರುವತ್ತು। ವರುಷಪರಿಯಂತರಂನಿನಗನಡವುದುಮುಂದೆ। ಹರ
ನವರದಿಂದೆರಾಕ್ಷಸಪೀತಾಂಬರಂತುರುಕಕುಲದಿಂದಜನಿಸಿ॥ ಪರಿವಿ
ಡಿಯೊಳಾಗಲೇಳ್ನೂರುಮೇಲೆಪ್ಪತ್ತು।ವರುಷಪರಿಯಂತರದೊಳಾ
ಳ್ವರೀದೇಶಮಂ। ತುರುಕಾಣ್ಯಮೆನಿಸಿಕಲ್ಯಾಣಮಂಕೆಡಿಸಿಕಲುಬು
ರಿಗೆಯುಂಕಟ್ಟಿಸುವರು ॥೨೦॥ ಹೀಗಿನ್ನು ತುರುಕಾಣ್ಯವಾಗುವುದು
ನಾವೀಗ। ಹೊಗಬೇಕೆಂದಳಿಯುಬಿಜ್ಜಳನಕಳುಹಲತಿ । ವೇಗದಿಂ
ಕಲ್ಯಾಣಪುರಕ್ಕೈದಿಬಿಜ್ಜಳಂಸತ್ತಹಾವಳಿಯುನಿಲಿಸಿ ॥ ಮೇಗೆತದ್ರಾ
ಜ್ಯಮಂಸುಖದಿಂದಲಾಳುವಂ । ರಾಗದಿಂದುಳಿವಿಯುಮಹಾಮನೆಗ
ನುವಿನ್ನು। ಸಾಗಬೇಕೆನೆಮಡಿವಳಯ್ಯನಾಹಿಪ್ಪರಿಗೆಗಿರದೆಕಳುಹಿ
ಸಿಕೊಂಬನು॥೨೧॥ ಇರದಲ್ಲಿತಮ್ಮಗುರುಲಿಂಗಣ್ಣಾರ್ಯನಪಾದ।ಸ
ರಸಿರುಹದಲ್ಲೈಕ್ಯವಾಗುವಂನಾವುಶಿವ। ಶರಣರೆಲ್ಲರಕೂಡಿಕೊಂಡಾ
ಗಲುಳಿವಿಗೈತರುವೆವತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥ ಹರುಷದಿಂದಲ್ಲಿಘನಪ
ರ್ವಮಂಮಾಡಿತ। ತ್ಪರಮಮಾಹೇಶ್ವರರಕರುಣಮಂಪಡೆದಾಗ।ಶ
ರಣರೆಲ್ಲರುನಿಮ್ಮನಿಜದಲ್ಲಿನಿರವಯುವನೈದಿಮೆನಲವರಾಗಳು॥೨೨
ಹರಶರಣರೆಲ್ಲರುಂತಮ್ಮತಮ್ಮಿಷ್ಟದೊಳು । ನಿರವಯುವನೈದುವರು
ನಮ್ಮಸಮಯಾಚಾರ । ದುರುತರದಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರಂಬಸವಣ್ಣನ
ವರಸಮಯಾಚಾರದ ॥ ಪರಮಮಾಹೇಶ್ವರರೆಮೂರುಹನ್ನೆರಡು
ಸಾ । ವಿರವನಿಬರೆಲ್ಲರಂಹೊನ್ನರಳಿಯೆಂದೆಂಬ। ಮರಕೆತೊಟ್ಟಲಕ
ಟ್ಟಿತೂಗುವೆವುತೂಗವವರಿಗದೆನಿರವಯುಮಪ್ಪರು॥೨೩॥ ಸಾವಾಗ
ಲುಳಿವಚರಪತಿಗಳಿಗೆಶರಣೆಂದು । ದೇವರೆಲ್ಲರುನಿರಾಕಾರಮಂತಳೆ
ದಪಿರೊ। ಕೇವಲಂಸಾಕಾರದಿಂಪರ್ಪಿರೋನಿರೂಪಿಸುವದೆನಲವರಾ
ಗಳು ॥ ನೀವೆಲ್ಲರುಮ್ಮರಳಿಬರುವಪರಿಯಂತರಂ।ನಾವುನಮ್ಮಾರಾ
ಧ್ಯರಿತ್ತಪ್ರಸಾದಮಂ । ಸೇವಿಸುತಲತಿಗೋಪ್ಯದಿಂದಲ್ಲಿಕಲ್ಯಾಣಪ
ಟ್ಟಣದೊಳಿಹೆವೆಂಬರು॥೨೪॥ ಇಂತೆಂದುರುಗ್ರಮುನಿಮುಖ್ಯಾಚರಪ
ತಿಗಳಿಗೆ । ಸಂತಭಕ್ತಿಯೊಳೆರಗಿಬಳಿಕಾಗನಿನ್ನೊಡನೆ । ನೀಂತಡೆ
ಯುದೈದಿಸೊನ್ನಲಪುರದೆಶಿವಯೋಗನಿಜಸಮಾಧಿಯೊಳೆನಿಂದು॥ ಸೂ॰

ತೋಷದಿಂದಿಹುದು ನಾವಿನ್ನು ಮರಳಿಬರು | ವಂತನಕವೆಂದು ಸುರಿ
ರೇಚಣ್ಣನಂ ಪಿಂತೆ | ನಿಂತಲ್ಲಿ ಹಾವುಗೆಯ ಮರೆದು ಬಂದೆವು ಕೊಂಡು ಬ
ಹುದೆಂದು ಕಳುಹಿ ಬಳಿಕ ||೩೫|| ಅಕ್ಕನಾಗಾಂಬಿಕೆಯು ಸಹವಾ
ಗಿನಾವಲ್ಲಿ | ಮಿಕ್ಕ ಶರಣರ ನಿರದೆ ನಿರವಯವನೈದಿಸಿ ಬ | ಳಿಕಾಕ್ಕವು
ನಿರವಯವನೈದುವೆವು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ ಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು || ಲಕ್ಷ
ಬಂ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರದ | ಲಕ್ಕದಿಂ ಮಿಗಿಲಾದ ಜಂಗಮಂ
ಚರಿಸುವೊಡೆ | ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪೋಪರುಳಿದ ಚರಪತಿಗಳೇಕಲ್ಯಾ
ಣಕೈತರುವರು ||೩೬|| ಬಂದನಿಬರತಿ ಗೋಪ್ಯದಿಂದಿರುತಿರೆ ರುದ್ರಮು
ನಿ | ತಂದೆ ತನ್ನಯ ಶಿಷ್ಯ ಮುಕ್ತಿಮುನಿ ಜೊಡನೆ ನೀ | ನಿಂತೈದಿ ಸಕ
ಲದೇಶಂಗಳಂ ಚರಿಸುತ ದುಷ್ಟಪರವಾದಿಗಳನು || ಕೊಂದು ಶರಣರ
ಪೊರೆವುದೆಂದು ಸುರಿ ಕಳುಹಲಾ | ನಂದದಿಂದವನಿಳೆ ದೇಶಂಗಳಂ ಚರಿಸಿ
ತಾಂ | ನಿಂದು ಸಿರಿಗಿರಿಯ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಸಕಲ ಸದ್ಭಕ್ತರಂ ಪಾಲಿಸುವ
ನು ||೩೭|| ಇರುತಲೈವತ್ತಾರು ದೇಶಕ್ಕೆ ತಾವು ಸ | ದ್ವರಗಣಾಚಾರಿ
ಗಳ ಕಳುಹಿ ತಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯಿಂ | ದಿರದೆ ಮೀರಿದರ ಕೈಯಿಂದ ಲಪರಾಧ
ಕಾಣ್ಕೆಗಳ ತಾಂ ತರಿಸಿಕೊಳುತ || ಪರವಾದಿಗಳ ನಿರದೆ ಸಂಹರಿಸುತಾ
ಗಲತಿ | ಹರುಷದಿಂದಿರಲತ್ತ ಮಲೆರಾಜ್ಯದೊಳು ದುರುಳ | ಘೋರ
ಜೈನರೆಪ್ಪತ್ತಿ ಶಿವಮತವ ಜರಿದು ವೀರೇಶನಂ ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡೆ ||೩೮|| ಈ
ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳ್ದು ಬಳಿಕಲಾ ಮುಕ್ತಿಮುನಿ | ದೇವರಾಜಾತಭಿ
ಕ್ಷಾವರ್ತಿಯೆಂದೆಂಬ | ದೇವರಿಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಣ್ಕೆಯನಿತ್ತು ತಂ
ನವರ ಶಿಷ್ಯನಾದ || ಕೋವಿದ ದಿಗಂಬರ ಮುಕ್ತಿಮುನಿ ಯೆಂದೆಂ
ಬ | ದೇವನಂ ಕರೆದು ನೀನೀಗ ಮಲೆರಾಜ್ಯದೊಳು | ತೀವಿರ್ದ ಪರವಾ
ದಿಗಳ ನಿರದೆ ಸಂಹರಿಸು ಹೋಗೆಂದು ಪೇಳ್ದ ತಾವು ||೩೯|| ಮಲ್ಲಿಕಾ
ರ್ಜುನಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರವಯವಾಗೆ | ನಿಲ್ಲದೆ ದಿಗಂಬರ ಮುಕ್ತಿಮುನಿ
ಚರಪತಿಗ | ಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರು ಸಹಿತ ಮಲೆದೇಶಕೈತಂದು ಖಾಂಡೆಯದಿ
ಬಂದು ನಿಂದು || ಖುಲ್ಲಪರವಾದಿ ಜೈನರ ನಿರದೆ ಸಂಹರಿಸಿ ಹಲ್ಲುಗಳ
ಕಳೆದು ಮಣಿವಿನ ಮೂರು ಖಂಡುಗವ | ನಲ್ಲಿ ಕಣಜವ ಕಟ್ಟಿ ತುಂಬಿಸು
ವರೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ||೪೦|| ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ವೀರೇಶನಂ ಕಿತ್ತು
ಜೈನರು | ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ಕಿರಲು ತೇಗದು ಬಾಳೆಯ ದೊಂದು | ಎಲೆ
ಯ ದಂಡಿಗೆಯ ಮೇಲೊಲಿದು ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಂದಾಗ ಹೊಸ್ನೂರಿ
ನ | ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಗುಡಿಯಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ತಾವು | ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂದು
ದುರ್ಜನರ ಸಂಹರಿಸುವೊಡ | ಸ್ಥಳಮದೀಗೆಂದು ಬಾಳೆಯ ಹಳ್ಳಿಯೆಂ

ಬಪುರವೆಂಬೇಗೆಕಟ್ಟಿಸುವರು ॥೪೧॥ ಹರುಷದಿಂದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀ
ನನಾ। ಗಿರುತಾ ದಿಗಂಬರಸುಮುಕ್ತಿಮುನಿನಾಥನಾ। ಚರಪತಿಗಳೆ
ಲ್ಲೋರ್ವಯೋಗ್ಯನೆಂ ಕರೆದು ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿ ಬಳಿಕವರೊಳು ॥ ಪರವಾ
ದಿಗಳನಿರದೆ ಸಂಹರಿಸುವುದು ತಮ್ಮ । ಶರಣರಂ ಪಾಲಿಸುವುದೆಂದು
ಸುರಿತಾಪಾಗ, ಪರಮಶಿವಯೋಗದಿಂ ನಿಜಸಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ಪರೆಲ್ಲರಾ
ಮುಕೇಳೆಂದನು ॥೪೨॥ ವರದಿಗಂಬರಮುಕ್ತಿಮುನಿದೇವರಾಜ್ಞೆಯಿಂ।
ಹರುಷದಿಂ ಸುಕುಮಾರ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ । ಶರಣಸಂಕುಲವನು
ರೆಪಾಲಿಸುತೆ ದುಷ್ಟಪರವಾದಿಗಳ ಸಂಹರಿಸುತ ॥ ಇರುತಿರಲ್ಕಿತ್ತಲೀ
ಚಿಕ್ಕಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಂ। ಚರಪತಿಗಳಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಚರಿಸುತ್ತಬಂ। ದಿರ
ದೆ ಶಿವಗಂಗೆಗೈತಂದು ಹೊನ್ನಾದೇವಿಯಿಂದೆ ಕಂಕಣವ ಪಡೆವಂ ॥೪೩॥
ಬಸವೇಶನೈಕ್ಯವಾದರುವತ್ತುವರುಷವೀ । ವಸುಮತಿಯು ನಳಿಯು
ಬಿಜ್ಜಳನಾಳುತ್ರದುರ್ಗಬಳಿ । ಕಸವು ಬಲದಿಂ ತುರಕರೊಳು ಕಾಡಿವು
ಡಿಯುಲಾ ತುರುಕರತಿಶಾಸನದೊಳು ॥ ಎಸವ ಕಲ್ಯಾಣವಂ ಕೆಡಿಸಿ
ಕಲುಬುರುಗೆಯಂ। ಹೊಸತಾಗಿ ರಚಿಸಿ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾಲಯದಲ್ಲಿ। ಪೆ
ಸುಗಳ್ಕೊಂಡು ಗರುಡಕಂಬವನ್ಮುರಿದು ಮಸಿದಿಯಂ ಕಟ್ಟಿಸು
ವರು ॥೪೪॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳ್ವುದೀ ಕಲ್ಯಾಣ। ವಳಿಯಲಾ
ಪ್ರಜೆಗಳಂ ತುರುಕರಾಕ್ಷಸರಾಗ । ಸುಲಿದು ಸೂರ್ಯಾಡಲಾಗುಂಪ
ಣಂಪೆಮ್ಮಣಯ್ಯಗಳೆನಿಪವೃತ್ತಿಗಳಿರದೆ ॥ ನೆಲೆಗೆಟ್ಟು ಪೋಗಿ ದಕ್ಷಿಣ
ಕಾಸಿಯೆನಿಸಿಭೂ । ತಳದೊಳಗೆ ಮೆರವಶಿವಗಂಗೆಯುಸವಿಪಾಪಸ।
ಸ್ಥಳದೊಳಗೆ ಪುರವನುರೆರಚಿಪರಾಗುಮ್ಮಣಂಪೆಮ್ಮಣಯ್ಯಗಳೆಂಬ
ರು ॥೪೫॥ ಪರಮೈಕ್ಯರಾಸಕ್ತವಿಗಿಲೆನಿಸಿಗುಮ್ಮಳಾ । ಪುರವೆಂಬ
ನಾಮಪೊಂದುಸ್ಥರಿಪರೆಂತೆನಲು । ಚರಲಿಂಗದಮಳೆಪಾದೋದಕವ
ನೇಮಂಣಸಿಯ ಬಿಂದಿಗೆಯು ತುಂಬಿ ॥ ಸರಿವಾಣದೊಳಗಿರಿಸಿಹೊ
ತ್ತುಕೊಂಡು ಪುರವ। ತಿರುಗಿಬಂದಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸೀ। ಪುರವ
ನೇಲಿಂಗವಿಲ್ಲದಭವಿಯುಸೊಗಲಳಿಯಲೆನುತಲಾಜ್ಞಾಪಿಸುವರು ॥೪೬॥
ಆಸ್ಸೈರಾಮೇಶ ಬಳಿಕೆನ್ನಾಪುರಂ ॥ ಭೂಲೋಕಕರಿದೆನಿಸಿಮೆರ
ವ್ರನಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ। ಧೂಳಿಪಾವಡವಾದಿಸರ್ವಾಂಗಪಾವಡಂ ಕಡೆಯಾ
ಗಿಕವು ದೊರೆಸವ ॥ ಶೀಲಂಗಳರವತ್ತನಾಲ್ಕುಮುವನಡಿಸುವಾ। ಶೀ
ಲವಂತರೆಬಹಳವವರಸುಮಹಾತ್ಮೆಗಳ। ಪೇಳಲೆನ್ನಳವಲ್ಲವೆಂದಾಗ
ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ನಿರವಿಸಿದನು ॥೪೭॥ ಚಾರುಚರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸದ್ಭ
ಕ್ತಿಯಿಂದಾಗ। ವಾರಿಯಿಂದೆಡೆವಿಡದೆದಾಸೋಹಮಂ ಮಾಳ್ಪ । ವೀ

ರಶೈವಾಚಾರಸಂಪನ್ನಸದ್ಭಕ್ತರಲ್ಲಿರುವರದು ಕಾರಣಂ॥ ಧಾರುಣಿಗೆ
ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿತದ್ದೇಶವೆಸವುದಾ। ಚಾರವೆಪ್ರಾಣವೆಂದೆನಿಸಿತದ್ರಾಜ್ಯ
ದೊಳ। ಪಾರಮಹಿಮರಿಜನಿಸಿನೆರೆಬಾಳ್ವರೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇ
ಳೆಂದನು ॥ ೪೮ ॥ ಮುದದಿಂದಲಲ್ಲಿಧನಸಂಪನ್ನಸೆಟ್ಟಿಗಳು । ಪುದಿದಿ
ರ್ಪಕಾರಣಂಸೆಟ್ಟಿನಾಡೆನಿಪುದಗು । ಪದುಳದಿಂಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯ
ದಿಂಪ್ರಭುಗಳಿರೆಪಬುವಾಡವೆಂದೆನಿಪುದು ॥ ಸದಮಲಜ್ಞಾನಸಕಲಾ
ಗಮಪುರಾಣಕೋವಿದಸಕರ್ಣಾಟಕಾವ್ಯಸಿಳೆಶಾಸ್ತ್ರವಬಲ್ಲ। ಚದು
ರರಿರೆಕರ್ಣಾಟವೆನಿಪುದೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೪೯॥ ಚಿ
ತ್ರಶುಪ್ತಿಯೊಳಾಸೆಲೆರಾಮುಳಿಕಲ್ಯ। ವತ್ತಾರುದೇಶಕ್ಕೆಕರ್ಣಾ
ಟದೇಶವೇ । ಉತ್ತಮಮದಲ್ಲಿರ್ಪಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರುಂಸತ್ಯರುಸದಾ
ವ್ರತಿಗಳು ॥ ಮತ್ತಿನ್ನುಮಿಕ್ಕದೇಶಗೊಳೆಲ್ಲಗಲ್ಲಿಗಂ । ಹತ್ತುಸಾವಿರ
ಲಕ್ಷಕೋಟಿಗೋರ್ಕೋರ್ವರೇ। ಚಿತ್ತಜಾರಿಯುಶರಣರುದಿಸಿನಾನಾ
ಪಾಡಂಗಳಂನೆರೆಮೆರೆವರು ॥೫೦॥ ಶಾಲಿನಾಥನಶಕದೊಳೆಂಟನೂ
ರಿಂಗಲಾ । ಮೇಲಣವಿಳಂಬಿವತ್ಸರಚೈತ್ರಶುದ್ಧದೊಳು । ಮೇಲಾ
ದುದಶಮಿಯಾಗುರುವಾರದುದಯದೊಳುಗಳಿಗ ಹನ್ನೆರಡಾಗಲಾ ॥
ವೇಳೆಯೊಳುಹೊಯ್ಸಳೆಗಪಟ್ಟವಂಕಟ್ಟಲವೆ । ನಾಳುತ್ತಿಪ್ಪಿಳೆಯೊ
ಹೊಯ್ಸಳರಾಜ್ಯವೆನಿಪುದಗು । ಲೀಲೆಯಿಂಗವನಾದಿಯಾದವನಬ
ಲ್ಲಾಳರೊಲಿದಾಳ್ವರಾಧರೆಯನು॥೫೧॥ಆತಿಸವರೊಳುವಿಷ್ಣುವರ್ಧ
ನನೆನಿಪ್ಪಬ । ಲ್ಲಾಳಸತಿಸುಖದಿತದ್ರಾಜ್ಯನಾಳುತ್ತಲಾ। ಪೇಲಾ
ಪುರದೊಳೊಂದುಗುಡಿಯನೊಲವಿಂದಕಟ್ಟಿಸಿಪಮಸಂತಸದೊಳು॥
ಗಾಳಿಪುರಾಣಿಯೊಳಿದ್ದವಿಷ್ಣುವಂತೆಗತರಿಸಿ। ಲೀಲೆಯಿಂದಾಗುಡಿಯೊ
ಳುಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಬಳಿಕ । ಪೇಳಲೇನಲ್ಲಿಹೊಲೆಹದಿನೆಂಟುಜಾತಿಯುವ
ರೊಂದಾಗಿಸಲೆನಡವರು॥೫೨॥ ಹಳೆಯಬೀಡಂಬಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಕರಣಿ
ಕರ । ಕುಲತಿಲಕನೆನಿಸುವಹರೀಶ್ವರನಲೆಕ್ಕವಂ । ಯುಳ್ಳಯಾಣ್ಮ
ಬಲ್ಲಾಳಕೇಳುತ್ತಿರೆಕಡಿತವಂಬಿಟ್ಟುಕೃಗಳನೋಡಸಲು॥ ತ್ರಿಳಿಪಿದ
ವೃತ್ತಕವನೆಂದು ಭೂಪಂಕೇಳೆ। ಬಳಿಕಪೇಳ್ದಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಲ
ಯದೊಳಗೆ। ಹೊಳವಪೇಪಂಸೋಂಕಿತೆರೆಸೀದಬೇಪ್ಪತಿಲಲಿಸಿ
ದೆಕೇಳೆಂದನು ॥೫೩॥ ಎಲ್ಲಿಯವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಲಯದತೆರೆಸೀದ । ಎ
ಲ್ಲಿನೀನೆಲ್ಲಿಯುಚ್ಚರಿಯೆಂದುಭೂಮಿಪತಿ। ನಿಲ್ಲದೋರ್ವನಕಳುಪಿಕೇ
ಳಸೆವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನಾಸ್ಥಾನದವರು॥ ಇಲ್ಲಿಯೆಹರೀಶ್ವರಂತೆರೆಸೀ
ಯುರಿಯೆಕರ। ಪಲ್ಲವದೊಳಾರಿಸಿದನೋಡೆಂದುತೋರಲದ। ನೆ

ಲ್ಲವಂ ಮರಳಿಬಂದಾ ಚರಂ ಭೂಪತಿಗೆಪೇಳ್ದಂ ಸವಿಸ್ತರದೊಳು ‖೫೪‖
ಚರನೆಂದ ಮಾತ್ರಿಗಳ್ಸರಿವಟ್ಟು ಧರಣಿಪಂ । ಹರಿಯಣ್ಣನೀಂ ವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷನಾಲಯದಲ್ಲಿ। ಬರದು ಕೊಂಡಿಸುದೆಂದು ಕಳುಪೆ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ
ತಂದ. ಬಳಿಕಾತನು ‖ ವರವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿತದರಗಳಿಗಳನಾ। ಪ
ರಿಪರಿಯ ಶಿವಗಣಂಗಳ ಮೇಲೆ ಪೇಳ್ದು ಸ। ಗಿರಿಜಾ ವಿವಾಹವಂ ಪೇಳ್ದಾ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗದಲ್ಲೈಕ್ಯವಹನು ‖೫೫‖ ವರಸರೀಶ್ವರನ ಸೋದ
ರದಳಿಯನುಭಯಕವಿ । ಶರಭಭೇರುಂಡನೆಂದೆಂಬ ನಾನಾ ಪರಿಯ।
ಬಿರಿದಂಕಕನಿರಾಘವಾಂಕನಿರಲೋರುಗಲ್ಲೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಪೋಗಿ‖ ಪ
ರವಾದಿಗಳನಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ದು ವೀರೇಶನಿಂ। ದರಿದೆನಿಪ ಪದಕವಂ ಪಡೆದು ವೇ
ಲಾಪುರಿಗ । ಮರಳಿಬಂದಲ್ಲಿಗೇಶವನುಳಿದು ವರಸಮಾಧಿಯೊಳಿರ
ಲೆಬಯಲಪ್ಪನು ‖೫೬‖ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಲ್ಲಿಪದ್ಮರಸನೆನಿಸುವ ಬಂಮ ।
ಣೋತ್ತಮಂ ವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯರೆನಿರಲಲ್ಲಿ। ಗತ್ತಗಂಬಗುತ್ತಿ ಭುವ
ನತಾತನೆನಿಪನವಲ[illegible]ಸೆವಾದವಮಾಡಲು। ಚಿತ್ತ[illegible]ದರಿದವನತ್ರೈ
ಣಪುರುಷನಿಂ ಗೆಲ್ದು । ಚಿತ್ತರದಿ ವೀರಶೈವೋಪದೇಶವನಾಗ। ಳಿತ್ತು
ವರಶಿಷ್ಯನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೆ ಬಿಟ್ಟ ಬಲ್ಲಾಳನವರಕರಿಸಿ ‖೫೭‖ ಬಳಿ
ಕಲಾ ಪದ್ಮರಸರೇನೀವೆನನುಗೊಂಡು। ಬಲುಗೆರೆಯ ಕಟ್ಟಸೆಂದಧಿಕ
ಧನವಂ ಕೊಟ್ಟು । ಕಳುಗಲಾರೊಕ್ಕಮಂ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನಲ
ವಿಮ್ಮಡಿಸಿ ಶಿವನೊಲವಿನಿಂ ‖ ತಳುವದಾಕೆರೆಯ ಕಟ್ಟಸಲರಸನಾ ಕೆರೆ
ಯ । ಕೆಳಗಿಸ್ಪಬಯಲನೆಂಬತ್ತೆಂಟು ಮಂದಿಯಾ । ಸ್ಥಲದ ಬಮ್ಮರಿ
ಗಿತ್ತು ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸರಂ ಪೊಗನೋಡುತಿಂತೆಂದನು ‖೫೮‖ ನಿಮ
ಗಾವ ಬಯಲಾಗಬೇಕು ನಿರವಿಸುವುದೆನ । ಲಮಗೀ ಮಹಾಬಯಲೆ
ನುತ್ತಾಗಲಾ। ಸುಮತಿ ಸಕ್ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸರಾಬಯಲಲ್ಲಿ ಬಯಲಪ್ಪ
ರಿನ್ನಾಲಿಸು ‖ ವಿಮಲಚರಿತಂ ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆಯ ಸೋಮೇಶ್ವರಂ । ಕ್ರ
ಮದಿಂದಲರುವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಶೀಲವನಡಿಸಿ। ಸುಮನದಿಂ ಕಲ್ಯಕೆಬಂ
ದಲ್ಲಿ ಶಿವಸಮಾಧಿಯಲಿ ನಿಜಮುಕ್ತನಹನು ‖೫೯‖ ಮೋಪೂರಿನಿಂದೆ
ಭೈರವರಾಜನಧಿಕಪ್ರ । ತಾಪದಿಂ ಮುಲ್ಲಿಪಟ್ಟಣಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿಪ್ಪ। ಭೂ
ಪತಿಯು ಕಂಡೆಲ್ಲರಂ ಗೆಲ್ದು ಜೇಂಟೆಯ ಪವಾಡದಿಂ ಲಿಂಗಂಗಳಂ‖ ಸ್ತ್ರೀಪು
ರುಷರೀರ್ವರುಂ ಗರುಷದಿಂ ವೀರಶೈ। ವೋಪದೇಶವನಾಂತು ಸಾಸಿಲಿ
ಗೆಪೋಗಿ ಬಿ । ದ್ರೂಪನೊಳು ಕಾದಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಪೋಪರೆಲೆರಾಮೇಶ
ಕೇಳೆಂದನು ‖೬೦‖ ಆಲಿಸಾ ಸಾಸಿಲಂಬೂರಲ್ಲಿ ಬಳಿಕಸ । ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ
ಸೋಮೇಶಲಿಂಗಟಂಘನವಾಗಿ। ಹಾಲುಸುರಿವುದು ನೋಡಲಾಸಮಾ

ಪದೊಳೆಕೆಂಡದವುಳಿಯಕರೆವುದಿನ್ನು॥ ಭೂಲೋಕಕಧಿಕಗಿಂಮೆಱ
ವುತಿಹಸಿರಿಗಿರಿಯ। ಮೇಲೆನೇಸಿಯರುಗುಡಿಲಂಕಟ್ಟುವರುಬಳಿಕ।
ಪೇಳಲೇಂಸುರೆಯನುರೆವಾರುವರುಮತ್ತಲ್ಲಿನೆತ್ತರಿನಹೊಳೆಹರಿವು
ದು॥೭೧॥ ದಿಂಡುಗೂಗಲ್ಲಿನಾಗಾಭಕ್ತನಿರುತಲು। ದ್ದಂಡಭಕ್ತಿಯಲಿ
ಜಂಗಮಕೆನೀಡುತ್ತಿರ। ಲ್ಕಂಡಲದುಹಣಹೊನ್ನಬೇಡೆಸಾಲವತೆಗ
ದುನೀಡೆಬಹುರುಣವಾಗಲು॥ ಬಂದಪರಶುವಿನಕೈಯಿಂದಲಾಹೊ
ನ್ನತೆ। ಕೊಳ್ಕಂಡುಸಾಲವತಿಟ್ಟಿಗುಟಿಯಾಗಿಬಳಿಕಭೂ। ಮಂಡಲಂ
ಬೆರಗಾಗಿನೋಡುತಿರೆಕೈಲಾಸಕ್ಕೈದುವಂಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥೭೨॥
ಹರಭಕ್ತನೆಂಬನೇ ಕಂಪನೂರಾಂಡಿಯಾ। ಪರಮವೇದಂಗಳಿಗ
ಭಾಷ್ಯಮಂಮಾಡಿತಾ। ನಿರುತಸ್ಥಿಸರಸಿಯೊಳಗಳಿಯನಂಪುಗಿಸಿ
ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆಯೊಳೂಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿ॥ ಗರುಷದಿಂರಂಗಸಾಧನಕೈಯ
ಬಾಗಿಲಂ। ತೆರಸಿಮುಖಮಂಯತ್ತೋರಿಶಿವನವರದಿಂತನ್ನ। ಪುರ
ದುಭಯಕೇರಿಯೊಳಗಿರ್ದರಂ ಕೈಲಾಸಕೊಯ್ವನತಿಸಂಭ್ರಮದೊ
ಳು॥೭೩॥ಎಲರಾಮಕೇಳಿನ್ನುಪೆಕ್ಕಲೂರೊಳಗೀರ್ವರ್। ಸುತಿಯ
ಕಾಯಕದಕಲ್ಲುಪ್ಪನಿರುತೊಂದುದಿನ। ಹೊಲದೊಳೂಣಗಿಡನಾರಸೆ
ತ್ತುತಿರೆಹಾವ್ಕಚ್ಚಿಮಗಸಾಯೆತಾನುತಪ್ಪ॥ ನುತಿಯವಿಸ್ಮಯದಿಂ
ದೆಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಮಾಡಿ। ನಲವಿನಿಂತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಮಂಮಗಗೂ
ಡೆ। ಮಲಗಿದವರೆಳ್ದಂದವಂದೇಳೆ ಶಿವಪದ ಶಿವಪುರಕ್ಕೆಯ್ದಿದೊ
ಯ್ವನು ॥೭೪॥ ಕರಿಯದೇವನಿಪ್ಪಪುರದಲ್ಲಿಮಂಮಡಿಭಕ್ತ। ನಿ
ರುತಜಂಗಮಕೆವ್ಯಾಪ್ತಿಷ್ಟನಂನೀಟತಾ। ನಿರದವರಿಗೊಂದೊಂದು
ವಸ್ತ್ರಮಂಕೊಡುವನ..ಕೋರ್ವಜಂಗಮನಾತನ॥ ಅರಸಿಯುಡಪಿ
ಟ್ಟಸೀರೆಯನುಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ। ಬಾಲರಸೇಗಬೇಡಿದೊಡಿತ್ತುಬ
ಳಿಕಪಕೆ। ಪರಮಾಪಾದೋದಕವತಳಿಯುಲಾಸೆಗಬರಲಡಪಿನವ
ಗಿತ್ತುಮೆರೆವ॥೭೫॥ ಪೆರುಮೆನಿಸುನಿಪ್ಪಪುರದಲ್ಲಿದೇವಮ್ಮತಾ।
ನಿರುತಜಂಗಮಕೆಮಾರಪತ್ರದಾಸೋಹಮಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೂದ
ಗಿಸಾಡುತ್ತುಮಿರಲೋರ್ವಜಂಗಮತನ್ನಪುಚ್ಚಿಚರ್ಮವ॥ ಗುರುತಿ
ನಿಂಬೈಚಿಡುವುದೆಂದಿತ್ತುಪೋಗಿತಾಂ। ಮರಳಿಬಂದಾಚರ್ಮವಂ
ಬೇಡೆಲ್ಲದಿರ। ಲರಿತುತಾತಂನದೇಸದಚರ್ಮಮಂಕೊಡುವಳೆಲೆ
ರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೭೬॥ ಕಂಚಿಯೊಳುಬಯಲಿಂಗಂಣನತಿಮಾದ
ದಿಂ। ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರವೇಮಹಾಘನವೆಂದು। ಸಂಚಿಕೆಯಚೀಟ
ನಿಂಬರದದಂ ತೂಗಿಮೆರವಂಮತ್ತೆಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು॥ಮಿಂಚುತಿಹಕೈ

ಯ್ಯ ಬೆರಳೆಂಗುರದ ಬಸವಂಗೆ। ಕಿಂಚಿತುಳಿಯದಪಾಂಗೆರಾಸಿಕದೆಳೆ
ಯುವೊಲಿಸಿ। ಸಂಚಿತಪವಾಡವುಂಪೊರವನಾಗುಜ್ಜರಾತಿಯುಲಿದೇಶಾ
ರಾನ್ವಿತಂ ||೬೭|| ಎಸವಪಟ್ಟೇಶ್ವರವಿವೀರಭದ್ರನವುಂಬೆ। ಬಸವ
ಪ್ಪನಿರದೆ ತನ್ನಯುವುಕ್ಕಟೀಶ್ವರಂ। ಹೊಸತೆನಿಸಿ ತಲೆಗಳೆಂತರಿದು
ಪತ್ತಿಸಿವೊರದು ಪರವಾಡಗಳೆಗಲ್ವನು ॥ ಊಸುರೊದೇನುದಯುಕಾ
ಲದಲಿ ಪರವಾದಿಗಳು। ಬಸವಪುರಾಣವುಂಪಳಿಯುದಾ ಪುಸ್ತಕವ।
ನೊಸಗು ಕಿಚ್ಚಿ [illegible] ಬೇಯುದಿರೆವಾಡಗಳೆಗಲುವನಾ ರಾವು
ಯ್ಯನು ||೬೮|| ಇರದೆರಾಜಮಹೇಂದ್ರಗಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರರು ನೆರದು। ಗರ
ಭಕ್ತನಾದನೀ ಬ್ರಾಂಗ್ಣಿಸಿ ಸೋಡೆಂದು। ಯುರದೆನಿಂದಿಸಲಾ ತಕೇಳೆ
ದಂತಿರಲವರಕೇಳಿಯಾದ್ವಾಂತ ಪೆಲ್ಲ॥ ಉರಿವದಾತನದೊಂದುವು ನೆ
ಯುಳಿ ಯುಲದಕಂಡು। ಗರಭಕ್ತ ಭಂಡಾರಿ ಸೋಪಂಣನಡಿಗಳಿಗೆ ಶ
ರಣೆಂದು ಬಳಿಕವರ ಕರುಣವುಂ ಪಡೆವರೆಲ್ಲರಾ ಪೋಳಿಕೇಳೆಂದನು॥ ವ
ರದಕ್ಷಿಣಾಪುರದ ಶಿವಭಕ್ತರೊಲವಿನಿಂ। ಕೊರವನುರೆಕುಣಿಸಿ ಬರದಂ
ಡಯು ನವಾಳ್ವೆರೆಂ। ದಿವನಾಗಿಳೆವೊಡೆಯರುನು ಟಿಯು ತರು
ಕತದ ಕೇಳ್ದನೀಂ ಪಾಡೆಂದೆನೆ ॥ ಮರವಕುದುರೆಯು ನೇರಿ ಕುಣಿಸಿ
ಗೊಡ್ಡಾಕಳಿಂ। ಕರಸಿವಿಮಾನಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಲಿಂಗವ ಮಾಡಿ। ಯುರು
ಲಿಂಗ ಮುರಡು ಹೋಳಾಗಿರಲು ಪತ್ತಿಸುವರೆಲ್ಲರಾ ವುಕೇಳೆಂದನು॥೭೦
ಕುರುವವೆಂಬೂರಲ್ಲಿ ಸೊಪ್ಪಿಯುಂ ಕೊಂಡು ಬನ। ಚರಿಯದಿಂ ಬಸವಂಗ
ಪಾಯುಕ್ತಿರೆ ಕೇಳ್ದದಂ। ಸುರಿತಳನಾತನಂ ಕರಸಿ ಮನೆಯುಂ ಹೊ
ಗಿಸಿ ಕಿಚ್ಚನಿಕ್ಕಿ ಸದಾತನು ॥ ಇದರಲ್ಲಿಯುಂ ಬನಂದದ ಸೊಪ್ಪಿನಂಗಡಿ
ಯೆ.ಉ। ಇರಲದಂ ಕೇಳ್ದು ಸುರಿತಾಳನಾತನ ಕರಸಿ। ಪರಮು ಕತೂರ
ನೆಂದೆರಗಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಕಾ ಸೊಪ್ಪಿಯಾ ಬಸವಪ್ಪನ ||೭೧|| ವರಶಿವಕ
ವೀಶನೆಂದಾ ಬಾಬುಜಿ ದಿರಿಯುತ। ಸುರಿತಾಳನೊಡನೆ ವಾದಿಸಿ ಸತ್ತ
ಕುದುರೆಗಂ। ಗಣನಂಪಡೆದು ಸುರಿತಾಳನ ಮಗಂ ಸಾಯುಲವನ
ಪರಣವನು ಪಡೆವಂ॥ ಅರಗಿವು ಶ್ರೋರ್ವರ ನಂಪಾವೃಷ್ಟಿ ಕಾಯುಲಾ।
ಪರಿವಿಡಿಯೊಳವನಸುವನುಂ ಪಡೆವನೆಂದೆನುತ। ಕರುಣದಿಂ ಚನ್ನ
ಬಸವೇಶ್ವರಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗನಿರವಿಸಿದನು ||೭೨|| ಮೋಲುಕೊಂ
ಕಣದೇಶದಲ್ಲಿ ದೋಪೇಶ್ವರದ। ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಗ್ಘ
ಕ್ತ ಶೀಅವಂತಂ ಸೂಜಿಗಯು ಕದವೀರಪ್ಪನಿರುತ ಪರವಾದಿಜನರಂ॥
ಲೀಲೆಯಿಂ ಗೆಲಿದು ತದ್ದೇಶದೊಳಗುಳ್ಳ ಜನ। ಜಾಲವೆಲ್ಲಂ ನೋಡುತಿ
ರಲಖಿಳವಿಭವದಿಂ। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ದುವಂಕೇಳೆಂದು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ

ನಿಡವಿಸಿದನು ||೨೩|| ಹರಿಭಕ್ತನುಪ್ಪಲಿಕರಂಣಪ್ಪನಿರೆಶಿವಂ| ಸರಭಕ್ತನಾಗೆಂದೊಡಾಗಲಾಮುಗ್ಗುಗಳ್| ವಿರದೆಪಾದಕ್ಕೆಳಿಯೆಪದವಾಗಿಗಳುಕಂಡು ಮಾದವಮ್ಮಾಡಲಾಗ || ಹರನೊಲವಿಸಂಪಾಳುಗೆರೆಗಳಂಬೇಸಗೆಯೊಳಿರದೆಮಳೆಯುಂಬರಿಸಿತುಂಬಿಸಿಬಳಿಕ್ಕಲಾ| ಪರವಾದಿಗಳನೆಲ್ಲರಂಗೆಲಿದು ಮೆರವನಂ ಶಾಭಕ್ತನೊಲವಿನಿಂದಂ||೨೪|| ವರಸುಗ್ಗಲೂರಲ್ಲಿ ಕಾಟಿನಾಯಕನೆನಿಪ | ಹರಿದಾಸನಿರುತೆಬೇಂಟೆಗೆ ಪೋಗಿಪೊಲನಕಂ | ಡಿರದೆಬೆಂಬತ್ತಲದು ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಬೀಳೆತಾನುಂಕೂಡೆಬಿದ್ದು ಪಿಡಿಯೆ || ಪರಮಶಿವಲಿಂಗವಾಗಿರೆಕಂಡು ತಾನದಂ| ಧರಿಸಿಮಹಲಿಂಗದೇವಯ್ಯನೆಂದಾಗತಾಂ| ಕರಿಸಿಕೊಳುತತಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಿರದೆಬಳಿಕಲಾಲಿಂಗದೊಳಗೊಡವೆರನು ||೨೫|| ಅಸಗೋಚೆಮಲ್ಲಪ್ಪಯುಂ ತನ್ನ ಹೋರಿಯುಂ | ಬಸವನಂಬರೆದು ಬಿಡಲದು ಕೆಲವು ದಿವಸಕಂ | ದಸುವಳಿಯಲದರೊಡನೆ ತಾನು ತನ್ನರಸಿ ತನ್ನಯ ಮಗನುಮಗನರಸಿಯುಂ || ಬಸವನೊಡನೆಸಮಾಧಿಯುಂ ಕುಳಿತು ಜನರೆಲ್ಲ| ಹೊಸತೆನುತಚೋದ್ಯದಿಂ ನೋಡುತಿರಲಳಿದಿರ್ದ| ಬಸವನಸುಪದಣಮಂಪಡೆವರೆಲಿಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು || ಇಂತಿವರುಮೊದಲಾದಶಿವಶರಣರಲ್ಲಲ್ಲಿ| ಸಂತಸದಿ ನಾನಾಪವಾಡಂಗಳಂ ಮೆರದು| ಕಂತುಹರನೊಲವಿನಿಂ ನಿಜಪದವಿಯುಂ ಪಡೆದ ರೆಲರಾಮ ಕೇಳ್ವುದಿಂನು || ಮುಂತೆಹೊಸಮಲೆಯಸ್ಥಿಕಂಪಲನೆನಿಪ್ಪಭೂ | ಕಾಂತನಿಹನವನಸುಕುಮಾರಕಂರಾಮ ನಾ| ಸಂತನಗೆಕುಮ್ಮಟವೆನಿಪ್ಪದುರ್ಗವನಿರದೆಕಟ್ಟಸುವನತಿರ್ಯಿಂದಂ ||೨೬|| ಅಲ್ಲಿತಾನಿರುತೆಸುತ್ತಣಭೂಮಿಪಾಲಕರ| ನೆಲ್ಲರಂಗೆಲ್ದು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳಲದಂ ಕೇಳ್ದು| ದಿಲ್ಲಿಯಿಂ ದಿರದೆಲಕ್ಕಗಮೇಲೆ ತೋಂಭತ್ತಾರ್ವಿರಂ ಕುದುರೆಸಹಿತ|| ಬಲ್ಲಿದಸುಲ್ತಾನರಾಕುಮ್ಮಟಕೆದಾಳಿಯುಂ | ನಿಲ್ಲದೈತಂದು ತಾವೀರ್ವರುಂ ತಾದಿಬಳಿ| ಕಲ್ಲಿ ಜೇಬಯಲಪ್ಪರಾಗಲಾಕುಮ್ಮಟಂ ಪಾಳಪ್ಪುದೇನೆಂಬೆನು ||೨೭|| ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ| ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ | ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ||೨೮||

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೯ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ೬೧ಕ್ಕಂ ಪದ೨೭೮೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಗಂಧ್ರ್ವಸಹಸ್ರಾಗಿ ನೂರೊಂದು। ಪಿತ ತರಿಳೆಯೊಳ್ದ್ವನಿಸಿ ಬಿಯಲಾಗಲೇಳ್ವರು। ಪಿರತರುಂ ಸಂಜನಿಸಿ ಪೋಗ ಶ್ರೀಬಸವಾದಿ ಶರಣರುಂ ಜನಿಯಿಸುವರು॥

ಪದ॥ ಸಾರಂಗದೈತ್ಯಚರ್ಮಾಂಬರಧರಂ ದೇವ। ಸಾರಂಗಧರಕಲಾಜೂಟವಿಲಸದ್ದೇವ। ಸಾರಂಗವಾಹನಾರ್ಚ್ಯಪಿಕ ದೇವರದೇವ ಸಾರಂಗಪಾಣಿ ದೇವ॥ ಸಾರಂಗಧರಪರಮಪಾವನ ಮಹಾದೇವ। ಸಾರಂಗವೈರಿವಾಹನೆಯಾಣ್ಮನೇ ದೇವ। ಸಾರಂಗವದನಪಿತ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಾರಂಗಪದವೀವುದು ॥೧॥ ಆಸೈಶಾಲಿವಾಹನಶಕದ ಸಾವಿರದ। ನೋಲಬಿನ್ನೂರೈವತೆಂಟರಿಂಗಂ ಮುಂದೆ। ಪೇಳ್ವೆಂ ಧಾತು ಸಂವತ್ಸರದ ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಸಪ್ತಮಿ ಸುದಿನದೆ ॥ ಲೀಲೆಯಿಂ ಹರಿಹರಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಲವ। ನಾಳುವಂಶದಿ ಮೂರು ಪಟ್ಟ ಪರಿಯಂತರಂ ಪೇಳ್ವೆಂ ತನ್ನ ಸಂತತಿಗೂಡಿ ನೂರೈವತ್ತೈದು ಸಂವತ್ಸರವನು ॥೨॥ ಆಲಿಸಾನೆಯುಗುಂಧಿಯಲ್ಲಿರುತೆ ಹರಿಹರನೃ। ಪಾಲನಂ ಶೋಗ್ನಮಂ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ। ನಾಲಯಸಮೀಪದೊಳು ವಿದ್ಯಾನಗರಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣ ವರಚಿಪನಿತ್ತು॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಮರೇಂದ್ರನತಿವಿಭವದಿಂ ಪಭವ। ನೋಲಗಕೆ ಪೋಗುತಿರೆ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದ। ಮೇಲೆ ವಿಕಟಾಂಗದ ಗಣೇಶ್ವರರ ಕಂಡು ತನ್ನ ವರ ಕೂಡಿಂತೆಂಬನು ॥೩॥ ನೋಡುವರಿಗೆ ಶಿವನ ಲಾಂಛನಮುದಿಲ್ಲಿನರ। ಗಾಡಿಯೋಸ್ರೊಸ ತಭವಿಗಳೊ ಕಾಣಬಾರದೆಂ। ಪಾಡಲವನೆಲ್ಲವಂ ಕೇಳ್ದವರು ಕಡುಕೋಪದಿಂದೆ ಸುರಪಾಲನೀನು ॥ ಮೂಢನೇ ಸವ್ವ್ರಮಹಿಮೆಯನರಿಯದೇ ಹೋಗ। ಲಾಡುವುದು ನೀತಿಯೇ ಕೇಳ್ವುದದು ಕಾರಣಂ। ಗಾಢದಿಂ ಧಿಳೆಯೊಳಗೆ ಭವಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಪೋಗೆಂದಾಗ ಶಪಿಸುವರು ॥೪॥ ಸುರಪನಾ ಶಾಪಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದೊಡನೆ। ಹರಗಬಿನ್ನವಿಸಲದನರಿದಾ ಗಣೇಶ್ವರರ। ಮರಶಾಪಮಂ ವಿಹಾರ ಬಾರದದು ಕಾರಣಂ ಪ್ರೌಢದೇವೇಂದ್ರನೆಂಬ॥ ನರಪಾಲನಾಗಿ ಜನಿಸೆಂದಾ ಗಣೇಶ್ವರರ। ಕರೆಸಿ ನೀವನಿಬರಾ ಧಾರುಣಿಯೊಳು ಬಸಿಬಳಿ। ಕಿರದಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಗಳ ತೋರಿ ನಿರವಯವಾಂತು ಬಹುದೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಡುವನು ॥೫॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಿಂದ್ರನಿಳೆಗೈದಿ। ಹರಹರ ಮಹಾರಾಯ ಬುಕ್ಕರಾಯನೆನಿಪ್ಪ। ಧರಣೀಶದಂಶದಿಂದುದಿಸಿ ವಿದ್ಯಾನಗರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ॥ ಹರುಷದಿಂ ಪ್ರೌಢದೇವೇಂದ್ರನಿರುತಿರಲತ್ತ। ಪರಮಕೈಲಾಸದಿಂದಿಳೆಗೈದಿ ನೂರೊಂದು

ವರಗಣೇಶ್ವರರು ಬಿಸಿಜಂಗಮಸ್ಥಲವನಂಗೀಕರಿಸಿ ವಿರತರಹರು ॥೬।
ವರಕರಸ್ಥಳದ ವೀರಂಣೊಡೆಯರೆಂಬವರ। ಕರಕಮಲಸಂಜಾತ ನಕ್ಷ
ಸಾಲೆಯ ನಾಗ। ನಿರುತ ಲೊಂದಿನದಲ್ಲಿ ಹಾದರಕೆ ಹೊಕ್ಕು ಮನೆಯ
ವರುಮುತ್ತಿಕೊಳಲು॥ ಪರಮ ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನ ತಲೆದೋರೆ ಚಿತ್ತದಿಂ। ಃ
ರತನ ಹೆಸೆಂದು ಸಂಸಾರವಂ ಬಿಟ್ಟಾಗ। ಕರಪೀಠದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ತೆಗೆದ
ಕೊಂಡು ಪೀಠವನೊಡನೆ ಕಡಿಗೆಪಾಯ್ಕ ॥೭॥ ಮರುಳನಂದದೆ ತೇ
ಯು ಕೆದರಿ ಬೂದಿಯ ಹೂಸಿ । ವರದಿಗಂಬರನಾಗು ತಾ ಮನೆಯ ಬಾ
ಲಂ। ಹೊರಟು ಬರೆ ಸರ್ವರುಂ ನೋಡುತಿರೆ ತನ್ನ ಗುರು ವಿದ್ದ ಪುರಕ್ಕೆ
ಬರಲು॥ ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಂ ಮಾಡು ತಕ್ಕಸಾಲೆಯ ನಾಗ । ನಿರದೆ ಭಿಕ್ಷ
ಬಂದನಿದ ಕೊ ನೋಡೆನಲವರ, ಗುರು ಸೈದೆ ಕಾಣುತ್ತಿ ಬೇನೆಂದು ಕೆ
ಳಲು ಗುರುವಿನೊಡನಿಂತೆಂಬನು ॥೮॥ ಎಲೆಗುರುವೆ ಕೇಳೆಂದು ತನ್ನ
ವೃತ್ತಾಂತವುಂ। ತಿಳುಪಿ ಕೈಯೊಳಗಿರ್ದ ಲಿಂಗವುಂ ತೋರಲದು। ಬ
ದು ಮತ್ತೊಂದು ಪೀಠಕ್ಕದಂ ಮಗುಳಿತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯ ಳಿವಪದಿಯುಂ ತ
ತೊಲಗದೀಯ ಬಿರು ಲಿಂಗವ ಪೀಠದಿಂದಲಂ । ಗಲಘು ಮತಿ ಮಗು
ಬೋಧಿಸಿ ಪಸಾದವನೀಡಿ । ಕಳು ಹಲಲ್ಲಿಂದೈದಿ ಸಕಲದೇಶವ ತಿರು
ಮಗುಳಲ್ಲಿಗೈತರುವನು ॥೯॥ ಬಂದ ಶಿಷ್ಯನನಿಲವನರಿದು ವೀರ
ಣೊಡೆಯ। ರಂದು ಗುರು ವೆಂಬ ಭಾವವ ಸುಳಿದು ಬಳಿಕಲ್ಲಾ। ನಂದದಿಂ
ಶ್ವರ್ವ ಮಾದ್ಯಾದಿ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದು ಪಚರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ಛಂ
ಬಂದೆಸವ ಮನವಂ ಚಿಸು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಗಿ। ತಂದು ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ಪುಷ್ಪಕ
ಪ್ರೋಗನಲ। ವಿಂದವು ರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಲರ್ವಿಟ್ಟಲ್ಲಿರ್ದ ನಾರಿಯೊಡಸ
ತೆಂಬನು॥೧೦॥ ತರುಣಿ ಕೇಳೀ ಮಲಕ್ಕೊಳಗಾದೊಡಿಲ್ಲಸುಖ । ವಿ
ರಲಿನಿ ವೊಕ್ಕೊಡೆಯರಲ್ಲದೊಡೆ ವ್ಯಾಕುಲ ಯೋಗ । ಬರಲಿಯೆನು ತುಸು
ತಲಂ ಪ್ರೋಗ ವೀರಂಣೊಡೆಯರೈತಂದು ಕೇಳಿಸಿ ಮ್ಮ॥ ಗುರುಶಿಷ್ಯಸ
ಕಾಣೆ ವೀಮಲಕ್ಕೊಳಗಾದೊ । ಡಿರದಿಯಲ್ಲದೆ ಬರಲಿಯೆಂದು ಸು
ಪೋದನೆನೆ । ಹರಹರಾಯೆಂದೆಲ್ಲವಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಳಿಕಾತನಡಿವಿಡಿದ
ನಡೆಗೊಂಬನು॥೧೧॥ ಬರು ತಲ್ಲಿ ಕಾಬನಾ ಮಳೆಗೆ ಕೂದಲು ಸಿಕ್ಕಿ।
ರಮ ಶಿವಯೋಗದಿಂದಿರಲೊಡನೆ ಬೇಗದಿಂ ॥ ಪರಿತಂದು ತಲೆಯ ಕ
ದಲ ಬಿಡಿಸೆ ಕಣ್ದೆರದು ಕಂಡು ಹಾ ವೀರನೀನು ॥ ಪರಿಹರಿಸ ಬಂದೆಯ
ಸಂಸಾರಬಂಧವುಂ। ನಿರುತವೇ ನಡೆಯೆಂದು ತಾ ವೀರ್ವರೊಂದಾಗಿ।
ರುಷದಿಂದಿರದೆ ವಿದ್ಯಾನಗರಿಗೈತರು ವರೆಲೆರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೨
ಬಂದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟರಾವು ತನಮನೆಯಂಗಣದೊ। ಳಂದು ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ

ಭಿಕ್ಷಮಂಬೇಡೆನಲ್। ಎಂದೆಮನೆಯಾಕೆ ಭಸಿತವ ತಂದು ಮುಂದಿರಿಸಿ ತ
ನ್ನ ಕೈಕೊಂಬುದೆನಲು॥ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದಾಕೆಯ ನಾಗಳಾಮನೆಯ।
ಮುಂದೆ ಸಂಭೋಗಿಸುತ್ತಿರಲವಳ ಗಂಡನೆಂ। ದೆಂಬನಾ ಹುಚ್ಚರಾ ಮೃತ
ನೈದಿ ಬಂದವರ ಕಾಣುತ ತಿಕೋಪದಿಂದಂ॥೧೩॥ ಉಚ್ಚಿದಾಯುಧದಿಂ
ದಟ್ಟೀವರ್ಗರಂತಿರಿಯೆ ತಚ್ಚುಚ್ಚಲಲಗಂ ಕೀಳ್ಘಾಯಂಗಳಿಲ್ಲದಿರ। ಲಚ್ಚ
ರಿಯೆನುತ್ತವಂ ನಡುಗುತಿರೆ ನಾಗಿದೇವಂ ಕಂಡು ಕರುಣದಿಂದಂ॥ ಬೆ
ಚ್ಚಬೇಡೆಲವೋ ನೀನೊಂದು ಭಿಕ್ಷವನಿತ್ತೆ। ಮೆಚ್ಚಿಯಿವಳೊಂದು ಭಿಕ್ಷ
ವನಿತ್ತಳಿವರೊಳಗೆ। ಹೆಚ್ಚುಕುಂದಿಲ್ಲೆಮಗೆ ಸೇನಂಜಲೇತಕೆಲೆಹು
ಚ್ಚನೀಂಕೇಳೆಂಬನು॥೧೪॥ ಹರುಷದಿಂದವನೈದಿ ಪ್ರೌಢದೇವೇಂದ್ರಂಗೆ।
ವಿರಚಿಸಿದೊಡೆಲ್ಲಮಂ ಕೇಳ್ದು ಬೇಗದೊಳವರ। ಕರಸಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದೆರಗಿ ಗುರುಬಸವೇಶನರಮನೆಗಳೊಳುಹಲಾತ॥ ಪರಮಸಂತೋಷ
ದಿಂ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಮಾಡು। ತಿರೆ ನೋಡುತುಪಕರಣಗಳ ಬಿಸುಟು
ದಂಡಿಗೆಯ। ನಿರದೆ ನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸೆ ಗುರುಬಸವನಾ ನಾಗಿದೇವರೊಡ
ನಿಂತೆಂಬನು॥೧೫॥ ಏನಮಾಡಿತ್ತು ಗಂಡುಗನಿಮ್ಮ ನೆನೆ ನಿನ್ನ। ಜಾನ
ಮೆಲ್ಲಿತ್ತು ಲಿಂಗವ ಬಿಟ್ಟು ಬಯಲಸಂ। ಧಾನವಲ್ಲದನರ್ಪಿತಾವಧಾನ
ವನರಿಯೆ ಕೇಳೆನುತ್ತೈಕ್ಯಪದವಂ॥ ಸ್ವಾನುಭಾವದೊಳಿರುಪೆ ಗುರು
ಬಸವದೇವರನು। ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ನಾಗಿದೇವಂಗೆ ನಮಿಸಿಸುಂ। ಮಾನದಿಂ
ಗಾವಿಚಿತ್ರರಕೂಡಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ಪೊರಮಡುವರುತ್ಸವದೊಳು॥೧೬॥ ಸಿಂ
ಗಾರತೋಟಕ್ಕೆ ವಿರಕ್ತರೆಲ್ಲರುಂಪೋಗಿ। ತೆಂಗಿನಮರನ ಮೇಗಳೆಳೆನೀ
ರ್ಗಳುಂ ತಮ್ಮ। ಲಿಂಗಕರ್ಪಿತವಾದವೆನುತವಂ ಕುರಿತು ಕೊಳೆ ತೋ
ಟಗಂ ತಂದಿರಿಸಲು॥ ಹಿಂಗದೆಲ್ಲರು ಕುರಿತ ಕಾಯಿಗಳು ಮೊದಲಂತೆ।
ಕಂಗಸವುತಿರ್ದವಾನಾಗಿದೇವರ ಕಾಯ್ಗ। ಳಿಂಗೆನೀರೆಲ್ಲ ಬಯಲಾಗಲ
ದನೋಡಿ ವೀರಣ್ಣೊಡೆಯನಿಂತೆಂಬನು॥೧೭॥ ತಿಳಿದುಕೊಳೆ ನಮ್ಮಂ
ತೆಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ ಶಿವಗಿತ್ತು। ಕೊಳಬೇಕಗಲ್ಲದೊಡೆ ನಾಗಿದೇವರ ತತ
ದೊ। ಳುಳಿದಕ್ರಿಯೆಗಳ ನಿಂತು ನಡೆಯಬೇಕಲ್ಲದೆರಡಕೆ ಜಟ್ಟಕರುವಿ
ನಂತೆ॥ ಕಳವಳಿಸಬೇಡವೆಂದಾ ವಿರಕ್ತರಿಗಾಗ। ತಿಳುಪಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾ
ರ್ಗಮಂ ಕರುಣಿಸಿಂತಿರದೆ। ಬಳಿಕಲಾವೀರ್ವರೆ ಶ್ರೀಗಿರಿಗೆ ಪೋಪರೆಲೆ
ರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು॥೧೮॥ ಗುರುಕರಸ್ಥಲದ ವೀರಣ್ಣೊಡೆಯರೇತ
ನ್ನ। ಪರಶಿಷ್ಯ ನಾಗಿದೇವನ ಕೂಡೆ ನಾವಿನ್ನು। ನಿರವಯವನೈದ
ಬೇಕೆನಲಾಗ ಮೋಹಿನೀಗಜವಿದ್ದ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ॥ ಸರವಿಗಳನೆಡೆಗಡೆ
ಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುಗಜವ। ನಿರದೇರಿ ಗುರುವೆ ನೋಡೆಂದೊಡಾ ತನ್ನೋ

ದು। ಸರವಿಗೆಳೆಪರಿವರಿಯುಬಂಗಾರವಾಗಿಕಾಣಿಸುತಿಪೆಕೊಕೇಳೆಂದ
ನು ॥೧೯॥ ಎನೆಕೇಳಿನಾಗಿದೇವಂಗುರುವೆನೀವಿನ್ನು ಜನಪನಿಂಪೂ
ಜೆಯುಂಕೈಕೊಳುತ್ತಾಕಲವು। ದಿನವಿದ್ದುಬಹುದೆಂದೊಡಾಗವೀರಂ
ಣೊಡೆಯುರೆಲೆಮಗನೆನಂಬಿದೆನೆನೆ॥ ಅನುಮಾನವೇಕೆನಾನೇಬಂದು
ನಿಮ್ಮಸಾ। ಜನವರಿಯೆನಿರವಯವನೈದಿಸುವೆನೆಂದಾಗ। ವಿನಯದಿಂ
ದವರಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುತಾಂನಿರವಯುವನೈದುವಂಕೇಳೆಂದನು॥೨೦॥ ಇ
ನ್ನಾಲಿಸೈಸಿಗ್ಗದಾಮುವೀರಂಣೊಡೆಯ। ರುನ್ನತದಚಿಂತೆಯಿಂದಲ್ಲಿರ
ದೆಬೇಗದಿಂ। ಮುನ್ನ ತಾನಿರ್ದವಿದ್ಯಾನಗರಿಗೈತರಲುಪೌಢದೇವೇಂ
ದ್ರನರಿದು॥ ತನ್ನಮಗಳಂಕೊಟ್ಟುಕಳುಹಲಾತತ್ವಸಂ। ಪನ್ನನಾನಾ
ಗಿದೇವಂಬರುವತನಕನಾ। ವಿನ್ನಿಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಗಲೆವೆಂದುಶಿವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ
ದಿರುತಿರ್ದರುತ್ಸವದೊಳು ॥೨೧॥ ಒಂದುದಿನವಾನೃಪತಿಯೊಡನೆ
ವೀರಂಣೊಡೆಯು। ರೊಂದಾಗಿಪಂಪಾನದೀತೀರಕೈತಂದು। ನಿಂದಿರಲು
ಮಾನ್ಯಲಿಗನೆಂದೆಂಬಪಕ್ಕಿಮಾನಂಕಟ್ಟಿಗಗನಕೊಯ್ದು॥ ತಿಂದಪೆನೆನು
ತ್ತದಂಬಿಡೆಬೀಳುತಿರೆಮುಗುಳೆ। ಬಂದದಂಪಿಡಿಯೆವೀರಂಣೊಡೆಯರ
ದಕಾಣು। ತಂದದಕೆಪೊಟ್ಟೆ ಪಟ್ಟೆಯುಕಡಗಮುಂಹಾಯ್ಕೆ ಹೊಳೆಯುಲ್ಲಿ
ಬೀಳೆಕಂಡು॥೨೨॥ ಪಟ್ಟೆಯುದಕಡಗಮುಂಬಿಸುಟೆಯಾಕೆನಲದಕೆ।
ಪೊಟ್ಟೆಯಾವಲ್ಲಿಯೆನೆಮುತ್ತೊಂದುಕಡಗವನು। ದುಟ್ಟಿಮೊದಲಿಟ್ಟಬಳಿ
ಯುಲಹಾಯ್ಕೆತೋರಿಸಿದೊಡರಸನತಿಚಿಂತೆಯಿಂದಂ॥ ಹೆಟ್ಟನವು
ಕಡಗಂಗಳೆನೆನೃಪತಿನೀನದೇಂ। ಸುಟ್ಟನೇಟೊಕ್ಕಸದೊಳವತರಿಸಿ
ನೋಡೆಂದೊ। ಡ್ಕಟ್ಟರಿಯೆನುತ್ತಾಗನೋಡಲಾಕಡಗಂಗಳಿರೆನೃಪತಿಬೆ
ರಗಪ್ಪುತು ॥೨೩॥ ಚೆನ್ನಾಗಿಚಂದ್ರಗಾವಿಯುಟ್ಟುದವಮಾಡಿ। ತನ್ನ
ಗುರುವಿಂಗೊಂದುಹೊಳೆನರಸಿಂಗೊಂದು। ಸನ್ನಿಯುಂಕೊಡೆಕರಸ್ತ
ಲದವೀರಂಣೊಡೆಯುರರಸಿಯುದನುಟ್ಟುಕೊಂಡು॥ ತನ್ನಪಿತನರಮ
ನೆಗೆಬರಲರಸನೋಡುತಾ। ಹೊನ್ನನಂಚದಸಿದೆಲ್ಲಿಯುದೆಂದುಕೇಳೆ।
ಲವ। ನೆನ್ನದೇವರಿಗೊಂದರಾಯುದಿಂ ಗೊಂದನಾಂಕೊಟ್ಟೆನೆನ ೦
ತೆಂಬನು ॥೨೪॥ ನನ್ನೊಡವೆಯುಂನಿನ್ನದೇವರಿಗದೆಂತಿತ್ತೆ। ಚೆನ್ನಾಗಿ
ತಿಳುಪೆಂದೊಡೆಭೂಮಿಪತಿಕೇಳ್ವ। ದೆನ್ನದೇವರದನವಧಿಗಳೂ
ಟ್ಟನಲ್ಲನಾಂಪೆರರೊಡವೆಯುಂಕೊಡುವನೆ॥ ನಿಂನೊಡವೆನಿನ್ನಬೊ
ಕ್ಕಸದಪೆಟ್ಟಿಗಯುಲಿದೆ। ನನ್ನಿಯೆನೆಪೆಟ್ಟಿಗೆಯುತರಿಸಿನೋಡಿದೊಡರ
ಲು। ಹೊನ್ನಯ್ಯನೀನಸಗನಲ್ಲವೆನಲ ವನರಿದನೆನುತೆನಿರವಯು
ಮುಪ್ಪನು ॥೨೫॥ ಮಡಿಬಿಲ್ಲಶಾಂತದೇವರೆತನ್ನಲಿಂಗಮುಂ। ತೊಡ

ಚಿಸಂಘಾನದಿಂದಿನೋಳ್ಪವರನೆಲ್ಲರಂ । ಪಿಡಿಯುಪ್ಪೋಗೆತ್ತಿವೆಂಜುಟ್ಟಿ
ನೆಂದಿರದೋಡುತಿರಲಾಗಳೊಂದುದಿವಸಂ॥ ಕಡುವೇಗದಿಂಕರಸ್ಥಲ
ದವೀರಂಣೊಡೆಯರೆಡೆಗೆಬಂದೆಸವುತಿರೆಸಂಘಾನವಾಯ್ತೆನ್ನು । ಬಿ
ಡದೆಸೆವುದೆನಲಾತನೆಸೆದು ಬಳಿಕಾಲಿಂಗದೊಡನೆ ನಿರವಯುವುಪ್ಪೆ
ನು ॥೨೬॥ ಪೇಳಲಿಂನೇಂಸಿದ್ಧರಾವುಹೇಟಿಯುವುರುಳ್। ಕೋಳಿಗ
ಳಮೇಲಿನನ್ನಯುಹೇಟಿಯುಂಬಿಟ್ಟ। ಕಾಳಗದಿನೆಲ್ಲವೆಂಗೆದ್ದುಕೊಂಡಿ
ರದೆತಾನೊಯ್ಯುತಿರಲೊಂದುದಿವಸಂ॥ಆಳೋಚನಂಗೈದು ತನ್ನೊ
ಳಗೆಚಿಂತೆಯುಂ ತಾಳಿವೀರಂಣೊಡೆಯರ್ಕೈತಂದುನೋಡಲಾ। ಕೋ
ಳಿಗಳನೆಲ್ಲವಂನಿರವಯುವನ್ಯೆದಿಸಲುಕಂಡೆನೆನೆಬಯಲಪ್ಪನು॥೨೭॥
ತಗರಕಾಳಗದಪಬುವಾತೆರದೊಳ್ಕೈದುವಂ । ಮಿಗೆಗೆಲ್ಲಗೂಳಿಯುಂ
ಗಡಿಯುಕಜ್ಜಾಯುಗಳ । ತೆಗೆತೆಗೆದುಮೆಲ್ಲುತಿರಲಿರದವರುಕೊಲ್ಲ
ತಿರೆಯಿಾಪರಿಯೊಳೊಂದುದಿವಸಂ ॥ ವರಗರಸ್ಥಲದವೀರಂಣೊಡೆಯ
ರಾಗಳ್ಕೈತರುತಾತನಂಕಂಡುಕೊಲ್ಲಬೇಡೀತನೇ। ಪರಮಶಿವಯೋ
ಗಿಯೆನಲರಿದನೆಂದೆನುತಾಗಲಿರದೆನಿರವಯುವಪ್ಪನು ॥೨೮॥ ಬಾಲ
ಲಿಂಗಣ್ಣನೊಲವಿಂದೆವೀರಂಣೊಡೆಯ । ರಾಲಯುಕೆಬಂದುಬಿಕ್ಷವಬೇ
ಡಿಕಾಣುತಿವ । ಬಾಲನೆಂದೊಳಯಿಕ್ಕೆಕರೆಯುಲ್ಕೆತಂದು ಮಂಚದ
ಮೇಲೆಪವಡಿಸಿರಲು ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಾತನಂಗೈಯ್ಯಲಿಂಗವತೆಗೆದು।
ಮೇಲೆತಾವೆಲ್ಲರುಂಸವಿಸಿಬಳಿಕಾಗಲಾ । ಬಾಲಲಿಂಗಣ್ಣನಂಕರೆಯೆನ
ಲುಕರೆಯೆಪರಣವನುಳಿದುಡಿಂಬವಿರಲು ॥೨೯॥ ಕಂಡಾಗಲಾವಿತ
ಕ್ತರನೆಲ್ಲರಂಕೂಡಿ। ಕೊಂಡುವೀರಂಣೊಡೆಯರೇತಾವುಪೊದಲೆತೆ।
ಕೊಂಡಲಿಂಗವನಾತನಂಗೈಯೊಳ್ಇರಿಸೆ ಕಣ್ದೆರೆಯೆಲಾಲಿಂಗಣ್ಣನು॥
ಉಂಡುಪಿಲ್ಲೇಳೆಂದೊಡಾನುನಿಂಮೊಡನಾಗ। ಳುಂಡೆನೆನೆಕೇಳ್ದುವೀ
ರಂಣೊಡೆಯರೆಂತುನೀ । ನುಂಡೆಯೆನೆಬಾಲಲಿಂಗಂಣನವರುಂಡೂ
ಟಗಳಕುರುಪುಗಳಪೇಳ್ದನು ॥೩೦॥ ಆನುಡಿಯುಕೇಳ್ದುವೀರಂಣೊ
ಡೆಯರಧಿಕಸುಂ। ಮಾನಟಂದಾಗಲೀತಂಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂ। ಧಾನನೀ
ನಕುದೆಂದುಬಾಲಲಿಂಗಂಣನಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕೊಂಡುಕೂಡೆ॥ಸ್ವಾನುಭಾ
ವದೊಳೊಲಿದುಕೊಂಡಾಡುತಿರಲದಂ। ತಾನರಿದುನಾಗಿದೇವಂಬಳಿ
ಕ್ಕವರನನು । ಮಾನವಿಲ್ಲದೆನೋಡಿನಿರವಯುವನ್ಯೆದಸುವೆನೆಲರಾ
ಮಕೇಳೆಂದನು ॥೩೧॥ ಸರವಿಯುಂತನ್ನಕಾಲಂಸುತ್ತಿಕೊಂಡುಬಳಿ।
ಕರಲದಕೆಲಿಂಗವುಂಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆಡೆಯಾಡು। ತಿರುತೊಂದುದಿನದಲ್ಲಿ
ಮಲಗಿಕೊಂಡಿರೆಪ್ರೌಢರಾಯನದಕಂಡುತೆಗಸೆ॥ಹರಣವಿಲ್ಲದೆಡಿಂ

ಬವಿರೆನೋಡಿಭೂಪನಾ। ಸುರವಿಗಾಲಿಂಗವಂಕಟ್ಟಿಸಲುಕಂಡೆರವು।
ತೆರಬಾರದಿವನರಿದನೆನುತ್ತೆನಿರವಯವುಪ್ಪನೆಲೆರಾಮುಳಕ-ಳೆಂದನ್ನ
॥೨೦॥ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರನೆಂಬಶಿವಯೋಗಿಗುಹೆಯಲ್ಲಿ। ಬತ್ತಿದಶರೀರದಿಂ
ದಿರೆಸ್ಸ್ಪತಿನೋಡುತ್ತ। ವೃತ್ತಕುಚೆನೀನೀತನಸಂತೋಷಿಸಲಾಪೆಯಾ
ಯೆಂದೊಡಾಪದ್ಮಾವತಿ॥ ಚಿತ್ತೈಸುಜೀಯನಾನೀತನಿಂಪುತ್ರನಂ।
ಪೆತ್ತುನಿನ್ನಯಬಳಿಗೆಕರತರುವೆನೆಂದೊಡನೆ। ಬಿತ್ತರದೊಳುಯ
ತಿಯನೊಲಿಸಿಕೊಂಡೊರ್ವಮಗನಂಪಡೆವಳುತ್ಸವದೊಳು ॥೨೨॥
ಇರುತಲೊಂದಿನವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನತೀರ। ಪರುಸೆಂನಾಗಳಾಪ
ದ್ಮಾವತೀತನ್ನ। ಪುರುಷನಂಕೂಡಿಕೊಂಡೈತಂದುಮಗನನಾತನಕೈ
ಗೆಕೊಟ್ಟಬಳಿಕ॥ ಧರಣಪತಿನೋಡೀತಬತ್ತಲೇಶ್ವರನೆಂದು। ಕರವೆತ್ತಿ
ತೋರಿವರರಿದರಿಲ್ಲಿಂತುನಾ। ಏರಬಾರದೆನುತಲಾಶಿಶುವ ಮೇಲ
ಕಪಾಯ್ಕ್ತಾನೊಡನೆಬಯಲಪ್ಪನು ॥೨೪॥ ಪರಮಗುರುಬಸವೇ
ಶನಧಿಕತರವಾದದಿಂ। ನಿರದೆಶಾರದೆಯಪೀಠವನೇರಿಗೆಲವಿನಿಂ। ಮು
ರಳಿಬಂದಾ ಪ್ರೌಢನರಮನೆಯೊಳಿರಲೊರ್ವ ಯೋಗಿಖೇಚರಗ
ಮನದಿಂ॥ ಇರಲರಸನತಿಚೋದ್ಯದಿಂನೋಡುತಿರಲರಿದು। ಗುರುಬ
ಸವನಸವನಿಗಿಂಮೇಲಕ್ಕೆಪೋಗಿಖೇಚರದಲ್ಲಿಸಕಲರಾಗಂಗಳಂಪಾಡಿ
ಬಳಿಕಿರದೆನಿರವಯವಪ್ಪನು ॥೨೫॥ ಆಸಿನ್ನೆಲಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಿ
ರ್ವಾಣ। ಚೋಳೇಶನತಿಪವಾಡಂಗಳಂಮೆರವುತಿರು। ತಾಲದಮರ
ದಬಿಳಲಪಿಡಿಕೊಂಡುಶಿವಯೋಗನಿಜಸಮಾಧಿಯಲಿನಿಂದು ॥ ಲೀಲೆ
ಯಿಂದಿರಲಾಗಲಲ್ಲಿಪೆರ್ಭಕ್ತದನ। ಜಾಲವಾತಂತ್ರಿದರ್ನೆಂದು ತ್ರೀ
ಯಲ್ಕಿರದೆ। ಪೇಳಲೇನವರಕ್ಕೆಯೊಳಗೆನಿರವಯವುಪ್ಪನೆಲ್ಲರುಂ
ಚೋದ್ಯಮನಲು ॥೨೬॥ ಮರುಳೆನಂದದೆಮುಕ್ಕಳೊಡನೆಪರಪಟ್ಟ
ತಾ। ನಿರದಾಡುತಿರಲರಸನೈತರುತನೋಡೀತ। ಪರಮಶಿವಯೋ
ಗಿಯಹನೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿಕರೆಯೆಂದೊಡಿವನರಿವನೆನುತ॥ ಇರದಾಗಬ
ಯಲಪ್ಪನಾತನೆಂದಲಾಗಿಪವ। ಪರಿಯಲತಿಮರುಳರಂದದೊಳಿಪ್ಪ
ನೂರೊಂದು। ವಿರತರೆಲ್ಲರುನಿರಾಕಾರವಂತಳೆವರೆಲೆರಾಮೇಶಕೇ
ಳೆಂದನು॥೨೭॥ ಎಲೆರಾಮಕೇಳಿನ್ನುಸಕಲಾಗಮಂಗಳಿಗೆ। ನೆಲೆಯೆ
ನಿಸಿಪ್ರೌಢನಿಂಪೂಜೆಯಂಕೊಂಡುಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗಮಂಸಕಲಶಿ
ವಭಕ್ತಸಂತತಿಗೆಕರತಳಾಮಳಕವಾಗಿ॥ ತಿಳುಪ್ಪಲನುಭವಸೂತ್ರ
ಮಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ। ಗೆಲವಿನಿಂಪೇಳ್ದುನಿಜಶಿವಸಮಾಧಿಯಲಿಮಿಗೆ।
ನಲವಿನಿಂದಲ್ಲಿನುಗ್ಗೆಯ ಮಾಯಿದೇವಪಬುವ ರನಿರದೆಮುಕ್ತವಪ

ಸು॥೩೮॥ ಎಲೆರಾಮ ಕೇಳ್ವುದಾ ಪ್ರೌಢದೇವೇಂದ್ರನಿರು। ತಳಿವನವ
ನಶದಂವಿರೂಪಾಕ್ಷರಾಯನಂ। ದಿಳೆಯನಾಳುತ್ತಮಿರಲವನನೆಬ್ಬಟ್ಟಿ
ಸಲಸಣರಾಯನಾನಗರಿಯಂ॥ ಗೆಲವಿನಿಂತೆಗೆದುಕೊಳಲವನಸುತನಾ
ಗಭೀ। ತಳವನೊಲಿದಾಳ್ವನೈವತ್ತೊಂದುವರುಷಮುದ। ತಿಳಿವುದಾ
ಪಟ್ಟಿಕಚ್ಯುತನೆಕಡೆಪಳಿಕಲವರಳಿಯಂದಿರೊಳಿಗಾಳ್ವರು ॥೩೯॥
ಆಸಾಪ್ರೌಢರಾಯಂಪೋದಕೆಲದಿನದ। ಮೇಲಿರದನಾಚಾರವೇ
ಪೆಚ್ಚಿಧರೆಯೊಳಗೆ। ಮೇಲಾಗವೀರಶೈವಾಚಾರವಡಗಿಪರವಾದಿಗಳೆ
ಘನವಾಗಲು॥ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆದಿನಾರದನಾಗಪರಮೇಶ। ನೋಲಗಂ
ಗೊಟ್ಟಿಪ್ಪಸಮಯದೊಳುಕಂಡುಸ। ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆರಗಿಮುಗುಳೆದ್ದು
ಬಿನ್ನವಿಸುವೆಂಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೪೦॥ ಪುರಾರಿಚಿತ್ತೈಸು
ಪಿಂತೆಧರೆಯೊಳಗನಾ। ಚಾರಮೇಪೆಚ್ಚಿತ್ತೆನೆಸಂದುಪೋದಲಾದಂ। ವೀ
ರಶೈವಾಚಾರವಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಪುದೆಂದುಕಳುಹಿರಿಕೊಡೆನೀವು॥ ಬರಂ
ತೆರಾಕ್ಷಸಶ್ವೇತಾಂಬರಂಗದೇ। ಳ್ನೂರುಮೆಪ್ಪತ್ತುವರುಷಮುಮ
ಪನವಸಂತತಿಯ। ಧಾರುಣಿಯನಾಳಿಂದುಕಳುಹಿದರಿಕಳುಹಲಾಬ
ಸವಾದಿಶರಣರೆಲ್ಲ॥೪೧॥ ಹರನೆಚಿತ್ತೈಪುದೇಳ್ನೂರುಮೇಲೆಪ್ಪತ್ತು।
ವರುಷಪರಿಯಂತರಂಬರಲೊಲ್ಲೆವೆಂದವರು। ನಿರವಯವನೈದಿದರು
ಧರೆಯೊಳಗವೊದಲಂತನಾಚಾರಪೇಪೆಚ್ಚಲು॥ ಸುರಪನನಿಮಿತ್ತದಿಂ
ಬಿಳೆಯೊಳಗನೂರೊಂದು। ವರಗಣೇಶ್ವರರುಬಸಿಜಂಗಮಸ್ಥಲವಾಂ
ತು। ಪರಮಷಟ್ಸ್ಥಲವನುದ್ಧರಿಸಿಬಳಿಕವರಿರದೆನಿರವಯವನೈದಲೀ
ಗ ॥೪೨॥ ಧರೆಯೊಳಗೆವೀರಶೈವಾಚಾರವಡಗಿತ್ತು। ಕರುಣದಿಂನೀ
ಪೆಚಿತ್ತೈಸಿಷಟ್ಸ್ಥಲವನು। ದ್ಧರಿಸೆಂದುನಾರದಂಬಿನ್ನವಿಸಲೀಗಂನಿ
ರಂಜನಗಣೇಶನೊಡನೆ. ವರಗಣೇಶ್ವರರನೇಳ್ನೂರ್ವರಂಕೊಡಿಕೊಂ।
ಡಿರದೆಭೂಮಿಯೊಳುದಿಸಿಜಂಗಮಸ್ಥಲವಾಂತು। ಪರಮಷಟ್ಸ್ಥಲವ
ನುದ್ಧರಿಸೆಂದುಕಳುಹಲವರೊಡಗೂಡಿಭೂಮಿಗಿಳಿದು ॥೪೩॥ ಪರ
ಮಗೋಸಲಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನನುಸ್ಮ। ಸರಸಿರುಹದಿಂದಾನಿರಂಜ
ನಗಣೇಶ್ವರಂ। ಹರುಷದಿಂದೊಗೆದುಸಿದ್ಧೇಶನಾಮವನಾಂತುಕಗ್ಗೆರೆ
ಯತೋಟಕ್ಕೈದಿ॥ ಇರೆನಂಬಿಯಣ್ಣನೆಂಬಾತನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಶರಣೆಂ
ದುಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡೀಗ। ಅರುಗಿಎಂದಾನೆಕರಕೊಂಡುಪೋ
ದಪೆನೆಂದುಕಗ್ಗೆರೆಗೆಪೋಗಲಾಗ॥೪೪॥ ಬಗಳೆದಿಂದೂರೊಡದುಪೋಗಿಕೆ
ಲಪಿಪಸಕ್ತೆ। ಮುಗುಳೆಬಪ್ಪನ್ನೆಗಂತೋಂಟದೊಳಗೇನುಮಂ। ಬಗೆಯ
ದೆಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂದೆಪರವಾಶವನೈದಿರೆಗೆಡಲೆಹುತ್ತವಿಕ್ಕೆ ॥ ಜಗವೆಲ್ಲವ

ತ್ರಿಚೋದ್ಯದಿಂ ನೋಡಿಸುತ್ತಮುಂ। ಬಗೆದು ಕಂಡ ಗತೋಂಟದಸಿದ್ಧ
ಲಿಂಗನೆಂ। ಗಣಿತಮಹಾಪುರುಷನೆಂಗು ಪೂಜಿಸುವರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇ
ಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೫॥ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾನಾಪವಾಡಮಂ ಮೆರವುತಿರೆ। ಇಲ್ಲಿಲ್ಲಿ
ಗಣನಾಥರು ದಿಸಿಚರರೂಪಿಸಿಂ। ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೊಳುತ್ತೈದಿ ತೋಂಟ
ದಯತಿಯು ಸಾರಲತಿಪೀತಿಯಿಂಗಂ॥ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತೋಂಟದಾರ್ಯ
ನಾವಿರತರೊಳು। ಬಲ್ಲಬಲ್ಲರೊಳು ತತ್ವಾನುಭಾವಂಗಳಿಂ। ಸೊಲ್ಲ
ಸೊಲ್ಲಿಗೆಪರವು ಷಟ್ಸ್ಥಲವನುಸುರೂರಾವಿರತರಾರಾರೆಂದೆನೆ॥೪೬॥
ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಂ ಕಂಬಳಿಯುದೇವರಾ। ಸಿದ್ಧನಂಜೇಶ್ವರಂ ಚನ್ನದೇ
ವರು ದೊಡ್ಡ। ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಂ ಕಂಕಣದದೇವರಾಂ ಲಂಬಕರ್ಣದದೇ
ವರು॥ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಗುಮ್ಮಳಾಪುರವರದ। ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಂ ಯೆಡ
ತೊರೆಯಪುರದಗುರು। ಸಿದ್ಧವೀರಂ ಹೊಡೆಯರಸವಘನಲಿಂಗದೇ
ವರು ಚಿಕ್ಕಮಲ್ಲೇಶನು ॥೪೭॥ ಮರುಳಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರನೆ
ಸವ। ಸುರಗಿಯಾರ್ಯಂ ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವ। ರಿಂದೆಬೆಡ
ಗಿನಪರ್ವತೇಶ್ವರಂ ಪಟ್ಟಣದದೇವರಂ ದಾಜಗುನಿಯ॥ ಮರುಳದೇ
ವರು ಮುಳಿಯದೇವರಂ ಬತ್ತಲೆಯ। ಶಿರುವದೇವರು ಸಂಪಗೆಯ ದಾ
ಚವಟ್ಟಿದೇ। ವರು ಸಪ್ಪಿಯಾರ್ಯನುಪ್ಪಿನಹಳ್ಳಿಯಾರ್ಯ ಸೊಪ್ಪುವ
ಶೀಲವಂತಾರ್ಯನು ॥೪೮॥ ಎಸವಕೊಡಗಿಯ ಹಳ್ಳಿಯಾರ್ಯನಾ ಜೋಲಿ
ಯಾ। ಬಸವೇಶ್ವರಂ ರಾಚವಟ್ಟಿಕೋರಿಯ ಸಿದ್ಧ। ಬಸವೇಶ್ವರಂ ಹಿರ
ಣ್ಯಾರ್ಯನಾ ಶಿವಪೂಜೆಯಾರ್ಯನೆಂದೆನಿಪ ಜೋಳ॥ ಬಸವೇಶನಂ
ದು ಕಿತ್ತೂರಬನಿಂದುರಾ। ಜಿಸುವ ಚನ್ನಮಲ್ಲೇಶ್ವರಾದಿ ಪರಿಪರಿ
ಯಲ್ಲಿ। ಪೆಸರೊಡೆದವಿರತರೇಳ್ನೂರ್ವರಾ ತೋಂಟದಯತೀಶನಂ
ಕೂಡಿರ್ಪರು॥೪೯॥ ಇಂತಿವರು ಮೊದಲಾದವಿರತರೇಳ್ನೂರ್ವರುಂ। ಸಂ
ತತಂಗೂಡಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗಮಂ ಧರೆಯೊ। ಳಂತರಿಸದಂತೆ ನೆಲೆಗೊ
ಳಿಸುತ್ತೆ ಪೂಜೆಗೊಳುತಿರದೆ ನಿಜಮುಕ್ತರಹರು॥ ಸಂತಸದಿ ಹುಚ್ಚನಂ
ಜೇಶ್ವರಂ ಬಳಿಕವರ। ಪಿಂತೆ ಬಲುಹುಚ್ಚವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಿರಿಗಿರಿ। ಪತ್ರಾಂತ
ದೊಳಗಿರ್ಪಮೋಹನಿಯಗಜಮಂ ಪತ್ತಿ ನೋಡೆ ನಿರವಯಮಪ್ಪರು॥
ಮಹಾದಾಪುರದ ಮರುಳದೇವರೆಂಬವರಧಿಕ। ಮಾದಬಂ ಸತ್ತಪರಣಂಗ
ಳಂ ಪಡೆದುಸ। ನ್ಮೋದದಿಂ ಬಿತ್ತಿದರು ದಿಂಗಳಿಗೆ ತೆಂಗು ಮೊದಲಾದಫ
ಲಗಳನೆಪಡೆವರ॥ ಮೇದಿನಿಗೆ ಪೊಸತೆನಿಸಿ ಹೊನ್ನವಳ್ಳಿಯ ಲಿರುತನಾ
ದಿ ಸಿದ್ಧರದೇವಸಿದ್ಧವೀರೇಶಂ ವಿ। ನೋದದಿಂ ನಾನಾಪವಾಡಂಗಳಂ
ಮೆರದು ಬಳಿಕ ನಿಜಮುಕ್ತರಹರು॥೫೧॥ ನಿಡುಮಾಮುಡಿಯ ಕರಿಯ

ಬಸವೇಶನೈತರುತ । ನುಡಿದುತೆಂಗಿನಮರನಭಿಕ್ಷಮಂಬೇಡಲ್ತಿ॥
ಕಡುಬಾಗಿನಿಂದುಫಲಗಳನೀಡಿ ಬಳಿಕಲಾಮರನುಮೊದಲಂತೆಸೆವು
ದು॥ ಬಿಡದೆಸುವ್ರತದಕರಡೆಯುಹಾಲದೇವರಂ। ದೊಡನೆಸರವಯು
ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಾದಿಯಾ । ದೊಡೆಯರುಗಳುಬಸಿನಾನಾಷವಾಡಂ
ಗಳಂಮರೆದುನಿಜಮುಕ್ತರಹರು ॥೪೨॥ ಮೀರಸ್ಸೈವಾಚಾರಷಟ್ಥ್ಯ
ಲಬ್ರಹ್ಮಸ। ಚಾರುಚರಮೂರ್ತಿಯತಿಕುಲತಿಲಕನೆಂದೆನಿಪ।ಕೋ
ರಾನ್ನದಾರ್ಯ ನಡೆವಿಡದೆಘನಚರಕೆವ್ಯಪ್ಪನ್ನಮಂನೀಡಿಸುವನು॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳೆಸೆವುತಿಹಬುಕ್ಕಸಾಗರದಘನ, ಚಾರಿತ್ರಮಹಿಮನಾ
ಕರೆಯುಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಂ । ವಾರಿಯಿಂಬಂದಜಂಗಮಕೆ ವ್ಯಪ್ಪನ್ನಮಂ
ನೀಡಿಸುವಮುದದೊಳು ॥೪೩॥ ನಾರಕಂಥೆಯದೇವರೆಸವಚೆಂಗ
ಡಹಳ್ಳಿ। ವೀರಪ್ಪನಲ್ಲಿಮಾವಿನಹಳ್ಳಿಮಲ್ಲಪ್ಪ । ನೋರಂತೆಗಾಮುದಾ
ಸಂಗಮೇಶಂಗುಮ್ಮಳಾಪುರದೊಳಿಹಜಂಗುಳಿ॥ ವೀರಪ್ಪನುಂಪ್ರಸಾ
ದಿದೇವರಮುಖ್ಯ । ಚಾರುಚರಮೂರ್ತಿಗಳಬಂದಜಂಗಮಕಿರದೆ।
ವಾರಿಯಿಂದಾಸೋಹಮಮ್ಮಳ್ಪರೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥
ಪರಮಜಂಗಮಕಿನ್ನುದಾಸೋಹಮಂಮಾಳ್ಪ। ಧೊರೆಗಳಂಪೇಳ್ವೆ
ನಾನಂಜರಾಯಂಮುಂದೆ । ನಿರುತದಿಂಕೆಂಚಸೋಮಂಣನಾಯಕ
ಯುಳಂದೂರರಸುಚನ್ನೊಡೆಯರು ॥ ಬರಗಿಯಾದೇವಿನಾಯಕನು
ಬುಕ್ಕಂಣೊಡೆಯ। ನಿರದಲ್ಲಿಸಿದ್ಧಮಲಿನಾಯಕಂಮತ್ತೆಶಿವ। ಶರಣ
ನಾಸಂಕಂಣನಾಯಕಂಜಂಬೂರದಾನಿಪಾಸದಧೊರೆಗಳು॥೪೪॥ ಕೇ
ತಸಾಗರದಚಿಕ್ಕಣ್ಣಸೆಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿವಿ। ಖ್ಯಾತಿಬಿಜ್ಜಾವರದಪಬುಮೆಚಿಕ್ಕ
ಣಗೌಡ । ಸಾತಿಶಯದಿಂದೆಸುಕುಟೂರತಮ್ಮಂಣಗೌಡನೆಸೆವತ
ಗಡೂರಪಬುವು॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂತಳಕಾಡಚಂದ್ರಶೇಖರನುರವ । ದಾ
ತನಾಭೋಗವಾಡಿಯಲಿಂಗರಾಯನೆತಿ। ಭೂತಹಿತನುಡುವಂಕನಾ
ಡಪಬುಮೊದಲಾಗಿದಾಸೋಹಮಂಮಾಳ್ಪರು ॥೪೫॥ ಜಂಗಮಕೆ
ಬಿಡದೆದಾಸೋಹಮಂಮಾಳ್ಪನಿಜ। ಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆಸವಸೋಲೂರಬ
ಸವಪ್ಪನಾ।ಸಂಗಯ್ಯ ಸುಮ್ಮಹಂತಯ್ಯನುಂಸುಂಡಿಗೆಯ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನಿ
ರದೆಮುದ್ದುಗಂಗಪ್ಪನಂದೂರಕೆರೆಯದಾಸೋಹವಾ। ಲಿಂಗಪ್ಪನಲ್ಲಿ
ಮಲ್ಲಪ್ಪನಾಕಾಬಣದ।ಬಿಂಗಿಗಂಗಾಧರಂಕಳಲಿಯಾವೀರಪ್ಪನೆಸೆವ
ಧೂಳಿಭಕ್ತನು॥೪೬॥ಪೊಸಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿನಾಗಪ್ಪನುಂನರೆದಾತ।ಬಸವ
ಪ್ಪನುಮ್ಮೋಳಿಗಯ್ಯನುಂಬಿಡದೆರಾ।ಜಸುವಚಾಣಾವರದಸಿದ್ಧಪ್ಪ
ನುಂಶೀಲವಂತಸಿರಿಯಾಳಯ್ಯನು ॥ ಜಸುವಡದಹೊಳಿನಾಸಿದ್ಧಪ್ಪ

ನುಂ ಮತ್ತೆ, ಹೊಸತೆನಿಪ ದುರ್ಗದಾಕಲ್ಲಪ್ಪನುಂ ವಿರತ, ಬಸವಪ್ಪನುಂ
ತ್ರೈಲದಲ್ಲಿ ಮರುಳಪ್ಪನುಂ ಮಾಸಂಗಿ ಶಿಖರಪ್ಪನು ॥೫೮॥ ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆ
ಯುಮೆಂಬುವರಂ ಬಯಲುಮೆಂಬುವರಂ । ನೆಟ್ಟನಾ ಕಳ್ಳಲಿಯಾ ಕಂಚಿದೇವ
ಮರ್ಹಾ। ದಿಟ್ಟಕಾನಾಪುರದ ಮರುಳಸಿದ್ಧೇಶನುಪ್ಪಲಗುಡಿಯ ಸಂ
ಗಮೇಶಂ॥ ಕೊಟ್ಟೂರ ಬಸವಲಿಂಗೇಶನಾನೆಯಗೊಂದಿ, ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹು
ಚ್ಚದೇವರಾ ಬೆಳುಗಾವಿ। ಪಟಣದೊಳಿಹ ಹುಚ್ಚಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಿರವ
ಧಿಕಮಹಿಮೆಯ ಪುರುಷರು॥೫೯॥ ನರಸಿಂಹನಂಶದಳಿಯುರು ಮೂವ
ರುಂ ಪೋಗಿ। ತುರುಕರೊಳು ಕಾದಿ ಮಡಿಯಲ್ಕೆ ಪಿರಿಯವನತಲ್। ನಿ
ರುತವಿಂ ಕಾಸಿಯೊಳು ಪೂಜೆಗೊಂಬುದು ಬಳಿಕ್ಕುಳಿದವನೆತ್ತಮ್ಮ ಪು
ರದಿ॥ ಇರದೋಡಿ ಪೋಗಲಾ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಬೇಗದಿಂ। ತುರುಕರ್ಕೈತಂದು
ನೆರೆಗಳಪಿಡಿದು ಸೂರಾಡಿ। ಭರದಿಂದೆ ಸಕಲರಂ ಸಂಹರಿಪರೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ॥೬೦॥ ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳಿಂನು ಹಂಪೆಯಾ।
ನೆಲನೆಲೆಯ ಗೋಪುರವನಳಿದು ಮಾತಂಗದಿಂ । ದಳುಕದಾ ವೀರೇಶ
ನಂ ಕಿತ್ತು ವಿಷ್ಣುಮೊದಲಾದ ಪತಿಮೆಗಳನೊಡೆದು ॥ ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ಸಕಲ
ಮಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಕೆಲದಿನಂ । ಕಳೆದು ಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದೆ ಸಂತಸದಿ ತಂತಂಮ್ಮ।
ನೆಲೆಗಳಿಗೆ ಪೋಗಲಾ ಪಟ್ಟಣದ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೇನೆಂಬೆ ನದ್ಭುತವ
ನು॥೬೧॥ ಪಟ್ಟಣಂ ಕೆಟ್ಟು ತದ್ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆಲ್ಲಿಯುಂ । ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ
ಗಳಾಗಿ ದೇಶದೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ । ಸೆಟ್ಟಿಸು ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುಳ್ಳಧನ
ಮಂ ಕೊಂಡು ಬಾಧಿಸುವರು ॥ ನೆಟ್ಟನೆ ಸುಜಂಗಮಂ ಭಕ್ತರಾಚಾರ
ಮಂ। ಬಿಟ್ಟು ಮನಬಂದಂತೆ ತಮ್ಮ ತಮಗೆ ಭೂಮಿಯೊಳು । ಕೆಟ್ಟು ಧ
ರ್ಮವನು ವರ್ಜಿಸುವರೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ॥೬೨॥
ಎಲೆ ರಾಮಕೇ ಳಿನ್ನು ದುರ್ಮಾರಿಯುರೆ ಭೂ । ತಳದಲ್ಲಿ ನರಬೇಂ
ಟೆಯಾಡುವರು ಮತ್ತವರೊ। ಳುಳಿವರವರಲಿ ಕುಲಕ್ಕೊಬ್ಬೊಬ್ಬ
ಸತ್ಯರೇಮಿಕ್ಕವರುಲಯವಪ್ಪರು ॥ ಅಳಿದಳಿಯನನುಜನಂದುಳಿ
ದೋಡಿ ಪೋಗಿರ್ದ । ಬಳಿಕ ತುರುಕರ್ಪೋಗೆ ತಾನಾಗಲಂದು ತಂ।
ಮಿಳಿಯನೊಲಿದಾಳ್ವನಾ ದೇಶದೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂಗಳಾಗಿಪ್ಪರ್
ವು॥೬೩॥ ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳ್ವುದೊಲವಿಂ ಮುಂದೆ । ಕಲಿಯು
ಗದ ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರದಾರು ನೂರರಿಂ । ಬಳಿಕಲೆಂಬತ್ತುಮೂರನೆಯ
ಸ್ವಭಾನು ಸಂವತ್ಸರದ ಮಾಘಬಹುಳ॥ ಸಲೆ ಚತುರ್ದಶಿ ಸೋಮವಾ
ರದಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು। ಗಳಿಗೆಯೊಳು ಕರ್ಣಾಟದೇಶಮಂ ತಾನಂದು। ತಳು
ವದೈದುವನಿರದೆ ವೀರವಸಂತಭೂಪಾಲನತಿಗೋಪ್ಯದಿಂದೆ॥೬೪॥

ಬಸವಶಿವಭಕ್ತಕ್ಷತ್ರಿಯರಲ್ಲಿಜನಿಸಿರಾ।ಬಸುವೆಂಣೆಕಾವೇರಿ ಮಧ್ಯ
ದಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪ। ಬಸವನಾಮಾಂಕಿತದಪಟ್ಟಣಕ್ಕೈದುವಂ ನಾವಾಗ
ಲಾಸ್ಥಲದೊಳು॥ ಬಸವಡೆದವಿಪ್ರಜಾತಿಯುಬ್ಬುಗಿಸಿಪೆರವುಸಂ। ತಸ
ದಿಷಟ್ಸ್ಥಲವನುದ್ಧರಿಸುವೆನ್ನಬಳಿಕಲೀ। ಬಸವಂಣನಖಿಳಗಣಸಂ
ಕುಲಂಸಹಿತಲ್ಲಿಗೈತರುವನುತ್ಸವದೊಳು ॥೭೫॥ ನರಸಿಂಹನಂಶದ
ಳಿಯುರಸುತರುಪ್ಪಟ್ಟಿಖಾ। ತುರುಕಾಣ್ಯಕ್ಕೈದಿಬಿಡಿರಿಯುಕೋಟೆ
ಯುಂಕೆಡಪಿ। ಗುರುತಿನಿಂಪುರವಸುಧುರಸೆಗಳಂಮುರಿದಾಗ ಕಾಸಿ
ಯಾಪರಿಯಂತರಂ॥ ತುರುಕರಂಸಂಹರಿಸಲದಕೇಳ್ದುಡಿಳ್ಲಿಯಾ।
ಸುರಿತಾಳನಿಳದೆತೆಲುಗರಮೇಲೆದಂಡೆತ್ತಿ। ತೆರಳುವಂದಾಮೇಶಪರಿ
ಯಂತರಂಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೭೬॥ ಹದಿನೆಂಟುನೇಜಯು
ದಳಾನರುಂಸಹತಮ್ರ। ಹದಿನೆಂಟುಲಕ್ಷಕುದುರೆಯುಕೂಡಿ ಕೊಂ
ಡಾಗ। ಮುದದಿಂದೆಸಕಲದೇಶಂಗಳಂಸುಡುತೆಸೇತುವೆ ಗೈದುಕೊಡೆ
ಮುರಳಿ॥ ಕದಳಿವಂಬೇಡರಿರದಲ್ಲಿಗಿಡೆಕೊಂದು। ಕುದುರೆಯುಂತೆ
ಗೆತೆಗೆದುಕಟ್ಟುತಂಬಳಿಕಲಾ। ಸದಳೆಮುಂಸುಲಿದುಸೂರಾಡಿ ಸಂಹ
ರಿಪರೆಲರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೭೭॥ಬಂದದಂಡಿನೊಳರ್ಧವಳಿಯ
ಲವರದಕಂಡು। ಹಿಂದವರನೆಲ್ಲರಂಸಂಹರಿಸುತಾಗಲೈ। ತಂದುಪಾ
ಳೆಯುವನಾನೆಯುಗೊಂದಿಯಲ್ಲಿಳಿದುಪರಮಸಂತೋಷದಿಂದೆ॥ಮುಂ
ದಿಪರ್ಬಾಲಿಯಾಭಂಡಾರವುಂತೆಗಿಸಿ। ತಂದುತದ್ದನವರಾಸಿಯುಮಾ
ಡಿನನಗತನ। ಗೆಂದುತಮ್ಮೊಳುತಾಪೆಕಡಿಗಾಡಿಮುಡಿವರೆಲರಾಮೇ
ಶಕೇಳೆಂದನು ॥ ೭೮ ॥ ನರಸಿಂಹನವತಾರವಳಿವುದಾಕಾಲಕ್ಕೆ। ಪೆ
ರಮೇಶನಿತ್ತನರವಂಪಿಗೇಸರಿಯಾಗೆ। ತುರಕರುಂತಮ್ಮೊಳಗೆತಾವೆ
ಕಡಿದಾಡಿಹತಮುಪ್ಪರಾಪಟ್ಟಣವನು॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೊದಗಿಕಟ್ಟಿಸಿ
ಬಳಿಕ್ಕಲ್ಲಿತಾ। ವಿರುತೆಪಟ್ಟವನಾಗಬೇಡರರುದಿಂಗಳತಿ। ಹರುಷದಿಂ
ದಾಳ್ವರೆಲರಾಮೇಶಕೇಳುದೊಡ್ಡಿತ್ತುಅತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥೭೯॥
ಬಸವನಾಮಾಂಕಿತದಪಟ್ಟಣದೊಳಾವೀರ। ವಸಂತಗಾಗೆಪಟ್ಟವಕ
ಟ್ಟಿರದೆರಾ। ಜಸುವವಿದ್ಯಾನಗರಿಗೈತಂದುಬಾಳಿಯಾಭಂಡಾರನಾ
ಥನವನು॥ ವಶವರ್ತಿಯುಂಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಳಿಕಲ್ಲಿಸಂ। ಸಂತಸದಿ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವುಂಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುತಿರ್ದ। ಬಸವಡೆದಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣವ
ನಾಗಕಟ್ಟುಪುವರಧಿಕೋತ್ಸವದೊಳು ॥೮೦॥ ತರತರದಗಳುಕೋಂ
ಟೆಕೊತ್ತಳಗಳಾಳ್ವೇರಿ। ಪರಿಪರಿಯಬಂಣದಟ್ಟಳೆಕೇತನಂಗಳಿಂ। ಸು
ರುಚಿರದಶಿಸೂರ್ಯವೀಥಿಗಳಗಡಣದಿನಗಣ್ಯಸೌಧಂಗಳಿಂದಂ॥ಧೊ

ರೆಧೊರೆಗಳೆರವು ನೆಯ ಸಾಲ್ಗಳಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪರಿವಿಡಿಯ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯ
ರಗೃಹಗೃಹಂಗಳಿಂ । ಪುರಜನದಭವನಂಗಳಿಂ ವೇಶ್ಯಾಲಯದ ಪಂಕ್ತಿ
ಯಿಂ ರಂಜಿಸುಂ ॥ ೭೧ ॥ ಎಸವ ತಿಪ್ಪುರಾಂತಕಾಲಯ ಮಾದಿಗುಡಿಗಳಿಂ ।
ಪೊಸತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸುವರಧಿಕತರವಿಭವದಿಂ । ಬಸವಣ್ಣ ಮೊದಲಾದಸ
ಕಲಶರಣರ ಮನೆಮಠಂಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಸುವರು ॥ ಉಸುರಲೇನಂದಿನಿಂದ
ಧಿಕ ನಾನಾಚಿತ್ರ । ಕುಶಲದಿಂ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದೊಳಿದೆವಿಡದೆ । ಮಿ
ಸುನಿಗೆಲಸಂಗಳಿಂದೆಲ್ಲಮಂ ಕಟ್ಟಿಸುವರೆಲೆರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ॥ ೭೨ ॥ ಎ
ಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳ್ ಸ್ವಾದೀ ಪಟ್ಟಣವ । ನಲವಿನಿಂದೆಂದಿನಿಂ ಮಿಗಿಲಾ
ಗಿ ಪೊಸಬಗೆಯ । ಚೆಲುವಿನಿಂ ಸಕಲಸಂಪದ ಸಕಲಶಿವಭಕ್ತಿ ಸಕಲಸು
ಕೃತಂಗಳಿಂಗೆ ॥ ನೆಲೆಯಾಗಿ ರಾಜಿಸಲು ವೀರವಸವಂತನತಿ । ಗೆಲವಿನಿಂ
ದಾಗ ವಿದ್ಯಾನಗರಿಯಿಂದೆಬಂ । ದಳಿಯ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನರಮನೆಯೊ
ಳಿರುವನಂದಧಿಕತರವಿಭವದಿಂದೆ ॥ ೭೩ ॥ ಬಸವೇಶನಾಗಲೇಳ್ನೂರೆ
ಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿಗಣ । ವಿಸರವುಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡೈತಂದು ತಂತಮ್ಮ । ಮಿಸು
ಗುವರಮನೆಗಳೊಳಗೊಲಿದಿರ್ದರಾಗಲಾ ವೀರವಸವಂತರಾಯಂ ॥
ಒಸೆದು ನಮಗಾಗ ಪ್ರಸ್ಥಾನಿ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟ । ಲೆಸವುತಿರ್ಪೆಮ್ಮ ರಾಜಾಲ
ಯಕೆ ಪೋಗಿಸಂ । ತಸದಿಂದಲಿಪ್ಪ ವೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ ಕೇಳೆಂದು
ನಿರವಿಸಿದನು ॥ ೭೪ ॥ ಎಂದಿಂತು ಚನ್ನಬಸವೇಶ ಸಂದತಿಕರುಣ । ದಿಂದಾ
ಗ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ಪೇಳ್ದನಿದು । ಮುಂಪಣ್ಣಾಗಾಂತರದ ಸುಟ್ಟಿನಿಂ ಸೊ
ನ್ನಲಾಪುರದೊಳೈಕ್ಯಸ್ಥಲದೆ ॥ ನಿಂದು ನಿಜಸುಖಸಮಾಧಿಯೊಳಿರೆ
ನೆಕೇಳ್ದು ಸಾ । ನಂದದಿಂದೆದ್ದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪಣಮಿತನಾಗಿ । ಮುಂದಿ
ರ್ದ ಬಸವೇಶ ಮೊದಲಾದ ಶರಣಗೆ ನಮಿಸಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥ ೭೫ ॥
ಬಸವ ದಂಡಾಧೀಶ ಮೊದಲಾದ ಶರಣಗಣ । ವಿಸರವಾ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂ
ಗೆನಮಿಸೆಸಂ । ತಸದಿಂದೆಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಸೊನ್ನಲಾಪುರಕೈದಿ ಶಿವಸ
ಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ದನು ॥ ಎಸವ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದೊಳೆಂದಾ ಚನ್ನ । ಬ
ಸವೇಶನುಂ ಬಸವದಂಡೇಶ ಮೊದಲಾದ । ಜಸವಡೆದ ಶರಣ ಸಂಕುಲ
ಮಾಗಿ ಶಿವತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ ಸುಖಮಿರ್ದರು ॥ ೭೬ ॥ ಶಾಲಿವಾಹನಶ
ಕದ ಸಾಸಿರದೈನೂರ । ಮೇಲಿದೇಳನೆಯ ತಾರಣಸಂವತ್ಸರದ ।
ಕಾಲದೊಳಗೆಸವ ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳದಶಮಿಯಾಗುರುವಾರ ಕೃತ್ತಿನಾಂಗ
ದಿಂ । ಪೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದ ಪಂಡಿತಾಗ್ರಣಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ । ಲೀಲೆಯಿಂ ಚನ್ನ
ಬಸವೇಶ ಪೌರಾಣಮಿದ । ನಾಲಿಸುವ ಶರಣರ್ಗೆ ಸಕಲಪದವಿಯನೀ
ವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನೊಲಿದು ॥ ೭೭ ॥ ಇದು ಸಕಲವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರಸ

ದ್ವಿಮಲ| ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುರುಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮವೆಂ| ಬುಧನಿವರ್ಧನಸೋಮನೆನಿಪಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನಕರಜಾತನು ॥ ಸಜ್ಜನುಲ ಜ್ಞಾನಿಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋ| ವಿದನಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನತಿ | ಮುದದೆಪೇಳ್ದ ಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣಸತ್ಕಥೆಯೊಳೈದನೆಯಕಾಂಡಂ ॥೭೮॥ ಇಂತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸದಿಂ ಬರೆದೋದಿದರ್ಗೆ ಹರ್ಷದಿಂ ಸಾ| ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮುಂ ಸಕಲಭೋಗಮುನ | ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನು| ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೭೯॥

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೪ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೮೯೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವು

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು.

ಶಿವಮಸ್ತು.

